2 — 5

John Adams Library,

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF No
*ADAMS
43.1
V.1

THESAURUS

GRÆCÆ POESEΩS.

Lately publiſhed by J. POTE;

I. HISTORIA GRÆCARUM et LATINARUM LITERARUM. Johannis Reinoldii, S. T. B. e Beatæ Mariæ Etonenſis Regalis Collegii Sociis, Diſſertatio. Accedit ΗΡΟΔΟΤΟΣ ὁ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ περὶ ΟΜΗΡΟΥ Γενεσιος, Ηλικιης, κ̀ Βιοτης. 4to.

II. SELECTA ex POETIS GRÆCIS, *viz.* Homero, Heſiodo, Apollon. Rhodio, Callimacho, Theocrito, Bione, Moſcho, Muſæo, Tyrtæo, Simonide, Sapphone, Pindaro. Editio ſecunda.

III. SELECTA ex SCRIPTORIBUS ROMANIS, *viz.* Cicerone, Livio, Tacito, Plinio, et Vell. Paterculo, Edit. nova, 1759.

Alſo, in two Vols. Folio.

SCRIPTORUM ECCLESIASTICORUM HISTORIA LITERARIA; a Chriſto nato uſque ad Sæculum xiv. facili methodo digeſta. Autore GULIELMO CAVE, S. T. P Canonico Vindeſorienſi. Cum APPENDICIBUS. Editio noviſſima, ab Autore ipſomet ante obitum recognita et auctior facta. OXONII, e Theatro Sheldoniano 1737.

N. B. The Learned are deſired to take notice, that the Improvements and Additions made by the learned Author to this Edition, printed at the THEATRE in OXFORD, are greatly material, and make at leaſt a fourth part of the whole Work: The preſent Edition has alſo received farther Improvement, by large and uſeful Notes, and other *Addenda*, by the late Reverend Dr. *Waterland*, under whoſe immediate Direction it was printed; alſo by the Reverend Dr. *Chapman*, Dr *Biſhop*, Dr. *Walker*, and other learned Gentlemen, who, for the Benefit of Learning, and from a due Regard to the Author, and this his moſt eſteemed and learned Work, intereſted themſelves in the preſent Publication.

Wm. Hogarth. del. James Basire, sculp.

T. MORELL, S.T.P - S.S.A.

THESAURUS GRÆCÆ POESEΩS;

SIVE,

LEXICON GRÆCO-PROSODIACUM;

VERSUS, et SYNONYMA,

(Tam ad Explicationem VOCABULORUM, quam ad COMPOSITIONEM POETICAM pertinentia)

EPITHETA, PHRASES, DESCRIPTIONES, &c.

(Ad modum Latini *Gradûs ad Parnaſſum*) Complectens.

OPUS, in ſtudioſæ JUVENTUTIS Gratiam et Utilitatem, ex optimis quibuſque POETARUM GRÆCORUM Monumentis, quæ adhuc prodierunt,

NUNC PRIMUM CONSTRUCTUM.

Cui præfigitur,

De POESI, ſeu PROSODIA GRÆCORUM TRACTATUS.

Autore T. MORELL, S. T. P.

A. Walker Sculp.t

ETONÆ:

Ex Typographia, et Impenſis JOSEPHI POTE, Bibliopolæ;

Veneunt etiam *Londini* apud T. POTE, in vico *Fleet-ſtreet.* 1762.

x x
ADAMS
43.1
V,1

VIRO HONORATISSIMO

JOHANNI,

COMITI de *BUTE*;

REGIAE MAJESTATI a SECRETIORIBUS CONSILIIS,

E SECRETARIIS PRINCIPALIBUS Alteri.

REI publicae noſtrae Literariae felicitatem haud fruſtra praedicamus, quae Te tali gaudet Antiſtite et Patrono, qui quicquid eſt Artium Liberalium benevolentia foves, autoritate tueris, exemplo commendas. A me certe pro merito laudabitur illa animi vera Magnitudo ſive Benignitas, quae ultro ad humilitatis noſtrae patrocinium deſcendere non eſt gravata, et honorati nominis praeſcripti obtentu obſcuritati noſtrae lumen aliquod affundere.

Recognoſcent poſteri aliquando inter Aulicos extitiſſe Maecenatem, qui me hominem ignotum, Literatorem, et Lexicographum, non tam Poetam, quam Poetarum Graecorum famu-

lum et pediſequum benigne et liberaliter exceperit, et inter Bibliothecae ſuae ampliſſimae Cives Theſaurum hunc noſtrum honeſto aſcripſerit loco. Proſit hoc exemplum ſingulare, et nova indies Literis incrementa afferat, gentemque Editorum futuram in aemulationem generoſam laudiſque non infructuoſae ſpem erigat!

Quare gaude tam excellenti tuo ingenio, cujus ad Literatos beneficia pulcherrima aliquando derivari poſſunt; nihil ſane habet aut Fortuna tua majus quam ut poſſis, nihil Natura tua melius quam ut velis in omni genere neglecta Muſarum ſtudia excitare et promovere; quae viciſſim ſuarum laudum comitem una trahent et Virtutum tuarum memoriam.

Quamobrem Literatorum genti fauſta omnia et ſecunda non vano augurio pollicemur. Imo vero, quoties de re publica tum Literaria tum etiam Civili cogitare ſubit, toties gratulationum video materiem ex omni parte uberrimam ſuccreſcere: video uno omnes ore Britanniae noſtrae et Regis Britannici fortunas laudare: Britanniae, quae Regem ſortita eſt tali ingenio praeditum, Regis, qui te talem ſibi aſcivit Conſiliorum ſocium et miniſtrum, morum exemplar, et vitae Ducem. Ut huic felicitati noſtrae diuturnitas accedat tam publicae quam privatae pietatis officio comprecatur

Dignitatis et Favoris veſtri ſtudioſiſſimus,

T. MORELL.

LECTORI

S.

TANDEM aliquando noſter ille, qui jam diu fuerat deſideratus, in lucem prodit POESEOS GRÆCÆ THESAURUS, eo unice conſilio adornatus, ut carmina Græce ſcribentibus tum ad metrorum varietatem, tum etiam ad verborum copiam atque delectum ſubſidia idonea non deeſſent.

DE Opere quidem hoc noſtro neque nihil neque multa præfari libet, cum pro ſe ſatis loquatur res ipſa Lectorum oculis atque judicio ſubjecta —Verum enimvero, ſiqua aut *Novitatis*—aut *Difficultatis*—aut etiam *Utilitatis* ratio habeatur, haud temere auguramur Theſauro noſtro multiplici hoc nomine commendationem aliquam fore acceſſuram. Etſi enim in partibus quibuſdam ſingulis aliquid a ſcriptoribus ſingulis fuerit effectum, etſi Hi quidem Epitheta, Illi Synonyma atque alii alia ad Calligraphiam pertinentia haud infeliciter concinnaverint, at Theſaurus integer et Univerſalis, qualem nos exhibemus, a nemine, quod ſcio, fuit elaboratus. Id operis intactum antea nos ultro ſuſcepimus, primi hanc ingreſſi viam, arduam ſane illam et præruptam, nec Anteceſſorum tritam pede; et, velut in oceanum quendam immenſum delati per obſcura locorum ſine certo duce vela fecimus, atque adeo, ſi forſan in itinere tam longo paululum deerraſſe contigerit, veniam certe faciliorem merituri: imo vero, quod navigantibus ſæpe uſu venit, etiam devii non penitus votis excidimus, ſiquidem regiones antea incognitas explorare datum fuerit, et exploratas deſcribere, ita ut inde Orbi Literato novi cujuſdam commercii copia aperiatur. Certe indagationibus hiſce noſtris nova quædam et recondita in medium produximus; tum, quæ paſſim jacerent diſperſa, in unum congeſtis, tum etiam pluſquam ſexcentis vocabulis, quæ hactenus erant a Lexicographis prætermiſſa, ad Theſauri noſtri locupletationem adjectis.

QUALIS porro quantuſque fuerit in extruendo Opificum labor indicat ipſa Ædificii moles, auctior ſupra modum, et operoſior æquo, imo pene magni-

tudine

tudine laborans ſua. Lexicographorum curas ſteriles et moleſtias ii fere ſoli intelligunt, qui in eodem piſtrino aliquandiu fuerint excercitati. Haud profecto leve quiddam eſt materiem undiquaque corradere, corraſam rite collocare et diſponere: non in Poetarum modo optimorum elegantiis verſati, ſed etiam in ruderibus eruendis, in Suida, Etymologico magno, Heſychio, Scholiiſque excutiendis obſcuram diligentiam haud fruſtra poſuimus; inde, quæ maxime ad rem noſtram pertinere videbantur, delectu habito excerpſimus. Eſto ſane Poetæ, perinde ut Architecti, prima laus operis alicujus præclari ichnographiam deſignare, et conſtructionem rite moliri et abſolvere: at interim infimi ordinis operarii in laudis illius ſocietatem aliquam ſe admitti jure poſtulant: imo vero et materiæ congeſtores et cæmentorum Bajuli neque gratia neque pretio ſuo deſtituuntur. Nos quidem hac in parte operam ſedulo impendiſſe haud pigebit, cujus ad rempublicam literariam fructus aliquis redundaverit.

HAC mente labores in diverſo genere pene infinitos exhauſimus, ad omnia attenti, tum in ſterquilinii ſordibus expurgandis tum in Hortorum Poeticorum floribus colligendis occupati; illud demum in Græcis aggreſſi, quod in Latinis exemplo laudabili præſtiterat clariſſimus ille Gradûs ad Parnaſſum concinnator; ne, quæ Lingua cæteris quibuſcunque et metrorum varietate et verborum copia et elegantia antecellit, eadem medias inter opes inopia laborare videretur. Proinde nos quoque ſyllabarum quantitatem exemplis allatis deſignavimus, Synonyma itidem, Epitheta et Phraſes, *&c.* adjecimus.

INTERIM haud diffitemur ad compendium utilitatis quiddam deſiderari quod in Latinis laudatur, nempe quantitatis notas ſyllabarum apicibus recta affixas, et tum præcipue cum exempla allata e Lyricis Choriciſque depromantur, quorum metra, atque ſcanſionis ratio Tyronibus minus percepta fuerit et intellecta. Huic vero defectui medelam aliquam adhibuimus, ad calcem vocabulorum catalogo ſubjuncto de quorum quantitate dubitatio aliqua ſuboriri potuit.

HAUD profecto ignoramus quam difficile ſit ſimul et ingeniorum imbecillium deſideriis et hominum Criticorum faſtidiis ſatisfacere: videbimur forſan illis non ſatis multa, imo et his nimis multa protuliſſe; verum in hac potius quam illa parte peccare maluimus, cum ſatius ſit habere unde aliquid amputare poſſis, quam ſubſidiis neceſſariis carere. Siquid adeo *εκ περιουσιας* fuerit prolatum illud, nobis Lector benevolus facile condonabit, ſiquid præter ſpem laudabile obvenerit, lucro apponet.

THE

THE PRINTER TO THE READER.

THE learned Author having in the preceeding Preface confined himſelf altogether to the Nature and Execution of his Work, I cannot let the preſent Publication paſs my Hands, without a few Words *In Lingua Vernacula*, relative to my peculiar Province, both as Undertaker and Printer.

THE Want of a THESAURUS, or POETICAL LEXICON of the *Greek* Tongue, has been long ſince univerſally acknowledged, and that *Greek* Compoſition in Poetry was become languid, and laid under great difficulties, for want of a ready Help and Aſſiſtance to denote the Quantity and Power of the *Greek* Words: At the ſame time it was alſo evident, that a Work of ſo great Utility in Literature, was delayed only from the uncommon Labour and Application requiſite to carry it into Execution.

THIS Conſideration notwithſtanding, the Deſign was ſome Years paſt mentioned to the Reverend Author, from a Senſe of his extenſive Knowledge and Reading in the *Greek* Poets; and, however diſcouraging the Proſpect, and laborious the Undertaking, the Propoſal was readily accepted, and the Work plann'd out and begun; but like many other Buildings, the Superſtructure was ſoon found to exceed the firſt Deſign, unexpected Difficulties alſo early aroſe, which greatly interrupted farther Proceeding; and the Work was, for this and other Reaſons, in its infant State, laid aſide; till, on a future Recollection, and ſome favourable Circumſtances intervening, it was reſumed, and the Reſolution formed to proceed in this Labour of Learning with all poſſible Diligence and Diſpatch.

The Nature and Difficulties of Trade (as has been obferved on a former Occafion *) are known but to few, and it requires both Caution and Conduct to launch out into the Literary Ocean: for this Reafon, no fooner was a Progrefs made in this Work, and the firft Letters of the Alphabet printed, but it was judged proper to give them to the Publick, as a Specimen of this new and extenfive Undertaking; accordingly, in *June*, 1757, the firft Sheets, containing the Letters Α. Β. Γ. Δ. were publifhed with the following Advertifements.

I. From the Author.

"——— *This Work being defigned for thofe who have already made a Progrefs in* Greek, *and are able in fome meafure to compofe, the Accents are not generally ufed, fince all fuch cannot but know* that firft *and* general *Rule,* If the laft Syllable be long, the Accent (*an Acute*) will be on the foregoing Syllable, *i. e.* the laft but one: If it be fhort, the Accent will be on the laft but two, *fuppofing the Word of more than two Syllables*; *Any Deviation from this general Rule is taken Notice of, and the Accent fet down, as in the Words* Αἰόλος, Ποικίλος, &c.—*Many Words alfo being ufed in different Senfes, fuch Examples as occurred are given of each, as will be feen in the Word* Ἀγαθός."

II. From the Printer.

"*IT has been frequently obferved, that a Work formed on the prefent Plan, would be a Benefit to Literature, greatly forward the Inftruction of Youth in* Greek *Learning, and prove an acceptable Addition to the Republick of Letters. Thefe Confiderations, and a Deference to the Opinion of the beft Judges, have been the principal Motive and Inducement to the prefent Undertaking: The Application and diligent Reading, requifite to plan, and finifh this* Thesaurus, *or* Poetical Lexicon, *is evident at firft Sight; and the more than common Expence and Trouble, on every new Publication (efpecially in the learned Languages) is alfo not unknown: For this Reafon, Propofals are commonly printed, and Encouragement from the Publick expected before the Work is begun, or put to the Prefs: In the prefent Cafe it was otherwife determined, and inftead of a flying Sheet of Propofals, and Application for Subfcriptions, great Part of this ufeful Work is firft printed at a large Expence, and the Plan and Execution at once laid before the Publick, in Reliance on the prefent Approbation, and future Favour and Encouragement of the Learned, on publifhing compleat this new and expenfive Undertaking.*"

It was a fenfible Pleafure to the Undertaker to find that this Specimen, or firft Part, was favourably received, and the Plan and Execution approved of, infomuch

* Two Letters concerning Subfcriptions, and the new Edition of Dr. *Cave's Hiftoria Literaria,* printed *Ann.* 1737.

that

that many learned Gentlemen recommended Difpatch, and a fpeedy Conclufion of the whole Work.

To anfwer this Defire of the Learned, and haften the Publication, the Work was divided, and Part put to an other Prefs, but many Inconveniences arofe from the Diftance of Place, and indeed the Hazard of Incorrectnefs was fo early evident, that this Intention was foon changed, and it was judged more eligible to abide by the firft Purpofe of printing the whole *Ad Officinam propriam*; and rather fuffer the Inconvenience of a fhort Delay, than by a hafty Purfuit give an incorrect Edition to the Publick.

The mention of this Particular leads me to fpeak of that material Article in Printing, the Correction of the Prefs; a Matter of great Import in the Literary World, and frequently not attended to with that Care and Diligence it requires. And it is worthy of Remark, and well known among the Learned, that the moft correct Impreffions were made in the Infancy of Printing; when Literature was a general Concern, and the Correction of the Prefs was thought not below the Attention of the Learned: Relative to this, it may be gathered from the Hiftory of the Stephens's *, that their Printing-Office was the common Refort of the Literati; and the Reading the Sheets of their numerous Productions as they came from the Prefs, became the conftant Amufement of the Learned at thofe Meetings. This happy Circumftance, joined to their own Learning and laudable Induftry, greatly contributed to the Correctnefs of their Impreffions; and it is to be wifhed the like Attention to Literature in fome meafure yet remained; and that this great Article of the Prefs was not fo generally overlooked, and entrufted to the Care and Infpection of the Remifs, or Unlearned; who frequently engage to fuperintend the Prefs, which if they do not totally difregard, they but flightly attend to, and too often receive the Wages of Neglect.

This in no wife relates to the prefent Undertaking, where the Orthography and juft Quotation have been attended to with a fcrupulous Diligence. But, as in a Work altogether new and extenfive, the MS. Copy muft of Neceffity become mixt and confufed, and Typographical Errors unavoidably efcape the Vigilance both of the moft exact Printer and Corrector, the feveral Sheets have been a fecond time revifed by the Author, and whatever *Errata* had flipp'd the firft Examination, are here collected and printed. The like Attention to the Improvement of this Thesaurus has produced a large Appendix, or *Addenda*, which neceffarily arofe, on extending the firft Plan, and the farther Profecution of a Work of fo great Variety of Matter and Reading.

Nothing more offers on the prefent Occafion, as the moft refpectable Names have interefted themfelves in this Publication; and the whole is now fubmitted to the

* A Cl. Mattaire.

Favour

Favour and Candour of the Publick; and the Printer hopes it will not be deemed a Vanity or Boaſting, if he begs an Indulgence to expreſs here a Satisfaction, in being a ſecond time ſolely engaged in giving to the learned World, a Work of Literature and uſeful Learning; In both of which, however large and expenſive, *Nec Labor nec Sumptus terruère*: The firſt in *Latin* †, was undertaken in the Year 1737, under ſome Diffidence from the Importation of foreign Impreſſions; The ſecond in *Greek* now appears with greater Chearfulneſs, being not ſubject to the like Inconvenience from the Importation of any foreign Edition, by an equitable and national Prohibition §: And now, whatever may be the Fate of the preſent Publication, he ſits down with the pleaſing Reflection, that in this, and every Undertaking, he has never departed from the Duty and Credit of a reputable Profeſſion, at all times ſeeking his own private Emolument in the Advantage of the Public.

Let it be only farther remembered, that it has been no ſmall Alleviation of the Care and Expence attending this long and laborious Undertaking, that a Work of Literature, and a new Acquiſition to the Republick of Letters, appears in an Age and Country, where Learning has long taken up her Reſidence and flouriſhed. At a Time when the Learning of *Greece* eſpecially, is taught and cultivated in our Seminaries of Learning, under the Direction and Auſpices of the moſt eminent Maſters and Profeſſors: To whom, with every Friend of polite Literature, this Work is humbly offered, by

Their moſt obedient Servant,

J. Pote.

† Scriptorum Eccleſiaſt. Hiſtoria Literaria, a Gul. Cave, S. T. P. Canon. Vindeſor. Editio nova, ab Autore ipſomet recognita, et tertia ferè parte aucta: cum quamplurimis Notis, necnon Addendis Varior. eruditiſſ. Virorum; *e Prælo Oxon.* 2 vol. folio, *Curâ, et Impenſis verò J. P.*

§ On the Publication of the *Two Letters* above mentioned, and Application to Parliament, an Act was paſſed A. D. 1739. Geo. II. Reg. 12. *To prohibit the Importation of foreign Editions of Books in the learned Languages, firſt compoſed and printed in this Kingdom:* This Act has been ſince enforced, and gives a juſt Security to this and every learned Work, *firſt compoſed* and *printed* in this Kingdom.

PROSODIA,

PROSODIA;

SIVE,

TRACTATUS

De re Metrica, apud Græcos.

Autore T. M.

PROSODIA.

CAP. I.

SECT. I. Definitiones.

TEMPUS (χρόνος, five σημεῖον,) eft temporis, quod, dum profertur fyllaba, abfumitur, menfura (α).

Syllaba brevis eft unius temporis, longa verò duorum.

Vocales naturâ { breves, ε, ο. / longæ, η, ω. / ancipites, α, ι, υ.

Ex fyllabis jufto ordine difpofitis fiunt pedes.

Eft autem pes duarum fyllabarum, pluriumve compofitio, ex certâ temporum obfervatione (β).

Pedum tria funt genera; quidam difyllabi, alii trifyllabi; alii tetrafyllabi (γ).

Difyllabi funt quatuor, {
Pyrrichius, (δ) —— θεός.
Spondæus, —— ψυχή.
Iambus, —— θεά.
Trochæus (ε) —— σῶμα.

Trifyllabi funt octo, {
Tribrachys, (ζ) — πολεμος.
Moloffus, (η) —— ευχωλη.
Dactylus, (θ) —— σωματα.
Anapæftus, (ι) —— βασιλεύς.
Bacchius, (κ) —— αγαστει.
Antibacchius, (λ) — μαντευμα.
Amphibrachys, (μ) θαλασσα.
Amphimacer, (ν) — δεσποτης.

Cum unus fimplex pes, bis pofitus, compofitum pedem fecerit, *Syzygia* dicitur; propriè, fi difpares jugati fuerint, ut *Trochæus* cum Iambo; fin pares, *Dipodiam*, aut, ut quidam, *Tautopodiam* efficiunt. Et in iis fpatia temporum a Tetrachrono ad Octachronum, *i. e.* a quatuor temporibus ad octo, producuntur. Unde apud Grammaticos formantur,

---

(α) Σημεῖον veteres χρόνον, i. e. *tempus* non abfurdè dixerunt; ex eo, quod figna quædam accentuum, quæ προσῳδίας vocant, fyllabis ad declaranda temporum fpatia fuperponuntur. *Vict.*

(β) Pes eft fyllabarum difpofitio, certo numero numerofa. *Scal.*

(γ) Tetrafyllabos, rerum naturam fi fpectes, fanè neges; nulla quippe dictio inveniri poteft, quæ non fimplicium pedum conjunctione, aut miftione, comprehendatur; ut ex duobus Pyrrichiis conficitur Proceleufmaticus, &c. *Scal.*

(δ) *Al.* Dibrachys, Pariambus, Hegemon.

(ε) *Al.* Chorius, (unde *Choriambus*) *Lat.* Rotulus.

(ζ) *Al.* Brachyfyllabus, Triorcheon, Pygmon, Chorius.

(η) *Al.* Hippius, Chanius.

(θ) *Al.* Politicus.

(ι) Antidactylus

(κ) Œnotrius, Tripodius, Pariambus.

(λ) *Al.* Palimbacchius, Latius, Saturnius, Pompeius.

(μ) *Al.* Scolius, Ianius.

(ν) *Al.* Fefcennius; frequentius verò Creticus appellatur.

Tetrasyllabi sedecim, (ξ)
- Proceleusmaticus —— πολεμιος.
- Dispondæus, —— συνδουλευσω.
- Diiambus —— επιστατης.
- Ditrochæus —— δυστυχημα.
- Choriambus —— σωφροσυνη.
- Antispastus —— Αμαρτημα.
- Ionicus a majore —— κοσμητορα.
- —— minore —— πλεονεκτης.
- Pæon primus —— Αστρολογος.
- —— secundus —— Αναξιος.
- —— tertius —— Αναδημα.
- —— quartus —— Θεογενης.
- Epitritus primus —— Αμαρτωλη.
- —— secundus —— Ανδροφοντης.
- —— tertius —— ευρυσθενης.
- —— quartus —— λωβητηρα (ο).

Duorum etiam pedum conjunctio, *Basis* dicitur; veluti quidam gressus pedum; seu fundamentum cujusdam versûs.

Versus est una integra pedum certo aliquo numero et ordine constructio (π).

Minimus est Dimeter, maximus Hexameter; procedit autem dimensio, vel per singulos pedes, sive Monopodiam, vel per duos simul sumptos, sive Dipodiam. Mensurati verò per Dipodiam ultra Trimetrum rarò progrediuntur.

Appellatur Dimeter, Trimeter, Tetrameter, Pentameter, vel Hexameter, a numero pedum vel Syzygiarum.

Pars versûs, cum integræ fuerint Syzygiæ, *Colon* dicitur; cum imperfectæ, *Comma* (ρ).

Cum versus plenus fuerit, dicitur, *Acatalectus*; si syllaba deest, *Catalectus*;

Si pes deest, *Brachycatalectus*;

Si verò pes vel syllaba superabundat, *Hypercatalectus* (σ), sive *Hypermetrus*.

Porro accidunt unicuique pedi, sublatio, quæ *Arsis* dicitur, et Positio, quæ *Thesis* (τ).

Arsis, Thesisque, non syllabarum numero, sed ratione temporum pensetur: simplici ergò aut duplici, aut sescuplâ ratione taxatur.

Simplici, cum versus constat ex pedibus Dactylicis, vel Anapæstis; quippe Dactylus, Spondæus, et Anapæstus, sunt quatuor temporum: duplici, cum constat ex pedibus Iambicis, Trochaicis, Choriambicis, Ionicis, et Tribrachis; et Sesqui, in Bacchio, Palimbacchio, Amphibracho, Cretico, et Pæonibus.

De Arsi et Thesi, manat *Rhythmus*.

Rhythmus, ῥυθμος, est pedum temporumque junctura velox, divisa in Arsi et Thesi; vel, Tempus, quo syllabas metimur; *Lat.* Numerus.

Syllaba, a quâ pes; et pes, a quo Syzygia; et Syzygia, a qua Comma; et Comma, a quo Colon; et Colon, a quo Versus nascitur, aliquando *Metra* vocantur. Generaliter verò

Metrum est conceptio certis ac legitimis pedibus expedita. Vel, compositio pedum, ordine quodam decurrens, modum positionis, sublationisque conservans.

Differt Metrum a Rhythmo, quòd Metrum certâ qualitate ac numero syllabarum temporumque finitur, certisque pedibus consistit, ac clauditur; Rhythmus autem temporum, syllabarum, pedumque congruentia in infinitum multiplicatur, ac profluit (υ).

SECT.

(ξ) Et bis totidem pedes Heteroploci Pentasyllabi numerantur. vid. *Diomed.*

(ο) Ex solutione autem longæ, fiunt alii, Tetrasyllabis ισοδυναμοι, qui vocantur
- Mesomacrus, —— δολιχοσκιος.
- Pariambus, —— παντολετορα.
- Hegesmocolius, &c. —— περιζοντος.

(π) Versus est dispositorum pedum certo numero castigata connexio. *Scal.* Aut, verborum junctura, quæ per articulos, et commata, ac Rhythmos modulatur in pedes. *Varr.*

(ρ) Col. Ηφαιστε, σοὶ | δὲ χρὴ μελειν | —
Comm. Εγὼ δ' ατολ | μος—ειμι— |
Aut per singulos pedes,
Col. Τισει | αν Δανα | οι εμὰ | —δακρυα | —
Comm. Μηνιν α | ειδε θε | ά—

(σ) Potius *Hyperacatalectus*. *Scal.*

(τ) *Arsis* est elatio temporis, soni, vocis; *Thesis*, depositio, et quædam contractio syllabarum. Nam in Spondæo altera longa tollitur, altera ponitur, &c. *Vict.* vel, ad pedis motum referunt ut apud musicos.

(υ) Rhythmus est verborum modulata compositio, non metricâ ratione, sed numero syllabarum ad judicium aurium examinata; metrum verò est ratio cum modulatione.

Rhythmus per se sine metro esse potest, sine Rhythmo metrum non potest. - Plerumque tamen casu quodam invenies etiam rationem metricam in Rhythmo, non artificii ratione servata, sed sono, et ipsâ modulatione ducente. *Beda.*

Metrum circa divisionem pedum versatur; Rhythmus circa sonum; Rhythmus igitur nunquam

SECT. II. DE FIGURIS,

ALIÆ sunt dictionis, aliæ carminis.

I. Figuræ dictionis sunt Apostrophus (φ), Synæresis, Diæresis, Tmesis, et Cæsura.

Apostrophus est elisio vocalium, α, ε, ι, ο, in fine dictionis ante alteram in initio sequentis, ut,

Ως εφατ'· εδδεισεν δ' ὁ γερων—Il. α. 33.

Εκλαγξαν δ' αρ' οιστοὶ επ' ωμων—Ib. 46.

Aliquando etiam eliditur αι diphthongus;

Βελομ' εγὼ σοον εμμεναι—Ib. 117.

Rarius, οι,

Ως μ' εθελεν φιλοτητι μιγημεναι εκ εθελεσῃ. Ib. ζ. 165.

Ως το μεν ἀρνες εχωντι—Theoc. 8. 70.

Et rarissimè longa vocalis, vel diphthongus ε.

Ειλαπιν', ηε γαμος—Od. α 226. (χ)

Ευρεσουν' ολβιομοιρα.—Orph. ad Lun.

Αδιον εν τὰντρῳ—Theoc. 11. 44.

—τὺ δ' εκαστοτερω εμ' αποιχεις. Ib. 15. 7.

Not. Elisionem pro arbitrio negligunt Poetæ; ut,

Ω γυναι, η μαλα τετο επος—Il. γ. 204. (ψ)

—επει εδε εοικε. Il. α. 119.

Atticis verò Poetis non licet ullam, ne vel αι, diphthongum, elidere (ω).

Initialis brevis post finalem longam non rarò perimitur; ut,

Ω 'γαθε—Theoc. 5. 16.

Εν δε δικαιοσυνῃ συλλήβδην πᾶσ' αρετη 'στι. Theog. 147.

Δῆλος δε μοι 'στί—Soph. Aj. 1242.

Οικτειρε δ', ὦ 'ναξ. Ib. 510.

—οταν μελλω 'ξιεναι. Arist. B. 11.

Elidunt etiam Poetæ brevem ante consonam, præsertim in præpositione παρα, ut,

Ημεις δ' ετ' αρ πω πως—Il. η. 433.

Παρ μέν οἱ ὥρια κεῖται—Theoc. 15. 112.

Παρ δε δυ' αμφιπολοι—Od. ζ. 18.

Et in fine carminis utuntur Synalœpha, si dictio insequentis membri a vocali inceperit, ut,

—ερυκεμεν ευρυοπα Ζῆν', Αιτε—Il. θ. 206.

Τας δεσποτυνας σκηνας προλιπεσ',

Ιν—Eur. Hec. 98.

Θεῶρ' Ετερος—Arist. Ach. 134.

Synæresis (α) est duarum syllabarum in unam contractio.

Και σφεας ζωννυσας—Il. δ. 284.

Χρυσεῳ ανὰ σκηπτρῳ—Il. α. 374.

Υμῖν μεν Θεοὶ δοιεν—Ib. 18.

---

quam sine Psalmate valebit; Metrum autem sine Psalmate prolatum proprietatem suam servat. *Atil. Fort.*

Translatis verbis, mensura versûs non mutatur, Rhythmus mutabitur. *Scal.*

(φ) Al. *Synalœpha*: Quæ, propriè dicta, dictiones (post factam Thlipsin vel Crasin) in unam contrahit.

Distinguere verò oportet Synalœpham, quæ per solam Thlipsin, ab ea quæ consurgit ex Crasi; diversæ enim sunt et nota et quantitas.

Crasis producit vocalem et præponit notam, ut,

—τάμὰ τ' εις επαιλ' εγω—Soph. Oed.T. 1158.

Και τἄργα τάμὰ—Ib. El. 625.

Σοι δ' αισχρὰ τάπη ταῦτα—Ib. Aj. 505.

Thlipsis quantitatem non mutat et notam postponit, ut,

Ομως δ' αδελφη, σοὶ θ' υπηρετησον τάδε

Κᾀμοὶ τ' αρωγά—Ib. El. 463.

Usitatissima Crasis, ubique subscripto ι diphthongi, si exciderit; ut, καγω, κᾀπειτα.

(χ) Ειλαπίνη, ε γαμος—Barnes.

(ψ) Sic. Αλλ' εκ Ατρειδῃ Αγαμεμνονι ηνδανε—Il. α 24.

—Τενεδοιο τε ιφι ανασσεις. Ib. 38.

—καὶ οἱ πειθονται Αχαιοί. Ib. 79.

(ω) Reverâ ultima duntaxat vocalis eliditur, altera cum prima sequentium per Crasin coalescit; ut,

—αν' αγγελος. Ar. Av. 1340.

—παυσ' Αισχυλε. Ar. B. 867.

L. Οτ' εδε κολασαι 'ξεστι—Ib. N. 7.

—Ητις με γῆμα' 'πῆρε—Ib. 42.

ut in κἀγώ, κᾆτα, vel, quo melius verborum analogia conspiciatur, κολασαι 'ξεστι, γῆμαι 'πῆρε vid. Dawes. p. 269.

Elisio igitur diphthongorum pueris in imitationem minimè commendatur: Adhibenda est etiam cautio in elidendâ longâ; et præcipuè, α purum; cùm longa sit;

Emendationem enim Kingii, quem olim aliquando nimis inconsulto secutus sum, ad Eur. Hec. 214. nunc rejiciendam puto, et cum MSS. Acatalectum servare mallem; ut,

Συντυχια κρεισσων εκυρησεν, vel

Συντυχια κρεισσον εκυρσξεν.

Quòd si parœmiacus requiratur, ex scholiaste vocem ascifcere, κρεισσων ξυμβασις εκυρησεν. Sed de hoc, suo loco.

(α) Al. Synizesis, Synecphonesis, Syzeuxis.

b Syllabæ

Syllabæ breves ita contractæ pro longa habentur (β).

Αὐτός τ' αὐτοὶ νέκυι κατατεθνεῶτι μαχώμαι. Il. π. 526.

Interdum longa ante brevem colliditur,

Ηιαρι πολιὴν—Hes. ε. 460. (γ)

Longa etiam ante longam, et in diversis dictionibus,

Η ἐσόκεν ἀμφὶ πύλησι—Il. ε. 466.

Τϐτων ἐγὼ ἐκ ἔμελλον ἀνδρὸς ἐδ' ἑνός. Soph. An. 465.

Et sæpissimè η ante ε,

—Η ἐχ' ἅλις, ὅτι—Il. ε. 349 (δ).

Diæresis, (sive Diazeuxis) est ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt duæ.

Εκτωρ δὲ Πριαμοιο πάϊς—Il. γ. 314.

—Εστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν. Il. α. 448.

Τῆς ἐχθῆς ταυτης πυρκαΐης ἐτυχον. Ep. l. 3.

Tmesis est vocis compositæ sectio, una dictione vel pluribus interjectis,

—κατα γαῖα καλυψε. Il. ξ 114.

—ἀπὸ μὲν φιλα εἵματα δυσω. Il. β. 261. (ε)

Cæsura

(β) Pro brevi rarius, ut, Ορσεο πετρον. Il. ε 109. West. Gramm.—Imo nunquam, l. Ορσο πετρον—vid. Cl. in loc.

(γ) Sic, Ανὴρ δικαιός ἐστιν, ἐχ' ὁ μὴ ἀδικῶν·
(Αλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυναμενος, μὴ βϐλεται.) Phil. nisi Tribrachyn pones in quinta sede, η ante α correptâ.

(δ) Non licentiâ aliquâ poeticâ, sed quia vulgo etiam in soluta oratione ita pronunciabatur, Ηὔχ ἅλις—Cl.

(ε) *Systolen*, quæ longam corripit, et *Diastolen*, quæ brevem producit, cæteraque Grammaticorum figmenta, quasi nullis legibus constricti essent Poetæ, nihil moror. Tum quia errata editionum pro licentiâ, quam appellant, poeticâ haud rarò deputantur; tum quia breves syllabæ, non omnes, neque omni in positu, sed certâ quadam ac constanti ratione, fiant productæ; vel ad aliquid Ζωγραφικῶς depingendum, vel ad quandam elegantiam, suo loco dignissimam, exhibendam.

—Δελογχᾶσιν ἴσα θεοῖσιν, Od. λ. 303.—Westm. Gr. &c.

proculdubio legendum,—λελογχασ' ἰσα—'

Αλλὰ βϐλεσθε. Od. π 387. ib.—MS. βολεσθε, f. ab obsoleto βϐλω, vel βολῶ, unde *Lat.* volo. vid. Cl. in loc.

—Δεκα δωρα δωσω. Ep. l. 7. l. δοσω. 'Autor enim fortasse sibi licentiam dari putavit usurpandi το δοω pro δωω, ut πομα pro πῶμα, δομα pro δῶμα.'

Εκτορ υἱε Πριαμοιο—Il. λ. 200. Gr. Thompf.—Sed diphthongus υι corripitur ante vocalem ε, vel ορ producatur ante aspiratam vocalem, quæ pronunciabatur tanquam consonans, aut *potius* tanquam Æolicum Digamma, sic Αυτὰρ οἱ Πρῶτος—Il. ζ. 157. Et tripthongus υε, quasi una syllaba.

Φερβει βοας. φερβει μᾶλα—Call. 6. 136. ib.—l. φερβει βοας, φερει μᾶλα—

Breviatur interdum αι finalis ante consonam.

Ει δέ κεν οικαδ' ἵκωμαι φιλην—Il. ι. 414. Westm. Gr. Thompf.—l.—ἱκωμι.

—Βαπτιζεται δ' ὑπὶν,—Ep. ib.—l. βαπτιζετο. (vid. Arnald. Animadv. p. 34.—et infr. in not. *Vocalis ante vocalem.*

Item vocalis ante σ et alteram consonam, ut, Ωκυμον ηδυσμον—Amm. Ep. 17. ib.—Nimirum in hoc exemplo sequitur liquida, sic Ηδυπνοοι ψιθυραι, Orph. Sit vero muta, nihil usitatius est, quam syllabam vocali brevi constantem, sequentibus duabus, a quibus syllaba inchoari possit, corripi, ut—πολυσαφυλον δ' Ιστιαιαν. Il. β. 537. vid. Cl.

Quod ad Diastolen, sive Ectasin,

Δια μὲν ἀρ ζωστῆρος—Il. δ. 135. ib.

Retinet Tribrachyn *Clarkius* ad rapidum hastæ transitum depingendum, sic Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε—Il. γ. 135.

Syllabam Δι ex *necessitate* productam ait *Barnesius.*

Refert autem *Dawes* (p. 165) ad potestatem consonantis Vau, quæ inter duas vocales intercedens in diversis pro arbitrio syllabis enunciari poterit. Sic ἀϝορ. δαϝιζω, &c.—Η γαρ ὅγ' ολοῆσι φρεσὶ θυει. Il. α. 343.—ολωῆσι. *Barnes. al.* ολοιῆσι. Sed pronunciabatur ολϝῆσι vel ολοϝῆσι. Cl.—Dawes.

Επειδὴ νῆές τε—Il. ψ. 2. ib.—l. ἐπϝειδη.

Frequentius extenditur brevis, primo, ante liquidam, ut,

—μελος ἀεισε. Hom. M. 499. l. καλὸν ἀεισε.

Πολλὰ λισσομενη. Il. ε. 358. ib. Πολλα ἐ λισσομενη—Barnes.

Nec verò solis vocalibus initio vel medio verborum præfici olim solebat Vau, sed eam etiam semivocales liquidæ λ, μ, ν, ρ, ante se pronunciari patiebantur.

Πολλὰ ϝλισσομενη—Il. ε. 358.

—κωκυσεν

Cæsura syllabam brevem in fine dictionis, et initio pedis, extendit (ζ); eaque fit apud Græcos post singulos pedes Hexametri.

Οι δ'ε μεγα ιαχοντες—Il. ξ. 421.
Στευται γαρ τι επος ερεειν—Il. γ. 83.
Εκπερσαι Πριαμοιο πολιν, ευ—Il. α. 19.
—Αμφηρεφεα τε φαρετρην. Ib. 45.
—ε με μαλα ρεα Il. υ. 102.

II. Figuræ carminis, sunt Antipodia, Brachycatalexis, Catalexis, Hypercatalexis, et Dialysis.

Antipodia est qua pes pro pede ponitur, ut Spondæus pro Dactylo in quinto loco Hexametri (η).

—γινεαι μεροπων ανθρωπων. Il. α. 250.

De Brachycatalexi, Catalexi, et Hypercatalexi, Quas Græci nominarunt αποθεσεις, i. e. *Depositiones*, sive *Terminationes*, dixi supr. p. 4. et frequentissimè occurrent in sequentibus (θ).

Dialysis est, qua dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis,

—απ' ωραν' αιθε
ρος δια μεσσω. Sapph. 1.

frequentissimè in Choricis,

Τας καλλ δ' φρον Αθα-
ναιας—Eur. Hec. 465.

—κωκυσεν δε μαλα wμεγα παιδα wιδεσα. Il. χ. 407.
—αμα δ'ε wνεφος ειπετο πεζων. Ib. δ. 274.
—λαwοι δε παρα wρηγμινι θαλασσης. Ib. β. 773. Dawes. p. 158.

Secundo, ante aspiratam,—ιδον αιολον οφιν. Il. μ. 208. ib.—consultò ut versus ipse quasi diriguisse videatur. Cl.

Plerumque vocalem aspiratam Ηδ' ανδρι ικελη—Il. δ. 86. ib.

Vera potestas est ανδρι wικελη, syllabarum autem ratio, unde pendet Prosodia, Η δ' ανδριw ικελη—Dawes. p. 66.

—φιλε εκυρε δεινος τε. Il. γ. 172.
—φιλεσσ' εκυρεδ' δεινος τε. Cl.
—φιλε wεκυρε δwεινος τε, vel
φιλειν εκυρεδ wειν'ος τε.

Sic Η wεκυρε wεκυρος. Il. ω. 770.

—οπλοισιν ενι δwεινοισι—Il. κ. 254. *Dawes.*

Non raro monosyllabæ præsertim ante liquidam extenduntur—δια δε μεγα σακος αραξε. Hes. α. 364. ib. sed vid. sup. Il. χ. 407.—sic ετε τι με δwεος. Il. ε. 817.

(ζ) Causa est, quia mora in illâ syllabâ quædam fit, unde *Mansio* vocatur; et quia *ictus pronunciationis*, ut quidam loquuntur, in hanc versûs partem cadit.

Cæsura, τομη, est, cum post pedem superest syllaba, quæ finit dictionem. *Voss.*

Τομη autem, non illa, quæ Cæsura Latinis dicitur, sed pars integri versûs solemniori Cæsurâ comprehensa,

Cæsura locum habet in tantum non omnibus metris, excipias Anapæstos, et similes versus, qui libenter cæsurâ carent; nam e contrario amant dissolutos pedes; *i. e.* singulis vocibus constantes; Cæsura autem et pedes et voces implicat. *Crit. Vann.*

Versus Cæsurâ carentes admittit *Aeschylus* sæpe; *Sophocles* et *Euripides*, parcius longè; *Aristophanes* aliquando.

In Iambico verò Cæsura nunquam aliquid operari potest ad producendam syllabam.

(η) Anapæstus, in primo, ut, Βορεης και Ζεφυρος. Il. ι. 5. West. Gr. Thomps. Sed legitur in quibusdam, saltem pronunciabatur Βορρης—Cl.

Iambus pro Spondæo, Ος ηδη—Il. α. 70. ib.—propter Pausam, vel pronuntiabatur ac si scriptum fuisset, Oss. Cl. ad Il. α. 51. § 7.—potius Ος wηδη, vel, Οςw ηδη.

Amphibrachys—ut, Εως ο ταυθ' Il. α. 193. ib. pronunciabatur raptim legentibus ωσω vel ωσεο. Cl.

Proceleusmaticus, Τρεισι δ' Αϊδης ενεροισι—Hes θ. 850. l. Τρεσσ' Αϊδης δ' ενεροισι—

(θ) Pro Hypermetro sive Hypercatalexi datur ex Tryphiodoro,

Ανθεσι πορφυρεοισι λυχνιτιν αναγκαιοιο χαλινε. υ. 95. West. Gr. Thomps.

quod proculdubio mendosum est, utcunque mederi possit. vid. Merric. in loc.

Ανθεα πορφυρε' ηκεν αν—Rhodom.
f. Ανθεα πορφυρεα 'εαλ' αν—vel, πορφυρεοις εχ' ανθεσ' αν—

CAP. II.

SECT. I. DE METRORUM GENERIBUS.

METRA principalia, Gr. Πρωτοτυπα et Αρχιγονα dicta, sunt novem,

Dactylicum, Anapæsticum, Iambicum, Trochaicum, } Ex simplicibus pedibus;

Ionicum a majore, ——— a minore, Choriambicum, Antispasticum, Pæonicum, } Ex compositis.

Cætera ex his sunt, quæ mutilata per cola et commata, aut paribus agglutinantur sibi, aut sola ponuntur, et sumunt nomina,

Ab inventoribus, ut, *Phalæcium*, *Sotadicum*;

Ab his qui maximè frequentârunt, ut, *Aristophanium*, *Asclepiadeum*;

Ab usu, ut, *Priapeium*;

A passione, ut, *Scazon*; aut,

A conjugatione similium, ut, *Periodicum*; aut

A certâ mixtura diversorum pedum; ut, *Prosodiacum*.

Innumera sunt alia, quæ ab irregulari mixtura pedum *Asynarteta* vocantur.

SECT. II. DE DACTYLICO (α).

CArmini Dactylico, tanquam ex Prosodiâ Latinâ satis noto, non immorabimur; modò notandum sit, hæc per *Monopodiam*, cætera per *Dipodiam* scandi moris esse; i. e. Dactylicum plenum esse Hexametrum, Iambicum (Lat. *Senarium*) modò Trimetrum.

SECT. III. DE ANAPÆSTICO.

CArmen Anapæsticum quatuor recipit pedes quatuor temporum (β),

Anapæstum,

Dactylum (γ),

Spondæum,

(α) Quod *Heroicum*, *Delphicum* et Theologicum appellatur: Metrum sanè omnibus et simplicius et antiquius. *Plot.*

(β) *Pro libitu in quavis sede collocatos; a quâ varia et diversa pedum positione pendet omnis in hoc carmine numerosa jucunditas*; E. G.

Αγετ᾽ ὦ παιδες | την γραυν προ δομων.
Τις αλαζο | νειαν | πλησαν παρεχει. *King.* ad Hec. 59.

Hujusce autem versus an rectè se habet dimensio? vix credo. Ita quidem Cl. *Turnebus* ap. Hephæst. p. 25. Quem sequitur Kingius, et ego illum, (in Observ. de re metricâ) nimis religiosè: proculdubio enim dimetiendus τις αλαζ | ονειαν, vel-potius -ονιαν. Sic enim Attici.

(γ) *Dactylus contra leges videtur admissus; nam tametsi est ισορροπια*; i. e. æquipollentia; *tamen est αντιδιαθεσις*, contraria dispositio. *Itaque in Trochaico Iambus nullus, neque in Iambico Trochæus ullus. Scal.* p. 177. - Sed non est eadem ratio: fateor quidem Anapæsticum Gr. αντιδακτυλικὸν vocari; sed hæc aure judice determinanda sunt; et quasnam aures eodem modo in Anapæstico offendet Dactylus, quo in Iambico Trochæus, vel in Trochaico Iambus?

Diomedes autem asserit nunquam nisi in pedibus dextris Dactylum.—Sed toties in sinistris occurrit,

Ω στεροπα Διος | ω σκοτια νυξ Eur. Hec. 67,
Δειμασι φασμασιν | ω ποτνια χθων 69, &c.

ut potius Kingio assentiar, dicenti, "*Pes Anapæsticus nullam sibi sedem peculiarem vendicat, sed pedi cuicunque ισοχρονω de quavis cedit urbanissime.* (Excipias tamen penultimam Paræmiaci. vid. infr. (λ). Et sic Hephæst. κατα ΠΑΣΑΝ χωραν δεχεται σπονδειον αναπαιστον, σπανιως δε προκελευσματικον.—sequitur, παρα δε τοις δραματοποιοις και Ιαμβον και δακτυλον. Et sic *Arnaldus*, (p. 125.) restitui debere putat Scholium ad Ar. Pl. 487. Cui non assentior. Scholiastes το, Ιαμβον, omisit; non immeritò: Quid enim ad modum Anapæstici carminis, si quidam fabularum autores, ut *Archilochus*, et fortasse *Cratinus* illud Iambo contaminârunt? vid. inf. (ε).

Diomedes

Spondæum, et rarissimè
Proceleusmaticum (ς).

Anapæsticus versus Monometer (.) Acatalectus, qui etiam Basis appellatur, in hunc modum variari potest,

Τινα Τρωϊαδων. Eur. Hec. 94. purus.
Ταδε θωΰσσων. Ib. 112.
Ποια δε πολις. Ib 159. (ζ)
Τυς θ' ὑπο γαῖαν. Ib. 146.
Συνδυλεύσω. Ib. 202.
Ενθα νεκρῶν μετα. Ib. 208.

Ex Dimetris (η) verò Anapæsticum systema ferè conflatur. Basis, sive Monometer, Parœmiacum plerumque præcedit. Parœmiacus sententiæ finem occupat.

Parœmiacus (θ) est, in syllabam Catalectus, i.e. ubi post tres pedes quatuor temporum una redundat syllaba communis: aut una deest syllaba ad implendum versum, ut,

Τυς σας δε πατρυς
Χρησω διαπαν | τος αιω | ναι. Aesc. Pr. 283. ( )

Communem dico syllabam, quia sententiam claudit, nec aliter alibi permissa est ultimæ syllabæ licentia; sed ad hanc continuandi sunt Anapæsti, aut pares Anapæsto pedes, ac si unus esset versus: (ι) notandum verò, quòd in Parœmiacis syllaba Catalectica soli Anapæsto debeat subjici (λ).

Sunt et alii Anapæstici, sc. Brachycatalecti, Hypercatalecti, et Catalecti, in syllabam et disyllabam (μ). Hi verò in Choris, Monostrophis, et Pindaricis solummodò reperiuntur.

ς Diomedes etiam Tribrachum admittit; qui nullum omninò habet locum nisi in fine sententiæ, vel Parœmiaci. vid. inf. (λ).

(δ) i. e. Longa aliquando solvitur in duas breves, ex quo fit Proceleusmaticus, ut,

Ο μεν οιχομενος | φυγας ὁδε νεκυς ων | Eur. Or. 1509.

Τις ορεα βαθυκομα | ταδ' επεσυτο βροτῶν. Arist. Sed *Scal.---Nihilo deteriore lege conditur Proceleusmatico, quo usus est Aristophanes; ut non immeritò* Πυρριχιακὸν *appellarint; et sanè sapit Hyporchemata.* p. 178.

(ε) Dicitur Itimius. *Scal,---Qui verò metiuntur* Anapæstica *sicut* Iambica, *per* Μονομετρίαν, *binos pedes comprehendendo, errant errorem non ferendum: Idem namque modus, qui et in Dactylo.* Ib. p. 139.--- Ita quidem vir doctissimus; et sch. ad Pind. Ol. 1. 2. 6. 28. nec sanè improbare queo; cedo tamen numeris. το δε Αναπαιστικὸν κατὰ διποδιαν μεν βαινεται, κ. λ Schol. ad Hephæst. p. 91.

(ζ) Vel sit Ionicus a maj. Monom. Hypercatalec. ut præcedens Ionicus a min.---et sequens Choriambicus.---proximus etiam Dispondæus est impurus; requiritur enim in Basi Anapæstus.

(η) *Dimetri Anapæstici non rarò ultimo in loco recipiunt Iambum,* Ar. R. 1563. 1565. Aesc. S. T. 1065. *Arnald.* p. 252. satis incuriosè. Legendum est enim Ar. R. 1563. θῶ ον pro θρονον, sic MS. Vat.---in υ. 1565. l. ην αρ' εγω πωποτε, vel δηποτε: aut, ην ἆρα 'γω ποτε, ρα productâ per Crasin. In Aesc. S. T. 1065.---l. μηνωμαι.

Pessimè etiam turbavit idem Aesc. Eum. 1013.

Ηγησθ' ὑμεις | πολισσυχοι. Arn. p. 260.

Scilicet, *ne contra leges metri prior Monometer posteriori implicaretur,* ut ait ad Aesc. Ag. 64. [p. 219. sed aliquid inconcinnius vix memini legisse: præter enim Iambum minimè ferendum, meæ saltem auri non æquè satisfacit, Ηγεισθ' υμεις | ac Υμ-ας ηγεσθε. Et quod ad implicationem pedum si quodammodo in his vitiosa sit (vid. inf. (μ). aliquando tamen usurpatur, præcipuè in Catalecticis.

Porro idem p. 41. *Nec apud Latinos tantum producitur ultima prioris Monometri syllaba, (quam crediderim ferè pro lubitu corripi aut produci) verum etiam apud Græcos, ut,*

Χρη τερμαΤΑ τωνδ' επιτελλαι Aesc. Pr. 100.
ΕπαοιδαισΙ | θελξει σ]ερεας Ib. 173. &c.---

Nescio quid et hîc de bisegmine suo somniavit *Arnaldus.* Sed prior versus est Parœmiacus in proprio loco; et in altero legendum -παοιδαισιν.

(θ) Parœmiacus a Παροιμια dictus, quia plurimæ sententiæ proverbiales in hoc metro circumferebantur. *Heph. King.*

(ι) Omninò enim sic legendum post quinque plenos; et post sex plenos,

Πη ποτε μοχθων
Χρη τερματα τωνδ' | επιτελλαι. υ. 100.

(κ) Vid. Cl. Hom. Il. α. 51. § 6.---*Dawes* Miscell. p. 29.---Crit. Vann. p. 470. 515. Bentl. Hor. Od. 3. 12. 1.---Observ. de re metricâ ad finem Alcestis Ed, 1748. p. 25.

(λ) Parœmiacus non recipit Spondæum in sede penultimâ. In Aristophanico quidem recipit; sed non in aliis Anapæsticorum Catalecticorum generibus. Legendum ergo apud Hephæst. p. 26

Πλεομεν δ' αιὰ Οδυσσ | ει θειῳ. Arnald. p. 125. Sch. Ar. Pl. 598.

(μ) Quod additur (sc. *in syllabam*) versus tantum congruit Catalectico. Valc. p. 796.

N. In cæteris metris vitiosum est si singuli pedes partem orationis finiant, sed in his bonum, ut,

Σφαγιον δεσθαι | τυμβϐ δ' επιϐας. Eur. Hec. 108.

Δισσαν μυθων | ρητορες ησαν. Ib. 123, &c. (μ)

Monom. Hypercatalec. sive, Penthemimer. *(al.* Choricus, Stesichorius. *Scal.)*

Δορι δη δορι περ | σαν. Ib. Hec. 908. purus.

Ατρεως ιπποϐα | τα. Ib. Or. 1003.

Δεινα δ' αμ' επον | ται. Soph. Oed. T. 479. (ν)

Προς ειλον ομογνητο | ρα. Eur. Ph. 169.

Καταϐοστρυχος ομμ | ασι. Ib. 148. (ξ)

Αγετ' αμφιλοφον | ζυγον. Soph. An. 358.

Dim. Brachycatalec. (Glyconius, Aristophanius. *Scal.)*

Εκατα κατα χαλ | κεν'άπαν Eur. Ph. 110. purus.

Ποδος ιχνος επεν | τελλων. Ib. 105.

Κρινει τρισσας | μακαρων. Ib. Hec. 643.

Dim. Catalec. in syllabam, (Parœmiacus sive Hepthemimer. (Pindaricus. *Scal.)*

Ο δε παις Στροφιε | κακομητας. Ib. Or. 1412. purus.

Δορυθηρατος | προς Αχαιων. Ib. Hec. 102.

Πεμψατε Δαιμονες | ικετευω. Ib. 96.

Ηλυσιν αρθρων | προτιθεισα. Ib 66.

Ως μοι κεινο | σιν ονειρης. Ib. 86. (ο)

Dim. Catalect. in disyllabam. (Alcmanius, *Scal.)*

Ποσιν εξανυσαι | μι δι' αιθερος. Eur. Ph. 168. (π).

Dim. Acatalec. (Archilochius, *Scal.)*

Ξυνετος πολεμε | φονιος τε δρακων. Eur. Or. 1415. purus.

Ενοπλος γαρ επ' αυτ | ον επενθρωσκει. Soph. Oed. T. 477.

Γοερον γοεραις | ει ποτ' εμα φρην. Eur. Hec. 82.

Μορφην ετ' εν | θεος ει τε βροτων. Soph. El. 201.

Αγετ' ω παιδες | την γραυν προ δομων. Eur. Hec. 59.

Αγετ' ορθωσαι | την ομοδελον. Ib. 60.

Την χιονωδη | Θρηκην κατεχει. Ib. 79.

Φρειδος πρεσϐυς | φρειδοι παιδες. Ib. 1160.

Ωλεσατ', ωλεσατ' | εκ ετι μοι βιος. Ib. 166.

Dim. Hypercatalec. (Partheniacus, Simmiacus. *Scal.)*

Αετος Διος αι | θεριε οιλε, χαι | ρε. Scal.

Ουθ' ο παρα τον Αχε | ροντα θεος ανασ | σων. Soph. El. 184.

(Pindaricus.)

Θαμα βοτρυοεν | τα Διωνυσον α | δομεν. Scal.

Trim. Catalec. in syllabam, (Stesichorius.)

Αιαταισι χορων | τεχος ολϐιε δος | κλυπον ηδυν. Ib. (ρ).

(λ) Anapæstici versus, cujuscunque generis, amant pedes dissolutos, i. e. ut singuli pedes singulis vocibus constent; imo vitiosum erit, si διποδιαι per Cæsuram in Trimetris misceantur: certè in Dimetris, si prima et secunda διποδιαι ita implicentur; in Tetrametris, si prima et secunda, vel secunda et tertia ita copulentur. Crit. Vann.

(ν) Sit etiam Ionicus a maj. Dim. Brachycatalec.---Et præcedens Ionicus a min. Dim. Catalec.

Ταλαινα νυν σε. Soph. El. 1434. dicitur Monom. Hypercatalec. Dochmaicus, minus rectè, proculdubio est Iambicus Penthemimer. vel, pro αντισπαστικόν, l. αντισπαστικόν.

(ξ) In Schol. Διμετρον Βραχυκαταληκτον εις δισυλλαϐον. *Error manifestus; nulla enim ejusmodi terminatio est.* l. Μονομετρον Υπερκαταληκτον. Hephæst. p. 13. *King.*---Sæpe ultima, cum superest, in duas solvitur breves. *M. Servius.*

In Strophe Soph. An. 347. l. Αγροτρων ετεος ες | ετος.

In Sch. ad Or. 204. Στοναγησι τε και | γοοις, dicitur Dim. Brachycatalec. sed et Ionic. Dim. Acatalec.---opinor, rectius; sic et

Εστι μεγας εν ερ | ανω. Soph. El. 175. (vid. inf. de Ionico.)

( ) Impurus est Θασοτε μοι θαρ | σει, τεκνον. Soph. El. 174. vel Dactylicus,

Δακρυσι τ' ευνχι | οις, αγαμος. Eur. Or. 174.

Sic, Ου γαρ πεισεις, εδ' ην πεισης. Ar. Pl. 600. Et etiam,

Τινα μεμψιν ες η | μας εστης.---Quia ultimam non præcedit Anapæstus. (vid. sup. (λ).

Impurissimus *Archilochius,*

Ερασμονιδη | Χαριλαε. Hephæst. p. 27.

(π) In Schol. ad Soph. El. 137,

Φ λοτητος αμει | ϐομεναι χαριν,

dicitur Ακαταληκτον εις δισυλλαϐον, malè l. καταληκτικόν. καταληκτικη δε εις δισυλλαϐον, όταν μετα ένα ποδα εις δυο συλλαϐας ληξη. Sch. ad Heph. p. 30.

(ρ) Impurus, Archebulius, vel Callimachius.

Αγετω θεος, ε | γαρ εχω διχα τωνδ' | αειδειν. Heph. 27.

Et adhuc impurior ob Iambum in principio,

Φιλωτερα αρ | τι γαρ οι Σικελα | μεν Εννα. Ib. Trim.

Trim. Catalec. in dissyllabam. (Simonidius.)

Δοτε Πιεριδες | Λυρικων μελεων | μαλεξον ψοφον. Ib.

Trim. Acatalec. (Simonidius.)

Καταγετε παιδες | λιροεσσα λαλει | Διος ὁ θυγατερ Ib.

Tetrameter Catalec. in syllabam. (Aristophanius.)

Η γης αροτρεις | ρηξαι δαπεδον | καρπον Δηους | θερισασθαι. Ar. Pl. 515.

Στιβαδα σχοινων, | κορεων μεστην, | ἡ τους ευδον | τας εγειρει. Ib. 541.

Αγετ' ω Σπαρτας | ευοπλοι κουροι | ποτι ταν Αρεως | κινασιν. Hephæst. p. 26.

Ως αν μαλλον | τοις πηδαλιοις | ἡ ναυς ἡμων | πειθαρχῃ. Ib. (σ).

Sect. IV. De Iambico.

Carmen Iambicum Iambos solos primò admisit; ut illud repertoris Archilochi,

Πατερ Λυκαμβ | α, ποιον ἐκ | φρασω λογον.

Sed cùm hoc non modo scriptori operosum esset, verùm auri, ob perpetuum ejusdem pedis recursum, ingratissimum,

Tardior ut paulo graviorque veniret ad aures,
Spondæos stabiles in jura paterna recepit. Hor.

His semel receptis, aliis quoque data porta: nam prima Spondæi syllaba in duas breves solutâ, fit Anapæstus; soluta ultima fit Dactylus; Tribrachys autem est Iambi solutio; (λ) hinc recipit jam,

In locis imparibus, sive sinistris,	Iambum, Tribrachyn, Spondæum, Dactylum, Anapæstum (τ).
In paribus, sive dextris, *i. e.* in secundo et quarto,	Iambum, vel Tribrachyn.
et in sexto	Iambum, vel Pyrrichium; ob indifferentem syllabam.

Iambicum systema ferè ex Trimetris Acatalectis conflatur; sed et alii sunt, ut,

---

(σ) Laconicus dictus; et est impurus ob Spondæum in penultimâ sede.

(τ) Anapæstus *quoque ingessit sese, non sine magno decore; est enim pes admodum nobilis; isque non solum sedibus peregrinis, i. e. imparibus, sed etiam legitimis.* Scal. p. 176.

Versus *Iambici per omnes Anapæstum recipiunt sedes, ultima tantum, et ferè semper penultimâ, excepta.* Arnald. p. 176.

Tironibus verò notandum est, etsi Comœdia nunquam nisi in ultimo loco Anapæstum respuat, Tragicos tamen illum vel in secundo vel quarto rarissimè ponere; (Τουτον δε τον Αναπαιστον κατα τας αρτιους χωρας παρα μεν τοις Κωμικοις συνεχως παρα δε τοις Ιαμβοποιοις και Τραγικοις σπανιωτερον. Hephæst. p. 15.

Fortasse nunquam; Ει γαρ τον σπονδειον εν ταις αρτιαις ου δεχεται, ουδε τον απ' αυτου λυθεντα Αναπαιστον οφειλει δεχεσθαι. Ib. p. 17.---Nec Anapæstus, minùs in quarta sede, quàm in secunda, *Iambum retardaret.*

Ubicunque igitur occurrit, quin iste versus ex variantibus lectionibus emendari possit, nullus dubito. E. G.

Canterus emendat---Τις δ' ανευ ειν ὁ φιλτατος, Soph. Phil. 240. delendo το δ'. Deest etiam Flor. et al. vet. edd.

Αλλ' ουν δεδοικα μη μ' ατελης ευχη, τεκνον. Ib. 795.

Canter.---μη ματην ευχη---Ed. 1746.---μη μ' ατελες, vel μ' ατελη, adverbialiter. At forsan hoc dubium putes, quia prima, hîc et in μ'ατελης, potest esse longa (ut, μ' αδελης. υ. 956.) legas igitur, si το μ' non sit omninò necessarium, μη ατελης ευχη---(sine collisione vocalium, ut Oed. T. 1027.---C. 374, &c.) vel μη 'τελης (primâ sequentis dictionis elisâ, ut Oed. T. 447, 1104.) At Omn. Vet. Edd. Αλλα δεδοικ', ω παι, μη μ' ατελης ευχη. Penthemim. Dactylicus. Quem non facilè mutarem; cùm, in hac oratione Philoctetis, gravissimo cruciatu laborantis, alii sint enormes.

—τον δ' ικετην δεξαιατο, Soph. Oed. C. 44. Ed. 1746.---τον ικετην,---sed τονδε hîc δεικτικως.---dele το μεν, eruditissimus B.---At primam in ικετην nusquam memini productam, in ικετια fortasse ex necessitate. Nec το μεν hîc otiosum puto; δε sequitur.---F. enuntiandum ι'κ'την---frequens est ι'κ'τηριον υ. 978. Oed. T. 335. Aj. 1197.---et etiam ικ'της. Lyc. 763. (vid. inf.)

Ω φιλτατ' επισχες - Oed. C. 1231.

Ω φιλ', επισχες. Scal.---Ω φιλτατ' ισχες---Steph. Ed. Flor.---al. ισχε.---Sed non necesse.---l. Ω φιλτατ' επι] σχες---Præpositione a verbo subductâ. (vid. inf. not. in Troch.)

Iu-

Monometer Acatalec. five, Bafis.
Ιω ταλας. Eur. Hec. 1077.
Ετεσ' επεσεν. Soph. Aj. 625.
Μοιραν εχων. Ib. 180.
Εμοθεν δομων. Eur. Or. 988.
Ανακαλεσομαι Ib. Ph. 1524 (υ).

Monom. Hypercatalec. five Penthemim.
Οσσοι ταχεις | α. Soph. El. 1458.
Αχεει συννυδ | ος. Eur. Ph. 1543.
Η των παιδος | εν. Ib. 1533.
Αϊδηλον αδ | αν. Soph. Aj. 624.

In præfatione ad Euripidis Hippolytum, ed. 1756. duo verfus ex Sophocle citantur, tanquam Anapæftum in quarta fede ufurpantes;

Των μεν παροντων τωνδε πεπυσμενη λογω. Trach. 296.

Τραχινιαν τε δειραδα και τον ευρουν. Ph. 498.

In hoc proculdubiò legendum eft δεραδα, (ut, δερη, δερη,) vel enuntiandum raptim δειρ'δα. (vid. inf.)

In illo, vel omittas reduplicationem, (ut, δεχθαι, δεγμενος. Il. α 23. β. 794.) vel Tribrachyn facias, dimetiendo πεπυσμενη. Syllaba enim vocali brevi (Il. β 119. Od. δ. 732. Soph. Oed. T. 1328.) conftans, fequentibus duabus confonantibus, a quibus inchoari poffit, aliquando corripitur. (Cl. ad Il. β 537.) præfertim, fi pofterior confonans fit liquida, ut, πυ-θμενων Aefc. Pr. 1045.---Magis mirandum fanè illud,

Σοφος γαρ ουδεις, ος τα παντα προσκοπει. Sent.
Στρατηλατησας ωσπ' υπο χειρων λαβων. Eur. Andr. 736. l. χαὐποχειριον. Dawes. p. 309.

Pauca alia eft videre exempla, in propriis nominibus, quibus licentiam majorem nemo negat, ut, Αντιγονης Eur. Ph 764. Ερμιονη. Andr. 889. Αςυανακτα. Ib. 10. Ανδρομαχη Tro. 1130. Νεοπτολεμος. Ib. 1126.---Clarkius tamen vix concedit etiam in his adhibitum Anapæftum; quia *in hoc ferè modo enuntianda funt*, Αντι γ'ονε, Ερμ'ονη, Αςυ'ακτα Ανδρο μ'χη Νεπτ'λεμος (Il.β 11.) ---*Quod* (ait D'Orvillius) *forfan Britannis, omnes fyllabas raptim deproperare folitis, facilius perfuaferit, quàm aliis nationibus.* (Crit. Vann. p. 517.) Sed haud abfimile eft Πατ'ρεας pro Πατερ-ας. Lyc. 920. Γ'λακτοφαγος pro γαλακτοφαγος, Il. ν 6. Aut verba, μιμ'νω, γιγ'νω, &c. vid. Valc. ad Ph. 1396.

Porrò, memini quendam amicum olim a me petiiffe, an apud Sophoclem Anapæftus in tertia fede poffit inveniri, aut Dactylus in quinta: Cui refponfum dedi; prius rariffimè, et ob hanc caufam, quia Anapæftus in tertia fede Cæfuram, five Comma, quo verfus debet dividi, peffumdaret, et exinde verfum redderet δυσμουσον; vid. Aj. 524. Oed. T. 256. Phil. 1056. ib. 793. ubi Canter.---τι κ'ευσαλης---et in Oed. T. 863. mallem fanè Tribrachyn,---τον αρι'μον---(Arift. Pl. 537.) et Iambum in Oed. C. 1385.. .Παρ'ιο αιος. (ut fup.) et Spondæum in Aj. 104. -τεα, Synizefis. (Cl. ad Il. α 268.)

Quod ad Dactylum in quintâ; nullibi, quod fcimus, adhibetur; Nimirum aurem confunderet quafi fono Hexametri, ut,

Εστητ' απολιπων τες θεες ενθαδε μενεις Ar. Pl. 1149.
Χρησμων δ' αοιδες παντας εις εν συναλισας. Eur. Herac. 404. Ald. Scal.

(Miror igitur Scaligerum, ad finem Senarii *omnia metu* prætuliffe τῷ *metu omnia*. p. 176.) Et ob eandem caufam, ut mihi videtur, Tribrachys in hac fede raro ufurpatur, ut,

Τυφως αιθερας σκηπτον εραυνον αχος. Soph. An. 424.

Quin Anapæftus, fi efferatur, et verfus fine commate legatur, idem fonat, ut,

Τεκνον τυφλε γεροντος Αντιγονη, τινας---Soph. Oed. C. 1.

Rectè igitur Arnaldus (p. 232.) *Aliquando in quinta fede reperitur Tribrachys*, (ut in Æefc. Perf. 448. 492. 501.) *cujus rei, licet non admodum fint frequentia exempla frequentiora tamen multo funt, quam Anapæfti in quintâ.*---Utrumque verò pueris vitandum duco.

Addere etiam lubet magni in his viri obfervationem, quòd vel *in comicis improbandus fit verfus, quo Dactylo Anapæftus fubjiciatur*, ut, εν τοισι τοι | χοις εγραφον Αθην | αιοι καλοι. Ar. A. 146. l. εγραφ.

Idem dictum puta de Anapæfto Tribrachyn excipiente. Ar. A. 1021. Av. 1692.

Doctiffimus Criticæ Vanni autor (p. 297.) exemplum Dactyli etiam in quarta fede profert ex Ar. Ecc. 820.

Της τεσσαρακοςης ην ευπορισ' Ευριπιδης· l. επορισ'
Sic τεχνας πορίζω. Eur. I. A. 745.
Και ποριζω τριβας. Ar. A. 385.

Et, fi το ευποριζω nufquam alibi invenies; ut ex noftro etiam Thefauro eliminetur, facilè feram.

(υ) Ex ditrochæo ob communem fyllabam: malè dicitur Anapæfticus, in fchol.

Ιμερος

Ιμερος εχει | με. Ib. Oed. C. 1804 (φ).
Διαιμον ονυ | χα. Eur. Hec. 654.
Αφιλα παρ αφι | λοις. Soph. Aj. 624 (χ).
Dim. Brachycatalec. (Euripideus, Eupolidius.)
Τεκνων εμων | φυλαξ Eur. Hec. 1087.
Εις αντλον εμπ | εσων. Ib. 1024.
Αναπετασον | πυλας. Ib. Ph. 306.
Αγαμεμνονει | ος παις. Ib. Or. 836 (ψ).
Διοσοισιν Ατε | ειδαις. Ib. 816.
Βαρυβρομοι | βρονται. Ib. Ph. 190 (ω).
Χρεος εμολετε | ποτε Ib. Or. 151.
Ελεος ελεος | εμολε. Ib. Ph. 1303 (α).
Κλεινων Αγη | νοριδαν. Ib. 226 (β).
Υπερτατων | πολεων. Soph. An. 1152 (γ).
Dim. Catalec. Hepthemimer, (Anacreonticus.)
Προσεπτε δ' αλλ | ος αλλον. Eur. Or. 1428.
Ζηλωτος ἀν | ποτ' οἰκος. Ib. 971.
Σφακλαν κυσιν | τε φονιαν. Ib. Hec. 1080 (δ).
Αν μητε πελα | γος αλιον. Ib. 949.
Αινιγμ' ασυνε | τον ευρων. Ib. Ph. 1760.
Ανακελαδον α | πο λεχεος. Ib. Or. 185 (ε).
Επι κωμον εκπ | ετασθεις. Ib. Cycl. 495.
Ηποσιν δρμ | ατευσας. Ib. Or. 997 (ζ).
Θεαν νευσεις | εις Ελεναν (η)
Dim. Acatalec. (Archilochius, Aristophanius.)
Δι' ασπιδων | δι' αιματων. Ib. Ph. 1311.
Βοαν βοαν | αυτω βοαν. Ib. Hec. 1097.
Ελικτος ευθ | υς ετι βρεφος. Ib. Ph. 665.
Εγω δε πλοκα | μον αναδετοις. Ib Hec. 922.
Τον εμον αλιον | επι πελαγος. Ib. 937.
Ταδε σ' επεμενε | μελεα παθεα. Ib.Ph.1763 (θ)
Notandum est, *Similem, quæ in Anapæsticis, συναφειαν, cum Iambicis, tum Trochaicis, apud Græcos poetas perpetuò servari* (ι).
Dim. Hypercatalec. (Alcaicus, Alcmanius.)
Γυναικος αντ | ιοι σταθεντ | ες. Ib. Or. 1479.
Ο Φρυγιος η | τρικορυθος Αι | ας, Ib. 1503.
Λαιρος δε παν | αδηλον ηδ | η. Ib. Alcæ.
Γενομεσθα γενο | μεσθ' αθλιαν | γε. Ib.Ph.1744.
Ποθεινα δακρυ | α παρα φιλαισ | ι. Ib. 1766.
Ατρεμας ιθι' λο | γον αποδος εφ' ο | τι. Ib. Or. 150 (κ).
Trim. Brachycatalec. (Alcmanius.)
Ζυγεντα παιδ | οποιον αδ | οναν. Ib. Ph. 350.
Μετεβαλεν δρμ | α τὰν προς εσπ | ερον. Ib. Or. 1005.
Λεοντες Ελλ | ανες δυω | διδυμω. Ib. 1410.
Ιαχα δομων | θυρετρα και | σταθμους. Ib. 1496.
Θιασον ἱερον | ορεσιν ανεχο | ρευσα. Ib. Ph. 1786 (λ).

(φ) Vel Pæonicus. vid. Pæon. Hec. 1072.
(χ) Impuri sunt,
Και σατροπα πωλοις Ph. 184.
Προσεπιπτε δ' Ορεσ | ας Or. 1450.
rectius Ionici.
(ψ) Vel Ionicus. *Schol.* Neuter autem mihi placet. Malim Αγαμεμνονιος. unde fit Anapæsticus, similis qualitate præcedenti, et, si vis, tribus sequentibus.
(ω) Rectiùs quam Pæonicus.
(α) Vel Trochaicus, vel Anapæstic. Monom. Hypercatalec. Ph 169.
(β) Rectiùs quam Antispasticus. Schol.
(γ) Dicitur Ionic. Dim Catalec. Schol.
Impuri sunt,
Επεσσυτο ταυδ' | εγαν. Ph. 1082.
Φονος ενεκ Εριν | νων Ib. 1329.
(δ) Rectius quam Ionic. Dim. Acatalec. ut Schol. ad Or. 1395.
(ε) Vel Trochaicus.
(ζ) Anac. 27. 1. dicitur et Ionicus Dim. Acatalec. *Schol.*
(η) Vel Pæonicus Dim. Hypercatalec.---vel Iambic. Dim. Brachycatalec. Θεων, Synizesis.--- Unde etiam fit Prosodiacus Dim. Acatalec. Or. 1442.

Impuri sunt,
Δι' αιματος κ | προλειπει. Or. 815. Ionic. Dim. Acatalec. Schol.
Σταθεις επι φοιν | ιον αιμα. Ib. 1261. rectius Prosodiacus Dim. Hypercatalec.
Εχριθη δ' ερις ἀν | εν Ιδα. Hec. 633 Ionic.
(θ) Impurus est,
Βαλοιμι χρονω | φυγαδα μελεον. Ph. 171.
Itaque dicitur Ionic. Trim. Catalec.
Ελεος ελεος γ | ουδ' ερχεται. Or. 966.
Kingius ait se ob metrum addidisse το γ', sed hoc utique versum corrumpit, vel impurum reddit: non necesse erat tam religiose scholiastem sequi.
(ι) *Extant et alia duo apud Aristophanem versuum genera, quorum ultimis syllabis nulla permissa est licentia præterquam in clausula Catalectica. Horum autem utrumque ad metrum vel Choriambicum vel Ionicum exigi potest.* (Dawes. p 30.) Idem ultimam in Pindari carminibus non esse αδιαφορον asserit. p. 33.
(κ) Catalec. Schol.---l. υπερκαταληκτον. K.
(λ) Impuri sunt,
Φυγα δε ποδι | το χρυσεοσανδ | αλον. Or 1487.
Μεγαλα δε τις | δυναμις δι' αλαστ | ορων. 1582.
Itaque hic dicitur Prosodiacus Trim. Acatalec. Ille Antispasticus Trim. Acatalec.

d Trim.

Trim. Catalec. (Hipponacteus.)
Εχων εμ' ας | τε ναυσιπομπ | ον αυραν. Ib. Ph. 1741.
Χαριν αχαρις | εν εις θεες | διδεσα Ib. 1786.
Εξονθ' ο μεν | το κειθεν, ο δε | το κειθεν. Ib. Or. 1422.

Trim. Acatalec. (Archilochius.)
Τα λοιπα νυν | ακεσαθ' οι | α χρη παθη. Aesc. Pr. 702.
Ωμοις αρισ | εροις ανακλ | ασας δερην. Eur. Or. 1492.
Συλλαβεθ' ομηρ | ον τηνδ' οταν | σθειχη παλιν. Ib. 1194. (μ).

Trim. Hypercatalec. (Hipponacteus.)
Αρης εν οιν | ω φλογερος εν | λογοις Εριννυ | υς. Scal.
Ο παντα παντ | ι Ξενοκρατης | ανηρ γεγων | ος. Laert. l. 4.

Tetram. Brachycatalec. (Aristophanius.)
Γελως πονευ | τι φαρμακον | μεγισον εν | βιω. Scal.

Trim. Catalec. (ν) (Anacreonticus, Hipponacteus.)
Τη χρυσοπεπλ | ω Μεσα χρυσ | εν υμνον αδ | ε χωρα. Scal.
Ει μοι γενοιτ | ο παρθενος | καλη τε και | τερεινα. Ib.
Ταν οκλαπεν | ευρων σθιχον | Φοιβω τιθησ | ι δωρον ap. Vict.

Tetram. Acatalec. (Archilochius.)
Δεξαι με κωμ | αζοντα δεξ | αι, λισσομαι | σε λισσομαι. Scal.

Tetram. Hypercatalec. (Anacreonticus.) (ξ)
Ερως ιειν | ει γαργαλιζ | ων σπλαγχνα δαδ' εχων γαληνην | ην. Ib. (ο).

SECT. V. DE TROCHAICO.

CARMEN Trochaicum ad Iambicorum leges quàm proximè accedit; admittit enim

In imparibus { Trochæum, Tribrachyn (ϖ).

In

(μ) Impurus est, cui in ultima sede sit Tribrachys.
Ην οιδα καγ | ω τινα πολιτ | ην ημετερον. Alex. *Scal.* p 176. f. enuntiandum ημετ'ρον.
Αυτεργος οι | περ και μονοι | σωζεσι πολιν. Or. 918. *Scal.* p. 847.
l. γην. Ita Schol. K.
Οις μη πελαζ | ειν' αλλ' αλις | οιες γυποδας. Aesc. Pr. 711. ib.
Ubi procul omni dubio legendum,---χλισονοις ποδας.
Item, Scazon, sive Choliambus, Hipponacteus.
Ακεσαθ' Ιππ | ωνακτος ε | γαρ αλλ' ηκω. Hephæst. p. 17.
Ο μεσοποι | ος ενθαδ' Ιππ | ωναξ κειται Theoc. Scal p. 136.
(ν) *Qui frequens est comicis nostris, qualis* ap. Ter.
Siquippiam | remiserint | Philumenæ | dolores.
Nihil enim concinnius hoc genere carminis. Scal.
(ξ) Anacreon *ausus est etiam excedere modum Octonarii. Verùm neque priscis neque nobis placuit.* Ib.
(ο) Sunt et alii, dicti Iambelegi, et Dicatalecti,
Ψευσθεισα δωροις | η τ' ελαφη βολιαις. Soph. Aj. 178.
Εναντα δ' ηλθε | Πυλαδης αλιαστος. Or. 1501.
Ει μοι ξυνειη | φεροντι μοιρα. Soph.
Ηως οτιχ' ιππο | τας εξελαμψεν ανηρ: Eur.
Sed hi sunt Asynarteti; ut Galliambici, rectius Ionici. (vid. Ionic.)
(ϖ) Sunt qui admittunt Dactylum; ut, Grotius, quem sequitur Kingius, Hephæstionis autoritate fretus; et Pauw, (not. in Pind. p. 199.) Sed Bentleius Dactylum in prima parte Ditrochæi non vel apud comicos patietur, (Emendat. ad Menand. p. 112.) Et Erudit. Dawes (p. 252.) ad Ar. Eq. 1308. ait, *metrum laborare, quod sedem quintam Dactylus occupet.*
Ει δ' αρεσκοι | ταυτ' Αθηναι | οισι καθησθαι | μοι δοκω.
Itaque emendat,---οις καθησθ' αν | —
Trochaici ratio, cum primam sedem Dactylus occupat neutiquam constat,
Οις αγαθ' ην κρι | νωσιν ημας | ---Ar. Av. 103. l. οσ' αγαθ'---Ib. 299.---Idem p. 399. *Primam sedem Dactylus dehonestat.*
Cùm hoc genus itaque tam pauci in universis poetarum Atticorum scriptis reperiantur; is sum ego adeo *nasutulus* (si placet Cl. de Pauw) qui scrupulum non habeam, quin ii, vel levi manu ad normam alibi servatam possint exigi; vel inter impuros numerandi sint. Nec sanè Hephæstionis autoritatem, *qua nulla gravior,* hîc magis moror, quàm *vix minoris,* Terentiani, qui in paribus locis Iambum admittit.)

Trochæus

In paribus { Trochæum, Tribrachyn, Spondæum, Dactylum, Anapæstum (ρ.)

Eo tamen differunt, quod sedes impares servantur intactæ; idque multo diligentiùs quam in Iambicis pares. Scal.

Trochaicum systema fere constat ex Tetrametris Catalecticis; vel ex duobus Commatibus Dimetris Acatalecto et Catalectico.

N. Quod post sex pedes restat; *viz. pes* (σ) *et communis syllaba,* καταχλεις vocatur.

Sunt autem et alii apud antiquos, sc.

Monometer Acatalec.

Αστεναχτος. Hec. 689.

Monom. Hypercatalec. sive, Penthemimer. (Pancratius.)

Φευγε λοιδο | ρων. Scal.---Eur. Or. 996.
Ολεθριον εμο | λε. Hec. 640.
Πεδιον αστραπ | τει. Ph. 111 (τ).
Αυ δομος φοβε | ρον. Or. 1570 (υ).

Dim. Brachycatalec. Ithyphallicus. (vel, Phallicus, Bacchiacus (φ.)

Βακχε, Βακχε | Βακχε. Scal.
Τοξα τ' ευλο | γησω. Hec. 463.
Ιχνος εφερεν | εφερεν. Or. 1488.
Ου με παρεβα | φασμα. Hec. 703.
Αν με χειρι φο | νευοι. Soph. Aj. 409.
Τιθεμενα σπα | ραγμοις. Eur. Hec. 655 (χ).
Οιον εργον | τελεσας. Or. 832 (ψ).

Dim. Catalec. Hepthemimer. (Euripidius, Lecythius (ω), Glyconius.)

Ωλεναισι | ματερος. Ph. 317.
Καδμος εμολε | τανδε γαν. ib. 651.
Σφαγιον εθετο | ματερα. Or. 840 (α).

Dim.

Trochæus ergo semper in primo loco,
Parique Iambus ritè conlocabitur.
Cùm idem ab Iambico metro Trochæum excluserit.

Videamus autem Hephæstionem.---Το Τροχαϊκὸν κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας δέχεται Τροχαῖον, Τρίβραχυν, ΙΑΜΒΟΝ, καὶ Δάκτυλον. κατὰ δὲ τὰς ἀρτίας, καὶ Σπονδεῖον, καὶ Ανάπαιστον. ---p. 18. Hæc turbata sunt, lege---Τρίβραχυν καὶ Δάκτυλον· κατὰ δὲ τὰς ἀρτίας καὶ Ιαμβον, καὶ Σπονδεῖον. Ιαμβος enim impari in sede locum non habet; sed in pari. vid. Schol. ad Ar. N. 518. 607. Arnald. p. 118. At, pace docti viri, neque hoc omninò verum est, istis versibus exceptis in Ar. N. 518. Ubi metrum non est verè Trochaicum, sed proprium, Eupolideum, ασυστατον, Catalecticum, habens in secunda Syzygia, vel Ditrochæum, vel Choriambum. (vid. inf. Tetram. Catalec.)

(ρ) Addit Scaliger Proceleusmaticon; *quem neque in Iambicis, neque in Trochaicis licuisse crediderim.* Dawes p. 328.

(σ) Qui ferè semper Trochæus; est tamen ubi Tribrachys reperiatur.

Των πολιτων | ανδρας υμιν | δημιεργυς | αποφανω. Hephæst.
Μη θανειν· κλα | τη δ' αφιγμαι | διαφυγουσα | πολεμιους. Eur. I. 1254.
Αλλα και ταδ' | εξαμησας | πολλα δυση | νον ο Ερως. Aesc. Ag. 1664.

(τ) Al. Pæonicus, Dim. Brachycatalec.

(υ) Al. Ionic. a min. *Schol.* minus rectè.

Impurus est,

Πυ δ' ος εμοι μι | ας. Eur. Ph. 159. Or. 1515.

Dictus itaque Choriambic. sesqui, rectius Epichoriambic.

Φαρεα πορφυρε | α. Or. 1448. vel Pæonic. Dim. Hypercatalec. *Schol.* potiùs Catalec.---ζαπεος, το ιματιον, ενιοτε μεν μακρον, ενιοτε δε βραχυ. Schol. MS.---Et sic Schol. ad Ar. Th. 897.---Sed in Atticis scriptoribus non memini productam.

(φ) Ar. A. 260. In Bacchi honorem cantari solitus;

Tres dabat Trochæos,
Bacche, Bacche, Bacche. Ter.

Vid. Suid. in V. Φαλλοι.---Dawes. p. 25. τα φαλλικα, antiquissimum carminis genus infamis licentiæ, quod usurpabant, cum, *Phallalogia* dictam, Bacchi impurissimam solemnitatem agitabant. *Casaubon.*

Aristoteles ait, τα φαλλικα esse Comœdiæ sobolem; puto quia mimorum simillima. Scal. p. 41.

(χ) Rectiùs quam Ionicus, ut ap. Schol.---Idem dictum puta de sequente, ob communem syllabam.

(ψ) Υπτωσσει λεγεις. Or. 173. dicitur Ithyphallicus. Sed rectius Antispasticus.

(ω) Ideo dictus, quia Euripidem jocosè insectatur Aristophanes (R. 1239.) hoc metro primæ parti Senarii subjungens hunc versiculum,---Ληκυθιον α | πωλεσε. K. ad Or. 727.

(α) Impuri sunt, Ημερα δ' ε | πιτχησει. Hec. 690. Soph. Aj. 400. ob Spondæum in tertio loco.

Sit

Dim. Acatalec. (Alcmanius.) (β)

Βαρβαροις εν | ευμαρισι. Or. 1376.

Ποι τραπωμαι | ποι πορευθω. Hec. 1106.

Σφιγγος αναφε | ρεις ονειδος. Ph. 1761.

Φρυγιον αϋτ | καλλιβολον. Or. 1388.

Τελος εχει δαι | μων βροτοισι. ib. 1580.

Καλλι ποταμος | υδατος ινα τε. Ph. 658.

Κρατα φονιον | ολεσιθηρος. ib. 688.

Χλοερα δεργμα | των κοραισι. ib. 676 (γ).

Dim. Hypercat. (Bacchilidius.)

Ας εγημ' ο | τοξοτας Πα | ρις. Or. 1419 (δ).

Trim. Brachycatalec. (Sapphicus.)

Οι δε προς θρο | νους εσω μο | λοντες. Or. 1418.

Ο τεκνον τε | κνον ταλαινας | ματρος. Hec. 692 (ε).

Trim. Catalec. (Sotadicus, Archilochius.)

Ζευ πατερ, γα | μον μεν ουκ ε | δαισαμην. Hephæst.

Trim. Acatalec. (Archilochius.)

Ουκ Ιαμβος | αλλα σε Τρο | χαιος αειδει. Scal. (ζ).

Trim. Hypercatalec. (Sapphicus.)

Ηλθον εις δο | μους ιν' αυθ' ε | κασα σοι λεγω, Or. 1409.

Trim. Brachycatalec. (Sotadicus.)

Ουκ αλις πο | νηρίας ην | προσθες αυσε | αυτον. Scal.

Ουδ' Αμειψε | αν ορατε | πτωχον οντ' ε | φ' ημιν. Hephæst.

Tetram. Catalec. (Archilochius, Epicharmius, Hipponactius.) *Tragicis Comicisque familiarissimus.*

Πολεσιν υπος | ος πεφευγε | τε μον εκ δο | μων ξιφος. Or. 1537. purus.

Πανταχου ζην | ηδυ μαλλον | η θανειν τοις | σωφροσιν. Ib. 1540.

Απεχε φασγα | νον πελας γαρ | δεινον αντ' αυ | γει φονον. Ib. 1550.

Μενελεων δ' ου | ταρβεις ημιν | αναλαβειν ει | σω ξιφους. Ib. 1562.

Αλλα μετα βου | λευσομεσθα | τουτο δ' ου κα | λως λεγεις. Ib. 1557.

Ηρχες ειτ' ε | γω δικην δω | σων κακων ο | μη σφαλεις Eur. I. A. 384 (η).

Αδικια

Sit igitur Ionicus Dim. Catalec. (Cleomachius) vid. Ph. 217. 657. Or. 1375.

Ετερον εις α | γων ετερον. Or. 1569.

rectiùs Pæonicus, vel Ionicus, Dim. Hypercatalec. Or. 807. vel Choriambicus Dim. Acatalec. Or. 805.

Αιωρημα | σιν πετραν. Or. 982.

Μελος βαρβα | ρω βοα. Or. 1392. Ph. 692.

rectiùs Antispastici. Dim. Catalec. sive Pherecratii.

(β) Vid. Iambic. Dim. Acatalec.

(γ) Impuri sunt,

Ου γαρ εμοι θε | λει συνηβαν Anac. 76. 4.

rectiùs Epichoriambic. Dim. Hypercatalec.

Οιανθες ι | εισα βοτρυν. Eur. Ph. 240.

rectiùs Antispasticus. Or. 307. vel Ionicus impurus. Ph. 1081.

Σαρκων ισε | ων τ' εμπλησθω. Hec. 1073.

Antispasticus.---vel Dactylicus Hepthemim.---εων, Synizesis.

Ον δ' εχω δρα | μειν ουκ οιδα. Anac. 24. 4.

Dicitur Trochaicus---Pauw, in pref.---sed Id. in pref. ad Pind.---*Ditrochæus proprie dictus non copulatur cum Epitrito quarto*: Antispasticus est Dim. Acatalec. *ex duobus integris Antispastis: Ditrochæus enim est Antispastus bonus.* Nequaquam. (vid. Dawes p. 38.) Antispasticus sane versus est, sed impurus, κατ' αντιπαθειαν dictus (vid. Antispastic.)

Τας αποξυ | γεισας δομων. Ph. 341.

Περγαμων Α | πολλωνιων. Or. 1397.

Stesichorei, vel Antispastici κατ' αντιπαθειαν.

Πελλον αιθερ' | αμπταμενος Or. 1382.

rectiùs Pæonicus, vel Ionicus Dim. Hypercatalec.

(δ) Impurus est,

Γας ε' πατρω | ας απολε | σειν. Hec. 946.

Asynartetus. Ex Dactylico Penthemim. et Iambica basi. Or. 1416.

(ε) Λευκον δ' εμ' α | λενα στηχυν | στερνοις. Or. 1485.

Trochaicus; vel Asynartetus, ex Ithyphallico, et Anapæstica basi. *Schol.* Recte, si illud δ' quod deest Omn. Vet. Edd. non corrupisset versum. Antispasticus nunc. Conf. Hec. 929. 1074. Or. 166.

Εννεπουσι | κατθανη κατθ. | ανη. Or. 1480.

Stesichoreus, vel Asynartetus, ex Ithyphallico, et Iambica basi.

Μηχαρ ορίζο | μαι γαμου δυσ | φρονος. Aesc. Supp. 399. Pauw.

Rectiùs Epichoriambicus Trim. Catalec.

(ζ) Impurus. Stesichoreus.

Οθεν ερις το | τε πλεκτρον | αελιου. Or. 1004.

(η) Ita Dawes p. 341. Quippe vulgo, δωσω, peccat adversus commatum Trochaicorum rationem, quam poetæ Tragici inviolatam servabant: quæ scilicet exigebat,

---*Finis ut quarti pedis*
Nominis verbive fine | *comma primum clauderet*.
Ter.

peccat

Αδικια γ' ω | θεοι. Μυκηναις | μη 'νθαδ' ανα-κα | λει θεες. Ph. 621 (θ).

Tetram. Acatalec. (Archilochius, Anacreonticus, Hipponacteus.)

Κλυθι

---

peccat ergò ille Archilochius a Scaligero citatus,

Δυσιχεσιν | οι σοφοι πο | νεντες· ευτυ | χεις κακοι.

Quibusdam verò aliis (quos Barnesius, et alii vel transilierunt, vel miserè exagitarunt) hoc malo laborantibus, medicam me manum lubet adhibere. Et siquid audacius ex conjecturâ solâ attulero, intra veniæ spem me peccaturum confido.

Και γαρ εδε | τοι λιαν γ' ε | μοι---Eur. I. A. 1385.

l. τοι λιαν γε | μοι--(sic τεσδε | μοι. Aesc. Ag. 1671.)

Τον τε της θε | ας παιδ', ω τεκ | νον γ' ω δευρ' ε | ληλυθας. Ib. 1339.

Obs. etiam in secundâ sede, et tertiâ, Epitritum quartum, pro Ditrochæo, vel Epitrito secundo,

l. Τον τε παιδα | της θεας, τε-κνον, | ω γε δευρ' ε | ---

vel, Τον τε της θε | ας, τε-κνον, παιδ' | ωγε—

Προς γενεια | δος, προς δεξι | ας σης προς τε | μητερος. Ib. 909.

l. Προς γε νεια | δος τε, σης τε | δεξιας, | προς μητερος.

Quod si liceat diphthongum ει corripere; vel εια sit Synizesis,

Προς γε-νειαδος, | δεξιας προς | σης τε, προς τε | μ---

vel, Δεξιας προς | σης, γε-νειαδος | σης τε, προς τε | μ.

Τι το δικαιον | τε γ'; αρ' ε | χοιμεν αντειπ | ειν επος; Ib. 1391.

Τετο γ'; αρ' ε | ---Canter, Barn ---nondum satisfacit;

l. τετο γ' αρ' εν | εχομεν αντειπ | ειν---

vel, τετ'; εχοιμεν | αρα γ' αντειπ | ειν---

Τι δε φευγεις τεκ | νον; Τον Αχιλλε | α τον ιδειν αισχ | υνομαι. Ib. 1341.

Ubi nihil aliud Barnesius, quàm quod ultima in Αχιλλεα debeat esse longa: pro certo: sed et habes Anapæstum in loco primo; Dactylum in tertio, et quinto; nec separatur Comma, secundum metri rationem.

l. Τι δε τε-κνον φευγ | εις; Τον Αχιλεα | τον εσιδειν αισχ | υνομαι.

Μαρτυρεις σαυτ | ω. Τα τε θε | ε μαθων χρηϛ | ηρια. Ion. 532.

l.——— | ω· τα τε θεε | εκμαθων χρηϛ | ---

Ωδε παμπη | δην δε πας λα | ος---Aesc. Per. 731.

l.——— ———δην δε λαος | πας---sic, αςυ | παν---υ 733.

Στειχετε δ' οι γε | ροντες προς δο | μος πεπρω μενες τεσδε. Ag. 1666.

Versus bis (atque iterum bis) *peccat, nam in loco tertio, et in loco septimo stant duo Spondei* P.---In primo etiam Dactylus nec ritè separantur commata.---Stanleius τεσδε *delet, quo nihil infelicius. Lege,*

Στειχετε γερον | τες δε προς δο | μες πεπρω μενες | τεες.

Vel σφεας. *Sume, quod malis.* P.---Neutrum probo, non modò propter Doricum, sed ob pravam commatum dispositionem. Itaque pro τεσδε, magis necessarium ηδη lubet ponere; et initium ex MS. sumere,

Στειχεθ' οι γε | ροντες ηδη | προς δομες πε | πρωμενες

Σωφρονος γνω | μης δ' αμαρτη | τον κρατεντα | ---Ib. 1673.

——————μης δ' αμαρτειν | τον κρατεντα | δυσφορον Stanl.

——— ——— | μης δ' αμαρτειν | τω κρατεντι δυσφορον Pauw.

Fortasse rectiùs. Sed omn. vet. edd. habent κρατεντα, et MS.

Σ. γ δ' εκ αμαρτειν εις τον κρατεντα.

Hæc tamen incerta sunt. Me igitur et meum *Fortè* conferre, Quid vetat?

Σωφρονος γνω | μης δ' αρ' ες' εις | τον κρατεντ' α | μαρτανειν.

Est certè abhorrere a rectâ mente in imperantem.

Notandum verò quòd *Præpositiones, vel α in compositione, etiamsi verborum initio adhæreant, tanquam singulæ voces haberi possint.* Dawes. p. 18. ut,

Ταυτα μοι δι | πλη μεριμν' α | φρασος εςιν | εν φρεσι Aesc. Pers. 165.

Sic f. Ουδε γαμος την | ειχε την προ | φασιν η μ' εκομισ' εκ δομων. Eur. I. A. 884.

Sed, ob Anapæstum in quinto loco, legendum,

—ειχε προφασιν | η μ' εκομισεν | ---vid. inf. I. A. 336. 324.

Attamen stet,

Ει δοκει, σ'ειχ | ωμεν. | Ω γεν | ναιον ειρη | κως επος. Soph. Phil. 1442.

Ubi Pausa, vel prius Comma sit Dim. Brachycatalec.

Κλῦθι μευ γε | ροντος, ευε | θειρα χρυσο | πεπλε κερη. Anac. 115.
Πως μελει μοι | τε κα λε τα | καλ' εχεσιν | οἱ κακιςοι. Scal.

Tetram. Hypercatalec. (Anacreontius.)
Συν γελωτι | συν τ' ερωτι | γηρας ολβον | αξον αντε | χων. Ib.

Pentam.

---

catalec. pro communi Acatalecto, ob diversitatem locutorum.

Corrigendi obiter,

Τις δητ' εν ταυ | λαισι θορυβος | ---Eur. I. A. 317.

l. Τις αρα γ' εν του | ---vel, Τις γαρ εν του | ---

Πολεως· ας αρ | χων α.νηρ πας | ---Ib. 375. l. Πολιος·---

Αποτρεπε τ' α | ληθες. Ουτοι | καταινω λι | αν σ' εγω. Ib. 336.

Ubi in quinto loco Iambus. Nihil feliciùs Barnesius, qui pro Iambo dat Spondeum.

--- | ληθες. Ουτοι | καταινω λι | ---

vel--- | ληθες. Ου κατ | αινησω λι | ---B.

l.-- | ληθες. Ου κατ | αινεσω λι | αν σ' εγώ.

--- | Ιδια πρασσων ||---Ib. 1363.---l.--- | Ιδια πρασσων ||

---|| μυριον ὁ | πᾶς φαος. Ib. 1394.---l.---||μυριον γ' ὁ | ---vel || μυριον εσο | ρᾶν φαος.

Βαρβαρων Ελλ | ηνας εικος | αρχειν· Αλλ' ε | βαρβαρους. Ib. 1400. Grotius legit, | αρχειν. ---*Dor.*--- Sed non necesse.

l.---Ελλ | ηνας αρχειν | εικος· Αλλ' ε | ---

Εα. τινος δε | ---Ion. 540.---εα. Synizesis. (ut aliquando Ιω, μονοσυλλαβως. Dawes. p. 32.)

Παις. ἢ σοι γε | ---Ib. 559.---l. Παις ὁ σοι γε | ---Scal.

--- || ὁ ποτμος σ' εξευ | ρεν, τεκνον Ib. 554.

l. || ὁ πο-τμος εξευ | ρε σε, τε-κνον. vid. *v.* 1254.

vel || σε τε-κνον εξευ | ρεν ὁ πο-τμος.

vel || σ' ὁ πο-τμος εξευ | ρεν, τεκνον.

Priorem in ποτμος est videre correptam, Aesc. Pr. 198. Orph. Argon. 1288.

Εξειμι πατε | ρα δε γε μοι δος || Ph. 628. Barn.

l. Ειμι' τον δε | πατερα μοι δος || K. Valc. B.

--- || καλα μηχα | νηματα. Eur. Herc. f. 855.

Poeta nusquam alibi, quod scio, priorem in καλος producit;

l. --- || καλα τα μηχα | ---vel, cum Scaligero, || Καινα μηχα | νηματα.

Δεινος μυχα | ται---Ib. 870.---l. Δεινα--Cant.

Διατιναξαν | τος δωμα Πεν | θεως αλλ' εξαν | ιςατε. Bacch. 606.

——— | τος το Πενθεως | δωμ'· Αλλ' εξαν | ---Canter.

Haud malè; inquit Barnesius.---Imò, pessimè; nisi quod ipse, *ut versus sibi constet*,

Δ αλιναξαν | τος δω· Πενθε | ως· αλλ' εξαν | --

Quisnam enim hunc Trochaicum agnoscet? quo, pro uno Spondeo duos dedit?--Insanabilis quidem mihi videtur, dummodo in isto loco stet το Αλλα- quod necesse est demere, vel, salvo sensu, in aliam conjunctionem mutare.---f.

Διαλιναξαν | τος το Πενθεως | δω· Αταρ εξαν | ιςατε.

---||Ωσπερ θηλει | ας πελας. Aesc. Ag. 1680.--- l. ωςε---Cant. P.

Μη προτιμη | σης ματαιων | των δ' υλαγμα | των---

Και συ θησο | μεν κρατεντε | τωνδε δωμα | των---Ib.

Cl. Stanleius ex scholiaste.

---των δ' υλαγματων· Εγω

Και συ θησο | μεν κρατενιε | τωνδε δωμα | των καλως.

Canter.--- | των· Εγω

Και συ παντ' ευ | θησομεν κρα | τεντε τωνδε | δωματων.

Cui assentitur Pauw. Videtur autem, ut supra, nec Dactylum in prima parte Ditrochæi; nec hîc solitam commatum rationem curare. Lectionem igitur Stanleii præfero.---Mallem tamen,---των· Εγω

Και συ τωνδε | δωματων ευ | ταδε κρατεντε θησομεν,

vel, Και συ θησομεν | ευ κρατεντε | παντα τωνδε | δωματων.

Quidni verò stent Trimetri Hypercatalecti? modò, ut plenior sit sensus, hunc legamus,

Τα δ' αρα θησομεν | ευ κρατεντε | τωνδε δωμα | των.

vel Παντα θησομεν | ευ---

Poetæ haud rarò ad finem fabulæ metrum variant.

(θ) Impuri sunt, quibus est in loco septimo Spondeus, ut,

Μη προτιμα | δητ' εμε χρη | τῳ σκοτῳ δι | καζεσθαι. Heph. 19. 89.

Item, Trochaici Eupolidei; ubi Spondeum promiscuè videas; et Iambum in loco quarto: quales sunt, Ar. N. 518, &c.

Ω θεωμε | νοι καλερω | προς γ' ὑμας ε | λευθερως.

Item,

Pentam. Catalec. (Callimachius.)

Ερχεται πο | λυς μεν Αιγαι | ου διατμηξ | ας απ' οιη | ξας χιε. Hephæſt. p. 19 (ι).

Sect. VI. De Ionico a majore (κ).

CARMEN Ionicum ex ſolis Ionicis rariſſimè conſtat (λ); ſed Trochaicas Dipodias ſibi adjungit; nullis ſedibus ſervatis (μ).

Monom. Hypercatalec. ſive Penthemimer.

Πτωσσεσι μυ | χων. Eur. Hec. 1064 (ν).

Dim. Brachycatalec. (Hipponactius.)

Και σωφρονα | πωλοις. Ph. 184 (ξ).

Διρκα προλι | πεσα. Ib. 247.

Dim. Catalec. ſive Hephthemimer.

Η Παλλαδος | εν πολει. Hec. 464 (ο).

Dim.

Item, quorum in imparibus locis eſt Dactylus. In quo ferè ſolo, ab amico, rei metricæ peritiſſimo, diſſenſi. Quippe, præter ea, quæ ſupra dixi, duo verſus ab eodem citati, (ad Or. 727) ad rem probandam nilquidquam faciunt,

Και συ μητερ | ε θεμιτον σοι || ---Eur. Ph. 625.

Ω θυγατηρ, η | κεις επ' ολεθρω || ---Iph. A. 688.

In hoc miranda ſanè eſt ejus incuria. Procul omni dubio legendum eſt ac dimetiendum,

Ω θυ | γατερ, η | κεις επ' | ολεθρῳ | ---

Et in illo, vel, legas, cum Grotio,--- | Ου θεμις σοι || ---vel--- | θεμιτον ε σοι || ---vel abſque τῷ σοι --- | Ου θεμιτον || ---

Quin ad alios idem refert;

Sc. Ου πριν αν δεξ | ω Δαναοις α || πασι--- I. A. 324.

Συγγονον τ' ε | μην. Πυλαδην τε || Or. 1566.

Annon verò propriis nominibus eadem eſt licentia permiſſa in Trochaicis, quæ in Iambicis? (vid. ſup.) In hoc, raptim enuncietur Π'λαδην, vel Πυ λ'δην.---In illo Δαν'οις, vel ſit αοι Synizeſis. Malim tamen---ω Δαν'οισι | πασι---

Hujuſcemodi ad manum ſunt et alia exempla,--

Χιλιων αρ | χων, Πρ'αμε τε || ---Iph. A. 354.

--- || Μυρμιδ'νων ε | σοι παρην. Ib. 1353.

Et præter hæc, cum ſequentibus, vix unum in omnibus Tragicorum ſcriptis, reperire queas.

Εις θορυβον ε | γω τοι καυτος || ηλυθον ες την | ω ξενε. I. A. 1349.

l.--- | γῶ και αυτος || ηλθον---

vel | γῶ δε καυτος || ---

--- || Αρσενας ως φο | νω φονο". I. T. 1223.

l. raptim αρσ'νας, vel αρρ'νας, vel αρσενας. (αρην. Lex.)

--- || Πειθομενος γε | τῷ θεῷ. Ion. 560.

l. πειθ'μενος, vel πειθομ'νος, vel πιθομενος Soph. Ph. 1255.

Ως τι δη φευ | γεις εμε σαυτε || ib. 525.

l.--- | γεις με σαυτε || ---

Αντετιναξ' ελ | θων---Ba. 623.

l. Ανετιναξ' ελθων---Ita vet. Codd. De his olim fortaſſe in ſuis locis.

(ι) Sunt et alii, Dicatalec. (Eur. Or. 995. Soph. Oed. T. 1231.) Et Procatalecti, Sapphici, ex Dimetris Catalec. et Acatalec. Sed hi ſunt inter Aſynartetos potiùs dinumerandi.

(κ) Ionicum metrum quidam a genere hominum vocabulum accepiſſe exiſtimarunt, quod in Rhythmo et ſatis prolixum et ſatis molle, ſicut ejuſdem gentis homines aſſeverantur. Victorin.

(λ) Pedibus in duas breves, ubi nulla mora eſt, perquam incommodè deſinentibus. K.

(μ) Quoniam Trochaicæ Dipodiæ eandem temporis proportionem ſervant, et etiam a longa ordiuntur.

Pæon etiam *ſecundus*, ait Kingius, *in primo pede ſtare poteſt; eſt enim prima ſyllaba ſemper communis.*--- Mallem autem dicere; Ionicus a majore haud raró admittit Pæona ſecundum in primo pede, ob Emphaſin, quæ prima cujuſcunque verſûs ſyllaba quodammodo requirat, et quæ eandem exinde quaſi communem reddat; ſed an tales inter puros Ionicos numerandi ſint, ſanè ambigo; quippe in quamplurimis verſibus hæc licentia cum Pæonicis eos adeò confunderet, ut agnitu eſſent difficillimi.

(ν) Vel ſit Anapæſtica Baſis.

(ξ) Notandum eſt hos dici Ionicos ἡμιολιες, non quòd unum Ionicum et dimidiam partem alterius contineant, ſed quod in his *Arſis* et *Theſis* non in æqualitatis ſed in dupli ratione conſtent: (ut in eo quod apud Muſicos dicitur *triplex tempus.*) Magis Rhythmis igitur quàm Metris proximi ſunt.

Προσεπιπτε δ' Ο | ρεστας Or. 1450. rectius Ionicus, quàm Iambicus Penthemimer. contra,

Διαιμον ο | τυχα Hec. 654. rectius Iambic. Penthem. vel Pæonicus Dim. Brachycatalec. quàm Ionicus.

(ο) Εν τετω η πρωτη αδιαφορος. Η δε καταληξις Τροχαϊκη. Sch. ad Hephæſt.---ſic,

Αει πυκι | ναις δροσοις Soph. Aj. 1226.

Cujuſmodi Teleſilla uſa eſt cum Cæſurâ. Scal.--- Vid. etiam Ar. Av. 1730. et Dawes p. 305. Qui hujuſmodi verſibus aliam adhibet menſuram, minimè probandam,

Sc.

Dim. Acatalec.
Δακρυα δ' ει | ρυς προτισχει. Hec. 457 (π).

Dim. Hypercatalec.
Νυν δ' ουτος α | νειται στυγε | ρω. Soph. Aj. 1232.

Sc. Των | ηλιϐα | των θρονων---Acatalec.
Τοι | ωδ' υμε | ναιω. Catalec.

Rectiùs autem fortaſſe monet, quòd etiam in hujuſmodi ſyſtematibus, nulla ſit permiſſa licentia ultimis ſyllabis, præterquam in clauſula Catalectica.

Ουτε γαρ ο | ταν Κριταν. Soph. El. 181. Ita ſch. Pæone primo pro Ionico. Mallem verò Iambicum Dim. Brachycatalec. ſic,

Ιδας ορος | ιερον. Eur. Or. 1389. vel ſit Ionicus Dim. Brachycatalec. Ex Ionico et Choreo pro Trochæo.

Παρνασου κατ | ενασθη. Eur. Ph. 217. *Sit Doricum a correptum,* (hîc verò ſatis idonea deſideratur autoritas) *et Ditrochæus ritè pro Ionico,* ut vult Kingius; ſequens tamen Bacchius verſum mihi videtur reddere omninò impurum; imò, minimè ferendum. Rectè igitur Cl. Valc. in loc.---Antiſpaſticus Dim. Catalec. (vid. Antiſp.)

Πολεως αφα | νισειεν. Ib. 1058. Sit εως Synizeſis; impurus tamen, et impurior ob Amphibrachyn pro Cretico. Malim igitur Pæonicum Dim. Acatalec. et in Antiſtrophe Creticum pro Pæone.---Quidam fortaſſe αφα | νισσειεν.---Sed non ita Attici.

(π) Παρθενοισι | Θηϐαιαισι. Eur. Ph. 669.
Γαιαν ά νιν | ευνλιοις. Antiſtr.

Ubi Kingius vult -λιοις---eſſe Trochæum.---Nequaquam. Si enim fieri poſſit, ut -λι- producatur, vix eſt ultima in his communis.---In MSS Bodl. ευηλιοισι. Si vis Ditrochæum, l. qu. per Craſin ευηλι-οισι. Si Epitritum quartum ευηλιοισι, vel ευηλιησι, ut ap. Barn.---Unde fit Antiſpaſticus. (Hec. 1029. 1075.) vid. not. ad Antiſpaſt. Dim. Acatalec.

Ηϊοσιν | αρματευσας. Or. 997. rectius Iambic. Hepthemim.---Contra,

Δι' αίματος | ου προλειπει. Ib. 815. rectiùs quam Iambic. Hephthemim. ſic enim Hephæſt.

Δεδυκε μεν | ά σελανα.
Τον δ' εν Δανα | ϊδων πολει. Ib. 1255. ſic]
Τλαμων τι γαρ | εδει μ' ὁρᾶν. Soph. Oed. T. 1355.

Vel Antiſpaſtic. Dim. Catalec. *Schol.*---Sed uterque diſplicet, ſunt Ionici κατ' αντιπαθειαν, ſive Epionici,

Καδμος εμο | λε τανδε γαν. Eur. Ph. 651.

rectiùs Trochaicus Hephthemim. vel ſit Ionicus Dim. Catalec. ſecundâ Ionici ſolutâ.

Ιω Νεμε | σις και Διος Ib. 189. ſic,
Αιεν σκοτι | α κρυπτεται Ib. 348.

Kingius ait, (ad Hec. 444)---α κρυπτεται *legitimum eſſe Ionicum, cum ultima ſyllaba ſit communis.* In Dimetris verò hoc minime concedendum puto. Sint igitur Epionici. vid. inf.

Οινανθας ι | εισα βοτρυν. Ib. 240. vel Trochaicus. *Schol.*

Neutrum probo. Sit Antiſpaſticus, (ex Epitritis primo et ſecundo. (Hec. 929.) vel potius Epichoriambicus. (Hec. 948.)

Ιαχατ' ηνο | μοιος οτε. Ib. 1057.
Ορμησασ' επ' | εργον οθεν. Antiſtr.

potius Antiſpaſticus impurus. vid. *v.* 330. et Or. 326.

Θρηκης λογχο | φορον ευοπλον Hec. 1093.---miſerrimè Barneſius.---Ex MS. Kingius emendavit, εξ Επιτριτου δ, και Ιωνικου. Itaque legit ευοπλον, primâ Ionici ſoluta. Quòd ſi ενοπλον legas, ſit *ex Epitrito et Ditrochæo,* prima Ditrochæi ſolutâ. Dicendus verò Antiſpaſticus. vid. Ph. 307. Anac. 24. 6. P.

Εν δαιδαλε | αις ποικιλλουσ'. Hec. 468.

Ob Diſpondeum octaſemum, inter puros minimè numerandus. Potiùs Hypercatalectus eſt, ex Ionico, Moloſſo, (i. e. brevibus Ionici contractis) et ſyllaba. Scholio autem rejecto, (rejiciendum enim puto) lubenter legerem,

Εν δαιδαλε | αισι ποικι-
λλουσ' ανθο κρο | κοισι πηναις.

Et in Antiſtrophe.

Αργειος ε | γω δε ξενα
Ταδ' εν χθονι | δη κεκλημαι.

Qui tantum non ſunt puri Ionici.

Ελκει μακρο | τουν ζωαν. Ph. 1561. ſic,
Τις την ὑδρι | αν υμων Hephæſt.

Dicitur Cleomachius. notandum eſt verò, ut monet Kingius, (ad Hec. 444.) ex Hephæſtione Moloſſum rariſſimè Ionicum ingredi, idque ſolum, επι των αρτιων χωρων, *in paribus locis, quod ideò factum, ne quinque vel quatuor longæ ſimul venirent, et maximam αρυθμιαν pateretur*

In ſcenam miſſus tanto cum pondere verſus.
Hor. A. P. 260.

Κλωθω

Κλωθω ελε | φαντι φαιδι | μον. Pind. (ς)

Trim. Brachycatalec. (Praxilleus.)

Ουδας θανα | τυ σ7ρυφνον α | ηδες. *Scal.* purus.

Οικ7ραν βιο | ταν εχυσαν | οικοις. Eur. Hec. 455 (σ).

Πληρης μεν ε | φαινετ' α σε | λανα. Hephæst.

Trim. Catalec.

Αιει κατε | χων ανηξε | μεν ξιφυς. Eur. Ph. 343 (τ).

Πολλοι μεν α | νοιας θερα | ποντες τοι. Scal.

Trim. Acatalec. (Æolicus.)

Κρησσαι νυ πο | θ' ωδ' εμμελε | ως ποδεσσιν
Ωρχευνθ' απα | λοις αμφ' ερο | εντα βωμον. Hephæst.

Τοι βωλ' ετερ' | υ γαρ Αρκα | δεσσι λωβα Ib. Arn. (υ).

Trim. Hypercatalec.

Ματερ τερε | νων χαιρε με | λων Καλλιο | πη. Scal.

Tetram Brachycatalec. (Sotadeus.)

Ο σκληρος α | νυς σκαια νο | ει δυσμορος | ανηρ. Ib.

Ηρ..ν ποτε | φασιν Δια | τον τερπικε | ραυνον. Hephæst.

Tetram. Catalec.

Παι φραζεο | πως δωρα βι | υ Ζευς εδι | δω λαβρυ. Scal. (φ)

Tetram. Acatalec. (Sapphicus, Ionicus.)

Ζημια μο | ρος ταν αχα | λινων σ7ομα | των ακριβης. Ib.

Hi ſunt puri, ſive legitimi Ionici. Impuri verò tot ſibi vendicant licentias, ut hos omnes admittant pedes.

Anapæſtum et Pyrrichium, ſoluta prima (χ).

Dactylum et Pyrrichium, ſoluta ſecunda (ψ).

(ς) Minus puri ſunt,

Συν Δηλια | σιν τε κυραι | σιν Hec. 460.

Μοσχος αδα | μαςον πεσημα. Ph. 653. rectiùs Trochaicus Dim. Acatalec.

Πυ ποτε κε | ραυνοι Διος | η. Soph. El. 825. Επωδικος. Schol.

Epichoriambic Dim. Acatalec. (ſecunda Epitriti ſoluta.) Eur. Or. 838. Ph. 1367. Vel ſit Glyconius Hec. 307.

(σ) Αλκαν Αρε | α τε τον μα | λερον. Soph. Oed. T. 199.

In ſecunda ſede, Pæon tertius. *Schol.*---rectius, ut opinor, Ditrochæus: Nam in accuſativis Atticis α longum eſt, ut in Ετεοκλεα. Eur. Ph. 1268.

Ω καταρα | τοι σοι και με | φυγα Hec. 1063. Vel Antiſpaſticus---Ex Pæone primo, &c. Schol. Sed penultima in αρατος, ideoque in καταρατος producitur; vid. Soph. An. 984. Oed. T. 1363. Crit. Vann. p. 390.---Sit igitur Choriambic. (Ph. 195.) vel potius, Anapæſticus Dim. Acatalec

Τυφλυ ποδος | εξαγαγες | ης φως. Eur. Ph. 1566.

Οποτε της | χρυσεας ερις | αρνος. Ib. Or. 810. Χρυσεας ερις, Ιωνικον πεντασυλλαβον, *ſoluta prima longa.* King. ex Scholiaſte ---malè, prima enim in χρυσεας eſt longa. In σεας igitur Synizeſis; ſic, Αλυσεσι | χρυσεας φερο | μενα. υ. 983. Epionicus.

(τ) Βαλοιμι χρο | νω φυγαδα | μελεον. Ph. 171.

Βαλλοιμι. Vet Edd.---ut metro ſatisfaceret, βαλοιμι dedit Kingius: Sed rectè Cl. Heath, in loc. *Metrum non poſtulavit*, quippe βαλλοιμι puriorem reddit Ionicum; quem ſanè mallem quam Iambicum.---At βαλοιμι potius dabit Pæonicum.

Δια το τας | Ορνιθογο | νον ομμα. Or. 1393. Epionicus, vel ſit Aſynartetus ex Trochaic. Penthem. et baſi; vel ex Trochaica baſi, et Iambic. Penthem. υ 995.

Λεπ7υ δονα | κος ω φιλα | σωνει μοι υ. 146.

Non neceſſe eſt legere in Scholiis Ακαταληκ7οι, ut vult Kingius; quippe ultima μοι ſi non ſit communis ſyllaba eſt brevis ſequente vocali; nec Moloſſus Cretico in Antiſtrophe reſponderet: ſed, in his ut Ditrochæus quodammodo ισοχρονος eſt Ionico, ſic Antibacchio Creticus. Rectè igitur Schol. Trim. Catalec. ſed eſt Epionicus, propter Dijambum. ſic,

Και τοι γενε | α τιμιος | ω παι παι. Soph. An. 960.

Dicitur καταληκ7ικος. Schol.---Sed mallem ω παι παι Antibacchium ob communem ſyllabam, quam Moloſſum.—Vel ſit Anapæſticus Dim. Hypercatalec.

Ζευς ος εφο | ρα παντα και | κρατυνει. El. 176. Epionicus, vel potius Trochaicus Trim. Brachycatalec.

(υ) Impuri. Or. 1375. 186. 808. 1252, vel ſit Iambic. Trim. Catalec. 1260. rectiùs Pæonicus, idem υ. 1357. et Ph. 367. vel Epionicus.

(φ) Εν Ολυμπι | αδι νικων | Ιλα φερε | τω χαριν. Pind. Ol. 10. 21. Schol.

Sed Ionici contrarii ita non ſolent necti. Sit igitur Aſynartetus. P.

(χ) — | τα πελασγον ε | ---Or. 1252.

(ψ) Καδμος εμολε | ---Ph. 651.

f Moloſſum,

Moloſſum, contractis brevibus (ω).

Pæona ſecundum ( ).

Tribrachyn et Pyrrichium, ſoluta ſecunda Pæonis (β).

Et inde, prout duas breves vel primas vel medias, vel finales contraxeris, Pæonas omnes (γ).

Tribrachyn et Trochæum, ſoluta prima Ditrochæi (δ).

Trochæum et Tribrachyn, ſoluta tertia (ε).

Ditribrachyn, ſolutis omnibus (ζ).

Et Ionici κατ᾽ αντιπαθειαν, ſive Epionici, junguntur Iambicis, Dipodiis (η), et Choriambis (θ), et Epitritis omnibus ( ).

SECT. VII. DE IONICO A MINORE.

IOnicus minor, purus, pro Ditrochæo, Diiambo gaudet.

Monom. Hypercatalec. ſive Penthemimer.

ορχτω δ᾽ευρ | ο. Scal.

Dim. Brachycatalec.

Επι τανδ᾽ εσσ | υθεις. Hec. 1085 (κ).

Dim. Catalec. ſive Hephthemim. (Timocratius.)

Ελατας ακρ | οκομοις. Ph. 1540.

Σικελος κομ- | ος ανηρ

Ποτι ταν κατ | ερ᾽ εφα. Hephæſt. (λ)

Dim. Acatalec. (Anacreonticus.)

Μελεα παιδ | ος εν οικοις. Eur. Supp. 972. purus. ſic,

Ροδινοισι σ| | εσχνισκοις. Anac. 5. 15.

Τα τοις εμοισ | ι τυραννοις. Soph. Oed. T. 1114 (μ).

Dim. Hypercatalec.

Θανατε σε | αναμνησθητ | ι. Scal.

Μονα

(ω) --- | πκν ζωαν Ib. 1561.

(α) Προς εντε δ᾽ Ο | —Or. 1450. Μυκηνιδες | ---Ib. 1251.

(β) Ετερα δ᾽ ετε | ροις αμειβε | ται. Ib. 977. rectiùs quam Iambicus Dim. Acatalec. niſi in Strophe fulcrum a Kingio poſitum tollas; et hîc enuncietur Ετ᾽ρα vel ετ᾽ροις —

(γ) 1. P. Ηϊοσιν | ---Ib. 997. 2. P. ſup. 3. P. Πρ λιπουσα | —Alc. 398. 4. P. Οποτε της | —Or. 810.

(δ) Φοβος εχει με | ---Ib. 1260.

(ε) Πυροφορα δο | μων εχρησε Ph. 657. Antiſpaſticus Glyconius, Valc. in loc.---rectiùs fortaſſe Trochaicus Dim. Acatalec. Cui reſpondebit Antitheticus, ſi modò ante Κρᾶτα ponas articulum,

Καδμος ωλεσε | μαρμαρῳ, το

Κρᾶτα—

Vel ſit Catalec. legendo in Strophe, Πυροφορ᾽ εχρησ | εν δομων.

(ζ) Αελλα περ αει | λοις Soph. Aj. 624. Qui et Iambic. vel Trochaic. Penthemimer.

(η) Λεπτε δονα | κος, ω φιλα, | —Eur Or. 146.

(θ) Καλλιπλοκα | μω θ᾽ Ελενα | Pind.—Proſodiacus vid. inf.

(ι) 1. Ep.— | δος Αργειων Or. 1252.

2. Ep.— | σιν τε κυραι— | Hec. 460.

3. Ep.— | μαστον πιεσημ | - Ph. 653.

4. Ep. Θρηκιας λογχα | —Hec. 1093.

(κ) Minus puri,

Εν οπλοις ορμ | ησας Or. 1294.

Τοις δ᾽ ες αρκυς | αταν

Μηχαναν εμπλ | εκειν, Ib. 1432.

Hos verò malim Creticos, ſive Pæonicos, dicere, ut ſequentem Παιδα την Τυνδ | αριδ᾽ ο—Qui et Trochaic. Dim. Brachycatalec. ſic,

Ουτε γαρ αν θε | οθεν. Soph. An. 590.

Vel Trochaicus Penthemim.

(λ) Hos duos conjungit Scaliger. vid. inf. Dipenthemim.

Impuri.

Ποθον αμοι | δακρυτον. Ph. 342.

Μεγα: ε' τουτ | οις θεος Soph. Oed. T.

Οιον εργον | τελεσας Eur. Or. 832. Epionicus. Soph Aj. 1218. Vel ſit Ithyphallicus.

Αγαμεμνονειος παις. Or. 836. vel Iambic. Dim. Brachycatalec. Quòd ſi legendum Αγαμεμνονιος. (Rh. 258. I. T. 1115. Valc. ad Ph. 512) ſit Anapæſticus Penthemimer. (Hec. 917.)

(μ) Vel ſit Iambicus Hephthemimer. Schol. Minus puri ſunt,

Στοναχαισι | τε και γοοις. Or. 204. rectiùs quam Anapæſticus.

Ιονιον | κατα ποντον Ph. 218.

Prima brevi, rectè Scholiaſtes, *ex duobus Pæonibus*, quippe in Dimetris ultima non eſt communis. ſic,

Ζαθεα τ᾽ αντ | ρα δρακοντος Ib. 241. vel Pæonicus:

Sed, primâ productâ ſit Proſodiacus, (Dim. Acatalec.) ut monet Valc. in loc.---Ex ſequente autem adjecit ελατα Cl. Heath. (vid. inf. ad v. 212.) Unde ſit Proſodiacus Trim. Brachycatalec. cui gemellus, v. 229, ſatis reſpondebit, modo cum Vet. Edd. legamus---χρυσο | τευκτοις.---Vel ſit Catalec. ex defectu tantùm unius ſyllabæ.

Τυριος

Μονα δ' αιων | α διαξεσ | α. Eur. Ph. 1546 (ν).
Trim. Brachycatalec.
Κυπρι ματερ | μαλεραν φροντ | ιδων. Scal.
Διεδιφρευσ | ε Μυρτιλε | φονον. Eur. Or. 993.

Ομαυλος ων | υπερ ω Χρυσ | εα. Soph. Oed. T. 197 (ξ).
Trim. Catalec. (Anacreonticus.)
Χεε μοι νεκ] | αρ αννδρον | μελικον. Scal. (ο) Trim.

Τυριος ω | τετρασκελης. Ib. 652. potius Trochaic. Hephthem. sic,

Πολυελικ] | ον αδοναν. Ib. 325.

Ουρειαι τε | σκοπιαι θεων. Ib. 242. θεων Synizesis. Et pro Dispondeo octasemo, cui nullus est in his locus, malim dicere Epitritum quartum: rectiùs autem est Anapæstic. Hephthemim.

Ιδ' ο Θρηκαν | Σαλμυδησσος. Soph. An. 980. Epionicus ob Ditrochæum.

Χωρει πεσει | βρυχιοισι. Ib. 342.
Ionic. a minore, ex Ionico et Ditrochæo. Schol. Imò, si sic mensuratur, fit legitimus *Ionicus a majore*, (Hec. 446.) cui nullo modo respondet Antitheticus,

Σπηραισι δικ] | υοκλωστοις.
Prima autem in βρυχιος (ab aor. secundo τυ βρυχω) corripitur ap. Hom. Apoll. Aesch. Sit igitur Iambicus Hephthemim. et rectè se habebunt omnia.

Ανα ταν ευρ | ωδη Τροιαν. Ib. Aj. 209.

Αλλα το της αντιστροφης κωλον ουδαμως εστιν ομοιον τουτω. συγκειται γαρ εκ διτροχαιυ και διιαμβυ. Schol.

Ω τενοι προ | γονοι πονων. sc. Periodicus. Sed τω ται Doricè, et diphthongo, in Τροιαν, ante vocalem correptis; fit Trochaicus Hephthemim. cui satis respondebit Antitheticus. Nec alium modum, quo sanari possint, jam nunc scio,

Θιασω τερπ | ομαι κυρων. Anacr. 39. 23.

Απαλην παιδ' | α κατεχων. Ib. 57. 7.

Μεροπων δε | φυλα παντα. Ib. 3. 4. Epionicus. sic

Βροτος ειμι | μη φοβηται. Ib. 11. Ανακλωμενος. Vel sit cum præcedente, Iambicus Hephthemimer.

N. Pæon tertius nunquam est pro Ionico, nisi ανακλασις accedat. P. ad Pind. Ol. 9. 39.

(ν) Minus puri,

Ελενας ε | πι λεκ]ρα ταν | καλλ--Eur. Hec. 633. rectiùs quam Iambic. Hephthemim.

Ε, Ε, ως γαιρ | ο, ως πολε | ρος. Ph. 128.
Iambicus Dim. Brachycatalec. ε, ε. extra versum.

Τυρκον οιδ' | μα λιπ σ'ε | βαν. Ib. 212. rectiùs Antispastic. Dim. Acatalec. (secunda Antispasti soluta) cui Antitheticus (quem doctissimus Heath. restituit) optimè respondet, (ν. 223.) modò fit λεως Synizesis. sic,

Προσειδον' αμφ | ιβαλε μασ | ον. Ib. 316. vel sint Periodici.

Ιν' εν θρηνοις | αναβοασ | ω Or. 985.

Ακισαιο | τυφλον Αλι | ε. Hec. 1067. Epionicus, vel sit Pæonicus.

Εγκληρον ετ' | επινυμφιδι | οις. Soph. An. 825. Ultima Ionici solutâ.

Τε κικλησκω | τασδ' επανυ | μον. Oed. T. 219. Epionicus. sic,

Ταν δ' ετοιμαν | οδον κε ε | τι. An. 890. Vel, Acatalec. ultima Ionici solutâ.

(ξ) Vel, Dim. Hypercatalec. εα Synizesis.
Minus puri sunt,

Μονοματε | ρος οδυρμοις | εμοις. Ph. 1542. vel Iambic. Dim. Acatalec.

Πλοκαμον, σχι | αζων δεραν | εμαν. Ib. 320.

Ενθεν φονω | φονος εκα | μειβων Or. 814. Epionicus, vel Iambic. Dim. Hypercatalec. sic,

Φυσις ανε | ρων ετικ]εν | ωδε. Soph. Oed. T. 888.

Τινα θροεις | λεγον συ πεπ | ια. Eur. Or. 1235. vel Trochaic. Dim. Hypercatalec. sic,

Επι φονω | χαμαιπετει | ματρος. Ib. 1516.

Περι δ' ελε | νας δερα φιλτ | ατα. Ph. 170. Epionicus. Idem,

Επιδερι | και φονω και | εμων. Hec. 645. Ανακλωμενος. sic,

Τελεσαντα | φοινιαισι | χερσι. Soph. Oed. T. 474. vel Iambic. Dim. Hypercatalec.

Ιν' υπο δειρ | ασι νιφο | βολοις. Eur. Ph. 216. Vel Pæonicus, (rectius quàm Anapæsticus Hephthemim.) sed Dim. Hypercatalec. ut gemello suo respondeat; vel, ultimâ Ionici soluta, -(σι νιφοβο)- vel raptim pronuntiando νιφο | βολοις. ut, νιφοβλης. Nisi τω Λαϊκ in Antistrophe articulum τυς, vel τυ, liceat præponere.

(ο) Impuri sunt,

Δαιτ' ανημο | ρον ορειαν τ' | εκβολαν Hec. 1081. Epionicus. sic,

Χρονια γαρ | πεσων ιδ' ευν | αζεται. Or. 152. et,

Λυκει' αναξ | τα τε σα χρυσ | οστροφων. Soph. Oed. T. 212.

Φυγας απος | αλεις ομαιμ | ε λωβα. Eur. Ph. 331.
potiùs Acatalec. si ultimum dices Molossum; sed

sequitur

Trim. Acatalec. (Sapphicus.)

Γλυκυζορμιγξ | ες υμνοι λεγε | ιδος αυρας. Ib. (ϖ).

Trim. Hypercatalec.

Πασια ευιδ' | εο δεσποιν | α γερεντειε. Ib.

Tetram. Brachycatalec.

Τι λεγεις θυμ | ε; εγω γ' ευρ | εν αλιτρον | θεος. Ib. (ρ)

Tetram. Catalec. (Phalecius.)

Θεραπευων | φυγαι αιλαν | φυγαι εσι | δικαιος. Ib.

Tetram. Acatalec. (Alcmanius.)

Κακοδαιμων | κακοπραγμων | κακοπαιγμων | κακοπεισμων. Ib.

Εμε δειλαν | εμε πασαν | κακοταταν | πεδεχοισαν | Hephæst.

Hi sunt puri, sive legitimi; impuri verò ferè omnes eosdem pedes, quos impuri Ionici a majore recipiunt (σ); ut et Epionici Ditrochæos. Observemus modò majori Ionico Molossum in fine, vel in paribus locis; minori autem intra initia, vel in imparibus locis, poni; et Ionicos a majore rarissimè in Ionico pede terminari.

N. Cum metra, non numero, sed temporum spatio, examinanda sint: Dipodiæ superioris, si imminuta sit, tempora ex subditis compleantur; ut quando Pæon tertius adhibetur, et post ultimam brevem sequitur Ditrochæus Heptasemus, sive Epitritus secundus. Hujus modi autem inter se συζυγιας passionem sive communionem Musici ανακλασιν vocant; et metra, si qua fortè advenerint talia, ανακλωμενα appellant (τ), ut,

Μεσονυκτι | οις ποθ' ωραις. Anac. 3.

—κατεδυν ε | ρωτα φευγων. Hephæst. (υ).

Sect.

---

sequitur vocalis, si non aliter communis esset ultima, sic,

Βαρυαλγητ' | εμοι δ' αχος | εσακε. Soph. Aj. 200.

Ηιχε δ' αλλη | ταδ' αλλα δ' επ' | αλλοις. An. 142.

καταληκτικος. Schol.---Nequaquam. nisi forsan legerit ηχε δ' αλλη τα μεν αλλα | δ' επ' αλλοις--(Et sic quidem Cl. Heath; aliter verò versus disponit.) τα μεν αλλα | τα δ' επ' αλλοις---Vet.Edd. Unde---ταδ' αλλα δ' επ' αλλοις. Johns. in versione, et doctissimus Burton in not. ad loc.---Sic erit Antispasticus Trim. Brachycatalec. vel potiùs Creticus, sive Pæonicus, Trim. Hypercatalec. Cui respondet Antitheticus; θεων Synizesis.

Διδυμας α | λ;ς τ', ακται Βοσπ | ορισι Ib.979. Displicet Dispondeus. Malim Antispasticum Trim. Brachycatalec. ex Epitritis tertio, (prima soluta) et quarto, cum Iambo. (vid. Phœn. 196.) vel potius Asynartetum, ex Iambica Basi, et Dactylico Penthemimer.

(ϖ) Προς εμε γαρ | κακων εμο | λε των δ' αχη. Eur. Ph. 367.

Εκρατησας | τε παντ' ευδαιμ | ονος ολβε. Soph. Oed. T. 1220.

potiùs Anapæsticus Trim. Brachycatalec. vel Dipenthemimer.

Θανατων δ' ε | μα χωρα πυργ | ος ανεστας. Ib. 1223.

Vel Asynartetus, ex Iambic. Dim. Brachycatalec. et Adonico, sive Anapæstica Basi. Numeris longè omnium suavissimis Anacreon,

Απο μοι θα | νειν γενοιτ' ε | γαρ αν αλλη

Λυσις εκ πο | νων γενοιτ' ε | δαμα τωνδε. Frag.

Ubi solus Ionicus ultima in sede, cætera ut voles. Scal.

(ρ) Μεγαλω δ' ηυτε μ' Ερως ε | κοψεν ωστε | χαλκευς

Πελεκει χειμεριη δ' ε | λευσεν εν χα | ραδρα. Hephæst.

Hos Baxt. Mattaire, Barn. metiuntur in quatuor versus.

(σ) Pæona primum nusquam memini.

P. 2. Phœn. 128. 212. Dim. Hypercatalec.

P. 3. Hec. 633. 1067. Dim. Hypercatalec.

P. 4. Or. 1253. Ph. 216. Trim. Brachycatalec.

Epitr. 1. Or. 985. Dim. Hypercatalec.

Ep. 2. Soph. Oed. T. 665. Dim. Brachycatalec. Or. 832. Catalec.

Ep. 3. Or. 814. Trim. Brachycatalec.

Ep. 4. Ph. 223. Dim. Hypercatalec.

(τ) Metrum ανακλωμενον dicitur, quia in eo sæpe deficiens tempus in pede aliquo *reflectatur* et compensetur in sequente pede. Sch. ad Hephæst. Crit. Vann. p. 450.

(υ) Vel sint Iambici Hephthemim. Sop.El.1073. *Si Tetrametri Catalectici longas in breves solverint, metrum efficient Galliambicum, sive Metroiacon, seu, ut quidam, Bacchiacon.* Ita, Victorinus.---Et suavissimè, ut mihi videtur, in hunc modum componas;

Χαλεπως ε | ρως βαδιζοντ' | εκελευσε | συντρεχειν.

Aliter

SECT. VIII. DE CHORIAMBICO.

CArmen Choriambicum principaliter conftat Choriambo, a quo nomen fumfit; defìnens proprie in Dactylum vel Creticum; et interdum, priore Trochæi fyllaba in duas breves foluta, Tribrachyn admittit, rarò autem Moloffum.
Monometer.
Ω μοι εγω. Eur. Hec. 1055.

Monom. Hypercatalect. five Penthemimer.
Ταῖσδε γυναικ|ων. Hec. 1071 (φ).
Dim. Brachycatalec. (Alcmanius.)
Αλιος αυγ|αζει. Hec. 635 (χ).
Dim. Catalec. five Hephthemimer.
Πορθμον αἶξ|ω ταλας Hec. 1113.
Πυρφαεθων | Αλιος. Soph. El. 826 (ψ).
Dim. Acatalec. (Anacreonticus.)
Αμφι κλαδοις | εζομενα Ph. 1541.
Νιφοβολον τ' | ορος ιερον. Ib. 243.
Χρυσοραπιν|ων πτερυγων. Anac. 173 (ω).
Dim.

Aliter quidem fe habent Galliambici, ap Hephæft.
Γαλλαι μη | τρος ορειης | φιλοθυρσοι | δρομαδες
Γαλλαις μη | τρος ορειης | φιλοθυρσι | δρομασιν. Scal.
Quem rectius dixeris Antifpafticum Tetram. Brachycatalec. vel Afynartetum ex Anapæft. Dim. Brachycatalec. et Penthemim.
Αις εντεα | παταγειται | και χαλκεα | κροταλα Ib.
Ubi duo funt Ionici a majore in Ionico a minore: Scholiaftes quidem (ad Hephæft.) redigit ad Moloflorum leges, an rectè, dubitat Pauw. Hoc certè (fortè. P.) λελυμενον illud metri Galliambici. Sed et hunc dicas Afynartetum ex duobus Anapæfticis, Dim. Brachycatalec. et Penthemim. Proceleufmatico pro Anapæfto; vid. Trim. Acatalec.
Alias quoque non tam Leges quam Licentias inveniamus.
Διονυσε | αυραι Βασσ | αριδες. Scal.
--- | σαυλαι Βασσ | ---Hephæft. --- | σαῦλαι Βασσ | ---Pauw.
--- | σαυλαι αι Βασσ | ---Arnald.---Nihilo melius. Sed hæc incerta funt.
(φ) Adonicus, five Dactylicus, Dim Acatalec.
(χ) Dactylicus Penthemim.
Mixti five Epichoriambici funt,
Ειθε μοι ομ | ματων Hec. 1065.
Αμφιπολοι | Φρυγες. Or. 1427.
Εντροφος αμ | ερα. Soph. Aj. 628.
—δαι, η νοσων | ματαν Antiftr.
Ubi pro Choriambo Epitritus tertius, an legitimè, dubito.---Fortaffe, cum litera Ionica ν, nondum, Sophoclis tempore, fuiffet Athenis recepta, (vid. Sch. ad Phœn. 698.) Communis, fc. ιωτα, adeo exiliter efferebatur, ut pes exinde Choriambum fonaret. Nollem enim vel Doricum α pro η, ut, μα pro μη, vel -ματαν η νοσων---Aliter, fi legas in Strophe Εντροφος εν αμ | ερα. vel Εν αμερα | τροφος, rem expeditam habebis, fc. gemellos, Iambic. Dim. Brachycatalec.
(ψ) Mixti, five Epichoriambici,
Φοιταλεε | φευ μοχθων Or. 327.
Δεινων πονων | ως ποντε. Antiftr.
Quidni Acatalec.? Choriambo ισοχρονος eft Moloffus.---Sed et hîc etiam Choriambo opponitur Epitritus tertius; nifi fecunda in φοιταλεος. a φοιταω, et ante liquidam producatur; unde fit Iambic. Dim. Catalec. ob communem fyllabam, vel potiùs Antifpaftic. (Hec. 1024.) cui refpondet Antitheticus.
Χρυσεοκυκλ | ον φεγγος. Ph. 182.
Rectiùs Dactylicus Trim. Brachycatalec.
Ηξει δε και | πολυπους. Soph. El. 490.
Epitritus tertius, ut fup.---rectiùs autem Iambic. Dim. Brachycatalec.
Των υδατων | πατερα. Hec. 450.
Μη ποτε μη | ποτε τανδ'. Ph. 199.
Malim Dactylicum Penthemim.
Ως ατρεμαι | α κεντρα Ph. 183.
Vel Iambic. Hephthemim.
Suaviffimè autem clauditur Bacchio,
Ανθροκομοισι πεδιαις. Hec. 469.
Qui et Ariftophanius. *Scal.* et Archilochius. *Diom.*
(ω) Mixti, five Epichoriambici.
Ο μεγας ολβος | α τ' αρετα Or. 805.
Vel Pæonicus Dim. Hypercatalec.
Γηραιω πο | δι τρομεραν Ph. 312.
Vel, Anapæftic. Dim. Brachycatalec. Sed primum Ditrochæum mallem quam Epitritum quartum, nifi, ut Cl. Heath fubmonet, vetus lectio retinenda fit, Γηρα τρομεραν,---Anapæftica Bafis, vel Ionic. Penthemim.
Ουδεν ελλειπ | ει γενεας Soph. An. 592.
Vel, Trochaicus, Stefichoreus.
Ως πρεπει μα | τρι μακαιρα. Eur. Ph. 358.
primâ Choriambi foluta.
Χρυσεοτευκτ | ων φαρεων. Or. 838.

Rectiùs

Dim. Hypercatalec.

Ουδε προτερον | αιθερα δυ|σαι. Soph. Aj. 1211 (α).

Trim. Brachycatalec.

Πολιον αφανὲς | αιθερος ειδ|ωλον. Eur. Ph. 1569. (β).

Trim. Catalec.

Ουδε λεοντ|ων σθενος ουδ|ε τροφαι. Hephæst. (γ)

Tetram. Catalec.

Φιλε πατερ | χαιρε διδυ|αγλαοφων|ον βιον. Scal.

Αι Κυθερει|ας επιπνειτ' | οργια λευκ|ωλενε. Hephæst.

Hi ſunt puri; impuri verò ſive mixti admittunt ferè omnes pedes, ut Ditrochæum, Pæona primum, Epitritum tertium, alioſque tum Pæonas, tum Epitritos; et, κατα αντιπαθειαν, Diiambum et Antiſpaſtum, ut ſicut Epionici, ſint etiam Epichoriambici: Qui non ſine venuſtate deſinunt in Amphibrachyn, et Bacchium, (vid. not. ‡).

Dim. Catalec. (Ariſtophanius.)

Εν ροθιοις | φορειται Aeſc. S. T. 368.

Α μανια | τυραννω. Scal.

Trim. Catalec. (Anacreonticus.)

Μεσογενης | Μεσοπατωρ | Ομηρος: Anac. 185.

Αγνος ω κλ|τα θεραποντ|ε Λατοι. (Pindaricus.) Hephæſt.

Tetram. Catalec. (Anacreonticus.) (δ).

Εκ ποταμε | 'πανερχομαι | παντα φερεσ' | α λαμπρα. Anacr. 92.

Rectiùs Proſodiacus Dim. Hypercatalec. vel Dactylicus Hephthemimer.

Τον λευκασπιν | Αργοθεν φριν. Soph. An. 107.

Πευκαεινθ' Ηφ | αιςον ελειν Antiſtr.

Credo Scholiaſtem legiſſe Αργοθε φριν, dicit enim Choriambum. Nondum tamen Antithetico reſpondet, niſi δ' præponas; id quod et ſenſus mihi videtur requirere; rectiùs autem et hunc dicas Dactylicum Hepthemimerem.

Κυκνοπτερον | καλλοσυνας. Or. 1394.

niſi ſecundum in κυκνο πτερον corripias.

Συν αλαλαγαις | δ' αιαγματων. Ph. 347.

—δ' αιεν αιαγματων. Vet. Lectio, quam retinet H.---unde ſit Trim. Brachycatalec. Et ſequens Σκοτια χρυσ] | εται, Ionic. Dim. Brachycatalec.

Αελιε | σελαναια. Ph. 181.

Ω Διος ερν | ος Αρτεμι. Ib. 201.

Χορος γενοιμ | αν αφοβος. Ib. 245.

vel, Iambic. Hephthemim.---γενοιμ' αν---Voſſ.---χορος---et in præcedente ελισσων---H.

Οπε λεπτην | ειδυτατην. Anacr. 173. 3.

ubi malim λεπτος. (vid. inf. Antiſpaſt.)

(α) Mixti ſive Epichoriambici,

Θεων χοροποι' | αναξ οπως | μοι. Soph. Aj. 707.

Ως μοι φοβε | μαι το προσερπ | ον. Ib. 227.

rectiùs quam Periodus.

Αλλ' αλαςο | ρος τις οιζ | υς Eur. Hec. 948.

Trochaic. Dim. Acatalec. K.---Rectiùs Schol. Epichoriambic.---Malim verò in principio Ditrochæum quàm Epitritum quartum.

(β) Mixti ſive Epichoriambici,

Ος δορι Θηβ | αιας Μυκην | αισι. Ph. 195.

Μητε πατρω | ον ικοιτ' ες | οικον. Hec. 951.

vel Aſynartetus ex Penthemim. Trochaico et Iambico.

Το πλανον μεν | διωγμα των | πωλων. Or. 990.

Rectius Aſynartetus ex Anapæſtica Baſi, et Iambic. Dim. Brachycatalec.

Ω ποτνια χρ | υσεοβος | ρυκε Ph. 200.

Πικρον δ' ομμα | των θαλαμη | πολον. Aeſc. S. T. 365.

Ιλιαδας | αι με διωλ | εσεν, Eur. Hec. 1061. Proſodiacus.

(γ) Mixti et Epichoriambici,

Αν ποτε ταν | Ιλιαδα σκ | οπιαν. Hec. 930.

vel Anapæſt. Dim. Acatalec.

Ποσειδωνι | εις Αμυμων | ιοισιν. Ph. 197.

Rectiſſimè, Valc.---Antiſpaſtic.

Οιμοι ξυμφο | ρας βαρυποτμ | ωτατας. Ib. 1367.

Βοστρυχων τε | κυανοχρωτ | α χαιτας. Ib. 319.

Vel Ionicus a minore. Schol.---Epionicus, ſi placet; mallem verò Trochaicum Trim. Brachycatalec. ob communem ſyllabam.

Ταναον αιθ|ερ αμπαλλεσθ' | αιματος. Or. 322.

Ex Choriambo, &c. Schol.---Sed primam in ταναος nuſquam memini productam. Antiſpaſticus eſt impurus. Conf. Hec. 1057. Ph. 336.

Trim. Acatalec. nuſquam occurrit, Epichoriambicum verò ſatis ſuavem invenias; qui et Eupolideus dicitur,

Παλαι παλαι|ας απο συμφορας δομων. Or. 809.

vel ſit Aſynartetus ex Iambic. Penthemim. et Dim. Brachycatalec.

(δ) Et Callimachius, *omnium ſuaviſſimus*. Scal.

Δευτε νυν αβρ|αι χαριτες | καλλικομοι | τε Μουσαι. Hephæſt.

Αναπετομαι | δη προς Ολυμπ|ον πτερυγεσσ|ι κεφαις Anacr. 76.

Sunt

Sunt etiam Pentametri Catalectici qui eandem amant καταληκτα.

Δαιμονες ει|υμνοτατοι | Φοιβε τε και | Ζευ Διδυμων | γεταρχαι. Hephæst.

Et Hexametri,

Καινογραφης | συνθεσεως | της Φιλικε | Γραμματικοι | δωρα φερω | προς υμας. Ib. (ε).

Sect. IX. De Antispastico.

Carmen Antispasticum purum ex solis Antispastis et Iambis constat; desinens, si non sit versus Acatalectus, in illorum pedum portiunculas; et legitimi quidem versus non respuunt Epitritos, primum, tertium et quartum: Vitat verò hoc metrum suis pedibus concludi; nihil enim hâc pedum clausulâ asperius, *nihil duri-us.*

Monom. Hypercatalec. Penthemimer. Dochmaicus.

Ιδε πεθε|μαι. Eur. Or. 144.

Ιδαια μι|μνω. Soph. Aj. 606.

Dim. Brachycatalec.

Βολαις αε|λιε Phœn. 174.

Εμοι χρην συμφ|οραν. Hec. 627.

Εις αντλον εμπ|εσαν. Ib. 1024 (ζ).

Dim. Catalec. Hephthemimer. Pherecratius.

Ταλαιν' ως ε|λελιζα. Ph. 1538.

Πονες, ες αμφ|ι Τροιαν. Andr. 305.

Ψυχην δ' εμοι | καρωσει. Anac. 36. 11 (η).

Αυρα ποντ|ας αυρα. Hec. 442 (θ).

Dim. Acatalec. Glyconius.

Γεραιον πε|δα δεμνιοις Ph. 1563. purus.

Αριστον μεν | υδωρ ο δε. Pind. 1. 1.

Ιω Ποτν|α παι Λατες. Eur. Ph. 109.

—ναιας εν κρ|κεω πεπλω. Hec. 466 (ι).

Dim.

(ε) Hinc quidam aiunt Philicum hunc morem tanquam et novum et suum jactasse; sed falso: quippe Simmias Rhodius ante illum usus est in eis, quæ inscripsit Πελεκυν, et Πτερυγας. Scal.

Ωπασ' Επει|ος πελεκυν | ῳ ποκα πυργ|ων θεοτευκτ|ων κατερειπ|εν αιπος.

Λευσσε με τον | γας τε βαθυσ|τερνε ανακτ' | ακμονιδαν | ταν αλα δ' εδρ|ασαντα.

nisi, ut ait Hephæstion, Philicus voluerit, se non hujus metri primum invenisse, sed primum in hoc metro integrum poema scripsisse.

(ζ) Vel, Iambic Dim. Brachycatalec.

Minus puri,

Αμειβω κε|λευθον Or. 1299.

Ιδαιον τε | βοταν. Hec. 943.

Αμερας βλε|φαρον Soph. An. 104.

vel Trochaic. Penthemim.—Aliter dividit H.

Αμερας βλε|φαρον Διρκαι—Antispast. impurus.

Τας φιλας καρδ|ιας. Hec. 1027. Creticus. sic,

Θηβαιαν ταιδ|ε γαν. Ib. 1062.

Ιω μοι μοι | ματερ Ph. 1531.

Αναξ ειπον | μεν ε. Soph. Oed. T. 707. Cui Gemellus,

Ου τον παντων | θεων

Quippe prima totius Strophes syllaba communis dicitur. Clarius esset metrum, Μα τον—Etenim μα interdum per se negat.

(η) Vel, Iambic. Hephthemimer.

(θ) Vel, Anapæst. Dim. Brachycatalec. sic,

Ανδρες προσχε|τε τον νεν

Εξευρημα|τι καινω

Συμπλεκτοις Α|ναπαιστοις. Hephæst.—Nec non

Φοιβε δελα | μελαθρων. Ph. 215. vel impurus, ut sunt,

Θοαζων ο | δ' αιθερος. Or. 1576.

Λυμας αντι|ποιν' εμας. Hec. 1076.

Γαρ ισχει πο|δον βροχε Or. 189. Cui apponitur,

Θωυξασ' ε|βαλες υπ' ε prima Cretici solutâ.

Δυσομβρα φευγ|ειν βελη Soph. An. 364.

vel Periodus Dim. Catalec. Cui respondet Gemellus.—Aliter H.

Και δυσομβρα—cui opponitur

Χθονος θεων τ' ε|νοσχων δικαν.

Antispastic. Dim. Acatalec. In Strophe pro Antispasto Ditrochæus; rarò quidem Tragicis usurpatus; sed vid. inf. *v.* 100, 101. Eur. Ph. 1040. sic,

Ex variatione Antispasti, aliquando et hic habetur Pherecratius (sc. ut suo Antithetico respondeat)

Τοι δ' επ' αμφι|βολοισιν. Aesc. S. T. 304. 316. (Qui propriè est Ithyphallicus; et cui potes assimilare Gemellum suum, modò liceret legere pro Και ταν—

Ταν τε πιφο|πλον αταν)

Arnaldus *de hac mensura*, p. 192. *satis perplexè et jejunè*, ait Pauw, pro more: Sed hîc, fateor, non sine jure.—Quin et ταμα φιλ- | Molossum statuit in ταμα φιλτρα διωξης. Anac. 35. 5. (sc. ut de Trochaico Dim. Brachycatalec. Ionicum Acatalec. efficiat;) tanquam -μα ob sequens φ longa haberi posset; quòd nemo homo credet facilè.

(ι) Minus puri,

Τυριον οιδμα | λιπεσ' εβαν. Ph. 212. soluta Antispasti secundâ.

Ιε

Dim. Hypercatalec. (Sapphicus, Hipponacteus.)
Τι μ' ω παρθε|νε βακ|χευμα|τι. Ph. 1565.
Ταλαιν' εκ ι|τι σ' εμβατει|τω. Hec. 912.
Κατα τεμπε|μεναν ταλαι|εν. Ib. 443 (κ).
Εμοι χρην πημ|οναν γενεσθ|αι Ib. 628.
Κλυεις ω κατ' | αυλαν αλαι|ων Ph. 1561.
Λερναια τε | δωσειν Τριαι|α. Ib. 196.
Trim. Brachycatalec. (Praxillius.)
Εχουσιν | ομοια φλ|γεθων Ph. 173.
Κεραυνιον | τε πυρ αιθα|λουν. Ib. 191.
Ταλαιναι τα|λαιναι κοραι | Φρυγων. Hec. 1062. (λ).

Trim. Catalec. five, Hendecafyllabus. (Phalæcius, Anacreonticus, Sapphicus) perfectiffimus.
Θοων ωκι|ιλων νεων | οτ' Αιας. Soph. Aj. 720.
Αθυρσοι δ' ει|α νιν δραμοντ|ε Βακχαι. Or. 1518
Η ματροκτ|ον αιμα χει|ι θεσθαι Ib. 831 (μ).
Εν ωραιω | καλλιστον κε|λαδημα. Ph. 222 (ν).
Χαιρ' ω χουσο|κερως βαβακ|ι Γαλλων Hephæſt.
Trim. Acatalec. (Alcaicus, Alcmanicus, Afclepiadeus.)
Λαβαν το ξι|φεος χρυσο|δετον εχων. Hephæft.
Αλλ' α μοιρι|δια τις δυ|νασις δεινα. Soph. An. 963. (ξ)

Ιν ποτνι|α μολε προδρομος. Ib. 305. fecunda et tertia folutis. fic,
Αναγετ' αναγε|τε κωκυτον Ib. 1372.
Παλαιαν λο|ιω χαρμοναν. Ib. 328.
Κλυεις ω τε|κουσα τονδε. Ib. 307.
—μιζει εν φλ |γμω Κρονιδας Hec. 472. Polyfchematiftus vel Dactyl. Hephthemim. cui refpondet Gemellus. fic
Σαρκων οστε|ων τ' εμπλησθω. Ib. 1073. ιω Synizefis, nullo verò modo Trochaicus.
Ου δ' εγω δρα|κειν εκ οιδα. Anac. 24 4.
Μηδεν μοι και | υμιν εσω Ib 6
Ερως Ιμε|ος γελωντες. Ib. 51. 26.—
Ακτις α|λιε το καλλ-
ιστον επτα|πυλω φανεν Soph. An. 100.
Ita Schol. nec non Schol. ad Ar N. 563. Quorum autoritate Arnaldus p. 129. tales afferit *puros* effe Glyconios. Cui non facilè affentire poffum, ob Ditrochæum, et quifnam adeò metri ignarus, ut hujus modi non periodos agnofcet?
Τηα δ' ανδρα κε|λαδησομεν. Pind. Ol. 2. 3. Ita Schol.—et rectius fanè quàm Dim. Hypercatalec. ut vult Cl. Pauw. Sed neutrum probo, certiùs enim eft Pæonicus Dim. Hypercatalec.
Οπε λεπτος | ηδυτατην. Anac. 66. 3. Antifpafticus, αντισπασμενος. *Ubi Iambum et Trochæum excipiunt Trochæus et Iambus.* B. Polyfchematiftus. P. Idem ad Heph. p. 33. *Glyconius poft Antifpaftum amat Diiambum,* rectè. Non ita, quod fequitur. *nec tamen pedem etiam domefticum odit.* Quàm maximè enim odit vitatque, (ut fupr.) nihil igitur poteft effe magis abfurdum, quam fcrupulus ejus legendi ωλεσε pro ωλεσσε. in
Κυπριδος θα|λας ωλεσσε. Ib.
(κ) Και κνισση τι|να θωμηι|σας. Hephæft.—κνισσην—Arn. κνιδη vel κνιζη Pauw.—θυμιησας. Flor. Ed.
Τριποδος αποφα|τιν αν ο Φοιβος Or. 329. fecundâ et tertiâ Antifpafti folutis, vel, fit Iambicus. Minus puri funt,
Ναυς οπως ποντ|ιοις πιτυμα|ι. Hec. 1083.
Τιναξας δαι|μων κατεκλι|σε Or 342. rectius quam Acatalec.
Τιθεμεν ς επι | χεισα κατ ι|χνος. Hec. 1058. vel Trochaicus Dim. Acatalec. κατ' ι-χνος. Anapæft.
Ολεις η βλεφαρα κινησ|ας. Or. 158.
(λ) Impuri,
Τον σον δαιμο|να τον σον ω | τλαμον. Soph. Oed. T. 1217.
Νοσιμον ναυς | εκινησεν | ποδα. Eur. Hec. 923.
Οξας εν πε|πλοισι κινει | δεμας. Or. 166.
Ερημον πα|τρωον ελιπες | δομον. Ph. 330. vel fit Catalec. Pæon. primo in fecunda fede. (Or. 326.
Μιξοπαρθε|νον δαιον | τερας Ph. 1040. potiùs Afynartetus, ex duobus Trochaicis Penthemimer.
(μ) Vel Afynartetus ex Dactyl. Dim. et Ithyphallico.
(ν) Impuri,
Θοιναν αγρι|ων θηρων τι|θεμενος Hec. 1074.
Δικαζει τον | αγαμον γα|μον παλαι. Soph. Oed. T. 1237.
Σον αιωνα | μελεον ος επ|δωμασιν Phœn. 1559.
Δινασεν ομμ|α μη τις πα|ρων τυχοι. Or. 1477. vel Afynartetus ex Iambic. Penthemim. et Dim. Brachycatalec. vel ex Iambic. Dim. Br. et Trochaic. Penthemim.
Διδυμαλμε|νοι ψευδεσι | ποικιλοις. Pind. Ol. 1. 46.
Παν Πελασγ|ιον Αργος εμβ|ατευων. Hephæft. vel Trochaic. Trim. Brachycatalec. vel Afynartetus.
(ξ) Minus puri,
Ηλθες εκ πε|ρατων γας ε|λεφαντινων. Hephæft.

Tetram. Brachycatalec. (Alcaicus.)

Φερω διο|γενεσιν Δι|δυμοις ἆσμα | φιλον. Scal.

Tetram. Catalec. (o)

Αωτον λι|ξοεν δ εχε | τρικαρτιςε | Πρινπε Scal.

Τεθνακεν, Κυ|θερη, ἁβρος | Αδωνις· τι | κεθεμεν. Scal. Hephæst. (π)

Tetram. Acatalec. (Sapphicus, Alcaicus, Alcmanicus.)

Νυμφαις ταις Δι|ος εξ αιγι|οχω φασι | τετυγμενας. Ib.

Αλκμανος γλυ|κεσιν Μοισα | μελος βαπτε | δροσοισι σοις. Ib. (ρ)

Tetram. Hypercatalec. (Simmiacus.)

Τον σ]υγγον Με|λανιππε φι|λον αἱ πατρο|φονων ερι|δι. Ib. (τ)

Impuri verò, Ditrochæis etiam, Choriambis, Epitrito fecundo, Pæonibus, et Ionicis, κατ' αντιπαθειαν conjuncti funt. Qui et omnes longarum folutiones admittunt (τ).

N. Antifpafticum Pindaricum fequuntur Trochæi, ut in Phalæciis Iambi. P.

Vel Pæone vel Ditrochæo rariùs utitur Euripides: Sed Antifpaftum vel Epitritum quartum ferè femper in primâ fede locat; Ionicos rariffime fubjungens vel Pæonas. K.

Sect. X. De Pæonico (υ).

Carminis Pæonici hæc univerfa erit lex, ut *quælibet dimenfio quinque conftet temporibus:* nè verò exinde colligatur, omnes pedes quinque temporum poffe recipi: Palimbacchius enim, et ejus peculiaris folutio, *viz.* Pæon tertius, rariffime vel apud Comicos, legibus folutiores, reperietur. Hos igitur admittit pedes,

Creticum,

Bacchium,

Κολπω σ' εδεξ|ανθ' ἁγναι χα|ριτες χρονω Ib.

Τετραποδος | βασιν θηρος | ορεςερε. Hec. 1057.

Οθεν εμαν | τε λευκοχρο|α χειρομαι

Δακρυχοεσσαν | ἱεισα πενθ' | ηρη κομαν. Ph. 335.

Αβακχευτον | αἱ θιασον | ελαχετ' αν Or. 319.

Φυγα δε πο|δι το χρυσε|οσανδαλον. Ib. 1487.

Antifpaftus *autem* Pæona fecundum *odit, eumque jubet facessere longè.* P.—Sit igitur Catalec. φυγη δε ποδι— | vel Brachycatalec. per Synærefin.—Dicitur Iambic. Trim. Brachycatalec. minus rectè.

Ανυμεναι|α δ' Ισμηνος | εκηδευθη Ph. 359.

vel Ionic. a majore, Trim. (Catalec. *Schol.* fed potius) Acatalec.

Trim. Hypercatalec. purum vix invenies, fed cum Trochæis, femel atque iterum,

Επι κρατα | τε λευκοπηχ|εις κ]υπες χερσιν. Ph. 1373.

Γυναικιοι|σιν εν δωμα|σιν πιτνων βα|ρυ. Aefch. Ch. 34.

(o) Dicitur et Priapeius, perfectiffimus. Hunc autem multis modis variarunt.

Ηριςησα | μεν ιτριε | λεπ]ε μικρον | αποκλας,

Οινε δ' εξε|πιον καδον· | νυν δ' ἁβρως ε|ροεσσαν

Ψαλλω πηκ]ι | δα τη φιλη | κωμαζων παι | δι ἁβρη. Hephæft.

Κατ]υπ]εσθε | κοραι, και κατ | ερυκεσθε | χιτωνας.

Γλυκεια μα | τερ ε τοι δυ | ναμαι κρεκεν | τον ιςον.

Πoθω δαμεισ | α παιδος βρα | διναν δι' Αφρ | οδιταν. Ib.

(π) Minus puri,

Ου βεβηλος | ω τελεται | τε νεε Δι | ονυσε.

Καγω δ' εξευ | ερειπιας | ωργιασμε | νος ἡκω. Euphorion.

(ρ) Μωσαι ται χα | ρισσαν με | λεων κηδε | τσιν ακμαν Scal.

(σ) Pentam. Acatalec. (Alcaicus.)

Κρονιδα βα | σιληος γε | νος Αιαν, τον | αριςον πε | δ' Αχιλλεα Hephæft.

(τ) Ditrochæo, vid. fupr. Trim. Brachycatalec. Ph. 1040. Choriambo, Tetram. Catalec. Euphor. —Dim. Acatalec Hec. 472.

Epitr. fecundo Dim. Hypercatalec. Hec. 1083.

Pæon 1. Hec. 1058. Ib.

—— 2. Or. 1487. fed vid. fup. Trim. Acatalec.

—— 3. Soph. Oed. T. 1217. Trim. Catalec.

—— 4. Ph. 334. Trim. Acatalec.

Ionic. Or. 158. Dim. Hypercatalec.

Solut. Ph. 1559, Soph. Oed. T. 1232, &c.

(υ) Sive Cretico, Bacchiaco aut Palimbacchiaco; nam in hæc tria genera Hephæftion dividit; fed non neceffe, quippe Cretica fine Bacchiis, aut Bacchiaca fine Creticis, aut alterutra fine Pæonibus, qui omnes fint temporibus pares, fefe obviam dant rariffimè, omnia igitur carmina ejufmodi uno nomine Pæonica appellamus. Reperiuntur tamen nonnunquam pura Cretica; et pura Bacchica. vid. inf. Pentam.

Pæona primum, ſoluta ultima Cretici.
———quartum, ſoluta prima ejuſdem.
———ſecundum, ſoluta ultima Bacchii.
Tribrachyn, et Pyrrichium, ſolutis ambabus Cretici.

Hi ſoli carmen Pæonicum conſtituunt, et quacunque demum ſede locentur, legitimum Pæonicum agnoſcemus: Sin alicui et peregrini ſeſe ingeſſerint pedes, niſi ob ultimam ſyllabam communem verſus ſpurius eſt et ſibilandus. K.

N. Antiqui Pæonas omnium ſedum fecere poſſeſſores præterquam ultimæ, cui creticum peculiarem aſſignarunt. Scal.

Elegantiſſimus eſt verſus, cum per ſingulos pedes pars orationis impletur. Diom.

Dim. Brachycatalec.

Κακα κακων | κυρει. Eur. Hec. 647.
Τινι μορῳ | θνησκεις. Ib. 693.
Πᾶ ποδ' επα|ιξας. Ib. 1072 (φ).
Δαιμον ε| υχα. Ib. 654 (χ).
Ετερα δ' εφ' ε|τερων. Ib. 686 (ψ).

Dim. Catalec.

Χαλκοδετα | τ' εμβολα. Ph. 115.
Εγενετ' εκ | ματερος. Ib. 160 (ω).

Dim. Acatalec.

Υψιπετες | εις μελαθρον. Hec. 1108 (α).
Δαλαινα πο|λυδακρυτος. Ib. 649 (α).
Διοιχομεθ' | οιχομεθα. Or. 182.
Δρομαδες ω | πτεροφοροι Ib. 317.
Θρηικιας | ιπποτας. Hec. 710 (α).
Μεταφερων | ιθυνει. Ib. 655 (β).

Dim. Hypercatalec.

Θεων Νεμε|σις εις Ελε|ναν. Or. 1367 (γ).
Περι Σιμοεν|τιοις οχε|τοις. Ib. 807 (δ).

Trim. Brachycatalec.

Ορεγε ιὺν | ορεγε γηρ|αιαν. Ph. 103 (ε).
Τον Αγαμεμνο|νειον επι|δομον. Or. 179 (ζ)
Η τον ες Αι|δα μελανοχρ|ωτα. Hec. 1112 (η).

Trim. Catalec.

Βαλοιμι χρο| ω φυγαδα | μελεον. Ph. 171. (θ).

Trim. Acatalec.

Θανασιμον | προς Αϊδαι|ω ταλας. Hec. 1032. (ι).
Ο Φρυγιος | η τρικορυ|θος Αιας. Or. 1503 (κ).

(φ) Vel, Trochaici Penthemimeres.

(χ) Vel, Iambic. Penthemim.

(ψ) Vel, Trochaic. vel Iambic. P.

(ω) Μεταφερων | ιθυνει. Ph. 185. Schol.—potius Acatalec. (vid. infr.)

Φαρεα πορφ | υρεα. Or. 1448.
Dim. Hypercatalec. (l. Catalec.) vel Trochaic. Penthemim. Schol,

(α) Vel, Iambic. Dim. Brachycatalec.

(β) Catalec. Schol. Minus rectè.

Μελαμπτερον | ἄν ειδον Hec. 704. Schol. potiùs Antiſpaſticus Glyconius.—Veteres autem Codices habent ἄν εσειδον. Ionic. Dim. Acatalec.

(γ) Rectiùs quàm Iambic. niſi ſit Dim. Brachycatalec. Θεων. Synizeſis.

(δ) Rectiùs quàm vel Choriambic. Dim. Acatalec. vel Ionic.

Ευμενισι | θηραμα φο | νω. Or. 834. Schol. De ſecunda verò in θηραμα hereo. Quippe longa eſt in οραμα, θεαμα, θηρατης, θηρασιμος, &c. potius igitur Ionicus, vel, ſi Ευμενισιν legis, Proſodiacus (Ib. 839.)

(ε)—μοι | γραιαν. K. | al. γεραιαν.

(ζ) Ita Schol. At rectiùs,—τον Αγαμεμν | ονιον επι | —

(η) Ita Schol. Syllaba autem redundat, niſi, tanquam ιωτα ſubſcripto, efferatur.

(θ) Pro βαλλοιμι non ſine autoritate MS. K.—*Temerè*, ait Cl. H. *metro non poſtulante.*—Rectè quidem, ſi, vel Iambicum cum Anapæſto in ſecunda ſede; vel Ionicum cum Pæone ſecundo pro Ionico in primâ, ponis. Quòd ſi ſtatuis Pæonicum, quem itidem commendat Scholiaſtes; omninò neceſſe eſt το βαλοιμι adprobare.

Hec. 942. pro Παιωνικὸν, l. Ιωνικόν.

(ι) Si, cum Schol. ω ταλας. Creticum ponis. Sic Or. 330. nam Antitheticus requirit ultimam in δαπεδον, communem ſyllabam, longam eſſe; etſi ſequens a vocali incipiat,

Ελακε δεξ | αμενος ανα | δαπεδον
Ετερον η | (τον) απο θεογο | νων γάμων. Antiſtr.

Δευτερυ εξασυλλαβυ. Schol.—malè in Pæonico, τον igitur *delendum cenſet*, K.—Sed prima in δαπεδον brevis eſt, (Il. δ. 2. Ar. Pl. 515. R. 355.) Quædam igitur *alia menda ſublateſcit*; et lubet refingere in hunc modum ex Vet. Edd. et MSS.

Ελακεν, ελα | κέ δεξαμε | νος ανα δαπε | δον
Ετερον η | τον απο θεο | γονων τε γα | μων.
Trim. Hypercatalec.

(κ) Ita Schol. et rectè, ut opinor. Miror igitur quòd Kingius καταληκτον vellet, et ad 1518. omninò alienæ indolis referret. Quin et ipſe hunc etiam verſum Acatalectum facit in not. ad Hec. 709.

Tetram.

Tetram. Brachycatalec.

Θυμελικαν | ιθι μακαρ | φιλοσοφως | εριν. (λ).

Tetram. Acatalec. (Aristophanius, Simmiacus.)

Χαιρε δη | Μυσα χρονι | α μεν η | κεις ομως δ'
Ηλθες, ε | πριν ελθειν | ισθι σαφες | αλλ' οπως.
Cratin.

Ω μακαρι' | Αυτομενες | ως σε μακα | ριζομεν.
Ar. V. 1266 (μ).

Ματερ ω | ποτνια κλ | υθι Νυμφ | αν αβραν.
Simm.

Σε ποτε Διος | ανα πυματα | νεαρε πορε | νεβροχιτων Id. (ι).

Φημι δε Θεο | ισι πολυ | πλειστα παρε | χειν εγω. Eupolis.

Pentameter. Acatalec. (Theopompius.)

Παιτ' αγαθα | ην γεγονεν | ανδρασιν ε | μης
απο των | εστιας Heph.

Idem. Bacchicus

Προς αλλαν | δ' ελαυνει | θεος συμ | φοραν τασ
δε κεισσω. Eur. Hel. 648.

Idem, Creticus.

Ω περικλ | ειτε. ταλλ | αγνοησ | ειν μεν ε | σ'
ελπομαι Ib.

Pentameter. Hypercatalec.

Αφροδι | τα μεν εκ | εστ' μαργ | ος δ' Ερως |
οια παισδ | ει. Scal. (ξ).

Hexameter in disyllabam.

Αχρ' επ' ανθ | η κεβαιν | ων α υη | μοι θιγης
| τω κυπασσ | ισκω. Hephæst.

SECT. XI. (ο)

PÆnè infinita versuum genera Græcorum solertia excogitavit, ex quibus licitum est Poetæ, quem velit numerum, quod velit genus, pro libitu usurpare. K. Ubicunque verò pedes alieni conjunguntur dicitur κατ' αντιπαθειαν μιξις. sive *per discordiam mixtura:* E. G. Ex conjunctione Iambicæ Syzygiæ, vel Antispasti cum Choriambis, efficies Choriambicum impurum, sive *Epichoriambicum*; sic et Ionici *a majore* Iambicæ Syzygiæ (ut Ionici *a minore* Ditrochæo) Choriambo, Epitritis, et Pæoni secundo, conjuncti sunt impurè, et propriè dicti *Epionici*; Unde etiam.

I. PROSODIACUS. (π)

Sc. Choriambi cum Ionicis, vel Pæonibus pro Ionicis, mixtura; solutione longarum admissâ.

(λ) Ita Scal. rectè quod ad versum: sed Hephæstion habet εις εριν ultimâ longâ. Itaque numeratur inter Acatalectos. Quòd si brevem supponas, ob indifferentem syllabam, efficies Catalecticum, nusquam, quod novi, apud Tragicos usurpatum.

(μ) Sic,

Ω πολι φι | λη Κεκροπος | αυτοφυες | Αττικη
Χαιρε λιπα | ρον δαπεδον | υθαρ αγα | θης χθονος.

Variavit autem,

Εν αγορα | δ' αν πλατανον | ευ διαφυ | τευσομεν.
Μητε Μυσ | ας ανακα | λων ελικο | βοστρυχυς,
Μητε χαρι | τας βοαν | ες χορον Ο | λυμπιας.
Id. ap. Heph.

(ν) Σοι μεν Ευ | ιππος, Ευ | πωλος εγχ | εσπαλος,
Δωκεν αιχ | μαν Εννα | λιος, ευσκο | πονγ'
εχειν. Id. ap. Heph.

Ευχωλος. P.—Sed vid. Soph. Oed. C. 742. Secunda in Ευναλιος ferè longa est; (Il. ρ. 211. Soph. Aj. 179.) Anne hîc corripitur ob sequentem vocalem? an υα Synizesis? nam το-μαν Doricum nihil moror.

Ο ταυρος | δ' εοικεν | κυριξειν | τιν' αρχαν.
Heph.

Μακαρια | σοφιας | ποθινον ες' | αωτον.

Ex duobus Pæonibus quartis, in prima sede, ac tertia, totidem subeuntibus alternis Bacchiis adeò compositum ad saltationem, ut nihil suavius. Scal.

(ξ) Ex Hephæst. ubi,—παις | δη—At similem sequenti voluit; Quare legit P.—παις | δητα Αβρ' επ' ανθ | η—(sed vid. Il. υ 227.)—καπαιρισκω.—κυπαρισκω. Flor. Ed.—κυπασισσω, Ursin: —κυπασισκω vel κυπασσισκω. Crit. Vann. p. 454. Hesych: Lyc. Schol. ad υ 855.

(ο) Ambigitur super autoritate metri Proceleusmatici, an novem Prototypis hoc quoque associandum, recipiendumque sit. Et hoc quidem metro (ait Victorinus) veteres Satyricos Choros modulabantur, quod Græci εισοδιον, ab ingressu Chori Satyrici appellabant. Cùm verò versus in hunc modum, ex Pyrrichiis solis, vel Proceleusmaticis, compositi, ad aliorum formas, sc. Anapæstici, vel Iambici, vel Trochaici, quodammodo possint redigi, hanc speciem prorsus rejiciendam puto.

(π) Καλειται δε ετως, οτι εν ταις εορταις, εν αις

Dim. Acatalec.

Κρυπ]αν βασιν | αισθανεται. Hec. 1070 (ρ).

Ουδ' αοςταν | παρεδωκεν. Med. 629 (σ).

Α δε λινον | ηλακατα. Or. 1442 (τ).

Τις αρ ορνις | η δρυος, ή Ib. 1539 (τ).

Νηματα δ' ι | ετο πεδω. Ib. 1444 (υ).

Συ τοι μεγα | λανοριαν. Ph. 192 (φ).

Dim. Hypercatalec. (Phaliscus.)

Μολπαν δ' απο | και χαρποι | αν. Hec. 916. (χ).

Μαςον υπερτ | ελλων εςι | δων. Or. 839 (χ).

Μεγας Αξη; | δεξιοσειρ | ος. Soph. An. 144 (χ)

Σταθεις επι | φοινιον αί | μα. Eur. Or. 1261. (ψ).

Trim. Hypercatalec.

Ου πρoσφορος | αμεριων | γεννα. Ph. 132.

Ωραις παλιν | εξανυσεις | χρεος. Soph. Oed. T. 160.

Υδασι δελ | φιαν περι | βαλων. Eur. Ph. 198.

Ευιππων Α | ρεϊ κατοχον | γενος. Hec. 1094.

Ος γ' επ' εμανι| πολιν εδα | πεςσων. Ph. 156. (ω).

Trim. Catalec.

Λαϊνεοις | Αμφιονος | οργανοις. Ph. 116.

Ξυνε δορος | εννυχιοις | μαχαναις. Soph. Aj. 181 (α).

Trim. Acatalec.

Ελατα πλευ | σασα περιρ' | υτων υπερ. Eur. Ph. 219.

Ου προκαλυπ] | ομενα βος | ρυχωδεος. Ib. 1507 (β).

Trim. Hypercatalec.

Μεγαλα δε | τις δυναμις | δι' αλασο | ρων. Or. 1582 (γ).

Ubicunque verò bini versiculi alienæ indolis ita connectuntur, ut unum constituant et novum quoddam conficiant genus, versus ille dicitur

---

αἷς προσοδει εγενοντο, τοιετοις μετροις εχρῶντο. Schol. Soph. Aj. 181. et sic Hephæst.—al. Προσωδικος et Προσωδιακος, a Προσωδιον, Canticum, *cum tibia ad aras ab Atheniensibus cani solitum.* Scal.

(ρ) Vel, Anapæstic. Dim. Brachycatalec. Idem, sequens.

(σ) Sic, Παντι χρονω | δ' επιβριθεις. Aesc. Eum. 968.

Ανακλωμενος *quia Choriambus præcedit Ionicum* (P. ad Pind. Ol. 13. 10.)—Rectius autem dicitur Ανακλωμενος, ubi Choriambus sequitur Pæona pro Ionico, ut infr. Ph. 192.

(τ) Vel, Iambic Dim. Brachycatalec.

(υ) Pæon. pro Ionico *a minore.* Ευρηται γαρ και παρα Πινδαρω το Προσωδιακον, και απ' ελαττονος συγκειμενον και ε μονον απο μειζονος. Schol. vid. sup. (σ) Med. 629.

(φ) —Dicitur etiam Iambic. vel Anapæst. Dim. Brachycatalec. P. ad Aesc. Pr. 426.—minus rectè.

(χ) Vel, Anapæstici Hephthemim. sic, ubi Molossus pro Ionico,

Αςων δ' οἱ | μεν κατοπισθ | εν. Hephæst.

(ψ) Ανακλωμενος. Rectius quàm Iambic. Hephthemim.

(ω) Το γ' a Kingio interpolatum, *adeò non metrum adjuvat ut etiam perdat.* H.—At sublato τω γ', non erit Prosodiacus, sed alius formæ, sc. Pæonicus Trim. Brachycatalec. υ 103.

Οιια δ' ά κα | θαμεριον | σ]αζεις. Ib. 238.

Dicitur Prosodiacus; mallem verò Epichoriambicum. vid. Hec. 948.

(α) Εμοι ξυνει | ης δια παντ | ος ευφρων. Soph. Aj. 715. Epichoriambicus.

Ει συν τινι | μοιριδιω | παλαμα. Pind Ol. 9. 38. Schol:

Sed non ita solent jungi Ionici adversi, præsertim in Prosodiacis.—Est Anapæst. Dim. Acatalec. P.

(β) Vel sit Asynartetus, ex duobus Penthemim. Dactylico et Trochaico.

υ 1509. Quem huic assimilat Scholiastes, malè metitur Kingius,

Ουδ' υπο παρ | θενιας το̄ν ῠ | πο βλεφαροις.

Prima enim in βλεφαροις non, nisi Arnaldi judicio (p. 4.) vel illius, qui literam φ vult duplicem (P. ad Hephæst. p. 145.) potest longa haberi. *Mirum* sane, (ut ait Cl. H. in loc.), quòd Kingius vel semel admitteret. Proculdubio, si secundùm Schol. mensuratur, ὑπο βλε-φαροις est Diiambus, πετασυλλαβος, et, θενιας τον, Pæon. pro Ionico: Aliter, Ionicus esse potest, vel τον productâ ante liquidam et aspiratam (de fulcro enim cogitari nolim) vel, θενιας τον υ | ultima Ionici soluta, et—πο βλεφαροις, Choriambus.

Ζεφυριων με | λει τε σφισι | Καλλιοπα. Pind. Ol. 10. 18. schol.

Sed in Prosodiacis pedes esse debent alternantes. Est Asynartetus ex Penthemim. Trochaico et Dactylico. P.

(γ) Dicitur Iambic. Trim. Brachycatalec. minus recte.

II. Asynar-

II. Asynartetus,

Sive *inconnectibilis*. Hujusmodi varia sunt genera; primum autem locum sibi vendicat

Periodicus (δ),

Qui fit, cum Iambicam Syzygiam Trochaica sequatur; vel vice versâ,

Dim. Catalec.

Τις Ελλας η || βαρβαρος. Ph. 1532 (ε).
Δυσομβρα φευ||γει βελη. Soph. An. 364 (ζ).

Dim. Acatalec.

Επαισ' επαισ||εν μελαθρα. Eur. Or. 1583 (η).
Δεινα δεινα || πεπονθαμεν. Hec. 1104 (θ).
Αλαον ομμα || φερων πατερ. Ph. 1557 (ι).
Προς ειδον αμο||ιβαλε μαστον. Ib. 316 (κ).

Dim. Hypercatalec.

Πυ με ταν με||λεαν πορευ||σεις. Hec. 445 (λ).
Πεσαν θιγειν || τ' ωλεναις τε | κνον. Ph. 309.

Trim. Acatalec.

Λαθα δε ποτμ||ω συν ευδαι||μονι γενοιτ' αν. Pind. Ol. 2. 34.

Innumeri sunt alii, ασυναρτητοι, sive συνθετοι dicti. Paucos accipe,

A Dactylis incipientes (μ).

Ελθ' επι | κυρον ε||μοις φιλοισι | παντως. Or. 1305 (ν).
Αιλινον | αιλινον || αρχαν θανατυ. Ib. 1404 (ξ).
Η ματρ|οκτονον || αιμα χειρ||θεσθαι. Ib. 831.
Των πλαι|ων μεν || διωγμα των | πωλων. Ib. 990 (ο).
Ερροι | τας ισ||υχυ προνοι|ας. Ib. 1416 (π).
Αλλ' ανα | εξ εδραι|ων || οπυ μακραι|ωνι. Soph. Aj. 194 (ρ).

Ab Anapæstis.

Επιδεμνιος ως || πεσοιμ' ες ευν|αν. Eur. Hec. 926.
Θυγατηρ Διος ευ||ωπα πεμψον. Soph. Oed. T. 198.

Ab Iambis.

Μακρων πονων | υριω. Aj. 895 (σ).
Ιηϊον || καματων ανεχυ|σι. Oed. T. 182.
Κτυπησε κρα|τα || μελεαν πλαναν. Eur. Or. 1486.
Εναντα δ' ηλ|ε || Πυλαδης αλαστ|ος. Ib. 1501.
Τυφλωθεν εξ || αγριας δα|μαρτος. Soph. An. 984 (τ).
Ψευσθεισα δωρ|οις || η τ' ελαφηβολ|αις. Aj. 178 (υ).
Στρατηλαταν || ελλαδος ποτ | οντων. Eur. Or. 968.

(δ) Περιοδος καλειται, οτι υκ εστι μετρυ τι ειδος, αλλ' απλως Περιοδος καλειται. το υπερανω των τεσσαρων Συλλαβων συστημα Schol. ad Soph. Aj. 221.

Dicitur *Periodicus*, quia περιοδευει i. e. revertitur; idem enim est, quod metrum spectat, si vel a principio, vel a fine retro legatur;

Τι μη τι μη || μη τι μη τι. K.

Huic αντεστραμμενος dictus.

(ε) Vel, Iambic. Dim. Brachycatalec.

(ζ) Dicitur etiam Antispastic. Pherecratius, minus rectè.

(η) Vel, Iambic. Hephthemim.

(θ) Vel, Trochaic. Hephthemim.

(ι) Idem: Vel, Pæonic. Dim. Hypercatalec.

(κ) Vel, Ionic. Dim. Hypercatalec. v. 212.

Οιαν εδηλ|ωσας ανδρος. Soph. Aj. 221.

vel, Antispasticus,

Κατ' αντιπαθειαν. (Eur. Hec. 1024.)
Ωμοι φοβυ|μαι το προσερπον. Ib. 227.

rectiùs Epichoriambic. Dim. Hypercatalec.

(λ) Vel, Trochaic. Dim. Acatalec.

(μ) Vid. Logaoidicus.

(ν) Potius Dipenthemim. ex Dactylico et Iambico. Archebulius.

(ξ) Vel Anapæstic. Dim. Acatalec.

(ο) Rectius quam Choriambic. Trim. Brachycatalec.

(π) Suavius, ex Dactylico Dim. Brachycatalec. vel Anapæstica basi, et Ithyphallico.

(ρ) Καλειται διπενθημιμερες, αλλ' ελλειπει το Ιαμβικον μια συλλαβη. Schol. — Potiùs redundat syllaba, nisi, αι correptâ, Anapæstus sit in secunda sede. — Malim verò Prosodiacum Trim. Hypercatalec.

Λευκον δ' εμβαλυσα || πηχυν στερνοις. Or. 1485.

Εξ ιθυφαλλικυ και Αναπαιστικυ βασεως. Schol. tollas igitur το δ'. — vel sit Antispastic. Trim. Brachycatalec.

(σ) Vel, Periodicus Catalec. vid. supr. et Aesc. Per. 133. P. Dicitur Antispasticus, Schol. — minus rectè.

(τ) Vel Iambic. Dim. Hypercatalec.

(υ) Dicitur Iambelegus; i. e. ex Iambico et Elego constans.

Διωασιν εμμ|α μη || τις παρων τυ|χοι. Ib. 1477. (ς).

Ει μοι ξυνει||η φεροντι | μοιρα ταν. Soph. Oed. T. 882 (χ).

Εβας, εβας || ω̃ πτ]ερυσσα | γας λοχευμα. Eur. Ph. 1036 (ψ).

Ωρμασε παν|δαμυς || επι βυς, αγελαι|ας. Soph. Aj. 175.

A Trochæis.

Αιθερ αμπ]α||μενος ερανιον. Eur. Hec. 1107.

Πας εχει λε|γυ με||ταδες, ω̆ φιλα Or. 153 (ω)

Dipenthemimer.

Ω μεγας λι|μην || αυτος ηρκε|σε. Soph. Oed. T. 1231.

Τ' αρμενα λαμπρα κε|ατ' || εν μυρσινη. Alcæ. ap. Hephæst. (α).

Ορσολοπος μεν Α|ρης || φιλεει μεν αιχμαν. Anac. ib. (β).

Κεινων λυθεντ|ων||σαις υπο χερσιν α|ναξ. Ib. (γ)

Σικελος κομψος α|νηρ || ποτι ταν ματερ ε|φα. Anac. ib. (δ)

Tripenthemimer.

Χαιρε παλαιογονων || ανδρων θεατων || ξυλλογε παντοσοφων Plato. ib. (Logaoidicus.)

Οι και τυπεις ||υ ω πελεκει τεκετο || ξανθαν Αθαιαν. (Pindaricus.)

Σοφοι δε και τ || μηδεν αγαν επος αι||νησαν περισσως. Pind. ib.

Dicatalec.

Ανδρες προσχε|τε τον νυν || εξευρημα τι καινω: Pherecr. ib. (ε)

Δημητρι τη | Πυλαιη || τη τυτου ουκ Πελασγων: Callim. Ib. (ζ).

Procatalec.

Εςι μοι κα|λα παϊς || χρυσεοισιν | ανθεμοισιν. Ib. (η)

(ς) Vel ex Iambicis, Penthemim. et Dim. Brachycatalec. vel ſit Antiſpaſticus Trim. Catalec.

(χ) Vel, ex Iambic. Penthemim. et Dim. Brachycatalec. ſic

Ταυτην δ' αυ | ·ν || τις αθλιωτερος. υ 1227.

(ψ) Vel ex Iambic. Penthemim. et Dim. Catalec.

(ω) Ita Schol. malim verò Dipenthemim. Trochaic. ſimilem τῷ

Κατολ -συρε|μαι || κατολο-φυρο|μαι. υ. 339.

Quem tamen metitur ſchol. Παιωνικοις ἡμιολιοις.

Λευκοκυμο|τι || προς Γεραιςι|ας. υ. 995.

Schol. εκ δυο εφθημιμερων, (l. πενθημιμερων) rectiùs quàm ex Ithyphallico et Iambica Baſi.

Νεςτερων Πε|ρ|τε | φατσα καλη | παις. υ. 962.

Φοινια ψη|φος || εν πολιη|ταις. Antiſtr.

Ita Schol. et K. priore in καλη producta contra Euripidis uſum. Et ubinam invenies πολιητης? — legendum eſt παις κα|λη, vel cum vet. Edd. πολι|ταις, ut ex duobus Penthemim. conſtet. Sed non reſpondet Antitheticus; ſtet igitur καλη | παις et in Antiſtrophe l. πολιη|ταις; unde efficies Aſynartetum, ex Penthemim. Trochaico, et Anapæſtica Baſi, vel Adonico.

(α) Dicitur etiam Επισυνθετος, et Εγκωμιολογικος ib.—vid. Crit. Vann. p. 475.

(β) Ορσολοπος (Αρης) eadem ratione ac verbum ορσολοπειν, quod inde derivatur. Crit. Vann. 480.—pro ορσολοπος, Pauw.—Ορσοοπος. Arnald. Ορσολεπος. Flor. Urſin.

(γ) Iambelegus. vid. ſup. (υ).

(δ) Vel, ex Ionico et Anapæſto—*non ſine fatali illi viro venuſtate.* Scal.

(ε) Το εκ των αντισπαςικων διμετρων καταληκτικων.

(ζ) Το εκ των Ιαμβικων εφθημιμερων.

(η) Εςι μοι κα|λα παϊς χρυ||σεοισιν αν|θεμοισιν. Εκ τροχαιιχυ διμετρυ ακαταληκτυ, και Ιαμβικυ εφθημιμερυς· ὅπερ εὰν παραλλαξη την τομην, γινεται Τροχαϊκον Προκαταληκτικον.

Alii ex Hephæſtione,

Αςων δ' οἱ μεν κατοπισθεν || ησαν· οι δε πολλοι.

Cum Iambo in principio,

Ερασμονιδη Χαριλαε || χρημα τοι γελοιον.

potius *Polyſchematiſtus.*

Φιλεειν ςτυγνον περ εοντα || μηδε διαλεγεσθαι·

Τον με παλαιςιταν ομοσαι θεον || επ]ακις φιλησειν. Callim.

Αλλ μ' ὁ λυσιμελης, || ω 'ταιρε, δαμναται ποθος. Archil.

Ουκ εθ' ὁμως απαλον χροα || καρφεται γαρ ηδη. Id.

N. *Poſtrema uniuſcujuſque* membri, κωλυ, (verſiculi. P. male) *eſt indifferens.* Sic, in

Και βησσ|ας ορε|ων δυσ|παιπαλυς || οιος ην εφ' ηβης. Id.

Γινεται ὁ τελευταῖος της τετραποδιας, κρητικος, (pro Dactylo) δια την επι τελυς αδιαφορον. Caveas autem confundas αδιαφορον cum κοινη, i. e. ſyllabam *communem quantitate*, cum parte pedis, quæ eſt *indifferens.* Ultima in παιπαλυς, longa eſt, ſed habet hic locum ſine vitio, *quia, ſive brevis, ſive longa, verſui non oberit.* Crit. Vann. p. 468.

Verſus,

Versus, quorum pedes omninò sunt irregulares, ut puta, Choriambus, cum Ditrochæo, Antispasto, aut Bacchio; vel Epitritus primus cum Choriambo; vel Iambicus cum Spondeo aut Dactylo in paribus locis; &c. dicti sunt

III. POLYSCHEMATISTI;

Dim. Catalec.

Ανρατεω τ' | εφ' ιππω: Heph. Urs.

Dim. Acatalec.

Μεγα δε μιν γ' | γαθε πολις. Ib.

Οπω λεπτην | ηδυτατην. Anac. 57. 3. P.

Trim. Catalec.

Ταυτν δ' ακυ | ην τις αθλι|ωτερος. Soph. Oed. T. 1227.

Trim. Acatalec.

Οιδιποδα | βροτων ουδε|να μακαριζω. Ib. 1218.

Tetram. Catalec.

Παντα φερη | ω παντα τολμ|ητα

τωδε | τω χειρω. Hephæst.

SECT. XII.

II denique, qui sumunt nomina, vel ab inventoribus, vel ab iis, qui maximè frequentarunt, aut ab usu, sunt,

ÆOLICUS, (ϑ)

Dactylicus; qui habet in principio, et etiam in fine, si Catalecticus sit, unum ex bisyllabis indifferentem; Pyrrichium, Trochæumve, aut Iambum, aut etiam Spondeum; et unum Dactylum pluresve, in medio; si verò Acatalectus sit, habet in fine Dactylum, vel Creticum, ob indifferentem syllabam.

Trim. Catalec. in disyllabum.

Αυρα | ποντιας | αυρα. Hec. 442.

Tetrameter idem,

Ταδε | σαμβαλα | πεντακο | ια. Heph.

Pentameter idem,

Τινι | σ', ω φιλε, | γαμβρε, κα|λως ε|κασδω. Ib.

Hexameter idem,

Κελο|μαι τινα | τον χαρι|εντα Με|νωνα κα|λεσαι Ib.

Tetrameter Acatalec.

Ερος | δ' αυτε μ' ο|λυσιμε|λης δονει. Ib.

Pentameter idem,

Ηρα|μαν μεν ε|γω σεθεν | ατε πα|λαι π χα-Ib.

Ionicus etiam, Trim. et Tetram. Acatalec.

Alcaicus.

Iambic. Dim. Acatalec. (ι).

Almanicus.

Dactylicus Penthemim. Hec. 1110 (κ)

Anacreonticus.

Iambic. Dim. Brachycatalec. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Acatalec. et Hypercatalec. (λ)

Archebuleus.

Asynartetus, ex Dactyl. Dim. et Ditrochæo (μ)

Archilochius.

Iambic. Dim. Acatalec. purus.—Trim. et Tetram. Acatalec. (ν)

Aristophanius.

(ϑ) Καλειται δε Αιολικον, οτι Σαπφω πολλω αυτω εχρησατο. Hephæst.

Sic dictus fortasse a varietate. Scal.

Περιπτη ξυν δορι δικας πρακτορι. Aesc. Ag. 112.

—πρακτορι δικας. Æolicus. Dim. Catalec. *Arnald.*

Potius Tetram. Catalec. in dissyllabam.

Περιπτη | ξυν δορι | πρακτορι | δικας.

(ι) Item, Antispastic. Dim. Hypercatalec.—Tetram. Brachycatalec. et Acatalec.—Pentameter. Asynartetus, Dipenthemim.

Dactylicus Penthemim. cum Trochaicâ Syzygia.

(κ) Iambic. Dim. Hypercatalec.—Trim. Brachycatalec.

Trochaic. Dim. Acatalec.

Antispastic. Trim. Acatalec. Tetram. Acatalec.

Ionic. Tetram. Acatalec.

Creticus Hexam. Catalec.

(λ) Trochaic. Dim. Brachycatalec. et Acatalec.

Ionic. Dim. Acatalec.—Trim. Catalec. et Acatalec.

Choriambic. Dim. Catalec. et Acatalec. —Trim. Catalec —Tetram. Catalec. et Acatalec.

Asynartetus Tetram. Brachycatalec.—Dipenthemim.

(μ) Anapæstic. desinens in Bacchium.

Αγετω θεος· ου | γαρ εγω διχα τωνδ' | αειδειν.

Scal. vid. Logaoidicus.

(ν) Anapæstic. Dim vel Pæonic. Trim. Acatalec.

Choriambic. Dim. Catalec. vel Dactylic. Penthemim.

Trochaic. Trim. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Catalec.

Asynartetus—ex Dactyl. Tetram. et Ithyphallico.

——ex

Aristophanius.
Iambic. Penthemim.—Tetram. Brachycatalec. et Acatalec. (ξ)
Asclepiadeus.
Antispastic. Trim. Acatalec. ex Ditrochæo, Antispasto et Diiambo, (ο).
Bacchilidius.
Trochaic. Dim. Hypercatalec.
Callimachius.
Choriambic. Tetram. Catalec.—Pentam. Catalec. (ϖ)
Cleomachius.
Trochaic. Hephthemim. Hec. 690. (ρ)
Cratinius.
Asynartetus, ex Dactyl. Tetram. et Ithyphallico. (σ)
Dochmaicus.
Antispastic. Monom. Hypercatalec.
Eupolidius.
Epichoriambic. Trim. Acatalec. Or. 809. (τ)
Euripideus.
Iambic. Dim. Brachycatalec. et Catalec. (υ)
Encomiologicus. vid. Logaoid.
Galliambicus.
Ionic. Tetram. Catalec. (φ)

Glyconius.
Antispastic. Dim; Acatalec.—Trochaic. Hephthemim.
Hipponacteus.
Iambic. Dim. Brachycatalec.—Trim. Catalec. et Hypercatalec.—Tetram. Catalec. (χ)
Iambelegus.
Asynartetus, ex Penthemim. Iambico et Dactylico. Soph. Aj. 175. (ψ)
Ibycius.
Dactyl. Hephthemim. Hypercatalec.
Ουτε θελων θανεειν σοφος εσσεαι ουτε θελων βιειν. Scal.
Itimius.
Anapæstica Basis.—Βιος εστι σκια. Ib.
Laconicus,
constat Dactylo, Spondeo, duobus (quatuor) Anapæstis et Spondeo. Plot. (ω)
Lecythius.
Iambic. vel Trochaic. Hephthemim.
Logaoidicus.
Asynartetus,—ex Dactyl. Dim. et Trochaicâ Syzygia, Catalec.
Ιπποσυ|να Διος | ευνετα. Or. 1401 (α).

——ex Dactyl. Penthemim. et Iambic. Dim. Acatalec. et vice versa.

——ex Iambico Colobo, sive Penthemim. et Ithyphallico.

——ex duobus Dactylis, et Ithyphallico.

——ex Anapæstic. Hephthemim. et Ithyphallico, vid. Logaoidicus.

(ξ) Anapæstic. Dim. Brachycatalec. et Acatalec. ex Proceleusmaticis.

—Tetram. Catalec. in syllabam.

Pæonic. Tetram. Acatalec.

(ο) Vel, ex duobus Antispastis et Diiambo.

Vel, ex Epitrito quarto et Diiambo, sive Pæonico.

Vel, ex Diiambo, Ditrochæo, et Epitrito tertio, sive Ionico ob communem syllabam.

Asynartetus ex Dactyl. Penthemim. et Dimetro.

(ϖ) Asynartetus, Dicatalec.

(ρ) Vel, sit Ionic Dim. Acatalec. Soph. Aj. 636. dictus Iambic. Hephthemim. minus rectè.

(σ) Sive Polyschematistus, ex Choriambo, Diiambo, et Trochaic. Hephthemim.

(τ) Sive Polyschematistus, ex Ditrochæo, Choriambo, Ditrochæo, et Cretico.

Asynartetus, ex Choriambo Dactyl. Trim. et Trochaic. Monom. Hypercatalec.

(υ) Trochaic. Hephthemim. Eur. Or. 967. 982. Soph. Oed. T 153.

——Trim. Catalec.

Asynartetus, ex duabus Iambic. Syzygiis, et Trochaic. Hephthemim. vel Ithyphallico.

——ex duobus Creticis. et Trochaic. Hephthemim.

(φ) Asynartetus ex Anapæsto et Iambic. Penthemim. cum Anapæsto, Chorio, sive Epitrito tertio, et Iambo, sive Pyrrhichio ob communem syllabam.

(χ) Ionic. Dim. Brachycatalec. Antispastic. Dim. Hypercatalec.

(ψ) Vid. inf. Logaoid.

(ω) Potius Prosodiacus Pentam. Brachycatalec. ex duobus Choriambis Ionico, Choriambo et Spondeo.

(α) Item—ex duobus Dactylis, et Trochaicâ Syzygia. Archebulius.

——ex Dactyl. Dim. et Ithyphallico. Archilochius.

——ex Dactyl. Tetram. et Ithyphallico.

——ex duobus Anapæstis, sive Spondeis, Iambo et syllaba. Pind. Ol. 47.

——Tripenthemim. Platonicus.

—ex Dactyl. Penthemim. et Ithyphallico.
Παρθενε ταν κεφαλαν || ταν δε νερθε νυμφα. Scal.
—ex Dactyl. Penthem. et Trochaica Syzygia, (numeris longè lepidissimis)
Η ρ' ετι Δεινομενει || τω τυραννω. Heph. Scal. (β)

Neleomachius.

Trochaic. Pentam. Catalec.

Partheniacus. vid. Simmiacus.

Phalæcius. (Hendecasyllabus)

Antispastic. Trim. Catalec.
Οιων εγω | ποθ' α ταλαι | φρων εγω. Soph. An. 878.
Πετραιας α | πο δειραδος | φανηθ' ω. Aj. 706.

Phaliscus.

Prosodiacus Dim. Hypercatalec.

Phennius.

Antispastic. Trim. Catalec.

Pherecratius.

Antispastic. Dim. Catalec.

Philicius.

Choriambic. Hexameter.

Phrynichius.

Ionic. a min. Tetram. Catalec. (Servius) Phalecius. (Scal.)

Pindaricus.

Anapæst. Trim. Brachycatalec. Epichoriambic. Trim. Catalec. Asynartetus, Tripenthemim.

Platonicus.

—Tripenthemim.—(numerus valdè aptus auribus et facetus. Scal.)

Praxilius.

Trochaic. Dim. Hypercatalec. (γ)

Priapeius.

Legitimus est Antispastic. Tetram. Catalec. habens Diiambum in secunda Syzygia. (vid. Antispast.) pro quo tamen interdum substituitur Choriambus, unde versus hic
Αλεξανδρος | ειλατιναν | Eur. Hec. 630.
est Priapeius dimidiatus. K.

Sapphicus.

Dactyl. Pentam. cum Iambo in principio (δ).

Saturnius.

Asynartetus, ex Iambic. Hephthemim. et Ithyphallico (ε).

Simmiacus.

Dactyl. Pentam. in syllabam (ζ).

Simonidius.

Anapæst. Trim. Catalec. in disyllabum (η).

Stesichorius.

Trochaic. Trim Brachycatalec Or. 1480 (θ).

Sotadeus, sive Sotadicus.

Ionic. Tetram. Brachycatalec. (ι)

Telesillæ.

Ionic. Dim. Catalec.

Theopompius.

Pæonic. Pentam. Catalec.

Timocratius.

Ionic. (a minore) Dim. Catalec. sive Hephthemimer.

(β) Quem modum Εγκωμιολογικον nominarunt. —Potes aliter secare, ex Dactyl. Dim. Spondeo et Bacchio; vel ex Dactylo Choriambo, et Trochaica Syzygia.
Encomiologicus etiam dicitur Dactyl. Penthemim. cum Dochmaico Pind. Ol. 6. 4.—vel Dactyl. Penthemim. et Iambic. Penthemim.—contrarius est Iambelegus.

(γ) Ionic. Trim. Brachycatalec.
Asynartetus, ex Dactyl. Trim. et Trochaicâ Syzygia.
—ex Dactyl. Penthemim. et Ithyphallico.

(δ) Ionic. Trim. Acatalec.—Tetram. Hypercatalec.
Trochaic. Trim. Brachycatalec. et Hypercatalec.
Antispastic. Dim. Hypercatalec.—Tetram. Catalec. et Acatalec.

(ε)—Ex Iambic. Dim. et Ithyphallico. Euripidius.

(ζ) Anapæst. Dim. Hypercatalec. (Partheniacus.)—Trim. Catalec. in syllabam.
Antispast. Tetram. Hypercatalec.
Pæonic. Tetram Acatalec.

(η) Dim. (Monom.) Aatalec. σοφὸς ευ τευχει, Scal.

(θ) Al. Pindaricus. Asynartetus.
Trochaic. Trim. Acatalec. similiter in Iambum desinens. Or. 1004. Pind. Ol. 6. 25.
—Trim. Hypercatalec. Or. 1409. Ph. 172.
Anapæst. Trim. Catalec. in syllabam.
Ex Epitritis Trim. Acatalec. Pind. Ol. 3. 9. 7. 35.

(ι) Trochaic. Trim. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Brachycatalec.
N. Quidam volunt esse inter Sotadeum et Sotadicum hanc differentiam; ut Sotadeus constet duobus Ionicis et Ithyphallico, at Sotadicus tribus Ionicis et Spondeo.

CAP. IV.

De Carminum Formis in Cantu Chorico.

CHORICUS Cantus est illa Chori pars quæ veterem Tragœdiam *(ferè)* in quinque actus distinguit: et in omni perfecta Tragœdia sunt quatuor (α) Cantus; quorum primus vocatur, *Parodus* (β); reliqui tres *Stasimon* (γ) (melos.) Hi autem ex variis carminum generibus formantur; quæ appellantur

Systematica,

i e. quæ vario carminum genere in unum congesta constant; et hæc porrò, secundùm Hephæstionem, sex generum sunt;

I. Κατα σχεσιν, *secundùm convenientiam.*
II. Απολελυμενα, *soluta.*
III. Ατακ]α, *inordinata.*
IV. Εκ ὁμοιων, *ex similibus.*
V. Μικ]α, *mixta.*
VI. Κοινα, *communia.*

I. Κατα σχεσιν, sunt, quæ inter se respondent; et hæc rursùm sex generum,

1. Monostrophica.
2. Epodica.
3. Κατα περικοπην ανομοιομερη, *post Pericopen partibus dissimilibus constantia.*
4. Antithetica.
5. Mixta.
6. Communia, κατα σχεσιν.

1. Monostrophica (δ) sunt, quæ una Stropha constant, qualia Anacreontis et Alcæi carmina.—Eur. Hec. 1022. &c.

2. Epodica sunt, quæ, similibus systematibus dissimile Adjunctum habent. Eur. Hec. 627, &c.

Antiqui deorum laudes, carminibus comprehensas, circum aras eorum euntes, canebant; cujus primum ambitum, quem ingrediebantur ex parte dextra *Strophen* vocabant: reversionem autem sinistrorsùm factam, completo primo orbe, *Antistrophen* appellabant. Deinde in conspectu deorum soliti consistere, Cantici reliqua consequebantur, appellantes id *Epodon* (ε). Ita ut omnis Strophe et Antistrophe totidem habeant syllabas, (vel saltem eadem reservent tempora) in proxima periodo, quæ subjicitur priori; ut sit aut ισομετρο- aut ισοχρονος, quolibet metro seu Rhythmo subsistens.—Epodos verò formatur ad libitum (ζ).

N. Si

(α) Non enim numeratur pro justo Choro is qui apud Græcos semper fabulam claudit. *Scal.*

(β) Sive Chori interloquentis vel cantantis ingressio prima. *Burt.*

(γ) N. *Stabilis* illa Chori pars Trochaicum et Anapæsticum carmen repudiat: canunt enim, sed non saltant; isti autem numeri saltatorii sunt. K.—Vid. doctissimam ac elegantissimam *Synopsin Dramatis* Πενταλογια, sive *Tragœdiarum Græcarum Delectui*, (Ed. 1758.) præfixam; et ibidem Supplementum, quo videre est *quicquid ferè ad rem dramaticam universam spectat.*

(δ) Quædam erant simplicia, Μονοκωλα iccirco dicta, et Μονοστροφα, aut Στασιμα. Quippe in Choris Bacchicis aut semper ad eundem modum convertebantur, neque revertebantur; Hæc erant Μονοστροφα; aut stabant immobiles; ea Στασιμα. *Scal.*

(ε) Veteres non semper confertis manibus sed aliquando solutis quoque in orbem disponebantur. Concinentes movebantur in lævam primum, quo motu aiebant sese primum cælorum orbem imitari. Chorus igitur motum illum lævorsum Στροφην nominabant, quam quum explerant, totidem numeris eadem vestigia paribus temporibus relegebant. Quâ reversione subterlabentium adversum motum planetarum referri profitebantur; Αντιστροφος hæc.—Eo spatio absoluto stantes terræ (circa quam putabant cælum rotare) quietem repræsentabant. Ib.

N. Vetustiorum Chorus ex quinquagenis consistebat; ac postea quam Æschylus *Eumenides* fabulam dedit turba illa ad quindenos reducta est, ita ut essent paria, Ζυγα, quina. Unde qui cantum incipiebat κορυφαιος, proximus παραστατης, tertius τριτοστατης dicebatur. Ib.

(ζ) Sunt etiam brevia cola, quæ post Strophen et Antistrophen supercini moris est, quæ vocantur Εφυμνια, ut est Ιη Παιαν.—Quæ Epodicis carminibus si quando præponuntur Προυμνια, si autem

N. Si Adjunctum in fine ponatur, vocantur *Epodica*; si in principio, *Proodica*; (Soph. Aj. 877.) si in medio, *Mesodica.* (Soph. An. 100.)

Et *Epodica* quidem sunt ferè Pindarica omnia, ternario numero constantia; veruntamen nihil prohibet quinario (Eur. Hec. 904.) et septenario uti. (Aesc. Ag. 375.)

3. *Κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆ.* sive, Περικομματα. sunt, quæ post variorum systematum congeriem, sive *Pericopen*, aliam priori per totum respondentem subjectam habent:

Sic ut in alterutra quidem congerie sint inter se systemata dissimilia, verùm utraque similibus constent partibus. (Eur. Or. 125. (*n*) Soph. Aj. 901.) Hujus generis in *Euripide* multa sunt; in *Sophocle*, permulta; nullum in *Æschylo.*

4. Antithetica sunt, quæ in vario carminis genere, primum ultimo, secundum penultimo, ac reliquum similiter inter se respondens habent. Cujus generis est *Ovum* Simmiæ.

5. Mixta κατα σχέσιν quæ partim Epodica sunt, partim Monostrophica.

6. Communia κατα σχεσιν, hoc quidem modo disposita, verbi gratia, sunt Epodica; illo verò Monostrophica.

II. Απολελυμενα sunt, quæ certum carminis genus nullum habent. Ea rursùm sunt,

1. Αστροφα.
2. Ανομοιοστροφα.
3. Ατμητα.

1. Αστροφα sunt, quæ tam paucos habent versus, ut *Strophen* complere non posse videantur.

2. Ανομοιοστροφα sunt, quæ aliquibus interjectis interrumpuntur. (Eur. Or. 1366.) Ea, si duo sunt, vocantur

Ετεροστροφα. Soph. Aj. 201.
Si plura,
Αλλοιοστροφα. Eur. Hec. 685. Ar. R. 1295. schol. Quod quidem genus solus de Tragicis usurpat Euripides.

3. Ατμητα, quæ ut secari posse videntur, ita nullum secandi dant signum.

III. Ατακτα. quæ nullam habent inter se similitudinem: qualis fertur Homeri *Margites* fuisse; et tales in Euripide Chori, Iph. T. 1234. Herc. f. 107. Hec: 1055.

IV. Εξ ὁμοιων, quæ pedum quidem sunt eorundem, certum autem numerum non habent, quales Anapæsti. Et ea sunt

1. Απεριοριστα.
2. Κατὰ περιορισμους ανισους.

1. Απεριοριστα, quæ ad finem usque sunt inter se similia.

2. Κατὰ περιορισμους ανισους, quibus aliquid (ϑ) nonnunquam brevius interjicitur. Eur. Hec. 59.

V. Μικτὰ systematica sunt, partim κατα σχεσιν, partim ex similibus.

V. Κοινὰ systematica, quæ hoc quidem modo disposita, verbi gratia, sunt e similibus, ille autem κατα σχεσιν. *Canter.*

---

tem post Antistrophen collocentur, Μεθυμνια nuncupantur. *Victorin.*

Ubi Chori a proposita materia divertebantur, et stantes ἀντιπροσωποις alloquebantur spectatores, Παραβασις dicebatur: eratque comicorum propria; damnato a criticis Euripide, qui hoc frequentius; Sophocle non item, qui rarius. *Scal.*

(*n*) Ponitur enim prior congeries, primæ Strophæ, primi Systematis; secundæ Strophæ secundi Systematis; tertiæ Strophæ, tertii Systematis, (quod tamen hic desideratur.) Sequitur posterior congeries, Antistrophæ primæ, Antisystematis primi; Antistrophæ secundæ, Antisystematis secundi; Antistrophæ tertiæ, Antisystematis tertii: Veruntamen hic ordo nonnunquam confunditur. C.

(ϑ) Non tantum Anapæstica, sed et alia sic nominantur. vid. Hec. 1055. Ph. 212. 310. 1502.

CAP.

CAP. V.

De Quantitate Syllabarum.

QUANTITAS ancipitum in prioribus syllabis vocalium octo modis cognoscitur;

I. Positione.
II. Vocali ante vocalem.
III. Contractione.
IV. Dialecto.
V. Derivatione.
VI. Compositione.
VII. Incremento.
VIII. Usu, seu Autoritate.

I. Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem, vel in eadem dictione, vel in diversis, ferè semper longa est.

Πολλ-ας δ' ιφθ-ιμυς ψυχας αϊδι προ-ϊαψεν. Il. α. 3.

Και μιν φ-ωνησας επεα πτ-εροεντ-α προσηυδα. Ib. 201.

Εζ-ετο δ' ορθ-ωθεις—Il. β. 42.

—ῶτε Ζ-ευς κῦδος εδωκε. Il. α. 279.

Ωδε και εξ-ερεω—Ib. 212.

—μηδὲ ξ-ιφος ελκ-εο χειρί. Ib. 210.

Υψ-ȣ επι ψ-αμαθȣ—Ib. 486.

Finalis verò brevis ante initialem duplicem, vel duas simplices, aliquando corripitur,

Οιτε Ζακυνθον εχον, ηδ' οἱ Σαμον—Il. β. 634.

—ηδὲ Σκαμανδρον. Il. ε. 774. (α)

Φιλει δ', ὡς κε ζωης—Theoc. 29. 20 (β).

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquida, ita comparari potest, ut vel syllabam brevem terminet, vel in eadem cum sequentibus consonis, quæ perinde longa evadet, efferatur. D.

Μετρ-α δε τευχε θεοισι, το γαρ με-τρον εστιν αριστον. Phocyl. 92. (γ)

N. I. Vocalis brevis ante vel tenues. quas vocant, consonantes, π, κ, τ, vel adspiratas, φ. χ. θ, sequente quavis liquidâ, uti et ante medias, β, γ, δ, sequente ρ, syllabam brevem apud Comicos perpetuo claudit. *Id.* (δ).

II. Vocalis

(α) *Istam scripturam non sollicito, quanquam ab Homeri manu potius fuisse crediderim,* Σακυνθοος, Καμανδρος. Dawes. p. 89.—Haud absimile est μιλακος pro σμιλακος. Eur. B. 702.—et μαραγδος pro σμαραγδος.

(β) *Potius legendum* ζαης vel ζοης, *ut* ζοὴ pro ζωὴ ap. Herod. Leeds: p. 76.—non necesse est; ζᾰης ut ζᾰΐας sup. υ. 5.—*Sed dicas forsan* ως κε *esse Spondeum ante duplicem consonantem, et* ζωης *contractè dici* ζης, ut λαω. λῶ, λῆς. ib.—Nequaquam. Spondeo enim in illo carmine, nisi in primâ sede, locus non datur.

Exempla autem hujusmodi syllabæ correptæ tam raro occurrunt, ut pueris in imitationem haud facilè commendarem; multo minùs sequentia; Utcunque *usitatum sit,* (ut monet Clarkius ad Il. β. 537.) *syllabam vocali brevi constantem cùm vel duæ liquidæ, vel aliæ duæ sequantur consonantes,* (unà cum liquida) *quibus syllaba inchoari possit, corripi,* (vid. sup. p. 6. in not. de *systole.*)

Ητε και απ-αλα—μνον—Hes. ε. 20.

—γαμȣ ανδρα με-μνημενον ειναι. Solon.

—Ειρε-τριαν τε πολυς-αφυλον τ' Ι-στ-ιαιαν. Il. β. 537.

Αιγυ-πτιων ανδρων—Od. ξ. 263.

—ακρον δα-κτυ-λον καταδακνω Batr. 45.

Ται τ' ατρα-κτυλ-ιδες εντι—Theoc 4. 52.

—λαοσσοȣ Ηλε-κτρυ-ωνος. Hes. α. 4.

Fortasse et in hunc modum sine elisione τȣ σ' efferri potest illud Arati—

Ωρη εσπεριη κρωζει πολυφωνο-ς κορωνη.

Ubi tamen malim πολυφωνα adverbialiter ad τȣ κρωζει referendum; ut in υ. præcedente, ἥσυχα ποικιλλȣσα.

(γ) Sic,

Γεινατο δ' αῦ Κυκλ-ωπας—Hes. θ. 139.

—σπηλυγγα φυγὰν ολο-οιο Κυ-κλωπος. Theoc. 16. 53.

Πληγαῖς προσωπον φαλα-κρὸν εξωδηκότα. Eur. Cyc. 226.

—προς τα φαλακρ-α πελει. Ep.

—Μελεδωνευς αγρυ-πνος ἥρως. Theoc. 24. 104.

Ουδαμα νῦν συνεβα τοι αγρυπν-ῆσαι δι' ερωτα. Ib. 10. 10.

(δ) Ante πλ.—πᾰνο̆-πλιαν την εμην. Ar. Pl. 952.

sic—πᾰνο̆-πλος Αργειων στρατος. Æsch.

Sed ap. Hom. prima in οπλ-ιζω, οπλ-ον, &c. semper producitur.

Ετεροι

II. Vocalis brevis ante consonantes medias β, γ, δ, sequente quavis liquidâ, præter unicam ρ, syllabam brevem nunquam terminat, sed sequentium consonarum ope longam semper constituit. Et hæc regula poetis etiam tragicis cum comœdiæ scriptoribus communis est. Id. (ε)

III. Aliquando etiam vocalis brevis ante unicam liquidam, quæ quasi duplex efferri solita sit, producitur,

Δῶρα παρ Αιολȣ—Od. κ. 36.
Αυτȣς δ' ελωρια τευχε κυνεσσιν. Il. α. 4. (ζ)

II. Vocalis ante Vocalem.

Vocalis ante aliam corripitur, sed non necessariò, ut apud Latinos, si vocalis sit anceps,

—Πολυαϊκος πολεμοιο. Il. 165.
—Ταλαϊονιδαο ανακτος. Ib. 566. (η)

Vocales longæ, et diphthongi, breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio a vocali aut diphthongo incipiat.

Ωρῃ εν εαρινῃ, οτε—Il. β 471.
Ημετερῳ ενι οικῳ εν Αργεϊ—Il. α. 30. (θ)

At

Ετεροι δ' ε-πλȣτȣν. Ar. Pl. 30.

Ante πν. Ib. L. 762.—πρ. Pl. 29.

Ante κλ. Ib. 356.—κμ. Ib. 256.—κν. N. 383. —κρ. Eccl. 274.

Ante τλ. Pl. 477.—τμ. A. 418. sic, Δυσπο-τμε, μενον, Αδωνι—Bion. 43.—τν. R. 340.—τρ. Pl. 517.

Ante φλ. Pl. 15.—φν. Ib. 213. sic—νικῶ Δαφνιν, αλλα μαχευ μοι. Theoc. 1. 113.—φρ. Pl. 2.

Ante χλ. R. 688. sic—πολλȣ μεν ο-χλȣ—Theoc. 15. 5.

χμ. V. 1028. sic Επ]α δρα-χμαν—Theoc. 15. 29.

χν. Th. 100. sic, Α φωνα δε τρυ-χνα—Theoc. 10. 37.

χρ. Pl. 484.

Ante θλ. Οφρα κε πειρηθεις αε-θλων—Orph. 880.—θμ. Ar. Pl. 759. sic Αργυρεοι δε σ]α-θμοι—Od. η. 89.—θν. N. 1438.—θρ. L. 708.

Ante βρ. Pl. 564.—γρ. Ib. 75.—δρ. Ib. 49.

(ε) Ante βλ. Ar. Pl. 117.—Eur. Hec. 354.

Ante γμ. Ar. Pl. 961.—Eur. Hec. 229.

Ante δν et δμ. Ar. Eq. 765.—Eur. Hec. 23. vid. Dawes. p. 196. &c. ubi loca ap. Aristophanem utrique Canoni, prout hodie leguntur, adversantia emendantur.

Idem observat. (p. 147.) vocem disyllabam ap. Homerum nusquam ita secandam venire, ut prior in vocalem brevem, sequentibus muta et liquidâ, exeat.—Il. ζ. 479: pro εκπησι πατρος—l. εκπει, πατρος—

(ζ) Αιολȣ. Athenæ:—al. Αιολλȣ. B.—Cl. in loc.—al. *Semivocales liquidæ* λ, μ, ν, ρ, ap. Ionas, *consonantem* Vau *ante se pronunciari commodissime patiebantur*. D. p. 158. λ. Il. ε. 35.—μ. Il. χ. 407.—ν. Il. δ. 274.—ρ. Il. β. 773.—Sic vulgo ε(λ)λαζε ε(λ)λιτανευε, &c. ε(ρ)ρηξεν, ε(ν)νιψαν, &c. vera autem potestas est, εwλαζε εwλιτανευε, &c. εwρhηξεν, εwρhιψαν, &c.—Et sermonis quidem Attici est proprium omnibus omnino verbis a ρ prout hodie scribuntur incipientibus duplicis consonantis vim perpetuam conferre. ib.—Ar. N. 343. 415. Eq. 543. 1145. V. 698. 739.—Eur. I. 522. El. 772. Hipp. 459. Aesc. Pr. 1022.

θ, φ, χ, inter semivocales fuisse relatas asserit Pauw. malè. Sunt enim mutæ non minus quam τ, π, κ.—Ημιφωνα *semivocales*, οκ]ω. λ, μ, ν, ρ, ζ, ξ, ψ, σ, ait Dionysius. Sed hæ distinguuntur in liquidas et duplices, sc. ζ, ξ, ψ. ergo omnes liquidæ sunt semivocales, sed non omnes semivocales, liquidæ.—σ semivocalis, sed nec liquida nec duplex. *Voss.*—secundùm Hephæst. μν, σμ, σλ, σν, sunt unici casus ubi semivocalis potest præcedere liquidæ. Et syllabæ his semivocalibus præmissæ longæ sunt, unica μν compositione excepta, ut ὕ-μνος. vid. Crit. Vann. p. 507.

(η) Duabus vocalibus, ubi Æoles suum Digamma F collocabant, Iones aspirationem quandam interferebant, seu formâ *Vau* vel voce solum expressam incertum est; sonabat ut nostras w, et duplicis consonantis vicem gessit, quæ vel cum antecedenti vel sequenti syllaba pro arbitrio enunciari soleret. In verbis igitur in ιω et υω, ut τιω, λυω. ι et υ natura esse breves statuit *Dawes.* Sed scribendo vel legendo τιw-ω, λυw-ω, fieri longas: Cùm Clarkius et alii autumarent hasce vocales esse natura quidem longas, sed positas ante vocalem nescio quidem machinis fieri breves. Leeds. p. 75.—Sed duæ vocales per συνιζησιν contrahantur, diphthongi resolvantur, quidvis potius experiri libet, quam ut ad Grammaticorum positionem (quæ nil plus valet quam philosophorum *fuga vacui*) delabamur. Ib.

(θ) Longam vocalem ante aliam longè parcius corripuêrunt poetæ Græci, quàm vulgo creditur. —Prima in δηιος semper longa. Cr. V. p. 226 375. —Quare in Il. β 415. η 250. volebat συνιζησιν.—Contra, cum Prisciano omninò censeo (ait Dawes. p. 169.

At Poeſeos Atticæ ratio iſtiuſmodi hiatum, in verſibus Iambicis et Trochaicis, omnimodo vetat. (Dawes. p. 216.)

III. Contractio.

Omnis ſyllaba ex contractione, ſive per Craſin, facta longa eſt:

Αυταρ ὁ συλᾱ πῶμα φαρετρης—Il. δ. 116.
—δεχτο μεν ἱρα—Il. ϐ 420.
Παρειμι δ' ᾱκων—Soph. An. 282 (ι).

Et in diverſis,

Ως τε δια τȣτων τ'ᾱγαθ' ανθρωπȣς εχειν. Eur. B. 285.
Ως αν τολοιπον τᾱ 'μ' ανακτορ' ευσεϐειν. Ib. Tro. 85 (κ).

IV. Dialectus.

A Doricum, natum ex η, longum eſt,

Εντοσθεν δε γυνᾱ—Theoc. 1. 32.
—κεκλυσμενου ἁδει χᾱρω. Ib. 27.

A Æolicum breve eſt,

—νευρη δε νυμφᾰ φιλη—Il. γ. 130.

Productum autem incrementum genitivorum;

Μȣσᾱων, θ' αι αειδον—Il. α. 604.
—υπ' Αινειᾱο δαμεντα Il. . 559.

Tertia perſona pluralis aoriſti primi brevis eſt in ετυφᾰταν pro ετυψαν Æol. et Poet.

A Ionicum breve eſt in penultimis præteritorum; ut, γεγᾰα, γεγᾰως,

—ον ελειπε νεον γεγᾰωτ' ενι οικω. Od. δ. 112 (λ)

---

p. 169.) primam in δαϊος eſſe natura brevem, adeoque ap. Hom. pro δηϊος, ubique ſcribendum δαἰος, i. e. δᾰ-ϝιος. vel δαω-ιος.
—ω. Theoc. 29. 20 Eur. Hec. 1108.
—αι. Il. α. 67. 113. Heſ. θ. 15. Tyrtæ. 3. 20.
—οι. Il. δ. 91.—αυ. Il. κ. 292. 395.
—ευ. Od. β. 25. Il. ζ. 334.
—ου Od. φ. 108. Il. α 269.
—ει. Il. α. 57. 169.—δ. 217.

Sed quod ſibi ſumpſerunt alii, poetis Atticis non licuit diphthongum ει ante vocalem corripere. Valc. ad Ph. 21. 196. 698. 1475. Propterea toties de duabus vocalis ε ſolet elidi. Id. ad υ. 512. Sic Βακχιος, Ιππιος, Eur. Hipp. 307. δȣλιος, Αγαμεμνοριος, Heſ. 258. Ηρακλιος, Soph. Ph. 1450, &c.
—υ. Il. ζ. 130. β 727.

Diphthongi αι, ει, οι, υι, quotieſcunque ſequente vocali protrahuntur; perinde concipiendæ ac pronunciandæ ac ſi vocalis vel potius conſonans ιωτα gemina haberetur, ut ποῖ|ιω, vel ποιῖ|ιω.—υῖ|ος, υ|ιος. Dawes. p. 297.

Sunt qui οι et αι diphthongos corripi poſſe, ſequente conſonante contendunt. (Caſaub. in Lect. Theoc. c. 18. Salmaſius ad *Aram Doſiadæ* p. 242. Gronov. ad Maneth. 2. 212.) Alii verò jure merito negant, inter quos Cl. Bentleius, ad Call. in Iov. v. 87. D'Orvill. Cr Vann. 384. (vid. Merric. Tryph. v 420. Fabric. B. Gr. 3. 19. 5.)—Aliqui fortaſſe ſcriptores minus accurati, vocales α et ο in pronunciando elidi poſſe putarunt, Fruſtra, ut opinor. Quoquò vero modo hæc ſe res habeat, pueris hoc minimè licitum non nemo dicet.—Nec poſt Apocopen diphthongum corripere, ut,

—Κυθερει αϐρος | —Heph. p. 34. Pauw.—I. Κυπρις—Arn.—Κυθερει αϐρ' | —Cr. V. p. 238.

Μηδει ενι ςερνοις αχαμπτεα θυμον ενωμα. Orph. 997.—f.—εν ςερνοισιν—vel, Μηδεια ςερνοισιν—Præpoſitione ſuppreſſâ. vid. Boſ. p. 339.

(ι) Τȣ κερα εκ κεφαλης—Hephæſt. p. 3. Il. δ. 109. Schol. κερα, το ρᾱ μακρόν εςιν, απο συναιρεσεως γινομενον, μᾶλλον δε εκ κρασεως· ως—κρεατα κρεαα, κρεᾱ· και εςι τȣ κρεα το α μακρὸν· το γαρ δυο ᾱᾱ εις ᾱ μακρον κιρναται·—κερα *autem an ſit ſemper ultima longa dubito, certè* γερα *pro* γερατα *corripitur.* Il. β. 237. (Crit. Van. p. 418.) et ſic quidem Il. ι. 324. Od. δ. 66.—κρεα etiam corripitur Ar. R. 56. Pa. 1279. N. 338. Hæc igitur per Apocopen pro γερατα et κρεατα· contracta autem ex γεραα et κεραα fiunt longa, ut,

Γερα ταδ' ἐουν—Soph. El. 445.

(κ) Hæc Craſis τω articulo videtur peculiaris: dum aliæ voces modò ſimplicem apoſtrophum patiuntur: ut, μ' ανακτορα—.

Επειτ' εμοι τα δειν' επηπειλησ' επη. Soph. Aj. 312.

(λ) Sic εςᾰα, δεδῐα, πεφῠα ſc. literâ κ abjectâ. Excipias μεμαως in obliquis, cum penultima brevis ſcribitur per ο.

Λαοι θωρησσοντο μεμαοτες εγχειῃσι. Il. β. 818. (Interpoſita proculdubio conſonante Vau.) Aliter non diſcedit a communi regula,

Εν θυμω μεμᾰωτες αλεξεμεν αλληλοισιν. vid. Cl. ad Il. β. 818.

Et

Et in tertiis personis pluralibus passivis,
Οἱ δὴ νῦν ἕαται—Il. γ. 134.
—πολλοὶ δεδμήατο κῦροι. Ib. 183.
Et in aoristo primo,
—δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν. Il. α. 200.
Item, in secundâ aoristi primi,
—χρύσεον δ' ἐζεύξαο δίφρον. Call. 3. 110. (vid. Dawes. p. 89.
—τί νυ τοι τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ; Od. α. 62.
Atqui α Ionicum verbis in αω interpositum longa syllaba præcedente, producitur,
Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν. Il. τ. 164 (μ).
Uti etiam in tertiis personis verborum in μι, ut, τιθέασι,
—καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι. Il. γ. 168.
Ancipites α et υ breviantur in Atticis, ἀμυνάθω, φθινύθω, &c. Eur. I. A. 910.—Od. σ 146. Perparum distabant a se invicem Ionica dialectus et Attica vetus, qua tragici fuerunt usi; (Valc. ad Ph. 1395 (ν).
Iones vero in verbis elementum σ pro arbitrio geminabant; quæ licentia poetis Atticis ne in tragœdia quidem, ne dum in comœdia unquam permissa est. (Dawes. p. 206.)
Terminationis etiam Atticæ ιω, eadem est quantitas syllabica quæ et Ionicæ ισω, (νομιῶ, νομίσω.) Idem vero de forma itidem media dici non potest, ἀγωνιοῦμαι, ἀγωνίσομαι. (ib. p. 81.)

V. Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem *plerumque* (ξ) sortiuntur.
Ἠ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς—Il. β. 370.
—κεχάρηότε, νίκῃ. Il. η. 312 (ο).
A longa est ante μα in verbalibus deductis a prima persona præteriti p. ut, ὅραμα, δρᾶμα, ξύραμα, &c. (vid. infr. in *Usus, sive Autoritas.*)

VI. Compositio.

Composita etiam simplicium quantitatem (*ferè*) (π) sequuntur.
—ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ. Il. ρ. 251.
Ἔνθαδ' ἄτιμος ἐὼν—Il. α. 171.
—τὶν' ἀτίμητον μετανάστην. Il. ι 644 (ρ).
Privativa particula α in compositione plerumque corripitur.
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,
Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ᾔδη. Il. β 212 (σ).

Particulæ

(μ) Sic, Τόφρα οἱ ἠγάασθε—Od. ε. 122. addit Labbæus, ἰσχνάᾳ, τιμάαται.
—breve autem si præcedat brevis vocalis,
Οὐχ' ὁράᾳς—Il. η 448.
—βοάᾳ προτὶ χέρσον. Il. ξ. 394, &c.

(ν) Τὴν Ἰάδα τῇ παλαιᾷ Ἀτθίδι τὴν αὐτὴν φαμεν,
Καὶ γὰρ Ἴωνες ἐκαλοῦντο οἱ τότε Ἀττικοί. Strab. l. 8.
N. Bæotorum dialecto dicitur θυγάτηρ, corripitur tamen prima; sic,
Αἰγυπτικῶτιδης ἐνοπῆς. Heph. p 60.
vid. Salmas. ad Inscript. p. 173. Crit. V. p. 491.
Contra Dores, pro τοὺς λόγους, habent τὼς λόγως, vel τὸς λόγος. sic,
—τοὶ δ' ὠκυπόδας λαγὼς ἥρευν. Hes. α. 302.

(ξ) Quia, μάνικος (Orph. H.) dicitur a μάνια. —potius a μαίνομαι, ut μαινόλης, &c. vel geminetur liquida.
—Πρᾶγος, ab ἔπραγον.—rectius a πέπραγα (vid. Cl. ad Il. β. 314.
—Νίφας, νιφετός, νιφόεις, a νίφω.—potius ab aor. secundo ἔνιφον. sic
—πνιγόεις, a πνῖγος, vel πνίγω. Sed rectius ab aoristo secundo ἔπνιγον.

(ο) Hinc, νικητήριον. Eur. Alc. 1028.—ἐπινίκιον Soph. El. 697.—νικόβουλος. Ar. Eq. 612.—Νικοτέλης, νικηφόρος, &c.

(π) Quia, Τιτανοκτόνος, (Hom. B. 273.) dicitur a gen. Τιτᾶνος.—Sed hoc fortasse proprii nominis privilegium poscit.
—Ἄσπιλος, a σπίλος—Ἄσπιλον, ἀρυτιδωτον—μῆλον. Ep. l. 1.
Sed σπίλος correptum legitur Lyc. 188. ut σπίλας; Od. ε 405.

(ρ)—Θεῶν ἀτιμήσειν ἑορτήν. Dion. 1155. Sed inter varias Lectiones ἀτιτήσειν reposuit H. Stephanus, et sic omnino legendum videtur.

(σ) In vocibus verò quibusdam, plusquam trisyllabis aliquando producitur, ut in ἀθάνατος (Il. ε. 306.) ἀκάματος (Il. φ 13.) et similibus (vid. Cl. ad Il. α. 398.—Crit. Vann. p. 352.) Hanc licentiam vel pueris concessam velim; et, si ita præceptori etiam visum fuerit, in ἀλλήλους, ἀλοφος, et sim quæ, *certè apud Homerum* in hujusmodi vocabulorum syllabis *non mediis*, producta leguntur,

propter

Particulæ etiam δα, ζα, αρι, ερι, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

—Δρακων επι νωτα δαφοινος. Il. β. 308.
Κιλλαν τε ζαθεην—Il. α. 38.
—Κοων αριδεικετος ανδρων. Il. λ. 243.
—Θεων ερικυδεα δωρα. Il. γ. 65.
—εξ ανεμοιο δυσαεος ορνυμενοιο. Il. ο. 865.

Sic in nominibus aliisque orationis partibus quæ compositionem ineunt, ut, αγχινοος, αρτιθαλης, ηδυμελης, &c.

Παν initiale in compositis ante vocalem corripitur,

Αυταρ εγω παναποτμος—Il. ω. 493.
—Αριστηες παναχαιων. Il. η. 73.

Sic, απαν, προπαν, σαμπαν, &c. (τ)

Item υς, συς, et πυρ in compositione corripiuntur.

Τεσσαρες, ὡς εθρεψε συβωτης—Od. ξ. 22.
——διος υφορβος. Ib. 48.
Ηνορεης σκηπτουχε, πυραυγεα κυκλον ελισσων. Hom. VII. 6.

N. Ευ nunquam in compositione invenitur ita dissolutum, ut ultima sit brevis, (Crit. Van. p. 367. (υ)

VII. Incrementum.

1. *Nominum.*

Ancipitum quantitas in ultima vocis rectæ manet plerumque in penultima vocis variatæ; ut γιγας, γιγασι,—τυφας, τυφασι,—αψις, αψιδος, αψισι,— φορκυν, φορκυνος,—ζευγνυς, ζευγνυσι.

Incrementum quintæ declinationis breve est in neutris in α, ας, αρ.

—ψυχη δ' επι σωματος εστη. Hom. B. 207.
Εδρη τε κρεασιν τε—Il. θ. 162.
—και νεκταρος εστιν αποῤῥωξ. Od. ι. 359.

In masculinis et fœmininis in ας,

Παλλαδ' Αθηναιην—Il. α. 200.
—κηρες—μελανος θανατοιο. Il. β. 834.

Et nominibus *plerumque* in ξ et ψ.

Ολβιστων Αραβων—Dion. 927.
—τας αυλακος εκ αποτρωγεις. Theoc. 10. 6.

Excipias enim ῥαξ, θωραξ, cum compositis, ιραξ, νωδαξ, κορδαξ, οιαξ, Φαιαξ, φεναξ. (vid. Thesaur.) (φ).

Item, in masculinis et fœmininis in αρ, et λς.

—ανδρος μακαρος κατ' αρουραν. Il. λ. 68.
—βαθειης εξ αλος ελθων. Il. ν. 44.

Excipe ψαρ, et καρ (vid. Thesaur.)

Genitivus in ανος producitur, præter ταλανος et μελανος.

Οι Τιτανας επεφνες—Hom. B. 274.
—εναργεα Πανος ακεειν. Ep. 1. 4.

In dativis pluralibus nominum, quorum penultima in genitivo singulari est longa α producitur, ut in Γιγασι, πασι, τυψασι, &c. Sed in iis quæ Syncopen patiuntur, α corripitur, ut in ανδρασι, πατρασι μητρασι.

Ανδρασι πατροτεροισι—Il. β. 12.

I breve est in nominibus neutrius generis, ut, μελι, μελιτος—(Il. α. 249.)

---

propter liquidam in enunciando duplicatam, (vel, si mavis, consonantem Vau liquidæ præfixam) Μηνα δε παντ' α(λ)ληκτος αη Νοτος—Od. μ. 325. ubi tamen Eustath.—παντα αληκτος.—

Ταιρεοι, αφαλοντε, και α(λ)λοφον—Il. κ. 258.

Et sic ζαλευκος,

Ζα(λ)λευκοι ταυροι δε Διος—Sibyl.

(τ) Sic, Ενθα πανομφαιω Ζηνι—Il. θ. 250.
—πανυστατος ηλθε. Il. ψ 547.

Quasi verò ex necessitate quadam, ubi breves syllabæ tres concurrunt, aliquando producitur,

Πανα... αλα... επιβωτορι μηλων. Od. ν. 223. Cl. (f. propter Vau interpositam. vid Dawes. p. 184.) Il. υ 156. Il. α. 601. Il. ι. 435, &c.

Το απαν producitur ob Cæsuram, in Theoc. 22. 86.

(υ) *Quid natura sit non definio, licet* νυκομος *brevis sit. Sed an ideo brevis sit in* ευ *non decerno.*— Miror igitur ex Il. ν. 612. *edi,* αξινην ευχαλκον— et Il. ο. 480.—κυνεην ευτυκτον εθηκεν.—Clarkius *tamen in aliis locis* Διαλυσιν *merito omittit.* Ib. (Od. φ. 6.—χ. 102.—Il. γ 336. —θ. 44.—ν 26.—υ. 322. atque ita corrigendi, Il. η. 12.—κ. 566.—ν. 240. σ. 137.—Od. γ. 434.—β. 18.—δ. 123.—λ. 468. —ξ. 71. 276.—χ. 123.—ψ. 41.)—Corripit autem Labb. p. 53.

Ευ *etiam ante vocalem in compositione corripi posse non negarim, sed hoc sine causa fieri, vel ubi præcedens vocalis potest Apostropho tolli non credo.* Itaque, l.

Οφρα κε μειλιξαντ' ευοινιστοις επι λωβαις. Orph. 601.
Μαντ' Ευηρειδη,—Theoc. 24. 70. (id. p. 378.—) sic, Il. ε 76.

(φ) Item λαβραξ—λαβρακα δε καρις. Opp. αλ. 3. 184. Legendum autem monuit Labbæus (Analec. Pros p. 128.)—και λαβρακα καρις.— *Sed mutavit dictum,* (Leeds. p. 136.)

Et

Et in masculinis et fœmininis, in ιος, ιδος, et ιτος.

Νῦν δ' εκαθεν πολῖος—Il. ι. 791.

—μεμαῳ' εριδος και αυτης. Il. ε. 732.

Ασπιδος αμφιβροτης—Il. β. 389.

—χαρίτων μιαν οπλοτεραων. Il. ξ. 267.

Excipias αψις, βαλβις, καρις, κνημις, κληις, κνημις, κρηπις, νεβρις, νησις, σφραγις, cum compositis (χ), item, βατραχις, κανονις, πλοκαμις, ραφανις, σισαμις, (vid. exemp. in Thesaur.) et si quæ aliæ sunt trisyllabæ, quæ duas priores breviant.

Producitur autem in masculinis et fœmininis Dicatalectis (i. e. quæ habent duas terminationes in recto) ut

Δελφινας τε, κυνας τε—Od. μ. 97.

—επιδερκεται ακτινεσσιν. Od. λ. 16.

Et in monosyllabis; præter τις, et Δις, Διος,

Ινα ταμη δια πασαν—Il. ρ 522.

—εανῳ λιτι καλυψαν: Il. σ. 352.

Ρῖνα παρ' οφθαλμον—Il. ε. 291.

—Πολιης επι θινα θαλασσης. Il. δ. 248.

Item in nominibus in ις, ιθος, in ιψ, ιπος, et ιξ, ιγος, vel ικος (ψ).

Ορνιθος μεν αμαρτε—Il. ψ. 865.

Φραξε δε μιν ριπεσσι—Od. ε. 255.

Εσθλοι τεττιγεσσιν εοικοτες—Il. γ. 151.

—Ζωστηρα δίδε Φοινικι φαεινον. Il. ζ. 219.

Sed in ιψ, ιβος, et ιξ, ιχος, ferè corripitur.

Χερνιβα δ' αμφιπολος—Od. α. 136.

Κεφαλης τριχας εν πυρι βαλλων. Od. γ. 446.

Υ breve est in monosyllabis in υς, υος.

Η δρυος, η πευκης—Il. ψ. 328.

—δειλοι μυες, ουδ' υπεμειναν. Hom. B. 292.

Et neutris in υ,

—δευοντο δε δακρυσι κολποι. Il. ι. 566.

Item in masculinis et fœmininis in υς et υρ.

Στας προσθεν νεκυος—Il. η. 321 (ω).

Τω δ' αυτω μαρτυρες εσων. Il. α. 338 (α).

Excipe δαγυς, et κωμυς. (vid. Thesaur.)

Nomina etiam in ξ et ψ *ferè* habent breve incrementum,

Νεβρον εχοντ' ονυχεσσι—Il. θ. 248.

Ναιουσιν Χαλυβες σιδηρον και απηνεα γαιαν. Dion. 768.

Excipias enim δοιδυξ, κοκκυξ, κηρυξ (β), (vid. Thesaur.)—γρυψ, et γυψ.

Γρυπας φυλαξαι—Aesc. Pr. 803.

—τερενα χροα γυπες εδοντας. Il. δ. 237.

Producuntur autem nomina dicatalecta in υς et υν.

Φορκυνος θυγατηρ—Od. α. 72.

—Γορτυνα τε τειχιοεσσαν. Il. β. 642.

(χ) Ex his autem αψις, καρις, κνηις, et νεβρις, dicuntur crementum variare; Atque ita quidem νεβρις, Theoc. Ep. 2. 4.—et f. καρις. Ar. V. 1513. Sed αψις, et κνηις, nusquam memini correptas. Tutius est, ut opinor, semper producere.

(ψ) Sic, cum compositis, αιξ, περδιξ, ραδιξ, σκανδιξ, σπαδιξ, φοιξ. (vid. Thesaur.) dicitur autem μαστιξ interdum corripere ι. (West. Gr. et al.)

Μαστιγι δ' αιεν ελαυνε—Il. ψ. 500.

Sed hoc ferri non potest. legendum proculdubio Μαστι δ' αιεν—(Od. ο. 187.) vid. Cl. in loc.

Addas etiam gentilia, Γεργιθες, Αιθικες, Δεβρικες, Θερμικες, Φοινικες. (Labb.)

In Θρηικες, *corripitur sanè, sed et sæpe producitur: et dubium, quæ Prosodia sæpius obtineat.* (Crit. Van. p. 386.) Ex privilegio fortasse proprii nominis producitur, Call. 3. 114. Apoll. 1. 24. 632. Opp. 1. κυν. 172. Arat. Ph. 355, &c. Homerus autem semper corripit, non item η, scribitur enim Θρηικες: Il. ω. 234. &c. atque ita reponendum, Apoll. 1. 821. 4. 288. sc. Θρηκων, ut 1. 923. ib.

(ω) Sic ιλυος, ιξυος, ιχθυος, et aliæ ejusmodi, quæ tamen nonnunquam protrahuntur; non quia *longæ sunt naturâ*, et dimidia ex parte elisæ, vel, correptæ, quando breves, ut Clarkius ait, (ad Il. φ. 318. ο. 24.) Sed ex subjecta consonante Vau, ut in λυω.

Κεισεθ' υπ' ιλυος κεκαλυμμενα—Il. φ 318. sic μυων—Hom. B. 97. 143.—μυεσσι. Ib. 254. 257.

(α) Si quæratur qui factum sit, ut, μαρτυρσι et μαρτυρες secundam corripiant, cùm in μαρτυρομαι semper producatur, hoc fieri ex Analogia generali monet Clarkius (in loc.) sc. ex fut. μαρτυρεμαι. unde etiam verbum μαρτυρεω; quod in omnibus ubique temporibus corripitur. (vid. inf. *Incremen. Verborum.*)

(β) Addas Κηυξ proprium nomen, et gentile Ιηπυγες—Φυλα τ' Ιηπυγων—Dion. 379, Sed legitur etiam Ιηπυγιεν.—Βεβρυξ gentile, et κηρυξ *anceps crementum habent: meliùs tamen hujus produxeris, illius verò corripueris in obliquis pœnultimam, si me rationemque audire volueris,* (Labb. p. 73.) Quod ad το κηρυξ, rectissimè. male enim scribitur κηρυκι—Il. ρ. 324. pro κηρυκι.—Sed Βεβρυκες, ut velis; non obstante τω

Βεβρυκες δ' επι τοισι—Dion. 815.

2. *Incrementum Verborum.*

Quantitas penultimæ manet in præsenti et imperfecto per omnes voces et modos (γ).

Manet itidem quantitas in temporibus cognatis ejusdem et alterius vocis (δ).

Quantitas futurorum et aoristorum ex verborum formatione satis constat.

Nonnulli tamen observant aoristum primum in quarta conjugatione penultimas α, ι, υ, breves habere, cum sint breves in futuro.

Ουρην μεν πρωτ' επᾰλσ' εφ' ὑδασιν—Hom. B. 73.

——εκλυσε δινα. Theoc. 1. 140.

—και εφρᾰσε θεσπιν αοιδην. Hom. M. 441.

—και ακοντισε δουρι φαεινῳ. Il. ε. 496.

Fit idem in quibusdam verbis in αω nisi vel vocalis præcedat α: tunc enim penultima et in aoristo et in futuro semper producitur.

—γελᾱσαν δ' επι παντες Αχαιοι. Il. ψ 890.

Εκ χειρος χειρα σπᾱσεν Αντινοοιο Od. β 321.

Μιαν με μειναι τηνδ' εᾱσον ἡμεραν. Eur. M. 340.

Κυνηγετην σε δ' ἑπεσπᾱσεν Αργειον δορυ. Ib. Ph. 1402 (ε).

Anceps penultima aoristi primi semper producitur in verbis quintæ;

Τρωας δ' εκλῑναν Δαναοι—Il. ε 37.

Αυταρ επει πλῡναν τε—Od. ζ. 93.

Et in iis quæ penultimam in futuro producant.

Πραγμ' ουκ εδρᾱσα—Soph. An. 245.

—οτ' αριστον Αχαιων ουδεν ετῑσας. Il. α. 244.

Ος τοι γυιατ' ελῡσα—Il. χ 335.

—ελῡσατο κεστον ἱμαντα. Il. ξ. 214.

In aliis vero breviatur, nisi addatur σ alterum.

—και ευτ' επι νηυσιν ελασσας Il. ω. 392.

—εφρασσατο κηρυξ. Ib. 352.

Quod etiam fit nonnunquam in futuro.

—οφρα τελεσσω. Il. α. 523.

Ην συ κακως δικασῃς, σε Θεος μετεπειτα δικασσει. Phocyl. 9.

Si anceps penultima sit brevis in aoristo primo et futuro simul, aut saltem in futuro, brevis etiam erit in perfecto activo, et temporibus inde deductis; si longa, longa. (*Labb.*) πεπλᾰκα, εκλῐκα, ηνῠκα (ab ανυω)—τετῑκα, τετιμαι, πεφυκα. Quod si in futuro fuerit longa positu tantum, erit in perfecto brevis; ut, τετυφα, γεγραφα.

Anceps penultima in aoristis secundis omnium conjugationum brevis est, ετρᾰγον, ελῐπον, εφῠγον. (ζ).

Præterita media ex usu, vel lectione poetarum discenda sunt, quippe *non unam habent omnia formandi rationem.* Alia enim aoristi secundi sequuntur Analogiam, ut εφρᾰδον, πεφραδα; alia autem vel ex aoristo primo vel ex præsenti retinent vel diphthongum, vel syllabam positione longam, vel vocalem longam, πεπρᾱγα (Ar. Pl. 633.) κεκρᾱγα (Ar. Eq. 256.) κεκρῑγα (ib. Av. 1524.) τετρῑγα (Il. β 314.) ερρῑγα (Il. ρ. 175.) βεβρῑθα, (Il. π. 384.) μεμῡκα. (Il. σ 580.) &c.

Tertia persona pluralis in ασι semper longa est,

Τεθνᾱσιν' τιμην δε λελογχᾱσ' ισα θεοισιν. Od. λ. 303 (η).

Sic et participium fœmininum in ασα,

—ανδρ' ολεσασα. Od. τ. 265.

Verba in ιω et υω producunt penultimam in futuro et aoristo primo (θ).

Propria reduplicatio verborum in μι brevis est.

—τεκνον—τουτο διδωμι. Od. ο. 125.

—ροον πεδιονδε τιθησι. Il. ρ. 750.

(γ) Κρῑνω, εκρῑνον, κρῑνε, κρῑνοιμι, κρῑνω, κρῑνειν, κρῑνων. κρῑνομαι, εκρῑνομην, κρῑνε, &c.

(δ) ετυπτον, τυπτω, ετυπτην, τυπτησομαι, τετυπα, ετετυπειν—κρῑνω, κεκρῑκα, κεκρῐμαι (Il. α. 417.) εκρῐθην, κρῐθησομαι.

(ε) N. περασαμην Il. 317.—κερᾰσασα. Od. κ. 362.—πετᾰσας Il. φ. 115.—περασαν. Od. ο. 427. Sunt ex εραμαι vel εραζομαι, κεραννυμι, πεταζω, vel πετανυμι, πιπρασκω; non ex εραω, κεραω, πεταω, περαω vid. Cl. in loc. et ad Il. α. 67. κ. 199.—ubi male Gram. Westm. et al. εικᾰσεν Εκτωρ, pro εικᾱσ' Εκτωρ.

(ζ) Recte Barnesius απερευγον Hom. B. 42. et απερευγ' υ. 47. Etsi desideretur autoritas. Ex Analogia enim απερυγον omnino debet penultimam corripere: ut, Il. ε. 18. —λ. 362. 380.

(η) *Regula generalis est personam omnem in σι desinentem penultimam producere,* ut, ισᾱσι, πεφυᾱσι, ζευγνῡσι, &c. perperam igitur (West. Gr. et al.)

—λελογχᾰσιν ισα θεοισιν,

et, ut quidam legunt, ap. Theoc. 22. 40.

—υψηλαι δε πεφυκᾰσιν αγχοθι πευκαι.

pro πεφυκεσαν.

(θ) Τρις εις ειον επ' υσε κολπον. Theoc. 20. 11. vel a πτυζω, vel legendum επτυσε. (Leeds.)

Impropria

Impropria verò communis,

Ἀλλ' ανίεις,—Il. ε. 880.

—εμε δ' ουδ' ως θυμος ανίει. Il. ρ. 24 (ι).

A secundæ conjugationis ubique corripitur extra tertiam personam pluralem indicativi, subjunctivum modum, et participia activæ vocis, ἵστατον, ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσαν, ἵσταθι, &c. ἱστάναι, ἵσταμαι, ἱστάμην. &c. ἕσταμαι, ἑστάμην, ἐστάθην, σταθήσομαι, ἵστασο, στάσεις, ἱστάμενος.

Υ quartæ conjugationis in polysyllabis ubique corripitur extra singularem activæ vocis, et tertiam pluralem, ζευγνῦμι, ζευγνῦσι (κ).

In disyllabis vero ubique producitur; δῦθι, δῦναι, δύμεναι, δῦτε, εδῦτε. εδῦσαν, εδύτην (λ).

VIII. Usus, sive Autoritas.

A in superlativo semper corripitur,

Κεῖθι δε αινοτατος λοχος επλετο—Od. δ. 441.

Verba in ανω penultimam semper breviant, excipe ικανω, et κιχανω (μ).

Verba in αω naturâ brevia sunt, in præsenti et imperfecto (ν).

Nomina in αων producunt penultimam, sive in obliquis crementum breve sit, ut, Μαχάων, Λυκάων, οπάων, &c. sive longum, ut, Ποσειδάων, Ερμάων, Τυφάων, &c. Excipiuntur, Φαων, Γαβαων, et si quæ alia. (L.)

Neutra verò in ανον corripiuntur, ut, οργανον, ξοανον, δρεπανον, &c.

A longum est, 1. in gentililus et nominibus propriis in ανος et ανις, ut, Γερμᾶνος, Καρμᾶνις (ξ).

2. In nominibus propriis, et lapidum in ατης et ατις, ut, Ευφρᾶτης, Αχᾶτης, Ασιᾶτις, &c. Excipe Γαλάτης, Δαλμάτης, Σαμάτης, Σαρμάτης.—Item, Αντιβάτης, Ευρυβάτης, cum paucis aliis.

3. In plerisque nominibus propriis fœminini generis in αϊς, ut, Ναϊς, Λαϊς, Πτολεμαϊς, Αχαΐς, &c.

Masculina autem, ut, Καλάϊς, Ταναϊς, Θηβάϊς et similia penultimam corripiunt.

A producitur in numeralibus, ut, τριᾱκοσιος, &c. Et in quibusdam verbalibus in ασις, ασιμος, ατος, ατηρ, ατης, ατικος, ut, κρᾶσις, ιᾶσιμος, θεᾶτος, ιατηρ, θεατης, πειρᾶτικος, *aliisque ejusdem cum illis originis.*

Corripitur autem in reliquis, ut, δυνᾰσις, εργᾰσιμος, δυνατος, ελατηρ, εργατης, γραμματικος, &c. Breve est etiam in patronymicis in αδης, ut, Πηληϊᾰδης, &c.

Et in derivativis et verbalibus in αλεος, αλιος, ασιος, ut, διψᾰλεος, εναλιος, θαυμᾰσιος, &c.—Sic in αφος, ut, φληναφος a φληνος, εδαφος ab εδος, &c. In adverbiis in ακις et ακι, ut, Πολλᾰκις, τοσσακι.

Item, in diminutivis in αδιον, ακιον, αριον, ατιον, ut, λοπᾰδιον, οςρᾰκιον, δελᾰριον, δοριᾰτιον, &c.

Excipe θωρᾱκιον, οιᾱκιον, et si quæ alia a primitivis productis deriventur; ut, κορᾱσιον, &c.

N. Ανηρ, in recto commune; in obliquis autem, et in compositis producitur, ut μεγᾱνωρ.

(ι) Sc. Longâ, sequente alia vocali, *dimidiâ ex parte elisâ,* i. e. correptâ. (Cl. in loc.) vel, potiùs ex consonante Vau pro arbitrio insertâ. (D.)

(κ) Ιππους ζευγνύμεναι—Il. γ. 260. (vid. Cl. in loc.) sed ιππους—ζευγνυμεν' αγωγε. Il. π. 145. Barnesius igitur legit ζευγνῦμεν, tanquam contractum ex ζευγνυεμεν, pro ζευγνυειν. Clarkius, ut, ex τιθεναι fit et τιθεμεναι et τιθημεναι, fieri potest, ut ex ζευγνυναι pari analogia, formatur tum ζευγνυμεναι, tum ζευγνυμεναι.—vel ante semivocalem pronuncietur consonans Vau, ζευγνυμεν' αγωγε.

—δαινυτο δε λαος. Il. ω. 665.

per Syncopen pro δαινυοιτο. Eustath. Clark. Barnes.

(λ) Il. π. 64.—γ. 322 —ζ. 185.—σ. 140.—Od. ω. 106.—Il. σ. 145.—κ. 272.

(μ) Αυξανομαι aliquando producitur,

Ηυξανομην ακεων. Ar. V. 636.

et φθανω semper apud Homerum. Tragici verò scriptores Attici corripiunt, (vid. Thesaur.) ut etiam penultimam in κιχανω. Eur. Alc. 477. Hipp. 1444, &c.

—και ου πορες ικανεν ανδρα. Hom. B. 46.—f. aor. 2. si vera sit lectio.

(ν) Atque ita pueris ac Tironibus accipienda sunt et utenda.—*Volunt quidam* καω, κλαω, εαω, περαω, βοαω, *et similia, exceptis* διψαω *et* αμφιαω *producere* (Labb.)—Sed æquè omnia sunt producta licenter, interpositione consonantis Vau, ac in ναω,

—ναον δ' ορῳ αγγεα παντα. Od. ι. 222.

Καιρφησατα μακρα ναουσιν. Il. ρ. 197.

Ουδε κατα μοιραν περαον παλιν.—Il. π. 367.

(ξ) Dion. 606. sic, Βρετᾱνις, ib. 569.—corripitur autem in Δαρδανις—ib. 1138.

Verba

Verba in ιω variant penultimam, ut, κυλιω, τιω, &c. Sic etiam in ινω, ut, τινω, φθινω, &c. quæ Homerus producit, Attici verò ſcriptores tragici corripiunt (ο).

Nominum in ια, vel ιη, penultimam ſæpe correptam et non rarò productam, legimus, ut,

Ηριπε δ' εν κονίη—Il. ε. 75.

—μιανθησαν δε κονίη. Il. ψ. 732 (π).

Patronymica et alia ferè omnia in ινη producuntur, ut, Νηρίνη, Ευηνίνη, &c. ſic, δωτίνη, αξίνη, &c. Excipias ειλαπίνη, et fœminina adjectiva materialia, quæ orta ſunt a maſculinis in ινος, ut, μυρρίνη, κεδρίνη. &c.

Item nomina in ιτης et ιτις, ut, Θερσίτης, μεσίτης, μαργαρίτης, πολίτης, πολίτις, νεφρίτις, &c. præter verbalia quædam, ut, κρίτης, κλίτης, et ſi quæ alia.

I plerumque breve eſt, In diminutivis in ιον et ιδιον; ut, κορίον, κνιδιον, &c. excipias, ιματίδιον, αργυρίδιον, et ſimilia (ρ)

In adjectivis poſſeſſivis, et materialibus in ινος, ut ανθρωπίνος, λαΐνος, &c. et in illis ferè quæ tempus ſignificant, ut,

Ωρη εν ειαρίνη—Il. β. 471. (σ)

Corripiuntur etiam nomina derivativa in ισις, et ιτος, ut, χρίσις, κλίσις, &c. ακριτος, αφθιτος, ακλιτος, &c. ſic in ικος et ιμος, ut παρακλικος, νοσιμος, &c. At in ιμα variant, ſecundum primitivi quantitatem, ut κρίμα, a κέκριμαι; ſed χρῖμα, a χριω, χρίσω; μηνιμα, &c. quæ modò ab uſu et lectione diſcenda ſunt.

Et patronymica in ιδης, ut Νεσορίδης, &c. Atque eâdem Analogiâ Ατρεωίδης, Πηλεωίδης, &c. vulgò Ατρείδης, Πηλείδης. (Dawes. p. 171.)

Item diminutiva in ιδευς, ut Λυκίδευς, Ερωτίδευς, &c. et quæ diminuendi notionem retinent in ιλος, ut Ζωΐλος, Ναυτίλος, &c. Addas comparativa in ιων, ut,

Ως εδὲν γλυκίον—Od: ι. 34.

—μελιτος γλυκίων ρεεν αυδή. Il. α. 249.

Notantur autem hæc comparativa ſermone Attico ſemper producere penultimam;

Φρονῦσι γαρ κακῖον Ελληνων πολύ. Eur. B. 483. (τ).

Reliquà nomina in ιων protrahunt penultimam cum in obliquis crementum breve eſt in ονος, ut, Αμφίων, Χίων, Υπερίων, &c. e contra breviatur, cum crementum longum eſt, et deſinit in ωνος, ut Δευκαλίων, Μολιων, Ελαφηϐολιων, &c.

N. Utroque modo variantur Κρονιών, Ωριων, et (ut quidam volunt) βραχιων (υ).

Penultima verborum in υνω, υρω, et υχω, plerumque producitur, ut, ιθῦνω, κῦρω, βρῦχω, ſic μαρτῦρομαι, &c. Sed ab eorundem futuris deducta breviantur, ut, κὕρεω, μαρτὕρεω, &c. (φ)

Verba in υω penultimam variant; et quin omnibus.

(ο) Vid. voc. in Theſaur. et App.—Dawes. p. 165. Cl. ad Il. β. 43.—et inf. *Verba in* υω, &c.

(π) Sic, Μηδε τις ορνιθας καλιης άμα παντας ολεσθω. Phocyl. 80.

—μυχατη ενεκρυψε καλιη. Ap. 1. 170.

De his idem ait Clarkius quod de verbo μεθιημι, (ad Il. π. 762.) *Poſitioni hoc ſoli debetur*: Sed hoc non ita in promptu eſt, ut omnibus ſatisfaciat; melius videtur, in hujuſmodi vocibus penultimam naturâ brevem ponere, ſed longam fieri, vel ſcribendo per diphthongum, vel Ionicam Vau, quæ aliquando duplicis conſonantis vicem geſſit, interſerendo: et hanc licentiam, in Hexametris ſaltem, idoneâ datâ autoritate, vix pueris negandum duco; modò, ut monet Labbæus, *cum has,* ſc. αεργιη, ατιμιη, αϊδριη, *ſimilesve Homericas in uſum trahent, diphthongum non omittant*; Αεργειη, &c.

Ηδη δε καμνονθ' ορμιαν—Eur. Hel. 1631.

Ορμειαν ιππειον—Opp. αλ 3.

(ρ) Quâ analogia a γνωμη, αδελφος, Σωκρατης fluunt diminutiva γνωμίδιον, αδελφίδιον, Σωκρατίδιον, &c. Eadem plane ab ιματιον, αργυριον derivantur ιματιίδιον, αργυριίδιον, &c. quæ Craſi Atticâ ιματίδιον, αργυρίδιον efferuntur: nec abſimiliter ab αμφορευς, βοτρυς, ιχθυς, vel potius ab αμφορεως, βοτρυος, ιχθυος, deducuntur αμφορειδιον, βοτρυδιον, ιχθυδιον, &c. Dawes. p. 214.

(σ) Sic, χειμαρίνος, θερίνος, a χειμα et θερος. At οπωρινος ab οπωρη *penultimam habere videtur ex iſta η partim contractam, atque exinde productam,* (Cl. in Il. ε 5.)

Αστερ' οπωρίνω εναλιγκιον—

Ομϐρῳ πολλῷ οπωρίνῳ—Heſ. ε. 675.

—και οπωρίνον ομϐρον. Ib. 672.

potius igitur *licenter* Heſiodus, qui ſimul corripit et producit, quàm Homerus, qui ubique produxit; utrumvis tamen ſequi licitum eſſe puto, modò non eodem tempore vel carmine.

(τ) Sic in Herac. 512.—I. 1121. 1383. Ar. Pl. 105, &c. (vid. Dawes. p. 254.) *Et hoc cuilibet licitum eſſe arbitror.* (Labb. p. 90.)

(υ) Vid. Cl. ad Il. α. 265. 397.—Dawes. 180—

(φ) Vid. Cl. ad Il. α. 265. 309. 314. 338.—ζ. 434.

nibus

nibus, ex idonea autoritate, liceat abuti ut communibus, nihil quod scimus vetat (χ).

Υ in polysyllabis nominibus in υνη, et quibusdam quintæ in υτης, corripitur, ut, γηθοσύνη, βραδύτης, &c.

Item in diminutivis in υλος, ut, μικκύλος, ερωτύλος, &c. Et adjectivis quamplurimis in υνος et υρος; ut, γηθοσύνος, πισύνος, μινύρος. βλοσυρος, &c. excipe οἴζυρος, οχυρος, et si quæ alia.

Et in verbalibus in υσις, ut, λύσις, φύσις, χύσις, &c. Producitur autem in υμα, υμος, υτηρ, υτωρ. ut, λῦμα, χῦμος, ρυτηρ, μηνυτωρ, &c. plerumque etiam in υτος, υτης, et υτις, ut Κωκυτος, ατρυτος, ρυτος, ευτις, πρεσβυτης, πρεσβυτις, &c. Excipias quædam a præteritis deducta, ut λύτος, δύτος, (unde αδυτον) θύτος, φύτος, et similia, cum compositis.

CAP. VI.

Ancipitum (α) Quantitas in ultimis Syllabis.

A Finita corripiuntur, ut μοῖρᾰ, τραπεζᾰ, ινᾰ, τετυφᾰ, τυψασᾰ, ετυψᾰ —Excipias

1. A purum, ut Αθηναᾱ, θεᾱ, (β) φιλιᾱ, σικυᾱ, σεληναιᾱ, (γ) προσηντεια; præter verbalia in τρια, ut ψαλτριᾰ et quæ manent ab adjectivis in της, ut αληθειᾰ; item fœminea ιερειᾰ, αγγελειᾰ (δ); et nomina urbium, quæ a viris illustribus appellationem habeant, ut Αντιοχειᾰ, sic et Βατειᾰ, nomen Collis; Κωδειᾰ, *caput*; ναπειᾰ, *sinapi*.

2. Doricum α pro η vel ε, ut αμᾱ, Αινεᾱ.

3. Desinentia in δα, ut Βασιλινδα, Ανδᾱ; in θα, ut Σιμαιθᾱ, præter κλιθᾰ; in ρα, (non præcedente diphthongo) ut καρᾱ, πυρᾱ, χωρᾱ, præter αγκυρᾰ, γεφυρᾰ, ολυρᾰ, Κορκυρᾰ (ε); et quæ habent alteram consonantem cum ρ, ut αγρᾱ, πετρᾱ, ακεςρᾱ, φαιδρᾱ, præter σκολοπενδρᾰ, ταναγρᾰ (ζ):

4. Omnia fœminina ab adjectivis in ος (η), præter δῖᾰ, ποτνιᾰ, ιᾰ et μιᾰ.

5. Dualia in α primæ et secundæ declinationis, ut Αινειᾱ, Μουσᾱ; item κολλᾱ, cum compositis, et vocativos poeticos, ut Πολυδαμᾱ, Λαοδαμᾱ.

A finita corripiuntur, ut ᾰν, παμπᾰν, Αιᾰν, μελᾰν, ποιησᾰν, ετυψᾰν (θ).

(χ) Sic f. εκτανυεν Anac. 8. 5. B.—satis tamen insolens P.

(α) *N.* Vocalis *anceps* dicitur eo tantum sensu apud Græcos, quòd in quibusdam syllabis sit longa, in aliis vero brevis; ut, πᾱτηρ, κρᾰτηρ; πολῐς αἰ̄ει; ... ; αγῡ. *Communis* autem dicitur, quando in eadem syllaba potest pro libito produci vel corripi, ut, ανηρ, ισος, υδωρ.

(β) Sic, Θησεᾱ, Πηλεᾱ, *sequitur nimirum accusativus iste Analogiam genitivi, in linguâ tum Atticâ tum Ionica* Πηλῆος Πηλῆα, Πηλεως Πηλεᾱ; Βασιληος, Βασιληᾰ; Βασιλεως, Βασιλεᾱ, &c. Cl. ad Il. 265. vid. E. M. in υ. Βασιλευς —*Hæc observatio de* Πηλεως, Πηλεα, *et similibus, nihili est quod quidem ad Homerum, nam ea sermonis Attici sunt propria.* (Dawes. p. 174.)—Ap. Hom. in Πηλεα, Θησεα, &c. est Synizesis; quippe terminatio genitivi εως ubique ... εως effertur; non itidem Βασιλεᾰ, Eur. Andr. 1248. Αχιλλεᾰ. ib. 1237, &c.—Il. ζ. 320. α in Πηλεα longum est Cæsurâ.

(γ) Theoc. 2. 165.—De polysyllabis hoc intelligendum est nam disyllaba corripiuntur, ut Μαιᾰ—Od. τ. 482.

(δ) Κυπριδος ην ιερειᾰ γαμων—Mus. 31. —θυη επετεια δεχονται. Ap. 4. 1217. Μυθειται βασιλειᾰ περιφρων—Od. λ. 344. Sed βασιλειᾰ, *regnum*.

(ε) Theoc. 2. 114.—Od. ι. 483.—Eur. Hel. 284.—Hec. 430. l. καρα πεπλοις. Anac. 58. 2.—Soph. Aj. 309. Ar. A. 1216.—Crit. Vann. 375. sic, εςιν α-κμων σφυρᾰ τε—Heph. p. 6. — ib. 423.

(ζ) Excipias etiam aor. 1. et præt. m. verborum in ρω, ut διεφθειρᾰ, διεφθορᾰ; επειρᾰ, πεπορᾰ.—και ... Arat.

(η) Sequuntur enim genitivi Analogiam; ut η δικαιᾱ quia της δικαιας; contra η βαρειᾰ quia της βαρεος; exceptis διος, δια, δῖᾰ, &c. Quidam addunt πιειρα et σεβασμια quæ tamen rectus singularis vix agnoscit, nam πιειρος et σεβασμιος sunt communis generis.—Aliter, πιειρᾰ, ut πιειρα. Od. τ. 173.

(θ) Εσωσᾰν ἐμετιμοι—Phocyl. 35.—licenter, ob Cæsuram, aut vocalem aspiratam in voce proximâ sequentem—vid. Cl. ad Il. α. 51.

Excipias masculina in αν, ut Τιτᾶν, et Πᾶν (ι), nisi in compositis; sic ω 'ταν; Accusativos etiam primæ et secundæ declinationis (κ): item adverbia, ut αγαν. λιαν, περαν; sed ὁτᾰν breve est.

Αρ finita corripiuntur, ut αυτᾰρ, οναρ, νεκταρ, μακαρ. præter monosyllaba κᾱρ et ψᾱρ.

Ας finita producuntur, ut Αινειᾱς, ιμᾱς, Μουσᾱς, τυψᾱς,—præter nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in αυτος, ut μελᾰς, μεγᾰς, λαμπᾰς, σελᾰς; et accusativos plurales quintæ simplicium, ut Τιτᾶνᾰς, τυπτοντᾰς; Item adverbia, ut ατρεμᾰς, αγκᾰς.—Nec non in secundis aoristi primi et præteriti activorum, et præteriti m. corripitur, ut ετυψᾰς, τετυφᾰς, τετυπᾰς, Μαινομενε, φρενας ηλε, διεφθορᾰς—Il. ο. 128.(λ) Et pares etiam corripiuntur Doricè.

—και ά πιτυς οκνας ενεικαι. Theoc. 1. 134.

—μετα τροπᾰς ηελιοιο. Hes. ε. 562. (μ)

Ι finita brevia sunt, ut ιφῐ, ὁτῐ, μελῐ, τυπτεσῐ, Αιαντῐ, τιθημῐ; præter contracta, ut σινηπι (ν); Et adverbia, seu pronomina, aucta per Paragogen; vt νυνῑ, ουτοσῑ; et Atticum ι, ut οδῑ, δευρῑ, ταυτῑ; item, κρῑ, et nomina literarum ξῑ, πῑ (ξ).

Ιν finita brevia sunt, ut τυπτεσῐν, ερῐν. παλῐν— Excipias ιν, ινος, ut ρηγμῑν, et nomina dicatalecta, ut ῑν, ςῑν, λῑν, ακτῑν, δελφῑν (ο).

Ις

(ι) Παν corripit Pauw. ad Pind. Ol. 2. 153.—quod nequeo sanum putare, (vid. Dawes. p. 184) nec ulla mihi subit medela. f. ες Δε απᾰν, adverbialiter ut επιπαν, *plerumque, fere.*

(κ) Nominum scilicet, quæ habent longam in recto, ut Αινειαν φιλιαν. Sed ποτνιαν, φυζαν, &c. ultimam brevem habent, quia itidem rectum sequuntur,—Hom. V. 24.—Il. ρ. 381.

—Κωδειαν ανασχων. Il. ξ. 499.

Αχεηστον μετανοιαν εμεμφετο—B. 69.

—και δροσον αυτας | ηγουμην και σκιᾰν ειναι. Ar. N. 329.

malè l. ηγουμην δασκιον ειναι.—sc. δροσον. Dawes. p. 218. Αν producitur Eur. Herc. f. 194. licenter, non quia *in medio versûs*, sed propter Pausam.

(λ) *Vergara*, (de quantitate syllabarum) ait participia in ας aliquando corripi, raro tamen; laudatque Hesiodi versum

Δησας αλυκτοπεδαισι Προμηθεα—

Qui nusquam comparet; legitur enim, aut ita omnino legendum est

Δησε δ' αλυκτοπεδαισι Προμηθεα—Θ. 521.

Ο προς διατριβων γε κοπα| σας απω λεγε. Fr. Menand.

σας απω—*Anapæstus, quia participia masculina in ας aliquando ultimam corripiunt.* Pauw. perperam, *semper enim illa syllaba est productissima, unde* Dor. νικησαις pro νικησας, &c. Crit. Vann. p. 237.—Dawes. 184.—Et mirum sanè, quòd *Mattaire* (Dialec. p. 237.) dixerit hanc syllabam in πραξας correptam esse, ap. Pind. Ol. 896.—Longa certe requiritur, et longa est,

Αρμενα πραξ|ας ἄνηρ.

Συγγονων κεδ|ναν χᾰριν. Antistr. Trochaic. Hephthemim.

Visum est quibusdam (Labb. 66. Instit. Gr. Gramm. et al.) addere ὑμεας, ἡμεας, σφεας; sed perperam.

Quippe in Υμεας εσθεμεναι—Od. β. 75. et Ημεας αισχυνων—ib. 86. non sunt Dactyli sed Spondei per Synæresin, ut,

Ταυτα μεν ουχ ὑμεας ετι λισσομαι,—ib. 210.

—Il. β 366.—Θ. 211, &c.—εας. B. 160. sic, in Athen. Fragm, εγχεᾱς,

Ουδε κεν εν κυλικι προτερον κερασειε τις οινον

Εγχεᾱς, αλλ' ὑδωρ και καθυπερθε μεθυ.

Εκας aliquando producitur (Gr. Westm. et al.) nusquam quod scio, nisi fortasse in Cæsurâ, ut,

—εκας, εκας ὁςις αλιτρος. Call. 2. 2.

(μ) Quousque pueris etiam Doricè componentibus permittenda sit hæc licentia, ipsi judicent præceptores. Non semper corripit Theocritus.

Ουδε θυρᾰς α'ραξεν—2. 6.

Πασᾰς εγω λεγω—5. 146.

Πασᾰς αμνοφορως—11. 41. vid. Cl. ad Il. β. 43.

(ν) Sic Κνηςι Il. λ. 639.—Μαςι. ψ. 500. μηνι pro μηνιϊ. Cal. 4. 369.

(ξ) *Adverbia in τι semper ferè longa sunt*, ut ανιδρωτῑ (Gr. Westm. et al.) Tutius semper corripienda puto, ut,

—μεγας μεγαλωςῑ τανυσθεις. Il. σ. 26.

Sic μελεϊςῑ—Il. ω. 409.—Πελοποννασιςῑ, Theoc. 5. 92.—αμογητῑ—Call. 3. 25, &c,—Etsi producantur αφοικτι. Call. 3. 65.—εγρηγορτι Il. κ 182. —ανιδρωτι. Il. ο. 228.—αναιμωτι. Il. ρ. 363.—Nam in omnibus hisce locis τι Cæsura est.

(ο) Producuntur etiam ἡμῑν, ὑμῑν, sed ἥμιν, vel ἧμιν, ἀμμιν, ὗμιν, ὑμμιν Poeticè et Æolicè brevia sunt. vid. Cl. in Od. π. 372. In aliis etiam vocibus syllabam ιν productam legimus; non, quòd, secundâ grammaticos, veteres liquidis in-

esse

Ις finita brevia sunt, ut τρῖς, πολῖς, αμοιβαδῖς, τυραννῖς.—Excipias,

1. Nomina monosyllaba, (præter τις indefinitum) et dicatalecta, ῑς, ρῑς, λῑς, ακ]ῑς, δελφῑς (ϖ).

2. Disyllaba fœminina in ις, ιδος, et ιθος; ut αρπῑς, ακῑς, βαλβῑς, κλῃῑς, κνημῑς, κρηπῑς, μερμῑς, ορνῑς, σφραγῑς (ρ).

3. Hyperdisyllaba, cum duabus brevibus ante ultimam, ut Βατραχῑς, καλαμῑς, κανονῑς, κεραῑς, πλοκαμῑς, ραφανῑς.

Υ finita corripiuntur, ut σῠ, γονῠ, γλυκῠ, δακρῠ (σ).

Excipias tertias personas singulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto, ut εδῡ, εφῡ, ζευγνῡ, δαινῡ.—Item, nomina literarum μῡ, νῡ; et adverbia fictitia, ῡ, et γρῡ (τ).

Υν finita brevia sunt, ut σῠν, πολῠν, βραδῠν; præter νῡν, μῡν, et quæ υς in nominativo habent longam, ut ιλῡν, ιχθῡν, κλιτῡν (υ); et dicatalecta, ut φορκῡν; vel ῡν, υνος, ut μοσσῡν; primas etiam personas verborum in μι, ut ζευγνῡν, εφῡν (φ).

Υρ finita producuntur, πῡρ, μαρτῡρ, ψιθῡρ (χ).

Υς finita corripiuntur, ut βαθῠς, κορῠς, πηχῠς, αδακρῠς.

Excipias, quæ declinantur per ος purum, ut ιλῡς, ιχθῡς, αρκῡς, αχλῡς, νηδῡς, οφρῡς (ψ), et dicatalecta, ut φορκῡς; item monosyllaba, ut μῡς, σῡς, et participia quartæ in μι, ut ζευγνῡς (ω).

---

esse vim extendendi præcedentes vocales ponerent; sed quòd istæ voces vel Cæsuram patiuntur, ut, εμιν, Theoc. 3. 49. κατοπιν Theog. 280. vel extra Cæsuram pronunciarentur, tanquam duplicata liquida, aut Æolicum Digamma, cum potestate consonantis ϝ præfixa fuisset sequenti vocali, ut,

Πριν νελθειν, vel πριν ϝελθειν υῖας Αχαιων. Il. ι. 403.

Ο δε νιν ϝειδειξε γυμνην. Anac. 51. 9.

Ορω κονιν ϝαναυδον αγγελον στρατȣ. Aesc. Supp. 188.

vel hìc, ob pausam.

(ϖ) ῑ.—Od, λ. 392.—λῑς. Od. μ 79.

(ρ) Eur. Ph. 1539. Il. μ. 456, &c.—Excipias etiam Nom. pl. Ionice contractum, αἱ πολῑς. (Labb. p. 50.) Communia dicuntur esse Ακρις, Περσις, νεβρις. Πατρις verò plerumque breve,

—και πατρις αρȣρα. Od. α. 407.

(σ) Ποινὴν σῡ τισεις μυῶν σ]ρατῷ—Hom. B. 97. ob Emphasin, si vera sit lectio.

Ποινὴν αῦ συ μυῶν τισεις—B.

Τοις τισȣσί σε τῶν μυ'ων σ]ρατος—MSS. ap. Fragm.

Τυ etiam produci dicitur (in Gr. Gramm.) sed

Κῆπε, τῡ θην τον Ερωτα κα]ευχεο—Theoc. 1. 97.

(τ) Quidam tradunt adverbia finita in υ corripi, excepto αντικρυ.—Sed et hoc corripitur

—θεοῖς αντικρυ μαχεσθαι. Il. ε 819.

nec productum legitur, quod scimus, nisi cum fortè Cæsuram patiatur, ut,

Αλλα καταντικρυ τεγεος πεσεν—Od. κ. 559.

(υ) Ισχῡν. Eur. I. 1004.—κλιτυν. Od. ε. 4710. corripit Lycophron, υ. 1278.

(φ) Neutrum autem ζευγνῠν breviatur, quemadmodum et cætera omnia neutra participiorum. (Labb. p. 68.) et sic εφῠν in tertia plurali Bæoticè pro εφυσαν.

(χ) Quæ tamen in obliquis brevia sunt.

(ψ) Ιχθυς et οφρυς ap. Opp. variant ultimam, et in compositis alicubi corripiuntur.—(vid. Incremen. Nom. in υς.)

(ω) Et quæ nata sunt ex contractione, ut οἱ βοτρῡς. (Labb. 50.)

CATA-

CATALOGUS

AUTORUM, potiſſimùm POETARUM,

E quibus EXEMPLA et EPITHETA, in hoc Opere laudata, ſelecta et excerpta ſunt.

Homerus.

Heſiodus.
Callimachus.
Theocritus.
Theognis.
Bion.
Moſchus.
Muſæus.
Naumachius.
Phocylides.
Pythagoras.
Simmias Rhodius.
Simonides.
Solon.
Tyrtæus.

Æſchylus.
Euripides.
Sophocles.
Ariſtophanes.
Menander.
Philemon.

Pindarus.

Anacreon.
Alcæus.
Alcman.
Bacchylides.
Sappho.

Lycophron.

Orpheus.
Manethon.
Nicander.
Sibyllina Oracula.
Aſtrampſychus.

Aratus.
Apollonius Rhodius.
Calaber Quintus.
Nonnus.
Oppianus.
Tryphiodorus.

Anthologia, Epigr.
Apollinaris in Pſalm.
Antiphanes.

Athenæus.
Chryſtodorus.
Coluthus.
Cyrus Theodorus.
Damaſcenus Joh.
Demetrius.
Diogenes Laertius.
Eubulus.
Euphron.
Eupolis.
Lucianus.

Nazianzen. Gregor.
Plato.
Proclus Lycius.
Timocreon Rhodius.

Marcus Muſurus.
Ioachim. Camerarius.
Sebaſtian Caſtalio.
Paulus Dolſcius.

Aliique Recentiores.

GRÆCÆ

GRÆCÆ POESEΩS

THESAURUS.

A. A.

A A δειλ' ἦ μαλα δή σε κιχανεται αιπὺς ολεθρος. Hom. Il. λ. 441.

Ααατος.

Αγρει νῦν μοι ομοσσον ααατον Στυγὸς ὕδωρ. Il. ξ. 271.

Ουτος μὲν δὴ αεθλος ααατος εκτετελεσται. Od. χ. 5. Vid. *Dawes* Misc. P. 183.

SYN. (α *intensivum*) Ααατος, ατηρὸς, βλαβερὸς, επιβλαβὴς, πολυβλαβὴς, δεινὸς, χαλεπός.

(α *privativum*) Αατος, ανατος, αβλαβὴς, αβιαστος, ατρωτος.

Ααγης.

—Ροπαλον παγχαλκεον, αιὲν ααγές. Od. λ. 574.

Ααγης κρατερῇσιν ενεσχληκει παλαμῃσιν. Apollon. 3. 1250.

SYN. Ακαμπὴς, αθραυστος, ακλαστος, αρραγὴς, αρρηκτος, αδάμας, ατεραμνος, ατριπτος, βεβαιος, ευρωστος, ισχυρός.

Ααπτος.

— Μενος καὶ χεῖρες ααπτοι. Il. θ. 450.

SYN. Απλητος, αδαμαστος, αθικτος, ααατος, αβλαβης, ακακος. Αφθαρτος, ατιλακτος, απροσμαστος, απροσπτωτος.

Αασχω. Αατω, vel αω.

Τῇ δ' ατῃ αασας — Il. θ. 237.

— Ὁ δ' επει φρενας αασεν οινῳ. Od. φ. 297.

Αασάν μ' εταρόι τε κακόι — Od. κ. 68.

SYN. Αταω, ατω, αδικεω, βλαπτω, δηλεω, δηλαινω, επηρεαζω, ιαπτω, ιπτομαι, ιπτω, κηδω, λυμαινομαι, λωβαω, πημαινω, σινομαι, κατασιναζω.

(Pass.) — Και μεγ' ααασθη Il. π. 685.

— ουκ ενοησεν. αασατο δε μεγα θυμῷ. Il. ι. 533.

Εγγυς εσαν προφυγειν. αασατο δε μεγα θυμῷ. Il. λ. 340.

(Med.) Αασαμην, ουδ' αυτὸς αναινομαι. Il. ι. 116. (Vid. *Clark* in loc.)

SYN. Αμαρτανω, βλαπτομαι, ενυβριζω.

Αασχετος.

— Μενος εστὶν αασχετον, ουδ' επιεικτον. Il. ε. 892.

— Παντας γαρ αασχετον ἵκετο πενθος. Il. ω. 708.

SYN. Ασχετος, ακατασχετος, δυσασχετος, δυσανασχετος. Ατλητος. Αδαμαστος.

Αατος.

— Γυγης τ' αατος πολεμοιο. Hes. θ. 714.

— Ὁτ' αατος ὕβρις απειη. Apoll. 1. 459.

SYN. Ακορεστος, απληστος. Βλαπτικὸς. Vid. Ααατος.

A. B.

Αβακεω.

— Οι δ' αβακησαν. Od. δ. 249.

SYN. Αγνοεω, αγνωσσω, ασυνετεω. Αβακιζω.

Αβακιζομαι.

— Ὡς μεγιστη Των αβακιζομενων. Anacr. Fr.

SYN. Ἠρεμεω. Αβακεω.

PHR. Ησυχιαν αγειν, vel εχειν.

Αβακης.

— Αλλ' αβακὴν τὰν φρεν' εχω. Sapph. 46.

B SYN.

SYN. Αφελὴς, ασυνετος, ακακος, απειρος, αδυνατος, ἡσυχιος. Πρᾶος. Αβαξ, αβαζος, αβακημων. Vid. Αφωνος.

Αβαντες. Nom. Pr.

Τῷ δ' ἅμ' Αβαντες ἑποντο θοοὶ, οπιθεν κομοωντες,
Αιχμηται, μεμαῶτες ορεκτῇσι μελιῃσι
Θωρηκας ῥηξειν δηϊων. Il. β. 542.

ΕΡΙΤΗ. Μεγαθυμοι, μενεα — πνειοντες.

Αβακχευτος.

Αῤῥητ' αβακχευτοισιν ειδέναι βροτῶν. Eur. B. 472.

Αβακχευτον θιασον. — Ib. Or. 319.

Exp. Ατελεστος. Κακοβακχευτος, ἡ μεγαλως εκβακχευων. Λυπηρὸς. Αοινος. Nonn.

Αβαρβαρεη.

— Νυμφη, Νηΐς Αβαρβαρεη. Il. ζ. 22.

Αβατος.

— Φερειν αιθέρος εις αβατον φῶς. Eur. Ph. 826.

SYN. Αδιαβατος, αναμβατος, ανεκβατος, απροσβατος, ανεπιβατος, δυσβατος, ανοδος, αδιεξοδος, δυσδιεξοδος, αδιοδευτος, απροσοδευτος, αδιεξοδευτος, αοιμος, απορος, αϊκτος, ανεφικτος, απροσικτος, απροσελευστος, απροσιτος, αφοιτητος, αστιβὴς αστειπ]ος, αστειβητος, δυσειβολος απορευτος. Πολυκρημνος. Ἱερὸς. Ερημαιος.

Αβελτερος.

— Επαβελτερωσας τον προτ' ὐαβελτερον. Menand.

SYN. Ανοητος. Ασυνετος.

Αβιος.

Ιππημολγων — αβιωντε, δικαιοτατων ανθρωπων. Il. ν. 6.

Exp. Μακροβιος, πολυβιος, πολυετης. Κρατερὸς ανδρειος, ευτελης, απλοος, απορος. Item, Αβιωτος, ολιγοβιος, απ' ολιγων ευτελῶς ζῶν, Strabo. Λοικος, ανεστιος. Ελευθερος.

Αβιωτος.

Αβιωτον ἔιναι μόι πεποιηκε τεν βιον. Arist. Plut. 970.

Κατακονᾷ [με] μὲν ὐκ αβιωτος βιος. Eur. Hipp. 821.

SYN. Αβιος. Ανιὴς, λυπηρὸς, δυσχερὴς, ταλας.

Αβλαβεως.

Αβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν εδησατο σανδαλα καλα. Hom. M. 83.

Αβλαβης.

Ἱκετης προσῆλθες καθαρὸς αβλαβης δομοις. Æsch. Eum. 477.

— Τῆς δ' απεισιν αβλαβὴς. Soph. Oed. T. 237.

(Act.) Ακακος, αμομφος, αναιτιος.

(Pass.) Αβλαβης, ανυβριστος, ασκηθὴς.

(Act. & Pass.) Αβλαπ]ος, αατος, ανατος, αναιτιος, αδικητος, αθωος, απημαντος, ατημελητος, απημων, αναπ]αιστος, ασινὴς.

Αβλαβια.

— Επ' αβλαβιῃσι νοοιο. Hom. M. 393.

SYN. Αβλαβεια, ακακια, αναμαρτησια. Απημοσυνη, ασφαλεια, αρτεμία, ὑγιεια.

Αβληρος. Nom. Pr.

Αντιλοχος δ' Αβληρον ενηρατο δυρὶ φαεινῷ. Il. ζ. 32.

Αβλης.

— Εκ δ' ἑλετ' ιον',
Αβλῆτα, π]εροεντα. — Il. δ. 117.

SYN. Αβλητος. Καινὸς.

Αβλητος.

Οστις ετ' αβλητος κ) ανυτατος οξέϊ χαλκῷ. Il. δ. 540.

SYN. Αβλαβὴς (Pass.) Ατμητος, απληξ, απληκτος, αλημητος, ατραυματος, ατρωτος, απηρωτος, ανεπηρεαστος, απαθὴς, ασκηθὴς, ατρεμὴς. Αβλὴς.

Αβληχρὸς.

— Αβληχρος θανατος. Od. λ. 134.

— Αβλῆχρα [τα] τειχεα. Il. θ. 178.

SYN. Βληχρὸς, απαλὸς, ασθενὴς, μαλερὸς, αρρωστος. — (a priv.) Αβληχρὴς, κρατερὸς, ισχυρός.

Αβολεω.

— Ὡστ αβολησαν
Αντοϊδη κατα νῆσον. — Apoll. 2. 772.

— Αυτις δ' αβολησομεν ενθάδ' ιόντες. Ib. 3. 1144.

SYN. Αντιβολεω. συνερχομαι, συντυγχανω αντaω.

Αβουλητος.

Αβουλητον τυτ' ἐμῷ φρονηματι. Æsch. Supp. 937.

SYN. Ανδής.

Αβουλια.

Αβουλια γὰρ πολλα βλαπ]ονται βροτοί. Sent.

Κἀκεῖνος αβυλιᾳ — θανατον
Αιπυν' ὐκ εξεφυγεν. Pind. Ol. 10.

SYN. Απροβουλια, αβελτηρια, ανοια, ανοησια, απρονοησια, ατονεια, απερισκεψια, ασυνεσια, ανεπιστατησια, αλογιστια, ασυνεσια, αφροσυνη, αεσιφροσυνη, χαυνοτης, αφραδια, θρασυτης, προπετεια, ευηθεια, ηλιθιοτης, μωρία, αγνωμοσυνη.

Αβυλος

Ανὴρ αβυλος ἡδοναῖς θηρευεται. Sent.

Εγὼ δ' εχων νοημα
Αβυλον, ὐκ επειθην. Anacr. 14. 3.

SYN. Ασυμβυλος, δυσβυλος, κακοβυλος, απροβυλευτος, αγνωμος, αγνωμων, αβυλευμων, αφρων, ανοημων, ανοητος, ανεπινοητος, απρονοητος, απροαιρετος, απροσκεπ]ος, ανεπισκεπ]ος, απερισκεπ]ος,

τος, αμαθὴς, αμηχανὴς, ανευλαβὴς, αταλαιμος, ασυνετος, αβελτερος, αφραδὴς, αφραδμων, αφρασμων, αφρων αεσιφρων, εκφρων, λαθιφρων, χαλιφρων, ακυὴς, ατεριμεριμνος, εκνοος, ευηθὴς, μαργος, ηλὸς, νηδὸς, ηλιθιος, ιτης, ιτητικὸς, ιταμὸς, θρασὺς, παραβολος, εθελοκινδυνος, ριψοκινδυνος, προπετὴς, τολμηρὸς, τολμητὴς, τολμητιας, ταχυβυλος.

PHR. Ενδεὴς φρενων. νηϊς ενι φρεσι.

Αβυλως.

Ημεῖς δ'αβυλως κἀκλεῶς ολωλαμεν. Eur. Rh. 761.

Αβυτης.

—Κραδιην δ'εδαχ' ανδρὸς αβύτεω. Hef. ε. 449.

Αβρααμ.

Ὑμνειων γενετης πελεται πρωτοσπορος Αβρααμ.
Συνθηκης, πιστῷ τὴν σύν ποτ' εθηκ' Αβρααμῳ.
Nonn.

EPITH. Αγλαοτεκνος, αρχεγονος, θευδὴς, θεοπαθὴς, ενθεος, ξεινοδοκος, πολυπιστος πολυετηρος, ρυηφενὴς, σαοφρων, φυτοσπόρος.

Αβρομιος.

—Αβρομιος και αοινος. Suid.

Αβρομος.

Τρῶες—έποντο,—Αβρομοι, αυΐαχοι. Il. ν. 41.

SYN. (α intens.) Θολερὸς, θορυβητικὸς, θορυβοποιὸς, θορυβωδὴς, κελαδεινὸς, ταραχωδὴς.

Ἁβρὸς.

Κεκλιται ἁβρὸς Αδωνις εν είμασι πορφυρεοισιν. Bion.

—Ἁ δ'ευῶπις ἁβρὰ (Sub. κορη) Soph. Tr. 532.

SYN. Ἁπαλὸς, αμαλὸς, μαλθακος, μαλακὸς, τρυφερὸς, τρυφηλὸς, τρυφῶν, θρυπτικὸς, θρυψικὸς, ευθρυπτος, επιδιφριος, Ψαθαρος Ψαιρος.

—Αβρὰ παρηΐδος, [Eur. Ph. 1508.] τὰ ἁβρὰ τῆς παρειᾶς.

Ἁβροβατος.

—Γοᾶσθ' αβροβάται. Æsch. Pers. 1077.

Ἁβρογοος.

—Οι δ'αβρογοοι Περσιδες. Ib. 541:

Ἁβροδιαιτης.

Ἁβροδιαιτων δ'έπεται Λυδῶν οχλος. Ib. 41.

SYN. Αβροβιος. Τρυφεροβιος.

Ἁβροπηνος.

—Μηθ' ἁβροπηνες αμφιβαλλεσθαι πεπλες. Lyc. 140.

Ἁβροπλυτος.

—Χαιτας ἁβροπλυτοιο. Eur. Iph. T. 1148.

Αβροτιμος.

—Εκ των ἁβροτιμων προκαλυμματων. Aesch. Ag. 699.

Ἁβροχιτων.

—Λεκτρων τ'ευνὰς αβροχιτωνας. Ib. Pers. 543.

SYN. Ἁβροειμων, λαμπροειμων, καλλιπεπλος, απαλοφορος. Τοῖς εσθῆσι τρυφῶν. τὴν εσθῆτα λαμπροφόρος.

Ἁβροσυνη.

—Ἐγὼ δε φιλημ' ἁβροσυναν: Sapph.

Πολλῇ δ'ἁβροσυνῃ—δῆλος ὁρᾷσθ'. Eur. Or. 349.

SYN. Ἁβροτης, απαλοτης. αναχυσις, βλακεία, ευκοσμία, ευσχημοσυνη, ευειδια. ἡδυπάθεια, θρυψις, τρυφεροτης, τρυφὴ, τὰ παιδικα, καλλωπισμα, μαλακία, μαλθακία, μαλακοτης, μαλθακοτης, σπαταλη, φαιδροτης, χαυνοτης, χλιδὴ, ωραιοτης.

Ἀβροταζω.

—Μή πως ἀβροταξομεν αλληλοιϊν. Il. κ. 65.

SYN. Αβροτεω, αμαμαρτανω, αποπλαναομαι.

Ἁβροτης.

—Ουκ εν ἁβροτητι κεῖσαι. Eur. Ip. A. 1343.

SYN. Ἁβροσυνη.

Ἀβροτος,

Ψευδορκον στυγεει θεὸς αβροτος, ὅστις ομοσσῃ. Phocyl. 15.

—Εισόκεν ελθῃ Νὺξ αβροτη. Il. ξ. 78.

SYN. Αθανατος, θεῖος, αφθιτος. Αψυχος, αναισθητος. Απανθρωπος.

Αβροτος ερημια, Aesch. apud Steph. [sed non memini locum, nisi Prom. v. 2, pro αβατον legit αβροτον]

Αβροχος.

Ετὶ δ'αβροχος ἦεν ἅπασα-Αρκαδιη. Call. 1. 19.

SYN. Αβρεκτος, ανομβρος. Αὖος, ξηρός.

Ἁβρυνω.

—Μη γυναικος εν τροποις εμε-Αβρυνε. Aesch. Ag. 928.

SYN. Κοσμεω, καλλωπιζω, περιστελλω.——Γανοω, ἡδυνω, ἱλαρυνω.

Ἁβρυνομαι [Med.]

Αβρυνεται γὰρ πᾶς τις ἐυ πρασσων πλεον. Aesc. Ag. 1214.

Δῦλος, ϐκ ἁβρυνομαι τῷδε.—Eur. Ip. A. 858.

SYN. Ἁβρυνω, αβριζομαι, εναβρυνομαι, βρυαζω, ἡδυπαθεω, καταστωμυλω, σπαταλαω, κατασπαταλαω, σαυλϐμαι. διασαυλϐμαι, σιβαριζω, χλιδαω, ὡραΐζομαι, τρυφαω, κατατρυφαομαι, θρυπτομαι, διαθρυπτομαι ὑποθρυπτομαι——Αγαλλομαι, καυχαομαι, εκγαυροομαι, μεγαφρονεω.

Αβυδος.

Και Σηστον, και Αβυδον εχων. Il. β. 836.

—Ἀντιπερα πορθμον Αβυδϐ. Muſæ.

EPITH. Αρχαιη, βαθυκρηπις, στεινή.

Αβυσσος.

Και μυχῶν γάιης, και αβυσσϐ ακαματοιο. Sybill.

Ατης δ'αβυσσον, πελαγος ϐ μαλ' ευπορον. Aesc. Supp. 479.

EPITH.

EPITH. Αχανης, δνοφερη, μελαινα, ορφναιη, ευρυπορος, θαλασσοπορος.
PHR. Αβυσσος Πλετέιος Στυγιος, υπογαιος.
(Adject.) — Αβυσσος πλετος. Soph. — Αβυσσος οφις Aesch. — Ταρταρε αβυσσα χασματα. Eur.

Α. Γ.

ΑΓΑΓΩ (Poet.)
Ον κεν εγω δησας αγαγω. — Il. ε. 231.
SYN. Αγω, εισαγω, εξαγω, επαγω.
Αγαγομαι (Med.)
— Αγαγεσθ' ακοιτιν. Il. σ. 87.
Αγαζω.
Τα θεων μηδεν αγαζειν Aesch. Supp. 1069.
Exp. Εξεταζω. — Θαυμαζω, αγαω, αγαμαι.
Αγαζομαι (Med.)
— Οδυσσηος αγασσαμεθ' ειδος ιδοντες. Il. γ. 224.
— Αγασσαμενοι περι νικης. Il. ψ. 639.
(Pass.) Τοισιν δ' αμφοτεροισιν αγασσατο θυμος αγηνωρ. Od. δ. 658.
SYN. Αγαζω, αγαιομαι αιδεομαι, αγαμαι. αγανακτεω, φθονεω, μεμφομαι. Επειγομαι.
Αγαθος.
Μηδ' ουτως, αγαθος περ εων, θεοεικελ' Αχιλλευ. Il. α. 131.
— Μυθον — κ) εκ αγαθον περ εοντα. Il. ι. 623.
Κλυθι, θεα, αγαθη μοι — Il. ψ. 770.
Και σφιν δαιτ' αγαθην παραθησομαι. Il. 810.
Εισορoων οψιντ' αγαθην — Il. ω. 632.
Πατρος δ' ειμ' αγαθοιο, — Il. φ. 109.
Αιγιβοτος δ' αγαθη κ) βεβοτος. Od. ν. 246.
SYN. Ανδρειος, κρατερος. Αισιος — αμυμων, ιλεως, ευμενης. Φαιδρος, — περικαλλης, αγλαος. Λιτιμος, χρηστιμος. Item. Αγνος, φρονιμος, σπετος. Εσθλος, σωφρων.
PHR. Αγαθος βοην, βοαν, πυξ, &c.
Αγαθον, το.
Ζευς αγαθον τε κακον τε διδοι. Od. δ. 237.
— Το μεν σον σπευδων αγαθον. Eur. Hec. 119.
EPITH. Ατειρες.
SYN. Ωφελεια, ευχρηστημα, συμφερον.
Αγαθοδοτος.
Αγε μοι ψυχα ποιτα
Αγαθοδοτοις παγαις. Synes.
Αγαθα, τα. — Τοις θεοισι χρη
Θυοντας αιτειν αγαθα. Eur. Hel. 760.
— Οτι με τοιον εοντ' αγαθοισι γεραιρεις. Od. ξ. 441.

SYN. Τα υπερχοντα, πλετος. — ευεργετηματα.
Αγαθυρσοι.
— Γελωνοιτ' ηδ' Αγαθυρσοι. Dion. ν. 310.
Αγαθων.
— Παριντ', Αγαθωνα τε διον. Il. ω. 249.
Αγαιομαι.
Ψυχη εγγιαλαξεν αγαιομενη χατεοντι. Apoll. 3. 1015.
— Αγαιομενε κακα εργα. Od. ν. 16.
Τω δη τοι Ζευς αυτος αγαιεται. Hes. ε. 331.
SYN. Αγαζομαι, θαυμαζω Αγανακτεω.
Αγακλεης.
— Αγακλεες ω Μενελαε. Il. ρ. 716.
— Αγακληος Πριαμοιο. Il. π. 738.
Αγακλειτος.
— Αγακλειτον Θερσιλοχον. Il. π. 463.
Αγακλυτος.
— κ) αγακλυτον Ιδομενηα. Il. ζ. 436.
Πασιν Τυρσηνοισιν αγακλυτοισιν ανασσειν. Hes. θ. 1015.
SYN. Κλυτος, κλειτος, κλεινος, περικλυτος, τηλεκλυτος, μεγακλεης, πολυκλεης, πολυκληιστος, περικλεης, ευκλεης, ευκλειης, επικλεης, αγασιος, αριδεικετος, ευδοξος αοιδιμος αριπρεπτος, αριπρεπης, διαπρεπης, ονομαστος, μεγαλωνυμος, εριχυδης, ενδοξος, επιδοξος, περιφανης, κυδρος.
Αγακλης.
Υιος Αγακληος μεγαθυμε. — Il. π. 571.
Αγαλακτος.
— ηδ' αγαλακτοι — Οιες. Call. 2. 52.
Αγαλλω.
— Τον μεν αγαλλων θεος. Pind. Ol. 1.
— Σ' αγαλλεμεν υμεις αει. Arist. Pac. 398.
— Θηροφονον θεαν αγαλλει. Eur. Herc. 379.
SYN. Κοσμεω, επικοσμεω, επισημαινω. Αγλαιζω. Σεβομαι. Τερπω, ευφραινω. Αγαλλιομαι. Ποιεω. σκευαζω.
Αγαλλομαι (Med.)
— Τευχεα δ' Εκτωρ
Αυτος εχων ωμοισιν αγαλλεται. Il. ρ. 473.
— Τον Ευιον αγαλλομεναι Θεον. Eur. B. 158.
SYN. Αγαλλω, αγαλλιαομαι, γηθω, γαυριαομαι, καυχαομαι, αυχεω. Σκιρταω, ασκαριζω, αταλλω, κυδιοω, αναχορευω, εκπηδαω. Χλιδαω, υμνεω.
Αγαλμα.
— Ιν' αγαλμα Θεα κεχαροιτο ιδεσα. Od. γ. 438.
— Πρεσβυντ' εσθηκα γενειον
Κεινε αγαλμ' ειναι. — Od. τ. 257.
Τι γαρ πατρος θαλλοντος ευκλειας τεκνοις

Αγαλμα

Αγαλμα μεῖζον; ἢ τί πρὸς παίδων πατρί; Soph. Antig. 714

SYN. Εἴδωλον, βρέτας, ανδρείκελον, ανδριὰς, εικασμα, απεικασμα, αγμα, εικων, δαίδαλμα, ινδαλμα, ομοιωμα, αφομοιωμα, ξοανον. τευγμα, μνημειον. Αναθημα. Κοσμος, κοσμημα. Κυδος. Χαρμα. Καυχημα.

EPITH. Αιπὺν, ἁγνὸν, αιασκαιον, διοτρεφὲς, εσθλὸν, ευγραφὲς, θεῖον, ἱρὸν, μαρμαρινον, φαεινὸν, χειροποιητον, χρυσεοτευκτον.

PHR. Αγαλμ' ὑποπλυτυ χλιδῆς. Νικης φαιδρὸν αγαλμα παναιολον. Κυπριδος αβρὸν αγαλμα παροινιον.

Αγαλματοω.

Αγαλματωσας αμφελυτρωσει πετρων. Lyc. 845.

Αγαμαι.

Ως σὲ, γυναι, αγαμαί τε, τεθηπατε.—Od. ζ. 168.

ὐτέ τι θαυμαζειν περιωσιον, ὐτ' αγαασθαι. Od. π. 203.

SYN. Επαγαμαι, αγαζομαι, θαυμαζω, επιθαυμαζω, θαυμαινω, αποβλεπω, περιβλεπω, Κυδαω. Σεβαζω. Επαινεω. Θηπω, καταθηπω, ωζω. Φθονεω.

PHR. Εν θαυματι ποιεμαι.

Αγαμεμνων.

— Ον ητιμησ' Αγαμεμνων. Il. α 94.

Νηΐ παρα πρυμνη Αγαμεμνονος. Il. η. 383.

EPITH. Ατρειδης, Ατρειων, αμυμων, αφνειὸς, διογενὴς, δῖος, ευρυκρειων, ευπατριδης, ηρως, κερδαλεοφρων, μοιρηγενης, κυδιστος, ολβιοδαιμων, σκηπτῦχος, φιλοκτεανος.

PHR. Αναξ ανδρῶν. Ποιμην λαῶν. Διίκελος. Βασιλεὺς Τροιας πολιπορθος. Ὁ χιλιαρχος τῦ πολυρραιστυ στρατῦ. Παντοσεμνος ὁ στρατηλατος νεων. Ατρεος ἐκ δαϊφρονος Ιπποδαμειο. Αργειων σκηπτῦχε μεγα-κρατεων. Αργειων ἡγητωρ. Οινοβαρὲς, κυνὸς ομματ' εχων, κραδιην δ' ελαφοιο.

Αγαμεμνονειος.

—— Αγαμεμνονειον δομον. Eur. Or. 179.

Αγαμεμνονιος.

—— Αγαμεμνονίαν παῖδα. Ib. Ip. T. 115.

Αγαμεμνονιδης.

— Παῖς Αγαμεμνονιδας. Soph. El. 183.

Αγαμηδης

——— Τροφωνιος, ηδ' Αγαμηδης

Υιεες Εργινυ, φιλοι αθανατοισι θεοῖσι. Hom. Hymn. Apoll. 296.

Αγαμος.

Αιθ' οφελὲς τ' αγονός τ' εμεναι, αγαμός τ' απολεσθαι. Il. γ. 40.

Αγαμος, ατεκνος — καταστενει

Γαμον αγαμον. Eur. Hel. 695.

SYN. Αγυνος αγυνης, αγυναιος, αγυναικες, αγυνητος, απονυμφης, απονυμφος, ανυμφος, ανυμφευτος, ανυμφευτος, αζυξ, ηϊθεος, αλεκτωρ, αμνηστευτος, ασυνδυαστος, αγαμητος. απειρογαμος, απειρολεχης, ανανδρος, ανεκδοτος, αφθορος.

Αγανακτεω.

Ορθῶς αγανακτεῖς, εστι γὰρ εψευσμένο· Menand.

SYN. Αγαζομαι, αποδυσπετεω, μηνιζω, μηνιω, μηνιαω, απομηνιζω, αλαστεω ασχαλλω, ασχαλλαω, αναξιοπαθεω, αχθομαι. δακνομαι. δεινάζω, δυσχεραινω, θυμαινω, θυμεομαι, θυμοομαι, οργιζω οργιζομαι, διοργιζομαι, κοτεω, εγκοτεω, χαλεπαω, χαλεπαινω, χολαω, χολοομαι, παροξυνω.

PHR. Οργη παρανθεῖν, -παρακμαζειν.

Αγαννιφος.

Ειμ' αυτὴ πρὸς Ολυμπον αγαννιφον. Il. α. 420.

SYN. Νιφοεις, νιφετωδης, χιονεος, χιονοεις, χιονωδης, δυσχειμερος.

Αγανὸς.

Σοῖς δ' αγανοῖς επεεσσιν ερητυε φῶτα ἑκαστον. Il. β. 164.

SYN. Αγανης, αγαθὸς, αγανοφρων, επιεικὴς, ευμενὴς, πρευμενὴς, ευγνωμων, συγγνωμων, ευπροσωπος, επιχαρὴς, γλυκὺς, ἡδὺς, πρᾶος, πραΰς, καλὸς, ἱλαρὸς, μειλιχος, ηπιος, ἥμερος, προσηνὴς, φαιδρός.

Αγανοφρων.

— Τῆς αγανοφρονος ἡσυχιας

Ευημερον προσωπον. Aristoph. Av. 1321.

Ου γάρ τι γλυκυθυμος ανὴρ ἦν, ὐδ' αγανοφρων, Αλλὰ μαλ' εμμεμαώς. Il. υ. 467.

SYN. Αγανος, γλυκυθυμος, ηπιοθυμος, πρηΰνοος, πραΰθυμος, πρᾶος, πραϋπαθὴς, ηπιομητις, γαληνὸς, ἡσυχος, ενηὴς, τιθασσος, χειροηθης, μελιηδὴς, προσηνὴς.

Αγανοφροσυνη.

Σή τ' αγανοφροσυνη μελιηδέα θυμὸν απηυρα. Od. λ. 202.

SYN. Ευεργεσια, ελευθεριοτης, επιεικεια, ευηνεια ευμένεια, ἡμεροτης, ευγνωμοσυνη, προσήνεια πραοτης πραϋπαθεια, ἡσυχία, μειλιχία, ανεξικακία. φιλοφροσυνη, φιλανθρωπία, χρηστοτης

Αγαπαζω.

Ως δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φιλοφρονεων αγαπαζει. Od. π. 17.

SYN. Αγαπαω, ατιταλλω.

Αγαπαζομαι (Med.)

Ουδ' αγαπαζομενοι φιλέυσ' ὅς κ' αλλοθεν ελθοι. Od. η. 33.

SYN. Ασπαζομαι.

Αγαπαω.

Ουκ αγαπᾷς, ὃθ' ἕκηλος ὑπερφιαλοισι μεθ' ἡμῖν Δαινυσαι; Od. φ. 289.

Ουνεκά σ' ου τοπρῶτον επεὶ ιδον ὧδ' αγαπησα. Od. ψ. 214.

SYN. Αγαπαζομαι, αμφαγαπαω, αμφαγαπαζω, ερῶ, εραμαι, προσεραμαι, στεργω, στοργεω, ασπαιρω, ἱμειρω, ἱμειρομαι, φιλεω, καταφιλεω, ὑπερφιλεω. — Ασπαζομαι, περιπλεκομαι, αποδεχομαι.

PHR. Θελξινοων αγαπαζε μελιφρονα θεσμὸν ερωτων. —— Κρυφιοισι κατατρυχειν φρενα κεντροις. — Ηδὴ κ̀ γλυκὺ πικρὸν εδεξατο θεσμὸν ερωτων. Musæ. —— Ως σεο νῦν εραμαι, και με γλυκὺς ἵμερος αιρεῖ. Hom —— Πικρὸν αει κραδιῃ κεντρον ερωτος εχειν. — Ερως απαλὰς φρενας αμφεκαλυψεν. Theoc. —— Οιστρον εχειν πολυτεκνον ακοιμητων ὑμεναιων. Ἡδυμανῆ σπινθῆρα δεδεγμενος ηθάδι θυμῷ. Nonn.

Αγαπηνωρ.

— Αγαπηνορα Πουλυδαμαντα. Il. ν. 756.

SYN. Αγαθὸς, ανδρειος, κρατερὸς. — Αγανὸς, φιλανθρωπος.

Αγαπηνωρ.

Τῶν ἦρχ' Αγκαιοιο παῖς κρειων Αγαπηνωρ. Il. β. 609.

EPITH. Εὔμελιης. Κρατερὸς.

Αγαπησμὸς.

Γινομενον αλληλων αγαπησμον ὅιος ἦν. Menand.

SYN. Αγαπησις, φιλοφροσυνη.

Αγαπητος.

Μοῦνος εὼν αγαπητὸς. — Od. β. 365.

Εκτοριδην αγαπητὸν, αλιγκιον αστέρι καλῷ. Il. ζ. 401.

SYN. Φιλος, φιλιος, φιλικὸς, φιλητὸς, προσφιλὴς, πεφιλημενος, ηγαπημενος, ερασμιος, εραστὸς, επεραστος, αξιεραστος, ερατὸς, ερασιὸς, εροεις, ερηρος, ἱμεροεις, ἱμεραῖος, επιχαρις, πολυηρατος, ορεκτὸς, ζελωτὸς, ποθεινὸς, τιμιος, μεγηρατος, τηθηνὸς, — μονος.

Ἀγαρηνοι.

Και πεδια ζειοντα πολυσπερεων Ἁγαρηνων. Epig.

Αγαῤῥοος.

Αἶαδ' εποιησε παρ' αγαῤῥοον Ἑλλησποντον. Il. μ. 30.

Αγαθενης.

ὑιος Αγαθενεος Αυγηϊαδαο ανακτος. Il. β. 624.

Αγαστονος.

Κῆτος, ἁ μυρία βοσκει αγαστονος Αμφιτριτη. Od. μ. 97.

Τι μελλομεν αγαστονοι; Æsch. S. T. 98.

SYN. Θρηνωδης, πολυπενθης, πολυστενακτος, πολυστονος, — αθλιος.

Αγαστὸς.

— Τὸ καὶ μακαρεσσιν αγαστὸν. Theoc. ι. 126.

SYN. Αγασιος, αξιαγαστος, εξαγαστος, θαυμασιος, θαυμαστὸς, θεσκελος, σεβασμιος, σεβαστος, παραδοξος, αγαυὸς. θηητὸς. αγητός.

Αγαστροφος.

— Αγαστροφον ουτασε δουρι Παιονιδην. Il. λ. 338.

EPITH. Δουρικλυτος. Ιφθιμος.

Αγαστωρ.

Τον φιλτατὸν σου των αγαστορων. Lyc. 265.

SYN. Ὁμογαστωρ, ὁμαιμος.

Αγατὸν (Adv.)

Φορμιγγ' εν χειρεσσιν εχων, αγατὸν κιθαριζων. Hom. Ap. 515.

Αγαυη

— κ̀ Αμφιθοη, κ̀ Αγαυη. Il. σ. 42.

— Πενθέως Αγαυην μητέρα Eur. B. 719.

EPITH. Καλλιπαρῃος, καλλιστερνος, απειθὴς, μάκαιρα, θηροκτόνος, παιδοκτόνος, φιλοτεκνος, ωλεσιτεκνος. Καδμηΐς. — ὁ πολυμοχθος.

PHR. Μαινὰς ορεσιφοιτις.

Αγαυὸς.

— Κηρυκες αγαυοι. Il. γ. 268.

— Αγαυοῖς Περσαις. Æsch. P. 992.

— Αγαυῶν Ουρανιωνων. Hes. θ. 461.

SYN. Αγαστὸς, αγαυρὸς. Γενναῖος, ενδοξος, ευδοκιμος, φαιδρὸς. αγλαὸς, αριδεικετος, φαιδιμὸς, πολυῤῥητος, τηλεκλυτος, ευσημος, περισημος, κλεινὸς, περιφημος, περιφανης, περιφαντος, διειδὴς, λαμπρὸς, κυδιος, ονομάστος, ελλογιμος. — Αλαζων. Ὑπερηφανος. — Αγακλυτός.

Αγαυρὸς.

Ταυρου εριβρύχεω μενος ασχετον οσσαν αγαυρου. Hes. θ. 832.

SYN. Θηριωδης, βιαιος. — αγαστὸς αγαυός — κομψὸς, αβρὸς. — πενὴς, απορος.

Αγγαρευω.

Εὰν εχῃ τι μαλακὸν, αγγαρευεται. Menand.

SYN. Αναγκαζω, βιαζομαι.

Αγγειον.

Πολυς γαρ εις εν μικρὸν αγγεῖον χυθεὶς Υποσχελιζει ῥᾷστα τους πεπωκότας. Sent.

SYN. Αγγος. — Φλεψ.

Αγγελια.

— Φατο δ' αγγελιην αλεγεινήν. Il. σ. 17.

— Επειδὴ ζηνὸς επεκλυεν αγγελιαων. Od. ε. 150.

SYN. Αγγελμα. — Φημη, φατις. — Εντολὴ, επιταγμα.

EPITH.

EPITH. Λυγρη, κλυτη, πολυκοινος.

Αγγελιος.
Αγγελιη πωλειται επ' ευρεα νωτα θαλασσης. Hes. Θ. 780.

Αγγελιωτης.
—Εριθον, αταρθαλον αγγελιωτην. Hom. Merc. 296.

Αγγελιωτις.
—Τοιη σε προσεδραμεν αγγελιωτις. Call. 4. 216.

Αγγελος.
—Διος δε τοι αγγελος ειμι. Il. β. 26.
SYN. Αγγελιας, αγγελιαφορος, απαγγελτηρ μεταγγελος, διακτωρ, διακτορος, μηνυτης, μηνυτωρ, τροχιας.—Αγγελια.
EPITH. Ετυμος, ετητυμος, αφθογγος, αναυδος, εριηχης, εμπεδομυθος, εριουνιος, ολυμπιος, ορθος, σαφης, τηλεσκοπος, θοος, ωκυς, ποδηνεμος, ταχυδρομος, ταχυς ποδας, πεδιοπλοκτυπος.

Αγγελοι.
Ουρανον ευρυν εχουσιν αγνοι νοες, αγγελοι εσθλοι. Naz.
EPITH. Αειδεες, αιγληεντες, θεοπεμπτοι, λαμπροπυρσομορφοι, λευκοχιτωνες, κληιδοφοροι, ομματολαμπεις, υμνοπολοι.
PHR. Στρατος αγγελων αγηρως. Στρατιαι επουρανιοι.— Ιθυδρομα πνευματα. Εις δε βιην φλογεροιο πυρος δρηστηρες. Αιθεριοι δρηστηρες. Χορος αφθιτων ανακτων. Στρατιη πτεροεσσα. Κοσμαγοι.— Νοες αστεριοι ους περι κλεινον σωμα χορευει. Αγγελικης τε φαλαγγος ευπτερος εσμος οδιτης.

Αγγελος φυλαξ.
—Αλκας, ευχας, φιλος εσθλοδοτας. Φυλαξ ψυχας. Synes.
—Μυσταγωγος βιου. Menand.

Αγγελτηρ.
—Αθανατου θεου αφθιτοι αγγελτηρες. Syb.

Αγγελλω.
Ερχεται αγγελλων φαος ηους ηριγενειης. Od. ν. 94.
—Και αγγελλουσι θεμισας. Hom. Ap. 394
SYN. Απαγγελλω, αναγγελλω, διαγγελλω, εξαγγελλω, μηνυω, πιφαυσκω, πιφασκομαι, αποκεγω, σημαινω, φραζω.

Αγγελμα.
Ουκ εκων γαρ αγγελω Δαναων τι κοινα Πελοπιδων τ' αγγελματα. Eur. Tr. 706.
SYN. Αγγελια.

Αγγος.
—Και αγγεσιν αρσον απαντα. Od. β. 289.
SYN. Αγγειον, σκευος, τευχος, κιβωτος, λεβης, εμβαφια, θερμαντηριον, κρειον, κρεωδοκον, καλπη, δοχειον. κ. λ.
EPITH. Οινοδοκον, χαλκεον.

Αγειρω.
Εγω δε κε λαον αγειρω. Il. π. 129.
[Τι των δ' ουκ ενδικως αγειρω. Æsc. Ch. 636. Exp. συναξας κατηγορεω.]
SYN. Αμφαγειρω, συναγειρω, επαγειρω, ομηγυριζω, αγερεθω (Poet.) αγυρεω, αγυρταζω, αθροιζω, συναθροιζω, αολλιζω, συναγω, επισυναγω, συλλεγω, επισυλλεγω, συγκομιζω, συνειρω, αλιζω, συναλιζω, αναλαμβανω, θαμυριζω, κλησιαζω, μηρυω, καμαρευω, νηεω, καρπευω, ομαδευω, αμαω, προσαμαομαι,—ερανιζω, ερανιζομαι, συνερανιζω.

Αγειτων.
Ουτως αγειτων οικος ιδρυται φιλων. Eur. El. 1130.
—Ερημου τουδ' αγειτονος παγου. Æsc. Prom. 270.

Αγελαιος.
—Βοες ως αγελαιαι. Od. χ. 299.
SYN. Αγελητης, βουκολικος.— συναγελαστικος, εγκυκλιος.— φαυλος, ατιμος, ευτελης.

Αγελαος.
Τοις δ' Αγελαος ειπεν επος παντεσσι πιφαυσκων. Od. χ. 131.
EPITH. Διοτρεφης, Φραδμονιδης, Δαμαστοριδης.

Αγελαστος.
—Αγελαστοις συμφοραις. Aesch. Ch. 28.
—Αγελαστα προσωπα. Ag. 803.
SYN. Χαλεπος, σκληρος.— σεμνος.

Αγελη.
Εν δ' αγελην ποιησε βοων. Il. σ. 573.
—Ιππους δ' εις αγελην ελασαν θεραποντες αγαυοι. Il. τ. 281.
—Ενδε συων αγελαι χλουνων εσαν, ηδε λεοντων. Hes. α. 168.
SYN. Ποιμνη, ποιμνιον, πωυ, αιπολιον, βουπολιον, ιλη, βοτον, αγημα. συναθροισις, πληθος, ταγμα, λοχος.
EPITH. Αγρονομος, βοειη, κεραη, ζανθη, ευφορβος, ευειδης, πολυειδης, ηροτοκος, ωοτοκος, υψιπολος, αυτονομος.

Αγενειος.
Ου δ' αγορασει γ' αγενειος ουδεις εν αγορα. Arist. Eq. 1370.
SYN. Απωγων, ανυπηνος.

Αγενης.
Οταν δ' ιτ' αγαθοι προς των αγενων καταστασιν ται. Eur. Fragm.

Αγεννης
—Και βωμολοχευματ' αγεννη. Aristoph. Pa. 747.
SYN. Αγεννητος, δυσγενης, ακλεης, φαυλος, αγελαιος.— αφυης, δουλοπρεπης, ευτελης.

Αγεννητος.
—Αλλ' αγεννητος τοτ' ην. Soph. Oed. C. 1028.
—Κάξ αγεννητων άρα
Μυθοι καλως πιπ]εσιν. ib. Tr. 61.
—Τὸ γὰρ Φανθὲν τις αν γυναιτ' αγεννητον ποιειν; Ib. 755.
Exp. Αγονος.— αγενης.— αποιητον.
Αγεραστος.
— Οφρα μὲν οἶος
Αργειων αγεραστος εω. Il. α. 119.
SYN. Αγειραστος, αδωρητος. ατιμος.
Αγερωχος.
— Μυσοί τ' αγερωχοι. Il. κ. 430.
Αγερωχον εξ ακανθης — φυτον. Anac. 53. 41.
SYN. Αλαζων, αγαιος, αγηνωρ, αυθαδης, υπερηφανος, απειλης.— μεγαλειος, εντιμος, ανδρειος.
Αγεστρατος.
— Αγεστρατον, ατρυτωνην. Hes. Θ. 925.
Αγευστος.
— Ευδαιμονες, οἶσι κακων αγευστος αιών. Soph. An. 589.
SYN. Αμετοχος.— απαστος.— απειρος.
Αγη.
Λιην γὰρ μεγα ειπες, αγη μ' εχει— Od. γ. 227.
SYN. Αγημα, θαυμα, εκτασις.—*Item* τιμη. απιστια.— χαρα.— ζηλος, εκπληξις.
Αγη.
Αγαισι κωπων.— Aesch. Pers. 425.
— Πολια δ' επι κυματος αγη
Τεγγε ποδας.— Apoll. 1. 554.
SYN. Αγμος, αγμα, κλασις.— *Item* θιν, ακτη.— ολεθρος.
Αγηλατεω.
—'Αγηλατησειν. Soph. Oed. T. 410.
Exp. 'Αγος ελαυνειν.
SYN. Βασιλευω— διωκω, φυγαδευω, διατατ]ω. υβριζω. αγηλατιζω.
Αγηλατος.
Αγηλατω μαστιγι συνθραυσας καραν. Lyc. 436.
Exp. 'Αγηλατω, τω αγαν ελαυνομενω, *vel* άγηλατω, τω τους ασεβεις ελαυνοντι.
Αγηνωρ.
— Αινειας κ' διος Αγηνωρ. Il. ξ. 495.
EPITH. Αντιθεος, μεγαθυμος, οβριμοθυμος.
PHR. Αντηνορος υιος.
Αγηνωρ.
— Εμ' οτρυνει κραδιη, και θυμος αγηνωρ. Il. κ. 220.
SYN. Ανδρειος, δραστηρ, δραστηριος, αλκιμος, αλκιμος, παγαλκης, κρατυς, κρατερος, καρτερος, καρτεροθυμος, κραταιος, κρατεροφρων, γενναιος, φαιδιμος, ευτολμος, αγερωχος, αρειφατος, βριαρος, δορυσσοος, ευσθενης, ηυς, ισχυρος, οβριμος, ρηξηνωρ, ταλαυρινος. υπερηνωρ, υπερηφανος.
Αγηνορεος.
— Αγανορεος Ιαονων λαος. Aesch. Pers. 1031.
SYN. Αγηνωρ, θυμοειδης.
Αγηνορια.
— Αγηνορια δέ μιν εκτα, Il. μ. 46.
SYN. Ανδρεια, αλκη, αυθαδια, ευθενεια, ευψυχια, ..., ρηξηνορια, δραστοσυνη, αλαζονεια.
Αγηραος.
— Αιγίδ' εχουσ' εριτιμον, αγηραον, αθανατην τε. Il. β. 447.
Αγηρατος.
Αθανατος νυμφη, κ' αγηρατος ηματα παντα. Hes. Θ. 305.
Αγηρως.
Η μὲν γὰρ βροτός ἐστι, συ δ' αθανατος και αγηρως. Od. ε. 218.
SYN. Ακηρασιος.— αφθαρτος.
Αγητὸς.
Οι και θηησαντο φυην και εἶδος αγητὸν
Εκτορος. Il. χ. 370.
SYN. Αγαστος.
PHR. Αγητὸς, εἶδος, φρενας, φυην, δεμας.
'Αγιζω.
Βαθυτον ἑστιαν ἁγιζων. Soph. Oed. C. 1565.
SYN. 'Αγιαζω, θυμιαω, ἁγιοω, ἁγιστεω, ἁγιστευω.—αγαζομαι — καρποομαι.
Αγινεω,
Των αιεὶ σφιν ἑκαστος επ' ηματι μηλον αγινει. Od. ξ. 105.
SYN. Αγινω, απαγεινω, προσφερω, επιφερω, εισκομιζω, παρακομιζω, παραφορεω, ηγηλαζω, αγω, αγειρω.
Αγινεσκω.
—Τον δε παροιθεν αγινεσκον νεοι ανδρες. Od. ρ. 294.
'Αγιος.
'Αγιος εγὼ βαθυχαιος— Aesc. Supp. 865.
SYN. 'Οσιος, εναγης, παναγης, σεπ]ὸς, σεμνὸς, σεβαστέος, ἁγνὸς, καθαρός.
Αγιστευω.
Ω μακαρ, ὅστις ευδαιμων τελετὰς θεων
Ειδὼς, βιοτὰν ἁγιστευει. Eur. B. 74.
SYN. 'Αγνιζω, ἁγνιστεω.—ἁγιζω.—σεβομαι.
Αγκαζομαι.

— 'Οι

—Οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο. Il. ρ. 722.

SYN. Αγκαζω, αγκαλιζομαι, εναγκαλιζομαι, προσαγκαλιζομαι.— ασπαζομαι.

PHR. Αγκας εχειν.— μετ' αγκαλιδεσσιν αειρειν. Επιλαμβανειν ταις αγγαλαις.— εν αγκαλιδεσσι φεροντες.

Αγκαλεω.

—Επlακι δε Βριμω κ.ροτροφον αγκαλεσατα. Apoll. 3. 860. Vid. Ανακαλεω.

Αγκαλη.

—Ερπε δευρ' υπ' αγκαλας, βρεφος. Eur. And. 722.

—Πετραια δ' αγκαλη σε βαστασει. Aefch. Prom. 1018.

SYN. Αγκαλις, αγκοινη, πηχυς, ωλενη.— αγκαι, αγοστοι, τα παρωλενια.— *Item*, αγκων, κολπος.

Αγκαλιζομαι.

Οστις κακον τοιουτον αγκαλιζεται. Simon.

SYN. Αγκαζομαι.

Αγκαλις.

Ευδεσκ' εν λεκτροισιν, εν αγκαλιδεσσι τιθηνης. Il. χ. 503,

SYN. Αγκαλη.— *Item*, αγκαλος.— μερις.

Αγκαλος.

Των τοτε συνδησας νεοθηλεος αγκαλον υλης. Hom. Merc. 82.

SYN. Δεσμις, δεσμη, φακελος.

Αγκιστρον.

Αιει γαρ περι νησον αλωμενοι ιχθυαασκον γναμπlοις αγκιστροισιν.— Od. δ. 369.

SYN. Αγκιστρος, αγκυρομηλη.

EPITH. Γυρον, δαφοινον, ευθριξ, κρατερον, ολοον, κελαινον, ευκαμπες.

Αγκλεινω.

—Ποτι γαιη-αγκλινας. Il. δ. 113. Vid. Ανακλινω.

Αγκοινη.

Ζηνος γαρ του αριστου εν αγκοινησιν ιαυεις. Il. ξ. 213.

SYN. Αγκαλη.

Αγκος.

—Δια τ αγκεα, και δια βησσας. Il. χ 190.

SYN. Αγκιον, αυλων, βησσα, γυαλον, κοιλας, κλιτυς, μεταγκεια, ναπη, φαραγξ.

EPITH. Βαθυ, βησσηεν, αιπεινον, δενδρηεν, ζεφυρηιον, μακρον, ποιηεν, ριπηεν, τρηχυ, θηροτοκον.

Αγκρεμαω.

Πασσαλω αγκρεμασασα. Od. α. 440. Vid. Ανακρεμαω.

Αγκρισις.

—Μηδ' ες αγκρισιν ελθειν. Æfc. Eum. 365. Pro. Ανακρισις.

Αγκρουομαι.

—Κηυ μεν τα Γλαυκας αγκρουομαι. Theoc. 4. 31. Pro Ανακρουομαι.

SYN. Αειδω.

Αγκυλη.

—Ο μεν πετρους, ο δ' αγκυλας εν χεροιν εχων. Eur. Or. 1499.

SYN. Αιχμη.— αγκων.

Αγκυλοομαι.

Χωρει δε πας τις ονυχας ηγκυλωμενος. Arift. Av. 1180

SYN. Αγκυλοω, καμπlω, κατακαμπlω, κυρτοω, απομυλλαινω, ιβοω.

Αγκυλος.

Ασπιδα κ, θωρηκα, και αγκυλα τοξ' αφοωντα. Il. ζ. 322.

SYN. Καμπυλος, καμψος, επικαμπης, βαθυκαμπης, κυρτος, επικυρτος, κυφος, παλιγκλαστος, ρικνος, στρεβλος, υβος.

Αγκυλομητης.

—Κρονος αγκυλομητης. Il. θ. 59.

SYN. Ποικιλομητης, ποικιλοδερμων, ποικιλοβουλος, δολιοβουλος, δολιοφρων, αγκυλογνωμων, αιολομητης, κερδαλεοφρων, πολυτροπος, πολυπλοκος, παλιντροπος, παλιμβολος, δωδεκαμηχανος. κοβαλος. ολοφωιος. πανουργος. ραδιουργος, σκολιος, σκολιοβουλος. στροφαιος, υπουλος.

Αγκυλοτοξος.

—Και Παιονες αγκυλοτοξοι. Il. κ. 428.

Αγκυλοχειλης.

—Μεγας αιετος αγκυλοχειλης. Od. τ. 538.

SYN. Σκολιοχειλος.

Αγκυλοχηλης.

—Και καρκινοι αγκυλοχηλαι. Hom. B. 245.

Αγκυρα.

Ουδ' ες γαιαν ερι ψαν ευγναμπlους αγκυρας. Orph.

Αγκυραν εξανηπlον— Eur. Iph. T. 1351.

Αλλοι δε πλεκτας εξανηπlον αγκυρας. Ib. 1408.

SYN. Αγκυριον, ευνη, οι γρυπες.

EPITH. Φυλας, χαλκογενυς, ολοη.

PHR. Εχεννιδα δεσμον αελλης.— νεων στιβαρη χειρ. —νεων πλαζομενων παγις.— καμπυλας σχασας πευκης οδοντας εντερας τιγνυμυριδος. Lyc.

Αγκυριζω.

—Διαβαλων αγκυρισας. Aristoph. Eq. 262.

Exp υποσκελιζω, καταγω.

Αγκυρουχια.

—Ουδ' εν αγκυρουχιαις

Θαρσουσι ναων ποιμενες— Æfch. Supp. 773.

Αγκὼν.
Χερμαδίῳ αγκῶνα τυχὼν μεσον— Il. ε. 582.
Τρὶς μὲν επ' αγκῶνος βῆ τειχεος ὑψηλοῖο, Il. π. 702.
SYN. Αγκυλη — στροφὴ, καμπὴ — ακρα, τȣ τειχȣς εξοχὴ.
EPITH. Πολυπ̓λυχος.— στυφελός.— γλυκὺς, Proverb.
Αγλαϊα
Νιρευς Αγλαΐης ὑιος— Il. β. 672.
Ποτν' Αγλαΐα, φιλησιμολπε
τ' Ευφροσυνα, θεῶν κρατιστȣ παῖδες. Pind. Olymp. 14.
Αγλαια
— Κυδίει, κ̓ αγλαιη, κ̓ ονειαρ. Od. ο. 78.
— Αγλαιης δ' ενεκεν κομεȣσιν ανακτες. Od. ρ. 310.
— Και συ, γυναι, απο πᾶσαν ολεσσης Αγλαΐην. Od. τ. 82.
SYN. Αγλαϊσμα. αιγλη, αμαρυγὴ, αμαρυγμα, αυγη. γανος, λαμπροτης, ευπρεπεια. κοσμος, κάλλος.— τρυφη, χαρμα.
EPITH. Ἱμερcεσσα, εϱατεινὴ, ευχροος, σωφρων. νικηφόρος, θαρινὴ, αγγελικὴ, τηλεφανής.
Αγλαιζω.
Δελφὶς επεὶ πετρα τȣτό τοι αγλαϊσε. Theocr. Ep. 1.
SYN. Αγαλλω, ασκεω, διασκευαζω, διακοσμεω, καζω, καλλωπιζω, καλλυνω, κατακαλλυνω, λαμπρυνω, πυκαζω, ωραιζω, ωραιοω. Item, αυγαζω, διαυγαω, αμαρυσσω. γηθεω, ευφραινομαι.— αγλαιζομαι.
Αγλαιζομαι.
— Αλλά σε φημὶ διαμπερὲς αγλαϊεῖσθαι. Il. κ. 331.
Ὅστις τοιȣτοις θυμὸν αγλαιζεται. Sim.
Αγλαισμα.
— Τὸ μητρὸς αγλαϊσμ', ὅτ' ἦν βρεφος. Eur. Hel. 11.
SYN. Αγλαϊσμὸς, αγλαϊα.
Αγλαος.
— Και αγλαὰ δεχθαι αποινα. Il. α. 377.
— Ὅθεν ῥεεν αγλαὸν ὕδωρ. Il. β. 307
SYN. Αγαυὸς. αιγληεις, αργινοεις, διαυγὴς, τηλαυγὴς, ζαειγὴς, ευειγὴς, καλλιφεγγης, φανὸς, φαεινὸς, φαεινὸς, φαεινὸς, λαμπρὸς, διαφανὴς, επιφανὴς, εμφανὴς, περιφανὴς. Item, ευδοκιμος.— ευειδὴς, καλὸς.
Αγλαεθειρον.
— Νομιον θεον, αγλαεθειρον. Hom.
SYN. Ευκομος.
Αγλαοθρονος.
Μȣσαις γαρ αγλαοθρονοις ἑκων. Pind. Ol. 13.

Αγλαοκαρπος.
— Και μηλέαι αγλαοκαρποι. Od. η. 115.
Αγλαοκȣρος,
Προθυρον Ποσειδᾶνος αγλαοκȣρον. Pin. Ol. 13.
Αγλαομορφος.
Αβροτον, αγλαομορφον— Anthol. 1.
Αγλαοτριαινης.
—Τον' αγλαοτριαιναν άρπασαι. Pind. Ol. 1.
Αγλαωψ.
— φλεγοντ' αγλαῶπι πευκα θεον. Soph. Oed. T. 222.
SYN. Αγλαωπις.— οψιν εχων λαμπραν.
Αγλιθες.
Πασσακι τὰς αγλιθας εξορυσσετε. Ariſtoph. A. 763.
Αγλωσσος.
Ἡ τιν' αγλωσσον μεν, ἦτορ δ' αλκιμον. Pind. Nem. 8.
— Ουθ Ελλας, ȣτ' αγλωσσος (ſub. γαια) Soph. Trach. 1077.
SYN. Αγλωτ̓λος, αφραδὴς. ατεχνος.— ξενος, βαρβαρος, κακογλωσσος, αλλογλωσσος— αφωνος.
Αγμὸς.
— Δια δε χειμαρρȣ ναπης, αγμῶντε. Eur. B. 1092.
SYN. Απορρωξ, πετρα.— τραχὼν, οχθος.
Αγναμπ̓λος.
— Θεμενος αγναμπ̓λον νοον. Æſc. Pr. 163.
SYN. Ακαμπὴς, σκληρός. αμειλικος.— ακαμπ̓λος.
Ἁγνεία.
— Ευσεπ̓λον ἁγνειαν λογων. Soph. Oed. T. 883.
SYN. Σεβας— αγνευμα.
EPITH. Παρθενικὴ, ὁσιη, παναкηρατος ἠδε σαοφρων.
Αγνευμα.
Οιαις ελυσας συμφοραις αγνευμα σόν. Eur. Tr. 501.
SYN. Ἁγνεια, ἁγνοτης, ἁγνισμα, καθαροτης, σωφροσυνη, ἁγος, αιδως. ακηρασια.
EPITH. Θεῖον.
Αγνευω.
Ει τις ἡ ναῶν πυλωρος
Χεῖρας αγνευει θεοις. Eur. Ip. T. 1227.
— Λεγ' ἡλιȣς, εν οἷσιν αγνευοι λεχῶ. Ib. El. 654.
SYN. Καθαρευω — αγνιζω.
PHR. Ἑαυτον ἁγνον παρεχειν.
Αγνιζω.
— Και ηγνισαν εντομα μηλων. Apoll. 2. 928.
— Αγνισον χρυσῳ μελαθρον, Eur. Ip. T. 1216.
SYN. Αγνευω— καρπσω, καιω.— ὁσιοω, αφοσιοομαι, καθαγιζω, περιαγνιζω, καθαιρω, ανακαθαιρω, διακαθαιρω, καθαριζω, φοιβαζω, ρυπ̓ιω,

ρυπ]ω, διαρυπ]ω, καθαροποιεω, αποδιαπομπεῦμαι. *Item*, θυμιαω — λυμαινω.

Αγνισμα.
— Θεῶν ἁγνισμα μεγισον. Orph.
Ματρῷον ἁγνισμα κυριον φονε. Æſc. Eum. 327.
SYN. Ἁγνισμὸς, αφαγνισμος, αποτροπιασμα, μιασμα, τα μολυσματα — αφοσιωσις, αφοσιωμα, λυτηριον, καθαρμα, καθαρσις, καθαρσιον, εξιλασις, αγος.

Αγνοεω.
Ου θαῦμά σ' ἡμᾶς αγνοεῖν, ἐς μὴ παρος κατειδες. Eur. Ip. A. 823.

Αγνοιεω.
Ου δέ μιν Ηρη-ηγνοιησεν ιδεσ'. Il. η. 537.
SYN. Αγνωσσω, (Poet.) αγνωσασκω, αγνωριζω, αβακεω.
PHR. Τετό με λανθανει.

Αγνοια.
Πειρω Τυχης αγνοιαν ευχερῶς φερειν. Sent.
SYN. Αγνοημα, αγνωσια.

Ἁγνος.
— Εορτὴ τοῖο θεοῖο ἁγνή. Od. ε. 123.
SYN. Ἁγναῖος, ἁγνὴς, ἁγνευτικὸς, ἁγνοπολος, παναγνὸς, αναφροδιτος, ακιβδηλος, ακιβδηλευτος, ακηλιδωτος, ακρατος, ακεραιος, ακιναιδος, ευκρινὴς, ειλικρινὴς, ἱερὸς, καθαρὸς, σωφρων, σαοφρων.
PHR. Ἁγνὸς εων Κυπριδιων οαρων. — ὁσιον δ' εφεπει λεχος, πανακηρατον, εναγὲς, αδικοις αβατον ποθοις. Synes.

Ἁγνοπολος.
— Ἁγνοπολευντε καθαρμόν. Orph.

Ἁγνοῤῥυτος.
Παγαι δ' ἁγνοῤῥυτων ποταμων. Aeſ. Pr. 433.

Ἁγνοτελὴς.
— Αιδομενες Θεμιν ἁγνοτελῆ. Orph.

Αγνυμι.
— Περὶ σφισιν αγνυτον ὑλην. Il. μ. 148.
SYN. Αγω, ῥηγνυμι, αγμιζω.

Αγνωμονεω.
Μή τοι τα θνητὰ θνητὸς ὢν αγνωμόνει. Eur. Fr.
SYN. Δυσφορεω, δυσχεραινω, αποδυσπετεω, βαρεως, δυσκολως εχω, ἢ φερω. — εντροπαλιζομαι — αχαριστεω. — ανομεω, ανομιζω, πανυργεω.

Αγνωμοσυνη.
Ουδ' αγνωμοσυνης Κυρν', ανιηροτερον. Theogn. 892.
SYN. Αβελια, αγνωσια, αβλεψια, αχαρισια.

Αγνωμων.
Πενία δ' αγνωμονας γε τὲς πολλὲς ποιεῖ. Sent.
SYN. Αχαριστος, κακοθυμος. αγνωμος. — ατεχνος, αβελος, ανοητος, αμαθής.

Αγνως.
Ου γάρ τ' αγνωτες θεὸι αλληλοισι πελονται. Od. ε. 79
SYN. Αγνωτος, αγνωστος. — ακλεὴς, αδοξος — αμαθής.

Αγνωσια.
Κερδος δ' εν κακοῖς αγνωσια. Eur. Fr.
SYN. Αγνωμοσυνη, ανοια, αμαθια. — αδοξια.

Αγνωσσασκω.
Αλλοτε δ' αγνωσσασκε κακὰ χροῒ ἑιματ' εχοντα. Od. ψ. 95.

Αγνωσσω.
— Αγνωσσεις, ὁτι Κυπρις αποσπορὸς εστι θαλασσης. Muſæ 249.
SYN. Αγνοεω.

Αγνωστος.
Αλλ' αγε, σ' αγνωστον τευξω παντεσσι βροτοῖσι. Od. ν. 397.
SYN. Αγνως, αγνωτος, αγναριστος, ασημος. — αΐστωρ.

Αγονος.
Αιθ' οφελές τ' αγονός τ' εμεναι, αγαμός τ' απολεσθαι. Il. γ. 40.
SYN. Ατεκνος, ακυθος, αλοχος, ατοκος. — αγεννητος.

Αγοος.
— Κεινος δ' ὁ ταλας αγοος. Aeſc. S. T. 1071.
SYN. Ακλαυστος.

Αγορα.
Αγορὰν, Μυκηναῖοι, στειχετε. Eur. El. 708.
— Αγορὰν ἁλισας φιλῶν. Ib. H. fur. 412.
Τοῖσιν δ' ετ' αγοραὶ βεληφόροι, ετε θεμιστες. Od. ι. 112.
SYN. Δικαστηριον — αγυρις, πανηγυρις, ὁμιλία, συνοδος, συναγωγη, δημηγορια, εκκλησια.
EPITH. Αιψηρὴ, βαρυδεπος, κυδιανειρα, δεινὴ, τετραχυῖα, πολυθροος, πολυτροχαλος, πολυφημος, παλαιφατος.

Αγορα.
Νηπιος, ετε πονων εὖ ειδὼς, ετ' αγοραων. Od. δ. 818.
SYN. Εμποριον, πρατηριον, πωλητηριον. — οινωπολιον.
EPITH. Ευοψος, ευωνος.

Αγοραζω.
Ουδ' αγορασει γ' αγενειος εδεὶς εν αγορᾷ. Ariſt. Eq. 1370.
Νιτρον κ' φῦκος απο σκανᾶς αγορασδων. Theoc. 15. 16.
SYN. Αγοραομαι. — εν αγορᾷ διατριβειν. — πριαομαι, ωνεομαι.

Αγοραιος,

Αγοραιος.
Των τ' ουρανιων, των τ' αγοραιων; (Θεων sc.) Aesc. Ag. 90.
Μητ' αγοραιους, μητε κοϐαλους. Arist. R. 1047.
SYN. Δικαστικὸς, δικανικὸς.— κοινὸς, πανδημος.

Αγορανομος.
Αγορανομους δε της αγορας καθισταμαι. Arist. A. 723.
SYN. Λογιστής.

Αγοραομαι.
— Ἠ δὴ παισὶν εοικότες αγοραασθε. Il. β. 337. (Vide Clark in loc.)
Οσσφιν εὔφρονεων αγορησατο, ϗ μετεειπεν. Il. α. 73.
SYN. Αγοραζω, εξαγοραζω.— αγορευω.

Αγορασμὸς.
Ου γαμον, ου θανατον, ου πρασεις, ουδ' αγορασμους. Syb. 2.

Αγορευω.
Και νυν εν Δαναοισι θεοπρεπεων αγορευεις. Il. α. 109
— Ωδ' εστω, Τρωες μεγαλητορες, ὡς αγορευω. Il. θ. 523.
SYN. Αναγορευω, διαγορευω, δημηγορεω, εκκλησιαζω, απειλαζω, λογοποιεω — ενεπω, λεγω.

Αγορητὴς
— Λιγὺς Πυλιων αγορητής. Il. α. 248.
SYN. Αγορος, δημηγορος, λογεὺς, ῥητωρ, εκκλησιαστης.
EPITH. Εσθλὸς, ἡδυεπὴς, ευϐουλος, φρονιμος.

Αγορος.
— Ποθουσ' Ελλανων αγορους. Eur. Ip. T. 1096.
SYN. Αγορὰ, αθροισμα, στρατός.—αγορητής.

Ἀγος.
Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκιων αγὸς, αντίον ηυδα. Il. ε. 647.
SYN. Αγετης, αγεσιλας, ἡγεμὼν, αρχὸς, αρχηγὸς, στρατηγὸς.—αγωγὸς κοσμητωρ.

Ἄγος.
Λεπτὴ δ' ἄγος φευγοντος ὡς ἐπῆν κονις. Soph. Ant. 262.
— Ἅγος φυλασσου. Aesc. Supp. 380.
Και χολον, ουδ' ἀτλητον ἄγος— Apoll. 3. 338.
SYN. Αγνισμα — βδελυγμα — σεϐασμα — καθαρμα — μοχθηρια.
EPITH. Βλοσυρὸν.

Αγοστὸς.
— Ὁ δ' ἐν κονιησι πεσὼν, ἑλε γαιαν αγοστῷ. Il. λ. 425.
SYN. Αγκὼν.—θέναρ.—(το εντὸς ἢ το κοῖλον των χειρων.)
EPITH. Ακαματος, χιονωδης, παιδοκόμος. Nonn.

Αγρα.
— Την δ' αγραν ηγρευκότες. Eur. Bacc. 434.
Και δὴ αγρην εφεπεσκον αλητευοντες αναγκη
Ιχθυς, ορνιθας τε φιλας ὅ, τι χεῖρας ἱκοιτο. Od. μ. 330.
SYN. Αγρεσια, αγρευμα, αγρευσις, λεια, ληὶς, λεηλασια, ληψις, συλη.
EPITH. Αφνειη, εφιμερος, ευθηρητος, ευθηρος, ερατεινὴ, απηνὴς, πολυαρκὴς, ευκερως, ευαντητος, λεοντοφυὴς. νικηφορος — ποντιος, δολιη, φονιη, ιχθυοεσσα. κερδαλεη, δυσκερδης, ευϐολος, ευστοχος, δολομηχανος. ευκαματος, θανατηφορος, θηροφονος, δολορραφης, ορεσιδρομος, ευπτερος.

Αγραυλος.
Ποιμενες αγραυλοι. Il. σ. 162.
— Βοὸς αγραυλοιο. Il. κ. 155.
SYN. Αυλιζομενος.

Αγρεῖος.
Αλλως τ' αμουσον εστι ποιητην ιδειν
Αγρεῖον οντα ϗ δασύν. Arist. L. 165.
SYN. Αγριος.

Αγρεσια.
— Εκ δ' αὖτ' αγρεσιης πολλάκι πολλα καμὼν. Call. Ep.

Αγρευμα.
Γαρουμενος δὲ τοῖς εμοῖς αγρευμασι. Eur. B. 1239.
SYN. Αργα, θηρα, θηρευμα, θηρευσις, θηροσυνη, κυνηγεσια, ελαφηϐολια.

Αγρευς,
— Ον καλεουσιν Αγρέα ϗ νομιον— Apoll. 2. 509.

Αγρευτηρ.
Ιχθύος αγρευτῆρες ὁμῶς δυο κειντο γεροντες. Theoc 21. 6.
SYN. Αγρευτης, θηρητὴρ, θηρητωρ, θηρευτης, αγρεμὼν, αγρωστωρ, αγρωστης, επακτὴρ, κυνηγετης, ελαφηϐολος, φιλοκυνηγος.

Αγρευω.
— Η τι πελωρον— θηριον αγρευσω. Call. 3. 85.
— Ιχθυς,— δοξαν,— ὑπνον.
SYN. Αγρεω, αγρωσσω, θηραω, εκθηραομαι, εκθηρευω, κυνηγεω, κυνηγετεω, λεηλατεω, ληιζομαι, ληστευω.

Αγριὰς,
Φηγοὶ δ' αγριάδες. Apoll. 1. 28.

Αγρικος,
Α τερπει ψοφεοισα τὸν αγρικον, ουχὶ ταρασσει. Mosch. 5.

Αγριωτης,
Τις αγριωτας πελαθει θριγκοῖς. Arist. T. 64.

Αγριωτις,
— Τις δ' αγριῶτις θελγει νοον; Sapph.

Αγροτερος,
—Αγροτερας τ' ελαφυς. Il. φ. 486.
Αγροτηρ,
—Τῷ Μαιας αγροτῆρι κυρῳ. Eur. El. 463.
Αγρως.
—Συναγε θῆρας αγρῶτας. Eur. El. B. 564.
SYN. Αγριος.
Αγριελαιος.
Χλωρή τ' αγριελαιος. Theoc. 25. 21.
SYN. Αγριελαια, κοτινος.—αγρια ελαια.
Αγριοποιὸς,
Ανθρωπον αγριοποιὸν, αυθαδοστομον
Εχοντ' αχαλινον, ακρατὲς, απυλωτον στομα.
Arist. Ran. 861.
SYN. Αγριοεις.—αγριος.—αυθαδοστομος.
Αγριοομαι.
—Γλῶσσα μεν γαρ ηγριωται. Arist. Ran. 926.
SYN. Αγριαινομαι.
Αγριος,
—Ελαφον, ἢ αγριον αἶγα. Il. γ. 24.
—Χολος δέ μιν αγριος ᾕρει. Il. δ. 23.
SYN. Αγρειος, αγριας, αγριοεις, αγροικος, αγροτερος, αγρικος, αγριοποιος, αγριοθυμος, αγριομωρος, αγριμαῖος, αγριοφρων, αγριωδης, κενταυρισκος, ορειταρ, χωριτης, κονιορτοπυς, κονιοπυς, χλουνης, αμικτος, αρχαῖος, απηνὴς, χαλεπὸς, σκληρὸς, αυστηρὸς, ανημερος, ωμός.
Αγριωπὸς,
—Αγριωπὸν τερας, υ φῶτα βροτειον. Eur. B 542.
SYN. Αγριος, πελωριος.—αυθαδὴς. αναιδὴς.
Αγροβοτης,
—Κυκλωπος αγροβοτα. Eur. Cycl. 54.
Αγρονομος.
Τῇδε θ' ἅμα νυμφαι αγρονομοι παιζυσι. Od. ζ. 106.
Αγροικος.
Εμοὶ γὰρ ἦν ἀγροικος ἥδιστος βιος. Arist. Nub. 43.
SYN. Αγριος.—αγροικικὸς.—ανοητος.—ορεινὸς, ὑλαῖος.—δυσκολος.
Αγροικοτονος.
—Μελος, ευτονον, αγροικοτονον. Arist. A. 674.
Αγροιωτης,
—Και ανερες αγροιῶται. Il. λ. 548.
Αγροτης,
—Οἷσί τε τεκνα αγρόται εξειλοντο. Od. π. 278.
Αγρωτης,
Τον δ' ὁ γερων εξαῦτις αμειβετο δῖος αγρωτης. Theoc. 25. 51.
Αγρότις.
—Νυμφην μακραιωνα καὶ αγρότιν. Apoll. 2. 511.
SYN. Αγριος, αγρομενης, αγροικοσοφος, γητης, γεωργὸς, γεωργωδης, γεωμόρος, γεωτόμος, γηπόνος, επαρυρος, εριθος, χωριτης.

ΕΡΙΤΗ. Ατειρὴς, αροτρευων, μοχθηρὸς, πόνηρος.
Αγρὸς.
—Πατὴρ δὲ σὸς αυτόθι μιμνει
Αγρῷ, υδὲ πολινδε κατερχεται. Od. λ. 187.
—Αιγυπτιων ανδρῶν περικαλλέας αγρὺς. Od. ξ. 263.
SYN. Αγροικια.—αρυρα, χωρα, χῶρος, χωρίον.
ΕΡΙΤΗ. Ευανθὴς, θαλερὸς, καλὸς, καρποτόκος, πιων, πολυδενδρεος, πυρνοφόρος, τηλεθαων.
—Εν τε βαθειαις
Αδειας σχινοιο χαμευνίσιν εκλινθημες
Ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οιναρεοισι.—
Τοὶ δὲ ποτε σκιεραῖς κ. λ. Theoc. ζ. 138.
—Γλυκερὴ δε πέλει περι βωμὸν ανακτος
Τερπωλὴ, χλοερόν τε πεδον, μαλακαί τ' επι ποῖαι
Και λασια πτελεῃσιν ὑπο σκιῄ.— κ. λ. Orph. Lap. 68.
Αγρυπνεω.
—Ουδαμὰ νῦν συνεβα τοι αγρυπνῆσαι δι' ερωτα. Theoc. 10. 10.
SYN. Διαγρυπνεω, γρηγορεω, εγρηγορεω, εγρησσω, νηφω.
PHR. Αγρυπνον εχειν οπωπὴν.—Ουδέ οἱ ἦμαρ Ου κνεφας ἥδυμος ὕπνος αναιδέα δαμναται οσσε. Apoll. 2.
Αγρυπνια.
—Πολλαῖσί τ' αγρυπνιαισιν εξειπλασμένον.
Χαιρετε λεπταί Arist. Lys. 27.
Ῥησεις Αρητυ συγγονοι αγρυπνιης. Call. Fr.
SYN. Γρηγορσις, γρηγορησις, εγρηγορσις, εγρησις, νῆψις.
Αγρυπνος.
Υἱὸς Απολλωνος, μελεδωνεὺς αγρυπνος ἥρως. Theoc. 24. 104.
Η δ' ἔτι, δηθυνοντος επ' αγρυπνοισιν οπωπαῖς— Mus. 331.
SYN. Αΰπνος, ακοιμητος, αγρυπνητικος, γρηγορικὸς, εγρηγορικὸς.
PHR. Φυλαξ νυκτὸς αγρυπνῶν.
Αγρωσσω.
Ιχθῦς αγρώσσων. Od. ε. 53.
SYN. Αγρευω.
Αγρωστης.
—Ἧντ' αγρῶσται Αχαιινεην καλευσιν. Apoll. 4. 175.
SYN. Κυνηγὸς, κυνηγετης, αγρωστωρ, θηρευτὴρ, θηρευτὴς.
Αγρωστις.
—Τρωγειν αγρωστιν μελιηδέα. Od. ζ. 90.
SYN. Βοτανὴ, ποὴ, χορτος, γραστις.
Αγυιά.
—Μεσην ες αγυιὰν ιέσαι. Il. υ. 254.

— Χηρωσε δ' αγυιάς. Il. ε. 642.

SYN. Ατραπος, αμφοδον, αμφοδος, αμαξιτος, αμαξητος, ρυμη.— *Item* γειτνια.— στενωπός.

EPITH. Κοιλη, ζαθέα, πολυσχιδὴς, ευρυχορος, εὔκτιμενη, εὔδμητος, ευστεφανος, ευκνισος, ευλαϊγξ.

PHR. Ὁδὸς δημοσια, βασιλικη, αμαξηλατος, ἱππηλατος, λεωφόρος, λαοφόρος.— οἶμος βασιλήϊος, πατος — σχιστὸς πορος.— αμαξηρης τριβος.

Αγυιευς.

—Λαμπει δ' αγυιεὺς βωμὸς. Soph. Fr.

Αγυμνασια.

—Λαμπάδα δ' ουδεὶς οἷός τε φερειν
Ὑπ' αγυμνασιας. Aristoph. Ran. 1119.

SYN. Αμελετησια, ραθυμια.

Αγυμναστος.

— Νεος, πειοισι δ' ουκ αγυμναστος φρενας. Eur. Fr.

Ως θρασὺς ο Βακχος, κ' ουκ αγυμναστος λογων. ib. B. 491.

SYN. Ανασκητος, αμελετητος, ατρίψ, απαιδοτριβητος, ανεξεταστος.

Αγυρις.

Ιξον δ' ες Πυλιων ανδρῶν αγυρίν τε κ̀ ἑδρας. Od. γ. 31.

SYN. Αγυρμὸς, αγυρισμὸς, αγυρτεια, ὁμηγυρις, συνουσια, αθροισις, συναθροισις, ὁμιλος, πλῆθος, οχλος, θορυβος, στιφος, χορος.—αγορα.

Αγυρταζω.

Χρηματ' αγυρταζειν— Od. τ. 284.

SYN. Αγειρω.

Αγυρτης.

— Ηδη δ' αγυρτης, πτωχικὴν εχων στολὴν. Eur. Rh. 503.

SYN. Αγυρτωδης, οχλαγωγὸς—αιτης, επαιτης, μεταιτης, προσαιτης, αιτητὴς, αχὴν, δεκτης, αρτοζητης, ικτὴρ, Ἶρος, μολοβρὸς, πτωχὸς—απατεων, γοης, θαυματοποιὸς, τερατοποιὸς, αποπλανος, νευροσπαστης.—αλαζων.—μαντις.

EPITH. Λατρις.

Αγυρτρια.

Καλουμενη δε φοιτὰς ως αγυρτρια,
Πτωχὸς, ταλαινα, λιμοθνης—Aesch. Ag. 1281.

Αγχαλαω, pro Αναχαλαω.

Αλλα μιν εφθη Τῖφυς ὑπ' ειρεσιῃ βαρυθουσαν
Αγχαλασας Apoll. 2. 587.

SYN. Ανιημι, ὑποχαλαω.

Αγχαυρος.

Αγρῶται, οιτε κυνεσσι πεποιθότες ουποτε νυκτα
Αγχαυρον κνωσσουσιν, αλευάμενοι φαος ηοῦς.
Apoll. 4. 110.

SYN. Λυκοφως.—δειλη, δειελον, κνεφας.

Αγχι.

Αντιλοχος δε μαλ' αγχι παριστατο—Il. ε. 570.

—Νῆες δέ τοι αγχι θαλασσης. Il. ι. 43.

SYN. Εγγὺς, ενεγγὺς, εγγύθι, εγγύθεν, αγχοῦ, πελας, ὁμοῦ, εμπελαδον, πλησιον, παρα.

Αγχεμαχος.

Μυσῶν τ' αγχεμαχων— Il. ν. 5.

Αγχιμαχητης.

— Ιν' ανέρες αγχιμαχηταί. Il. β. 604.

Αγχιαλος.

Χαλκίδα τ' αγχιαλον— Il. β. 640.

SYN. Ἁλιγειτων, ἁλιτενης, εφαλιος, παραλιος, αγχιθαλαττος, παραθαλασσιος, επιθαλασσιος, επιθαλαττιδιος, διαποντιος, παρωκεανειος.

Αγχιβαθὴς.

—Αγχιβαθὴς δε θαλασσα. Od. ε. 413.

SYN. Εγγυβαθος.

Αγχιγυος

Ην καλεουσιν - Πηγας αγχιγυοι περιναιέται. Apoll. 1. 1222.

SYN. Πλησιοχωρος, παραπλησιος, γειτων, αγχιγειος, αγχιθυρος, αγχιτερμων, αγχιφανὴς, αγχιπορος, αγχιπους, αγχειος.

Αγχιθεος.

—Οἵ αγχιθεοι γεγαασιν.— Od. ε. 35.

Αγχιμολος.

Τον δ' εξ αγχιμολοιο ιδὼν— Il. ω. 352.

Αγχινοος.

Ουνεκ' επητής τ' εσσὶ, κ̀ αγχινοος, κ̀ εχεφρων. Od ν. 332.

SYN. Ευμηχανος, ευφυὴς, επιδεξιος, συνετος.

Αγχιθυρος,

—Λατρις, και δμωσιν, γειτοσιν' αγχιθυροις. Theog. 302.

Αγχιπους,

Λευσσουσαν ουτιν αγχιπουν στεναγματων. Lyc. 318.

Αγχιτερμων.

Ωκιναρος δ' ιναισιν αγχιτερμονα. Ib. 729.

SYN. Αγχιγυος.

Αγχιπλοος.

— Ου γαρ αγχιπλουν πορον φευγουσι. Eur. Iph. T. 1325.

Αγχιπτολις.

Πρῶτον μεν Ογκα Παλλας, ἥτ' αγχιπτολις. Aesc. S. T. 507.

Αγχιρροος.

—Μετα τόν δ' αγχιρροος Ιρις. Apoll. 2. 367.

Αγχισης.

Τῆς γενεῆς εκλειψεν αναξ ανδρῶν Αγχισης. Il. ε. 268.

ΕΡΙΤΗ. *Αμυμων, δαϊφρων, Δαρδανιδης, βουκολεων, ιπποδαμος, μεγαλητωρ, κυδιστος, ροδοειδης.*

Αγχιστεια,

—*Νοθω δε μη ειναι αγχιστειαν,*
Παιδων οντων γνησιων. Arist. Av. 1660.

Αγχιστειον το.

—*Γενες κατ' αγχιστεια*— Soph. An. 180.
(Exp.) *Μετεσια της εσιας.*
SYN. *Συγγενεια, κηδος—εγγυτης, οικειοτης.*

Αγχιστινος,

Αι μεντ' αγχιστιναι επ' αλληλησι κεχυνται. Il. ε. 141.

Αγχηστινος.

—*Τοι δ' αγχηστινοι επιπτον.* Il. ρ. 361.
SYN. *Αδινος, πυκνος.*

Αγχιστευω.

Ταν τ' αγχιστευσαν γαν. Eur. Tr. 224.

Αγχιστηρ.

Η μην τον αγχιστηρα τεδε τε παθες. Soph. Tr. 260.
SYN. *Πλησιος.—αιτιος.*

Αγχονη.

Οι δ' αγχονην αψαντο δυστηνω μορω. Sim.
SYN. *Αγχος, αρτανη, πνιξ, πνιγος, πνιγμος, αποπνιξις, καταπνιξις, αρτεδων, αρτεδονη, στραγγαλη, πλεκτανη, βροχος, παγη, σχοινιον.*

Αγχω.

Αγχε δε μιν πολυκεστος ιμας απαλην υπο δειρην. Il. γ. 371.
SYN. *Πνιγω, αποπνιγω, επιπνιγω, καταπνιγω, διαγχω, απαγχω, απαγχονιζω, αποτραχηλιζω.*
PHR. *Αγχονειον βροχον κατεδησατο. Βροχον περιβαλλειν, βροχω αποκτεινειν. Η δ' εβη εις αϊδαο πυλαρταο κρατεροιο Αψαμενη βροχον αιπυν αφ' υψηλοιο μελαθρε.* Hom.—— *Διζετο δ' αγχινοοιο μεταρσιον αλκαρ ολεθρε.* κ. λ. Nonn. D. l. 14.

Αγω.

—*Αγει δε τε λαιλαπα πολλην.* Il. δ. 278.
—*Αγει βροτολοιγον Αρηα εκ πολεμοιο.* ib. φ. 421.
—*Αγειν θ' ιερην εκατομβην - ες Χρυσην.* ib. α. 99.
SYN. *Εισαγω, απαγω, εξαγω.—επιδεχομαι, φερομαι.—πεμπω. ληστευω, αρπαζω.* κ λ,

Αγομαι (Med.)

Και αργυρον οικαδ' αγεσθε. Od. κ. 35.
—*Γυναικα αγεσθε.* Il. ψ. 263.

Αγω.

Παν δε οι εν χειρεσσιν αγη δολιχοσκιον εγχος. Il. π. 801.
SYN. *Καταγω, ρησσω, αγνυμι, αναρρηγνυω, κλαω, θλαω, θρυπτω, φλαω.*

Αγωγαιος.

—*Αγωγαιοντε κυναγχαν.* Ep. l 6.

Αγωγη.

Αιει δ' υμετεραισιν αλεξικακοισιν αγωγαις. Procl.
Εμης αγωγης αντιτιτασθε φονον. Aes. Ag. 1272.
SYN. *Αναγωγη, εισαγωγη, παιδεια, ασκησις.—βιοτη.— οδος.— φορα.— αναστροφη, τροπος, κομιδη, μεταβολη.*

Αγωγος.

—*Ανδρομαχη, πολλων εμοι δακρυων αγωγος.* Eur. Tr. 1130.
SYN. *Αιτια.—αγωγευς, ακτωρ, αρχηγετης, ηγετης, εισηγητης, ηγεμων, καθηγεμων, ειση[illegible]της, χειραγωγος, αφηγημων, προηγητης, οδηγος.*

Αγων.

Οφρα οι αυτοματοι θειον δυσαιατ' αγωνα. Il. σ. 376.
Αταρ τις αγων— Eur. Or. 859. (Vide *Barn.* ad *Phœn.* 591.)
SYN. *Αγωνια, αγωνισμα, ανταγωνισμα, αγωνισμος.—αθλος, αθλημα, αμιλλα, αμιλλημα, παλαισμα.—ερις.—αγωνιστηριον.—σπεδη. μαχη.—αγυρις.*
ΕΡΙΤΗ. *Ευρυς, κλυτος, ιερος, απειρεσιος, περικυδαλος, τιμβιδιος, θοος, σκυπος, αμειχοιν, Ισθμιος, βαρυς, καλλινικος, φονιος, ευγυιος, γυμνικος, φυλλοφορος, λαοσσοος, πολυσατος, χαλκεος, ξιφηρεος, αριστοχειρ.—αεθλητης, αεθλοφορος, απενθης, λεοντοφονος, ριγηλος, πολυκυδηλος, αιματοεις, ολεσιτεκνος.*

Αγωναρχης.

Και ταμα τευχη μητ' αγωναρχαι τινες
Θησεσ' Αχαιοις. Soph. Aj. 574.
SYN. *Αγωνοθετης, αθλοθετης, βραβευς.*

Αγωνιζομαι.

Πρωτον δ' αγωνα μεγαν αγωνιεμεθα. Eur. Hel. 849.
SYN. *Αγωνιαω, ανταγωνιζομαι, αμιλλαομαι, αθλεω, κινδυνευω, φοβεομαι.*

Αγωνια,

—*Αγωνιαι, δοξαι, φιλοτιμιαι, νομοι,*
Απαντα ταυτ επιθετα τη φυσει κακα. Men.

Αγωνισμα.

Πικρον δε χ' ηδυ τ' αγωνισμα μοι. Eur. Hel. 986.
SYN. *Αγων, αγωνισις,—αδημονια, αση, αθλος.—σπεδη, επιμελεια.*

Αγωνιος.

—*Οπε - στηριξη ποτε ταδ' αγωνιω σχολα.* Soph. Aj. 195.
SYN. *Εναγωνιος, αλγεινος.*

Αγωνιστης.

—Καὶ μὴν ειδ' αγωνισταὶ πικρόι. Eur. Ion. 1257.

—Αγωνιστὴς αληθειας. Pind.

SYN. Αμφιπολος.—αμυντωρ.—ανταγωνιστης, αμιλλητηρ, αθλητής.

A Δ

Αδαημονιη,

Ω γερον, ουκ αδαημονια σ' εχει. Od. ω. 243.

SYN. Αμαθια, απειρια, αϊδρεια, ανασκησια, ανεπιστημοσυνη, ατεχνια.

Αδαημων.

—Μαχης αδαημονι φωτί. Il. ε. 634.

SYN. Αδαὴς, αμαθὴς, απειρος, αϊδρις, ανηκοος, ανεπιστημων, απαιδευτος, ατεχνως.—νῆϊς αγνὼς.—ουκ ειδὼς.

Αδαητος.

Δαιμονι' ουκ αδαητα πεφασκεαι. Hes. Θ. 655.

SYN. Αγνωστος—αδαημων.

Αδαιδαλτος.

—Αδαιδαλτοις δ' υπο πλαγκταῖς. Orph.

SYN. Απλαστος.

Αδαιετος.

Αρνειὸν σφαζειν, κ̓ αδαιετον ωμοθετησαι. Apoll. 3. 1032.

SYN. Αδαϊος, αδαϊκτος, αδιαμεριστος, αδαστος, αδαιτρευτος, αδαιρετος, αδιακοπος, ασχιστος, αδιασχιστος, αδιανεμητος, αδιασπαστος, αδιατομος, αδιατμητος.

Αδαιτος.

Σπευδομένα θυσιαν, ἑτέραν, ανομόν τιν' αδαιτον. Aes. Ag. 155.

Αδακρυς,

—Παῖδα - ὑπὸ τροφῷ αιεν αδακρυν. Theoc. 24. 21.

Αδακρυτος.

Ουδ' αρα Νεστορος ὑὸς αδακρυτω εχεν οσσε. Od. δ. 186.

SYN. Αλυπος.—δυσαλγητος.—*Item*, πολυδακρυς, πολυδακρυτος.

Αδαμ, Αδαμος.

Αδαμον αρχιγενεθλον— Cyr. Theod.

EPITH. Παλαιγενὴς, γεναρχης, πρωτοπλαστος.

Αδαμας.

Εδρα σφιν - στερεοῖο τετυγμένα εξ αδαμαντος. Theoc. 17. 21.

EPITH. Αδαμαστος, αρρηκτος, αμειλικτος, οκρυοεις, μαρμαιρων, πολιος, παμφαναων, στιβαρὸς, χλωρὸς.

Αδαμαντινος.

—Επεὶ ουκ αδαμαντινα εντί. Theoc. 3. 39.

Αδαμαντινων δεσμῶν εν αῤῥηκτοις πεδαις. Æsch. Pr. 6.

SYN. Σκληρὸς, χαλεπὸς, (Metaph.) ισχυρὸς.

Αδαμαντοδετος,

—Ταῖς δ' αδαμαντοδετοισι λυμαις. Ib. 148.

Exp. ισχυροδετοις.

Αδαμαστος.

—Αϊδης τοί αμειλιχος, ηδ' αδαμαστος. Il. ι. 158.

SYN. Αγναμπτος, αδαμνὴς, απορθητος, ααπτος, απωλευτος, αχειρωτος, ανεπιχειρητος, αμεταχειριστος, απαρεγχειρητος, ανικητος, αδουλωτος, ανυπερβλητος, ατεραμων, ατεραμνος, αδορυληπτος, ατριακτος, αμαχος, αμαιμαχετος, απροσμαχος, ακαταμαχητος, αητητος, ατειρὴς, ατριπτος, ατρυτος, αμηχανος, απροσμηχανος, αναλωτος, ανεπιτακτος, ανεκβιαστος, απαλαιστος, ανηρεικτος, ακαταγωνιστος, ανανταγωνιστος, ατιθασσος, ατιθασσευτος.—αδμὴς αδμητος.—αμειλιχος.

Αδαπανος.

Γλυκέα - κ̓ἀδαπανα κ̓ φιλα. Arist. Pa. 542.

SYN. Αδαπανητος.

Αδειὴς,

Ειπερ αδειής τ' εστί— Il. η. 117.

Αδειμαντος,

—Εν ᾇ κ̓ τὸν αδει-μαντον Αλκμηνα τεκε παῖδα. Pind. Isth. 1.

Αδεὴς.

Αλλα συγ', αινοτατη, κυον αδδεὲς— Il. θ. 423.

SYN. Αυθαδής.—αδειμος, αδειος, αθαμβης, αθαμβος, ανεκπληκτος, ακαταπληκτος, αοκνος, αππτοητος, αππτοιητος, αῤῥιγητος, αταρβὴς, αταρβητος, ατρομος, ατρεστος, αφοβος, αφοβητος, ασφαλής.

Αδειπνος.

Ος εμὲ τον τλημονα - απελυσ' αδειπνον. Arist. A. 1154.

Αδεκατευτος.

—Αδεκατευτους τῶν θεῶν ἱερὰς— Arist. Eq. 301.

SYN. Ατελωνητος.

Αδελφεὸς,

Τρεῖς γαρ τ' εκ Κρονου εσμὲν αδελφεοὶ, ὃς τεκε Ρειη. Il. ο. 187.

Αδελφειος,

Ουδ' ετλη περιβῆναι αδελφειοῦ κταμενοιο. Il. ε. 21.

Αδελφὸς.

Ποτερον αδελφὼ ματρὸς εστὸν εκ μιᾶς; Eur. Iph. T. 497.

SYN. Αυταδελφος, κασις κασιγνητος, αυτοκασιγνητος, κοινοτοκος, ὁμαιμος, ὁμαιμων, ὁμογνιος,

νιος, συναιμος, συναιμων.—γνωτος.—συγγονος, ὁμοπατριος, ὁμοπατωρ, ὁμομητριος, ὁμογαστωρ, ὁμογαστριος.

Αδελφη.
Βαρὺ δ' εστενον ἁι δυ' αδελφαι. Call. 6 95.
SYN. Αδελφεα, κασις, κασιγνητη, αυτοκασιγνητις, γνωτὴ, ξυναορος, ὁμαιμων, συνομαιμων, συγγονος
PHR. Ω κοινὸν αυταδελφον-καρα.

Αδελφιδη.
Μεγακλεους αδελφιδην.—Arist. Nu. 47.
SYN. Εγγονη, ὑϊς, υἱδη, ὑωνη.

Αδεσμος.
Δεσμὸν δ' αδεσμὸν τονδ' εχουσα φυλλάδος. Eur. Supp. 32.
SYN. Αδεσμιος, αδετος, ανοζος.

Αδευκης.
Τῶν αλεεινω σφιμιν αδευκεα— Od. ζ. 273.
Ηέ τις ωλετ' ολεθρῳ αδευκέϊ ἧς επὶ νηός. Od. δ. 490.
SYN. Αηδης.—εμπευκης, εχεπευχης, περιπευχης, οξυπευκης, πευκεδανος, πικρος, επιπικρος, πολυπικρος.—απροσδοκητος.

Αδεψητος.
Καμμὲν αδεψητον βοεην στορεσ'— Od. υ. 2.
SYN. Αξεστος, απεπτος, ακατεργαστος, παναεργης, ωμος.

Αδεω. Vide Αηδεω.

Ἁδεω.
Ως οφελεν θανατός μοι ἁδεῖν κακὸς— Il. γ. 173.
SYN. Ἁδω, ανδανω, αρεσκω, ευαρεστεω.—ευεργετεω, χαριζομαι.

Αδηιος.
—Δὶ εθνεα μυρια Κελτῶν
Και Λιγυων περοωντες αδηϊοι. Apoll. 4. 647.
Exp. αγνωστος, αζητητος, ανενοχλητος.

Αδηκτος.
Ἧμος αδηκτοτατη πελεται τμηθεῖσα σιδηρῳ
Ὑλη—Hes. ε. 418.
SYN. Ακιος.

Αδηλητος.
—Αιει τοι αναξ, ατμητοι εθειραι
Αιὲν αδηλητοι. Apoll. 2. 711.
Vid. Αβλαβής. (Pass.)

Αδηλος.
Ουνεκεν ουκέτ' αδηλος επεπλεες— Call. 4. 53.
Ῥεια δ' αριζηλον μινυθει, καὶ αδηλον αεξει. Hes. ε. 6.
SYN. Αγνωριστος, αγνωστος, ασαφὴς, ασυμφανὴς, ασυνδηλος, αδοξος, αμαυρὸς.—αειδης, αειδελος, αφανὴς, αφανερος, αλαμπης, αδερκης, αδερκτος, αναυγητος, ανεπισημαντος, ατεκμαρτος, ατρανωτος, αοριστος. δυσοπτος, δυσκατοπτος, ανεμφαντος.

Αδην.
Ου ληξω πριν Τρῶας αδην ελασαι πολεμοιο. Il. τ. 423.
—Ειωθοτες εδμεναι αδην. Il. ε. 203.
SYN. Λιπαρῶς. αφθονως, εξαρκουντως, ρυδην, χυδην. δαψιλως. αλις

Αδηνὴς.
Ευνῆς δ' αδηνής εστιν αφροδισιης. Simon.
SYN. Απειρος.

Αδηριτος.
Ουδε τ' αδηριτος, ουτ' αλκῆς, ουτε φοβοιο. Il. ρ. 42.
SYN. Αδηρις, αφιλονεικος, αμαχος, αδαμαστος.

Αδηφαγια.
Ου γαρ · παυσατ' αδηφαγιης—Call. 3. 160.
SYN. Γαστριμαργια, γαστρισμος, απληστια, βουβοσις, λαιμαργια, λαφυγμὸς, λιχνεια, οψοφαγια, πολυφαγια
EPITH. Αινὴ, αζηκὴς, βορὴ, πανθοινὴ.
PHR. Λυσσαν αει βουβωστριν αναιδεῖ γαστρι φυλασσει.—Και χαλεπὴ δεσποινα συνεστιος ουποτε δαισμων ληθομενη.— Μαιμᾷ δε βορης αζηκεῖ λυσση γαστρος χαος. Opp.

Αδηφάγος.
—Διὸς ὑὸς αδηφάγον ανδρα καθειλεν. Theoc. 22. 115.
SYN. Φαγος, πολυφάγος, βουφάγος. καταφαγὴς, οψοφάγος, βόρος, καβαισος, ετερογναθος, τρυφητὴς, μαργὸς, γαστριμαργος, λαιμαργος, βρωτικὸς, γλισχρὸς, γαστροφιλος, λαφυστιος, λαφυκτης, προλοβωδης, λιχνος, ασωτος, λαβρος.

Αδιαντον.
—Χλοεροντ' αδιαντον. Theoc. 13. 41.

Αδιαντος.
—Και σθενος αδιαντον. Pind. Nem. 7.
SYN. Αβροχος.
Exp. ανιδρωτι.

Αδιδακτος
—Γαμων δ' αδιδακτος εουσα Musæ 31.
Ου χωρεῖ μεγαλην διδαχην αδιδακτος ακουειν. Phocyl. 84.
SYN. Απειρος, αμαθὴς, δυσμαθὴς, απαιδευτος, αδαημων.—αυτοδιδακτος.

Αδικεω.
Α ματηρ αδικεῖ με μονα— Theoc. 11. 67.
SYN. Αικιζω, αταω.—αεικειζω, ὑβριζω, εφυβριζω, καθυβριζω, αδικοπραγεω, παλακιζω.—ανομεω, ανομιζω, ανοσιεργεω.

Αδικημα.
Αδικημά του γυναικος εγκαλουμην ισως. Eur. I. 325.

Αδικια.

—Ανδρὸς αδικιαν αισχυνεται. ib. 341.

SYN. Ανομια, παρανομια, ανομημα, ανοσιοτης, αδικοπραγια, αθεσμια, ανεπιεικεια, κακεργια, παλακισμὸς, ὕβρις.—ἆισχος.

Αδικος.

Γηρυετ᾽ ανθρωπων αδικον νοον—Hes. ε. 258.

SYN. Ανομος, παρανομος, αγνωμων, αλιτρὸς, αταθαλος, αισυλος, αησυλος, αναρσιος, αθεμιτος, αθεμιστος, αθεμιστιος, αθεμιτοποιὸς, ανοσιος, ανοσιεργος, ανεπιεικης, ασελγης, υβριστὴς, αμετροκακος.

PHR. Οι βιῃ ειν αγορῇ σκολιὰς κρινωσι θεμιστας, εκ δὲ δικην ελασωσι, Θεῶν οπιν ουκ αλεγοντές. Il. π. 388.

Αδινος.

Ηυτε εθνεα εἶσι μελισσαων αδιναων. Il. β. 47.

—Ενθ᾽ αρα τε φρενες ερχαται αμφ᾽ αδινὸν κῆρ. Il. π. 481.

—Αδινου εξῆρχε γοοιο. Il σ. 316.

SYN. Συχνὸς, αθρόος.—αδιαλειπτος.—ισχνος, λεπτὸς, δαψιλὴς.—γοερὸς, ελεεινὸς, οικτρὸς, λυπηρός.

Αδιψος.

—Τεγξας αδιψον νηδύν. Eur. Cyc. 571.

Αδμὴς,

Ως ἥγ᾽ αμφιπολοισι μετεπρεπε παρθένος αδμής. Od. ζ. 109.

—Υπο δ᾽ ἡμιονοι ταλαεργοι - αδμῆτες. Od. δ. 635.

Αδμητος.

—Βουν ἦνιν, ευρυμετωπον
Αδμητην, ἣν ουπω ὑπο ζυγον ηγαγεν ανήρ. Il. κ. 293.

SYN. Αδμῆτις, ανανδρος.—αδαμαστος.

Αδμητος, Nom. Pr.

Ουδε Φερῆς Αδμητος ευρρηνεσσιν ανασσων— Apoll. 1. 49.

Αδοκητος.

Των δ᾽ αδοκητων πορον εὗρε Θεός. Eur. Alc. 1172.

SYN. Απρονοητος, απροσδοκητος, ασκοπος, απροσρατος, αελπτος, απροοπτος, απροορατος, απροιδης, ανωϊστος, αδοξαστος, παραδοξος.

Αδοκιμος.

Πεπλων λακισματ᾽, αδοκιμ᾽ ολβιοις εχειν. Eur. Fr.

SYN. Αεικης.—αποδοκιμος, αδοκιμαστος, αποβλητος, αθετος.

Αδολεσχης,

Αλλ᾽ ως ταχιστ᾽ εμπιπράναι την οικιαν
Των αδολεσχων. Arist. Nub. 1487.

Αδολεσχος.

Ιατρὸς αδολεσχος νοσοῦντι παλιν νοσος. Sent.

SYN. Λαλος, ευλαλος, απεριλαλητος, λαλοεις, πολυλαλος, λαληθρος, λαλαγητης, λαπιστὴς, ληρωδης, ματαιολογος, σπερμολογος, πολυλογος, απεραιτολογος, περιττολογος, αμετροεπης, αρτιεπης, πολυμυθος, ακριτομυθος, αηγητος, αθυρογλωσσος, αθυροστομος, στωμυλος, στωμυλιλος, κωτιλος, ποτιφωνὶς, βαβαξ, φλεδων, φληναφος, φλυαρὸς, ψιθυρος, ψυθός.

Αδολεσχια.

—Αλλα συγγνωμην εχε
Εμου παραινησαντος αδολεσχια. Arist. N. 1482.

SYN. Ακαιρια, φλυαρια, συνεχεια.— λαλια, αειλογια, απεραντολογια, περιττολογια, πολυλογια, μωρολογια, μωρολογημα, σπερμολογια, πολυμυθια, πολυφατια, πολυφωνια, στωμυλμα. λαβροστομια.

Αδολος

Αλλ᾽ ὅστις αδολον γνησιαν τ᾽ εχων φυσιν,
Εἶναι δικαιος, κου δοκειν εἶναι, θελει. Philem.

—Ομοφρονας λογους, δικαιους, αδολους, ὅσιους. Arist. A. 169.

SYN. Απλους, αφελὴς, ευγνωμων, επιεικὴς, ειλικρινης, ακηρατιος, ακεραιφνὴς, αληθής.

Αδονητος.

Και σθενος ἦν αδονητον ακοιμητων παλαμαων. Musæ 326.

SYN. Αδονευτος, ακλινὴς, ακινητος, αμετακινητος, ακλονητος, ακλυδωνιστος, αστεμφὴς, αστυφελικτος, ασκαρὴς, αστραφὴς, απεριστατος, ατεγκτος, ασειστος, ακατασειστος, αδιασειστος, ασαλευτος, ατιναντος, ασιγκροτητος.

Αδοξεων.

—Λογος γαρ εκτ᾽ αδοξουντων ιὼν,
Κάκ των δοκουντων αυτὸς, ου ταὐτὸν σθενει. Eur. Hec. 293.

SYN. Αδοξος, ακλεὴς.

Αδοξια.

Εν τω πενεσθαι δ᾽ εστιν, ἥ τ᾽ αδοξια,
Κἂν ἦ σοφός τις, ἥτ᾽ ατιμια βιου. Eur. Fr.

SYN. Ακλεια, δυσκλεια, ατιμια, δυσφημια, αισχυνη, αφανεια, κακοδοξια, ανωνυμια, αγένεια, δυσγενεια.

Αδος.

—Αδος τέ μιν ἵκετο θυμόν. Il. λ. 88.

SYN. Κορος, καματος, εκκακησις, καταφρονησις, πληρωσις, πλησμονή.

Αδοτος.

Οστ᾽ αδοτός περ εὼν δωσει γερας ουκ ελαχιστον. Hom. Merc. 570.

SYN. Αδωρος, αδωρητος, αεδνος.

Αδρανια.

—Τρεμε δ᾽ αψεα νισσομενοιο
Αδρανιῃ γηρα τε— Apoll. 2. 200.

SYN. Αδρανεια, αδυναμια, ολιγοδρανια, αδυνασια,

δυνασια, αναλκια, αναλκεια, αθενεια, αῤῥωϛεια, απραγμοσυνη, απραξια, αργια, αεργια, ατονια, ανασκησια, αμελετησια, ατεχνια, μαλακια, εκλυσις, κοπος, καματος, παρεσις, παρακμη, ραθυμια, μικροθυμια, μικροψυχια, ολιγοψυχια, μικροφροσυνη, δειλια.

Αδρανης.

—Αι νεοτητες

Αφρονες, αἱ πολιαὶ δ' εμπαλιν αδρανεες. Suid. e. Posidon.

SYN. Ολιγοδρανης, αργὸς, αεργος, ανεργὴς, απραγμων, ραθυμος, οκνηρὸς, αθενὴς, ανευρος, αναλκις, αδυνατος, ακικυς, ακρατὴς, ακρατωρ, ανανδρος, νωθρὸς, απαλαμνος, ακιδνὸς, αβληχρὸς, ατονος, απεδανὸς, αραιὸς, βλαξ, κακός.

Αδραστεια.

—Αδραστεια (Νεμεσις) μὲν ἁ Διὸς παῖς Eur. R. 342.

Αδρεπτος.

—Ἡβας δ' ανθος αδρεπτον εστω. Aesch. Supp. 671.

Αδρηστος.

—Αδρηστε-ὃς εκ θεοφιν γενος ἦεν. Il. ψ. 347.

Και Σικυῶνι, ὅθ' αρ' Αδρηστος πρῶτ εμβασιλευεν. Il. β. 572.

Αδριας.

Κεῖθεν δ' ευρυνθεισα τιταινεται Αδριας ἅλμη. Dionys.

Ἁδρὸς.

—Μεγα τὸ πραγμα, πολὺ τὸ νεῖκος,

Ἁδρὸς ὁ πολεμος ερχεται. Arist. R. 1131.

SYN. Μεγας, πολὺς, αδινος.—αφνεος.—χαλεπὸς.—ακμαῖος, ὡραῖος.

Ἁδροσυνη.

Ὡδέ κεν ἁδροσυνη σταχυες νευοιεν εραζε. Hes. ε. 471.

SYN. Ευπορια, ευετηρια, ευθηνια, ευθενεια, φορα, περισσεια, μεγεθος, σθενος, παχος, αφθονια, πλησιονια, δαψιλεια. ἁδροτης.

Αδροτης.

—Λιπεσ' ἁδροτῆτα κ̓ ἥβην. Il. π. 857.

SYN. Ανδροτης.—ἁδροσυνη, ὑψηλοτης.

Αδυνατος.

Αδυνατοι-γεγῶτες αυτοὶ διαφυλαξαι πολιν. Eur. Iph. A. 369.

—Αδυνατος λεγειν. Arist. N. 1073.

SYN. Αδυναμος, αθενὴς, ανισχυς, αμηχανος, αδρανὴς, ακρατὴς.—ανενδεκτος, ανεπιδεκτος, ανεγχωρητος.

Αδυτον.

Εν μεγαλῳ αδυτῳ ακεοντότε, κυδαινοντε. Il. ε. 448.

SYN. Ναὸς, ἱερατεῖον, ἱεροφυλακιον.—ἁγιασμα, ἁγιαστηριον.—σπηλαιον.

EPITH. Ευῶδες, θυῶδες, πῖον.

PHR. Χρυσεων-εις αδυτον τριποδαν-θησαυρὸν, ὃν περικαλλ' ετιμασε Λοξιας. Pind.

Αδυτος.

—Αδυτων επιβὰς κτεανων. Eur. Andr. 1034.

SYN. Αβατος.

Αδω. Vide Αειδω.

—Τετλιγος επεὶ τύ γε φερτερον ᾄδεις. Theoc. 1. 148.

Αδω.

Ασειν εν Τροιη ταχεας κυνας αργέτι δημῷ. Il. λ. 817.

SYN. Κορεω, κορεννυω, κορεννυμι, πληροω, εμπληθω, εμπιπλημι, εμφορεω. χορταζω.

Αδων. Vide Αηδων.

Αδονες αἱ πυκινοῖσιν οδυρομεναι ποτὶ φυλλοις. Mosch. 3. 9.

Αδωνια.

Μυστηρι', Ερμῆ, Διϊπολει', Αδωνια. Arist. Pac. 419.

Αδωνιασμὸς,

Ὁτ' Αδωνιασμὸς ετος οὐπι τῶν τεγῶν. Lys. 390.

Αδωνις.

Αιαζω τὸν Αδωνιν, απωλετο καλὸς Αδωνις. Bion. 1.

EPITH. Αγαπητὸς, τριφιλητος, ἱμεροεις, τερπνὸς, χαριεις, ὡραῖος, ροδοπηχυς, δυσποτμος, ἁβρὸς, στυγνὸς, ἁγνὸς, αμβροτος, νυμφιος, ερίδρομος.

PHR. Ασσυριος ποσις Αφροδιτης.—

Κλῦθί μευ ευχομενε, πολυωνυμε δαῖμον αριστε,
Αβροκομη, φιλερημε, βρυων ωδαῖσι ποθειναις,
Ευβελε, πολυμορφε, τροφὴ παντων αριδηλε,—
Αυξιθαλῆς, δικερως, πολυηρατε, δακρυοτιμε,
Αγλαομορφε, κυναγεσιοις χαιρων, βαθυχαῖτα·
Ιμερονες, Κυπριδος γλυκερὸν θαλος, ερνος ερωτος.
Orph. Hymn.

Αδωρητος,

—Αδωρητοι και απαστοι. Hom. M. 168.

Αδωρος.

Εχθρῶν αδωρα δωρα κ' ουκ ονησιμα. Soph. A. 674.

SYN. Αδοτος, ἀδωροδοκητος, αμισθιος.—κακοδωρος.

Αδωτης.

—Αδωτη δ' ουτις εδωκεν. Hes. ε. 353.

A E

ΑΕδνωτος.
—Ἁρπαγάς τε συγγονων
Χρηζοντες, αλφῆς της αεδνωτȣ δικην. Lyc. 549.
SYN. Αεδνος, απροικος, αφερνος. αδωριτος.

Αεθλευω.
Αλλ' ὁγ' αεθλευειν προκαλιζετο— Il. δ. 389.
SYN. Αθλεω, αεθλεω, αθλευω. αγωνιζομαι. αλκαζω, διαπληκτιζομαι, δηριαω, καταδηριαομαι, μαρναμαι, μαχομαι, παλαιω, φιλονεικῶ.

Αεθλητηρ.
Ιππῆες, κιθαρισαὶ, αεθλητῆρες, αοιδοὶ. Theoc. 22. 24.
SYN. Αεθλητης, αθλητης, αθλητηρ, αεθλευτηρ, αγωνιστης.

Αεθλιον,
Αλλ' αγε δη οἱ δῶμεν αεθλιον—Il. ψ. 537.

Αεθλον.
Ταλθυβιῳ κηρυκι διδȣ περικαλλὲς αεθλον. Il. ψ. 897.
SYN. Ἆθλον, επαθλον. βραβεῖον, γερας, γερασμιον. επιτιμιον.
EPITH. Αγακλυτὸν, αγλαὸν, πἸολιπορθον, αρηΐον, επιοινιον, αθανατον.

Αεθλος,
Ουτος μὲν δὴ αεθλος ααατος εκτετελεσται. Od. χ. 5.
SYN. Αγὼν, αθλησις, αθλημα, αθλοσυνη, αεθλοσυνη, αεθλον. πονος.
EPITH. Αταρβὴς, ακλιτος, αγωνιος. αλκηεις, αεξιγυιος, ατεκμαρτος, βαρὺς, δεινὸς, κρατερὸς, ευδοξος, ευπαλὴς, λυγρὸς, στυγερὸς, χαλεπὸς, πολυκμητος, πολυΐστωρ. ερατὸς, νικηφόρος, ἱερὸς, ὑψηλὸς, φιλοστεφανος, χρυσοστεφανος.

Αεθλοφόρος,
Σευαμενος, ὥσθ' ἵππος αεθλοφορος—Il. χ. 22.

Αεὶ.
Ὡς μευ αεὶ μεμνησαι ενηέος. Il. ψ. 648.
—Τον αει σκοτον. Soph. Œd. C. 1776.
SYN. Αιεὶ, αιὲν, εσαει, παντοτε, διηνεκῶς.—εκαστοτε, διὰ παντος, παντα τον χρονον.

Αειγενετης.
—Ἠδ ευχοντο θεοῖς αειγενετῃσιν. Il. γ. 296.

Αειγνητος,
Νυκτὸς αειγνητης πατέρα κλυτον—Orph.

Αειζωος
Τᾶς αειζωȣ ψυχᾶς μεδεων. Melamp.

Αειθερὴς.
—Ακτῖνες αειθερέες πυροωσιν. Suid.

Αειμνηστος.
—Κλεος αειμνηστον—Eur. Iph. A. 1185.

Αειδω.
—Ὁστε θεοῖσι κ̓ ανθρωποισιν αειδω. Od. χ. 346.
SYN. Ἀδω, ὑμνεω, ὑμνω, ψαλλω, μελιζω, μελπω, ανάμελπω, μολπαζω, λιγαινω, λιγυριζω, ὑδεω. ὑδω, γηρυω, λεγω, φωνεω.

Αειδομαι.
—Μνηστῆρσιν αεισομενος μετα δαῖτας. Od. χ. 352.

Αεικεια.
Πᾶσαν αεικειην απεχε χροΐ. Il. ω. 19.
SYN. Αεικια, αδικια, αισχροτης, αναξια, λωβη, ονειδος, ὑβρις, απρεπεια.

Αεικελιος,
Ὡς αν αεικελιος πᾶσι μνηστηρσι φανειης. Od. ν. 402.

Αεκηλιος,
—Παθεειν τ' αεκηλια εργα. Il. σ. 77.

Αεικὴς.
—Αεικέα λοιγὸν αμῦναι. Il. α. 341.
—Τῶν δε στονος ωρνυτ' αεικής. Il. κ. 483.
SYN. Απεικὼς, απρεπὴς, αισχρὸς, αναξιος, απεοικὼς, αναρμοστος, αναρμοδιος, ασυμβατος, ασυναρτητος. ασυνατλος. ασυστατος, ακαλλὴς, ακοσμος, ασχημων, ατιμος, ταραχωδής. ανομοιος.—ȣ πρεπων,—καθηκων,—προσηκων.

Αεικιζω.
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν αεικιζει μενεαίνων. Il. ω. 54.
SYN. Αικιζω, αδικεω, λωβευω, ὑβριζω, καταισχυνω.

Αειπλανος.
—Αειπλανα χειλεα γρηȣς. Suid.
SYN. Φλυαρὸς.

Αειρω.
—Ποτι γαιῃ χεῖρας αειρων. Od. λ. 422.
Μή μοι οἶνον αειρε μελιφρονα—Il. ζ. 264.
SYN. Αναειρω, επαιρω.—αιωρεω, μετεωριζω, ανεχω, ανυψοω. εξαρταω, διαιρω, προσφερω.—κȣφιζω, βασταζω.

Αεισμα.
Ησιοδȣ τὸ δ' αεισμα— Call. Fr.
SYN. ᾆσμα, μελος, ωδὴ.—επαινος.

Αεκαζομαι,
Και τα φερει αέκαζομενος τετληότι θυμῷ. Od. σ. 134.
SYN. Αναγκαζομαι. βιαζομαι.—αβολεω, αθελω. ȣ θελω,—βȣλομαι. ȣκ εθελω.

Αεκὼν.
—Αεκοντος εμεῖο. Il. α. 301.

SYN.

SYN. Ακων, ακουσιος, αβουλητος. ουκ εκων, μη βουλομενος.—αβουλος, ατειρος.

Αεκητι.
Ου παντων αεκητι θεων—Od. ζ. 240.
SYN. Ακουσιως.—παρα γνωμην.

Αελλα.
Εν δ' επεσ' υσμινη, υπεραει ισος αελλη. Il. λ. 297.
SYN. Θυελλα, αητης, ζαλη, ζαλος, βεμβηξ, δινη, καταιξ, καταιγις, λαιλαψ, συσσεισμος, στροβιλος. στρομβος.
EPITH. Αντιπορος, αδευκης. αλιπλανης, βαλιη, βυκτης, θεσπις, θοη, ωκυδρομος, ευτροχαλος, δυσκελαδος, φρικαλεη, λυγρα, ολοη, χειμερια. τραχεια, ζαχρηης.
PHR. Αργαλεων ανεμων αελλα.—μετηορα εργα.

Αελλης.
Ως αρα των υπο ποσσι κονισσαλος ωρνυτ' αελλης. Il. γ. 13.
SYN. Αελληεις, αελλωδης, θυελλωδης.

Αελλοπος,
—Ωρτο δε Ιρις αελλοπος αγγελεουσα. Il. θ. 409.

Αελλοπος.
Γηθοσυνος δ' ιπποισιν αελλοποδεσσιν οχειτο. Hom. V. 14.
SYN. Αερσιπους, ωκυπους, ωκυθοος, ωκυδρομος, ωκυποδης, ταχυπους, θοος, ανεμωκης, ποδηνεμος, αιθριππος.

Αελλω.
Ηυκομους θ Αρπυιας, Αελλω τ', Ωκυπετην τε. Hes. θ. 267.

Αελπης,
—Ζευς γαιαν αελπεα δωκεν ιδεσθαι. Od. ε. 408.

Αελπτος.
Λητω δ' εννημαρ τε και εννεα νυκτας αελπτοις Ωδινεσσι πεπαρτο. Hom. Apoll. 91.
SYN. Αελπος, αναελπτος, ανελπιστος.—αδοκητος, αναιστος.—σκληρος, δυσχερης.

Αελπτια.
Ο και τιν' αελπτια βαλων. Pind. Pyth. 12.
SYN. Ανελπιστια, απελπισμος, απορια, δυσελπια, απογνοια, απογνωσις, αμηχανια.

Αελπω.
—Αελποντες σοον ειναι. Il. η. 310.
SYN. Αελπτεω, ανελπιζω, απελπιζω, αναπιπτω, απογινωσκω, αθυμεω.

Αεμμα.
Η τε λυρη, τοτ' αεμμα το Λυκτιον, ητε φαρετρη. Call. 2. 33.
SYN. Τοξον.—εθημα.

Αεναος.
Κρηνης τ' αεναου και απορρυτου—Hes. ε. 593.

Αενναος,
Ευρον αενναον κρηναν υπο λισσαδι πετρη. Theoc. 22. 37.

Αεναων.
—Ποταμων απο αεναοντων. Hes. ε. 548.
SYN. Αιεναος, αειρροος.—απαυστος.

Αεξω.
Ανδρι δε κεκμηωτι μενος μεγα οινος αεξει. Il. ζ. 261.
—Υμετερον δε εκαστου θυμον αεξω. Od. ρ. 226.
—Και αδηλον αεξει. Hes. ε. 6.
SYN. Αυξανω.—ευφραινω.—επαιρω.

Αεξομαι.
Ως και εμοι τοδε εργον αεξεται. Od. ξ. 66.

Αεπτος.
Δροσοισιν αεπτοισι μαλερων οντων. Æsc. Ag. 145.
Exp. μη δυναμενος πιηναι.

Αεργηλος.
—Αεργηλης επι φατνης. Tryph. 14.
SYN. Κενος.—αεργος.

Αεργια.
Ου μεν αεργιης γε αναξ ενεκ' ου σε κομιζει. Od. ω. 250.
SYN. Αργια, ραδιουργια, νωθρεια, οκνηρια, απονια, αδρανια.

Αεργος.
Τω δε θεοι νεμεσωσι και ανερες, ος κεν αεργος Ζωη. Hes. ε. 301.
SYN. Αεργης, αεργηλος, βλακευων, βλακικος, νωθης, σχολαιος, απραγμων, απρακτος.

Αεριος.
—Αεριον σκοτον ομμασι τοισι βαλων. Eur. Ph. 1560.
SYN. Αερηιος, αεριωδης, ηεριος, διαεριος.—ηλιβατος.

Αεροβατεω.
Αεροβατω, και περιφρονω τον ηλιον. Arist. N. 225.

Αεροδινητος.
Αεροδινητους και νιφοβολους αναβολας. ib. Av. 1385.

Αερονηχης.
—Οιωνους αερονηχεις. ib. N. 336.

Αεροφοιτος.
—Ιταμαις κυσιν αεροφοιτοις. ib. R. 1326.

Αερσιποτης,
Κυκνοι αερσιποται μεγαλ' ηπυον—Hes. α. 316.

Αερσιποτητος.
Τη γαρ τοι νου νηματ' αερσιποτητος αραχνης. ib. ε. 775.

Αερσιπους.
Ιπποι αερσιποδες— Il. γ. 327.
SYN. Αελλοπους, θυελλοπους, ελαφροποδες, ποδωκης.

Αερταζω.
Πετρας αμφιρρῶγας αερταζοντες εβαλλον. Apoll: 1. 995.
SYN. Αειρω, επαιρω.
Αεσιφροσυνη.
—Αυτὰρ εγὼν ἑπομην αεσιφροσυνῃσι. Od. ο. 469.
SYN. Φαιλοτης.— αφροσυνη, χαλιφροσυνη, αβυλια.
Αεσιφρων.
—Ὁ δ' εμπεδος, ὐ δ' αεσιφρων. Il. υ. 183.
SYN. Αβυλος, ματαιοφρων, αβεβαιος, ασταθὴς, κῦφος. φρενοβλαβὴς.
Αετος. Vide Αιετος.
Αεω (inus.)
Νυκτα μεν αεσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαινοντες. Od. γ. 151.
SYN. Αναπαυομαι, κοιμεομαι.

A Z

ΑΖΑ.
—Σακος ευρὺ, γερον, πεπαλαγμένον αζῃ. Il. χ. 184.
SYN. Αυχμὸς, πῖνος, ῥυπος,— ασβολὴ, λιγνὺς.—σατρια, σατρωτης, πυθεδών.
Αζαλεος,
Πολλας δὲ δρῦς αζαλεας. Il. λ. 494.
SYN. Αζαλειος, αζεχὴς, αζηχὴς, αὖος, αναλέος, καρφαλέος, αὐαλεὴς, ξηρὸς, καταξηρος, πιναδης, σκελλὸς, δανὸς, φρυγιος, εξικμασμενος, τρασερὸς.— αινδρος.
Αζανω, αζανομαι.
Αζανεται μὲν πρῶτον επὶ χθονὶ δενδρεα καλά. Hom. V 271.
SYN. Αζω, αζαινω, αυω, αφαυω, αυαινω, αφαναινω, εξαυαινω, διατερσαινω, εξικμαζω, ξηραινω, καταξηραινω.
Αζηλος.
—Αζηλα κ' ὐκ ευδαιμονα. Eur. Iph. T. 619.
SYN. Κακοδαιμων, αθλιος.—ατιμος.—αζηλοτυπητος.—αεικής.
Αζημιος.
Εχθρὺς μεθεισα τὺς εμὺς αζημιυς. Eur. Med. 1050.
Ου γὰρ ὐδ' αζημιον,
Γνωμην μεν εἶναι τοῖς σοφοῖς λιην σοφην. ib. El. 295.
SYN. Ατιμωρητος, ατιτος, ανεκτιτος, ανεκδικητος.—αβλαβής.—αληθής.
Αζηχης.
—Εμὲ δ' ὐδ' ὡς θυμος ανιει αζηχής. Il. ο. 24.
SYN. Δεινὸς, ενδελεχης.—αζαλέος. κραῦρος.

Αζυξ.
—Κοραι γὰρ αζυγες γαμων πάρος— Eur. Hipp. 1425.
SYN. Αζυγὴς, αζυγος, αζευκτος, αγαμος.
Αζυγια.
Τοια δ' αζυγιη θεοεικελος— Naz.
SYN. Αγαμια, αγαμιον, μονυχια.
Αζω, αζομαι.
—Κεφαλην και γὐνατα Σειριος αζει. Hes. ε. 585.
Η μεν τ' αζομενη κεῖται ποταμοῖο παρ' οχθας. Il. δ. 487.
SYN. Αζαινω, καθαυαινω, καρφω, καρφυνω, κατακαρφω, σκελλω, τερσω, τερσαινω.
Ἅζω, αζομαι.
—Μηδ' ἅζεο θῦρον Αρηα. Il. ε. 830.
SYN. Σεβομαι, αιδεομαι, εκτρεπομαι, θεραπευω, λατρευω.
Αζωστος.
Γειτονες αζωστοι εκιον, ζωσαντο δὲ πηοί. Hes. ε. 343.
SYN. Αζωτοι.

A H

ΑΗδὼν,
—Πυκνοπτεροι δ' εισω κατ' αυτὸν ευστομῦσ' αηδόνες. Soph. Oed. C. 17.
Αηδω.
—Ουδ' οικτρᾶς γοον ορνιθος αηδῦς. Aj. 634.
Αηδονιευς,
Οιοι αηδονιῆες εφεζομενοι επι δενδρων. Theoc. 15. 121.
Αηδονὶς.
Ειτε σε γ' Ατθις ετερψεν αηδονὶς—Naz.
EPITH. Αιολοφωνος. αιολοδειρος, λιγεια, λιγυφωνος, λιγυμυθος. πανοδυρτος, παιδολετωρ, δακρυοεσσα. οξυφωνος, μελιγηρυς, μελιθρεπτος, μελιπνοος, μελῳδὸς, λαλος. ευγλωσσος, θηλυμανὴς, ειαρινη. ορθριος, ηεροφοιτος.
PHR. Συμπαντων αοιδοτατη πετεηνων.— Πανδιονος χαμμορος κορη.—Ὑμνῶν πολυχορδοτατα γηρυϊ.—νυμφαι παροδιτις——
Ξυθαι αηδονίδες μινυρισμασιν αντιαχευσιν
μελπῦσαι στομασιν τὴν μελιγηρυν οπα. Ep. l. 1.
—Αγχιστροφον γὰρ τὴν βοὴν διαπλεκει,
Και γαργαλισμὺς οργανοῖ κεκλασμενυς,
Εκ τῆς εν ακμῇ γλυκυθρου μεσυργιας. Philem.
Τὴν δ' ἡδυμελῆ ξυμφωνον αηδόνα Μυσης. Arist.
—Ως δ' οτε Πανδαρεὺ κυρη χλωρηὶς αηδὼν
Καλὸν αειδησιν εαρος νέον ισταμενοιο,
Δενδρεων εν πεταλοισι καθεζομενη πυκινοῖσιν,

Ητε

Ητε θαμὰ τρωπῶσα χεει πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ' ολοφυρομενη Ιτυλον φιλον, ὄν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' αφραδιας, κȣρον Ζηθοιο ανακτος.
Od. τ. 520.

Ανδεω, *vel* Αδεω.
—Καματῳ αδδηκότες ηδε και ὑπνῳ. Il. κ. 98.
SYN. Ταλαιπωρεω. οκνεω.—ανδιζομαι, αχθομαι.

Ανδονι@.
—Παρ ανδονιον πετραν—Eur. I. 1452.

Ανθεσσω.
—Ανθεσσον γὰρ ἔτ' αυτῶν. Il. κ. 493.
SYN. Ανθεω, ανθιζομαι.—ανθης ἔιναι.

Ανθια,
—Όταν δ' ανηρ
Πραξῃ κακῶς ὑψηλὸς, εις ανθιαν
Πιπ]ει κακιω τȣ̃ παλαι δυσδαιμονος. Eur. Hel. 425.

Ανθεια,
—Εν δὲ οἱ ἦτορ - παλλετ' ανθειη—Hom. B. 71.
SYN. Ασυνηθεια.—ανθες γαυριαμα.—αλαζονεια.

Ανμι.
Μῆνα δε παντ' αλληκτος αη νοτος—Od μ. 325.
SYN. Αω, αελλομαι, πνεω, πνειω, φυσαω.

Ανρ, ὁ.
—Φερεν δέ μιν ἱερὸς αὴρ Calab.
SYN. Αιθὴρ, αιθρη.
EPITH. Απλητος, απειρεσιος, ανεφελος, περινεφελος, αναστερος. ατρυγετος, αμετρητος, ανετατος, διψιος, διψαλέος, βιοθρεμμων. θεσπεσιος, πολιος, πυροφόρος, πνευστὸς, πνοιοδοτὴρ, μοχθαλοεις, εμπνοος, λεπ]αλέος, ευρὺς, υγρος, κυανεος, ὑγροκελευθος, ὑγροπορευτος, καταρρυτος, ακαταστατος, δῖος, ἱερος.
PHR. Κραιπνοσσυτος θῶκος,—πορος οιωνων.

Αὴρ, ἡ.
Οιη δ' εκ νεφεων ερεβεννὴ φαινεται αὴρ. Il. ε. 864.
SYN. Οχλὺς, ορφνη, γνοφος.
EPITH. Βαθεῖα, αλαμπετος, θεσφατος, δῖα γλαυκὴ, κυανεη.

Αεσιφροι, *al.* αεσιφροι,—αησυροι.
—Ὥστ' αεισυροι Μυρμῆκες—Aesc. Pr. 451.

Αησυρ@.
Εδραμεν ηΰτε πορτις αησυρος—Tryph. 351.
—Βορεας μεν - αησυρος—Apoll. 2. 1103.
SYN. Κȣ̃φος, ελαφρὸς, λεπ]ὸς, ευκινητος.—ελαφρῶς πνεων.

Ασυλ@.
—Ἧτ' αιεν αησυλα εργα μεμηλεν. Il. ε. 876.
SYN. Αισυλος, αδικος, αμαρτωλὸς.

Αητὴς,
—Ανεμοιο δε δεινὸς αητης. Il. ο. 626.

Αησις,
Ψυχρὰν αησιν, διψιον τε πυρ θεȣ. Eur. R. 417.

Αημα.
—Επει μεγα πȣλὺ τ' αημα—Call. 3. 55.
SYN. Αελλα, ανεμος, πεμφιγξ, πνεῦμα, πνοὴ, πνοὸς, διαπνοη, φύσα, φυσημα, αϋτμη, αὴρ.
EPITH. Ακαμας, ησυχος, αινὸς, αλικτυπος, αβρὸς, αχειμων, [illegible], [illegible], [illegible], μειλιχιος, βαλιος, βαρυπνειων, λιγυπνειων, βαρυγδȣπος, βροτολοιγὸς, δροσερὸς, δνοφερὸς, ευοδμος, εχθρὸς, ηεριος, θοὸς, [illegible], [illegible], λιαρὸς, ληθαῖος, λαῦρος, κελαδων, κȣ̃φος. κραιπνὸς, επιψυχων, πικρὸς, οξεα - συριζων, πτεροεις, χειμεριος.
PHR. Εννυχιαις πτερυγεσσι μελος συριζον αηται. ραδινην χυσιν αέρος. Nonn.

Αησητ@,
—Εμμι δ' αησσατος παμπαν αφ' ȣ̃ γινομαι. Ep.

Αητητ@.
Φρικτὸς, αητητος, μεγας, αφθιτος, ὃν στεφει αὴρ. Orph.
SYN. Αδαμαστος, ανικητος, απονητος. ακαταπονητος.

Α Θ

Αθαλατ]ωτ@.
—Απειρος, αθαλατ]ωτος. Arist. R. 205.
Exp. μη ναυτικός.

Αθαμαντις.
—Ὑδωρ Αθαμαντιδος Ελλης. Dionys.

Αθαμας.
—Και Αιολιδην Αθαμαντα. Opp.
EPITH. Ασεβὴς, αινομανὴς, οιστρομανης, τλημων.

Αθαμβὴς.
Πληγην αθαμβὴς κριος εγκορυσσεται. Lyc. 558.
SYN. Αδεὴς, αστεμβὴς, αστεμφὴς, ατρομητος, ακατατ[illegible], ατα[illegible], θρασυμεμνων, αυθαδής.

Αθανασια.
Εσσεται ανθρωποισιν εχων κλεος αθανασιας. Syb. 2.
SYN. Αφθαρσια.

Αθανατοι (Θεοι sc.)
Αθανατοι τιμῶσι παλαιοτερȣς ανθρωπȣς. Il. ψ. 788.

Αθανατ@,
Αιγιδ' εχεσ', εριτιμον, αγηραον, αθανατην τε. Il. β. 447.

SYN.

SYN. Αφθαρτος, απαραφθαρτος, απαραφθορος, ανωλεθρος, ακηρασιος, αγηρατος.—αιδιος. αμβροτος.

Αθαπ]ος.
Κεῖται παρ νηεσσι νεκυς, ακλαυστος, αθαπ]ος. Il. χ. 386.
SYN. Αταφος, αποταφος, ακηδὴς, ακηδεστος, ακηδευτος, ακτεριστος, ακτερεϊστος.

Αθαρα, αθηρα.
Κἀγω τοτ᾽ ηδη τῆς αθαρης πολλὴν εφλων. Arist. Pl 694.
SYN. Σεμιδαλις.

Αθεατος.
Μὴ τυμβον φθιμενων ανορυξῃς, μηδ᾽ αθεατα Δειξῃς ηελιῳ. Phocyl. 95.

Αθελκτος.
Ποινὰς αθελκτους ἀρταγῆς δεξαιμεθα. Lyc 1335.
SYN. Αμειλικος, αμαλθακτος, ακηλητος. αληκτος.

Αθεος.
Τους δε πονηρους, και τους αθεους.— Arist. Pl. 491.
Αθεοι τροποι - αθεα εργα. ib.
SYN. Αθεαστος, αποθεος, αντιθεος, μισοθεος, αρνησιθεος, θεοβλαβὴς, θεομίσης, θεομυσὴς, ανοσιος, ανοσιος, ασεβὴς, ασεπ]ος. αταδαλος, αλιτηριος, αθεμιστιος, αθεμιστιος.

Αθεμιστιος,
—Ανὴρ αθεμιστιος ειη. Od. σ. 140.

Αθεμιστος,
Αφρητωρ, αθεμιστος, ανεστιος εστιν εκεῖνος. Il. ι. 63.

Αθεμιτος.
—Και γαμους Κυπριδὸς αθεμιτας. Eur. I. 1093.
SYN. Αδικος, ανοσιος, αθεσμος, αθεσμιος.

Αθεριζω.
Τῶν δ᾽ αλλων ου περ τιν᾽ αναινομαι, ουδ αθεριζω. Od. θ. 212.
SYN. Αθερισσω, ατιζω, ατιμαω, ατιμαζω, αναινομαι, αποσειω, αμελεω, ολιγωρεω, αφροντιζω, αποπτυω, αποδοκιμαζω, ακηδεω, αδιαφορεω, απαναινομαι, καταφρονεω, καταβλεπω, καταπτυω, εξουδενεω, εξουθενεω, εξευτελιζω, εκφαυλιζω, εκφλαυριζω, εξουδενοω, περιεπ]ω, περιφρονεω, υπερφρονεω, υπερορaω.

Αθερμαντος.
Τιων δ᾽ αθερμαντον ἑστιαν δομων. Aes. C. 627.
Exp. αθρασυντος.

Αθεσμος.
Μὴ παραβῇς ευνας φυσεως εἰς Κυπριν αθεσμον. Phocyl. 178.
SYN. Αθεμιστιος—αῤῥητος.

Αθεσφατος.
—Αθεσφατα φυλ᾽ ανθρωπων. Hom. Ap. 298.
—Αἵδε δε νυκτες αθεσφατοι. Od. ο. 391.
—Και αθεσφατος οἶνος. Od. λ. 61.
SYN. Απελεθρος, μεγας, αμεγαρτος, ανηριθμος.—αῤῥητος, ανεκδιηγητος.—ευπορος.

Αθηλος,
—Ουδ᾽ ελεεις το παιδιον
Αλουτον ὂν, καθηλον ἑκτην ἡμεράν; Arist. L. 881.

Αθηλυς.
—Περι κυκλον αθηλέος ομφακα μαζου. Tryph. 33.
SYN. Αθηλυντος. αγαλακτος.

Αθηνη, Αθηναιη, Παλλάς.
—Αυτικα δ᾽ εγνω - Παλλαδ᾽ Αθηναιην. Il. α. 200.
Τὸν δ᾽ αὖθις προσεειπε θεὰ γλαυκωπις Αθηνη. Il. η. 33.
EPITH. Ατρυτωνη, αλαλκομενηΐς, Αρχεια, αιδοιη, αγελειη, αλκηεσσα, αντιανειρα, αλοχευτος, αγαυὴ, αγητωρ, αγεστρατος, αταρβητος, αλκιμαχη, ακαματος, ακαλανθις, αδαμαστος, αλιτις, αχραντος, ανεμωλιος, ακρηδεμνος, ασιδηρος, αβροχιτων, απεργὴς, αγαμος, απειρωδιν, Ατθις, Ανεμωτις, αυτογονος, αμητωρ, αγρουδοιμος, ανυμφευτος. βλοσυρῶπις βαρυκτυπος, Γοργῶπις, Γοργολοφα, γλαυκὴ, δεινὴ δαϊφρων, δορυθαρσὴς, διογενὴς, δολομητις, ευπλοκαμος, ερυσιπ]ολις, εγρεκυδοιμος, εργοπονος, ευρυστερνος, ευπηληξ, ευθωρηξ, ευπαλαμος, ευπαρθενος, ηυκομος, θρασεῖα, θουρις, ἱππεια, Ιθανιας, ἱστοτελεια, ἱστοπόνος, ἱπποσοος, λαοσσοος, λαφρια, ληῖτις, μεγαθυμος, μενεδουπος, μενεχαρμος, μελαναιγις, μισονυμφος, Μιναῒς καθαρὴ, καλλιδιφρος, Ληΐδιη, Λιβυστὶς, ξανθὴ, ξουθὶς, οβριμοπατρη, ογκαιη, ομβριμη, ποτνια, πολυβελος, πολυμητις, πολιὰς, πυλαιτὶς, πυλαιμαχος, π]ολιπορθος, περσεπ]ολις, περιφρων, πολιουχος, πολεμιδοκος, σοφὴ, σακεσπαλος, Τριτωνὶς, τριτογενεια, τριγενητος, ταλαεργος, τολμηεσσα, ταυροκνημις, φιλομολπος, φιλεριθος, φοινικὴ, φθισιμβροτος. φερασπις, ουγοδεμνος, φοβεσιστρατη.
PHR. Διος τεκος—θυγατηρ— κουρη· ποθων— γαμων αδιδακτος.— δῖα θεαων.— παῖς αμητωρ.—κυαναιγις παρθενος.

Παλλὰς μουνογενὲς, μεγαλου Διὸς εκγονε σεμνη
Δῖα μακαιρα θεὰ, πολεμοκλόνε, οβριμοθυμε,
Αῤῥητ᾽, αὖ ῥητὴ, μεγαλωνυμε, αντροδιαιτε.—
Οπλοχαρὲς, οιστρῶσα βροτῶν ψυχὰς μανιαισι
Γυμναζουσα κορη, φρικωδη θυμὸν εχουσα.
Γοργοφονε, φυγολεκτρε, τεχνῶν μῆτερ πολυολβε.
Ορμαστειρα, φιλοιστρε κακοῖς, αγαθοῖς δε φρονησις.
Αρσην μεν και θῆλυς εφυς, πολεματοκε μῆτι.
Αιολομορφε δρακαινα, φιλενθεε, αγλαοτιμε·

Φλεγραιων

Φλεγραιων ελετειρα, γιγαντων ιππελατειρα.
Τριτογενεια, λυτειρα κακων, νικηφορε δαιμον.—
Γλαυκωφ', ευρεσιτεχνε, πολυλλιστη βασιλεια.
Κλυθι μυ—κ. λ. Orph. Hymn.

Αθηναι, Αθηνη.
—Και δημος Αθηνων. Hom. Ap. 30.
—Και ευρυαγυιαν Αθηνην. Od. η. 80.
EPITH. Αριστωδινες, αρχαιαι, αριζηλωται, ιεραι, ευωνομοι, ευπυργοι, ζαθεαι, κραναιαι, μεγαλοπολιες, μεγαλαι, κλειναι, θεοδμητοι, θεοσεβεις, λιπαραι, ιοστεφανοι, καλλιχοροι, καλαι, πολυυμνοι, θαυμασται.
PHR. Πασων τιμιωτατη πολις. Μητροπολις. ευιππος χωρα. Αθηνας ευκτιμενον πτολιεθρον. Ελλαδος ευχος. Σεμνον Παλλαδος κλεινον πεδον. Κεκροπιδων αστυ παλαιογονων. Μυθων μητηρ. Κεκροπος πολις. Χθων Θησηϊς.

Αθηναιοι.
Στησε δ' αγων, ιν' Αθηναιων ισταντο φαλαγγες. Il. β. 558.
EPITH. Κεκροπιδαι, Ερεχθειδαι, μικροπολιται, μεταβολοι, ταχυβουλοι, ολβιοι.
PHR. Κουροι Αθηναιων. Μνηστηρες αυτης. Θεων παιδες μακαρων. Ακμαιονιδων ευρυσθενης γενεα. Ερεχθειδαι το παλαιον ολβιοι. Ερεχθεος αστοι. Περικλυτοι ανδρες. κελευθοποιοι παιδες Ηφαιστου.

Αθηρηλοιγος.
Φηη αθηρηλοιγον εχειν ανα φαιδιμω ωμω. Od. λ. 127.
SYN. Αθηροβρωτον, πτυον, λικμος, λικμητηριον, λικνον.

Αθικτος.
Λεκτρων αθικτων ηλθες εις συναλλαγας. Eur. Hipp. 652.
—Μυρτοιο δε χειρες αθικτοι. Call. 3. 201.
SYN. Αaπτος, αναπτος, αθιγης, αθικτωρ, αμιαντος, ακηλιδωτος, αμωμος, ασπιλος, ασπιλωτος, αχραντος, ανεπαφος, απινης, αψηλαφητος, αψηλακτος, αψαυστος, αρρυπαντος, ακεραιος, αφθορος.

Αθλευω,
—Τον μυριετη χρονον αθλευσω. Aesc. Pr. 95.

Αθλεω.
—Και πολλα περ αθλησαντα. Il. ο. 30.
SYN. Αεθλευω, διαθλεω.—κακοπαθεω, κοπιαζω. αθλιος ειναι.

Αθλημα,
Κειτο τα ταιν χεροιν αθληματα—Theoc. 21. 9.

Αθλος.
Αθλων, οια τε πολλα μετ' ανθρωποισι πελονται. Od. θ. 160.
SYN. Αεθλος. αγων.

Αθλητηρ,
—Ουδ' αθλητηρι εοικως. Od. θ. 164.

Αθλητης,
Ουδεν κακιον εστιν αθλητων γενους. Eur. Fr.
SYN. Αεθλητης, αμιλλητηρ, παγκρατιαστης, πυγμαχος, πυκτης, ετασκητης. στεφανιτης. αγωνιστης, ασκητης.

Αθλοφορος.
Ιπποι αθλοφοροι, οι αεθλια ποσσιν αροντο. Il. ι. 124.
SYN. Νικητης.

Αθλιος.
Ανθρωπος ουτος εστιν αθλιος φυσει. Arist Pl. 118.
SYN. Ταλας, ταλαπειριος, ταλαιπωρος, ταλαινος, ταλαος, τληπαθης, δυστυχης, δυσταλας, δυσμορος, δυσκριστος, δυστηνος, δυσδαιμων, κακοδαιμων, δαιμονιος. ατυχης, κακοτυχης, αινος, αινοπαθης, κακοπαθης, ανολβος, ανολβιος, αποτμος, κακοποτμος, δυσποτμος, δειλαιος, δειλημων, βαρυτλημων, βαρυψυχος, πολυπονος, οιζυρος, σχετλιος. ακυρος. τλημων, οιζυρος.

Αθολωτος.
—Κρηνη η τ' αθολωτος. Hes. ε. 593.
SYN. Αθολος, αθολωτος, ανεπιθολωτος.—διαυγης, διαφανης.—ατοραχος.

Αθραυστος.
Ιερος τ' αθραυστος Ταιναρου μενει λιμην. Eur. Cyc. 291.
Πυργοι τ' αθραυστοι Τρωϊκης ησαν χθονος. ib. Hec. 17.
SYN. Αρρηκτος, ακλαστος, αθρυπτος, ανεκβιαστος, αλωβητος.—ελοτελης. ισχυρος.

Αθρεω.
Ουδε πη αθρησαι δυναμην. εκαμον δε μοι οσσε Παντη παπταινοντι προς ηεροειδεα πετρην. Od. μ. 232.
SYN. Βλεπω, ορaω.

Αθροιζω, αθροιζομαι.
Πληρωμ' αθροισας των φιλων. Eur. I. 664.
Λεξον, τις οχλον τονδ' αθροιζεται τυχη. ib. Herac. 122.
SYN. Αγειρω, αναλεγω, συμφορεω, περισαττω.—νηεω, κατασωρευω, περισωρευω. συναγω.

Αθροισις,
Στρατου τ' αθροισις, πολεμιων τ' αγωνια. Eur. Hec. 313.

Αθροισμ'.
—Αθροισμ' ιδων. Ib. Or. 872.
SYN. Αγυρις, αγορα, συναθροισμος, συλλογη, συλλογια, αγερσις, αγερμος. επαγερσις, συναγελασμος, ομαδος. αλια, αλεστης, συγκομιδη, σωρεια, συμφορησις. σωρευμα.

Αθροος.

Ἡμεῖς δ᾽ αθροοι ᾶδε κατα στρατὸν ευρὺν Αχαιῶν. Il. β. 439.

SYN. Αδινος. ὁμηγερὴς, συνεχὴς, θαμινὸς, συνεπτυγμενος, συνεσκευασμενος, ακριτοφυρτος. αολλὴς.

Αθρυπτος.

Ειθιζε δε διαιταν εχειν καθαρειον, αθρυπτον. Pythag. 35.

SYN. Ατρυφερος, ατρυφητος.— ανδρειος.— αθραυστος.

Αθυμεω.

Τί χρῆμ᾽ αθυμεις;—Eur. El. 831.

SYN. Αποθυμεω, δυσθυμεω, λειποθυμεω, βαρυθυμεω, μικροθυμεω, αελπτω, μεναινω, μενεαινω, αλυω, εκλυομαι, λειποδρανῶ, εναποψυχω, ψυχορραγῶ, διακειμαι. ανιαομαι, λυπεομαι, ωρακιαω. ωρακιζω, απογινωσκω.

Αθυμια.

Πᾶσα δ᾽ αθυμια, και κακοτης ἕπεται. Tyrt. 4. 10.

SYN. Λειποθυμια, λειποψυχια, αδημονια, ανδια, αηδια, λυπὴ, αελπτια. αλγος. ανιη.

Αθυμος.

—Νῦν δ᾽ ασκελεες ϗ αθυμοι. Od. κ. 463.

SYN. Δυσθυμος, αθυμητης, μικροψυχος, λειποθυμος, περιλυπος, κατηφὴς, σκυθρωπος, αλεγεινός.

Αθυρμα.

—Φερῶν ερατεινὸν αθυρμα. Hom. Merc. 40.

—Διδε δ᾽ αρ᾽ αθυρματα θυμῷ. Od. σ. 322.

SYN. Αθυρματιον, παῖγμα, παιγνιον, παιγνια, παιδιὰ, εψια.—αγαλμα.

EPITH. Απολλωνιον, Αφροδισιον, καλὸν, περικαλλὲς, τερπνόν.

Αθυρογλωσσος,

Ανὴρ τις αθυρογλωσσος, ισχυων θρασει,
Αργεῖος, ουκ Αργεῖος, ηναγκασμένος,
Θορυβῳ τε πισυνος, κἀμαθει παρρησια,
Πιθανος ετ᾽ αυτὲς περιβαλεῖν κακῷ τινι. Eur. Or. 901.

Αθυροστομος.

Αθυροστομος δ᾽ ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς
Οιμωγᾶς ὑποκεῖται. Soph. Ph. 189.

SYN. Αδολεσχος.

Αθυρσος.

—Αθυρσοι Βακχαι—Eur. Or. 1318.

Exp. κακοθυρσοι,— θυρσων δεομενοι.— ἠ μετα θυρσων.

Αθυρω.

Αψ αὖτις συνεχευε ποσιν ϗ χερσὶν, αθυρων. Il. ο. 364.

SYN. Αθυρεω, αθυρευομαι, ορχεομαι, παιζω. εμπαιζω, διαπαιζω, θρυπτω.

Αθυτος.

Ανιερος αθυτων πελανων τρυχη. Eur. Hipp. 147.

Αθῷος.

Τῷ μεν γαρ ἔνι κινδυνος, ὁ δ᾽ αθῷος μενει. Eur. Fr.

SYN. Αζημιος.—αβλαβης.—αναιτιος.

Αθωπευτος.

—Τας αθωπευτες δικας. Lyc. 1399.

SYN. Αθελκτος, ασπλαγχνος, αμειλιχος, ακολακευτος.—καθαρός.

Αθως.

Θρηΐκιός τ᾽ Αθως, ϗ Πηλιε ακρα καρηνα. Hom. Ap. 33.

A I

ΑΙ'Α.

Τες αμφω ζωὲς κατεχει φυσιζοος αῖα. Od. λ. 300.

SYN. Γῆ, γαῖα, χθὼν, πεδον.

EPITH. Ασπετος, βαρυχθων, ερατὴ, ευσταχυς, επιτροχος, εριβωλαξ, ερισπορος, πολυσπορος, ευβοτος, πολυληΐος, πολυδιψιος, πολυπτολις, πολυπυρος, πολυορνιθος, πιειρα, ποιητρόφος, ηερινη, κελαινη, τρηχεῖα, ομβριμος, σιδηρομητηρ, ψαφαρή.

Αιαγμα.

—Συν αλαλαγαῖς δ᾽ αιαγματων. Eur. Ph. 347.

SYN. Γοος, θρῆνος, οδυρμὸς, ολοφυρμὸς, ολοφυρσις, οιμωγη, οἶκτος, οικτιρμὸς, οικτισμὸς, πενθος, κλαῦμα, κλαυθμὸς, κλαυθμυρισμὸς, κωκυμα, κωκυτὸς, στεναγμὸς.

Αιαζω.

Ὡς εγὼ αινοτοκεια φιλον τεκος αιαζεσα. Mosc. 4̊27.

SYN. Οιμωζω, οδυρομαι, ολοφυρομαι, κατολοφυρομαι. κλαιω, κατακλαιω, κλαυθμυριζω, κλαυτασκω, κωκυω, ανακωκυω, θρηνεω, δακρυω, ωρυομαι.

Αιαιη.

Νῆσον ες Αιαιην σχησεις ευεργέα νῆα. Od. λ. 70.

Αιακὸς,

—Ὁ δ᾽ ἆρ Αιακὸς εκ Διὸς ἦεν. Il. φ. 189.

EPITH. Αστηρικτος, απτοητος, αιολομητις, θρασὺς, Ισοφονος, φυσιζοος.

PHR. Ὁμογνιον αἷμα Αυαιε.—βλαστημα Διὸς. Nonn. D.

Αιανὴς.

Απο γαρ κορος αμβλυνει
αιανὴς ταχειας απάδις. Pind. Pith. 1.
—Νυκτὸς αιανής κυκλος. Soph. A. 681.

SYN.

SYN. Αιανος, ενδελεχής, αΐδιος, αδιαλειπτος.—θρηνητικὸς, δεινός.

Αιας, Οιλῆος.
Λοκρῶν δ' ἡγεμονευεν Οΐλῆος ταχὺς Αιας. Il. β. 527.
EPITH. Οΐλιαδης, μεγαλητωρ, δουρικλυτος, λινοθωρηξ, καρτεροθυμος, χαλκεος.

Αιας, Τελαμωνιος.
Αιας δὲ πρῶτος Τελαμωνιος ἑρκος Αχαιῶν. Il. ζ. 5.
EPITH. Τελαμωνιαδης, αντιθεος, αμαρτοεπης, βοὴν-αγαθὸς, αρηΐος, Αιακιδης, αμυμων, αυτοσφαγὴς, βυγαΐος, βαρὺς, δεινὸς, δυστραπελος, δυσωνυμος, διογενὴς, δαΐφρων, μενεδηιος, αταρβητος, πελωριος, θρασὺς, θυριος, καρτερὸς, καρτεροθυμος, ληθιπονος, κλεινὸς, κυδαλιμος, ομβριμος, ομβριμοθυμος, μεγας, μεγαλητωρ, σακεσφόρος, φερασπις, τρικορυθος, φαιδιμος, ευρυβιας, ὑπερβιος, ἱππομανὴς, ωμοκρατὴς.
PHR. Ὁ μεγας βαρυμανιος ἡρως.—εν δαΐαις ατρεστος μαχαις.—πρηστὴρ Ενυῦς ουπότ' ες φυγαν τραπεὶς.—παις εσθλος εὐσθενεος Τελαμωνος.

Αιγαιων.
Ον Βριάρεων καλευσι θεοὶ, ανδρες δέ τε παντες Αιγαιωνα. Il. α. 404.

Αιγανεα.
—Καμπυλα τοξα, και, αιγανέας δολιχαυλυς. Od. ι. 156.
SYN. Αγκυλη, ακοντισμα, ακοντιον, ακυς.—βελος, βολὶς, δορυ, ἧμα, ξυστὸν, παλτὸν, οΐστὸς, τραπηξ.—αιχμη.
EPITH. Δολιχηρης, θοὴ, κωπηεις, νεοθηγὴς, ταναός.

Αιγειος,
—Ὑπερθεν-Αιγειην κυνεην κεφαλῆ εχε. Od. ω. 230.

Αιγεος.
—Αιγεον ασκὸν εχων μελανος οινοιο. Od. ι. 196.

Αιγειρος.
—Χαμαὶ πεσεν αιγειρος ὡς. Il. δ. 482.
EPITH. Λευκὴ, μακεδνὴ, μακρὴ, ὑδατοτροφὴς, ταναὴ, τανυρριζος.
PHR. Ηρακλεος ἱερὸν ερνος.—Αιγειρος φυλλοισιν απειρεσιοις κομοωσα, Τῆ θαμὰ δὴ λακερυζαι επευλιζοντο κορωναι. Ap. 3. 927.

Αιγιαλεια,
—Αιγιαλεια περιφρων Αδραστινη. Il. ε. 412.

Αιγιαλος.
Ως δ' ὅτ' ἐν αιγιαλῷ πολυηχεΐ κῦμα θαλασσης. Il. δ. 422.
SYN. Θὶν, ακτὴ, ακρα, ηϊὼν, κροκαλη.
EPITH. Ευρὺς, κοΐλος, ατρυγετος, ερημαΐος, πολιὸς, δυσηνεμος, πολυηχης, ημαθοεις, δολιχος, αγχιαλος, ανεπτεπητος, ψυχρὸς, ευοσμος,

Αιγιβοτος.
—Ουτέ τι λειμὼν-αιγιβοτος. Od. δ. 605.
SYN. Αιγιβοτης.—αιπολος.

Αιγιζω, αιγιζομαι.
—Αιγιζεσθε νευρίδας. Aesc. Fr.
SYN. Διασπαω, διασπαρατ]ω.—αελλομαι.—αιπολεω.

Αιγιλιψ.
Ἡτε κατ' αιγιλιπος πετρης δνοφερὸν χεει ὕδωρ. Il. ι. 15.
SYN. Αιψηρὸς, ὑψηλὴ, προβλὴς, περιμηκης.

Αιγινα.
—Κυρη κλυτυ Ασωποιο. Orph.

Αιγινα.
Νῆσός τ' Αιγινα—Hom. Ap. 31.
EPITH. Δικαιοπολις, Δωρὶς, ευανδρος, φιλομολπος, μητροπολις.

Αιγινοεις.
—Αιγινοεντα διεδραμεν υρεα μακρα. Hom. 18. 12.

Αιγιον.
—Ἠδ' Αιγιον αμφενομοντο. Il. β. 574.

Αιγίς.
Αιγίδ' εχυσ' εριτιμον, αγηραον, αθανατην τε. Il. β 447.
EPITH. Αμφιδασεια, αριπρεπης, αρρηκτος, βλοσυρῶπις, δεινὴ, θυρὶς, θυσσανοεσσα, δασυμαλλος μαρμαρεη, σμερδαλεη, ερεμνὴ, φθισιμβροτος, παμφανοωσα, χρυσειη.
PHR. Ανυτατον οπλον ολυμπυ.—Προαγγελος νικης. Γοργειῳ κομοωσα εχιδνηεντι καρηνῳ. Nonn. D.

Αιγιοχος.
—Αιγιοχοιο Διὸς τεκος—Il. α. 202.

Αιγισθος.
—Επει εκτανε πατροφονῆα
Αιγισθον δολομητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν εκτα. Od. α. 300.
EPITH. Θυεστιαδης, αναλκις, αμυμων, κοινολεχὴς.

Αιγλη.
Αιγλη παμφανοωσα δι' αιθέρος ὐρανὸν ἶκε. Il. β. 458.
SYN. Αυγὴ, αιγλαια, αυγασμα, αυγασμὸς, αμαρυγὴ, αμαρυγμα, επαυγασμα, λαμψις, λαμπηδὼν, λαμπροτης, μαρμαρυγὴ, σελας, στιλβη, στιλβηδων, στιλβωσις, στιλπνοτης, τηλαυγησις.
EPITH. Αμβροτος, ανεφελος, αιθοψ, δεινὴ, γαιηοχος, διοσδοτος, ενθεος, ηελιωτις, θνητη, ευβοστρυχος, ευσκοπος, αντωπὴς, ζαθεη, ἰσοχροος, παμφαὴς, πολυπαμφαος, πανδερκὴς, τηλεσκοπος, φαεσιμβροτος, λευκὴ, σελαεννη, φαεθοντις, μαρμαρεη, τρισαυγης, λαμπουσα,

ὑρανοδείκτος, φωσφόρος, χαροπή, μαλακή.—ἀστατος, ἀργυρέος, ἀντωπιος, ἀντιῤῥοπος, ἀντιτυπος, παλιναγρετος, παλινδρομος, αὐτοσσυτος, ἑτεροσσυτος, θεοσσυτος, βιοτήσιος, ἐπιδήμιος, ὁμοφεγγης, πολυδαιδαλος, πολυδιψιος, ἑκηβόλος, κελαινεφης, νεοφεγγης, ἐγχλοος, φαινος, σελαστροφος, θαλαμηπολος, παντερπατος, φαεσιοντις. Nonn. D.——ηελιε,—σεληνης,—χαλκε αιγλη.

Αιγληεις

—Απ' αιγληεντος Ολυμπε. Il. α. 532.

SYN. Αγλαὸς, λαμπρός.

Αιγοκερεὺς.

Αυτῷ κυανεῳ υποκειμενος Αιγοκερῆϊ. Arat.

SYN. Αιγοκερὼς.

EPITH. Ηεροεις, αθαλπης, ιχθυοεις, νοτιος, χαλαζηεις.

Αιγυπιος.

—Επαλμενος, αιγυπιος ὡς. Il. ρ. 531.

SYN. Γὺψ.

EPITH. Αγκυλοχειλης, γαμψωνυξ.

Αιγυπτιαζω.

Ουκ ετος παλαι ηγυπτιαζετε. Arist. Θ. 929.

SYN. Πανεργεω. κακοτροπευομαι.

Αιγυπτιοι.

—Και Αιγυπτιες επαληθεὶς. Od. δ. 83.

EPITH. Δεινοὶ.

PHR. Αριπρεπεων γενος ανδρῶν.

Οι πρῶτοι βιοτοιο συνεστησαντο κελευθο.ς.

Αιγυπτος.

Πεμπταῖοι δ' Αιγυπτον εὐῤῥειτην ἱκομεσθα. Od. ξ. 257.

EPITH. Βαθεῖα, νειρη, ἱερὴ, ευβοτος, ευσπορος, εὐῤῥειτις, ευλειμων, εριθηλὴς, λιπαρὴ, μεγαλη, πολυλαϊος πολυπυρος, πυροφορος, κακοφρων, σκοτοεσσα, χθαμαλος.

PHR. Αεὶ σταχυεσσι βρυεσα.

Αιδεομαι,

Αιδεῖσθαι θ' ἱερῆα—Il. α. 23.

Αιδομαι.

Τὼ μεν ταρβησαντε και αιδομενω βασιλῆα. Il. α. 33.

SYN. Ἁζω, ἁζομαι, αγαζομαι, ἁγιστεω, αποβλεπω, γεραιρω, ευλαβεομαι, αιδεω, καταιδεομαι, θεραπευω. πρεσβευω, σεβαζω, σεβιζω.—φοβεομαι.—αισχυνομαι.—αρεσκομαι, οπιζομαι. οκνῶ.

PHR. Σεβαστικῶς διακειμαι πρὸς τινα.—σεπτῶς εχω.—δια τιμῆς, εν τιμῇ, δι' αιδες, αγω.

Αϊδηλος.

Ἡϋτε πῦρ αϊδηλον επιφλεγει ασπετον ὑλην. Il. β. 455.

SYN. Αδηλος, αδηλοποιος, αδοκητος.—ολεθριος.

Αιδης,

—Αιδης τοι αμειλιχος, ἠδ' αδαμαστος. Il. ι. 158.

Αϊς,

Τὸν δὸς αποφθιμενον δῦναι δομον Αϊδος εισω. Il. γ. 322.

Αιδονεὺς,

Μεχρις επ' Αϊδονῆος ὑπερθυμοιο βερεθρων. Cal.

Αιδωνεὺς.

—Αναξ ενερων Αϊδωνεὺς. Il. υ. 61.

SYN. Πλετεὺς, Πλετων.

EPITH. Αμειλητος, ακριτος, μελαγχαιτης, κρατερὸς, ιφθιμος, αλκιμος, δυσπειθὴς, κλυτοπωλος, νεκροδεγμων, φονιος, ὑπερθυμος, πανδαματωρ, νηλεης, πικρὸς, ψυχοφθορος.

PHR. Ὁ παντων ἁρπακτής.

Αϊδης.

Ευτέ μιν εις αϊδαο πυλαρταο πρȣπεμψεν. Il. θ. 367.

SYN. Αδης, ερεβος, ζοφος.

EPITH. Ανοστητος, αχλυοεις, δακρυοεις, πολυδακρυτος, πολυκλαυτος, εννυχος, ηεροεις, μελας, γλυκὺς, λυσιμελὴς, ερεμνος, πανζοφος, ζοφερὸς, λυγρὸς, στυγερὸς, κρυερος.

PHR. Μελαντειχης δομος Περσεφονης.—ευρωεις δομος Αιδȣ.— Αϊδωνηος βερεθρον.— Κοινὸς πᾶσι λιμήν.—αῤῥηκτοι τ' Αιδαο πυλαι, ϰ̀ δῆμος ονειρων.— δομον κρυερȣ Αιδαο.— αμφολοῆσι πυλησι πολυκλαυτε αιδαο.

Αϊδιος.

Ἑδρην αϊδιον ελαχες. Hom. 28. 3.

SYN. Ατελεστος, ατελευτητος, αχρονος, αιωνιος, αμηρυτος, ανεκλειπτος, απαραβατος.

Αϊδνος.

Ουρεος εν βησσησιν αϊδνῆς—Hes. Θ. 860.

SYN. Αειδὴς, σκοτιος, σκοτεινὸς, δνοφερός.

Αιδοῖος.

Αιδοῖος τέ μοι εσσὶ, φιλε ἑκυρὲ, δεινόςτε. Il. γ. 172.

SYN. Αιδοιïος, αιδεσιμος, αιδεστος. αζητος, ευλαβητέος, αποβλεπτος, ενδοξος, ευσεπτος, θεοσεπτος, ποτνιος. σεπτὸς. σεμνὸς, σεβαστος.—αιδοφρων, αιδημων, αισχυντηλὸς, αισχυντηρός.

Αϊδρεια.

Ουδε τ' αϊδρειη—Il. η. 198.

Αιδρια.

Οστις αϊδριη πελαση—Od. μ. 41.

SYN. Απειρια, αμαθια, αγνωσια, αδαημονια.

Αϊδρις.

—Αϊδρει φωτὶ εοικώς. Il. γ. 219.

SYN. Απειρος, αγνωμων, αδαημων, αμαθής: Αιδοφρων.

Αιδοφρων.
Οστις αιδοφρων - προς σ' ἦν μαλιστα. Eur. Alc. 669.
SYN. Αιδοῖος, αιδημων, ευλαβής.

Αιδώς.
—Νοος δ' απολωλε κ᾽ αιδώς. Il. ο. 129.
SYN. Αἶδος, αιδεσις, αισχυνη, αισχυντια, αισχυντηλια, εντροπὴ, ευλαβεια, σεμνοτης, θεραπεια, παρθενια, ἁγνευμα, σεβας.
EPITH. Ακηρατος, αφελὴς, ποτνια, γαμηλιος, μειλιχιη, παρθενικὴ, φιλοπαρθενος, ερατὴ, επιδημιος, τελεσσιγονος, τιμιος, υπειροχος, σοφὴ, σαοφρων.
PHR. Αλλα οἱ αιδὼς Ομμασι κυανεοισιν εφιζανε, κ᾽ δι' υπερθεν καλὰς αμφερυθηνε παρηιδας. Cal. —— Σαῖς γαρ οπωπαῖς Αγλαιης πνειουσα σοφὴ περιλειβεται αιδώς.

Αἰετὸς, αετὸς.
Αιετὸς ὑψιπετης επ' αριστερὰ λαὸν εεργων. Il. μ. 201.
EPITH. Αιθὼν, αλκηεις, γαμψωνυξ, αγκυλοχειλης, δαφοινὸς, αεροιποτητος, ὑψιπετηεις, ὑψικελευθος, ωκυπετης, πληνοκρατωρ, τανυπτερος, οξὺς, ωκὺς, ευπτερος, ευποιητος, μελας, θηρητὴρ, μορφνὸς, λιγυρὸς, πτηνὸς, πτεροεις, περοεσσης, νεφεληγης, χαμαι ὀπος, αμυστης.
PHR. Διὸς αισιος ορνις. Τελειοτατος πετεηνῶν. Ορνις εριστων. Διος πτηνὸς κυων. Αρχὸς οιωνων. Κρονιδαο διακτορος. Οιωνὸς μεγ᾽ υπειροχος αγγελιωτης, τȣ̃ ζηνὸς τεραων.— Οιωνων μενος ενεργανος. Οξὺ λαων, οξέα κεκληγώς.

Αιζηΐος,
Ως δ' σταν οξὺν εχων πελεκυν αιζηΐος ανήρ. Il. ρ. 520.

Αιζηὸς.
Ον π' αιζηὸς αφηκεν ανὴρ, πειρωμενος ἥβης. Il. ψ. 432.
Σευωνται ταχέες τε κυνες, θαλεροί τ αιζηοί. Il. γ. 26.
SYN. Νεος, νεανισχος, νεανιας, ακρηβος, κȣ̃ρος, ηΐθεος.
EPITH. Αγηθεος, ανθηρὸς, ευανθεμος, ανθεμωδης, ευθενὴς, διοτρεφὴς, ακμαζων, τερενοχρως, φιλοπαρθενος.

Αιητης.
Αυτοκασιγνητη ολοοφρονος Αιηταο. Od. κ. 137.
EPITH. Ολοὸς, απηνὴς, μεγαλοφρων, βαρυφρων, πολυφθονος, υπερηνωρ, υπερθυμος.
PHR. Κολχων κρειων, σημαντωρ. ὑὸς φαεσιμβροτε ηελιοιο.

Αιητος.
Η, και απ' ακμοθετοιο πελωρ αιητον ανεστη. Il. σ. 410.

SYN. Αιθων.—ανεμωδης.

Αιθαλιων,
Τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς οροδαμνισιν αιθαλιωνες Τεττιγες λαλαγεῦντες εχον πονον. Theoc. 7. 138.

Αιθαλοεις.
Αμφοτερησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κονιν αιθαλοεσσαν. Il. σ. 23.
SYN. Αιθων, αιθαλωδης.—αγλαος.

Αιθαλος.
Κατα δ' αιθαλȣ κηλῖδ' οικτροτατα κεχρωσαι. Eur. Hec. 911.
SYN. Αιθαλη, λιγνύς.

Αιθαλοω.
Τας Μολοποιȣ̀ς αιθαλωσασαι γυας. Lyc. 1340.
SYN. Απαιθαλοω, αιθολω, αιθω, αναιθω, αναιθυσσω, φλεγω, φλεγεθω, αναφλεγω, καταφλεγω, εμπρηθω, καταπρηθω, καιω, αποκαιω, διακαιω, εκκαιω, επικαιω, δαιω, πυροω, πυρπολεω, πυρακτεω.

Αιθαλωτος.
—Αιθαλωτον ες πετραν μολων. Lyc. 338.
SYN. Αιθαλωδης. κεκαυσμενος.

Αιθὴρ.
Αιθέρος εκ διης ότε τε ζεὺς λαιλαπα τεινει.. Il. π. 365.
—Ουρανόθεν δ' αρ' ὑπερραγη ασπετος αιθὴρ. Il. θ. 554.
SYN. Αὴρ.—αιθρια.—πῦρ. Aristoph.
EPITH. Ατρυγετος, ατερμων, αστερωπὸς, αστροχιτων, ατλητος, αιπεινὸς, απειριτος, ασπετος, αφθιτος, ακαματος, αβατος, ανεμβατος, αιολος, αγλαος, αιγλήεις, αιγληεις, ανεσελητος, ειδοτος, ευδιος, ἥσυχος, λαμπρὸς, τηλεφανὴς, φαιδιμος, φαεινὸς, ὑψιφανὴς, ηλιβατος, νηνεμος, ελευθερος, επταζωνος, επτατορος, ποικιλος, ποικιλονωτος, χαλκεος, μακρὸς, τανυκυκλος, ὑγρὸς, ερημος, δορυτινακτος, θαλερομματος, πυρωδης.
PHR. Διος οικησις, δωματιον.—Ο χθον' εγκυκλȣμενος. μεγαλωνυμος πατὴρ, σεμνοτατος παντων βιοθρεμμων.—Σοφὸς αρμονιας πατὴρ.
Ω Διὸς υψιμελαθρον εχὼν κρατος αιὲν ατειρὲς,
Αστρων ηελιȣ τε σεληναιης τε μερισμα,
Πανδαματωρ, πυριπνȣ, πᾶσιν ζωοῖσιν εναυσμα,
Υψιφανὴς Αιθὴρ, κοσμȣ στοιχεῖον αριστον.
Αγλαον ὦ βλαστημα, σελασφορον, αστροφεγγες,
Κικλησκων λιτομαί σε, κεκραμενον ευδιον ειναι.
Orph. Hymn.

Αιθεριος.
Ου γαρ όγ' αιθεριοιο φυλην εχον οιωνοῖο. Apoll. 2. 1258.
SYN. Αιθεριωδης.—αεροπορος.—αεριος.

Αιθεροδρομος.
—Ειδωλα πετεινων αιθεροδρομων. Arist. A. 1393.
Αιθιοπια.
Λαων, οἱ ναιουσι μελαμβροτον Αιθιοπιαν. Cal.
Αιθιοπες.
Αλλ᾽ ὁ μεν Αιθιοπας μετεκιαθε τηλοθ᾽ ἐοντας,
Αιθιοπας, τοι διχθα δεδαιαται, εσχατοι ανδρων,
Οἱ μὲν δυσομενου ὑπεριονος, οἱ δ᾽ ανιοντος. Od. α. 23.
EPITH. Αμυμονες, θεουδέες, εγχεσιμωροι, ἑσπεριοι, πυματοι, κελαινοι, μελανες, μελανοχροοι, μελανοχροες, κυανεοι.
PHR. Ηπειροιο πανυστατοι.
Αιθιοψ.
—Αυστε παιδ᾽ Αιθιοπα. Pind. Ol. 2.
Αἶθος.
—Τον δ᾽ αμφι τε δηιον αἶθος
Βαλλεν ατε στεροπη. Ap. 3. 1303.
SYN. Πυρ, φλόξ. πνῖγος.—καῦμα.
Αιθοψ.
—Επὶ δ᾽ αιθοπα οἶνον λεῖβε. Il. α. 462.
SYN. Κυανεος, μελας, αιθος. κελανοφαης, φαιος. ορφναῖος. πυῤῥὸς, θερμὸς, αιθαν. λαμπρὸς.
Αιθουσα.
Εκ δ᾽ ελασε προθυροιο, καὶ αιθουσης εριδουπου. Od. ο. 146.
SYN. Στοα, περιστωον, παριστας, βαρις.
EPITH. Δαιδαλεη, ξεστή.
Αιθρη.
—Πιτθηος θυγατηρ. Il. γ. 144.
Αιθρη.
—Ηελιοιο πολις καλλικτιτος Αἴθρη. Nonn.
Αιθρη.
—Ουδε ποτ᾽ αιθρη Κεινου εχει κορυφην. Od. μ. 75.
Αιθρια.
—Αιθριην δ᾽ αυθις εθηκεν ιδεῖν. Solon.
SYN Διαιθρια. ευδια, νηνεμια, γαληνη.
EPITH. Ανεφελος, νηνεμος.
Αιθρηγενετης.
Και Βορεης αιθρηγενετης. Od. ε. 296.
Αιθρηγενης.
—Αιθρηγενέος Βορεαο. Il. ο. 171.
Αιθριοκοιτεω.
Ἁδὺ δε τῷ θερεος παρ᾽ ὕδωρ ῥέον αιθριοκοιτεῖν. Theoc. 8. 78.
Αιθριος.
Ηλθ᾽ ανεμος Ζεφυρος μεγας αιθριος εκ Διὸς αισης. Hom. A. 433.
SYN. Ευδιος, ευδιεινὸς. διαιθριος, ευηλιος, προσηλιος, πανηλιος, ψυχρὸς, γαληνὸς.

Αιθρω.
Αιθρῳ και καματω δεδμημένον—Od. ξ. 318.
SYN. Στιβη, παγος, παχνη, δροσοπαχνη.
Αιθυια.
Αιθυιῃ δ᾽ εικυια ποτην ανεδυσατο λιμνης. Od. ε. 337
SYN. Κεπφος. λαρος.
EPITH. Πτωκας.
Αιθυσσω
Και φλογες αιθυσσωσι μαραινομενοι λυχνοιο. Arat.
SYN. Αιθω.—αυγαζω—ἀυω, παραθαλπω, παραθερμαινω, θερω, στατευω.
Αιθω.
—Εγὼ δ᾽ επὶ Δελφιδι δαφναν Αιθω. Theoc. 2. 24.
SYN. Αιθαλοω.—δαιομαι, εμπυριζομαι, πυρουμαι, πυρισσω. πρηθομαι, σελαγιζω, σμυχομαι, φλεγομαι. φλεγμαινω.
Αιθομαι
Δεινὸν αποπνειουσα πυρὸς μενος αιθομενοιο. Il. ζ. 182.
Αιθων.
Ἱπποι, αιθωνες, μεγαλοι. Il. β. 839.
—Και αγριον εμβαλε λιμὸν.
Αιθωνα, κρατερόν. Call. 6. 67.
SYN. Αιθοψ. αιθαλοεις. εμπυρος, διαπυρος, περικαης, περιφλεγης, ψολοεις, φλογιστὸς.—δεινος.—αρειος.
Αικαλλω.
Τα μὲν λογι᾽ αικαλλει με. Arist. Eq. 211.
SYN. Ὑπαικαλλω. σαινω, μειλισσομαι, κολακευω. ὑπερκολακευω, θωπευω, θωπτω. κοριζομαι, νοθευω, μωκιζω.
Αἰκη.
Τοξων αἰκὰς ἀμφις μενον—Il. ο. 709.
SYN. Αἶξ, αιθυγμα, βια, εξαλμα, επελασις, επελευσις, επιφορα, εφοδος, οἶμα, οιμημα, ὁρμὴ, ὁρμημα.
Αικε.
—Αικε πιθηαι. Il. α. 208.
Αικέν πως εθελησιν επι Τρωεσσιν αρῆξαι. Il. α. 408.
SYN. Ει, αν, ανπερ, εαν, εανπερ, ειπερ, ην.
Αικια.
Τῆς αικιας οἱ τυπτοντες ποθεν εκτισουσιν; Arist. Eccl. 650.
SYN. Αικισμα, αικισμὸς, πληγη, ὕβρις, αεικεια.
Αικιζω.
Αλλά μ᾽ ἁ Διὸς - Ολεθριον αικειζει. Soph. Aj. 402.
Αικιζομαι.
Και νῦν κατ᾽ οικους συνδετους αικιζεται. Ib 65.
SYN. Τυπτω, δερω, παιω, καταπαιω, αλοαω, ῥαβδιζω,

ῥαβδιζω, μαστιζω, μαστιγοω, μαστιξι ξαινω, θεινω, ἱμασσω.

Αικισμα.

—Ουλομεν' αικισματα. Eur. Ph. 1554.

SYN. Αικια.—πληγμα, πληγη.

Αἰκως.

—Σε μεν κυνες ἠδ' οιωνοι
Ελκησεσ' αἰκως. Il. χ. 336.

Αιλινος.

Ουδε Θετις Αχιλῆα κινυρεται αιλινα μητηρ. Call. 2. 20.

SYN. Αιακτος, επικλαυτος.—αθλιος.

Αιλουρος.

—Ἠδ' αιλουρους κακοεργους. Opp.
Ανδροβορων ὁμοτεχνε κυνων, αιλουρε. Epigr.

SYN. Αιγιλουρος, γαλεος, γαλη.—αιολουρος. (*Dawes Misc.* p. 261.)

EPITH. Οικογενής.

Αἷμα.

—Αυτίκα δ' ἦλθεν ανα στομα φοινιον αἷμα. Od. σ. 96.

SYN. Βρότος, ιχὼρ, λυθρον.

EPITH. Αμβροτον, αγαυον, αρχεγονον, αθῷον, ασταγὲς, ατρεκὲς, ακραιφνὲς, αρειμανὲς, αγαθὸν, αναρσιον, βασιληΐον, βλοσυρὸν, διοτρεφὲς, διϊπετὲς, ευγενὲς, ευκλεὲς, εμφυλιον, κελαινὸν, κελαινεφὲς, μελαν, μελαινεφὲς μελαμπαγὲς, πορφυρεον, κοτυληρυτον, ἱερὸν, ισόρροπον, θερμὸν, λιαρὸν, παχὺ, λευγαλέον, λιποσθενὲς, νοθον, πεδοστρεφὲς, μεμηνὸς, νηχυτον, ξανθὸν, ολοὸν, χλωρὸν, κυανεον.

PHR. Φονια δροσος. θυελλη Αρεος. ξενος ομβρος Ενυαλιου νιφετοιο. νασμὸς μελαναυγὴς.—κοκκοβαφὴς. κροκοβαφὴς σταγὼν.— Ορθιος αἱμαλεος ανεκηκιεν αυχὸς εερσης. Nonn. D.

Αἱμαλεος,

Γλαυκῆς βηρυλλοιο κ) αἱμαλεης αμεθυστου. Tryph. 69.

Αἱματηρὸς,

Τὰν αἱματηρὸν αταν. Eur. Or. 960.

Αἱματοεις.

—Ποδας και χεῖρας ὑπερθεν
Αἱματοεις. Il. ρ. 542.

SYN. Αἱμακτος, αιμηρὸς, αἱμων, αἱμωδης, αἱματωδης, διαιμος, καθαιμακτος, μιαιφονος, βροτοεις, φονηεις, φονιος, μιαιφονος, αἱμοβαφης—ερυθρος.

Αἱμαρβαντος.

—Αἱμαρβαντοι θυσιαι. Eur. Alc. 131.

Αἱμοφορυκτος.

Αἱμοφορυκτα δε δη κρεα ησθιον— Od. υ. 348.

Αἱμασσω.

Βωμὸν δ' αιμαξει κεραὸς τραγος ουτος ὁ μαλὺς. Theoc. Ep. 1. 5.

Αἱματιζω,

Πτωμασιν αἱματισαι πεδον, Aesc. Supp. 669.

Αἱματοω.

Σφαζ', αἱματου θεᾶς βωμόν. Eur. Andr. 259.

SYN. Εξαιματοω, καθαιμασσω, καθαιμαζω, λυθροω, φοινισσω.

Αἱματηφόρος.

—Αἱματηφορους μορους. Aesch. S. T. 425.

Αιματολοιχος.

Εκ του γαρ Ερως αιματολοιχὸς
Νειρει τρεφεται. Aesch. Ag. 1489.

Αιματοπωτης.

Γαμφηλῆσι δρακοντα κοαλεμον, αἱματοπωτην. Arist. Eq. 198.

Αἱματορροφος.

Λεοντες αντρον αιματορροφου. Aesch. Eum. 193.

Αιματορρυτος.

Ῥανισιν αιματορρυτοις
Θανουσαν. Eur. Iph. A. 1515.

Αἱμοτοσταγὴς.

Αχερoντιός τε σκοπελος αιματοσταγής. Arist. R. 474.

Αἱματωπος.

Τὰς αιματωποὺς κ) δρακοντωδεις κορας. Eur. Or. 256.

SYN. Αἱμωπὸς, αἱμοχαρὴς, φιλαιμων, φιλαιματος, φονικος.

Αιμος.

Ημενος ὑψηλῆς κορυφῆς επι Θρηΐκος Αιμου. Call. 4. 63.

EPITH. Δυσχειμων, χιονωδης, μακρὸς.

Αἱμοχαρὴς.

Αι γενος αἱμοχαρὲς, δολιον, κακὸν. Syb. l. 2.

Αιμυλιος,

—Μαλακοῖσι κ) αιμυλιοισι λογοισι. Od. α. 56.

Αιμύλος.

Ου γὰρ τ' Οδυσσεύς εστιν αιμύλος μονος. Eur. Fr.

SYN. Μειλικος, μειλικτηριος, ηπιος, επαγωγὸς, προσαγωγὸς, προσηνὴς, θελκτηριος, αρεσκος, εραστὸς, δελεαστικὸς, αστεῖος, χαριεις, ευχαρις, μαλακὸς, λαμπρὸς, ευτραπελος, στωμυλος, κομψὸς, κομψοτρεπής, καλλιεπής.

Αιμυλομητης.

—Πολυτροπον, αιμυλομητην. Hom. Merc 13.

Αἱμων.

—Σκαμανδριον αἱμονα θηρης. Il ε. 49.

SYN. Γνωριμος, επιστημων, ειδημων.—αἱμαλέος.

Αιμων.

Αἱμονα τε κρειοντα—Il. δ. 296.

Αιμονιδης.

Μαιων Αιμονιδης—Il. δ. 394.

Αινειας.

Αινεια,

Αινεια, Τρωων βυληφορε χαλκοχιτωνων. Il. γ. 463.
ΕΡΙΤΗ. Αγχισιαδης, αμυμων, δαΐφρων, μεγαθυμος, μεγαλητωρ, κρατεροφρων, θρασυφρων, εὓς, ερικυδής.
PHR. Παῖς Αγχισυ.—κρατερὸς παῖς Αγχισαο. παῖς εσθλος αμυμονος Αγχισαο. παῖς Κυπριδος. Τρωϊαδος βλαστημα σακεσπαλον. μηστωρ φοβυ. βοῆ θοὸς. ποδας ταχὺς. Τρωων αγός. κεκορυθμένος αιθοπι χαλκῷ. θεος πολεμιστης. Φιλος αθανατοισι θεοῖσι.
Αινεσια.
Ηρης αινεσιησι μητρυιος—Apoll. 3. 817.
SYN. Αινεσις, βυλη, σπυδη, δοκιμασια.
Αἰνεω.
Τυδειδη, μητ᾽ αρ με μάλ᾽ αίνεε, μητε τι νέικει. Il. κ. 249.
᾽Ω δεινὸν αἶνον αινεσας τὶ φής ποτε; Soph. Ph. 1420.
Αινίζομαι.
—Περι δη σε βροτῶν αινιζομ᾽ απαντων. Il. ν. 374.
SYN. Αινημι, επαινεω, καταινεω, κλειω, κληΐζω, επικλειω, ευηγορεω, ευφημεω, επευφημεω, εὐλογεω, προσερεω, εγκωμιαζω, πανηγυριζω, αγαμαι, ὑμνεω, κατακροτεω, παιανιζω, παιωνιζω, ανθομολογεω.— δοκιμαζω.— επαγγελλομαι.—ανανευω.
Αινιγμα,
Οστις σοφῆς αινιγμα παρθενυ μαθοι. Eur. Ph. 48.
Αινιγμος.
῾Ομως γε μεν τοι σοὶ δ᾽ αινιγμων ερῶ. Arist. R. 61.
Αινισσομαι.
Τι ποτε λογοισιν ἡ ξενη πρὸς τὸν θεὸν
Κρυπτοῖσιν αιεὶ λοιδορῦσ᾽ αινισσεται. Eur. I. 430.
Αἶνος.
᾽Ω γερον, αἶνος μέν τοι αμυμων ὃν καταλεξας. Od. ξ. 508.
SYN. Αινη, αινεσις, επαινος, εγκωμιον, ευφημια, ευλογια, ανθομολογησις.— συμφωνησις — λογος
ΕΡΙΤΗ. Αμυμων, αγακλεης, αφθονητος, αγηρως, αοιδιμος. μελεος, πολυκλεης, επηρατος, λυροκτυπος. ευκελαδος, λιγυρὸς, χαριεις.
PHR. ῾Ηδιστον ακεσμα.
Αινὸς.
—῾Οτε μὶν μορος αινὸς ἱκανοι. Il. σ. 465.
SYN. Βαρὺς, δεινὸς, φοβερὸς, επαινὸς: βριθὺς. χαλεπὸς.—βιαιος, σφοδρὸς.—αθλιος.
Αιναρετης.
Μη εμὲ γῦν ὗτός γε λαβοι χολος, ὃν συ φυλασσεις
Αιναρετη. Il. π. 31.
Αινοβακχευτος.
Προς της Λακαινης αινοβακχευτυ. Lyc. 792.
Αινοβιης.
—Τον αινοβιην Αγαθωνα. Anacr. 168. 1.
Αινογαμος.
Παρις αινογαμος—Eur. Hel. 1130.
Αινογενειος.
Θηριον αινογενειον—Call. 4. 92.
Αινοθρυπτος.
—Και ες μεσον, αινοθρυπτε,
Θες παλιν. Theoc. 15. 27.
Αινολαμπὴς.
Αινολαμπὲς σῖνος. Aesch. Ag. 397.
Αινολεκτρος.
Κευθμῶνος αἰνολεκτρον ευδανει μυχόν. Lyc. 1354.
Αινολετης.
Καὶ Κρονὸν αινολετην—Orph.
Αινολεων.
Θηριον, αἰνολεοντα—Theoc. 25. 168.
Αινομορος.
—῾Ο μ᾽ ετρεφε τυτθὸν εὖσαν
Δυσμορος αἰνομορον. Il. κ. 481.
Αἰνοπαθης.
Αινοπαθει Λειανδρε—Musæ 86.
Αινοποτμος.
Αινοποτμος Μηδεια—Orph.
Αινυμαι.
Αλλα μ᾽ Οδυσσηος ποθος αἰνυται οἰχομενοιο. Od. ξ. 144.
SYN. Αιρεω, απαινυμαι, λαμβανω, δεχομαι.
Αιξ.
Αιολον ωκειας ανεμων αἶκας ερυξειν. Apoll. 4. 820.
SYN. Αἴκη.
Αιξ.
῾Ειρων ἠ ελαφον κεραὸν, ἠ αγριον αἶγα. Il. γ. 24.
SYN. Τραγος, αιγιδιον, αιγαγρος, αιγαγριος, χιμαρος.
ΕΡΙΤΗ. Αγροτέρη, δασυθριξ, δασιοθριξ, τανυθριξ, διδυματοκος, ευθηλος, ιξαλος, εὐτρεφὴς, ζατρεφὴς, μυκὰς, πιων, ιονθὰς, ορεσκῶος, ορεσσινόμος, λευκὴ, κεραὴ, κερχνις, μιτυλη, πολυγαλακτος.
PHR. Διὸς τροφος Αμαλθειη.—αγρια δορκὰς.
Αιολια.
῾Ικετο δ᾽ Αιολιην ανεμων ὅθι λαβρὸν αεντων
Αντρα τελει στυγερῆσιν αρηραμεν᾽ αμφι πετρῃσι. Cal.
Αιολιην δ᾽ ες νῆσον αφικομεθ᾽ ενθα δ᾽ εναιεν
Αιολος— Il. κ. 1.
Αιολλω.
—Ενθα καὶ ενθα Αιολλει. Od. υ. 27.
SYN. Αιολλομαι, αιολεω, αιολιζω, αλλοιοω, δαιδαλοω, δαιδαλλω. ποικιλλω, διαποικιλλω, εμποικιλλω, παραλαττω.

Αιολος.

Αιολ⊛.
Αιολος Ἱπποταδης φιλος αθανατοισι θεοισι. Od. κ. 2.
EPITH. Αθελγής. φιλοξεινος, θρασυς, μεγαλητωρ, δεινός.
PHR. Ταμιης ανεμων. Οστ' ανεμοις αιθρηγενεεσσιν ανασσει. Ος θνητα μετ' ανδρασιν ελλαχε δωρα. Κοιρανιην ανεμων κλονεοντων ισταμενωντε.

Αἰόλ⊛.
—Αραβησε δε τευχε' επ' αυτω· αιολα. Il. ε. 295
Οι δ' ὡς τε σφῆκες μεσον αιόλοι—Il. μ. 167.
—Ποδας αιόλος ἱππος. Il. τ. 404.
SYN. Αλλοιος, βαλιὸς, δαιδαλέος, ποικίλος, διαποικιλος, παμποικιλος, παναιολος, παντοῖος, στικτος, καταστικτος.—θοος, ταχύς.

Αιολοβροντης.
Ἱν' αιολοβροντα Διὸς αισα. Pind. Ol. 9.

Αιολοθωρηξ.
—Τῦ δ' Αντιφος αιολοθωρηξ. Il. δ. 489.

Αιολομητης,
—Περσαισι βαρὺς θεὸς αιολομητας. Theoc. 17. 19.

Αιολομητις.
Ανδρα γαρ αιολομητις Ερως βελεεσσι δαμαζει. Musæ 198.

Αιολομιτρης.
—Και Ολεσβιον αιολομιτρην. Il. ε. 707.

Αιολοπωλ⊛.
—Φρυγας, ανέρας αιολοπωλϰς. Il. γ. 185.

Αιολοστομ⊛.
Χρησμϰς αναγγελλοντες αιολοστομϰς. Aes. Pr. 662.

Αιπειν⊛,
—Και αιπεινον πτολιεθρον. Il. ο. 257.

Αιπηεις,
Πηδασον αιπηεσσαν εχων—Il. φ. 87.

Αιπὸς,
—Στυγος ὑδατος αιπὰ ῥεεθρα. Il. θ. 369.
—Διαφθερσει πολιν αιπην. Il. ν. 625.

Αιπὺς,
—Δίϰ τ' αιπὺ πτολιεθρων. Il. β. 538.

Αιπυτι⊛.
Αιπυτιον παρα τυμβον—Il. β. 604.
SYN. Ὑψηλὸς, ακρὸς, ακροπολος, ἠλιβατος, ἠλιτενὴς, μηκεδανὸς; εινοσιφυλλος, ηνεμοεις, οφρυοεις, ὑψητὸς, ὑψιβατος, ὑψερεφὴς, περισκεπτος.—χαλεπὸς.—μεγας.

Αιπολεω.
Αι δέ τι λῆς με ϰ̀ αυτὸν ἁμ' αιπολεοντα διδαξαι. Theoc. 8. 85.
SYN. Αιγιζω.

Αιπολιον.
Τϰς δ' ὡς αιπολια πλατέ' αιγῶν αιπολοι ανδρες Ρεῖα διακρινωσιν—Il. β. 476.
SYN. Αιγονομιον.—αιγών.

Αιπόλ⊛.
—Μελανθιος αιπολος αιγῶν. Od. ρ. 247.
SYN. Αιγονόμος, αιγονομεὺς, αιγιβοτης, αιγικορεύς, αιγιβοσκός.

Αιπ⊛.
Αι λιβυην ενεμοντο παραὶ Μυρτωσιον αιπος. Apoll. 2. 507.
SYN. Ὑψος, ὑψωμα.—ακρα, ακρον, κορυφὴ, κορυμβος, πρηὼν. εξοχή.—πονος.

Αἱρεσις.
Ποιοιν προδειξον, αἱρεσίν τ' εμοὶ διδϰ. Aesch. Pr. 778.
SYN. Εκλογὴ, επιλογὴ, προαιρεσις, προκριμα.—σκοπος, θελημα.—αναρρησις—αναιρεσις.

Αἱρετὸς.
Σιγη ποτ' εστιν αιρετωτερα λογϰ. Sent.
SYN. Εξαιρετος, απολεκτος, εκλεκτος, εκκριτος, προκριτος, ασπασιος. αιρετέος, επηρατος. ευκταῖος, ευκτὸς, επευκτὸς, επιθυμητος.

Αἱρεω.
—Και με γλυκὺς ἱμερος αἱρεῖ. Il. γ. 446.
SYN. Αινυμαι, αρνυμαι, αλῶμι, λαμβανω, επιλαμβανω, απολαμβανω, δεχομαι, αιρεομαι, εξαιρεομαι, επαναιρεομαι, λαζομαι, λαζυμαι. χεω, κομιζω. κρατεω, χειροω. μαρπτω. χωρεω.—καταβαλλω.—κατακρινω.—θελω.—νομιζω.—αιρω.

Αιρ⊛.
Ἡ ταχα Ιρος αἶρος επισπαστον κακὸν ἑξει. Od. σ. 72.
SYN. Ακληρος.—πενὴς, αθλιος.

Αιρω.
Αιρω σ' ἐν νωτοισι—Hom. B. 62.
SYN. Επαιρω. απροσκευαζομαι. αναιρεω.—αναφερω, αιρεω.—αυξανω.—αειρω, αναερταζω.—κινεω.—πορευομαι.—φερω.—εγχειριζομαι.—ανισχω, αναβιβαζω.—διαιρεω.

Αϊς,
Πολλας δ' ιφθιμϰς ψυχας αϊδι προϊαψεν. Il. α. 3.
Ει κεῖνόν γε ιδοιμι κατελθοντ' αϊδος εισω· Il. ζ. 284.
SYN. Αιδης, αϊδης.

Αἶσα.
—Επεί νύ τοι αἶσα μινυνθά περ ϰτι μαλα δήν. Il. α. 416.
—Τῶ σε κακῆ αισῃ τεκον εν μεγαροισι. ib. 418.
—Ἐτι γαρ καὶ ελπίδος αἶσα. Od. π. 101.
SYN. Μοῖρα, μορος. αναγκη. ειμαρμενη, πεπρωμενη. τυχη. κὴρ.—δικη.—μανια.
EPITH. Κακὴ, αργαλεη, λυγρὴ, αναγκαιη, αταρθαλος, αμειλιχος, λοιγιος, πολυστονος, πολυτεστος.

λιτροπος, κρατερη, παμφάγος, θανατηφόρος, φασγανεργός.

PHR. Ανθρωπυς ολοη περιπεπλαται ασχετος αἶσα. στυγερη ὑπο δαιμονος αιση. τὺς δ' ἄλλυς ξυμπαντας ομοιΐος αἶσα κιχανει.

Αισαγεη.

—Και Αισαγεης ορος αιπυ. Hom. Apoll. 40.

Αισηπος.

—Πινοντες ὕδωρ μελαν Αισηποιο. Il. β. 825.

Ου και Αβαρνιαδας, Περκωτης τ' ευσταχυν αἶαν Αργυρεαις Αισηπος επικλυζει προχοῆσιν. Orph.

EPITH. Βαθυῤῥοος.

Αιθανομαι,

Αιθανεται το βρεφος. Theoc. 15. 14.

SYN. Νοεω, διανοεω, εννοεω. επινοεω, κατανοεω, συνιημι, επαιω, γινωσκω, επιγινωσκω, καταγινωσκω, μανθανω, καταμανθανω, συνοραω, εφοραω — αναλαμβανω, απολαμβανω, εκλαμβανω. καταλαμβανω. ὑποδεχομαι, φραζομαι, καταφραζομαι.— ενθυμεομαι.— εφιστημι, σκοπεομαι.— πυνθανομαι. γνωριζω, ειδομαι.— αϊω —διαιθανομαι.

Αιθημα.

—Αιθημά τι - κἀν νηπιοις γε τῶν κακῶν εξγινεται. Eur. Iph. A. 1243.

Αιθησις.

—Αιθησις γαρ υν Κἀκ των θυραιων πηματων δακνει βροτύς. Eur. El. 290.

—Κωφὴν δ' ακοῆς αιθησιν εχυσιν. Sapph.

SYN. Νοησις, συνεσις, εννοια.

Αιθω.

—Ο δ' εβραχε θυμὸν αἴθων. Il. π. 468.

SYN. Εκπνεω, αποπνεω, εκλειπω, αποψυχω. —αϊω, ακυω.

Αισιμια.

Χαιρετ' εν αισιμιαις πλυτυ. Aesch. Eum. 999.

SYN. Ευπορια.—το δεον, καθῆκον.—μαντεια.

Αισιμος.

Αισιμα παρειπων— Il. ζ. 62.

—Ῥεπε δ' Εκτορος αισιμον ἦμαρ. ib. χ. 212.

SYN. Εναισιμος, επιεικὴς, ευπρεπὴς, αγαθὸς, ὁσιος.— μοιραῖος, μοιριδιος, ειμαρμένος, πεπρωμένος.

Αισιος.

—Ὁδοιπόρον αντιβολῆσαι

Αισιον, οἷος δὴ σὺ δεμας κ̀ εἶδος αγητὸς. Il. ω. 375.

SYN. Ευσημος, ευτυχης, δεξιος.—αμυμων.

Αΐσσω.

Καπνὸν δ' οἷον ὁρωμεν απὸ χθόνος αΐσσοντα. Od. κ. 99.

—Ακοντες · αντιοι αΐσσυσι θρασειαων απὸ χειρῶν. Il. λ. 552.

SYN. Αΐτ]ω. αΐσσομαι, επαΐσσω, αποκινεω, επειγομαι, εφορμαω, εξορμαω.— σπευδομαι.— πεταμαι, πλαναομαι.— εσεμβαλλω.— φοιταω. οιμαω.

Αιστος.

—Και κε μ' αΐστον απ' αιθέρος εμβαλε ποντῳ. Il ξ. 258.

Οι κεῖνον μεν αΐστον εποιησαν περὶ παντων. Od. α. 235.

SYN. Αδοξος. αθλιος.

Αιστοω.

Οι δ' αμ' αΐστωθησαν αολλέες, υδὲ τις αυτῶν Εξεφανη. Od. κ. 259.

Ὡς εμ' αΐστωσειαν Ολυμπια δωματ' εχοντες. Od υ. 79.

SYN. Διαΐστοω.— διαφθειρω, αφανιζομαι, αμαλδυνω.

Αιστωρ.

Ὁπλων γαρ οντες και μαχης αΐστορες. Eur. And. 682.

SYN. Αγνωμων, αδαημων.

Αισυητηρ

—Κυρω αισυητῆρι εοικὼς. Il. ω. 347.

Exp. βασιλικος.— al. αισυμνητῆρι.

SYN. Αισυητης.—αστατος.

Αισυλος.

Σχετλιος. οβριμοεργὸς, ὃς υκ οθετ' αισυλα ῥεζων. Il. ε. 403.

SYN. Αδικος. παρανομος.—αισυλοεργός.

Αισυμναω.

Γημας Κρεοντος παῖδ' ὃς αισυμνᾷ χθονός. Eur. M. 19.

SYN. Αρχω, επαρχω, βασιλευω.

Αισυμνητης.

Αισυμνῆται δὲ κριτοὶ εννέα παντες ανεσταν. Od. θ. 258.

SYN. Αισυμνητηρ, αγωναρχης—βασιλεύς. (Vide Clark in Il. ω. 347.)

Αἶσχος.

Σοι δ' αισχος λωβητε μετ' ανθρωποισι πελοιτο. Od. σ. 224.

SYN. Αισχεσις, αισχυνη, ατιμια.— αισχροτης, ακοσμια, απρεπεια, ονειδος, ονειδια, λοιδορημα, διεννος. ψογος.

Αισχρὸς.

Αισχρὸν γαρ τοδε γ' εστὶ, κ̀ εσσομενοισι πυθεσθ. Il β. 119.

SYN. Αισχρημων. ασχημων, αισχροποιὸς, αισχρυργὸς, δυσειδὴς. μιαρὸς, μυσαρὸς, ατιμος.— αναιδὴς, ασεμνος, αισχρολόγος, αισχροεπὴς.

Αισχροκερδης.

Οι δ' ατ' οντες αισχροκερδεις. Arist. Pl. 622.

Αισχρομητις.

Θρασυνει γαρ αισχρομητις
Ταλαινα παρακοπα πρωτοπημων. Aes. Ag. 231.

Αισχροποιός.

Ερρ' αισχροποιε, και τεκνων μιαιφονε. Eur. M. 1346.

Αισχρουργια.

Ιδοιμ' αν ορθως Μαιναδων αισχρουργιαν. Eur. B. 1060.

SYN. Κακουργια, αισχροτης. αρρητουργια.

Αισχυλος.

Ο τραγικον φωνημα, κ᾽ οκρυοεσσαν αοιδην,
Πυργωσας στιβαρη πρωτος εν ευεπιη,
Αισχυλος Ευφοριωνος, Ελευσινιης εκας αιης
Κειται, κυδαινων σημασι Θρινακριην.

EPITH. Εριβρεμέτης, φρενοτεκτων, αγριοποιος, αυθαδοστομος, απεριλαλητος, πολυτιμητος, γνωμοτυπος, σοφος, κομποφακελλορρημων.

Αισχυντος.

Μηδ' υβριζε γυναικα επ' αισχυντοις επεεσσι. Phocyl. 177.

SYN. Αισχρος.— αισχυντηρος, αισχυντηλος.

Αισχυντηρ.

Εχει γαρ αισχυντηρος ως νομου δικην. Aesch. Ch 990.

Αισχυνω.

Ουδέ μιν αισχυνει—Il. ω. 418.

SYN. Καταισχυνω, δυσωπεω, καταδυσωπω, διατρεπω.—λυμαινομαι. καθυβριζω.—αισχεω, ατιμαζω.

Αισχυνομαι.

—Εγω δ' αισχυνομαι εμπης. Od. σ. 12.

SYN. Αιδεομαι, διαισχυνομαι, δυσωπεομαι. εντρεπομαι.

Αισων.

Κλειεσ' Αισονος υιον Ιησονα Κρηθειδαο. Apoll. 3. 357.

PHR. Ταγος μονοκρηπις. Lyc.

Αισωπος.

Ορα νυν, ως εν Αισωπου λογοις
Εστιν λεγομενον δή τι—Arist. Av. 652.

Αιτεω.

Αιτει δ' οιωνον ταχυν αγγελον. Il. ω. 292.

SYN. Αιτιζω, επαιτιζω, απαιτεω, επαιτεω, αιτημι, αιτευμαι. παραιτεομαι. εφιεμαι, επιζητεω, δεομαι, καταδεομαι, παρακαλεω, αξιοω, λιπαρεω, ερομαι, ερωταω.

Αιτιαομαι.

Εκτορ, επει τοι θυμος αναιτιον αιτιαασθαι. Il. ν. 775.

SYN. Αιτιαζομαι. επαιτιαομαι. διαβαλλω, εγκαλεω, επικαλεω, κακιζω, προσονειδιζω, κατηγορεω. μεμφομαι, επιμεμφομαι, καταμεμφομαι. διωκω, βασκαινω, κρινω, προφασιζομαι.

Αιτιαμα.

Ποιω λαβων σε Ζευς επ' αιτιαματι
Υπαιτιον. Aesch. Pr. 194.

SYN. Αιτιασις, αιτια, αιτιον, λαβη, μεμψιμοιρια, νεμεσις, αμαρτημα, ενδειξις, κατηγορια, βλαβη, εγκλημα.

Αιτης.

Στεργετε δ' υμμες αιτας, ο γαρ θεος οιδε δικαζειν. Theoc. 23. ult.

SYN. Φιλος.

Αιτιζω.

Βουλεται αιτιζων βοσκειν ην γαστερ' αναλτον. Od. ρ. 228.

SYN. Αιτεω, πλωσσω, πτωχευω.

Αιτιος.

Ου τι μοι αιτιη εσσι, θεοι νύ μοι αιτιοι εισιν. Il. γ. 164.

SYN. Επιμεμφης, επιψογος, μεμπτος.— αυθεντης.— υπαιτιος, υπευθυνος, ενοχος, υποδικος.

Αιτνα.

Εντι ψυχρον υδωρ, το μοι ά πολυδενδρεος Αιτνα
Λευκας εκ χιονος, ποτον αμβροσιον, προιητι.
Theoc. 11. 47.

EPITH. Σικελη, ηνεμοεσσα, υψηλοφος, νιφοεσσα, πολυδενδρεος.

PHR. Πυρισταχτος πετρα. σκεπας Εγκελαδοιο. ιππον ηνεμοεσσαν εκατογκεφαλα Τυφωνος οβριμου. Pind.

Ορος τρικαρηνον. Τελαφοιην ευνη. Nonn.
Σικελιης Αιτνης. κ. λ. Opp. l. α.

Κορυφαις δ' εν ακραις ημενος μυδροκτυπει
Ηφαιστος, ενθεν εκραγησονται ποτε
Ποταμοι πυρος δαπτοντες αγριαις γναθοις
Της καλλικαρπου Σικελιας λευρας γυας. Aesch. Pr. 366.

Αιτωλοι.

—Και Αιτωλοι μενεχαρμαι. Il. ι. 525.

EPITH. Μεγαθυμοι.

PHR. Σακεσφοροι γαρ παντες Αιτωλοι
Λογχαις τ' ακοντιστηρες ευστοχωτατοι.

Αιτωλιος.

Τοιος εην Τυδευς Αιτωλιος—Il. δ. 399.

Αιφνιδιος.

—Και αιφνιδιον επος ειπη. Call. 4. 238.

SYN. Εξαιφνιδιος, μεταιχνιος, εξαπιναιος, αδοκητος, απτερωτος.—οξυς.

Αιχμαζω.

Η και προς Ατρειδαισιν ηχμασας χερα. Soph. Aj. 97.

Αιχμασσω.

Αιχμας δ' αιχμασσουσι νεωτεροι—Il. δ. 324.

SYN. Ακοντιζω, αγκυλιζομαι, βαλλω, ακροβολιζομαι, ριπτω, απορριπτω, παλλω, κατατελταζω, κραδαινω, τινασσω.—πολεμιζω.

Αιχμαλωτις.

Αιχμαλωτίς.
—Γυναικὸς αιχμαλωτίδος φοβῳ. Eur. And. 1059.
Αιχμαλωτος.
Οταν τεκόντος αιχμαλωτος ες χερας. Lyc. 501.
SYN. Αιχμοδετος, δοριληπτος, δορυαλωτος, δοριθηρατος, δορικτητος, δοριαλὴς, δοριπλοος, ληιστός.
Αιχματηριος.
Τε λυσσαν εν ποιμναισιν αιχματηριαν
Χεαντος. Lyc. 454.
SYN. Δηΐος, πολεμικός.
Αιχμη.
Αιχμὴ δ᾽ εξεχυθη παρὰ νειατον ανθερεωνα. Il. ε. 293.
SYN. Ακωκή, ακὶς, ακὴ, ακμὴ, επιδορατίς, αιχμιον.—λογχη, αιγανεα—πολεμος.
EPITH. Αλεγεινὴ, ασχετος, οξεια, δνοφερὴ, χαλκειη, χαλκηλατος, ευηκης, ομβριμος, ανιηρη, πολυωδυνος, πολυστονος, τριγλυφος, τριγλωχιν, αστραπτουσα, τριστομος, ολια, δαμασιμβροτος.—ευθηγής, ευκαμπὴς, μαρμαρος, ολετειρα, θανατηφορος, χαλκοβαρὴς, καρχαρωδης, λοιγιος, περοφοιτος, φοινιος, αλιδρομος, υψιδρομος, οξυτενὴς, χλοαουσα, βακχιάς, εμπυρος.
Αιχμηεις,
Τον αιχμηεντα θουρον Ευνατηρα. Aeſ. Perſ. 137.
Αιχμητης.
Ει δέ μιν αιχμητὴν εθεσαν θεοὶ. Il. α. 290.
Αιψηρὸς.
—Αιψηρὸς δὲ κορος κρυεροῖο γοοιο. Od. δ. 103.
SYN. Βαιὸς, βραχὺς, λαιψηρὸς. θοὸς, ταχύς.
Αΐω.
Ουκ αΐεις ὡς Τρωες—Il. κ 160.
Νεστωρ δὲ πρωτος κτυπον αΐε—ib. 532.
SYN. Αΐθω, ακουω.
Αιὼν.
—Κατειβετο δε γλυκυς αιων. Od. ε. 152.
SYN. Διαιωνια—βιος.—αϊδιότης.
EPITH. Αμβροτος, ατερμων, αλωφητος, ακαματος, αδακρυς, μινυνθαδιος, γλυκὺς, πολυηρατος, μειλιχος, βαρυς, λευγαλέος, ἱερος, εμπεδος, παλιναυξὴς, ευρυγενειος, αμφιλαφὴς, γερων. ακιχητος, πολυελικτος, αμετρος, παντροφος, ασφαλὴς, ευθυπομπος, μακροβιοτος, μακρος, καμπυλος, μορσιμος.
PHR. Αΐδιος κυκλος.—δρομος αιωνων αλυτος. Αιων. Χρονου παις. ηνιοχος βιοτοιο αυτοσπόρος. αγηραος, Αιων ὁ παλαιγενὴς—νεος ὢν ἅμα και γερων, τᾶς αενναω μονᾶς ταμιας τελεται θεοῖς. Synes—Αεναω βιοτοιο γερων ποιμήν. ὦ πατερ, [illegible] αυτοσπορε ποιμην. Ποικιλομορφος, εχων κληῗδα γενεθλης. Nonn. D.
Αιω[illegible]

Κοινὰ μελαθρα δομων κτιλια, κὴ πατρὶς ἀδης. Phoc. 107.
SYN. Διαιωνιος, αΐδιος, ενδελεχὴς, διετησιος, απαυστος, αοιδιμος, ατερμων, ατερμαντος.
Αιωνοτοκος—αιωνοβιος—Synes.
Αιωρεω.
Ὁ δὲ κνωσσων ὑγρον νῶτον αιωρεῖ. Pind. Pyth. 1.
SYN. Αιρω. αιωριζω, αναπτερoω, επαιρω.—αγχω.
Αιωρημα.
Τοργοισιν αιωρημα φοινιοις δεμας. Lyc. 1080.
SYN. Αιωρα, αιωρησις, υψωσις.—αγχονη.

A K

Ακαδημια.
Τῷ δ᾽ ακαδημιης ονομ᾽ ειη κυδιανειρης. Muſur.
Ουδ᾽ ακαδημιην πολυγηθέα—Anacr. Ep.
PHR. Προαστειον αλσῶδες.
Ακαθεκτος.
Μηδ᾽ ες ερωτα γυναῖκος ἀπας ῥευσῃς ακαθεκτον. Phocyl. 181.
SYN. Δυσκαθεκτος, ασχετος, ακατασχετος, δυσηνιος, δυσπειθὴς, αχαλινος.
Ακαινη.
—Ὡς τίς τε Πελασγίδι νυσσεν ακαινῃ. Apoll. 3. 1322.
SYN. Κεντρον, ῥαβδις. ακανθα.
Ακαιρος.
Ὡς τ᾽ ες ακαιρα πονεῖν—Theogn. 915.
SYN. Αωρος, παρακαιρος, παρακαιριος, αποκαιριος, προμοιρος.—αμετρος, ατοπος.
Ακακησιος,
—Ερμειης ακακησιος—Call. 3. 143.
Ακακητας,
Ερμειας ακακητα—Il. π. 185.
Ακακος.
Τοῖς ακακοις ακακον προφερων πολὺ μειζονα μισθον. Sib.
SYN. Ακακὴς, ακακουργος, ακακουργητος, ακαταγνωστος, ακατηγορητος, ακαταψεκτος, ανυπαιτιος.
Ακαλανθὶς.
Χ᾽ ἡ κωδων ακαλανθὶς επειγομενη τυφλὰ τικτει. Ariſt. Pa. 1078.
Ακαλαῤῥειτης.
Εξ ακαλαρρειταο βαθυρροου Ωκεανοιο. Il. η. 422.
Exp. ἡσυχως και πραως ῥεοντος.
Ακαληφη.
Ωσπερ ακαληφας εσθιων. Ariſt. Eq. 420.

SYN.

SYN. Κνιδη. κογχυλιον.—ακανθα.

Ακαμας. Nom. Pr.

Τὸν Ευσσωπυ Ακαμαντ' κύντε μεγαντε. Il. ζ. 8.

EPITH. Ασιαδης. ηΐθεος.

PHR. Επιεικελος αθανατοισι. Θοὸς ἡγητωρ Θρηκῶν.

Ακαμας. ακαματος.

Ηελιόν τ' ακαμαντα. Hom. 30. 7.

—Το δε φλεγει ακαματον πῦρ. Il. φ. 13.

SYN. Ακμὴς. ακμητος, ακοπος, αληκτος. ακαταληκτος. ακαταπονητος, ακοπιαστος, αμογητος, αμοχθος, αοκνος, αναπαυδητος, ανενδοτος. ατειρὴς, ασκυλτος, ατρυτος, σφοδρός.

Ακαμαντοπυς.

—Ακαμαντοποδων ἵππων. Pind. Olymp. 3.

Ακαμαντομαχης.

Ζηνὸς ὑοὶ τρεῖς ακαμαντομαχαι. Pind. Pyth. 4.

SYN. Ακαμαντοχαρμης.

Ακαμπὴς,

—Και ακαμπέα γυνατ' ερεῖσαι. Orph. 171.

Ακαμπτος.

Αλλ' αῤῥηκτος, ακαμπτος εδυσσετο νειόθι γαιης. Apoll 1. 63.

SYN. Σκληρὸς. ατεγκτος, ατεραμων, αποκροτος.

Ακανθα.

Ὡς δ' ὅτ' οπωρινὸς Βορεης φορεῃσιν ακανθας. Od. ε. 328.

SYN. Ακανθων. σκῶλος.—ακαληφη.—αποριa.

EPITH. Ατριπτος, πυκινὴ. στυγερὴ, οξεῖα, οξυεθειρος, οξυτομος, οφιωδὴς, δρακοντειη, κραναὴ.

Ακανθινος.

Και στεφανον φορεσῃ τον ακανθινον—Sibyll.

Ακανθις.

Αειδον κορυδοι καὶ ακανθίδες—Theoc. 7. 141.

SYN. Θραυπὶς, ποικιλὶς.

Ακανθος.

Παντᾶ δ' αμφι δεπας περιπεπταται ὑγρὸς ακανθος. Theoc 1. 55.

EPITH. Αλθηεις, μαλακός.

Ακανθιος.

Τῇδε Σαων ο Δικωνος Ακανθιος ἱερὸν ὑπνον Κοιμᾶται.—Call. Ep. 14.

Ακαρὴς

—Εξεπεσον εν ακαρεῖ χρονῳ. Arift. Pl. 245.

SYN. Βραχὺς. αμικρος, ολιγοχρονιος, ακαριδιος, ακαριαῖος. Οξὺς.

Ακαρπια

—Μηδ' ακαρπιαν τευξητε—Aeſch. Eum. 801.

SYN. Αγονια, αφορια, ατεκνια, ατοκια, στειρωσις.

Ακαρπιστος,

Ακαρπιστων πεδιων Σικελιας. Eur. Ph. 219.

Ακαρπος.

—Ακαρποις γυῖα συμπλεξας φυτοῖς. Lyc. 1157.

SYN. Αγονος, αφορος, ατρυγετος, στερρος, στεριφος.

Ακασκαῖος.

—Ακασκαῖον αγαλμα πλουτυ—Aeſch. Ag. 749.

Exp. λιαν κεκοσμημένος.

Ακαταβλητος.

—Τον ακαταβλητον λογον. Arift. N. 1231.

SYN. Αηττητος — ακαταμαχητος, ακαταπαλαιστος.

Ακατασχετος

Λαος τοι, και ὑδωρ, και πῦρ, ακατασχετα παντα. Phoc. 91.

SYN. Ασχετος.—ακαθεκτος.

Ακατος.

Εσσυμενως ακατοισιν εὐσσελμοις επιβαιτε. Opp αλ. ε.

EPITH. Θοὴ, εναλία, ποντοπόρος.

Ακαχεω,

—Ὁστε θανὼν δειλὸς ακαχησετοκῆας. Il. ψ. 223.

Ακαχιζομαι,

—Μὴ μοι τι λιην ακαχιζεο θυμῷ. Il. ζ. 486.

Ακαχομαι.

Μνηστῆρες δ' ακαχοντο, κατηφησαν τ' ενὶ θυμῷ. Od. π. 342.

SYN. Ακαχημαι, αλγυνω, ατεμβω, ανιαω, αγριζω, περιαλγεω, λυπεω.

Ακαχμεω, vel ακαζω.

Ειλετο δ' αλκιμον εγχος ακαχμένον οξεῖ χαλκῷ. Il κ. 135

SYN. Προπηγνυω.—θηγω.

Ακελευστος

Δαῖτ' ακελευστος ετευξεν. Aeſch. Ag. 740.

SYN. Αυτοκελευστος, αυθορμητος.

Ακεντητος.

—Δεμας ακεντητον εν δρομοισι παρεχων. Pind. Olymp 1.

SYN. Απαρορμητος.

Ακεομαι, (Poet.)

Ελκε' ακειομενοι—Il. π. 29.

Νῆας ακειομενον. Od. ξ. 383.

Ακεομαι.

—Αλλ' ακεσασθε φιλοι—Od. κ. 69.

SYN. Ακεω, εξακεω, αλθω. αλθεω, επαλθεω, αλθαινω, αλθησκω, ιαομαι. εξιαομαι, [illegible], εκσωζω, ιατρευω. ὑγιαινω, ὑγιοω, ὑγιαζω, καταρτιζω, θεραπευω.

Ακεραιος.

Ακεραιος, ανεπιληπτον κεχηκὼς βιον. Eur. Or. 920.

SYN. Ἁγνὸς, καθαρὸς, ακακος.—ακηρασιος, ακρατος, ακρατος, ασυγκεραστος, αδολος, ακιος,

ακιος, ακραιφνὴς, αμιγὴς, αμικτος.—ανυπανδρος, αμεωτος, αρτεμὴς, ειλικρινὴς, ὁλοκληρος.

Ακερσεκομης.

Φοιβος ακερσεκομης—Il. υ. 39.

SYN. Ακειροκομης, ακειροκομος, ακουρος, ακαρτὸς, ατεκτος, ατμητος.

Ακεσμα, ἀκευμα, ακημα.

Ὁ καὶ βαρειᾶν νοσων ακεσματα νεμει. Pind. Pyth. 5.

Ος ῥα διμασπολιῃ μελεται ϗ ακευμασι νουσων. Orph. 379.

Φαρμακ᾽, ακηματ᾽ επασσε μελαιναων οδυναων. Il. ο. 394.

SYN. Ακεσις, ακεσμὸς, ιασις, ἰαμα, ιατηριον, ιατρεια, ιατρευσις, αλθος, αλθηστηριον, ακος, θεραπεια, ὑγιασμος, ὑγιανσις, ὑγιασμα, φαρμακον.

Ακεστὸς.

—Ακεσται τοι φρενες εσθλῶν. Il. ν. 115.

SYN. Ευθεραπευτος, ευιατος.

Ακεστης, ακεστωρ.

Νοσων τ᾽ ακεστης Δαυνιοις κληθησεται. Lyc. 1052.

Ω φοιβ᾽ ακεστωρ, πηματων δοιης λυσιν. Eur. Andr. 900.

SYN. Ιατρος, ιητηρ, ιατροτεχνης, θεραπευτης, ηπητης.

Ακεσφόρος.

Τον μεν θανασιμον, τον δ᾽ ακεσφόρον νοσων. Eur. I. 1005.

SYN. Ακεστηριος, ακεσιμβροτος, ακεσιπονος, ακεσωδυνος, ιατικὸς, ιατηριος, αλθηεις, ὑγιεινὸς, ὑγιαστικὸς, θεραπευτικὸς, σωτηριος, σωτηριαδης.

Ακεων.

Αλλ᾽ ακεων δὴν ἧστο.—Il. α. 34.

SYN. Σιωπῶν, ἡσυχαζων, εχεμυθος.

Ακηδεια.

—Ακηδειησι νοοιο. Apoll. 3. 298.

SYN. Αχθηδων, λυπη, πολυκηδεια.—αμελησις, αμελεια.—ακηδια, αναλγησια, ακομιστια, ῥαθυμια.

Ακηδεστος, ακηδὴς.

—Ακηδεστοι ϗ αφαντοι. Il. ζ. 60.

Κεῖται ενι κλισιῃσιν ακηδὴς. Il. ω. 554.

—Ἡ ἀυτως κεῖται ακηδὴς. Od. υ. 130.

—Τον δε γυναῖκες ακηδέες ȣ κομεȣσι. Od. ρ. 319.

Αἷμ᾽ απολιχμησσονται ακηδέες. Il. φ. 123.

—Αυτοὶ δέ τ᾽ ακηδέες εισί. Il. ω. 526.

SYN. Ακηδευτος, αθαπτος.—αζηλος, ασπουδαστος, ατημελὴς, ατημελητος, αποθεστος, ευφορος.—αμελὴς, αμεριμνος.—ακηδεστος.—ανεπιστρεφὴς, ανεπιστρεφος, ανηλεγὴς.—ακομιστος, αφροντιστος, αμεληθεις, απαθὴς, αλυπος.

Ακηλητος.

Σοὶ δέ τις εν στηθεσσιν ακηλητος νοος εστίν. Od. κ. 329.

SYN. Απηνὴς.—ακολακευτος.—αμεταβλητος, απαραιτητος, αμειλικτος, ακινητος, αθελκτος, αθηλυντος, ατοκρότος, απιθασσος, ασπλεχὴς, δεινὸς, σκληρὸς, χαλεπός.

Ακην.

—Οἱ δ᾽ αλλοι ακην εσαν—Il. δ. 429.

SYN. Σιγῃ, σῖγα, ησυχῇ, σιωπῇ, σιωπηρως, λανθανοντες.

Ακηρασιος, ακηρατος.

Ἡδὺν, ακηρασιον, θεῖον ποτον. Od. ι. 205.

Χερσὶν ὑδωρ επιχεῦαι ακηρατον—Il. ω. 303.

Και οἶκος, και κλῆρος ακηρατος—Il. ο. 498.

—Ακηρατος ηεν ακοῖτις - ωδινων. Apoll. 1. 974.

SYN. Ακεραιος.—ακηριος.—αφθαρτος, αθανατος, απαθὴς.—καθαρὸς, ακηλιδωτος, ασπιλος. αδιαφθορος.

Ακηριος.

Ημενοι αὖθι ἑκαστοι ακηριοι, ακλεες αὖτως. Il. η. 100.

Σκυλλῃσιθ᾽, ἡν ȣ πωπότ᾽ ακηριοι ανδρες αλυξαν. Od. μ. 328.

SYN. Αψυχος, αθυμος, οκνηρός.—αβλαβὴς. ακεραιος.—αθανατος.

Ακηρυκτος.

—Ου γὰρ σῶμ᾽ ακηρυκτον τοδε. Eur. Herac. 91.

SYN. Ακλεὴς.

Ακιβδηλος.

Και τιμησεν ακιβδηλοις αρεταῖς θεὸν αιεί. Ep. l. 6.

SYN. Ακεραιος.

Ακιδνος.

Ουδὲν ακιδνοτερον γαῖα τρεφει ανθρωποιο. Od. σ. 129.

SYN. Ακικυς, αδρανὴς, ασθενὴς, εκμελὴς.

Ακικυς.

—Κακός τ᾽ εσομαι, ϗ ακικυς. Od. ι. 515.

SYN. Ακιδνος, αβληχρος, αδυνατος.

Ακινδυνος.

Και το πανυ λαμπρὸν ȣκ ακινδυνον κυρει. Sent.

SYN. Ασφαλὴς. ακηδὴς.

Ακινητος.

Βενθος ακινητον μελανεῖ—Apoll. 4. 1574.

—Ακινητοι φρενες. Aristoph. R. 929.

SYN. Αδονητος, ακραδαντος, ακυλιστος, ακλινὴς, αθαμβὴς, αστρεπτος, ατρεπτος, αμετακινητος, αμεταστατος, ασειστος, ατιναχτος.—αμεταπειστος, αμεταθετος, ακιος, εμπεδος, ισχυρογνωμων.

Ακιος.
Δαφνης δ' η πτελεης ακιωτατοι ἱστοβοῆες. Hes. ε. 433.
SYN. Αδηκτος, ασηπτος, αφθαρτος.—ακινητος.
Ακις.
Ακιδας δ' εβαπτε Κυπρις.—Anacr. 45. 5.
SYN. Αιχμη, βελος, ακοντιον.
Ακιχητος.
—Ακιχητα γαρ ηθεα
Εχει Κρονε παῖς. Aesch. Pr. 184.
—Ακιχητα διωκων. Il. ρ. 75.
SYN. Ακαταληπτος, ακατανοητος. αφρασος.
Ακλαυστος,
—Ακλαυστον κ̀ αθαπτον. Od λ. 54.
SYN. Ακλαυτος, ανοιμωκτος, αδακρυτος. αγοος.
Ακλεὴς, ακλειης.
—Ακηριοι, ακλεὲς ἀυτως. Il. η. 100.
Ου μαν ακληεῖς - ἡμετεροι βασιλῆες. Il. μ. 318.
SYN. Αδοξος, ατιμος, ασημος, αφανὴς, αφαντος, νωνυμος, ανωνυμος, ανωνομαστος, ανεπισημαντος. αγενὴς, δυσγενὴς, δυσκλεὴς. ακηρυκτος. ψεφηνός.
Ακλεῶς.
—Ὡς ανανδρον ακλεῶς κατθανεῖν. Eur. Or. 784.
Ακληρος, ακληρωτος.
Ανδρι παρ' ακληρῳ—Od. λ. 489.
Και ῥά μιν χωρας ακλαρωτον λιπονθ' ἁγνὸν θεόν. Pind. Ol. 7.
SYN. Αποκληρος, ακτεανος, ακτημων, αἶρος, ανολβος, αβιος, αλητὴς, απορος, πανηπορος, πτωχος, πενὴς, γεωπεινὴς, πενιχρὸς, γυμνηλὸς, ενδεὴς, αμοιρος, ακοινωνητος.
Ακληστος.
Και θυρας εχων ακληστους
Τῳ θελοντι δημοτων. Eur. I. A. 340.
Ακλητος.
Ακλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανημερος. Aes. Pr. 1023.
SYN. Ανεπαγγελτος, απαρακλητος.—ανωνυμος.
Ακλινὴς.
—Ακλινεεσσιν επεμβεβαυῖα θεμεθλοις. Tryph. 40.
SYN. Ακινητος.
Ακλυστος.
Αυλιν ακλυσταν—Eur. Iph. A. 120.
SYN. Γαληνιος.—αβαπτιστος.
Ακμαζω.
—Ανὴρ ακμαζων—Eur. R. 795.
—Ακμαζει βρετεων εχεῦς. Aesch. S. T. 97.
SYN. Θαλλω, ευθαλεω, ἡβαω, νεαζω, ζαω, χλοαζομαι. ευθηνεω, ευτονεω, ισχυω, κρατυνομαι —καιρός εστι.
Ακμαῖος,
—Και τον ελλειποντ' ετι
Ἡβης ακμαιας, και τον εξηβον χρονῳ. Aesch. S. T. 11.
Ακμηνός.
Ακμηνὸς, θαλεθων,—Od. ψ. 191.
SYN. Ευθαλὴς, ανδρωθεις, ανδρεῖος; γενναῖος, ισχυρὸς, ἁδρὸς, ακμαστὴς. τελειος, τροφοεις, σφριγῶν, ακμαζων.— ηΐθεος.— δρυπετης. λιπαρὸς, πυρναῖος, πεπειρος, πεπανὸς, ἁραῖος.— ευκαιριος. ἐν ὡρᾳ ακρᾳ.
Ἄκμηνος.
Ακμηνον πόσιος κ̀ εδητύος—Il. τ. 320.
SYN. Ασιτος, γλισχρος, νῆστις, νηστευτής.
Ακμὴ.
Εν ταχυτῆτι βιε παυων νεοηλικας ακμάς. Orph. Hymn.
SYN. Ὡραιοτης.— καιρὸς, ευκαιρια.— ἥβη.— αιχμη.—πεπανσις.
EPITH. Θρασυπονος, ζεοισα.
Ακμὴς, ακμητος.
—Ακμητας και ατειρεας,—Il. ο. 697.
Οἱ δ' αρ' επ' ειρεσιην επεχον χεῖράς τε νοον τε
Ακμητοι βασιλῆες.—Orph. 362.
SYN. Ακαματος, απονος, ατειρής.
Ακμοθετον.
Θῆκεν εν ακμοθετῳ μεγαν ακμονα—Il. σ. 476.
Ακμων.
Ακμονά τε, σφυραντ', ευποιητον τε πυραγρην. Od. γ. 434.
EPITH. Χαλκεος, βαρυγδουπος, δυσκελαδος, Λημνιος, σφυρηλατος, αριστοπονος.
Ακναμπτος.
—Ἡ βελαῖς ακναμπτοις. Pind. Pyth. 4.
SYN. Αγναμπτος, ακαμπτος.
Ακνηστις.
—Πλῆξα - Κατ' ακνηστιν μετα νῶτα. Od. κ. 161.
SYN. Ραχις, κλονις, κλονιον, αντιστερνον.
Ακοὴ,
Και κλυε μῦθον - μειλιχιαις ακοαῖς. Orph. 83.
—Ει πέρ τι φιλεῖς ακοαν ἁδεῖαν κλυειν. Pind. Pyth.
—Κωφὴν δ' ακοῆς αισθησιν εχεσιν. Sapph.
Ακεὴ.
—Ἑκαθεν δέ τε γινετ' ακεή. Il. π. 634.
SYN. Ους, ὦτα.—φημη, λογος.—αγγελια.— ακεσμα, ακροαμα, ακροασις.
EPITH. Ευκοσμος, βαρυπειθὴς, δακμαι, απλανὴς, ασπονδος, βλοσυρὴ, ηχηεσσα, πολυτερπὴς, σφαλερή.
Ακοιμητος.
Νυμφαι ακοιμητοι, δειναὶ θεαὶ αγροιωταις. Theoc. 13. 44.

SYN.

SYN. Αγρυπνος, αϋπνος, αἔρικτος, ακατευναστος.—ακινητος.

Ακοινωνητ@.

Κοινὴ μεν παντεσσιν, ακοινωνητε δε μουνη. Orph: Φυσ.

—Ακοινωνητον ευνὰν ανδρός. Eur. Andr. 470.

SYN. Ακοινος, αμικτος, ασυναλλακτος, ανεντευκτος, ασυνακτος, ασυναπτος, ασυγκριτος, ασυνθετος, ασυνιαστος, αφιλιωτος, ακριβὴς—φειδωλὸς—σωφρων.

Ακοιτης

—Ἦν τις τε φιλον ποιησετ' ακοιτην. Od. ε. 120.

SYN. Παρακοιτις, γαμετης, γαμηλιος, ξυνεορος, ανὴρ, ποσις, συζυγος, ευνετης, ευνατὴρ, ευναστὴρ, ευναστωρ.

Ακοιτις.

—Αρχε λεχος δε κιων, άμα δ' είπετ' ακοιτις. Il. γ. 447.

SYN. Παρακοιτις. συγκοιτις, συγκοιτης, συμβιος, αλοχος, γυνὴ, γαμετὴ, γαμέτις, ευνέτις, ευνατειρα, δαμαρ, συλλεκτρος, συγγαμος.

EPITH. Αμυμων, αιδοιη, θαλερὰ, φιλη, ὁμόφρων, θυμηρης.—λιποπατρις, ταχυποτμος.

PHR. Κεδνην δ' εσχον ακοιτιν αραρυῖαν πραπιδεσσι. Hes.

Ακολασταινω.

Ὑμεῖς δε θεοὶ ακολασταινεῖτε— Aristoph. Av. 1227.

Exp. Τα ακολαστα πραττειν.

SYN. Ακολαστεω, ακρατευομαι, εξυβριζω, καταστρηνιαω, ατακτεω, ασελγεω, ασελγαινω, κωμαζομαι—ακοσμεω, ασχημονεω.

Ακολαστ@.

Ακολαστος οχλος—Eur. Hec. 605.

Ακολαστον εσχε γλῶσσαν, αισχιστην νοσον. Or. 10.

SYN. Ακρατὴς, ακρατητος, ακρασιος, ακρατωρ, ακρατευ[illegible], ασωφρονιστος, ασωτος, λαγνης, λαγνος, [illegible], μαχλος, μαργος, αναγωγος, φιληδονος, κωμαστὴς, ερωτομανὴς.—αζημιος.—[illegible], παρρησιαστικὸς, προπετὴς.—τολμηρὸς, θρασύς.—ὑβριστικὸς.—επιτιμητεος, αξιοποινος. ανυποτακτος, αναρκτος.—απαιδευτος.

Ακολ@.

Αιτιζων ακολὰς—Od. ρ. 222.

SYN. Αρτος, βλωμός.—ακοστὴ, βρῶμα, εδωδὴ.

Ακολουθεω.

Ὁς τις ακολουθεῖ κατοπιν ανθρωπου τυφλου. Arist. Pl. 13.

SYN. Παρακολουθεω, ἑπομαι, ἑσπομαι, οπηδεω, επηδευω, ὁμαρτεω, αμορμευω.— μιμεομαι, ζηλοω. διωκω.—συνακολουθεω, συναορεω, συνομαρτεω. [illegible] πειθομαι.

Ακολουθ@.

—Ἰν' ακολουθον διακονον τ' εχη. Aristoph. Av. 73.

SYN. Αμφιπολος, αμορβὸς, οπαδὸς, συνοπαδος, διακονος, ὁμοστοιχος, ὁμοσφυρος, ὁμιλητὴς, συνοδοιπορος, συνακολουθος, συνεμπορος, πομπός. [illegible] προσηκων, ὁμοιος.

Ακολυμβ@.

—Πνιξαντες εν ὑδασι τους ακολυμβους. Hom. Β. 157.

Ακομιστιη.

Η ηδη μοι ολεσσεν αλη τ' ακομιστιητε. Od. φ. 284.

SYN. Ακηδεια.

Ακομπ@.

Ανὴρ ακομπος, χειρ δ' ὁρᾷ το δρασιμον. Aesch. S. T. 560.

SYN. Ακομπαστος.—αφιλοδοξος, αφιλοτιμος.

Ακομψ@.

Φαῦλον, ακομψον, τα μεγιστ' αγαθόν. Eur. Fr.

SYN. Ευηθὴς ευτελὴς, απλοος, απειροκαλος, ακαλλωπιστος —φαῦλος, ατρυφερος — φορτικὸς, ακαλλὴς, ακοσμος απανουργος, απονηρος.

Ακονη.

Ναξιαν πετραις εν αλλαις
Χαλκοδαμαντ' ακοναν. Pind. Isth. 6.

SYN. Θηγανη.

EPITH. Λιγυρά.

Ακονιτον

—Ακονιτον – την μέν τε κλειουσι μυοκτονον. Nic. Alex.

EPITH. Χολόεν, δυσαλθές.

Ακοντιζω.

Δουρὶ δ' ακοντιζω ὅσον ουκ αλλος τις οϊστῷ. Od. θ. 229.

SYN. Απακοντιζω, ανακοντιζω, συνακοντιζω, εξακοντιζω αιχμαζω, [illegible] μαι, τοξευω, εμβαλλω, επιρ'ιπτω, επαφιημι.

PHR. Ἐρρεεν απλανεων δολιχοσκιος ομβρος οϊστῶν.—
Λοιγιον ιοβολου γυμνωσατο πῶμα φαρετρης,
Και βελος ιθυνε[illegible]
Κυρτὸν οπιστοτονοιο κερας κυκλωσατο τοξου·
Ηνεμοεν δε βελεμνον ες ανθερεῶνα νομῆος
Ηκε. Nonn. l. 15.

Ακοντιον.

Ναὶ μὰ τόδε κρανειον ακοντιον—Hom. Μ. 557.

SYN. Ακων, ακις, [illegible], βελος, παλτὸν, τοξα, τοξευμα, ξυστον, τὰ εκηβολα, σφενδοναι.—ακοντισις, ακοντισμα.—ακινστις.

Ακοντιστὴς.

Ακοντιστὴρ,
Λογχαις τ' ακοντιστῆρες ευστοχωτατοι. Eur. Ph. 142.

Ακοντιστης,
Η μεν ακοντιστας, η δὲ ῥυτῆρας οϊστῶν. Od. σ. 261.

Ακοντοβόλος.
Νοσφι δ' ακοντοβόλοι Χαδησιαι—Apoll. 2. 1002.
SYN. Ακοντιστικὸς, ακροβόλος, ακροβολιστὴς, ακοντοφόρος. ἡμων. αιχμητὴς, τοξοτης.

Ακοντιστὺς.
Ου δε τ' ακοντιστὺν ενδυσεαι—Il. ψ. 622.
SYN. Ακοντισις, ακοντισμα, ακοντισμὸς, ακροβολισμὸς, εκηβολια, ἧμα. ἡμοσυνη.

Ακορεστος,
—Εχω δ' ακορεστον ανιην. Bion. 1. 57.

Ακορητος.
—Και ει μοθε εστ' ακορητος. Il. η. 117.
SYN. Ακορος, αμοτος—απληστος, απληρωτος. δυσπληρωτος—ακοσμος.—αδηφαγος. αχορταστος.—πολὺς.

Ακος.
Οἶσε θεειον, γρηῦ, κακῶν ακος—Od. χ. 481.
SYN. Ακεσμα—αλεξημα, αλεξητηριον, αλκτηριον, αλεξιφαρμακον—ιασις, θεραπεια.

Ακοσμια.
—Θορυβος, καὶ λογων ακοσμια; Eur. Iph. A. 317.
SYN. Αηθεια—ατιμια—αειδια, δυσειδια, αμορφια.—απλυσια.

Ακοσμος.
Ος ῥ' επεα φρεσὶν ᾗσιν ακοσμάτε πολλά τε ᾔδη. Il. β. 213.
SYN. Ακοσμητος, αδιακοσμητος, ακοσμητος, ακομψος, απρεπὴς, αχαρις, ακαλλωπιστος, ακορητος, ακατασκευος, ακατασκευαστος, αδιασκευος, απλυτος, αεικὴς, ασχημων, ατημελὴς, ατημελητος, αρρυθμος, αμυσος, αμελὴς, εκμελὴς, ασυνθετος, ατακτος, ασυντακτος.—αμετρος, προπετὴς, πλημμελὴς, ακολαστος, αφρων.—δυσειδὴς, ειδεχθὴς.

Ακοστεω.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ακοστησας επὶ φατνῃ Il. ο. 263.
Exp. ακος τῆς στασεως λαβών. ἢ δυσχεραναs επὶ τῃ τῆς φατνης στασει.

Ακουαζω, ακουαζομαι.
—Ακουαζεσθε δ' αοιδῦ. Od. ν. 9.
Πρωτω γὰρ και δαιτὸς ακουαζεσθον εμεῖο. Il. δ. 343.
SYN. Ακουω.—επικαλεομαι.

Ακουρος.
Τὸν μὲν ακουρον εόντα βαλ' αργυροτοξος Απολλων. Od. η. 64.
SYN. Ατεκνος, απαις.—ακυρευτος, ακερσεκομης.

Ακουστὸς.
Συριγγων ενοπὴν ποιησατο τηλόθ' ακουστὴν. Hom. M. 509.
SYN. Εξακουστος.

Ακουω.
Αχνυμαι εν θυμῷ, ὅθ' ὑπερ σέθεν αισχε' ακουω. Il. ζ. 524.
SYN. Ακουαζω. διακουω. επακουω, ακροῶ, ακροαομαι, κατηχεομαι, πυθομαι. πευθομαι, πυνθανομαι, κλυω, κλῦμι, ενωτιζομαι—πευθομαι. εννοεω.—καλεομαι.
PHR. Οξεῖαν ακοὴν τοῖς λογοις δοῦναι. Soph. Εν φρεσὶ θεῖναι, γραφειν.—δι' ωτων συντιτραινειν μυθον ἥτυχω φρενῶν βασει. Aesch.
Πρυχοντο καρηνα Παντες ὁμῶς ορθοῖσιν επ' ουασιν ηρεμεοντες Κηληθμῷ. Apoll.
Κλῦνον εμοὶ τεὸν οὖας, εμῶν δ' επι κεκλυθι μυθων.
Ουατα νωϊτερυ στοματος προσερεισατε μυθῳ.—
Νωϊτερην δε μετ' ουασι δεχνυσο φωνήν. Apollin.

Ακρα,
—Αμφι δέ τ' ακρας
Κυρτὸν εὸν κορυφοῦται—Il. δ. 425.

Ακρις,
Ωκεον εν σπηεσσι δι' ακριας ηνεμοεσσας. Od. ι. 400.

Ακροτης.
Φερειν δ' αὖ πρηστήρσιν εοῖς ακροτητας εδωκε. Zoroaſt.
SYN. Ακρον, ακρωρεια, ακρωμια, ακρωλενιον, ακρωτηριον, ακροπολις, ανδηρον, ερίπνη, πρὼν, ῥιον, αγκών.—κορωνις, ὑπεροχή.
EPITH. Αστυφελὴς, πολυπιδαξ, αθραυστος, ατεραμνος, λιμενοχος, κυρτὴ, πετρηγὴς, λασιαυχην, υδατοπηγης, δαμαληβοτος, ψαμαθωδης.

Ακραης.
Ακραῆ ζεφυρον—Od. β. 421.
—Ανεμῳ ακράει καλῷ. Od. ξ. 253.
Exp. ακρως πνεοντι.

Ακραιφνης.
Κορης ακραιφνὲς αἷμα. Eur. Hec. 535.
Επειδὸν, ουκ Αργεῖον ακραιφνῆ γοναῖς. Lyc. 151.
SYN. Ακεραιος. ὁλοτελὴς. τελειος, δυνατός.—ευθυμος.—νεοχμὸς.—αιολος.—καθαρὸς. ὑψηλὸς.

Ακραντος,
Μεταμωνια θηρευων ακραντοις ελπίσιν. Pind. P. 3.
Τοὺς δ' ακραντος εχει νύξ. Aeſch. Ch. 93.

Ακρααντος.
Αμμι δε εργον αὔτως ακρααντον—Il. β. 138.
SYN. Ατελὴς, ατελειωτος, ατελεστος, ατελευτητος, απρεκτος, ανεπιξεστος, απληρωτος, ελλιπὴς, ακατεργαστος.

Ακραλιπος.
Ξανθὰ συν ευοδμοις ακραλιπῆ στεφανοις. Call. Ep. 9.

M Ακρατης,

Ακρατης,
—Γλωσσης ακρατής. Aesch. Pr. 883.
Οστις λογȣς, παρακαταθηκην ὡς, λαβὼν,
Εξεῖπεν. αδικός εστιν, ἡ ακρατὴς αγαν. Sent.

Ακρατητος.
—Ακρατητος υπαρχών. Sibyll.
SYN. Αλιπτος, ακρατωρ.—αδυνατος, ακολαςος.

Ακρατιζω, ακρατιζομαι
—(Ως) τραγοι ακρατιεισθε. Aristoph. Pl. 295.
SYN Φαγω.—το ακρατον πινω. Suid.

Ακρατιστος.
—Πριν ἡ ακρατιστον επὶ ξηροῖσι καθιξῃ. Theoc. 1. 51.
Exp. αγευστος, ασιτος.

Ακρατον.
—Εδοξ' επιχεῦαι ακρατον. Theoc. 14. 18.
SYN. Χαλικρατον.—ζωρὸς οἶνος. ζωρὸν μεθυ.

Ακρατος.
—Και επ' ακρητον γαλα πινων. Od ι. 297.
Σπονδαι τ' ακρητοι, κὴ δεξιαι ᾗς επεπιθμεν. Il. δ. 159.
—Αλλ' ακρατον οἶνον αγαθȣ Δαιμονος. Arist. Eq. 85.
SYN. Ακεραιος, ακεραιφνὴς, ισχυρὸς.—χαλεπός.—αγερωχος.—αιωνιος.—διειδὴς.—ατελεςος.

Ακρατωρ.
Ακρατωρ. ὁ τλημων, χωλὸς.—Soph P. 492.
SYN. Ακρατὴς, ασθενής.—ακολαστος.

Ακραχολος.
Ξηρὸν ὑπαὶ δειȣς ακραχολον Ιφικλῆα. Theoc. 24. 60.
Αγροικος οργὴν, κυαμοτρὼξ, ακραχολος. Arist. Eq. 41.
SYN. Οξυχολος, εγκρασιχολος, επιχολος, ζαχολος, χολωδης, ζαμενὴς, θυμικὸς, θυμωδης. οργίλος. δυσοργος, παλιγκοτος.
PHR. Εις οργὴν προχειρος.

Ακρεμων.
Τετ?ιξ αχεῖ εν ακρεμονεσσιν Theoc. 6. 96.
SYN Ερνος, κλαδος, βλαστός.
EPITH. Δροσερὸς, ευπεταλος, καλλιπετηλος, ἱερὸς, ευφυλλος.—μελισταγής.

Ακρεσπερον.
—Ακρεσπερον αειδοισαι. Theoc. 24. 75.

Ακρηβος.
Και νυμφαν ακρηβος εὼν ἔτι Ναΐδα γᾶμεν. Theoc. 8. 93.
SYN Ακρηβης, νεανίσκος, μειρακιον, μειρακίσκος.

Ακριβὴς.
—Ακριβὴς ομμασι Λυγκευς. Theoc. 22. 194.
Ουκ εις ακριβὲς ἦλθες—Eur. Tr. 901.
SYN. Ατειρὴς, αθηρὴς, αθερὴς, τελειος, τημελὴς, εμμελὴς, επιμελὴς, εντριβὴς, εντρεχὴς, λιπαρὴς. πυκιμαδης, στερεος, σκεθρος—δηλος, ατρεκής.—πληρης.—βεβαιος.—αληθής.

Ακριβῶς
Και γαρ επισταθαι ὑμᾶς χρη τȣτο ακριβῶς. Possel

Ακριβοω. ακριβȣμαι
—Ει μη τȣτ' ακριβωθησεται. Arist. Ecc. 162.
SYN. Ακριβαζω. εξεταζω, δοκιμαζω.—διακριβοω ακριβῶς μελετεω.

Ακριδοθηρα.
Αυτὰρ ἐγ' αι θεριμεσσι καλὰν πλεκει ακριδοθηραν. Theoc. 1. 52.

Ακρὶς.
Ως δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ακρίδες ηερεθονται. Il. φ 12.
EPITH. Αρȣραιη.

Ακριτος,
Ω γερον, αιει τοι μυθοι φιλοι ακριτοι εἰσιν. Il. β 796.
—Εχω δ' αχε' ακριτα θυμῷ. Il. ξ. 205.
—Και σφ' ακριτα νεικεα λυσω. ib. 304.
—Και ακριτοισι μανιαις. Opp. α.
SYN. Αδιακριτος, ακατακριτος—αμφιβολος. αμετρος, απερεσιος. αχωριστος, αδιαχωριστος.—αδικαστος, ακαταγνωστος.—αδιαλυτος.

Ακριτοβȣλος.
—Γενος αλλο μιαιφόνον, ακριτοβȣλον. Sibyl.

Ακριτομυθος.
Θερσιτ' ακριτομυθε—Il. β. 246.
—Ονειροι αμηχανοι, ακριτομυθοι. Od. τ. 560.
SYN. Μακρολογος, πολυλογος, αδολεσχης.—ακριτος

Ακριτοφυλλος.
—Φηεωντ' ορος ακριτοφυλλον. Il. β. 868.
SYN Πολυφυλλος, συνδενδρος, κατασκιος.

Ακριτοφυρτος.
—Ακριτοφυρτος γᾶς δοσις. Aesch. S. T. 366.
SYN. Αθροος, συμμικτος.

Ακροαω,
Και γαρ εμȣ κλαυθμᾶν κοιρανος ακροαει. Beust.

Ακροαομαι.
Ακροατεον ὑμῖν εν μερει των κρειττονων. Arist. Av. 1228.
SYN. Ακȣω, κλυω.—προσισχομαι, πειθομαι, προσεχω. επακȣω.

Ακροθινιον.
Φοιβῳ μ' επεμψαν ενθάδ' ακροθινιον. Eur. Ph. 291.
—Ακροθινα πολεμȣ. Pind. Olymp. 2.
SY.N. Τὰ ακρολεια, πρωτολεια, απαργματα, λαφυρα, σκῦλα.—ακρολοιον, λεια, απαρχή, θεσμοφια, καταργμα, πρωτογριον.

Ακρο-

Ακροκελαινιαω.
—Ωρτο δ' επ' αυτὸν
Ακροκελαινιαων. Il. φ. 249.

Ακροκνεφαιος.
Πρῶτον παμφαινων επιτελλεται ακροκνεφαιος;
Αρκτȣρος,—Arat.
SYN. Ακροκνεφής.

Ακροκομος.
Δρυὸς ἢ ελατας ακροκομοις αμφὶ κλαδοις. Eur. Ph. 1540.
Θρηΐκες ακροκομοι.—Il. δ. 533.
SYN. Ακροκομης, ακρος. τανυθριξ, βαθυπλοκαμος.

Ακρον
Ευδαιμονιας τ' εχει ακρον. Sapph.
SYN. Ακρα, κεραια, κολοφὼν, οροφὴ, κορυφὴ, στεγος.

Ακροπενθης.
Περσιδες δ' ακροπενθεῖς. Aesch. Pers. 135.

Ακροπολις,
Αυτὸς γάρ μεν Τρῶες ες ακροπολιν ερυσαντο. Od. θ. 504.

Ακροπτολις
Φωκεων ακροπτολιν. Eur. Or. 1090.
SYN. Ακρα, ερυμα, ορμητηριον.

Ακροπολος.
—Εστησεν εν ακροπολοισιν ορεσσιν. Il. ε. 523.

Ακροπορος.
—Ακροπορȣς οβελȣ̀ς επι χερσὶν εχοντες. Od. γ. 463.

Ακρος.
Ακρον ὑπαὶ λοφον—Il. ν. 615.
—Πρωονες ακροι. Il θ. 553.
SYN. Ακραῖος, ακροπολος. κορυφαιος. ὑψισος. εσχατος. τελευταῖος. τελειος.

Ακροσοφος
Ακροσοφον δε κ) αιχμητάν. Pind. Ol. 11.

Ακροχαλιξ.
Ακροχαλιξ οινῳ κ) νεκταρι. Apoll. 4. 433.
Exp ακρως μεθυων.

Ακρυπτος.
Δῆλα κ) αμφι' αυῆ. και
Ακρυπτα δεδρακαμεν ποσιν. Eur. Andr. 835.
SYN. Ακαλυπτος.—δῆλος.

Ακρωρεια.
Μεχρι πρὸς εσχατιας πολυπιδακος ακρωρειης. Theoc. 25. 31
SYN. Ακρα, ακρον. αμβων, λοφια, στεφανη, εξοχὴ, κορυφὴ.

Ακρωτηριον.
—Επ' ακρωτηρια βαντες. Hom. 32. 10.
SYN. Ακρα—θὶν, ακτή.

Ακταινω.
Ὡς μητε σωκεῖν, μητε μ' ακταινειν βασιν. Aes. Eum. 36.
SYN. Ακταζω. επαιρω ακολασταινω. γαυριαω.

Ακταιος,
Ακταιȣς τε Θεȣ̀ς—Orph. 343.

Ακτιος
Ου μ' αυτὸν τὸν Πᾶνα τον ακτιον—Theoc. 5. 14.
SYN. Επακτιος, παρακτιος, αιγιαλωδης, παραθαλλασσιος.—αγχιαλος.

Ακταιονιδης
Τῶν Ακταιονιδων εσσι μια σκυλακων. Ep.

Ακταιων.
Παῖδα τον αβαταν Ακταιονα τυφλὸν ιδεσθαι. Call. 5. 109.
EPITH. Κυνοσπαὴς, θρασὺς, λαγωβολος, φιλοσκοπελος. λεοντοφονος—
Ορᾶς τον Ακταιωνος αθλιον μορον.
Ὁν ωμοσιτοι σκυλακες, ἃς εθρεψατο,
Διεσπασαντο. κρεισσον' εν κυνηγιαις
Αρτεμιδος εἶναι κομπασαντ', εν οργασιν.
Eur. Bac. 337.

Ακτενιστος.
Κομη δε αυρας ακτενιστος αισσεται. Soph. Oed. C. 1326.
SYN. Απεκτητος, νηπεκτής.

Ακτεριστος.
Και Κασταναιαν ακτεριστον εν πετραις. Lyc. 907.
SYN. Ακτερεΐστος, αθαπτος, ακηδευτος.

Ακτὴ,
Ὁς θνητός τ' ειη κ) εδοι Δημητερος ακτήν. Il. ν. 322.
—Παλύνας αλφιτȣ ακτῇ. Od. ξ. 429.
SYN Καρπος, ληΐον, αλευρον.—σῖτος, αρτος.
EPITH. Μενοεικης, φυσιζοος, ευφορβος.

Ακτὴ.
Τοφρα δέ μιν μεγα κῦμα φερεν τρηχεῖαν επ' ακτήν. Od. ε. 425.
SYN. Αιγιαλος, κροκαλον, ῥαχια, θὶν, ῥηγμὶν, χεῖλος, κυματωγή.
EPITH. Εριδαπος, αξεινος, αλιμυρὴς, αλιμυρηεις, ακυμων, αψοφος, αλιῤῥοθος, αλιρροος, ευηνεμος, ηνεμος, αποῤῥὼξ, αμφιρυτη, αμφικλυστος, προβλὴς, ὑψηλὴ, ερημαιη, διψας, ψαμαθωδης, πλατεια, ἱκμαλεη, στυφελὴ, περιηγὴς, πολυῤῥαθαγος, νιφοβλητος, ευϋδρος, βαθυκρημνος, βαθυκυμων, ευσκιος, κυματοπλὴξ, ναυπορος, μηλοσπορος, κυμοδεγμων.

Ακτημων.
Ουδέ κεν ακτημων εριτιμοιο χρυσοῖο. Il. ι. 126.
SYN. Ενδεὴς, αϊρος, ακληρος.

Ακτὴρ,
—Ακτῆρες δ' ενδιχονται. Hom. 31. 6.

Ακτὶν,
Αἰνῶς ακτινεσσιν εοικότες ηελιοιο. Il. κ. 547.
Ουδε ποτ' ηελιος φαεθων ακτῖσιν εβαλλεν. Od. ε. 479.
Ακτὶς.
Εργματων ακτὶς καλῶν
Ασβεστος αιεί. Pind. Isth. 4.
Ακτὶς αελιυ το καλλιστον φαος. Soph. An. 100.
EPITH. Αντιτυπος, αννεφελος, λαμπρὴ, παμφαὴς, επισκιος, φλογεη, πυρση, λιαρὴ, ροδιη, ξανθὴ, θοὴ, ψραιη, σελασφόρος, παμπορφυρος, —νυμφιδιη, γαμοστόλος, επτατονος. Nonn.
Λαμπρὰ μὲν ακτιν, ἡλιυ κανὼν σαφὴς,
Εβαλλε γαῖαν. Eur. Supp. 650.
Ακτιτ☉.
Πολλην δ' ακληρον τε κ᾽ ακτιτον—Hom. V. 123.
SYN. Απεσκευασμένος.
Ακτωρ.
—Δομῳ Ακτορος Αζειδαο. Il. β. 513.
Ακτωρ.
Σεσίδος φιλος ακτωρ. Aesch. Pers. 557.
SYN. Ἡγητωρ, αρχος, αγός.
Ακυθ☉.
Ουδ αγαλακτοὶ-οἴες, ὐδ' ακυθοὶ. Call. 2. 53.
SYN. Αγονος, ακυτος, ακυμαντος, απειροτοκος, απειρωδιν, αβλαστὴς, ατρυγετος.
Ακυληΐος.
Ποντον ες αγχιπορον Ακυληΐον—Dionys.
Ακυλ☉.
Παρ ῥ' ακυλον, βαλανόντ' εβαλε, καρπόντε κραναιην. Od. κ. 242.
Ακυμαντ☉.
Βησετ' επὶ τραφερὴν ακυμαντοισι ποδεσσι. Orph. L. 39
—Ψαμαθεις επ' ακυμαντοις. Eur. Hipp. 235.
Ακυμ☉,
—Τον ακυμον θῆκεν βιοτον βροτοῖς. Eur. H. Γ. 698.
Ακυμων.
Ηδη Ποσειδων, χαριν εμὴν, ακυμονα
Ποντυ τιθησι νῶτα —Eur. Iph. T. 1444.
Νηδὺς δ' ακυμων δια σέ μοι διολλυται. Eur. Andr. 158
SYN. Ακλυστος, ἡσυχος.—ακυθος.—ακλονητος, ακλυδωνιστος. αλαιυτος, εζαλὴς, αθορυβος, αταραχος αταρακτος, γαληνιος.
Ακυροω.
Ουκ ακυροῖ κεῖνον νομον,—Possel.
SYN. Αφανιζω.
Ακυρωτ☉.
—Ἡ σιωπη τῦτ' ακυρωτον μενει. Eur. Ion. 801:
SYN. Ακυρος αθετος αδηλος.
Ακωκη.
Αντικρὺ δὲ διεσχε φαεινῦ δερὸς ακωκή. Il λ. 253.
SYN. Ακη, αιχμη, στομωμα.—ακμή.

EPITH. Οξεῖα, τριοδυς, στονοεσσα, κρυοεσσα, παλιγναμπτος, πυροεσσα, ολεσσιτυραννος, πτεροεσσα, χαλκοβαρὴς. τανυκραιρος, παλινδινητος, καρχαροδυς, αιθαλοεσσα, οκριοεσσα, ασιδηρος.
Ακων.
Χειρὸς απο στιβαρῆς άλιον πηδῆσαι ακοντα. Il. ξ. 455.
SYN. Ακοντιον, βελος, οἴστος.
EPITH. Οξὺς, ευξεστος, αλγινοεις, στονοεις, θοὸς, δεινὸς, τανυγλωχὶν, παλινδρομεων, βραχυσιδηρος, χαλκοπαρηος, χαυλιοδυς, λιγυρὸς, διβολος.
Ακωδωνιστ☉.
Ὡς αισχρὸν ακωδωνιστον εᾶν
Τὸ τοιῦτο πραγμα μεθεντας. Arist. Λ. 486.
SYN. Απειρατος, απειραστος, αβασανιστος.

Α Λ

Α Λαβαστρον,
—Συριω δε μυρω χρυσεῖ αλαβαστρα. Theoc. 15. 144.
Αλαβαστρος.
—Λαβε τον δε τον αλαβαστρον. Arist. Av. 1050.
SYN. Μυροθηκη.
Αλαζονεια, αλαζονευμα.
Αλαζονειας ὐτις εκφευγει δικην. Sent.
—Αχθομαι-τοῖς τ' αλαζονευμασι. Arist. A. 63.
SYN. Αγερωχια, αγηνορια, αυχημα, μεγαλαυχημα, μεγαληγορια, αηθεια. γαυριαμα, γαυροτης, κομπος, κομπασμὸς, κομψευμα, κενολογια, ματαιολογια, επαρσις, ογκος, οφρὺς, φυσιωσις, ὑψηλοφροσυνη, καλλιρρημοσυνη. ψολοκομπια, νεανιευμα, φλασμὸς, φρυαγμα, τυφος, ὑπερηφανια, ὑπεροψια, ὑβρις.
PHR. Κομπος γλωσσης. στρεβλὴ οφρυς.
Αλαζονευομαι.
Ηλαζονευεθ', ἱνα φοβηθειην εγώ. Arist. R. 282.
SYN. Μεγαλαυχεω, μεγαλοφρονεω, μεγαλιζομαι, μεγαλυνομαι, βρενθυομαι, κομψευομαι, οιδεω, οιδαινω, επαυχεω, καυχαομαι, λοπευω, κοπιζω. αλικταινω, αγηνορεω, ὑπερηνορεω. γαυριαω, καταρρυομαι, κυδραινω, τραχηλιαω, τραχηλιζομαι, ογκυλλομαι, φριατιομαι, σεμνυνομαι. ὑποκρινω, ὑπερηφανεω, ὑπεροπλιζομαι, τυφομαι. ψευδομαι.
PHR. Δεξατο παντοιης ογκον αγηνοριης.—ὑπερ οφρύας ὑψος αειρειν. Naz.—αυχένα γαῦρον αειρειν. Nonn.— μηδε κερας εις ὑψος αερταζειν παρα μοιρην.

Αλαζων.

Ὡς ἦν αλαζων, ϰ̓ φεναξ—Arist. A. 940.

SYN. Αλαζονικὸς, κομπαστὴς, φιλοκομπος, δημοκομπος, πολυκομπος, υπερκομπος, ὑψικομπος, κομπηρὸς, κομπωδης, κομποῤῥημων, μεγαλαυχος, μεγαλαυχὴς, αυχηεις, αγερωχος, αλημων, αυθαδὴς, γαυρὸς, αγαυρὸς, επιγαυρος, αγηνωρ, μεγαληγορος, δοξοκοπος, λημματιας, φρονηματιας, σοβαρὸς, ὑψηλοκαρδιος, ὑπερηφανος, ὑπερβιος, ὑπεροπλος, ὑπερφρων, ὑψηλοφρων, ὑψαυχην, ὑπερηνωρ, ὑπεροπλης, ογκυλος, ψευστὴς, πλανος, ὑβριστικός.

PHR. Ὁ βλοσυρωπος, ὁ χαλκεος, ὁ βραδυπειθής.

—επιληθεται ουνεκα γαιαν

Ποσσὶν επιστειβει, θνητοὶ δε ὁι εισι τοκῆες·

Αλλ' ὑπεροπλιῃ ϰ̓ αμαρτωλῃσι νοοιο,

Ισα Διῒ βρομεει, κεφαλὴν δ' ὑπερ αυχενας ισχει.

Καὶ περ εὼν ολιγος, μνᾶται δ' ευπηχυν Αθηνην,

Ηέ τιν' ατραπιτον τεκμαιρεται ουλυμπόν δε,

Ὡσκε μετ' αθανατοισιν αριθμιος ειλαπιναζῃ.

Αλαινω, αλαλημαι, αλαομαι.

Δῦλος αλαινων—Eur. C. 79.

Αλλ' αὔτως αλαλημαι αν' ευρυπυλὲς Αϊδος δῶ. Il. ψ. 74.

Ητοι ὁ καππεδιον, το Αλήϊον οἶος αλᾶτο. Il. ζ. 201.

SYN. Αλημι, αλητευω, ηλασκω, πλαζομαι, εμπλαζομαι, πλαναομαι, θορυβεομαι, περινοστεω, περιπολευω, περιφερομαι, ῥεμβευω.—απορεομαι.

Αλαλαγὴ, αλαλαγμὸς, αλαλὰ, αλαλητος.

—Συν αλαλαγαῖς δ' αιχγματων. Eur. Ph. 347.

Ου τυμπανων αλαλαγμοί. Cycl. 65

Ὑπὸ Τροΐαν δορικτυπον αλαλάν. Pind.

Θεσπεσιῳ αλαλητῳ ὑφ' Εκτορος ανδροφονοιο. Il. δ. 436.

SYN. Αλαλαγμα, δῦπος, θορυβος.

EPITH. Ευκρεκτος, ἀλιῤῥοιζος, αινομανὴς, κρατερὴ, ὁμογλωσσος.

Αλαλαζω.

—Αλαλαξεν υπερμαχει βοᾷ. Pind. Ol. 7.

SYN. Βρεμω, κωδωνιζω.—ανοδυρομαι, ολολυζω. κλαυθμυριζομαι.

Αλαλκεω,

—Ὁ κεν τοι κρατὸς αλαλκησει κακὸν ἦμαρ. Od. κ. 288.

Αλαλκω.

Αλλὰ κυνὰς μὲν αλαλκε Διὸς θυγατηρ Αφροδιτη. Il. ψ. 185.

SYN. Αλκω, αλκεω, απαλάλκω, απελαυνω, απειργω, ανειργω, εξειργω, ερυκω, απερυκω, απαρασσω, αποπεμπω, αποδιωκω, αποσοβεω, κατασοβεω, αποστεγω, κωλυω, διακωλυω, διατρεπω, αποαλιζομαι, εξωθεω, διωθεομαι, καταθεω, αναχοπτω, παραιρέομαι, αρηγω, απαρηγω, αμυνω, αλεξεω, βοηθεω.

Αλαλυγξ.

—Κακῇ αλαλυγγι βαρῦνον—Nic.

SYN. Αλη.

Αλαλυκτημαι

—Ουδέ μοι ἦτορ

Εμπεδον, αλλ' αλαλυκτημαι. Il. κ. 94.

SYN. Αλυκτεω, αλυσσω, θορυβεομαι, απορεομαι.

Αλαμπετος, αλαμπὴς.

—Στιλβει δε αλαμπετος αήρ. Hom. 31. 5.

Κἀθηκα σιμπτύξασ' αλαμπὲς ηλιυ

Κοιλῳ ζυγαστρῳ δῶρον.—Soph. Tr. 704.

SYN. Σκοτεινός, δνοφερός. ψεφαρὸς, ψεφηνὸς, αδηλος.

Αλανοι.

—Και αλκηεντες αλανοι. Dionys.

EPITH. Πολυϊπποι.

Αλαος,

Και κ' αλαός τοι ξεῖνε, διακρινειε το σῆμα

Αμφαφαων—Od. ο. 195.

Μαντιος αλαυ, τῦτε φρενες εμπεδοί εισι. Od. κ. 493.

Αλαωπὸς.

—Ος περιφοιτος εην αλαωπὸς οδιτης. Nonn.

SYN. Αλαϊος, αδερκης, αδερκτος, αφωτιστος, πηρὸς, αμαυρηρος, πηρὸς, ὁμηρὸς, νενηλος, τυφλὸς, τυφλωψ, φωτοληγιος.

PHR. Οστις εην περιφοιτος, αφωτίστοιο προσωπυ

Συμφερτὴν, αμεριστον εχων, αχαρακτον οπωπὴν,

Ἡν φυσις ὐκ ετυπωσε, λιποβλεφαροιο δε κυκλυ

Οιδαλέον, ξενον ομμα γενεθλιας εἶχεν ὁμιχλη.

Nonn. Io. 9.

Αλαοσκοπιη.

Ουκ αλαοσκοπιην εἶχ' αργυροτοξος Απολλων. Il. κ. 515.

Exp. ματαιον σκοπον.

Αλαοω.

—Ὀν οφθαλμῦ αλαωσεν. Od. α. 6.

SYN. Τυφλοω, εξαλαοω, εξομματαω.

Αλαπαδνὸς.

Αλλ' αλαπαδνὸς εην, παῦρος δέ οι εἵπετο λαός. Il. 675.

SYN. Απτολεμος, ασθενὴς, ανευρος, αναρθρος, απαλαμνος, μαλθακὸς, πονηρὸς, ψαδαρός.

Αλαπαζω.

—Πολιν ὐκ αλαπαξεις. Il. β. 367.

SYN. Λαπαζω, εξαλαπαζω, περθω, πορθεω, εκπορθεω, δηϊζω, δηϊοω, δηοω, διαρπαζω, αποῤῥαιω, διαῤῥαιω, ερημοω, ληϊλατεω, καθαιρεω, κατατρεχω, κεραϊζω, τεμνω, κενοω, ὁμαλιζω.

Αλαστεω.
—Και αλαστησας επος ηυδα. Il. μ. 165.
SYN. Αλασταινω, επαλαστεω, αλγυνομαι, παθαινομαι, απαρεσκομαι, δεινοπαθεω, αναξιοπαθεω, αγανακτεω, δυσανασχετω, χαλεπαινω, αλγεω.
Αλαστος.
Πενθος αλαστον εχυσα μετα φρεσιν—Il. ω. 105.
SYN. Ανοιστος, ατλητος, αινος, χαλεπος, ανεπιληστος.
Αλαστωρ.
Και τοι μ' εσηει δειμα, μη τινος κλυων
Αλαστορων, δοξαιμι σην κλυειν οπα. Eur. Or. 1707.
—Δια δε τυς αλαστορας
Τις σης δεδοικως, μη τι γη παθη κακον. Eur. Ph. 1621.
SYN. Εριννυς. παναλαστωρ. δαιμονιον. τυχη, δυστυχια.
EPITH. Τιμωρος, κακοποιος.
PHR. Πνευμα πλανον. Εφορος δαιμων.
Αλαωτυς.
Οφθαλμυ - αεικελιην αλαωτυν. Od. ι. 503.
SYN. Αβλεψια, αορασια, τυφλοτης, τυφλωσις.
Αλβανοι.
Αλβανοι τ' επι τοισιν αρηιοι—Dionyf.
Αλγεω,
—Η επι γης αλγησετε πημα παθοντες. Od. μ. 27.
Αλγω ταν κεφαλαν—Theoc. 3. 52.
Αλγυνομαι.
—Τοις δε δ' υκ αλγυνομαι. Soph. An. 474.
SYN. Ανιαομαι. αχεω, αχευω. διαλγεω, συναλγεω, καταλγυνομαι, αχθομαι, λυπεομαι, οδυνομαι. οδυναω, οδυναομαι, οχθεω, οχθιζω, πονεω, πονεομαι. αθυμεω
PHR. Δεδεται κεαρ εγγυθεν ατη. Apoll.
Ασιγητοιο νοος κυμαινετο πυρσω. Nonn.
Αλγηδων,
—Σωμ' υφεισ' αλγηδοσι. Eur. M. 24.
Αλγημα,
Ηπιον ω πανδημε φεροις αλγημα ποδαγρα. Lucian.
Αλγησις,
—Την δ' αλγησιν υ παρεσχομην. Arist.Th. 154.
Αλγος.
—Μαλιστα γαρ αλγος ικανει
Θυμον εμον. Il. γ. 97.
SYN. Ανια, αδια, αγγεις, αχος, αχθος, αχθηδων, δυη, λυπη. κηδος, κηδοσυνη, οδυνη, περιωδυνια. πονος, παθος, πενθος, κατανυξις, βασανος. τιμωρια
EPITH. Αεικελιον, ασπετον, αλεγεινον, αλαστον, ατλητον, αμειλικτον, ατρυτον, αελπτον, αγριον, αινον, ανηκεστον, λυγρον, λευγαλεον, δακρυοεν, μινυνθαδιον, επιδημον, λοιγιον. βαρυστονον. στυγερον, οικτρον, δεινον, πανδειον, πικρον, θυμοβορον, φιλοθρηνον.
PHR. Δηγμα λυπης. Aesch — Αχεος νεφαλη μελαινα. Hom.— Γοων πικρον νεφος.— Ενθα σελας ροδεοιο διαλλαξασα προσωπυ, Αλγεσι κυμαινοντα νοον μαστιζετο. Nonn.
Ουκετι δ' ως το προσθε τεαι γελαωσεν οπωπαι.—
Αινον αχος πυκασε φρενας αμφι μελαινας.—
Δην δε μιν αμφασιη επεων λαβε· τω δε οι οσσε
Δακρυοφιν πλησθεν, θαλερη δε οι εσχετο φωνη. Hom.
Αλγηρος, αλγινοεις
—Αλγηρω κραδιην βεβολημενος οινω. Tryph. 573.
—Και οιζυν αλγινοεσσαν. Hef. θ. 214.
SYN. Αλεγεινος.
Αλγυνω.
Χαιρων τις αυτων τ' υμον αλγυνει κεαρ. Eur. M. 397.
SYN. Ανιαω, αγριζω, ατεμβω, βαρυνω, προσισταμαι, ενοχλεω.
Αλδαινω.
—Μελε' ηλδανε ποιμενι λαων. Od. σ. 69.
SYN. Αναλδαινω, αλδεω, αυξω, αναυξω, επαυξανω, ατιταλλω, επιλαμβανω, μηκυνω, οφελλω.
Αλδησκω.
Ληιυ αλδησκοντος—Il. ψ. 599.
Φαρεσιν εν μαλακοισιν ατε βρεφος αλδησασκε. Orph. L. 26.
SYN. Αυξομαι, αυξανομαι, αλδαινομαι, αδρυνομαι, πεπαινομαι, επιδιδωμι. αταλλω.
Αλεα.
Αυτικ' επει κε πυρος θερεω, αλεη τε γενηται. Od. ρ. 23.
SYN. Αιθος. καυμα, θαλπος, θερμη, θερμοτης, ελλαμψις.
Αλεα.
—Ουδε τ' ανευθεν
Ουδ' αλεη. Il. χ. 301.
SYN. Αλυξις, εξυπαλυξις, αποφυγη, εκφυγη, διαφυγη, αλεωρη. εκκλισις, φυλακη.
Αλεαινω.
Επειθ' ιν αλεαινοιμι - Arist. Eccl. 536.
SYN. Θαλπομαι, θερμαινομαι, χλιαινομαι.—αλεαζω, εκκλινω.
Αλεγεινος.
Γινετ' Αρης αλεγεινος οιζυροισι βροτοισι. Il. ν. 569.
—Πυρης επιβαντ' αλεγεινης. Il. δ. 99.
—Οι δ' αλεγεινοι κ. λ. Il. κ. 402.

SYN. Αλγεινὸς, αχὴς, αχηρὴς, αχθεινὸς, αχθηρὴς, επαχθὴς, αγελαστος, αλγινοεις, γοωδὴς, λυπηρὸς, οδυνηρὸς, ανιαρὸς, ανιωδης, επιπονος, λυγρὸς, οκρυοεις, περιαλγὴς, σχληρὸς, ανιγρὸς, δακεθυμος, θυμοδακὴς, δηξιθυμος, κηδωλὸς, πολυμεριμνιος, λευγαλέος, δυσφορος, δυσχερὴς, δυσχεραντος, σκληρὸς, σκυθρὸς, σκυθρωπος, δεινὸς, χαλεπὸς, αργαλέος, αηδὴς, αναρσιος, αφορητος φορτικὸς, κοπιαρὸς, αθυμός.

Αλεγηνοριδης.
—Προμαχοιο δαμαρ Αλεγηνοριδαο. Il. ξ. 503.

Αλεγω,
—Ου σευ εγωγε - Σκυζομενης αλεγω. ib. θ. 483.

Αλεγιζω.
—Σεθεν δ᾽ εγὼ ουκ αλεγιζω. ib. α. 180.
SYN. Φροντιζω, επιμελουμαι, τημελεομαι, κηδομαι, περικηδομαι, αρηγω, σπουδαζω, οπιζομαι, προτιμαω.

Αλεγυνω.
—Αλλας δ᾽ αλεγυνετε δαῖτας. Od. α. 374.
SYN. Παρασκευαζω, ευτρεπιζω, εξαρτυω, εξαρτυομαι, επιφερω, τατ]ω, συντατ]ω.

Αλεεινω.
Αλλα σον αιει θυμὸν οπιζομαι, ηδ᾽ αλεεινω. Od. ν. 148.
Τῶν αλεεινω φῆμιν αδευκέα—Od. ζ. 273.
SYN. Αιδεομαι.—αλευω, εντρεπομαι, εκφευγω.

Αλειαρ.
Αλφιτα τευχεσαι καὶ αλειατα.—Od. υ. 108.
SYN. Αλφιτον,

Αλεισον.
—Εχε δε χρυσειον αλεισον. Il λ. 773.
SYN. Εκπωμα, ποτηριον, δεπας, δεπαστρον, κυλιξ, κυμβη, κυμβιον. κωθων, κυπελλον, οινηρυσις.
EPITH. Αμφωτον, καλὸν, περικαλλές.

Αλειτης.
—Φατο γαρ τισασθαι αλειτην. Il. γ. 28.
SYN. Αλιτημων. αδικος.—εχθρὸς.

Αλειφαρ.
Ὑδατί τε λιαρῷ, και αλειφατι. Od. ω. 45.
Εν δε τιθει μελιτος καὶ αλειφατος αμφιφορῆας. Il. ψ 170.
SYN. Αλειφα, αλοιφὴ. μυρωμα, μυρον.—ελαιον.—στεαρ
EPITH. Λευκὸν, ὑγρὸν, εννεωρον, τετραενές.
PHR. Αλειφατα, μυελὸν ανδρῶν. Hom.

Αλειφω, αλειφομαι.
Εξειης δ᾽ έταροισιν επ᾽ ουατα πᾶσιν αλειψα. Od. μ. 177.
—Αλειψατο δὲ λιπ᾽ ελαιῳ. Il. ξ. 171.
SYN. Διαλειφω, επαλειφω, εναλειφω, χριω, αναχρωννυμι.—εμπλατ]ω.—παρορμαω.

Αλεκτηρ.
—Ασκλαπιον - αλεκτηρα νουσων. Pind. Pyth. 3.
SYN. Αλεξητήρ.

Αλεκτρος.
—Α γερας ὁ χρυσοκομας
Δῶκεν αλεκτρον ζωαν. Eur. Tr. 254.
SYN. Αγαμος.
PHR. Ου γαρ ιδεν ευγαμος ὥρη, Στεμματι νυμφιδιω πεπυκασμενον, ουδ᾽ ενι παστῷ Ηδυμελὴς ηεισε βιοσσοος αυλος ερωτων. Nonn. l. 24.

Αλεκτρυων,
— Θουροισιν αλεκτρυονεσσι μαχηταῖς. Opp. Κυν. b.

Αλεκτωρ.
—Ἑως εβοησεν αλεκτωρ. Hom. B. 191.
SYN. Ορταλιχος, ορθροβόας.
EPITH. Ορθριος, ηῶος, ενδομαχης.
PHR. Ωδὸς ορνις. Περσικος ορνις. Πριν αυχενα κυρτὸν αειρας, Οξὺ μελος κλαγξειεν εγερσιβοοντος αλεκτωρ. Nonn

Αλεξανδρος, (ὁ μεγας.)
Εργον Αλεξανδροιο Μακηδονος—Ep. l. 3.
EPITH. Δρακοντιαδης.—μενος ασχετος.
PHR. Περσαισι βαρὺς θεὸς αιολομητης, al. αιολομιτρης. Theoc.— Ηνορεης ολετῆρα ὑπερφιαλοιο Βαβυλωνος.— Ολυμπιας ὅν ποτε μητηρ καρτεροθυμον ετικτεν.— Πελλης πολιητωρ, τῷ ὑπὸ πᾶσα Αιτωλιη δεδομαστο, και Εσπεριη πολυολβος. Sibyll.

Αλεξανδρος. Vide Παρις.
—Αλεξανδρος θεοειδής. Il. γ. 16.

Αλεξανεμος.
Αμφὶ δὲ χλαῖναν ἕεσσατ᾽ αλεξανεμον μαλα πυκνὴν. Od. ξ. 529.
SYN. Ανεμοσκεπὴς. κωλυσανεμος.

Αλεξεω,
—Δαναοῖσιν αλεξησεις κακὸν ἦμαρ. Il. ι. 251.

Αλεξω
Εν θυμω μεμαῶτες αλεξεμεν αλληλοισιν. Il. γ. 9.
SYN. Αποτρεπω. αλαλκεω, αμυνω, επιβοηθεω.

Αλεξητηρ.
Εσθλον αλεξητῆρα μαχης. Il. υ. 396.
SYN. Αλκτὴρ, αλεκτηρ, αρηγὼν, επαρηγὼν, αοσσητὴρ, παρεδρος. αντιληπ]ωρ, αποτροπος, αποτροπαιος, αποπομπαιος, αρωγὸς, επαρωγὸς, αμυντωρ, επικουρος, επισχυρος, επιταρροθος, επιτιμητωρ, τιμηορος, τιμωρὸς, εκδικος, προμαχος, ὑπερμαχος. προασπιστὴς, προασπιστὴρ, ὑπερασπιστὴς, συνηγορος, συνεργὸς, συναιχμος, εταῖρος, ευεργετης, εφελκυστὴς, οπαδός, βοηθος, βοηδρομος.

Αλεξητωρ.
—Ζευ αλεξητωρ. Soph. Oed. C. 141.

Αλεξητηριος.
Αλεξητηριον ξυλον καθιει. Eur. Herc. f. 470.
SYN. Αμυντηριος, αμυντικός.

Αλεξιαρος,
Νεῶν αλεξιαρη, παιδων ευκηλητειρα. Hes. ε. 462.

Αλεξιβελεμνος.
Και τον αλεξιβελεμνον απο στερνοιο χιτωνα. Ep. l. 6.

Αλεξικακος
Εθλον, αλεξικακον, πασης συνοπηδὸν αοιδῆς. Suid.

Αλεξιμβροτος,
Απολλωνιαις - αλεξιμβροτοις πομπαῖς. Pind. Pyth. 5.

Αλεξιμορος.
Τρισσοὶ αλεξιμοροι προφανητέ μοι. Soph. Oed. T. 171.

Αλετρευω.
Αἱ μὲν αλετρευουσι μυλης επὶ μηλοπα καρπόν. Od. η. 105.
SYN. Αλεω. αληθω.
PHR. Καρπὸν αλετρευουσα μυλης τροχοειδεῖ πετρῃ. Nonn.

Αλετριβανος.
—Οισεις αλετριβανον τρεχων. Arist. R. 258.
SYN. Δοιδυξ, ἀλοτριψ, κερκις, κοπανον, κοπανιστηριον, ιγδοκοπαιον, τὸ ὑπερον.

Αλετρις
Φημην εξ οικοιο γυνὴ προεηκεν αλετρις. Od. υ. 400.
SYN. Αλητρις, μυλωτρίς.

Αλευρον.
Ηρατο μαν και τῆνος (εμὶν δοκεῖ) οπ]ῶ αλευρω. Theoc. 14. 7.
SYN. Αλφιτον.

Αλευω, αλευομαι.
—Νῦν αὖτ᾽ εμὸν εγχος αλευε. Il. χ. 285.
Ὄφρα ϗ αλλος π]ωχὸς αλευεται ηπεροπευειν. Od. ξ. 400.
SYN. Διαφευγω, εκφευγω, εκκλινω, εξαλυσσω, εξισταμαι, περιϊσταμαι, ευλαβεομαι, διευλαβεομαι, φυλατ]ομαι, αλεω, αλυσκω.

Αλεω.
—Ὥσπερεὶ καχρυς γυναῖκ᾽ αλῦσαν. Arist. N. 1361.
—Οφρα το κῆτος ὑπεκπροφυγὼν αλεοιτο. Il. υ. 147.
SYN. Καταλεω, αλετρευω.—αλευω, αλιζω.

Αλεωρὴ.
—Δηΐων ανδρῶν αλεωρήν. Il. μ. 57.
—Ουτε φοβȣ μεμνημένον, ȣτ᾽ αλεωρῆς. Il. ω. 216.
SYN. Ασφαλισμα, οχυρωμα, προβολὴ, προβολαιον. εκκλισις, ευλαβεια, ἔλωρ, ῥῦμα. ερυμα, φυλακὴ, αποφυγή.

Αλη.
—Ου κεν ἵκηται αλη ϗ πῆμα ϗ αλγος. Od. ο. 344.
SYN. Αλημα, πλανη. ρεμβὴ, ρεμβασμὸς, αμαρτημα, αμπλακια, π]αῖσμα, σφαλμα.
EPITH. Χαλεπή.

Αληθεια,
—Πασαν αληθειαν καταλεξον. Il. ω 407.

Αληθιη.
Πιστις σε στερεὴ ϗ αληθιη εμπεδομυθος. Diosc.

Αληθὲς, το,
—Συ δ᾽ αληθὲς ενισπε. Od. γ. 247.

Αληθοσυνη.
Μαρτυς εγω, σὺ δέ μȣ γιγνȣ αληθοσυνης. Theogn. 1224.
SYN Αληθοτης. ετητυμιη. ασφαλεια, ατρεκιη, ατρεκεια, αψευδια
EPITH. Ατρεκὴς, ετητυμος, ερατὴ, θεοτερπὴς, θεοπειθὴς, ευπειθὴς, πολυλλιτος, περιλαμπὴς, τιμηεσσα, χαριεσσα.
PHR. Θυγατηρ Διός.

Αληθευω.
Παντα δ᾽ αληθευσον—Hom. B. 14.
SYN. Αληθιζω. αληθιζομαι.

Αληθὴς,
—Ὥστε ταλαντα γυνὴ χερνῆτις αληθής. Il. μ. 433.

Αληθινος.
Οὗτος εμὸς λογος ὗμμιν αληθινος. Call. Ep. 19.
SYN. Ακριβὴς, αληθοεπης, ατρεκὴς, αψευδὴς, αψευστος, απλαστος, απαραποιητος, δικαιος, ευθυγλωτ]ος, μνημων, δηλὸς, γνησιος, ετεὸς, ετυμος, ετητυμος, ετυμωνιος, νημερτὴς, νητρεκὴς.

Αληϊος.
Ου κεν αληϊος ειη ανὴρ, ᾧ τοσσα γενοιτο. Il. ι. 125.
SYN. Ενδεης, αϊρος. π]ωχός. αλητικός.

Αληκτος
Μῆνα δὲ παντ᾽ αληκτος αη νοτος—Od. μ. 325.
—Σοι δ᾽ αλληκτόν τε κακόν τε
Θυμὸν ενὶ στηθεσσι θεοὶ θεσαν. Il. ι. 632.
SYN. Αδιαλειπ]ος, ακαταπαυστος, νωλεμὴς, συνεχὴς.—αθεραπευτος, αθελκτος.

Αλημα.
Κακοπινεστατόν τ᾽ αλημα στρατȣ. Soph. Aj. 381.
SYN. Αλη.—ὁ πανȣργος. περιτριμμα.

Αλημοσυνη.
Εννυχιοι δ᾽ Αργοιο αλημοσυνῃσιν ἵκοντο. Apoll. 2. 1264.
Exp. εμπειρια των τοπων.

Αλημι.
Παντας επὶ πρυμνῃσιν αλημεναι υἷας Αχαιῶν. Il. σ. 76.

SYN. Αθροιζομαι, συγκλειομαι.— αλαομαι, αλητευω.

Αλημων, αλητης.

—Αλημονές εισι και αλλοι. Od ρ 376.

—Δοκεεις δε μοι ειναι αλητης. Od. σ. 18.

SYN. Αλαζων, πλαγκτὴς, πλαγκτηρ, πλανος, ακαθεκτος, ῥεμβος.

EPITH. Δυστηνος, προΐκτης, πολυπλαγκτος, κακὸς, αιδοῖος, επιμαστος.

Αλητειη.

Και με αλητειης τε κ) εξ οιστρου εσαωσε. Orph. 101.

SYN. Αλη.

Αλητευω.

Ξεινός τις δυστηνος αλητευει κατὰ δῶμα,
Ανέρας αιτιζων, αχρημοσυνη γάρ ανωγει. Od. ρ. 501.

SYN. Αλαομαι.— αιτιζω.

Ἁλιαδαὶ.

—Φιλοπονιαν ἁλιαδᾶν. Soph. Aj. 889.

Ἁλιαὴς.

Ουδε ποτ' ουροι
Πνειοντες φαινονθ' ἁλιαέες,—Od. δ. 361.

Exp. Οι εν τῇ θαλασσῃ πνεοντες.

Αλθαινω,

Κακὸν μιασμ' εμφυλον ἀλθαινων κακῷ. Lyc. 1122.

Αλθω, αλθομαι.

—Αλθετο χείρ. Il. ε 417.

SYN. Αλθεω, ακεομαι, αφυγιαζω, αλδαινω.

Ἁλιαιετος, vel αλιαετος.

Αλιαιετους κ) γῦπας. Arist. Av. 892.

Αλιαρτος.

—Και ποιηενθ' Αλίαρτον. Il. β. 503.

Αλιαστος.

—Πολεμος δ' αλιαστος ορωρεν. Il. β. 797.

SYN. Αληκτος, αναποδραστος, απαυστος, ανεκκλιτος, πολυς, δεινὸς, χαλεπός.

Ἁλιβδεω.

Ειρκτῆς αλιβδησασα λυγαιας δεμας. Lyc. 351.

—Και νῆας ἁλιβδευουσι—Call. Schol. Lyc.

SYN. Ἁλιδυω, καταποντιζω, αποκρυπτω, αφανιζω.

Ἁλιβρος, ἁλιβρωτος.

Αιπὺς δ' ἁλιβρὸς οχμος—Lyc. 443.

—Αλιβρωτοισιν αιμαχθησεται. ib. 760.

Ἁλιβροχος.

Λισσάδες ἐρρίζωνται ἁλιβροχαι.—Apoll. 2. 733.

Ἁλιγειτων.

Αιολιδα Σμυρνην ἁλιγειτονα—Hom. 37. 6.

SYN. Αγχιαλος, ἁλιτερμων.

Αλιγκιος.

—Αλιγκιον αστέρι καλῷ. Il. ζ. 401.

SYN. Εναλιγκιος, ὁμοιος, ὁμοιΐος, προσομοιος, εοικὼς, προσεοικὼς, εικελος, προσεικελος, ικελος, ειδομενος, εισαμενος, αταλαντος, παραπλησιος, εμφερὴς, παρεμφερὴς, προσεμφερὴς, προσφερής.

Αλιεὺς,

Ὡς δ' ὅτ' επὶ προβολῳ ἁλιεὺς περιμηκεϊ ῥαβδῳ
Ιχθύσι τοις ολιγοισι δολον κατα ειδατα βαλλων,
Ες ποντον προιησι βοος κερας αγραυλοιο,
Ασπαιροντα δ' επειτα λαβὼν ἔρριψε θυραζε. Od. μ 251.

Αλιητωρ.

Ανδρες απ' Αρκαδιης αλιητορες. Ep l. 1.

SYN. Αιγιαλεὺς, ἁλιευτὴς, ασπαλιεὺς, ασπαλιευτης, ἁλικτυπος, αμφιβολεὺς, αγκωβολος, γαγγαμεὺς, γαγγαμουλκὸς, γριπεὺς, γριπευν, δικτυοβολος, δικτυοβολος, δικτυουλκὸς, επακτὴρ, θαλασσευς, θαλαττουργος, ιχθυβολος, ιχθυοβολος, ιχθυουλκὸς, καλαμευτὴς, ὁρμευτὴρ, ὁρμευτὴς, σαγηνεὺς, σαγηνητὴρ, σαγηνευτὴς, ενυγροθηρευτής.

EPITH. Ἁλιτρεφὴς, λινοῤῥαφὴς, δεινὸς, μογερὸς, ὑγροβιος, θαλασσοπόρος, πολυκμητος, περισσονοος, τλησιπονος

PHR. Αγρευτὴρ ιχθύος. τὸν βιον απο καλαμου, κ) ὁρμιᾶς εχων. απὸ ορμιᾶς αλιευων. ιχθύσι ληϊστήρ. ευωδινος ερευνητὴρ θαλασσης. Nonn. Αελλαων θεραπων. Opp.— Ευαγρων από κυρτων ζωων. αιθυιης πλειονα νηξαμενος. ιχθυβολοι Νηρῆος ερευνητῆρες εναυλων.— εργατινης ποντοιο.

Αλιευω.

SYN. Αγκιστρευω, θαλαττουργεω, ιχθυαω, γριπιζω, ασπαλιευομαι, ελλοπιευω.

PHR. Εργα θαλασσοπορων ἁλιηων.— δολοῤῥαφέος δολος αγρης.— ιχθῦς αγρευω.
Πετρῃ επὶ προβλῆτι καθημενος, ιερον ιχθὺν
Εκ ποντοιο θυραζε λινῳ, και ηνοπι χαλκῷ. Hom.
Ητοι ὁ μὲν πετρῃσιν εφημενος αγχιαλοισιν,
Γηραλεοις δονακεσσι, κ) αγκιστροισι δαφοινοῖς,
Ατρομος ασπαλιεὺς επεδησατο δαιδαλον ιχθύν. Opp.— Και τις ὑποβρυχιων κατεδυσατο βενθος εναυλων,
Νειόθι μαστευων νεποδων ἑτεροχροον αγρην,
Τυφλὴν νηχομενοισιν επ' ιχθύσι χεῖρα τιταινων. Nonn.

Ἁλιερκὴς,

—Και τανδ' αλιερχέα χωραν. Pind. Ol. 8.

Αλιζωνος,

—Αλιζωνοιο Κορινθου. Ep. l. 3.

Ἁλιηρης.

—Αλιηρει κωπᾳ πεμπομεναν. Eur. Hec. 452.

Αλιζω.

—Οπτηθῇ και αλισθῇ. Ep. l. 8.

SYN. Ταριχευω, συναγω.

O Ἁλικλυστος,

Ἁλικλυστος.
Προβλημ' ἀλικλυστον. Soph. Aj. 1236.
Ἁλικτυπος.
—Ἁλικτυποι νᾶες. Soph. An. 966.
Ες ἁλικτυπους ακτας. Anac. 39. 1.
Ἁλιμενος.
Ἁλιμενόν τις ὡς ες αντλον επεσεν. Eur. Hec. 1024.
Ἁλιμενον αιθέρος αυλακα τεμνων. Arist. Av. 1400.
SYN. Δυσορμος, δυσορμητος, ανορμος.—τελος μη εχων.
Ἁλιμυρηεις,
—Ποταμων ἁλιμυρήεντων. Il. φ. 190.
Ἁλιμυρης.
—Βοων δ' αλιμυρέες ακταί. Apoll. 2. 556.
Αλινδεω.
Πηλῷ αλινδηθεις—Nic.
SYN. Αλεω, ανελιττω.
Αλινδηθρα.
Συσκεδᾶν πολλας αλινδηθρας επῶν. Arist. R. 935.
SYN. Συναγωγη, στροφη, λεπτολογια.
Αλινηκτειρα.
—Ἁλινηκτειραν ελαιαν. Ep. l. 6.
Αλινηχης.
—Αλινηχέος οργανα τεχνης. Ep.
Ἁλιος, ἁλιθιος.
Πῶς εθελεις ἁλιον θεῖναι πονον, ηδ' ατελεστον. Il. δ. 26.
Χολος δ' ουκ ἁλιθιος
Γινεται παιδων Διός. Pind Pyth. 3.
SYN. Αθετος, ακυρος, απρακτος, ματαιος, ανεμιος, ανεμιαῖος, ανεμωλιος, κενὸς, εικαῖος, μεταμώνιος, μαψιδιος, ψευδος.
Ἁλιος.
—Θυγατηρ ἁλιοιο γεροντος. Il. 538.
SYN. Εναλιος, εφαλιος, θαλασσιος, επιθαλασσιος, πελαγιος, ποντιος.
Ἁλιοτρεφης.
Φωκαων ἁλιοτρεφεων, Od. δ. 442.
Ἁλιοω.
Ουδ' αλιωσε βελος. Il. π. 737.
Ουτε παρεξελθειν αλλον θεὸν, ουθ' ἁλιῶσαι Od. ε. 104
SYN. Ακυροω.—απειθομαι.
Αλιπαρής.
—Δος αυτῷ τήνδ' αλιπαρῆ τρίχα. Soph. El. 453.
SYN. Αυχμηρός.
Ἁλιπεδον.
Ἡξει δ' ερυμνον εις ἁλιπεδον φθιτῶν. Lyc. 681.
Exp. τὸ λεῖον, καὶ ὁμαλον, καὶ θαλασσιον πεδιον.
Ἁλιπλαγκτος.
Κεκλυτ', αλιπλαγκτοι—Apoll. 2. 11.
Αλιπλαγκτος Σαλαμις. Soph. Aj. 602.
SYN. Αλιπλανης, ἁλιβατος, ἁλιστρεπτος, ἁλιστρεφής.—ἁλικλυστος, ἁλιπλήξ. ἁλιτυπος.
Ἁλιπλοος.
—Ἁλιπλοα τειχεα θειη. Il. μ. 26.
Ἁλιπνοος.
—Και ἁλιπνοον εσβεσαν οδμήν. Musæ 263.
Ἁλιπορφυρος.
Ηλακατα στρωφωσ' ἁλιπορφυρα—Od. ζ. 53.
SYN. Πορφυρεος, οστρειος, ἁλουργος, ἁλουργής, θαλασσοβαφής.
Ἁλιπληξ.
Κεινη δ' ηνεμοεσσα καὶ ατροπος οἷά τ' αλιπλήξ. Call. 4. 11.
Ἁλιρροθος,
—Αλιρροθοι πoροι. Soph. Aj. 412.
Ἁλιρρυτος.
—Δι' ἁλιρρυτον αλσος. Aesch. Supp. 875.
Ἁλις.
Ἠν ἁλις εσθ' ἡμῖν χολή. Arist. Th. 383.
—Απωμορξαντο μετωπῳ Ιδρῶ ἁλις. Apoll. 2. 87.
SYN. Ἁδην, συνεχῶς, ακορεστως. αρκουντως, δαψιλῶς, ἱκανῶς.
Αλισκω.
Κἄστ' ου διδακτον, ουδ' αλισκεται τεχνη. Eur. Alc. 796.
SYN. Καταλαμβανω, διαγινωσκω, αιρεω, κατεχω, καθαπτομαι, καθαρπαζω.
Ἁλισμικτος.
Λινου θ' ἁλισμικτοιο δειραιαν ακραν. Lyc. 994.
Ἁλιστεφανος.
—Ἁλιστεφανον πτολιεθρον. Hom. A. 410.
Ἁλιστονος.
—Ἁλιστονοις ραχιαισιν. Aesch. Pr. 711.
Ἁλιστρεφής.
Ὀσσοι ναιεταεσκον ἁλιστρεφεων σφυρὰ νησων. Musæ 45.
Ἁλιτρυτος.
—Αλιτρυτοιο γεροντος. Theoc. 1. 45.
Ἁλιτυπος.
—Αλιτυπά τε βαρη. Aesch. Pers. 951.
Αλιτευω, αλιτομαι,
Απολις αοικος φυγας αλιτευων χθονα. Eur. H. 1029.
—Διὸς δ' αλιτωμαι εφετμάς. Il. ω. 570.
Αλιτεω, αλειτω.
Εκ γαρ δή μ' απατησε καὶ ηλιτεν—Il. ι. 375.
Αλιτραινω.
Οστις αλιτραινει, και αταθαλα μηχαναατα. Hes. ε. 239.
SYN. Αλαομαι, αβροταζω.—αλιταινω, αμαρτανω, αβλεπτεω, αταθαλλω, αμπλακεω, πταιω, πλημμελεω. βλαπτω, εξαπαταω.

Αλιτημοσυνη,

Αλιτημοσυνη.
Πατρὶ δ' ἐῷ τισεσθε δικην αλιτημοσυνάων. Orph. 1315.
Αλιτρια.
—Αλιτριας πολλὰς πλεων. Arist. A. 907.
Αλιτροσυνη.
Εἶχον αλιτροσυνην νεμεσημονα. Nonn.
SYN. Αλειτημα, αβλεπλημα, αμπλακια, αμπλακημα, πλημμελεια, πλημμελημα, ελλειμα, πλαῖσμα, επιπλαισμα, παραπλωμα, προσκομμα, σφαλμα.
EPITH. Αναγνιστος.
Αλιτημων, αλιτηρος, αλιτρος.
Ουτε γαρ εστ' αφρων, ετ' ασκοπος, ετ' αλιτημων. Il. ω. 157.
—Κάξ αλιτηρε φρενός. Soph. Oed. C. 384.
—Και δαιμοσιν εἶναι αλιτρος. Il. ψ. 595.
SYN. Αμαρτωλὸς, αλιτηριος, αλιτρονοος, αλιτροβιος, αλιτηριωδης, αλοιτὸς, αμαρτηρὸς, αβλεπλὴς, αδικος, αταθαλος, καταρατος, εξωλης, ολεθρος, πανολεθρος, δηλητηριος, κακοτροπος, κακεντρεχής.
Αλκαῖος, αλκηεις, αλκιμος.
—Δορὸς αλκαιε λογχαισι. Eur. Hel. 1161.
Παρθενον αιδοιην ερυσιπτολιν αλκηεσσαν. Hom. 27, 3.
Ενθ' ὁ τε δειλὸς ανὴρ ὁ τ' αλκιμος εξαφαανθη. Il. ν. 278.
SYN. Αγηνωρ, κρατερός, ευρωστος, δυνατος.
Αλκαῖος.
Ανακρεων, κ' Αλκαῖος ὅιπερ ἁρμονιαν εχυμισαν. Arist. Th. 169.
—Ποικίλα δ' αυδᾶ
Αλκαῖος κυκνῳ Λεσβιος Αιολίδι. Ep. l. 1.
Αλκαρ.
Ουδέ τέ σε Τρωεσσιν οἴομαι αλκαρ εσεσθαι. Il. ε. 644.
SYN. Αμυνα, αρηξις, αλεξητηριον, αλεξημα, βοηθεια, βοηθημα, αντιληψις, συλληψις, ονειαρ, ιαμα, τιμωρια, ωφελεια. αλκή.
EPITH. Εμφυτον, ευσταθες, αλεξικακον, ατρεκες, πελωριον, σωτηριον, πανεπισκοπον, φαρμακόεν. ψυχοσσόον.
Αλκειδης. Vide Ηρακλῆς.
Αλκειδην, ὅς πᾶσι μεγ' εξοχος ἦεν εταιροις. Orph. 293.
Αλκὴ, αλξ.
Ρεῖα δ' αριγνωτος Διὸς ανδρασι γινεται αλκή. Il. ο. 490.
—Αλκὶ πεποιθώς. Il. ε. 299.
SYN. Δυναμις, δυναστεια, επικρατεια, αλκαρ, αγηνορια, ακμή, ισχὺς, κρατος, καρτος, ρωμη, σθενος, ευσθενεια.
EPITH. Ασπετος, απειρεσιη, ασχετος, ανυμοδρομος. αμαιμακετος, απειραντος, εμπεδος, σθεναρή, δαΐφρων, θοή, ερικυδὴς, οβριμος, φοινιος, βλοσυροφρων, εριθενὴς, υπερμαχος, μενεδηιος, ταλαθυμος, ιπποδαμος.
Αλκιμεδων.
Πεμπτης δ' Αλκιμεδων Λαερκεος υἱὸς αμυμων. Il. π. 197.
Αλκιμος.
—Και Αλκιμος οζος Αρηος. Il. ω. 474.
Αλκινοος
Παρ δέ οἱ Αρητη τε και Αλκινοος θεοειδής. Od. η. 231.
EPITH. Δαΐφρων, μεγαλητωρ, θεοεικελος, αμυμων.
PHR. Δικαιοτατος βασιληων —βουλάς τε θεοδής. παντων λαῶν αριδεικετος.
Αλκιφρων.
—Αλκιφρων τε λεώς. Aesch. Pers. 92.
SYN. Καρτεροθυμος, αλκιμος, αγηνωρ.
Αλκμαν.
Ειδησεις Αλκμᾶνα λυρης ελατῆρα Λακαινης. Ep. l. 3.
EPITH. Λυδὸς, γλυκὺς, χαριεις.
PHR. Ὑμνητὴρ ὑμεναιων.—Κυκνος τῶν Μεσῶν αξια μελψαμενος.
Αλκμηνη.
Τὴν δὲ μετ' Αλκμηνην ιδον Αμφιτρυωνος ακοιτιν. Od. λ. 265.
EPITH. Ἑλικοβλεφαρος, καλλισφυρος, δαΐφρων.
PHR. Αλκμηνης Μιδεατιδος ἡρωϊνας.—αριστοτοκεια γυναι, Περσηϊον αἷμα. Theoc.—τανυσφυρος Ηλεκτρυωνη.
Αλκτηρ.
—Κυνῶν αλκτῆρα κ' ανδρῶν. Od. φ. 340.
SYN. Αλεξητηρ.
Αλκυονη.
—Καλλισφυρε εἵνεκα νυμφης,
Τὴν δὲ τοτ' εν μεγαροισι πατὴρ κ' ποτνια μητηρ
Αλκυονην καλεεσκον επωνυμον, ἕνεκ' αρ' αυτῆς
Μητηρ Αλκυονος πολυπενθέος οἶτον εχεσα
Κλαι', ὅτε μιν εκαεργος ανηρπασε φοῖβος Απολλων. Il. ι. 557.
Αλκυονὶς,
Πωτᾶτ' Αλκυονὶς, λιγυρῇ οπὶ θεσπιζεσα
Λῆξιν ορινομενων ανεμων· συνεηκε δε Μοψος
Ακταιης ορνιθος εναισιμον οσσαν ακεσας. Apoll. 1. 1084.
Ἀλκυὼν,
—Οσσαν ακεσα Αλκυονος αλιης. ib. 1095.
SYN. Αλκυδών.
PHR. Ορνις, ἁ παρὰ τὰς πετρινας
Ποντε δειράδας ἁλκυὼν,
Ελεγον οἶτον αειδεις,

Ὑγρὸν ἄειτον ξυνετοῖσι βοάν,
Ὅτι ποσιν κελαδεῖς αεὶ μολπαῖς. Eur. Iph. T. 1090.
Αλκυονες αἱ περ αἐναοις θαλασσης
Κυμασι στωμυλλετε
Τεγγουσαι νοτεραῖς πτερων
Ρανισι χροα δροσιζομεναι. Arist. R. 1344.
Αλκυονὶς, (Adj.)
Αλκυονίδας τ' αν ηγεθ' ἡμέρας αεί. Arist. A. 1592.
SYN. Αλκυονειος, ευδιος.
Αλλὰ.
Αλλὰ κακῶς αφιει,—Il. α. 25.
SYN. Αταρ, δὲ, μεντοι; αυτάρ.
Αλλαγὴ.
Τις εν πονοις, τις εν αταις αγριαις
Ξυνοικος αλλαγᾷ βιω. Soph. Oed. T. 1229.
SYN. Μεταβολὴ, αλλαξις, αλλαγμα, ανταλλαγμα. αμειψις. εμπορια.
Αλλαντοπωλεω.
—Αλλαντοπωλεῖν—Arist. Eq. 1239.
Αλλαντοπωλης.
—Αλλαντοπωλης; ὦ Ποσειδον, τῆς τεχνης. ib. 143.
SYN. Εντεροπωλης.
Αλλᾶς.
—Πωλεῖν τε τους αλλᾶντας. ib. 161.
Αλλασσω.
Αλλασσεις δὲ φυσεις παντων ταῖς σαῖσι προνοιαις. Orph. H.
SYN. Αλλαττω, ανταλλαττω, ανταλλαττομαι. διαλλαττω. παραλλαττω, εναλλαττω, μεταλλαττω, αλλοιοω. αμειβω. αμειβομαι. διαμειβομαι, ετεροιοω μεταμοσκεω, μετατιθημι, μεταβαλλω, μεταβαλλομαι μετασκευαζω. τρεπω. αλλοτροπεω, ανταγοραζω, εξαγοραζω, μεταπιπτω. μεταποιεω.
Αλληκτὸν. (Adv.) Vide Αληκτος.
—Αλληκτὸν πολεμιζειν. ἠδὲ μαχεσθαι. Il. λ. 12.
SYN. Απαυστὶ. συνεχῶς; αληκτως.
Αλλογνωτος,
—Αλλογνωτῳ ενὶ δημῳ. Od. β. 366.
Αλλοδαπος.
Γαιῃ εν αλλοδαπῇ ναιει απανευθε τοκηων. Od. ι. 36
Αλλοθροος,
—Επ' αλλοθροους ανθρωπους; Od. α. 183.
Αλλοφυλος
—Ες αλλοφυλον ελθοῦσαι χθονα. Aesc. Eum. 854.
Αλλοχροος, αλλοχρως.
Τι δεδηληται
Δεμας αλλοχροον βασιλειας. Eur. Hipp. 175.
Και μὴν οδ' αλλοχρως τις εκδημος ξενος. Eur. M. 879.
SYN. Αλλογενὴς, αλλοεθνὴς, ἑτερογενὴς, αλλογλωσσος, αλλοεθνος, αλλοτοκος, αλλοθροος, αλλοφυλος, αλλοτριος, ξενος, επιξενος, ξενικὸς, αγνωτος. ὑπεροριος, ετεροθροος, ετεροφυλος. εκτοπιος. τηλεδαπος. παρεπιδημος. επηλυς, επηλυτης. οθνειος.
Αλλοειδης, αλλοιος
Τ' ουνεκ' αρ αλλοειδέα φαινεσκετο παντα ανακτι. Od. ν 194.
Αλλοῖος μοι, ξεινε, φανης νεον ηὲ παροιθεν. Od. π. 181.
SYN. Αιολος, ανομοιος, ἑτεροῖος, ἑτερειος.
Αλλοκοταιος, αλλοκοτος
—Πεπλ' αλλοκοταιος. Eur. Fr.
Νοσον γὰρ ὁ πατὴρ αλλοκοτον αυτου νοσεῖ. Arist. V. 71.
SYN. Αλογος, ατοπος, εκτοπος, ξενος, θαυμαστὸς, θαυμασιος, τερατωδης.
Αλλομαι
Εις ἅλα ἆλτο βαθεῖαν—Il. α. 532.
SYN. Καθαλλομαι, θορω, θορεω. πηδαω, σκιρταω, ορχεομαι.
Αλλοπροσαλλος.
Τοῦτον μαινομενον, τυκτὸν κακὸν, αλλοπροσαλλον. Il. ε. 831.
SYN. Αλλοιοτροπος, ευμεταβλητος, αμφιστομος, φιλοστροφος, δολιοφρων.—αλλοιωτος, ευτρεπτος, ευκινητος. παραλλακτος. σκεδαστος, τραπελὸς.
Αλλοτριος.
Αυτικ' επειτ' απ' εμεῖο καρη ταμοι αλλοτριος φως. Il. ε. 214.
SYN. Εχθρὸς, πολεμιος, δυσνοος, αλλογνωτος. —αηθὴς, αδιαιτητος.
Αλλοφρονεω.
Αλλ' ἥμην αλλοφρονεων—Od. κ. 374.
Αλλυδις.
—Τρῶες δὲ διετρεσαν αλλυδις αλλος. Il. λ. 486.
SYN. Αλλαχοῦ, αλλῃ, αλλοθι.
Ἅλμα.
Πύξ τε, παλαισμοσυνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ηδὲ ποδεσσιν. Od. θ. 103.
SYN. Διαλμα, ἅλσις, πηδημα, πηδησις, ορχημα. σκιρτημα.
EPITH. Αψοφον, κοῦφον, τρομερὸν, σακεσπάλον, τηλεπορον, φιλευΐον.
Ἅλμη.
—Πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τετροφεν ἅλμη. Od. ψ. 236.
SYN. Ἁλὶς, ἁλυκις, ἁλμυρις, ἁλυκοτης, ἅλς.
EPITH. Πικρὴ, ασπετος, αμαιμακετος, στρεπτὴ. γλαυκὴ, ευκροκαλος. διψὰς, φορβὰς, χαροπὴ, ιχθυοεσσα. πολυστονος, χειμερια, κελαινὴ, ιοειδὴς, νηχυτος, βαθεῖα, ποντιὰς, βρυχιος.

Ἁλμυρὸς.
Ὡς ὁ μεν ενθ' απολωλεν, επει πιεν αλμυρὸν ὕδωρ. Od. δ. 511.
SYN. Ἁλμώδης, ἁλμυρωδὴς, ἅλικρας, ἁλυκὸς, ἁλικὸς, ἁλικωδὴς. ἁλμηεις.

Αλογεω.
Ει δέ μοι εκ επεεσσ' επιπεισεται, αλλ' αλογησει. Il. ο. 162.
SYN. Ολιγορεω, καταφρονεω, αθεριζω.

Αλογιστος,
—Αλογιστον δέ τι
Τὸ πλῆθος, ανταλλαγμα γενναιε φιλε. Eur. Or. 1161.

Αλογος.
Πολλ' ελπίδες ψευδεσιν αἱ αλογοι βροτες. Eur. Fr.
SYN. Αναριθμος, ουτιδανὸς, ασκεπτος, απερισκεπτος, ασκοπος, αφελτερος, απρονοητος, αφροντιστος.—αθετος, αὔρητος, αφραστος, αλλογνωων. ατοπος, μωρός.

Αλοη.
Ινδοίης αλοης δονακοτρεφὲς ερνος αερεης. Nonn.

Αλοαω, αλοιαω.
Απολεῖ μ' αλοῶν ανθρωπος εξ ἑωθινε. Arist. T 2.
—Και γαῖαν πολυφορβην χερσὶν αλοια. Il. ι. 564.
SYN. Κλαω, πλησσω, αποπληττω, δερω, θενω, θεναριζω, κοπτω, κροτεω, ετασω, παιω, παταττω, στιζω, μαστιζω, ξαινω, τυπτω.—επιτριβω, συντριβω, θρυλλιζω, λεπτυνω, συνθραυω.

Αλοιητηρ.
—Διετεμνεν αλοιητῆρι σιδηρῳ. Nonn.
SYN. Πληκτης, πληκτικὸς.

Αλοιδορος.
—Ατιμος, αλοιδορος. Aesch. Ag. 421.

Αλοιτὸς.
Ετλης θεῶν αλοιτὸς εκβηναι δικην. Lyc. 137.
SYN. Αλιτημων.

Αλοιφὴ.
—Πολλοι δὲ συὲς θαλεθοντες αλοιφῇ. Il ι. 463.
Χρισσομαι, ἡ γὰρ δηρὸν απὸ χροὸς εστιν αλοιφὴ. Od. ζ. 220.
SYN. Αλειφαρ.—λιπος, λιπαροτης, πιμελὴ, πῖαρ, πῖον. απαλοιφη, εξαλοιφη. χρισις, επιχρισις.
EPITH. Θαλερὰ, θυωδης, νεκταρεη, τεθαλυῖα.

Αλοκιζω.
Εγὼ δ' αλοκιζων εδεομην το χωριον. Arist. V. 846.
SYN. Αυλακιζω, αροτριαω.

Αλοξ.
Πληγῆς βαθεῖαν αλοκα τραυματος λαβών. Eur. Rh. 796.
SYN. Αυλαξ. αμαρις, αμαρα, αμαρια. τμῆγος, ωλξ.

Αλοπος.
Ἡν αλοπον οικοι καταλελοιπα.—Arist. L. 737.
SYN. Αλεπιστος. ακαθαρτος.

Αλοσυδνη.
—Καλῆς Αλοσυδνης. Od. δ. 404.

Ἁλοσυδνος.
Η Νηρῆα θυγατρες επικλειεσ' ἁλοσυδναι. Apoll. 4. 1599.
Exp. θαλασσιος.

Αλοτριψ.
Και τετον δικαρανὸν ἀλότριβα. Ep.
SYN. Αλετριβανος. δοιδυξ.

Ἁλουργὶς.
—Ὡς ἁλουργίδα
Εχων καταπαστον.—Arist. Eq. 963.
Exp. πορφυρὰ χλανίς.

Αλυσια.
Ως ηγειρωσαι δια μακρας αλυσιας. Eur. Or. 226.

Αλυτος.
Εγω δ' αλυτος τημερον γενησομαι. Arist. Eq. 1058.
SYN. Αυπτος, αναπονιπτος.

Αλοιφαιος.
Ερπυντε ρεξειν, ηδ' αλοιφαῖον λιπος. Lyc. 579.
SYN. Αλειπτηριος, αλειπτικός.

Αλοφος.
—Κυνεην, αφαλόν τε και ἀλοφον—Il κ. 258.

Αλοχος.
Ιφθιμη αλοχος Διομηδεος ἱπποδαμοιο. Il. ε. 415.
SYN. Ακοιτις.—(adj.) αγονος.
EPITH. Αιδοιη, αντιθεος, ειδυῖα, καλὴ, ευειδὴς, δαΐφρων, εχεφρων, πολυφρων, ερατὴ, θυμηρης, πολυδωρος, κεδνὴ, μνηστὴ, κουριδιη, νυμφιδιη, καλλικρηδεμνος, ηΰκομος, κυδρὴ.

Αλπεις, Αλπις.
Δειελον αὖ κρυπτεσι φαος τ' ανυωκέες Αλπεις. Orph.
Εκ δε βορειης Αλπιος αρχομενον—Dionys.
EPITH. Νιφοβλητες, βαθυαγκέες.—αεὶ κρυμωδέες.—δυσβατος.

Ἁλς, (ὁ)
—Ουδ' ἅλα δοιης. Od. ρ. 455.
SYN. Ἁλας.
EPITH. Θεῖος.
PHR. Γλυκὺ οψον. Συνδορπος Αιγαιαιος εγγιτης παγος. Lyc.—Εν δ' ἅλας αργεννες βαλεειν θεραποντας εδωδῆς. Orph.

Αλς, (ἡ)
—Και εις ἅλα λυματ' εβαλλον. Il. α. 314.
SYN. Ἁλμη, θαλασση, ποντος.
EPITH. Ατρυγετος ατιστος. ατειρεστη. αμετρητα, αδευκης, αλμυρὰ, αφυλακτος, αβατος, γλυκερὴ, γλαυκὴ, βαθεῖα, βαθυκολπος, βρυχιη, δῖα, δινηεσσα, δεινὴ, δολιχὴ, δηναῖα, μαρμαρεη,

μαρμαρίη, ἠνεμοεις, ευπλοος, ευρυπορος, ηχηεσσα, πολυηχης, πορφυρεη, πορφυροειδης, πολυβενθης, εριγδουπος, λευκη, οϊζυρη, κελαινη, χειμερίη, στυγερη, κυανεη, χαροπη, χυτη, πικρη, κρυοεσσα, μαλακη, κοιλη, πλωτη, υγρη, καλλιχθυς. δυσπεμφελος.

PHR. Ἁλος ομβριμον οιδμα.—υγρα κελευθα.—ιχθυοεντα κελευθα.— ευρεα νωτα θαλασσης.—κυμ' αλικτυπον αλμας.—πολιης αλος ασπετον υδωρ.—Νηρεος αυλη.

Αλσηϊς.

—Την δε και αυται Νυμφαι αποφθιμενην αλσηϊδες ωδυραντο. Apoll. 1. 1066.

SYN. Αλσωδης, υλωδης, υλονομος.

Αλσος.

Δυσετο τ' ηελιος, και τοι κλυτον αλσος ικοντο. Od. ζ. 321.

SYN. Αἶμος, νεμος, τεμενος, δρυμος, τα δρυμα. υλη. βησσα, κνημος, ναπη, ναπος, οργας. λοχμη. κηπος. δριος. φυταλια.

EPITH. Αγλαον, ασπετον, ανθοπορον, δενδρηεν, ευδενδρον, καλον, κυκλοτερες, σκιερον, συσκιον, ευσκιον. βαθυσκιον, κατασκιον, πυκινον, δροσερον, ανεμοσκεπες, ευερκες. υληεν, ιερον, πανδοκον, τηλεθαον, παμβοτον, υψηγυον, ζαθεον, πολυθυτον, πολυυμνητον, χοροικτυπον, τανυπρεμνον.

PHR. Ἡ καλαι αι δαφναι, καλον δ' υπο πυθμεσιν υδωρ
Πιδευει, πυκινον δ' αλσος υποσκιαει
Τηλεθαον, Ζεφυροισιν επιδρομον, αλκαρ οδιταις
Διψης, και καματυ, κ̓ φλογος ηελιυ.
Δενδρεσιν αμφιλαφες δια κεν μολις ηλθεν οϊστος. Nonn.
Αιγειροι πτελεαιτε ευσκιον αλσος εφαινον, κ. λ. Theoc. 7.

Αλυβας.

Ειμι γαρ εξ Αλυβαντος—Od. ω. 301.

Αλυβη.

—Εξ Αλυβης, οθεν αργυρυ εστι γενεθλη. Il. β. 857.

Ἁλυκος.

Νη τον Ποσειδω τον αλυκον—Arift. L. 404.

SYN. Ἁλιος.

Αλυκτοπεδη.

Δησε δ' αλυκτοπεδησι Προμηθεα ποικιλοβυλον. Hef. θ. 521.

SYN. Πεδη. ποδοστραβη. ποδοκακη.— γυοπεδαι

EPITH. Στιβαρη, σιδηρειη, αλεγεινη, κελαινη. λαϊνεη. Ηφαιστειη.

Αλυξις.

Ουκ εστ' αλυξις υ, ξενοι, χρονω πλεω. Aefch. Ag. 1308.

SYN. Αποφυγη, διαφυγη, εκφυγη, εκκλισις, εξυπαλυξις. αλεα.—ανια.

Αλυπητος, αλυπος.

—Αλυπητω βιω. Soph. Tr. 171.

Αλυπον εξεις τον βιον χωρις γαμυ. Sent.

SYN. Ανα‍λγης, ανανιος, ανωδυνος, ασπαστος, ανενοχλητος, τερπνος.

Αλυρος.

Εντ' αλυροις κλειοντες υμνοις. Eur. Alc. 452.

—Ὁμαδον εκλυον αλυρον. Eur. Hel. 185.

Αλυθμαινω.

Ειπε δ' αλυθμαινυσα—Call. 4. 12.

SYN. Αλυσσω, αλυθαινω, αλυσταινω, αλυθενω, αθενεω.

Αλυσις.

Και αλυσεις επεσον κεινυ απο σωματος—Poffel.

SYN. Δεσμος.—ανια.

Αλυσκαζω, αλυσκω.

Αικε κακος ως νοσφιν αλυσκαζω πολεμοιο. Il. ζ. 443.

—Αλυσκων κηρα μελαιναν. Od. χ. 363.

SYN. Αλευω, εκκλινω, εκφευγω. ευλαβεομαι, φυλαττομαι.

Αλυσσω.

—Αλυσσοντες περι θυμω. Il. χ. 70.

SYN. Ακηδιαω. δυσφορεω.— αγανακτεω.— παραφρονεω.— τρεμω.

Αλυτος.

—Κοπτε δε δεσμυς, Αρρηκτυς, αλυτυς. Od θ. 275.

SYN. Ακαταλυτος, αναπολυτος, δυσλυτος, αδιαλυτος.— απορος, ανεξοδος, ανεξιτητος, αμηχανος.

Αλυχνος.

Κοιλοις εν αντροις αλυχνος, ωσπερ θηρ μονος. Eur. Fr.

Αλυω.

Η αλυεις οτι Ιρον ενικησας τον αλητην; Od. σ. 332.

Ἡ δ' αλυυσ' απεβησατο—Il. ε. 352.

Τον μεν επειτ' ερριψεν απο εο χερσιν αλυων. Od. ι. 398.

SYN. Αγαλλομαι. αλυσσω. αλαομαι. αδημονεω, καταθυμεω, καταθενω, ανατιπτω αποπλαναομαι. παρεκβαινω. αθυμεω, αθενεω, ατονεω. εκλυομαι, εκκαμνω, ολιγοδρανεω, παρακμαζω.

Αλφανω, αλφω.

Φθονον προς αστων αλφανυσι δυσμενη. Eur. Med. 297.

—Ἱνα μοι βιοτον πολυν αλφοι. Od. ρ. 250.

SYN. Αλφαινω, αλφεω, αλφαιω. ευρισκω.

Αλφειος.

Αλφειυ, ος' ευρυ ρεει Πυλιων δια γαιης. Il. ε. 545.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Βαθυδίνης, θεῖος, οξὺς, δυσερως, αλητης, θεσπεσιος.

PHR. Βαθυν ῥοον Αλφειοιο.— ερατεινοτατος ποταμων. Dionyſ.— Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ.— θειοιο ἱερὸς ῥοος Αλφειοιο. Theoc.—Νυμφιος αυτοκελευθος εων, οχετηγὸς ερωτων.

Αλφεσιβοιος.

—Αλφεσιβοιον ὕδωρ. Aeſch. Supp. 862.

—Και παρθενοι αλφεσιβοιαι. Il. σ. 593.

SYN. Ευειδὴς, εντιμος, καλός.

Αλφὴ.

Χρηζοντες αλφῆς τῆς αεδνωτυ δικην. Lyc. 549.

SYN. Ευρεσις.—τιμη.

Αλφηστὴς.

Ανέρας αλφηστὰς νικα ταχεεσσι ποδεσσι. Od. ν. 261.

SYN. Ευρετὴς. τιμιος.

Αλφιταμοιβὸς.

Ὑπ' αλφιταμοιβȣ παρεκοπην διχοινικῷ. Ariſt. N. 640.

Αλφιτον.

—Πὰρ δ' αλφιτȣ ἱερȣ ακτήν. Il. λ. 630.

SYN. Αλευρον, αλφι.

ΕΡΙΤΗ. Λευκὸν, μυληφατον.

PHR. Μυελὸς ανδρῶν.

Αλφιτοπωλις.

Εἰς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν αλφιτοπωλιν. Ariſt. Eccl. 682.

Αλωὰ,

Ενθα δέ οἱ πολυκαρπος αλωὴ ἐρρίζωται. Od. η. 122.

Ὡς δ' ανεμος αχνας φορεει ἱερὰς κατ' αλωάς. Il. ε. 499.

Ἁλως, ἁλων.

—Εμὴν εφυλαξεν ἁλωα. Call. Fr.

—Παρ' αλωνα δυνπαθες—Ep. l. 3.

SYN. Αμπελὼν, οινας, οινοπεδον, οινοφυτον, αμπελιτις—αλωνια, αλωνεια, εδαφος, πεδον.— αρȣρα. κῆπος. αλσος.

ΕΡΙΤΗ. Εριθηλὴς, καλὴ, ευτροχαλος, εὐκτιμενη, ευρυπεδος, εὔσπορος, τελαθυια, θαλερὴ, παγκαρπος, νεοναρδης, οινοπεδος, τριελικτος, οινοφυτος, δενδρηεσσα, λευκὴ, αμπελοεσσα, γονὴ, αμφικρημνος, φιλανθεμος.

PHR. Φιλη φραγμοῖσι.—σταφυλῇσι βριθȣσα. αμπελοφυτος γῆ. αμπελόεν πεδον.

Ἁλωὰς.

Βωμω παρ' Δημητρος ἁλωάδος. Theoc. 7. 155.

SYN. Ἁλωϊος.

Αλωεὺς.

Και σταχὺν αμησει στεφηφόρος αλλος αλωεύς. Nonn.

SYN. Αμπελȣργὸς, αμπελοεργὸς, αμπελοφυτωρ. αγριοτης.

ΕΡΙΤΗ. Φυτοεργὸς, φιλοεργὸς.

Αλωπεκιζω.

Ουκ ἔστιν αλωπεκιζειν—Ariſt. V. 1233.

SYN. Δολοω, πανȣργεω, κολακευω.

Αλωπηξ.

Μισεω τȣς δασυκερκας αλωπεκας—Theoc. 5. 112.

SYN. Κερδὼ, κιναδος.— αλωπεκωδης, δολερὸς, κικάς.

ΕΡΙΤΗ. Αιθων, αγκυλομητις, αιμυλη, αργαλεη. πιυτὴ, αιολοβȣλος, κικάς.

Αλωσιμος,

Αλωσιμον Παιᾶν' επεξιακχασας. Aeſ. S. T. 641.

Αλωτος.

—Το δε ζητȣμενον - ἁλωτον. Soph. Oed. T. 111.

SYN. Ευαλωτος. ἑλετὸς, ευσυλληπτος, ευχειρωτος, ευλαβής.

Αλωσις.

Μονην δ' εχοντες την ἁλωσιν Ιλιȣ. Soph. P. 62.

SYN. Ἁιρεσις, επικρατησις, καταπολεμησις, πολιορκησις, νικη.—λεηλασια. αγρα. ολεθρος.

Α Μ

Α Μαδρυάδες. Vide Νυμφαι.

Νυμφαι Αμαδρυάδες, ποταμȣ κοραι αἱ τάδε βενθη,

Αμβροσιαι ῥοδεοις στειβετο ποσσὶν αεὶ. Ep. l. 6.

Αμαζονες.

Η ματι τῷ, ὅτε ἦλθον Αμαζονες αντιανειραι. Il. γ. 189.

ΕΡΙΤΗ. Ομβριμοθυμοι, ανανδροι, αστοργοι, αελλοποι, βαρυθυμοι, δαμνιπποι, ευιπποι, θυρίδες, θεμισκυριαι, ανδροφόνοι, ὁπλοφόροι, κλυτοτοξοι, ἱμερταὶ, ῥοδοπηχεις, ξεναραὶ, ευθωρηκες, χαλκοτοξοι. κρεοβρωτοι, στυγανορες.

PHR. Αιδ' αποΘερμωδοντος αρηϊφιλοιο γυναῖκες, Κοπτομεναι περι κυκλον αθηλεος ομφακα μαζȣ. Tryph.

Αμαθεια. Vide Νηρηΐδες.

—Εὐποκλαμος τ' Αμαθεια. Il. σ. 48.

Αμαθὴς.

Θορυβῳ τε πισυνος κ' αμαθεῖ παῤῥησια. Eur. Or. 903.

Αμαθεῖς Αδραστȣς χαριτας εις σ' ανηψατο. Phœn. 582.

SYN. Αβȣλος, ανοητος, απειρος, απειροκαλος, αναισθητος, αγριος, απαιδευτος, αναγωγος, ασκητος, ανεπιστημων, απευθὴς, απευθος, αγραμματος, αδαημων, απαφωλιος, ασοφος, ατεχνὴς, ατεχνος, ακυκλιος. ανοημων. αδιδακτος, αγνωμων, αφυὴς, δυσμαθὴς, μωρὸ

Αμαθια.

Αμαθια.

Πικρὸς πολίταις ἐστὶν αμαθιας ὕπο. Eur. M. 224.

SYN. Αμαθεια, αβελτια, αναγωγια, αγνοια, αγροικια, αδρανεια, αμαθια, αιδρειη, αγραμματια, αδαημοσυνη, ανοια, αναισθησια, ανοηματια, απαιδευσια, ανεπιστημοσυνη, ατεχνια, απειροσυνη, ατεχνια, ασοφια, αγνωμοσυνη.

PHR. —Νεφελη πραπιδεσσι κελαινη

Αμαθιη πεπληθυια. Oph.

Αμαθ⊛.

—Ἡ δ᾽ αμαθοισιν εχριμψατο παντοπόρος νηυς. Hom. App. 439

SYN. Αμμος, ψαμμος, ψαμμαθος, κροκη, κροκαι.

Αμαθυνω.

—Πολιν δε τε πυρ αμαθυνει. Il. ι. 589.

SYN. Ανατρεπω, αναστρεφω, αφανιζω, αμαλαπτω, αμαλδυνω, αιστοω, δαπανεω, περθω, ολοθρευω, απολλυμι, συναμαρεω, φθιω, καταφθιω, φθειρω, διαφθειρω.

Αμαιμακετ⊛.

—Ὅς ρα χαμαιραν

Θρεψεν αμαιμακετην. Il. π. 339.

Ισον αμαιμακετον νηὸς κυανοπρωροιο. Od ξ. 311.

SYN. Αδαμαστος. ασπετος. ακαταπονητος.

Αμαλαπτω, αμαλδυνω.

Ὅν ποτε γναθοις

Τριτωνος ημαλαψε καρκαρος κυων. Lyc. 34.

Τειχος αμαλδυναι—Il μ 18.

SYN. Απαμαλδυνω. αμαθυνω, αποσκευαζομαι, αποκεδομεω, εκπερθω, εξαιρεω, καθαιρεω, καταστρεφω, κατασκαπτω, καταστρεφω, καταστρεφομαι, καταβαλλω, στυφελιζω, αναστατοω.

PHR: Αναστατον ποιω. κρηδεμνα ποτὶ χθονα βαλλειν.

Αμαλθεια.

Συ δ᾽ εθησαο πιονα μαζὸν

Αιγὸς Αμαλθειης—Call. ι. 49.

Αγρὶν γάρ τε λεγυσιν Αμαλθειης κερας ειναι. Phocyl.

Αμαλλα.

Οι μεν απηιας ειλ.ον ευσταχεεσσιν αμαλλαις. C Il.

SYN. Δραγμα, δρὰξ, δεσμὴ, φακελος, φα-...

Αμαλλοδετηρ. αμαλλοδετης.

Αλλα δ᾽ αμαλλοδετηρες εν ελλεδανοισι δεοντο. Il. σ. 553.

Σφιγγετ᾽, αμαλλοδεται, τα δραγματα,—Theoc. 10. 44.

Exp. Οἱ τα δραγματα συνδεσμευντες.

SYN. Αμητήρ.

Αμαλ⊛.

—Η αρν᾽ αμαλὴν, η πτωκα λαγωὸν. Il. χ. 310.

SYN. Αβρὸς, απαλοχροος, απαλὸς, αταλὸς, αταλοφρων, τερην.

Αμαξα, αμαξαιη. αμαξὶς.

—ἥ περ αμαξαι

Αστυ δ᾽ αφ᾽ υψηλων ορεων καταγινεον ὑλην. Od. κ. 103.

Αρκτον θ᾽, ἣν και αμαξαν επικλησιν καλεουσιν. Il. σ. 471.

Συνεχ᾽ αμαξαις επαφωμενος ειδεται Αρκτω. Arat.

Αμαξίδας δὲ σκυτινας ειργαζετο. Arist. N 878.

SYN. Ἁρμα, ἀμαξιον, απηνη, καπανη, διφρος, οχος. οχεα, οχεον οχημα, οχετλον, ἑδιον, σατινη, σατινον, ζευγος, φορειον.

EPITH. Αχθοφόρος, ευτροχος, ευτροχαλος, ἡμιονειη, καλη, τετρακυκλος, πρωτοπαγὴς, Λυκαονιη.—ἀλιβρεκτος.

Αμαξηρης.

—Λιπουσα τον δ᾽ αμαξηρη θρονον. Aes. Ag. 1063.

SYN. Αμαξιαιος, ἀμαξικός, ἁρματειος.

Αμαξιτ⊛.

—Κατ᾽ ἀμαξιτον εσσευοντο. Il. χ. 146.

SYN. Αγυια, αμαξητος.

PHR. Αμαξηλατον ὁδόν.

Αμαξοπληθὴς.

—Λααν εμβαλων καρα

Αμαξοπληθη.—Eur. Ph. 1175.

Αμαξουργος.

Συ δ᾽ ουδὲν αμαξουργυ λεγεις. Arist. Eq. 462.

SYN. Αμαξοπηγὸς, αγγειοπηγός.

Αμαρα.

—Αμαρης δ᾽ εξ εχματα βαλλων. Il. φ. 259.

Ηὔτε κρηναι και αμαραι πληθοντο ροαισι. Ap. 3. 1392.

Exp. Της ὑδροῤῥοης τυ οχετυ.

SYN. Αμαρις, αμαρια, αλοξ, αγωγὸς, ὑδραγωγιαι, ὑδραγωγοι, αποφρογος, οχετὸς, σωλὴν, λιβηθρον, λειβηθρον, ψαμὶς, ψαλις, γεφυρα.—αφεδρων.

Αμαρακος.

—Μαλα δ᾽ αν και αμαρακος ειη. Nic.

SYN. Αμαρακον, σαμψυχον.

Αμαρτανω.

Χαιρυσ᾽ ἐρωντες και τον, ὡς ἀμαρτανει. Sim. 111.

SYN. Αλιτεω, αλαινω, αλημι, αφαμαρτανω, εξαμαρτανω, διαμαρτανω, αμαρτεω, ασεβεω, παρανομεω, πλημμελεω, πλανωμαι, σφαλλομαι, πλαζομαι, πταιω. Αποτυγχανω, αμβροτω, αστοχεω.

PHR. Της ὁδυ—τυ δεοντος—της αληθειας—της δοξης.

—Αμπλακιησι μελαινεων ειλον ἦτορ. Nat.

Ωκυτατος κεφαλησι θεει ποος αμπλακιησιν.

Εργμασιν ει τι γεροισι φερω κατὰ χειρας αθεσμυς.

Παντοθεν

Παντοθεν αμπλακιῃσιν ελαυνομενος στυγερῇσιν.
Δυσφροσυναι καθυπερθεν εμεῦ βεβααστι καρηνε.
Apollinan.

Αμαρτας,
Μηδ' εχθαιρε φιλον σον ἁμαρτάδος ἑινεκα μικρῆς.
Pyth. 7.

Αμαρτημα,
Ιω, φρενων δυσφρονων ἁμαρτηματα. Soph. An. 1275.

Αμαρτια,
—Ηδ' ἁμαρτία τις ἦν; Soph. P. 1254.

Αμαρτοσυνη,
Ουνεκα μὴ στυγερῆς λῆξαν αμαρτοσυνης. Ep.

Αμαρτωλη.
—Αμαρτωλαὶ γὰρ εν ανθρωποισιν ἕπονταί. Theog. 327.
SYN. Αλιτημα, διαμαρτημα.
EPITH. Κακοχαρτος.

Αμαρτινοος, αμαρτοεπης.
—Αμαρτινοον τ' Επιμηθέα. Hef. Θ. 511.
Αιαν αμαρτοεπες, βυγαἶε—Il. ν. 824.
SYN. Αμαρτηρὸς, ἁμαρτωλὸς, ἁμαρτητικὸς, αφαμαρτητικος, αλιτημων, αφρων.

Αμαρτος.
Ενθεν ἀρ' εις Αμαρτον αφικεο ποιηεντα. Hom. Ap. 243.

Αμαρτυρητος.
Ουμὸς δ' αμαρτυρητος ευκλεὴς ποσις. Eur. Herc. f. 290.
SYN. Αμαρτυρος.

Αμαρυγη, αμαρυγμα.
Αι ὁτε δινηθῶσιν απ' οφθαλμῶν αμαρυγαι. Hom. M. 45.
Ουδε τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, εκ αμαρυγμα
Χειλεος, εκ οσσων λιπαρὸν σελας, ε ροδομαλον.
Theoc. 23. 7.
SYN. Αυγὴ, αγλαΐα, σελας, λαμπροτης, λαμπηδὼν. σιλβωσις, σιλπνοτης, καλλωπισμα.
—κινησις.

Αμαρυγκειδης.
Ενθ' Αμαρυγκειδην Διωρεα μοῖρ' επεδησε. Il. δ. 517.

Αμαρυσσω.
—Υπ' οφρυσι πῦρ αμαρυσσε. Hef. Θ. 827.
SYN. Αγλαΐζω, αυγεω, αυγαζω, διαυγαζω, καταυγαζω, γανοω, λαμπω, μαρμαιρω μαρμαρυσσω, στιλβω, σελαω. σελαγεω, σελαγιζω, αστραπτω, ελλαμπρυνομαι, διαπρεπω, φαινω.

Αματροχια.
—Αματροχιας αλεεινων. Il. ψ. 422.
SYN. Αρματροχια. Suid.

Αματροχαω.
—Αματροχοωντα θυραζε. Od. ο. 450.

Αμαυρὸς.
—Προσεφη ειδωλον αμαυρόν. Od. 686.
SYN. Αδηλος.—ακλεής.

Αμαυροβιος.
—Φυσιν ανδρες αμαυροβιοι. Arift. Av. 686.
al. ἡμεροβιοι.

Αμαυροω.
Ητοι το, τε θεσπεσιον
Φορκοι' αμαυρωσεν γενος. Pind. Pyth. 12.
SYN. Απαμαυρωω, μαυροω, αφανιζω, αμαλοω, σκοτιζω, αμαλδυνω, αμυδροω, απαλλαττω, αποκρυπτω, αποκαλυπτω, αμερδω, αποτριβω, αποτριβομαι, αμβλυνω, απολειφω, επισκιαζω, γνοφοω, ζοφοω.

Αμαχητι,
—Το μεν αισχιον, αικ' αμαχητι
Ιομεν Ουλυμπονδε. Il. φ. 438.

Αμαχετος, αμαχητος, αμαχος.
—Βρεμει δ' αμαχετε δικαν ὑδατος ορεκτυπε.
Aefch S. T. 85.
—Αμαχητα βελη. Soph. P. 199.
—Αμαχος θεος Αφροδιτα. Soph. An. 810.
—Ος Εκτορ' εσφαλε Τροιας
Αμαχον, αστραβῆ κιονα. Pind. Ol. 2.
SYN. Ακαταμαχητος, δυσμαχητος, απροσμαχος, αναγωνιστος, δυσκαταγωνιστος, αναλωτος, απορθητος, αρρηκτος, δυσπολεμητος, δυσμεταχειριστος.—απτολεμος, ανανδρος.— αδαμαστος.—μεγας.

Αμαω.
Και διὰ πῦρ μαλ' αμησεν ὀδε—Hom. M. 357.
—Λειμωνοθεν αμησαντες. Il. ω. 451.
SYN. Απαμαω, εξαμαω, καταμαω, διαμῶ, θεριζω, αποθεριζω, εκθεριζω, δρεπω.— αποτεμνω, αποκοπτω, αμαλλατω. συλλεγω.
PHR. Καρπεῦς το χωριον.
Εν δ' ετεθει τεμενος βαθυληϊον' ενθα δ' εριθοι
Ημων οξειας δρεπανας εν χερσὶν εχοντες. Il. σ. 550.

Αμβαινω, pro αναβαινω.
—Εκελευσα δ' ἑταιρες
Αυτές τ' αμβαινειν' Od. ι. 178.

Αμβασις, pro αναβασις.
Πᾶσα δ' ὁρμᾶται-πωλων αμβασις. Soph. Oed. C. 1125.
SYN. Επιβασις.

Αμβατης, pro αναβατης.
—Τον αμβατην
Θῆρ' ὡς ἑλωμεν.—Eur. B. 1105.
SYN. Επιβατης.

Αμβατος, pro αναβατος.
Αμβατος εστι πολις,—Il. ζ. 434.
SYN. Επιβατὸς, επιβατικός.

Αμβαλλω, pro αναβαλλω.
—Μηδέ τι δηρὸν
Αμβαλλωμεθα εργον ὃ δη θεος εγγυαλιζει. Il. ϐ. 436.

Αμβλυνω.
Σκια καλυψει πεῤῥαν, αμβλυναν σελας. Lyc. 1428.
SYN. Απαμβλυνω, εξαμβλυνω, καταμβλυνω, αμβλοω, εξαμβλοω, αμβλισκω, αμβλισκανω, μωλυνω, κοπτω, ενοχλεω, αποκναιω, αμαυροω. εκλυω.
PHR. Ανενεργῆ ποιῶ.

Αμβλυς.
Νῦν δ' αμβλὺς ειμι, και κατηρτυκὼς κακῶν. Eur. Fr.

Αμβλωπὴς.
—Κατ' ευφρονην αμβλωπὲς αιγλη. Aefch.Rh.739.

Αμβλωπὸς.
—Τοῖς δ' αὖ δακρυων
Βιον αμβλωπὸν παρεχουσαι. Aefch. Eum. 958.
SYN. Αμβλυωπὴς, αμβλυωπὸς, ασθενὴς, χαλαρὸς. αμαυρος, αμυδρὸς, αβληχρος, αβληχμων, αβληχρὴς, αναισθητος, κανθηλιος, μῶλυς, στυγερος, ψαθαρὸς —σκοτεινός.

Αμβληδην.
Αμβληδην γοοωσα—Il. χ. 476.
Exp. Αναφερεσα αθροως το πνεῦμα:

Αμβολαδην.
Παντοθεν αμβολαδην,—Il. φ. 364.
Exp. αναβαλλων.

Αμβολη, pro αναβολη.
Κλαιων αρ' ἅψη τῶνδε, κ' ȣκ ες αμβολάς. Eur. Herac. 271.

Αμβολιη, pro αναβολιη.
Μηδέ τις εστω Αμβολιη. Apoll. 3. 144.
SYN. Βραδυτὴς. τριβὴ, διατριβὴ, επισχεσις, διαμονὴ, ὑπερθεσις, μελλησμός.

Αμβολιεργος.
Αιὲν δ' αμβολιεργὸς ανηρ αταισι παλαιει. Hef. ε. 411.
SYN. Ραθυμὸς, οκνηρὸς, σχολαῖος, μελλητὴς, ειδωλαστης.

Αμβροσια.
Τοῖσιν δ' αμβροσιην Σιμοεις ανετειλε νεμεσθαι. Il. ε. 777
EPITH. Ερατεινη, διοτρεφὴς, ευοδμος.
PHR. Θεῖον αλειμμα. αμβροσιον εἶδαρ.

Αμβροσιος, αμβροτος.
—Περι δ' αμβροσιος κεχυθ' ὑπνος. Il. β. 19.
Ητοι εγὼ θεὸς αμβροτος—Il. ω. 460.
SYN. Ηδὺς. θεῖος, αθανατος, αφθιτος, αφθαρτος. ακηρατος, θαυμαστός.

Αμβροτεω.
Ημβροτες, ȣδ' ετυχες—Il. ε. 287.
SYN. Αβροτεω, αμαρτανω. αποτυγχανω.

Αμεγαρτος.
Ορσαις αργαλεων ανεμων αμεγαρτον αϋτμήν. Od. λ. 399.
SYN. Μεγας, αμετρος, αφθονος, ἁδρὸς, απειρεσιος, πολύς.

Αμεθυστος.
Λευσσομενης αμεθυστος αλεξητειρα ανιης. Nonn.
EPITH. Αιμαλεη, οινωπή.

Αμειβω.
Ος πρὸς Τυδειδην Διομηδεα τευχε' αμειβε. Il. ζ. 235.
SYN. Αλλασσω, εξαλαττω, προσαλαττω, επαλλαττω, επαμφοτεριζω, αντιδιαμειβομαι. υποδεχομαι. ισαζω, ὁμαλιζω αμειβομαι.

Αμειβομαι.
Τον δ' Ελενη μυθοισιν αμειβετο—Il. γ. 171.
Μȣσαων θ', αἱ αειδον, αμειβομεναι οπὶ καλῆ. Il. α. 604.
SYN. Απαμειβομαι, διαμειβομαι, ανταμειβομαι, αντιφωνεω, ὑποφωνεω, ανταυδαω, αντιφθεγγομαι, απολογεομαι, ὑποκρινομαι, αποκρινομαι. καταβαλλομαι.

Αμειδητος.
Ριψαται κενεαισιν αμειδητοιο βερεθροις. Orph. 965.
SYN. Αμειδὴς, λυπηρὸς, φοβερὸς, σχυθρὸς, σκυθρωπὸς, σκληρὸς, χαλεπὸς. αγελαστος.

Αμειλικτος, αμειλιχος.
—Αμειλικτον δ' οπ' ακȣσαν. Il. λ. 137.
—Αΐδης τοι αμειλιχος, ȣδ' αδαμαστος. Il. ι. 158.
SYN. Δυσμειλικτος, ανηλεὴς, ανιλεως, ανημερος. αθωπευτος, αμαλθακτος, ανελεημων, ανυπεικαστος, ανυπεικτος, ανεπιεικὴς, αηδὴς, αναμελγητος. ανενδοτος, ανιλαστος. ανεξιλαστος, ανεπιστρεφὴς, αστραφὴς, αστρεπτος, αθελκτος, αειλικτος, ακινητος, ατεραμνος, ατηνὴς. απαραιτητος, δυσπαραιτητος, απαραμυθητος, ακαταπραϋντος, αδυσωπητος, αγνωμων, ασυγνωμων, ασπονδος, αστεργὴς, ατυγχωρητος, ασυμπαθὴς, ανοσιος, αλιτανευτος, ατεραμων, ατραπελος, ατεγκτος, ατιθασσευτος, αυτολιθινος, ακαμπὴς, ακολακευτος, σκληρὸς, χαλεπός. απανθρωπος.

Αμεινων.
῾Ο γὰρ αὖτε βιη ȣ πατρὸς αμεινων. Il. α. 404.
SYN. Αρειων, βελτιων, βελτερος, κρειττων, φερτερος, προφερεστερος.

Αμειρω.
Ταυτας δε μή ποτε τίμας
Αμειρειν γονεων βιον πεπρωμενον. Pind. Pyth. 6.
SYN. Απαμείρω, απαυραω, ατεμβω, νοσφιζω, νοσφιζομαι, ητταω, στερεω. ορφανιζω.

Αμελγω. αμελγομαι.
—Αμελγομεναι γαλα λευκον. Il. δ. 434.
Διδυματόκος αἶγας αμελγω. Theoc. 5. 84.
SYN. Αθελγω, βδαλλω, βδελλω.—απολεγω.

Αμελεια. αμελια.
Ουδ' ὑγιης τῆς περὶ σαυ' αμελειαν εχειν χρή. Pind. Pyth. 32.
Αλλ' αμελια δος αυτα, και φαυλως φερε. Eur. Iph. A. 850.
SYN. Ατημελεια, αμελητησια, μεθημοσυνη, αλογια, ατροπεξια, αφροντιστια, αθεραπευσια, καταφρονησις, περιφρονησις, ὑπεροψασις, λαθος, ολιγωρια, παρεσις.—ραθυμια, αργια, αμεριμνια, απραγμοσυνη, ακηδια, ανερμοστια, αρρυθμια, αδιαφορια.

Αμελεω.
Αιας δ' εκ αμελησε κασιγνητοιο πεσοντος. Il. θ. 330.
SYN. Αθεριζω, αφροντιζω, αθετεω, αποστρεφομαι, μισατλομαι, ατοσπαδαζω —αμελια δεγαι τι.

Αμελητος.
—Και σφιν πολλ' αμελητα μελει. Theog. 422.
SYN. Αμελητέος.

Αμεμπτος, αμεμφης.
Πεμποις ευολβον βιοτε τελος αιὲν αμεμπτον. Orph. Hymn.
—Διδε δε ὑγειαν αμεμφῆ. Ib.
SYN. Αμεμπτοτος, αμωμος, αμωμητος, αμυμων, αληπτος, ανεπιληπτος, αναιτιος, ανεπιτιμητος, ανελεγκτος, ανεξελεγκτος, ανεγκλητος, αναμαρτητος, απονηρος, ανεπικλητος, απταιστος, ακαταγνωστος, αβλαβης, ακακος, ανεπιφθονος, ανυπευθυνος, ανυπευθυνος, αψεκτος, αψογης, αψογος, καθαρος.

Αμεμφια
Διαλλακτῆρι δ' εκ αμεμφια. Aesch. S. T. 915.
SYN. Αβλαβια.

Αμεμνηνος.
Η κεν ζὼς αμενηνὸς εα χαλκοῖο τυπῆσι. Il. ε. 887.

Αμενης.
—Λαβετ', αμφιπολοι, γραιας αμενῆς. Eur. Supp. 1116.
SYN. Ασθενης, αμυδρὸς, αμαυρὸς, εκλυτος, εξιτηλος, εξιτητος, επηνεμιος, ιωθρος, νωθης, ισχνης, ολιγοδρανης, ρευστὸς, χαλαρὸς, φρῦδος.

Αμενηνοω.
—Αμενηνωσεν δε οἱ αιχμήν. Il. ν. 562.
SYN. Ασθενοω, εξασθενιζω, εκλυω, απεκλυω, γυιοω, απογυιοω, αποσφακελιζω, ηπεδανοω.—ελασσοω, κατασμικρυνω, ὑποκοριζομαι.

Αμεργω,
—Αλλοτε δ' αλλον
Καρπὸν αμεργεσιν πεποτημέναι. Apoll. 1. 882.
SYN. Εκμυζαω, εκμυζεω, εκκυλιζω.

Αμερδω.
—Οσσε δ' αμερδεν
Αυγὴ χαλκειη. Il. ν. 340.
Οφθαλμῶν μὲν αμερσε, διδε δ' ἡδεῖαν αοιδήν. Od. θ. 64.
SYN. Αμειρω, απαμερδω, αμαυροω, αμβλυνω, απομελαινω. μεριζω, στερεω.

Αμεριμνος.
—Εχεις γαμον; εσσεαι εκ αμεριμνος. Ep.
Κειμαι δ' αμεριμνος—Soph. Aj. 1225.
SYN. Αφροντιστος, αδεὴς, ακινδυνος, ασφαλής.—πολυμεριμνος, κακοπαθης.

Αμετρητος,
Αυτὰρ εμοὶ καὶ πενθος αμετρητον πορε δαιμων. Od. τ. 512.

Αμετρος.
Πῶς δυναται γνῶναι τῶν αμετρων τα μετρα. Ep. l. 1.
SYN. Αμεγαρτος.—απληστος, αχανὴς, απελεθρος.

Αμετροεπης.
Θερσιτης δ' ετι μενος αμετροεπης εκολωα. Il. β. 212.
SYN. Αδολεσχος. φλυαρὸς.

Αμμα.
Οι χῆνες ὥσπερ ὑποτυπτοντες ταις αμαις. Arist. Av. 1145.
SYN. Θεριστηριον, αρτη.—σκαφη, πασσαλος.

Αμηνιτος.
—Συν τ' ευκλεια και αμηνιτω βαξει. Aes. Supp. 982.
SYN. Αχολος, ακοτος, ευμενὴς, ἡμερος.

Αμηρυτος.
—Και γῆρας αμηρυτον ες τελος ἑλκω. Apoll. 2. 221.
SYN. Αμηρυος, ατελεστος, απεραντος, διηνεκὴς, ενδελεχὴς, επασσυτερος, επηετανος, συνεχὴς, προσεχὴς. πολυς.

Αμητηρ.
Οι δ' ὡς τ' αμητῆρες εναντιοι αλληλοισιν
Ογκὸν ελαυνωσιν—Il. λ. 67
SYN. Βασαιος, δρεπανιστὴς, θεριστὴς, σφαγεὺς, αμαλητομος, αμαλλοδετὴρ, χαλκομεστης.

Αμητος.
Αμητος δ' ολιγιστος—Il. τ. 223.
Πυρῶν τ' ευκαρποιο φερει γερας αμητοιο. Opp.
SYN. Θερισμος, θερος, τρυγαμητος, ευκαρπια, καλαμητομια.

Αμητωρ.
Ὡς γαρ αμητωρ, απατωρ τε γεγώς. Eur. Ion. 109.

Αμηχανεω.
—Αμηχανεουσα κιοντων. Ap. 4. 692.
—Αλλ' ὁτε δή μιν αμηχανεοντ' ενοησε. Theoc. 22. 103.
SYN. Μεριμναω, λυπεομαι, ηερεθομαι, αγωνιζομαι, εκκαμνω, ατονεω.—αδυναμαι.

Αμηχανια.
—Αμηχανιη δ' εχε θυμόν. Od. ι. 295.
SYN. Αθυμια, ανελπιστια, δυσελπια, απογνοια, απογνωσις, απορια, απορημα, διαπορησις.—αδυναμια.
EPITH. Λυγρὴ, χαλεπή.

Αμηχανος.
Ξεῖν', ητοι μὲν ονειροι, αμηχανοι—Od. τ. 560.
—Συ δ' αμηχανός εσσι, γεραιέ. Il. κ. 167.
—Και αμηχανα εργα γενοντο. Il. θ. 130.
SYN. Κακομηχανος, απροσμηχανητος, αβουλος, αδυνατος, ακοπιαστος, απλους, απορος, αδαμαστος, ατεκτος, αναυδητος, ασταθμητος, δυσεντευκτος, αδιατακτος, δεινός. ανεπιχειρητος.

Αμιαντος.
—Κεφαλῆς αμιαντον απ' ακρης. Theog. 447.
SYN. Αμολυντος, αρρυπαντος, αθικτος, αρραιστος, απροτιμαστος, αχραντος.

Αμικτος.
Φιλοις τ' αμικτός εστι, και παση πολει. Eur. Fr.
SYN. Ακοινωνητος, ασυναλλακτος, απλατος, ατυνουσιαστος, αμιγής.

Αμιλλα.
Ωκυδινατοις εν αμιλ-
λαισι θαυμαστοὶ πελονται. Pind. Isth. 5.
SYN. Αγων.—σπουδή.—αμφιβασις.—φιλονεικια. εξισωσις.
EPITH. Φιλοπλουτος, ριμφαρματος, οινοπλανητος.

Αμιλλημα.
Μιαιφονων γαμων αμιλλημματα. Soph. El. 495.
SYN. Αγωνισμα.

Αμιλλαομαι.
Χ' ὡστις αμιλλᾶται περι
Εσχατων αεθλων κορυφαῖς. Pind. Nem. 10.
SYN. Διαμιλλαομαι, επαγωνιζω, αγωνιζομαι, αεθλευω, κονιομαι, ανταιρω, διαφερομαι, ισχυριζομαι, διισχυριζομαι, δοιαζω, εριδαινω, ερειδμαινω, εριζω, συνεριζω, νεικεω.—ζηλουμαι, φθονεω.

Αμιλλητηρ.
—Αμιλλητηρας τροχους ηλιου. Soph. An. 1027.

Αμιππος.
—Βορεας αμιππος—Soph. An. 996.
SYN. Ταχύς.

Αμὶς.
Αιμον' ἱζω σ' επ' αμίδα. Aesch. Supp. 854.
—Εἶτ' ητησεν αμίδα. Arist. R. 551.
SYN. Σκαφιον.—ουρητρὶς, ενουρηθρα.

Αμισαλλος.
—Αμισαλλοί τε γεροντες. Suid.
SYN. Αμισγαλος. δυσαρεστος.

Αμισθος.
Λυπη δ' αμισθος εστί σοι ξυνεμπορος. Aesch. Ch. 731.
SYN. Απομισθος, εκμισθος.

Αμὶτρος, αμιτροχιτων.
—Πασας ετι παιδας αμιτρους. Call. 3. 14.
Σαρπηδων δ' ὡς ἐν ιδ' αμιτροχιτωνας ἑταιρους. Il. π. 419.
SYN. Αζωστος, απεζωσμένος.

Αμμα.
Μη κορυφὴν πλεξης, μηθ' ἁμματα λοξα κορυμβων. Phocyl. 199.
SYN. Καθαμμα, συναμμα, αναδεσμα, επιδεσις, δεσμος, συνδεσμος, συνδεσις, συνερξις, πλοκὴ, συμπλοκὴ, ειρερσις, οχανα, τελαμων, κομβος, κορυμβη, κορυμβος, κοσσυμβος.
EPITH. Ευστρεφὶς, αφυκτον, δειραχθὲς, ευβροχον στερεόν.

Αμμορος.
Τῶ σε θ' ἁμα κλαιω και εμ' αμμορον αχνυμενη κῆρ. Il. ω. 773.
Οιη δ' αμμορός εστι λοετρῶν ωκεανοῖο. Il. σ. 489.

Αμοιρος.
Ου σε θελω τ' ωμῶ φαντασματος ἦμεν αμοιρον. Theoc. 21. 30.
Ημεῖς δε πεντηκοντ' αμοιροι δὴ τεκνων. Eur. Hec. 419.

Αμορος.
—Δισσων δ' αμορος τεκνων. Eur. M. 1395.
SYN. Αθλιος, δυσμορος, καμμορος, κακομοιρος, κακομορος.—αμετοχος, ακοινωνητος, εστερημενος.

Αμμορια.
Μοῖραντ' αμμορινη τε καταθνητων ανθρωπων. Od. υ. 76.
SYN. Αμοιρημα, αμμοιρια, ατυχημα, δυσπετημα, ακληρια, ακληρωμα, ακυρημα, αποτευγμα, ταλαιπωρια.—περιστασις, πῆμα.

Αμμ☉.
Κεγχραῖον ἐξ αμμοις ροιβδηση γανος. Lyc. 247.
EPITH. Διψάς.
SYN. Αμ☉, αμαθ☉, κοχλαξ.

Αμμων.
Δαιμων τ' Αιγυπτοιο Θεὸς κενεηγορος Αμμων. Naz.

Αμμωνιας, Αμμωνὶς.
Ανυδρους Αμμωνιαδας ἑδρας. Eur. Alc. 112.
Ξηραί τ' Αμμωνιδες ἑδραι. Ib. El. 734.

Αμναμ☉.
—Αμναμοις τε τοῖς Ερεχθεως. Lyc. 1338.
SYN. Απογονος, εκγονος ῖνις.

Αμνει☉.
Αμφιτρυων δε τον αλλοι υπ' αμνειαν θετο χλαῖναν. Theoc. 24. 61.
SYN. Αρνει☉.

Αμνὴ.
Λευψας υγρὸν ελαιοι, επ' αυτᾷ δε γλαγ☉ αμνῆς. Orph. 351.

Αμνὶς.
Δωρεῖται Μορσων τὰν αμνίδα,—Theoc. ε. 139.
SYN. Αμνάς.
EPITH. Μαλακὴ, αμαλὴ, σηκιτης.

Αμνος.
—Αλλ' αγε και τυ τον ευβοτον αμνὸν ερειδε. Theoc. ε. 24.
SYN. Αρὴν.
EPITH. Απαλὸς, νεοθηλὴς, κερασης, ισομητωρ, υπομαζι☉.

Αμνῖται.
—αγαυοι. Dion. 570.

Αμνημονεω,
—Κακῶν γαρ τῶν τότ' ουκ αμνημονῶ. Eur. Iph. T. 361.

Αμνηστεω.
Ου γαρ ποτ' αμναστεῖ—Soph. El. 484.
SYN. Αμνημονευω, απαμνηστεω, εκλαιθανομαι, απεκλανθανομαι.

Αμνημοσυνη.
Δεικνυσι γαρ ὁ Διὸς εκ
Παιδων αμνημοσυναν. Eur. Ion. 1100.
SYN. Αμνησια, αμῆνσια, λησμοσυνη, επιλησμοσυνη, ληθη, ληθοτης, ληθοσυνη, επιλησμη, λαθ☉, λῆστις, εκλησις.

Αμνημονευτος,
—Φονον—αμνημονευτον. Iph. T. 1419.

Αμνημων.
Ατθίδ☉ ου Βορεην αμνημονα καλλιπε νυμφης. Muf. 322.
SYN. Αγνωμων, λησμων, επιλησμων, λαθιφρων.

Αμνηστος.
Αμναστοι δε, τὰ πολλα και ολβια τῆνα λιποντες. Theoc. 16. 42.
SYN. Αδοξ☉.

Αμνιον.
Περσευς δ' αμνιον εἶχε—Od. γ. 444.
EXP. Αγγεῖον ὅπου τὸ αἷμα τοῦ ἱερειου δεχονται.
SYN. Σφαγιον.

Αμνισ☉.
Στῆσε δὲν Αμνισῷ, ὅθι τε σπε☉ Ειλειθυιης. Od. τ. 188.

Αμνοκων.
—Των πολιτων ὅστις ἐστὶν αμνοκῶν. Arist. Eq. 264.
SYN. Αμηχαν☉, μωρὸς, ευηθης. προβατωδης.

Αμογητὶ
—Νεστωρ δ' ὁ γερων αμογητὶ αειρεν. Il. λ. 636.
SYN. Αμοχθὶ, αμοχθεί.

Αμογητ☉.
Καρτεροχειρ', αμογητε, δορυσθενὲς, ἑρκος ολυμπου Hom. 7. 3.
SYN. Ακμὴς, ακαματ☉.

Αμοιβαδιος, Αμοιβαῖος, Αμοιβάς.
—Αμοιβαδιοισι κυπελλοις. Opp.
—Αμοιβαιῳ τινι μυθῳ. Nonn.
—Και αμοιβάδι φωνῃ. Ib.

Αμοιβαδὶς, Αμοιβηδὶς, Αμοιβηδὶην.
—Αμοιβαδὶς αλλοθεν αλλ☉
Νεικειοντ' επεεσι—Theoc. 1. 35.
—Αμοιβηδὶς δ' εδικαζον Il. σ. 506.
—Και τοι μεν αμοιβηδὶην ελασισκον. Ap.
SYN. Αμοιβαδὸν, αμοιβαιως, εναλλαξ, επαλληλως. εναλλαγμενως

Αμοιβὴ.
—Σοι δ' αξιον εσαι αμοιβῆς. Od. α. 318.
Αυταρ επειτ' αλλοισι διδου χαριεσσαν αμοιβήν. Od. γ. 58.
SYN. Αμειψις, ανταμειψις, εξαμειψις, αντάλλαγμα, επαλλαγη, αντικαταλλαγη, επαλλαγμα,

*** The Binder is to take Notice that the first Leaf only of Signature R is to be cancell'd.

μα, επαλλαξις, συναλλαγμα, εξαλλαξις, αντηλλαξις, μεταλλαξις, . . . συμβολαιον. αντισηκωσις, αντιμετρησις, ανταποδομα, ανταποδοσις, αντιδοσις, αντιδωρεα, αντικτισις, αντευεργετημα, ετεροιωσις, αλλοιωσις, τροπη, εντροπη, παρατροπη, τροπαλισμος, μεταθεσις, μεταβολη, πορευσις.

Τον ευεργεταν αγαναις αμοιβαις—τινεσθαι. Pind P. 2.

Αμοιβ . . .

—Ηλθον αμοιβοι. Il. ν. 793.

SYN. Αμοιβαιος, αλλεπαλληλος. (Exp. etiam) . . .

Αμολγαιος.

Μαζα τ' αμολγαιος—Hes. ε 588.

SYN. Γαλακτωδης, γαλακτικος, γαλακτινος, γλαγερος, γλαγοεις, περιγλαγης—ποιμενικος.

Αμολγευς.

Ατις υπερ κεφαλας αιει τον αμολγεα πληροι. Theoc. 8. 87.

Αμολγιον.

Αλλος αμολγιον ειχε,—Theoc. 25. 106.

SYN. Γαυλος, πελλη.

Αμολγος.

—Εν νυκτος αμολγω. Il. λ. 173.

SYN. Εσπερα.

Αμολυντος.

—Και νιξε δεμας αμολυντον. Cast.

SYN. Αμιαντος.

Αμομφητος. Αμομφος.

Και μην αμομφητον δε τον λογον τινα. Aesch. Ch 508.

Ομως δ' αμομφον οντα σ' αιρουμαι πολει. Aesc. Eum. 478

SYN. Αμεμπτος, αμεμφης.

Αμοπαων.

Και Πολυαιμονιδην Αμοπαονα—Il. θ. 276.

Αμορβευω

—Καμνοντες αμορβευοντο λεπαργω. Nic.

SYN. Ακολουθεω, διακομιζω.

Αμορβας.

Τη δ' αμα νυμφαι εποντα αμορβαδες—Apoll. 3. 880.

Αμορβος.

—Αντωιδι πεμπεν αμορβους. Call. 3. 45.

SYN. Ακολουθος, αμφιπολος.—αμορβαιος, αδηλος.

Αμοργις.

—Γαλαινα της αμοργιδος. Arist. L. 736.

SYN. Υφασμα, χιτων. λινοκαλαμη.

Αμορφος.

—Το δ' αργαλεον και αμορφον.

Γηρας υπερ κεφαλης αυτικ' υπερκρεμαται. Ep

SYN. Δυσμορφος, αμορφωτος, ασχημων, αισχρος, αεικελιος, αειδης, δυσειδης, . . ., ατιμητος, . . ., αικισιμος, αυχμηρος, απλαστος, . . .

Αμορφια.

Ω παραλογον μοι συ φανεισ' αμορφια. Eur. Or. 391.

SYN. Δυσμορφια, αειδια, δυσειδια, αωρια, αισχροτης.

Αμοτος.

—Θηρ, Theoc. 25. 242.

SYN. Ακορεστος.

Αμοτον, Adv.

—Αμοτον μεμαυια. Il. δ. 440.

SYN. Αμοτως, απληστως, ακορεστως, ακαταπαυστον.

Αμουσια. Vid. Αμαθια.

Αμουσια τοι μηδ' επ' οικτροισιν δακρυ. Eur.

Αμουσος.

—Αμουσοταταισι συν ωδαις. Ib. Ph. 824.

SYN. Απομουσος, κακομουσος, αμαθης, ακομψος, ατερπης, αηδης. απαιδευτος.

Αμπονον. (ανα πονον. εις πολεμον)

—Ο μεν αυτος εβη θεος αμπονον ανδρων. E. M.

Αμοχθος.

—Τις δ' αμοχθος ευκλεης; Eur. Fr.

SYN. Ακαματος, αταλαιπωρος. αεργος, οκνηρος.

Αμοχθει, Αμοχθως. Vid. Αμογητι.

Ο θεος αμοχθει κεισε νων ηγησεται. Eur. B. 194.

—Παντ' εκτελεουσιν

Ησιν επιφροσυνησιν αμοχθως, ωσπ' εθελουσιν. Man. 2. 341.

Αμπεδινηης.

Θρακης αμπεδινηεις

Δυσχειμερους τε κελευθους! Aesc. P. 564.

Αμπελαγος pro Αναπελαγος.

Ως φερετ' αμπελαγος πουλυν χρονον—Hes. θ. 190.

Αμπελεων,

Αμπελεων, Αμπελιον, Αμπελὶς, Αμπελος.
Η ρα δι' αμπελεῶνος απὸ σ]αθμȣ̃ τετανυσο. Theoc. 25. 157.
Καί μοι γάρ εςιν αμπελια κεκομμένα. Ar. A. 511.
—Αμπελίδος ορχον ελασαι μακρόν. Ib. 994.
—Ουκ αμπελος, ȣ μεν ελαιη. Od. ω. 245.
SYN. Αλωὴ, οινοπεδον, οινη.
EPITH. Αγριάς, αυαλεη, ανθεμοεσσα, αυδηεσσα, ἀβροκομης, γλυκυκαρπος, ευπεταλος, ευβοτρυος. πολυβοτρυς, βοτρυοπαις, δασεῖα, ηδεῖα, ηδυποτος, οινοδοτειρα. επηρατος, συσκιος, ἱμεροεσσα, εφημερος, φιλακρητος, φιλοργωξ, φερεπ]ολις Βακχεη.
PHR. Γη οινοφυτος, αμπελοφυτος —πεδον, αμπελοεν. — οινο]οκοισιν ερυθραιουσα εεργαις. Nonn.
—Ισταφυλοιο θεηλατος ει... ερνος.
Ερνος ερωτων. φυτον αγλαοδωρον. σοφον ξυλον. φιλευῖον αιθος. Δρυς οινοχιταν. Κηρυξ Ευφροσυνης αιτελλουσα ας φασφορος
Και πολὺς ορχατος ἦεν, ὁ η σ]οιχηδὸν ανερπων
Σειετο Φοινισσων επὶ βοτρυῖ βοτρυς αλητης. κ. λ. Nonn. l. 12.
Ημερι, παιθελκ]ειρα, μεθυτροφε, μῆτερ οπωρης. Ep. l. 2.

Αμπελοεις.
—Φρυγιην εισηλυθεν αμπελοεσσαν. Il. γ. 184.
SYN. Αμπελοφορος, πολυαμπελος, αμπελοφυτος.

Αμπελοεργος, Αμπελȣργὸς, Αμπελοφυταρ.
Αμπελοεργος ανὴρ—Ep. l. 6.
Τρυγαῖος Αθμονεὺς, αμπελȣργὸς δεξιος. Ar. Pa. 189.
—Και αμπελοφυτορι Βακχῳ. Ep. l. 6.
SYN. Αλωεὺς, κλαδευτὴρ.

Αμπετραις, pro Ανα πετραίς. Aesc. Supp. 355.

Αμπεχονη
Αλλην αμπεχονην τῆς σῆς τοι μειζονα δωσω. Theoc. 27. 59.
SYN. Αμφιον, αμφιασμα, αμφιασις, αμφιεσμα, εανὸς, ἔμα, εσθημα, εσθησις, εσθὴς, εσθὸς, ενδυμα. επιβλημα, περιβλημα, γειθρον, θοιματιον, αναβολὴ, περιβολὴ, περιβολαιον, ἱματιον, ἱματισμος, λωπη, λωπιον. λῶπος, σ]ολὴ, σ]ολμὸς, σ]ολισμα, σ]ολισμὸς, κατασ]ολὴ, πεπλον, εφαμμα, ελυμα, εφεσρις, σκεπας, σκεπασμα, χλανίς.

Αμπεχω, Αμπισχομαι.
Αλμὴν, ἥ οἱ νῶτα και ευρέας αμπεχεν ωμȣς. Od. ζ. 225.
—Πεπλȣς ποικιλȣς ημπεσχετο Eur.
SYN. Επαμπεχω, επαμπισχω, αμπισχνȣμαι, ενδυω, αντενδυομαι, περιδυω, ενδιδυσκω, ες, αμφιαζω. αμφιεννυω, αμφιεμαι, επαναβαλλω, περιβαλλω, περιστελλω, περιτιθημι, περιζωννυω.

Αμπλακεω, Αμπλακω
Ηδ' αμπλακȣσα συννοσεῖν αυτῇ θελει. Eur. Andr. 948
Κἀμπλακω τȣ σȣ μορȣ. Soph. An. 568.
—Ος αρισης αμπλακων αλοχȣ
Αβιωτον τον επειτα χρονον βιοτευσει. Eur. Alc. 240.
SYN. Αλιτεω, αποσερεομαι.

Αμπλακια, Αμπλακιον, Αμπλακημα.
—Βαρυνομαι ἕνεκα τῆσδε Αμπλακιης—Call. 4. 244.
—Εχθισὸν αμπλακιον—Pind P. 11.
—Προς αυτοφωρων αμπλακηματων. Soph. An. 51.
SYN. Αλιτροσυνη, ἥτ]ημα.
EPITH. Δεινὴ, δυσηνιος, ολοὴ, σ]υγερὴ, βαρυπημων, φερεπονος.

Αμπλακητος.
—Τις θεῶν αιὲν αμπλακητον Αΐδη
Σφε δομων ερυκει. Soph. Tr. 122.
Θεοῖς δ' αν αμπλακητος ει μολοι σ]ρατος, Aesc. Ag. 353.
SYN. Αναμαρτητος, αμπλακιος, απ]αισος.

Αμπνεω, Αμπνεω, Αμπνυω, Αμπνυμι, pro Αναπνεω.
Εκ δε πυρὸς δεινὸν σελας αμπνείεσκον—Apoll. 3. 231.
—Ου δέ τη ἔχεν—αμπνευσαι—Il. π 111.
Αλλα σὺ μὲν νῦν σ]ῆθι και αμπνυε—Il. χ. 223.
—Η δ' επεὶ ȣ̃ν αμπνυτο—Ib 475.

Αμπνευμα, Αμπνοά. pro Αναπνευμα, Αναπνοή.
—Αμπνευμα σεμνὸν Αλφεȣ. Pind. Nem. 1.
—Τῷδε μοχθῶν ἐμπνοάν. Pind. Ol. 8.

Αμπρεπὴς, pro Αναπρεπὴς.
Ιηλεμοισιν ἀμπρεπη
Θρεομενη μελη. Aesch. Supp. 120.
SYN. Ευπρεπὴς, αισιμος.

Αμπρευω.
Αχλαινον αμπρευουσι τηλιπον βιον. Lyc. 635.
SYN. Βασαζω, παρακομιζω. κακοπαθεω. ξυληγεω ἑλκω.
Αμπ]ολιεθρον—Ap. 1. 811.
Αμπ]υχη vid. Αναπ]υχη.
Αμπυγων.
—Δολιχη τε και αμπυγονος βαθος ισχει. Nic.
Αμπυξ.
Αυπυκα, κεκρυφαλον τ', ηδε πλεκ]ην αναδεσμην. Il. χ. 469.
SYN. Κεφαλοδεσμιον, κεφαλοδεσμος, κρηδεμνον, κεκρυφαλος, ταινια. Τριχος.
PHR. Ανδεμα μιτρας.
Αμπωτις.
Διψαλεην αμπωτιν εχων, αιωνιον ἐρρειν. Call. 4. 130.
SYN. Αμπωσις, πλημμυρα, βρασμος, βρασμα, ζαλη, σαλος, βυθος —ληξις, ξηρασια
Αμυγδαλεος.
Ψιτ]ακι' ανεμωνεσσιν αμυγδαλεοισιν ὁμοια. Nic.
SYN. Αμυγδαλινος.
Αμυγδαλη, Αμυγδαλον, Αμυγδαλις.
Αμυγδαλη της βηχος, αγαθον φαρμακον. Ath. 2.
Αμυγμα.
Και πολιας αμυγματα χαιτας. Soph. Aj. 640.
SYN. Αμυξις.
Αμυδις.
—Αλλ' αμυδις κικλησκετο παν]ας αριστους. Il. κ. 300.
SYN. Ἁμα, ὁμου.
Αμυδρος.
Το πριν δ' αμυδρον ονομ' αϊστωσας σκοτῳ. Lyc. 339.
SYN. Αμαυρος.—Λεπ]ος.—Αγνωστος. αφανης, ασαφης. αλαμπης, σκοτεινος.
Αμυδων. Nom. pr.
—Ος Παιονας ιπποκορυστας
Ηγαγεν εξ Αμυδωνος—Il. τ. 288.
Αμυητος.
—Ουκ αμυητος εστι θεοις παρ' εμοί γε σοφιης. Sibyl.
SYN. Απειρος.—αθυτος, ανιερος.

A M

Αμυθαων. Nom. pr.
—Αμυθαονα θ' ιππιοχαρμην. Od. λ. 258.
Αμυκητος.
Οικ]ρος αμυκητῳ κατθανε παρ' καλυβῃ. Ep. l. 1.
Αμυκλαι.
—Καινας επ' αμφοτεροισιν αμυκλας. Theoc. 10 35.
SYN. Ὑποδηματα.
Αμυκος. Nom. pr.
Ενθ' Αμυκος Βεβρυκεσσιν ὑπερφιαλοισιν ανασσεν. Orph. 657.
Αμυλος, (ειδος τι αρτου)
—Η γωδος καρυων, αμυλοιο παροντος. Theoc. 9 21.
SYN. Αιμυλος, σαμυλατος.
Αμυμων.
—Και ηυδα μαντις αμυμων Il. α. 92.
SYN. Αμεμπ]ος, αινετος. Ευκλεης. Ανδρειος, φιλοκαλος, ευτυχης, αισιος, αμωμος, σ]ερρος, ακλαστος
Αμυμωνη Nom. pr.
Η ες Αμυμωνην οισετε τὰν Δαναῶ. Call. 5. 48.
EPITH. Δαναϊς, ροδοδακ]υλος.
Αμυμωνειος.
—Αμυμωνειοις ὑδασι. Eur. Ph 196.
Αμυνα, Αμυνη.
Το ξιφος αμφιβαλου μη προς φονον, αλλ' ες αμυναν. Phoc. 29
SYN. Αλεξησις, διωξις—επιστροφη, αμυντηριον. τιμωρια, εκδικησις, αρκεσις.
Αμυντωρ.
—Ηε τιν' αλλον αμυντορα μερμηριξω. Od. π. 261.
SYN. Αλεξητηρ.
Αμυνω, Αμυνομαι, Αμυναθω.
—Και αυτου κηρας αμυνει. Il. δ. 11.
—Και αμυνει οισι τεκεσσι. Il. π. 265.
—Οιπερ εργ' αμυνουσιν κακα. Soph. P. 611.
—Αμυνονται περι τεκνων. Il. μ. 170.
Η, μη ξιφος λαβουσ' αμυναθοιτο σε. Eur. Andr. 721.
SYN. Επαμυνω, προσαμυνω απειργω, αρκεω, αλαλκεω, διακωλυω. αλεξω, βοηθω, ονημι, απονημι, χραισμεω, χραισμω, τερπω, αοσσεω, κηδομαι,

κηδομαι, οφελλω, ωφελεω, επιμελȣ̃μαι, επικȣρεω, σωζω, φυλαττω, αρηγω. Μαχομαι, ασπιζω, προασπιζω, υπερασπιζω, ασφαλιζομαι, προϊσταμαι, προστατεω, υπερισταμαι, υπεραγωνιζομαι, ρυομαι, ομορροθω, αντιστηριζω, συζγινομαι, συμβαλλομαι, συγκραδαινω, συμπαρασκευαζω, συνεργαζομαι, συνεφαπτομαι, συγκρατεω. Αμειβω. Ανταδικεω, εκδικεω, τιω, τιμωρεω, αντιλυπεω, μετερχομαι, επεξερχομαι.

Αμυξις. Αμυχμὸς.
—Και Ηρακλῆος περιφημον αμυξιν. Orph. 24.
—Ξιφεων τ' ανεχεσθαι αμυχμόν. Theoc. 24. 124.
SYN. Αμυξ, αμυγμα, αμυχὴ, εκληθμὸς, ξεσις, σπαραξις, σπαραγμα, σπαραγμὸς, διασπασμα.—ιερευσις.

Αμυσσω.
—Χερσὶ δ' αμυσσε-στηθεα—Il. τ. 284.
SYN. Διαμυσσω, καταμυσσω, ξαινω, διαξαινω, καταξαινω, περιξαινω, διασπαω, σπαραττω, διακνιζω, παρακνιζω, τάρασσω, διαβαλλω, καταξεω, κρεȣργω̃, λαφυσσω, λακιδοομαι, αποδρυπτομαι, καταλῃϊζομαι, αναρπαζω. Θυω.—πληττω. λυπεω.

Αμυστις, (εἶδος ποτηρȣ. *Item*, ἡ αθροα, ἡ αμυστὶ ποσίς.)
—Πυκνὴν αμυστιν δεξιȣμενοι. Eur. R. 419.
Ουκ ὡς συ κομπεῖς, τας εμὰς αμυστιδας. ib. 438.

Αμφαγαπαζω. Αμφαγαπαω.
—Εγὼ δέ μιν αμφαγαπαζον. Od. ξ. 381.
—Ἑὸν κακὸν αμφαγαπῶντες. Tryph. 136.
SYN. Αγαπαω, φιλοφρονεω.

Αμφαγειρομαι.
Θεαι δέ μιν αμφαγεροντο. Il. σ. 37.
SYN. Αγειρομαι, αθροιζομαι.

Αμφαδιος, Αμφαδος.
—Πριν γ' αμφαδιον γαμον ελθεῖν. Od. ζ. 288.
—Και αμφαδα εργα πελοιτο. Apoll. 3. 615.
SYN. Ακȣστὸς, δῆλος, φανερός.

Αμφαδιην, Αμφαδὸν.
Ηε και αμφαδιην—Il. η. 96.
(Ου) Λαθρη οπιπτευσας, αλλ' αμφαδόν. ib. 243.
SYN. Αμφαδα, αμφαδια, αναφανδὰ, διαῤῥηδην, προφανῶς, φανερῶς, δηλως, ῥητως, ατεχνως.

Αμφαινω, vid. Αναφαινω.

Αμφαραβεω, Αμφαραβιζω,
Τευχεά τ' αμφαραβησε—Il. φ. 408.
—Και αντυγες αμφαραβιζον. Hes. α. 64.
SYN. Αμφιαχω, αμφιαχεω, αμφαυω, περιηχεω, περι[illegible]εω, περιφωνεω, περιθρυλλω, περιψοφω̃.

Αμφαϋτεω.
—Κορυθες δ' αμφ' αὖον αΰτευν. Il. μ. 160.

Αμφασιη.
Δὴν δέ μιν αμφασιη επεων λαβε—Il. ρ. 695.
SYN. Αφασια, αφωνια, αλαλια. Απορια, εκπληξις.

Αμφαφαω.
—Κοῖλον λοχον αμφαφαωσα. Od. δ. 277.
SYN. Ψηλαφαω, επιψηλαφαω, επαφαομαι, ἅπτομαι, εφαπτομαι, ψαυω, καταψαω, επιμαιομαι, θωπευω.

Αμφελαυνω.
Αμφι δε τεῖχος ελασσε πολει—Od. ζ. 9.
SYN. Περιαγω.

Αμφελικτος.
Ος απλατον αμφελικτος ἑλικ' εφρȣρει Eur. Herc. F. 399.

Αμφελυτρωσις.
Αγαλματωσας αμφελυτρωσει πετρων. Lyc. 845.
SYN. Επικαλυψις.

Αμφεπω, Αμφιεπω.
Γαστρην μεν τριπόδος πῦρ αμφεπε Il. σ. 348.
Ὡς οἵγ' αμφιεπον ταφον Εκτορος—Il. ω. 804.
SYN. Περιεπω, αμπεχω, περιεχω, περιζωννυω, περιβαλλω. Θεραπευω, μεταχειριζω, εγχειριζομαι, ενεργεω, διακονεω, κατευθυνω, υπηρετεω, (περί τι) ασχολεομαι.

Αμφερομαι, pro αναφερομαι.
—Κῦμα — Αμφερεται προπαροιθεν — Apoll. 2. 169.

Αμφετητυμος.
Ευχὰς αρȣραις αμφετητυμȣς βαλω̃. Lyc. 620.
SYN. Ετυμος, αληθὴς.

Αμφευγω, pro αναφευγω:
—Αμπεφυγες ολεθρον ανοσιον—Eur. Iph. T. 871.
SYN. Αποφευγω, εκκλινω, υποστελλω, αποδιδρασκω.

Αμφηκης.
Φασγανον αμφηκες—Il. κ. 256.
SYN. Αμφιηκης, αμφιστομος, αμφιτομος, αμφιγυος, αμφιδακης, αμφιθηκτος, διστομος.

Αμφηρεφὴς.
—Αμφηρεφέατε φαρετρην. Il. α. 45.
SYN. Αμφικαλυπτος.

Αμφ[illegible]
[illegible] υθυνον αμφῆρες δορυ. Eur. Cycl. 15.

Αμφηριστ[illegible]
—Ἠ αμφηριστον εθηκε. Il. ψ. 382.
SYN. Αμφιδηριτος, αμφιλογος, αμφιβολος; αμφιδοξος, αμφ[illegible]της, αμφισβατος, αμφισβητησιμος

Αμφιαλος (Nom. pr.) Υιὸς Πολυνηȣ.
Αλματι δ' Αμφιαλος παντων προφερεστερος ἦεν. Od. ρ. 123.

Αμφιαλος,

Αμφιαλος.
—Εν αμφιαλῳ Ιθακῃ—Od. α. 401.
SYN. Αμφιρρυτος.

Αμφιαχω.
Τὴν δ' ελελιξαμενος πτερυγος λαβεν αμφιαχυῖαν. Il. β. 316.
SYN. Αμφαραβεω, αμφιβοαω.

Αμφιαραος. Nom. pr.
—Αριστον, επεὶ θανεν Αμφιαραος. Od. ο. 253.
EPITH. Λαοσσοος.
PHR. Μεγας προφητης. Aesch. Μαντις Οἰκλειδης σοφος, πολεμοιο νεφος. Pind. Ιοκλεε γενναιος τοκος. Eur.

Αμφιβαινω.
Αμφ' ἑνὶ δερατι βαῖνε—Od. ε. 371.
Ημος δ' ηελιος μεσον ερανον αμφιβεβηκει. Il. θ. 68.
SYN. Αμφιβεβαω, αμφιπλισσω, περιβαινω, περιπολεω. αμφιβλεπω.

Αμφιβαλλω.
— Μινυνθα περ αμφιβαλόντε — αλληλες—Il. ψ. 92.
Αμφι δέ με χλαῖναν καλὴν βαλεν—Od. κ. 365.
SYN. Αμπεχω, περιτιθημι. ασπαζομαι, αντεχομαι, αμφισβητεω. ενδοιαζω. — διϊσχυριζομαι.

Αμφιβασις.
Δεῖσε δ' εγ' αμφιβασιν Τρωων—Il. ε. 623.
SYN. Αντιμαχησις, υπερμαχησις, συνασπισμὸς. Αμφιβασια, αμφισβητησις, εως. Διαιρεσις, διχοστασια, αμφιλογια, εναντιωσις. Αρωγή.

Αμφιβιος.
Αμφιβιον γαρ εδωκε νομὴν βατραχοισι Κρονιων. Hom. Β. 59.

Αμφιβλημα.
Εκφερετε τευχη, πανοπλα τ' αμφιβληματα. Eur. Ph. 796.
Βασιλεια τ' αμφιβληματ' ευθριγκόι θ' ἕδραι. Hel. 70.
SYN. Αμπεχονη. Περιστωον. Αμφιβληστρον.

Αμφιβληστρον.
—Αμφιβληστρα γαρ τοιχων ὁρᾷς. Eur. Iph. T. 96.
Εν αμφιβληστρῳ συντεταργανωμενος. Lyc. 1101.
SYN. Αποτειχισμὸς, ασφαλισις. Δικτυον. αμφιβλημα.

Αμφιβοητος.
Εσπερος αλλ' αιεὶ σε καταβλεπει αμφιβοητον. Call. 4. 303.
SYN. Πολυφατος, ευκλεὴς, επικλυτος, αγασιος.

Αμφιβολος.
Σπαργαν' αμφιβολά σοι τάδε
Ενηψα. Eur. I. 1490.

Αμφιβελος,
Ὡς αμφιβελος ὄσα θυμεσθαι πολει. Aes. Eum. 736.

Αμφιδοξος,
—Αμφιδοξος πελαζω. Eur. Dan. 52.

Αμφιλογος,
Μηδεποτ' αμφιλογες οργὰς—M. 638.

Αμφιλεκτος.
Ουκ ἦν αν αμφιλεκτος ανθρωποις ερις. Ph. 513.
SYN. Διαβολος, διχοθυμος, απορος. Ακριτος, αδηλος, αμυδρος, διψυχος, ενδοιαστος, ενδοιασιμος. σφαλερὸς, φιλονεικος. Αμφηριστος.

Αμφιβροτος.
Ασπιδος αμφιβροτης—Il. β. 389.

Αμφιβροχος.
Ηδυ μεθυ βλυζων, αμφιβροχος ειματα Βακχῳ. Ep. l. 3.
Exp. Πανταχόθεν βεβρεγμένος, μεθυων.

Αμφιγυηεις Ηφαιστος,
—Περικλυτος Αμφιγυηεις. Il. σ. 383.
SYN. Αμφιγυιος χωλός.

Αμφιγυος,
—Και εγχεσιν αμφιγυοισιν. Il. ν. 147.

Αμφιθηκτος,
—Αμφιθηκτῳ ξιφει. Soph. An. 1315.

Αμφιστομος,
—Αμφιστομες λαβας. Soph. Oed. C. 1548.

Αμφιτομος.
—Αμφιτομον πελεκυν. Apoll. 1. 168.
SYN. Αμφηκής, διπαλτος.

Αμφιδαιω.
—Αϋτη τε πτολεμος τε
Αστυ τόδ' αμφιδεδηεν—Il. ζ. 329.

Αμφιδακρυτος.
—Ποθον αμφιδακρυτον
Αιεὶ κατεχων. Eur. Ph. 342.
SYN. Πολυδακρυτος

Αμφιδαμας. Nom. pr.
Αμφιδαμας δε Μολῳ δῶκε ζεινηϊον εἶναι. Il. κ. 269.
EPITH. Δαϊφρων, Κυθηριος.

Αμφιδασυς.
—Αιγιδα, δεινὴν, αμφιδασειαν—Il. ο. 309.
SYN. Αμφιμαλλος.

Αμφιδεξιος.
—Κομην σπῶσ' αμφιδεξιοις ακμαῖς. Soph. Oed. T. 1266.

Αμφιδεω
—Ωκα δ' ἱμαντας—Αμφεδεον—Apoll. 2. 64.
SYN. Αναδεω, διαδεω, περιδεω.

Αμφιδηριαομαι,
Δειναῖσιν αρχαῖς αμφιδηριωμεναν. Lyc. 1437.

Αμφιμαχομαι,

—Ὅτε

—Ὅτε Ιλιον αμφεμαχοντο. Il. ζ. 461.

Αμφιστρατaομαι.

Την αμφεστρατaωντο—Il. λ. 712.

SYN. Διαμαχομαι, αγωνιζομαι. περιμαχομαι.

Αμφιδινεομαι.

—Κολεὸν δὲ νεοπριστυ ελεφαντος
Αμφιδεδινηται—Od. θ. 405.

SYN. Αμφιελισσω, περιειλεω, αμφικυλιω, περιχυομαι.

Αμφιδοκευω.

Τα καὶ τα τὸν Ερωτα μεταλμενον αμφεδοκευεν. Bion. 2 6

SYN. Κατασκοπεω.

Αμφιδορος

Και σκυτος αμφιδορυ στικτὸν αχαΐνεης. Ep. Suid.

Αμφιδρομια.

Ουτ᾽ αμφιδρομια της κυνης αυτυ μενυς. Arist. L 7.3.

Αμφιδρομος.

—Αμφιδρομον κυμα—Soph. Aj. 353.

SYN. [illegible]

Αμφιδρυφης. Αμφιδρυφος

Τυ δὲ και αμφιδρυφης αλοχος φυλακη ελελειπτο Il. β 700.

Τυ δὲ, Γυναικὸς μέν τ᾽ αμφιδρυφοι εισι παρ[illegible]αί. Il. λ. 393.

SYN. Αμφιδρυπτος. εσπαραγμένος

Αμφιδυμος

—Εν δὲ οἱ ακται—αμφιδυμοι—Apoll. 1. 940.

Αμφιδυω.

—Φραζ᾽ ὅπως μηδεις [illegible] των
Κεινυ παροιθεν αμφιδυσεται χροΐ. Soph. T. 614.

Αμφιεννυμι.

Ειματα τ᾽ αμφιεσω—Od. ε. 167.

SYN. Αμπεχω.

Αμφιελισσος,

—Δαναων νεες αμφιελισσαι. Il. γ. 174.

Αμφιετης, Αμφιετηρος.

Αμφιετη καλεω Βακχον—Orph. Hymn.
Ουρεσιφοιτα ερως—αμφιετηρε. Ib.

SYN. Ενιαυσιος, ετησιος, επετειος, ετετησιος.

Αμφιζανω.

Νεκταρεω δὲ χιτωνι μελαιν᾽ αμφιζανε τεφρη. Il. σ. 25.

SYN. Περικαθημι, προσανεχω, συναπτομαι.

Αμφιθαλης.

—Αμφιθαλης Ζευς—Aeich. Ch 352.
Τὸ [illegible] και αμφιθαλης [illegible] Il. χ. [illegible]

SYN. Ευδαιμων, αταλαιπωρος.

Αμφιθετος.

Πεμπτω δ᾽ αμφιθετον φιαλην απυρωτον εθηκε Il. ψ. 270

Exp. Διπλην. Vid. Suid.

Αμφιθεω.

—Αλλ᾽ αδινον μυκωμεναι αμφιθεεσι. Od. κ. 413.

SYN. Περιτρεχω.

Αμφιθρεπτος.

—Αμφιθρεπτον αἷμα—Soph. Tr. 581.

SYN. Περιπαγὡς.

Αμφιθυρος.

—Αμφιθυρον οἶκον—Soph. P. 160.

Αμφικαλυπτω

—Θανατος δέ μιν αμφεκαλυψε. Il. ε. 68.

SYN. Αμφικευθω. ασπαζομαι, αμφιχανω, περιστελλω, στεγαζω, καταστεγαζω, καλυπτω.

Αμφικεαζω.

—Το μελαν δρυὸς αμφικεασσας. Od. ξ. 12.

SYN. Διαιρεω. περισχιζω.

Αμφικιων.

Αμφικιονας ναὺς. Soph. An 291.

Αμφικλυστος

—Αμφικλυστον πετραν. Soph. Tr. 793.

Αμφικομος

Θαλλω ὑτ᾽ αμφικομω κατακειμενος—Il. ρ. 677.

SYN. Ευκομος, τριχοκομος, χαιτοεις.

Αμφικρανος

Τήν τ᾽ αμφικρανον Ὕδραν—Eur. Herc. F. 1274.

Αμφικρημνος.

Ην δ᾽ αγκος αμφικρημνον—B. 1049.

Αμφικυπελλος

—Χρυσεον δεπας αμφικυπελλον. Il. ζ. 220.

Αμφιλαλος

Χελ[illegible] σιν α[illegible]φιλαλος
Δ[illegible]ὸν ετι ρεμεται
Θρηικια χελιδων. Arist. R. 691.

Αμφιλαφης.

Τεχ[illegible] δ᾽ αμφιλαφης ὑτις τοσον ἕσσον Απολλων. Call. 2. 42.

Και χορος αμφιλαφης—Ib. 33.

—Αμφιλαφης δυναμις—Pind Ol. 9.

Αμφιλαφης νῆσος. Apoll. 4. 982.

Αμφιλαφ[illegible]—2. 735.

SYN. Φρονιμος. πανυργος. Αμφιστρεφης. Μεγας, ανθηρὸς. περιοπτος.—Αμφιδυμος, ξυλωδης, κατασκιος.—

Αμφιλαχαινω.

Φυτον αμφελαχαινε. Od. ω. 241.

SYN. Περισκαπτω. περιφυτευω, περιταφρευω.

Αμφιλεκτος

—Αμφιλεκτος ερις—Eur. Ph. 513.

SYN. Αμφισβητησιμος, αμφιβολος.

Αμφιλογια.

Νεικεά τε,

Νεικεῖτε, ψευδέαστε λογες, αμφιλογιαστε. Hes. ϑ. 229.
SYN. Αμφιβολια. αμφιβασις, αμφισβητησις, διστατγμὸς, διεκδυσις, γριφος, στασις, αντιῤῥησις.
Αμφιλυκος
—Ουτ᾽ ἀρ᾽ πω νὼς, ετὶ δ᾽ αμφιλυκη νύξ. Il. η. 433.
—Ουτ᾽ ἄρ πω φαος αμβροτον, ετ᾽ ετι λιην Ορφναιη πελεται, λεπτὸν δ᾽ επιδεδρομε νυκτὶ Φεγγος. ὅτ᾽ αμφιλυκην μιν αιεγρομενοι καλεεσι. Apoll 2. 671.
SYN. Λυκοφως. περιορθρον.
Αμφιλοφος.
—Αμφιλοφον ξυγον.—Soph. An. 358.
Αμφιμασσω
—Αι δὲ σπογγοισι τραπεζας Πασας αμφιματασθε—Od. υ. 152.
SYN. Μασσω, απομασσω, αποσμαω.
Αμφιμασχαλος.
Ου πωπότ αμφιμασχαλε τὸν δῆμον ηξιωσας. Arist. Eq. 878
(Exp. Ιματιον δελειον, ἡ μικρόν.)
Αμφιμεδων. Nom. pr.
Παιδα Μελανθῆος αγακλυτὸν Αμφιμεδοντα. Od. ω. 103.
Αμφιμελας
—Μενεος δὲ μεγα φρενες αμφιμελαιναι Πιμπλαντο—Od. δ. 661.
Αμφιμυκαω.
—Δαπεδον δ᾽ ἁπαν αμφιμεμυκεν. Od. χ. 227.
SYN. Αμφιαχῶ.
Αμφινεμομαι.
—Οι Ολυμπὸν αγαννιφον αμφινεμονται. Il. σ. 186.
SYN. Κατοικεω.
Αμφινεικὴς, Αμφινικητος.
—Τὰν αμφινεικῆ Δηιανειραν. Soph. Tr. 105.
—Αμφινικητον ομμα—Ib. 536.
Αμφινοεω.
Ει δαιμονιον τερας αμφινοῶ τοδε. Soph. An. 382.
SYN. Αμφιγνοεω. απορεω, αμφισβητεω. αμφιβαλλω, διακρινομαι, διαφερομαι. δισταζω.
Αμφιξεω.
Κορμὸν δ᾽ εκ ῥιζης προταμὼν αμφεξεσα χαλκῷ. Od. ψ. 196.
SYN. Αμφιλιαινω, περιξυω, περιαμυσσω.
Αμφιξοος.
Αμφιξηντε σκεπαρνον—Ep. Suid.
Αμφιος. Nom. pr.
—Αμφιον Σελαγε ὑὸν, ὅς ῥ ενι Παισῷ
Ναῖε πολυκτημων, πολυληϊος—Il. ε. 612.
—Και Αμφιος λινοθωρηξ. Il. β. 830.
Αμφιπελομαι.
Τὴν γὰρ αοιδὴν μᾶλλον επικλειεσ᾽ ανθρωποι Ητις ακεουτεσσι νεωτατη αμφιπεληται. Od. α. 352.
SYN. Ὑπαρχω, εισειμι, παρειμι.
Αμφιπενομαι. Αμφιπονεομαι
Δᾶρα δε Μυρμιδονες μεγαλητορες αμφεπενοντο. Il. α. 278.
—Πατὴρ ταφον αμφεπονεῖτο. Od. υ. 307.
SYN. Αμφεπω, αμφιπολευω.—Καταφθινω.
Αμφιπεριχτιονες.
—Ουδ᾽ αιδεῖσθ αμφιπεριχτιονας. Tyrtæ. 2. 2.
SYN. Γειτονες.
Αμφιπεριστρωφαω.
Εκτωρ δ᾽ αμφιπεριστρωφα καλλιτριχας ἵππες. Il. θ. 348.
SYN. Αμφιπεριστρεφω. περιελαυνω.
Αμφιπιπ]ω,
Ως δε γυνὴ κλαιησι φιλὸν ποσιν αμφιπεσεσα. Od. θ. 523.
Αμφιπιτνῶ.
Αμφιπιτνεσα το σον γονυ. Eur. Supp. 278.
Αμφιπλεκτος.
—Αμφιπλεκτοι κλιμακες—Soph. Tr. 529.
Αμφιπληξ,
—Αμφιπληξ αρά—Ib. Oed. T. 425.
Αμφιπληκτος.
Αμφιπληκτων ῥοδιων—Ib. P. 698.
Αμφιπλεκω.
Αρκυϊ τῷ ᾽μῷ μιτον αμφιπλεκῃ αραχνα. Eur. Fr.
SYN. Περιπλεκω.
Αμφιπολευω, Αμφιπολεω.
Ει κεινὸς γ᾽ ελθὼν τὸν εμὸν βιον αμφιπολευοι. Od σ. 253.
—Αλλ ηδη με γηραιον μερος ἁλικιας αμφιπολεῖ. Pind. Pyth. 4.
SYN. Αμφιπενομαι, ακολεθεω, διακονεω, πολευω Περιβαλλω αμφιβαιν.., περιπολεω, περιερχομαι αμφεπω.
Αμφιπολος
—Και αμφίπολοι δυ᾽ ἑποντο. Il. γ. 143.
SYN. Ακολεθος, δμὼς, δμωὸς, θεραπων, θεραψ. οικετης, θεραπευτὴς, θεραπευτὴρ, ὑπηρετης, λατρις, δελος. παῖς, προπολος, ὑπεργὸς, δρηστὴρ. ὑποδρηστὴρ. ἐπετης. διακονος. πελατης, ποιπνυὸς.—Fæm. Ενωπὶς, λατρις. προπολος παιδισκη. οικετις, θεραπαινα. θεραπαινις, οικετις, ἐπετις, ὑπηρετὶς, ὑποδρηστειρα, δελις.

EPITH.

EPITH. Ευπεπλος, ευπλοκαμος, κεδνη, πυλαωρος, λευκωλενος.

Αμφιπορφυρε☉.
—Αμφιπορφυρεων πεπλων. Eur. Or. 1474.

Αμφιποταομαι.
Μητηρ δ' αμφεποτατο οδυρομενη φιλα τεκνα. Il. β. 315.

Αμφιπροσωπ☉.
—Και αναιδεσιν αμφιπροσωποις. Sibyll.

Αμφιπυρ☉.
—Αμφιπυρῳ εν φλογμῳ. Eur. Hec. 472.
—Αμφιπυρον Αρτεμιν—Soph. Tr. 218.
—Αμφιπυρον Τριποδα. Ib. Aj. 1422.

Αμφιρυτ☉, Αμφιρρυτ☉.
Νησῳ εν αμφιρυτῃ—Od. α. 50.
—Αμφιρρυτῳ εν Ερυθειη. Hef. Θ 983.
SYN. Αμφιαλος, περιρροος περιρρυτος.

Αμφιρρωξ
Πετρας αμφιρρωγας αερταζοντες εβαλλον. Apoll. ι. 995.

Αμφισβαινα.
—Αμφισβαιναν, η Σκυλλαν τινα. Aesc. Ag. 1242.

Αμφισταμαι.
—Κλαιων δ' αμφισταθ' ομιλος. Il. ω 712.
SYN. Περιισταμαι.

Αμφιστελλω.
Αμφιστειλαμενα ταν ξυστιδα ταν Κλεαριστας. Theoc. 2. 74.
SYN. Αμπεχω, περιστελλω.

Αμφιστρεφης.
—Κεφαλαι δε οι ησαν
Τρεις αμφιστρεφεες—Il. λ. 40.

Αμφιταρβης.
Η δ' αμφιταρβης τῳδ' επῳμωξεν παθει. Aesch. Ch. 545.

Αμφιτιθημι
—Ο δ' αμφεθετο ξιφος οξυ. Od. φ. 431.
SYN. Αμφιβαλλω, προσπεριβαλλω.

Αμφιτομος
—Αμφιτομȣ λογχας—Eur. Hipp. 1375.
SYN. Αμφηκης.

Αμφιτορνος
Θεσθ' αμφιτορνον ασπιδα—Eur. Tr. 1156.

Αμφιτρεμω, Αμφιτρομεω
Αμφι δ' αρ' αμβροσιοι εανος τρεμε—Il. φ. 507.
Τȣ δ' αμφιτρομεω, και δειδια,—Od. δ. 820.

Αμφιτρης
Δι' αμφιτρητος τησδε προσβαινων ποδι. Eur. Cyc. 703.
—Αμφιτρητος αυλιȣ—Soph. P. 13.
SYN. Αμφιτρητος.

Αμφιτριτη. Nom. pr.
—Οιατε πολλα τρεφει κλυτος Αμφιτριτη. Od. ε. 422.
EPITH. Κυανωπις, αγαστονος, πολυστονος, ευστερνος, γλαυκη, περιδρομος, βαρυβρομος, κυαναυγης, βορειας, εριδουπος, χρυσεη, χρυσηλακατος.

Αμφιτριτη.
—Εν πελαγει μετα κυμασιν αμφιτριτης. Od. γ. 91.
SYN. Θαλασσα.
EPITH. Γλαυκη, ιχθυοεσσα, απειριτος.

Αμφιτρυων.
—Κρατερος παις Αμφιτρυωνος. Il. ε. 392.
EPITH. Αρηιος, Αργειος, λαοσσοος, δορυσσοος, διφρηλατης, μενεχαρμος.

Αμφιφαεινω
—Αιγλη δε μιν αμφιφαεινει. Hom. A. 202.
SYN. Αμφιφαω.

Αμφιφαλος.
Κρατι δ' επ' αμφιφαλον κυνεην θετο—Il. ε. 743.
SYN. Γομφοειδης, σφηνοειδης.

Αμφιφανης.
—Δηλα, και αμφιφανη—Eur. Andr. 834.

Αμφιφορευς Αμφορευς.
Χρυσεος αμφιφορευς, τον τοι πορε ποτνια μητηρ. Il. ψ. 92.
—Επεκπιων γαλακτος αμφορεα. — Eur. Cyc. 326.
SYN. Κεραμιον. σορος.
EPITH. Θυωδης, εγκυμων, ευοδμος.

Αμφιχαινω.
—Αλλ' εμε μεν κηρ
Αμφεχανε στυγερη. Il. ψ. 79.
—Φονιαισιν αμφιχανων κυκλῳ λογχαις—Soph. An. 119.
SYN. Εγχαινω, επιχαινω, επεγχαινω, αναχασκω, εγχασκω, διαχασκω, περιχασκω, περιχαινω, καταπινω.

Αμφιχεω.
Αμφι δ' αρ ερμισιν χεε δεσματα—Od. θ. 278.
SYN. Αμφιχυω, περιχυω.

Αμφιχορευω.
—Ακριτος τ' αστρων
Οχλος ενδελεχως αμφιχορευει. Eur. Fr.

Αμφιχρυσος.
Ετ' αμφιχρυσον φασγανον κωπης λαβων. Eur. Hec. 541.

Αμφιων. Nom pr.
—Αμφιων τε Δρακιοστε. Il. ν. 692.
EPITH. Διογενης. κλυτοφημος.
Αμφιων δ' ελιγεινε Διρκαιου προκεντος αμφι δε μολπη
Ες δρομον αυτοκυλιστον ελιξ εχορευε κολωνη.
—Λιθον απνοον εις δρομον ελκων. Nonn.

Αμφωβολος.

Αμφωβολος.

—Εκλυτοὶ τ' αμφωβολοι. Eur. Andr. 1133.

SYN. Ακων.

Αμφωδων.

—Κυπελλα—αμφωδοντος—Lyc. 1401.

SYN. Βυπαλος.

Αμφωτος.

—Αλεισον—χρυσεον, αμφωτον—Od. χ. 10.

SYN. Αμφικυπελλος.

Αμωμητος, Αμωμος.

Βυλη Πυλυδαμαντος αμωμητοιο πιθοντο. Il. μ. 109

Ταν ωδ' αν τις αμωμος επεὶ χ' Ελενα παρισωθη. Theoc. 18. 25.

SYN. Αμεμπῖος, αμεμφης.

A N

ΑΝαβαινω.

Εκ τυτων εσθλὴ φατις ανθρωπυς αναβαινει. Od ζ 56.

SYN. Εμβαινω, εισβαινω, επιβαινω, ανερχομαι, ανηχω, αναδυομαι, ὑπαυξανομαι.

Αναβακχευω.

Ματερας αἷμα σᾶς, ὁ σ' αναβακχευει. Eur. Or. 338.

SYN. Διωκω, οιστρηλατεω.—βακχευομαι, εκβακχευομαι, παροινεομαι.

Αναβαλλω, Αναβαλλομαι.

Μηκέτι νῦν αναβαλλε δομοις ενι τῦτον αεθλον. Od. τ 584.

Ητοι ὁ φορμιζων ανεβαλλετο καλὸν αειδειν. α. 155.

SYN. Διαναβαλλω, προβαλλω, ριπῖω, απορριπῖω. Κατεχω, κατερυχω, αναβισσω—διαμελλω. επεχω. Ανατιθεμαι, αποτιθεμαι, ὑπερτιθεμαι, ὑπερημερευω, διαλειπω, παρατεινω, ὑπερβαλλομαι αναφερω, ανακιμιζω.—Ανακρυομαι, τριμιαζομαι.

Αναβασις, κ. λ vid. Αμβασις.

Αναβιοω.

—Αναβιῴην νῦν παλιν—Arift. R. 178.

SYN. Αναβιοομαι, αναβιωσκομαὶ, αναζαω.

Εξ αἴδος ιοστησε αυγὰς νεκυ., αψιμον αλλην

Αθρησας μετα τερμα βιοιο παλιναγρετον αρχην. Nonn.

—Νεοπνευστοιο δε νεκρῦ

Χεῖρες επαρρι ιοντο, και αρμονια πελε μορφῆς,

Ποσσιν ισειπορμη, φαος ομμασι, χειλεσι φωνη. Nonn.

Αναβλεπω.

Ου βυλομαι γὰρ παλιν αναβλεψαὶ—Arift. Pl. 117.

SYN. Αναδερκω, καθοραω, αναμυω, αποβλεπω.

Αναβλησις

Τρῶσιν αναβλησις κακῦ εσσεται—Il. β. 380.

SYN. Αναβολὴ, ὑπερθεσις, ὑπερημερια. Ανεσις, παρολκὴ.

Αναβλυζω,

Νειλος αναβλυζων διερὸν ὁτε βωλακα θρυπτει. Theoc 17. 80.

—Και ρ' ἡ μεν αναβλυεσκε γαλακτι. Apoll. 3. 223

SYN. Βλυζω, αναζεομαι, ανομβρεω, αναβρυχω. αναβλυστονεω.

Αναβοημα.

—Δωρονυκτον αμβοαμα

Μυχοθεν ελαχε περι φοβῳ. Aefch. Ch. 32.

SYN. Αναβοησις, καταβοησις, κελαδος.

Αναβοαω.

—Ταδ' αναβοησας—Eur. B. 525.

SYN. Βοαω, κραζω, ανιαχω, ανακλαζω, αγυμνεω.

Αναβολὴ.

Δακρυοις γαρ αιεὶ τοῖς παρῦσιν εμποιεῖ

Τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς αναβολὴν τῷ παθει. Eur. Fr.

Ηδὲ μακρ' αναβολὴ τῷ ποιησαντι καλιστη. Aristot. Rh. 1 3.

SYN. Αναβλησις. εκτασις.—ενθουσιασμος, οκνος, μελλημα, μελλησις ανοχὴ—προοιμιον, αιακρυσις.

Αναβορβορυζω.

Οι δ' εκ τῶν αγρων ανεβορβορυξαν—Arift. Ec. 433.

SYN. Αναβοαω, ανακραζω.

Αναβραττω,

—Επεὶ τοι κρεα

Ανεβραττεν ορνιθεια—Arift. R. 513.

SYN. Αναβραζω, ζεννυω, ζεννυμι, αναζεω, καχλαζω.—αναδιδωμι.

Αναβρεχω.

—Τα δ' ανεβραχε δαιδαλα παντα. Il. τ. 13.

SYN. Δευω, βρεχω, διαβρεχω.—(Al. a. βραχω) δυπεω, αραβεω.

Αναβροχω.

Αλλοτ' αναβροξειε θαλασσης ἁλμυρον ὑδωρ. Od. μ. 240.

SYN. Αναρροφεω.

Αναβρυχω

—Οθ' ἅλις αναβεβρυχεν ὑδωρ. Il. ρ. 54.

SYN. Αναβρυω αναβρυζω, αναβλυζω, αναπηδαω, αναζεομαι αναβλυζω αναπιδυω, βρυω

Αναγειω

Πρωτυς ηξιωσ' αναγευσ' ὑμας—Arift. N. 523.

SYN.

SYN. Γευομαι.—Διατασσω.

Αναγινωσκω.

Ετερος δ' αν τυχη τις πλησιον
Εστως αναγινωσκοντος, εκ ακυσεται. Sapph.

Ειπε, Αναξ, πως κέν μ' αναγνοιη τοῖον εόντα. Od. λ. 143.

SYN. Αναγνωριζω, παραγινωσκω, επιγινωσκω, αναλεγομαι, ανανεμω, εννοεω, διεξερχομαι, απαγγελλω, αισθανομαι.

PHR. — Δρεπειν ανθεα Μυσων, Nonn.

Και ζαθεων αρρητον αμελγομενος γαλα βιβλων.

Αναγκαζω.

Ὁ πολυς ακρατος μικρ' αναγκαζει φρονειν. Sent.

SYN. Επαναγκαζω, διαναγκαζω, καταναγκαζω, προσαναγκαζω, αεικαζω, αγγαρευω. βιαομαι, βιαζομαι, παραβιαζω, παραβιαζομαι, εναγω, επαγω, προσαγω, επειγω, κατεπειγω, κατειργω, συνελαυνω.

Αναγκαιη, Αναγκη, Αναγκαιον.

—Αναγκαιη γαρ επειγει. Od. τ. 73.

—Κρατερη δ' επικεισετ' αναγκη. Il. ζ. 458.

—Τυ τ' αναγκαιυ χαριν. Eur. Hec. 345.

SYN. Βια, δυναμις, κρατος. περιστασις, χρεια.

EPITH. Αλεγεινη, ανιηρη, αμεγαρτος, αδιδακτος, ατινακτος, ατλητος, αχθοφορος, αχαλινωτος, αστρωη, αειδινητος, αυτοελικτος, αρσενοθυμος, αιγυπιος, ατερπης, γλυκερη, γαμιη, δαιμονιη, διχολωτος, δορυκτητος, δυλειος, δασπλης, δολοποιος, διψαλεη, θυελληεσσα, ερωμανεεσα, εχθρα, κακη, κρατερη, μοιριδιη, ολοη, πικρη, παντολμος, πολυπονος, πυριθαλπης, σκληρη, τετραζυγος, ελογερη.

PHR. Δεινη γαραναγκη παντα κρατυνει. Orph.

Επει δ' αναγκας εδυ λεπαδνον.—Πανδαματωρ, αδαμαστος, η εμπεδομητις αναγκη. Nonn.

Αναγκαιος.

—Της αναγκαιης τυχης
Ουκ εστιν Ουδεν μειζον ανθρωποις κακων. Soph. Aj. 486.

Αναγναμπτω.

Αυταρ εμοι δεσμον μεν ανεγναμψαν θεοι αυτοι. Od. ξ. 348.

SYN. Αναλυω, αναζευγνυμι. ανακαμπτω, ανακυρτοω.

Αναγνιστος, Αναγνος.

Ει εν αναγνιστοισιν αλιτροσυναις ακεοντες. Orph. 1229.

—Αναγνα μητρος εργα της εμης. Æsc. Ch. 985.

—Βυλαις αναγνοις.—Χερσιν αναγνοις. Lyc. 162. 1224.

SYN. Ανοσιος, ανιερος, ακαθαρτος, εναγης, βεβηλος, εξαγιστος. δυσαγης, μιαρος. μοχθηρος, ρυπαρος.

Αναγρυζω, vid. Γρυζω.

Το τελευταιον δ', ην αναγρυζη—Arist. N. 942.

Αναγω.

Οι δέ τοι εις Αιγάς δωρ' αναγυσι. Il. ϑ. 203.

Τυς δ' αναγον ζωυς σφισιν εργαζεσθαι αναγκη. Od. ρ. 441.

Κινει γαρ αιηρ ομμα καναγει καρα. Soph. P. 887.

SYN. Επαναγω, επαγω, καταγω, υπαγω, εξαγω, υπεξαγω, προσαγω. διαγω, παραγω, αιρω, υφαιρεω, υπεξαιρεομαι, αναχαζω, αναπεμπω. παιδευω, εκτρεφω. αναπειθω. εχω, παρισχω. επισυρω, μετερχομαι, υποστρεφω.

Αναδεικνυμι.

—Καναδεικνυναι πυλας. Soph. El. 1485.

SYN. Ανοιγω.—επιδεικνυμι, αναφαινω.—αποδεικνυμι, αναγορευω.—ανατιθημι, επιβαλλομαι.

Αναδελφος

Αναδελφος, απατωρ, αφιλος. Eur. Or. 310.

Αναδερκω.

—Ο δ' αμπνυνθη, και ανεδρακεν οφθαλμοισιν. Il. ξ. 436.

SYN. Αναβλεπω, αποβλεπω, ανακυπτω.

Αναδεσμη,

—Ηδε πλεκτην αναδεσμην. Il. χ. 469.

Ανάδημα.

—Χρυσεας κομης αναδημα δεξαι. Eur. Hipp. 83.

SYN. Ταινια, κεφαλοδεσμος, κεφαλοδεσμιον.

Αναδετος.

Εγω δη πλοκαμον αναδετοις
Μιτραισιν ερρυθμιζομαν. Eur. Hec. 923.

Αναδεχομαι.

—Σακος δ' ανεδεξατο πολλα. Il. ε. 619.

SYN. Δεχομαι, εκδεχομαι, αναλαμβανω.—υπισχομαι.—υπομενω.—ανεγγυαω, προσεγγυαομαι, ομολογεω.

Αναδεω.

—Καγωγ' αναδησαι βυλομαι. Arist. Pl. 764.

Ανεροις αναδων τυς νικωντας—Ib. 589.

SYN. Εκδεω, διαδεω, καταδεω.—Επιστεφω, αναστεφω, στεφανοω, ταινιοω.—Αποδεω, αναδεσμεω, αποδεσμευω. εξαρταω.

Αναδιδασκω.

Τον χρησμον αναδιδαξον αυτον ως εχει. Arist. Eq. 153.

SYN. Εκδιδασκω, εκπαιδευω

Αναδιδωμι.

Ερμης τοι πρωτιστα πυρηια πυρ τ' ανεδωκε. Hom. M. 111.

SYN. Εκδιδωμι, αποδιδωμι, ανταποδιδωμι, αμειβομαι, προφερω.—εκτιθεμαι, αναγορευω.—συμβυλευω,—αναπεμπω.

Αναδοχη.

—Αναδοχὴν τελῶν πονων. Soph. Tr. 838.
SYN. Αναπαυλα.—Εγγυησις.

Αναδοχος.
Προς την αδελφὴν αναδοχον τῶν χρηματων. Men.
SYN. Εγγυητής.

Αναδυνω, Αναδυω, Αναδυμι.
—Πολλακι δ' αὖτε
Λακτιζων ανεδυνε—Hom. B. 89.
—Μητις μοι ὑπεδεισας αναδυη. Od. 1. 377.
Καρπαλιμως δ' ανεδυ πολιῆς ἁλὸς,—Il. α. 359.
SYN. Αναδυομαι, εξαναδυομαι, αναγω, αναβαινω, αναχαζω, ανακυπτω, αναφαινω, γινομαι, επανειμι, ανισχω, αναφερομαι. αποβαλλω, ανιενω αρνεομαι,—αναχωρεω.

Ανα εδνος.
—Φιλὴν ανα εδνον αγεσθω. Il. ι. 146.
SYN. Αεδνωτος, αναποινος.

Αναειρω.
Η μ' ανα ειρ', η εγώ σε—Il. ψ. 724.
Ουδέ τι κινῆσαι μελεων ἦν, ουδ' αναεῖραι. Od. θ. 298.
SYN. Αειρω, αιρω, εξανισταμαι, ὑπανισταμαι, αναγω.

Αναελπτος.
—Ανα ελπτα παθοντες. Hes. Θ. 660.
SYN. Αελπτος.

Αναζεω.
—Αναζευσι θρομβωδεις αφροι. Soph. Tr. 715.
SYN. Αναβραττω, ανακαχλαζω, εκζεω.—αναπαλλω.

Αναθαλπω.
Παλαμαισι χεῖρας αυτῇ Ανεθαλπεν. Anac. 3. 24.
SYN. Θαλπω, αναψυχω ανακταομαι, αμφεπω.

Αναθηλεω.
Ουδ' αναθηλησει—Il. α. 236.
SYN. Αναθαλλω, αναβλαστεω.

Αναθημα.
Μολπήτ', ορχηστύστε, τὰ γὰρ τ' αναθηματα δαιτός. Od. α. 152.
SYN. Αγαλμα, κοσμημα, χαριστηριον.—αναθεσις, προστροπή.

Αναθορεω.
—Μῶνος δ' Αφαρηΐος ανθορεν Ιδας. Apoll. 3. 556.
—Αναθορόντες εφυγον. Synes.

Αναθρωσκω.
Υψι τ' αναθρωσκων πετεται—Il. ν. 140.
SYN. Αναβαλλομαι, αναπηδαω, εκπηδαω, αποθρωσκω.—Εκθορεω, αναλλομαι, αφαλλομαι, εξαλλομαι, αναφερομαι. αναπαλλω, ανασκιρταω, ανασφαδαζω, ατ]ω, αΐσσω, σκαιρω.

Αναθρεμμα.
—Κακᾶς αναθρεμμα λεαινας. Theoc. 23. 19.

SYN. Τροφιμος, τροφιας, αναθρεπτος.

Αναθρεω.
—Κἀναθρησον οἵ ἔχω κακά. Eur. Hec 807.
SYN. Αναβλεπω, αναθεωρεω, ανασκοπεω.

Αναθυω.
—Τὸ δ' ὥστ' αλεκτρινον ὑδωρ
Εξ αμαρᾶν ανεθυε—Call. 6. 25.
Παλιν αὖθις αναθυουσιν αἱ γεραιτεραι. Suid.
SYN. Αναδυομαι.—αναλαμβανω (τὸ πρᾶγμα δια χρονυ)

Αναιδεια.
Ω μοι, αναιδειην επιειμενε, κερδαλεοφρον. Il. α. 149.
SYN. Αναισχυντια, αναισχυντηλια, αφραδια, ακαιρια, ιταμοτης, προπετεια.
EPITH. Αχαλινος.

Αναιδευομαι.
Ως δε προς πᾶν αναιδευεται. Arist. Eq. 396.
SYN. Αυθαδιζομαι, αναισχυντεω.

Αναιδὴς, Αναιδητος.
Αλλά σοι, ὦ μεγ' αναιδές,—Il. α. 158.
—Λᾶας αναιδὴς. Il. δ. 521.
—Τμηων γὰρ αναιδητῳ περ εοντι
Τυτθή γ' αιδὼς εσσετ' εν' ομμασι—Apoll. 3 92.
SYN. Αναισχυντος, ανεπαισχυντος, ανηθοποιητος. ανεντροπος, ασελγαινων, παρατολμος, κυνωπης, πονηρὸς, αυθαδὴς.—τραχύς.
PHR. Ιταμον και ατρεπτον προσωπον.
—Ανὴρ γὰρ αισχρὸς αιδεῖσθ' ὁ φιλεῖ Eur.
Τι δεινὰ φυσᾶς, αιματηρον ομμ' εχων;
Βλεφαρα προς τ' αναιδὲς αγαγών. Ib.

Αναιθυσσω
—Πικράν γε τήνδ' αναιθυσσεις φλογα. Eur. Tr. 344.
SYN. Αιθυσσω, εκλαμπω, αποστιλβω, αναιθω, αγλαϊζομαι.—κινεω.—εκρηγνυω.

Αναιμακτος, Αναιματος, Αναιμων.
Ου μεθῶσ' αναιμακτον χροα. Eur. Ph. 273.
Αναιματον βοσκημα δαιμονων σκια. Aesch. Eum. 302.
Τὲνεκ αναιμονές εισι, και αθανατοι καλεονται. Il ε 342.
SYN. Αναιμος, αναιμωτος, αδιαιμος, ατρωτος.—εξαιμος, αναιμοσαρκος.

Αναιμωτι
—Και δ' ὄυ κεν αναιμωτί γ' εριδηναν. Apoll. 2. 988.

Αναινομαι.
—Σε δ' αναινεται, ηδε σὰ δῶρα. Il. ι. 675.
Αασαμην, ουδ' αυτὸς αναινομαι,—Ib. 116.
Τῶν δ' αλλων ουπερ τιν' αναινομαι, Od. θ. 212.
SYN. Απαναινομαι, αρνῦμαι, αναρνεομαι, ανανευω, παραιτεω, παραιτεομαι, αναδυομαι.—αθεριζω, αθετεω, αναβαλλομαι, προβαλλω, αποκρινω,

αποκρινω, αποπεμπομαι, αποτιθεμαι, απωθεω, διακρινομαι.

Αναιρεσις.

Ουδ' αναιρεσιν-δεναι θελυσι. Eur. Supp. 18.

—Φυλασσων οστεων αναιρεσιν. Ib. Or. 404.

SYN. Αἵρεσις, αφαιρεσις, καθαιρεσις, ανατροφη, αθετησις. φονος.—διαλυσις, ακυρωσις.

Αναιρεω

Χρονος δ' αναιρει παντα και ληθην αγει. Sent.

Τῶν εκ ἄν τι φεροις ανελών,—Il. α. 301.

SYN. Αιρεω, καθαιρεω, αιρεμαι, αφαιρεμαι, επαιρω. αναιρω, αμαλδυνω, αϊστοω, αποκτεινω.—Κατακρινω, υποδεχομαι. ανακοπτω. νικαω.— τρεφω, παιδευω.—λυω, καταλυω. αποχειροτονεω, αποδοκιμαζω.—ενταφιαζω.—αφανιζω.

Αναϊσσω

Αλλ' ότε δη πολυμητις αναΐξειεν Οδυσσευς. Il. γ. 216.

SYN. Εγειρομαι, εξανισταμαι, ανισταμαι, αναθορεω ανορμαω.

Αναισχυντεω.

—Ότε τοιαυτα ποιων όδ' αναισχυντει. Arist. Th. 715.

SYN. Αναιδευομαι, απεριθριαω

Αναισχυντος.

—Ω θεοὶ, σης αναισχυντε φρενος. Eur. Iph. A. 327.

SYN. Αναιδης.

Αναισχυντια

—Τολμης εργα κἀναισχυντιας. Arist. Th. 709.

SYN. Αναιδεια.

Αναιτιος

—Αναιτιος αλγεα πασχει. Il. υ. 297.

SYN. Ανυπαιτιος, ανευθυνος, ανυπευθυνος, αθῶος, αναμαρτητος, αναμπλακητος, απληγιος, αμεμφης.

PHR. Καθαρος της κακιας.

Ανακαιω.

Η δε πυρ ανεκαιε, και εισω δορπον εκοσμει. Od. η. 13.

SYN. Αναπτω, εφαπτω, δαϊω, καιω, διακαιω, εκκαιω, προσεκκαιω, διαπυροω, εκπυροω, εμπυριζω, εναυω, πρηθω, εμπρηθω, υποτυφω, φλεγω, εκφλεγω. αναφλεγω.

PHR. Εκτριβω φλογα. υφαπτω πυρ.

Ανακαλεω.

—Ανακαλει δε δεξιας. Eur. M. 21.

SYN. Καλεω.—παρορμαω. ανακταομαι.—εκκαλεω. παρακαλεω. αποκαλεω.

Ανακαλυπτω.

Παντ' ανακαλυπτων ὁ χρονος προς φως φερει. Sent.

SYN. Αναφαινω, αποφαινω, ανοιγνυω, αποκαλυπτω, ανασκεπω, διαφωτιζω.

Ανακειμαι.

—Επὶ σοὶ ταδε παντ' ανακειται. Arist. Av. 638.

SYN. Κατακειμαι, εγκειμαι, επικειμαι, προσκειμαι, αναπιπτω. προσπιτνεω, κατακλινω, εγκλινομαι. επικλινομαι, ανακλινομαι, εφιστημι, ενιστημι. επικυπτω, περιεχομαι.—Καθιερωμαι. προσαπτομαι.

Ανακεραννυμι.

—Κωνον ανεκερανυ γλυκυτατον. Arist. R. 514.

SYN. Συγκεραννυω, συμβαλλω, συμμιγνυμι, συναπτω, συμφυρω, συγκυκαω, ανακυκαω, συγκιρναω, ανακιρναω, οργαζω.

Ανακηκιω

—Πολὺς ανακηκιει ἱδρως. Il. ν. 705.

SYN. Αναφερομαι, αναιρεμαι. αναβλυζω. αναθορεω. ανατηδαω.

Ανακηρυττω.

—Ανεκηρυττεν των αθλητων τες νικωντας. Arist. Pl 585.

SYN. Αναγγελλω, επαγγελλομαι, αναβοαω, προβοαω, δημοσιευω, καταινω.

Ανακινεω.

—Πριν τηνδ' ανακινησαι-νοσον. Soph. Tr. 1275.

SYN. Ανεγειρω, ανασειω, εξορμαω. αναρριπιζω, αναβαλλω, ταρασσω.

Ανακινησις.

—Ανακινησις φρενων. Soph. Oed. T. 746.

SYN. Κινησις, συγκινησις, εγερσις.

Ανακιρναμαι.

Χρην γαρ μετριας εις αλληλες
Φιλιας θνητες ανακιρνασθαι. Eur. Hipp. 254.

SYN. Ανακεραννυμι, αναμιγνυω, διαμιγνυω, καταμιγνυω

Ανακλαζω.

—Μεγα δ' ανεκλαγον. Eur. Iph. A. 1063.

SYN. Κλαζω, κλαγγω, ανιαχω, ανακραζω, γεγωνεω, ιακχαζω, κεκραγω, κελαδεω, κραυγαζω.

Ανακλαιω.

Και Μοιραι-ανακλαιεζιν Αδωνιν. Bion. 1. 94.

SYN. Ανακωκυω, αποιμωζω. μετακλαιω, επικλαιω.

Ανακλεπτω.

Μη μοι ανακλεψης κιθαρην—Hom. M. 512.

SYN. Ὑποκλεπτω, υφαιρεω, υφαρπαζω.

Ανακλινω, Ανακλινομαι

Η μεν ανακλῖναι πυκινον νεφος.—Il. ε. 751.

Η, και ανακλινθεὶς πεσεν ὑπτιος—Od. ι. 371.

SYN. Κατακλινω, αναστελλω, διαστελλω,

ανοιγω, ανατιθημι, αναπεταννυμι, αναπτυσσω, αναζυγοω, αναπιπτω.

Ανακλυζω

—Ανακλυζη δε θαλασσα. Hom. 36. 4.

— Ανακλυζεσκεν ικσαν—Νηα ροος. Apoll. 2. 553.

SYN. Απονιπτω, ανακοπτω.

Ανακοινοω, Ανακοινεμαι.

Πρηξιν μηδε φιλοισιν ολως ανακοινεο πασι. Theog. 73.

SYN. Κοινοω, κοινοομαι, κοινωνεω, μεταδιδωμι, μετεχω, νεμομαι. αναξυνοω.

Ανακοιρανεω

—Αρηα μαχην ανακοιρανεοντα. Il. ε. 824.

SYN. Κοιρανεω, κατευθυνω, αρχω, διατασσω.

Ανακομιζομαι

Προσωθεν δε ποθεν ανακομιζομαι

Τυχαν. Eur. Hipp. 831.

SYN. Ανακομιζω, επανακομιζω, αναφερω, αποφερω, αναγγελλω, ανακταομαι, ανειμι, επανειμι.

Ανακοντιζω.

Αιμα δ' ανακοντιζε δια στρεπτοιο χιτωνος. Il. ε. 113.

SYN. Ακοντιζω, αναφερομαι.

Ανακοπτω.

—Θυρεων δ' ανεκοπτεν οχηας. Od. φ. 47.

SYN. Αποκοπτω, αποωθεομαι, αποτεμνω, εκθλιβω, αμβλυνω, ανακρεω.

Ανακεφιζω.

—Κανακεφισω δεμας. Eur. Or. 218.

SYN. Επικεφιζω, ελαφρυνω, ευμαριζω. αιωριζω, υπαιρω, επαιρω, εξαιρω, ορθοω, ανορθοω, εγειρω, ανιστημι, υπανιστημι, αντικαθιστημι, ανισχω, ανυψοω, διαναπαυω.

Ανακεφισις.

—Κανακεφισιν κακων. Soph. Oed. T. 226.

SYN. Κεφισμα, κεφισις, αναπαυμα.

Ανακεω.

—Κανακεσωμεν γοων. Soph. El. 81.

SYN. Ακροαομαι, υπακεω.

Ανακραζω.

Αλλ' επει εν το πρωτον ανεκραγον — Od. ξ. 467.

SYN. Ανακλαζω, αναβοαω, εκβοαω, επιβοαω, εμβοαω, συμβοαω, αναφωνεω, επιφωνεω, υπερφωνεω, εγκραζω, ανακαλεω, επικαλεω, επιφθεγγομαι.

Ανακρεμαω.

Τοξον ανεκρεμασε προς κιονα πατρος εοιο. Hom. A. 8.

SYN. Κρεμαω, ανακρεμαννυμι, ανακρεμνημι, αποκρεμαω, απαρταω, επαρταω, ανατρταομαι, εξαρταω, αιωρεω.

Ανακρεων.

Ειης εν μακαρεσσιν, Ανακρεον, ευχος Ιωνων. Ep. I. 3.

EPITH. Αφθιτος, μαλακος, οινοποτης, οινοβαρης, λυροκτυπης, φιλακρητος, φιλοκωμος, υμνοπολος, Τηιος.

PHR. Αοιδιμος μελιστης. — Ακορεστος ερωτων.—Τηιος κυκνος—Διονυσε μεμελημενος κασι κωμος—Ο φιλακρητε συντροφος αρμονιης.

Ανακροτεω.

Εγω δε τω χειρ' ανεκροτησ' υφ' ηδονης. Arist. Pl. 739.

SYN: Επικροτεω, κατακροτεω, συνεπικροτεω. επιρροθεω, επαινομαι, επαινεω, υμνεω.

Ανακρεω.

Ην πως πρυμναν ανακρεσηται. Arist. V. 398.

SYN. Κρεω, αναστελλω. επεχω, ανειργω, ανακοπτω.

Ανακταομαι.

Αλκη πεποιθως δωμ' ανακτηση πατρος. Aesc. Ch. 235.

SYN. Ανακομιζομαι, αναλαμβανω, αναπραττω, ανακτιζω, ανορθοω, ανασωζω, απαρτιζω, καταρτιζω, αναζωπυρεω, καθιστημι, αποκαθιστημι —αναψυχω.—θεραπευω.

Ανακτιτις.

Τον ρα παλαιγενεες ανακτιτιν αδαμαντα

Κλειον, οτι γναμπτει μακαρων νοον—Orph. L.

Ανακτορια.

—Ανακτοριην αφιεντες. Hom. A. 234.

SYN. Αρχη, βασιλεια, κοιρανιη.

EPITH. Γεραρη.

Ανακτορον.

—Θετιδος εις ανακτορον. Eur. Andr. 43.

SYN. Βασιλειον, πομπειον. Ναος, ιερον, τεμενος, αλσος, αρχειον.

EPITH. Καλον, ολβιοδαιμον.

Ανακτωρ.

Ποντε δ' ανακτωρ,—Eur. Iph. T. 1414.

SYN. αναξ, κυριος, δεσποτης.

Ανακυκαω

—Την τα φαρμακ' ανακυκωσαν. Arist. Pl. 302.

Ανακυκλεω. Ανακυκλοω.

Αυθις μ' ες ορθον στησον, ανακυκλει δεμας. Eur. Or. 231.

Οιδε Θασιαν ανακυκλωσι.—Arist. A. 671.

SYN. Κυκλοω, ανακυλιω, ανακυλινδεω, αποκυλιζω, αποκυλινδεω, αναλιττω, δινεω, αναδινεω, αναστρεφω, αμφεπω.

Ανακυμβαλιαζω.

—Διφροι δ' ανεκυμβαλιαζον. Il. π. 379.

SYN.

SYN. Ανακροτεω· ανατρεπομαι.

Ανακυπτω

—Παρα τες ιχθυς ανεκυψεν. Arist. R. 1100.

SYN. Αναβαινω, αναδυομαι, αναφυομαι. Αναβλεπω.

Ανακωκυω.

—Κάνακωκυτας λιγυ· Aesch. Per. 468

SYN. Κωκυω, θρηνεω, γοαω, ανακλαιω, δακρυρροεω, αποθρηνεω, εποδυρομαι, επολοφυρομαι κατολοφυρομαι.

Αναλαλαζω.

Στρατὸς δ' ανηλαλαξε Δαναϊδῶν ἅπας. Eur. Ph. 1417.

SYN. Ανακραζω.

Αναλαμβανω.

Ει μητ' εκεῖνος αναλαβεῖν εμελλε φῶς. Eur. Or. 292.

SYN. Παραλαμβανω, αντιλαμβανω, αναδεχομαι, προσδεχομαι, ὑποδεχομαι —επανορθεω, επανορθοω, διορθοω, αναφερω. Αναιρεομαι, απεχω. ανεχω. ανακαλεω αισθανομαι. ενθυμεομαι. ανακταομαι.

Αναλαμπω.

Πῦρ αμοτον δ' ανελαμψεν ὑπερ καπετοιο βαθειης. Mosch. 4. 103.

SYN. Εκλαμπω, απολαμπω, αποστιλβω, καταστιλβω. εκφαινομαι, παρεκφαινομαι, ανατελλω, ανακυπτω.

Αναλγητος.

Πῶς δ' απαλλαξω βιοταν
Εμὰν τεδ' αναλγητε παθεις. Eur. Hipp. 1386.

SYN. Αλυπητος, αναλγης, ανωδυνος, απονος.—σκληρος, ατενης. ανηλεης, δυσαναλγητος, δυσμετακλαστος, αναισθητος, ασυμπαθης.

Αναλδης.

Ας ὑπο τε μη γνῶναι καθαρῶς
Ὑμεῖς εποιησατ' αναλδεῖς. Arist. Vesp. 1040.

SYN. Ασθενης, ταπεινος.

Αναλδησκω.

Λάμπον αναλδησκοντες ὑπερ χθονὸς—Apoll. 3. 1362.

SYN. Αναδιδωμι, αυξανομαι, επαυξανομαι, παραφυομαι.

Αναλεγω

—Ανάτ' εντεα καλὰ λεγοντες. Il. λ. 754.

SYN. Συλλεγω, συναγω.

Αναλθης.

—Μοιραισι δ' αναλθέα φαρμακα παντα. Bion.

SYN. Δυσαλθης, δυσαλθητος, νηκεστος, ανηκεστος, απαλεξικακος.—ματαιος.

Αναλισκω.

—Κὰν αναλισκῃς ξενες. Eur. Iph. T. 337.

Ω πολλ' αναλωσας επη—Arist. Lys. 468.

SYN. Απαναλισκω, ὑπαναλισκω, εξαναλισκω, αναλοω, αναισιμοω, εκδαπαναω, αποξεω, καθαιρεω. κατατριβω.

Αναλκεια, αναλκια.

—Αναλκειῃσι δαμεντες. Il. ζ. 74.

Οι μοι αναλκιης.—Theog. 887.

SYN. Αδρανεια, ανανδρια, ασθενεια, αμηχανια, ακρατεια.

Αναλκις.

—Συ δ' απτολεμος και αναλκις. Il. β. 201.

—Σε κακὸν και αναλκιδα φησει. Il. θ. 153.

—Σε κακὸν και αναλκιν εσεσθαι. Od. γ. 375.

SYN. Ασθενης, αδυνατος.

Αναλλακτος.

Ταξις, αναλλακτοισιν εφημοσυναισι τρεχεσα. Orph.

SYN. Αμεταβολος, αμεταβλητος, ατρεπτος, αμετατρεπτος, αμεταθετος, αμεταστατος, αμεταπτωτος, αναλλαιωτος.

Αναλτος.

Βελεται αιτιζων βοσκειν ἣν γαστέρ' αναλτον. Od. ρ. 228.

SYN. Ακορεστος, ακορητος, απληρωτος.

Αναλυσις.

Εν οἷς αναλυσίς εστιν εδεμία κακῶν. Soph. El. 142.

SYN. Λυσις, διαλυσις, εκλυσις, αναποδοσις, εκτισις, καταβολη, αναπτυξις, αναπτυχη. εξαπλωσις.

Αναλυτηρ.

Τις δορυσθενὴς ανὴρ αναλυτὴρ δομων. Æsch. Ch. 157.

SYN. Λυτρωτὴς, ῥευστὴς, ελευθερωτης.

Αναλυω. αναλυομαι

—Ανάτε πρυμνησια λῦσαι Od. ι. 178.

Εις φαος εδε πατὴρ αναλυσεται—Hom. M. 257.

SYN. Επαναλυω, καταλυω, διαλυω. αναιρω. αναχαυνω αναπτυσσω — αναχαζω, απερχομαι. — αναγω.

Αναλωμα,

Σκαιὸν γε τ' αναλωμα της γλωσσης τοδε. Eur. Supp. 547.

SYN. Εξαναλωμα, καταναλωμα, αναλωσις, δαπανη, αναισιμωμα.—βλαβη, ζημια.

Αναλωσις.

Οστις αναλωσιν τηρεῖ κατὰ χρηματα θηρῶν. Theog. 899.

SYN. Εξαναλωσις, καταναλωσις, φθισις, αναλωμα.

Αναιμαιμαω.

Ὡς δ' αναμαιμαει βαθε' αγκεα θεσπιδαες πυρ.—Il. υ. 490.
SYN. Μαιμαω, μαινομαι, πρημαινω, αναφερομαι.

Αναματτω, Αναματτομαι
Ερδεσα μεγα εργον, ὁ σῃ κεφαλῃ αναμαξεις. Od. τ. 92.
Αλλ' εν θυεια στρογγυλῃ γ' ανεματτετο. Arist. N. 676.
SYN. Μασσω, απομασσω, αποκαθαιρω, αναλαμβανω, προστριβομαι. αναψυχω, αναμαλαττομαι.

Αναμελπω.
—Επισταμενος λιγυραν αναμελψαι αοιδάν. Theoc. 17. 113
SYN. Ανυμνεω, αναγορευω, κηρυττω, καταδω, περιαδω, επιρραψωδεω.

Αναμενω, Αναμιμνω.
—Και τ' ανεμεινα εΰθρονον ηῶ δῖαν. Od. τ. 342.
—Και αλληλους ανεμιμνον. Il. λ. 171.
SYN. Καταμενω, επιμενω, περιμενω, ὑπομενω, επεχω, εκδεχομαι, απεκδεχομαι, προσδεχομαι, καραδοκεω, αποκαραδοκεω, δοκαζω, καταδοκεω, προσδοκαω

Αναμεστοω.
Η πολις ὑμῶν ὑπο γραμματεων
Αναμεστωθη—Arist. R. 1116.
SYN. Μεστοω, πληροω, αναπληροω, ανάπληθω.

Αναμετρεω, αναμετροῦμαι.
Οφρ' ετι την ολοην αναμετρησαιμι Χαρυβδιν. Od. μ. 428.
—Τι αρρητ' αναμετρησασθαι με δεῖ. Eur. Or. 14.
SYN. Μετρεω, καταμετρεω, διαμετρεω, αντιμετρεω, διαταττω. διηγεομαι. διερχομαι, παρερχομαι.

Αναμιγνυμι, Αναμισγομαι.
—Ανα δὲ κρῖ λευκὸν εμιξαν. Od. δ. 41.
—Ὕδωρ δ' αναμισγεται ὕδει. Theog. 955.
SYN. Ανακεραννυμι, αναμισγω, αναμιγνυω, εμμιγνυω, καταμιγνυω, προσμιγνυω. εμπλεκω, παραπλεκω.

Αναμιμνησκω, Αναμναω.
Ανθρωπον οντα σαυτὸν αναμιμνησκ' αεί. Sent.
—Ταῦτά μ' ανεμνησας—Od. γ. 211.
SYN. Επαναμιμνησκω, ὑπομιμνησκω, μνημονευω. διαμνημονευω, μναομαι, παραμεμνημαι, εκμανθανω, εξεπισταμαι, αναπολεω.—αναμνημι, ὑπομνημι, ὑποβαλλω, νουθετεω, παραγγελλω αναπεμπαζω.

Αναμορμυρω.
Πᾶσ' ανεμορμυρεσκε κυκωμενη—Od. μ. 238.
SYN. Μορμυρω, μορμυριζω, ὑποψιθυριζω.

Αναμοχλευω.
Τι τάσδε κινεῖς κἀναμοχλευεις πυλας. Eur. M. 1317.
SYN. Ανακινεω, αποκινεω, απωθεω, ὑπεξαιρομαι αναρρυτιω.

Αναμπυξ.
—Και αναμπυκες ες αστυ πατεῦμες. Call. 6. 125.

Αναμυχθιζομαι.
Συ δ' αὖ κεκραγας κἀναμυχθιζῃ—Æsch. Pr. 743.
SYN. Μυχθιζω, αχθομαι, αναστενω.—επισκωπτω.

Ανανδρια.
Οδ' ἥδὺς αιὼν η κακὴ τ' ανανδρια. Eur. Fr.
Μη μοι περιβαλῃς αναιδριαν. Or. 1036.
SYN. Αδρανια. αβρεσυνη. εκθηλυνσις.

Ανανδρος, Ανανδρωτος.
Απαις, ανανδρος, απολις,—Eur. Hec. 667.
—Ανανδρωτοις ευναῖς —Soph. Tr. 111.
SYN. Αννηνωρ αγαμος.—αμαχος, θηλυνος.

Ανανεαζω.
—Ανανεαζειν σαυτὸν αιεί. Arist. R. 602.

Ανανεοομαι.
Νυν ανανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμεναιον παλιν. Eur. Hel. 728.
SYN. Νεοω, ανανεοω, επανανεοω, προσανανεοω, ανακαινοῦμαι, καινιζω, ανακαινιζω, ανακαινοω, καινοποιεω, αποκαθιστημι. αναζωπυρεω, ανεγειρω.

Ανανευω.
—Ανανευε δε Παλλας Αθηνη. Il. ζ. 311.
SYN. Αναινομαι, απαναινομαι, απογινωσκω, απειπω, αποφημι, απονευω.—αναβλεπω.—αναδυομαι.

Αναντης, Αναντα.
Πολλα δ' αναντα, καταντα, παραντάτε δοχμιά τ' ἦλθον. Il. ψ. 116.
SYN. Προσαντης, επαντης, λισσὸς, περικλινὴς, κατατροπος. αναφερὴς. δυσβατος, δυσχερὴς.

Αναξ.
—Αναξ ανδρων Αγαμεμνων. Il. α. 172.
Αυτὰρ εγὼν οικοιο αναξ εσομ' ἡμετεροιο. Od. α. 397.
SYN. Βασιλευς, τυραννος, ανακτωρ, αισυμνητηρ, αρχὸς, κραντωρ, κρανος, μεδων, δεσποτης.
ΕΡΙΤΗ. Αμειλιχος, αντιθεος, δῖος, κεδνὸς, ευρυωψ, μεγακληεις, μενεχαρμος, πικρὸς, ποικιλοδωρος, πολυκτεανος, σκηπτοῦχος, σκηπτοφόρος.

Αναξηραινω
Αλλ' ὅτε τὸν βαθὺν οἶκον ανεξηραινον οδόντες. Call. 6. 114.

SYN.

SYN. Ξηραινω, αυω. ερημοω.

Αναξιος.

—Και παθεσ' αναξια.. Eur. I. A. 852.

Λαϊνε παι, και ερωτος αναξιε—Theoc. 23. 20.

SYN. Απαξιος.—αδοξος.

Αναξιοω

—Η σ' αναξιων. Eur. El. 256.

SYN. Απαξιοω.

Αναξιφορμιγξ.

Αναξιφορμιγγες ὑμνοι. Pind. Ol. 2. 1.

Αναπαιδευω

Γεροντωγωγων, κἀναπαιδευειν παλιν. Arift. Eq. 1096.

SYN. Παιδευω, συνετιζω.

Αναπαλλω. Αναπαλλομαι.

Ιαχαῖς τ' αναπαλλων.—Eur. B. 149.

Ως δ' ὁθ' ὑπο φρικὸς βορεω αναπαλλεται ιχθύς. Il. ψ. 692.

—Αμπεπαλὼν δολιχοσκιον εγχος. Il. γ 555.

—Τα κῶλά τ' αμπαλλετε. Arift. R. 1400.

SYN. Παλλω, ανακραδαω, ανακραδαινω, αναρριπιζω, ανασειω, ανατινασσω, ανατεινω. ανεγειρω—Αναθορεω, αναπηκιω, αναπηδαω.

Αναπαυλα, Αναπαυμα, Αναπαυσις

Των δε κακῶν αναπαυλαν ὁπως θεὸς αυτὸς ενισπῃ. Orph.

—Θνητῶν αναπαυμα. Ib.

—Αμπαυματε μερμηρεων. Hes. Θ. 55.

Αναπαυσίς εστι τῶν κακῶν απραξια. Sent.

SYN. Παυλα, παῦσις, παυσωλὴ, καταπαυσις, καταπαυμα, αναπαυστηριον, ενδοσις, ανεσις, αφεσις, αναψυχὴ.—Απολυσις, λωφησις, χαλασις.—Ακινησια, ησυχια. ανακωχὴ, ειρηνη (ἡ προς καιρὸν.)

Αναπαυω. Αναπαυομαι.

—Και εκ αναπαυσε διωκτυν. Call. 3. 194.

Η ῥ' ὑπό σοι Χαριδας αναπαυεται. Ib. Ep. 18.

—Εγὼ δ' αμπαυον αοιδῆς. Orph. 441.

SYN. Διαναπαυω, καταπαυω, ληγω.—ελινυω, ηρεμεω, σχολαζω αποσβεω.

PHR. Αγειν σχολὴν. Αμπαυσον μογερῶ μαλθακὰ γυῖα μοθε.—Νῶτα δυσηλεγεων ανεπαυσατο φαιδιμα μοχθων. Ep. l. 4

Αναπειθω,

—Ανεπεισε καθοπλιζεσθαι ἁπαντας. Hom. B. 121.

SYN. Πειθω, επιπειθω, αναγω, εισαγω, εναγω, επαγω, δυσωπεω, εισφερω, ανερεθιζω, παροξυνω, παρορμαω, παροτρυνω, παρακινεω, επικεντεω, κατακεντεω. αναγινωσκω.

Αναπειρω.

—Ιν' αναπειρω τὰς κιχλας. Arift. A. 1006.

SYN. Πειρω, διαπειρω, περιπειρω, διελαυνω, διορυττω. κεντεω. αναπηγνυω.

Αναπειστηριος,

Η κλῆσιν, η χαυνωσιν αναπειστηριαν. Arift. N. 873.

SYN. Πειστηριος, πειστικὸς.

Αναπεμπαζω,

Κἀναπεμπαζων φρενὶ τυχιν. Lyc. 9.

SYN. Πεμπαζω καταναιεω. αναπολεω.

Αναπεμπω

Εκ στοματος μελιγηρυν ἱεὶς ανεπεμπον αοιδήν. Orph. 418.

—Τοδ' ανεπεμψεν ἱερόν.—Arift. T. 1054.

SYN. Ανιημι, αφιημι, αναστελλω, αναδιδωμι, ενδιδωμι. αναχαλαω. εξερευγω.

Αναπεταζω.

—Ανά θ' ἱστία λευκὰ πετασσαν. Il. α. 480.

Βοστρυχον αμπετασας. Eur. Ph 804.

SYN. Αναπεταω, αναπεταννυμι, αναπεταννυω, αναπιτνημι, αναπτυσσω, απλοω, αναπλοω, εξαπλοω, ανοιγω, ανειργω.

Αναπηγνυμι,

Λαγω αναπηγνυασι—Arift. Eccl. 838.

—Κεφαλην δε ἑ θυμος ανωγει

Πῆξαι ανὰ σκολοπεσσι. Il. σ. 177.

SYN. Εμπηγνυω, καταπηγνυμι, προσηλοω, εφηλοω, προσερειδω, ανακρεμαω.

Αναπηδαω.

Επι την κατηλιφ' ευθὺς ανεπηδησαμεν. Arift. R. 574.

Εκ λοχε αμπηδησε.—Il. λ. 379.

SYN. Αποπηδαω, αναθορεω, αναχορευω, ανορχεομαι, ανασκιρταω, ανασκιδαζω. αποθρωσκω.

Αναπλακητος, αναμπλακητος. Suid.

Δειναὶ δ' αμ' ἑπονται

Κῆρες αναπλακητοι. Soph. Oed. T. 480.

SYN. Αφευκτος, αναποδραστος, απλανητος, απροσπελαστος. Vid. Αμπλακητος.

Αναπλεω, αναπλεομαι

Ημεις δε στεινωπὸν ανεπλεομεν γοοωντες. Od. μ. 234.

Ες Τροιην νηεσσιν αναπλευσεσθαι εμελλον. Il. λ. 22.

SYN. Αναπλωω, πλεω, εμπλεω, διαπλεω, αποπλεω, ναυστολεω.

Αναπληθω,

Αικε θανης, και μοῖραν αναπλησῃς βιοτοιο. Il. δ. 170.

Αναπληροω.

Α δαιμων ευκριθον ανεπλωρησεν αλωάν. Theoc. 7. 34.

SYN. Εμπληθω, εκπληθω, ανατιμπλημι, αποπιμπλημι,

αποπιμπλημι, εκπιμπλημι, εμπιμπλημι, καταπληθω, αποπληρω, επληρω, συμπληρω, συμπληθυνω.

Αναπνευσις,

—Ολιγη δέ τ᾽ αναπνευσις πολεμοιο. Il. σ. 201.

Αναπνοη.

Μα την αναπνοήν—Arist. N. 627.

SYN. Ανεσις, αναληψις, αναχαλασμός, αναπνευμα. Vid. Αμπνευμα.

Αναπνευστος

— Κεῖται αναπνευστος και αναυδος. Hes. Θ. 797.

SYN. Αψυχος, εκψυχος, αθυμος, εκπληκτος, εκφοβος, απνοος.

Αναπνεω.

—Ποτε κέν τις αναπνευσειε πονοιο. Il. τ. 227.

SYN. Επιπνεω.—αναπαυομαι.—αναλαμβανω εμαυτόν.

Αναποιν@

Κεσην—απριατην, αναποινον. Il. α. 99.

SYN. Αδωρητ@.

Αναπολεω, Αναπολεομαι.

Δις ταῦτα βελει και τρις αναπολεῖν μ᾽ επη. Soph. P. 1267.

—Κεκ αναπολεῖσθαί τρεχοντ@. Arist. L. 679.

Αναπολιζω.

— Η γαρ Αφροδιτας

Αρεραν, ἢ Χαριτων αναπολιζομεν. Pind. Pyth. 6.

SYN. Αναλαμβανω, αναμιμνησκω, αναπραττω. — αναλεγομαι, εξασκεομαι. — αναστρεφομαι, επαναχωρεω. εμπολιτευομαι.

Αναπομπος.

Αἴδωνευς δ᾽ αναπομπ@ (τῶν νεκρῶν) Æsch. Pers. 651.

Αναπονιπτ@.

—Κατ᾽ εκπιων τον ζωμὸν αναπονιπτ@. Arist. Eq. 356.

SYN. Ανιπτ@, αλυτ@, ακαθαρτ@.—ανεξαλειπτ@

Αναπρηθω.

Δακρυ᾽ αναπρησας—Il. ι. 433.

SYN. Απολειβω.—πρηθω, αναπτω, ανακαιω.

Αναπτεροω.

—Παντες τοῖς λογοις-αναπτεροῦνται. Arist. Av. 1439.

SYN. Πτεροω, αναπειθω, ελαφρυνω.

Αναπτυσσω.

Πρ@ τον παρόντα ποσιν αναπτυξω φρενα. Eur. Tr. 657.

SYN. Ανακαλυπτω, αναπεταζω, εκπεταννυμι, διαπτυσσω, περιπτυσσω, διασαφηνιζω, εκδιηγεομαι, δηλοω, διακρινω, διανοιγω, διαλαμβανω.

Αναπτυχη.

—Λαμπρᾶς αιθερ@ αναπτυχαί. Eur. I. 1445.

—Αμπτυχαί τ᾽ ελυθεροι. Io. El. 868.

SYN. Αναπτυξις, διαπτυξις, εκθεσις, εξηγησις. διασαφησις, διακρισις, ερμηνεια.

Αναπτω.

Εγὼ δ᾽ ὐτέ σοι πυρὸς ανῆψα φῶς

Νομιμον εν γαμοις. Eur. Ph. 356.

SYN. Ανακαιω.—ανεγειρω.

Αναπτω.

—Εθελεις δέ κέ μῶμον αναψαι. Od. β. 86.

—Δολον δ᾽ αναπυστον αναψη. Tryph. 105.

SYN. Εξαπτω, προσαπτω, περιτιθημι, ανατιθημι, περιποιεω. ενδεω.

Αναπυστ@

—Αφαρ δ᾽ αναπυστα θεοὶ θεσαν ανθρωποισι. Od. λ. 273.

SYN. Διαπυστ@, εκπυστ@, διαθρυλλητ@, πολυθρυλλητ@, δημολαλητ@, πολυφημ@.—αινικο@. δῆλ@.

Αναρβυλ@

Παῖδες το λαιὸν ιχν@ αναρβυλοι ποδός Eur. Fr.

SYN. Ανυποδητ@, ζαγρός.

Αναρθρ@

—Αναρθρ@ ειμι κἀσθενῶ μελη. Eur. Or. 228.

SYN. Αναλκις, ασθενής, αδυναμ@.—ατυπωτ@, ατρανωτ@

Αναριθμητ@, Αναριθμ@.

Τῶν δ᾽ αναριθμητων μᾶλλόν εισιν οἱ πονοι. Eur. Hel. 1695.

—Αμφι δ᾽ ανθρωπων φρεσὶν αμπλακιαι

Αναριθμητοι κρεμανται. Pind. Ol. 7.

—Αι τ᾽ αναριθμοι

Μηλων χιλιάδες.—Theoc. 16. 90.

SYN. Αμεγαρτ@, απλετ@, απειρ@. Αμυθητ@, ατιμ@.

Αναριστητ@.

Παντως αναριστητ@ ὢ δυνησομαι

Διακαρτερῆσαι τηλικαυτην ἡμεραν. Alex. Suid.

SYN. Ανοριστ@.

Αναρπαζω.

—Ανα δ᾽ ηρπασε Παλλας Αθηνη. Il. χ. 276.

Μήτις λεαινης σκυμνον ὡς αναρπαση. Soph. Aj. 1006.

SYN. Αναρπάζομαι, αφαρπαζω, εξαρπαζω, διαρπαζω, καθαρπαζω, αναιρω, καταληίζομαι, εκπερθω.

Αναρπαστὸς

Εισοψει χειρὸς αναρπαστὰν—Eur. Hec. 205.

SYN. Αναρπασθεὶς, ἁρπακτός.

Αναῤῥηγνυμι.

Τεῖχ@ αναῤῥηξας,—Il. η. 461.

—Ελασιβροντ᾽ αναῤῥηγνὺς επη. Arist. Eq. 623.

SYN.

SYN. Διαρρηγνυω, παραρηγνυμι, ανασχιζω, διασχιζω, περιχαρασσω, αποτεμνω, αποκοπῖω. αποσπαω. πλαττω, κατασκευαζω, συντιθημι.
Αναρριπῖεω, Αναρριπῖω.
—Αναρριπῖειν αλα πηδῷ. Od. η. 328.
Οι δ' ἅμα παντες ανερῤιψαν—Od. κ. 130.
SYN. Διασειω, ανασοβεω, αποκρουομαι, εξαγω, εξωθῶ, εκβαλλω. Απαλλατῖομαι, αφικνεομαι.—Ανακοντιζω.—αναλαμβανω.—μετατιθημι, μεταμελεομαι.
Αναριστος
—Αναριστος Διοκλειδας. Theoc. 15. 147.
SYN. Αναριστητος.
Αναρμοστος,
Τυφογερων εἶ κᾀναρμοστος—Arist. N. 905.
SYN. Αμουσος, διαφωνος, ανεπιτηδειος, αεικης, ανακολουθος, ακοσμος.
Αναρροιβδεω.
—Δῖα χαρυβδις αναρροιβδεῖ μελαν ὑδωρ. Od. μ. 104.
SYN. Ροιβδεω, ροφεω, αναρροφεω, αναβροχω.
Αναρριχαομαι.
Προς ταῦτ' ανεῤῥιχᾶτ' αν ες τον ουρανόν. Arist. Pa. 69.
SYN. Αραχνιοομαι. αναβαινω (χερσὶ και ποσίν.)
Αναρρυσις.
—Καταγαγεῖν αναρρυσιν. Arist. Pa. 890.
SYN. Λυτρωσις, θυσια. θυσιασμα.
Αναρσιος
Οι τοι δυσμενέες, και αναρσιοι εγγυς εασι. Il. ω 365.
SYN. Αδικος, απεχθης, δυσμενης, εχθρός.—αναρμοστος.
Αναρταω,
Δημῳ δε μητε πᾶν αναρτησης κρατος. Eur. Fr.
SYN. Αρταω, ανατιθημι, προσαγομαι, επαγομαι.—αναπηγνυμι.—αναποιεω. ανακαινιζω.
Αναρχια.
Αχολαστος οχλος, ναυτικήτ' αναρχια. Eur. Hec. 605.
SYN. Ανυποταξια. συνταραξις.
Αναρχος,
Ουδ' οἱ αναρχοι εσαν—Il. β. 703.
SYN. Ανηγεμονευτος.—αειγενετης.
Αναστειραζω,
Αψ ανασειραζοντες εχον προτερωσε κιοῦσαν. Apoll. 1. 391.
SYN. Ανερυω, ανελκω. ανθελκω: ανατρεπω. αναχαλινῶ, ανακοπῖω.
Ανασειω.
Αιγίδ' ανασσεισασα—Hes. α. 344.

SYN. Σειω, αναιθυσσω, εκτινασσω, ανακινεω, αναπαλλω.—αναπειθω.—απειλεω.
Ανασελγαινομαι.
Ουδ' αυθις ανασελγαινομενος Ευριπιδης. Arist. V. 61.
SYN. Υβριζομαὶ, κατακωμωδεω.
Ανασιμος.
Ανασιμον, η πρεσβυτερον—Arist. Eccl. 935.
SYN. Ανακυρτος, αμορφος.
Ανασκευαζω.
Η πανθ' ανεσκευασμεθ', ὡσπερ αἱ τυχαί. Eur. El. 602.
SYN. Ανατρεπω, παρακινεω, αποσκευαζω, ασθενοω.—Αποχρεομαι. Επισκευαζω, ανακαινιζω.
Ανασκοπεω.
Και τα δεῦρο. πανθ' ανασκόπει καλῶς. Arist. Th. 673.
SYN. Σκοπεω, διασκοπεω, εννοεω, κατανοεω, διοπῖευω, διασκεπῖομαι, προσκεπῖομαι, επισκεπῖομαι, περιφρονεω, αναθεωρεω, αναλογιζομαι, ενθυμεομαι, φραζομαι.
Ανασπαρασσω.
Ριζας ανεσπαρασσον ασιδηροις μοχλοις. Eur. B. 1102.
SYN. Αναστρεφω, εξερυω, εξαιρεω.
Ανασπαστος,
Κᾀνασπαστὸν ποιεῖν εισω—Arist. V. 381.
SYN. Επισπαστὸς, εξελαθεὶς.
Ανασπαομαι,
—Εκ χροὸς εγχος ανεσπασατ' εγγύθεν ελθών. Il. ν. 574.
SYN. Ανασπαω, κατασπαω. ὑποσπαω, συσπαω, ανασυρω, ανασοβεω, ανερυω, ανελκω, επανελκυω, μεθελκω, εκκοπῖω, αποτιλλω.—Καταλυω, αναιρεω.
Ανασσα
Γουνουμαι σε, ανασσα, θεὸς νύ τις, η βροτὸς εσσί. Od. ξ. 149.
SYN. Βασιλὶς, βασιλισσα, βασιλεια, δεσποινα, κρειουσα, αισυμνῆτις, ηγεμονίς.
EPITH. Καλλιπλοκαμος.
Ανασσω.
—Τενεδοιό τε ἶφι ανασσεις. Il. α. 38.
SYN. Αρχω, αρχευω, αισυμναω, αρχηγετευω, κραινω, κρεω, κρειω, κοιρανεω, τυραννεω, τυραννευω, μεδεω, ἡγεομαι, επισκηπῖω.
Αναστασις.
—Οικων τ' Ατρεως αναστασιν. Eur. Tr. 364.
—Ποιαν μ' αναστασιν δοκεῖς
Αυτῶν βεβωτων εξ ὑπνου στῆναι πότε; Soph. Ph. 279.

SYN. Ανασκευη, αναστατωσις, ανατροπη, καθαιρεσις, κατασκαφη. — Ανακαινισις, ανοικισμος, εγερσις.

Αναστατηρ.

Ως ουτ' αναστατηρα Καδμειων χθονος. Aeſch. S. T. 1023.

SYN. Ανατροπευς, καθαιρετης.

Αναστατος.

Μελαθρον αρδην εκ βαθρων αναστατον. Lyc. 770.

SYN. Κατασκαφεις.

Αναστελλω.

Φεγγος αναστειλασα κατηιεν ες δυσιν ηως Mus. 110.

SYN. Επαναστελλω, καταστελλω, περιστελλω, συστελλω, ανεχω, επεχω, ανακρουω, αναχαζω.

Αναστεναζω,

Το καυματος γαρ ηδη
Προποθεις αναστεναζω Anacr. 21. 4.

Αναστεναχω,

—Τον παντες ανεστεναχουσιν Αχαιοι. Il. ψ. 211.

Αναστενω,

—Τί ποτ' αναστενεις; Eur. Hec. 184.

Αναστοναχιζω.

—Ανεστοναχιζ' Αγαμεμνων. Il. κ. 9.

SYN. Στενω, στεναζω, ανακλαιω, ανακωκυω. αναμυχθιζομαι.

Αναστεφω.

—Τί δητα τοισδ' ανεστεμμαι καρα
Πλεκτοισι φυλλοις; Hipp. 806.

SYN. Αναδεω, στεφω.

Αναστηλοω.

—Τυμβειαν θ' υπερ-κρηπιδ' ανεστηλωσαν. Lyc. 883.

SYN. Ανακεφιζω.

Αναστομοω.

—Αναστομου το χειλος—Eur. Cyc. 356.

SYN. Ανοιγω, αναπεταννυμι. — στενοω. — οξυνω. — αναχαινω — αναχαλαζω.—ανακρουω.

Αναστρεφω, Αναστρεφομαι.

—Επ' αλλ' αναστρεφ' ευρυθμῳ ποδι. Ariſt. Th. 994.

—Αλλά τιν' αλλην—Γαιαν αναστρεφομαι. Od. ν 326.

SYN. Καταστρεφω, αντιστρεφω, διαστρεφω, επιστρεφω, μεταστρεφω, παραστρεφω, παρακινω, — αναερχομαι, αναχαζω, ανακομιζομαι. παλινδρομεω αναστρωφαω. Περισταμαι. ενδιατριβω. αναχωρεω.

Αναστρωφαω. Poet.

Παντη αναστρωφᾶν και αρηγεμεν, ὥς κε δυνηαι. Hes. α. 121.

SYN. Στρωφαω, αναστρεφομαι, περιστρεφομαι, επιδινεω.

Αναστροφη.

Ορᾷς δ' αελπτων μυριων αναστροφάς. Eur. Tr.

SYN. Αντιστροφη, διαστροφη, καταστροφη, επιστροφη, επαναστροφη, υποστροφη, αναζυγη, ανακυκλωσις, αναχωρησις, επανοδος. ανακομιδη, απονοστησις, διατριβη. παλινδρομια. υποτροπη.

Ανασχετος. Poet. Ανσχετος.

Το δ' ην αρ' ουκ ακουστον, ουδ' ανασχετον. Eur. Fr.

Ου γαρ ετ' ανσχετα εργα τετευχαται—Od. β. 63.

SYN. Ανεκτος. τλητος, υποιστος, φορητος, ευφορητος.

Ανασχιζω.

—Δερμα λεοντος ανασχιζειν ονυχεσσι. Theoc. 25. 277.

SYN. Διασχιζω, παρασχιζω, ανατεμνω, διατεμνω, διατριω, διχοτομεω.

Ανασχεθω, Ανασχεω, Poet. pro Ανεχω.

Υψοσ' ανεσχεθε χειρι—Il. κ. 461.

—Τις δ' ανασχησει φλογα; Eur. Iph. A. 732.

Ανασωζω

—Κάνασωσασθαι φονω. Soph. El. 1139.

SYN. Σωζω, διασωζω, σαωζω, εκσαωζω, ερυω, τηρεω, φυλαττω. ανακταομαι.

Ανατανυω, Vid. Αντανυω.

Αναταρασσω.

—Ιδου μ' αναταρασσει-Ευοι—Soph. Tr. 222.

SYN. Αναταραττω, διαταραττω, εκταραττω, επιταραττω, συνταραττω, παραταραττω, υποταραττω, ανατυρβαζω, παρορμαω, πτοιεω. — συγχυω, σκεδαννυμι. αναθολοω.

Ανατει (Adv.)

Κρεον, ανατει τησδε μ' εκβαλειν χθονος. Eur. M. 1357.

SYN. Ανατι, ατιμωρητι, νηποινα, νηποινι, αζημιως.

Ανατελλω.

Τοισιν δ' αμβροσιην Σιμοεις ανετειλε νεμεσθαι. Il. ε. 777.

SYN. Ανεχω, αναδιδωμι. εξανατελλω, επιτελλομαι, αναφυω, εκφυω, φυομαι, ανακυπτω, αναφαινω.—ανθεω.—επαπειλεω.

Ανατιθημι.

Πουλυδαμας μοι πρωτος ελεγχειην αναθησει. Il. χ. 100.

SYN. Επιβαλλω, επανατιθημι, επιτρεπω, προστιθημι.—επαιρω-εξηγεομαι.—προσλογιζομαι, αποδιδωμι, περιτιθημι, μετατιθημι.—καθιεροω.

Ανατινασσω.

Ανα

Ανα δε λαῖφος ὥς τις ακατυ θοᾶς
Τιναξας δαιμων.—Eur. Or. 342.
SYN. *Τινασσω, ανασειω.*

Ανατλημι.
—*Και ὁπόσα κηδε' ανετλης.* Od. ξ. 47.
SYN. *Τλαω, τλημι, ανατλαω, διατλαω, οτλεω, φερω, αναφερω, διαφερω, εκφερω, ὑποφερω, ανεχομαι, αναμενω, ὑπομενω, πασχω, καρτερεω, διακαρτερεω.*

Ανατολη, Vid. *Αντολη.*

Ανατολμαω.
—*Αλλ' ανατολμα.* Eur. Al. 278.
SYN. *Τολμαω, αποτολμαω, αναφερω.*

Ανατος.
Επι δ' ανατον πρᾶγμα τυτ' αστοξενων. Aeſch. Supp. 360.
SYN. *Ααπος, αβλαβης.*

Ανατρεπω,
Ρῆμα παρὰ καιρὸν ῥηθὲν ανατρεπει βιον. Sent.
SYN. *Αναστρεφω, ὑποστρεφω, αναχαιτιζω. ανασκευαζω, καθαιρεω, καταστρωννυμι, προσδιζω, σκελιζω.*

Ανατρεχω.
Ουδ' ὁκχ' ἁ λευκιππος ανατρεχει ες Διὸς αώς. Theoc. 13. 11.
—*Ὁ μὲν αὖθις ανεδραμε*—Il. λ. 354.
SYN. *Επανατρεχω, ανατροχαω, επαναστρεφω, αναθεω, παλινδρομεω, ὑποτροπιαζω —αυξω. αναιρομαι.—αναλυω.*

Ανατριβω.
Τῷδ—ανατριβομενῳ—Ariſt. A. 1148.
SYN. *Διατριβω, προστριβω, συντριβω, συνανατριβω.—ανακεραννυμι.*

Ανατροπη.
Γηρως δε φαυλυ τις γενοιτ' ανατροπη; Sent.
SYN. *Αποτροπη, απωσις, αναστασις.*

Ανατυρβαζω.
Και την πολιν ἁπασαν ανατετυρβακώς. Ariſt. Eq. 311.
SYN. *Αναταρατῖω, ανασοβεω, αναθολοω.*

Αναυδητος,
Αναυδητον λογον εμοὶ θροεῖς. Eur. I. 782.

Αναυδος.
—*Αναυδον εργον*—Soph. Aj. 361.
—*Ὁ δ' απνευστος και αναυδος.* Od. ε. 456.
SYN. *Αμυθητος, ανεκφραστος, ανεκδιηγητος, ανεκφωνητος. αρρητος, απαρρητος, αφατος.—Αναυδης, αναυος, ανεως, αφωνος, αλεκτος. ανελπιστος:*

Αναυλος.
Κῶμον αναυλοτατον προχορευεις. Eur. Ph. 807.
SYN. *Αμυσος, εκμελης.*

Αναυρος. Nom pr.
—*Φευγε δ' Αναυρος.* Call. 4. 103.

Αναυρος.
Δια δ' οξεων αναυρων. Anac. 7. 4.
SYN. *Χειμαρρος. χαραδρα, ποταμός.*
EPITH. *Χειμεριος, πληθων, μελαμψηφίς.*

Αναφαινω,
—*Δαναοῖσι θεοπροπιας αναφαινεις.* Il. α. 87.
—*Οδ' αμφαινει μεγαν ὦμον.* Theoc. 24. 12.
SYN. *Φαινω, φανερω, αποφαινω, εκφαινω, διαφαινω, εμφανιζω, δεικνυμι, αναδεικνυμι, αποδεικνυμι, δηλοω, προσημαινω, αναφερω, προσφερω, αποκαλυπῖω. διαγνωριζω.*

Αναφαινομαι.
Οιος δ' εκ νεφεων αναφαινεται υλιος αστηρ. Il. λ. 62.
SYN. *Προσφαινομαι, παραφαινομαι, εξεχω.*

Αναφαιρετος.
Αναφαιρετον κτῆμ' εστι παιδεια βροτοῖς. Sent.

Αναφανδον, Αναφανδα.
Ος ῥ' αναφανδὸν οπυιε—Il. π. 178.
Ως κεινῳ αναφανδὰ παριστατο Παλλας Αθηνη. Od. γ. 222.
SYN. *Φανερῶς, εμφανῶς, διαφανῶς, καταφανῶς, επιδηλως, τρανῶς, σαφῶς, ενωπη, ενωπιον, ενωπιδιως, ατεχνῶς.*

Αναφερω.
Εις Φοιβον αναφερυσα την αμαρτιαν. Eur. Or. 76.
Τὸν μὲν εγὼν ανενεικα, και ηγαγον εξ αΐδαο. Od. λ. 624.
SYN. *Ανατιθημι. ανατεινω. ανατλημι. αναπεμπω ανατελλω. προφερω, αναφαινω. αναγω, επαγω. ανακομιζω. αναβιβαζω. αναστρεφω, ανατολμαω, αναμιμνησκω. παρακαλεω.*

Αναφευγω. Vid. *Αμφευγω.*

Αναφλεγω.
Αναφλεγω πυρὸς φῶς. Eur. Tr. 320.
SYN. *Διαφλεγω, επιφλεγω, ανακαιω.*

Αναφλυω.
—*Ανα δ' εφλυε καλὰ ρεεθρα.* Il. φ. 361.
SYN. *Αναζεω, αναφλυζω.*

Αναφοβεω.
—*Επαπειλυντες—κἀναφοβυντες*—Ariſt. V. 668.
SYN. *Φοβεω, εκφοβεω.*

Αναφορὰ.
Αλλ' ἔστιν ἡμῖν αναφορὰ της ξυμφορας. Eur. Or. 414.
SYN. *Μεταθεσις, αναφυγη, καταφυγη, αναγωγη. ανασχεσις. ανακομιδη. φορά. προσφορά. απηγορ. [illegible] παραστασις. [illegible]*

Αναφροντιζω.
Ετοιμον ανεφροντισεν γαμον. Pind. Ol. 1.
SYN. *Ανατυλιτῖω, ανακυκλεω.*

Αναφυγα.

Αναφυγα.
Αναφυγὰς κακῶν—Aesch. Ch. 943.
SYN. Αναφυξις. αναφορά.
Αναφυσιαω.
—Ετ' ασπετον εκ καματοιο
Ασθμ' αναφυσιοων.—Apoll. 2. 433.
SYN. Αναπνεω, ασθμαινω.
Αναφυω
—῾Ου αυτὴ γαῖ' ανεφυσεν. Apoll. 2. 1213.
SYN. Ανατελλω, αναφερω. ανακομαω.
Αναχαζομαι.
Τένεκα νῦν αυτός γ' αναχαζομαι—Il. ε. 822.
SYN. Αναχαζω, αναχωρεω, αναφοιταζω, αναποδιζω, ὑποποδιζω, ανακιεπλομαι, αναστρεφω, αναγω.
Αναχαινω,
—Κἀναχανὼν μεγα-ανεκραγον. Arist. Eq. 638.
SYN. Χαινω, χασχω, αναχασκω, διαχασκω, αποχαινω.
Αναχαιτιζω.
—Εσφηλε, κἀνεχαιτισεν—Eur. Hipp. 1232.
SYN. Χαλεπαινω.—κατεχω.—αναρριπιζω.
Αναχεω.
Αναχευε χεῦμα δισκῳ Anac. 51. 3.
SYN. Εκχεω, παλινεκχεω. ανατυρβαζω.
Αναχνοαινομαι.
—Κἀναχνοανθῃ γ' εν τριχί. Arist. A. 791.
SYN. Δασυνομαι.
Αναχορευω
Αναχορευσωμεν Βακχειον. Eur. B. 1151.
SYN. Ανυμνεω, χορευω, σκαιρω, ορχεομαι.
Αναχωρεω
Αψ τ' αναχωρησειν—Od. ρ. 461.
SYN. Αναχαζω, αποχωρεω, ὑποχωρεω, απερχομαι, ανερχομαι, επαναστρεφω, ὑπαγω, ὑπονοστεω, μεθισταμαι, αφισταμαι, απαυτομολεω.
Αναψαλασσω.
—Τον ωδινοντα μορμωτὸν λοχον
Αναψαλαξῃ,—Lyc. 343.
SYN. Ψαλασσω, ανακοπτω, διακοπτω.
Αναψυκτὴρ.
Πονων αναψυκτῆρα—Eur. Fr.
Αναψυχὴ.
—Κακῶν δ' αναψυχὰς
Θεοὶ βροτοῖσι νεμουσιν
Απαντων τερμ' εχοντες αυτοί. Eur. Supp. 615.
SYN. Αναψυξις, ψυξις, ψυγμὸς, καταψυξις, περιψυξις, ανακτησις.
Αναψυχω,
Αλλ' αιεὶ Ζεφυροιο λιγυπνειοντας αητας
Ωκεανὸς ανιησιν, αναψυχειν ανθρωπους. Od. δ. 568.
Ηρα, σὺ οικτρῷ φῶτ' αναψυξον πονων. Eur. Hel. 1100.
SYN. Ψυχω, ψυχριζω, ψυχραινω, διαψυχω, καταψυχω, περιψυχω. ανακταομαι, αναθαλπω, αναζωπυρεω, αναθαρρυνω. αναπαυω.
Ανδανω.
—Και ανδανει αυτῇ. Od. β 114.
SYN. Αδω, αρεσκω.
Ανδηρον.
—Λιστρον-επὶ πρηχοντος ερεισας
Ανδηρου — Mosch. 4. 102.
SYN. Αλοξ. ακρον. ταφρος.
Ανδιχα.
—Η δ' ανδιχα πᾶσα κεασθη. Il. π. 578.
SYN. Διχῶς, επιδιχα.
Ανδραγαθια
—Ανδραγαθιας—Ισχαδων. Arist. Pl. 191.
SYN. Ανδραγαθημα, καλοκαγαθια, αγηνορια, ανδρεια, αλκὴ, χρηστοτης.
Ανδραγια τὰ,
—Βροτοεντ' ανδραγι' Αχαιῶν. Il. ξ. 509.
Exp. Ανδρῶν αγρευματα, σκῦλα, εναρα.
Ανδρακας.
Ανδρακας· ἡμεῖς δ' αὖτε—Od. ν. 14.
Exp. Κατ' ανδρα.
Ανδραποδιστης,
—Ηκων εκ Θεσσαλιας
Παρα πλειστων ανδραποδιστων. Arist. Pl. 521.
Ανδραποδον.
Αλλοι δ' ανδραποδεσσι.—Il. η. 475.
SYN. Αιχμαλωτον, αργυρωνητον, ὑποχειριον. δοῦλος.
Ανδραριον,
Αλλ' ανδραρια μοχθηρὰ—Arist. 516.
Ανδρίον.
—Τὺ καὶ απρεπὲς ανδρίον ἀυτως. Theoc. 5. 40.
SYN. Ανθρωπαριον, ανθρωπιον, ανθρωπίσκος, ανδρίσκος.
Ανδραχθὴς.
—Ανδραχθέσι χερμαδίοισι. Od. κ. 121.
SYN. Βαρὺς, ὑπερβριθής.
Ανδρεια,
—Εκτορα
Ξυνεσει, γενει, πλουτῳ τε, κἀνδρεια μεγαν. Eur. Tr. 669.
Ανδρια,
—Μεγα φρονῶν επ ανδρια. Ib. Herc. f. 475.
Ανδρεῖον.
Και τουτὸ μοι τ' ανδρεῖον, ἡ προμηθια. Supp. 510.
SYN. Ανδραγαθια, ηνορεη, αγηνορια, ἁδροτης, κρατος, μενος, αλκὴ, ευσθενεια. ευψυχια.

EPITH. Ατρομος, ασβεστος, αδαμαστη, πολυθαρσής.
PHR. Κρατερὴ δέ οἱ εζεεν αλκή. Cal.
Επνει λεοντων ὡς Αρην δεδορκοτων. Aesch.
Σιδηροφρων γὰρ θυμὸς ανδρεια φλεγων. Soph.

Ανδρεῖος.
Μορφῇ μὲν ουκ ευωπὸς, ανδρεῖος δ' ανήρ. Eur. Or. 916.
Ξυν τᾷ πολλὰ μὲν εργ' εκτελεσεις
Ανδρείοις πεπλοις. Theoc. 28. 10.
SYN. Ανδρωδης, ανδρῷος, αγηνωρ, αφοβος, αγαθὸς, ανδραγαθητὴς, θρασυκαρδιος, ευψυχος, μεγαλοψυχος, λαμπροψυχος, ορθοφρων, μεγαλοφρων, μεγαλητωρ, οβριμοθυμος, μεγαθυμος, μεγαλοθυμος, ὑπερθυμος. — Ανδρικὸς, ανδρομεος, αῤῥην, αρσενωπὸς, αρσενωδης.

Ανδροβρώς.
Τήνδ' ανδροβρῶτα Κυκλωπιαν γναθον. Eur. Cyc. 92.
SYN. Ανδροβόρος.

Ανδρειφοντης,
—Ενυαλιω ανδρειφοντη. Il. β. 651.

Ανδροδαϊκτος,
—Τί ποτ' ανδροδαϊκτον ακουων. Arist. R. 1295.

Ανδροκτόνος,
Κυκλωπες οικουσ' αντρ' ερημ' ανδροκτόνοι. Eur. Cyc 22.

Ανδροφόνος,
—Υφ Εκτορος ανδροφονοιο Il. α. 242.

Ανδροφοντης.
Τον ανδροφοντην, τον πολεως ταρακτορα. Æsch. S. T. 578.
SYN. Ανδριφοντης, ανδρειφοντης, ανθρωποκτόνος, ανθρωπολεθρος, ανεριπτοντης, φονευτὴς, βροτολοιγὸς, μιαιφόνος, φθισηνωρ, φθισιμβροτος.

Ανδρηλατεω,
Ανδρηλατουντας, ἢ φονῳ φονον παλιν
Λυοντας.—Soph. Oed T. 100.

Ανδρηλατης.
Η ζῶντα τώς σ' ανδρηλατην φυγῇ. Æsch. S. T. 643.

Ανδριαντοποιὸς.
Ουκ ανδριαντοποιός ειμι.—Pind. Nem. 5.
SYN. Ανδριαντοπλαστης, αγαλματοποιὸς, ἑρμογλύφος, ἑρμογλυφεὺς, θεοπλαστης, θεοποιός.
PHR. Δημιουργὸς αγαλματων.

Ανδροβόρος.
Ανδροβορων ὁμοτεχνε κυνων αλουρε.—Ep. l. 3.
SYN. Ανδροβρὼς, ανθρωποφάγος.

Ανδρογυνος
Ανδρογύνος τ' αγαθή.—Hes. ε. 781.

Ανδροδαμας,
Ανδροδαμαντ' Εριφυλαν. Pind. Nem. 9.

Ανδροθνὴς,
—Ανδροθνῆτας Ιλιου φθοράς. Aesch. Ag. 823.

Ανδροκμὴς.
Ουδ' ανδροκμῆτας προσφερων αγωνιας. Eur. Supp. 525.
Μηδέ τις ανδροκμὴς λοιγὸς επελθετο. Aesch. Supp. 686.

Ανδροκμητος.
—Ανδροκμητῳ ενὶ τυμβῳ. Il. λ. 347.

Ανδροκτασια.
—Μαχαιτ' ανδροκτασιαιτε. Ib. ω. 548.
SYN. Ανδροκτονια, ανδροφονια, μιαιφονια, φονος.
EPITH. Λυγρὴ, αλεγεινὴ, πειροκακος.

Ανδρομαχη.
Ανδρομαχη δέ οἱ αγχι παριστατο δακρυχεουσα. Il. ζ. 405.
SYN. Ηετιωνη.
EPITH. Βαρυδεσμος, εὔσφυρος, ῥοδοσφυρες, λευκωλενος.
PHR. Ηΰζωνος παρακοιτις Εκτορος. Θυγατηρ μεγαλητορος Ηετιωνος.

Ανδρομεος.
—Ερχομενη μάλα περ χροὸς ανδρομεοιο. Il. ρ. 571.
SYN. Ανθρωπεῖος, ανθρωπινος, ανδρεῖος, βροτεος, θνητός.

Ανδροπαις.
Βλαστημα καλλιπρωρον, ανδροπαις ανήρ. Aesch. S. T. 539.

Ανδροπληθεια,
Ωδέ τις παρεστιν αυτοῖς
Ανδροπληθεια στρατου. Ib. Pers. 235.

Ανδροτυχὴς.
—Ανδροτυχεῖς βιοτους δοτε. Ib. Eum. 962.
SYN. Γαμηλιος, γαμικός, συζευκτικος.

Ανδρόφθορος, Ανδροφθόρος.
Ανδροφθορου βεβρῶτες αἵματος λιπος. Soph. An. 1035.
—Τῆς δ' ανδροφθορου
Πληγέντ' εχιδνης αγριω χαραγματι. Ib. Ph. 269.

Ανδροω.
Μυρμων τὸν ἐξαπεζον ανδρωσας στρατόν. Lyc. 176.

SYN. Επανδροω.—θρασυνω, επιγαυροω.

Ανδρὼν.
Αγ' αυτὸν ες ανδρῶνας ευξενους δομων. Aesch. Ch. 710.
EPITH. Ευτραπεζος.

Ανδυομαι, pro αναδυομαι.
—Ανδυεται πολεμου κακόν. Il. γ. 225.

Ανεγγυος.

Ωρη γάρ σε πέδησεν ανεγγυ☉. —Anac. Ep.
SYN. Απιστ☉. εκνομ☉.—αμνηστευτ☉.
Ανεγειρω.
—Καὶ εξ ὕπνȣ μ' ανεγείρεις. Il. ψ. 15.
SYN. Εγειρω, διεγειρω, εξεγειρω, αφυπνιζω, ανιστημι, εξανιστημι, αναζωπυρῶ, αναζωγρεω.
Ανεδην. (Adv.)
Αλλ' ανεδην ὅδε χῶρ☉ ερυκεται. Soph. Ph. 1182.
SYN. Αρδην, παμπαν, διαμπερὲς,—συμμιγα.
Ανεζω
Εις ευνὴν ανεσαιμι —Il. ξ. 209.
SYN. Αναβιβαζω, ανατιθημι.
Ανειμέν☉
Γνωσεαι, εἰ σε διψ☉ ανειμένα χείλεα τερσει. Theoc. 22. 63.
SYN. Ανετ☉. διαλυτ☉. εκμελής.
Ανειμι.
Δακρυκοεις δὲ τ' ανεισι παῖς ες μητέρα χηρην. Il. χ. 499.
SYN. Επανειμι, ανακομιζομαι, αναλυω.
Ανειμων,
—Ἡ παμπαν ανειμον☉, ηὲ πενιχρȣ. Od. γ. 348.
SYN. Ανειματ☉, δυσειμων, δυσειματ☉, κακοειμων, ανενδυτ☉. γυμνός. απεπλ☉.
Ανειργω.
—Τρωων ανεεργε φαλαγγας Il. γ. 77.
SYN. Επεχω, συνεχω, συνειργω, συνισχω, κωλυω, ατοκωλυω, αναστελλω, αναστρεφω, αναχαιτιζω ερητυω.
Ανεκβατ☉
—Ανεκβατȣ-σαλȣ. Lyc. 379.
SYN. Αβατ☉, ακελευθ☉, ανεισοδ☉.
Ανεκτ☉.
—Λοιγια εργα τάδ' έσσεται, ȣδ' ετ' ανεκτα. Il. α. 573.
SYN. Ανασχετ☉.
Ανελευθερ☉
Μηδ' ανελευθερ☉ ἴθι.—Pythag. 38.
SYN. Δȣλοπρεπὴς. μικρολόγ☉, αισχρὸς, αεικὴς, ακοσμ☉. πιναρὸς, φιλοκερδής.
Ανελιννυω.
—Δηρὸν γαρ ανελιννυον αὖθι μενοντες. Suid.
SYN. Αναπαυω. διατριβω, αναστρεφω.
Ανελισσω, Ανελιττω.
Γλῶσσ' ανελισσομενη —Arist. R. 849.
Exp. Ολισθηρά.
SYN. Ελιττω, ολισθαινω. δινεω. Κυλινδεω.—ανατυλιττω
Ανελκω.
—Και ειριον αμφὶς ανελκει. Il. μ. 434.
—Ὁ δὲ τοξȣ πῆχυν ανέλκε. Ib. λ. 375.
SYN. Ελκω, ανελκυω, εξελκω, εξελκυω, αφελκω, απελκυω, ανασπαω, αντιτεριστ αω, εξαιρω, αναγω, ὑπεξαγω, ανερυω.
Ανελπις,
Σωτηριας ανελπις.—Eur. Iph. T. 487.
Ανελπιστος.
Ελπίδες εν ζωοῖσιν, ανελπιστοι δὲ θανόντες. Theoc. 4. 42.
—Ανελπιστ☉ βιοτ☉. Soph. El. 187.
—Ανελπιστον θαῦμα. Ib. Tr. 686.
Ανεμβατ☉.
Γηροβοροις βελεεσσιν ανεμβατ☉ ὁ πριν εσωταν. Ep. l. 3.
SYN. ΑνεκΒατ☉.—δυσπεθής.
Ανεμ☉.
Εν δ' ανεμ☉ πρῆσεν μέσον ιστιον.—Il. α. 481.
SYN. Αητης, πνεῦμα.
EPITH. Αργαλέ☉, ακραὴς, αδρανὴς, αιθρηγενὴς, ἅρπαξ, απαλὸς, αντιπορ☉, ἁλιαης, αιθερι☉, βυκτὴς, αλεξικακ☉, δυσαὴς, δεινὸς, δυσηχὴς, βροχλην☉, γειτον☉, επειγομεν☉, ζαχρεὴς, ζαὴς, ζαθε☉, ζαμενὴς, ευδιπτο☉, εριπνευστ☉, ζωοφόρ☉, ομβροφόρ☉, διιπετὴς, ὑψιπετὴς, ξηρὸς, ευοδμ☉, λιγὺς, κλονεων, ολοὸς, λιγυπνο☉, λευγαλέ☉, κελαδεινὸς, λιαρὸς, θοὸς, λιγυρὸς, καιπνὸς, καφὸς, μεγας, παντοι☉, πολυπλανὴς, πολυηχὴς, καρτεροθυμος, χαλεπὸς, χειμερι☉, χελιδονι☉, φυλλοχόος, ὑβριστὴς. φοιταλέ☉, φθονερός.
PHR. Ανεμȣ πνοιὴ,—ἶς. Ανεμων λαιψηρὰ κελευθα.—δηλημata νηων.—Ανεμοδρομ☉ αλκὴ.—νεφεα σκιοεντα δονησας. Λαιψηρῶν ανεμων ιερὸν μεν☉ Ηδε πολυρροιζων ανέμων αληκτ☉ ιωὴ. Cal. Εννυχιαις πτερυγεσσι μελ☉ συριζον αηται. Nonn.
Ανεμοεις. Poet. Ηνεμοεις
Ανεμοεντι δέ γ' επ' οχθῳ. Eur. Heracl. 781.
SYN. Ανεμιος, ανεμιδι☉, ανεμιαιος, ανεμωδὴς, ανεμωλι☉. ὑπηνεμι☉, πνευματωδης.
Ανεμοσκεπὴς,
Χλαιναινωντ' ανεμοσκεπεων.—Il. π. 224.
SYN. Αλεξανεμ☉.
Ανεμοσφαραγ☉. Vid. Πηλιον.
Ανεμοτρεφὴς
—Εχων ανεμοτρεφὲς εγχ☉. Il. λ. 256.
Exp. Κȣφον, ευκινητον, ἢ στερεόν.
—Κῦμα—λαβρον ὑπαὶ νεφεων ανεμοτρεφές.—ο. 625.
Exp. Ὑπ' ανεμȣ ηυξημένον. ὑψηλόν.
Ανεμοτροπ☉,
Ανεμοτροπῳ θυελλῃ. Anac. 41. 14.
Ανεμωκὴς.
Ανεμωκέ☉ δρομον νεφελας. Eur. Ph. 167.
SYN.

SYN. Ωκὺς, ταχὺς, ὑπόπτερος.

Ανεμωλιος.

—Συ δὲ ταῦτ' ανεμωλια βαζεις. Il. δ. 355.

SYN. Μεταμωλιος, ανεμόφθορος, ματαιὸς, φλυαρὸς.

Ανεμωνη.

Αλλ' ου συμβλητ' εστι κυνοσβατος, ουδ' ανεμωνη Πρὸς ῥοδα.—Theoc. 5. 92.

EPITH. Ειαρινη, μινυνθαδιη.

Ανεξεταστος,

Ανεξεταστον μη κολαζε μηδένα. Sent.

SYN. Αδιεξεταστος, ανεξερευνητος, αβασανιστος, αγυμναστος, αδοκιμαστος. ανεξελεγκτος.

Ανεξοδος

—Ανεξοδον εις Αχεροντα. Theoc. 12 19.

SYN. Ανεκβατος. ανοστος, ανοστητος, ανοστιμος.

Ανεορτος

Ανεορτος ἱερῶν, και χορῶν τητωμενη Eur. El. 310.

SYN. Ατελεστος, ανοργιαστος. ασχολος ατρεπης.

Ανεπιληπτος.

Ακεραιος, ανεπιληπτον ησκηκὼς βιον Eur. Or 920.

SYN. Αναμαρτητος. αδιαφθορος, αβλαβὴς, ανεπιτιμητος, αμεμπτος.

Ανεπιξεστος.

Μηδε δομον ποιῶν ανεπιξεστον καταλειπειν. Hes. ε 744.

SYN. Αξεστος. ακατεργαστος, αξοος ασκεπαργος ακομψος, ακοσμος; ατελὴς.

Ανεπιρρεκτος.

Μηδ' απὸ χυτροποδων ανεπιρρεκτων ανελοντα Εσθειν.—Ib. 746.

SYN. Ακαθαρτος. μη καθιερωμένος.

Ανεπιφθονος.

Ανεπίφθονον ειρυσον εγχος. Soph. Tr. 1051.

SYN. Ανεμεσητος. ανεραστος.

Ανεπιφραστος.

—Κἀνεπιφραστοι δυαι. Suid.

SYN. Αφατος. αρρητος.

Ανεργος.

Δι' εργ' ανεργα γ' ολλυσαι—Eur. Hel. 366.

SYN. Ανένεργητος. απρακτος.

Ανερειπω

Τὸν και ανηρειψαντο θεόι—Il. υ. 234.

SYN. Αναρπαζω, συναρπαζω, αλισκω.

Ανερευνητα. (Adv.)

Τι χρῆμά γ' ανερευνητα δυσθυμῇ, γυναι; Eur. I. 255.

SYN. Λαθραιως, κρυβδα, κρυβδην.

Ανερευγω, Ανερευγομαι.

Οστε δι' εξ ακρης ανερευγεται εις αλα—Apoll. 2. 745.

SYN. Ερευγομαι, απερευγομαι, καταρρεω, εξειμι.

Ανερομαι, Poet. Ανειρομαι.

Ειλε πατὴρ Κρονιδης, και ανηρετο, ἡδὺ γελασσας. Il. φ. 508.

—Μέπεεσσιν ανειρομενος προσεειπεν. Od. δ. 461.

SYN. Ανερωταω.

Ανερυω

—Ανα θ' ἱστια λευκ' ερυσαντες. Od. ι 77.

—Ανειρυσασα δε πεπλως. Theoc. 14. 35.

SYN. Ανειρω, ανελκω, αναγω, ὑπαγω, αναιρεω, ὑφαιρεω, αναστελλω.

Ανερχομαι

Φοινικος νεον ερνος ανερχομενον ενοησα. Od. ζ. 163.

—Σκοπιὴν ες παιπαλοεσσαν ανελθὼν Ib. κ. 97.

Τῷ δ' αρ' ανερχομενῳ πυκινὸν δολον αλλον ὑφαινε: Il. ζ. 187.

SYN. Αυξανομαι — ανειμι, επανειμι, αναβαινω, επαναβαινω, επιβαινω, επανερχομαι, ανηκω. επανηκω, αναχωρεω, επαναχωρεω, ανακαμπτω, επανακαμπτω, αναστρεφω, επαναστρεφω, ὑποστρεφω. απονεομαι, νοστεω, εκνοστεω, παλινοστεω.

Ανερωταω

Καί μιν ανηρωταν—Od. δ. 251.

SYN. Ανέρομαι, πυνθανομαι, αναπυνθανομαι, εκπυνθανομαι, επερωταω, συνερωταω, διερωταω. ερεω, ερεω, ερομαι, ειρομαι, ερεομαι, ερεεινω, εξερεειω. επερομαι, συνερομαι, εξερομαι, εξερεομαι, διειρομαι, διεξερεομαι, αιτεω.

Ανεστιος

Αφρητωρ, αθεμιστος, ανεστιος—Il. ι. 63.

SYN. Αοικος, αστεγὴς, αστεγος, φυγάς.

Ανευ, (Præp)

—Ανευ ἑθεν ουδὲ συν αυτῷ. Il. ε. 437.

Ανις.

Ορθοποδες βαινοντές ανις μογεροῖο τιθηνης. Nic.

SYN. Διχα, εξω, χωρὶς, ατερ, ἑκητι, εκτός.

Ανευαζω

Βακχον—σφαλτην ανευαζοντες—Lyc. 207.

SYN. Ανευφημεω.

Ανευρισκω.

Στυγνὸν τὸν ῦν ανεῦρον—Theoc. 30. 9.

SYN. Εφευρισκω, παρευρισκω, εξευρισκω, προσευρισκω.

Ανευρεσις

Ορθῶς εκραν', εις την ανευρεσιν, θεός. Eur. I. 569.

SYN. Ευρεσις, ευρεμα, ευρημα, εξευρεσις, επιτεχνησις, αναληψις.

Ανευφημεω,
Επ' αξιοισιν αρ' ανευφημεῖ δομος. Or. 1339.
Ανευφωνεω,
Απας δ' ανευφωνησεν οιμωγῇ λεώς Soph. Tr. 796.
SYN. Κατευφημεω, αναθρηνεω, ανηχεω.
Ανεφελος,
—Αλλα μαλ' αιθρη—πεπ]αται αννεφελος. Od. ζ. 45.
—Ανεφελον κακον—Soph. El. 1259.
SYN. Ευδιος.—διαδηλος, ασκιαστος.
Ανεχω.
—Αλλ' ανεχ' ἵππυς. Il. ψ. 426.
Ως τέ τευ ἢ βασιλῆος αμυμονος, όστε θευδὴς
Ανδρασιν εν πολλοισι, και ιφθιμοισιν ανασσων
Ευδικιας ανεχησι Od. τ. 109.
SYN. Επεχω, επισχω, αντεχω, συνεχω, κατεχω, ανειργω. σχαζω, καταστελλω. αναφερω. ανατεινω. αυξω.—Τιμαω. ανυψοω—ὑπερκειμαι.
Ανεχομαι
Ου γαρ ξεινυς οίδε μαλ' ανθρωπυς ανεχονται. Od. η. 32.
—Εις ενιαυτὸν εγὼ παρα σόι γ' ανεχοίμην. δ. 595.
—Οφρ' ανεχοιτο θαμὰ θρωσκοντας οϊστές. Il. ο. 470.
SYN. Ανεχω. εαω, αναδεχομαι, ὑποδεχομαι, αντεχομαι, διαμενω. ανατλημι. αυξανομαι. καταφρονεω. ὑπομενω.
Ανεψιος.
—Ἔται και ανεψιοι αμφὶς εόντες. Il. ε. 460.
SYN. Εορ, κηδεστὴς, συγγενὴς, εξαδελφος.—αγχιστεὺς, επιγονος, επιγειτης.
Ανεως.
Δὴν δ' ανεῳ ἦσαν—Il. ι. 30.
Τιπ] ανεῳ εγενεσθε—β. 323.
SYN. Ακὴν. αφωνος, αλαλος, ἥσυχος.
Ανηβαω.
—Ου γὰρ ανηβᾷν
Δις πελεται προς θεῶν, υδὲ λυσις θανατυ. Theog. 1003.
SYN. Ἡβαω, ανηβασκω.
Ανηβητηριος.
—Αλλ' ανηβητηριαν
Ρωμην επαινῶ λαμβανειν.—Eur. Andr. 552.
SYN. Ακμαστικὸς, νεωτερικὸς, αναζεων.
Ανηβος.
Παῖς μεν ανηβος εὼν ετι νηπιος, ἕρκος οδοντων
Φυσας ενβαλλει πρῶτον εν ἑπ]' ετεσιν. Solon.
Αμφω τώγ' ητην πυρροτριχω, αμφω αναβω. Theoc. 8. 3.

SYN. Ανιυλος, αποθριξ, αφηλιξ, αχνοος. ανηλικος.
Ανηθον.
—Σκιαδες μαλακῷ βριθυσαι ανηθῳ. Theoc. 15. 119.
EPITH. Ευθαλὲς, ὅλον.
Ανηθινος.
—Στεφανον-ανηθινον, ἢ ροδοεντα. Ib. 7. 63.
Ανηκεστος
—Τότε κέν μιν ανηκεστον λαβεν αλγος.Il. ε. 394.
SYN. Ανιατος, αθεραπευτος, ανιατρευτος.—Απαραμυθητος, αφορητος, δυσανσχετος, απηνὴς.
Ανηκοος.
Οππότε πρῶτα θανωμες, ανακοοι εν χθονι κοιλᾳ
Ευδομες—Mosch. 3. 108.
SYN. Απηκοος, ανυπηκοος, ανυποτακτος, απειθὴς. ανηλατος. αμαθὴς.
Ανηκυστεω.
—Ουδ' αρα πατρὸς ανηκυστησεν Απολλων. Il. ο. 236.
SYN. Νηκυστεω, απειθεω, παρακυω.
Ανηκυστος,
—Ανακυστα τᾶς τυραννυ παθεα—Eur. Hipp. 362.
SYN. Αῤῥητος, απυστος.
Ανηκω
—Τἔργον τόδε μεῖζον ανηκει
Η κατ' εμὰν ρωμαν. Soph. Tr. 1035.
SYN. Ορμαω. αναβαινω. εντυγχανω, επιβαλλω. συγγινομαι.
Ανηλεὴς.
Ηρη, σὸι δ' ετι τῆμος ανηλέες ἦτορ εκειτο. Call. 4. 106.
SYN. Αμειλιχος, ανοικτος, απηνὴς, σιδηροφρων, φιλαιμων, ωμὸς, τιμωρητικός.
Ανηλιος.
— Λισσάδος ὡς πετρας-λιβὰς-ανηλιος. Eur. Andr. 534.
SYN. Αειλος. περισκεφὴς. συνηρεφὴς.—Πολυηλιος.
Ανηνεμος.
Ανηνεμόν τε παντων χειμωνων. Soph. Oed. C. 709.
Ανηλιπος.
—Μη αναλιπος ερχεο, Βατ]ε. Theoc. 4. 56.
SYN. Ανυποδητος, απεδιλος.
Ανημελκτος,
Θηλειαι δ' εμεμηκειν ανημελκτοι περὶ σηκύς. Od. ι. 439.
Ανημερος
—Ανημερον, ορειαντ' εκβολάν. Eur. Hec. 1081.
SYN. Απηνὴς, απανθρωπος, αμειλιχος.

Ανηνυστος, Ανηνυτος.
—Ανηνυστω επὶ εργῳ. Od. π. 111.
—Παντεσσι δ' ανηνυτος εισατ' αεθλος. Apoll. 3 502.
—Ανηνυτον οἶτον εχουσα κακῶν. Soph. El. 168.
SYN. Αχρηστος, δυσκατεργαστος, ακατεργαστος. αδοκιμος. αμετρος, πολυς. ατελειωτος. απληρωτος, απρακτος.
Ανηνωρ.
Μή σε—κακὸν και ανηνορα θειῃ. Od κ. 301.
SYN. Ανανδρος, θηλυφρων, αμαχος, δειλός.
Ανήρ.
Ουγάρ τι γλυκυθυμος ανὴρ ἦν, ουδ' αγανοφρων. Il. υ. 467.
Τῷδ' ουπως τις ὁμοῖος επιχθονιων γενετ' ανήρ. Ib. β. 553.
—Ου μεν γαρ τουγε κρεῖσσον και αρειον
Η ὅθ' ὁμοφρονεοντε νοημασιν οἶκον εχητον
Ανὴρ ηδὲ γυνή.—Od. ξ. 184.
SYN. Ανθρωπος, βροτὸς· φώς —ακοιτης.
EPITH. Αρηῖος, ασπιδιωτης, αλκιμος, αγριος, απαλαμνος, απιστος, αλφηστὴς. αεργησιθεος, αλλογλωσσος, βαρβαροφωνος, αεργος, αθεμιστιος, αἴδηλος, αἰζηὸς, αγχινοος. βουληφόρος, βιοθαλμιος. βροτὸς, ευθυμαχος, ακηλητος, γαιηιος, ιθυδικης, ευορκος, ευρυθμος, εχεφρων, δειλὸς, δεινὸς, ελαφρὸς, εσθλὸς, θνητὸς, θαρσαλέος, καρτερὸς, κρατερὸς, μενεχαρμος, ουλος, πελωριος. πολυπαμμων, κυδαλιμος, πολυτονος, πολυρρὴν, κιβδηλος, κενεοφρων, καρτεροθυμος, πολυτλητος, πολυιδρις. φραδμων, χαλκεοθωρηξ, σιδηροφόρος, φερεσσακὴς, σακεσπαλος, φριξαυχην, ὑπεροπλος, ταλακαρδιος, σιτοφάγος, ωμηστὴς, ωκυμορος.
PHR. Ου μεν γαρ τί που εστὶν οἴζυρωτερον ανδρός.—Ασταθεον γενος ανδρῶν.
Ανηρεφὴς.
—Ητ' εκτος ανηρεφέος πελε νηου. Apoll. 2. 1175.
SYN. Αστεγὴς, αστεγαστος, ασκεπαστος.—επηρεφὴς.
Ανηροσιη.
Ασποριην και ανηροσιην—Sibyll. 3.
Ανηροτος.
Αλλα ταγ' ασπαρτα και ανηροτα παντα φυονται. Od. ι. 109.
SYN. Αγεωργητος.—ασπαρτος.
Ανησσατος,
Νικη μὰν ουδ' αλλος, ανασσατοι δὲ γενοντο. Theoc. 6. 46.
SYN. Αηττητος, αχειρωτος, ανικητος.
Ανηστις,
—Ιου γαρ συ πρῶτος ακλητος
Φοιτᾷς επὶ δεῖπνον ανηστις. Suid.

SYN. Νῆστις, αγευστος.—διακορής.
Ανηφαιστος,
Εως ὑφῆψε δᾶμ' ανηφαιστω πυρί. Eur. Or. 620.
Ανθαιρεομαι
—Ουδεις στεφανον ανθαιρησεται. Hec. 658.
SYN. Αποφερω. προκρινω, προτιμαω.
Ανθαμιλλος,
Τοῖς ανθαμιλλοις εισὶ πολεμιώτατοι. I. 606.
SYN. Αντιζηλος, αντιτεχνος, φιλονεικος.
Ανθαπτομαι,
Ανθαπτομαι σου τῶνδε τῶν αυτῶν εγώ. Hec. 274.
Ταχὺς βαδιστὴς τερμονων ανθηπτετο. M. 1182.
SYN. Καθαπτομαι, διαπρατ̃ω.
Ανθεια, Nom pr.
—Ηδ' Ανθειαν βαθυλιμον. Il. ι. 151.
EPITH. Ποιηεσσα
Ανθεμις,
—Επ ανθεμιδων συμβολα κουφα βαλεῖν. Suid.
Ανθεμον,
—Εχων στεφανον ανθεμων. Arist. A. 991.
SYN. Ανθος.
Ανθεμα τα.
—Αγνας ανθεμα χρυσογονας. Theoc. Ep. 13.
SYN. Χαρισματα, αναθηματα.
Ανθεμοεις,
—Εν λειμῶνι Σκαμανδριω ανθεμοεντι. Il. β. 467.
Ανθεμωδης,
Λειμῶνας ανθεμωδεις—Arist. R. 452.
Ανθεσφορος,
Μιλακος τ' ανθεσφορου—Eur. B. 702.
Ανθηφορος,
Λειμακας τ' ανθηφορους. Iph. A. 1544.
Ανθοφόρος,
Ανθοφορον αν' αλσος παιζοντες. Arist. R. 444.
Ανθηρὸς, (Metaph.)
Ανθηρὸς μεν ειματων στολὴ. Eur. I. A. 73.
Ανθιμος.
—Ηδ' ερατόν τε μελισσης ανθιμον εἶδαρ. Orph. L.
Ανθινος.
—Οἶτ' ανθινον εἶδαρ εδουσιν. Od. ι. 84.
SYN. ανθεινος, ανθεμος, ευανθεμος, ευανθὴς, ανθημων, ανθωδης, ανθοφυὴς, ευθαλὴς, τηλεθαος.—ποικίλος. ανθερικος, λαμπρός.
Ανθεμορρυτος.
Ξουθὴς μελισσης ανθεμορρυτον γανος. Eur. Iph. T. 633.
Ανθεμουργὸς.
Τῆς τ' ανθεμουργου σταγμα—Aesch. Pers. 614.
Ανθερεων.
—Δεξιτερῇ δ' αρ' υπ' ανθερεωνος ἑλοῦσα. Il. α. 501.
SYN. Γενειον —στομα.—λαρυγξ.

EPITH. Λαχνηεις, δασυθριξ, περιπλοκος, λασιος. — θηηγόρος, θηημαχος, πολυχανδὴς, βαρυγλωσσος, ευγλωσσος, ἰωβητὴς, απειλητὴρ, ακοντιστὴρ, πυριβαλπὴς, ευρωεις, βαθυστηριγξ. Nonn.

Ανθερικος.

Ακρον επ᾽ ανθερικων καρπὸν θέον, ουδε κατεκλων. Il. υ. 227.

Αλλα παλιρροιη επινηχεται, ανθερικος ὡς. Call. 4. 193.

SYN. Σταχυς, ανθεριξ, αθεριξ, αθηρ. — ὁ του ασφοδελου καρπός.

Ανθεω

—Πριν σφῶϊν ὑπὸ κροταφοισιν ιουλους
Ανθῆσαι,—Od. λ. 319.

SYN. Διανθεω, αχμαζω, βρυαζω, θαλλω. εξωμουμαι.

Ανθηλιος,

Ανθηλιον προσωπον εκφαινειν θεων. Eur. I. 1550.

SYN. Προσηλιος, προσηλος.

Ανθιζω.

Τότε καὶ ροδων αγητῶν
Νεον ερνος ηνθισε χθών. Anac. 53. 36.

SYN. Διανθιζω.

Ανθοκροκος.

Ανθοκροκοισι πηναις. Eur. Hec. 469.

Ανθονομος.

—Ανθονομου-βοὸς—Æſch. Supp. 44.

Ανθοπλιζω.

Ἱππεῦσι θ᾽ ἱππεῖς ἦσαν ανθωπλισμένοι. Eur. Supp. 666.

Ανθοπλιτης.

Προς ανθοπλιτου ξυνὸν ογχησει μορον, Lyc. 64.

SYN. Τοξοτης, ανθαμιλλος.

Ανθος.

Ριζῃ μεν μελαν εσκε, γαλακτι δε εικελον ανθος. Od. κ. 304.

Και δ᾽ εχει ἥβης ανθος, ὅτε κρατος εστι μεγιστον. Il. ν. 484.

SYN. Ανθεμον, ιανθος, ιον, θρονον, λειριον. ανθη. ανθοσυνη αωτον.—Καλλωπισμα.

EPITH. Αγλαὸν, αγλαομορφον, ευῶδες, ευποικιλον, πολυποικιλον, εαρινον, ἱμερτὸν, καθαρὸν. καλὸν, μαλακὸν, δροσερὸν, αφροδισιον, λεπτὸν, λευκὸν, λειμώνιον, λαχνῆεν, τερπνὸν, ευτερπὲς, μελισταγὲς, πορφυρεον, ποιῆεν, ροδόεν, ευκιόεν, κλωστὸν, πολυθρεπτον, σταφυληκομον, ὑακινθινον, χλοερόν.

PHR. Παμφορου γαιας τεκνα. Aeſch.

Λειμωνων εαροτρεφεων πετηλα. Theoc.

Λασιας φιλα εργα μελισσας. Ib.

Κηωεσσα λοχειη. Γῆς βοστρυχος. Nonn.

Ανθοσμιας.

—Οινου μελανος ανθοσμιου. Ariſt. Pl. 808.

SYN. Ευοσμος, περιοσμος. ἡδὺς. ανθηρός.

Ανθρακευω,

—Χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ανθρακευειν. Ariſt. L. 340.

Ανθρακιζω.

Κἀνθρακίζων του ρεβινθου—Pac. 1136.

SYN. Ανθρακοω. φρυγω.

Ανθρακιὰ,

Ανθρακιὴν στορεσας οβελους εφυπερθε τανυσσε. Il. ι. 123.

Ανθρακις.

—Επ᾽ ανθρακιδων πεπλουσμένος. Ariſt. V. 1122.

Ανθραξ.

Ουδὲ ποτε χθιζὸν περιβοσκεται ανθρακα τεφρη. Call. 2 84.

SYN. Θυμαλωψ.

EPITH. Αιθομενος, φλογοεις, ζωών.

Ανθρηνὴ.

—Κεντουμενος, ὡςπερ υπ᾽ ανθρηνων. Ariſt. N. 944.

SYN. Σφὴξ. μελισσα.

Ανθρηνιον.

Εξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν
Προς βιαν τἀνθρηνια. Ariſt. V. 1075.

SYN. Κηρίον, μελιδειον, μελικηρὶς, ὑριον. σμῆνος.

Ανθρωπαριον,

Τολμῶντε δρᾶν ανθρωπαριω κακοδαιμονε. Pl. 416.

Ανθρωπιον,

—Μενελεων ανθρωπιον. Eur. Cyc. 184.

Ανθρωπίσκος,

Ο πλοῦτος, ανθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός. Ib. 315.

SYN. Ανδραριον.

Ανθρωπινος,

—Αλλὰ των ανθρωπινων. Ariſt. V. 1174.

Ανθρωπειος.

Γινωσκε τ᾽ ανθρωπεια—Eur. Fr.

SYN. Ανθρωπικὸς, ανθρωποπαθὴς, ανθρωποφυὴς, ανθρωπωδης, ανδρομεος. — φιλανθρωπος, επιεικὴς, ευγνωμων, χρηστός.

Ανθρωποδαιμων.

Ανθρωποδαιμων κεισεται βλεπων φαος. Eur. R. 971.

SYN. Θεανδρος.

Ανθρωποκτονος.

—Βορᾷ χαιρουσιν ανθρωποκτονῳ. Cyc. 127.

SYN. Ανδροφονος.

Ανθρωπος,

—Ει παρὰ τίς τε κιὼν ανθρωπος ὁδιτης. Il. π. 263.

SYN. Ανὴρ. θνητός. αρρην.

Ανθρωποι.

Παντας

Παντας επ' ἀνθρωπους—Il. κ. 213.
SYN. Μεροπες, βροτὸι, θνητόι.
EPITH. Επιχθονιοι, εφημεριοι, μεροπες, θνητόι. αμαθεῖς, αφραδεῖς, αργαλέοι, αλημονες, αινομοροι, αφωτιστοι, απειρεσιοι, αιολοβουλοι, απιστοκόροι, αλφησταὶ, απληνες, αβιοι, αμαυροβιοι. διοτρεφεῖς, δυστλημονες, δειλοὶ, δικαιὸι, θυμοβόροι, θεογλωσσοι, θεοστυγεῖς, ελεεινοὶ, εικελονειροι, εφημεριοι, εριθυμοι, κηριτρεφεῖς. μογεροὶ, κενεαυχέες, κενοκρανοι, κακοτεχνοι, κακοθυμοι, κακοδαιμονες, καταθνητοι, οψιγονοι, οϊζυροὶ, ολιγοσθενεῖς, ολιγοδρανεῖς, οπισθοκομοι, πολυκληροι, πολυσπερεῖς, πολυπλαγκτοι, πολυκμητοι, πολυτλητοι, πολυῤῥοθιοι, πολυμοχθοι, παλιγγενεῖς, ποντοπλανῆται, χαμαιγενεῖς, χαμαὶ οιχομενοι, χαμευνάδες, χαμαιφρονες, ταλαεργὸι, φιλοκοσμοι, ωκυμοροι. Vid. Βροτόι.
PHR. Φυλλων γενεᾶ προσομοιοι. πλασματα πηλου. σκιοειδέα φῦλ' αμενηνά. Aristoph. Δυσμορα φῦλ' ανθρωπων. Ημεριος γεννα. Eur. Φυτον ουρανιον.—Αγγελος αλλος, Ουρανιδης, χθονιος. εχεφρων μυστης. Naz. Μεροπηΐς ριζα. Apollin. Αντωπὸν μακαρεσσι γενος — Opp. Ωκυμορον αἷμα. Nonn.

Στρωφωμεσθ' επὶ γαῖαν ετωσια φυσιοωντες,
Ανθρωποι θνητὸι, ροιῆς γενος, ουδὲν εόντες,
Οι θανατῳ ζωοντες — Naz.

Ανθρωποσφαγεω.
Ποτερα το χρῆν σφ' επηγαγ' ανθρωποσφαγεῖν. Eur. Hec. 259.
SYN. Ανθρωποκτονεω.

Ανθυβριζομαι.
—Και γαρ ανθυβριζομαι. Ph. 633.

Ανθυπουργεω.
Μητ' ανθυπουργεῖν αισχρὰ τοῖσι χρωμενοις. Hipp. 999.
SYN. Αμειβω, αντιδωρεω.

Ανια.

—Ουδέ τι σε χρὴ
Πρὶν ὥρη καταλέχθαι· ανιη και πολὺς ὕπνος. Od. ο. 393.

Μηπότ' ανηκεστον, Κυρνε, λαβῃς ανιην. Theog. 76.
SYN. Αχθηδων, απορια, ατερψια, αθυμια, βαρυθυμια, δυσθυμια, αλυς, αλυσμὸς, αλγος, αχνὺς, λυπη, πενθος, αδημονια, δυσχερεια, δυσπαθεια.
EPITH. Αργαλεα, απειρος, ατλητος, αγρυπνος, ακορεστος, αλιαστος, βαρεῖα, βαρυμηνις, γλυκερὴ, πικρὴ, λυγρὴ, μελαινα, γοερὴ, ολοὴ, στυγερὴ, δυσαλθὴς, κρατερὴ, θυμοβόρος, οξεῖα, κακοποτμος, πολυδακρυς, πολυωδυνος, πολυσμαραγος, πολυπλαγκτος, πολυκλαυτος, πενθάς.

PHR. Και βαθὺς αφραστοιο νεισσυτος ογκος ανιης. Opp.—Λευγαλεῃσι πεπαρμένος ἦτορ ανιαις. Cal.

Ανιαζω.
Τρωων δ' ὅς κτεατεσσιν ὑπερφιαλως ανιαζει. Il. σ. 300.
Αλλ' ὅτέ δὴ ῥ' ανιαζον εϋκνημιδες Αχαιοί. Ib. ψ. 721.
—Αλλ' ηδη μοι ανιαζουσιν ἑταῖροι. Od. δ. 598.
SYN. Ανιαομαι. λυπεομαι, παραλυπεῖμαι, ακαχεομαι.—ανιαω.

Ανιαρὸς.
—Ανιαρὸν οντως κτῆμα. Eur. Or. 230.

—Ανιηρῶ δέ μιν αυτην
Εξαῦτις μυθῳ προσεφωνεεν—Apoll. 3. 1065.

Σωτὴρ δομοὶς, εχθροῖς ανιαρὸς.—Arist. N. 1065.
Πᾶν γαρ αναγκαῖον χρῆμ' ανιηρὸν εφυ. Theog. 472.
SYN. Δεινὸς, στυγερὸς, ανιγρὸς, αχθεινὸς, λυπηρὸς, αχαρὴς, γοερὸς, αλεγεινὸς, βαρυθυμος, αθυμος, αθεραπευτος. δεινός.

Ανιαχω.

—Οι δ' εσιδόντες
Ηρωες μεσσηγὺς ανιαχον—Apoll. 2. 270.

SYN. Αναβοαω, ανακραζω. αντιφθεγγομαι.—Αντηχεω, καναχεω, κελαδεω.—αμειβομαι.

Ανιαω.
—Αι βομβουσι περὶ την κεφαλην ανιῶσιν. Arist. Plut. 538.
SYN. Ανιαζω, αγχω, οχλεω, κακοω. θλιβω, Καταπονεω, πιεζω, διαστρεβλοω, συνθρυπτω, αασεω.

Ανιαομαι.
Αλλα μεν', ου γάρ τις τοι ανιᾶται παρεοντι. Od. ο. 334.
SYN. Ανιαω, ανιαζω, ακαχημαι, αλυκτεω, ασχαλλω, αχλυμαι, αχνυμαι, αδημονεω, μοχθεω, ταλαιπωρεω. αχθομαι. συναλγεω.

Ανιδρυτος
Δρομοις ανιδρυτοισιν ηλαστρουν μ' αεί. Eur. Iph. T. 971.
SYN. Ασταθὴς, αστατος, ακαταστατος, αβεβαιος, ανενδοτος, αστηρικτος ατερματιστος.—ανεξιλαστος.

Ανιδρωτι.
Ου γαρ ανιδρωτί γε μετ' ανδράσι κῦδος αεξει. Cal. l. 1.
SYN. Αμοχθὶ, απονητί.

Ανιερος.

Περιφρονες δ' αγαν ανιερῳ μενει
Μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν. Aesch. Supp. 765.

Ανιερος αθυτων πελανων—Eur. Supp. 147.

SYN.

SYN. Αθείαστος, ανοσιος, ακαθαρτος, δυσκαθαρτος, βεβηλος, ανοργιαστος, αποβαμιος, αμυητος, αθυτος, εξηγαστος.

Ανιημι.

—Εμε δ' ȣδ' ὡς θυμὸς ανιει. Il. ο. 24.

Η μαλα δή τινα Κυπρις Αχαιϊαδων ανιεῖσα— Ib. ε. 422.

SYN. Αφιημι, καθιημι, παριημι. αναπειθω, αναπεμπω, παρορμαω, αναβαλλω.—Καταλειπω. ενδιδωμι, αναχαλαω.

Ανικετευτος.

—Ειτ ανικετευτος ῆς Eur. Iph. A. 1003.

Ανικητος

—Ανικητος και ακηδής. Hes. Θ. 489.

SYN. Αδαμαστος.

Ανιππευω.

—Ανιππευοντος ήλιȣ κυκλῳ. Eur. I. 41.

Ανιππος.

Ανιππον, ἱπποτηντε—Soph. Oed. C. 954.

Ανιπ]οπȣς, Vid. Σελλοι.

Ανιπ]ος,

Χερσὶ δ' ανιπ]οισιν Διΐ λειβειν αιθοπα οἶνον. Il. ζ. 266.

SYN. Αλȣτος.

Ανισον, Seu. Αννισον.

Συν δε και αννισοιο το διπλȣ̃ν αχθος αειρας. Nic.

Ανιστημι.

—Γεροντα δε χειρὸς ανιστη. Il. ω. 515.

—Ὁ δ' ανστησει ὅν ἑταῖρον. Ib. ο. 64.

Ουδε μιν ανστήσεις.—Ib. ω 551.

SYN. Ανεγειρω, ανορθοω, ανακȣφιζω. απαρτιζω.—ανασκευαζω.—παρορμαω. —διανιστημι.—μετοικιζω.

Ανιστορεω.

—Τȣ̃ δε καί μ' ανιστορεῖς πέρι. Eur. Hipp 92.

SYN. Ανερομαι.—διαλαμβανω.

Ανισχω.

—Πᾶσι θεοῖσι-χεῖρας ανισχοντες. Il. Θ. 347.

Αν' δ' ισχων τελαμῶνα—Ib. ε. 798.

SYN. Ανεχω, ανατεινω. ανιημι. ανατελλω.

Ανιχνευω

Αλλά τ' ανίχνευων θεει εμπεδον, οφρά κεν ἑυρη. Il. χ. 192.

SYN. Εξιχνευω, ιχνευω, εξιχνιαζω, ακριβοω, διωκω, αναζητεω, κυνοδρομεω.

Ανοδος.

Αι δ' ανοδοι, κ. λ. Call. Ep. 18. 3.

SYN. Αναβασις, επιβασις, ανηλυσις. παλιγγενεσια.

Ανοδος.

—Και δι' ὁδȣς ανοδȣς στειχων. Eur. Iph. T. 188.

Al. Καὶ διοδȣς—

SYN. Αβατος, αστεπ]ος, αναντης.

Ανοημων.

—Ουδ' οπιθεν κακὸς εσσεαι, ȣδ' ανοημων. Od. β. 270.

Ανοητος.

Αφραστ', ȣδ' ανοητα διεπλεκε θαυματα εργα. Hom. M. 80.

SYN. Ασυνετος, αφρων, παραφρων, παραφρονιμος, εκφρων, αγνωμων, μωροσοφος, αναισθητος, βαρυκαρδιος, ευηθὴς, επιμαργος, αβελτερος, ηλιθιος, μωρός.

Ανοια.

Πολλῆς ανοιας και το θηρᾶσθαι κενά; Soph. El. 1060.

—Λεγȣτ' ανοια, και φρενῶν Ερινύς. An. 611.

SYN. Αβȣλια, ανοησια, εκφροσυνη, απονοια, παρανοια. παραφροσυνη, παραπληγια. αμαρτια. ευηθεια, ατασθαλια, μωρια.

Ανοιγω.

Χρυσὸς δ' ανοιγει πάντα. καΐδȣ πυλας. Sent.

—Θυρας δ' ανεωγε συφειȣ̃. Od. κ. 489.

Ανοιγνυμι.

Μεγας κακῶν θησαυρος ὡς ανοιγνυται! Eur. I. 923.

SYN. Αναπεταζω. αναμοχλευω. αναπ]υσσω. οιγω, διοιγω, διοιγνυω. διανοιγω, ὑπανοιγω.

PHR. Εν δε κληῖδ' ῆκε, θυρεων δ' ανεκοπτεν οχῆας Αντα τιτυσκομενη· τα δ' ανεβραχε—καλά θυρετρα Πληγεντα κληῖδι πετασθησαν δέ οἱ ὦκα. Od. φ. 47.

Ανοιδεω.

—Κἀπειτ' ανοιδησαν—Eur. Hipp. 1210.

SYN. Επανοιδεω, διοιδεω, οιδεω.

Ανοικιζω

Διά ταῦτα μέν τοι δευρ' ανοικισθεὶς εγώ. Arist. Av. 1351.

SYN. Ανοικιζομαι, απερχομαι, μεθισταμαι, μεταβαινω, αποικεω, μετοικεω. αποκαθίστημι, ανακαινιζω, ανορθοω, επισκευαζω.

Ανοικοδομεω.

Καιναῖς πλινθοισιν ανοικοδομεῖν. Pac. 90.

SYN. Αναδεμω. αναδεμομαι, ανακτιζω, ανοικιζω, ανασκευαζω.

Ανοιμωκτος.

Ετλης ανοιμωκτον ανδρα θαψαι. Aesch. Ch. 431.

SYN. Ακλαυστος.

Ανοικτος.

—Ανοικτος ὅς μ' εδησε—Arist. Th. 1031.

SYN. Δυσοικτος, αφιλοικτιρμων, σκληρὸς, σκληροφρων, ανελεημων, αταλαιπωρος, αγριος, αγριοθυμος, νηλεοθυμος, ωμοθυμος, απηνὴς, απηλεγὴς, δεινὸς, χαλεπός.

Ανοικτρος

Ουδ' ανοικτρόν τ' εκβαλλοντων δάκρυον. Eur. I. T. 227.

Ανοιστέος.

—Αλλ' ανοιστέος λογος. Eur. Fr.

Ανολβια.

Αιδώς τοι προς ανολβιῃ, θαρσος δὲ πρὸς ολβῳ. Hes. ε 317.

SYN. Δυστυχια, αθλιοτης, αεθλοσυνη.

Ανολβος.

—Κεινος εκέτ' εστ' ανὴρ
Αβελος, εδ' ανολβος, όστις ες κακὸν
Πεσὼν ακεῖται, μηδ' ακινητος πελει. Soph. An. 1037.

SYN. Αθλιος, ανωφελητος, ανοητος.

Ανολεθρος.

—Παμπαν απημονας, εδ' ανολεθρες. Il. ν. 761.

SYN. Αβλητος, σῶος.

Ανολολυζω.

—Ανωλολυξε την νεανιαν. Soph. Tr. 208.

SYN. Ολολυζω, εξολολυζω, αιαζω, αλαλαζω, ολοφυρομαι, ανοδυρομαι, κλαυθμυριζομαι, οιμωζω.

Ανομαι.

—Μαλα γαρ νυξ ανεται, εγγύθι δ' ηώς. Il. κ. 251.

—Και εργον ανοιτο. Il. σ. 472.

SYN. Ανυομαι, τελεομαι.

Ανομβροι.

—Αν ροαὶ-καρπιζεσιν ανομβροι. Eur. B. 406.

Ανομια.

Αλλος δέ τις ματαιος, ανομιᾳ θρασύς. Eur. I. T. 275.

SYN. Αδικια, αγνωμοσυνη, παρανομια, δυσνομια, παρανομημα, ταραδικη, κακεργια, κακεργημα, αθεμιτεργια, αθεσμοσυνη, ακολαστημα, δυσφροσυνη.

Ανομος.

Αθεός γ', ανομος, αχαρις ὁ φθονος. Andr. 491.

SYN. Εκνομος, παρανομος, αδικος, αγνωμων, εκθεσμος, ανεπιεικὴς, αποβλητος, ακοσμος.

Ανομως.

—Νυμφιδιων-λεχεων, ἃ σοι προλιπὼν ανομως
Αλλη ξυνοικεῖ πόσις συνευνῳ. M. 1000.

Ανομματος.

—Ανὴρ εδ' ανομματος. Soph. Ph. 877.

SYN. Αφωτιστος, αλαος.

Ανομοῖος,

Εξ ισοτητος αληθειας συναγεσ' ανομοῖα. Orph.

SYN. Ανισος, αεικελιος, ετεροῖος, αλλοῖος, απεοικὼς, απεμφερὴς, αφομοῖος, ασυγκριτος, απαραβλητος.

Ανονητος.

Ανονητον απὸ Τροιας
Ελαβε τον Ελενας γαμον. Eur. Or. 1535.

SYN. Ανωφελὴς, ματαιος, αλυσιτελὴς, αδοκιμος, Ανεπιτηδειος, ασυμφορος, ετωσιος, αχρηστος.

Ανοος, Ανες.

Νηπυτι', ὡς ανοον κραδιην εχες,—Il. φ. 441.
Μὴ φευρεθῇς ανες τε καὶ γερων ἁμα. Soph. An. 287.

SYN. Αφρων, εκφρων, λαθιφρων, ανοημων, αφυής.

Ανοπαια.

Ορνις δ' ὡς ανοπαια διεπτατο—Od. 320.

Ανοργιαστος.

Τὰ τῆς Αφροδιτης ἱερ' ανοργιαστά σοι. Arist. L. 894.

SYN. Ατελεστατος.

Ανορθοω.

—Τον δ' Αφροδιτα—Ηθελ' ανορθῶσαι—Theoc. 1. 139.

Ευ γαρ μ' ανορθοῖς, ὥστε μη 'ξαμαρτανειν. Eur. Supp. 1228.

SYN. Επαιρω, ανασχεθω, ανακεφιζω, ανιστημι.—απευθυνω, ορθοω, ανορθιαζω.

Ανορμος.

Οταν καταισθῃ τον ὑμεναιον, ὃν δομοις
Ανορμον εισεπλευσας, ευπλοιας τυχών. Soph. Oed. T. 430.

SYN. Δυσορμος. κακολιμενιστος.

Ανορεω.

—Τοῖσι δε Νεστωρ—Ηδυεπης ανορεσε—Il. α. 248.

Ες διφρον δ' ανορεσε—Ib λ. 273.

SYN. Ανιστημι, εξεγειρομαι, εκθορεω, αναθορεω, αναπηδαω, αναΐσσω.

Ανοροφος.

Χλωραῖς ὑπ' ελαταις ανοροφοις ἧνται πετραις. Eur. B. 38.

SYN. Αιπεινός.

Ανορταλιζω.

Ανωρταλιζες—Arist. Eq. 134.

SYN. Μετεωριζομαι, επαιρομαι, μεγα-φρονεω—ορχεομαι (κεφως.)

Ανορυσσω, Ανορυττω.

Μη τυμβον φθιμενων ανορυξης—Phoc. 95.

—Και τας ὑδριας ανορυττω. Arist. Av. 603.

SYN. Εξορυττω, ανατρεπω.

Ανορχεομαι.

Εγὼ δ' ανηλαλαξα, κἀνωρχησαμην. Eur. Supp. 719.

SYN. Αναλλομαι, αναπηδαω.

Ανοσιος.
Εγὼ δ' ανοσιός ειμι μητέρα κτανών. Or. 545.
SYN. Ανοσιυργὸς, ἀγὴς, εναγὴς, δυσαγὴς, επαρατος, καταρατ☉, μιαρὸς, ανιερος, αναγνος, αθε☉. αδικ☉, αθεμιτ☉, αλιτημων, επιτριπτ☉. βεβηλ☉. αθυτ☉.
Ανοσ☉. Poet. Ανυσ☉.
Ανοσοι μενωσι παντες Anac. 50 7.
—Αλλ' ασκεθεες και ανυσοι—Ημεθα—Od. ξ. 255.
SYN. Ανοσητος. ἀβλαβής.
Ανοστιμ☉,
—Δυστηνον ανοστιμον οἷον εθηκεν. Od. δ. 182.
Ανοστ☉.
—Και εθηκαν ανοστυς. Ib. ω. 527.
SYN. Ανοστητ☉. — ανεξοδ☉. — ανυποστρεπ]ος.
Ανοτοτυξω.
Τί ταῦτ' ανωτοτυξας αμφὶ Λοξιυ. Aesch. Ag. 1083.
Ανυατος.
—Ξοανον-τρισκελὲς, αυτοφλοιον, ανυατον. Theoc. Ep. 4.
Ανυθετητος.
Ανυθετητόν εστιν ἡ πενηρια. Sent.
SYN. Ανηκεστος, απειθής.
Ανυτατος.
Οστις ετ' αβλητος, και ανυτατος οξέϊ χαλκῷ. Il. δ. 540.
SYN. Ατρωτος, αβλητος, αθραιστος. ασχεθής.
Ανοχλιζω.
Δη τοτ' ανοχλιζων τετρηχότος οιδματος ὁλκές. Apoll. 1. 1167.
SYN. Ανακινεω. ανακοπ]ω.
Ανσπαω, pro Ανασπαω.
Μηδεσσιν ανσπασαντες αμοῖς—Pind. Pyth. 4.
Ανταγορευω.
Ανταγορευειν τοῖς αρχῦσιν—Arist. R. 1104.
SYN. Αντιλαλεω, προσλαλεω, καταλαλεω.—κακολογεω, βλασφημεω.
Ανταγωνιστὴς.
Εχων Ερωτος ανταγωνιστὴν μεγαν. Eur. Tr. 1006.
SYN. Αντεραστὴς, αντιζηλος, ανταῖος, δυσανταγωνιστὴς.
Ανταια. Nom. pr. ἡ Ρεα.
Ανταια, βασιλεια, Θεὰ, πολυωνυμε μῆτερ
Αθανατων τε θεῶν, ηδὲ θνητῶν ανθρωπων' κ. λ. Orph. Hymn.
Ανταῖος.
—Ἱν' ανταιαν ερεισω πλαγάν' Eur. Andr. 844.
SYN. Διανταιος, εναντιος, ὑπεναντιος, αντιβιος, αντιδικος, αντιπαλος, ανταγωνιστὴς, δυσανταγωνιστὴς, προστυχής.
Ανταкεω
—Τάδ' ανταкεέ μυ. Eur. Hec. 320.
Ανταλλαγμα.
—Αλογιστον δέ τι
Τὸ πλῆθος, ανταλλαγμα γενναιυ φιλυ. Or. 1162.
SYN. Αλλαγὴ, ανταλλαγὴ, αντικαταλλαγὴ, εναλλαγὴ, αλλοιωσις, αμοιβὴ, διαμειψις.—λυτηριον, αποινον.
Ανταλλασσομαι,
—Θανατον ανταλλαξεται. Ph. 1661.
Ανταμειβομαι.
—Ο δ' ανταμειβετο τοιως. Theoc. 24. 71.
SYN. Αμειβομαι, αντικαταλλατ]ομαι, ανταλλομαι, αντισηκοω. ανταποδιδωμι. αντιδεχομαι. ατοτιω.
Ανταμοιβος.
Τῦτό τοι ανταμοιβὸν ἀλιπλοοι ουνομ' εθεντο. Call. 4. 52.
Ανταμυνομαι.
Ως και τον εχθρὸν ανταμυνωνται κακοῖς. Soph. An. 654.
Ανταниσταμαι,
Ερωτι μεν νῦν ὅστις ανταнισταται
Πυκτης ὅπως ες χεῖρας, υ καλῶς φρονεῖ. Tr. 448.
SYN. Ανθισταμαι, αντιστατεω, ανταιρομαι, αντεχω, αντιβαινω, εναντιϋμαι, αντιτασσομαι, αντιπρατ]ομαι.
Ανταναλισκω.
Ιν' ανταναλωσω μεν, οἵ με πρϋδοσαν. Eur. Or. 1170.
SYN. Ανταναιρεομαι. αφανιζω.
Αντανυω, pro Ανατανυω
Ειπε, και αντανυσασα θεὰ μεγαν ὑψόθι πῆχυν. Call. 1. 30.
SYN. Ανατεινω. αναφερω.
Ανταξιος.
Ιητρὸς γαρ ανὴρ πολλῶν ανταξιος αλλων. Il. λ. 514.
SYN. Αξιος. ισοτιμος.
Ανταποδιδωμι.
—Και υκ εχω ανταποδῦναι. Hom. B. 185.
SYN. Αντιδιδωμι, αναδιδωμι, αντιμετρεω, αντισαθμῶ, αντισαθμιζω, αντιταλαντευω, ανταμειβομαι, παραμειβομαι, αντατοτιω, αντιπαρεχω, αντεμβαλλω.
Ανταποκτεινω.
Ανταποκτενῶ γαρ ὑμῶν
Τῶν φιλων τυς φιλτατυς. Arist. A. 327.
SYN. Αντιφονευω.
Ανταπολλυμι.
—Ὑβριζων τ' αὐτυ ανταπωλετο. Eur. Supp. 743.
Ανταρκεω.

Ανταρκεω.
Χ8τος μέν τοι μόνος αντηρκει—Arist. Eq. 537.
SYN. Αντιπαρατατ]ομαι.
Ανταυγέω.
—Πελας γαρ δεινὸν ανταυγει φονον. Eur. Or. 1550.
SYN. Αντιλαμπω, επιδεικνυμαι, προφαινω.
Ανταυγὴς.
—Στρεψον ανταυγεις κορας. Arist. Th. 909.
Ανταυδαω.
Ζῶν τοῖς θανȣσιν ȣνεκ' ανταυδᾶς ισα. Soph. El. 1507.
SYN. Κοινολογεομαι, αμειβομαι.
Ανταφιημι.
—Κᾀυτος ανταφῆκά σοι παλιν. Eur. I. A. 478.
Ανταω.
Αντησω γαρ εγὼ τȣδ' ανερος,—Il. π. 423.
SYN. Αντομαι, συναντομαι, ὑπαντομαι, απανταω, συνανταω, ὑπανταω, ὑπαντεω, ὑπαντιαζω, αντιαζω, απαντιαζω, συναντιαζω, ανταναγω, ανταναγομαι, αντιμολεω, αντεπεξερχομαι, αντεριδαινω, αντερίζω, επιτυγχανω, προστυγχανω.
Αντεια. Nom. pr.
Τῷ δε γυνὴ Προιτȣ επεμηνατο δῖ' Αντεια. Il. ζ. 160.
Αντεικαζω.
—Αντηκασ' αυτὸν παρνοπι. Arist. V. 1302.
SYN. Παρεικαζω, αντεξεταζω, αντισοω, αντιπαραβαλλω, αντιπαρατεινω.—ανεικαζω, ανασκωπ]ω.
Αντειπειν.
Προς εὖ λεγοντας ȣδὲν αντειπεῖν εχω. Sent.
Ου βȣλομαι τον μαντιν αντειπεῖν κακῶς. Soph. An. 1065.
—Ουδὲ τὴν πατρὸς
Ψυχὴν αν οἶμαι ζῶσαν αντειπεῖν εμόι. Oed. C. 1054.
SYN. Κατειπεῖν, αντερεῖν. Vid. Αντιλεγω.
Αντεκκλεπ]ω.
Αντεξεκλεψαν Ασπασιας πορνα δυο. Arist. A. 526.
Αντελλω, pro Ανατελλω.
—Ετι χνοαοντας ιȣλȣς—Αντελλων. Apoll. 2. 44.
Ανταραστὴς.
—Ανταραστὴς τȣτȣί. Arist. Eq. 729.
SYN. Ανταγωνιστής.
Ανταραω.
Και μην ερῶντί γ' ανταρᾶς ἱππων εμόι. Eur. R. 184.
Αντερειδω
Αντερειδε νῦν βασιν σὴν. Soph. Ph. 1444.

SYN. Αντεχω, επεχω, εναπερειδομαι, ανθισταμαι.—Ανταω.
Αντερεω.
—Ουδεὶς αντερεῖ. Eur. Alc. 625.
—Ουδὲν αντειρησεται. Soph. Tr. 1205.
SYN. Αντιλεγω.
Αντερυομαι.
Πιστὸς ανὴρ χρυσȣ τε και αργυρȣ αντερυσασθαι Αξι⊕—Theogn. 77.
SYN. Ανταποδιδωμι.
Αντεχω
Αλλ' εστ' αν αιὼν οὖμὸς αντεχῃ—Eur. Alc. 339.
SYN. Διαμενω, διαρκεω, διαχρονιζω.—διαμαχομαι—κατεχω, επισχω.—δυναμαι.
Αντεχομαι.
—Εγὼ δ' Ηρακλε⊕ αντεχομαι προφρονως. Pind. Nem. 1.
SYN. Αντεχω, ασπαζομαι, περιποιεομαι.
Αντηλι⊕.
Οιδ', ἑσπερȣς αγκῶνας, οιδ' αντηλιȣς
Ιόντες—Soph. Aj. 816.
—Αντηλιοι Θεοι. Eur. Fr.
Αντηνωρ. Nom. pr.
Ουκαλεγων, και Αντηνωρ, πεπνυμενω αμφω. Il. γ. 203.
EPITH. Αγαυ⊕, αντιθε⊕, ἱπποδαμ⊕, φιλοξεν⊕.
PHR. Χελυδρ⊕ ωμοθρὶξ. απεμπολητὸς της φυταλμιας χθονός. Lyc.
Αντηνοριδης.
Ιφιδαμας Αντηνοριδης κύστε μεγαστε. Il. λ. 221.
Αντηρετης.
Αντηρετας εχθροῖσι τον μεγαν τροπον. Aesch. S. T. 289.
SYN. Αντιπαλ⊕, αντιμαχος, αντιστατης.
Αντηρὴς.
Καί μοι γενοιτ' αδελφὸν αντηρῆ λαβεῖν. Eur. Ph. 1389.
—Πολλὰς δ' αντήρεις πλαγάς. Soph. El. 89.
SYN. Αντηρετης, αντιθετ⊕, ανταῖ⊕—ισοχτυπ⊕.
Αντηρις.
Αιδ' ερεγκον εξ αντηριδων—Eur. R. 785.
Αντήχεω.
—Αυτίκα δ' αιθὴρ
Χαλκε⊕ αντηχησε διαπρυσιην ολολυγήν. Call. 4. 258.
SYN. Ανιαχω.
Αντιαζω.
Και σ' αντιαζω προς τ' Εφεστιȣ Διός. Soph. Aj. 492.

—Ει

—Ει κέ μιν αυτη
Αντιασειε παροιθεν εοις τεκεεσσιν αμυνειν. Apoll. 3. 694.
—Και ει Θε@ αντιασειε. Od. ν. 292.
SYN. Ικετευω, παρακαλεω, δυσωπεω.—ανθισταμαι, αντιβολω. αντιαω, επανταω. εναντιοομαι, αντομαι.
Αντιαω,
—Ετι γαρ πολεμοιο μενοινα — αντιααν. Il. ν. 215.
Αντιοομαι.
—Τις αν τοῖσδ' αντιωθῆναι θελοι. Æsch. Supp. 394.
SYN. Μεταλαμβανω, εφαπτομαι, περιτυγχανω, επιτυγχανω. αντιαζω.
Αντιανειρα.
—Και Αμαζονες αντιανειραι. Il. γ. 189.
Exp. Αρρενωπὸς γυνή.
Αντιαχεω,
—Οι δέ τυπέντ@—αθρόοι αντιαχησαν—Apoll. 2. 830.
SYN. Αντιβοαω.—αντιλεγω.
Αντιβαινω.
—Αλλ' αντιβὰς,—Ελᾶς πρεθυμως. Arist. R. 204.
SYN. Αντεπιβαινω, αντιτεινω, ανθισταμαι, αντικειμαι, αντερειδω. εναντιοομαι, αντιπραττω, διατεινομαι, αντιτασσομαι.
Αντιβαλλω.
—Και μὴ περὶ σε μαχομαι μον@ αντιβεβληκώς. Eq. 764.
SYN. Παραβαλλω, αντιπαραβαλλω. επανακρινομαι. αντιθημι, ανθισταμαι.
Αντιβιην, Αντιβιον.
Αντιβιην ελθόντε, συν εντεσι—Il. ε. 220.
Αντιβιον μαχεσασθαι, εν αινῆ δηϊοτῆτι. Ib. γ. 20.
SYN. Αντιβια, αντα, αντην, αντικρύ.
Αντιβι@
—Αντιβιοισι μαχεσσαμενω επεεσσιν. Ib. α. 304.
SYN. Αντι@, ανταῖ@, αντιθετ@, αντιξο@, εναντιβι@, αντιτυπ@, προςαντὴς, περιπετὴς, αντικελευθ@, αντιπορ@, αντιμαχ@, αντιςατής.
Αντιβοαω.
Αχὼ δ' αντιβοασεν, απωλετο καλὸς Αδωνις. Bion 1. 39.
SYN. Ανταδω, επαδω, καταδω, αναβοαω, αντιμυχαομοι, αντικλαγγω.
Αντιβολεω.
Στῆθ, αντιβολῶ σε, στῆθι. Arist. Plut. 444.
Ιδομενεὺς δ' αρα οι δουρικλυτ@ αντεβολησεν. Il. ν. 210.
SYN. Αντιαζω.—αντιαω, συντυγχανω.
Αντιγραφὴ.
Πραγματα κάντιγραφάς, Arist. N. 472.
SYN. Αντιγραφον, αρχετυπον, πρωτοτύπον, αντιτυπον, υπογραμμὸς, παραδειγμα, υποδειγμα. νομοθετημα.
Αντιδερχομαι,
Αλλ' ὃς μενων βλεπετε κἀντιδερκεται
Δερὸς ταχεῖαν αλοκα,—Eur. Herc F. 163.
SYN. Αντιβλεπω.
Αντιδεχομαι
Φιλας χαριτας εδωκα, κἀντεδεξαμην. Iph. T. 1222.
SYN. Αντιλαμβανω.
Αντιδιδασκω.
Λᾶσ@ πότ' αντεδιδασκε, καὶ Σιμωνιδης Arist. V. 1401.
Αντιδιδωμι
Α δ' αντιδοῦναι δεῖ σ', απαιτουσης εμοῦ,
Ακουσον,—Eur. Hec. 271.
SYN. Αναδιδωμι, ανταποδιδωμι, αντιδραω, αμειβομαι.
Αντιδικ@.
Οπως αποστρεψαις αν αντιδικων δικην. Arist. N. 774.
SYN. Αντιβι@, αντιπαλ@. εχθρός.
Αντιδορον.
—Και καρυον λεπτῆς αντιδορον λεπίδ@. Ep. 1. 6.
Αντιδουλευω.
Οστις μη 'ντιδουλευει—Eur. Supp. 362.
Αντιδουλ@.
Κἀγω μεν αντιδουλ@—Aesc. Ch. 133.
—Αντιδουλα, και πονων εκδεκτορα. Ib. Fr.
SYN. Ισοδουλ@.
Αντιδραω,
—Τους παθόντας αντιδρᾶν. Eur. Andr. 438.
SYN. Αντιδιδωμι, ανταποδιδωμι, αντεκτιω.
Αντιδωρεω.
—Θεοι δέ σοι
Εσθλῶν αμοιβὰς αντιδωρησαιατο. Hel. 158.
SYN. Ανταποδιδωμι.
Αντιθε@.
—Και αντιθε@ Θρασυμηδης. Il. ι. 619.
SYN. Θεοεικελ@, θεοειδὴς, θεῖ@, δαιμονι@, ενθε@, ζαθε@, ηγαθε@, ηθεῖ@, θεοσεπτ@, θεοτιμητ@.
Αντιθυρ@.
Στῆ δε κατ' αντιθυρον κλισιης—Od. π. 159.
Αντικεντρον.
Τοῖς σωφροσιν γαρ αντικεντρα γινεται. Aesch. Eum. 136.
Αντικηδευω
—Εγὼ δέ σε—
Δεσποιν' ὅμως οὖσ', αντικηδευω πατρός. Eur. I. 734.
SYN.

SYN. αντιτιμαω.

Αντικηρυσσω.

Κεδεν Κρεων τοισδ' αντεκηρυξεν λογοις. Supp. 673.

SYN. Αμειβομαι, αντειπειν.

Αντικλαζω.

Κραυγη δ' εν ευφημοισι δυσφημος δομοις
Πετραισιν αντεκλαξεν—Andr. 1147.

SYN. Αντιβοαω, ανακλαζω.

Αντικλεια. Nom. pr.

Αυτολοκου θυγατηρ μεγαλητορος Αντικλεια. Od. λ. 85.

Αντικλινω.

Και παλιν αντεκλινεν—Musæ. 107.

SYN. Ανακλινω.

Αντικτονος.

Αντικτονοις ποιναισι—Aesc. Eum. 467.

Αντικρυς.

—Αντικρυς ταδ' αινεσω Ch. 190.

Αντικυρω.

Μητε ποντος αντεκυρσεν. Soph. Oed. C. 1753.

SYN. Επιτυγχανω, επερχομαι.

Αντιλαζομαι, Αντιλαζυμαι.

Γενειον, ου νυν αντιλαζομαι χερι. Eur. I.A 1227.

Κουκ ετολμησεν πονων σων
Αντιλασυσθαι παρων; Or. 751.

SYN. Απτομαι, αμφαφαω — αντιλαμβανομαι, επιχειρεω.

Αντιλακτιζω

Και πιθος πληγεις υπ' εργης
Αντελακτισεν πιθω. Arist. Pa. 612.

SYN. Ανασφαδαζω

Αντιλαμβανω,

Τας ηβας αντιλαβειν. Eur. Herc. F. 646.

Αντιλαμβανομαι

Καπειτ' επαρθεις αντελαβετο του θρονου. R. 789.

SYN. Αντιλαζομαι, αναλαμβανω, προσλαμβανω, επιλαμβανομαι—διαδεχομαι, καταληροῦμαι, κομιζομαι, κυριευω, κταομαι, τυγχανω.

Αντιλαμπω.

Οι δ' αντελαμψαν—Aesch. Ag. 302.

SYN. Αναλαμπω, εκλαμπω.

Αντιλεγω,

Ισ' αντιλεξαι —Soph. Oed. T. 417.

Αντιλογεω,

—Πας ειδως αντιλογησω
Τηνδ' ουκ ειναι παιδ' Αντιγονην; An. 383.

SYN. Αντειπειν, αντιφασκω, αντιφημι, αντιφθεγγομαι, αντιφωνεω, αντιγνωμωνεω. αντικειμαι, αντιτεινω, προβαλλομαι.

Αντιλογικος.

Εξαρνητικος καντιλογικος—Arist. N. 1175.

SYN. Λογικος, διαλεκτικος, ελεγκτικος, εγχειρητικος, επιχειρηματικος. αγχινοος, κομψος, ευρεσιλογος, λεπτολογος, λεπτολογιστης.

Αντιλογος.

Και παλιν αντιλογοις
Πηδωντ' ανελπιστοις τυχαις. Eur. Hel. 1155.

SYN. Αντιλογικος, αντιθετος, αντιβιος.

Αντιλοχος.

Πρωτος δ' Αντιλοχος Τρωων ελεν ανδρα κορυστην. Il. δ. 457.

EPITH. Αμυμων, μενεχαρμης, κρατερος, μαχητης, διοτρεφης, θεοειδης, ευφρων, Νεστοριδης, Νηληιος, πεπνυμενος.

PHR. Μεγαθυμος Νεστορος υιος

Αντιλυρος

Αλλα θειας αντιλυρον Μουσας. Soph. Tr. 653.

SYN. Αντιμιμος, αντωδος, ισολυρος.

Αντιλυτρον.

Παντων αντιλυτρον δηεις—Orph. L.

SYN. Ακος.

Αντιμανθανω.

Ετερα δε νυν αντιμαθων. Arist. V. 1444.

Αντιμαχος. Nom. pr.

Υιεας Αντιμαχοιο δαιφρονος—Il. λ. 123.

Αντιμεθιστημι

Η ψηφισματα και νομον
Ζητεσ' αντιμεθιστανοι. Arist. Th. 369.

SYN. Αντιμεταβαλλομαι, μεταθιθημι, μετακινεω

Αντιμηχαναομαι

Ζευς δ' αντεμηχανησατο.—Eur. B. 291.

Αντιμιμος.

Οφθαλμον αντιμιμον ηλιε τροχω. Arist. Th. 17.

SYN. Ισομοιος, ομοιος, παραπλησιος.

Αντιμολπος.

Ειτ' αντιμολπον ηκεν ολολυγης μεγαν
Κωκυτον — Eur. M. 1176.

SYN. Αντιφθογγος.

Αντιμισεω.

Κεινος υμων αντεμισει
Τους πονηρους ανδρας αει. Arist. L. 819.

Αντινικεω.

Ειπερ κρατηθεις γ' αντινικησαι θελεις. Æsch. Ch. 497.

Αντινοος.

—Βαλε δ' Αντινοον βασιληα Od. ω. 178.

EPITH. Κακομηχανος, μαργος.

PHR. Ευπειθεος υιος.

Αντιξοος,

—Νηια δουρα θοοις αντιξοα γομφοις. Apoll. 2. 79.

SYN. Εναντιος, πολεμιος.

Αντιος.

Ει μη τις Δαναων νυν Εκτορος αντιος ειεισιν. Il. η. 98.

SYN. Ανταιῶ, ανἰιζιῶ, αντιταιῶ.
Ανἰισἰαἰεω,
Νυν γαρ ανἰιοςἰατεῖ. Soph. Ph. 649.
Exp. Εναντιον πνεει, Sc. ανεμῶ.
Αντιπαθὴς.
Αντιπαθῆ-μεθεντα καρδιας σταλαγμόν. Æſch. Eum. 785.
Sch. Ανἰιπενθῆ.
Αντιπαις.
—Ανἰιπαις μὲν ἐν. Ib. 38.
SYN. Εφηϐῶ.
Ανἰιπαλῶ.
—Επ ανἰιπαλοισι μαχαισιν. Orph. 130.
Νῦν δ' ὑμεναιων γοῶ ανἰιπαλῶ. Eur. Alc. 932.
SYN. Ανταιῶ.—αντιδικῶ. εναντιῶ.—ισοπαλῶ.—ισοςἰροφῶ.
Ανἰιπασχω.
—Πολλ' εγὼ κεινῶν ὑπο
Δρᾶν ανἰιπασχω χρηςἰά γ', οἱ ανὴρ πενης. Soph. Ph. 590.
Ανἰιπεμπω.
Πεμψασιν ἡμῖν ανἰεπεμψεν, εκλυσιν. Ib. Oed. T. 314.
Ανἰιπεραιῶ.
—Ηδ' ανἰιπεραι' ενεμονἰο. Il. β. 635.
Αντιπεἰρῶ.
—Μηκέτι τȣδ' ανἰιπεἰρȣ
Βηματῶ εξω πόδα κλινης. Soph. Oed. C. 188.
SYN. Ισοπεἰρῶ
Ανἰιπηξ,
Κοιλης εν ανἰιπηγῶ ευἰροχῳ κυκλῳ. Eur. I. 19.
SYN. Κιςἰη, κιϐωτός.
Ανἰιπλευρῶ.
Τον ανἰπλευρον κῆπον Ευϐοιας νεμων. Soph. Fr.
Ανἰιπληξ.
Στονῳ βρεμȣσι δ' ανἰιπλῆγες ακἰαί. Ib. An. 599.
Ανἰιπνοῶ
Μη τινας ανἰιπνοȣς
Απλοιας τευξῃ. Aeſc. Ag. 152.
Ανἰιποινον.
Λυμας ανἰιποιν' εμᾶς. Eur. Hec. 1076.
SYN. Ανἰιδικησις.
Ανἰιπορθμῶ,
Εν ανἰιπόρθμοις πεδι' εχȣσ' ευδαιμονα. Fr.
Ανἰιπορῶ.
Ελλάδ' ες ανἰιπορον. M. 210.
Ανἰιπρωρῶ.
Τά δ' ανἰιπρωρα δή σοι
Βλεπειν παρεστ' εναργῆ. Soph. Tr. 227.
SYN. Εναντιῶ, ανἰιπροσωπῶ.
Ανἰιπυργῶ.
—Ανἰιπυργον πέἰραν. Eur. B. 1095.
Ανἰιπυργοω.
—Και πολιν
Τήνδ' ὑψιπυργον ανἰεπυργωσαν τότε. Aeſc. Eum. 691.
Ανἰιρρεπω.
—Πῆμα δ' .. ανἰιρρεπει. Ag. 583.
Ανἰιρροπῶ
Λυπης ανἰιρροπόν αχθῶ. Soph. El. 119.
SYN. Ισορροπῶ, ετερορροπῶ, ισοςἰαθμῶ.
Ανἰισηκοω
—Ανἰισηκωσας δέ σε
Φθειρει θεῶν τις τῆς παροιθ' ευπραξιας. Eur. Hec. 57.
SYN. Ανασηκοω, ανἰιςἰαθμεω, ανἰαποδιδωμι, εξισαζω.
Ανἰισπαω.
Και τοτ' Αθηναιη ςἰιϐαρῆς ανἰεσπασε πέἰρης. Apoll. 2. 600.
SYN. Ανἰιλαμϐανομαι, αναλαμϐανω, καἰεχω, κωλυω.
Ανἰισπασμὸς.
Ω Ζεῦ, δεινῶν ανἰισπασμῶν. Ariſt. L. 966.
SYN. Ανἰισπασμα, Ανἰισπασις.
Ανἰισπαςἰῶ. Vid. Νεφελαι.
Ηλθε δ' ὀςἰεων-οδαγμὸς ανἰισπαςἰῶ. Soph. Tr. 783.
Exp. Ισῶ σπασμῳ, ἡ μετὰ σπασμȣ.
Ανἰιςἰαθμῶ.
—Ὡς πατὴρ ανἰιςἰαθμον
Τȣ θηρὸς εκθυσειε τὴν ἀυτȣ κορην. Ib. El. 573.
Ανἰιςἰαἰης.
Εικὸς δε πραξειν ανδρας ὧδ' ανἰιςἰαἰας. Aeſc. S. T. 523.
SYN. Πολεμιῶ, ανἰιπαλῶ.
Αντιστοιχῶ
Σκιὰ γαρ αντιςἰοιχῶ ὡς, φωνὴν εχεις. Eur. Andr. 745.
SYN. Ὁμοιός, ισῶ.—αντιῶ.
Ανἰιςἰροφῶ
—Βᾶριν εις αντιστροφον. Aeſc. Supp. 889.
Αντισχω.
—Και ανἰισχεσθε τραπεζας
Ιῶν ωκυμορων. — Od. χ. 74.
SYN. Αντιτιθημι, ανθιστημι, παρατιθημι. προτεινω.
Ανἰιτασσω. Ανἰιτασσομαι
Επεὶ γαρ αλληλοισιν ὁπλιτην στρατὸν
Κατὰ στομ' εκτεινοντες αντεταξαμεν, Eur. Herac. 800.
Αρ' ασπιδȣχῶ ετι ποτ' ανἰιἰαξομαι
Σον φονον; — Ib. Supp. 1144.
SYN. Εναντιȣμαι, αντίκειμαι, παρατασσο-

μαι, παραβαλλω, ανθιστημι, αντιτιθημι, αντιτεινω. αντιδιδωμι.

Αντιτεινω.
Ουδ' αντιτεινων νηπι' αντὶ νηπιων. Eur. M. 891.
SYN. Αντιβαινω, αντιβιαζομαι, αντιμολεω, αντιψηφιζω, αντιχειροτονεω, αντισχυω, αντισχυριζω, αντιτοξευομαι αντιπιπτω, αντισπευδω. αντικατατεινω, αντιτασσομαι.

Αντιτεμνω·
Πολυπονοις αντιτεμὼν βροτοῖσι. Ib. Alc. 982.

Αντιτεχνος
Θηγοντος οδόντας-αντιτεχνυ. Arist. R 830.
SYN. Αντιμιμος, ανθαμιλλος, αντιζηλος.

Αντιτιμωρεω,
—Ιν' αυτους αντιτιμωρησαμην. Eur. I. T. 357.

Αντιτινασσω
Αντετιναξ' ελθὼν ὁ Βακχος δῶμα. Ib. B. 623.
SYN. Τινασσω, διαταρασσω.

Αντιτιω, Αντιτιομαι.
Μή τιν' ὑπερβασιην αντιτιειν πατερων. Theog. 738.
Και μη δοκῶμεν, δρῶντες αν ἡδωμεθα,
Ουκ αντιτισειν αὖθις, αν λυπωμεθα. Soph. Aj. 1105.
Ποσιν δικη τῶνδ' αντιτισασθαι κακῶν. Eur. M. 261.
SYN. Ανταποδιδωμι, αποτιω, τινω.—αντιτινω.

Αντιτολμος.
Τον αντιτολμον φαμὶ παραιβαδαν. Aesc. Eum. 556.

Αντιτορεω.
—Εἶθαρ δε δορυ χροὸς αντετορησεν. Il. ε. 337.
SYN. Διατορεω, διερχομαι, διορυσσω, αναπειρω. διαπεραω.

Αντιτος
—Τοτ' αντιτα εργα γενοιτο
Παιδὸς εμου.—Il. ω. 213.
SYN. Αντιτιτος, αντιτιμωρητος.

Αντιτρεπω.
Αντετροφας ὅ, τι καὶ μυση. Soph. Tr. 1026.
SYN. Ανατρεφω, ανακινεω.

Αντιτυγχανω. (Lex.) potius, Αντιτευχω.
—Γυναικὸς αρ' αντετετυξο. Il. θ. 163.
Exp. Αντὶ, η επισης γυναικὸς, εγενου.

Αντιτυπος
—Τον Διὸς αντιτυπον εχοντα
Αφιλον εν σακει τε χθονιυ δεμας. Aesch. S. T. 527.
SYN. Αντιμιμος, αντιπαλος.—αντιτυπης. ανυπεικτος, ανενδοτος, σκληρος.

Αντιτυπτω.
—Τους πατέρας αντιτυπτειν. Arist. N. 1425.
SYN. Αντιπαιω, ανταναχλαω, αντικοπτω, αντανακοπτω, αντιπληττω, αντιτυπεω.

Αντιφαω.
Τρεῖς ἑνὸς αντιπεφάσθαι—Il. ν. 447.
SYN. Αντιφονευω.

Αντιφερνος
Αγουσα τ' αντιφερνον
Ιλιῳ φθοράν.—Aesc. Ag. 414.

Αντιφεριζω.
—Ὅτι μοι μενος αντιφεριζεις. Il. φ. 411.
—Κακὸν εσθλῳ αντιφεριζει. Hes. θ. 609.
SYN. Αντιφερω, αντιφερομαι, ισοφεριζω, αντιβαινω εριζω. εξισοομαι.

Αντιφερομαι. (Pass.)
—Αργαλέος γαρ Ολυμπιος αντιφερεσθαι. Il. α. 589.
SYN. Ανθισαμαι, αντιπραττομαι, εναντιουμαι.

Αντιφευγω.
Κουτ' αντιφευγει, παιδὸς αντὶ σου, ποσις. Eur. El. 1091.
SYN. Μετοικεω.

Αντιφθεγγομαι.
—Αντεφθεγξατο δ' αρτιεπὴς
Πατρία οσσα.—Pind. Ol. 6.
SYN. Αμειβομαι, ανταμειβομαι.

Αντιφιλεω.
Χρυσειοι παλαι ανδρες, ὅκ' αντεφιλησ' ὁ φιληθείς. Theoc. 12. 16.
SYN. Αντεραω.

Αντιφονος.
Αι, Αι δ' αντιφονων θανατων αραί. Aesch. S. T. 898.
—Αντιφονυς δικας. Soph. El. 250.
SYN. Ισοφονος.

Αντιφυτευω
—Ερις δ' εριν αντιφυτευει. Phocyl. 14.

Αντιφωνος.
Αντιφων' εμων στεναγματων κλυουσαι. Eur. Supp. 800.
SYN. Αντῳδὸς.—απῳδὸς, διαφωνος.—αντιψαλμος.

Αντιφωνεω.
—Λυρη δε-ερωτας αντεφωνεῖ. Anac. 1. 9.
SYN. Ανταδω, διαφωνεω, αντιψαλλω.—αποκρινομαι, αμειβομαι. αντιλεγω.—εγγυωμαι.

Αντιχαρεις.
Αντιχαρεῖσα Θηβα—Soph. An. 155.

Αντιχειροτονεω
Ουδεὶς αντεχειροτονησεν αν—Arist. Eccl. 423.
SYN.. Ανθισημι, αντιβαινω. αντιψηφιζω.

Αντιψαλλω

Αντιψαλλω
Φοιβος ακων τοις σοις ελεγοις,
Αντιψαλλων,—Arist. Av. 288.
SYN. Αντιφωνεω, αντικρεω.

Αντιψαλμος.
Αντιψαλμους ωδας,—Eur. I. T. 178.
SYN. Αντιφωνος.

Αντλεω
Εκ πιθω αντλεις—Theoc 10. 13.
SYN. Απαντλεω, διαντλεω, εξαντλεω, αρυω, αρυομαι, απαρυω, εξαρυω. αρυτω, αφυσσω. αποβριζω.— καρτερεω. διερχομαι.

Αντλια, αντλον, αντλος.
Ες αντλιαν, ες πρωραν, ες πρυμναν θ' αγων. Soph. Ph. 488.
—Οπλα τε παντα — Εις αντλον κατεχυντο Od. μ. 411.
Ες αντλον εμπεσων—Eur. Hec. 1024.
Εφ' ᾧ πολυν εβρασεν αντλον—Κριθων. Suid.
SYN. —Πελαγος.— σκαφη.

Αντοικτειρω.
Ημεις σ' αρ' αυθις—αντοικτειρομεν. Eur. I. 312.

Αντολη.
—Και αντολαι ηελιοιο. Od. μ. 4.
SYN. Αντολια, ανατολη, επιτολη, εῳα.
EPITH. Ηλιοσιβης, ερικυδης, φλογωψ.

Αντομαι.
— Ενθα τε Μουσαι
Αντομεναι Θαμυριν τον Θρηικα παυσαν αοιδης. Il. β. 595.
SYN. Απανταω.

Αντραιος. Eur. Fr.
SYN. Αντρωδης.

Αντρεπω, pro Ανατρεπω.
—Λακπατητον αντρεπων χαράν. Soph. An. 1287.

Αντροδιαιτος. Vid. Αθηνη.

Αντρον.
Καρπαλιμως δ' εις αντρον αφικομεθ' — Od. ι. 216.
SYN. Κοιλωμα, κοιλας, βυθμος, γυαλον, σηραγξ, σπεος, σπεως, σπηλυγξ, σπηλαιον, γρωνη, κευθμων, κρυπτη, μυχος, οπη, φωλεα, χηραμος.
EPITH. Ηεροειδες, υψηρεφες, στενον, πολυχανδες, κοιλον, ηχηεν, πολυβενθες, πετρηρεφες, λαινον, τηλεπορον, επηρατον, θεσπεσιον, ζαθεον, ηγαθεον, ευρυ, ευσκιον, παλισκιον, ειωδες, περικαλλες, περικλυτον, δυσβατον, ευλιθον.— δαφνησι κατηρεφες.
PHR. Μυχος αντρου. κοιλας πετρας γυαλον. Αντρω εν ηλιβατω ζαθεης υπο κευθεσι γαιης.
—Αντρον, απειρεσιον μεν ιδεσθαι
Λαϊνεον, ψυχρον δε δια σπεος ερχεται υδωρ
Κρυσταλλῳ αταλαντον, ενι μυχατοισι δε παντη
Λαϊνεοι κρητηρες επι στυφελησι πετρῃσιν,
Λιζωον ως χερσι τετυγμενοι, ινδαλλονται. κ. λ. Cal. lib. o.

Αντροπαια.
Λημασι αντροπαια χρονια. Aesch. S. T. 712.
SYN. Μεταβολη.

Αντροχαρης. Vid. Παν.

Αντυξ.
Αντυξ, η πυματη θεεν ασπιδος ομφαλοεσσης. Il. ζ. 118.
—Εξ αντυγος ηνια τειναι. Ib. ε. 262.
SYN. Περιφερεια. αμαξα.
EPITH. Μαρμαρεη, περιδρομος, πωλικη, τριπλαξ, φαεινη.

Αντωδος.
Ηχω, λογων αντωδος Arist. Th. 1061.
SYN. Αντιφωνος. καταλληλος.

Αντωμοσια.
Αντωμοσιαν κελευσει. Arist. V. 542.
SYN. Αντομοσια. δικη.

Αντωπος.
—Ος τας Ελενας εν αντωποις
Βλεφαροισιν—Ερωτα δεδωκας. Eur. I. A. 584.
SYN. Ανταυγης.

Ανυβριστος.
Αλλ' απο οικειων βιοτων φαγεοις ανυβριστος. Phocyl. 146.

Ανυδρος.
—Επι τας ανυδρους Αμμωνιαδας εδρας. Eur. Alc. 113.
Ευ μεν εθιμενος αλωνας
Αθαπτος, ανυδρος. Ib. Tro. 1084.
SYN. Αζαλεος, αβροχος, ανυγρος, ανικμος, βροχθωδης. διψαλεος —ανιπτος, ακλυστος.

Ανυμεναιος,
Ανυμφος, ανυμεναιος, ως μ' εχρην τυχειν. Ib. Hec 414.

Ανυμφευτος, Ανυμφος.
—Ανυμφευτον γονάν. Soph. An. 991.
Ανυμφευτος αιεν οιχνω. Ib. El. 187.
—Ανυμφω δ' Ευρωπειᾳ. Mosch. 2. 41.
Ανυμφα μελαθρα. Eur. Hel. 1135.
Ανυμφου τροφης. Soph. El. 1189.
SYN. Αγαμος.—κακονυμφος.

Ανυμνεω.
Ιω, Φοιβ', ανυμνησας δικαν.—Eur. El. 1190.
SYN. Υμνεω, αναμελπω, αναχορευω.

Ανυποδητος
Κάνυποδητος κακα πολλ' ανεχει. Arist. N. 362.
SYN. Ανηλιπος, νηλιπους, νηδυπους, γυμνοπους, ζαγρος.

Ανυσις.

Ανυσις.
—Ανυσις δ' ϰκ εσσεται αυτῶν. Il. β. 347.
—Ανυσίν τε κελευθϰ. Apoll. 2. 310.
SYN. Εντελεχεια. πληρωσις, τελειωσις, τελειοτης, απαρτισις, απαρτισμὸς. — επιδοσις.— ενεργεια.
Ανυτω, Ανυω, Poet. Ανω.
Σιγῇ τεμὸν εργον ηνυτον. Soph. Oed. T. 323.
Ουκ ανυω φθονεϰσα—Il. δ. 56.
—Οφρα ταχιςα
Νῆυς ανυσειε θεϰσα θαλασσης ἁλμυρον ὑδωρ. Od. ο. 294.
Ηνον ὁδόν — Ib γ. 496.
SYN. Ανυτlω, ανυσσω, εξανυω, διανυω, απαρτιζω, καταρτιζω, αποτελεω, διατελεω, εκτελεω, επιτελεω, συντελεω, τελεοω, απεργαζομαι, διαπρατlω, κραινω, επικραινω, περαινω, αποπληροω, τελεσφορῶ, τολυπευω, εκτολυπευω, κρατεω. —σπευδω. επιτυγχανω. πεg̣εποιεομαι, ωφελῶ.
Ανωγω.
—Σιωπᾶν λαὸν ανωγει. Il. β. 280.
SYN. Ανωγεω, κελευω, πειθω, παραινεω, διαγορευω, επαγγελλομαι, επισκηπlω, επιςελλω, επιτελλω, επιτατlω, πgοςατlω, κελομαι, κεκλομαι, παρακελευομαι.
Ανωδυνια.
Τεκνον Ανωδυνιας
Ἁμερον ἡρκέ@ Ασκλαπιον. Pind. P. 3.
Ανωδυν@.
—Ανωδυνον κακόν. Soph. A. 555.
SYN. Αλυπ@, απον@, αναλγητ@.
Ανωθεω.
Οι μεν ανωσαντες πλεον ες πολιν—Od. ο 552.
SYN. Απωθεω, διωθεω, αντωθεω, αποσειω.
Ανωϊς@,
Τῶ αρ' ανωϊςον κακὸν ηλυθε—Il. φ 39.
SYN. Απροσδοκητ@, αδοκητ@, ανυπονοητ@.
Ανωϊςως.
Ως οι μὲν πυκινοῖσιν ανωϊςως δονακεσσι
Μιμνον αριςῆες λελοχημένοι.—Apoll. 3. 7.
Ανωμαλ@.
Φεῦ, τῶν βροτειων ὡς ανωμαλοι τυχαι. Eur. Fr.
SYN. Ανώμαλης. ανισ@.—απεῤῥωγώς.
Ανωμοτ@.
Η γλωσσ' ομωμοχ', ηδὲ φρὴν ανωμοτ@. Eur. Hipp. 612.
Ανωνομαστ@, Ανωνυμ@.
Αρρητ', ανωνομαστα,—Eur. Hec. 713.
Κϰκ ανωνυμ@ Θεὰ κεκλημαι Κυπρις. Ib. Hipp. 1.
SYN. Αρρητ@.—αδοξ@. ατιμ@.

Ανωνυμιη
—Αλλοθεν αλλ@ ανωνυμιη φερονται. Arat.
Ανωφελὴς, Ανωφελητ@.
Σϰ γ̀ο ατερ παντ' εστιν ανωφελῆ ανθρωποισιν. Orph. H.
Ανωφελητα τεκνα—Soph. An. 656.
—Ανωφελητϰ τροφῆς. Ib. El. 1150.
SYN. Ανηνυτος, αχρηστος, ασυμφορος, αδοκιμος, ασυμβολος, ασυντελὴς, αλυσιτελὴς, ματαιος, αποφωλιος.

Α Ξ

ΑΞΕΝΟΣ, Αξεινος, Αξεινιος.
—Καὶ αξενον ἱκετο Φασιν. Theoc. 13. 75.
Μηδε πολυξεινον, μηδ' αξεινον καλεεσθαι. Hes. ε. 713.
Ουρεα πλαζομενας αξεινια—Call. 3. 235.
SYN. Αποξενος, μισοξενος, κακοξενος, διερωνοξενος.—δυσχειμερος, ακοινωνητος.
Αξεστος.
—Τϰδ' επ' αξεστϰ πετρϰ. Soph. Oed. C. 19.
SYN. Ασκεπαρνος.
Αξια.
Ηθελον κεινϰ γε πειθεσθ' αν αξιαις ἑκόντες. Pind. Nem. 8.
SYN. Αξιοπρεπεια, αξιοτης, αξιωσις, αξιωμα, ευεργησια, ευεργετημα, τιμημα, τιμησις, διατιμησις. επιτιμια.
Αξινη.
—Ὁ δ' ασπιδος ειλετο καλὴν
Αξινην, εὔχαλκον—Il. ν. 613.
—Πελεκεσσι, και αξιναισιν οπλισσας. Call. 6. 35.
SYN. Αξινιδιον. πελυξ, πελεκυς, πελεκυμα, κυβηλις, αιχμα—σκεπαρνον. λαξευτηριον. κοπις.
EPITH. Θοὰ, οξεῖα.
Αξιοθρηνος,
Ωι κορος αξιοθρηνος
Ωιχετ' εν δομοισι-μονοπαις. Eur. Alc. 914.
Αξιοπενθὴς.
Τῶν γαρ μεγαλων αξιοπενθεῖς
Φῆμαι, μᾶλλον κατεχϰσιν. Ib. Hipp. 1465.
Αξιομισος.
Αξιομισον εθνος,—Aesc. Eum. 367.
Αξιος.
—Πολέος δέ οι αξιος ἔςαι. Il. ψ. 562.
SYN. Τιμητός.—δικαιος.—ευωνος.
Αξιος. Nom. pr.
Αξιϰ, ὃ καλλιςον ὑδωρ επικιδναται αιη. Il β. 850.

EPITH. Ευρυρεεθρος, ευρυρεων.

Αξιοχρεως. Vid. Εγγυητης.
Η ουκ αξιοχρεως ὁ θεὸς, αναφεροντί μοι
Μιασμα λυσαι; Eur. Or. 596.
SYN. Αξιος, εντιμος. ἱκανὸς. αξιοπιστος, αξιαγαστος, αξιοθαυμαστος, εχεγγυος.

Αξιοω.
Ουκ ηξιωσαν των Αχιλλειων ὁπλων. Soph. Ph. 63.
SYN. Καταξιοω, τιμαομαι.—κρινω, αποφαινομαι.—νομιζω, υπολαμβανω, λιπαρεω, παρακαλεω.

Αξιφος.
Εξηναριξεν ὃν ποτ' αξιφῳ δολῳ. Lyc. 50.
SYN. Ανοπλος.

Αξιφυλλος.
—Επ' αξιφυλλυς Σιμοεντος ακτάς. Aeſch. Ag. 706.
SYN. Πολυφυλλος, φυλλωδης.

Αξιωμα.
Κοινης τραπεζης αξιωμ' εχων ισον. Eur. Or. 9.
Το δ' αξιωμα, κὰν κακῶς λεγῃ, το σον
Πεισει. Hec. 292.
SYN. Αξια. κῦρος, τιμή. — βυλημα. — ἱκετεια.—λογος, αποφανσις.

Αξονηλατος.
—Συριγγες αξονηλατοι. Æſc. Supp. 189.

Αξυλος. (α Intens.)
Ως δ' ὁτε πῦρ αΐδηλον εν αξυλῳ εμπεσῃ ὑλῃ. Il. λ. 155.
SYN. Πολυξυλος, καταξυλος.

Αξυλος. Nom. pr.
Αξυλον δ' αρ' επεφνε—Il. ζ. 12.

Αξων.
—Μεγα δ' εβραχε φηγινος αξων. Il. ε. 838.
SYN. Κνωδαξ.
EPITH. Χαλκεος.—μεσσοπαγης, μεσομφαλης, ορθιος. Nonn.

Α Ο

ΑΟΖΟΣ.
Φρασεν δ' αοζοις πατὴρ μετ' ευχάν. Æſch. Ag. 239.
SYN. Υπηρετης. μαγειρος.—πολυοζος.

Αοιδή.
Τυτοισιν μεν ταυτα μελει κιθαρις και αοιδή. Od. α. 159.
SYN. Ασμα, μελος, μολπὴ. μῦσα. οιμή. ωδὴ. ψαλμὸς, αοιδοσυνη, επος, μετρον.
EPITH. Αριπρεπής, αγροτερα, αγραυλος, βυκολικα, αγκαφεγγης. μελιφθογγος. μελιγηρυς, μελιφρων, μελικομπος, μελιγδυπος, θεσπις, θεσπεσια, θεοκλητος, μυστιπολος, στονοεσσα, λυγρα, στυγερα, μαλερα, οφρυοεσσα, μαλθακη, μαλθακοφωνος. ἱμεροφωνος. χαλκεοφωνος. λιγυφωνος, λιγυρα. λιγυφθογγος, ἱμεροεσσα. ἡδεια, χαριεσσα, γλυκερα, καλὴ, ερωτικὴ, ἡδυθροος, τερπνὴ, εριγδυπος, ηρωϊς, κλεινὴ, χορεια, θελκτις, ευθημων. ευκελαδος. ευκρεκτος. εριτιμος, επινικιος, ποικιλοτραυλος, ποικιλοφορμιγξ, φιλοπαιγμων, φιλομολπος, φοβερα, φρενοθελγης, αυτοδιδακτος, υπερμενης.
PHR. Αοιδὰν φιλεῖ, στεφανων αρετᾶν τε δεξιωταταν οπαδὸν Pind.
— Ευτερπέα κοσμον αοιδῆς. Orph.
Μελιφρονος ανθος αοιδῆς.—Κραιπνὸν εὔτροχαλοιο μελος καναχησεν αοιδῆς. Apoll.
Δῶρα δε Μυσαων τε και Απολλωνος αοιδαί. Opp.
Πιερικῆς ραθαμιγγες μελισσης. — μεμιγμενον μελι λευκῷ σὺν γαλακτι —ῥοαὶ Μυσῶν. Pind.

Αοιδιαω.
Καλὸν αοιδιαει—Od. κ. 227.
SYN. Αδω.

Αοιδιμος.
Ανθρωποισι πελωμεθ' αοιδιμοι εσσομενοισι. Il. ζ. 358.
SYN. Αγασιος, αειμνηστος, αυδηεις, ἀμφιβοητος. διαβοητος, περιβοητος, πολυθρυλλητος, ὑμνητὸς, πολυυμνος, πολυωνυμος, κλυτὸς, επικλυτὸς, δημολαλητος, ευκλεὴς. εξακυστος, επιδοξος, ενδοξος, κλεινὸς, πολυκλειστος, πολυφατος, ῥητος, διασημος, ευδοκιμος, περιπυστος.

Αοιδὸς.
Ησθιε δ' ὡς ὁτ' αοιδὸς ενὶ μεγαροισιν αειδεν. Od. ρ. 358.
SYN. Αυλωδὸς, μελῳδὸς, προσωδὸς, μελπωδὸς, μυσυργὸς, μυσοπολος, ὑμνοπολος, αοιδοπολος, ὑμνοθετης, αοιδοθετης, ποιητὴς, ωδοποιὸς, αστης. ψαλτὸς. μελικτης.
EPITH. Θεῖος, θεομορος, σοφὸς, μεγατολμος. μελιγλωσσος, μελιγηρυς. πολυϊδρις, λιγυφωνος, λιγυφθογγος, περικλυτὸς, ηδυεπὴς. εριηρος χαριεις.
PHR. Μυσαων θεραπων, ἱερεὺς, ορνις. θρηνων εξαρχοι —Ομηρίδαι ῥαπτῶν επεων αοιδοί. Pind.
Μελιγηρυων τεκτονες κωμων. Ib.

Αοικος.
Θῆτ' αοικον ποιεῖσθαι—Hes. ε. 600.
—Αοικον εισοικησιν. Soph. Ph. 541.
SYN. Ανεστιος. ανοικος, ακτεανος. δυσοικος.

Αοινος. Vid. Νηφαλιος.
Χοάς τ' αοινυς—Aeſch. Eum. 108.

Αοῖος.
Αοῖον αυτὸν παντες εκαλυν ας̔ερα. Arist. Pa. 837.
SYN. Ἑῷος.
Αοκνος.
—Ενθα κ᾽ αοκνος ανὴρ μεγα οἶκον οφελλει· Hes. ε. 493.
SYN. Οτρηρὸς, σπεδαῖος. ακαματος.
Αολλεω, Αολλιζω.
—Και δ᾽ αρ᾽ αολλησαν κατὰ αστυ γεραιάς. Il. ζ. 287.
—Αολλισσασα γεραιάς. Ib. 270.
SYN. Αγειρω, συναγειρω, αθροιζω. συναγω.
Αολλὴς.
Αργειοι δ᾽ ὑπεμειναν αολλέες, ȣδ᾽ εφοβηθεν. Il. ε. 498.
SYN. Αθροος, αδινος, πυχνός.
Αονίδες. Vid Μȣσαι.
Ειμ᾽ ενατη Λυρικων, Αονιδων δεκατη. Ep. Auson.
Αορ.
Δεινὸν αορ ταινυηκες εχων εν χειρὶ παχειη. Il. ξ 385.
Ωμοισιν δέ μιν αμφὶ μελανδετον ἄορ εκειτο. Hes. α. 221.
SYN. Ξιφος, εγχος, μαχαιρα, φασγανον, χαλκος.
EPITH. Αδαμαντινον, αγριον, αμφηκες, αλεγεινὸν, οξὺ. θοὸν, λευγαλέον, λυγρὸν, λαιμητόμον, λαιγιον, ολοὸν, μιαιφόνον, λαβρὸν, στονοεν, κωπηεν, ευθηκτον, ταναον, τολμηεν, παγχαλκεον, πολυμηκετον. εικοσιπηχυ. Τριγλωχιν, φαεινον. αργυροηλον.
PHR. Αδαμαντος ισοσθενὲς ομβριμον ἄορ. Opp.
Αγχοθι δ᾽ ασχετον ἄορ αδην περι μαρμαιρεσκε,
Χρυσειω τελαμωνι κεκασμένον, αργυρεωτε
Κυλεω, κ. λ. Cal. I.
Αορνος.
Λιμνην τ᾽ Αορνον αμφιτορνωτὴν βροχω. Lyc. 704.
Αορτηρ.
Σμερδαλέος δὲ οι αμφὶ περὶ στηθεσσιν αορτὴρ. Od. λ. 608.
SYN. Ζωστὴρ.
EPITH. Χρυσεος, στροφος.
Αοσσεω.
Τῶ μεν αοσσησαι λελιημενος—Mosch 4. 110.
SYN. Αλεξεω, αμυνω.
Αοσσητὴρ.
—Αοσσητὴρ μεγ᾽ αμεινων. Il. χ. 333.
Υπνον, αοσσητῆρα θε ̔ιν ὑπατον καλεȣσα. Apoll. 4. 146.
SYN. Αλεξητὴρ, βοηθὸς, αλιτὴρ.

Αυτος.
Αλλον ζωὸν εχȣσα νεȣτατον, αλλον αυτον. Il. σ. 536.
SYN. Ατρωτος, αβλητος, ανȣτατος.

Α Π

ΑΠΑΓΓΕΛΛΩ.
—Απαγγεῖλαι δὲ ταχιστα
Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι. Il. ι. 622.
SYN. Αγγελλω, καταγγελλω, παραγγελλω, προσαγγελλω, αναγγελλω, επαγγελλω, εισαγγελλομαι, επικηρυκευομαι, αποφαινομαι, καταψηφιζομαι, λεγω, εκφωνεω, αναγορευω. διαγορευω, παρεγγυαω. προερεω. διοριζω. αναγινωσκω. διαταττω, επιταττω.
Απαγκαλιζομαι.
Η δ᾽ αὖ το θῆλυ παιδὸς Αλκμηνη γενος
Εσωθε ναȣ τȣδ᾽ απηγκαλισμενη
Σωζει. Eur. Heracl. 42.
Απαγορευω.
Αλλ᾽ απαγορευω μη ποιεῖν εκκλησιαν. Arist. A. 168.
SYN. Αποκηρυττω, αποκαλεω, απαυδαω, αποστυμαινω, απαγγελλω, επαναφερω. απολεγω, αποτρεπομαι. αρνεομαι. αποκαμνω. εκκακεω.
Απαγριοω.
—Και μή μ᾽ οκνω δεισαντες
Εκπλαγητ᾽ απηγριωμένον. Soph. Ph. 229.
SYN. Εξαγριοω.
Απαγχω, ομαι.
—Ο μεν λαε νεβρον απαγχων. Od. τ. 230.
Εκ τωνδ᾽ όπως ταχιστ᾽ απαγξασθαι θεῶν. Aesc. Supp. 476.
SYN. Αγχω, αγχοναω, απαγχονιζω. περιαγχω. αποπνιγω, αποτραχηλιζω.
Απαγω
Αυτοὶ τοι γ᾽ απαγȣσι βοας.—Od. σ. 277.
SYN. Αναγω, διαγω, παραγω, εισαγω, αποσοβεω. αφιστημι. αποδιδωμι. απωθεω, απελαυνω. εφηγεομαι, δικαζομαι.—αποφερω, κατακομιζω.
Απαγωνιος.
Νῦν δ᾽ αὖτε σωτὴρ ισθι κἀπαγωνιος. Aesch. Ag. 521.
SYN. Απομαχος.
Απαδις.
Απὸ γαρ κορος αμβλυνει
Αιανὴς ταχειας απάδις. Pind. Pyth. I.
SYN. Διχνοια, πραπίς.

Απαειρω.

Απαειρω.
Μη μ' απαειρομενον πολεως πεδιονδε νεεσθαι. Il. φ. 563.
SYN. Απερχομαι. απαιρω.

Απαθης
Απαθης δ' αυτος προς αστων. Pind Pyth. 4.
Απονως, απαθεις, ευπρασσοντας. Aesch. Per. 864.
SYN. Ασυμπαθης, απροσπαθης, αλυπος, αβλαβης.

Απαι, Poet. pro Από.
Ιω απαι νευρης-βεβλημένον—Il. λ. 663.

Απαιδευτος.
Φερε, νυν κωμοις παιδευσωμεν
Τον απαιδευτον.—Eur. Cyc. 491.
SYN. Αμαθης, αγραμματος, αμουσος, ανοητος, ιδιωτης, ανεπιστημων, απαιδοτριβητος, ατακτος, αγυμναστος, ανουθετητος, αδιδακτος.

Απαιδια.
Η γαρ πριν αυτον εξεπεισ' απαιδια. Soph. Oed. T. 1043.
SYN. Ατεκνια. αγονια.

Απαιθριαζω.
Απαιθριαζει τας νεφελας,—Arist. Av. 1502.
SYN. Αιθριαζω, γαληνοω, διαγαληνιζω, σκορπιζω. ευδιαν αγειν.

Απαινυμαι.
—Και κυδος απαινυτο—Il. ο. 595.
SYN. Αινυμαι, εξαινυμαι, παραινυμαι, αιρω, αναιρεω, παραιρουμαι, περιαιρουμαι, αποσκευαζομαι, σφετεριζω.

Απαιρω.
Ημεις μεν εκ γης τησδ' απαιρομεν φυγη. Eur. M. 938.
SYN. Αποχωρεω. απαειρω. απαινυμαι

Απαιολη. Απαιολημα.
Ω παμβασιλει' απαιολη. Arist. N. 1149.
—Νους αποστερητικος, Κάπαιολημα. Ib 727.
SYN. Αδικια, απατη, απατημα, αλημα.

Απαιολεω.
—Τουτο κάμ' απαιολᾷ. Eur. I. 549.
SYN. Απαταω. αδηλοω.
PHR. Αδηλον, απορον, αμηχανον ποιειν.

Απαις.
Ευπαις μεν ουσα, νυν δε γραυς, απαις θ' άμα. Eur. Hec. 809.
SYN. Ατεκνος. ατεκνωθεις.

Απαισσω.
Κρημνου απαιξας—Il. φ. 234.
SYN. Αισσω, αναισσω, ανορουω.

Απαιτεω, Απαιτιζω.
Μειζον απαιτησειας—Il. ψ. 593.
Χρηματ' απαιτιζοντες—Od. β. 78.
SYN. Αιτεω, εξαιτεω, ανταπαιτεω, ορεγομαι, αναζητεω, επιζητειν.

Απαιωρεω
—Επὶ δὲ ζωνησι δρακοντε
Δοιω απῃωρευντο,—Hes α. 234.
SYN. Επαιωρεω, επαρταομαι, επικρεμαμαι, επαιρομαι, ενισταμαι. εφισταμαι, υπεξανισταμαι. επικειμαι, υπερκειμαι.

Απακτοω.
Και δαμ' απακτου—Soph. Aj. 580.
Al. Και δωμα πακτου. i. e. Clande. Eustath.

Απαλαιστος.
—Απαλαιστος εν λογῳ. Pind. N. 4.
SYN. Ανικητος.

Απαλαλκω.
—Ος σης γε κυνας κεφαλης απαλαλκοι. Il. χ. 348.
SYN. Αλαλκω, απελαυνω, αποδιωκω.

Απαλαμνος, Απαλαμος.
Ως δ' ότ' ανηρ απαλαμνος—Il. ε. 597.
Ητε και απαλαμνον περ όμως επι εργον εγειρει. Hes. ε. 20.
Εχει δ' απαλαμον βιον—Pind. Ol. 1.
SYN. Αβελος, αμαθης, απειρος, ασθενης. απορος.

Απαλαομαι.
—Αυτος δ' απαληθεται αλλη
Χερς αιδρις εων. Hes. α. 409.
SYN. αλαομαι, αποπλαναω.

Απαλειφω
—Δικη δ' απαλειψον αμυναν. Phoc. 73.
SYN. Εξαλειφω, αφανιζω, αμαυροω, περιγραφω.

Απαλεξεω, Απαλεξω-ομαι.
Αλλ' ουδ' ώς τιν' εμελλ' απαλεξησειν κακοτητος. Il. ρ. 364.
'Ημεις ουδεν σθενομεν προς ταυτ' απαλεξασθαι σου χωρις, αναξ. Soph. Aj. 166.
SYN. Αλεξεω, απαμυνω. αποστρεφω. αντιτασσομαι.

Απαλθεομαι.
Ελκε' απαλθησεσθον—Il. θ 405.
SYN. Αλθω, ιαομαι.

Απαλλαγη.
—Ου γαρ ευκλεεις απαλλαγαι
Γυναιξιν, ουδ' οιον τ' ανηνασθαι ποσιν. Eur. M. 236.
SYN. Απολειψις, αποικησις, αποτροπη, ελευθερωσις, απολυσις. αποστασις, αποχωρησις, εκχωρησις, περιχωρησις, εκτροπη, εκβασις, παρεκβασις, υπερβασις.—απελευσις, αποδιηλυσις.—μειωσις, ελαττωσις.

Απαλλασσω,

Απαλλασσω, Απαλλατ]ω.
—Απαλλασσε δε γῆς. Eur. M. 616.
—Ουδ' απαλλασσει γενεὰν γενος. Soph. An. 604.
SYN. Αλλασσω, εξαλλατ]ω, αφιημι, διαπεμπω, απολυω, εξελιτ]ω. καταβαλλω, καθαφερω. αφανιζω μετακινεω.—αποκρινω, εκκρινω.
Απαλοιαω.
—Και οστέα λᾶας αναιδὴς
Αχρις απηλοιησεν — Il δ 522.
SYN. Αλοιαω, αποκοπ]ω, διαθραυω, συντριβω.
Απαλὸς.
—Ἁπαλὴν ὑπο δειρήν. Il γ. 371.
SYN. Ἁβρὸς, μαλακὸς, νεος, τρυφερός.
Απαλοτρεφὴς
Κνισσῃ μελδομενος απαλοτρεφέος σιαλοιο. Il. φ. 363.
SYN. Ζατρεφὴς. ευτραφὴς. πιων, σιτευτός.
Απαλοθριξ.
Αρτιγενυν ὑπὸ κορυθ' απαλοτριχα. Eur B. 1184.
Απαλοχροας, Απαλοχρως. Απαλοχροος.
Ηδε τε παρθενικὰς ἁπαλοχροας εν μεγαροισιν
Αγλαὰ εργ' εδιδαξεν—Hom. V. 14.
Απαλυνω.
Ιδε πως κῦμα θαλασσης
Απαλυνεται γαληνῃ. Anac. 37. 4.
SYN. Θρυπ]ω, τεγγω, διατεγγω, χαλαω, μαλασσω
Απαμαυροω Vid. Αμαυροω.
Οσσων ες σκοτοεσσαν απημαυρωσας ὁμιχλην. Orph. H.
Απαμαω.
—Απ' ὠτα τηλέϊ χαλκῷ
Ρῖνάς τ' αμησαντες—Od. φ. 301.
SYN. Ανακειρω, κοπ]ω, ανακοπ]ω, αποτμησσω, περισχιζω. απαρασσω θεριζω δρυπ]ω
Απαμβλυνω—ομαι.
Τεθηγμένον τοι μ' ουκ απαμβλυνεῖς λογῳ. Aesch. S. T. 721.
Ως ἀρη μεν απαμβλυνεται, θυμὸς δε μένοινᾷ. Hom XLV. 4.
SYN. Αμβλυνω.—εξασθενεω.—αλυω.
Απαμβροτω.
—Και του μεν απημβροτεν—Il. ο. 521.
SYN. Αποτυγχανω, αφαμαρτανω, παρεκτρεπομαι. απαρταομαι.
Απαμειβομαι. Vid. Αμειβομαι.
Τον δ' ἆυτ' Αλκινοος απαμειβετο—Od. η. 298.
Απαμελεω.
—Τί τοξων τῶνδ' απημελημένον
Παρερρυηκεν; — Soph. Ph. 661.
SYN. Αμελεω.

Απαμπλακεω
Απημπλακον, ὡς προσεῖδε τους ενδον γαμους. Soph. Tr. 1155.
SYN. Αμαρτανω.
Απαμυνω, Απαμυνομαι.
—Ἡμῖν απο λοιγὸν αμυναι. Il. α. 67.
—Ὁ δ' ουκ απαμυνετο χερσί. Od λ. 578.
SYN. Αμυνω, απειργω, αποστρεφω.
Απαμφιεννυμι.
Απαμφιεῖ γαρ το καταπλαστὸν τουτό μου
Καὶ λανθανειν βουλομενον ἡ μεθη ποτέ. Menand.
SYN. Απαμφιαζω, απαμφισκω, εκδυω, αποκαλυπ]ω.
Απαναινομαι.
Ενθα σὺ μηκέτ' επειτ' απανηνασθαι θεοῦ ευνήν. Od. κ. 297.
SYN. Αναινομαι, αρνουμαι.
Απανευθε.
Εζετ' επειτ' απανευθε νεῶν—Il. α. 48.
SYN. Απανευθεν, απωθεν, χωρὶς, νοσφι.
Απανθεω.
Τα δ' αλλ' απανθησαντα παντ' απεπ]ατο. Arist. Ecc. 1113
SYN. Εξανθεω, παρανθεω, παρακμαζω. εκτηκομαι ξηραινομαι.
Απανθιζω
Αλλὰ τουσδε μοι ματαιὰν
Γλῶσσαν ὧδ' απανθισαι Aesch. Ag 1671.
SYN. Επανθιζω. διανθιζω, περιανθιζω. αναλεγομαι. διαβαλλω.
Απανθρακιζω.
—Βουν απηνθρακιζ' ὁλον. Arist. R. 509:
SYN. Ανθρακιζω, οπ]αω, σποδιζω, φρυγω, φωγνυω.
Απανθρωπος.
—Τῷ δ' απανθρωπῳ παγῳ. Aesch. Pr. 20.
SYN. Ερημος. αφιλανθρωπος, ανηλεής.
Απανοιγω.
—Χηλου δ' απὸ πῶμ' ανεῳγε. Il. π. 221.
SYN. Ανοιγω.
Απανταω
Ειρημένον δ' αυταῖς απαντᾶν ενθάδε. Arist. L. 13.
SYN. Ανταω, αντιαω, αντιμολεω, παραγιγνομαι.
Απαντημα.
Εις ομματων μεν οψιν ουκ ειων περᾶν
Ουδ' εις απαντημ' ὁστις ᾆμ' εχὼν κυρεῖ. Eur. Or. 513
SYN. Αντησις. απαντησις, συναντησις, συναντημα. ὑπαντησις.
Απαντλεω.
Ως απαν]λοῖεν χθονός-ὑβρισμα θνητῶν. Ib. 1679.

SYN.

SYN. Αντλεω, καταντλεω, απαρυομαι, διαφυσσω, εκκενοω, οχλιζω, εξαναλισκω, τρυω, τρυχοω, κατατρυχω.—ελευθεροω

Απαξ.

Αλλ' οι απαξ θνησκεσ' ανθρωποι—Od. μ. 22.

Απαξαπαντες.

Απαξαπασιν οξυβαφω ποτηριω. Antiph. apud Athen.

SYN. Εισαπαξ, εφαπαξ, καθαπαξ.

Απαξιοω.

—Λεσχας ας απηξιωσατο. Aesc. Eum. 368.

Απαππος.

Φαος τοδ' εκ απαππον Ιδαιε πυρος. Aesch. Ag. 319.

SYN. Ξενος.

Απαραιτητος,

— Λατινων απαραιτητος χολος ανδρων. Sibyll. 2.

Απαραμυθος

Κεαρ απαραμυθον εχει Κρονε παις. Aes. Pr. 185.

SYN. Απαραμυθητος, αμειλιχος, απαρακλητος.

Απαρασσω.

Αντικρυ δ' απαραξε—Il. π. 116.

SYN. Αρασσω, καταρασσω, απαμαω, αποκοπτω, περικοπτω, περιτεμνω, αποτεμνω, αποσυνιζω, αποχαριζω. αφαιρεομαι. αποβαλλω. απωθεομαι.

Απαρατιλτος.

Πινων, ρυπων, απαρατιλτος. Arist. L. 279.

SYN. Λασιος, δασυθριξ, τραχυς, εχινωδης.

Απαργματα.

—Κατα δος τα παργματα. Arist. Pa. 1056.

SYN. Απαρχαι.—ακροθινιον. εναγισμα.

Απαρεσκομαι.

—Ου μεν γαρ τι νεμεσσητον, βασιληα
Ανδρ' απαρεσσασθαι, οτε τις προτερος χαλεπηνη. Il. τ. 183.

SYN. Αρεσκω, εξαρεσκομαι, θεραπευω. αλαστεω

Απαρθενευτα (Adv)

—Απαρθενευτ' αλωμενα. Eur. Ph. 1769.

EXP. Παρθενε αναξιως. Al. επι πολυ παρθενευσα.

Απαρθενος.

—Παρθενον τ' απαρθενον. Hec. 610.

SYN. Κακοπαρθενος.

Απαρκεω. Vid. Αρκεω.

—ων εκ απαρκει πλησμονης. Eur. Fr.

Απαρνεομαι.

—Κεκ απαρνεμαι το μη. Soph. Aj. 96.

SYN. Αποφημι, αρνεομαι, εκνευω.

Απαρνος.

Παθος τ' ουδεν απαρνον τελεθει
Θελκτορι Πειθοι. Æsch. Supp. 1047.

—Απαρνος δ' εδενος καθισταμαι. Soph. An. 441

Απαρταω.

—Απαρτησαι δεσμν. Eur. Andr 412.

SYN. Αναρταω, εξαρταω, ανακρεμαω, απαιωρεω.—προσαπτω.

Απαρτιζω.

Σπευδη δε κη τεδ' εκ απαρτιζει ποδα. Æsch. S. T. 380.

SYN. Διατελεω.—απευθυνω, εφαρμοζω.

Απαρυστεος

Απαρυστεον τε των απειλων ταυτηι. Arist. Eq. 917.

SYN. Αφαιρετεος.

Απαρχη.

Αλλα τοι αμφιετεις δεκατηφοροι αιεν απαρχαι
Πεμπονται. Call. 4. 278.

SYN. Απαρχημα. απαργματα.—προκαταργμα. προθυμα, λοιβη, σπονδη.

Απαρχομαι

Πολλα δ' Αθηνη—Ευχετ' απαρχομενος. Od. γ. 946.

SYN. Καταρχομαι, αποσπενδω, λειβω.

Απαρχος.

Κιλιχων απαρχος.—Aesch. Pers. 327.

SYN. Αρχος, μεδων, κοιρανος.

Απας

—Αργυρεος δε—Εστιν απας. Od. δ. 616.

SYN. Πας, συμπας, ολος, ολοτελης, ολοκληρος.

Απασπαιρω

Θνησκει δ' απασπαιρεσα.—Eur. I. 1207.

SYN. Σπαιρω. ασπαιρω, σπαριζω. ασπαριζω, αποσπαρθαζω, διασπαιρω. προσπαιρω, γαργαιρω, παλλομαι, ανασπαλλομαι.

Απαστια.

Πολλακις δ' ημων αγοντων
Των θεων απαστιαν. Arist. N. 621.

SYN. Αγευστια, ασιτια, ατροφια, νηστεια, νηστις.

Απαστος.

Κειτ' αρ' ασιτος, απαστος εδητυος ηδε ποτητος. Od. δ. 788.

SYN. Αναπαστος, αποπαστος, αγευστος, ακμηνος, αβρομιος, αοινος, πειναλεος, οξυπεινος.

Απαστραπτω.

Μαρμαρυγην χαριεντος απαστραπτεσα προσωπε. Musæ 56.

SYN.

SYN. Αστραπτω, απαυγαζω, αποστιλβω, αστραπτω.

Απαταω.
—Καί μ' απατησε. Il. ι. 344.
SYN. Διαπαταω, εξαπαταω, συνεξαπαταω, φρεναπαταω, αικαλλω, αινιζω, απαφισκω, απαφω, εξαπαφαω, αποσφαλλω, επισφαλλω, διασφαλλω, αποβουκολεω, απομυσσω, αι απεικαω, αποδινηζω, αποπλανωω, δολευομαι, δολοω, δελεαζω, καταγοητευω, κλοπεω, κλεπτω, υποκλεπτω, φρενοκλοπεω, φιλοω, φενακιζω, εξεφαιρω, ηπεροπευω, κηλεω, καλασοφιζω, κοβαλευω, λαικαζω, πλανευω, παραιρεομαι, παραλογιζομαι, παραβαλλομαι, παραγω, ψευδω — μεθοδευω.

Απατη.
Νῦν δε κακὴν απατὴν βυλευσατο —Il. ο 31.
SYN. Εξαπατη, απατημα, δολος, δολιοτης, αποβουκολημα, καλασκευασμα, καλασκευασμὸς, παλιμβολια, παραλογισμα, σοφισμα, στροφὴ, στρεψις, αλημα, πλανη, παραγωγη, υπαγωγὴ, περιγραφὴ, πανουργια, πανουργημα, ραδιουργημα, κακουργημα, φενακια, φενακισμος, φηλωμα, φηλωσις, γοητεια, ηπεροπευσις.
EPITH. Δολοφρων, δολομητις, ερωμανὴς, κενεὰ, σκολια.

Απατηλιος, Απατηλος.
Ελθὼν ες δεσποιναν εμὴν, απατηλια βαζει. Od. ξ. 127.
—Ουδ' απατηλον, Ουδ' ατελευτητον γ' ὅ,τι κεν κεφαλῆ κάτανευσω. Il. α. 526.
SYN. Απατεὼν, απατηλικὸς, αιολος, δολερὸς, δολιος, δυσμητις δυσπαλαμος, ηπεροπευς, ηπεροπευτὴς, σοφιστὴς, παραλογιστὴς, σοφιστικὸς, επικλοπος, κηλεσὴς, σφαλερὸς, κακοπραγμων, κακοτεχνος, κακουργος, κερδαλεος, κερδιστος, κερδαλεοφρων, φεναξ, φηλητης, βροτοφθορος, υπαλος, πανουργος, ψευδὴς, ψευδημων, πολυμητις.

Απατηνωρ.
— Θεῖης απατηνορα τεχνην. Tryph. 135.

Απατερθε.
— Απατερθε δε θωρησσοντο. Il. β. 537.
SYN. Απανευθε, αμφὶς, ιδιως, επιδιχα, απανοσφι, μυναδὸν, χωρὶς.

Απατιμαω.
Ουνεκ' απητιμησε ποδωκεα Πηλειωνα. Il. ν. 113.
SYN. Ατιμαω, αικιζω.

Απατωρ.
Αναδελφος, απατωρ, αφιλος. Eur. Or. 310.
—Απατωρ εμῦ. Soph. Aed. C. 1448.

Απαυγαζω.
—Απαυγασαι οἶος εφεδρος—Call. 4. 125.
SYN. Θεαομαι, αυγαζω.

Απαυδαω.
SYN. Απαγγελλω, απαγορευω, απολεγομαι, αποκαμνω.

Απαυραω.
—Αλλ' αμφω θυμὸν απευρα. Il. ζ. 17.
SYN. Αναιρεω, αφαιρεομαι, στερεω.

Απαυστος.
—Αλλετ' απαυστος. Apoll. 1. 1267.
—Απαυστον αταν. Soph. Aj. 1206.
SYN. Ανενδοτος, ακαματος, απειρεσιος, αστατος, αβεβαιος.

Απαφαυαινω.
Ως απεφαυανθεν—Arist. R. 1121.
SYN. Αφαυαινω. ξηραινω.

Απαφισκω, Απαφω, Vid. Απαταω.
Ουτι σε Περσεφονεια Διὸς θυγατηρ απαφισκει. Od. λ. 216.
—Μή τις με βροτων απαφοιτ' επεεσσιν. Od. ψ. 216.

Απειλος, Απειλωτος.
Συθὴν δ' απειλος οχῳ πτερωτῳ. Aesch. Pr. 135.
Ὡς δ' απειλωτοι κ) αναμπυκες.—Call. 6. 125.
SYN. Ανηλιπος. ασανδαλος.

Απεδομαι
Ερυκυσ' απεδεσθαι φησί μυ τὸς δακτυλυς. Ar. Av. 26.
SYN. Απεδω, εδω.

Απεζος.
Ανδρ' απεζοις ιχνεσιν δατυμεναι. Lyc. 629.

Απειθεω, Απιθεω
—Ουδ' απιθησε—μυθῳ Αθηναιης—Il. α. 220.
SYN. Απιστεω, αφηνιαζω, αντιστατεω.

Απειθὴς.
Ηρωων παλαμῃσιν ὑπο στιβαρῆσιν απειθὴς. Orph. 245.
SYN. Δυσπειθὴς, απιστος, δυσπιστος, γαῦρος, δυσαρκτος, δυστραπελος, αναγωγος, επιζαφελος.

Απεικαζω
—Ὡς απεικασαι —Soph. Tr. 144.
SYN. Τεκμαιρομαι —καταδοξαζω, νομιζω, συμβαλλω,—αφομοιῦμαι, εκτυποω, εισκω. εικαζω, εξεικαζω.

Απειλεω
Και δή μοι γερας αυτὸς αφαιρησεσθαι απειλεῖς. Il. α 161.
SYN. Απειλεομαι, επαπειλεω, διαπειλεω, ανατεινομαι, προσαναλεινομαι, βρεμω, ὁμοκλεω, ὑπισχνεομαι, καυχαομαι.

Θηλῦν

Θῆλυν ἐρευγομένη μελικδέος ογκον απειλῆς.
Και κεινῆς προχεαν ὑπερηνορα πομπον απειλῆς. Nonn.
Απειλή. Απειλημα.
—Μη οι απειλας
Εκτελεσωσι θεοί.—Il. ι. 245.
—Φρῦρα τ' απειληματα. Soph. Æd. C. 692.
SYN. Αρειά. ὁμοκλή, καυχησις, οργή.
PHR. Απειλητικοι, απειλητηριοι λογοι.
EPITH. Αστοργος, ασπονδος, βαρυμηνις, δεινή, θηλεια, μανιωδης, μελινδής, ετεροφρων, λαθιφρων, στυγνή, εγρεκυδοιμος, πληξιππος, σκολιά, στερεά, στονοεσσα, ὑπεροπλος, φιλοτεχνος.
PHR. Ωδινε φωνε διψῶσαν απειλήν. Ep. L. 2.
Απειλητήρ.
Ω μοι απειλητῆρες Αχαΐδες, ϐκετ' Αχαιοί. Il. η. 96.
SYN. Καυχητής, ὁμοκλητήρ.
Απειρηκώς.
—Απειρηκὸς σῶμ' αναπαυσω. Eur. Hipp. 1354.
SYN. Κεκμηκώς, καματηρὸς, ἐκκοπος, καταπονος, πεπονηκώς, ταλαιπωρηθείς.
Απειμι.
Ὑπνος δ' απεστω γλυκοθυμος ομματων. Arist. N. 705.
Αλλ' ὁτε δη ῥ' απειην.—Il. κ. 351.
SYN. Αποδεω, δεω, απολειπομαι, απολιμπανομαι, ελλειπω, αφισταμαι, διΐσταμαι. απαλλαττομαι.
Απειμι.
Ω φιλ' εγὼ μεν απειμι.—Od. ρ. 593.
SYN. Απερχομαι ὑπαπειμι.
Απειπω.
—Μῆνιν απειποντος μεγαθυμϐ Πηλειωνος. Il. τ. 75.
SYN. Αποειπω ανχινομαι, ανανευω, αποφημι, παραιτϐμαι, απαγορευω, αποκηρυττω, απαυδαω, απενεπω, απισχυριζομαι.
Απειργω.
Των νομων ἡμᾶς απειργεις. Arist. V. 465.
SYN. Ειργω, εεργω, ανειργω, εξειργω, καθειργω, αλεξεω, απωθεω, ερυκω, ερυκανω, απερυκω, αποσοβεω, κατασοβεω, αποστεγω, επεχω, κωλυω, αποκωλυω, διακωλυω. απελαυνω, εξελαυνω, απετρεπω, διατρεπω, εκβαλλω, αποδιωκω.
Απειραντος,
Γευεται δ' αλκᾶς απειραντϐ.—Pind. Pyth. 9.
Απειρεσιος,
—Γαῖαν απειρεσιην.—Il. υ. 58.
Απειρητος,
Ου ῥά τ' απειρητος μεμονε σταθμοῖο διεσθαι. Il. μ. 304.
Απειριτος,
Νῆσον, την πέρι ποντος απειριτος εστεφανωται. Od. κ. 195.
Απειρος,
Ἡ ποσιν απειρῳ περιβαλϐσ' ὑφασματι Εκτεινεν.—Eur. Or. 25.
Ηπειρον ὡς απειρον εκβαλλει χθονά. Ib. Fr.
Απειρων,
—Και Ελλησποντος απειρων. Il. ω. 545.
Απεραντος,
Τὸν δ' αέρα, τὸν δ' οντ' απεραντον.—Arist. N. 392.
Απερατος,
—Τὸ χρῆμα τῶν νυκτων. ὁσον Απερατον.—Ib. 3.
Απερεισιος.
—Φερων τ' απερεισι' αποινα. Il. α. 13.
SYN. Αμηρυτος, απεραστος. απειραστος, απειρατος, απειριδιος. αοριστος. μυριος, μεγας, απαυστος, ατερμων, ατερματιστος, ατελευτιος. —αδιεξοδος.—απαναπειριτος.
Απειρος, απειρητος,
Μῶν απειρος εἶ ξενϐ; Eur. Alc. 494.
—Απειρητοις κακοτητος Orph. L.
SYN. Αδαημων, αΐστωρ.
Απειρια.
Εμπειρια γαρ τῆς απειριας κρατεῖ. Sent.
SYN. Αμαθια, αδαημονια. ατεχνια.
Απειροδακρυς.
Απειροδακρύν τε καρδιαν. Æsc. Supp. 75.
Απειροκακος.
Ηλθεν απειροκακῳ τόδ' αλγος. Eur. Alc. 937.
Απειρολεχής
Αρτεμιν απειρολεχῆ Arist. Th 125.
SYN. Απειρογαμος, αδμητος, ανανδρος, ατειρής.
Απειρομαχης.
—Απειρομαχας εών κε φανειη. Pind. Nem. 4.
SYN. Απολεμος.
Απεκλανθανομαι.
—Απεκλελαθεσθε δε θαμϐϐς. Od. ω. 393.
SYN. Αμνηστεω, αμνημονεω.
Απεκτητος.
—Ουδὲ κομιζει
Χρυσὸς απεκτητϐ σῆς τριχὸς αγλαΐην. Ep. l. 7.
SYN. Ακτενιστ۞.
Απελαω. Poet. pro Απελαυνω.
Απελαον τϐς ανδρας Arist. L. 1000
—Πολεως απελαυνομενα. Eur. Hec 100.
SYN Ελαυνω, περιελαυνω, απειργω. εξωθεω. αλαλκεω, διωκω, εκδιωκω, εκκρϐω.

Απελεθρον

Απελεθρον (Adv.)
Εκτωρ δ' ἀψ' απελεθρον απεδραμε—Il. λ. 354.
EXP. Εκὰς, μεγαλως.

Απελεθρος.
—Επερασε δὲ ἶν' απελεθρον. Il. η 269.
SYN. Απλετος, ασπετος, αθεσφατος, αμυθητος, απερατος, αμηχανος, α αμετρὶς, αμετρητος, απειρος, απληρωτος, ζαπληθὴς, ὑπερβιος, ὑπερμετρος

Απελλης, Nom. pr.
Αυτὸς εαυτὸν εν εικόνι γραψεν αριστος Απελλης. Ep. l. 4.

Απελπιζω.
Μηδεποτε σαυτὸν δυστυχῦντ' απελπισης. Sent.
SYN. Αθυμεω. απογινωσκω.

Απεμεω.
—Κελαινεφὲς αἶμ' απεμεσσεν. Il. ξ. 437.
SYN. Εξεμεω, εκθυζω.

Απεμπολαω. Απεμπολεω.
—Τίς ὤν γε τήνδ' απεμπολᾶς χθονός; Eur. I. T. 1360.
SYN. Εξεμπολαω, απαργυριζω, εξαργυριζω, πωλεω, ωνεω, πιπρασκω. καταλλατ]ομαι, προσπιπρασκω, χειροω, προσιθημι. διαπρατ]ω. αποκηρυτ]ω.

Απεμπολητὴς.
Απεμπολητὴς τῆς φυταλμιας χθονός. Lyc. 341.
SYN. Πωλης, πωλητὴς, πρατης.

Απεναριζω.
—Εναριζον απ' εντεα μαρμαιροντα. Il. μ. 195.
SYN. Εναριζω, εναιρω, αποσυλαω

Απενεπω.
Απενεπω νιν—ἡμετερων θαλαμων. Eur. I. A. 552.
SYN. Απειπω, απευχομαι.

Απενθὴς.
Θυμὸν εἰ τις εχων απενθῆ
Δυναται διατελεῖν βιον. Bacchyl.
SYN. Αλυπος.

Απενθητος.
Το τῶν δικαιων τῶνδ' απενθητον γενος. Aeſch. Eum. 915.
SYN. Αδακρυτος. απενθὴς.

Απεπλος.
Απεπλος φαρεων λευκῶν. Eur. Ph. 336.
SYN. Ανειμων, γυμνητης.

Απεργαζομαι.
Τὰ ξυλινα τῦ τειχῦς
Τινες απειργασαντο. Ariſt. Av. 1154.
SYN. Διεργαζομαι, εξεργαζομαι, τελεω, αποτελεω επιτελεω, συντελεω, περαινω, αποπεραινω, αποπληροω, παρασκευαζομαι, κατασκευαζομαι, εξακριβοω, διαπρατ]ω, συμπρατ]ω, καθαπρατ]ω.

Απερητυω.
—Αλλὰ γὰρ αυτὸς ἔχων απερητυε κυρην. Apol. 1, 772
SYN. Ερητυω, απειργω, ανασελλω, ισχω, ισχαιω, εφιστημι, πιεζω, καθαπιεζω

Απεριλαλητος
Απυλωτον στομα—απεριλαλητον. Ariſt. 863.
SYN. Πολυμυθος, αδολεσχος.—(α priv.) αλαλος

Απεριστατος.
—Σῶζον δ' απεριστατον ανδρα. Sibyl. 2.
SYN. Ερημαῖος, χῆρος. αβοηθητος.

Απεριτροπος.
Ουτε γὰρ—παῖς Αγαμεμνονιδας απεριτροπος. Soph. El. 184.
SYN. Ανεπιστροφος, απεριτρεπτος, ανεπελευστος.

Απερυθριαω.
—Κρεῖττον ἦν ευθὺς τοτε
Απερυθριάσαι γε μᾶλλον, η σχεῖν πραγματα. Ariſt. N. 1218.
SYN. Αναισχυντεω, απαναισχυντεω, αυθαδιζομαι.

Απερυκω.
—Ου μεν γαρ πατος ανθρωπων απερυκει. Od. ι 119.
SYN. Απειργω, απερητυω, αποκωλυω.

Απερυω.
Ρινὸν απ' οστεοφιν ερύσαι.—Od. ξ. 134.
SYN. Εξερυω, αφελκω, αφελκυω, απαρυτ]ω, αποσυρω. κατασυρω. αφαιρεω. εξαιρεω, περιαιρεω, αποσπαω, διασπαω, κατασπαω, απαιω, αποχωριζω.

Απερχομαι.
Οικυ απερχομενη—Od. ϛ. 136.
SYN. Εξερχομαι, απειμι, αποχωρεω, εκχωρεω, αποιχομαι. αποβαδιζω, νεομαι, απονεομαι, νοστεω, αποπορευω, αποστειχω, αποφοιταω, απαλλατ]ομαι. απερωεω, απερρω, αφερπω, αφισταμαι. μεταβαινω. διαλυομαι, οιχομαι.

Απερωεὺς.
—Αιὲν αλιτρὸς, εμῶν μενεων απερωεύς. Il. θ. 361.
EXP. Τῆς εμῆς δυναμεως κωλυτής.

Απερωεω. Vid. Απερχομαι.
Τῶ κε ταχα στυγερῶς πολεμυ απερωησειας. Il. π 723.

Απερωτος.
—Απερωτος ερως.—Aeſch. Ch. 598.
SYN. Στυγνὸς, ὑπερηφανος.

Απετηλος.
Και ταυτην απετηλον ἁλινηκτειραν ...
Ep. l. 6.

E e Απευθὴς.

Απευθὴς.
—Ὡς ἦλθον απευθὴς. Od. γ. 184.
—Απευθέος ειδώλοιο Arat.
SYN. Απευθὸς, απειρος, απαιδευτος, αγνως, αφημος.

Απευθυνω.
—Απευθυνει δε βροτῶν τὲς τ' αγνημοσυναν τιμῶντας. Eur. B. 882.
—Πρίν σε τήνδ' απευθυνειν πολιν. Soph. Aed. T. 104.
SYN. Τιμωρεω, κολαζω.—ευθυνω, ορθοω, διορθοω, διεπω, κυβερναω.—ισοφαριζω, εξισοω, ὁμαλιζω, απαρτιζω.

Απευκτὸς, Απευχετος.
Πριν ανδρ' απευκτὸν τῷδ' εγχριμφθῆναι χεροῖν. Aeſch. Supp. 796.
—Γαμηλευμ', απευχετον δομοις. Ib. Ch. 623.
SYN. Απαισιος, αναιτιος, απευκταῖος, αποτροπαιος, εναρος, απαρατος, επικαταρατος, αρασιμος, επαρατος, εναγὴς, εξαγιστος, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μισητὸς, δυσωνυμος, ακαλλιερητος, απεχθὴς, μυσαρὸς, μυσαχθὴς, παλαμναῖος, φευξιμος.

Απευναζω.
Συ γαρ μ' απευνασθέντος εκκινεῖς κακȣ̃. Soph. Tr. 1258.
SYN. Ευναζω, κατακοιμαω, κατακοιμιζω, κοιμιζω, καταπραΰνω.

Απευχομαι.
Τȣ̃το μέν τοι μη γενοιτο
Μηδαμῶς απευχομαι. Ariſt. Th. 721.
SYN. Κατευχομαι, βδελυττομαι, παραιτȣ̃μαι, εξαιτεομαι, αποστρεφομαι, αφοσιȣ̃μαι, καταραομαι.

Απεφθος.
Χρυσὸς απεφθὸς εὼν, καλὸς ἅπασιν εσῃ. Theog. 1102.
SYN. Αφεψος.

Απεχθαιρω.
—ὅστε μοι ὕπνον απεχθαιρει ϗ εδωδὴν. Od. δ. 105.
Τὼς δέ σ' απεχθηρω, ὡς νῦν εκπαγλ' εφιλησα. Il. γ. 415.
SYN. Εχθαιρω, εχθραινω, εχθω, απεχθανομαι, στυγω, στυγεω, αποστυγω, αποστυγεω, αποστεργω, μισεω.

Απεχθανομαι,
Ισον γὰρ σφιν πᾶσιν απηχθετο κηρὶ μελαινῃ. Il γ. 454.

Απεχθομαι.
—Μελλω πȣ απεχθεσθ' Διῒ πατρί. Il. φ. 83.
SYN. Εχθαιρομαι, εχθομαι, στυγεομαι, μισεομαι, εχθοδοπεω, δυσμεναινω, λυπȣ̃μαι.

Απεχθεια, Απεχθημα.
Δι' απεχθειας.—Aeſch. Pr. 121.
—Απεχθημα παγκοινον βροτοῖς. Eur. Tr. 425.
SYN. Εχθημα, εχθος, εχθρα, απηχεια, δυσμενεια, δυσνοια, κακονοια, μισημα, στυγος, στυγημα.

Απεχθὴς.
—Μη τῆνος εμὶν φιλος, ὅς τοι απεχθὴς. Call. 6. 117.
—Και απεχθέα χαλκὸν
Κρεων ελλισαμην.—Orph. 963.
SYN. Επαχθὴς, εχθρὸς, εχθοδοπὸς, απηχὴς, αηδὴς, δυσμενὴς, δυσνοος, κακονȣς, κακοποιὸς, κακωτικὸς, καταπτυστος, αποπτυστος, απευκτὸς, μισητος, στυγνὸς, στυγητὸς, στυγερὸς, οχληρός.

Απεχω, Απεχομαι.
Πᾶσαν αεικειην απεχε χροΐ.—Il. ω. 19.
Τȣ̃ δή τοι ευνῆς μεν απειχετο ποτνια ηώς. Hom. V. 231.
SYN. Επισχω, απειργω. απαλλαττομαι, αφισαμαι, αφεστηκω, εξισαμαι, απολαμβανω.—απειμι.—αρκεω.

Απηλεγεω.
Ει δ' αν απηλεγεοντες εμὰς πατεοιτε θεμιστας. Apoll. 2. 17.

Απηλεγεως.
Χρὴ μὲν δη τον μῦθον απηλεγεως ὑποειπειν. Il. ι. 309.
SYN. Αληθῶς, απλῶς, σαφῶς, φραδῶς, διασαφῶς, λαμπρῶς, ῥητῶς, διαρρηδην, αναφανδον, αναφαντον, απαγορευτικῶς, σκληρῶς, ανοικτί.

Απηλιαστὴς.
—Απηλιαστά.—Ariſt. Av. 110.
SYN. Αφηλιαστὴς, μισοδικος,

Απηλιωτης.
Απηλιωτης ανεμος εμπνευσας δορί. Eur. Cyc. 19.

Απημαντος,
—Πεμπειν τέ μιν ηθελον αυτοι
Οικαδ' απημαντον—Od. τ. 281.

Απημων
—Αδακρυτος ϗ απημων. Il. α. 415.
—Ὕπνον απημονά τε λιαρόν τε. Il. ξ. 164.
SYN. Αβλαβὴς, ατρωτος, σαος, ὑγιής. ανηπερεαστος, απροσκοπος, αδηλητος.—ακακος.

Απημοσυνη.
Αιεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' επ' απημοσυνῃ. Theog. 756.
SYN. Αβλαβεια, ευθενια, ὑγιεια.

Απηνη.
—Τοι δμωες εξοπλισσȣσιν απηνην

Ὑψηλὴν, ευκυκλον, ὑπερτερίη αραρυῖαν. Od. ζ. 69.

SYN. Αμαξα.

EPITH. Αργυροκυκλος, ακαμαντοπȣς, αελλησσα, αδιαντος, δαφοινησσα, θοα, εὐξεστος, εὐτροχαλος, εὐκνημις, πολυφορτος, σκαζȣσα, τροχηλατος, τετρακυκλος, τεθριππος.

Απηνεια.
Αλλ' αινῶς ολοῆσιν απηνειῃσιν αρηξεν
Αιητης.—Apoll. 2. 1206.

SYN. Αγριοτης, ωμοτης.

Απηνης.
—Θυμὸς ὑπερφιαλος και απηνής. Il. ο. 94.

SYN. Αινηλεὴς ανεπιεικὴς, αινημερος, αθελγὴς, απρακτος, απανθρωπος, ασυγνωμων, σκληρὸς, χαλεπὸς, ωμηστὴς, αγριοθυμος, φονικὸς, σιδηροφρων.

Απηορος,
Εχθρων απαοροι πλωσσοντι. Pind. Pyth 8.

Απηωρος.
—Απηωροι δ' εσαν οζοι. Od. μ. 435.

SYN. Απηωριος, μετεωρος, διεστὼς. ογκωδὸς.

Απιδανος, Nom. Fluv.
Ενθα μεν Απιδανὸς τε μεγας κ) διος Ενιπευς
Αμφω συμφορεονται αποπροθεν εις ἓν ιοντες.
Ap. 1. 38.
Πηρεσιην ἐς εναιεν επ' Απιδαιοιο ρεεθροις
Πηνειὸς μισγων ξυνὸν ρὸον εἰς αλα πεμπει.
Orph. 162.

PHR. —Δινηεντος εφ' ὑδασιν Απιδανοιο.
—Και ποταμȣ ἱερον ροον Απιδανοιο.
—Ενθα τον καλλιςων ὑδατων πατερα
Φασιν Απιδαιον πεδια λιπαινειν. Eur.

Απινυσσω.
—Ὁ δ' αργαλεῳ εχετ' ασθματι κῆρ' απινυσσων. Il. ο. 10.
—Δοκεεις δέ μοι ȣκ απινυσσειν. Od. ζ. 258.

SYN. Εκπνεω.—αλογεω, αφραινω, παραφρονεω.

Απιος
Τηλόθεν εξ Απιης γαιης—Il. α. 270.

SYN. Αλλοδαπος.

Απιος. Και δὴ μὰν απιοιο πεπαιτερος — Theoc. 7. 120.

Απις.
Μεμφιν ες ηγαθεην πελασας ἱερας τε πολῆας
Απιδος, ἁς περι Νεῖλος αγαρροος εστεφανῶται.
Orph. 45.

SYN. Σεραπις.

EPITH. Νειλῶος.

PHR. Και μοσχος πολυσαρχος Απις. Naz
Αραψ Κρονος. Nonn. Βȣς, Μαρεωτικος, Μεμφιτης.

Απισαων. Nom. pr.
—Απισαονα ποιμένα λαῶν. Hom. λ. 577.

Απιστεω.
Εχθροῖς απιστῶν ȣποτ' αν παθοις βλαβην. Sent.

SYN. Απιστως εχειν.—απελπιζω.

Απιστια,
Πιστεις δ' ἆρα ὁμῶς, κ) απιστιαι ωλεσαν ανδρας, Hes. 2. 370.

Απιστοσυνη.
Ταν ἐμὰν ὑμνευσαι απιστοσυναν. Eur. M. 423.

SYN. Απειθεια, δυσελπιστια, απογνοια, απογνωσις, αγνωμοσυνη.

Απιστοκορος,
Ανδρες απιστοκοροι.—Sibyl. 1.

Απιστος.
Ωμηστὴς και απιστος ανὴρ ὅδε—Il. ω. 207.

SYN. Ασπονδος, περισπονδος δυσπιστος, απειθὴς, αβεβαιος, αγνωμων, ὑπερφιαλος. απιθαιος, παραλογος, ανυπερβλητος.

Απλανητος.
—Παντεσσι σαφὴς, απλανητος ὑπαρχει. Sib. 1.

SYN. Απλανὴς, ευσταθὴς, ευτακτος.

Απλαστος.
—Αλλ' αδαμαντος εχον κρατεροφρονα θυμὸν
Απλαστοι.—Hes. ε. 147.

SYN. Αμειλιχος, απελαστος.—αδαιδαλτος, απαραποιητος.—αληθινος, αδολος.

Απλατος, Απλητος.
—Ὁς απλατον αμφελικτος ἑλικ' εφρȣρει. Eur. Herc. F. 399
Ισχυς δ' απλητος, κρατερὴ—Hes. θ. 153.

SYN. Αβατος, απλετος, απελαστος, απροσπελαστος. απροσβλητος, απροσανῆτος, ακιχητος, απληστος.

Απλετος
Απλετοι ὑγρὰ κελευθα διασκαιροντες ἕποντο
Ιχθυες.—Apoll. 1. 574.

SYN. Πολυς. μεγας, παμμεγεθης, ευμεγεθης, πελωριος, ὑπερφυὴς, απειρος, ασπετος απροσπελαστος αχωρητος.

Απληγίς.
Εκ δε τῆς εμῆς χλανίδος
Τρεῖς απληγίδας ποιῶν. Arist. Suid.

SYN. Ιματιδιον.

Απληγιος.
Ουτ' αν πολυπραγμων εστιν αλλ' απληγιος.
Suid.

SYN. Απλοος, απραγμων. αναιτιος, ανεγκλητος,

Απληστια.
—Ειτ' απληστιαν λεγȣς
Πασαις γυναιξι προστιθεῖσ' αν ευρεθης. Eur. Andr. 217.

SYN.

SYN. Ακοριa, αμετρια.

Απληστ...

Και της απληστυ τησδε συν χαρα βοης. Soph. El. 1350.

—Τας απληστυ κοιτας ερως. Eur. M 150.

SYN. Απλετος. απλημων, απληρωτος, ανεκπληρωτος, ατος, κακορος, ακορεστος ακαταπαυστος.

Απλοια.

Μαλιον απλοϊης,—Call. 3. 230.

—Απλοια χρωμενοι κατ' Αυλιδα. Eur. I. A. 88.

EPITH. Δεινη.

Απλοϊς.

Δωδεκα δ' απλοϊδας χλαινας.—Il. ω. 230.

SYN. Απλοκος, απλοος.

Απλοος, Απλους.

Εμαθον τυς τροπυς απλυς εχειν. Eur. I. A. 927.

—Απλουν κακον. Soph. Oed. T. 527.

SYN. Ακακος, ακεραιος, ευηθης, ευγνωμων, απλοϊκος, αρχαϊκος, αρχαιος, απεριτ...ς, αυτοσκευος, αφελης, λιτος, σχεδιος. μωρος, κυφος, μονοειδης.

Απλοος, Απλυς, Απλωτος.

—Και απλοον εσσεται υδωρ. Musæ 204.

Χευμασιν απλωτοισι.—Orph. 1049.

Απλοω.

Υπο κυρτοισι κυπελλοις

Τον εμον νεον απλωσας, Anac. 39. 22.

SYN. Αναπτυσσω, αναπεταζω, εκτεινω.

Απλυτος.

Αυτη δ' αλυτος απλυτος τ' εν ειμασιν—Sim.

SYN. Αλυτος, ανιπτος, ρυπαρος.

Απνευστος,

—Ο δ' απνευστος και αναυδος. Od. ε. 456.

Απνοος, Απνυς.

Απνοα παντ' εγενοντο παραχρημ'—Call. Ep. 9. 3.

—Ειμι γαρ απνυς. Ib. 6. 9.

SYN. Αψυχος.

Αποαινυμαι,

—Θεος δ' αποαινυτο νοστον. Od. ν. 419.

Αποαιρεομαι.

Δωρ' αποαιρεεσθαι Il α. 230.

SYN. Αινυμαι, απαινομαι, αφαιρεομαι.

Αποβαινω, Αποβαινομαι

Εξ ιππων δ' ανεβαινεν επι χθονι.—Il. ω. 459.

Ως αρα φωνησας απεβησατο.—Il. α. 428

SYN. Εκβαινω, καταβαινω, συμβαινω, καταϊσσω, κατειμι, καταδυω, κατερχομαι, αποφευγω. απερχομαι, αποκαταβαινομαι.

Αποβαλλω.

—Απο δε χλαιναν βαλε—Il. β. 183

—Τι τον φιλεοντ' αποβαλλεις; Theoc. 11. 19.

SYN. Εκβαλλω, καταβαλλω, αναβαλλω, αποπεμπω, εκπεμπω, αποστελλω, αποτρεπομαι, αποτιθεμαι, απολεγομαι. ...απολυω, απογινωσκω. αποδοκιμαζω, αποσκευαζω, παρωθω. διαθεμαι, προιημι, εξιλλω, απορριπτω.

Αποβλαπτω.

Τοιυδ' αποβλαφθεισαν αρτιως φιλυ. Sop. Aj 954.

SYN Αποστερεω, αμερω, βλαπτω.

Αποβλασανω. Vid. Βλαστεω.

Ματρος κειναν απεβλασον ωδινος. Ib. Oed. C. 550.

Αποβλεπτος.

—Παρθενοισιν αποβλεπτος μετα. Eur. Hec. 354.

SYN. Περιβλεπτος. αριζηλος, αγαστος, ενδοξος, περιβοητος. περιοπτος, περιφανης, προφανης, καταφανης, συμφανης, παρασημος.

Αποβλεπω.

—Ουδ' αποβλεπει εις ταυτα Menand.

Αποβλεπων εις τον αγρον ειρηνης εραν. Aris. A. 32.

SYN. Επιβλεπω, εμβλεπω, αναβλεπω, προσβλεπω, αφοραω, προσοραω, ενοραω, εισοραω, εσοραω, εφοραω. καλοπτευω. οπιπτευω. εποπτευω, επιλευσσω, προσλευσσω, παπταινω, επισκεπτω, επιστρεφω, δεχομαι, επιθεαομαι, δοκευω, θαυμαζω, παπταινω.

Αποβλητος.

Ουτοι αποβλητον επος εσσεται ο,ττι κεν ειπω. Il. β. 361.

SYN. Αδοκιμος, αλιμος, αβελτερος, αποπεμπτος, αναριθμος, επιρρητος, αποθεσος, εκκηρυκτος, προβλητος, εκβολιμος, εκβολιμαιος, αποβολιμαιος, καταπλυστος, φαυλος.

Αποβλιττω.

—Ο δ' απεβλισε θοιματιον μυ. Arist. Av. 498.

SYN. Βλιττω, αποπιεζω, αφαιρεομαι.

Αποβλυζω.

—Αποβλυζων εν νηπιεη αλεγεινη. Il. ι. 487.

SYN. Αναβλυζω, απεμεω, αναβαλλω. εκβαλλω.

Αποβλωσκω.

Ωρη αποβλωσκειν μη πριν φαος ηελιοιο

Δυη υποφθαμενον.—Apoll. 3. 1143.

SYN Αποχωρεω, απαλλαττομαι, αφισαμαι.

Αποβολιμαιος. Vid. Αποβλητος.

—Αποβολιμαιος των οπλων εγινετο. Arist. Pa. 677.

Αποβοσκομαι.
Δενδρεσιτ' εξεζομενα καρπον αποβοσκεται — Arist. Av. 1066.
SYN. Καταβοσκομαι. καταβρωσκω, νεμομαι, εκκαρπιζομαι, καρπευμαι.

Αποβραζω.
Ουδεν απεβρασε σαυλον αλετριςι—Call. Ep.
SYN. Αποβραττω,—αποζεω, εκζεω

Αποβριζω.
Ενθα δ' αποβριξαντες εμειναμεν ηω διαν. Od. ε. 151.
SYN. Βριζω, καθευδω, αφυπνοω.

Αποβωμι⊛, αποβωμ⊛.
Αποβωμι⊛ αν εχει θυσιαν Κυκλωψ. Eur. Cyc. 364.
SYN. Αθε⊛, ανοσι⊛.

Απογον⊛.
Αυταρ εισιν απογονοι τε — Soph. Oed. C. 551.
SYN. Παις. εκγον⊛, επιγενομεν⊛, επισπορ⊛.

Απογυιοω
Μη μ' απογυιωσης —Il. ζ. 265
SYN. Καταγυιοω, εξαθενιζω, εξαρθοω, εκνευριζω, απονευροω, αποκολοω, εκλυω, εκθηλυνω.

Απογυμναζω.
Θεες ατιζων, καπογυμναζων στομα. Aesch. S. T. 447.
SYN. Γυμναζω αθλευω. αδολεσχεω.

Απογυμνοω.
Μη σ' απογυμνωθεντα κακον, κ) ανηνορα θειη. Od. κ 301.
SYN. Γυμνοω, παραγυμνοω, αποψιλοω, αποδυω, συλαγωγεω.

Αποδαζομαι.
Ημισυ των εναρων αποδασσομαι—Il. ρ. 231.
SYN. Δαιω. δαζομαι, δαιζω, διαιρεω, απομεριζω, αναδιδωμι.

Αποδαυλιζω
—Καποδαυλιζων ξυλω Eur. Supp. 717.
SYN. Ολαω, συντριβω, συγκοπτω, καλακοπτω, καλαθραυω, κατερεικω, καλαφλαω, καλατεμνω, συλλεοω.

Αποδειδισσομαι.
—Απο γαρ δειδισσετο ταφρος. Il. μ. 52.
SYN. Απειργω, ανειργω, αποτρεπω, καταπληττω.

Αποδεικνυμι.
Ουδεν γε τρανως απεδειξας. Eur. Rh. 40.
SYN. Αναδεικνυμι, επιδεικνυμι, ενδεικνυμι, δηλοω, δηλοποιω, εκδηλοω. αναγορευω, αποσαφεω, διασαφεω, διασαφηνιζω. σαφηνιζω, αναφαινω, υποφαινω, παρεμφαινω, εμφαινω, τρανοω, διατρανοω, μηνυω, αποδιδωμι, παραδιδωμι, ανατιθεμαι, διασημαινω επισημαινω, προτυπηριζομαι, υπογραφω χαρακτηριζω μαρτυρομαι.

Αποδειξις.
—Κεκ' αποδειξιν των υπο γαιας. Eur. Hipp. 196.
SYN. Ενδειξις, αποφανσις, εμφαντις, εμφασις, επιφασις, δηλωσις, δοκιμη, δοκιμασια, ενδοσιμον. επιδειγμα. επισημασια, διατυπωσις, υποτυπωσις, σημειον, καλαγραφη. χαρακτηρισμος. βασανος πιστις.—αιρεσις, χειροτονια.

Αποδειροτομεω
Δωδεκα δε προπαροιθε πυρης αποδειροτομησω Τρωων αγλαα τεκνα—Il. σ. 336.
SYN. Δειροτομεω, αποτραχηλιζω, εκτραχηλιζω, αποκεφαλιζω, καρατομεω, κεφαλοτομεω, αυχενιζω.

Αποδεκτε⊛
Αλλ' αποδεκτεα ταυτ' εςιν ομως. Arist. L 500.
SYN. Δεκτε⊛, αποδεκτ⊛.

Αποδερω.
Τοισι θεως απεδειρα —Theoc 25. 278.
SYN. Αποδερματοω, δερω, εκδερω, εκδερματιζω, απολεπω, απολεπιζω, καλαξαινω, περισκυτιζω αποσκυλευω, εκλεπιζω.
PHR. Ερυειν λασιαυχενα βυρσαν. Theoc.

Αποδεχομαι
—Και εκ απεδεξατ' αποινα. Il. α. 95.
SYN. Δεχομαι, προσδεχομαι, παραδεχομαι, διαδεχομαι, καλαδεχομαι, ενδεχομαι, υποδεχομαι, αναλαμβανω, απολαμβανω, απεχω.—επαινεω, δοκιμαζω—επαγγελλω, ομολογεω

Αποδημεω.
—Ει δ' ετως αρα σοι δοκει ως' αποδημειν. Theoc. 14. 58.
SYN. Εκδημεω. αποξενεμαι, επιξενεμαι, ξενιτευω, ξενιτευομαι.

Αποδημ⊛.
Ουκ αποδαμι Απολλωνος τυχοντες. Pind. Pyth. 4.
SYN. Εκδημ⊛, αποδημητης, αδημ⊛, ξεν⊛. αποικος, αποφυλιος, αφεστιος, αποτροφ⊛, απων, θυραι⊛.

Αποδιδωμι.
—Κελεαι δ' εμε τηνδ' αποδεναι. Il. α. 134.
SYN Αναδιδωμι, εκδιδωμι, παραδιδωμι, προσαπτω, προσνεμω, προστιθημι, περιτιθημι, αποκαθιστημι, εξηγεομαι. αναριθμεω. απεμπολεω.

Αποδικω.
—Πεπλον απεδικε—Eur. Herc. F. 1204.
SYN. Δικω, βαλλω, αποβαλλω.
Αποδιωκω.
Ουκ αποδιωξεις σαυτον εκ της οικιας. Arist. N. 1299.
SYN. Διωκω, απελαυνω, αλαλκεω. αποβουκολιζω. εκκορακιζω.
Αποδοχμοω.
Κατ' αποδοχμωσας παχυν αυχενα.—Od. ι. 372.
SYN. Δοχμοω, λοξευω, πλαγιαζω, στρεβλοω, επικαμπτω, καλακαμπω.
Αποδραω
—Εκ νηος αποδρας. Od. π. 65.
SYN. Αποδιδρασκω, διαδιδρασκω, αποφευγω, διαφευγω. απολιταργιζω, δραπετευω.
Αποδρεπω.
—Τοτε παντας αποδρεπεν οικαδε βοτρυς. Hes. ε. 609.
SYN. Αποδρεπομαι, εκδρεπομαι, δρεπω, αποδραττω, αποδραττομαι, απολεγω, αναλεγομαι, εκλεγομαι, αποτρυγαω.
Αποδρυπτω.
—Αποδρυψωσι δε παντα. Od. ρ. 480.
SYN. Αποδρυφω, αποσυρω, αποδερω, διασπαω.
Αποδυρομαι.
—Καποδυρομαι σποδω. Soph. El. 1128.
SYN. Οδυρομαι, αποιμωζω.
Αποδυω
—Επει κ' απο τευχεα δυω. Il. χ. 125.
SYN. Αποδυμι, εκδυομαι, αποσυλεω, συλαω, απογυμνοω. αποστερεω. αφαιρεομαι. απαμφισκω, εκλωπιζω, αφιματοω. περισπαω.
Αποειπω.
—Και κατανευσον—η αποειπε. Il. α. 515.
SYN. Απειπω, ανανευω, απαγορευω, απαρνεω.
Αποεργαθω, Αποεργω.
—Ρακεα μαγαλης αποεργαθεν ωλης. Od. φ. 221.
—Μικρος δε λιθος μεγα κυμ' αποεργει. Ib. γ. 296.
SYN. Αφοριζω, διοριζω, αποχωριζω, διαχωριζω, διαιρεω, διακρινω, αποκρινω, διιστημι, νοσφιζω, νοσφιζομαι, αποζευγνυμι, απειργω.
Αποερρω.
Μη μιν αποερσειε μεγας ποταμος βαθυδινης. Il. φ. 329.
SYN. Αναρπαζω, διαφθειρω, αποπνιγω. απερρω.

Αποζευγνυμι.
—Ορφανον τ' αποζυγεις, Eur. Ph. 1005.
SYN. Διαζευγνυμι, αναζευγνυμι, αποεργω, απαμειρω, απαρταω, απολυω, διαλυω, αποταττω, αποχαριζω. αφιστημι, διιστημι, διακοπτω. μεταγω.
Αποθαυμαζω.
—Αφαρ δ' απεθαυμασ' ονειρον. Od. ζ. 49.
SYN. Θαυμαζω, υπεραγαμαι, αποβλεπω.
Αποθεστος.
Δη τοτε κειτ' αποθεστος.—Od. ρ. 296.
SYN. Αποβλητος.
Αποθλιβω
Μαστιγιτ' ευ το νωτον αποθλιψειν σεθεν. Eur. Cyc. 236.
SYN. Εκθλιβω, αποθλαω, αποκναιω, αποπληττω, αλοαω. απορηγνυμι. αποτιναςσω.—ταλαιπωρεω, κακοω, καλαπαλεω.
Αποθνησκω
—Αποθνησκων εν δωμασιν υψηλοισιν Od. φ. 33.
SYN. Θνησκω, εκθνησκω, αποιχομαι, κατοιχομαι, απερχομαι, αποβιοω, απαλλαττομαι, απογινομαι, λυομαι, τελευταω.
Αποθραυω.
Μη—της ευκλειας αποθραυσθης. Arist. N. 993.
SYN. Διαθραυω, συνθραυω, καταγνυμι, καταθλαω, συναραττω, συγκρουω, συγκλαω, συνεπικλαω, συντριβω, διαρρηγνυμι.
Αποθριζω.
Κομας σιδηρον εμβαλουσ', απεθρισας. Eur. Hel. 1204.
SYN. Αποθεριζω, αποκοπτω.
Αποθρισμα.
—Λυγρων αποθρισματα ριζων. Orph. 998.
SYN. Αγμα.
Αποθρωσκω.
Νηος αποθρωσκων.—Il. π. 748.
SYN. Αποπηδαω, καλαπηδαω, αναλλομαι, αφαλλομαι, καθαλλομαι, εκθορεω.
Αποθυμιος.
Αζετο γαρ, μη νυκτι θοη αποθυμια ερδοι. Il. ξ. 261.
SYN. Αηδης, ατερπης, αχαριστος, δυσαρεςος, εχθρος, ασηρος, δυσχερης, λυπηρος.
Αποικεω.
—Τυ δ' εκαστοτερω εμ' αποικεις. Theoc. 15. 7.
SYN. Αποναιω, μεθισαμαι.
Αποικια.
Παρ' ευανορι Αυδου Πελοπος αποικια. Pind. Ol. 1.

SYN.

SYN. Αποικισμὸς, κατοικια, μετοικησις, αποξενωσις, κληρουχια. απαιοστασις, μεταστασις.

Αποικιζω.

Θρινακιην ες νῆσον απωκισε.—Od. μ. 135.

SYN. Αποξειοω, αποπεμπω, εξοριζω, οστρακιζω, αποστρακιζω, εξοστρακιζω, φυγαδευω, αποδιατομπῦμαι, αποκηρυττω.

Αποικος.

Μυσας φρεσιν αποικυς. Anac. 172. 48.

SYN. Ξενος, αποδημος—εποικος, οικητωρ.

Αποιμωζω.

Αυτὴ πρὸς αυτὴν πατέρ᾽ αποιμωξῃ φιλον. Eur. M. 31.

SYN. Οιμωζω, αποδυρομαι, ανακλαιω, ανακωκυω, αιαζω. γοαω.

Αποιναω.

—Και τὶς ανδρας αλκιμυς
Δαιμων αποινωσας ελασεν. Pind. Nem. 5.

SYN. Λυτροω, ανταδικεω, αμυνω, τιμωρεω.

Αποινοδικος.

—Αποινοδικοι τε Δικαι. Eur. Herc. f. 887.

SYN. Εκδικος, εκδικητης, αμυντωρ, αμυντηριος, τιμωρὸς, τιμηορος.

Αποινοδορπος.

—Λυκυ αποινοδορπυ. Lyc. 902.

Αποινον.

—Φερωντ᾽ απερεισι᾽ αποινα. Il. α. 13.

SYN. Δῶρον, λυτρον—ποινή.

EPITH. Αγλαὸν, αξιον, αεικές.

Αποιχομαι.

Οιδα γαρ ὁ,τ᾽ι κακοι μεν αποιχονται πολεμοιο Il. λ. 408.

—Ὁπως δη δηρὸν αποιχεται—Od. δ. 109.

SYN. Απερχομαι, απολειπω, απειμι.—αποθνησκω.

Αποκαθαιρω

Ιν᾽ αποκαθαιρω την τραπεζαν τυτῳί. Arist. Pa. 1217.

SYN. Καθαιρω, εκκαθαιρω. απομασσω.

Αποκαινυμαι.

Οἶος δή με Φιλοκτητης απεκαινυτο τοξῳ. Od. θ. 219.

SYN. Καινυμαι, επικρατεω, νικαω, υπερνικαω, υπερβαλλομαι, υπερβαινω, υπερπαιω, υπεραιρω, υπερεχω, υπερφερομαι, προεχω, περιειμι. περιγινομαι, παρελαυνω.

Αποκαιριος.

Το γάρ μοι—μαθεῖν ϐκ αποκαιριον, Soph. Ph. 156.

SYN. Ακαιρος, ατοπος.

Αποκαιω.

Η κεν απὸ Τρωων κεφαλας κ) τευχεα κῆαι Il. φ. 336.

SYN. Καιω, κατακαιω, αιθαλοω, αναφλεγω.

Αποκαλεω.

—Ξυναιμον αποκαλῦντες. Soph. Aj. 738.

SYN. Ανακαλεω, εκκαλεω, επικαλῦμαι. αποκικλησκω, αποσυμβυλευω, αποσπευδω, απαγορευω, μεταπεμπομαι.—απαγω, αποτρεπω, αφιστημι.

Αποκαμνω.

—Ου γαρ δεῖ μ᾽ αποκαμνειν. Soph. Oed. C. 1859.

SYN. Καμνω, εκκαμνω, ταλαιπωρῦμαι. απαγορευω αποτρυομαι, καταπονῦμαι. εκλυομαι.

Αποκαμπτω.

Ευφαμοις πονοις μοχθεῖν ϐκ αποκαμψω. Eur. I. 135.

SYN. Αναινομαι, παρεκτρεπομαι, αποτρεπω, φευγω.

Αποκαπυω.

—Απὸ δε ψυχὴν εκαπυσσε. Il. χ. 467.

SYN. Αποπνεω, αναπνεω, αποψυχω.

Αποκειρω, Αποκειρομαι.

—Απὸ δε φλεβα πᾶσαν εκερσεν. Il. ν. 546.

Στας απενευθε πυρης ξανθὴν απεκειρατο χαιτην. Il. ψ. 141.

SYN. Αποκοπτω, αποτεμνω, αποκομαω, αποκορσοω, αποπελεω, αποστερεω. μορεω.

Αποκερδαινω.

—Κάποκερδαινων ποτε. Eur. Cyc. 431.

Αποκηδεω.

Αικ᾽ αποκηδησαντε φερωμεθα χεῖρον αεθλον. Il. ψ 413.

SYN. Αμελεω, απομελεω, αφροντιζω, αποφροντιζω, ακηδεω.

Αποκινδυνευω.

Κἀποκινδυνευετον λεπτόν τι κ) σοφὸν λεγειν. Arist. R. 1139.

SYN. Αποτολμαω. αποδειλιαω.—
Πεῖραν λαμβανω, ποιεομαι.

Αποκινεω.

Μή μ᾽ αποκινησωσι.—Od. χ. 107.

Αλλος μεν μογεων αποκινησασκε τραπεζης. Il. λ. 635.

SYN. Εκκινεω, διακινεω. ωθῶ, απωθεω, παρωθεω, διωθῦμαι, εκτρεπω. διακρυω, εξαιρεομαι, υπεξαιρομαι, αποσειω, αποσκευαζω, απελαυνω, αναχωκαλευω, αφιστημι, απαλλαττω. απειργω, απερχομαι, διακρυω.

Αποκινος.

Αλμ᾽ εὗρέ τιν᾽ αποκινον απὸ τϐ δεσποτϐ. Arist. Eq. 20.

SYN. Φυγὴ, αποχωρησις, αναχωρησις, αφοδος, αποδρασις.

Αποκιω.
Λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιών.—Od. π. 156.
SYN. Αποχωρεω, απερχομαι.

Αποκλαιω, αποκλαιομαι.
Οι μέν γ' αποκλαιονται πενιαν αυτῶν Arift. V. 562.
SYN. Κατακλαιω, ανακλαιω, αποδακρυω, αποδυρομαι, κατοδυρομαι, ολοφυρομαι, καταστενεω.

Αποκλαω
Ηδη νῆα μελαιναν απεκλασε διχθάδι χερσιν. Mufæ 298.
SYN. Κλαω, απορρηγνυω, αποσπαω, κατακοπ]ω, κατατεμνω, διασχιζω, διαβαλλω, διασυρω.

Αποκλειω.
Το μη 'ποκλῆσαι τοὐμὸν αθλιον δεμας. Soph. Oed. T. 1401.
SYN. Κλειω περικλειω, διακλειω, ενκλειω, εναποκλειω, συγκλειω, καλακλειω, κληζω, πακτοω. απειργω, διαπειργω, καθειργω, πωμαζω, συμπ]υσσω, εγκαθειργνυω. αποθυροω.

Αποκλεπ]ω.
Μηποτ' αποκλεψειν.—Hom. M. 519.
SYN. Κλεπ]ω, εκκλεπ]ω, διακλεπ]ω.

Αποκλινω
Ημ@ δ' αψ εις αὖλιν αποκλινεσι νομῆες. Hom. V. 169.
SYN. Εκκλινω, εγκλινω, μετακλινω, εντρεπω, αποτρεπω, εκτρεπομαι, ανακομιζομαι, παρεκτρεπομαι, μεlαβαινω, καlακαμπ]ω, καlακυπ]ω, απονευω, λιαζω, φευγω.

Αποκλυζω.
—Χειμερη δε παλαι αποεκλυσεν ἁλμη. Apoll. 1. 366.
SYN. Εκκλυζω, εκνιπ]ω, εκλυω, απολυω.

Αποκναιω.
Αλλ' αυτήν μοι την δυλειαν
Ουκ αποφαινων αποκναιεις, Arift. V. 679
SYN. Λυπεω, οδυναω. αποθλιβω, αποθλαω, διαφθειρω, ενοχλεω, απολλυω, αποκοπ]ω, παρεκ]εινω.

Αποκνισμα.
—Σφυραδων αποκνισμαlα. Arift. Pa. 791.
SYN. Αποκομμα, αποτμημα.

Αποκοιμαομαι.
Τὶ ουκ απεκοιμηθημεν ἑσω ὀσον στιλην. Arift. V. 213.
SYN. Αποκοιτεω, αποκαθευδω, απονυσταζω.

Αποκομμα.
—Πετρας αποκομμ' ατειραμν. Theoc. 10. 7.
SYN. Κομμα, αγμα, ελασμα, θραῦσμα, θρυμμα, κλάσμα. αποκλασμα, αποσχισμ@, αποκνισμα, τεμαχ@, τρυφ@, ψαμός

Αποκοπὰ.
—Πολυαιμων φονι@—αποκοπὰ κρατός. Æsch. Supp. 848.
SYN. Απολομὴ, αποlομια, καlαlομὴ, διακοψις. αποκοψις, εκκοψις, επικοπὴ, διαλυσις. κολοβωσις.

Αποκοπ]ω
—Καρη απεκοψε παραστας. Il. λ. 261.
SYN. Εκκοπ]ω, εκτεμιω, αποτεμιω, απαρασσω, απορρασσω, διαιρεω. αποσχιζω, απαμαω, αποεργω, αποτμηγω, διαπριω.

Αποκοσμεω,
—Αμφιπολοι δ' απεκοσμεον εντεα δαιτός. Od. η. 232.
SYN. Αφαιρεω.

Αποκυφιζω.
Ουδὲν παθεων αποκυφιζυσα. Eur. Hec. 105.
SYN. Κυφιζω, ανακυφιζω, επικυφιζω, επαιρω, ελαφρυνω, αποφορτιζομαι.

Αποκρεμαω
Αυχεν' απεκρεμασεν—Il. ψ, 879.
SYN. Κρεμαω, ανακρεμαω.

Αποκρινω, αποκρινομαι
Συ δ' αποκριναί μοι τοδί. Arift. Th. 737.
Τὼ οἱ αποκρινθεντε—Il. ε. 12.
SYN. Απαμειβομαι. εκκρινω, διακρινω. αποκριθυνω, αποβαλλω, αποκοπ]ω, αφοριζω, αποχωριζω, εκλεγω, απολεγω, επιλεγομαι, διατατ]ω. διωθεμαι, αποδοκιμαζω, απογινωσκω, αθετεω.
PHR. Αποκρισιν ποιεῖσθαι Μειλιχιην ημειβετο γῆρυν αρειξας Nonn Αληθεσιν μυθοισιν αμειβαιην περι φωνήν. ib. μυθοισιν αμειβομενος προσεειπεν. ib.

Αποκρισις.
Τῶν αγαθῶν εσθλὴ μεν αποκρισις, εσθλὰ δε εργα. Theog. 1169.
SYN. Εκκρισις, απολογια.

Αποκρυω.
Κυλισκιον το χεῖλ@ αποκεκρυμένον. Arift. A. 458.
SYN. Εκκρυω, ανακρυω, εκβαλλω, αποκλαω, αποσειω. αποωθεω.

Αποκρυπ]ω, Αποκρυπ]ομαι.
—Απεκρυψεν δὲ μοι ἵππυς. Il. λ. 717.
SYN. Κρυπ]ω, εγκρυπ]ω, επικρυπ]ω, συγκρυπ]ω, καlακρυπ]ω, ὑποκρυπ]ω, καλυπ]ω, κευθανω, ὑποκλεπ]ω, λανθανω. αλιβδυω, ειλυω. καlαδυνω.

Αποκτεινω.

Ημιν

Η μιν αποκλεινω αἰ κεν κρεισσων γε γενωμαι;
Od χ. 167.
SYN. Κτεινω. κτεννω, κτιννυω, κτεννυμι, κατακτεινω, αποκτιννυω, αφανιζω, καινω. αναχραομαι, αποχραομαι, διαχραομαι, περνω, καταπεφνω. θανατοω νεκροω, μιαιφονεω. ολεκω, αποσφαττω, αποσφαζω, διαχειριζω, διαχειριζομαι, διεργαζομαι, κατεργαζομαι. ανηιρω, εναιρω, εναριζω. ανθρωποκτονεω, διαφθειρω, φονευω, εγχυτριζω.

Αποκτισις.
Ηγαγε Θηραιην ες αποκτισιν—Call. 2 75.
SYN. Κτισις, κτισμα. αποικια.

Απολαιμοτομος.
—Απολαιμοτομοντε. Eur. Hec. 206.
EXP. Αποτεμνημενην τον λαιμον.

Απολακτιζω
—Μη 'πολακτιζης λεχος το Ζηνος. Æsch. Pr. 652.
SYN. Απερριπτω, ατιμαω.

Απολακτισμος.
—Καπολακτισμοι βιε. Supp. 949.
SYN. Βλαβη, εκβολη.

Απολαμπω
—Η δ' αστηρ ως απελαμπεν. Il. τ. 381.
SYN. Εκλαμπω, διαλαμπω, αναλαμπω, αποστιλβω. εξαισσω.

Απολαπτω.
—Απολαψεις ὅτι πλεῖστον δυνασαι. Arist. N 809.
SYN. Καταπινω, εκπινω.

Απολαυσις.
Ευκλειαν ὑμῖν πατρὸς, απολαυσιν καλῶν. Eur. Herc. f. 1370.
SYN. Απολαυσμα. τερψις, καρπός. ευχρηστημα.—επιτυγια, επιτευξις.

Απολαυω.
Αγαθὸν γαρ απελαυσ' ουδὲν αυτε πωποτε.-Arist. Pl. 236.
SYN.- Ονaμαι, απονaμαι, επαυρεω. επαυρισκω, επαυρομαι, επιτυγχανω, καρπιζω, καρπιζομαι, επικαρπιζομαι, καρπουμαι, κτaομαι, μετεχω, κυριευω, καταλαμβανω, ωφελεομαι, χραομαι. κρατεω.

Απολειβω. Απολειβομαι.
Καιροσεων δ' οθονέων απολειβεται ὑγρον ελαιον. Od. η. 107.
SYN. Λειβω, καταλειβομαι. αποχεω, αποσταζω. αποσταλαω, αποσταλαζω, καταςταζω.

Απολειπω.
Ουδ' απολειπεσιν κοῖλον δομον.—Il. μ. 169.
SYN. Ελλειπω, καταλειπω, εγκαταλειπω, παραλειπω, προλειπω, επιλειπω, ὑπολειπω, καταλιμπανω, αφιημι, παριημι, προιεμαι, προδιδωμι αποκαινυμαι.

Απολεμος.
Απολεμω δε χερὶ λειψεις βιον. Eur. Hec. 1033.
SYN. Απτολεμος, αμαχος, αθενής. αταραχος.

Απολεπω.
Αλλ' ὥσπερ ωὸν—απολεψαντα χρή. Arist. Av. 674.
SYN. Λεπω, περιλεπω, περιλεπιζω, εκλεπιζω, απολεπιζω, πτισσω. περιφλοιζω, αποδερω, ολοπτω.

Αποληγω.
Ὡς ανδρῶν γενεὴ, ἡ μὲν φυει, ἡ δ' αποληγει. Il. ζ. 149.
SYN. Ληγω, καταληγω, αφισταμαι, παυομαι, αναπαυομαι, αποπαυομαι, διαλειπω, επιλειπω.

Απολιβαζω.
Ουκ απολιβαξεις, ὦ κακιστε—Arist. Av. 1467.
SYN. Αναχωρεω.

Απολιγαινω
Η δ' απολιγαινη τες αγορανομες καλῶ. Arist. Av. 967.
SYN. Θορυβεω, αποθορυβεω.

Απολις.
—Απολις, ερημος, αθλιωτατη βροτῶν. Eur. Hec. 810.
SYN. Αποπτολις, απολιτης, λιποπατρις, εξοριστος, ανοικος, εκδημος, τηλωπὸς, ὑπεροριος, εκδημος, εκκηρυκτος. μετανασtης, φυγὰς, φυξηλις.
Ουδ' αλεγεινοτερον κ̀ κυντερον, ὅς κεν αναγκῃ Φυσιπολιν πατρης τελεσῃ βιον αλγινοεντα, Ξεῖνον εν αλλοδαποῖσιν ατιμιης ζυγὸν ἑλκων. Opp. αλ. α.

Απολιταργιζω.
—Τι θᾶττον απολιταργιεῖς
Απο τῆς θυρας;—Arist. N. 1255.
SYN. Αποτρεχω, αποσκιρταω.

Απολιχμαομαι.
Οἵ σ' ωτειλης—Αἷμ' απολιχμησονται—Il. φ. 123.
SYN. Απολειχω, εκλειχω, καταλειχω, ὑπολειχω, λιχμαω, λιχμαζω.

Απολλυμαι.
Ταων ουποτε καρπος απολλυται—Od. η. 117.
SYN. Ολλυμαι, διολλυμαι, ολεκομαι, παραπολλυμαι, απολεσκομαι, αποφθιομαι. καταφθινομαι, φθινω, φθινυθω. αποφθινυθω, διαφθειρομαι, ερρω, οιχομαι, αποθνησκω, συντηκομαι.

Απολλυμι.

Αλλά με λογοις απολλυς —Soph. El. 1376.
SYN. Ολεω, απολεω, ολεκω, ολλυω, ολλυμι, διαπολλυμι, φθειρω, ανατρεπω, αποβαλλω, αποκτεινω.

Απολλων.
—Φορμιγγος περικαλλέος, ἣν εχ' Απολλων. Il. α. 603.
—Εκηβολω Απολλωνι. Ib. 438.
SYN. Φοῖβος, Αγυιεὺς, Εκατος, Λοξίας, Παιὰν, Βοηδρομιος, Σμινθεὺς.
EPITH. Αργυροτοξος, κλυτοτοξος, χρυσοτοξος, τοξοφορος, αγνομαντις, ακεσιμβροτος, αληθὴς, αγαυὸς, αγρευτὴς, αθανατος, Ακτιος, αφητωρ, αποτροπαιος, αοσσητὴρ, ακεστωρ, βοηδρομιος, δεινὸς, δαφνηφόρος, δαφναῖος, Δελφινιος, Δελφος, εκατος, εκατηβελετης, ευσκοπος, εὔσκοπος, ευχαιτης, ευλυρας, ευφορμιγξ, εκβατιος, εμβασιος, εωος, Ελικωνιος, ευρυφαρετρας, ζωστηριος, ηϊος, ἠΰς, Θυμβραῖος, ἱμεροφωνος, Καρνεῖος, Κυπειυς, Κοῖτος, Κυνθιος, κερασφορος, κερατρίφος, λυκηγενὴς, Λητοΐδης, λαοσσοος, λυροκτυπος, λιγοεργος, Λυκιος, λυκοκτονος, λιγυμυθος, λιγυφανος, μαντιπόλος, μαντηϊος, Μολοσσὸς, μηλονομας, νομιος, νηοσσόος, νευροπάλος, οιστευτος, παιοψιος, Παταρεὺς, πολισσουχος, Παιηων, προστατηριος, Παγάσαιος, πολυχρυσος, πολυλλιτος, σεμνὸς, τριποδηλάλος, Τελεσσιος, χρυσοχαιτης, χρησμητωρ.

Υμνειω Παιᾶνα, μεγαν θεὸν Απολλωνα.
Αβροτον, αγλαομορφον, ακερσεκομην, άβροχαιτην.
Βριθυνοον, βασιλῆα, βελεσσιχαρῆ, βιοδωτην,
Γηθοσυνον, γελοωντα, γλαυκοβλεφαρον, γλυκυθυμον.
Διογενῆ, διοπαιδα, δρακοντολετην, δασιογηθῆ,
Ευλαλον, ευρυβιην, εκατηβολον, ελπιδοδωτην,
Ζωογόνον, ζαθεον, ζηνοφρονα, ζηλοδοτῆρα,
Ηπιον, ηδυεπῆ, ἡδυθροον, ἠπιοχειρα,
Θηροφόνον, θαλερὸν, θελξιφρονα, θελγεσιμυθον,
Ιαφετην, ἱμερτὸν, ιηϊον, ἱπποκορυστην,
Κοσμοπλοκον, Κλαριον, κρατεροφρονα, καρπογενεθλον.
Λητογενῆ, λαρὸν, λυρογηθεα, λαμπετοωντα,
Μυστοπόλον, μαντιν, μεγαληγορα, μυρομορφον,
Νεβροχαρῆ, νεαρὸν, νηπενθέα, νηφαλεοντε,
Ξυνοχαρῆ, ξυνὸν, ξυνοφρονα, ξυνοδοτῆρα,
Ολβιον, ολβιοεργον, ολυμπιον, ορεσιφοιτην.
Πρηὺν, πανδερκῆ, παναπημονα, πλουτοδοτῆρα,
Ρυσιπονον, ροδοχρουν, ρηξηνορα, ρηξικελευθον,
Σιγαλοεντα, σοφὸν, σελαηγενετην, σωτῆρα.
Τερψιχορον, Τιτᾶνα, τελεστορα, τιμηεντα,
Υμναγορην, ὑπατον, ὑψαυχενα, ὑετοεντα.
Φοῖβον, φοιβαζοντα, φιλοστεφανον, φρενογηθῆ.
Χρησμαγορην, χρυσεον, χρυσοχροα, χρυσοβελεμνον,
Ψαλμοχαρῆ, ψαλτην, ψευσιστυγα, ψυχοδοτῆρα,
Ωκυπον, ωκυεπῆ, ωκυσκοπον, ὡρεσιδωτην. Ep. l. 1.

PHR. Ω θεῶν χοροποιὲ αναξ.—Πυθων ακερσεκομης —Αγητωρ μελεων —Μηνυτωρ κλεπτοντων. —Δηλου ανασσων.—Μαντοσυνης Κορυφαῖος.— Ωριτης Θεὸς —Δελφὶν κερδῷος Θεὸς — Τελειοτατος Θεὸς —Δηλου θεοδμητας σκοπος. — Ιατρος Λοξιος, Τιριναιος.—Αοιδαων μεδεων. — Αιγλητης (ευσκοπου ἕνεκεν αιγλης)— Θεῶν ὥριστος, ὃν ηΰκομος τεκε Λητω.—ακερσεκομης κοιρανος αοιδῆς. — χρυσεων ῥυτωρ τοξων.— Λητους χρυσασπιδος ερνος.
Ωναξ Πυθωνος μεδεων, εκατηβολε, μαντι,
Ος λαχες ηλιβατου κορυφῆς Παρνασσίδα πέτραν.
Ελθε μακαρ Παιὰν, Τιτυοκτονε, Φοῖβε Λυκωρεῦ,
Μεμφιτ', αγλαοτιμε, ιηϊε, ολβιοδῶτα.
Χρυσολυρη, Σπερμιε, αροτριε, Πυθιε, Τιτᾶν,
Γρυνιε, καὶ Σμινθεῦ, Πυθοκτονε, Δελφικὲ μαντι,
Αγριε, φωσφορε, δαιμον ερασμιε, κυδιμε κοῦρε,
Μουσαγετα, χοροποιὲ, εκηβολε, τοξοβελεμνε,
Βακχιε, καὶ Διδυμεῦ, εκαεργε, Λοξια ἁγνὲ,
Δηλι αναξ, πανδερκὲς εχων φαεσιμβροτον ομμα,
Χρυσοκομα, καθαρὰς φημας, χρησμέστ' αναφαινων. κ λ Orph. Hymn.
—Vid Apoll. 2. 676. Θειηγορε, κοιρανε Πειθοῦς,
Τοξοσυνης σκηπτοῦχε, σελασφορε, συγγονε Βακχου,
Τοξοτα, Πιεριδων μεδεων.—Nonn. D.

Απολλωνειος.
—Περγαμων Απολλωνειων. Eur. Or. 1397.
SYN. Απολλωνιος.

Απολογεομαι.
—Και τον απολογουμενον. Arist. V. 775.
SYN. Υπεραπολογοῦμαι, αντιολογοῦμαι, παραιτοῦμαι, προϊσχομαι, προΐσχομαι, εκδικεω, σκηπτομαι, επαμυνω, προφασιζομαι.

Απολουω.
—Και λουσῃ απὸ βρότον αἱματοεντα. Il. ξ. 7.
SYN. Διανιπτω, απονιπτω, διανιζω, ρυπτω, διαρυπτω, πλυνω, εκπλυνω, αποπλυνω, περιπλυνω, κλυζω, εικλυζω, αποκλυζω, αποκαθαιρω.

Απολυμαινομαι.
Λαὸς δ' Ατρειδης απολυμαινεσθαι ανωγεν. Il. α. 313.
SYN. Αγνιζω, καθαγνιζω, περιαγνιζω, καθαιρω, διακαθαιρω, ανακαθαιρομαι, αποκαθαιρομαι, ἁγνευω, εφοσιουμαι, φοιβαζω, αφοιβαζω, λυμαινω.

Απολυμαντὴρ.
Πτωχοὶ, ανιηροὶ, δαιτῶν απολυμαντῆρες. Od. ρ. 377.
SYN. Απερωεὺς, λυμεὼν, λωβητὴρ, λωβητωρ, ὑβριστὴς, φθορος, φθορεύς, ολετηρ.

Απολυω.

Απολυω.
Ουδ' απελυσε θυγατρα—Il. α. 95.
—Κωρα δὲ μιν ουκ απολυει. Bion. 1. 96.
SYN. Εκλυω, διαλυω, παραλυω, καταλυω, απολυτροω, ανιημι, αφιημι, ελευθεροω, απαλλαττω, περισωζω, αθωοω, απογινωσκω.—αποψηφιζομαι, αποδιαιταω.

Απολωβαομαι.
Μανια γαρ ἁλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς
Νυκτερος Αιας απελωβηθη. Soph. Aj 217.
SYN. Λωβαω, λωβαζω, εργαζομαι, ενυβριζω.

Απολωτιζω.
—Κἀπολωτιζη νεους: Eur. Supp. 449.
SYN. Απαμαω, απερυω, αποσπαω, αποτιλλω.

Απομασσω, Αποματτω
Συ δ' Αχιλλεων αποματτει. Arist. Eq 816.
—Ουκ αλεγω, μή μοι κενεαν απομαξης. Theoc. 15. 95.
SYN. Μασσω, αναματτω, εκματτω, σμαω, αποσμαω, επισμαω, σμηχω, αποσμηχω, επισμηχω, ανικμαζω, εκκαθαιρω, μοργνυω, ομοργνυμι, απομοργνυμι, τριβω, αποτριβομαι, ψηχω, αποψηχω αποψαομαι, περιψαω, ρυπτω, τερσαινω—αποικαζω, μετεχω.

Απομειρομαι.
Ηὼς γάρ τ' εργοιο τριτην απομειρεται αἶσαν. Hes. ε. 576.
SYN. Λαγχανω, απολαγχανω, νεμω, διανεμω, κατανεμω, διαμεριζω, διαμοιραομαι, διαιρεω, κληροω, αποκληροω, αναδιδωμι, διαδιδωμι, μεταδιδωμι

Απομεμφομαι.
Πορευθεὶς—απομεμψαμενος εμοῦ. Eur. Rh. 900.
SYN. Μεμφομαι, καταμεμφομαι, αποδυσδιστομαι, αιτιαομαι, καταιτιαομαι, αντιδικεω, μωμαομαι, επισκηπτομαι, ψεγω.

Απομερμηριζω.
Αλλ' επιθυμῶ σμικρὸν απομερμηρισαι. Arist. V. 5.
SYN. Αποφροντιζω.

Απομηνιω
Κεῖτ' απομηνίσας Αγαμεμνονι.—Il. β 772.
SYN. Μηνιαω, μηνιζω, απομηνιζω, οργιζομαι, αποργιζομαι, διοργιζομαι, σκυδμαινω, αποσκυδμαινω ασχαλλω ασχαλαω, αγχιομαι, θυμαινω, θυμεομαι, κοτεω, εγκοτεω, χαλεπαω, χαλεπαινω, χολαω, χολομαι.

Απομναομαι
Τῷ οἱ απεμνησαντο καὶ εν θανατοιό περ αιση. Il. ω. 428.
SYN. Απομιμνησκομαι, ὑπομιμνησκομαι, απομνημονευω, αναμνημονεω, διαμνημονευω, επιμναομαι, αναπεμπαζομαι, αναλογιζομαι, αναπολεω.

Απομνυμι.
Και ρ' επιορκον απωμοσε—Il. κ. 32.
SYN. Διομνυω, διομνυμι, εξομνυμι, εξομνυμαι, εξομνυω, επιορκιζω.

Απομοργνυμι.
Σπογγῳ δ' αμφὶ προσωπα καὶ αμφω χεῖρ' απομοργνυ. Il. σ 414.
SYN. Απομασσω, απονιπτω, απονιζω, επισμηχω, αποψαω, αποσπογγιζω.—δακρυω.—αποβαλλω

Απομουσος.
Κοὐκ απομουσον τὸ γυναικῶν. Eur. M. 1089.
SYN. Αμουσος, αβουλος, αμαθής.

Απομουσως.
Καρτ' απομουσως ἦσθα γεγραμμένος. Æsch. Ag. 810.

Απομυθεομαι
Πολλ' απεμυθεομην.—Il. ι. 109.
SYN. Απαγορευω, αποκαλεω, αποσπευδω, αποτρεπω, διατρεπω, παραπειθω, μεταπειθω, παρακροτεω, παραθαρσυνω.—κωλυω.—απολογιζομαι.

Απομυσσω, Απομυττω, Απομυττομαι.
Απομυκτέον δέ σοι γ' ὅπως ληψη πιεῖν Eur. Cyc. 558.
SYN. Μυττω, προμυττω, απαταω.

Απονημι.
—Συ δε τῶνδ' απονaιο, καὶ ελθοις. Il. ω. 556.
SYN: Απολαυω, καταθρυφαω.

Απονaιω, Απονaομαι.
—Αταρ οἱ περικαλλέα κουρην
Αψ απονασσωσιν—Il. π. 86.
Ὅς ποτε Δουλιχιον δ' απενασσατο.—Il. β. 629.
SYN. Αποικεω, αποικιζω, αποικιζομαι, μετοικεω αποδιδωμι, αποκαθιστημι.

Απονεμομαι. Απονεμω
Εἶτ' απενεμοντ' ενταῦθα τα ψηφισματα. Arist. Av. 1289,
SYN. Διανεμω, αποδιδωμι, αναγινωσκω.—προσεχω.

Απονεομαι.
—Αψορροι προτὶ Ιλιον απονεοντο. Il. γ. 313.
SYN. Αναχωρεω, ὑποχωρεω, ανερχομαι. απαλλαττομαι απελαυνω.

Απονιζω,
—Αλλ' ὕδατι νιζοντες απὸ βρότον αἱματοέντα. Il. π. 425.

Απονιπτω.
Αλλά μιν, αμφιπολοι, απενιψατε—Od. τ. 317.

SYN.

SYN. Διανιζω, απομασσω, αποῤῥυπ]ω· απολεω, αποπλυνω.

Απονιπ]ρον.

Ὥσπερ απενιπ]ρον εκχεοντες ἑσπερας. Arist. A. 616.

SYN. Απονιμμα, χερνιψ

Απον⊕.

Απονως, απαθεῖς, εὖ πρασσοντας—Aesch. Pers. 864.

—Απονῳ τυχη. Soph. Oed. C. 1656.

SYN. Απονη]⊕, αμοχθ⊕, ῥαδι⊕.—αταλαιπωρ⊕.

Απονοστεω.

Αψ απονοστησειν ποτὶ Ιλιον.—Il. ϑ. 499.

SYN. Απονεομαι, επανερχομαι, ανειμι.

PHR. Παλιμπορευτον ικεσθαι τριβον. Lyc.

Οικαδε ελθεμεναι κ) νοστιμον ἦμας ιδεσθαι. Hom.

Απονοσφιζω.

Ην δ᾽ απονοσφισθῶσι θεῶν ἤδεαν εδωδήν. Hom. M. 559.

SYN. Νοσφιζω, αποστερεω, απολυω, αποεργω, αποχωριζω.

Απονυχιζω

Απονυχιω σε τὰν Πρυτανειῳ σιτία. Arist. Eq. 706.

SYN. Ονυχιζω, εξαιρεω, διασπαρασσω.

Αποξενοομαι.

—Φυγὰς απεξενοῦτο—Soph. El. 779.

SYN. Αποδημεω, αποξενιτευω, αποικιζω.

Αποξεν⊕.

—Αποξενον ὁρμον. Ib. Oed. T. 205.

SYN. Αξεν⊕, δυσχειμερ⊕.

Αποξεω

—Απο δ᾽ εξεσε χεῖρα βαρεῖαν. Il. ε. 81.

SYN. Αποκοπ]ω, καταξεω, αποξυω. απεσφαζομαι. γναπ]ω, κναπ]ομαι. ακριβοω. αποξυνω, αποξυω

Αποξυνω.

—Και αποξυνεσιν ερετμα Od. ζ. 269.

SYN. Αποξεω. παροξυνω, παραθηγω, παρακοναω. αναστομοω.

Αποξυραω.

Ος εμ᾽ απεξυρησε πρῶτον—Arist. Th. 1052.

SYN. Ξυραω, αποτιλλω, αποκειρω.

Αποξυω.

—Ξύσαί τ᾽ απο γῆρας ολοιόν. Hom. V. 225.

SYN. Αναξυω, αποξεω, αποσυρω, αποξυρῶ, αποκειρω. αποκναιω, αποσμιλευω, απομαπ]ω, αποστλεγγιζω. αποσφιγγω.

Αποπαπ]αινω.

Αλλ᾽ αποπαπ]ανεεσιν.—Il. ξ. 101.

SYN. Παπ]αινω, αναβλεπω, αποβλεπω, περιβλεπω.

Αποπατεω.

Πλὴν αποπαλησομενοί γε πλεῖν η μυρίοι. Arist. Pl. 1185.

SYN. Αφοδευω, αποσκευαζομαι. κακαω, χεζω. βδεννυω.

Αποπατημα

—Αποπατημ᾽ αλωπεκ⊕. Eupol. Suid.

SYN. Αφοδευμα. αφοδιον, μινθ⊕, βορβορ⊕, σπελεθ⊕, σκυβαλον, κοπρ⊕, αποψυγμα

Αποπατ⊕.

Αλλ᾽ εις αποπατον ᾤχετο, στρατιαν λαβών. Arist. A. 81.

SYN. Αφοδ⊕, κοπρών.

Αποπαυω.

Μηδὲ πρὶν αποπαυε τεὸν μέν⊕—Il. φ 340.

SYN. Επεχω, κατεχω; ανειργω, συνειργω, καταστελλω.

Αποπαυομαι.

—Πολεμε δ᾽ αποπαυεο παμπαν. Il α. 422.

SYN. Απεχομαι, αφισταμαι. αποληγω. παραιτεομαι.

Αποπαυστωρ.

—Φοβων αποπαυστορα δειλῶν. Orph. H.

Αποπειραω. Αποπειρασμαι.

—Τεδὶ δ᾽ αὖθις αποπειρασομαι. Arist. R. 661.

SYN. Διαπειραω. διαπειραζω, εκπειραζω, καλαπειραζω, πειραζω, πειριτειζω, δοκιμαζω, κινδυνευω, μετερχομαι.

Αποπελεκαω.

—Πελεκάντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν

Απεπελεκησαν τας πυλας.—Av. 1156.

SYN. Πελεκαω.

Αποπεμπω.

—Απειλησας δ᾽ απεπεμπε. Il. φ. 452.

SYN. Εκπεμπω. παραπεμπω, αποβαλλω, αποστελλω, απολυω, αποσειω, αποσκευαζομαι, αποικιζω. επιτρεπω. εντελλομαι, εγχειριζω, αφιημι, εξανιημι, εξελαυνω, προΐεμαι, ῥιπ]ω.

Αποπετομαι

Οικαδ᾽ οικαδ᾽ αποπετωμεθα. Arist. Pa. 719.

SYN. Αναπετομαι, αφιπ]αμαι.

Αποπηγνυμι.

Ευθὺς γὰρ αποπηγνυσί τ᾽ αντικνημια.—R. 126.

SYN. Πηγνυμι. καλαπηγνυμι. καλαψυχω.

Αποπιπ]ω.

—Στιλπναὶ δ᾽ απεπιπ]ον εερσαί. Il. ξ. 351.

—Επεί κέ τις αποσεσησιν. Od. ω. 7.

SYN. Αναπιπ]ω, εκπιπ]ω, καλαπιπ]ω, περιπιπ]ω, καλαφερομαι.

Αποπλαζω.

Αποπλαζω

Αλλα τα μεν τηλε κεν απεπλαγξειεν αειδης. Apoll. 1. 1220.

Τηλε δ' απεπλαγχθη σακε@ δορυ.—Il. χ. 291.

SYN. Αποπλαναω, παρεκβαινω, αποκρουομαι.

Αποπλεω.

—Ευσσελμων επι νηων

Βαντες απεπλειον.—Od. ϑ. 501.

SYN. Εκπλεω, διαπλεω, αφορμεω, ναυτιλλομαι.

Αποπληκτ@.

Αποπληκτ@ εξαιφνης εγενετο τας γναθους. Arist. V. 942.

SYN. Παραπληξ, παραπληκτ@, πλαγκτ@, παραφρων, ατερων, φρεσβλαβης, βλητος, εκστατικος, εμβροντητ@, επιβροντητ@, ταφων, αναισθητ@, αφρων, ναρκωδης.

Αποπληττω.

—Καποπληισσομαι. Soph. An. 1203.

SYN. Εκπληττω, αντιπληττω, καταπληττω.

Αποπλισσομαι

Ουδ' αν ελαφρως απεπλιξατο. Arist. A. 217.

SYN. Αποτειομαι, αποπηδαομαι, αποφευγω.

Αποπλυνω. Vid. Απολυω.

—Εισοκε λυθρον αποπλυνειε θαλασσης. Orph.

Λαϊγγας ποτι χερσον αποπλυνεσκε θαλασσα. Od. ζ. 95.

Αποπνεω.

Θυμον αποπνειων —Il. δ. 524.

Ταυτ' ειπων απεπνευσεν εν υδασι—Hom. B. 98.

SYN. Εκπνεω, αποθυμιαω, αναθυμιαζω, εξατμιζω, εξερευγω, ααζω, αποθνησκω, αποζω, περδω.

Αποπνιγω.

Εν λιμνη δ' απενιξε—Ib. 230.

SYN. Πνιγω, εμπνιγω, καταπνιγω, αγχοναω —αιταζω —αποκτεινω, επισφαττω.

Αποπονεω.

Αλλ' ουκ ετ' ουδεν πραγμα σοι, τα πλειστα γαρ Αποπεπονηκας.—Arist. Th. 252.

EXP. Μετα πονους υπεμεινας.

SYN. Εκπονεω.

Αποπροαιρεω

—Ου τι μοι ετλης

Σιτου αποπροελων δομεναι.—Od. ρ. 457.

SYN. Προαιρεω. προσλαμβανω.

Αποπροβαλλω

Ευρυ δ' αποπροβαλων χαμαδις σακ@—Apoll. 3. 1310.

SYN. Αποβαλλω.

Αποπροθεν, Αποπροθι.

Αυθι μενειν παρα νηυσιν αποπροθεν—Il. κ. 209. 410.

SYN. Πορρωθεν, αποσταδον, εκας.

Αποπροϊημι.

—Τον δε τεταρτον αποπροεηκε πολινδε. Od. ξ. 26.

SYN. Αποστελλω, αφιημι, αποπεμπω.

Αποπροτεμνω. Vid. Αποτεμνω.

Νωτου αποπροταμων.—Od. ϑ. 475.

Αποπτ@.

—Καν αποπτ@ ης —Soph. Aj. 15.

SYN. Αορατ@, αποψι@, ανοπτ@, αθεωρητ@.

Αποπτολις.

Ω ξενοι, αποπτολις. Soph. Oed. C. 205.

SYN. Απολις, ερημ@.

Αποπτυστ@.

Ισασι δητα σην αποπτυστον φρενα. Eur. M. 1373.

SYN. Εκπτυστ@, απευκτ@.

Αποπτυω.

—Αποπτυει δ' αλ@ αχνην. Il. δ. 426.

SYN. Εκπτυω, καταπτυω, αποπυτιζω, αναπτυω, διαπτυω, αναδυομαι αποβαλλω, εκβαλλω, απορριπτω, αποστρεφομαι —μισεω.

Λυσιπονον παλλευκον απεπτυεν αφρον οδοντων. Nonn.

Αποπυτιζω.

—Καποπυτιζει καλως. Arist. L. 205.

SYN. Αποπτυω, ανερευγομαι, απορρεω.

Αποπυδαριζ.

—Αποπυδαρισαι μοθωνα.—Eq. 694.

SYN. Πυδαριζω, λακτιζω.

Απορεω. Απορεομαι.

—Ο,τι λεξω δ' απορω Soph. Oed. T. 454.

Ως ηπορημαι προς θεων τα νυν ταδε. Eur. Iph. A. 537.

SYN. Διαπορεομαι, στροφαλιζω, αμφισβητεω, αμφιγνοεω, ενδοιαζω, αμφιβαλλω, αμφιδοξεω, διζω, διασταζω, αμφοτεριζω, εξαμφοτεριζω, ενισχομαι —ενδεομαι, σπανιζω.

PHR. Πλαζεται αλλοπροσαλλ@ εμ@ νοος. Nonn.

—Κραδιη δε οι αλλοτε λαιην,

Αλλοτε δεξιτερην επιβαλλεται εις οδον ελθειν.

Παπταινει δ' εκατερθε, νο@ δε οι ηυτε κυμα

Ειλειται.—Opp.

Απορθητ@

—Απορθητ@ πολις επλε. Il. μ. 11.

SYN. Αναλωτ@, αητητ@, αδμωτ@, αθραυστ@.

Απορια.

Καματ@ βροτοισιν αποριατε γιγνεται. Eur. Or. 315.

—Απορια δε τον πορον. Arist. R. 1513

SYN. Απορημα, αδημονια, συνοχη, ενδεια, πτωχεια, σπανις, σπανια, πενια—αβυλια, απελπισμος, αμηχανια, θλιψις, χρεια, σχημοσυνη χρεια, χρησμοσυνη, διαπορησις, επαπορησις.

Απορος

—Απορον χεῦμα δύστυχῶν δολος. Eur. Or. 70.

—Απορον επος—Soph Ph. 918.

SYN. Παναπορος, καλαδεης, κατενδεης, ενδεης, προσδεης, υποδεης, αχρηματος, ακτημων, αμηχανος, ανες, αμφιβολος, αμφιδηριτος, αμφιρρεπης, παλιντροπος, επαμφοτεριζων—αβατος, απορευτος, δυσπορευτος, δυσευρετος.

Απορνυμαι.

—Απορνυμενον Λυκιηθεν. Il. ε. 105.

SYN. Απερχομαι, αφορμαω.

Απορσυω

Πηλειδης δ' απορυσεν, όσον τ' επὶ δυρὸς ερωή. Il. φ. 251.

SYN. Ανορυω, εκπηδαω, απορνυμαι.

Απορραιω.

—Οστις σ' αεκοντα βιηφι

Κτηματ' απορραισει.—Od. α 404.

SYN. Ραιω, απoσυλαω.

Απορραντηριον.

—Ελθὼν εις απορραντηρια. Eur. I. 435.

Απορρεω.

—Τό τοι καλὸν ανθος απορρει. Theoc. 7. 121.

SYN. Εκρεω, καταρρεω, αποφερομαι, καταφερομαι, καταχρημνιζω, καταπιπτω, καταρατlω, λιβαζω, κατειβομαι, αποβρυω.

Απορρηγνυμι.

—Ρῆξεν δ' απὸ τοῖο τενοντας. Il. π. 587.

Ηκε δ' απορρηξας κορυφὴν ορεος μεγαλοιο. Od. ι 471.

SYN. Διαρρηγνυμι, αναρρηγνυμι, απορησσω, απορηγνυω, αποκοπlω, διαλυω.

Απορρητος.

—Ως απορρητον φλόγα Θυσα. Eur. I.T. 1331.

SYN. Αδιηγητος, αμυθητος, αρρητος, δυσφατος, δυσρητος, εκθεσμος ακαταληπlος, αποκρυφος, κρυφαιος, μυστικός.

Απορριγεω.

Οι πατρὸς μεν ες οἶκον απορριγασι νεεσθαι. Od. β. 52.

SYN. Εκφοβεομαι, αποδειλιαω, φριττω.

Απορριπlω.

Μηνιθμὸν μεν απορριψαι—Il. π. 282.

SYN. Ριπlω, ριπlαζω, απερριπlεω, καταρριπlεω, παραρριπlω, αποβαλλω, παραβαλλω, προβαλλω, εκβαλλω, φλιαρεω.

Απορροιβδεω.

Ουδ' ορνις ευσημυς απορροιβδεῖ βοός. Soph. An. 1033.

SYN. Απηχεω, αφιημι.

Απορροη.

—Αἵματος δ' απορροαί. Eur. Hel. 1603.

SYN. Απορροια, διαρροια, επιρροη, καταρροη, καταρροος, ρεος, ρυσις, ροη, ρευμα, χευμα, ρευματισμὸς, απορρωξ, αποσταγμα.

Απορρυτος

Κρηνης τ' αεναυ καὶ απορρυτυ—Hes. ε. 593.

SYN. Καταρρυτος.

Απορρωξ, Subſ. & Adj.

Ορκος γαρ δεινῦ Στυγὸς ὕδατος εστιν απορρωξ. Il. β. 755.

Ακταὶ απορρῶγες—Od. ν. 98.

SYN. Απορροη, ναμα, ρεεθρον, κρηνη, χυσις—αποκλασμα—καταρρωξ, κατερρωγως, διερρωγως, αστυφελος, αποτμηξ.

Απορφανιζω.

—Τας δ' απορφανισμενας

Νῆστις πιεζει λιμός. Æſch. Ch. 247.

SYN. Ορφανιζω, εκπηροω,—αφαιρεω, αποστερεω.

Αποσβεννυμι, Αποσβεννυω.

Μή μιν αποβεσσωσι.—Muſæ. 217.

—Ως δε τυς λυχνυς αποσβεσας. Ariſt. Pl. 668.

SYN. Σβεννυω, εξαλειφω.

Αποσειω, Αποσειομαι.

—Αποσειεται δε λυπας. Ariſt. R. 349.

SYN. Κατασειω, αποβαλλω, αποκινεω, εκδυω, αποδυομαι, εκκορεω, εκκρινω, εκτινασσω, αποστυφελιζω, σοβεω, αναρριπιζω, απαρασσω, αποσπαω, αναιρεω, περιαιρεομαι.

Αποσεμνυνομαι.

Ειδε ταῦτ' ογκωσομεσθα

Κατοσεμνυνυμεθα. Ib. 715.

SYN. Αλαζονευομαι, μεγαλαυχεομαι, υπερφρονεω.

Αποσκαριζω.

Αποσκαριω εγὼ γελωτι τημερον. Menand.

SYN. Σκαριζω.

Αποσκεδαζω.

Αυτὰρ επεὶ ψυχὰς μὲν απεσκεδασ' αλλυδις αλλη. Od λ 384

SYN. Αποσκεδαννυμι, σκεδαννυω, σκεδαω, σκεδαζω, διασκεδαζω, κεδαω, κεδαζω, καλασκεδαζω, διασκεδαω, διασπειρω, διαχαλαω, διαδιδωμι, διαπλησσω, διαφορεω, διιστημι, διασκιδνημι, διαπλεκω, διασπαω, καταμεριζω.

Αποσκλημι.

Οταντις εκφυγη μ' αποσκλῆναι τότε. Ariſt. V. 160.

SYN. Αποξηραινομαι, αποθνησκω.

Αποσκοπεω.
—Ουκ αποσκοπῶν το πλῆθος. Eur. Supp 236.
SYN. Αποθεαομαι, καταβλεπω, καθοραω, πυροραω, περιοραω, περιειδω, παραθεωρεω, υπεροραομαι, υπεροπτομαι, κατιλλαινω, διασκεπτομαι.
Αποσκυδμαινω.
Ηρη μὴ δὴ παμπαν αποσκυδμαινε θεοῖσιν. Il. ω 65.
SYN. Απομηνιω, οργιζομαι, επιμεμφομαι, νεμεσαω, αγανακτεω
PHR. Δυσχεραινω κατά τινος.—οργην εχω επί τινα —δι' οργης εχω τινα.
Αποσκιθιζομαι.
—Κρᾶτ' απεσκυθισμενην. Eur. Tro. 1026.
Αποσκυλευω.
Αμφιτρυων κολεὸν ὅπλον αποσκυλευσε πιεσοιο. Theoc. 24. 5.
SYN. Αποσκυλαω, σκυλαω, αποσυλαω.
Αποσοβεω.
Ουκ αποσοβησεις, ου απισεις τῶ καδω; Arist. Av. 1033.
SYN. Αποσειω, αναστελλω, απελαυνω, περιελαυνω, αποδιωκω, ανιστημι, επανιστημι, εξορμαω.
Αποσπαρασσω.
Απεσπαραξεν ὦμον· ου υπὸ σθενους. Eur. B. 1125.
SYN. Σπαρασσω, διασπαραττω, αποσπαω.
Αποσπαω.
Βωμων απασπασαντες—Eur. Hec. 289.
SYN. Ανασπαω, διασπαω, εκσπαω, αποσυρω, παρασυρω, εξορμαζω, απερυω, διατεμνω, καθελκω, εκτιλλω, αποχωριζω.
Αποσπενδω.
—Αποσπενδων ενὶ οικῳ. Od. ξ. 331.
SYN. Σπενδω, κατασπενδω, λειβω, απαρχομαι, εκχεω
Αποσποδεω
Αποσποδῆσαι τὸς ονυχας τῶν δακτυλων. Arist. Av. 8.
SYN. Προστριβω, αποκρινω, αναιρω, αφανιζω.
Αποσπορος
Αγνωσσεις ὅτι Κυπρις αποσπορός εστι θαλασσης. Musæ. 249.
SYN. Απογονος, εκγονος, εκγενετης.
Αποσταδα, αποσταδον
Λισσεσθαι επεεσιν αποσταδα—Od. ζ. 146.
—Αποσταδὸν Αργειοισι—μαρνασθαι—Il. ο. 556.
SYN. Ἑκας.
Αποσταζω.
Αιδὸς υγρὸν ερευθρον αποσταζυσα προσωπυ. Musæ. 173.

SYN. Απολειβω, εκσταζω, εκστραγγιζω.
Αποστασις.
—Ασιτεῖ δ' εις αποστασιν βιυ. Eur. Hipp. 277.
SYN. Αποστασια, διαστασις, επαναστασις, επισυστασις, απολειψις, εκλειψις, εκλειψις, επελειψις, ελλειμμα, αποχωρησις, αναχωρησις, υπαναχωρησις, υποχωρησις, απαξιωσις, απαλλαξις, διαλυσις, διαχωρισμὸς, αποδρασις, αυτομολια, αρνισμὸς, αποστημα, ελαττωμα.
Αποστατεω.
—Κεὐκ αποστατῶ φιλων. Arist. Av. 314.
SYN. Απολειπω, διαλειπω, αποχωρεω, αποχωριζω, αφισταμαι.
Αποστειχω, Αποστιχω.
Οικαδ' αποστειχειν—Od. λ. 131.
Αλλὰ σὺ μεν αὖθις αποστιχε—Il. α 522.
SYN. Απερχομαι, αποβαινω, απολειπομαι, απολυομαι, αναχωρεω, εξειμι.
Αποστελλω.
Ηκω δ' αποστελλων σε.—Eur. Hec. 730.
SYN. Κατακαλεω, μετακαλεω, προσκαλεω, αποπεμπω, προπεμπω, διαπεμπομαι, μεταπεμπομαι, εσπεμπομαι, αποδιαπεμπεσθαι, επαγομαι, μεθιστημι, μεταστελλομαι, στελλω.
Αποστεργω
Κεὶ μὲν αποστερξαιμι, τα παντὰ μεν εις δεον ερποι. Theoc. 14. 50.
SYN. Αποστυγῶ, καταφρονεω, απεχθαιρω.
Αποστερεω Αποστερισκω.
Αλλ' υδὲ μην απεστερηκας υδένα. Arist. Pl. 373.
—Πολυνεικην θρονῳ—αποστερισκει. Soph. Oed. C 389.
SYN. Στερεω, στερισκω, απονοσφιζω, εξαπαταω, αφαιρῶμαι, αποτλαυνω, παρακρυπτω, παρακρυω, υπαγω, πλεονεκτεω, αμερδω.—συλαω, σκυλευω.
Αποστερητικὸς.
Ευρητέος γαρ νῶς αποστερητικὸς. Arist. N. 726.
SYN. Πλεονεκτικὸς, απατηλὸς, απατηλιος.
Αποστερητης, Αποστερητίς.
—Γνωμην αποστερητίδα—Ib 728.
SYN. Απατηλὸς, συλητὴς, παραλογιστὴς. περιβολαιος.
Αποστιλβω.
Λευκοὶ, αποστιλβοντες αλειφατος—Od γ. 408.
SYN. Στιλβω, διαστιλβω, απολαμπω, λαμπρυνομαι, καλλυνομαι, καλλωπιζομαι, αμαρυσσω
Αποστλεγγιζω.
—Μηδ' απεστλεγγισμενοις. Arist. Eq. 577.
SYN. Αποσμαω, αποσμηχω, αποξυω.

Αποστολὴ.

Αποστολη.
Αποστολαὶ γαρ μακαριαι—Eur. I. A. 688.
SYN. Αποπομπη, αποπεμψις, απολυσις, αφεσις, ανεσις, προεσις
Αποστολοι.
Επειτα πραξεις τῶν σοφῶν Αποστολων Naz.
PHR. Στυλοι τȣ̃ κοσμȣ̃.—Λαμπτῆρες κοσμοιο, διαυγέα φωτὸς εσοπτρα.
Αποστρεφω.
—Αυτὰρ Αχαιὰς—Αὖτις αποστρεψησιν—Od. ο. 62.
Ιχνη αποστρεψας.—Hom. M. 76.
SYN. Επιστρεφω, αντιστρεφω, καταστρεφω, εκτρεπω, αποτρεπω, αποχωρεω, εξαναχωρεω, αφισταμαι, αποπεμπομαι, αποδιαστελλω, απερχομαι, ερχεω απαγομαι, απαρταω.
Αποστρεφομαι.
—Μη μ' αποστρεφȣ. Eur. I. T. 801.
SYN. Αποστυγεω, καταφρονεω, δυσχεραινομαι, αποτριβω, αφοσιοομαι, αποτρεπομαι.
Αποστροφη.
Υβριζ', επειδὴ σοὶ μέν εστ' αποστροφη. Eur. M. 603.
Ουδ' εστιν αυτῷ τῆσδ' αποστροφη τυχας. Aesch. Pr. 768.
SYN. Αποτροπη, αποφυγη, καταφυγη, αλυξις, αναχωρησις, επαναχωρησις, αποπομπη, παραιτησις, αφεσις—ανακαμψις, επανοδος, καθοδος, αποφεια, αναλυσις, ανακομιδη, απονοστησις.—καταφρονησις. καταφρονημα.
Αποστροφος.
—Εγὼ γαρ ομματων αποστροφȣς Αυγας απειρξω.—Soph. Aj 69.
SYN. Διαστροφος—αποτροπος.
Αποστυγεω.
Δη γαρ κȣριδιας μεν απεστυγεν—Apoll. 1. 804.
SYN. Αποστεργω, αποστρεφομαι, απαλλαττομαι, μυσατ]ομαι, αφισταμαι. αποφριτ]ω.
Αποστυφελιζω.
Νεκρȣ̃ απεστυφελιξαν—Il. σ. 158.
SYN. Απελαυνω, αποσειω, διασειω, αποκινεω. απειργω, αναστελλω, ανακωχευω, αποκρȣομαι, αποδιωκω. αποσοβεω, αποτρεπομαι, καταβαλλω, εκβαλλω.
Αποσυκαζω.
Κἀποσυκαζεις πιεζων Τȣ̀ς ὑπευθυνȣς σκοπῶν. Arist. Eq. 259.
SYN. Συκοφαντεω. αποθλιβω.
Αποσυλαω.
Τοῖον ὁμηρόν μ' αποσυλησας. Eur. Alc. 880.
SYN. Συλαω, συλαγωγεω, αφαρπαζω, ανερπαζω, εξαιρεομαι, αποστερεω, αποδυω. κλεπ]ω.
Αποσυομαι
—Ὁ δ' απεσσυτο δωματος Εκτωρ. Il. ζ. 390.
SYN. Αποσευομαι, αναρχω, αναχωρεω, αναπηδαω. απαλλατ]ομαι, απερχομαι.
Αποσυριζω.
Μακρ' αποσυριζων—Hom. M. 280
SYN. Συριζω. συριτ]ω, αποσυρισσω, καταστιτ]ω, εκσυριτ]ω, επισυριτ]ω, σιφλοω
Αποσυρω.
Πᾶν δ' απεσυρε μετωπον ες οστεον—Theoc. 22. 105.
SYN. Ανασυρω, διασυρομαι, απερυω, αποτιλλω, αφαιρεω, αψιλοω.
Αποσφαζω. Αποσφατ]ω
—Ους αποσφαξω λαβών.—Arist. Av. 326.
SYN. Σφατ]ω, αναιρεω, κλινω, τραχηλιζω.
Αποσφαλλω.
—Ον τινα πρῶτον αποσφηλωσιν αελλαι Ες πελαγος.—Od. γ. 320.
SYN. Σφαλλω, απελαυνω, ανατρεπω, παρατρεπω, επεχω, απαγω, πλαναω, εξαπαταω, ολοθρευω
Αποσφραγιζομαι.
—Και δη παντ' αποσφραγιζεται. Eur. Or. 1113
SYN. Αποσφραγιζω, σφραγιζομαι. κατασφραγιζω, επισφραγιζομαι, αναφραγιζω, επισημαινομαι.
Αποσχιζω
—Απὸ δ' εσχισεν αυτήν. Od. δ. 507.
SYN. Κατασχιζω, διασχιζω. αποκοπ]ω.
Αποσωζω.
—Κἀποσωζαντες νοσȣ. Soph. Ph. 1419.
SYN. Σωζω, διασαζω, ακεομαι—αποτιθημι.
Αποτειχιζω
Οστις ποτ' εσθ' ὁ τȣ̀ς θεȣ̀ς αποτειχισας; Arist. Av. 1575.
SYN. Επικλειω. απειργω, αποφρασσω.
Αποτεμνω.
Οφρ' ὁ γερων ἱπποιο παρηορίας απετεμνε. Il. θ. 87.
SYN. Αποκοπ]ω, περικοπ]ω, αποσχιζω, διαχωριζω.
Αποτιβατος.
Αποτιβατος αγρια νοσος. Soph. Tr. 1047.
SYN. Απροσπελαστος, απροσβατος.
Αποτιθημι
Τευχεα καλ' αποθεσθαι επὶ χθονὶ πȣλυβοτειρη. Il. γ. 89.

SYN.

SYN. Ανατιθημι, κατατιθημι, καθιζω — ταμιευω.

Αποτιλλω.
—Και τας κεφαλας αποτιλαι. Arist. L. 578.
SYN. Κατατιλλω, περιτιλλω, αποκοπτω, αποκνιζω.

Αποτιλμα
—Γραιᾶν αποτιλματα πηρῶν. Theoc. 15. 19.
SYN. Αποσπασμα

Αποτιμαω.
Ουδ' αποτιμησω —Hom. M. 35.
SYN. Ατιμαω — καταχρινομαι. — δοκιμαζω.

Αποτιμος.
—Τον αποτιμον εν θεοῖς θεόν. Soph. Oed. T. 225.
SYN. Ατιμος.

Αποτιννυμι, Αποτινω. Αποτιω.
—Πολεων δ' απετιννυτο ποινην. Il. π 398.
—Κακὸν δέ με πολλ' αποτινειν. Od. β. 132.
Τριπλη τετραπλῆτ' αποτισομεν —Il. α. 128.
Τᾶ σ' αὖ νυν οἴω αποτισεμεν, ὅσσα μ' εοργας. Il. φ. 399.
SYN. Τιω, αποτιομαι, τιννυω, εκτιννυω. εκτινω, τιμωρεομαι, τιμωρεω. ποιναω, ποιναζω, κολαζω, μετερχομαι. — αποδιδωμι, αναδιδωμι, ανταποδιδωμι, ανταμειβομαι, ανταλλασσομαι απολυω, εκλυω, καταβαλλω.
PHR. Δικην λαμβανω, εκτελεω, εκτιννυω. δικας διδωμι. κολασει περιβαλλω. τιμωριαν υποσχειν.

Αποτμηγω.
Πολλὰς δὲ κλιτῦς τοτ' αποτμηγουσι χαραδραι. Il. π. 390
SYN. Αποτμησσω, αποκοπτω, απαμαω, χωριζω.

Αποτμηξ.
—Αποτμῆγι σκοπιῇ ισον—Apoll. 2. 583.
SYN. Αποτομος, αποῤῥωξ, φαραγγωδης.

Αποτμος.
—Οἴζυρος και αποτμος. Od. υ. 140.
SYN. Βαρυποτμος, πολυποτμος, αθλιος, αριστερὸς, δυσοιωνιστος, κακοδαιμων.

Αποτομος.
Ουδέ τις αποτομος
Λημματός εστιν αιδως. Eur. Alc. 992.
—Ακροταλον εισαναβᾶσ' αποτομον. Soph. Oed. T. 895.
SYN. Σκληρός. — αποτμηξ, ακρωρεια. αποῤῥωξ

Αποτος
Αυσταλεα, αποτός τε —Call 6. 17.
Ασιτος ανὴρ αποτος. —Soph. Aj. 324.
SYN. Αυαλέος, ξηρός.

Αποτρεπω.
—Ὅθεν αὖτις απετραπε λαὸν Αθηνη Il. λ. 757.
SYN. Αποστρεφω αποτροπαω. εντρεπω. απομυθεομαι, ανακαμπτω, αποκλινω, εκκλινω. εκκοδεω.

Αποτρεχω.
—Ὑπο ταῖς μοριαις αποθρεξεις. Arist. N. 1001.
SYN. Ανατρεχω, αναχωρεω.

Αποτριβω.
Πλευρὰς αποτριψουσι —Od ρ. 232.
SYN. Ανατριβω, κατατριβω, διατριβω, παρατριβω, προστριβω, συντριβω, αποτρυω, αναξυω, κατασωχω. απωθεω. σμυχω, αποσμυχω.

Αποτριχω.
Ειδετε παρ' ακρας ὡς απεθριξε τριχας. Eur. Or. 128.
SYN. Αποκοπτω. αποκειρω.

Αποτροπαω, Αποτροπαομαι.
Εἴδε κ' αποτρωπᾶσι θεοὶ, παυσασθαι ανωγα. Od π. 405.
Οι δ' ἤτοι δακεειν μεν απετρωπῶντο λεοντων. Il. σ. 585.
SYN. Αποτρεπω, αποστρεφω, αποτρεπομαι.

Αποτροπὴ
Αλλος αποτροπὰ κακῶν γενοιτο. —Eur. Hel. 364.
SYN. Εκτροπὴ, αποστροφὴ, απολειψις, αποπεμψις, αποπομπὴ, διαστασις, αντιλογια. — επιτιμησις. — εκκλισις.

Αποτροπος.
Αυτὰρ εγων παρ' ὕεσσιν αποτροπος —Od. ξ. 372.
Αποτροπος γενοιό μοι τῶν πηματων. Eur. Herc. F 821.
—Τον αποτροπον Αδαν. Soph. Aj. 612.
SYN Παρατροπος, απευκτος, αποφορος, απομωτος, δραπετης. φευκτὸς — αποτροπαιος, αλεξητηρ. αποπομπαιος, αποστρεπτικός.

Αποτρυω Αποτρυομαι.
Φαμι γαρ εκ αποτρυειν
Ελπίδα τὰν αγαθὰν χρῆναί σε. Soph. Tr 126.
—Γαν — αποτρυεται — αροτρων. Ib. An 346.
SYN. Απογνωμι, αποβαλλω, αποδοκιμαζω, αποτρυχω, κατατρυχω. αποκαμνω, κοπιαω, καταπονεω, καταδαπαναω αποτριβω.

Αποτρωγω
—Τᾶς αυλακος εκ αποτρωγεις. Theoc 10. 6.
SYN. Τρωγω, διατρωγω, κατατρωγω, αποβρωσκω κατεσθιω, αποφαγω, αποτιλλω. αποτεμνω υποκναιω, αποκειρω.

Αποτυγχανω.
Αποτυγχανουσι πολλάκις νικωμένοι. Menand.
SYN Αφαμαρτανω, εξαμαρτανω διαμαρτανω, — απαρταομαι, αποπλανaομαι — διαπιπτω,

πιπ]ω, μεταιςομαι, εκματαιςομαι. διαψευδομαι, σφαλλομαι, αποσφαλλομαι, παρεκ[ρεπομαι, αποϐαλλω.

Απυριζω.
—Αλλοι γάρ οἱ απυρισσυσιν αρυρας. Il. χ. 489.
SYN. Αφαιρεω, αποκρινω, απαινυμαι.

Απυς.
—Η μ' εθηκεν ωδ' απυν. Soph. Ph. 641.
SYN. Χωλός.

Απυσια.
Μακρα γαρ ἡμῖν ἡ 'πισσ' απυσια. Eur. I. T. 651.
SYN. Απεστω, απογνωσις. ζημια, βλαϐή.

Αποφαγω, Vid. Αποτραγω.
Κωπως τα καλλαι αποφαγάν,—Ar. Eq. 495.

Αποφαινω.
Ως ειπων απεφηνε.—Hom. B. 143.
Πρίν γ' αν τετον απαφηνω σαφῶς. Ar. R. 869.
SYN. Αναφαινω, φαινω, παραφαινω, εκφαινω, εκφανιζω. απαγ[ελλω. εισαγ[ελλω, αποσημαινω, αναπ]υσσω, δεικνυω, ενδεικνυω, εξελεγχω, αγορευω. καταμηνυω. παρεχω, απολεγω, εκφερω, διειπω.—αφοριζω.

Αποφασις, Αποφατις.
Τριποδος αποφατιν —Eur. Or. 329.
SYN. Φασις, μαντεῖον.—αρνησις, απαρνησις.

Αποφερω.
—Αποφερε τα χρέα.—Ar. A 1053.
SYN. Αφαιρεω, αποκομιζομαι.—αποτινω.—απαγορευω.—προσφερω, εκφερω, κα]αφερω. απαγω.

Αποφευγω.
—Κακὴν απεφευγον αὔτην. Hom. B. 42.
SYN. Διαφευγω, εκφευγω, διεκφευγω, αποφυγ[ανω, αναχαζομαι. διαδυνω, αλευω, εξαλυσσω, εκδιδρασκω, εκκλινω, αποτρεπομαι, ὑποστελλομαι. παραιτεομαι, φυλατ]ομαι, εξερχομαι.—απολυομαι.

Αποφευξις, Αποφυξις.
Αλλ' ακροῶμαι πασας φωνὰς
'Ιεντων εις αποφευξιν. Ar. V. 560.
Ος ἔμ' ȣδ' αν ζῶντ' ηδειν, ει μη
Δια την προτεραν αποφυξιν. Ib. 556.
SYN. Αλυξις, αποφυγή.

Αποφημι.
Αντικρὺ δ' αποφημι.—Il. η. 362.
SYN. Αποφασκω, απειπω, απολεγω, αντιλεγω. αποκαλεω. αποφθεγγομαι, αποφαινω, διαγγελλομαι —οιομαι.—εξαγορευω, εκφαινω, εκφωνεω.

Αποφθεγκτος.
Σιγῆ δ' ετεκτηναντ' αποφθεγκτόν με—Eur. I. T. 951.

EXP. Προσφωνηθῆναι ανάξιον.
SYN. Αποτροπος, απροσφθεγκτός.

Αποφθειρω.
Δεμας γεραιὸν συντακεὶς αποφθερῶ. Eur. Supp. 1106.
SYN. Αποφθιω, διαφθειρω, απολλυμι, φθιω.

Αποφθινυθω, αποφθινω, αποφθιομαι.
—Αποφθινυθυσι δε λαοί. Il. ε. 643.
Κἀποφθινει τα χρηστα—Soph. P. 462.
Τῶν αλλος μεν αποφθισθω, αλλος δε βιωτω. Il. θ. 429.
SYN. Φθινω, διαφθειρομαι, αποφθειρομαι, απολλυμαι.

Αποφθορα.
—Σπερματος τ' αποφθοραὶ παιδων. Aesch. Eum. 187.
SYN. Αμϐλωσις, αμϐλωμα, εξαμϐλωμα. εκτρωμα, εκτρωσις, εκϐολάς.

Αποφονος.
—Αποφονον—φονον. Eur. Or. 164.
EXP. Ατοπος. μισητός.

Αποφραγνυμι.
Κἀποφραγνυσαι κυκλῳ το πρᾶγμα Soph. An. 247.
SYN. Αποφρασσω.

Αποφυσαω.
Κἀπειτ' ανελών μ' αποφυσησας. Ar. V. 329.
SYN. Εκφυσαω, εκπνεω, διεκπνεω αναπ]υω.

Αποφωλιος.
—Νοον δ' αποφωλιος εσσί. Od. θ. 177.
SYN. Απειρος, απαιδευτος.—ματαιος. ξενος. τερατστιος.—αγενεθλος, εκϐολιμος, εκτρωματαῖος.

Αποχαζω Αποχαζομαι.
Αλλ' αποκαζεο βοθρȣ.—Od. λ. 94
SYN. Αναχωρεω, ανερχομαι, απερχομαι.

Αποκαλαω.
Αλλ' αποκάλα τὴν φροντίδ' ες τὸν αέρα. Ar. N. 760.
SYN. Ανιημι, αναπεμπω, αναλυω.

Αποχειρεομαι
Ολομαν, ολομαν αποχειρωθεὶς
Τας εν τευτλοισι λοχευομενας. Ib. Pa. 1013.
SYN. Χειροομαι, αποτυγχανω, αποστερεομαι.

Αποχειροτονεω.
Αποχειροτονηθῆναι τρις εν τῃ 'κλησια. Ib. 666.
SYN. Αποψηφιζομαι, διαγραφω, καταλυω.

Αποχεω.
Τῆλε δ' απὸ κρατὸς χεεδεσματα.—Il. χ. 468.
—Απὸ δ' ειδατα χεῦεν εραζε. Od. χ 20.
SYN. Εκχεω, εκϐλυζω, αποχυω.

Αποχραιω.

Αποχναυω.
—Και ανθρακιας αποχναυειν. Eur. Cyc. 357.
SYN. Χναυω, καταβροχθιζω.
Αποχρασμαι.
Τες ανδρας απεχρησαντο —Arist. Suid.
SYN. Αποκτεινω —καταχραομαι, παραχραομαι, παρακαταχραομαι.—χραομαι.—εξαρκεω.
Αποχρη.
Εμοὶ μεν αποχρη ταυτα —Ar. Av. 1602.
—Νῦν δε δυ' αποχρησσεσιν μονω. Ib. Pl. 484.
SYN. Επαρκει.
Αποχωρεω.
—Καπεχωρησεν παλιν. Eur. I. T. 265.
SYN. Ανερχομαι, απερχομαι, εξερχομαι, παρεκβαινω, απαλλατ]ομαι, εξηκω, αναχωρεω.
Αποψαλλω.
—Αποψαλλεσα Μαιωτην πλοκον. Lyc. 915.
SYN. Ἑλκω, εκτεινω, εντεινω.
Αποψαω. αποψαομαι.
—Εμε προς τὴν κεφαλὴν αποψῶ. Ar. Eq. 906.
SYN. Αποματτω, καταματτω, απονιπ]ω, αποµορyνυµι. αποτινασσω. καινεργεω.
Αποψιλοω.
Φιλων αποψιλοῖς με τὴν πανάθλιαν. Æsch. Ch. 693.
SYN. Αποστερεω, αποτιλλω, απογυμνοω, αποθριζω, παραψηχω.
Αποψυχω, αποψυχομαι.
Εἶλεν αποψυχοντα πολυτλας δῖος Οδυσσεύς. Od ω. 347.
—Οἱ δ' ἱδρῶ απεψυχοντο χιτωνων. Il. λ. 620.
SYN. Αποθνησκω.—ψυχω —αποσβεννυμι.—εκλειπω —αυαινομαι, αποξηραινω —καταψριβω.
Απραγμοσυνη.
—Και απραγμοσυνης. Ar. N. 1003.
EXP. Ειδ☉ ανθες.
SYN. Απραξια, αμελεια. ανεσις, απονια, σχολὴ.—καταφρονησις.—(a inten) πολυπραγμοσυνη.
Απραγμων.
Ξεν☉ ὢν, απραγμων ισθι, κ̀ πραξεις καλῶς. Sent.
SYN. Μισοπραγμων. απον☉, αμελετητ☉, αμελὴς, επιεικὴς. αργὸς. αεργ☉, ανεργὴς, απεριεργ☉ ἡσυχ☉, αδρανὴς, δειλὸς, αβελτερ☉, μωρὸς. αφροντιστ☉.
Απρακτ☉ Απρηκτ☉.
—Κεδε μαντικῆς—Απρακτ☉ ὑμῖν ειμι. Soph. An. 1047.
—Απρηκτον πολεμον πολεμιζειν. Il. β. 121.
SYN. Ανεργαστ☉, ανηνυτ☉, ανενεργητ☉, αποιητ☉, ατυκτ☉, μαται☉.—ανεκδικητ☉, ατιμωρητ☉.—αδυνατ☉, ατον☉, ατελεστ☉. απραγμων.

Απραξια.
Αναπαυσίς εστι τῶν κακῶν απραξια. Sent.
SYN. Απραγμοσυνη—αποτυχια.
Απρεπὴς.
—Ω φθονερὸν τὺ, κ̀ απρεπὲς ανδρίον αὔτας Theoc. 5. 40.
SYN. Αεικὼς, απεοικ☉, ανοικει☉, ανεπιεικὴς, αεικελι☉, ατοπ☉, αισχρὸς.
Απριατην. (Adv.)
—Μ'εκομισσατο Φειδων
Ηρως απριατην.—Il. α. 99.
SYN. Αμισθὶ, προῖκα, δωρεάν.
Απροβελως.
Νισον αθανατας τριχας
Νοσφισατ' απροβελως. Æsch. Ch. 618.
SYN. Απρονοητως.
Απροικ☉.
Κρεῖττον γάρ εστιν ευ τεθραμμενην λαβεῖν
Γυναῖκ' απροικον, η κακῶς μετὰ χρηματων. Sent.
SYN. Αεδν☉, αεδνωτ☉, αφερν☉.
Απροϊδὴς.
Αἴδ☉ απροϊδὴς αμφεκαλυψε μυχός. Ep. l. 6.
SYN. Απροορατ☉, απροοπτ☉, απροσδοκητ☉.
Απρομυθητ☉.
Μηδ' εξ αελπτων καπρομυθητον πολει
Νεικ☉ γενηται.—Aesch. Supp. 362.
SYN. Απρονοητ☉, απροσκεπτ☉, απροορατ☉, αφραστ☉, απροφατ☉, απροφασιστ☉.
Απροξεν☉.
Απροξενοίτε, νοσφιν ἡγητῶν — Aesch. Supp. 247.
SYN. Αλλοδαπ☉.
Απροοπτ☉.
—Εις απροοπτον πῆμα. Aesch. Pr. 1073.
SYN. Ασκοπ☉, απροϊδὴς.
Απροσδεικτ☉.
Η λισσὰς αιγιλιψ απροσδεικτ☉. Aesch. Supp. 801.
SYN. Αδιηγητ☉, αναγορευτ☉.
Απροσδοκητ☉
Απροσδοκητα τα δὲ βροτοῖς τα τῶν θεῶν. Eur. I. T. 1610.
SYN. Αδοκητ☉, αδευκὴς.
Απροσηγορ☉.
Το δυσπροσοισον καπροσηγορον στομα. Soph. Oed. C. 1342.
SYN. Απροσομιλ☉, ανομιλητ☉, απροσμικτ☉.
Απροσικτ☉
Απροσικτων δ' ερωτων οξυτεραι μανιαι. Pind. Nem. 11.
SYN. Απροσιτ☉, απροσπελαστ☉, απροσελευστος,

ελευστος, απροσϐατος, δυσπροσοδος, αϐατος.

Απροσκοπος.

Εν ἡμερα δε μοιρ' απροσκοπος βροτων. Aesch. Eum. 105.

SYN. Ασκοπος, ακαταληπτος, απροορατος.—ατημων.

Απροσμαχος.

—Απροσμαχον εὐχος εχουσαν. Orph. Hymn.

SYN. Αμαχος, ακαταγωνιστος, αντητος.

Απροσοιστος.

—Απροσοιστος γαρ ὁ Περσων στρατός. Aesch. Pers. 91.

SYN. Ανοιστος, αφορητος, δυσφορος, ανυπομονητος, ακαταμαχητος.

Απροσορατος.

Δειναὶ, θαμϐητειραι, απηνέες, απροσορατοι. Orph. 971.

SYN. Απεριϐλεπτος, φοϐερός.

Απροσφορος.

—Νησυς, ναυϐαταις απροσφορυς. Eur. I. A. 287.

SYN. Βλαϐερὸς, ανεπιτηδειος, απροσικτος.

Απροτιμαστος.

Αλλ' εμεν' απροτιμαστος ενὶ κλισιησιν εμῃσιν. Il. τ. 263.

SYN. Ανυϐριστος, αλυμαντος, αμιαντος, αλωϐητος,

Απροφασιστος, Απροφατος.

—Θανατος απροφασιστος. Eur. B. 100.

Αιδ' αφαρ, ηὐτ' αελλαι αδευκέες, ἢ στεροπαὶ ὡς,

Απροφατοι νεφεων εξαλμεναι εσσευοντο Apoll. 2. 268.

SYN. Απρομυθητος, αναπολογητος, απαραιτητος, απροσφωνητος, απροορατος, αδοκητος.

Απταιστος.

—Ης γενος εσται Απταιστον—Sibyl. l. 3.

SYN. Ανεπιληπτος, αμωμητος.

Απτερος, Αττην.

—Τῃ δ' απτερος επλετο μυθος. Od. ρ. 57.

—Απτερος ορνις. Eur. I.T. 1095.

Ως δ' ορνις απτῆσι νεοσσοισι προφερῃσι

Μαστακα.—Il. ι. 323.

SYN. Ισοπτερος, ταχὺς, βεϐαιος.—Απτερωτος, απτερυγος, απτιλος.

Απτερως.

—Η γαρ απτερως

Αυταὶ παλιμπορευτον ἵξονται βασιν. Lyc. 627.

SYN. Ταχιστα.

Απτοεπὴς.

Ηρη απτοεπές —Il. θ. 209.

SYN. Απτοητος, θρασὺς, σαρκαστικὸς, ὑϐριστικὸς, ὑϐριστὴς, λοιδορος, ονειδιστικὸς, αικιστικὸς, δυσφημος.

Απτολεμος.

—Συ δ' απτολεμος, κ᾽ αναλκις, Il ϐ. 201.

SYN. Αμαχος, απολεμος, δειλὸς, θηλυφρων.

Απτομαι.

Μη των αριστων απτεται βυλευματων. Soph. An. 185.

Απτεσθαι νηων.—Il. ϐ. 152.

SYN. Αφαπτομαι, συναπτομαι, εφαπτομαι, καθαπτομαι. λαμϐανομαι, επιλαμϐανω. θιγω, θιγγανω, επιθιγω, αφαω, ψηλαφαω, ψαλασσω, ψαυω, επιψαυω, παραψαυω, προσψαυω, προστυγχανω, επιϐαινω. καθικνεομαι.

Απτω.

Απτε κεραυνιον αιθοπα λαμπαδα Eur. B. 594.

SYN. Ανακαιω

Απτως.

Φωτας—δολῳ απτωτι δαμασας. Pind. Ol. 9.

SYN. Αδιαπτωτος, αμεταστατος, βεϐαιος.

Απυγος.

—Απυγος, αυτοκωλος.—Simon. 76.

Απυλωτος

—Ακρατὲς, απυλωτον στωμα. Arist. R. 86.

SYN. Αθυρωτος, αδολεσχος.

Απυργωτος.

—Επεὶ ὑ μιν απυργωτον γ' εδυναντο

Ναιεμεν—Od λ. 263.

SYN. Απυργος. αφρυρητος.

Απυρος,

Το φαρμακον τυτ' απυρον—Soph. Tr. 698.

—Απυρον κατεθηκε λεϐητα. Il. ψ. 267.

Οιστρυ δ' αρδις χριει μ' απυρος. Aesch. Pr. 879.

Απυρωτος.

—Φιαλην απυρωτον εθηκε. Il. ψ. 270.

EXP. Καινός.—(a intens.) πολυπυρος.

Απυστος.

Ωιχετ' αἱστος, απυστος—Od. α. 242.

SYN. Αδοξος, αδιαπυστος, απευθὴς, ανωνυμος, ανηκυστος.

Απυω.

Τω δ' επος εκ γαιης τοσον απυε.—Ep. l. 1.

Ειποθι πλαζοιτ' αν

Προσϐλεπων απυοι. Soph. Aj. 896.

Τί δέ με τόδε χρεος απυεις; Eur. Or. 1258.

SYN. Ηπυω, ηχεω, καλεω, προσκαλεω, κραυγαζω, λεγω, φασκω, προστατεω.

Απφὺς.

—Ου λεγω απφυν. Theoc. 15. 13.

SYN.

SYN. Πατὴρ, ὁ πρεσβυτης.

Απωθεω.

Φυγαδα δ' απωθω τησδε Πολυνεικην χθονος. Eur. Ph. 76.

—Αλλα με κυμα ροοςτε

Και Βορεας απεωσε—Od. ι 81.

SYN. Εξωθεω, παρωθεω, κατωθεω, αποβαλλω, εκβαλλω, απελαυνω, ανειργω, απορριπτω, αλαλκεω, αποκρινω, αποσοβεω, αποκρουπτω, αποτιννασσω, ποθεω αποτριβομαι. αποκυλιω.

Απωμοτος.

—Βροτοισιν ουδεν εστ' απωμοτον Soph. An. 394.

SYN. Απροσδοκητος.—απευκτος, φευκτός.

Απωστος.

Τελος δ' απωστος γης απορριφθησομαι. Soph. Aj 1038.

SYN. Απωθητος, αποτροπος, εκκηρυκτος.

A P

AP pro ἄρα, vel ἆρα.

Ημος δ' ουτ' αρ πω νω; —Il. η. 433.

Ως αρα φωνησασ' απεβησατο—Il. α. 428.

Ω φιλτατ', αρα καμ' επισφαξαι ταφω

Δοκει Αχαιους ηλθες :—Eur. Hec. 503.

SYN. Αγαγε. δη, γουν, δητα.

Αρα.

Εξ αρεων μητρος κεχολωμενος—Il. ι 562.

—Θεα δε οι εκλυεν αρης Od. δ. 762.

—Εμεο δε δυσεν αρης αλκτηρα γενεσθαι. Il. σ. 100.

SYN. Καταρα, επαρα—αρεια. βδελυγμα, αναθεμα, καταναθεμα.—ευχη—ατη, βλαβη

EPITH. Δυσφημος επεσβολος, κρυερος, πικρογλωσσος, πολυστονος

Αραβεω

—Αραβησε δε τευχε' επ' αυτω. Il. δ. 504.

SYN. Ηχεω, βομβεω. δουπεω, κροτεω, ψοφεω.

Αραβια.

—Συρινς, και Αραβιης ερατεινης. Dionys. 925.

—Αραβιαν τ' ευδαιμονα. Eur. B. 6.

Αραβες

Κειθεν δ' ολβιστων Αραβων περικεκλιται αια,

Πολλον ανεργομενη, δισση ζωθεισα θαλαττη.

Dion. 927.

SYN. Αραβιοι.

EPITH. Αβροβιοι. αβακχευτοι, πολυσπερεις, υπερφιαλοι, υλοτομοι τοξοφοροι.

Αραβος.

—Αραβος δε δια στομα γινετ' οδοντων. Il. κ. 375.

SYN. Βρυγμος, κριγη, ροιζος, ροιζημα, ροιβδος. ηχος.

Αραγμα, Αραγμος

—Τυμπανων τ' αραγματα. Eur. Cyc. 204.

Πετρων τ' αραγμοις.—Ph. 1160.

SYN. Αραβος, κρουμα. κρουσις.—δουπος, καναχη, κτυπος, θορυβος, κοναβος. κομπος. κιναθισμα, παταγημα, παταγος, ψοφος.—αποκομμα, αγμα, βολη πληγη.

Αραιος.

Μη νυν οναιμην, αλλ' αραιος, ει σε τι

Δεδρακ', ολοιμην—Soph. Oed. T. 6;6.

SYN. Απευκτος—υποκειμενος αρα.

Αραιος.

—Υπο δε κνημαι ρωοντο αραιαι. Il. σ. 411.

—Αραια δ' ικετο φωνα. Theoc. 13. 59.

SYN. Ασθενης, αφελης, αμυδρος, αβληχρος, αδρανης, ισχνος, ενισχνος, λεπτος, λεπτομερης, λιτος, σπανιος. σπαρνος, μανος, μανωδης. ψιλος, καταδεης. εαδαλος, ραδινος.—λαγαρος, λεπταλεος, σικχος.—μυκοειδης.

Αραξης.

Ενθαδ' Αραξου ρευμα μεγαβρεμετου ποταμοιο—Orph. 747.

EPITH. Κελαδων. Αρμενιος, Σκυθικος.

Αραομαι.

Αραται δε ταχιστα φανημεναι τω διαν. Il. ι. 240.

SYN. Ευχομαι, δεομαι, καταδεομαι. αντιβολευω, ικετευω.—καταραομαι, επαρασμαι, κατευχομαι, επιθειαζω.

Αραρατ.

Ηλιβατον τανυμηκες ορος, Αραρατ δε καλειται. Sibyll. 1.

Αραρισκω, Αραρω.

—Αμφι ποδεσσιν εοις αραρισκε πεδιλα. Od. ξ. 23.

Ως δ' οτε τοιχον ανηρ αραρη πυκινοισι λιθοισι. Il. π. 212.

SYN. Αρω. αρμοζω, αρταω κατακοσμεω, προσαπτω, επιτηδευω. περικαθαπτω, στελλω.

Αρασσω.

—Ταν αϊδαο πυλαν (ναι μοιρας) αραξει. Theoc. 2. 160

SYN. Ρασσω. κρουω, προσκρουω. παιω. πατασσω, κοπτω, τυπτω, θεινω, κροτεω, σφιζω, βαλλω, πλησσω, πτισσω, κολαπτω.

Αρατος.

Ειδεν αρατον ελκος. Soph. An. 983.

SYN. Καταρατος, απευκτος.

Αραχνη,

—Ισον αραχνα

Τευξαι λεπταλεον μιτον επισχμεναι. Ep. l. 6.

Αραχνης.
—Νη νημα τ' αερσιποτητος αραχνης. Hef. ε. 775.
EPITH. Σοφη. Βαβυλωνις, Περσις.
Αραχνιον.
—Οδυσσηος δε πε ευνη
Χητει ενευναιων κακ' αραχνια κειται εχεσα. Od. π. 35.
—Αραχνια δ' εις οπλ' αραχναι
Λεπ]α διαστησαιντο—Theoc. 16. 96.
Αραχνιοω.
—Εξαετηρος αραχνιωσα βοειη. Nonn D. 38.
Αραχωται. Nom. pr.
—Αιοχλαινας τ' Αραχωτας. Dion. 1096.]
Αραψ.
Και γαρ Αραψιν Αγαρ Σινα ονομαινεται ερος. Poffel.
Αρβυλη, Αρβυλις.
—Λεπ]ον ιχνος αρβυλης τιθετε. Eur. Or. 140.
Πασα λιθος πλαιοισα ποτ' αρβυλιδεσσιν αειδει. Theoc. 7. 26.
SYN. Κρηπις, εμβας, υποδημα.
Αρβυλοπ]ερος.
Τον ηπατυργον, αρσεν', αρβυλοπ]ερον. Lyc. 839.
Αργαλεος.
—Αργαλεος γαρ Ολυμπιος αντιφερεσθαι. Il. α 589.
SYN. Χαλεπος, δεινος, σκληρος, αιανος, αμειλιχος, στυφελος, δυσκολος, δυσαρεστος, δυσπαλης, δυσπετης, δυστροπος, δυστοπος, δυσχερης, πικρος, λυγρος, λευγαλεος, λυπηρος.
Αργεαδης.
—Και Αργεαδην Πολυμηλον. Il. π. 417.
Αργειοι.
Αργειοι δ' υπεμειναν αολλεες.—Il. ε. 498.
EPITH. Αρηϊθοοι, εριθυμοι, ιομωροι, κρατεροφρονες, θαρηκτοι, λινοθωρηκες, μενεχαρμαι, μενεπ]ολεμοι, φιλοπ]ολεμοι.
PHR. Ειδος αγητοι Κεντρα π]ολεμοιο.—απειλαων ακορητοι.—Τρωεσσι φονον κ) κηρα φεροντες. Hom.
—Αρηϊοι υιες ευσθενεων Αργειων. Cal.
Αργειφοντης. Vid Ερμης.
—Πορε φαρμακον Αργειφοντης. Od. κ. 302.
Αργελοφος.
Συ δε της αρχης αγαπας της σης
Τας αργελοφες περιτρωγων. Ar. V. 670.
EXP. Τα περιτ]α, και αχρηστα.
Αργεννος, Αργης, Αργινοεις.
—Αργεννησι καλυψαμενη οθονησιν. Il γ. 141.
—Αειπ' αργητα κεραυνον Il. θ. 133.
—Λυκαονος αργετα δημον. Il. φ. 127.
—Και αργινοεντα Λυκαστον. Il. 647.
SYN. Αργος, αργειος, αργεινος, αργεστης, αργεστης, αργης, αμυχρος, αργυφος, αργυφης, αργυρεος, αγλαος, λευκος, εκλευκος, διαλευκος, λευκογειος, λαμπρος, διαυγος, ελεφαντινος, νιφοεις, κνακος, πηγος, φαλος, φαλιος, φαληρος.
Αργεστης, Αργηστης.
—Και αργεσταο Νοτοιο. Il. φ. 334.
—Πτηνον αργηστην οφιν. Æfch. Eum. 181.
SYN. Θοος, ωκυς, ταχυς—αργεννος.
Αργης.
—Και Αργην οβριμοθυμον. Hef. θ. 140.
Αργια.
—Οἱ μεν αργιας υπο,
Οι δ' ηδονην προθεντες αντι τε καλε. Eur. Hip. 381.
SYN. 'Ραθυμια, ραδιεργια, απραγμοσυνη, ατολμια, αδρανεια, ακηδια, οκνος, αποκνησις, οκνηρια, παυσις, λωφησις, νωθροτης, νωχελια.—ανεσις, ενδοσις, εχεχειρια.
Αργικεραυνος.
Ζευ πατερ αργικεραυνε—Il. τ. 21.
Αργικος.
Τι δητα θωκοις αργικοις ενημενοι. Eur. Fr.
Αργιλλος, Αργιλος.
Ακριδα Δημοκριτε μελεσιπ]ερον αδε θανεσαν
Αργιλλος δολιχαν αμφικελευθον εχει. Ep. Suid.
EXP. Αργιλλωδης γη, η λευκη κ) καθαρα.
Αργιοδες.
—Συν αγριον, αργιοδοντα. Il. ι. 535.
SYN. Αργιοδων, οξυοδες.
Αργιπες.
Αργιποδας κυνας ασαι—Il. ω. 211.
SYN. Αργεστης. ταχυπες, αελλοπες, αερσιπες, ωκυπες.
Αργμα.
Αργματα θυσε θεοις.—Od. ξ. 446.
SYN. Ακροθινια.
Αργοναυται.
PHR. Ηρωων θειος αωτος Theoc.—Ημιθεοι Ιασονος αιχμηταο ναυται. Pind.
Αργος.
Οι δ' Αργος τ' ειχον.—Il. β. 559.
EPITH. Αχαϊκον, Δωρικον, Πελασγικον, Ιναχιον, Λυγκηϊον, διψιον, πολυδιψιον, ιερον, ιππιον, ιπποβοτον, ιππηλατον, κλυτον, κοιλον, παλαιον. πολυπυρον.
PHR. Δαναε πολις. Eur.—Ηρας δωμα θεοπρεπες. Pind.—Αχαϊκον εδαφος.
Αργος Ομηρικε μυθε, κ) Ελλαδος ιερον εδας
Και χρυσεη το παλαι Περσεος ακροπολι. Ep.l.1.

Αργος.
Αργος ακοιμήτοισι πολυσπερέεσιν οπωπαῖς
Κλεψιγαμε Κρονίδαο νεωτέρα λεκτρα φυλασσει.
Nonn. D. lib. 8.
EPITH. Αγρυπνος, βυκόλος, βοοσκόπος, νομευς, θρασυς, πολυκλειτος, πανοπ7ης.
PHR. —Αγρυπνοισιν ολον δεμας ομμασι λαμπων —Ποικίλον απλανεεσσι κεκασμένον Αργον οπωπαις.
Ζηνὸς οπιπευτῆρα βοοκραιραν ὑμεναιων. Nonn.
Πολυγληνος βυκόλος Ιναχιης.—Προμος Ηρης —Μυριωπὸς βυτας. Aesch.
Αργος. Αργος εὐμμελιης Φριξε παῖς, ὃν ρα ελιχ7ε Χαλκιοπη.—Orph. 859.
Αργὸς.
Πολλοὶ μεν βοες αργοὶ ορεχθεον αμφὶ σιδηρῳ.
Il. ψ. 30.
—Εννέα δέ σφι κυνες ποδας αργοὶ ἕποντο. Il. σ. 578.
Στρατὸς γαρ αθρόος, αργὺς ων τῶν οικοθεν.
Eur. I. A 1001.
—Αργὸν γλωσσαν. Soph. Ph. 98.
SYN. Αργεννὸς.—αργεστὴς, αργιπυς, ταχύς.
—αεργος, απραγμων, αδρανὴς, ῥαθυμος, νωθρὸς οκνηρὸς, δυσοκνος.—αμετοχος.
Αργυρος.
Πολλος δε χρυσός τε ϗ αργυρος ενδον εκειτο.
Hom M. 249.
SYN. Αργυριον.
EPITH. Αιγληεις, αργοχρως, ηεροεις, καθαρὸς.
PHR. Κυπριδος ιχνευτής. Ep.—Αἷμα ϗ ψυχὴ βροτῶν. Eur.
Αργυρεος.
—Επὶ δ᾽ αργυρεος ζυγὸς ἦεν. Il. ι. 187.
SYN. Αργυρεῖος, αργυρεῦς.
Αργυρεον γενος.
Δευτερον αὖτε γενος πολὺ χειροτερον μετοπισθεν
Αργυρεον ποιησαν Ολυμπια δωματ᾽ εχοντες,
Χρυσεῳ κτε φυὴν εναλιγκιον, κτε νοημα.
κ λ. Hes ε. 120.—Arat. φ. 117.
Αργυραμοιβός.
—Χρυσὸν οποιῃ
Πειθονται μη φαῦλον, ετητυμον, αργυραμοιβοί.
Theoc. 12 37.
SYN. Αργυροπρακτης, αργυροπρατης, αργυροκόπος, αργυροκόπος. αργυρογνωμων. αργυραμοιβὸς, κολλυβιστὴς, τραπεζιτης, χρυσαμοιβος.
Αργυροδινης, Αργυροῤῥυτης.
Ες ποταμὸν ειλεῦντο βαθυῤῥοον, αργυροδινην.
Il. φ. 8.
Περαν δ᾽ αργυροῤῥυταν Εβρον. Eur. Herc. F. 386.

SYN. Λαμπρός.
Αργυροειδὴς.
—Και δινας αργυροειδεῖς. Iph. A. 752.
SYN. Αργυροφανής.
Αργυρηλατος.
—Αργυρηλατες χρυσεας τε φιαλας. Eur. I. 1181.
Αργυροηλος.
Αμφι δ᾽ αρ᾽ ωμοισιν βαλετο ξιφος αργυροηλον.
Il. β. 45.
Αργυροκρανος.
—Μετ᾽ αυτὸν δ᾽ αλλος ανεξει
Αργυροκρανος ανήρ.—Sib. l. 5.
EXP. Πολιοκρανος, πολιοκροταφος, κυανοχαιτης.
Αργυρολογος.
Αιτεῖ ταχειας αργυρολογυς.—Arist. Eq. 1068.
SYN. Αργυρολογητος, παραλος.—εκλογεὺς, φορολόγος, εισπρακτωρ, συναγωγεύς.
Αργυροπεζος.
Αργυροπεζα Θετις.—Il. α. 538.
Αργυροστερὴς.
—Καργυροστερῆ βιον νομιζων.—Aesch. Ch. 1002.
SYN. Ακ7εανος, ανολβος, αἴρος.
Αργυροτοξος.
—Αργυροτοξος Απολλων. Il. β. 766.
Αργυρωνητος.
Κακοῖς ελαυνειν αργυρωνητον.—Eur. Alc. 686.
Αργυφεος, Αργυφος.
Τῶν δε ϗ αργυφεον πλῆτο σπεος.—Il. σ. 50.
—Οἶν αργυφον ωκὺς Αχιλλεὺς Σφαξε —Il. ω. 621.
SYN. Αργυφὴς, αργεννὸς, λαμπρὸς, λευκός.—μελας. Suid.
Αργω.
—Ποντοπόρος νηυς Αργώ.—Od. μ. 70.
Η ϗ ὑπ᾽ ελατινοις ερετμοῖς αλιμυρέα βενθη
Πρωτη ὑπεξεπερησε τριβυς δ᾽ ηνυσσε θαλασσης. Orph. 67.
EPITH. Ιησονὶς, Πηλιὰς, πολυηγόρος, ευλαλος, εὔζυγος, ευεδρος, ευπλοος, θοὰ, ὑποδρομος, γλαφυρὰ, κοιλη, πολυτειρὴς, τριακοντάζυγος, ναυτίλος.
PHR. Ιησονιη ναῦς. Theoc. Καλλιπρωρον Αργυς σκαφος. Eur. Λαληθρος κισσα. Lyc.
Αρδις.
—Αχραν αρδιν ευθυνεῖ χεροιν. Lyc. 914.
SYN. Αιχμη, ακις. βελος.—Pl. φαρετραι.
Αρδηθμὸς, Αρδμος.
Γηας τιθαιβωσσαντος αρδηθμῷ Διός. Ib. 622.
—Ὅθι τ᾽ αρδμὸς επην παντεσσι βροτοῖσιν. Il. σ. 521.
SYN. Αρδευσις, αρδεια. καταρδευσις, ὑδρεια, ὑδρευσις, διαβρεξις, διαβροχὴ, ποτισμός.
EPITH.

EPITH. Επιτετανος.
Αρδευω, Αρδεω, Αρδω
Οσην πλατυρρους Νειλος αρδευει χθονα. Aesch. Pr 851.
—Τι μευ το χιτωνιον αρδεις; Theoc. 15. 31.
Αρδομενοι τ' κρηνες εμων ιερων απο πηγων. Hom. Ap. 264.
SYN. Επαρδευω, επαρδω, διαρδω, διαινω, καταρδευω, βρεχω, υποβρεχω, καταβρεχω, οχετηγεω, οχετευω, ραινω, ποτιζω.
Αρεθουσα.
—Τοις ποσι μελοι Σικελαν Αρεθοισαν
Υμνειν συν λαοισι,—Theoc 16. 102.
EPITH Συρακοσιη, ευειδης, καλη, ιμερτη.
Αρεια. Vid. Απειλη.
Πολλα δε μειλιχιοισι προσηυδα, πολλα δ' αρειη. Il. ρ. 431.
Αρειος, Αρηϊος.
—Υπο τειχος Αρειον. Il. δ 407.
—Πρωτεσιλαος αρηϊος ηρως—Il β. 708.
Αρειφατος, αρηϊφατος.
Οιδ' αρειφατοι φονοι. Eur. Supp 603.
Ανδρες αρηϊφατοι—Od. λ. 41.
Αρηιθοος.
—Αρηϊθοων αιζηων—Il. δ. 280.
Αρηϊφιλος.
—Και αρηϊφιλος Μενελαος. Il. γ 136.
SYN. Αρειχος, αρειμανης, αρειμανιος, αρειοτολμος, ανδρειος, αριστομαχος, ασπιδιωτης, ασπιστης, εγχεσιμωρος, εγχεσιμαργος, δηϊος, δαϊφρων, δοριθαρσης, εμπολεμος, πολεμιστης, μενεπτολεμος, μαχιμος, εναρηφορος, φιλοπτολεμος, πολεμικος, πολυαθλος, σακεσπαλος, στρατιος, πληξιππος
Αρειος παγος.
—Θεοι δε σοι δικης βραβεις
Παγοισιν εν Αρειοισιν ευσεβεστατην
Ψηφον διοισουσι—Eur. Or. 1688.
Και πριν γ' Αρειοις εν παγοις ψηφους ισας
Κρινασ', Ορεστα, κ) νομι μ' εις ταυτογε,
Νικαν, ισηρεις εστις αν ψηφους λαβη. I. Γ. 1470.
Αρειων.
—Λατρις ερωτος Αρειων κυανοχαιτης. Nonn.
PHR. Λεσβιος αοιδος.—Δελφινες οχησαμενος περι νωτοις, Κυμα μελαν πεφαατκε.—Opp.
Αρεκτος.
—Ετι γαρ μεγα εργον αρεκτον. Il. τ. 150.
SYN. Απρακτος, ατελευτος.
Αρεσκω.
Αψ εθελω αρεσαι.—Il. ι 120.
SYN. Αρεσκομαι, απαρεσκομαι εξαρεσκομαι. εξαρεσκευομαι, ιλαομαι, ιλασκω, ιλασκομαι, ιλευμαι, ευμενιζω, πραυνω, αδω, ανδανω, ενασμενιζω, εφησυχαζω, εξαναπαυομαι, αναπαυομαι. επαναπαυομαι, αρκεομαι —συγχωρεω, εμμενω, συμφερομαι —αγαπαω.—επικλινομαι.
Αρεστος
—Ως εμοι των σων λογων
Αρεστον ουδεν.—Soph An. 506.
SYN. Ευαρεστος, ασμενος, ηδυς.—επαινετος.
Αρεταω.
Ουκ αρετα κακα εργα—Od. θ. 329.
SYN. Αρεταινω, ευτυχεω.
Αρεταων Nom pr.
—Αρεταονα διον. Il ζ 31.
Αρετη.
Των περ κ) μειζων αρετη.—Il ι 494.
SYN. Ανδρεια, αριστεια, ευδοξια, σπουδη, φιλοπονια, το καλον. καλοκαγαθια
EPITH. Θεια. ζαθεα, θεοτερπης, θεοδμητος, θεοκραντος, ευστεφανος, ευτερπης. δαιμονια, διδακτη, ηρωϊα, πολυολβος. πολυμοχθος, πολυμυθος, θυμοβαρης. γνησια, φιλοξενος, ακινδυνος, καθαρα, φαεινη, υψηλη, σαφης αναφαιρετος, εξοχος, αρχαια.
PHR. Και τραχυς ζαθεης αρετης ορος.—κ. λ. Cal ε.
Θεοδοτων εργων κελευθος καθαρα.
Εργματων ακτις καλων ασβεστος αει.
Χρονιωτατον φαος ειρυσθενεων αρεταν.
Ζευ, μεγαλαι δ' αρεται
Θνατοις επονται εκ σεθεν. Pind.
Αρηγω.
—Προφρων επεσιν κ) χερσιν αρηγειν Il. α 77.
SYN. Αλεξεω, επαρηγω, βοηθεω, αμυνω, παριστaμαι, συλλαμβανομαι. συνεπιλαμβανω, συμπρακτεω. συμμαχομαι, προασπιζω, συμπολεμιζω, επικουρεω.—συμφερω
PHR. Επαρηγονα χειρα φυλασσειν.
—Αρρηκτον βιοτοιο κερας. κ) υπερμαχος αλκη.
Πολυχαλκον εδος. κ) ευσταθες αλκαρ.
Αυτος εμης τελεθει πανεπισκοπον αλκαρ οπωπης. Apoll n.
Αρηγων
Δοιαι μεν Μενελαω αρηγονες εισι θεαων. Il. δ. 7.
SYN. Αλεξητηρ, βοηθος, παραστατης.
Αρηξις.
Ποιαν λαβω θεων αρηξιν; Soph. C. 865.
SYN. Αλεξησις, βοηθεια, αρωγη, αλκαρ, επικουρια, αμυνη, απαλαλκη.
Αρης.
Αρες, Αρες, βροτολοιγε μιαιφονε, τειχεσιπλητα. Il. ε 31.
SYN. Ενυαλιος, Μαμερτος.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Ανδροφόνος, ανδρειφοντης, αργαλεος, ανικητος αλλοπροσαλλος. αλεγεινος, ατερπης, αιδηλος. αμαιμακετος. ατειρης, ακαματος. αταρβητος ακορητος. ασπιδιωτης, αυτοδιδακτος. αμειλιχος, αγριος, Αχαικος, αινομανης, αλικτυπος. βριηπυος βλοσυρος. βαρβαρος. βαρβαροφωνος, βαρυς, βαθυπολεμος, βιατης, βαρυμηνις, γοργος. γαμοκλόπος, δεινος. διος, δηιος, δριμυς. δαφοινος, δορυμηστωρ, δορυσσοος. δολοεις, δακρυογονος, εγχεσπαλος, εναρηφορος, ευθωρηξ, εξωστης, εγρεκυδοιμος, εμπυρος, διωξιππος. ζηλομανης, ζηλημων, ζαμενης, θουρος, θρασυς. θρασυμητης. θηλυκτονος, Θρηϊκιος, θερμος, θοος, ιππιος, Ινδῷος, κορυθαιολος. κορυθαιξ, Κελτος, καρχαροδων, κρατερος, κελαινεγχης, Λυδιος, λαοσσοος, λοιγιος, λυγρος, λαοδαμας, μιαστωρ, μενεχαρμος, οξυς, ολοος. ουλιος, οβριμος. οτρυντης, οριδρομος, πολυδακρυς, πολυκμητος, πολυμοχθος, πικρος, στυγερος, ρινοτορος, σιδηρεος, σχετλιος, ταμεσιχροας. τοξοδαμνος, υπερβιος, υπερμενετης, χαλκεος, χαλκοθωραξ. χαλκαρματος. χρυσηνιος. φοινιος. φιλαιματος, φθισιμβροτος. παγκρατης, χαλκασπις, χραισμητωρ, χαλκοβοης, φωριος, φιλευιος, υγροπονος. ωκυς, ωμοφρων.

PHR. —Αρηα ταλαυρινον πολεμιστήν.
῏Ατος πολεμοιο. Ακορητος αϋτης. Hom.
Χρηστωνης θεός. Οπλιτης λυκος. Lyc.
Το δυσεριστον αἷμα φυσῶν. Soph.
Χρυσοπηληξ δαιμων, Αφροδιτας ευνατωρ. Æſch.
Κυβερνητὴρ σιδηρυ. Γροασπιστὴρ πατρὸς. Τιτηνων ολετὴρ. Nonn.
Ταῖς αἱματοφυρτοις ἑστιωμενος μαχαις. Lyc.
Χαλκαρματος ποσις Αφροδιτας. Pind.

Αρες ὑπερμενετα, βρισαρματε, χρυσεοπηληξ,
Ομβριμοθυμε, φερασπι, πολισσοε, χαλκοκορυστα,
Καρτεροχειρ', αμογητε, δορυσθενὲς, ερκος Ολυμπε,
Νικης ευπολεμοιο πατερ, συναρωγὲ θεμιστος,
Αντιβιοισι τυραννε, δικαιοτατων αγὲ φωτῶν
Ηνορεης σκηπτὅχε πυραυγέα κυκλον ἑλισσων
Αιθέρος ἑπ]απoροις ενὶ τειρεσιν.—κ λ. Hom. Hym.

Αρρηκτ', οβριμοθυμε, μεγασθενὲς, αλκιμε δαῖμον
Οπλοχαρὴς. αδαμαστε, βροτολτόνε, τειχεσιπλῆτα
Αρες αναξ. δολοδουπε. φονοις πεπαλαγμένος αιεὶ,
Αιματι ανδροφονῳ χαιρων, πολεμοκλονε, φρικ]ε
Ος ποθεεις ζιφεσίν τε κ̓ εγχεσι δῆριν αμυσον.
κ. λ. Orph. Hymn.

Αρης.
Γινε]' αρης αλεγεινὸς οἰζυροῖσι βρο]οῖσι. Il. γ. 569.
—'Οπλῶν κοινὸν αρην. Soph. Aj. 1215.
—Θανατόν γε φυγεῖν και μῶλον αρηος. Il. ϛ. 401.

Γυνὴ μονωθεῖσ' υδὲν' υκ ενεστ' αρης. Aeſch. Supp. 757.
SYN. Μαχη—κῆρ.—αλκή—σιδηρος.
ΕΡΙΤΗ. Λευκηρετμος, υλιος, οξὺς, λιθολευστος. φονιος, τοξοδαμνος.

Αρητειρα.
Ιφιὰς Αρτεμίδος πολιηοχυ αρητειρα. Ap. 1. 512.
SYN. 'Ιερα, ἱερὶς, ἱερισσα, ἱερεια, βωμιστρια.
ΕΡΙΤΗ. Δημοσια.

Αρητη, Nom. pr.
Αρητη, θυγατερ Ρηξηνόρος αντιθεοιο. Od. η. 146.
ΕΡΙΤΗ. Λευκωλενος, ροδοπηχυς.—αγακλεί]α, βασιλεια.

Αρητὴρ
Αρητὴρ ετετυκ]ο, θεὸς δ' ὡς τιετο δημῳ Il. ε. 78.
SYN 'Ιερεὺς, ἱερειτης, ἱεροποιὸς, ἱεροτελεσ]ὴς, ἱεροφαντης, θεοπρόπος, θυτὴρ, θυτης, θυοσκόος.

Αρητος. Nom. pr.
—Και Αρητος θεοειδής. Il. ρ. 494.

Αρητὸς.
Αρητὸν δε τοκεῦσι γοον, κ̓ πενθος εθηκας. Il. ρ. 37.
SYN. Βλαβερὸς, απευκ]ός.

Αρθμεω.
—Εν φιλοτητι διετμαγεν αρθμήσαντε. Il. η. 302.
SYN. Φιλεομαι.—ὁμονοεω, ὁμογνωμονεω, ὁμοφρονεω, συναγορευω, συμφωνεω.

Αρθμιος.
—Οι δ' ὑμῖν αρθμιοι ἦσαν. Od. π. 427.
SYN. Φιλος, φιλιος.

Αρθμὸς.
—Επ' αρθμῷ κ̓ φιλοτητι. Hom. M. 521.
SYN. Αρθμια. φιλια, φιλοτης, ὁμονοια, ὁμοφροσυνη, ὁμολογια. ενωσις, συμβασις, συμπνοια, συνθηκη.

Αρθρον.
Μαρ]ας ποδός νιν αρθρον ἣ λυγιζεται. Soph. T. 792.
SYN. Μελος. δεσμὸς τῶν νευρων.—ἁρμός.

Αριαδνη.
—Καλήν τ' Αριαδνην
Κυρην Μινωος ολοοφρονος, ἥν ποῖε Θησεὺς
Εκ Κρητης ες γυνὸν Αθηναων ἱεραων
Ηγε μὲν, υδ' απονητο—Od. λ. 320.
ΕΡΙΤΗ. Δυσερως, ξανθὴ, ευπλοκαμος, καλλιπλοκαμος, κινυρα, Κυδωναιη, Μινωῒς, τηλεκλεί]ός.

PHR. Παρθενικὴ Μινωὶς, εὔφρονεσσ' Αριαδνη,
Ην ρα τε Πασιφαη κερη τεκεν Ηελιοιο —
Ης αιθέρι τεκμαρ.—Αστεροεις στεφανος,
Παννυχος ερανιοισιν ἑλισσεται ειδωλοισιν. Apoll.

Αριγνως, Αριγνωτος.
—Ενδαίδος αριγνωτες ἐσι. Pind. Nem. 5.
Ρεῖα δ' αριγνωτος γονος ανέρος—Od. δ. 207.
SYN. Αριγνωστος, ευδιαγνωστος, αγασιος, αμφιβοητος, αειμνηστος.

Αριδακρυς.
Κλαγξω δ' αὖ γοον αριδακρυν—Æsch. Perf. 953.
SYN. Αριδακρυος, πολυστονος.

Αριδεικετος.
—Κοων αριδεικετος ανδρῶν. Il. λ. 248.

Αριδηλος.
—Αριδηλα κ̀ αμφαδα εργα. Ap. 3 615.

Αριζηλος, Αριζηλωτος.
Τον μεν αριζηλον θῆκεν θεός.—Il. β. 318.
—Και αριζηλωτοι Αθηναι. Arift. Eq. 1325.

Αριπρεπὴς.
Παῖδ' εμὸν, ὡς κ̀ εγὼ περ, αριπρεπέα Τρωεσσιν. Il. ζ. 477.

Αρισημος.
—Αρισημα τε εργα τετυκτο. Hom. M. 12.

Αριφραδὴς.
Σῆμα δέ τοι ερεω μαλ' αριφραδές.—Il. ψ. 326.
SYN. Ενδοξος, ευπρεπὴς, εκπρεπὴς, φανερὸς, διαδηλος, επισημος, ευεπισημος, ευγνωστος, θαυμασιος, περικλυτος.

Αριηκοος.
—Τυνη δε κατ' ερανε ικεο πετρας
Ριμφα Μελαντιες αριηκοος —Ap. 4. 1707.
SYN. Επηκοος, ευηκοος, ὑπηκοος, οξυηκοος, κατηκοος, εικων, ευεικτος, ευπειθὴς, πιθανὸς, πειθημων, πειθηνιος, πευστὸς, ὑποχειριος.

Αριηνοι Nom pr.
—Ερυθραιων Αριηνῶν. Dion. 714.

Αριθμεω.
Φωκας μὲν τοι πρῶτον αριθμησει,—Od. δ. 411.
SYN. Απαριθμεω. εκλογιζομαι, καταλογιζομαι, καταλεγω, κατατατ]ω.

Αριθμημα.
Ισον γάρ εστι τ' αριθμημα τῶν παλων. Aefch. Eum. 756.
SYN. Αριθμος.

Αριθμητὸς.
—Αριθματες απὸ πολλῶν. Theoc. 16. 87.
—Ουτε λογῳ τινὸς αξιοι, ετ' αριθμητοί, Ib. 14. 48.
SYN. Ευαριθμητος, ευδοκιμος.

Αριθμιος.
—Μετ' αθανατοισιν αριθμιος.—Suid.
SYN. Εναριθμιος. επαριθμιος.

Αριθμὸς.
—Λεκτο δ' αριθμόν. Od. δ. 452.
Φθειρῶν δ' αριθμὸν, κ̀ κωνωπων.—Arift. Plut. 537.
SYN. Καταλογος, αριθμημα.
EPITH. Ισομετρος, αμφιταλαντωστος.

Αριμασποί.
—Ινα παῖδες αρειμανεων Αριμασπῶν. Dion. 31.
EPITH. Ξανθοί.

Αρὶς.
—Και γυρὰς αμφιδετες αρίδας. Ep. l. 7.
SYN. Ρινη, ρινιον.

Αρισβη.
—Και δῖαν Αρισβην. Il. β. 836.
EPITH. Ευκτιμενη.

Αρισταῖος. Nom. pr.
Αυτονοην θ' ἣν γῆμεν Αρισταῖος βαθυχαιτης. Hef. θ. 977.
EPITH. Μελισσαν, περισσονοος.
PHR. Ανδρασι χαρμα φιλοις.—Οπαων μηλων.—Πρῶτον ευραθαμιγγος αλειφατος ευρεν ερσης καρπον.—κ. λ. Nonn. D. lib. 5.

Αρισταω.
Και πρὸς τετοις αρισταση
Τον Πειραια προσεμαξεν. Arift. Eq. 812.
SYN. Αριστοποιεμαι. γευομαι.

Αριστιζω
Ος απὸ σμικρᾶς δαπανας ὑμᾶς
Αριστιζων απεπεμπεν. Ib. 535

Αριστεια
Κρινειν εμελλε κρατος αριστειας τινί. Soph. Aj. 443.
SYN. Ανδραγαθια. αλκὴ, ανδρεια.

Αριστεῖα, τα.
—Αριστεῖ' εκλαβὼν στρατευματος. Soph. Ph. 1475.
SYN. Τα, βραβεῖα, λαφυρα.

Αριστειδης.
Οἷός περ Αριστειδη προτερος.—Arift. Eq. 1322.

Αριστεὺς.
—Γεροντας αριστῆας παναχαιῶν. Il. β. 404.
SYN. Ὁ αριστος, αρχων, αρχὸς, κραντωρ.—Οἱ εντιμοι, επιλελεγμένοι, εκλεκτοὶ, πρωτοπολῖται.

Αριστευω.
Ος δέ κ' αριστευησι μαχῃ ενι, τόνδε μάλα χρεω Εσταμέναι κρατερῶς, ητ' εβλητ', ητ' εβαλ' αλλον. Il. λ. 409.
SYN. Ανδριζω, ανδριζομαι, κρατεω, κραταιεμαι, ὑπερεχω.

Αριστιππος.
Οἷα τ' Αριστιππε τρυφερὴ φυσις αμφαφαωντος
Ψευδῆ. Tim. apud Laert.
Αριστογόνος. αριστοτόκος.
Ιτε συν Ηρακλέος αριστογονῳ
Ματρὶ—Pind. Pyth. 11.
Ος μ' απαιδα γεννας
Εθηκεν αριστοτοκοιο. Eur. R. 909.
SYN. Αριστογενεθλος.
Αριστοκρατεομαι.
Αριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. Arist. Av. 125.
SYN. Ολιγαρχεομαι.
Αριστομαντις.
Ελενος αριστομαντις.—Soph. Ph 1376.
Αριστομαχος, Αριστοχειρ.
Αριστομαχου γειτος Ηρακλέος.—Pind. Pyth. 10.
Ἧμος αριστοχειρ
Αχιλλεως όπλων εκειτ' αγὼν πέρι. Soph. Aj. 948.
SYN. Αγηνωρ, αρειος.
Αριστον.
—Και εντυνοντ' αριστον. Il ω. 124.
SYN. Ακρατισμα.
Αριστονοος.
—Αριστονοου Κυθερειης. Muf. 273.
SYN. Ευνοος, ευμενης. προφρων.
Αριστοπονος.
—Ηεροφοιτος αριστοπονος τε μελισσα. Phoc. 160.
SYN. Πολυπονος, φιλοπονος, πολυκμητος.
Αριστοτελης.
Εις κρισιν ἡμετερην πικρὸς Αριστοτελης. Ep. l. 1.
SYN. Σταγειριτης.
EPITH. Οὖλος, κενοφρων.
PHR. Ὁ σοφος ὁ παῖς τοῦ Νικομαχου.—
Σοφιης προμος, καὶ μυστης.
Αριστοφανης
Βιβλοι Αριστοφανευς, θεῖος πονος—κ. λ. Ep. l. 1.
Αρισφαλης.
—Φατ' αρισφαλὲ' εμμεναι ουδόν. Od. ρ. 196.
SYN. σφαλερὸς, γλισχρος.
Αρκάδες.
Αρκάδες ανδρες—επισταμενοι πολεμοιο. Il. β. 611.
EPITH. Βαλανηφάγοι, εγχεσιμωροι, λυκαιομορφοι.
PHR. Εκγονοι δρυός. Νυκτιμου κρεανόμοι.
Οι πρόσθε μηνης. Lyc.
—Οἷοι δ' εσαν Αρκάδες Απιδανῆες,
Αρκάδες, οἱ καὶ πρόσθε σεληναιης ὑδεονται
Ζωειν φηγὸν εδοντες εν ουρεσιν.—Apoll.

—Υιωνοι—Λυκαονιης αρκτοιο. Call.
Αρκαδια.
Οι δ' εχον Αρκαδιην, ὑπο Κυλληνης ορος αιπύ.
Il. β. 603.
EPITH. Ευηνωρ, ευυδρος, ευμηλος, πολυμηλος, προσεληνος.
PHR. Πολυπιδακα μητέρα μηλων. Hom.
Αρκεσιλαος.
—Και Αρκεσιλαον επεφνε. Il. ο. 327.
EPITH. Οχλοαρεσκης.
Αρκεσις.
Και τὶς πρὸς ανδρὸς μη βλεποντος αρκεσις.
Soph. Oed. C. 74.
SYN. Αρκεσμα, αλεξιτηριον, βοηθεια. ωφελεια.
Αρκευθος.
Α δε καλὰ ναρκισσος επ' αρκευθοισι κομᾶσαι.
Theoc. 1. 133.
SYN. Αρκευθίς.
Αρκεω.
—Ει καὶ νωϊν Αθηνη συν Διὶ πατρὶ
Αρκεσει—Od. π. 261.
SYN. Απαρκεω, επαρκεω, διαρκεω, προσαρκεω, εξαρκεω, αρκουμαι, αυταρκεω, αμυνω, βοηθεω.—περιζομαι, ισχυω.
Αρκιος.
—Μισθὸς δέ τοι αρκιος εσται. Il. κ. 304.
—Οὔ οἱ επειτα Αρκιον εσσεῖται φυγεειν.—Ib. β. 393.
SYN. Αρκετος, επαρκὴς, εξαρκὴς, διαρκὴς, αυταρκὴς, αξιος, δυνατος, ἱκανὸς. ωφελιμος.
Αρκτος.
Αρκτοιτ' αγροτεροιτε συες,—Od. λ. 610.
EPITH. Αλεγεινὴ, αναιδὴς, αγρια, αιπτοτος, αμαιμακετος, αντιδρακων, αταρβὴς. θαρσαλεα, βλοσυρὰ, δασυτριχος, μαινὰς, Μαιναλιη, κρυερὰ, ορειὰς, ορεστιὰς, λυσσὰς, λασιαυχην λοχια, φρικαλεα, στυγερὰ, χαιτηεσσα, φωλὰς, ωμοβορος.
Αρκτοι δ' αγριάδες, φονιον γενος, αιολοβουλον,
Λαχνην μεν πυκινὴν δυσπαιπαλον αμφιεσαντο,
Μορφὴν δ' ουκ αγαθὴν παναμειδητοισι προσωποις,
Καρχαρον, ουλομενον, ταναὸν στομα, κυανεη ῥὶς,
Ομμα θοὸν, σφυρὸν ωκυτατον, δεμας ευρυκαρηνον,
Χεῖρες χερσι βροτῶν ἴκελαι, ποδες ηδε ποδεσσι,
Σμερδαλέα βρυχὴ, δολερὸν κεαρ, αιόλον ἦτορ,
Και πολλὴ κυθερεια, καὶ ου κατὰ κοσμον ιοῦσα.
Opp.
Αρκτος.
Αρκτονθ', ἣν καὶ αμαξαν επικλησιν καλεουσι. Od. ε. 273.
SYN. Αμαξα, βορρὰς, κυνοσουρίς.

EPITH.

EPITH. Αρκὰς, διψὰς, λυσσὰς, κυκλὰς, βορειὰς, ξηρὰ, ομφαλοεσσα, ευφεγγὴς, ομβροτόκος, αεριλοφος, παλιννοςος. Ελικη, Τυφαονὶς, Κυβελητὶς, Λυκαονια.
PHR. Αβροχος ὁλκὸς αμαξης. Muf. Δρομον Αρκτȣ Αβροχον, ωκεανοῖο και ȣ ψαυοντα θαλασσης. Nonn.
Αρκτοι κυανεȣ πεφυλαγμέναι ωκεανοῖο Arat.
Ουδὲν αφαυροτερον τροχαει κυνος; κρίδος Αρκτȣ. Ib.
Αρκτος στρεφεσ' ȣραῖα χρυσηρει πολῳ. Eur.
Αρκτȣρος
—Δεινȣ μεμνημενος Αρκτȣροιο. Arat.
EPITH. Δυσαὴς, ὑετιος.
Αρκτῷος.
—Οἱ ῥα νεμοντο Αρκτωοις εν ορεσσι—Orph. 513.
SYN. Αρτικὸς, αρκιος, βορειος.
Αρκυς.
Ως εγγὺς ηδη γ' εσμὲν αρκυων ξιφȣς. Eur. M. 1278.
SYN. Αγρηνὸν, αμφιβληστρον. δικτυον.—σαγηνὴ, γριπος, θηρατρον, λῖνον, πλεγμα, πλεκτανη.—τα αρκυα. αρκυες. ενοδια, τὰ
EPITH. Κρυφιος, ευπλεκτος.
Αρκυστατα, τα.
Πεπτωχ' ὁ τλημων εν μεσοις αρκυστατοις. Soph. El. 1504.
Αρκυστατος.
—Ες αρκυστατον μηχανάν—Eur. Or. 1430.
SYN. Αφυκτος.
Αρμα.
Αρμα δέ οἱ χρυσῷ τε και αργυρῳ εὖ ησκηται. Il. κ. 438.
SYN. Αμαξα, οχημα, φορεῖον, διφρος.
EPITH. Αγκύλον, αιψηρὸν, βοηθόον, δαιδαλέον, ευζυγον, ευξοον, εὔτροχον, ευπετυκασμένον, μαλθακὸν, πεισιχαλινον, πλεκτὸν, καλλιζυγὲς, πτερωτὸν, παγγέον, χρυσεοτευκτον, γλαφυρὸν, πελωρον, καμπυλον, κολλητὸν, θοὸν, ταχυδρομον, τετραορον, τετρωρον, τετραζυγον, ὑψιπορον, κρατησιππον, τεθριππον, χρυσοζυγον.—Ποσιδηϊον, δεροπαγὲς, χοροιτυπον, ηλιβατον, μετανασιον, ορεσιδρομον, οριδρομον, οδοιπορον, ιθυπορον, αλιδρομον, λοξὸν, σελασφόρον.
PHR.—Και ἁρματα ποικίλα χαλκῳ. Hom.
Αρματα δ' ευποιητα θοωτερα θυάδος αρκτȣ.
Αρμαμαξα.
Εφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακαῖς κατακειμένοι. Arift. A. 70.
Αρμαλια.
Ἁμαλιὴν εμμηνον εμετρησαντο πενέσται. Theoc. 16. 35.

SYN. Βοσκημα. τροφὴ, διατροφὴ, αποτραγημα, εδωδὴ, καβὴ, κολον, χιλὸς, οχὴ, σιτιον, σῖτον, σῖτος
Αρμασποι
—Τόν τε μȣνῶπα στρατὸν
Αρμασπὸν ἱπποβαμον, οἱ Χρυσορρυτον
Οικȣ̃σιν αμφὶ νᾶμα Πλȣτωνος πορȣ. Aefch. Pr. 805.
Αρματειος.
—Αρματειον μελος βαρβαρῳ βοᾷ. Eur. Or. 1391.
SYN. Ἁρματοεις.—λεπτὸς, οξυφωνος.
Αρματευω
—Ποντιων σαλων Ηϊόσιν ἁρματευσας. Ib. 997.
SYN. Ἁρματηλατεω, ἁρμηλατεω, ἁρμηλατευω, ἁρματομαχεω, τροχηλατεω, ηνιοχεω, ηνιοχευω, διφρηλατεω.
Αρματηλατης.
—Πεφανταί θ' ἁρματηλατας σοφὸς. Pind. Pyth. 5.
SYN. Ἁρμηλατης, διφρηλατης, ελατὴρ, ηνιοχος, ηνιοχεὺς, ὑφηνιοχος, τροχηλατης. διφρευτὴς.
Αρματινικα.
Ευδοξον ἁρματινικαν. Pind. Pyth. 6.
Αρματοπηγὸς.
Τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ανὴρ αιθωνι σιδηρῳ Εξεταμε.—Il δ. 485.
SYN. Αρματοποιὸς, τεκτων.
Αρματροχιὰ
—Ουδέ τε πολλὴ
Γινετ' επισσωτρων ἁρματροχιη καλοπισθεν
Εν λεπτῇ κονιῃ—Il. ψ. 505.
SYN. Ἁρματοτροχια, τροχια. ἡ τῶν τροχῶν εγχαραξις.
Αρματωλια.
Και τȣ̃ κυκλȣ παρετρωγον ὑφ' αρματωλιας. Arift. Pa. 414.
SYN. Ἁρματηλασια. ηνιοχεια, ηνιοχησις.
Αρμενια.
—Και Αρμενιην κλυτοτοξον. Opp.
EPITH. Τοξευτειρα.
Αρμενον.
—Κρεμαται δέ συν ἱςιῳ αρμενα παντα. Theoc. 22. 13.
Πανὶ τάδ' αυθαιμοι τρισσοὶ θεσαν αρμενα τεχνης. Ep. l. 6.
SYN. Αρμενος, λαῖφος, ἱςιον, επισπαςρον, λινον, οθονη, περιπετασμα—ἁρμοδια, επιτηδεια.
Αρμὴ, Ἁρμογὴ.
Και κολληθεῖσ' ατρεκεῖς ἁρμαῖς Κυπαρρισσος. Eur. Fr.

Ταυτην

Ταυτην εγὼ εζητεν παλαι την ἁρμογήν. Suid.
SYN. Εφαρμογη. συναρμογη συναφεια, συμπηξις. συνοχη, τευχος. αρμονια —ευταξια.— συστημα αλληλεχια αρμος. αρμοσμα.

Αρμοδιος.
—Συν δ' ηβη γιγνεται ἁρμοδιος. Theog 724.
SYN. Ἁρμονιος, εναρμονιος. ἁρμοστος. εναρμοστος, ευθετος ευσυνθετος, ευρυθμος ευκελαδος, ευφωνος αρεστος. εμμελης, ευσχημων, προσηκων. επιτηδειος, ἔισος, εἶσος. εριηρος. καταλληλος ομαλος.—ικανος προσφορος. συμφορος, προσηκετος οικειος, συνῳδος.

Αρμοζω Ἁρμοζομαι.
—Ἁρμοζεο χαλκῷ Ευρειην σχεδιην.—Od. ε. 162.
SYN. Εφαρμοζω, εναρμοζω, προσαρμοζω, συναρμοττω. απτω, συναπτω. αρω. αρτιζω, αρτυω. εγκαταζευγνυμι διαπηγνυμι. συγγιγνομαι. συμπειταω. μετασειζω, περιτιθημι, συντιθημι συμβιβαζω ρυθμιζω. μεταρυθμιζω —προσηκω. συζυγοω. συναγω καταλισμεω. —προσαπτω. επιτηδευω

Αρμοῖ
Αρμοῖ μ' ὦδ' επαταξ' ὑπο τὸ σφυρον.—Theoc. 4 51.
SYN. Αρτιως, νεωστί —επιτηδες.

Αρμονια. Nom. pr.
Αρμονιη θ' Ηβητε—Hom. Ap. 195.
Ενθά ποθ' ἁγνὰς εννέα Πιερίδας
Λεγεσι Μεσας
Ξανθὰν Αρμονιαν φυτεῦσαι. Eur. M. 834.
EPITH. Απονος, αναεδνος. αψευσος. βιοσσόος, βοῶπις, λιποπατρις ῥοδῶπις. παμμητωρ, φυγοδεμνιος.

Αρμονία.
—Και επισκοποι αρμονιαων. Il. χ. 255.
Ουποτε τὰν Διὸς ἁρμονιαν
Θνατῶν παρεξιασι βελαί Aesch. Pr 553.
SYN Συνθηκη. συνθημα. συνθεσια. ξυμβασις. συμβολαιον. συνημοσυνη. συμφωνησις. συνωδια. συσ]ασις. συναρσις ὁμολογια. ῥητρα.—ἁρμη, ἁρμοσις, ἁρμολογησις, διαταξις, κατασκευη —ἱρος. θεσμια
EPITH. Ευθεος. ερατη. θεοτερπης. φιλακροτος. σοφη. μελιφυρτος, ευρυθμος. πανατημων.

Αρμὸς.—Αρμοσμα. Vid Ἁρμη.
Εκλυεθ' ἁρμὸς —Eur Hipp 825.
Τροπις δ' ελειφθη ποικιλων ἁρμοσματων. Ib. Hel. 418.
EPITH. Κοιλωπός.

Αρμοσ]ωρ.
Αγαμεμνον ανδρῶν ναυτικῶν ἁρμοσ]ορα. Aesch. Eum. 459.

SYN. Ἁρμοστης. ἁρμοττης, αρχων, γυβερνητης, διακ]ωρ, βασιλευς.

Αρνακὶς.
Η μὰν αρνακιδας τε καὶ ειρια τᾆδε πατησεῖς. Theoc. 5. 50.
EXP. Τὸ τε αρνε κωδιον.

Αρνειὸς.
Αρνειὸς γαρ επν μηλων ὄχ' αριςος ἁπαντων. Od. ι. 432.
SYN. Κριὸς. κτιλος, αμνος.
EPITH. Πηγεσιμαλλος, λασιοθριξ, μελανοχροος.

Αρνεομαι.
Η δ' ετ' αρνεῖται σ]υγερὸν γαμὸν.—Od. α. 249.
SYN. Απαρνεομαι, εξαρνεομαι, απαναινομαι. απαγορευω, αναινω, αποφασκω. εξαρνός ειμι.

Αρνευτήρ.
—Ὁ δ' αρ' αρνευτῆρι εοικώς. Il. μ. 385.
SYN. Κυβιστηρ. κυβισ]ης. δυτηρ, δυτης, δυπ]ης, κολυμβητης, κατακολυμβητης.

Αρνευω.
Θερμὴν δ' ὑπαὶ λετρῶνος αρνευων στεγην. Lyc. 1103.
SYN. Δυπ]ω.

Αρνη
Οιτε πολυσ]αφυλον Αρνην εχον—Il. β. 507.
EPITH. Βοτρυοεσσα.

Αρνησιμος.
Εμοί δε τετον εδεν ες' αρνησιμον. Soph. P. 75.

Αρνησις.
Τετε δ' ετις αρνησις πελει. Aesch. Eum. 591.
SYN Απαρνησις. εξαρνησις, απαγορευμα, ανανευσις, αποτευξις, αποφασις.

Αρνυμαι
Αρνυμενος πατρός τε μεγα κλεος.—Il. ζ. 446.
SYN. Απαιτεω, λαμβανω, δεχομαι, απολαυθομαι, επιτυγχανω, καταλλασσω.

Αρος
Βροτειος αρος, ατα. Aesch.—(Ita Lexic. ex Eusath. in Od. α.—Παρ Αισχυλῳ εν Ικετισι. —Ibi verò non comparet)
SYN. Αρκεσις, λυσιτελεια.

Αροσις
—Ψιλὴν αροσιν πεδιοιο ταμέσθαι. Il. ι. 576.
Εν δ' αροσις λειη —Od. ι. 134.
SYN. Αροτριωσις, αροτριασις, αροτριασμα, γεωπονια. αροτος
EPITH. Πολυληΐος, χιονωδης, λιπαρά.

Αροτὴρ. Αροτης, Αροτρευς.
—Ου Ποιμὴν, εδ' αροτὴρ ἦσ' ες πολιν—Il. ψ. 835.

Πιεριδων αροταις. Pind. Nem. 6.
—Πολυεργος αροτρευς. Nic.
SYN. Αροτρευτης, αγρονομος, βεκαιος, τμηγης.
EPITH. Ακαματος, κρατερος, οιζυγος, ταλαιεργος.

Αροτησιος.
—Αροτησιον ωρην τριτλοα μιμνονται—Arat.

Αροτος.
Ουτ' αρα ποιμνησιν καταϊσχεται, ετ' αροτοισιν. Od. ι. 122.
Μητ' αροτον αυτοις γην ανιεναι τινα Soph. Oed. T. 278.
Τον μεν παρελθοντ' αροτον —Ib. Tr. 69.
SYN. Αροσις.—αροτησιμος—ενιαυτος.

Αροτριος Vid. Απολλω.

Αροτρευω, Αροτριαω, Αροω.
Ωμον αροτρευοντες ατειρεος αγροιωτε. Orph. L.
Τῃ ποτ' αροτριοωντι συνηντετο—Call. 3. 161.
—Ουτ' αροωσιν. Od. ι. 108.
SYN. Αροτριαζω, αφαρεω, καταροω, αλοκιζω, βοωτεω, πολεω.
PHR. Αυλακα βοων αρευτρειεσιν ολκαιω σιδηρω. Lyc.
Ευαροτον αυλακα τεμνειν. Ep.
Ωλκα διατμησσει, συρων ευκαμπες αροτρον. Theoc.
Της γης αροτροις ρηξαι δαπεδον. Arist.
Αλλα χερων χθονα ταρασσειν. Pind.
Και τον αγραιον γυρητομον αυλακα τεμνει
Μηροτυπει κεντρω πειθομενη δαμαλις. Ep l. 1.

Αροτρον.
—Ειχοι δ' υπο βωλος αροτρῳ. Od. σ. 373.
SYN. Γειοτομον. Vid. υνις.
EPITH. Αυτογυον, αδαμαντινον, γειομορον, γυρον, ιμεροεν, μογερον, πηκτον, ευκαμπες, αυλακα—τεμνον.

Αρερα.
—Ολιγη δ' ην αμφις αρερα. Il. γ 115.
SYN. Αια, γαια, γη, ληιον, χθων.
EPITH. Αμαλλατοκος, ελικρηπις, αεξιφυτος αεξικακος, ακανθοφορος, ανθοφορος, αχρεκτος, αυχμηρα, αθαλτης, αφνειος, βαθυληιος, βαθεια, διψας, εριβωλος, ευφορβος, ευδωρος, ευλειμων, ευκαρπος, ευωδιν, ευρυαλος, ζειδωρος, καρποφορος, θαλεθεσα, καρφαλεα, κυριζεσα, μαλακη, μεσογαιος, μεγαδωρος, μελαμβωλος, μακρα, οικεια, πυροφορος, πολυπυρος, πιειρα, παλεα, πλαδοωσα, πανδωρος, πολυκτεανος, πελωρις, τρηχαλεα, τραχεια, υγρη, φεραυγης, φερεσβιος, χιοναδης, ψαμαθωδης.
PHR. Αγαθων καρπων εγκυμων. Apollin.

Αρεραιος.
Αλλ' αρεραιος εστι Σμινθιος—Aesch Fr.
Ω παι της αρεραιης θεε. Arist. R. 684.
SYN. Αγροικος.

Αρπαγη, Αρπαγμα, αρπακτυς.
Παυσαι τε λεκτρων αρπαγας.—Eur. I. A. 1266.
Τρηρωνος εις αρπαγμα.—Lyc. 86.
Μνωομενος προτερης αρπακτυος.—Call. 2. 95.
SYN. Αρπαγμος, αρπασμα, αρπαξις, συναρπαγη, διαρπαγη απαγωγη, προνομη.

Αρπαγιμος.
Αρπαγιμας ο τ' απυστα μελεστιχεν ιχνια κωρας. Call. 6. 9.
SYN. Αρπακτης.

Αρπαζω.
Εκτωρ δ' αρπαξας λααν φερεν—Il. μ. 445.
Αρπαξων, η αρν αμαλην —Ib χ. 310.
SYN. Αλισκω, αγρευω, κλεπτω, ληιζω, βια παραιρεμαι.

Αρπακτηρ, Αρπακτης.
Αρνων, ηδ' εριφων επιδημιοι αρπακτηρες. Il. ω. 262.
—Ο παντων αρπακτης Αϊδης. Call. Ep. 2. 6.
SYN. Αρπαξ. μαρπτης.

Αρπακτηριος, αρπαλεος
—Ποθον Ναυμεδοντος αρπακτηριον Lyc. 157.
Κερδεων θ' αρπαλεων.—Od θ. 164.
SYN. Αρπακτικος, αρπαστικος, αρπαξ. καρπαλιμος.

Αρπαλεως
—Πινε τε (σ)ιτεν—αρπαλεως Od ξ. 110.
SYN. Αρπαγδην, αρπακτικως, ταχεως.—ασπασιως, φιλικως, φιλοφρονως, προσφιλως.

Αρπαλιζω.
—Ατας—αρπαλισαι πολεως. Aesch. Eum. 986.
SYN. Αφαιρεω, επιδιωκω.

Αρπαξ.
Δως αγαθη, αρπαξ δε κακη —Hes. ε. 354.
Αρπαγος ικτινε χερα κραταιοτεραν. Ep. l. 2.
SYN Αρπαγη.—Αρπακτικος.

Αρπεδονη, Αρπεδων.
——— Οϊστες
Τοξε πορφυρεης ηπαν αφ' αρπεδονης. Ep. l. 7.
Αραχναιης εικελον αρπεδοσιν. Ep. Suid.
SYN. Σχοινιον.

Αρπη.
—Δεξιτερη δε πελωριον ελλαβεν αρπην. Hes θ. 178.
SYN. Δρεπανον, δρεπανη, ζαγκλον, ζαγκλη.
EPITH. Αγκυλοδες, δαφοινησσα, γαμψωνυξ, ευκαμπης, ευηκης, ετεροστομος, θηροκτονος, καρχαροδες, καλαμητομος, σταχυητομος, μακρα, νεοθηγης, οξυτομος, χαλκηλατος.

Αρπη (Avis)
Ηδ᾽ ἀρπῃ εικυῖα τανυπτέρυγι λιγυφωνῳ. Il. τ. 350.

Αρπυια, Αρπυιαι.
Τας ετεκε Ζεφυρῳ ανεμῳ Αρπυια Ποδαργη. Il. π. 150.
Νυν δέ μιν ακλειῶς Αρπυιαι ανηρείψαντο. Od. α. 241.
EPITH. Αελλοποι, ταχέες—ποδας, θοαὶ, ωκυπετεῖς, πλοκαδες, ηυκομοι.
PHR. Πτεροεντα τεραττια, πικρὰ γενεθλα. Opp.
Αι δ᾽ αφαρ, ηυτ᾽ αελλαι αδευκέες, η ὑπεροπαὶ ὡς,
Απροφατοι νεφεων εξαλμεναι εσσευοντο
Κλαγγῃ μαιμωωσαι εδητυος—κ. λ. Apoll. 2. 268.
Αρπυιας, μεγαλοιο Διὸς κυνας—Ib.

Αρρηκτος.
—Ιν᾽ αρρηκτος πολις ειη. Il. φ. 447.
Φωνὴ δ᾽ αρρηκτος.—Il. β. 490.
SYN. Αδιαρρηκτος, αρραξ, αρραγης, στερεὸς, βεβαιος, ισχυρός.

Αρσην, Αρσεν.
—Και αρσενες γενεθ᾽ αυτως. Theoc. 25. 83.
—Ποκον αρσενος οιός. Il. μ. 451.
SYN. Αρσενικος.—μεγας, κρατερὸς, χαλεπός.

Αρσενογενὴς.
Γενος—αρσενογενές. Aesch. Supp. 825.

Αρσενομορφος. Vid. Αρτεμις.

Αρσενοπληθης.
—Αρσενοπληθῆ
Δ᾽ εσμὸν υβριστὴν Αιγυπτογενῆ Aes. Supp. 30.

Αρρητος
Καί τι επος προεηκεν, ὅπερ τ᾽ αρρητον ἄμεινον. Od. ξ. 466.
SYN. Αμυθητος, αφατος, αφραστος, κακοφημος, ανεκδιηγητος, ανεπιφρεκτος, αθεμιτος.

Αρριχος.
—Τας αρριχως, καὶ τους κοφινους—Arist. Av. 1309.
SYN. Σπυρὶς, κοφινος.

Αρρυθμος.
Μηδ᾽ αρρυθμος ελθοις. Eur. Hipp. 529.
SYN. Αμετρος, ατακτος, αμουσος, απῳδὸς, αναρμοστος, ασυναρμοστος, ασυναρτητος, ασυμφυλος, αδιατυπωτος, ακανονιστος, εμμελης, παραπλὴξ.

Αρρυσιαστος.
—Ελευθερους κ᾽ αρρυσιαστους. Aesch. Supp. 618.

Αρρυτιδωτος. Vid. Ασπιλος.

Αρρωξ. Vid. Αρρηκτος.
—Στυφλος δε γῆ Και χερσος αρρωξ. Soph. An. 257.

Αρς.
Ουδὲ λυκοί τε καὶ αρνες ὁμοφρονα θυμὸν εχουσιν. Il. χ. 263.
SYN. Αρνειὸς. Αμνός.
EPITH. Απαλοχρως.

Αρσινοη
Α Βερενικεια θυγατηρ, Ελενα εικυῖα, Αρσινοα.—Theoc. 15. 111.

Αρτακιη.
—Ες κρηνην κατεβησατο καλλιρεεθρον
Αρτακιην—Od. κ. 108.

Αρταμεω.
Οστις ταῦρον αρταμεῖ καλῶς. Eur. El. 816.
SYN. Διαρταμεω, μαγειρευω, κατασχιζω, καταμεριζω, κατακοπτω, αποσφαττω.

Αρταμος.
Ω δη τιθησας στυγνὸς αρταμος τεκνων. Lyc. 236.
SYN. Κρεουργὸς, κρεωδαιτης, κρεωπωλης.—μαγειρος.

Αρτανη
Αυτοφονα κακὰ κ᾽ αρτανας. Aesch. Ag. 1100.
—Χαλᾶ κρεμαστὴν αρτανην Soph. T. 1289.
SYN. Αγχονη, αιωρα, πλεκταινη.

Αρταω.
—Θελουσαν αρτῆσαι δερην. Eur. Andr. 811.
SYN. Απαρταω, αναρταω, επικρεμαμαι.

Αρτεμης.
Ως ειδον ζωόν τε και αρτεμέα προσιοντα. Il. ε. 515.
SYN. Αβλαβὴς, αρτιος, ὁλοκληρος, ὁλομελὴς, σῶος, υγιής.

Αρτεμις.
—Διδαξε γὰρ Αρτεμις αυτὴ Il. ε. 51.
EPITH. Αγροτερα, ἁγνὴ, ατειρὴς, αιὲν—αδμητος, Ακαλανθις, αγκυλοτοξος, αγρωσσεσα, αργυροπεζα, απειθὴς, αστεργος, βοηθόος, βαρυφρων, βαρυμηνις, γαιηοχος, ευστεφανος, ευπλοκαμος, ευσκοπος, ευῶπις, ευπαρθενιον, ἑλκεχιτων, ἑκατηβελος, ελλοφονος, ελαφοκτονος, ερημὰς, θηροσκοπος, θηροφονος, Ιμβρασιη, καθαρὰ, κελαδοδρομος, Κολαινὶς, Λητωη, Λητωιὰς, λαγωβολος, μογοστοκος, Ναξιὰς, νηοσσόος, ξανθὴ, ορειὰς, ορεστιὰς, ορειβατης, ορθωσια, ορεσικοιτος, Ορτυγια, ουρανια, πρωτοθρονος, πολιηοχος, ποταμια, τοξοφορος, τοξοδαμνος, ταυροπόλος, τριμαχαιρα, σαοφρων, χρυσηνιος, χρυσοθρονος, χρυσεοβοστρυχος, χρυσεομιτρος, φαεσφορος, πασφορος, φοιτὰς, φιλοπαρθενος, σκυλακοτρόφος
PHR. Ποτνια θεα παγ οιραιε θηρης Opp.
Διὸς τεκος, ερνος, κορη, κουρη. Θεῶν ανασσα.
Θυμασι βροτησιοις χαιρεισα—

Τὸ

Τὸ λαμπρὸν ειλισσουσ' εν ευφρονη φαος.
Επιηρανος αγρης Δεσποτις αγρης.—Nonn.
Λητους Κουρη Λατους ἱπποσοα θυγατηρ. Pind.
Αρτεμιν αειδω χρυσηλακατον, κελαδεινην,
Παρθενον αιδοιην, ελαφηβολον, ιοχεαιραν
Αυτοκασιγνητην χρυσαορου Απολλωνος.
Αρτεμιν ὑμνει Μουσα κασιγνητην Εκατοιο,
Παρθένον ιοχεαιραν, ὁμοτροφον Απολλωνος.
κ. λ. Hom. H.
—Τῃ τοξα λαγωβολιαι τε μελονται,
Και χορος αμφιλαφης, κ) εν ουρεσιν εψιαασθαι.—
Αρτεμι, παρθενιη, Τιτυοκτόνε, χρυσεα μέν τοι
Εντεα κ) ζωνη, χρυσεον δ' εζευξαο διφρον.—
Ποτνια, Μουνιχιη, λιμενοσκόπε, χαιρε. Φεραιη.
Χαιρε μεγα—κρειουσα—κ. λ.
Ποτνια, πουλυμελαθρε, πολυπτολι, χαιρε. χιτωνη. Call. Hymn.
Κλυθί μου, ὦ βασιλεια, Διὸς πολυωνυμε κουρη
Τιτηνὶς, Βρομια, μεγαλωνυμε, τοξότι, σεμνὴ,
Πασιφαὴς, δᾳδουχε, Θεὰ Δικτυννα, λοχεια,
Ωδινων επαρωγὲ, κ) ωδινων αμυητε
Λυσιζωνε, φιλοιστρε, κυνηγέτι, λυσιμεριμνε,
Ευδρομε, ιοχεαιρα, φιλαγρετι, νυκτεροφοιτε,
Κλεισια, ευαντητε, λυτηρια, αρσενομορφε,
Ορθια, ωκυλοχεια, βροτων κουροτρόφε δαῖμον,
Αμβροτερα, χθονια, θηροκτόνε, ολβιομοιρε,
Ποτνιὰ παμβασιλεια, καλὸν θαλος αιὲν εχουσα
Δρυμονια, σκυλακῖτι, Κυδωνιὰς, αιολομορφε.
Ελθὲ θεὰ σωτειρα, φιλη μυστησιν ἅπασιν,
Ευαντητος, αγουσα, καλους καρποὺς απὸ γαιης.
κ. λ. Orph.
Λητωη φυγοδεμνε, κυνοσσόε, συγγονε φοιβου—
Παρθενος ιοχεαιρα κυβερνητειρα δε διφρου.—
Ουτιδανων ελαφων βαλιων τ' ολετειρα λαγωῶν. Nonn.

Αρτηρια
—Πνευμόνος τ' αρτηριας. Soph Tr. 1071.
—Αἱματος διαρροαὶ, Eur.
S Y N. Φλέψ.

Αρτιαζω.
Στατῆρσι δ' οἱ θεραποντες αρτιαζομεν
Χρυσοῖς.—Arist. Pl. 817.
S Y N Παιζω.

Αρτιγενεθλον.
Νηπιον αρτιγενεθλον—Orph. 384.

Αρτιγλυφὴς.
Συκινον εὑρησεις αρτιγλυφὲς ξοανον. Theoc. Ep. 4. 2.

Αρτιδακρυς.
Ως αρτιδακρύς ειμι, κ) φοβου πλεα, Eur. M. 903.

Αρτιδαὴς, Αρτιμαθής.
—Αρτιδαῆ συμπνοον εργασιῃ. Ep. Suid.
—Αρτιμαθὴς κακῶν. Eur. Hec. 683.

Αρτιεπεια, Αρτιεπὴς.
—Κουραι μεγαλου Διὸς αρτιεπειαι. Hes. θ. 29.
—Αρτιεπὴς, κ) επικλοπος επλεο μυθων. Il. χ. 281.
S Y N. Πολυλογος, αληθοεπὴς. αδολεσχος. δεινὸς, ἱκανὸς. ειπειν.

Αρτιζυγια.
—Ανδρων
Ποθουσαι ιδεῖν αρτίζυγιαν. Aesch. P. 543.

Αρτιζω. Αρτιζομαι.
Ὑδατι δ' εν μεσσῳ νυμφαι χορὸν αρτίζοντο. Theoc. 13. 43.
S Y N. Απαρτιζω, διαρτιζω, εξαρτίζω, καταρτιζω. αρτυω. εξαρτυω, ἁρμοζω, συναρμοζω, διατιθημι, διακοσμεω, κατακοσμεω, ἑτοιμαζω, ευτρεπιζω επισχηματιζω, καθιστημι, κατασκευαζω, συνταττω.

Αρτικολλος.
Εἰσ', αρτικολλον αγγελου λογον μαθεῖν. Aesch. S. T. 379.
E X P. Εν συναφῃ αρμοδιον, η αρτιως κολλωμενον.

Αρτικροτεομαι. (Αντικροτεομαι. Kust. in Suid.)
Αρτικροτουνθ' οἱ γαμοι. Menand.
S Y N. Συμφωνεομαι.

Αρτιος.
—Ὅτι οἱ φρεσὶν αρτια ᾔδη. Il. ε 326.
S Y N. Αρτεμὴς, ισος, συμφωνος, ἁρμοδιος. αταλαντος. ακεραιος, ὑγιης, τελειος.

Αρτιπλουτος.
Λαβὼν πενὴς ὡς αρτιπλουτα χρηματα. Eur. Supp. 742.

Αρτίπος, Αρτιπους.
Η δ' Ατη σθεναρή τε κ) αρτίπος.—Il. ι. 501.
Εγγὺς δ' οὐδ' αυτὸς αρτιπους θρωσκει δομος. Soph. Tr. 58.

Αρτιτρεφὴς,
Βλαχαὶ—αρτιτρεφεῖς βρεμονται. Aesch. S. T. 356.

Αρτιτροπος
Κλαυτὸν δ' αρτιτροποις. Ib. 339.
S Y N. Νεογνός.

Αρτιφρων.
Ουτι μαλ' αρτιφρων—Od. ω. 260.
S Y N. Σοφὸς, ειδημων, ασκηθης. ὑγιής. ευκαρδιος.

Αρτιχανὴς.—Αρτιχνους.
Αρτιχανῆ ῥοιάντε, κ) αρτιχνουν τόδε μῆλον. Ep. I. 6.

Αρτιχριστος.
Εως αν αρτιχριστον ἁρμοσαιμί που. Soph. Tr. 700.

Αρτιως.

Αρτιως.
Ξενη γυνη γραυς αρτιως αφιγμενη. Suid.
Εθαλψεν ατης σπασμος αρτιως — Soph. Tr. 1099.
Τοιεδ' αποβλαφθεισαν αρτιως φιλε. Ib. Aj. 954.
Εμολετ' αρτιως. Ib El. 1247.
SYN. Τελειως, υγειως, αρτι. νεωςι, παλιν, τελος αυτικα, νυν.
Αρτοπωλης
Αρτοπωλισι, και
Εθελοπορνοισιν ομιλεων
Ο πονηρος Αρτεμων. Anac. 62. 10.
Αρτος.
Αρτον δ' ὅλον ἑλὼν περικαλλέος εκ κανεοιο. Od. ρ. 343.
EPITH. Αζυμος, αρτυτος, ευρωεις, αγελαιος, διπυρος, γλυκυς. ζωαρκης, θεσκελος, θεσπεσιος, βρωμιτης, κριθινος, κριζωδης, μενοεικης, μελιηδης. με ορυτος. ειωπιος. ζυμιτης, μυςικος, απανθρακι, πολυσπερης, εγκρυφιας, σιλιγνιτης, τρισκοπανιςος, πεμματωδης, — αυτοπυρος, σιτυριτης, συγκομιςος, ρυπαρος, σαιος
PHR. Χιλος μυληφατος. Lyc. Εργον μυληφατον. Ap
Αλφιτε ιερε ακτη. Hom.
— Θρεψηνορα σιτον. Apollin.
Αρτυμα.
Κοσμεντες χυτρας αρτυμασι παντοδαποισιν. Hom. B. 41.
SYN. Αρτυσις, παραρτυσις, εψημα, ηδυσμα, ηδυσμος, οψον, προσοψημα. παροψημα, προσφαγιον, ταριχεια. τα επιπαςα.
Αρτυνω, Αρτυω.
Ψευδεα τ' αρτυνοντας — Od. λ. 365.
— Γαμον αμμι πολυμνηςη. βασιλεια
Αρτυει κδε — κ. λ. Od. δ. 771.
SYN. Εξαρτυω, επαρτυω, αρτιζω, αρω, εντυω. εντυνω, επεντυνω, ευτρεπιζω, πορσυνω, σκευαζω, παρασκευαζω, τευχω.
Αρυβαλλος.
Ειτα καταςπενδειν κατα της κεφαλης αρυβαλλω. Arist Eq. 1092.
SYN. Μαρσυπος, μαρσιπιον, ασκοπηρα.
Αρυςηρ.
Εδωκεν εδεις εδ' αρυςηρα τρυγος. Simon.
SYN. Αρυςηρ. επαρυςηρ, επαρυςρις, αρυταινα, αντλημα, αντλητηριον, κυαθος, εκπωμα. ιμαιος, ιμονια.
Αρυςρις.
Ξωμε τ' αμφ' οβελοισιν αρυςριδα — Ep. l. 6.
SYN. Επαρυςρις, οινοχοη, λαζανον.

Αρυτω, Αρυω.
— Και πασαν απο σηθεων αρυσασα
Ψυχην — Apoll. 3 1014.
— Οι τ' ωκεανε αρυονται. Arat.
SYN. Αναρυτω, αντλεω, απαντλαω, εκφερω; ελκω, ιμαω.
Αρχαια τα.
Και τ' αρχαια και τοκοι τοκων. Arist. N. 1255.
EXP. Τα κεφαλαια των χρεων. — Al, αρχεια.
Αρχαικος, Αρχαιος.
Και φρονεις αρχαικα. Arist. N. 819.
Αρχαι' ισως σοι φαινομαι λεγειν ταδε. Æsch. Pr 317.
SYN. Αρχεος, παλαιος, χρονιος, δηναιος, γηραιος, ωγυγιος, εωλος πρεσβυγενης, παλαιγενης, παλαιτατος, αρχαιοπρεπης, ευηθης, απλως, μωρος, ληρος, απραγμων.
Αρχαιογονος.
Αρχαιογονων Ερεχθειδαν. Soph. An. 992.
SYN. Παλαιογονος.
Αρχαιοπλετος, Αρχεπλετος.
Αρχαιοπλετων δεσποτων πολλη χαρις. Æsch. Ag. 1052.
Αλλ' αρχεπλετον ϗ κατασατην δομων. Soph. El 72.
SYN. Παλαιοπλετος.
Αρχαιοπρεπης.
— Αρχαιοπρεπη τιμαν — Aesch. Pr. 410.
Αρχεκακος.
— Τεκτηνατο νηας εισας — Αρχεκακες. Il. ε. 63.
Αρχελειος, Αρχελαος.
— Τινα δε ϗ πενθησομεν
Των αρχελεων. Aesch. P. 297.
SYN. Αρχων, αρχος, βασιλευς.
Αρχεπολις
Ενθα νιν αρχεπολιν — θησεις. Pind. P. 9.
Αρχεπτολεμος.
— Αρχεπτολεμον θρασυν Εκτορος ηνιοχηα. Il. θ. 312.
EPITH. Ιφιτιδης.
Αρχευω. Vid. Αρχω.
Αρχευ' Αργειοισι — Il. ϐ. 345.
Αρχεχορος
Ποδος αρχεχορε πληγαις Φρυγιαις. Eur. Tro. 151.
Αρχη
— Κακε δ' αρα οἱ πελεν αρχη. Il. λ. 603.
— Και Αλεξανδρε ενεκ' αρχης. Il. γ. 100.
Χειρος επ' Αισονιδα καθελη βασιληιον αρχην. O ph
SYN. Προοιμιον, εισοδος. ενςασις, καταρχη, υπαρχη, προκαταρξις. — Ηγεσια, ηγεμονια, δεσποτια,

δεσποτια, δυναςεια, δεσποσυνη, εξουσια, κῦρος, κρατος, τυραννις.—επιχειρημα.

ΕΡΙΓΗ. Αιωνιος, αυτοσπορος, πρωτοσπορος, ασπορος, γενεθλιος, δυσαλωτος, ωκυπέλης, ωγυγιος, βασιληΐς, πολυκυδὴς, σκηπτροφόρος, κρανεχος, ὑψιθρονος.

Αρχηθεν.

Τοί μεν—αρχῆθεν λεγονται. Pind. Isth. 4.

SYN. Παλαι, αρχαιως, ανωθεν.

Αρχηγετεω. Vid. Αρχομαι

—Κ' ἀπὸ τῶνδ' αρχηγετεῖν. Soph El. 84.

Αρχηγετης, Αρχηγός.

—Οἱ ανὴρ αρχηγετης. Soqh. Oed. T. 770.

Αρχαγὸς Βεβρυκων—Theoc. 22. 110.

SYN. Αρχὸς, αρχων, αρχικὸς. αυτοκρατωρ, αυτοςρατηγος. αριςεὺς, δυναςης εφορος. προςατης, επιςατης, πρᾶτος, αγητωρ. αγωγεὺς, αγωγὸς, αιτιος. εξαρχος, ποδηγὸς, επισκοπος, ἡγεμων.

Αρχιγενεθλος. Vid Ρεα.

Αρχιερεὺς, Αρχιερῆες.

Εις αγορην αγειροντο πολυθεοον αρχιερῆες. Nonn.

ΕΡΙΤΗ. Αγηνορες. αγρονες, ζηλομανεῖς, αρειμανεῖς, κακοχολοι, κακογνωμονες.

Αρχικὸς, Vid. Αρχηγός.

Ουτ' αρχικός σοι πᾶς ὅδ' αναυδης πυθμὴν

Βωμοῖς αρηξει—Aesch. Ch. 258.

Αρχιλοχος.

Ειδον γαρ—πολλ' εν αμηχανια

Ψογερὸν Αρχιλοχον βαρυλογοις εχθεσιν πιαινομενον. Pind. Pyth. 2.

—Ὁς ποτε πικρὰν

Μοῦσαν εχιδναιῳ πρῶτος εβαψε χολῳ.

Αιμαξας Ελικῶνα τὸν ἡμερον—Ep. l. 3.

Αρχιτεκτονεω.

Ει τι χρῆ δρᾶν, φραζε, κἀρχιτεκτόνει. Arist. Pa 304.

SYN. Δημιεργεω

Αρχιτεκτων

—Τοῖσιν αρχιτεκτοσιν Πειθεσθε. Eur. Cyc. 475.

SYN. Δημιεργὸς. τεκτονεργὸς, κατασκευαστὴς, μηχανητὴς, οικοδομος, οικοδομικὸς.

Αρχὸς.

—Εἰς δέ τις αρχὸς ανὴρ βεληφόρος εσω. Il. α. 144.

SYN. Αταρχος, αγὸς, αρχηγὸς, ναυαρχὸς, ςρατηγὸς, προηγὸς. βασιλευς

ΕΡΙΤΗ. Πολυληΐος, αρηΐφιλος.

Αρχω.

Ει δε κ' Αρης αρχησι μαχης—Il. υ. 138.

—Σεο δ' ἐξεται ὅττι κεν αρχη. Il. ι 102.

—Οἷσί περ αρχει. Il. β. 805.

SYN. Αρχομαι.—επαρχω. ὑπαρχω, καταρχω, αρχευω, εξαρχω, βασιλευω, ἡγεομαι, ὑφηγεομαι, προηγεομαι, εισηγεομαι. αισυμνεω, ανασσω, πολιτευω, δεσποζω, δυναςευω. κρατεω, περικρατεω, προςατευω, πηδαλιεχεω, κυριευω, καλακυριευω.

PHR. Τῶν κοινων ἐπιμελεσθαι.—Πτολιεθρα φυλασσειν.

Διοδοτοις σκηπτροισι τιμαλφεισθαι. Aesch.

Ταῖς λογιων αγελαις ἡγεμονευειν. Ep. l. 4.

Αρχομαι.

SYN. Προοιμιαζω, αναηρεομαι. αρχω, εναρχομαι, απαρχομαι, εξαρχομαι, καταρχομαι, προκαταρχομαι, αρχηγετεω, ενιςαμαι.

Αρω.

Νῆ' αρσας ερετῃσιν εεικοσιν—Od. α. 220.

SYN. Αραρω, προσαρω, αρτυνω, διαπηγνυμι, εγκαταζευγνυμι. ςελλω. αρμοζω. λαμβανω. κομιζω,

Αρωγη.

—Γεραεσσι θεῶν και Ζηνὸς αρωγῇ. Il. δ 408.

SYN. Αλεξητηριον. αμυνη, αρηξις, βοηθεια.

ΕΡΙΤΗ. Αλεξικακος, δολοεσσα, ὑψαυχην, θεσπεσιος. φαεσιμβροτος.

Αρωγὸς.

Ου γαρ επὶ ψευδεσσι πατὴρ ζεὺς εσσετ' αρωγός. Il. δ. 235.

SYN. Αμυντηρ, αλεξητὴρ, ωφελιμος.

Αρωμα.

—Αρωματα ποικίλα καιειν. Orph.

SYN. Θυωμα. θυμιαμα.

Α Σ

Α. Σαλαμινιος.

Απειρος, αθαλαττωτος, ασαλαμινιος. Arist. R. 206.

Ασαμινθος.

Εκ' ρ' ασαμινθε βαντες επι κλισμοῖσι καθιζόν. Od. ρ 90.

SYN Λετρον, βαλανεῖον, πυελος. σκαφη.

ΕΡΙΤΗ. Αργυρεα, ευρυτενὴς, ευξεςη.

Ασανδαλος.

—Ανὰ δρυμὼς αλαληται

Πειθαλέα, νηπλεκτος, ασανδαλος—Bion. 1. 22.

SYN. Απεδιλος.

Ασαντος

Ασαντος εκ ματρός εςι θυμός. Aesch. Ch. 420.

SYN. Αμειλιχος.

Ασαομαι.

Πὶν', ὁπόταν πινωσιν ὅταν τοὶ θυμὸν ασηθῶς

Μηδεὶς

Μηδεὶς ανθρωπων γνῷ σε βαρυνομενον. Theog. 983.
SYN. Ασαζω, ασαινω, αδομαι, εμπληθομαι. λυπεομαι, καρδιωττω.
Ασαρκος.
Ασαρκα μισυλλας ετυμβευσεν ταφῳ. Lyc.
SYN. Πολυσαρκος —(a priv.) λειποσαρκος, λιποσαρκης, λειποκρεως, απιμελος. λεπτός.
Ασαφὴς.
—Αινικτὰ κἀσαφῆ λεγεις. Soph. Oed. T. 447.
SYN. Αδηλος, ανοητος, αδιηγητος, αδιερευνητος, αδιεξιτητος
Ασβεσος.
Ασβεσος δ' αρ' ενωρτο γελως—Il. α. 599
SYN. Απαυςος, ακαταπαυςος πολύς.
Ασβολὴ. Ασβολος.
—Ασβολὴν αλευμενη Simon. 61.
Φευ Φευ. Ιε τῆς ασβολε. Arift. Th. 252.
SYN. Αιθαλη, αιθαλος, αζα. καπνια. λιγνὺς, σακτὴ, ψολος. μαριλη, τερρα, σποδός.
Ασεβεια.
Το δ' αὖ κακεργεῖν, ασεβεια ποικιλη. Eur. Or. 827.
SYN. Δυσσεβεια. αθεοτης. ανοσιοτης, ανοσιεργια, ασεβημα, θεοβλαβεια. αδικια
Ασεβης
Ωθεῖν ἅπαντας τον ασεβῆ. Soph. Oed. T. 1395.
SYN. Αθεος. αδικος, ασεπτος.
Ασειρωτος
—Ασειρωτον ζυγοις Οχημ' επαλλεν—Eur. I. 1150.
SYN. Ασειρος, ασφριγκτος.
Ασελγὴς.
—Μη ασελγέα κυπριν ερ.νειν. Phoc. 1.
SYN. Αναγνὸς. ακαθαρτος. ακολαςος, ανοσιος, ασεμνος. αισχρὸς. μοχθηρὸς, βδελυρὸς, λωβητὴρ, ὑβριςὴς. πονηρός.
Ασελγῶς.
—Και πιονές εισιν ασελγῶς. Ar. Pl. 560.
SYN. Μεγαλως—ακολαςως, ιταμῶς, προπετῶς, αναιδῶς. ακρατῶς.
Ασεληνος
Βρεχομαι κἀσεληνον
Κατὰ νυκτα πεπλανημαι. Anac. 3. 12.
SYN. Σκοτεινός.
Ασεπτεω. Vid. Δυσσεβεω.
Χρὴ δε ταγ' εις θεὸς μηδὲν ασεπτειν. Soph. An 1350.
Ασεπτος. Vid. Ασεβὴς. Αθεος.
Κρυπτευεσι δε ποικιλως
Δαρὸν χρονε ποδα. και
Θηρᾶσιν τον ασεπτον.—Eur. B. 883.

Αση.
Μη μ' ασαισι, μηδ' ανιαισι δαμνα,
ποτνια, θύμον. Sapph. 6.
SYN. Ασις. αηδια, ανορεξια, ατη, λυπη, πῆμα, ῥυπος. ὑπεροψια. καταφρονησις.
Ασημαντος.
Ως δε λεων μηλοισιν ασημαντοισιν επελθὼν Il. κ 485.
SYN. Αφυλακτος, απροφυλακτος, αδιοπος, αδρυφακτος, αφρακτος, αφρερος, αφρερητος, αφροντιςος. ασφραγιςος, ασημος.
Ασημος, Ασημων.
—Σωφρονως (εχων) ασημ' ὁπλα. Eur. Ph. 1129.
—Ασημα γαρ λεγεις.—Ib. Alc. 532.
—Γοων γαρ εκ ασημονες φθογγοι. Soph Oed. C. 1739.
SYN. Ασημαντος, ασημειωτος, αγνωςος, αδηλος, αδιαρθρωτος.—αδοξος, αγενὴς, δυσγενὴς
Ασθενεια.
Εν δ' ασθενεια τον ποτμον διωλεσας. Eur. H. f 269.
SYN. Ασθενημα. αδρανια. ολιγοδρανια. αρρωςημα. αρρωςια, νοσος, νοσηλεια, νοσημα, ταλαιπωρια
Ασθενεω
Τες πενητας ασθενεντας.—Arift. Pa. 635.
SYN. Εξασθενεω. εξαδυνατεω, απορεω, δυςυχεω, αῤῥωςεω, ατονεω, αδρανεω, μαλακιζομαι, νοσεω, ολιγοδρανεω. ολιγηπελεω.
PHR. Μαλακῶς, πονηρῶς, αῤῥωςως εχω, διακειμαι.
Ασθενὴς.
—Ασθενεῖς γεροντας ανδρας. Arift. Pl. 258.
—Ασθενεῖ μεν χρωτὶ βαινων. Pind. Pyth. 1.
SYN. Αβληχρὸς, αδρανὴς, αῤῥωςος, ανισχυρος, ατονος. ασυντονος. αλαπαδνος, αδυνατος, αβεβαιος, αμενηνος, αφαυρὸς, μικροσφυκτος, ευκαταπτωτος, σαθρὸς. ηπεδανὸς. ολιγηπελὴς, ολιγοδρανὴς. πτωσιμος.
Ασθμα.
—Ατὰρ ἆσθμα κ᾽ ἱδρως. Il. ο. 241.
SYN. Πνευματωσις, δυσπνοια σεναγμὸς. πνοὴ, πνεῦμα, αημα, καπος.
EPITH. Αργαλέον, αλκιμον, βρυχαλέον, δυσκελαδον. θερμὸν, θυεν λαβρον, παλιῤῥοον, φερεσβιον.—αντιπορον. αδρανὲς, ολιγοδρανὲς, αφλεγὲς, βοηθόον. διψαλέον, δυσπνεμον, δολοπλόκον, θεοσυτον, θεημάχον, λοιγιον, κυματόεν, μεθυσφαλὲς, μογοσοκον, οιςρῆεν, πυριπνοον, παλιμπνοον, παλινσοον.

Ασθμαινω
Αυτάρ ὅγ' ασθμαινων—εκπεσε διφρε. Il. ε. 585.
SYN. Επασθμαινω, ασθμαζω, πνευσιαω.

Ασια. Ασίς.
—Παραλιης Ασιης πορον—Dionyf. 799.
Ασιας ευρυχωρε. Pind. Ol. 7.
Ασίδος αφνειῆς πλεῖτον απειρεσιον. M. Muf.
EPITH. Μηλοτρόφος, παμφόρος, πολυανδρος, πολυσπορος.
PHR. Ευρωπας θεραπαιναν λειπεσ' Ασιαν. Eur.
Ασιῆτις χθών. Æfch.

Ασιὰς.
Βαρβαροι λεγεσιν ἂν αἶ, Ασιάδι φωνῇ. Eur. Or. 1406.

Ασιατογενης.
Πᾶσα γαρ ισχὺς Ασιατογενὴς—Aefch. P. 12.

Ασιγητος.
—Θεραποντες ασιγητοιο λεβητος. Call. 4. 286.
SYN. Ανιαχος.—αδολεσχος, λαληθρος.

Ασιδηρος.
Μοσχοις επῆλθον χειρὸς ασιδηρε μέτα. Eur. B 735.
SYN. Ανοπλος.

Ασινης.
Τὰς ει μέν κ' ασινεας εαας.—Od. λ. 109.
Ουτις μεροπων ασινῆ βιοτον
Διὰ παντ' ατιμος αμειψεται.—Aefch. Ch. 1018.
SYN. Αβλαβὴς, αζημιος, ακακος.

Ασιος.
—Ορχαμος ανδρῶν
Ασιος Υρτακιδης—Il. β. 837.

Ασις.
—Τοσσην οἱ ασιν καθυπερθε καλυψω. Il. φ. 321.
SYN. Αση, βορβορος, αφυσγετὸς, λῦμα, πινος, πηλὸς, ειλὺς, ιλὺς, συρφετὸς, συγκλυς, χεράς, χλιδος, τεναγος, φορυτὸς, ῥυπος, ῥυπαρια, ῥυπασμα, τὰ ῥυπα.

Ασιτεω.
—Ασιτεῖ δ' εις αποστασιν βιε. Eur. Hipp. 277.
SYN. Νηστευω.
PHR. Ουδε σῖτα διὰ δερης εδεξατο. Eur.

Ασιτια.
—Ενθ' ασιτιας εμὸν
Δεμας γεραιὸν συντακεὶς αποφθερῶ. Eur. Supp. 1105.
SYN. Απαστια, νηστεια, πεινη.

Ασιτος.
Κεῖτ' αρ ασιτος, απαστος εδητύος ηδε ποτῆτος. Od. δ. 788.
SYN. Αποσιτος, αγευστος, ακμηνος, απαστος. ακρατιστος.

Ασκαλαβωτης.
Υπ' ασκαλαβωτε—Arift. N. 170.
SYN. Ασκαλαβος, γαλεωτης.

Ασκαλος.
—Απὸ σπορω ασκαλα παντα. Theoc. 10. 14.
SYN. Ασκαλευτος, ασκαλτος, ασκαφος.

Ασκανιη.
—Οἱ ῥ' εξ Ασκανιης εριβωλακος ἦλθον. Il. ν. 793.

Ασκανιος.
—Και Ασκανιος θεοειδής. Il. β. 863.

Ασκαντης.
—Εξει τον ασκαντην λαβών. Arift. N. 633.
SYN. Ασκαντος, κραβατος, κραβατιον, βαθρον, θρᾶνος, θρῆνυς, σκιμπες, σκιμποδιον, κλινιδιος.—(ἡ κλινη μη εχεσα καννητα.)

Ασκαρδαμυκτος.
Βλεψον εις εμ' ασκαρδαμυκτος. Arift. Eq. 292.
SYN. Ατενής.—μὴ μυσας τες οφθαλμές.

Ασκεθὴς, Ασκηθὴς.
—Ασκεθέες και ανεσοι—Od. ξ. 255.
Και αψ εις ἡμέας ελθοι Ασκηθὴς.—Ib. κ. 212.
SYN. Αβλαβὴς, αβλητος. ανοσος, ευρωστος, ὑγιὴς, ὑγιεινὸς, ὑγιηρὸς, αλαβητος, αδιαλωβητος, σῶος, αρτιος.

Ασκελὴς.
—Νυν δ' ασκελέες και αθυμοι. Od. κ. 463.
SYN. Απηλεγὴς, ατεραμνος, αδιαλειπτος, επιμελὴς. σκληρὸς. σπεδαῖος, συνεχής.

Ασκεπαρνος.
Βαθρον τόδ' ασκεπαρνον—Soph. C. 102.
SYN. Αγλυφος, αξεστος, αξεσος. απελεκητος.

Ασκεπτος.
Εκεῖτο μονον ασκεπτον.—Arift. Ecc. 258.
SYN. Ασκοπος, απερισκεπτος, αβελος, αδοκητος.

Ασκερα.
Και τὰς δαμαρτος ασκερας ευμαρίδας. Lyc. 855.
SYN. Ασκαρος, ευμαρὶς, πῖλος, ποδεῖον, ὑποδημα, εμβαται οἱ, πελυτρα τά.

Ασκευος.
Ασκευον αυτὸν ασπιδων.—Soph. El. 36.
SYN. Απαρασκευαστος, απειρατος.—ανοπλος, ατευχής.

Ασκεω.
Καί τα μεν ασκησας κεραοξοος ἤραρε τεκτων. Il. δ. 110.
SYN. Επασκεω, εξασκεω, ασχολεω, αδολεσχεω, ἐργαζομαι, μελεταω, εκμελεταω, επιτηδευω, γυμναζω, κοσμεω.—ανασκαπτω. θεραπευω.

Ασκητικός.
Ασκητικὸν το χεῦμα τῦ νοσηματος. Arift. L. 1087.
SYN. Φιλομαθὴς, φιλοσοφος.—μεγας. Suid.
Ασκητός.
Νηματος ασκητοῖο βεβυσμενον.—Od. δ. 134.
SYN. Τυκτὸς, ευτυκτος, πολυκμητος, εξησκημένος, διαπεπραγμένος.—εντριβής.
Ασκιος.
—Ασκιον αχλύν. Tryph. 508.
—Ασκιοις φιλεῦντος ὑπ' αγυγιοις ορεσι. Pind. Nem. 6.
SYN. (a inten.) κατασκιος, επισκιος, συσκιος, βαθυσκιος, δασκιος, ὑποσκιος, παλισκιος, σκιερός. (a priv.) ευειδὴς, φανερός.
Ασκληπιος.
—Μαχαονα δεῦρο καλεσσον,
Φῶτ', Ασκληπιῦ ὑὸν αμυμονος ιητῆρος. Hom. δ. 194.
EPITH. Ηπιος, ηπιοδωτης, πολυμαθής.
PHR. Τεκνον Αινωδυνιας
Λιμεροη γυαρκέος Ασκλαπιὸν
Αρωα παντοδαπων αλλεκτῆρα νυσων. Pind.
Παὶς ὁ Φοιβῦ. βασιλευς μεγας. αμυμων ιατῆρ. τον ευπαιδα, κὴ μεγα βροτοῖσι φανὸς, Ασκληπιον. Ariftoph.
Ιητῆρ παντων, Ασκληπιε, δεσποτα Παιαν,
Θελγων ανθρωπων πολυαλγέα πηματα νυσων,
Ηπιοδωρε, κραταιὲ. μολοις καταγων ὑγιειαν,
Και παυων νυσων χαλεπὰς κῆρας θανατοιο.
Αυξιθαλὴς κορε (και) απαλεξικακ', ολβιομοιρε,
Φοιβῦ Απολλωνος κρατερὸν θαλος αγλαοτιμον.
Εχθρὲ νοσων, ὑγιειαν εχων συλλεκτρον αμεμφῆ. Orph. Hymn.
Ασκὸς.
Ασκῷ εν αιγειῳ —Il. γ. 247
SYN. Ασκωμα, δερμα. δερρις, δορός.
EPITH. Οιδαλέος, ευωδης, φυσητος.
PHR. Ανεμων εγκυμων. βεβυσμένος ἡδέος οινυ. Nonn.
Ασκοπος.
Ουτε γαρ ες' αφρων ὑτ' ασκοπος, ὑτ' αλιτημων. Il. ω' 157.
SYN. Ασκεπτος, αδιασκοπος, αδιαγνωστος, απροορατος, απροσδοκητος, απροφυλακτος. παραδοξος.
Ασκωλιαζω.
Ασκωλιαζ' ενταῦθα προς τὴν αιθριαν. Arift. Pl. 1130.
SYN. Αλλομαι.
Ασκωμα, Vid. Ασκός.
Ασκωμ' εχεις τυ περὶ τὸν οφθαλμὸν κατω. Ar. A 97.

EXP. Ο ἱμᾶς, ὁ συνεχων την κωπην προς τῷ σκαλμῷ.
Ασμα.
Αἶσμα δε παμμεδεοντι θεῷ επινικιον ᾀδει. Cyr. Theod.
SYN. Αεισμα, ᾀσμὸς, αοιδὴ, μετρον. εποποιΐα.
EPITH. Αμβροτον, ἡδυθροον, δοξολογον, θεῖον, μελιηδὲς, μειλιχον.
Ασματοκαμπτης.
Κυκλιων τε χορων ασματοκαμπτης.—Arift. N. 332.
EXP. Ὁ λυρικὸς ποιητής.
Ασμενος.
—Φυγεν ασμενος εκ θανατοιο. Il. υ. 350.
SYN. Εκὼν, εθελων, εφιεμενος, προθυμος, ευθυμος, χαιρων,—ακραιφνὴς. ἡδυς.
Ασοφος.
—Τὸ πορσω δ' εςι σοφοις αβατον
Κἀσοφοις.—Pind. Ol. 3.
SYN. Αφρὼν, αδαὴς, αδαημων, αμαθής.
Ασπαζομαι.
Νῦν πᾶσι χαιρω, νῦν με πας ασπαζεται. Soph. T. 604.
SYN. Επασπαζομαι, αγαμαι, αγαπαω, αμφιβαλλω, περιβαλλω. αντεχομαι, εναγκαλιζομαι, προσαγκαλιζομαι, εφαπτομαι, προσπτισσομαι, περιπτυσσομαι. δεξιοομαι, περιπλεκω, προσεταιριζω. προσαγορευω, φιλοφρονεομαι.
Ασπαιρω
—Και τυς μεν κατεθηκεν επὶ χθονὸς ασπαιροντας. Il. γ. 293.
SYN. Απασπαιρω, κινεω. σκαριζω, ψυχορραγεω.
Ασπαλαθος.
Εν γαρ ορει ῥαμνοί τε και ασπαλαθοι κομοωντι. Theoc. 4. 57.
SYN. Θαμνος, θαμνιον, θαμνισκὸς, εχινοπυς, τριβολος. ῥωπήιον.
Ασπαλαξ.
—Ουδ' ασπαλακων αυτοχθονα φῦλα,
Ποιοφαγων, αλαων.—Opp. κυν. β.
SYN. Σπαλαξ, σκαλοψ, σιφνεύς.
Ασπαλιεὺς
—Αλιφρονες ασπαλιῆες. Naum. ult.
SYN. Ασπαλιευτὴς, ἁλιεύς.
Ασπαρτος.
Αλλ' ἡγ' ασπαρτος και ανηροτος—Od. ι. 123.
SYN. Ασπορος, αγεωργητος, ανεργασος, ανεξεργασος, ακοσμητος, ανηροτος, αργος. αχαρετος.

Ασπασιος. ασπαστός.
—Τῷ δ' ασπασιος γενετ' ελθών. Il. κ. 35.
Ως αρα τῇ ασπαστὸς εην ποσις—Od. ψ. 239.
SYN. Αιρετὸς, ἡδὺς, ευκταῖος, χαριεις, ασμενος. θεοειδής.

Ασπασμός.
Πολλὺς ασπασμὺς και φιλοτητας εχω. Theog. 858.
SYN. Ασπασυς, επιπλοκὴ, περιπλοκὴ, περιβολὴ, περιπτυχη, προσπτυξις. προσφθεγξις.

Ασπερμος.
Οφρα μη ασπερμος γενεη—Il. υ. 303.
SYN. Ατεκνος, αγονος.

Ασπερχὲς. (adv)
—Ὁτ' ασπερχες μενεαινεις. Il. δ. 32.
SYN. Απαυστι, αζηχὲς, αδιαλειπτως, σπευδαιως.

Ασπετος.
—Ουρανόθεν δ' αρ ὑπερραγη ασπετος αιθήρ. Il. θ. 554.
SYN. Αμεγαρτος, αμετρητος, αθεσφατος, απειρεσιος, απλετος.

Ασπιλος.
Μῆλον—Ασπιλον, αρρυτιδωτον—Ep. l. 1.
SYN. Ασπιλωτος. απινής.

Ασπις.
Ασπίδα δ' ιοφόρον τοιαις εδάμασσατο βυλαις. Opp.
EPITH. Ανδροφόνος, αναιδὴς, ἑλικοεσσα, κελαινὴ, κωφὴ, ιοβόλος, παλαμναιη, πολυχροος. πευκεδαιὸς, πυριπνυς, ποικιλονωτος, χαλκεονωτος, φοινηεσσα.
PHR.—Αμυδροτατον δακος αλλων. Nic.

Ασπὶς.
Ασπὶς, και δυο δῦρε—Il. κ. 76.
SYN. Θυρεὸς, σακος, προβαλος, ιτεα.
EPITH. Αμφιβροτος, αμφιτορνος, ακαματος. δοριπονος, ευκυκλος, ευτυκτος, κρατερὰ, εχθομενη, πολυδαιδαλος, πολυπτυχος, πολυβοεια. παναιολος, ομφαλοεσσα. ταυρεια, τερμιοεσσα, ὑπερμαχος, φαεινὴ, χαλκονωτος, χρυσεια.
PHR. Ερυμα χροος. Ασπῖδα δῖαν, αλιγκιον αντυγι μηνης. Cal. Γοργονωτον ασπίδος κυκλον. Arift.
—Ασπίδα μεν προσθ' εσχετο παντοσε ισην,
Καλὴν, χαλκειην, εξηλατον, ἣν αρα χαλκεὺς
Ηλασεν, εντοσθεν δε βοειας ῥαψε θαμειὰς,
Χρυσειοις ραβδοισι διηνεκέσιν περὶ κυκλον. Hom. μ. 294.

Ασπιδαποβλὴς.
—Κολακωνυμος, ασπιδαποβλής. Arift. V. 590.

SYN. Ῥιψασπις.

Ασπιδηστρόφος.
—Ασπιδηστρόφος λεως. Æfch. Ag. 834.

Ασπιδηφόρος, Ασπιδιωτης, Ασπιδῦχος,
Κῶμον δεχεσθαι τον εμον ασπιδηφόρον. Eur. Supp. 390.
—Και ανέρας ασπιδιωτας. Il. β. 554.
Αρ' ασπιδῦχος ετι ποτ' αντιτασσομαι
Σὸν φονον; Eur. Supp. 1144.

Ασπιδοφερμων,
Σπαρτων γεννάν ασπιδοφερμονα. Eur. Ph. 813.

Ασπιστὴρ, Ασπιστὴς, Ασπιστωρ.
Αλλ' ανδρες ασπιστῆρες—Soph. Aj. 566.
—Κρατεραὶ στιχες ασπισταων. Il. δ. 90.
—Ασπιστορας κλονυς τε λογχιμυς. Æfch. Ag. 411.
SYN. Ασπιδοφόρος, ὑπασπιδιος. φερασπις, θυρεοφόρος. σακεσφόρος, σακεσπαλος, φερεσακὴς. ὁπλιτης.
EPITH. Λογχηρης, αρηïος.

Ασπλαγχνος.
Μὴ τοι φυσιν δ' ασπλαγχνος εκ κεινυ γεγώς. Soph. Aj. 422.
SYN. Ασθενὴς, ατολμος, δειλὸς, ταπεινὸς, ψυχρός.

Ασπονδος.
—Τῷ κατωθεν ασπονδῳ θεῷ. Eur. Alc. 429.
SYN. Αμειλιχος. αποσπονδος, εκσπονδος, παρασπονδος, αδιαλλακτος. απαραιτητος, ασπειστος, ὑπερφιαλος. μνησικακος. πολεμικὸς, αστατος.

Ασπορια.
—Βροτοὶ κλαυσυσιν απαντες
Ασποριην, και ανηροσιην—Sibyl. l. 3.

Ασπυδαστος.
Σπευδει δ' ασπυδαστα—Δαιμων. Eur. Iph. T. 202
SYN. Αναξιος. αμελής.

Ασσυριος.
Αυτίκα δ' Ασσυριης επεβαν χθονὸς—Ap. 2. 948.

Ασταγης,
—Τα δ' ερρεεν ασταγὲς αὔτως. Apoll. 3. 804.
SYN. Πολυσταγής.

Αστακτος.
—Αστακτων ματηρ ὑδατων. Eur. Iph. T. 1241.
SYN. Ασταλακτος.

Αστακτι.
—Δι' ομματος
Αστακτὶ λειβὼν δακρυον—Soph. Oed. C. 1315.
Αστακτὶ δε συν ταις παρθενοις
—Στενοντες—Ib. 1717
SYN. Πολυστακτὶ, πολυδακρυτως.

Ασταθμητος.
Βροτῶν δ' ὁ πᾶς ασταθμητος αιών. Eur. Or. 979.
SYN. Αβεβαιος, ανισος, αστατος, ανιδρυτος, ατακτος, απρονοητος, ασκεπτος.

Αστασιαστος, Vid. Δικαιοσυνη. Νομος.

Αστατος.
—Ὁ βιος τροχὸς αστατος ολβος Phoc. 25.
SYN. Ασυστατος. ασταθὴς, ακαταστατος. ευμεταστατος, ευμεταβολος, ευμετατρεπτος, ασταθμητος, αβεβαιος, ανησυχος, αδιαστροφος.

Ασταχυς, Vid. Σταχυς.
—Επί τ' ημυει ασταχυεσσιν. Il. β. 148.

Αστεγος.
Αστεγον εις οἶκον δεξαι.—Phoc. 22.
SYN. Ανεστιος, ανοικος. αστεγὴς, αστεκτος.

Αστεῖος.
—Αστεῖον λεγεις. Arist. N. 204.
SYN. Αστικὸς, πολιτικός—εκπρεπὴς, ευσυνετος, ευτραπελος, ευπροσωπος, καλὸς, φρονιμος, χαριεις. επιεικὴς, δεξιος, κομψός. γελοιωδης.

Αστειπτος.
Ακτὴ—βροτοῖς αστειπτος. Soph. Ph. 2.
SYN. Αστιβὴς, αδιοδευτος, απατητος.

Αστεμφὴς.
—Εχων αστεμφέα βουλήν. Il. β. 344.
SYN. Αστεμβὴς, ασφαλὴς, αδεὴς, ακινητος, αμετακινητος, βεβαιος, ασεισος, αδιατρεπτος.

Αστενακτος.
Ουδέ ποτ' αστενακτος ημερα μ' επισχησει. Eur. Hec. 689.
SYN. Αδακρυτος.

Αστεργηνωρ.
Ταρβω γαρ αστεργανορα παρθενιην.—Æsch. Pr. 897.

Αστεργὴς.
Τοιοισδε τοῖς λογοισιν αστεργῆ θεᾶς
Εκτησατ' οργήν—Soph. Aj. 787.
SYN. Αστοργος, αμαλακτος. αδιαθετος, αγελαστος, ανεραστος, αφιλος, αμειλιχος, δυσεροπος.

Αστερις.
Εστι δε τις νῆσος μεσση ἁλὶ πετρηεσσα,
Μεσσηγὺς Ιθακης τε Σαμοιό τε παιπαλοεσσης,
Αστερις, ου μεγαλη· λιμένες δ' ενι ναυλοχοι αυτῇ
Αμφιδυμοι —Od. δ. 844.

Αστεριη.
Τοφρα δ' ετ' Αστεριη, συ και ουδέπω εκλεο Δῆλος. Call. 4. 40.

Αστεροεις, Αστερος,
—Και ουρανῷ αστεροεντι Il. δ. 44.
—Κρητης αστερῳ στρατηλατῃ. Lyc. 1301. (al. Αστεριῳ. Pr.)

Αστερωπὸς, Αστράπος.
Αστερωπὸς εν γραφαῖσιν (ασπίδος)—Eur. Ph. 131.
Αστρωπὸς τε κατεσχεν οικους Her. F. 406.
SYN. Καταστερος, αστροφ'ρος, αστροφαὴς, λαμπρός.

Αστεροπαιος.
—Και αρηϊον Αστεροπαῖον. Il. μ. 102.

Αστεροπή. Vid. Αστραπή.
Λαμφ' ὡς αστεροπὴ πατρὸς Διός—Il. κ. 154.
EPITH. Λαμπρὴ, σμερδαλεα, πυραυγὴς, πυρωδής.
PHR. Αστεροπῆς χρυσεον φαος.
Σελασφόρον εγχος ολυμπου.
—Κυβιστητῆρι δε παλμῷ
Πυκνα διαΐσσουσα χαρασσομενων νεφελαων
Αστεροπὴ σκιρτησεν.—Nonn.

Αστεροπητης.
—Ολυμπιος αστεροπητής. Il. α. 580.
SYN. Αστραπαῖος, αστραπτικὸς, στεροπηγερέτης.

Αστεροφεγγής.
—Νυξ—κυαναυγὴς αστεροφεγγής. Orph. H.

Αστεφανος.
Αστεφανοι δε κορας αναπαυλαι—Eur. Hipp. 1137.
SYN. Αστεφανωτος.

Αστὴρ, Vid. Αστρον.
Αστὴρ δ' ὡς απελαμπεν—Il. ζ. 295.
EPITH. Αγαυὸς, απλανὴς, εωΐος, εωσφόρος, αριζηλος, διναῖος, δροσοεις, λαμπρὸς, θερμὸς, μινυωριος, καινοφανὴς, νυκτιφανὴς, εσπερινὸς, ουλιος, ολυμπιος, πυροεις, πυριλαμπὴς, παμφαινων, περικαλλὴς, πολυδωρος, σελασφόρος, φοινιος, φαοστέος.

Αστερες.
SYN. Αστρα. τειρεα.
EPITH. Ανηριθμοι, πολυσπερεῖς.
Αστερες ουρανιοι, Νυκτὸς φιλα τεκνα μελαινης—
Ανταυγεῖς, πυροέντες. αεὶ γενετῆρες απαντων.
Μοιριδιοι, πασης μοιρης σημαντορες οντες·
Θνητῶν ανθρωπων θειαν διεποντες αταρπον·
Επταφαεὶς ζωνας εφορωμενοι, ηεροπλαγκτοι.
Ουρανιοι χθονιοί τε, πυριδρομοι, αιὲν—ατειρεῖς.
Αυγαζοντες αεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πεπλον,
Μαρμαρυγαις στιλβοντες, ευφρονες, εννυχιοίτε. Orph. Hymn.
Επτὰ πολυπλανέες κατ' ολυμπιον αστέρες ουδόν.
——Αελληεντι δε ρομβῳ
Πυκνὰ διαθρωσκοντες απ' αιθέρος ακρον Ολυμπου
Αστερες αικτῆρες επεγραφον ηέρα πυρσῷ.
Αστερες ευκηλοιο κατ' αντυγα νυκτὸς οπαδοί. Nonn.
—Και ουρανιων χορον αστρων. Ep. J. 1.
—Τ' αστηρων σφαιρωματα καγχαλαοντα. Sibyl.

Αστιβὴς,

Αστιβης, Αστιβητος.
Ταν αστιβῆ Απολλωνι ταν αναλιον
Πανδοκον, εις αφανῆ τε χερσον. Aeſch. S. T. 865.
Αλλ' αστιβητον οἶμον—Lyc. 121.
SYN. Αβατος, απορευτος, αστειπτος. ατφαλής.

Αστομος.
—Αστομοι πῶλοι. Soph. El. 726.
SYN. Σκληροστομος.

Αστονος.
Ταν αστονον—θεωρίδα. Aeſch. S. T. 863.
Πονον αστονον κομιζων. Anac. 50 6.
SYN. Μεγαλοστονος, κακοστενακτος, πολυθρηνος, πολυπενθής.—(a priv.) αλυπητος, αστενακτος.

Αστοξενος.
Ειη δ' ανατον πρᾶγμα τῦτ' αστοξενων. Aeſch. Supp. 361.

Αστοργος.
Αστοργυ δε γυναικὸς επ' αλλοτριῳ νοος αἰέν. Theoc. 17. 43.
SYN. Αστεργής, αφιλοστοργος, αφιλος, ὑπηνής.

Αστὸς.
—Αστοίτε φιλοιτε. Od. ν. 192.
SYN. Εγγενής, ενδημος, ετης, πολιτης.

Ἀστραβὴς, Vid. Αστρεπτος.
Εκτόρα Τροιας αμαχον αστραβῆ κιονα. Pind. Ol. 2.

Αστραβιζων.
—Καμηλοις αστραβιζυσαις—Aeſch. Supp. 293.

Αστραγαλος.
—Αμφ' αστραγαλοισι χολωθείς. Il. ψ. 88.
SYN. Αστραγαλιον, αστρις, αστρια, κυβος, κωληψ, πεσσος.

Αστραγαλος.
Τον ρ' εβαλεν—Νεατον αστραγαλον. Ib. ξ. 466.
SYN. Στροφεὺς, στροφιγξ, σφονδυλιον, σφονδυλος.

Ἀστραῖα
Παρθενος Αστραιη χρυσεης δεξιτερα γενεθλης. Nonn. l. 41.
Αστραιη κυρη δε πελει προς άπαντα φεριστη
Σπερματα.—κ. λ. Orph. Fr.

Αστραιος.
—Ὁν ρα τε φασιν
Αστρων αρχαιων πατέρ' εμμεναι. Arat.

Ἀστραπή.
—Βροντὴ δ' ερραγη δι' αστραπῆς. Ariſt N. 583.
SYN. Αστεροπή, στεροπή, στεροψ, στιλβηδὼν, σελας.
PHR. Βροντῆς ἑλικες εκλαμπυσι ζαπυροι. Aeſch

Αστραπηφορεω.
—Τῷ ἁρματ' ελθὼν Ζηνὸς αστραπηφορεῖ. Ariſt. Pa. 721.
EXP. Το αστραπαῖς ὑπηρετεῖν.

Ἀστραπτής, Vid. Ζεὺς.

Αστραπτω.
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ενδεξια σηματα φαινων
Αστραπτει.—Il. ι. 237.
—Απαν πεδιον αστραπτει. Eur. Ph. 111.
SYN. Στραπτω, διαστραπτω, απαστραπτω. στιλβω, λαμπω.

Ἀστραρχος, Vid. Σεληνη.

Ἀστρατεια.
Συ δ' αστρατειας γ' εικοσι—Ariſt. Eq. 441.
SYN. Λειποστρατεια, λειποταξια.—ειρηνη.

Ἀστρατευτος.
Τῦτο δ' εστ' αλγιστον, ὑμῶν
Ἥν τις αστρατευτος ἂν. Ariſt. V. 1122.
SYN. Αμαχος.—λειποστρατος, λειποτακτης, ασυντακτος.

Ἀστρεπτος.
—Αψ δε νεεσθαι—αστρεπτος. Theoc. 24. 94.
—Αστρεπτον Αδην δυσεται. Lyc. 813.
SYN. Αστραβὴς, αναλλακτος, ατρεπτος, αμειλιχος.

Αστρια τά.
—Δεκα δ' αστρια αινυτο λυτρον. Call. Suid.
SYN. Αστραγαλοι.

Αστρογειτων.
Αστρογειτονας—κορυφας. Aeſch. Pr. 720.
SYN. Αιπεινός.

Αστροδιαιτος, Vid. Πάν.

Αστροθετης. Vid. Νομος.

Αστρολογος
Και τῦτ' αστρολογοῖς επιμεμφομαι ηερολεσχαις. A. Pol.
SYN. Αστρομαντις, αστροβακος, μετεωρολόγος, μετεωροπόλος, μετεωρολεσχης, μετεωροσκόπος, μετεωροσοφιστής.
PHR. Δαημονες ανέρες αστρων.—
—Πρῶτοι δε γραμμῆσι πολον διεμετρησαντο,
Θυμῷ φραζομενοι λοξὸν δρομον ηελιοιο. Dionyſ.
Ιδμων δ' αιολομητις, επει μαθεν οργια Μυσης
Ουρανιης, ευκυκλον επισταμενης ιτυν αστρων. Nonn. l. 38.

Αστρολογεω.
Ουδέ τα Χαλδαιων τα προμαντια αστρολογῦσιν. Sibyl. l. 3.

Αστρον, Vid. Αστὴρ, αστέρες.
Αστρα δε δη προβεβηκε—Il. κ 252.

EPITH.

ΕΡΙΘ. Αριπρεπὲς, αγλαὸν, ανεφελον, λαμπετάον, λαμπρὸν, θαλπνὸν, ευφαὲς, θηροκτόνον, πυμφεσβόλον, πυριτρεφὲς, τηλεσιφαντον, τηλεφανὲς, ερανοπηκτον, φλογερὸν, φαεινὸν, ὑψιπορον.

Ασ]ρονομεω.

Αυτὸς καθ᾽ αὑτὸν ασ]ρονομεῖν διδασκεται. Ar. N. 194.

SYN. Ασ]εροσκόπεω, μετεωροπολεω, μετεωρολογεω, μετεωρολεσχῶ—τα ασ]ρα κατανοεῖν. τὰ ανω βλεπω.

Ασ]ρονομια.

Ασ]ρονομια μεν αὑτηΐ. Arist. N. 201.

SYN. Μετεωροσκοπική.

Ασ]ροφος.

—Επειτ᾽ αφερπειν ασ]ροφος. Soph. C. 503.

SYN. Αποτροπος.

Ασ]ρωτος.

Ευδεσ᾽ εν αστρωτῳ πεδῳ. Eur. Fr.

Ασ]υ.

—Ασ]υ μεγα Πριαμοιο—Il. β. 332.

SYN. Πολις. πλολις, πλολιεθρον.

ΕΡΙΘ. Αγλαὸν, αιπεινὸν, ἁλιστρεφὲς, ευπαρθενον, ευρυχορον, ευρυθεμεθλον, ευρυπυλὲς, επηρατον, ευδμητον, εγρεμοθον, ευ]απορον, ἱερὸν, κυδιμον, καλλιοπυργον, καλλιπετηλον, μεγαπυργον, ολβιον, περικλυτὸν πολυκλῆεν, ναυσικλυτον, ὑψιλοφον. (Vid. Βεροη.)

Ασ]υαναξ

Ιτε μὰν, ασ]υανακτας, μακαρας

Θεὲς γαναεντες πολισχες τε.—Aesch. Supp. 1025.

SYN. Αρχὸς, αρχων.

Ασ]υαναξ.

Ασ]υαναξ, ὃν Τρῶες επικλησιν καλεεσιν. Il. χ. 506.

Ασ]υβοωτης.

—Κηρυκατε ασ]υβοωτην. Il. ω. 701.

Ασ]υγειτονεω.

Παρ᾽ Αιθιοψιν ασ]υγειτονεμενας. Aesch. Supp. 294.

Ασ]υδρομεω.

Ασ]υδρομεμεναν πολιν. S. T. 226.

Ασ]υκὸς.

Χαιρετ᾽ ασ]υκὸς λεώς. Eum. 1000.

—Αλλ᾽ ασ]υκὰ χειλεα θλιβειν. Theoc. 20. 4.

SYN. Ασ]εῖος, ασ]ικὸς, ευφυὴς, κομψός.

Ασ]υνικὸς.

Τήνδ᾽ ασ]υνικον εν βροτοῖς τιμᾶν πολιν. Aesch. Eum. 918.

Ασ]υνόμος.

—Αγλαιαισι Δ᾽ ασ]υνομοις επιμιξαι λαὸν. Pind. Nem. 9.

—Και αστυνομε οργὰς εδιδαξατο. Soph. An. 361.

SYN. Αστεῖος—πολιτικός. αγορανόμος.

Αστυοχη.

Ον τεκεν Αστυοχη—

Παρθενος αιδοιη ὑπερωϊον εισαναβᾶσα

Αρηϊ κρατερῷ—Il. β. 20.

Αστυπαλεια.

—Αγκαῖον—ὃν Ιμβρασιοισι παρ᾽ ὑδασιν Αστυπαλεια

Τικτε Ποσειδαωνι—Apoll. 2. 868.

Αστυφελικτος.

—Θεὸς δ᾽ αεὶ αστυφελικτος. Call. 4. 26.

SYN. Ακινητος, ασειστος, αστεμφὴς, ατινακτος, αταρβητος, αταραχος.

Ασυλητος, Ασυλος, Ασυλωτος.

Ναυαγὸς ἥκω, ξενος, ασυλητον γενος. Eur. Hel. 456.

Μενεῖς ασυλος—Eur. M. 728.

—Ασυλωτοι δέ φιν ὦμοι. Call. 3 213.

SYN. Αρρωστος, ασκυλευτος, αβιαστος, ανεκβιαστος, ασφαλὴς, αλωβητος, αβλαβὴς, βεβαιος. ἱερός.

Ασυλια.

—Ξυν τ᾽ ασυλιᾳ βροτῶν. Aesch. Supp. 618.

Ασυλλογιστος.

Ασυλλογιστόν εστιν ἡ πονηρια. Sent.

SYN. Αλογος, αλογιστος.

Ασυμβλητος.

Αφραστον, αξυμβλητον ανθρωπῳ μαθεῖν. Soph. Tr. 767.

SYN. Απαραβλητος, ασυνεικαστος, ασυγκριτος. ανισος. αδυνατος ανχρτιος. περιτ]ος.

Ασυμφορος.

Εκτη δ᾽ ἡ μεσση μαλ᾽ ασυμφορός εστι φυ]οῖσιν. Hes. ε. 780.

SYN. Ακαιρος, ακερδὴς, αχρηστος, βλαβερός. απρεπὴς. ανοικειος, ασυμμετρος, ατοπος.

Ασυνετος, Ασυνημων.

Ου γαρ τοσετον ασυνετος πεφυκ᾽ εγώ. Eur. Ph. 1640.

—Εκ δ᾽ εκλαγξ᾽ οπα Αξυνετον. I. 1205.

Ει δ᾽ αξυνημων ἐσα μη δεχῃ λογον. Aesch. Ag. 1069.

SYN. Αφρων, ανοητος, αβελος, ασυνειδετος, —ασαφής.

Ασυνεσια.

Ουδ᾽ αμειβεται βροτῶν ασυνεσιας. Eur. Ph. 1756.

SYN. Ανοια, αμαθια, αβελια.

Ασυστατος.

Αξυστατον αλγος επραξεν. Aesch. Ag. 1476.

— Αισχυλον, — Ψοφε πλεων, ασυστατον — Arist. N. 1370.
SYN. Ανυποστατος, ασυνθετος, ατακτος, αρρυθμος, δυσανασχετος, αδιαθετος, αραιος. κομπωδης.
Ασυφηλος.
Μνησομαι, ὅς μ' ασυφηλον εν Αργειοισιν ερεξεν. Il. ι. 643.
SYN. Ατιμος, αναριθμος, αποβλητος, αμαθης, ανοητος, αδοκιμος.
Ασφαδαστος.
Συν ασφαδαστω κ̓ ταχει πηδηματι. Soph. Aj. 844.
SYN. Ασκαριστος, συντομος.
Ασφακτος.
— Επὶ δ' ασφακτοις μηλοισι Eur. I. 228.
SYN. Αθυτος.
Ασφαλεια.
— Τῇ τ' ασφαλεια κερδανεῖς. — Eur. Herc. f. 604.
SYN. Ασφαλισμα, αβλαβια, εχυρωμα, αμεριμνια, αληθεια, ακριβεια, αδεια, βεβαιοτης, ευλαβεια, ευσταθεια, εδραιοτης, στηριξις, στηριγμος.
Ασφαλης.
— Ὅτι φασὶ θεῶν ἕδος ασφαλες αιεὶ Od. ζ. 42.
SYN. Ακινδυνος αστυφελικτος, ευσταθης, εχυρος, ερυμνος, ευλαβης, βεβαιος, φρενιμος.
Ασφαλιων.
Οτρηρὸς θεραπων Μενελαε — Od. δ. 216.
Ασφαλτος.
— Ὅπη πλατὺ τεῖχος
Ασφαλτω δησασα Σεμιραμις εμβασιλευσεν. Theoc. 16. 100.
Ασφαραγεω.
— Πολλοι δ' ἐ οἱ ασπιδιῶται
Χαλκω μαρμαιροντι σεσαγμενοι ασφαραγευντι. Theoc. 17. 94.
SYN. Σφαραγεω, ηχεω.
Ασφαραγος.
Ουδ' αρ' απ' ασφαραγον μελιη ταμε — Il. χ. 328.
SYN. Σφαραγος, βρογχος, βροχθος, λαιμὸς, λαρυγξ, λευκανια, καταποσις, οισοφαγος, στομαχος, φαρυγξ.
Ασφοδελὸς.
— Παρ' ασφοδελὸν λειμῶνα. Od. ω. 13.
Ασφοδελος.
— Και ασφοδελον τον ὑπὲρ γᾶς. Theoc. 26. 4.
SYN. Ανθερικος.
EPITH. Διανθης.

Ασχαλαω, Ασχαλλω.
Ασχαλααν παρὰ νηὶ πολυζυγω — Il. β. 293.
— Ην κ' ενὶ θυμῷ τινων ασχαλλῃς — Od β. 193.
SYN. Δυσφορεω, αλαστεω, ανιαομαι, ανδιζομαι, αδημονεω, αλυκτεω, αλυκταζω, λυπεομαι, οδυρομαι, δυσχεραινομαι, χαλεπαινω.
Ασχετος.
— Μενος ασχετοι υἷες Αχαιῶν Od. γ 104.
Ασχετον, ουδ' επιεικτὸν — πενθος — Il. π. 549.
SYN. Ακατασχετος, δυσανασχετος, δυσφορος, ατλητος, επαχθης, αδαμαστος, αφοβος, ακρατητος, αμετρος.
Ασχημονεω.
Ασχημονῆσαι τ' εκ νεε βραχιονος
Σπασθεισα — Eur. Hec. 406.
EXP. Ασχημον πρᾶγμα παθεῖν. ατιμασθῆναι.
Ασχημων.
Ασχημονες μεν αγχοναι μεταρσιοι. Eur. Hel. 306.
SYN. Αεικελιος, αισχρὸς, ακοσμος, αμορφος.
Ασχολια.
Πρᾶγμα κ̓ ασχολιας ὑπερτερον. Pind. Isth. 1.
SYN. Ασχολημα, απασχολησις, πραγματεια, εργον, πρᾶγος, προκαταληψις, προληψις.
Ασχολος.
Ὡς ασχολίς γε συγγονε προσεδρια. Eur. Or. 93.
SYN. Ακοπιαστος, πραγματικὸς, πραγματωδης, πολυπραγμων. — μὴ ευκαιρῶν
Ασωδης.
— Χερσῳ τῆδ' εν ασωδει. Aesch. Supp. 32. (ελωδει. P.)
EXP. Πηλωδης, αμμωδης.
Ασωπος.
Τες δ' αρ' επ' Ασωπῳ λιπε — Il. κ. 287.
EPITH. Αονιος, βαρυγδουπος, βαρυδουπος, βαθυσχοινος, λεχεποιης, κλυτὸς — θυγατρογονος.
PHR. — Πυριπνοα χευματα συρων. Nonn.
Ασωτος.
Η τᾶς ασωτε Σισυφιδᾶν γενεᾶς. Soph. Aj. 190.
Εσθει βοραν ασωτον — γενει. Aesch. Ag. 1606.
SYN. Ασωστος, ακολαστος, δαπανηρὸς, ασυφηλος, σφαλερὸς, επιτριπτος, κακεργος, κακοτροπος, μιαρὸς, γαστριμαργος, λαιμαργος, λαγνος, μαχλος. — αχρηιος, νοσερος.
Ασωτια.
SYN. Φιληδονια, κῶμος, ακρατεια, τρυφη, λαγνεια, ακολασια, αφροδιτη, αμαρτια.

PHR.

PHR. Φιλοτησια εργα. Hom.—Αθυρματα Ποντογενειης. Opp. Αναγνον βλακευμα.—Βελιαο κακοφρονος ασελγης συμπλοκη. Basil.—Οιδμα κελαινον. Naz.

A T

Ατακτος.
Ην χρονος οτ' ην ατακτος ανθρωπων βιος,
Και θηριωδης, ισχυος θ' υπηρετης. Eur. Fr.
SYN. Αδιατακτος, ασυντακτος, ανομος, ακοσμητος, ανησυχος, ασελγης, αμετρος, ασυμμετρος, υπερμετρος, αθεμιτος, περιεργος, πλημμελης, ανευθετος, ασυνθετος, ακατασκευος, εξανεργαστος.

Αταλαντη.
Ηνησας δε τυ παγχυ ποδορρωην Αταλαντην,
Κυρην Ιασιοιο συοκτονον Αρκασιδαο. Call. 3. 215.
EPITH. Τοξοτις, καλλιτοξος.

Αταλαντος.
—Οδυσηα Διι μητιν αταλαντον. Il. β. 169.
SYN. Αλιγκιος, επιεικελος, ισος, ισηρης, ισοκρατης, ισοσταθμος, ισομοιρος, ισορροπος, ηλικιωτης, παραπλησιος, ομαλος, πασιν ομοιος.—αντιστροφος.

Αταλλω.
—Αταλλε δε κητε επ' αυτω. Il. ν. 27.
—Νεαι—ψυχην αταλλων. Soph Aj. 560.
SYN. Αγαλλιαομαι, σκιρταω, εκπηδαω, χαιρω, νηπιαζω, εινεαζω, κουριζω, μειρακιευομαι.—τρεφω αυξανομαι.

Αταλος
Παρθενικαι τ' αταλαι νεοπενθεα θυμον εχουσαι. Od. λ. 39.
—Ηθεσι αταλα φρονεοντες. Il. σ. 567.
SYN. Αβρος, απαλος, νηπιος, νεανικος, τρυφερος, αταλοψυχος.

Αταλαφρων.
Παιδ' επι κολπω εχουσ' αταλαφρονα—Il. ζ. 400.

Αταλοψυχος.
Ταις αταλοψυχοις εχραε θηλυτεραις. Ep. I. 7.
SYN. Αταλος, απαλοφρων, ανοητος.

Ατάρ.
—Αταρ ην ποτε δασμος ικηται. Il. α. 166.
SYN. Αλλα, αυταρ, δε, μεντοι.

Αταρβης, Αταρβητος.
—Κρατερος και αταρβης. Il. ν. 299.
—Αταρβητος νοος εστι. Il. γ. 63.
SYN. Αδεης, αφοβος, αταρχος, αταρακτος, ακαταπληκτος, ακλονητος, αθορυβος, ανενοχλητος, αμυμων.

Αταρμυκτος.
—Αταρμυκτον τρεπεν ομμα. Suid.

Αταρπιτος, Αταρπος, Vid. Ατραπος.

Αταρτηρος.
—Αταρτηροις επεεσσιν. Il. α. 223.
SYN. Ατηρος, υβριστικος, κακηγορος, ονειδιστικος, αικιστικος, απλοεπης, ζημιωδης, ακερδης, επιλαβητος, βλαβερος, πημαντικος, πολυπημων, χαλεπος.

Αταρχευτος.
Γαιαν επιμοιρασθαι αταρχευτοις νεκυεσσι. Phocyl. 94.
SYN. Αταρχυτος, αθαπτος, αταφος.

Ατασθαλια.
—Σφετερησιν ατασθαλιησιν ολοντο. Il. δ. 409.
SYN. Ανοια, αφροσυνη, παραφροσυνη, φρενοβλαβεια, φαυλοτης, ασελγεια, αδικια, αμαρτια, ατροπια, ανοσιουργημα, κακια, μοχθηρια, αγνωμοσυνη, κακουργια, κακοπραγμοσυνη.
EPITH. Αλεγεινη, δεινη, ιλυοεσσα, λυγρα, κακομηχανος, ολομενη, πτολιπορθιος, στυγερα.
PHR. Παντων γενετειρα κακιστων.

Ατασθαλλω.
—Μητις εμε—χειρι παχειη
Πληξη ατασθαλλων—Od. σ. 57.
SYN. Εθελοκακω, παραβαινω.

Ατασθαλος.
—Ατασθαλα μηχανοωντο. Il. λ. 694.
—Των μενος αιεν ατασθαλον—Il. ν. 634.
SYN. Αδικος, αμαρτωλος, αταρτηρος, αβελτερος, αδοκιμος, κακα εργος, κακοτροπος, αισυλος, μοχθηρος, πονηρος, φορτικος, φαυλος.

Αταυρωτος.
Οικοι δ' αταυρωτη διαξω τον βιον. Arist. L. 217.
SYN. Αδμητος, αζυγος, αζευκτος, αγνος.—παρθενικη.

Αταφος.
Ακλαυστος, αταφος—Eur. Hec. 30.
SYN. Αθαπτος, αταρχευτος, ατυμβευτος.

Ατεγκτος.
Αλλ' ωδ' ατεγκτος, κατελευτητος φανη. Soph. Oed. T. 344.
SYN. Ασυμπαθης, αδακρυτος, σκληρος, αμειλιχος, ατενης, ατεραμνος, δυσμεταχειριστος, ατειρης.

Ατειρής.
—Τοι κραδιη πελεκυς ως, εστιν ατειρης. Il. γ. 60.
SYN. Αδαμαστος, ακαταπονητος, ανηλατος.

Ατεκμαρτος

Ατεκμαρτος.
Ανθρωπος ορνις, ασταθμητος πετομενος,
Ατεκμαρτος.—Ar. Av. 170.
SYN. Αδηλος, αλογιστος, ατελειωτος, ακατατοχαστος.
Ατεκνος.
—Και ατεκνον εριθον. Hes. ε. 600.
SYN. Απαις, αγονος.
Ατελεια.
—Θεῶν δ' ατελειαν εμαῖ-
σι λιταῖς επικραινειν. Aesch. Eum. 364.
SYN. Αλειτουργησια. ανεισφορια.
Ατελεστος,
—Αλιον πονον—ηδ' ατελεστον
Ιδρωθ', ὃν ιδρωσα μογω—Il. δ. 27.
—Τα μεν εσσεται ουκ ατελεστα. Ib. 168.
SYN. Απληρωτος, ἁλιος, ακαρπος, αθετος, ακραντος, απρακτος, απειραντος, αμυητος, ανοργιαστος, βεβηλος.
Ατελευτος, Ατελευτητος, Vid. Ατεγκτος.
—Φερουσ' εν ἡμῖν
Μοῖρ' ατελευτον ὑπνον. Aesch. Ag. 1460.
Ουδ' ατελευτητον γ' ὅ,τι κεν κεφαλῃ κατανευσω.
Il. α. 527.
SYN. Ασυντελευτος, απληρωτος, ατελειωτος, ατερμων, αΐδιος, αιωνιος. μὴ διδους τελος τῷ πραγματι.
Ατελης.
—Ουκ ατελης θανατος μνηστῆρσι γενοιτο. Od. ρ. 546.
SYN. Ατελειωτος, ατελεστος, ασυντελης. ατονος, ανεργης, αμηρυτος—αδαπανος, ενδεης.—ασυμβολος.
Ατεμβω.
Εξ ου ατεμβει θυμὸν ενὶ στηθεσσιν Αχαιῶν.
Od. β. 90.
—Αμφω γαρ ατεμβονται νεοτητος. Il. ψ. 445.
SYN. Ανιαω, λυπεω, ενοχλεω.—εξαπαταω, αποστερεω, στεριζω—δυσχεραινω.
Ατενης.
—Ατενεῖτε νοῳ και επιφρονι βουλῇ. Hes. θ. 661.
—Κισσος ως ατενης. Soph. An. 837.
Μηδ' ατενης αγαν γ', ατεραμων τ' ανηρ.
Arist. V. 729.
SYN. Εκτενης, εντονος, προσεχης, συνεχης, ασαλευτος, ατεραμνος, ατεγκτος.—ελιτενης, φιληκοος. φραδμων.
Ατενιζω.
Ουκ ετι τοξευων, αλλ' ατενιζομενος Ep. l. 4.
SYN. Ενατενιζω, ατενὲς ορῶ.—εμβλεπω.
Ατερ, Ατερθε.
Ουδ' αρετης ατερ ολβος επισταται ανδρας αεξειν.
Call. 1. 95.

Λοιμὸς και λιμὸς θησει Θεὸς, ηδε κεραυνους
Ανθρωποις, οἱ ατερθε δικης κρινουσι θεμιστας
Sib. l. 2.
SYN. Ανευ.—εκτὸς. χωρίς.
Ατεραμνος, Ατεραμων.
Κῆρ ατεραμνον εθηκαν ολυμπια δωματ' εχοντες.
Od. ψ. 167.
—Ατεραμων τ' ανηρ. Arist. V. 729.
SYN. Ακαμπτος, ατενης, ατειρης, ανενδοτος, δυσμεταβλητος, ατρεπτος, αυθαδης, κερασβολος.—αθελκτος, ατεγκτος, επισκληρος, αψηκτος, σκληρὸς, απηλεγης, αποκροτος, δυσπαλης, στερρὸς, χαλεπὸς, σφοδρὸς. ακαταπονητος.
Ατερμων.
—Χρυσεων ενοπτρων
Λευσσουσ' ατερμονας εις αυγας. Hec. 925.
SYN. Ατελευτητος, ατερματιστος.—κυκλωτερης, περιφερης.
Ατερπης, Ατερπος.
—Λιμὸς ατερπης. Il. τ. 354.
—Ατερπου οϊζυος—Il. ζ. 285.
SYN. Αηδης, αγλευκης, αγλευκος, αδευκης, αχαρις, ανηδυντος, αφαδιος. αποθυμιος.
Ατεω.
—Τίς σ' ὧδε θεῶν ατεοντα κελευει. Il. υ. 332.
EXP. Εν ατῃ οντα, βλαπτομενον. (al. χατεοντα. al. αεκοντα.)
Ατη.
Πρεσβα Διὸς θυγατηρ Ατη, ἡ παντας αᾶται
Ουλομενη, τῆς μεν θ' ἁπαλοὶ ποδες ου γαρ επ' ουδει
Πιλναται, αλλ' αρα ἡγε κατ' ανδρῶν κρατα βαινει,
Βλαπτουσ' ανθρωπους.—Il. τ. 91.
EPITH. Αρτιπους, ανδρολετειρα, δριμαργος, ὑπεροπλος, πολεμοφθορος, κακοφρων, σθεναρὰ, λυγρὰ, πολυπημων, παιδοκτόνος, θυμοπληθης, υστεροποινος, θανατηφόρος, ριψοπλος, χαλεπη.
Ατη.
Τηνδ' ατῃ αασας—Il. θ. 237.
SYN. Βλαβη, ζημια, ζημιωμα, αικια, αρὰ, αμαρτημα, λυμη, λωβη, ακερδεια. δηλημα, πῆμα. πημονη, πταῖσμα, οϊζυς, σίνος, τρῶμα.
EPITH. Ανιηρὰ, αγριος, αδευκης, ασβεστος, αχορευτος, αλιτηριος, αμηχανος. βαρεῖα, βλαψιφρων, δριμεῖα. δακεθυμος, διαλγης, δυσφορος, δολιος, δυσφορμιγξ, επωδυνος, λευγαλεα, λυγρὰ, πανδημιος, πυκινη, πολεμηΐα, πολυκηριος, πολυτροπος, πολυπημων, κρυερὰ, μελιχρὰ, θεσμορια, ολεσσιπολις, θυμοφθορος, φθισηνωρ, φθισιβροτος, χαλεπὴ.
PHR.—Εις απεραντον δικτυον ατης. Aesch.

Ατημελητος.
—Κλαιυσα λαμπτηρεχιας
Ατημελητες αιὲν—Aeſch. Ag. 900.
SYN. Ανεπιμελητος, ατημελὴς, αμελὴς, ακηδὴς, ακηδεςος, ασχημων, αζηλος, απεριοπτος, απροσοπτος, καταφρονητικὸς, αωρος, ολιγωρος.
Ατημελια.
—Ξανθὰς μεν εκοψατο χερσὶν εθειρας,
Αι οἱ ατημελιῃ καταειμεναι περεθοντο. Apoll. 3. 829.
SYN. Ατημελεια, αμελεια, αλογιςια, απροσεξια, ατρομηθεια, αφροντιςυσια, αδιαφορια, αθεραπευσια, εξυδενασις, εξυθενημα, ολιγωρια, καταφρονησις, περιφρονησις, ὑπερφρονησις.
Ατηριος, Ατηρὸς.
Το μεν ατηριον χωρας κατεχειν. Aeſch. Ag. 1010
Ο δ' αυ λαϐὼν ατηρὸν εις δομυς κακόν. Eur. Hipp. 630.
SYN. Αταρτηρος, βλαϐερὸς, ατιμαςὴς, πολυπονος, σκληρὸς, αφορητος.
Ατθὶς.
—Τελαμων μεν εν Ατθίδι νασσατο νησῳ. Apoll. 1. 93.
(i. e. Σαλαμῖνι.)
Ατιετος
Ατιμ' ατιετα διομεναι
Λαχη θεῶν—Aeſch. Eum. 387.
SYN. Ατιτος, ατιμωρητος, ανεκδικητος.
Ατιζω, Ατιμαζω, Ατιμαω.
—Ο δε πρῶτον μεν ατιζων—ερχεται. Il. ν. 166.
—Τέσδε γ' ατιμαζει κατὰ δῆμον. Od. ζ. 283.
—Σε δ' ατιμᾷ τοῖον εόντα. Od. π. 307.
SYN. Ατιμοω, αθεριζω, εξευτελιζω, φαυλιζω, αποφαυλιζω, απαξιοω, αισχυνω, καταισχυνω, διαγορευω, αναδυομαι, καταφρονῶ, ὑϐριζω, αισχεω, αποσκοπεω, παραϐαινω, ψεγω, κερτομεω, κηλιδοω, ονειδιζω, επονειδιζω.
Ατιμαςὴρ, Ατιμαςὴς.
Η ζαντ' ατιμαςῆρα—Aeſch. S. T. 643.
Ατιμαςος, Ατιμητος, Ατιμος.
Αλλ' εχθρὸς μεν παῖσιν, ατιμαςος δε γυναιξίν. Mimn.
—Ωσεί τιν' ατιμητον μεταναςην. Il. ι 644.
Ενθάδ' ατιμος εών.—Il. α. 171.
SYN. Απότιμος, ατιμιος, εκτιμος, αδοξος, ακλεὴς, αγεννὴς, αγελαῖος, αναριθμος, αϐελτερος, ασυφηλος, αϐιωτος, ατημελητος, αεικελιος, ατιτος, αγερασος, αδοκιμος, αποϐλητος, εξεϐλητος, αποθετος, επιῤῥητος, επιϐοητος, επιψογος, μηδαμινὸς, υδαμινὸς, δυσωνυμος, κυθωνυμος, επαισχὴς, υτιδανὸς, δυσφημος, ταπεινὸς, φαῦλος.—αινηκυςος—πανακωρος. αισχρος, ευτελὴς. ατιμωρητος. κακεφατος.
Ατιμια, Ατιμωσις.
—Χαλεπὸν δέ κεν ειη
Πρεσϐυτατον και αριςον ατιμιῃσιν ιαλλειν. Od. ν. 142.
Ατιμιας μεν ὖ—Soph. El. 1042.
Πατρὸς δ' ατιμωσιν ἀρὰ τισει. Aeſch. Ch. 433.
SYN. Αδοξια, αισχυνη, ονειδος—αικια, ὕϐρις—ακοσμια. αἶσχος, ασχημοσυνη.
Ατιμοπενθης.
Κοραι νυκτὸς ατιμοπένθεῖς. Aeſch. Eum. 826.
Ατιταλλω.
Τυς—αυτὸς εχων ατιταλλ' επὶ φατνῃ. Il. ε. 271.
SYN. Αταλλω, αμαλθευω, πιαινω, λιπαινω, σιτευω. παιδοτροφεω. αυξανω
PHR. Απαλῶς, τρυφερῶς, ανατρεφω.
Ατιτος.
Ου μὰν αὖτ' ατιτος κεῖτ' Ασιος—Il. ν. 414
Ουκ ὅσιον κρυπτειν τὸν αταθαλον ανδρα ατιτον. Phocyl. 125.
SYN. Ατιετος, ανεκτιτος, ατιμος, αζημιος, ανεκδικητος. αϐοηθητος.
Ατλαντιος.
—Και τὸν Ατλαντιον φρυρῶν πολον. Eur. Fr.
Ατλας.
Ατλαντος θυγατηρ ολοοφρονος, ὅςε θαλασσης
Πασης βενθεα οἶδεν, εχει δε τε κιονας αυτὸς
Μακρὰς, αἱ γαῖάν τε και υρανὸν αμφὶς εχυσι. Od. α. 52.
EPITH. Αθλιος, κρατεροφρων, Τιτηνιος. Ιαπετιονιδης.
Ωμοις θλιϐομενοισι γερων κερτυμενος Ατλας
Αιθερος επταζωνον αερταζων κενεωνα,—ιον αρυρης
Αιθερος οχλιζοντα παλινδινητον αναγκην.
—Γερων βαρὺς ὁπποθι καμνει
Ουρανιῃ ςροφαλιγγι Λιϐυς κυρτυμενος Ατλας.
Και μογις αυτοελικτον ελαφριζων πολον αςρων
Οκλαδὸν εςηρικτο Λιϐυς—κ. λ. Nonn. l. 38.
Ουρανὸν ευρυςερνον εχων επικειμενον ωμοις. Ep. l. 4.
Ατλητεω.
Παρειμ' ατλητῶν.—Soph. Oed. T. 523.
SYN. Δυσανασχετεω, χαλεπαινω.
Ατλητος.
—Εν δέ οἱ ἦτορ—δῦν' αχος ατλητον.—Il. τ. 367.
SYN. Αφορητος, αφερτος, ανοιςος, απροσοιςος, αϐαςακτος. ακαρτερητος, ασχετος, ανυποςατος, ανυπομονητος, δυσφορος, ὑπερδεινος.

Ατμη. Ατμὶς. Ατμός.
—Πελωρη καιετο γαιη
Ατμῃ θεσπεσιῃ—Hes. θ. 862.
Και πᾶσαν εξικμασσεν ὑγρὰν ατμίδα. Cyr. Theod.
Ομοιος ατμὸς ὥσπερ εκ ταφȣ πρεπει. Aesch. Ag. 1320.
SYN. Αναθυμιασις. ακρον, αχνη. πυρός. ασσμὸς, αημα, αποπνοὴ, εκπνοὴ, καπνὸς, ατμισμός.
EPITH. Αιθαλοεσσα, αραιὰ, αερσιποτητος, βαρεῖα, θερμὴ, ξηρὰ, μεταναστος, πυραυγὴς, πυρωδὴς, πολυθαλπὴς, σελασφόρος, φλογεα. νοσαλέα.

Ατμητος.
—Αιεί τοι αναξ, ατμητοι εθειραι. Apoll. 2. 710.
SYN. Ακερσεκομης, ακειροκομης, ατομος, αμεριστος.

Ατοιχος.
—Ατοιχȣς περιβολὰς σκηνωματων. Eur. I. 1133.

Ατολμητος.
Ατολματον Ελλάδι μοχθον. Pind. Isth. 8.

Ατολμια.
Ο δ' ἡδὺς αιὼν, ἡ κακή τ' ατολμια
Ουτ' οἶκον, ȣτε βιοτον ȣδὲν ωφελεῖ. Eur. Fr.
SYN. Δειλοτης, δειλανδρια, δεος, δεῖμα, δειμὸς, αδρανεια, ανανδρια, αγεννεια, ευλαβεια, ὀῤῥωδια, ταρβος, ταρβοσυνη, φοβεροτης, φοβος.

Ατολμος.
—Θυμὸς ατολμος εών. Pind Nem. 11.
SYN. Ανανδρος. αμαχος, ασπλαγχνος, αθαρσὴς, αψυχος. μικροψυχος, δειλὸς, δειλαιος, δειλακρος, δειδημων, δειλημων, δειμαλέος, δειματοεις, επιφοβος, καταδεὴς, περιδεὴς, ὑποδεὴς, κακὸς, ο κνηρὸς, πλὰξ, πτοιαλέος, ταρβαλέος, φοβερὸς, φυζαλέος, φυζανικός.

Ατομος.
—Τον Οιτης ατομον ὃς λειμῶν' εχεις. Soph. Tr. 203.
SYN. Αορθητος, αγεωργητος, αμεριστος, ατμητος.

Ατομος.
Εξ ατομων Επικȣρος ὅλον τον κοσμον εγραψεν
Εἶναι, τȣ̃το δοκῶν, Αλκιμε, λεπτοτατον. Ep. l. 2.

Ατοπια.
—Τερας νεοχμὸν, ατοπιας πλεων. Arist. R. 1418.
SYN. Αηθεια, αἶσχος, ακοσμια, αναρμοστια, φλυαρια, ὑθλος, αλογια, ασυναρτησια, αβελτηρια, ακαιρια, αμορφια, κακια. φλαῦρα τὰ. —φορτικὸν τὸ.—ειρχλησις. θαῦμα.

Ατοπος.
—Ατοπον ἡδονὰν Ελαβον.—Eur. Iph. T. 842.
SYN. Δυστοπος. εκτοπος, αμαθὴς, αλογιστος, αλογος, αηθὴς, ασυνηθης, ανοικειος, απροσφορος, ασυμφορος, ασυμμετρος, ακαιρος. αδοξος, παραδοξος, ξενος. αγνωμος, ανοητος, αναρμοστος, αλλοκοτος, απειροκαλος, αφυὴς, ὑπερφυὴς, θαυμασιος, αρχαῖος, ατασθαλος, απρεπὴς. απροσδιονυσος, κενὸς, κακὸς, ψυχρὸς, ασυμφωνος, απωδὸς, μοχθηρός.

Ατος.
—Αρης ἆτος πολεμοιο. Il. ε. 388.
SYN. Ακορεστος, απληρωτος.

Ατρακτος.
Κυκλον ες αυτοελικτον ιων ατρακτος αλητης
Αστατος ορχηστῆρι τιταινετο νηματος ὁλκῳ. Non.
—Και δακτυλοτριπτον ατρακτον. Ep. l. 7.
Νευροσπαδὴς ατρακτος. Soph. P. 293.
SYN. Ηλακατη, επινητρον. κλωστηρ, ονος, ατρακτυλις.—ακοντιον, βελεμνον, ιὸς, οἶστος.
EPITH. Καρηβαρεων, πολυρροιβδητος, ελιξοπορος, μοιριδιος.

Ατρακτυλὶς. (εἶδος ακανθης.)
—Ως δε βαθεῖαι Ταὶ ατρακτυλίδες εντί. Theo: 4. 52.

Ατραπος, Αταρπος, Ατραπιτος, Αταρπιτος.
—Αταρπον περὶ παντὸς αληθῆ. Lin.
—Κατὰ παιπαλοεσσαν αταρπον. Il ρ. 743.
Ατραπιτοί τε διηνεκέες.—Od. ν. 195.
—Μια δ' οιη αταρπιτος ἦεν επ' αυτήν. Il. σ. 565.
SYN. Αγυιὰ. ὁδὸς, οδοιπορια, οιμη, κελευθος, παροδος. πατος.
EPITH. Ακανθινη, ἁλια, απατητος. δυσβατος, ερσηεσσα. ευρυχορος, εριφεγγὴς, πολυπημων. τηλεπορος. τραχεῖα. σκολια, ονειροπολος, ὑψιφορητος, ζαθεα. αμωμος. καθαρά.

Ατρειδης, Ατρειων. (Αγαμεμνων.)
Ατρειδης τε αναξ ανδρῶν. Il. α. 7.
Ατρειωνα δ' επειτα χολος λαβεν—Ib. 387.

Ατρεκὴς.
Ατρεκὲς αἷμ' εσσευα βαλών.—Il. ε. 207.
SYN. Αληθὴς, ακριβὴς, δῆλος, ῥητὸς. βεβαιος, πρȣ̃τος. διωρισμένος. αψευδὴς, ισχυρὸς, ευεξελεγκτος.

Ατρεμαῖος.
—Ατρεμαιαν ὡς ὑπορροφον—βοάν. Eur. Or. 147.
Ως ατρεμαῖα κεντρα—Eur. Ph. 183.
SYN. Αθορυβος, λεπτὸς, ηρεμαῖος, ἡσυχος, ἑκηλος. επιεικὴς, μετριος.

Ατρεμα, Ατρέμας. (Adv.)
—Αιγίδα χερσὶν εχ' ατρέμα—Il. ο. 318.
Δαιμονι', ατρέμας ἧσο.—Il. β. 200.
SYN. Ἕκηλα, ἦκα. ηρέμα, ηρεμαιως, ἥσυχα, ἡσυχως, ἡσυχῇ, ακὴν, ακεων. ατρεςως.

Ατρεμεω, Ατρομεω
—Ινα τοι τριχες ατρεμεωσι. Hes. ε. 537.
Γονατα και κεφαλὴν ατρομεων προφερω. Theog. 972.

Ατρεμιζω.
Ουχὶ κιγκλιζειν αγαθὸν βιον, αλλ' ατρεμιζειν. Ib. 303.
SYN. Ασφαλιζω, βεβαιοω, εμπεδοω, εδραζω, εδραιοω.

Ατρεπτος.
—Ατρεπτοιο λυτηριον ἦγε φονοιο
Τειναμειη—Apoll. 4. 704.
SYN. Ατροπος, ακινητος, αναλλακτος, αστεμφὴς, ορθός.

Ατρεςος
Τον εν δαΐαις ατρεςον μαχαις. Soph. Aj. 365.
Παρθενοι, μαχας ατρεςοι. Aesch. Pr. 416.
SYN. Ατρομος, αδειμαντος. ακαταγωνιςος. ανελεημων.

Ατρεὺς
—Δῶκ' Ατρέϊ ποιμένι λαῶν. Il. β. 105.
EPITH. Δαΐφρων, ιπποδαμος.

Ατρητος.
Εκ θερεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετερην επαγοντες
Ατρητον.—Phocyl. 159.
SYN. Ατρυπητος, αῤῥηκτος, αδιεξιτητος.—ακοιλος.

Ατριακτος.
Ουκ ατριακτος Ατα. Aesch Ch. 337.
SYN. Ανικητος, αδαμαςος.

Ατριβων,
Σοφιαν λεσχης ατριβωνα. Eur. Fr.

Ατριπτος.
—Χεῖρας ανελκων—Ατριπτυς, ἁπαλάς —Od. φ. 151.
SYN. Ατριβὴς, ατριψ, αγυμναςος, απειρος, αχρηςτος, αηθὴς, αδαμαςος.

Ατριχος.
—Το δ' ατριχον εισέτι και νῦν
Μεσσατιον ςερνοιο μενει μερος.—Call. 3. 77.
SYN. Αθριξ, αποθριξ, ακομος.

Ατρομος.
—Εν δε γε θυμὸς
Στηθεσιν ατρομός εςι—Il. π. 163.
SYN. Ατρεςος, αδεὴς, αθαμβὴς, αφοβος.

Ατροπια.
—Χαλεπῇσιν ὁμοκλεον ατροπιησιν. Ap. 4. 1006.
SYN. Κακοτροπια, αβελια, ατρεψια, ατρεπτοτης, ατοπια, αμεταβλησια, κακια, κακοηθεια.—μεσονυκτιον.

Ατροπος.
—Ὁ τον ατροπον ὑπνον ιαυων. Theoc. 3. 49.
Ατροποισι Νεοπτολεμον ελκυσαι επεσσι.—Pind. Nem. 7.
SYN. Αμετακινητος, αιωνιος, ατρεπτος. κακὸς, ςρεβλὸς.

Ατρυγετος.
—Παρὰ θῖν' ἁλὸς ατρυγέτοιο. Il. α. 316.
SYN. Ακαρπος, ςεῖρος. ακαταπονητος.

Ατρυμων, Ατρυτος.
—Και κακῶν ατρυμονες. Aesch. S. T. 881.
Α δ' ὁδὸς ατρυτος.—Theoc. 15. 7.
Αλγεσιν ατρυτοισι.—Mosch. 4. 69.
SYN. Ασπετος, πολυτρυτος. ακαματος, αδαμαςος.

Ατρυτωνη, Vid. Αθηνη.
—Αιγιοχοιο Διὸς τεκος Ατρυτωνη. Il. β. 157.

Ατρυφερος
Οτι εκ ατρυφερος, ετ' αωρος ες' ανήρ. Suid.
SYN. Ακοσμος.

Ατρωτος.
—Τις δ' ὧδ' ατρωτος.—Eur. Ph. 607.
SYN. Αβλητος, ανέτατος, ατραυματιςος. απαθὴς, ασινὴς. αδαμαςος.

Αττικὸς.
Επὶ τῦ προσοπυ τ' εςὶν Αττικὸν βλεπος. Arist. N. 1178.

Αττις.
Μητέρα τ' αθανατων Αττιν.—Orph.

Ατυζηλὸς.
—Αἱ δε φεβοντο
Τηλῦ, ατυζηλῷ ὑπο δειματι κλεκληγυῖαι. Apoll. 2. 1059.
SYN. Πληκτικὸς. εκπληκτικὸς, βλοσυρὸς, δειμαλέος, δημωδης, δεινος, επιφοβος, ριγεδανὸς, ριγιςτος, ςτυγερὸς, σμερδαλέος, σμερδνὸς, ταρβαλέος, φοβερὸς, φρικωδης.

Ατυζω.
—Ταρβος, τό, τ' αναλκιδας ανδρας ατυζει. Ap. 1. 465.
—Ἧπερ οἱ αλλοι ατυζομενοι φοβεοντο. Il. ζ. 41.
SYN. Δειδισσομαι, δειματοω, εκδειματοω, εκπλησσω, ταρασσω, εκταραττω, εκφοβεω, καταπτησσω, πτοεω, δαμαω, μορμολυττομαι, φοβεριζω.

Ατυκτος.
Ουκέτι γαρ δυναται τὸ τετυγμένον εἶναι ατυκτον. Phoc 51.
SYN. Απρακτος.

Ατυμνιαδης.
Εσθλὸν Ατυμνιαδην —Il. ε. 581.
Ατυχεω.
—Ως εκ ατυχησεις—Arist. N. 426.
SYN. Δυσυχεω, δυσπραγεω, ταλαιπωρεω. ατευκτεω.
Ατυχημα, Ατυχια.
Απαντα γαρ τὰ μειζον' η πεπονθέ τις
Ατυχηματ' αλλοις γεγονατ' εννοεμενος,
Τὰς αυτὸς αὐτῦ συμφορας ρᾶον φερει. Sent.
Πασης ατυχιας βαθρον τα πλεῖσα ταραττει
Η πενί' ανθρωπων δακρυοεντα βιον. Nat Com. l. 2.
SYN. Αποτυχια, δυσυχια, δυσυχημα, αποτυχημα, ατυχησις, δυσπραγια, κακοπραγια, ακληρια, δυσκληρια, δυσημερια, δυη, συμφορά.
Ατω.
Ασέ με δαιμονος αἶσα κακή—Od. λ. 61.
SYN. Αταω. αασκω. βλαπτω

Α Υ

ΑΥΑΙΝΩ.
Αυαινει δ' ατης ανθεα φυομενα. Solon. 2. 36.
—Αφιλος αυανῶ βιον. Soph. El. 821.
SYN. Αυω, αφαυω, εξαυαινω, επαφαυαινω, αφαυαινω, ξηραινω, εξολοθρευω, καταμαραινω, σκληρυναω, διαβιβαζω, διαφθειρω.
Αυαλέος.
Αυαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καυματος.—Hes. ε 58.
SYN. Αὖος. αζαλέος, καγκανος. καταξηρος.
Αυατη.
Αλλά νιν ὕβρις εις αυαταν ὑπεραφανον ωρσε. Pind. Nem. 2. (al. αFαταν, i. e. ααταν vel αταν.—απαταν D. Pauw.)
Αυγαζω, Αυγαζομαι,
Οιος εγὼν ιππεας αυγαζομαι;—Il. ψ. 458.
SYN. Απαυγαζω, καταυγαζω, βλεπω θεωρῶ.—διαυγαω, αγαλλω, ελλαμπρυνω, επιλαμπω. τρανοω. διαφωτιζω.
Αυγειας.
—Αναξ ανδρῶν Αυγειας. Il. λ. 706.
EPITH. Πολυβωτης, ευφρων.
PHR. Αρχὸς Επειων. Υπεριονιδης βασιλεύς.
—Αυγειαο μεγα σθενος αντιθεοιο. Cal.
Ηλυθε δ' Αλφειοιο λιπὼν Πισιδατίδας οχθας
Αυγειης υἱὸς πυριφεγγέος ηελιοιο. Orph.
—Ηλειοισι δ' ὅγ' ανδρασιν εμβασιλευσεν,
Ολβῳ κυδιοων.—Apoll.

Αυγὴ.
—Εκαθεν δέ τε φαινεται αυγή. - Il. β 456.
SYN. Απαυγὴ, αιγλη, φῶς, δαις, φεγγος,—περιφανεια.—οφθαλμός, γλῆνος,—αμφιλυκὴ.
EPITH. Αιθαλοεσσα, αμβλωψ, αριζηλος, λευκὴ, πυρφόρος, περιτροχος, φαεσιμβροτος, φεγγοβόλος, χαλκεη. προοδηγέτις.
PHR. Αιγὴ ηελιε οξεῖα. Hom.
Ακαματοιο πυρὸς τη...σκοπον αυγὴν.
Αυγὴ μαρμαιρεσα κεραυνοῖο τε σεροπῆς τε. Hes.
Επιτροχιν ομματος αυγὴν. Tryph.
Δακρυαν τὰς ηλεκτροφαεῖς αυγάς. Eur.
Αυγητειρα, Vid Σεληνη.
Αυδαζω.
—Κρηνην—αρωγὸν αυδαξασα —Lyc. 360.
SYN. Αυδαω, αυδαομαι, επικαλεομαι.
Αυδαω
Αυδα ὅ,τι φρονεεις.—Il. ξ. 195.
SYN. Επαυδαω, προσαυδαω, αγορευω, προσαγορευω, λαλεω, προσλαλεω, φωνεω, προσφωνεω, προσφθεγγομαι. φθεγγομαι, γηρυω, μυθιζω, λεγω, παραφημι, φραζω, βοαω.
Αυδὴ.
Τῆς εν μεν νοος εςὶ μετὰ φρεσὶν, εν δε ϗ αυδή. Il σ. 419.
SYN. Αὐτὴ, βοὴ, βαξις, γῆρυς, θροος, ιὐγὴ, λεξις. διαλεξις, λογος, οψ, ομφη, ρῆσις, φθεγμα, φθογγος, φθογγὴ, φωνή.
EPITH. Ακαματος, απειριτος, αμβροτος, αριηκοος, ακριτος, βαρυηχης, γλαφυρά, γλυκερὰ, γοερὰ, θεια, θεσκελος, ετυμηγορος, δυσκηδὴς, λιγυρὰ, λαοσσόος, ὁμοθροος, πολυσονος, εκνόμος, σωτηριος, φρενοβλαβὸς, ὑσεροφωνος.
PHR. Τῦ καὶ απὸ γλωσσης γλυκιων μελιτος ρεεν αυδή Hom.
—Λιγυφθογγε μελος αυδῆς. Opp.
Αςραπτοισα σελας νεφεων παταγοδρομῳ αυδῆ. Orph.
Αυδηεις.
Αυδηεντα δ' εθηκε θεά—Il. τ. 407.
SYN. Εμφωνος, ευφωνος, φωνηεις, εὔηχος, φωνητικός. αγασιος. ενδοξος. ονομασος.
Αυθαδὴς.
—Στυγερὰν τε φυσιν φρενὸς αυθαδες. Eur. M 104.
Αυθαδὲς ὁ θεός. Eur. Her. f. 1243.
SYN. Αλαζων, αναιδὴς. ανηκοος, αηθὴς, ακρατεσομος, ασελγὴς, ασελγαινων, αθαμβὴς, ατεραμνος, αυταρεσκος, αυταγητος, θρασὺς, θυμαδὴς, προπετὴς. φραλὴς, στομφαξ, φρυαγματίας, ὑπεροπτὴς.

Αυθαδια,

Αυθαδια, Αυθαδεια, Αυθαδισμα.
Αυθαδια τοι σκαιοτητ' οφλισκανει. Soph. An. 1040.
Τοιοισδε μεντοι και πριν αυθαδισμασιν
Ες τασδε σαυτον πημονας καθωρμισας. Aesch. Pr. 963.
SYN. Αλαζονεια, ατρεμια, αβελια, αναγωγια, ανηκοια, απονοια, δυσχερεια, δυσροπια, κακοτροπια, κακονοια. προπετεια, παρασημα, ισχυρογνωμοσυνη, μεγαλοφροσυνη, κομπος, κομπασμα, κενοδοξια. υπερφανια, αναισχυντια, υπεροψια, μωρια, λαμυρια.
Αυθαδικος.
Και μη χαλεπη τη χειρι, μηδ' αυθαδικη. Ar. L. 1118.
SYN. Αυθαδης, αυταρεσκος, υπερηφανος.
Αυθαδοστομος.
Ανθρωπου αγροποιον αυθαδοστομον. Ib. R. 861.
SYN. Αθυροστομος, αθυρογλωσσος.
Αυθαιμος, Αυθαιμων.
Πανι ταδ' αυθαιμοι τρισσοι θεσαν—Ep. l. 6.
Ω Διος αυθαιμων—Soph. Tr. 1057.
SYN. Αδελφος.
Αυθαιρετος
Γνωση δ' ανθρωπυς αυθαιρετα πηματ' εχοντας. Pythag. 54.
SYN. Αυτοπροαιρετος, αυτοβυλος, αυτοθελης, αυτοματος, εθελοντης, εθελουσιος, εθελημων, εθελημος, εθελυσιος. θελημων, εκων, εκυσιος, ελευθερος αυτεπαγγελτος.
Αυθεντης.
—Αυθεντας Αμυκοιο. Apoll. 2. 726.
SYN. Φονευς, φονευτης, αυτοεντης. αυτοφονος, αυτοφονευτης, αυτοφοντης, αυτοδαικτος, αυτοχειρ, αυτοκτονος, αυτοθανατος, αυτοσφαγης.
Αυθιγενης.
Ιαλεμω αυθιγενει,
—Τεκνον, σ' ολοφυρομαι. Eur Rh. 895.
SYN. Εγγενης συγγενης ιθαγενης, επιγενης, αυθιμενης, αυτοφυης, αυτοχθων, αυτοπρεμνος, αυτυργητος, γνησιος, συμφυτος, φυσικος, εγχωριος, επιχωριος, ενδαπιος, ενεσιος, ενοικος — διαιωνιος.
Αυθομαιμος.
—Προς αυθομαιμων παθη. Soph. Oed. C. 1133.
SYN. Ὁμαιμος, αυταδελφος.
Αυιαχος.
Αβρομοι, αυϊαχοι—Il ν. 41.
SYN. Πολυβρομος, πολυηχος.—(al. ανιαχοι)
Αυλαξ.
Ος κ' εργυ μελετων ιθειαν αυλακ' ελαυνοι. Hes. ε 441.
SYN. Αλοξ, ωλαξ.

EPITH. Αρυραιος, ασιδηρος, ανηροτος, ασπορος. αμαλλοφορος, γυρητομος, ευαροτρος, ευκαρπος, ευσπορος, ευωδιν, ζωοτοκος, λειρος, καρποτοκος, πυροφορος, πορφυρεα, πολεμητοκος, σποριμος, σταχυηφορος, φερεσταχυς, φερεσβιος, φυτηκομος.
Αυλεια.
Και γαρ εκειναι παρακλινασαι
Της αυλειας παρακυπτυσι. Arist. Pa. 982.
Αυλειον.
Ουδε επ' αυλειυ—Od. α. 104.
SYN. Αυλη, προαυλιον, προδομος, προθυρον, προσωπον, προμολη, προπυλον, προπυλαιον, πυλων, θυρων,—μελαθρον.
Αυλειος.
—Επ αυλειησι θυρησιν.—Od. σ. 238.
SYN. Αυλικος.
Αυλειτης
Αυλειτης, ος εων μηλων πέρι—Apoll. 4. 1487.
SYN. Αγροικος.
Αυλεω.
Αυλει Δαμοιτας—Theoc. 6. 44.
Καί τις απειρητοις ενὶ χειλεσι λωτον ερεισας
Διθροον αρμονιην εμελιζετο Μυγδονος αυλω.
Nonn. l. 15.
SYN. Καταυλεω.
Αυλη.
—Πυ Ζηνος Ολυμπιυ ενδοθεν αυλή. Od. δ. 74.
—Ως' οϊες πολυπαμμονος ανδρος εν αυλῃ. Il. δ. 433.
SYN. Βασιλειον, ανακτορον, μελαθρον.—κλισια, σαθμος, σηκος.—αυλις, επαυλις, επαυλιον.
EPITH. Βασιληϊος, ευρυτενης, πολυχανδης, πολυμελαθρος, πολυφεγγης, πυριφεγγης, περικαλλης, πανδοκος, ολβια, θυωδης. θεοδεγμων, βρυοεσσα, βαθεια λαμπρα. νεροειδης, υψηλη, υψιτενης. χαλκοδετος, χρυσηλατος, ευκιων, ευερκης, δενδροκομος
Αυλημα.
—Και Καρικων αυληματων. Arist. R. 1337.
EXP. Μελη θρηνωδη.
Αυλητηρ, Αυλητης.
—Υπ' αυλητηρι δ' εκαςος—Hes. α. 283.
—Όσοι Θηβαθεν αυληται παρα Arist. A. 862.
SYN. Αυλωδος, βομβαυλιος, συρικτης, μυσυργος. προφητης Βακχυ.
Αυλητρίς.
Ματηρ τας γε εμας αυλητρίδος,—Theoc. 2. 146.
Αυλιζομαι.
Κλαγγη δ' ασπετος ωρτο συων αυλιζομεναων.
Od. ξ. 422.

SYN. Εναυλιζομαι, ςαθμευω, επιςαθμευω, ςατιζω, συναζομαι.—παννυχιζω, φυλατ]ω, διατριβω, κοιμαομαι, παρεμβαλλω
Αυλιον,
—Και τὰς μεν συνελασσεν ες αυλιον—Hom. M. 106.
EPITH. Μυριοβοιον, ὑψιμελαθρον.
Αυλις
—Κενεαὶ δέ μοι αυλιες ηδη. Call. 6. 106.
—Σταθμοίτε βοων, αὖλίς τ' Αμυκοιο Ap. 2. 1.
—Και τειχεος αὖλιν εθειτο Il. ι 232.
SYN. Αυλη, εναυλος, μανδρα, μανδρωμα, μεσαυλος, μεσαυλον, μυλιαυθμος.—κοιτη. διατριβη, διαγωγη.—αυλισμος.
Αυλίς.
—Και Αυλίδα πετρηεσσαν. Il. β. 496.
EPITH. Εναλια.
PHR. Εδεθλιον Ιοχεαιρης. Nonn.
Αὖλος.
—Θεοτητος αὖλε. Damasc.
SYN. Ανυλος, ασωματος.
Αυλίσκος,
—Συν αυλισκοισι λιγυφθογγοις νεοι ανδρες. Theog. 241.
Αυλός.
Αυλοὶ φορμιγγές τε βοὴν εχον—Il. σ. 495.
Εγκεφαλος δε παρ' αυλὸν ανεδραμεν εξ ωτειλῆς. Il. ρ. 297.
EXP. Πᾶν το ςενὸν και επιμηκές.—ὁ τε αἱματος ακοντισμός.
SYN. Συριγξ. δοναξ φυσητήρ.
EPITH. Αιολομολπος, βαρυφθογγος, βαρυβρομος, δυσμεςος, διθροος, δικτυπος, διδυμοθροος, ὁμοθροος, Λυδιος, Λιβυς, Μυγδονιος, μυκητωρ, γλυκὺς, μαλακὸς, ἡδυμελὴς, θιασωδης, καλλιβοας, ευκελαδος, ευκεραος, εγρεκυδοιμος, επιδημιος, νηδυμος, Πανιὰς, φιλευϊος, τεχνημων. πολυτρητος, βιοσσοος.
PHR. Και λιγυρῶν αυλῶν ἡδυμελεῖς χαριτες.—Αυλῶν ερεθ γ.μενων ἱμεροεσσαν οπα.—Ep.
—Παμφωνα εντεα αυλῶν. Pind.
—Ἱμεροεις βρομος αυλων. Hom.
Αυλών.
—Και αυλῶνας κελαδεινές. Hom. M. 95.
SYN. Αγκος, φαραγξ.
EPITH. Τηλεφανής.
Αυλωνιάς. Vid. Νυμφαι.
Αυλῶπις.
—Αυλωπιδί τε τρυφαλειη. Il. ε. 182.
SYN. Προμηκής. ςενή.
Αυξανομαι.
—Ὡς εγωγ' αυξανομην ακεων. Arist. V. 636.
SYN. Αυξομαι, αδρυνομαι, αλδαινω, αναλδισκω, αποκαθιςαμαι, εξαρτιομαι, τρεφομαι.
Αυξητης. Vid. Πάν
Αυξιθαλὴς, Vid. Γαῖα.
Αυξιτροφος, Vid. Φυσις.
Αυξω.
Χρηματα δ' αυξει οἶκον.—Hom. XLVI. 3.
SYN. Αναυξω, αυξανω, παραυξανω, επαυξω, μεγαλυνω. αλδαινω, επιτεινω, οφελλω, κοσμεω, πληθυνω, μηκυνω, επιλαμβανω.
Αυστή.
Αλλ' εμπεδως απρηκτον αυστὴν εχει. Sim.
SYN. Βοὴ, αϋτμή.—αυχμός.
Αὖος.
Εςηκε ξυλον αὖον.—Il. ψ. 327.
SYN. Αζαλέος, ξηρός.
Αυπνος.
Ενθα κ' αυπνος ανὴρ—Od. κ. 84.
SYN. Αγρυπνος, αβρυκτος, παννυχιος.
Αυρη.
Αυρη δ' εκ ποταμε ψυχρὴ πνεει ἠῶθι πρό. Od. ε. 469.
SYN. Ατμὶς, πνοή. (Vid. Ζεφυρος.)
EPITH. Αςαθὴς, αςατος, αθολωτος, ασκοπος, αειδὴς, αφειδὴς, ακυμαντος, αντιπνοος, ἁρπαξ, ατροπος, βιοσσοος, βαρυλαιλαψ, βαρυφθογγος, αφωνητος, διψαλεα, δυσπεμφαλος, δυσαεδης, ειποτια, ευκρινὴς, ευκραὴς, ευγαμος, ευαδης, ευωδιν, ευκηλος, επικυρτος, επικηπιος, ετησιὰς. Ζεφυρηΐς, Ζεφυρῆτις, ζωογονος, ζωαρκὴς, ζαχρηὴς, ἡδεῖα, ἡδυπνοος, θοὰ, θυὰς, θανατηφορος, Θρηϊσσα, ιθυπορος, κραιπνοφορος, κυκλὰς, καρποτοκος, Κυβελὴϊς, λεπ]ὴ, λευγαλεα, ληθαια, λαιλαψ, λιαρὰ, λινοπτερος, λειμωνὶς, μισημβριὰς, μετατροπος, νηδυμος, νησσαιος, ομβριμος, ορεςιὰς, πολυαὴς, πολυανθὴς, πολυπλανὴς, παλιναγρετος, ποντιὰς, ρεεσα, συμπνοος, συριζεσα, συοκτονος, τερψιμβροτος, φυσιζοος, φοιβὰς, φιλευιος, φωλὰς, ψυχοτροφος, φιλοπαρθενος, ὑπναλεα, Χαρωνίς.
Αυριον.
—Μηδ' ες αυριον μενειν. Eur. Fr.
Αυσονες, Αυσονιοι, Αυσονιῆες.
Εκ Διὸς Αυσονιῆες, αει μεγα κοιρανεοντες. Dionyf. 78.
—Κρατερῶν υἷες Αυσωνιων. Ep. I. 4.
EPITH. Ευκαματοι, εσθλοί.
Αυσαλέος.
Εἰ κεν αὐσαλέος, κακὰ εἱμενος.—Od. τ. 327.
SYN. Αυχμωδης, αυχμηεις, αὖος, ευρωτιῶν, πιναρὸς, πινωδης. ψαφαρός.
Αυταγγελος.
Κυπριδιων οαρων αυταγγελοί εισιν απειλαί. Muf. 132.

Αυταγρετος.

Αυταγρετος.
—Αυταγρετα παντα βροτοῖσι. Od. π. 148.
SYN. Αυθαιρετος.
Αυταδελφος. Αυτοκασιγνητος.
Αιθῶνος αυταδελφον—Lyc. 432.
Αυτοκασιγνητος μεγαθυμε Πρωτεσιλαε. Il. β. 706.
SYN. Ὁμοπατρος. ὁμοπατριος, ὁμοπατωρ.
Αυτανδρος,
Αυτανδρον φλεξειν δορυ νηϊον—Apoll. 3. 382.
Αυτανεψιος.
Αυθις δ' εναιχμασεσιν αυτανεψιοι. Lyc. 546.
Αυταρκής
—Αυταρκεῖ βοᾷ. Soph. Oed. C. 1112.
Αὔτεω.
—Και αὔτει παντας αριςες. Il. λ. 258.
SYN. Αυω, επικαλεω, κηρυσσω.
Αὔτὴ
—Αὔτὴ δ' ερανον ἷκεν. Il. β. 133.
—Στονοεσσαν αὐτήν. Od. λ. 382.
SYN. Βοὴ, ενοπὴ, ια, ιαχὴ, ιυγμὸς, ιωὴ, καταβοησις, κεκραγμα, κεκραγμὸς, κελαδος, αυονὴ.—μαχη, δαϊς, δηϊοτης, ταραχή.
EPITH. Αναιδὴς, αςυφελικτος, δεινὴ, θερμὴ, θεσπνευςος, οξεῖα, σμερδαλεα, ςονοεσσα, ςυγερά.
PHR.—Καλευσα φονων πνειυσαν αὔτήν. Tryph.
Αυτῆμαρ.
—Χολον δε και αυτῆμαρ κατεπεψη. Il. α. 81.
SYN. Αυθημερόν.
Αυτίκα.
—Αυτίκα δ' εγνω Παλλαδ' Αθηναιην. Il. α. 199.
SYN. Αυψα, αφαρ, ταυτίκα, παραυτίκα, εξαπινα, εισαῦθις, ευθεως, παραχρῆμα, συντομως, πρὸς ολίγον, μετ' ε πολύ. αυτοδιον.
Αυτμὴ, Αυτμήν.
—Εισόκ' αυτμὴ εν ςηθεσσι μενη. Il. ι. 605.
—Αργαλεων ανεμων αμεγαρτον αυτμήν. Od. λ. 399.
Καδ δ' αρα οἱ κεφαλῆς χε' αυτμένα δῖος Οδυσσεύς. Il. ψ. 765.
SYN. Ατμὴ, αὐτὴ, ζωὴ, αναπνοὴ, ἆθμα.
EPITH. Ευπρηςος, εχεπευκὴς, ζειυσα, εὐαλια, λιγεῖα, λευγαλεα, μαλακὴ, ολοὴ, πυροεσσα, σμερδαλεα, ςονοεσσα, φυσιζοος.—ἡδὺς, θῆλυς, θερμὸς, λαρός.
Αυτοβελος.
Αλλ' αυτοβελος ιθι—Aeſch. S. T. 1061.
SYN. Αυθαιρετος.
Αυτογενὴς,
Εἰς δ' ες' αυτογενής.—Orph.
SYN. Αυτογενεθλος, αυτογονος, αυτολοχευτος,

Α Υ

Αυτογεννητος.
Κοιμηματ' αυτογεννητα—Soph. An. 876.
Αυτογνωτος,
Σε δ' αυτογνωτος ωλεσ' οργά. Ib. 887.
SYN. Αυθαιρετος, ιδιογνωμων.
Αυτογυον
Δοιὰ δ' αροτρα—Αυτογυον και πηκτόν. Heſ. ε. 431.
EXP. Οὗ τινος το ελυμα εκ ἔςιν εκ συμβολῆς.
Αυτοδαὴς, Αυτοδιδακτος.
Αυτοδαῆ ορχηματα—Soph Aj. 709.
Αυτοδιδακτος δ' ειμί —Od. χ. 347.
SYN. Αυτομαθὴς, αυτοτεχνος.
Αυτοδαϊκτος. Vid. Αυθεντής.
Επειδαν αυτοκτονως
Αυτοδαϊκτοι θανωσι. Aeſch. S. T. 741.
Αυτοδαιτος
Χερσαῖος αυτοδαιτος εκγονων δρυὸς. Lyc. 480.
Αυτοδιον. Vid. Αυτίκα.
Αυτοδιον δ' αρα μιν ταμιη λεσαθαι ανωγεν. Od. δ. 449.
Αυτοεντης Vid. Αυθεντής.
Τες αυτοεντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας. Soph. Oed. T. 101.
Αυτοετες Vid. Ετειος.
Αυτοετες οιχνεῦσιν —Od. γ. 322.
Αυτόθεν, Αυτόθι.
—Αυτόθεν εξ ἑδρης. Il. τ. 77.
Ουκ εςθ' ὅπως εκ εισὶν ενθένδ' αυτόθεν. Ar. A. 116.
—Συ δ' αυτόθι λεξεο μιμνων. Il. ι. 613.
SYN. Αυτε, εκεῖ. εκεῖθεν, ενθεν, εντεῦθεν—αυτίκα, τῆδε, τῆδ' αυτε. ενταυθοῖ, ενδοθεν. οικόθεν.
Αυτοκομος.
Φριξας δ' αυτοκομε λοφιᾶς λασιαυχενα χαιταν. Ariſt. R. 840.
Αυτοκλητος.
Αλλ' αυτοκλητος εκ δομων πορευεται. Soph. Tr. 396.
SYN. Αυτοκελευςος, αυθορμητος.
Αυτοκρατειρα, Vid. Ευμενίδες.
Αυτοκρατωρ.
Σε γαρ αυτοκρατορα,—Ariſt. Pa. 358.
SYN. Αυτοκρατὴς, αυτεξεσιος.—αρχός.
Αυτοκτιτος
Αυτοκτιτ' αντρα. Aeſch. Pr. 301.
SYN. Αυτοκατασκευαςος.
Αυτοκτενῶν,
Αυτοκτενεντε τῷ ταλαιπωρω,—Soph. An. 56.
Αυτοκτόνος, Vid. Αυθεντής.

Τεκνοις προβαλειν χερ' αυτοκτονον. Eur. M. 1254.
Αυτοκωλος.
Απυγος, αυτοκωλος—Simon. 76.
Αυτοκωπος.
—Αυτοκωπα νωμων βελη. Aesch. Ch. 161.
Αυτολοχευτος.
—Ουδε γαρ τελετ' αυτολοχευτος. Sibyl. l. 1.
SYN. Αυτογεννητος.
Αυτολυχος
Αυτολυκου θυγατηρ μεγαλητορος Αντικλεια. Od. λ. 85.
Αυτομαρτυς.
—Αυτομαρτυς ων. Aesch. Ag. 998.
Αυτοματος.
Αυτοματος δε οι ηλθε βοην αγαθος Μενελαος. Il. β. 408.
SYN. Αυθαιρετος, απαρακλητος.—τυχικος, τυχαιος, τυχηρος.
Αυτομεδων. Nom. pr.
Ηρως Αυτομεδων τε—Il. 474.
PHR. Αταλαντος Αρηϊ Διωρεος υιος. Hom.
Αυτομητηρ
Την δ' εκ κυνος λιτουργον, αυτομητερα Simon. 12.
Αυτομολεω.
Τι δε γ' αυτομολειν αρεσκον ειναι σοι δοκει; Arist. Pl. 1152.
Αυτονομος.
Αλλ' αυτονομος ζωσα—αϊδαν καταβηση. Soph. An. 832.
Αυτοξυλος.
Αυτοξυλον γ' εκπωμα—Soph. Ph. 35.
SYN. Μονοξυλος.
Αυτοπαις
—Τω Διος αυτοπαιδι—Soph. Tr. 839.
Αυτοπατωρ. Vid. Φυσις.
Αυτοπημων. Vid. Αυτοσονος.
Αυτοποιος
Φυτευμ' αχειρωτον αυτοποιον. Soph. Oed. C. 730.
Αυτοπρεμνος.
Αυτοπρεμν' απολλυται. Soph. An. 725.
Αυτοπρεμνος τοις λογοισιν—Arist. R. 933.
SYN. Αυτορριζος.—προρριζος, δυσκολος.
Αυτοπρεπης.
Οια δ' επειγομενος δολιχην οδον, αυτοπρεπης ως. Hom. M. 86.
Αυτοσε.
—Εγω μεν αυτοσ' ου. Ar. L. 873.
SYN. Εκει, εκεισε, κεισε, ενθα.
Αυτοσπορος.
—Αλλ' αυτοσποροι
Γυαι φερουσι βιοτον αφθονον βροτοις. Aesch. Fr.
Αυτοσταδια.
Εν γ' αυτοσταδιη.—Il. ν. 325.
EXP. Εν τη συσταδην μαχη.
Αυτοστολος.
Αυτοστολον πεμψαντα μ' εκσωσαι δομοις. Soph. Ph. 503.
Αυτοσονος.
Αυτοσονος, Αυτοπημων. Aesch. S. T. 924.
Αυτοσφαγης, Vid. Αυθεντης.
Αυτοσφαγη πιπτοντα—Soph. Aj. 852.
Αυτοσχεδα, Αυτοσχεδον, Αυτοσχεδιην.
—Μαρις δ' αυτοσχεδα δουρι
Αντιλοχω επορουσε—Il π. 319.
—Αυτοσχεδον ουταζοντο Il. η. 273.
Πληξ' αυτοσχεδιην. Il. μ. 192.
SYN. Συνεγγυς,—εκ του πλησιον, εκ χειρος.—αυτοσχεδιως. αυτοματως, συντομως. εγγυθεν.—ετοιμως, παραχρημα.
Αυτουργητος.
Αυτουργητον ερεικης βαθρον—Ep. Suid.
SYN. Αυτοσχεδιος, αυτοσχεδιαστος, αυτοφυης, αμελετητος.
Αυτουργια
— υτουργιαι—ματαιαι. Aesch. Eum. 337.
SYN. Αυτοφονια.
Αυτουργος,
Οψεις αραξας αυτος αυτουργω χερι. Soph. An. 52.
Αυτουργος, οιπερ και μονοι σωζουσι γην. Eur. Or 918
SYN. Αυτοχειρ.—αυτοτεχνος, χειρουργος, δημιουργος.
Αυτουργοτευκτος.
Αυτουργοτευκτον βαριν.—Lyc. 747.
Αυτοφλοιος.
—Βακτρον, ευπαγες, αυτοφλοιον. Theoc. 25. 208.
Αυτοφονος, Αυτοφοντης Vid. Αυθεντης.
—Αυτοφονω παλαμη. Ep. l. 3.
Τον αυτοφοντην ημιν εν κοιτη πατρος. Soph. El. 274.
Αυτοφορτος.
—Αυτοφορτον οικεια σαγη. Aesch. Ch. 673.
Αυτοφυης.
—Κορυθαν, ταν μοι πατρος ετρεφεν αγρος, Αυτοφυα.—Theoc. 9 24.
SYN. Αυθιγενης, αυτοφυτος, αυτοματος, αυτοκινητος.
Αυτοφωρος.
Επ' αυτοφωρω δεινα δρωντ' ειλημμενω. Arist. Pl. 455.

—Προς

—Προς αυτοφώρων αμπλακηματων. Soph. An. 51

SYN. Καταφωρος, περιφωρος, ευπεριφωρος, προδηλος, επαϊςος.

Αυτοχειρ.

Δισσὲς Ατρειδας αυτοχειρ κτειναν εχων. Soph. Aj. 57.

Αυτοχθων, Vid. Αυθιγενής.

Ελθὼν λαὸν εις αυτοχθονα. Eur. I. 29.

Αυτοχοανος.

—Σολον αυτοχοανον. Il. ψ. 826.

SYN. Αυτοχωνευτος.

Αυτοχρημα.

Ο πρωκτός εςιν αυτοχρημ' εν Χαοσιν. Ar. Eq. 78.

SYN. Αληθῶς, αψευδῶς, παντελῶς.

Αυχενιζω.

Και τὰς μεν ηυχενιζε. Soph. Aj. 298.

SYN. Λαιμοτομεω, δειροτομεω.

Αυχενιος

—Πελεκυς δ' απεκοψε τενοντας

Αυχενιὰς—Od. γ. 450.

Αυχενιςηρ

Ζητῶν κελευθὰς αυχενιςῆρος βροχὰ. Lyc. 1100.

Αυχεω.

Ξεῖνε, λιαν αυχεῖς επὶ γαςέρι—Hom. B 57.

SYN. Αυχεομαι, μεγαλαυχεω, επαυχεω, αβρυνομαι, αγαλλομαι, αλαζονευομαι, αγλαϊζομαι. γαιω. γαυριαω, γαυροω. αποσεμνυνω, σεμνυνομαι, επισεμνυνομαι, σεμνολογῶ. σεμνολογέομαι, εγκαλλωπιζομαι, εγ αυχαω, καυχαομαι, εκλαμπρυνομαι. ευχομαι. κομπαζω, κυδαω, κυδιαω. θρασυνομαι, μεγαλυνομαι, θαρρῶ, υπερφρονεω, μεγαλοφρονεω, φιλοτιμεομαι, ογκὰμαι, επαιρομαι, φυσαομαι.

Αυχὴ, Αυχημα.

Τον μεν κενεφρονες αὖχαι

Εξ αγαθῶν εβαλον. Pind. Nem. 11.

Αυχημα μεγιστον. Soph. Oed. C. 742.

—Οπιθομβροτον αυχημα δοξας. Pind. P. 1.

SYN. Καυχημα, καυχησις, εὖχμα, μεγαλοφροσυνη, σεμνολογια, σεμνολογημα, υψωμα, αλαζονεια.

Αυχὴν.

—Εκ δέ οἱ αυχὴν Αςραγαλων εαγη.—Od. κ. 559.

SYN. Τραχηλος, δερη, δειρὴ, επωμὶς, λοφιὰ. τενων.

EPITH. Απαλὸς, αλκηεις, γαῦρος, αγερωχος, δὸλος, δολιχοσκιος, ευοδμος, ευχροος, ευγναμπτος, θρασὺς, θεσπεσιος, λοξὸς, λιτησιος, λευκοφυὴς, λευκὸς, καμπύλος, μαλακὸς, παχὺς, πιαλέος, περιπλόκος, οπλοφόρος, κυρτὸς, σιδαρὸς, ψαφαρὸς, σοβαρὸς, ροδόχροος, υψιτενής.

PHR.—Κατασκιος χαίταις δολιχῆσι. Nonn.

Αυχμεω.

—Αυχμεῖς τε κακῶς, και αεικέα έσσαι. Od. ω. 249.

SYN. Αυχμαω, ρυποομαι. —ξηραινομαι, σκελλομαι.

Αυχμηεις. Αυχμηρὸς, Αυχμωδὴς

—Νομιον θεὸν—αυχμηεντα —Hom. XVIII. 6.

—Χαιτας αυχμηρὰς—Theoc. 25 225.

—Καυχμωδη κομην Αφελε προσωπα—Eur. Or. 223.

SYN. Λασιος, δασὺς, τραχὺς, τραχωδὴς, αραῖος, ρυπαρὸς, πιναρὸς, εμβριθὴς, πενιχρὸς, αὖος, αυσταλέος, ξηρὸς.—σκοτεινὸς. στυγνὸς. φρικωδης. ακανθωδης.

Αυχμός.

Δενδρεσι μεν χειμων φοβερὸν κακὸν, υδασι δ' αυχμός. Theoc. 8. 57

SYN. Αυοτης, αυονη, αυανσις, αυασμὸς, αβροχια, ανομβρια, ξηρασια, ξηρανσις, ξηρότης. —πῖνος, ρυπος.

Αύω.

—Ἵνα μη πόθεν αλλόθεν αύοι. Od. ε. 490.

SYN. Αυαινω, ξηραινω, ανακαιω, αφευω.

Αυω, Αΰω.

Τῷ δ' επὶ μακρὸν αΰσε Λυκαονος αγλαὸς υἱὸς. Il. ε. 101.

Πρίν τινα τῶν δειλῶν εταρων τρὶς εκαστον αΰσαι. Od ι. 65.

SYN. Βοαω, αναβοαζω, ανακραζω, καλεω, ανακαλεω, λαλεω, φωνεω, αΰτεω.

Α Φ

Αφαγιςευω, Αφαγνιζω.

—Καφαγιςευσας ἁ χρῆν. Soph. An. 253.

—Πριν αν θεοῖσι νερτεροις

Αφαγνισηται—Eur. Alc. 1156.

SYN. Αγιςευω, αφαγιζω, ἁγνευω, ἁγιζω, καθαγνιζω, καθαιρω, ιερευω, εκθειαζω επιςημιζω, τελετουργῶ, τελεσιουργεω, τεμενιζω, καθιεροω, αφιεροω.—συλαω.

Αφαιρετις. Vid. Μοῖραι.

Αφαιρεω, Αφαιρεομαι.

Σῖτον μέν σφιν αφεῖλε—Od. ξ. 455.

Ως εμ' αφαιρεῖται Χρυσηΐδα—Il. α. 182.

SYN. Αιρεω, αναιρεω, εξαιρεομαι, εξαιρω, απαινυμαι,

απαινυμαι, αποφερω, αφελκω.—λαμβανω.—σφετεριζω. ιδιοποιουμαι.

Αφαλλομαι.

Επὶ την κεφαλὴν τȣ̃ Σωκρατȣς αφηλατο. Arist. N. 147.

SYN. Αναλλομαι, αποθρωσκω, ανακηκιω.

Αφαλος.

—Κυνεην—ταυρειην, αφαλον—Il. κ. 258.

Αφαμαρτανω.

Και βαλεν, ȣδ' αφαμαρτε.—Il. λ. 350.

SYN. Αμαρτανω, αποτυγχανω, καταλειπομαι.

Αφαμαρτοεπης. Vid. Φλυαρός.

Ουδ' αφαμαρτοεπής,—Il. γ. 215.

Αφανδανω.

Ει δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος αφανδανει—Od. π. 387.

SYN. Απαρεσκω, δυσαρεσκω, δυσαρεσȣ̃μαι, απαδω.

Αφανεια.

Εστιν δ' αφανεια τυχας. Pind. Isth. 4.

SYN. Αφανια, ασαφεια, αδηλοτης, αμαυροτης, αμυδροτης, αγνωσια, ζοφος.

Αφανὴς

—Αφανὴς ȣτι γαρ ἡ γενεη Call. Ep. 17. 2.

—Αφανῆ πλȣ̃τον. Arist. Eccl. 598.

SYN. Ασυμφανὴς, αφαντος, αδηλος, αποκρυφος, κρυφαῖος, σκοτεινός.—ακλεής.—εξιτηλος, εκπλυτος.

Αφανιζω

—Ο θεὸς δ' ευθεως ηφανισεν αυτόν. Arist. pl. 741.

SYN. Αφαιρεω, ακυρoω, απολλυμι, απαλλαττω, διαφθειρω, λυω, διαλυω, καταλυω, διαγραφω, εξαλειφω, εκμορσοω, εξελαυνω, εκμαραινω, εξȣθενιζω, ατιμαζω—αμαυρoω, αποχειροτονεω, αποδοκιμαζω. μολυνω. αμαλδυνω.

PHR. Ως οναρ επ]η. Theoc. Κατὰ χθονὸς ηὔτε καπνὸς ῴχετο. Hom.

Αφαντος.

—Ακηδεςος καὶ αφαντος. Il. υ. 303.

Ἐφῆν' αφαντον φᾶς—Soph. P. 30.

SYN. Αφανὴς, αφατος, ανωνυμος. απροσδοκητος.

Αφαρ. Αφαρτερος.

—Ἑταρων αφαρ ἕζετο νοσφι λιασθείς. Il. α. 349.

Τῶν δ' ἵπποι μεν εασιν αφαρτεροι—Il. ψ. 311.

SYN. Ευθεως, ταχεως.—ταχυτερος.

Αφαρπαζω.

—Κορυθα κροταφοις αραρυῖαν

Κρατὸς αφαρπαξαι.—Il. ν. 189.

SYN. Αναρπαζω, καθαρπαζω, αποσπαω.

Αφασια.

Αφασια τις τοί μ' εχει. Arist. Th. 911.

SYN. Αφωνια, αναυδια, αρρησια, αγλωττια, αναισθησια, αγροξια, εχεμυθια, σιγή.

Αφασσω, Ἀφαω.

—Φιλαις εν χερσὶν αφασσει. Apoll. 2. 712.

—Και αγκυλα τοξ' αφοωντα. Il. ζ. 322.

SYN. Ψηλαφαω, απ]ομαι. εγχειριζομαι.—λαμπρυνω.

Αφατος.

—Ανδρες ὁμως αφατοί τε φατοί τε. Hes. ε. 3.

Τρεῖς αφατοι κεφαλαὶ Μαιναλιων ελαφων. Ep. Suid.

SYN. Αφαντος, αδοξος, αδηλος, αρρητος, μεγας, καταπληκτικος.

Αφαυαινω, Αφαυω

Διψει γαρ, ὡς εοικεν, αφαυανθησομαι. Arist. Ecc. 146.

—Σταχυς—εν ξυλῳ δησας αφαυει. Ar. Eq. 393.

Αφαυε τῶν σησιλων τρεῖς χοινικας. Ib. Pa. 1144.

SYN. Αυαινω, αυω, ξηραινω, φρυγω, καιω.

Αφαυρος.

Μητί μευ ηΰτε παιδὸς αφαυρȣ̃ πειρητιζε. Il. η. 235.

SYN. Ασθενὴς, αβληχρος, αδρανής.

Αφεγγής.

Νυκτός τ' αφεγγὲς βλεφαρον. Eur Ph. 556.

Αι μεν ὁμῶς ολίγαι και αφεγγέες—Arat.

SYN. Σκοτεινὸς, αδηλος, αορατος. λιπαυγὴς, ανομματος, τυφλός.

Αφειδεω

Ουδ' αρα Βεβρυχες ανδρες αφειδησαν βασιλῆος. Apoll. 2 98.

SYN. Αθεριζω, αμελεω, αφροντιςεω.

Αφειδὴς

—Τον χρυσὸν αφειδέα πασσαιμεσθα. Call. 6. 28.

SYN. Δαψιλὴς, δαπανηρὸς, ευδαπανος, προετικὸς, πολυδωρος.—αγριος, αβȣλος, χαλεπος.

Αφελὴς.

Μισῶ τὴν αφελῆ, μισῶ την σωφρονα λίαν. Ep. l. 7

—Διὰ των αφελῶν πεδιων ἐρρει. Arist. Eq. 524.

SYN. Εγκρατὴς, ευςαλὴς, ευτελὴς, απλȣς, αρχαῖος, ακομψος, απονηρος, σωφρων, ὑγιης, χρηςός.

Αφελκω.

Πῶλον αφελξων σῶν απὸ μαζῶν. Eur. Hec. 141.

SYN. Αφελκυω, απερυω, αφαιρεω.

Αφενος.

Αφενος.
—Αφενος και πλουτον αφυξειν. Il. α. 171.
SYN. Αφενος ὁ, αφνος, πλουτος, κερδος, ευπορια, τα χρηματα.

Αφερκτος.
Μυχου δ' αφερκτος πολυστινου κυνος δικαν. Aesc. Ch. 445.
SYN. Κατακλειστος, εγκεκλεισμενος.

Αφερπω.
—Γυνη δ' εις οικον αφερπω. Theoc. 27. 64.
SYN. Αφερπυζω, εξερπω, απερχομαι, ανερχομαι.

Αφερτος.
Αφερτον αιωνι σω. Aesch. Ch. 440.
SYN. Ανοιστος, ατλητος, αφορητος.

Αφετος.
Αλλ' αφετος πελαγεσσιν επιπλεες —Call. 4. 36.
SYN. Αφειμενος, παρειμενος, ανετος, απολυτος, ευαπολυτος, αυταρχος, ελευθερος.

Αφευω.
—Τα κατω δ' αφευειν. Arist. Th 223.
SYN. Απτω, αυω, καιω, εμπυροω, φλογιζω.

Αφεψεω.
Τον δημον αφεψησας ἡμιν—Arist. Eq. 1318.
SYN. Αφεψω, καθεψω, πεπτω, καταπεπτω, χρεοκοπεω, οπτω.—ανανεοω.

Αφη.
Αφης τε λειοτησι.—Naz.
SYN. Επαφη, αψις, ψηλαφησις, αισθησις, θιγμα, πληγη.—χροια λεπρας.

Αφητωρ.
Ουδ' ὁσα λαϊνος ουδος αφητορος εντος εεργει. Il. ι 404.
SYN. Ὁμοφητωρ, ὑποφητωρ.—ακοντιστης.

Αφθεγκτος, Αφθογγος.
—Κακον αφθεγκτοισιν ισον. Bacchyl.
Νευμασιν αφθογγοισι παραπλαζων φρενα κουρης. Mus. 102.
SYN. Αφωνος, αρρητος.

Αφθιτος.
—Σκηπτρον πατρωϊον αφθιτον αιει. Il. β 46.
SYN. Αφθορος, αφθαρτος, αδιαφθαρτος, αδιαφθορος, αγηρατος, ακηρατος, αμολυντος, ασηπτος.

Αφθονεω.
—Καφθονησα δη βροτων. Eur. Fr.

Αφθονητος.
Ουδ' αφθονητος γ' ουκ επιζηλος πελει. Aesch. Ag. 948.

Αφθονια.
Τας αφθονιαν σπαζε
Μητιος αμας απο. Pind. Nem. 3.
SYN. Ευπορια, φορια, ευφορια, ευθηνια, εκτενεια, περιουσια, πληθος, περισσεια, περισσοτης, αδροσυνη.

Αφθονος.
—Τω δ' αφθονα παντα παρεσται. Hom. A. 536.
—Αφθονε Δαιμον.—Hom XXIX. 16.
SYN. Ανεπιφθονος, αβασκανος, ανεμεσητος—δαψιλης, ευπορος, ευθαλης.
PHR. Αγρους δ' εργαζοντο τεθαλοτας' αιτ αναριθμοι
Μηλων χιλιαδες βοταναις διαπιανθεισαι
Αμπεδιον βληχοιντο' κ. λ. Theoc. 16. 90.
—Φιλει δε ευστεφανος Δημητηρ
Αιδοιη, βιοτου δε τεην πιμπλησι καλιην. Hes. ε. 298.
—Φερησι δε γαια μελαινα
Πυρους και κριθας, βριθησι δε δενδρεα καρπω, κ. λ. Od. τ. 112.

Αφιδρυω.
—Πατριδος θεοι μ' αφιδρυσαντο γης. Eur. Hel. 280.
SYN. Αφιδρυνω, εγκαθιδρυω, καθιδρυω.

Αφιεροω
—Ταυτ' αφιερωμεθα. Aesch. Eum. 454.
SYN. Αφοσιοω, καθοσιοω, αφαγνιζω, θυω.

Αφιημι.
Αλλα κακως αφιει—Il. α. 25.
SYN. Διαφιημι, αποπεμπω, διαπεμπω, εκβαλλω, εκποιεω, παραλειπω, καταλειπω, απαλλαττω, ανιημι, εφιημι, παριημι, μεθιημι, διαμεθιημι, εαω

Αφικανω, Αφικνεομαι.
Εστιν τ' Οδυσηος αμυμονος, ἡν αφικανω. Od. ξ. 159.
Η μ' εσαωσ' ὁτε μ' αλγος αφικετο—Il. σ. 395.
Πρός σ', ὦ Λυκει' Απολλον—
Ικετις αφιγμαι—Soph. Oed. T 939.
SYN. Επερχομαι, προσερχομαι, ὑπερχομαι, ανηκω, διηκω, παρηκω, προσηκω, προσελευθω, προσελαυνω, προσπορευομαι, προσβαινω, προσμολω, προσειμι, παρειμι, ἱκανω, εφικνεομαι, εξικνεομαι, εισαφικνεομαι, μετοιχομαι, ποτινισσομαι, καταιρω, καταφοιταω, επιπορευομαι, επιβαινω, κιω, κιχεω, κιχανω, μολω, μολεω, παρεπομαι, παρατυγχανω.

Αφικτωρ.
Ζευς μεν αφικτωρ—Aesch. Supp. 1.
EXP. Ικετων εφορος.

Αφιλια.
Απορια τε κακη, Αφιλια τε κορη. Nat. Com. l. 2.
SYN. Ολιγοφιλια, απεχθεια, απεχθημα.

Αφιλητος, Αφιλος.
Ουδε γερων αφιλητος εμοί ποτε Soph. Oed. C. 1777.
Αναδελφος, απατωρ, αφιλος. Eur. Or. 310.
SYN. Ανεραστος.
Αφιξις.
Ως ιδωσι τῆσδ' αφιξεως τεκμαρ. Aeſch. Supp. 492.
SYN. Ἱξις, ηλυσις, επηλυσια. προσελευσις, επελευσις, αναχωρησις, αποχωρησις, αποστασις, εμβολὴ, επιφοιτησις, εφοδος, προσοδος, αφοδος, εκβασις, προσαγωγὴ, προσθηκη, συμπλωσις, επιδημια, παροδος. εισοδος.
Αφιπταμαι
—Απὸ δ' επτατο πικρὸς οϊστός. Il. ν. 587.
SYN. Καθιπταμαι, εξιπταμαι. εκπτημι.
Αφιστημι.
Τιπτε καταπτωσσοντες αφεστατε;—Il. δ. 340.
SYN. Αφισαμαι, αφισαω, αφισανω, αφιημι, αποστατεω, απερχομαι, απολειπω, ὑποχωρεω.
Αφλαστον.
Αφλαστον κατὰ χερσὶν εχων.—Il. ο. 717.
SYN. Ακροστολιον.
Αφλεκτος.
Αλλ' αὔτως αφλεκτα διαζωεσκον εδοντες. Ap. 1. 1074.
SYN. Ανεψητος, ακαυστος.
Αφλοισμός.
Αφλοισμὸς δε περὶ στομα γινετο.—Il. ο. 607.
SYN. Αφρὸς, αφρισμος.
Αφνεὸς, Αφνειός.
—Ες αφνεὸν ερχεται οἶκον. Theoc. 17. 96.
—Δαρης αφνειὸς, αμυμων. Il. ε. 9.
—Αφνειόν τε Κορινθον. Il. β. 570.
SYN. Αφνημων, ευκτημων, πλουσιος, ευπορος, πολυκτημων, πολυπαμμων, πολυληϊος, πολυχρηματος, ευχρηματος, πολυμηλος, πολυπορος, πολυαργυρος, εγκληρος, επιτιμος, εχετης, πολυολβος, πλουτοδοτης.
Αφοβητος, Αφοβος, Αφοβοσπλαγχνος.
Δικας αφοβητος.—Soph. Oed. T. 904.
—Αφοβῳ φρενὶ
Σωματι γενεαν εφιτυων. Ariſt. Av. 1376.
Ειπερ αφοβοσπλαγχνος εἶ. Ib. R. 499.
SYN. Αδεὴς, ατρομος, τολμηρός.—ασεβής.
Αφοδος.
Ιθι νῦν εασον ες αφοδον. Ariſt. Ecc. 1051.
SYN. Ὀδεια, πορεια, εξοδος, αποπατος, απολυσις, αναχωρησις, αφιξις.
Αφοιβαντος.
—Ου προστροπαιον, ουδ' αφοιβαντον χερα. Aeſch. Eum. 237.
SYN. Ακαθαρτος, αναγνος.

Αφοπλιζω, Αφοπλιζομαι
—Οι δ' εντε' αφωπλιζοντο ἑκαστος. Il. ψ 26.
SYN. Εξοπλιζω, εναριζω, εξεναριζω, αποδυω, αποζωννυω.
Αφοριζω, Αφοριζομαι.
—Τιμας εναρων—αφοριζομενος.—Eur. Alc. 31.
SYN. Οριζω, διοριζω, καθοριζω, περιοριζω, αποκρινω, εκκρινω, απονεμω, αποδεικνυμι, αποβαλλω, χωριζω, διαχωριζω, διαιρεω διαστελλω. εκκηρυττω. περατοω. περιγραφω. αποφαινω.
Αφορμαω.
—Οππότε ναῦφιν αφορμηθειεν Αχαιοί. Il β. 794.
SYN. Αποχωρεω, αναλυω.
Αφορμιζω.
Ου μη ναῦς αφορμιση χθονός. Eur. Iph. T. 18.
SYN. Αφορμεω. εκπλεω.
Αφορμή.
Σμικρὰς τ' αφορμὰς ἢν λαβωσι τῶν λογων
Πλειους επεισφερουσιν.—Eur. Ph. 209.
SYN. Προφασις, λαβὴ, καιρὸς, ευκαιρια, εφοδος, εφοδιον. αλεωρή. ὑποθεσις, ελεγχος, δειξις, αποδειξις. λογος, ενθυμημα. τεκμηριον, επιχειρημα, αιτια, πραγμα.
Αφορμικτος.
Ὑμνος εξ Εριννυων,
Δεσμιος φρενων, αφορμικτος. Aeſch. Eum. 333.
Αφορμος
—Αὖτις αφορμος εμᾶς χθονός.—Soph. Oed. C. 238.
SYN. Αφορμηθείς.
Αφραδεω, Αφραινω.
—Αιὲ γάρ τε νεωτεροι αφραδεουσιν. Od. η. 294.
Αφραινεις, Μενελαε διοτρεφές.—Il. η, 109.
SYN. Αλλοφρονεω, αφρονεω, παραφρονεω, αφραζω, αλογεω, ασυνετεω, ανοηταινω, παρανοεω, παραπαιω, μωραινω, ὑλλεω, ματαζω, ματαϊζω, βακχευω, εμμαινομαι. ληρεω.—αφροντιστως εχειν.
Αφραδεως.
Αφραδεως διὰ ταφρον ελαυνομεν ωκέας ἵππους. Il. μ. 62.
SYN. Αβουλως, ακριτως, αλογως, παραλογως, απρονοητως, απεριστκεπτως, ανοητως, απειρως, ιταμῶς. παραβολως.
Αφραδὴς, Αφρασμων.
—Ενθα τε νεκροὶ
Αφραδέες ναιουσι, βροτῶν ειδωλα καμοντων. Od. λ. 475.
Πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς αφρασμονος. Aeſch. Ag. 1410.

SYN.

S Y N. Αβουλος, αφραδμων, αγλωσσος, βραδυγλωσσος —απειρος, λεγειν.—ου δεινὸς ειπεῖν.

Αφρασμονως

—Ουδ' αφρασμονως ὑπνῳ
Νικωμενος—Aeſch. Ag. 293.

Αφρακτος

—Αφρακτος τῶν φιλων—Soph. Aj. 921.

S Y N. Αφυλακτος, αερκτος, ατειχιςος.

Αφραςος.

Αφραςος γενετ' ὦκα βοῶν ςιβος—Hom. M 353.

S Y N. Αδηλος, αρρητος, αδοκητος, ανωϊςος.

Αφραςύς.

Σχετλιαι ανθρωπων αφρασύες—Suid.

S Y N. Ασυνεσια.

Αφρεω, Αφριζω.

—Αφρεον δε ςηθεα—Il. λ. 282.

—Και τροχῶν βασεις Ηφριζον—Soph. El. 721.

S Y N. Ἱδροω.

Αφρητωρ.

Αφρητωρ, αθεμιςος, ανεςιος.—Il. ι 63.

S Y N. Αποφυλιος.

Αφριοεις.

Αφριοεν κοναβηδὸν επιπριουσα γενειον. Ep. Suid.

S Y N. Αφρωδης, ὑπαφρος.

Αφροδιτη

—Διὸς θυγατηρ Αφροδιτη. Il. γ. 374.

S Y N. Ζηρυνθια, Κυπρις, Κυβηλὶς, Κυθερεια, Κωλῶτις, Παφια.

EPITH. Αιδοια, Αδωναια, αφρογενεια, αριςονοος, απαλὴ, αναλκις, ατελγὴς, αρηϊφιλος, αρχαια, ασανδαλος, αναγκαια, αδακρυτος, αμυμωνη, αργυροπεζα, αμαχος, ανοπλος, απολεμος, αφνειὸς, αυτογονος, αδιδακτος, απειρετονος, απειρομοθος, ανικητος, Αμυκλαια, Ασσυρια, βαρεῖα, βαθυπλοκαμος, βαρυυπνος, γλυκυμειλιχος, γελαουσα, γαληναια, γλυκεῖα, γλαυκῶπις, δῖα, Διοναια, δολιος, δολομητις, δολοφρονεουσα, δολοφραδμων, ἑλικοβλεφαρος, ἑλικῶπις, εροεσσα, ευπλοκαμος, ευθρονος, ευκολπος, ευκρητος, ερωτοτροφος, ερωτοτοκος, ειναλια, ευχαρις, ευθαλαμος, ευναια, ευλεκτρος, ευθωρηξ, ευλοχος, εργοπονος, ἡδεῖα, ζυγια, κυνῶπις, καλὴ, θαλασσιγονος, θαλασσια, θαλαμοπολος, θερμὴ, ιοςεφανος, Κυπρογενὴς, κυανοςολος, Κνιδια, κουροτροφος, ἰσοπονος, ερυθραια, ἑσπερια, λευκὴ, νηπλεκτος, λυσιμελης, μειλιχια, μαλακὴ, νυμφοκομος, οινοβαρὴς, οιςροφορος, καλλικομος, ουλομενη, οξυφρων, Ολυμπια, ολοὴ, Παφια, παιζουσα, πολυωνυμος, πολυφραδμων, ποντογενεια, πασοφορος, ποντια, πανδημος, πανεργος, ποτνια, περιφραν, πολιηοχος, πολυκτονος, πολυχρυσος, πυροεσσα, ποικιλοθρονος, ροδεα, ροδοχρως, ροδοχρους, ροδοδακτυλος, τιμηεσσα, τερψιμβροτος, στεφανηφορος, σκοτοεσσα, σθενοβλαβὴς, φιλοπαιγμων, χαλεπὴ, φιλοςεφανος, φιλορχηςειρα, φιλοργιος, φιλονυμφιος, χρυσὴ, χρυσοςεφανος, χρυσηνιος, φιλομοχθος, φιληλακατος, φυτοσπορος, φιλακρητος, ὑπναλεα, ψευδονυμφευτος.

P H R. Αποσπορος θαλασσης. Muſæ.—Χαριτων, θαλαμων βασιλεια. Λυχνιων βασιληῒς. Ὑμεναιοις κροτουσα. Anac. Λεχων επικουρος. ποθων μητηρ. Αφρω μορμυρουσα. Ep.

Ευφροσυνης δοτειρα. Ταμιη θαλαμων. Ανδρομεης τιθηνητειρα. κυβερνητειρα, γενεθλης. Μαῖα γενεθλης. ῥιζα βιου Nonn.

Ελπὶς ολου κοσμου. Βασιλεια καλῳ γηθουσα προσωπῳ. Διωνος κουρα. Επηρατον ειδος εχουσα. Σεμνὴ Βακχοιο παρεδρε.

Κυπρις εὔςεφανος κρατερου παρακοιτις Αρηος. Cal.

—Κυπροιο εϋκτιμενης μεδεουσα.

Κυπριδος, ἡτε θεοῖσιν επι γλυκὺν ἱμερον ὦρσε,
Καί τ' εδαμασσατο φῦλα καταθνητων ανθρωπων,
Οιωνές τε διϊπετέας, και θηρια παντα,
Η μεν ὁσ' ηπειρος πολλὰ τρεφει, ἠδ' ὁσα ποντος.
κ. λ. Hom. Hymn.

Ουρανιη, πολυϋμνε φιλομμειδὴς Αφροδιτη,
Ποντογενὴς, γενετειρα θεὰ, φιλοπαννυχε, σεμνὴ,
Νυκτερια, ζευκτειρα, δολοπλόκε, μητερ αναγκης—
Τερπομενη θαλιαισι, γαμοςόλε, μῆτερ ερωτων·
Πειθοι, λεκτροχαρὴς, κρυφια, χαριδῶτι. [μακαιρα.]
Φαινομενη τ' αφανὴς, ερατοπλοκαμ', ευπατερεια,
Νυμφιδια, συνδαιτὶ θεῶν, σκηπτουχε, Λυκαινα,
Γεννοδοτειρα, φιλανδρε, ποθεινοτατη βιοδῶτι·
Η ζευξασα βροτους αχαλινωτοισιν αναγκαις,
Και θηρῶν πολὺ φῦλον ερωτομανῶν απὸ φιλτρων.
Orph. Hymn.

Αφροδιτη.

Μεμηνε δ' αφροδιτη τις Ελληνων ςρατῷ. Eur. I. T. 1264.

S Y N. Επιθυμια, ἱμερος.

Αφροκομος.

Αφροκομους ραθαμιγγας ετι ςαζοντα θαλασσης. Muſ. 262.

Αφρονεω, Vid Αφραινω.

Νηπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαινομεν αφρονεοντες. Il. ο. 104.

Αφροντις.

Τις δ' εςὶ δουλος του θανειν αφροντις ὤν. Eur. Fr.

S Y N. Αφροντιςος, αμεριμνος.—απραγμων.

Αφροντιςως.

Ως τέσδε πεμπων, ουκ αφροντιςως. Soph Tr. 370.

SYN.

SYN. Αμελῶς, ἀμελητὶ, ατημελῶς, ατημελητως, ακηδεσως, ολιγωρως.—μανικῶς.

Αφρός.

—Περί τ' αφρὸς οδόντας Γινεται.—Il. υ. 168.

SYN. Αφλοισμὸς, αχνη.

EPITH. Αλιμυρὴς, αίματοεις, αερσιποτητος, αγριος, θρομβωδης, θερμὸς, μαργος, μαλακὸς, λευκὸς, πολιὸς, λυσιπονος, οιδαινων, χιονωδης, χλωρός.—μαρτυρ λυσσης. Nonn.

PHR.—Υπὲρ μεγα λαῖτμα τε ποντε

Αφρὸς επιζειων χαροπὴν λευκαινε θαλασσαν.

—Κυματος ακρον αωτον.—

Αφροσυνη.

—Ουδὲ τι σε χρὴ Ταυτης αφροσυνης. Il. η. 110.

SYN. Ανοια, απονοια, αβελια, ευηθεια, αμαθεια, μανια, εμπληξια, παραφροσυνη, εκφροσυνη, φρενοβλαβεια, καταφρονησις.

EPITH. Αχαλινος, ὑψαυχην, ανεμος.

Αφρωδης, Vid. Αφριοεις.

—Εκ δ' ομορξον αθλιε

Στοματος αφρωδη πελανον—Eur. Or. 220.

Αφρων.

—Η παῖς αφρων. Il. λ. 389.

—Τῷ δε φρενας αφρονι πεῖθεν. Il. δ. 104.

SYN. Αβελος, αφραδης, ακαρδιος, εκφρων, χαλιφρων, παραφρων, παραφορος, αλλογνοων, μανιωδης, φρενοπληξ, φρενομωρος, φοιταλεος.

Αφυδραινω.

—Καθαραῖς δε δροσοις

Αφυδραναμενοι, στειχετε ναὸς. Eur. I. 97.

SYN. Υδραινω, νιζω, χυτλοω.

Αφυη, (εἶδος ιχθυος)

Ου πωποτ' αφυας εἶδον αξιωτερας. Arist. Eq. 642.

EPITH. Λυκοσομος, εγκρασιχολος.

Αφυης.

—Αφυῆ τ' οντα, κεκ θελοντα. Soph. Ph. 1042.

SYN. Ακακος, αμαθὴς, απειρος, ατοπος, αρχαῖος, αχρηστος, ανεπιτηδειος, απρεπὴς, σκαιός.

Αφυκτος.

Δῶρα δ' αφυκτα θεῶν γιγνεται αθανατων. Solon.

—Και λογες αφυκτες. Arist. Eq. 754.

SYN. Αλυκτος, αδιαδρατος, αναποδρατος, απαραιτητος, ανικητος, αναγκαῖος.

Αφυλακτος.

Αφυλακτον ευδησετε πᾶσαν ευφρονην. Aesch. Ag. 345.

SYN. Απροσφυλακτος, ασκεπαστος, ανευλαβὴς, ανεπιστατητος, ασημαντος, αδιοικητος, αστατος.

Αφυλλος.

Και τα μεν αρ σχιζεστιν αφυλλοισιν κατεκαιον. Il. β. 425.

SYN. Ξηρός.—ακαρπος.

Αφυπνιζω. Vid. Υπνος.

Οτρυν' εγχος αειρειν αφυπνιστον.—Eur. R. 25.

SYN. Διυπνιζω, εξυπνιζω, ανεγειρω, διανεγειρω, ανιστημι.

Αφυσσω, Αφυσσομαι, Αφυω.

—Αφενος και πλετον αφυξειν. Il. α. 171.

Οινον εν αμφιορεῦσι δυωδεκα πᾶσιν αφυσσας. Od. ι. 204.

SYN. Απαντλαω, περισωρευω, αναλαμβανω, προσκταομαι, αρυομαι.

Αφυσγετος.

—Πολλὸν δὲ τ' αφυσγετον εις ἅλα βαλλει. Il. λ. 495.

SYN. Συρφετὸς, ιλύς.

Αφωνητος, Αφωνος.

Παρεσχε φωνὴν τοῖς αφωνητοις τινά. Soph. Oed. C. 1348.

—Σιγῇ πληξειαν αφωνοι. Soph. Aj. 171.

SYN. Αγλωσσος, αβακὴς, αφθογγος, αναυδος, αλαλος, αβοητος, κωφὸς, σιωπηλὸς, ακεων, εχεμυθος.

PHR.—Παντοιων επεων αδαητος. Apollin.

Α Χ

ΑΧΑΙΑΙ, Αχαιΐδες.

—Ευπλοκαμίδες Αχαιαί. Od. β. 119.

Αχαιΐδες, εκέτ' Αχαιοί. Il. β. 235.

Αχαιΐς.

—Και Αχαιΐδα καλλιγυναικα. Il. γ. 75.

SYN. Αχαια, Αχαῒς, Αχαιῒς γαῖα.

EPITH. Ηγαθεη, πελυβοτειρα.

Αχαιοί.

—Και οἱ πειθονται Αχαιοί. Il. α. 39.

SYN. Ελληνες, Αργολικοὶ, Γραϊκοί.

EPITH. Αρηϊοι, αρηϊφιλοι, αγχεμαχοι, ακμῆτες, δικασπόλοι, δῖοι, ελικωπες, θοοὶ, αλκηεντες, ευκνημιδες, ιπποδαμοι, καρηκομοωντες, κλυτοπωλοι, λογχοωντες, πολυπονοι, πολυσθενεες, μεγαθυμοι, φιλοπτολεμοι, χαλκοχιτωνες, χαλκοκνημιδες.

PHR. Μενεα—πνειοντες. Μαχης ακορητοι.

Μενος αισχετοι. Φαρεσσακεων υπερηνορες

Υιες Αχαιῶν Αρηϊοι υιες Αχαιῶν.

Αχαϊκὸς, Αχαιΐς.

Ει δε κεν Αργος ικοιμεθ' Αχαϊκόν.—Il. ι. 14.

Αχαΐνη.

Αχαϊνη.
Και σκυτος αμφιδορυ γικτον αχαϊνεης. Suid.
SYN. Ελαφος.

Αχαλινος.
Εχοντ' αχαλινον σ7ομα.—Arist. R. 862.
SYN. Αχαλινωτος, ακαθεκτος, ακατασχετος.

Αχαλκευτος. Vid. Υπνος.
Πεδαις αχαλκευτοισιν εζευκται πόδας. Eur. Fr.

Αχαλκης, Αχαλκος.
Ου μεν επι κνημησιν αχαλκέες εξεχον όπλαί. Tryph. 86.
Ος νυν αχαλκος ασπιδων.—Soph. Oed. T. 200.

Αχανδης
Μυσας. φρεσιν ατοικυς
Αχανδεας ορινοις. Anac. 172. 49.
SYN. Πενης. ακληρος.

Αχανη (μετρον Περσικον)
Ουκ, αλλ' αχανας ουδιγε χρυσιυ λεγει. Arist. A. 108.
SYN. Κισ7η. μεδιμνος.

Αχανης
Ες βυθον εξ αχανυς χασματος ηριπεσεν. Ep. I. 1.
SYN. Αμετρος, ευμεγεθης, υπερμεγεθης, απειρος, ανασατος—αφανος, αφανης, αφεγγης, εννεος.

Αχανοφρων.
Ηδυς. αχανοφρων κικληκεται.—Sibyl.

Αχαρις, Αχαρισος.
Αθεος γ' ανομος, αχαρις ο φθονος. Eur. Andr. 491.
Κακης γυναικος χαριν αχαριν απωλετο. Eur. Iph. T. 566.
Ξειν' επεὶ υκ αχαρισα μεθ' ημῖν ταυτ' αγορευεις. Od θ 236.
SYN. Δυσχαρισος, αποθυμιος, αηδης, αφαδης, αμορφης, ακαλλης, αμυσος, ανεπαφροδιτος, ανηδονος, υκ αστειος, κακος, λυπηρος, χαλεπος αγροικος, απαιδευτος, σκαιος.

Αχαρνιτης
Κισσος Αχαρνιτης.—Ep. I. 3.

Αχαρνευς
—Δυο ποιμένες εις μεν Αχαρνευς. Theoc. 7. 71.

Αχατης.
Τυ δ' αν επι πλευρῆσιν ιδοις ευωπον Αχατην. Dionys. 1075.
SYN. Αιματοεις, αμυμων, δενδρηεις, μιλτοπαρηος, πολυειδης, ωχρος
PHR. Ολυμπιος λαας. δενδροφυτος πετρα.
Μορφην παντοιην επιειμενον εσθλον Αχατην,
Ειδος εχοντα δαφοινου αμαιμακετοιο λεοντος
Τῳ μεν και προτεροισι Λεοντοσερην ονομῆναι
Ηνδανεν ημιθεοισι.—κ. λ. Orph. L.

Αχειματος.
Αχειματον μ' επεμπε συν πνοιαῖς Aesch. Supp. 142.
SYN. Αχειμασος, αχειμαντος, ακυμαντος.

Αχειρης.
Καρκινοι, οκ7αποδες, δικαρηνοι, αχειρέες.—Hom. B 289.
SYN. Αχειρ, αχειρος.

Αχειρωτος.
—Αχειρωτον φυτευμα—Soph. Oed. C. 730.
SYN. Αχειροποιητος, αυτοποιος, αμωμος.

Αχελωϊος, Αχελῳος.
—Αιτ' αμφ' Αχελωϊον ερρωσαντο. Il. ω. 616.
EPITH. Αργυροδινης. Ναυπακτιος, Καλυδωνιος.
PHR. Αιτωλος ποταμος. ποταμυ σθενος
υψικερω τετραορι φασμα ταυρυ.
—Ποταμος (Αχελῳον λεγω)
Ος μ' εν τρισιν μορφαῖσιν εξητει πατρος,
Φοιτων εναργης ταυρος, αλλοτ' αιολος
Δρακων ελικτος· αλλοτ' ανδρειῳ τυπῳ
Βυκρανος· εκ δε δασκιυ γενειαδος
Κρυνοι διερραινοντο κρηναιυ ποτυ. Soph.

Αχερδος.
—Και εθριγκωσεν αχερδῳ. Od. ξ. 10.

Αχερωϊς.
—Ως ότε τις δρυς ηριπεν, η Αχερωϊς. Il. ν. 389.
SYN. Λευκη.

Αχεροντιος
Αχεροντιος γε σκοπελος αιματοσαγης. Arist. R. 474.

Αχερυσις
—Εξ Αχερυσιδος ακρης. Apol. 2. 752.

Αχερων.
Ενθα μεν εις Αχεροντα Πυριφλεγεθων τε ρεισι
Κωκυτος τε—Od. κ 513.
EPITH. Αεναος, ανεξοδος, βαθυς, δινηεις, κυανεος, πολυκλαυσος, πολυσονος, συγνος, συγερος. ψυχρος.
Ενθα περ αμβλυζων ποταμος δινῃσι βαθειαις
Θυει χρυσορρoας Αχερων κρυερυ δια χωρυ
Αργυροειδες υδος προρεων, λιμνητε κελαινη
Ανδεχεται· παταγει δε παρ' οχθαισιν ποταμοιο
Δενδρεα τηλεθαοντα ποτι σχεδον, οισι τε καρπος
Βεβριθεν νυκτας τε και ηματα συννεχες αιει—
—Σχεδοθεν δε οι εισι πολῆες,
Αρρηκτοι τ' αϊδαο πυλαι, και δῆμος ονειρων—
Orph. 1140.

Ενθα

Ενθα δε και προχοαὶ ποταμȣ Αχεροντος.— κ. λ. Apoll. 2. 745.

Αχευω, Αχεω

—Καθεζετο, θυμὸν αχευων. Il. β. 694.

SYN. Λυπεομαι, αλγεω, αχνυμαι, αγανακτεω, αλυκτεω, ατεμβομαι, χολοομαι, δυσκολαινω.

Αχηνια.

Και προσπιεζει χρηματων αχηνια Aesch. Ch. 299.

Ομματων δ' εν αχηνιαις

Ερρει πασ' Αφροδιτα. Ag. 427.

SYN. Αγυρτια, αχρημοσυνη, αποριa, χρεια, ενδεια, σπανια, σπανις, επιλειψις, υςερησις, υςερημα.

Αχθεινός.

—Τις δ' ȣ σεμνὸς αχθεινὸς βροτῶν; Eur. Hipp. 94.

SYN. Αχθηρὴς, βαρὺς, μοχθηρὸς, ταλαιπωρος, αλεγεινὸς, περιαλγὴς, λυπηρός, ολεθριος.

Αχθηδὼν,

Αει δε τȣ παροντος αχθηδὼν κακȣ

Τρυσει σε.—Aesch. Pr. 26.

Αχθος.

—Ολίγον δέ μιν αχθος επειγει. Il. μ. 452.

Ω δειπνων ἀῤῥητων εκπαγλ' αχθη. Soph. El. 206.

SYN. Βαρος, φορτιον, μοχθος, δυσφροσυνη, λυπη, ανια, ςυγεροτης, ςυγνοτης, κατηφεια.—μῖσος, αγανακτησις, αηδια.

EPITH. Ατλητον, αλιαςον, οβριμον, ετωσιον, βιοπλαιὲς, ςυγερὸν, ὑπερβιον, ȣκ ευαγκαλον, δειματοςαγές.

Αχθομαι.

Λιην αχθομαι ἑλκος ὅ με βροτὸς ȣτασεν ανήρ. Il. ε. 361.

Αχθομενην οδυνησι—Ib 354.

SYN. Αχευω, δυσφορεω, αλαςεω, βαρȣμαι, αγανακτῶ αδημονεω μεριμναω.

Αχιλευς, Αχιλλευς

Θαμβησεν δ' Αχιλεύς—Il. α. 199.

—Ταφὼν δ' ανορȣσεν Αχιλλεύς. Il. ι. 193.

SYN. Αιακιδης, Πηλειων, Πηλειδης.

EPITH. Αμυμων, αγαυὸς, αμηχανος, αρηιος, ατειρὴς, αταρβὴς, ατασθαλος, ακαματος, αμειλικτος, αταρτηρὸς, ακοντιςὴς, αιχμητὴς, βαρυμηνις, δῖος, Διϊ-φιλος, διογενὴς, διοτρεφὴς, δαΐφρων, δȣρικλυτὸς, εκπαγλος, εὐμελιης, εριθυμος, ευφρων, ευπτολεμος, θεοεικελος, θοὸς, ξανθὸς, θαρσαλέος, θεοειδὴς, ζαθεος, καρτεροθυμος, κρατερὸς, κλειτὸς, ισοθεος, ιςανεμος, λαιψηροδρομος, μεγαλητωρ, μεγαθυμος, μεγαλοφρων, μινυνθαδιος, οϊζυρὸς, οβριμοεργος, οβριμος, κυδαλιμος, ολοὸς, μεγας, μεγαλοσθενὴς, ῥηξηνωρ, νεκροπερνης, Πηλιαδης, ποδας ωκὺς, ποδωκης, ποδαρκης, πτολιπορθος, περικλυτος, πελωριος, παιδοφόνος, φαιδιμος, φιλοπτολεμος, Σκυριτης, Φθιωτης, ωκυμορος, ὑπερθυμος.

PHR. Αριςος Αχαιῶν. Ορχαμος ανδρῶν, φρενας αινός.

Καρτος εὐσθενεων Αργειων. πυργος αὐτης.

Οὖρος Αιακιδῶν, γηοχαλκον.

Αιθων λυκος. Τυφων Πελασγικός. Id. Πρηςὴρ δαΐȣ μαχης. Id

Θαρσαλέος ποσις Δηϊδαμιης. Opp

Μενος ηὺ θρασυφρονες Αιακιδαο Cal.

Παῖς ἁλιας Θετιδος. Eur.

Αχλαινια.

—Αντὶ τῆς αχλαινιας

Εσθητα ληψη.—Eur. Hel. 1293.

Αχλαινος.

Ανδρῶν αχλαινων εδακε φρενας—Sim.

SYN. Αχιτων, ανειμων, απεπλος, γυμνός.

Αχλοος.

Βροτοῖσιν δ' αχλοα πεδια γᾶς

Ου καρπιζȣσ' αροτοις. Eur. Hel. 1243.

SYN. Αχλοερὸς, αχλοωδής.

Αχλυοεις.

Και γαμον αχλυοεντα—Mus. 3.

SYN. Αϊδνὸς, σκοτεινός.

Αχλυοπεζα.

Ες δυσιν αχλυοπεζαν—Tryph. 205.

Αχλύς.

—Κατα δ' οφθαλμῶν κεχυτ' αχλύς. Il. ε. 696.

—Και αχλύα νυκτὸς ερεμνῆς. Orph. 339.

SYN. Ζοφος, σκοτος, γνοφος, δνοφος, αὴρ ἡ, ερεβος, αβρομια, ομιχλη, ψεφος, αχνη.—νεφελη.—αμβλυωπια.

EPITH. Αινὴ, ασκιος, αθηητος, ασκοπος, αυςαλεα. δνοφερὰ. ζοφερὰ. ερεμνὴ, επισμυγερὰ, θανατηφόρος, θεσπεσιη, γνοπαχὴς. κελαινὴ, κακὴ, ολεσιμβροτος. χλωρά.

Αχλυω.

—Ηχλυσε δε ποντος ὑπ' αυτῆς. Od. μ. 406.

SYN. Ηλυγιζομαι, σκοτȣμαι, σκοτιζομαι.—ηλυγιζω, σκοτιζω, συσκιαζω, συσκοταζω.

Αχνη.

—Αποπλυει δ' ἁλὸς αχνην. Il. δ. 426.

Ως δ' ανεμος αχνης φορεει.—Il. ε. 499.

SYN. Αφρος, ασβολη,—αχλυς, καπνος.—ελυτρον, ρυπαρια.—αχυρον.

Αχρȣς.

Αχνυς.
Τις τον αχνυν Ερμῆν σε παρ' υσπλεγγισσιν ιθηκεν; Ep. l. 6.
SYN. Αγενειος.

Αχνυμαι, Αχομαι
—Θυμὸν ενὶ ςηθεσσιν εμοῖσιν Αχνυμαι —Od. ξ. 170.
Νῦν δ' αχομαι—Od. σ. 255.
SYN. Αχθομαι, αχευω, αγωνιαω, δυσαναχετεω. ισθμαινω, λυπεμαι.
PHR.—Ηςο βαρειη νειόθεν ατη Θυμὸν εδων.—Apoll.

Αχολος.
Νηπενθές τ' αχολόντε, κακῶν επιληθον ἁπαντων, Od. δ. 221.
SYN. Αγανος.

Αχορευτος, Αχορος.
Ην γαμος, αλλ' αχορευτος—Muf. 274.
Αχορυς σἶοναχας.—Eur. Andr. 1037.
Οτε Μοῖρ' ανυμεναιος Αλυρος, αχορος, αναπεφηνε. Soph. Oed. C. 1287.

Αχος.
—Επεί μιν αχος κραδιην και θυμὸν ἱκανεν. Il. ε. 171.
SYN. Ανια, αλγος, αθυμια, αχθος, λυπη. θλιψις.
EPITH. Αινὸν, απλητον, αλαστον, βαρυζηλον, δριμὺ, αλεγεινὸν, αμεγαρτον, θυμοφθόρον, θυμαλγὲς, ελεεινὸν, πυκινὸν, οξὺ, σἶυγερὸν, πολυσἶοναχον.
PHR. Αχεος νεφελη μελαινα. Hom.

Αχραντος
—Παρθενικὴν μιτρην αχραντον ερυσθαι. Mofch. 2. 73.
Σοφιας αχραντος ωδίς. Synef.
SYN. Αχρανὴς, αχραὴς, ἁγνὸς, αμιαντος, αψαυςος, αμολυντος, αθικτος, ακηρατος, απροτιμαςος.

Αχρὰς (ειδος απιυ.)
Αχρας τις εγκλεισασ' εχει τα σιτια. Ar. Ecc. 355.

Αχρεῖον, (Adv.)
Αχρεῖον κλαζοντε—Theoc. 25 72.
Αλγησας δ' αχρεῖον ιδων—Il. ε. 269.
SYN. Αχρειως, απρεπῶς, ανηκῶς, απεικοτως, παρακοσμως, ακοσμως, ασχημονως, φαυλως, αηθως. αχρηςως, ανοητως, αλυσιτελῶς.

Αχρειος
Τὴν σὴν αχρειαν δυναμιν.—Eur. Herc. 58.
SYN. Αχρηςος, αχρηςος, απεοικὼς, απρεπὴς, δυσειδὴς. κῦφος, φαῦλος.

Αχρηιςος, Αχρηςος.
Και ποτὸν αχρηιςον αμαιμακετυ πιεν ἁλμης. Muf. 328.
Αχρηςον μετανοιαν εμεμφετο—Hom. B. 69.
SYN. Αχρειος, αχρησιμος, δυσχρηςος, ανωφελὴς, αδοκιμος, βλαβερὸς, κακὸς, ατριβὴς, ατοπος, πονηρὸς, αλυσιτελὴς, ασυντελὴς, ασυμφορος. ανοητος, ανωφελὴς.

Αχρημοσυνη.
—Αχρημοσυνη γαρ ανωγει. Od. ρ 502.
SYN. Αχηνια, αχρηματια, αμηχανιη, ακἶημοσυνη, πἶωχεια.

Αχρημων.
Ει δέ τις αχρημων, πενιης δέ μιν εργα βιᾶται. Solon.
SYN. Αχρηματος, αχρυσος, αναργυρος, αβιος, απορος, αἶρος, αλληρος, αχην, αχης.

Αχρι, Αχρις.
Νηςιες αχρι μαλα κνεφαος—Od. σ. 369.
Αχρις απηλοιησεν.—Il. δ 522.
SYN. Ἑως. νῦν. Καθολυ. μεχρι, εισόκεν.

Αχυρμιὰ, Αχυρὼν.
Αι δ' υπολευκαινονται αχυρμιαί.—Il. ε. 502.
Κλητῆρί τ' εις αχυρῶνας αποδεδρακότι. Ar. V. 1301.
SYN. Αχυροθηκη.

Αχυρον.
Τυς γαρ μετοικυς αχυρα τῶν αςῶν λεγω. Ib. A. 507.
Εκκαλαμας αχυρον τελεθει τημίσδε μαλιςα. Theoc 10. 49.
SYN. Αθήρ. καρφη. κυρηβια, τα.—αχνη.

Αχυροτριψ.
Και τριβολυς οξεῖς αχυροτριβας—Ep. l. 6.

Α Ψ

Αψαλακτος.
Απηλθεν αψαλακτος.—Arift. L. 275.

Αψαυςος.
Νηδυίων αψαυςος ὑπὸ ζωνην θορε χαλκὸς. Ap. 2. 113.
—Πολυϊδμονος αψαυςοιο. Orph. L. 74.
SYN. Απαθὴς, ατιμωρητος, αθικτος, ακινητος, αχραντος, αψηλαφητος, ανεπαφος. αμιαντος.

Αψεγὴς, Αψεκτος.
Αψεγὲς—τερας. Soph. El. 499.
Ανθρωπων δ' αψεκτος επὶ χθονὶ γιγνεται κδεὶς. Theog 797.

Uu　　　　SYN.

SYN. Αμωμος, Αμυμων.

Αψευδεω.

—Προς δ' ἐμ' αψευδεῖν αἐι. Soph. Tr. 476.

SYN. Αψευςεω.

Αψευδὴς,

Νηρέα τ' αψευδέα και αληθέα—Hef. θ. 233.

SYN. Αψευςος, αληθιιος, αληθευτικὸς, απλαςος.

Αψηκτος.

Τῶδε γ' αψηκτῳ παταξω

Τῳ κοθορνῳ τον γναθον. Arift. L. 658.

SYN. Ακαματος, αμαλακτος, σκληρὸς, ακαταμακτος, αξεςος, ακαρτος.

Αψηφισος.

—Τις αψηφιςος ανιςασθω. Arift. V. 750.

EXP. Μη εψηφοφορηκώς.

Αψις.

Μηπως ὡς ἀψῖσι λινȣ περ ἁλόντε—Il. ε. 487.

SYN. Αμμα. δεσμὸς, συμπλοκὴ, επαφὴ, προσαφὴ, συναφὴ, συναφεια—καμπη. κυφων, καμαρα, ψαλὶς, ψαλαγμα. χελυς, χελωνη—ψηλαφημα, ψηλαφησις.

Αψορροος.

—Αψορρȣ Ωκεανοιο. Il. σ. 399.

SYN. Παλιρροος, παλιρροθιος.

Αψορρος.

Τὰ μεν αρ αψορροι προτὶ Ιλιον απονεοντο. Il. γ. 313.

SYN. Παλινδρομος, οπισθορμητος, οπισθοπόρος.

Αψος.

—Λυθεν δέ οἱ αψεα παντα. Od. δ. 794.

SYN. Ἁψὶς, ζεῦγμα, μελος, γυῖον, κῶλον.

Αψοφητος, Αψοφος.

Αλλ' αψοφητος οξεων κωκυματων. Soph. Aj. 321.

—Μητ' αψοφον ιχνος. Call. 2. 12.

SYN. Αθορυβος, αβρομος.

Αψυχια.

Σημεια—ταῦτ' αψυχιας. Eur. Alc. 727.

SYN. Ανανδρια, ατολμια, αθυμια, λειποθυμια, λειποψυχια, εκπληξις. δειλια.

Αψυχος.

Ψυχὰν αψυχον εχοντα. Arift. R. 1369.

—Αψυχοισιν εοικότες ειδωλοισιν. Ap. 4. 1280.

SYN. Αθυμος. ατολμος, εκψυχος, λειποψυχωδης. αβιωτος, δειλὸς, εκπληκτος, απνοος, εκφοβος.

Α Ω

Α Ω. Vid Αασκω.

Αω. Vid. Αημι.

—Αεν ὗρος—Παγχυ μαλ' αχραής.—Ap. 1. 605.

Αωρὶ, (Adv.)

Πολλάκι νυκτὸς αωρί—Theoc. 11. 40.

SYN. Προωρως, ακαιρως, παρ' ὥραν, παρὰ καιρὸν. παρακαιρως.

Αωρια.

Αλλ' αωριαν ἥκοντες—Arift. A. 23.

SYN. Ακαιρια.—αμορφια, ασχημοσυνη.

Αωριος, Αωρος.

—Ὁ δ' αωριος αυτίκα μᾶλλον. Arat.

Τῆς ητοι ποδες εισὶ δυωδεκα παντες αωροι. Od. μ. 89.

Ω τῆς αωρȣ θυγατερ αθλιας τυχης. Eur. Hec. 423.

SYN. Απρεπὴς, αεικὴς, ακαιρος, αμεριμνος, αχαρις, απεπαντος, απεπειρος, εξωρος, προωρος, καταωρος, πανaωρος.—ανοικειος, ασυμφορος—ωμός.

Αωρονυκτος.

—Αωρονυκτον αμβοαμα. Aefch. Ch. 32.

SYN. Μεσονυκτιον.

Αωτεω.

—Τι παννυχον ὑπνον αωτεῖς; Il. κ. 159.

SYN. Αωτευω.—ὑφαινω, πλεκω, απανθιζω—καθευδω, αποκοιμαομαι.

Αωτον, Αωτος.

—Εὔςροφῳ οιὸς αωτῳ. Il. ν. 599.

Στεφανων αωτον γλυκύν. Pind. Ol. 5.

—Λινοιότε λεπτὸν αωτον. Il ι. 657.

—Ηρωων θεῖος αωτος Theoc. 13. 27.

SYN. Ανθος.—εριον.—Κοσμος σ]εφανος.

ΒΑΒΑΞ.
—Τριπλὰς θυγατρας ὁ σπειρας βαβαξ. Lyc. 472.
SYN. Ρητωρ.—ἀδολεσχος, φλυαρός.

Βαβυλων
—Βαβυλων, ἱερὴ πολις ἣν ῥά τε πᾶσαν
Τειχεσιν ἀρραγεεσσι Σεμιραμις εστεφανωσεν. Dion. 1005.
EPITH. Ασσυριη, κραναὴ, παμπολις, ὑπερφιαλος, μεγαλη, πολυχρυσος, χρυσοθρονος, χρυσοπεδιλος.
PHR. Πολυετης, βασιλεια, μουνη κοσμοιο κρατοῦσα. Sibyl.

Βαγμα.
—Αιανῆ δυσθροα βαγματα. Aesch. Pers. 640.
SYN. Αυδὴ, θροος, λογιον. φωνημα.

Βαδην (Adv.)
Τοῦ δε βαδην απιοντος—Il ν. 516.
SYN. Εμβαδὸν, ηρεμα, ησυχω ποδὶ —κλιμακηδόν.

Βαδιζω.
—Δια ψαμαθοιο βαδιζε. Hom. M. 320.
SYN. Ατραπιζω, βαινω, βασκω, βιβαω, εἶμι, κιω, οιχομαι, ερχομαι, πορεω, πορευομαι, περιπατεω, ὁδοιπορεομαι, ὁδευω, στειβω.
PHR. Πολυελικτον ποδος ιχνος επειγειν. Ταμεῖν κελευθα κελευθου. Αελλοπον εἶχε πορειην. Nonn.

Βαδισις.
—Την βαδισιν τῶν πλουσιων. Arist. V. 1168.
SYN. Εισοδος, παροδος, προσοδος, περιπατος, ηλυσις, πορεια, εισοδισις. βαδος.

Βαδιστὴς.
Ταχὺς βαδιστὴς τερμονων ανθηπτετο. Eur. M. 1182.
SYN. Δρομεύς.

Βαδιστικός.
—Ὡς ουτος γε μη βαδιστικοῦ. Arist. R. 128.
SYN. Ταχυπους, οξυπους.

Βαδος
Η δε βαδος νιφετῶν γαῖαν και δενδρα καλυπτει. Ep. l. 6.
SYN. βαδισμα, βαδισμὸς, βαδισις.

Βαζω.
Οι τ᾽ εὖ μεν βαζουσι, κακῶς δ᾽ οπιθεν φρονεουσιν. Od. σ. 167.
SYN. Αυδαω.

Βαθμὶς. Βαθμίς
—Αιῶνος ακραν βαθμιδων ἄπο. Pind. Pyth. 1.

Βαθμὸν επὶ στιβαρῷ πιεσας ποδί—Apoll. 3. 1334.
SYN. Βασμὸς, βῆμα, βασις, βαθρον, αναβαθμὶς, αναβαθμὸς, αναβαθρον. κλιμαξ, κλιμακτὴρ, πλίξ. κροσσαι.

Βαθος.
Δῦ δε βαθος λιμνης.—Hom. B. 85.
Οσμὴ χωρεῖ ες βαθος κυκλου. Arist. Av. 1712.
SYN. Βαθυτης, βαθυσμα, βενθος, βυθὸς, βυσσὸς, βυσσωμα —ὕψος.
EPITH. Ἁλμυρὸν, νυχιον, ποντιον.

Βαθρεια. Βαθρον.
Αγιος εγὼ βαθυχαῖος—βαθρειας. Aesch. Supp. 865.
Ος κλονεεις Διὸς ἱερὸν βαθρον—Orph. H.
SYN. Βαθμὸς. βασις, ὑποβαθρον, ὑποβαθρα, ὑποβασις, κατηλιψ, ασλαρτης, εδεθλιον, θεμελιον. αγαλμα.

Βαθυνω.
—Βαθυνε δε χῶρον ἅπαντα. Il. ψ. 421.
SYN. Εκκοιλοω, κοιλαινω.

Βαθύς.
—Βαθὺς δέ τε Ταρταρος αμφίς. Il. θ. 481.
—Βαθειην πελεμιζεμεν ὕλην. Il. π. 766.
—Βαθὺ γῆρας. Synes.
SYN. Βυθιος, εμβυθιος. πολυβενθὴς, αβυσσοτατος, ταναὸς, παχὺς, ὑπερμεγεθης.

Βαθυβουλος.
Φροντίδα κεδνὴν και βαθυβουλον. Aesch. Pers. 142.
SYN. Βαθυμητης, βαθυφρων, βαθυγνωμων, κρυψινους.

Βαθυγειος.
—Βαθυγειον εμὴν πολιν εφρασε Βαττῳ. Call. 2. 65.
SYN. Βαθύγεως, βαθυληϊος. ευγειος.

Βαθυδινης, Βαθυδινηεις.
—Επ᾽ ωκεανῳ βαθυδινη. Od. κ. 511.
—Παρ ποταμὸν βαθυδινηεντα Σκαμανδρον. Il. φ. 603.

Βαθυδοξος.
Τυνδαριδᾶν βαθυδοξοι γειτονες. Pind. Pyth. 1.

Βαθυζωνος.
—Βαθυζωνους τε γυναῖκας. Il. ι. 590.

Βαθυκαμπής.
Και βαθυκαμπῆ κλωδα συων.—Suid.

Βαθυκληρος.
Ουτε βαθυκληρων, ουτ᾽ ασπετα μῆλα νεμοντων. Hom. XLIX. 2.

SYN. Βαθυκτεανος, βαθυπλετος, αφνειός.

Βαθυκολπος.
—Και Δαρδανίδες βαθυκολποι. Il. σ. 339.
Βαθυκολπε γας αεθλοις. Pind. P. 9.

Βαθυκρημνος.
—Βαθυκρημνοισι δ' αμφ' ακταῖς Ελωρε. Pind. Nem. 2.

Βαθυκυμων.
Ος ναιεις ποντοιο βυθες βαθυκυμονας αγρός. Orph. H.

Βαθυλειμος, Βαθυλειμων.
—Ηδ' Ανθειαν βαθυλειμον. Il. ι. 151.
—Κιρρας βαθυλειμωνα πετραν. Pind. Pyth. 10.

Βαθυληϊος.
Εν δ' ετιθει τεμενος βαθυληϊον—Il. σ. 550.
SYN. Βαθυγειος, ευγειος, ευκαρπος, εγκαρπος, σιτοφόρος.

Βαθυμαλλος.
Δερμα τε κριε βαθυμαλλον αγειν. Pind. P. 4.
SYN. Βαθυθριξ, βαθυτριχος, τριχωτὸς, πολυθριξ, μαλλοφόρος, λαχνὸς, λαχνηεις.

Βαθυμητης.
—Βαθυμῆτα Χειρων
Τραφεν τον Ιασονα—Pind. Nem. 3.
SYN. Βαθυβελος.

Βαθυξυλος.
—Το δ' ύλης εν βαθυξυλῳ φοβῃ. Eur. B. 1136.
SYN. Βαθυσκιος, ανηλιος.

Βαθυπεδιος.
—Εν βαθυπεδιω Νεμεα. Pind. Nem. 3.

Βαθυπλοκαμος. Vid Βαθυχαιτης.
—Βαθυπλοκαμος Κυθερεια. Apoll. 1. 742.

Βαθυπλετος
Ειρηνη βαθυπλετε.—Eur. Fr.
SYN. Βαθυπλεσιος, βαθυκληρος.

Βαθυπολεμος.
Βαθυπολεμε τεμενος Αρεος. Pind. P. 2.
SYN. Αιθων, δαϊος, πολεμειος.

Βαθυρρειτης, Βαθυρρειων, Βαθυρροος.
Ουδε βαθυρρειταο μεγα σθενος ωκεανοιο. Il. φ. 195.
—Βαθυρρειοντα τε καλπιν. Apoll. 2. 661.
Ες ποταμὸν ειλεῦντο βαθυρροον—Il. φ. 8.

Βαθυρριζος.
—Βαθυρριζον περ εὖσαν. Apoll. 1. 1199.

Βαθυσκαφης.
—Η βαθυσκαφῆ κονει χρυσον νιν. Soph. El. 437.

Βαθυσκιος.
Πετρας εις κευθμῶνα βαθυσκιον—Hom. M. 229.

Βαθυσκοπελος
Ουλυμπε δε βαθυσκοπελε πρηῶνας ερυμνες. Orph. 462.
SYN. Αιπεινός.

Βαθυσπορος.
—Ποντε τὸ βαθυσπορον ὕδωρ. Orph. H.

Βαθυστερνος.
Ος ναιεις ποντοιο βαθυστερνοιο θεμεθλα. Ib.

Βαθυστρωτος.
—Βαθυστρωτοις δ' ενὶ λεκτροις. Muf. 266.

Βαθυσχοινος.
Ασωπον δ' ικοντο βαθυσχοινον.—Il. δ. 383.

Βαθυτριχος. Vid Βαθυμαλλος.
—Ενθά τε μῆλα βαθυτριχα βοσκεται αιει. Hom. A. 412.

Βαθυφυλλος.
—Υπο πλατανω βαθυφυλλω. Mosch. 5.
SYN. Εριφυλλος, εινοσιφυλλος, πολυφυλλος, φυλλωδὴς, κλαδωδης, βλωθρὸς, ευθαλὴς, ευπεταλος, πολυκομος.

Βαθυχαῖος.
Αγιος εγω βαθυχαῖος. Aefch. Supp. 865.
EXP. Μεγαλως ευγενής. μαλα αγαθός.

Βαθυχαιτης.
—Ην γῆμεν Αρισαῖος βαθυχαιτης. Hef. Θ. 977.
SYN. Βαθυπλοκαμος. πολυκομος.

Βαινω.
Ουρανῷ εστηριξε καρη, και επὶ χθονὶ βαινει. Il. δ. 443.
SYN. Εμβαινω, επιβαινω, προβαινω, διαβαινω, βαδιζω, βιβαω, περιπατεω, πορευθω, στειχω. οδευομαι.

Βαιός.
—Χαρις βαιοῖσιν οπηδει. Ep
—Ποτερον εχωρει βαιός. Soph. Oed. T. 769.
SYN. Μικρος, σμικρὸς, τυτθὸς, βραχὺς, ελαχὺς, ηβαιὸς, ακαρής.—μονος.

Βαιτα.
Ταν βαιταν αποδύς.—Theoc. 3. 25.
SYN. Διφθερα, σισυρα, μηλωτη.

Βακηλος, Vid. Ευνεχος.
Βακηλος εἶ. Prov. Suid.

Βακτηρια, Βακτηριον, Βακτρευμα,
Βακτηρια γάρ εσι παιδεια βιε. Sent.
—Δεομαι και πλωχικε βακτηριε. Arist. A. 447.
Τί με—βακτρευμασι τυφλε
Ποδὸς εξαγαγες εις φῶς. Eur. Ph. 1565.

Βακτρον.
Δωσω καὶ μεγα βακτρον, ὅ οἱ ποδας ες δεον αξει. Call. 5. 127.

SYN.

SYN. Σκηπανιον, σκηπων, σκιμπων, σκιπων, οχλὴ, σκυταλὶς, ῥαβδος, ῥοπαλον.

EPITH. Αμπελόεν, αυτοφλοιὸν, γηροκόμον, κισσινον, απολεμον, ευπαγὲς, ευμετρον, ἡδὺ, ὁλοσχερές.

Βακχεια.

—Βακχειας καλῆς
Ιατρος ελπις—Aeſch. Ch. 696.

SYN. Ευφροσυνη, βακχευσις.

Βακχη.

—Αιδυμενα φερομαι Βακχη νεκυων. Eur. Ph. 1511.

SYN. Βασσαρα, βασσαρὶς, μαντιπόλος, θυὰς, μαινάς.

Βακχαι, Βακχίδες.

Ω Βακχεῦ, Βακχᾶν
Μητροπολιν Θηβαν ναιων. Soph. An. 1135.
Ενθα Κωρυκιαι νυμφαι
Στειχυσι Βακχίδες. Ib. 1142.

EPITH. Ασιαδες, Καδμεῖαι, θυρσοφόροι, εκφρονες, παραπλῆγες, νυκτιπόλοι, φιλοπαιγμονες, χαροπαὶ, λευκοποδες, κιττοφόροι.—Απλεκεῖς, απλοκοι, αθωρηκτοι, αποπολεμοι, αρειμανεῖς, αλεξιγαμοι, Βρομιαι, Ελευσινιαι, Ινδοφόνοι, Ισμηνιδες λυσσάδες, ορεσσιβατοι, λυσιεθειραι, θεσσυτοι, μανιωδέες, ὑγροπόροι, ὑψαυχενες, ῥηξηνορες, φιλαιθεμοι, φιλοκροταλοι, φιλοσπαρθμοι, χαλκοχιτωνες, χοροπλεκεῖς

PHR. Λαφυσιαι κεραοφόροι γυναῖκες. Pind.
Κυμβαλα δινευσαι· αγρια κωμαζυσαι. Nonn.
Ητε θεω τυπεισα παρηορον ομμα τιταινει,
Γυμνὸν επισειυσα καρη κυανομπυκι κισσω Tryp.
Οινάδες ωσχοφόροι, τριατηρίδες. ανθοκαρηνοι,
Βακχυ—εγερσιχοροιο τιθῆναι. Opp.

Βακχεβακχος.

—Και Βακχεβακχον ᾆσαι. Ar. Eq. 406.

Βακχεῖος, Βακχειωτης. Βακχευτὴς. Βακχευτωρ.

—Περικαλλα δ' ὁ Βακχεῖος Διονυσος. Hom. XVIII. 46.
—Ἱν ὁ Βακχειωτας αει
Διονυσσος εμβατευει—Soph. Oed. C. 710.
Αιγομελὲς. βακχευτὰ,—Orph Hym. Παν.
—Βακχευτορα, βοτρυοχαιτην. Ep. l. 1.

SYN. Ευϊος. Βακχικος. Βασσαρικός.

Βακχηϊος. Βακχιακος. Βακχιος. Βακχεύς.

—Βακχηϊον αγνὸν. Orph. H.
Βακχιακᾶς ανα νυκτας.—Ib.
—Βακχιε και Διδυμευ.—Ib.
Βασσαρε. και Βακχεῦ—Ib.

Βακχευματα.

—Αντὶ δ' Ευϊων βακχευματων. Eur. C. 25.

Βακχευσιμον, το,

—Το γαρ βακχευσιμον
Και το μανιωδες, μαντικὴν πολλὴν εχει. Ib. B. 298.

Βακχευσις.

—Πικρὰν βακχευσιν εν Θηβαις ιδών. Eur. B. 357.

SYN. Βακχια, Βακχεια, παροινια, θεοινια. Διονυσια

Βακχευω, Βακχιαζω.

Μαινομενᾳ ξυν ὁρμᾷ βακχευων. Soph. An. 140.
Και βακχιαζων εξ ἑδρας μεθωρμισα. Eur. B. 929.

SYN. Αναβακχευω, εκβακχευω, βακχευομαι, καταβακχειομαι, ενθεαζω, ενθυσιαζω, σαβαζω. μαινομαι, παροινεομαι, επικωμαζω.
Δαιμονιης κακοτητος εβακχευθησαν ἱμασθλῃ. Nonn.

Βακχιαδαι.

—Βακχιαδαι, γενεην Εφυρηθεν εόντες. Apoll. 4. 1212.

Βακχος

—Μανιωδέος οργια Βακχυ. Theoc. 26. 13.

SYN. Διονυσος, Ζαγρεὺς, Ιακχος, Κυβηλος, Σαβασιος, Λυαῖος, Μεθυμναῖος, Νυκτελιος. Οσιρις.

EPITH. Αριπρεπὴς, ακροκαλιξ. αληθὴς, απημων. ατρομος, αταρβητος, ἁπαλὸς, αμπελοφυτωρ, αγλαοδωρος, αλεξητὴρ, αεξιφυτος, αδακρυτος, απειθηρος, αοιμητος, ακορητος, αθηητος. ασιδηρος, αναλκις. ανικητος, απειρομαχος, ακεσσιπονος. ακερσεκομης, αρχεγονος, αμειδητος. ακηρυκτος, αδηριτος, απειλητηρ. αρχεκακος. αμητωρ. αμωμητος, αμαιμακετος, Αιγυπτιος. βοτρυοεις, βριαρὸς, βροτοσσόος, βοοκραιρος, γιγαντοφόνος. γαληναῖος, γυναιμανὴς. δορισσοος. δορικτητος, δολοεις. δισσοφυὴς, δισσοτοκος, δολορραφὴς, δεξιοπόλος, δυσερως, δρακοντοκόμος. εχιδνοκόμος, εριβρεμετης. εγερσιχορος, εγερσιγελως, εγερσιμοθος, ευιερος. ευδειρος, ευωδης. ευϋμνος. ευκεραος, ευθυρσος, ευθωρηξ, ευρυχαιτης, ευρυζωνος. εριμονομος, ερωμανὴς. ζεων, ζαθεος, ζαγρὲυς, ζωογονος. ζυγοδεσμος, ἡδὺς. ηυς, θεηγενης, Θυωναῖος. θεσμοφορος, θεοινος, θρασὺς. θηλυμορφος, θυρσομανὴς, θηλυμανὴς, θηλυφρων, θαλασσοπονος, θαλασσοπόρος. θαλασσομοθος, θριαμβοσιθεραμβος. Θηβαιγενης. Ικαριος. ἱμεροεις, καλὸς, κισσοκόμος, κισσοχιτων, κισσοχαιτης, κισσοφόρος, καλεσσιχορος, καλλινικος, καρηβαρεων, κορυμβοφόρος, λυσιφρων, λυσιπονος, λυσιμελὴς, λυσιταιγμων, λαγαβολος, λευκοχιτων λιπο-

πτολεμος, Λυδιος, Μυγδονιος, μαινομενος, με-
νεπτολεμος, μειλιχιος, μεθυσφαλὴς, μελλογα-
μος, ναρθακηφορος, νηπειθὴς, νυκτοπόλος, νυκτο-
φαὴς, νεβροχιτων, οινοψ, οινοδοτης, οινοβαρὴς,
οινοχυτος, οινοφυτος, οισρηεις, ορχηστὴρ, ορι-
πλανὴς, οριτρεφὴς, ορεσσινομος, ορεσσικόμος,
ορειμανὴς. πεισιθεὴς. περικιονιος. πυρογενὴς,
πυριβρομος, πυριπνειων, πολυσαφυλος. πολυ-
γηθὴς. πολυυμνος. πολυβλεφαρος. πολυειδὴς,
ποικιλοβοτρυς. ποθεινὸς, παιδοκόμος, ποθοβλη-
τος, σελασφόρος, σαφυληκόμος, ταχυπλοκαμος,
τυφλὸς, ταχυγυνος, τελεσσιγαμος, ταυροφαὴς,
ὑποβρυχιος, ὑπνωεις, ὑπναλέος, ὑγρομεθος, φιλο-
παιγμων, φιλακρητος, φιλευϊος φιλοκισσοφορος,
φιλοσοργος. φιλοσκαρθμος, φιλοβοτρυς, φιλοσα-
φυλος, φιλοσκοπελος, φιλοπτορθος, φιλαγρυπνος,
φιλοπευθὴς, φυτηκόμος, φεραυγὴς, φρενοθελγὴς,
φυγοπτολεμος. χρυσωπὴς, χρυσοκομης. χρυσασ-
πις, χαλκιχιτων, χορευτὴς, χοροτερπὴς, χο-
ροιτυπος, χοροπλεκὴς. ψευδαλέος.

PHR. Δαιμων Ενορχης, Φυγαλεὺς, Φαυση-
ριος. Lyc.

Θεὸς ὡραῖος, αμπελοεις, φιλοτιμητος, φιλοχορευ-
της. Arist.

Δαιμων βοτρυεις. Σκηπτουχος οπωρης. Φιλον
φαος. Συνδρομος μηνης. Nonn.

Τεκος Σεμελης ευωπιδος.—
Σεμελης ερικυδεος υἱὸς —
—Διὸς Νυσηϊος υἱεύς Ap.
—Καλλιφυτων κοιρανος ημεριδων
Χρυσεομιτρας Μαινάδων ὁμοσολος. Soph.
Τριετὴς Οριβακχος. Opp.
Σωτὴρ τῶν παροιθε πηματων —
Μελπωμεν βασιληα Φιλευϊον ειραφιωτην·
Αβροκομην. αγροῖκον, αοιδιμον, αγλαομορφον,
Βοιωτὸν, Βρομιον. Βακχευτορα, βοτρυοχαιτην,
Γηθοσυνον, γονοεντα, γιγαντολετην, γελοωντα,
Διογενῆ. διγονον, διθυραμβογενῆ. Διονυσον,
Ευϊον, ευχαιτην, ευαμπελον, εγρεσικωμον,
Ζηλαῖον. ζαχολον, ζηλημονα, ζηλοδοτῆρα,
Ηπιον, ηδυποτην, ηδυθροον, ηπεροπῆα,
Θυρσοφόρον. Θρηϊκα, θιασωτην, θυμολεοντα,
Ινδολετην, ἱμερτὸν, ιοπλόκον, ειραφιωτην,
Καμασὴν, κερὸν, κισσοσεφανον, κελαδεινὸν,
Λυδὸν, Ληναῖον, λαθικηδέα, λυσιμεριμνον,
Μυσην, μαινολιον, μεθυδωτην, μυριομορφον,
Νυκτελιον, νομιον, νεβρωδέα, νεβριδοπεπλον,
Ξυσοβόλον. ξυνον. ξενοδωτην, ξανθοκαρηνον,
Οργίλον. οβριμοθυμον. ορεσκιον, ουρεσιφοιτην,
Πυλυποτην, πλαγκτῆρα, πολυσεφανον, πολυ-
κωμον,
Ρηξινοον, ῥαδινὸν, ῥικνωδεα. ῥινοχορῆα.
Σκιρτητην, Σατυρον, Σεμεληγενετην, Σεμελῆα,
Τερπνὸν, ταυρωπὸν, Τυρρηνολετην, ταχυμηνιν,
Υπνοφοβην, ὑγρὸν, ὑμεναιον, ὑλαεντα,
Φηρομανῆ, φρικτὸν, φιλομειδέα φοιταλιωτην,
Χρυσοκερων, χαριεντα, χαλιφρονα, χρυσεομι-
τραν,
Ψυχοπλανῆ, ψευστην, ψοφομηδέα, ψυχοδαϊκ-
την,
Ωριον, ωμηστὴν, ορεσιτροφον, ωρεσιλοιπον. Ep.
l. 1.

Ειμι δ' εγὼ Διονυσος εριβρομος, ὃν τεκε μητηρ
Καδμηϊς Σεμελη.—κ λ Hom.
Κισσοκομην Διονυσον, εριβρομον, αρχομ' αειδειν,
Ζηνὸς και Σεμελης ερικυδεος αγλαὸν υἱὸν,
Ον τρεφον ηΰκομοι Νυμφαι —κ. λ. Hom.
Ανδρομεε, Διονυσε, βιαι τερψιμβροτε ποιμην.
Αμπελοεις, Διονυσε, φυτηκομε, κοιρανε καρπῶν.
—Γαμοσολος ορνις ερωτων.
Ευφροσυνης κηρυξ, αναξ. Nonn.

Κικλησκω Διονυσον, εριβρομον, ευασῆρα,
Πρωτογονον, διφυῆ, τριγονον, Βακχεῖον ανακτα,
Αγριον, αρρητον, κρυφιον, δικερωτα. διμορφον,
Κισσοβρυον, ταυρωπὸν, αρηιον, Ευϊον, ἁγνὸν,
Ορμαδιον, τριετῆ, βοτρυφόρον, ερνεσιπεπλον·
Ευβουλ', ευπολυβουλε, Διὸς και Περσεφονειης
Αρρητοις λεκτροισι τεχθεις, αμβροτε δαιμον.
Ελθε μακαρ Διονυσε. πυρισπορε, ταυρομετωπε,
Βασσαρε, και Βακχεῦ, πολυωνυμε, παντοδυ-
νασα.
Ος ξιφεσιν χαιρεις, ηδ' αἵμασι, μαινάσι θ' ἁγ-
ναῖς.
Ευαζων κατ' Ολυμπον, εριβρομε, μανικὲ Βακχε,
Θυρσαχθὴς, βαρυμηνι —φερων πολὺ γῆθος
ἅπασι.
Κλῦθι μακαρ Διὸς υἱ, επιληνιε, Βακχε, δι-
ματωρ,
Σπερμα πολυμνητον, πολυωνυμε, Λυσιε δαῖ-
μον
Κρυψιγονον μακαρων ἱερὸν θαλος, Ευϊε Βακχε,—
Ροχθιζων. Ληναῖε, μεγασθενὲς, αιολομορφε.
Παυσιπονος θνητοῖσι φανεις, ακος, ἱερὸν ανθὸς,
Χάρμα βροτοῖς φιλαλυπον, Επαφιε, καλλιεθειρε.
Λυσιε, θυρσομανῆ, Βρομι', Ευϊε, πᾶσιν ευ-
φρων —Ib.
Ταυροκερᾶς. Ληναῖε, πυρισπόρε. Νυσιε, Λυσσεῦ,
Μητροτρεφὴς, λικνῖτα, πυρίπολε, και τελετ-
αρχα,
Νυκτερι', ευβουλεῦ, μιτρηφόρε. θυρσοτινάκτα,
Οργιον αρρητον, τριφυὲς, κρυφιον Διὸς ερνος.
Πρωτογόν' Ηρικε παιὲ, θεῶν πατερ ηδὲ και υἱὲ.
Ωμαδιε, σκηπτουχε, χοροιμανὲς, ἀγέτα κω-
μων.—
Ρηχθων, πυριφεγγὲς. Επαφιε, κουρε διματωρ,
Ουρεσιφοῖτα ερως, νεβριδοσόλε, αμφιετηρε,

Παιὰν

Παιὰν χρυσεγχὴς. ὑποκοί τις, βοτρυοκοσμε.
Βασσαρε, κισσοχαρὴς, πολυπαρθενε, και διακοσμε.
Ελθε μακαρ, χλοοκαρπε, κερασφόρε, καρπιμε Βακχε. Orph. H.

Βαλανειον.
—Λιπαρὸς χωρῶν εκ βαλανειε. Arist. Pl. 616.
SYN. Λετρὸν, λοετρὸν, ανθρωπογναφεῖον, πλυνὸς
EPITH. Γλυκερὸν, ζωογόνον, καθαρὸν, λυσιπονον.

Βαλανεύς.
Πορνη και βαλανεὺς ταυτὸν εχεσιν εθος. Alc.
SYN. Λετροχόος, λοετροχόος. βαλανειωτης.

Βαλανιζω.
—Καγω μαυτῷ βαλανευσω Arist. Pa. 1103.
SYN. Διακονεω, ὑπεργεω.

Βαλανηφάγος.
Πολλοὶ εν Αρκαδίῃ βαλανηφάγοι ανδρες εασιν. Pauf.

Βαλανισσα.
Ω σοβαρὴ βαλανισσα.—Ep. l. 7.

Βαλανος.
Παρ ρ' ακυλον βαλανον τ' εβαλε—Od. κ. 242.
SYN. Μαγγανον.
EPITH. Μελιηδής.

Βαλανοω.
Νῦν μεν γαρ ὄυτος βεβαλανωκε τὴν θυραν. Ar. Ecc. 361.
SYN. Επικλειω, κλειδοω, κατεχω.

Βαλαντιον.
Ου πρῶτα μεν δεῖ ζῆν ανευ βαλαντιε. Arist. Av. 157.
SYN. Αργυριον, δαπανη.—μαρσυπιον, μαρσυπος, αρυβαλὶς, αρυβαλλος.

Βαλβίς.
Βαλβιδων επ' ακρων—Soph. An. 133.
Αγ' ἔρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βιε. Eur. M. 1245.
SYN. Κρηπὶς.—αφετηρια, ἱππαφεσις, καμπτηρ. μοχλὸς. γραμμὴ, νυσσα. ὕσπληγξ. τερμα.

Βαλιος.
Ειδον γὰρ βαλιὸν ελαφον—Eur. Hec 87.
SYN. Κατασικτος, αιόλος.—κιρρός.

Βαλλω.
—Πολλὸν δέ τ' αφυσγετὸν εις ἅλα βαλλει. Il. λ 495.
SYN. Ριπῖω, απορριπῖω, αποβαλλω, προβαλλω, δικω ακοντιζω. αποπεμπω, παιω, καταπαιω. κτιζω. κναμπῖω.

Βαλσαμον.
Και μυρῳ ειδομενη τῷ βαλσαμῳ αγλαοτιμῳ. Dolsc.

Βαμβαινω.
Ὁ δ' αρ εςη ταρβησεν τε—Βαμβαινων—Il. κ. 375.
SYN. Τρεμω, διςαζω.

Βαμμα.
—Σε βαψω βαμμα Σαρδιανικὸν. Arist. 112.
SYN. Αλοιφή.

Βαναυσος.
Ου γαρ βαναυσον την τεχνην εκτησαμην. Soph. Aj. 1140.
SYN. Δελοπρεπὴς, μικρολογος, ανελευθερος.

Βαξις.
Οξεῖα γάρ σε βάξις, ὡς θεε τινός. Soph. Aj. 1017.
—Τεην κατὰ βαξιν, Ιησών. Apoll. 1. 8.
SYN. Ακοὴ, θροος, θρυλλος, λογος, πυςις, φημη.

Βαπῖιζω.
Αλλ' ὅτε γ' ωκεανοιο ῥοὸν βαπῖιζετο Τιταν. Orph. 510.
SYN. Βαπῖω. εμβαπῖω, καταβαπῖω, εμβαπῖιζω. καταβαπῖιζω, απονιπῖω, εναποκλυζω.
(In Significatu Sacro)
Γαιης αιόλα φῦλα σοφῳ βαπῖιζετο ρεεθρῳ.—
Ει μή τις καθαροῖσι δεμας λετροῖσι καθαιρων
Πνευματος εξ ἁγιοιο κ̀ ὕδατος, ειν ἑνι θεσμῳ,
Οπλοτερην δεξοιτο γενεθλιον ασπορον αρχὴν,
Αντιτυπον μιμημα γυναικειε τοκετοῖο,
Ου δυναται βροτος ὄυτος επεσσομενοιο νοῆσαι
Ουρανιην αιῶνος ατερμονος ἥλικα τιμήν. Non. I.

Βαπῖιςμα (in eodem Senfu.)
Κηρυξ αρχεγονυ βαπῖισματος.—Nonn.
SYN. Βαπῖισμος, βαφὴ, εμβαμμα.—καταποντισμός.—λετρόν.—αναπλασμὸς, θεογενεσια, χαρισμα, φωτισμα.
PHR. Σοφον ρεεθρον. αλεξικακον ὕδωρ. λετρὸν παλινγενεσιας. αφθαρσιας ενδυμα.

Βαπῖός.
Ουθ' ἱματιων βαπῖῶν δαπαναις
Κοσμῆσαι ποικιλομορφων. Arist. Pl. 530.
SYN. Αιθοβαφής.

Βαπῖω
—Σκεπαρνον εν ὕδατι ψυχρῷ βαπῖει—Od. ι. 392.
SYN. Βαπῖιζω, πλυνω, φαρμασσω, χρωματιζω, διαχρωννυω

Βαραθρον, Vid. Βερεθρον.
Απαξ ἅπαντας εις το βαραθρον εμβαλεῖν. Arist. Pl 1110.

Βαρβαρικὸς, Βαρβαρος.
—Μαχαιραν Βαρβαρικήν. Call 4. 173.
Ου γαρ δη πλῶσαι πρὸς βαρβαρα φῦλα μεδονται. Orph. 89.

SYN.

SYN. Ξενος, αγλωττος, αγριος, αμαθης, αφωνος.

Βαρβαροφρων.
—Βαρβαροφρων πεπεδημένος ορχηθμοῖσιν. Sibyl. l. 1.

Βαρβαροφωνος.
Ναστης αυ Καρων ηγησατο βαρβαροφωνων Il. β. 867.

Βαρβαροω.
Βεβαρβαρωσαι χρονιος ων εν βαρβαροις. Eur. Or. 485.
SYN. Εκβαρβαροω βαρβαριζω, βαρκαζω.

Βαρβαρος (λιθος.)
—Διος αιγιοχοιο
Τιεῖ κισσοχιτωνι, λιθον καταθυμιον ειναι
Βαρβαρον αγγελλω, Συριηγενέος κελαδοντος
Υδασιν Ευφρηταο διαινομενον ζαθεοισι. κ. λ.
Orph. L.

Βαρβιτον, Βαρβιτος.
Βαρβιτον ες πολυχορδον—Theoc. 16. 45.
—Ουτ' αν βαρβιτου θιγοιμ' ετι. Eur. Alc. 347.
SYN. Κιθαρα. ψαλτηριον.
EPITH. Μελιφρων.

Βαρεω
Οι δ' ηλθον οινω βεβαρηοτες—Od. γ. 139.
SYN. Καταβαρεω, βαρυνω, επιβριθω, πιεζω, εκπιεζω, καταπιεζω, επιχραω, αχθεω.

Βαρις.
Ως τις ει προσαρμόσοι
Βαρβαρους βαριδας
Νοστον ουκ αποισεται. Eur. Iph. A. 297.
Δεξαι μ' ει καί σοι μεγα βριθεται οκρυεσσα
Βαρις αποφθιμενων, τον κυνα Διογενην. Ep. l. 3.
SYN. Ναυς.—πυργος.—τειχος.—αιθουσα.—στοα.—αυλη—σφαιρα.

Βαρκαῖος.
Μετωπα συμπαιουσι Βαρκαιοις οχοις. Soph. El. 729
SYN. Λιβυκός.

Βαρος,
Δευομεναι δε τριχες πλειον βαρος ειλκον επ' αυτω Hom. B 90.
—Αλλ' ομως βαρος ψυχης απαντλοιην αν. Eur. Alc. 355.
SYN. Βριθος. βριθοσυνη.—ανια, αχθος.—βασταγμα—ισχυς, πληθος.

Βαρυθω.
—Βαρυθει δέ μοι ωμος υπ' αυτου. Il. π. 519.
SYN. Βαρυνομαι, επιβαρυνομαι, βριθομαι.

Βαρυνω.
—Εβαρυνε δε μηρόν. Il. λ. 583.
—Τί μητέρα, κουρε, βαρυνεις; Cal. 4. 212.
SYN. Βαρεω, επιβαρυνω. καταβαρυνω. λυπεω. αχθεω, διαβριθω, πιεζω.

B A

Βαρύς.
Δεισαντων φθογγον τε βαρύν,—Od. ι. 257.
—Οδυναι δε κατηπιοωντο βαρειαι. Il. ε. 417.
SYN. Αινὸς, αλγεινὸς, βληχρὸς. δυσογκος, δυσλοφος, δυσβαστακτος, βαρυσαθμος, επαχθὴς, μεγας, μεγαλοσθενὴς, ὀλκηεις, φορτικός.

Βαρυαλγης, Vid. Ευμενιδες.

Βαρυαλγητος.
Παντων καγχαζοντων γλωσσαις
Βαρυαλγητα —Soph. Aj. 200.
SYN. Βαρὺς. αλγεινὸς, χαλεπός.

Βαρυβρεμετειρα, Vid. Φυσις.

Βαρυβρεμετης, Βαρυβρομος.
—Διὸς βαρυβρεμετα γενος. Soph. An. 1129.
—Διὸς βαρυβρομοι βρονταί. Eur. Ph. 190.
SYN. Βαρυκτυπος, βαρυηχὴς, βαρυγδουπος; εριγδουπος.

Βαρυβρώς.
Βαρυβρῶ τ', αἱματηρὸν νοσον. Soph. Ph. 704.

Βαρυγουνατος, Βαρυγουνος.
Η ῥά τις εσσὶ λιαν βαρυγουνατος.—Theoc. 18. 10.
Ασωπος βαρυγουνος, επεὶ πεπαλακτο κεραυνῷ. Call. 4. 78.

Βαρυδαιμων, Βαρυδαιμονεων.
Η βαρυδαιμονα μητηρ μ' ετεκεν.—Eur. Alc. 875
Και βαρυδαιμονουντων.—Arist. Eq. 555.
SYN. Βαρ. ποτμος, βαρυπενθὴς, βαρυπημων, βαρυσυμφορος, ατυχὴς, αθλιος.

Βαρυδικος.
Βαρυδικος ποινά. Aesch. Ch 936.

Βαρυδοτειρα.
Ιω, Μοῖρα βαρυδοτειρα—Aesch. S. T. 983.

Βαρυγδουπος, Βαρυδουπος, Βαρυηχὴς.
Οδμὴ τ' ιχθυοεσσα βαρυγδουποιο θαλασσης. Mus. 270.
Και δ' αυτὸς βαρυδουπος υπεὶρ αλὸς Εννοσιγαιος. Mosch 2. 116.
—Βαρυηχέι κυματι ποντου. Orph. 1350.

Βαρυζηλος.
—Η βαρυζηλος δαμαρ. Lyc. 57.

Βαρυθυμος.
—Βαρυθυμε Σεληνη. Orph. Hymn.
Τάν δ' ε γυνὰ βαρυθυμος αμειβετο —Call. 6. 81.
SYN. Αμειλιχος, δυσθυμος, βαρυφρων, βαρυμηνις. βαρυψυχος.

Βαρυκομπος.
Και βαρυκομποι λεοντες
Περὶ δειματι φεῦγον. Pind. P. 5.

Βαρυκοτος, Βαρυμηνιος, Βαρυμηνις.
Εγὼ δ' ατιμος, ἡ ταλαινα βαρυκοτος. Aesch. Eum. 783.

—Ουτ'

B A

—Ουτ' Αιας ὁ μεγας βαρυμανιος ἡρως. Theoc. 15. 138.
Πὰν—βαρυμηνις, αληθὴς. Orph. Hymn.
SYN. Δυσμηνις, οργιλος, μνησικακος, βαρυοργητος.
Βαρυκτυπος, Vid. Βαρυβρομος.
—Διος βελῆσι βαρυκτυπε—Hes. ε. 79.
Βαρυλογος.
—Βαρυλογοις εχθεσιν πιαινομενον. Pind. P. 2.
Βαρυοπης.
—Κρονιδαν βαρυοπαν—Ib. 6.
SYN. Ευρυοπης, βαρυβρομος.
Βαρυπαλαμος.
Βαρυπαλαμον ορσαι χολον. Ib.
Βαρυπεσὴς.
—Βαρυπεσῆ καταφερω ποδὸς ακμάν. Aesch. Eum. 375.
Βαρυπνεω.
—Πεφυλαξο βαρυπνεοντας αητας. Mus. 216.
Βαρυποτμος, Vid. Βαρυδαιμων.
Βαρυποτμα κακά. Soph. Oed. C 1518.
Οιμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμοτατας. Eur. Ph. 1307.
Βαρυσαθμος.
Ἀλλ' ετερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυσαθμων. Arist. R. 1444.
Βαρυστεναχω
Τὴνδε βαρυστεναχων προσεφη.—Il. α. 364.
Βαρυσονος.
—Το μ' ε βαρυσον' ειναι. Soph. Oed. T. 1256.
Βαρυσονως.
Εμοὶ πιθεσθε μη βαρυστονως φερειν. Aesch. Eum. 797.
Βαρυσφαραγος.
Ενθα τεκες—Αἰακὸν βαρυσφαραγῳ πατρί. Pind. Isth. 8.
Βαρυταρβὴς.
—Τυμπανε δ' ηχὼ Ωσθ' υπογαιε
Βροντης φερεται βαρυταρβὴς. Aesch. Fr.
Βαρυτιμος
Ὑπατοι τε θεοὶ και βαρυτιμοι χθονιοι. Aesch. Supp. 25.
Βαρυτλητος.
Μητε βαρυτλητων λαγανων περὶ φορτον αγεσαν. Naum. 3.
Βαρυφθογγοι.
—Βαρυφθογγων τε λεοντων. Hom. V. 160.
SYN. Βαρυφωνος, βαρυβρομος.
Βαρυφρων.
—Βαρυφρονος Αιηταο—κερη. Apoll. 4. 731.
SYN. Βαρυθυμος.
Βαρυχθων.
—Ταν βαρυχθον' αἶαν—Aesch. S. T. 312.

Βαρυψυχος.
—Κακε και βαρυψυχε γοες. Soph. Aj. 319.
SYN. Μικροψυχος, δειλός.—βαρυθυμος.
Βασανιζω.
Βασανιζε γαρ τον παῖδα τετονὶ λαβών. Arist. R. 629.
SYN. Καταπειραω. ανακρινω, ανεταζω, εξεταζω, δοκιμαζω, διακωδωνιζω, κατασκοπευω, κατασκεπτομαι, πιεζω, λυγιζω.—ανιαω. βασαζω. κολαζιζω. ταλαιπωρεω, τιμωρεω, στρεβλοω.
Βασανιςρια.
—Στοματεργὸς επων βασανιςρια λισπη. Arist. B. 844.
Βασανος.
Χρυσὸν, ερυθρὸν ιδεῖν, τριβομενον βασανῳ. Theog. 450.
Πλετος δε βασανὸς εςιν ανθρωπε τροπων. Sent.
SYN. Χρυσίτις. Λυδια λιθὸς.—κρισις, λογισμὸς, δοκιμασια, κατασκοπὴ.—ανια. βασανισμὸς.—στρεβλη, τιμωρια.
Βασίλεια, Βασιλὶς, Βασσιλισσα.
Σφαῖραν επειτ' ερριψε μετ' αμφιπολον βασιλεια. Od. ζ. 115.
Δελη κεκλῆσθαι βασιλὶς ἐσ', αισχυνομαι. Eur. Hec. 550.
—Ακεω χρῆμα καλόν τι
Κοσμεῖν την βασιλισσαν.—Theoc. 15. 24.
SYN. Ανασσα, βασιλιννα, ἡγεμονὶς, στρατηγίς.
EPITH. Αιδοια, αοιδιμος, αμαιμακετος, αγακλειτὴ, αθανατος, ιφθιμη, περιφρων, πολυμνηςη.
Βασιλεία.
Τῳ σκηπτεχῳ ανακτι Θεε βασιλεια εοικε. Possel.
SYN. Ανακτορια, κοιρανιη.
Βασιλειος, Βασιληιος, Βασιληις, Βασιλικός.
Κτυπεῖ γαρ κλεῖθρα βασιλειων δομων. Eur. Or. 1372.
—Δεινὸν δε γενος βασιληϊόν εςι—κτεινειν. Od. π. 401.
Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἡμισυ πασης. Od. ζ. 193.
Γαμοις Ιασων βασιλικοῖς ευναζεται. Eur. M. 18.
Βασιλεὺς.
—Εις κοιρανος εστω,—εἷς βασιλεύς. Il. β. 205.
SYN. Αναξ, αγὸς, αυτοκρατωρ, κοιρανος, κοσμητωρ.
EPITH. Αγαθὸς, αγανὸς, αιδοῖος, αμυμων. απηνὴς, ακμητος, αμαιμακετος, αριπρεπὴς, αριζηλος, αγακλειτος, αντιθεος, αγηνωρ, αγερωχος,

ρωχὸς, αναγνος, αριςοπόνος, αλλογλωσσος. ἀλκιχλαινος, βαθυπλκτος, δημοβόρος, δωροφάγος, δημοφελὴς, διοτρεφὴς, εριθενὴς, ευγενὴς, ευκλεανος, ευολβος, εχεφρων, ηπιος, θειος, θεκδης, θεηγενὴς, θεμισχος, ιφθιμος, κρατερὸς, κλειτὸς, κυδαλιμος, κυδαινων, καρτερoθυμος, λαοσσόος, λαμπρὸς, μενεπ]ολεμος, μενεχαρμος, μεγακλειης, μεγαθυμος, μεγαδοξος, παναρχος, παμμεδεων, πανταναξ, πανχταλος, πεισιμβροτος, πολισσεχος, προφρων, πολυολβος, τιμηεις, υπερφιαλος, ὑβριςὴς, ὑπερμενὴς, φιλοπ]ολεμος, φιλοσκηπ]ρος, φερεπ]ολις, χαλεπός, κοσμοφθόρος, τυραννοφόνος.

P H R.—Σκηπ]ρον εχων, φρεσιν αισιμα ειδώς.

—Καλός τε και αλκιμος, εξοχος αλλων

Σκηπ]εχος βασιλεὺς, και εν πολεμοισι μαχητής. Hom.

Και λογιων αγελης αμβροτοι ηγεμόνες. Ep.

—Ολυμπια τειχεα γαιης. Opp.

Εικὼν δε βασιλεύς εστιν εμψυχος Θεε.

Βασιλευω.

Ισον εμοὶ βασιλευε—Il. ι. 612.

S Y N. Εμβασιλευω, ανασσω, αρχω, εξεσιαζω, αισυμναω.

P H R. Σαρκὸς ὅλης βροτεης πρυμνήσιον ηνιοχευειν. Nonn.

—Θρονω εγκαθιζειν. Ευθυνειν λαοῖς δικας. Pind.

—Κραινεσι μεγαν θρονον εμβεβαῶτες. Opp.

Βαλλε καθ' Ελληνων σῆς ζυγοδεσμα δικης.

—Νεαρα σκηπ]ρον ελῶν παλαμα. Ep.

Βασις.

Ξενων γαρ εξομιλος ηδε τις βασις. Soph. Tr. 981.

—Αμφὶ ιῶτα και τροχῶν βασεις, Ib. El. 720.

Τᾶς ακκει μεν βασις, αγλαΐας αρχή. Pind. P. 1.

S Y N. Βαδισις.—πκς.—Ζυγος.—βαθμός. θεμελιον, ἕδρα, ερεισμα, πυθμήν.

Βασκαινω.

—Τῦ δ' ὦ κακὲ, και ποτ' ετακευ

Βασκαινων.—Theoc. 5. 13.

S Y N. Φθονεω, λυπεομαι.—γοητευω, καταγοητευω.—φαρμακευω.—αιτιαομαι, μεμφομαι, συκοφαντεω.

Βασκανια.

—Ὁ δ' ηεισεν κρεισσονα βασκανιης. Call. Ep. 26.

S Y N. Φθονος. κακοηθεια. καταγοητευσις. αχαριςια, συκοφαντια.

Βασκανος.

—Καί περ σφοδρα βασκανος εσα. Arist. Pl. 571.

S Y N. Φθονερὸς, κάκοηθης, σύκοφαντης. ὑβριςὴς φιλαιτιος

Βασκω Vid. Βαινω.

Βασκ' ιθι—Il. β. 8.

Βασσαρα. Βασσαρὶς.

—Ἡ δὲ Βασσαρα

Σεμ' ὡς κατωρευσα κοιλανεῖ δομῆς. Lyc. 771.

Βασσαρίς Ευρυνομη σκοπελοδρομὸς—Ep. Suid.

S Y N. Εμπελατειρα, κασαλβη, κασωρὶς, λαικαςρια, μαχλὶς, μαχλὰς, μυλλὰς, πορνη, ἑταιρα Βακχη

Βασσαρικος. Vid. Βακχεῖος.

Στρεπ]ον Βασσαρικὸν ρομβον θιασοιο μυωπα. Ep. Suid.

Δεινὸν μὲν ἦν βαςαγμα—Eur. Supp. 767.

S Y N. Βαςαγὴ, βαρος.

Βαςαζω.

Αυτίκ' επεὶ μεγα τοξον εβαςασε—Od. φ. 405.

S Y N. Φερω, φερομαι, εκφορεω, ὑποφερομαι, ανακκφιζω, αγκαλιδοφορεω, αχθοφορεω, φορτηγεω. ξυληγεω, αιρω, κομιζω, εκκομιζομαι, κατακομιζω, αερταζω, βασανιζω, δοκιμαζω, διασηκοω.

Βατεω, Βατεομαι.

—Τάς μηκάδας, οἷα βατεῦνται. Theoc. 1. 87.

S Y N. Βατευω, βατευομαι, βινεω, μισγομαι, οχευω, σισαω, οιφεω, οπυιω.

Βατὴρ, Vid. Βηλὸς.

Αυτὸν κεκρκκαι τον βατῆρα τῆς θυρας. Suid.

Βατηριος.

Μηδ' αλογοις ζωεισι βατηριον ες λεχος ελθεῖν. Phocyl. 176.

Βατιδοσκοπος.

—Βατιδοσκοποι, ἁρπυιαι. Arist. Pa. 811.

Βατὸς

—Τῷ θαλασσα μεν βατὴ Πεζῳ ποτ' ἐςαι.—Lyc. 1414.

S Y N. Διαβατὸς, βασιμὸς, αμευσιμος, διοδευσιμος, ευδιοδὸς, ευπορος. περασιμος, πορευτικὸς, πορευσιμος. ευεπιβατος.

Βατος.

Νῦν ια μεν φορεοιτε βατοι—Theoc. 1. 132.

S Y N. Ακανθα

Βατοδρόπος.

Ω γερον, Ογκηςοῖο βατοδροπε ποιμεντος. Hom. M. 190

Βατραχεῖον (χρωματος εἶδος.)

—Και βαπ]ομενος βατραχειοις. Arist. Eq. 520.

Βατραχὶς.

Επει δε ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα. Ib. 1403.

Βατραχος.

Βατραχος.

Ταῖς νυμφαισὶ δ' ἐδοξεν ἀεὶ τον βατραχον ᾀδειν. Mosch. 3 111.

Και τοτ' απολλυμενυς βατραχυς φυτευσε Κρονιων Hom. B 262.

EPITH. Ὑδατοτρεφής.

PHR.—Νωθὴς και μαλθακὸς ιχθύς. Opp.

Τῶν νυμφων θεραποντα, φιλομβριον, ὑγρὸν αοιδὸν—

Λιμναῖα κρηνῶν τεκνα, φιλωδὸν γενος. Arist,

Βαΰζω

—Αδε βαΰσδει. Theoc. 6. 10.

SYN. Ὑλακτεω, ὑλαω, ληκεω, ροιζεω, ὠρυομαι.

Βαφεύς.

Τυτο βαφεὺς εβεησε.—Ep. l. 2.

SYN. Λιθοβαφος. χρωςὴρ. χρωματίζων. δευσοποιὸς.

Βαφή.

Βαφῇ σιδηρος ὡς, εθηλυνθην σομα. Soph. Aj. 660.

SYN. Βαπτισμα. βαμμα. μολυσμα. χρῶμα.

Β Δ

ΒΔΕΛΛΑ.

Αι Αι Ερως ανιηρὲ, τί μευ μελαν' εκ χροὸς αἷμα

Εμυζὲς, ὡς λιμνᾶτις ἅπαν εκ βδελλα πεπωκας; Theoc. 2. 56.

Βδελυκτροπος.

—Ευμενίδες—μελαιναι δ' ες το παν βδελυκτροποι. Aesch. Eum. 52.

Βδελυρὸς.

Αλλ' ουχὶ νυνί γ' ὁ βδελυρὸς τον νυν εχει

Τον αυτόν—Arist. Pl. 994.

SYN. Απευκτὸς, αποτροπος, ακολαςος, ασελγὴς, αισχρος, ακρατὴς, αισχρουργὸς, αισχροποιὸς, λωβητὴρ μιαρὸς, μοχθηρὸς, ὑβριςικός.

Βδελυττομαι, Βδελυσσομαι

Η πὲ σε δια τυτ' ευθὺς εβδελυττετο. Arist. Pl. 700.

SYN. Απευχομαι, μισεω, αποςρεφομαι, αποτροπαομαι. αποτροπιαζομαι, μυσαττομαι, παροραω. διαπτυω. προβαλλω, επαραομαι, καταραομαι, εκμυκτηρίζω. βδυλλω, φοβεομαι.

Βδεω. Βδυλλω.

Μη βδεῖτε, μηδὲ χεζεθ' ἡμερῶν τριῶν. Ib Pa. 150.

Τι βδυλλεθ' ἡμᾶς. Ib Lys. 354.

—Ο τε πενὴς βδυλλει λεώς. Ib. Eq. 224.

SYN. Πέρδω. καταπερδω.—βρωμαομαι—φοβεομαι. ευτελιζω. βδελυττομαι.

Β Ε

ΒΕΒΑΙΟΣ.

Χωρη δ' ὀυ τι βεβαιον εχει πεδον ανθρωποισιν. Phoc. 37.

SYN. Αρρηκτος, αδιαπτωτος, αμεταθετος, ακατασειςος, ασφαλὴς, εδραῖος, εμπεδος, ευεδρος, ευςαθὴς, ςαθερὸς, ςαθηρὸς. ςασιμος, ςερεὸς, πολυχαλκος. χαλκοβατὴς,—πιςὸς. ισχυρογνωμων.

Βεβηλος.

—Θυρας δ' επιθεσθε βεβηλοις. Orph.

SYN. Αμυητος. ακαθαρτος, αμυςηριαςας, ιδιωτης, μιαρὸς.—βατος.

Βεβρωθω. Vid. Βρωσκω.

Ωμον βεβρωθοις Πριαμον—Il. δ. 35.

Βελιας.

—Βελιαο κακοφρονος οἶδμα κελαινὸν. Naz.

Και Βελιας ἥξει, και σηματα πολλα ποιησει

Ανθρωποις.—Sibyl. l. 2.

EPITH. Αμερσινοος.

Βελλεροφοντης

Παντας γαρ κατεπεφνεν αμυμων Βελλεροφοντης. Il. ζ 190.

EPITH. Δαΐφρων, εσθλὸς, κραταιὸς.

PHR. Αιολιδας βασιλεὺς. Χιμαιροκτόνος φὼς.

Βελονη.

Ευμηκεις βελοναι, παγχαλκεον εργον Αρηος. Hom. B. 129.

SYN. Ηπητριον, ακεςρα, ῥαφὶς. περονη.

Βελεμνον,

—Εσσυντο θεωτερον ηὲ βελεμνυ. Orph. L.

Βελος.

Αλλ' αγε, τῷδ' αφες ανδρὶ βελος—Il. ε. 174.

SYN. Ακοντιον, ατρακτος, ιος, οἶςος.

EPITH. Αλιον, αφαυρον, αγανὸν. αλεγεινὸν. ανιηρὸν, αργαλέον, αλγινόεν, αινὸν, αγριον, αιθαλόεν, ακιδνὸν. αιματοφυρτον, βρονταῖον, αυτοβοητον. βλαφθὲν, βριθὺ. γηοβορον, δριμὺ, δαφοινὸν, διερὸν, διοβλητον, δρυόεν, εκηβολον, εμπνοον, ευκεντρον, ζαφλεγὲς, ηδυμανὲς, ηεροφοιτον, ιωεμόεν, ηλιβατον, θεὸν. θηροφόνον, θηροκτόνον, θεοτευκτον, θερμὸν, ιθυκελευθον, κρατερὸν, κωφὸν, κυφον, κραιπνὸν, κραναὸν, κισσοφόρον, κακὸν, λοχιον, λογχωτὸν, λεοντοφόνον, κατακαιριον, μιαιφονον, λαιψηρὸν, οξὺ. οιζυρὸν, οκρυόεν, ολόον, αξυκομον, ομβρηρὸν, πυρόεν, πυρπαλαμον, πυριπνυν, περιπευκὲς, εχεπευκὲς, πτερόεν,

πτερόεν, πτηνὸν, παιδοφόνον, ποθόβλητον, πικρὸν, πολυφλοισβον, παχνῆεν, στυγερὸν, συμβολον, στονόεν, στικτὸν, σκολιὸν, τοξοφόρον, ὑδροβαφὲς, ὑπηνεμιον, φλογόεν, φοβερὸν, χαλαζῆεν, χαλεπὸν, χαραδραῖον, χαλκοβαρὲς, ψολόεν, ωκύ.
PHR. Συνδρομον αυραις, Nonn.—Πτανὸν ὅπλον. Soph. Πτηνὸς οφις Aesch.

Βεμβηκιζω, Βεμβικιαω
Ιν' εσ' ἡσυχιας ἡμῶν πρoσθεν
Βεμβηκιζωσιν ἑαυτὰς. Arist. V. 1508.
Οἶσί σε ποιησω τημερον βεμβικιᾶν. Ib. Av. 1465.
SYN. Βεμβεω, βεμβευω, βεμβρεω, βεμβρευω, διακινεω.

Βεμβιξ.
—Ὑποπληγῆσι θοὰς βεμβικας εχοντας.—Call. Ep. 1.
SYN. Βεμβηξ, στροβελος, στρομβος, τροχός.

Βενετοι.
—Βενετων ἁλος αρχιμεδοντων. M. Mus.

Βενθος. Vid. Βαθος.
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βενθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν. Il. σ. 38.
EPITH. Ἁλμυρον, ἁλιμυρὲς, αστηρικτον, ακινητον, ευρὺ, τανυσκιον, πολυκλυστον, πολυρροθιον, φωλεόν

Βερεθρον (Att. pro Βαραθρον.)
—Ἧχι βαθιστον ὑπο χθονός ἐστι βερεθρον. Il. θ 14.
SYN. Καταχασμα (γῆς,) βαθος. ολεθρος.
EPITH. Αμειδητον, απληρωτον, αχλυόεν, αινὸν, αφεγγὲς, αχανὲς, κοῖλον, γλαφυρὸν, δεινὸν, ευρῶεν, ηερόεν, ιλυόεν, κρατερὸν, σκοτιον, καταχθονιον, ανοστητον, στυγνὸν, νερτεριον, ταρταριον. χθονιον.
PHR. Βενθος αιης. Νεκρῶν κευθμῶνα και σκοτȣ πυλας Eur.

Βερενικη.
Κυπρι—τυ μὲν αθαναταν απὸ θνατῶν
Ανθρωπων (ὡς μῦθος) εποιησας Βερενικαν. Theoc. 15. 107.
EPITH. Περικλειτὴ, αριζηλος, ευειδής.

Βερεσχεθος.
Βερεσχεθοί τε—και μοθωνες —Arist. Eq 652.
(f. ἦτε κοαλεμοι. Metri gratiâ, vid. Schol.
SYN. Ανοητος.

Βεροη.
Ριζα βιȣ, Βεροη, πτολιεων τροφὸς, εἶχος ανακτων,
Πρωτοφανὴς, αιῶνος ὁμοσπορε, συνθρονε κοσμȣ.
Εδρανον Ερμειαο, δικης πεδον, αστυ θεμιστων,
Ενδιον Ευφροσυνης. Παφιης δομος, οἶκος ερωτων,
Βακχȣ τερπνὸν εδεθλον, εναυλιον Ιοχεαιρης,

Νηρεϊδων αναθημα, Διὸς δομος, Αρεος αυλή.
Nonn. l. 41.
EPITH. Ποντοπαγὴς, ευηνωρ, ευνησος, ευχροος.

Βεῦδος.
—Και αιόλα βευδε' εχȣσαι Call. Fr.

B H

BΗΛΟΣ.
Ριπτασκον τεταγὼν απὸ βηλȣ̃—Il. o. 23.
SYN. Βαθμὸς, βατὴρ, ȣ̓δός.
EPITH. Λιθεος.

Βῆμα.
Βηματα δ' ȣ̓κ ανδρὸς ταδε γινεται, ȣ̓δὲ γυναικός. Hom. M. 222.
SYN. Βαδισμα, διαβημα, βασις, ἴθμα. αναβαθρον, οκρίβας.
EPITH. Ενοπλιον, κȣ̃φον.

Βηρυλλος.
Γλαυκῆς βηρυλλοιο.—Tryph. 69.

Βησσα.
—Κοιλὴ δ' ὑποδεδρομε βησσα. Hom. A. 284.
SYN. Αγκος, αλσος.
EPITH. Ακανθοφόρος, αἴδνὴ, βαθυσκοπελος, δασυξυλος, ευθαλὴς, ευανεμος, ἱερὰ, καλὴ, πελεθρονιος, παιπαλοεσσα. πολυκνημος, σκιερὰ, ερημαια, ὑψιλοφος, χλοερά.

Βῆσσος.
—Και βησσεα ποιηεντα. Hom. V. 99.
SYN. Αντρον, κοιλὰς, συναγκεια.

Βηταρμός. (Sc. Πυρριχη ορχησις.)
Σκαιροντες βηταρμὸν ενοπλιον ορχησαντο.
Και σακεα ξιφεεσσιν επεκτυπον.—Apoll. 1. 1135.

Βηταρμων.
—Φαιηκων βηταρμονες ὅσσοι αριστοι. Od. θ. 250.
SYN. Ορχηστὴς, χορευτής.

Βηττω.
—Ο γαρ ανὴρ την νυχθ' ὅλην Εβηττε.—Arist. Ecc. 56.
SYN. Βήσσω, αναβησσω, χελυττω.

B I

BΙΑ.
Ουτε βιας Τρωων ὑπεδειδισαν—Il. ε. 521.
SYN. Ις, ισχυς, δυναμις, κικυς. ὕβρις. βιαιοτης, ὁρμὴ, ῥυμη, αλκή—αναγκη.

EPITH.

EPITH. Ασχετος, ατρεςος, απροσμαχος, αδονητος, ασεμφης· αρρηκτος, δεκαπληγος, ζωαρκης, μεγαλοφρων, μεγαλη, θεσπεσιος, κηλεια, λευγαλεα, νικηφόρος, ναυμαχος, παμφαγος, πιαλεα, εριπνευςος, λεοντεια, υπερθυμος, πολυδοξος, φυσιζοος. Ετεοκληειη, Ηρακληειη, Ιφικληειη.

Βιαζω, Βιαζομαι.
Αιανθ', ὅς βελεεσσι βιαζεται.—Il. λ 588.
—Μαλα δή σε βιαζεται ωκὺς Αχιλλεύς. Il. χ. 229.
SYN. Βιαω, επειγω, καταβαλλω, καταπιεζω, προσαγω, παρανομεω, υβριζω, λωβαομαι, διαφθειρω, εκνικαω.

Βιαιος.
Ερδειν εργα βιαια κακορραφιησι νοοιο. Od. β. 236.
SYN. Βιαςικὸς, υβριςικὸς, ιταμὸς. οβριμος, δεινὸς, εντονος, θερος, ισχυρὸς, λαβρος, σφοδρός.

Βιαιως.
—Κατεδεσι βιαιως—Οἶκον Οδυσσῆος. Ib. 237.
SYN. Βια· υπερβιως, ιταμως, δεινως, σφοδρως.

Βιαιοκλωψ.
Ιαμυς βιαιοκλῶπας ἁρπαγάς τε συγγονων. Lyc. 548.

Βιαρκης
—Τάδε Πανὶ βιαρκέος αλλος επ' αλλης
Αυθαιμοι τρισσοὶ δῶρα λινοςασιης. Ep. l. 6.

Βιας.
—Βιαντα τε ποιμένα λαῶν. Il. δ. 296.

Βιας.
———Καλυπτει
Ἠδε Βιαντα πετρη, κοσμον Ιωσι μεγαν. Ep. l. 3.

Βιατης.
—Και γαρ βιατὰς Αρης—Pind. Pyth. 1.
SYN. Βιαςης, υβριςης.

Βιαω, Βιαομαι. Vid. Βιαζομαι.
Πετρη χηραμονεσσιν επιθρωσκουσα βιᾶται
Ποντον εσω—Orph. 1264.

Βιβασθω, Βιβαω, βιβημι. Vid. Βαινω
Αιας δε πρῶτος προκαλεσσατο μακρὰ βιβασθων. Il. ψ. 809.
Οςις τοῖα πελωρα βιβᾶ ποσὶ καρπαλιμοισι. Hom. M. 225.
—Κουφα βιβῶντα. Pind. Ol. 14.
Ηιε μακρὰ βιβας—Il. η 213.

Βιβλιοθηκη.—
Τιμὴν μουσοπολοις, πολεως χαριν, ελπιδα κουρῶν,
Ὁπλα δε ταῖς αρεταῖς, χρηματα τοῖς αγαθοῖς. Ep. l. 4.
SYN. Βιβλιοφυλακιον, βιβλιοπωλεῖον.

Βιβλος, Βιβλιον,
—Μαγικῶν βιβλων απεχεσθαι. Phocyl. 139.
Εχομενος βιβλιον λαβε—Possel.
SYN. Δελτος, λογος. τεῦχος, συγγραμμα, φλοιὸς, λεπὶς, λεπισμα. Σελίδες, σκεδαριον, κανονιον, πινακιον.
EPITH. Αεξινοος, εργεσινοος, ζαθεος, θεῖος, θεσπις, θεοπνευςος, θεογλωσσος, θεορρητος, θεογραφος, θεμιςοπόλος, πολυελικτος, πολυϊσωρ, πολυηχὴς, περιηγὴς, εμφρων, σοφὴ, φερεζωος.
PHR. Οργανον Μουσων. Δελτοὶ Πιερίδες.

Βιηνωρ
—Ελε δ' ανδρα Βιηνορα ποιμένα λαῶν. Il. λ. 92.

Βιθυνοι.
Δη τοτε Βιθυνων γαῖαν λυκοι οικησουσι. Zos. l. 2.

Βινεω
Ὁς τις γε πινειν οἶδε και βινεῖν μονον. Ar. R. 752.
SYN. Βατεω, συνουσιαζω. γαμεω.

Βινητιαω.
Βινητιῶμεν, ἢ βραχιςον του λογου. Arist. L. 717.
SYN. Ασελγαινω. ασελγεω.

Βιός
Μηριονης δ' Οδυσῆι διδου βιόν.—Il. κ. 260.
SYN. Αψὶς, τοξον.
EPITH. Αιολομορφος, γναμπτὸς, κρατερὸς

Βίος.
—Τον εμὸν βιον αμφιπολευοι. Od. τ. 127.
—Ζωης δ' αγαθὸν βιον—Od. ο. 490.
Τοῖς ζῶσιν ειη παισὶ μη σπανις βιου. Eur. Hec. 12.
SYN. Βιοτὴ, βιοτος. βιοτης. βιοτεια, βιωσις, ψυχὴ, Ζωὴ, αγωγὴ, τροφὴ, διατροφὴ, εμβιωσις, περινομὴ, περιουσια.
EPITH. Αβιος, αμεμπτος, αβλαβὴς, ασπασιος. απονος, αλυπητος, αλυπος, αθλιος αργαλέος, αλγινοεις, αιπεινος, αυταρκὴς, απαιδευτος, αντιπαλος, ακανθοφόρος, απιςος, αγηραος, ακηδὴς, ασυφελικτος, ασημος, αψοφητος, αφροντις, αταλαμος, ασαθὴς, αεναος, αφθιτος, αειθαλλων, βαρὺς, βαρυσμαραγος, γλυκερὸς, ηδὺς, δυσζηλος, δυσδαιμων, δυςηνος, δυσθανὴς, δολερὸς, δορυκτητος, εμπεδος, εμπεδοσθενὴς, εφημερος, ευολβος, ευπρεπὴς, ευκοσμος, ευαιων, εργασιμος, ησυχος, θνητὸς, θυμηρης, θηλυμανὴς, θεοπρεπὴς, ιμεροεις, κακοεργὸς, λυπρὸς, λυπηρὸς, λευγαλέος, λιποπτολις, μουσοχαρὴς, μογερὸς, μεριμνοτόκος, μελιφρων, νηπειθὴς, νηποινος, οικουροκαθεδριος, οἰζυρὸς, πολυχρονιος, πολυφλοισβος, πολυολβος, πολυτειρὴς, πολυςενακτος, πολυτλητος, πολυσχιδὴς, πολυπλανὴς.

πλαγης, πικρος, πτεροεις, παλιννοςος, παμποικιλος, ρεων, ςυγερος, σκιοεις, ςονοεις, σκληρος, ςρεπτος, τελεσφορος, ταλαιπωρος, τυφλος, τριςανοικτος, φυξιπολις, φιλογωνιος, χρυσεος.

PHR. Παιγνιον εςι τυχης μεροπων βιος, οικτρος, αλητης.

Βιοδωρος.

Οσα πεμπει βιοδωρος αια. Soph. Ph. 1191.

Βιοδωτις, Vid. Περσεφονη.

Βιοδωτωρ.

Δαιμονα—παγγενετην, βιοδωτορα θνητων. Ib.

Βιοθαλμιος. Vid. Δηναιος.

—Επει ου βιοθαλμιος ανηρ Hom. V. 190.

Βιοθρεμμων

—Κρινεις βιοθρεμμονα φυλα. Orph. Hymn.

Βιοθρεπτειρα. Vid. Ρεα.

Βιοςερης.

—Καπι προσπολυ μιας

Βιοςερη χωρουντα.—Soph. Oed. C. 780.

SYN. Ενδεης.

Βιοφθορια.

Οσσα βιοφθοριην πεμπει κατα γαιαν απασαν. Orph. H.

Βιοφθορος.

Χρυσε, κακων αρχηγε, βιοφθορε—Phocyl. 40.

Βιοτευω,

Μη πλουτειν αδικως, αλλ' εξ οσιων βιοτευειν. Phoc. 3.

Βιοω, Βιοομαι, Βιωμι.

—Ηε βιωναι. Il. κ. 174.

—Τι νυ βειομαι αινα παθουσα; Il. χ. 431.

SYN. Ζαω.—βλεπω.

PHR.—Χαριεντος ιδειν βιοτοιο γαληνην. Apoll.

Ειναι Διος εν φαει. Eur.

Ζωας υλοδιαιτου δεσμοισι μενειν. Synef.

Ηερα λεπταλεον μυκτηροθεν αμπνειοντες,

Ζωομεν ηελιου λαμπαδα δερκομενοι.

Αυραις ζωογονοις πνευματα δεχνυμενος. Ep.

Βιοτη, Βιοτης, Βιοτος. Vid. Βιος.

Τη περ ρηιστη βιοτη πελει ανθρωποισιν. Od. δ. 565.

Πριν κατασιλβων σελας υψοθεν ες βιοτητα

Ημετερην—Hom. VII. 10.

—Βιοτος τροχος, αςατος ολβος. Sibyl.

Ενθα κε τοι, Μενελαε, φανη βιοτοιο τελευτη. Il. π. 104.

Ανδρι παρ' ακληρω, ω μη βιοτος πολυς ειη. Od. λ. 489.

Βιοτιον.

Ουτος γαρ εξερευκεν αυτω βιοτιον. Ar. Pl. 1166.

Βιωσιμος, Βιοτησιος, Βιωτος.

Τι γαρ μονη μοι τησδ' ατερ βιωσιμον; Soph. An. 572.

Ωνον αμειβονται βιοτησιην—Ap. 3. 1008.

Ως εμοι γ' ο μελλων βιος ου βιωτος. Soph. Oed. C. 1766.

SYN. Βιοτικος, βιωτικος, εμβιος. ζωσιμος, ζωτικος.

Βιργιλλιος.

Και φιλος Αυσονιοισι λιγυθροος επρεπε κυκνος,

Πνειων ευεπιης Βιργιλλιος.—Ep. l. 5.

Πιεριδες, τι μοι αγνον εφωπλισσασθε Μαρωνα; Ep. l. 4.

Βιων.

Και ποταμοι κλαιοιτε τον ιμεροεντα Βιωνα. Mosch. 3. 2.

PHR. Δωριος Ορφευς. Αγελαισιν ερασμιος. Ib.

B Λ

Βλαβερος.

Οικοι βελτερον ειναι, επει βλαβερον το θυρηφι. Hom. M. 36.

SYN. Βλαπτικος, βλαβοεις, πολυπημων, πολυβλαβης, επιβλαβης, επισφαλης, επικινδυνος, επιζημιος, ζημιωδης, λωβηεις, ακερδης, δηλημων.

Βλαβη, Βλαβος.

Τα μικρα κερδη μειζονας βλαβας φερει. Sent.

Ουκουν εμοι τοδ' αισχρον, αλλα σοι βλαβος. Eur. Herac. 256.

SYN. Αση, ατη, ζημια, ζημιωμα, αποτευγμα. συμφορα, επηρια. ποινη. λωβη, θωη.

EPITH. Στυγνη, μερμερος, ποδωκης, πρωτοπημων, πυριφλεκτος.

Βλαισος.

Βλαισσοι, χειροτενοντες—καρκινοι. Hom. B. 288.

SYN. Βλεσος.

Βλακικως.

Ως βλακικως διακονεις. Ar. Av. 1323.

SYN. Βραδεως.

Βλαπτω. (antiq Βλαβω.)

—Βλαβεται δε τε γυια ιοντι. Nic.

—Μη τιν' εταιρων βλαπτοι. Od. υ. 22.

SYN. Αποβλαπτω, καταβλαπτω, επιβλαπτω, αασκω, ανιαω, κακοω, λυμαινομαι, ζημιοω.

Βλαςανω, Βλαςεω.

Θνησκει δε πιςις, βλαςανει δ' απιςια. Soph. Oed. C. 638.

—Παντ' εαρος αδεα βλαςει —Bion. 6. 17.

SYN. Αποβλαςανω, παραβλαςανω, διαβλαςανω, εκβλαςανω, επιβλαςανω, επιβλαςεω, εξαλδαινω, εκφυω, θαλλω, αναθαλλω, θαλεθω, θηλεω. θηλαινω. θαμνιζω, βρυω, ανατελλω. φυω.—αποφυλλιζω, φυλλοφορεω. φυλλοις θαλλω.

Βλαςη, Βλαςημα, Βλαςημος, βλαςός.

Τὰν—πετραι βλαςα δαμασεν. Soph. An. 833:

—Γαιης βλαςημα φεριςον Orph. H.

Τιν' ουν ετ' αλλον τῆσδε βλαςημον λεγεις; Aesch. Supp. 322.

Βλαςημον αλδαινοντα σωματος—Ib. S. T. 12.

Ιερὸν εκφαινουσα δεμας βλαςοῖς χροοκαρποις. Orph. H.

SYN. Αποβλαςημα, εκβλαςημα. διαβλαςτησις. βλαςεῶν, ανρεμων, γεννημα. κύμα, θαλὸς, φιτυμα, παραφυὰς, φυτόν αὔξησις, προκοπή.

EPITH. Αυτοματος, διϊπετής.

Βλασφημια,

Ουδεὶς κακυργοις λοιδορεῖ βλασφημιαις. Lucian. ap. Dinn.—(an κακυργυς;) locus me fugit.

SYN. Βλασφημοσυνη, δυσφημια, κακηγορια, φιλολοιδορια.

Βλαυτιον.

Τοῖσι τροποις τοῖς σοισιν
Ὥσπερ βλαυτιοισι χρῶμαι. Arist. Eq. 885.

Ὁ σκιπιων και ταῦτα τα βλαυτια—Ep. Suid.

SYN. Ὑποδημα, αρβυλη.

Βλαψιφρων.

Βλαψιφρονος Οιδιποδα Aesch. S. T. 731.

SYN. Φρενοβλαβὴς, φρενοπλήξ.

Βλεμεαινω

—Ὁ δέ τε σθενεϊ βλεμεαινει. Il. ρ. 135.

EXP. Ενθυσιωδῶς βλεπει.

Βλεμμα, Βλεπος.

Αλλ' ουδὲ το βλεμμ' αυτὸ κατὰ χωραν εχει. Ar. Pl. 357.

Επὶ τυ προσωπυ εστὶν Ατ]ικὸν βλεπος. Ib. N. 1178.

SYN. Αποβλεμμα, αποβλεψις, αναβλεμμα, βλεψις, βλεπησις, ανιλλωμα, δεργμα, δερξις, οψ, οψις, αποψις, προσωπον.

Βλεπ]ός.

Τι δή ποτ' εμοὶ βλεπ]όν; Soph. Oed. T. 1358.

SYN. Ορατός.

Βλεπω.

Ουδὲν βλεπυσιν αλλο—Ar. A. 375.

Ει γαρ βλεποντος μη δυνηθημεν κρατεῖν
Παντως θανόντος αρξομεν.—Soph. Aj. 1086.

SYN. Απρβλεπω, δερκω, δερκομαι, οραω. οπ]ομαι, οσσομαι, ειδω, θηεομαι, λευσσω, οπτευω, οπιπ]ευω.—ζαω.

Βλεφαρις,

Ως αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' ουκ εσωσατο. Arist. Eq. 402.

Βλεφαρον.

—Φιλα βλεφαρ' αμφικαλυψας. Od. ψ. 17.

EPITH. Αραιὸν, ακοιμητον, αφωτισ]ον, γλαυκὸν, βοοσγλ]ηνον, ευκυκλον, ηδυγόον, κυανέον, τολμηρὸν, υπερφιαλον.

Βλεφαρων γοργωπὸν εδραν. Eur.

Βλημα.

Ετ' αυτον αλλα βλημαθ' εν κυβοις βαλεῖν
Πεποιθα,—Eur. Supp. 330.

SYN. Βολή. πληγή.

Βλητός.

Η βληταὶ θνησκυσι λεχωΐδες.—Call. 3. 127.

SYN. Βεβλημένος.

Βλῆτρον.

Ξυσ]ον—κολλητὸν βλητροισι.—Il. ο. 678.

SYN. Γομφος, επιυρος.—βαλανος, επιβλὴς, μοχλὸς, μοχλιον. συμβαλμα.

Βληχαομαι

Αμπεδιον βληχοιντο—Theoc. 16. 92.

SYN. Καταβληχαομαι, βηζω, μηκαω.

Βληχή.

Οιῶντε βληχήν.—Od. μ. 266.

SYN. Βληχημα, μηκασμός.

Βληχρός. Vid. Αβληχρος.

Οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδομενον πελαγεσσι
Κῦμα μελαν —Apoll. 4. 152.

Βληχωνιας.

Ουκ, ειγε κυκεῶν' επιπιοις βληχωνιαν. Ar. Pa. 711.

Βλιμαζω, Βλιματ]ω.

Οι δ' ωνῦντα βλιμαζον]ες.—Ib. Av. 530.

Ὥσπερ παλαι δεομεθα, και βλιματ]ομες. Ib. L. 1166.

SYN. Βλημαζω, ψηλαφαω. επιθυμεω. διαθλιβω. κακοω.

Βλιτ]ω.

Ην μή τις ὥσπερ σφηκιαν βλίτ]η με—Ib. 476.

SYN. Αποβλιτ]ω, εκπιεζω, κινεω, ερεθιζω.

Βλοσυρὸς,

Μειδιοων βλοσυροῖσι προσωπασι.—Il. η. 212.

SYN. Καταπληκτικὸς, φοβερὸς, σεμνὸς, αγριωπὸς, ατυζηλὸς, γοργωπὸς, βλοσυρωπὸς. δυσδερκής.

Βλοσυρῶπις.
Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐσ]εφανωτο,
Δεινὸν δερκομενη—Il. λ. 36.
Βλοσυροννυχιος. Vid. Ευμενιδες.
Βλοσυροφρων.
—Βλοσυροφρονα χλιδᾶ. Aesch. Supp. 840.
SYN. Αγριοθυμος, απηνής.
Βλυζω, Βλυω Vid. Αναβλυζω.
Βλυζεσ' αργυροειδὲς ὕδωρ κρηνης απὸ μεσσης. Orph. 597.
Υγρὸν ὕδωρ ναεταις αγχιπ]ολις εβλυε πηγή. Nonn.
Βλῶθρος.
Ηὲ πιτυς βλωθρή.—Il. ν. 390.
SYN. Ευμηκὴς, ευμεγεθης, ευαυξης, μακρὸς, αιπεινὸς.—αβρός. εγχλωρος απαλός.
Βλωμὸς, (το κλασμα τȣ αρτȣ.)
—Ὅσον βλωμȣ̃ πιονος ηρασσατο. Call. Fr.
SYN. Ψωμὸς, ακολος—εγκαφος.
Βλωσκω.
Και Σατραχον βλωξαντες.—Lyc. 448.
SYN. Αποβλωσκω, αναβαινω—αυξανομαι.

B O

Βοαγιδης, (al. Βȣγαιαδης.)
—Σκαπανεως, βοαγίδα. Lyc. 652.
SYN. Βȣκόλος.
Βοαγριον. Vid. Βοεια.
—Οθι πολλα βοαγρια, και τρυφαλειαι
Καππεσον εν κονιῃσι—Il. μ. 22.
Βοαδρόμος
—Ο βοαδρομος ασπίδ' αειρας
Τεθνάμεν η φευγειν ἑλετ' Αρισ]αγορας. Ep. l. 3.
SYN. Βοηθος.
Βοᾶτις.
Τεινε δε δυσβαΰκτον
Βοᾶτιν ταλαιναν αυδάν. Aesch. Perf. 576.
Βοαυλα, Βοαυλιον.
—Ἱνα τε σφίσιν εσκε βοαυλα. Apoll. 3. 1289.
Οιωνοί τ' εκυκλȣ̃ντο βοαυλια Κενταυροιο. Orph. 436.
SYN. Βȣσ]ασις, βȣσ]ασιον, βȣσ]αθμον, αυλιον.
Βοαω.
Μηδε βοᾶν—Il. ι 12.
—Τις ο βοῶν τον δεσποτην; Ar. Av. 60.
SYN. Αναβοαω, εμβοαω, ιαχω, αὔτεω, ανυμνεω.
PHR. Ασπετον χεῦσαι παμμιγῆ βοήν.
Κλαζοντ' αμικτον σ]οματι ῥιγισ]ην βοήν. Lyc.
Αὖσεν οσον βαθὺς ηρυγε λαιμός.
Και κλυτον εννεαχιλον ανηρυγεν αιθερεῶτος. Theoc.
Σμερδαλεοις σ]οματεσσι φερων ῥηξηνορα φωνήν.
Λυσσαλεης προχεειν ολεσηνορα βομβον ιωῆς. Nonn.
Βοεια.
—Θεραπων δε ιδὼν ὑπεχευε βοειας. Il. λ. 842.
—Βοος μεγαλοιο βοειην. Il. σ. 582.
Καμμεν αδεψητον βοειην σ]ορεσε—Od. υ. 2.
SYN. Βυρσα, δερμα βοος—ασπίς. βοαγριον.
EPITH. Αυα. σ]ερεά, αιολονωτος. θαμειά, ακαματος, αρραγὴς, αδεψητος, ευσθενὴς, βαρυσμαραγος, φιλοσμαραγος, βαρυβρομος, εριγδεπος, ευτυκτος.—αλοιφῃ μεθυȣσα.
Βοειος, Βοεος.
—Και νεῦρα βοεια. Il. δ. 122.
—Βοεȣς εξῆπ]εν ἱμαντας. Il. χ 397.
SYN. Βοϊκὸς, βοεικὸς, βοειακός.
Βοεύς.
Ελκον δ' ἱσ]ία λευκὰ εϋσ]ρεπ]οισι βοεῦσι. Od. ο. 291.
SYN. Δεσμὸς, ἱμάς.
Βοή.
—Βοὴ θαλερῶν αιζηῶν. Il. ξ. 4.
Αυλοὶ φορμιγγές τε βοὴν εχον.—Il. σ. 495.
—Βοὴν αγαθον Μενελαον. Il. δ. 220
SYN. Αὕτμη, αλαλαγμος, ενοπὴ, βοημα, βοητύς. ἦχος. μαχη.
EPITH. Ασβεσ]ος, ασπετος, αλαλητος, ασιγητος, αιθεροδρόμος, ετεροθροος, θεσπεσιος, ευφημος, ευφρων, λυσιπονος, πολυδακρυς, ηδυγλωσσος, μελιβρομος, ὁμοκλητειρα, κακοφατις, κακογλωσσος, τερασ]ια, παραυλος.
Βοηδρομεω.
Οὔτι πȣ κραυγὴν εθηκας
Μενελεων βοηδρομῶν. Eur. Or 1541.
Βοηδρομιος.
Ω πολλων, πολλοί σε Βοηδρομιον καλεȣσι. Cal. 2. 69.
Βοηδρομος.
—Ποδὶ βοηδρομῳ μελαθρα προσμιξει. Eur. Or. 1295.
Βοηθοος.
Αλκιμεδων δε βοηθοον ἁρμ' επορȣσας. Il. ρ. 481.
Βοηθὸς
—Θνητοῖσι βοηθόν.—Call. 3. 153.
SYN. Αρωγὸς, αλεξητηρ. εφελκυσ]ὴς, προσ]ατής.
Βοηλασια.
Αμφὶ βοηλασιην.—Il. λ. 671.
SYN. Αγρευμα, αγρα.

Βοηλατης, Βοηλατις.
—Συν βοηλάτᾳ—Διθυραμβῳ. Pind. Ol. 13.
—Βοηλάτιν ἑλετο ῥαβδον. Mosch. Ep.
SYN. Βουηλατης, βουπελατης, βοτηρ.
Βοημα, Βοητύς. Vid. Βοή.
Χαμαιπετὲς βοαμα προσχανης εμοι. Aesch. Ag. 928.
—Μηδὲ βοητύς—εσω. Od. α. 369.
Βοθρος.
Βοθρον ορυξα—πυγουσιον ενθα και ενθα. Od λ. 26.
SYN. Βοθυνος, καπετος, ταφρος, λακκος, σκαμμα.
EPITH. Γλαφυρος, ευρυς, ουδαιος, πηχυιος, περιηγης, δυσαλυκτος, φθισηνωρ, ευδρομος, τρισοιχος, κακοεργης.
Βοϊδαριον, Βοΐδιον.
Μη πριν γὰν εγὼ τῷ βοϊδαριῳ
Τῷ 'μῷ πρωτις' αποδῶμαι. Ar. Av. 586.
—Τοῖν γεωργοῖν βοϊδιοιν. Ib. A. 1035.
Βοιωτοὶ.
—Βοιωτοὶ, μάλα πιονα δῆμον εχοντες. Il. ε, 710.
EPITH. Χαλκοχιτωνες.
PHR. Πληξιπποι, υπερ σακεων πνειοντες. Hes.
Βοιωτια.
Καταπελτασσονται τὴν Βοιωτιαν ὁλην. Ar. A. 159.
Βοιωτιδιον.
Ω χαῖρε καλλικοφάγε Βοιωτιδιον. Ib. 872.
Βοιωτιος.
—Πηνελεως Βοιωτιος ἦρξε φοβοιο. Il. ρ. 597.
Βολβός.
Βολβὸς τις κοχλιας εξηρεθη' ἧς ποτος ἀδύς. Theoc. 14. 17.
SYN. Βολβιον, βολβαριον. ὑδνον.
Βολεω.
—Ὑπνῳ βεβολημέναι ἦτορ. Orph. 36.
SYN. Βαλλω.
Βολὴ, (Vid. Νυγμα) Βολος.
Οφθαλμῶντε βολαί —Od. δ. 150.
—Μεγα δικτυον ες βολον ἑλκει. Theoc. 1. 40.
SYN. Αποβολὴ, εκβολὴ. βλῆμα. αφεσις.
EPITH. Κρατερὰ, δροσερὰ, ευστοχος, μαντιπόλος, κεραυνιος, ουρανιος.
Βολιτος.
—Τοῖς βολιτοις ἠτλημένος. Arist. Eq. 655.
SYN. Βολιτον, βολβιτον, σπελεθος.
Βολιτινος.
Νὴ τον Ποσειδῶ, και βολιτινον θατερον. Ib. R. 297.

Βομβαυλιος. (αυλητής.)
Επὶ την θυραν μοι Χαιριδεῖς βομβαυλιοι. Ib. A. 866.
Βομβυλιος
Ωσπερ μελιττ' η βομβυλιὸς εισερχεται. Ib. V. 107.
SYN. Βομβυλη. μελισσαριον.
Βομβεω
Αυλῶπις τρυφαλεια χαμαὶ βομβησε πεσοῦσα. Il. ν. 530.
SYN. Περιβομβεω, εμβομβεω, επιβομβεω, βομβαινω, ηχεω. βομβυλιαζω.
Βομβος.
Μαινομενων ῥοθεων πολυηχέα βομβον ακουων. Mus. 242
SYN. Ἠχος. κωδωνισμὸς, συριγμὸς, ψοφος, δουπος.
EPITH. Ανεμωδης, θεοδινὴς, μυκητωρ, ολεσηνωρ.
Βοοκλόπος.
—βοοκλόπος Τιταν—Orph. 1055.
Βοοκτασια.
Αιὲν εν Αλκινοοιο βοοκτασιας ὁρowσαι. Apoll. 4. 1724.
SYN. Βοοσφαγια, βουθυσια.
Βοοστασις.
—Δεξαμενοῖο βοοσταsις Οινιαδαο. Call. 4. 102.
SYN. Βουσταδιον, βουστασις.
Βορά
Ουδε γαρ ισχει ποθον βορᾶς. Eur. Or. 189.
Μη κληνους θνητοῖο βορῆν κατὰ μετρον ἑλεσθαι. Phocyl 132.
SYN. Εδαρ, βρῶμα, βρῶσις, δελεαρ, τροφὴ, αρμαλια, μασαξ. σιτιον —νομὴ, φορβὴ, χιλὸς, χορτος.
Βορβορος. Vid. Ασις.
Τῇ παντ' αν οἰκον βορβορῳ πεφυρμενα. Sim.
Βορβορoθυμος.
—Κάπηλας βορβορυθυμους. Ar. Pa. 752.
Βορβοροταραξις.
Ω βορβοροταραξι—Ib. Eq. 309.
EXP. Ταραχωδεστατος.
Βορεας.
Βορεης και ζεφυρος—Il. ι. 5.
Ειλει γαρ Βορεης ανεμος μεγας—Od. τ. 200.
Βορῥης, ηὲ νοτος—Call. Ep. 5.
EPITH. Αιθρηγενὴς, αιθρηεις, αλεγεινὸς, Αρκτῶος, αιψηροκελευθος, λαιψηροκελευθος, κραιπνὸς, κρυερὸς, κρατερὸς, κελαδων, κα[illegible], κλυτὸς, καλὸς, δυσιμερος, δυσαὴς, Θρη[illegible],

　　Θρῆξ,

Θρῆξ, Στρυμονιος, Ισμαρικὸς, ηχηεις, νιφοβλητος, ϰ νηοσσόος. ψυχρός.
PHR. Βασιλευς ανεμων. Ανεμος ακραης, νεφεληγερεων.—Κρυσταλλοπηκτον φυσημα. Eur.
Και Βορεης Θρηϊσσαν αγων αντιπνοον αυρην,
Αγρια μαινομενης επεμαστιε νῶτα θαλασσης. Nonn.
—Ζαμενὴς Βορεης ςεροπαδεσσιν αελλαις.
Χειμεριοις αυραισι δονῶν βαθὺν ηερα κοσμϰ,
Κρυμοπαγὴς Βορεα, χιονωδεος ελθ' απὸ Θρακης.
Λῦε τε παννεφελον στασιν ηερος υγροκελευθϰ,
Ικμάσι ριπιζων νοτεραῖς ομβρηγενὲς ὕδωρ,
Αιθρια παντα τιθεὶς, θαλεροομματον αιθέρα τευχων. Orph.

Βορηιγονοι, Αβορηιγονοι.
—Εν τοποίς Βορηιγονων. Lyc. 1253.

Βορειὰς, Βορειος, Βορραῖος, Βορηϊος.
—Βορειάδος αντιον Αρκτϰ. Orph. 736.
Βορειος ὥς τις ακτά. Soph. Oed. C. 1304.
—Προσαχθέντα βορραιαις πυλαις. Aesch S.T. 533.
—Βορηϊοι υιες. Apoll. 1. 211.
SYN. Βορειαῖος, Αρκτικὸς, Αρκτῷος.

Βορός.
Μιαρὸν το χρῆμα, και κακοσμον, και βορόν. Ar. Pa. 38.
SYN. Αδηφάγος, βρωτικός.

Βοσκή.
Βοσκὰν φερειμαν πωματος δυσποτϰ. Aesch. Eum. 266.
SYN. Βοσις, τροφὴ οχή.

Βοσκημα.
Αιθὴρ εμὸν βοσκημα—Ar. R. 919.
Βοσκημασι σοῖσι συμιζων. Eur. Alc. 556.
SYN. Βορὰ, βοσκησις—βοτὸν, βρῶμα. σῖτον.

Βοσκω.
Βϰλεται αιτίζων βοσκειν ἣν γαστέρ' αναλτον. Od. ρ 228.
SYN. Επιβοσκω, τρεφω, νομευω, σιτεω, βϰκολεω, νεμεθω, ποιμαινω, χιλοω, χορταζω, ψωμιζω.

Βοσπορος.
Φαινετο δ' ηερόεν ςομα Βοσπορϰ—Ap. 1. 1114.
EPITH. Αςηρικτος, δινηεις, ιχθυοεις, Θρηϊκιος, Κιμμεριος.—πορος κυματιας. Aesch.

Βοσποριος.
Ακταὶ Βοσποριαι—Soph. An. 979.

Βοςρυχος.
Παρὰ βοςρυχον αὖραν
—Ελενας—αἴσσων. Eur. Or. 1438.
SYN. Βοςρυξ, κομη, χαῖτα, κικιννος, πλοκαμος, πλοχμὸς, ςροφος, εθειρα, κϰρά.

PHR. Βοτρυς εθειρης. Ανθεα κορσης.
—Κατειμένα βοςρυχα χαιτης.
Απλοκον ασαθεεστιν επειετο βοςρυχον αυραις.
Χρυσεα χιονεοισι παρηϊσι βοςρυχα σειων. Nonn.
Μηδε κομης περιαλλα περιςχιδεας πλεκε σειρας. Naum.
Χρυσειοις δ' εκατερθε τινασσομενος πλοκαμοισι
Βοτρυς ακερσεκομης ζεφυρῳ συνελιζετο χαιτην. Coluth.
—Καδ' δε καρητος
Ουλας ἧκε κομας υακινθινῳ ανθει ὁμοιας—Hom. Od. ζ.

Βοςρυχωδης.
Ου προκαλυπlαμενα βοςρυχωδεος
Αβρὰ παρηΐδος,—Eur. Ph. 1507.

Βοτανη,
—Μετὰ κτιλον έσπετο μῆλα
Πιομεν' εκ βοτανης.—Il. ν. 493.
SYN. Αγρωστις, νομὴ, ποὰ, ποιὰ, χλοη, χλοίη. χορτος.
EPITH. Ειαρινὴ, ζειδωρος, ζωαρκης, χλοερὰ, χλωρά.

Βοτήρ.
—Αγρον δ' επελευσομαι, ηδὲ βοτῆρας. Od. ο. 503.
SYN. Βϰαγορ. βϰβοτης. βϰποιμην, βϰπόλος, βϰκαῖος, βϰφορβὸς, βϰκόλος, βοονόμος, βοηλατης, βϰτης, βϰτὴρ. βωτης, βανιτης. βωτωρ, επιβωτωρ. αμορβεὺς. αμνοκόπος, νομεὺς. ποιμήν.
EPITH. Αγρονόμος, ἀγεληκόμος, δενδροκόμος, ἱπποινόμος, λιγυθροος, ορεσσινόμος, ορεσιτροφος

Βοτόν.
—Βοτὰ χιλια βοσκω. Theoc. 13. 34.
SYN. Θρεμμα, μῆλον, κτῆνος, βοσκημα:

Βοτρυδόν.
Βοτρυδὸν δε πετονται επ' ανθεσιν—Il. β. 89.
SYN. Αθροως, κατὰ πληθη, ὁμηγερέες.

Βοτρυς.
—Μελανες δ' ανὰ βοτρυες ἦσαν. Il. σ. 562.
—Βοτρυς εθειρης. Nonn.
SYN. Σταφυλὴ. οπωρα.—κομη (Metaph.)
EPITH. Αγλαὸς, αγλαοκαρπος, αμεμφὴς, απειθὴς, απειρατος, αλημων, αμπελοεις, Βακχιὰς, γελαων. γλυκερὸς, θρασὺς, θερειγενὴς, θιωδης. ερευθηεις, ἥμερος, μελανοχρως, οινωπὸς, οινοψ, οινοτόκος, οινοχυτος, ορχηςὴρ, πυρναιαι, πορφυρεος. πορφυρων, πιων, μελιηδὴς, πολυκαρπος. ελικοεις. ευχαιτης, ακερσικομης.
PHR.—Πολυδαιδαλον ανθος οπωρης.
Εγκυμων ερευθαλιης εερσης.
Παιηων ανδρομεης ανιης.

Ημεριδων

Ημεριδ'αν ωδ'ιν —Λαβικηδης καρπος οπωρης. Nonn.
Οποτέρος ομφαξ Βακχε.—
Πορφυρεόν τε βοτρυν, μεθυπιδακα, πυκνορρωγα. Ep.

Βοτρυοδωρος.
Ω ποτνια βοτρυοδωρε.—Ar. Pa. 519.

Βοτρυοεις, Βοτρυωδης.
Πλοχμοὶ βοτρυοεντες—Apoll. 2. 679.
—Αμπελε—βοτρυωδει χλοη. Eur. B. 12.
SYN. Βοτρυηφόρος.

Βοτρυοκοσμος, Vid. Βακχος.

Βοτρυοπαις.
Ιυθα περιξ κεχυται βοτρυοπαις ἑλικι
Αμπελος.—Theoc. Ep. 4.

Βοτρυοφορος. Vid. Βακχος.

Βοτρυοχαιτης.
Ξανθὸς, ερευθωδης, μελανοφρυς, βοτρυοχαιτης. Sapph.

Βεβαλις.
Λεοντοχερταν βεβαλιν —Aesch. Fr.

Βεβοσιον.
Ρεῖά κε βεβοσιον τελεθοι πλεον—Call. 2. 50.
SYN. Βοσκη.

Βεβοτος.
Αιγιβοτος δ' αγαθη και βεβοτος.—Od. ν. 246.
SYN. Εννομος.

Βεβρωσις.
Και ἑ κακη βεβρωσις επι χθονα διαν ελαυνει. Il. ω. 532.
SYN. Βελιμια, βελιμιασις, βελιμος, βεπεινα. μεγας λιμὸς —ανια, λυπη.—οικτος.

Βεβων.
Βεβληκει βεβωνα—Il δ. 492.
SYN. Μηρὸς. ηβη.

Βεβωνιαω.
Υπὸ των κοπων γαρ τω νεφρω βεβωνιω. Ar. R. 1313.

Βεγαῖος
Αιαν, αμαρτοεπὲς, βεγαῖε.—Il. ν. 824.
SYN. Αλαζονικὸς. βεεργετης. πολυπραγμων.

Βεδορος.
—Κακ' ηματα, βεδορα παντα. Hes. ε. 502.

Βεθερης.
Εν βεθερεῖ λειμωνι —Soph. Tr. 191.

Βεθορος.
Φασὶ τρεποντα βεθορω ταυρω δεμας. Aesch. Supp. 306.

Βεθυσια. Vid. Βοοκτασια.
—Μεγισταις ὑπο βεθυσιαις. Pind. Ol. 5.

Βεθυτεω.
—Ενθα βεθετεῖν μαλλον πρεπει. Eur. Hec. 260.

SYN. Βεσφαγεω, βεφονεω.

Βεθυτος.
Βεθυτον εστιαν αγιζων. Soph. Oed. C. 1565.

Βεκαῖος. Vid. Βοτηρ.
Εργατίνα βεκαῖε,—Theoc. 10. 1.

Βεκερως.
—Τας βεκερω παρθενε. Aesch. Pr. 590.

Βεκολεω.
Τον μεν βεκολεων,—Od. κ. 85.
Φοῖβε, σὺ δ' ειλιποδας ἑλικας βες βεκολεεσκες. Il. φ. 448.
—Ειπέρ τις αλλος βεκολεῖν τον δημιον. Arist. Ecc. 81.
SYN. Διαβεκολεω, βοσκω.—απαταω. καταθελγω.

Βεκολια.
Βεκολιας τ' επετελλεν.—Hom. M. 494.
SYN: Βεκολιον, επιβεκολιον, αγελη, αγελαιον.

Βεκολιαζω.
—Και αυτόθι βωκολιασδευ. Theoc. 5. 60.

Βεκόλος.
—Και βεκόλοι αγροιωται. Od. λ. 292.
SYN. Βοτηρ, βοοβοσκος, βενόμος, βοοτρόφος, βεκος, αγελαρχης, επιβεκολος.

Βεκρανος.
—Αλλοτ' ανδροιω τυπω—Βεκρανος. Soph. Tr. 13.
SYN. Ταυροκρανος.

Βελαῖος, βελαρχος, βελευτης, βεληφορος.
Ον Γογγυλατης εἷλε, βελαῖος, μυλεύς. Lyc. 435.
Δαναὸς δὲ πατηρ, και βελαρχος. Aesch. Supp. 12.
Ειπω βελευτῆσι.—Il. ζ. 114.
—Μή τις Αχαιων
Ενθαδ' επελθησιν βεληφορος—Il. ω. 651.
SYN. Επικριτης, συμβελος, φραδμων, συμφραδμων, προβελος, αρχιβελος.

Βελεια.
Παραδὲς ἑτερω την βελειαν. Ar. Th. 816.

Βελευματιον.
Βελευματιων, και γνωμιδιων. Ib. Eq. 100.
SYN. Διανοημα.

Βελευτηριον.
Ου δεδοιχ' ὑμᾶς, ἑως αν
Ζῆ το βελευτηριον. Ib. 394.
SYN. Βελεῖον, δικαστηριον. πρυτανεῖον, συνεδριον, αρχεῖον. ομηγυρις.
PHR. Μεγιστα δικης τεμενη. Ep.
Θεσμιος αυλη. Αγνὴν αλεξικακων δωμα θεμιστων.
Εις αγορὴν αγεροντο πολυθροον, ηχι γεροντων
Εις ἓν αγειρομενων πρωτοθρονος ἑζετο βελη. Non.

Ερυμά τε χωρας, και πολεως σωτηριον. Aesch

Βελευτικός.

Καθ᾽ ὁρᾶ τὸν ανδρα τῆς γυ-
ναικὸς εν βελευτικῳ. Ar. Av. 795.

Βελευτός.

Ος ποτε βελευτὸν γυὲς επί οἱ θανατον. Call. 5. 38.

Βελευω.

Βελὰς βελευει θειε παρὰ σηματι Ιλε. Il. κ. 415.

Ηδὲ κακὴ βελὴ τῳ βελευσαντι κακισ. Hes. ε. 264.

SYN. Βελευομαι, διαβελευομαι, συμβελευω, συμβελευομαι, επιβελευω, διασκεπτομαι, συσκεπτομαι, αγοραζω πρυτανευω, χρηματιζω. αναλογιζομαι, κοινολογεομαι, συμφραζομαι, παραφημι, μητιζομαι, μητιαω, συμμητιαομαι. εισηγεομαι.

Βελευμα,

—Αλλως φροντιδων βελευματα. Eur. Hec. 624.

Βελὴ.

—Διὸς δ᾽ ετελειετο βελὴ Il. α 5.

—Ηδὲ κελευσω—Βελῇ και μυθοισι. Il. δ. 323.

—Ουτ᾽ ενὶ βελῇ. Il. β. 202.

SYN. Συμβελὴ, συμβελευμα, συμβελευσις, συμβελια, διαβελια, διαβελιον, σκεψις, διασκεψις, φραδμοσυνη, φραδη, γνωμη, δηνος, ἡγημα, ιοτης, μυθος, μῆτις—αγορα—υπαγορια.

EPITH. Ασεμφὴς, ακριτος, αδικος, αλεξικακος, ακναμπτος, βραδυπες, δυσπειθὴς, δολια, δαιμονια, διχθαδια, εχεφρων, επιφρων, ευφρων, εσθλὴ, εοικυδης, θεσπις, θεοτερπὴς, κερδαλέα, κακὴ, κρυπταδια, κρατεροφρων, κενοφρων, μεγαλητωρ, νηκερδὴς, νημερτὴς, ολοὴ, πυκινὴ, πυκινοφρων, πειθημων, πολυφροντις, πολυτροπος, πολυμηχανος, πινυτοφρων, στυγερὰ, σκολιοφρων, σωφρων, συμφραδμων, τεχνημων, τρηχεῖα, ταχυπειθὴς, υψαυχην, ωκυνοος.

PHR.—Αλεξητειρα ερωτων. Nonn.

Βελημα, Βελησις.

—Το βελημ᾽ ὡς επ᾽ Αργειοις τό δ᾽ ἦν; Soph. Aj. 44.

Ει τολμα προσγενοιτο, βελησις θ᾽ ἁμα. Eur. Andr. 702

SYN. Γνωμη, εελδωρ, θελημα, θελησις, λῆμα, λῆσις, προθεσις, υποθεσις, προαιρεσις, σκοπος.

Βελιμιαω.

—Δῆλον ὅτι βελιμιᾷ. Ar. Pl. 874.

SYN. Βελιμαζω, βελιμωττω, λιμωττω, πεινάω, προσπειναω, βρωσειω.

Βελιος.

—Πρᾶξαι δεῖ τι βελιωτερον. Aesch. Ch. 670.

SYN. Βελευτικός.

Βελομαι.

Βελομ᾽ εγὼ λαὸν σοον εμμεναι.—Il. α 117.

SYN. Θελω, εθελω, θυμῶ, προθυμεω, προθυμεομαι, προκρινω, μενεαινω, χρηζω.—επεσί μοι.

Βελομαχος.

Ει σύ μὴ ἦς—ανδρὸς βελομαχε.—Ar. Pa. 1291.

Βελυσιος, Βελυτος,

Ερχομεναι σαθμόνδε βοες βελυσιον ὥρην. Arat.

Βελυτός.

Ημος δ᾽ ηελιος μετενισσετο βελυτόνδε. Il. π. 779.

Ημος δε τριτατον λαχος νυκτος αειρομενοιο
Λειπεται εξ ηες, καλεεσι δε κεκμηῶτες
Εργατιναι γλυκερόν σφιν αφαρ βελυτὸν ικέσθαι. Ap. 3. 1340.

Βενίς.

Ιλεομαι μεν Απιαν βενιν—Aesch. Supp. 123.

Βενῖτις.

Ιω γᾶ βενῖτι—Ib. 782.

SYN. Ορεινὴ.

Βενομος.

Βενομον εχων ακτάν Soph. El. 182.

Βεπαις.

Ων βεπαις ετι—Ar. V. 1201.

SYN. Νεος, εφηλιξ.—βεκόλος.

Βεπαλος.

Ει—τὰς γναθες τετων τις—
Εκοψεν, ὥσπερ βεπαλε. Ib. L. 361.

SYN. Ονος.

Βετεινα, Vid. Βεβρωσις.

Θηκατο βετεινα Τριοπεω γονον οικτρὸν ιδέσθαι. Call. 6. 24.

Βεπελατης. Vid. Βεκόλος.

Βεπελαται τε βοων. Ap. 4. 1342.

Βεπλανοκτιςος.

Ατης απ᾽ ακρων βεπλανοκτιςων λοφων. Lyc. 29.

Βεπληξ.

Θεινομεναι βεπλῆγι—Il. ζ. 135.

SYN. Βεπληκτρον, βεκεντρον, μαςιξ. πελεκυς.

EPITH. Αμφιτυπος, αμφιτομος, βαρυςομος, βαθυςομος, ευχαλκος, θηγαλέος, θοὸς, σιδαρός.

Βεπρῳρος.

Σφαγεῖς τ᾽ εχωρεν βεπρῳροι ποδῶν πάγος. Eur. Andr. 1134.

Βεπρασιον, (πολις τῆς Ηλιδος)

Οφρ' επὶ Βουπρασιου πολυπυρου βησαμεν ἱππυς. Il. λ. 755.
ΕΡΙΤΗ. Πολυβοτρυ.
Βυς.
—Και εννέα βῦς ἱερευσεν. Il. ζ. 174.
ΕΡΙΤΗ. Αγρονόμος, αγελαια, αδμητη, αργὸς, αιθων, αγραυλος, γεωμόρος, εννεωρος, ευκραιρης, ευκεραος, ευθηλος, ευρυκερως, ευρυμετωπος, ἑλιξ, ἑλικωψ, ειλιπυς, εριμυκος, εργατινης, λιπαρὸς, πίων, κρατερὸς, κεραὸς, κεραελκὴς, κερασφόρος, καλλικερως, ορθοκραιρης, οινοψ, ζατρεφὴς, ζωοτόκος, ὑποβρυχιος, ὑλονόμος, ὑλοφάγος, υγροπόρος, ταναιμυκος, φορβὰς, χαμευνας, ωμοφάγος.
PHR. Τριβων αροτρον. Theoc. Γῆς εργαλης, αροτήρ. Hes.
Βυσκαφεω.
Στερρᾷ δικελλῃ βυσκαφησαντος γονον. Lyc. 434.
Βυσαθμον, Βυσαθμος
—Λιπὼν δε βυσαθμ' Ιδαῖος Παρις. Eur. Hel. 29.
—Πότ' αμφὶ βυσαθμυς.—Ib. 363.
SYN. Βυσαδιον, βοοστασιον, βοαυλιον.
Βυστροφος.
Οι δ' εν μεταφρενοισι βυστροφοις χθονός. Lyc. 1438.
Βυσφαγεω, Βυφονεω. Vid. Βυθυτεω.
Βυσφαγεῖν ὡπλιζετο. Eur. El. 627.
Βυφονεον δε κατα κλισιας.—Il. η. 466.
Βυτηρ. Vid. Βοτήρ.
Αγρονομοις χαιρων—ηδέ τε βυταις. Orph. H.
Βυτομον.
Ενθεν βυτομον οξὺ.—Theoc. 13.35.
Βυτυπος.
Πλῆξεν,—βυτύπος ὡστε μεγαν κερααλκέα ταῦρον. Apoll. 4. 469.
SYN. Βυθυτης.
Βυφαγος.
—Και βυφάγος ἦλθε Κορωνος Orph. 136.
SYN. Φαγος, καταφαγος, φαγεσωρος.
Βυφονος.
Βυφόνε, μηχανιῶτα—Hom. M. 435.
Βυφονια.
Και κηκειδυ, και βουφονιων—Ar. N. 981.
Βουφορβεω.
—Εβουφορβουν ξενῳ. Eur. Alc. 8.
Βουφορβια, τα.
—Τα μειζονα
Νικῶσι πυγμὴν, και παλην βουφορβια. Ib. 1041.
Βουφορβός.
Βουφορβὸς ἡμῶν.—Ib. Iph. T. 265.

Βουφορτος.
—Βουφορτων κοιρανοι εικοσορων. Ep. Suid.
SYN. Πολυφορτος.
Βουχανδής.
Βουχανδὴς ὁ λεβης. Ib.
Βουχετιος.
—Ανερα βουχετιον. Call. Fr.
Βουχιλος.
Πᾶνες βουχιλου κραντορες Αρκαδιης. Ep. Suid.
SYN. Ευτροφος.
Βοῶπις.
—Βοῶπις ποτνια Ηρη. Il. α. 551.
SYN. Μεγαλοφθαλμος, ευοφθαλμος.
Βοωτεω.
—Γυμνὸν δε βοωτεῖν. Hes. ε. 389.
Βοωτης.
—Και οψε—δυοντα Βοωτην. Od. ε. 272.
ΕΡΙΤΗ. Χαλαζηεις, ὑγροχιτων, αρκτοφυλαξ.
PHR.—Λυκαονιης ελατὴρ Αρκτῴος αμαξης. Nonn.

B P

ΒΡΑΒΕΙΑ.
—Ὁπως κλυοιμί σου—κοινὰς βραβειας. Eur. Ph. 463.
Βραβεῖον. Vid. Αεθλον.
Βραβεῖον αρετῆς εσιν ευπαιδευσια. Sent.
Βραβεὺς, βραβευτής.
—Συ δ' ἡμῖν τοῦ φονου γενοῦ βραβεύς. Eur. Or. 1070.
Μοῦνος εφυς αφανῶν εργων φανερῶντε βραβευτής. Orph. H.
SYN. Επισατης, οικονομος, διοικητὴς, αγωνιος, αγωναρχης.—διαιτητὴς, δοξασὴς, διαγνωμων. ραβδουχος.
ΕΡΙΤΗ. Φιλομαχος, δωρηματικός.
Βραβευω.
—Παντ' επακουεις, παντα βραβευεις. Orph. H.
SYN. Αγωνοθετεω. διανεμω, επιψηφιζομαι, ιθυνω, κυβερναω, διαιταω.
Βραβυλον.
Ορπακες βραβυλοισι καταβριθοντες εραζε. Theoc. 7. 146.
EXP. Κοκκυμηλον, Δαμασκηνόν.
Βραγχια, τα.
Ω μοι, ὁτ' ουκ ετικέν μ' ἁ ματηρ βραγχι' εχοντα. Ib. 11. 54.
Βραδυνω.
—Ην δε βραδυνῃ—πᾶσα χαρις κενεή—Ep. l. 1.

 SYN.

SYN. Επιβραδυνω, δηθυνω, μελλω, διαμελλω. διατριβω, ανατιθεμαι, αναβαλλομαι, οκνεω, ελιννω, ανελιννω.

Βραδύς.
—Κιχανει τοι βραδὺς ωκύν. Od. θ. 329.
SYN. Μελλητὴς, μωλυς, νωθρὸς, ιωχελὴς, σχολαῖος, χρονιος.

Βραδυπους.
—Σπευσω βραδυπουν
Ηλυσιν αρθρων προτιθεισα. Eur. Hec. 65.

Βραδυτης.
—Βραδυτῆτί τε, νωχελιῃτε Il. τ. 411.
SYN. Αργια, αναβολὴ, σχολαιοτης, οψισμὸς αεργηστια, ναθεια. νωχελιη.

Βραζω, βρασσω, βρασσομαι.
Ποντος Ιαπυγιους εβρασ' επι σκοπελους. Ep. Suid.
Αλλά τε οἱ βρασσων τε νεος, λεπτὴ δέ τε μῆτις. Il. κ. 226.
—Ὑδωρ βρασσομενον—Ap. 2 323.
SYN. Αναβραζω, αναβραττω, αποβραζω, Ζεω, παφλαζω, βρεμω, σκαριζω, φλυζω, αναβαλλω, κυμαινω, κυματιζομαι.

Βρακος.
Πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες
Φορεοισ' ὑδατινα βρακη. Theoc. 28. 11.
SYN. Ῥακος.—ἱματιον πολυτελές.—περισκελῆ τά.

Βρασμὸς.
Εστησε κρατερῶς βρασμὸς γαιης αποπεμψας. Orph. H.
SYN. Βρασμα. εκβρασμὸς, αναβρασις, αμπωσις. κλυδων. ζεσις, εκζεσις, αναζεσις, καχλασμα.

Βραχιων.
Ἡ ῥ' ιδε γυμνωθεντα βραχιονα—Il. μ. 389.
SYN. Σαῦρος, μυων, ωλενη.
EPITH. Αταρτηρὸς, ανικητος, ατειρὴς, κρατερὸς, σθεναρος, μενεπτολεμος, καλλιπηχυς, στερεὸς, στιβαρὸς, πολυκυδηεις, πρυμνὸς.
PHR. Ὁ νευρωδης τοπος.

Βραχύς.
—Ημερας μερος βραχύ. Soph. Ph. 84.
Βραχύν τιν' αιτῶ μυθον—Soph Oed. C. 1224.
SYN. Βαιὸς, βραχυτελὴς αδρανὴς, ολίγος, τυτθὸς. συντομος.

Βραχυπτολις.
—Και βραχυπτολίς—Κριμισσα—Lyc. 911.

Βραχυσιδηρος
Βραχυσιδαρον ακοντα παλλων. Pind. Nem. 3.

Βραχυφεγγιτης.
Και βραχυφεγγιτου λυχνου σελας—Ep. Suid.

Βραχυσυλλαβιη.
—Εμοι δ' ὦ 'ναξ, ἡ βραχυσυλλαβιη. Call. Ep. 13
SYN. Βραχυλογια, βραχυμυθια, λακωνισμὸς.

Βραχω
—Βραχε τευχεα ποικιλα χαλκῳ. Il. μ. 396.
SYN. Δουπεω, βρεμω, απυω.

Βρεγμα. Βρεχμος
Κερμαδιῳ πληξας κατὰ βρεγματος—Hom. B. 225.
—Επὶ βρεχμόν τε και ωμους. Il. ε. 586.
SYN. Βρεγμὸς, βρεχμα.

Βρεμω, Βρεμομαι.
Χερσῳ ῥηγνυμενον μεγαλα βρεμει—Il. δ. 425.
—Ως ὅτε κῦμα—βρεμεται—Il. β. 210.
SYN. Εμβρεμομαι, βρομεω. επιβρεμω, ηχεω, κτυπεω, βραχω. βριμαω, βριμοομαι, βρυχω, περιβρυχομαι, ταρασσω, φριμασσομαι, ορμαω, μαινομαι, ερυαττω, βρενθυομαι.

Βρενθυομαι.
Ὅτε βρενθυειτ' εν ταῖσιν ὁδοῖς.—Arist. N. 361.
SYN. Βρεμω, καυχαομαι, επαιρομαι, μορμυρω, γογγυζω, τρυζω, ὑποφωνεω. οργιζομαι.

Βρεταννοι.
Τους τραφεν αγρια φῦλα Βρεταννων αιολονωτων. Opp.
EPITH. Αρηϊφιλοι.

Βρεταννίς.
—Δισσαὶ νῆσοι εασι Βρετανίδες αντια Ρηνου. Dionys. 566.

Βρετας. Vid. Αγαλμα
Ξεσσε δ' επισαμενως βρετας ἱερὸν—Orph. 607.
EPITH. Αγνὸν, ευποιητον, ευρυθεμεθλον.

Βρεφος.
Βρεφος ειμὶ, μη φοβῆσαι. Anac. 3. 11.
—Βρεφος ἡμιονον κυιεουσαν. Il. ψ. 266.
SYN. Παιδιον, νηπιος, νηπιαχος. Εμβρυον.
EPITH. Αρτιγενὲς, αρτιτοκον, αναρθρον, ἀταλὸν, νεογιλὸν, νηπιον. επιμαστιδιον, οβριμοπατρον, ποικιλομορφον.
PHR.—Κρυφιης αυταγγελον ευνῆς. Nonn.

Βρεφοκτόνος.
Βρεφοκτονος Παλαιμων—Lyc. 229.
SYN. Παιδοκτόνος.

Βρεχω.
—Βρεχε θεῶν βασιλεὺς—πολιν. Pind. Ol. 7.
SYN. Αναβρεχω, αποβρεχω. εμβρεχω, επιβρεχω, αρδω, διεμαι, διινω, διυγραινω, καθυγραινω, νοτιζω, κατανοτιζω, διαινω, διατεγγω, ομβρεω.

Βριαρ'ς.
Εν κορυθι βριαρῃ —Il. π. 413.
SYN. Ισχυρός. αγηνωρ, κρατερὸς, σθεναρὸς, ευρωςος, αγριος, βαρὺς, ςερεὸς, φοβερὸς, ευσθενὴς

Βριαρεὺς, Βριαρεως.
Ον Βριαρεων καλεεσι θεοὶ, ανδρες δέ τε παντες
Αιγαιωνα,—Il. α. 403.
EPITH. Εκατογχειρος, ευπαλαμος, μεγαθυμος, πολυπηχυς.

Βριαω.
Εξ ολιγων βριαει, καὶ πολλῶν μειονα θηκεν.
Hes θ. 447.
SYN. Ισχυροω, αναιρω, μετεωριζω—οιδαινω.

Βριζω.
Ενθ' εκ αν βριζοντα ιδοις Αγαμεμνονα δῖον. Il. δ. 223.
SYN. Νυςαζω, ηρεμεω, ευθηνεω, ὑπνωττω.

Βριηπυος
—Βριηπυος οβριμος Αρης. Il. ν. 521
SYN. Μεγαλοφωνος, κελαδεινὸς, κεκραχτης.

Βρῖθος, Βριθοσυνη
Τι δ' εςι; μεῖζον βρῖθος, η παρος γ' εχει. Eur. Tro. 1050.
—Πεσε δη λιθος εισω—Βριθοσυνη. Il μ. 460.
SYN. Εμβριθεια, βαρος, βαρυτης, δεινοτης, αινοτης, ογκος, σεμνοτης, χαλεποτης.

Βριθύς.
—Λαζετο δ' εγχος
Βριθὺ, μεγα. ςιβαρὸν —Il. ε 746.
SYN. Βαρὺς, εμβριθὴς. δεινὸς, καταπληκτικός.

Βριθω.
Ωδε γαρ εβρισαν Λυκιων αγοὶ—Il. μ. 346.
—Βριθησι δε δενδρεα καρπῷ. Od. τ. 112.
Η χειρὶ βριθεις, η μακρȣ πλȣτȣ βαρει. Soph. Aj. 130.
SYN. Επιβριθω, διαβριθω, αποβριθω, βαρυθω, βαρυνω, επιβαρεω, βαρυνομαι, δυσχεραινω, χαλεπαινω —ευθενεω. ισχυω.

Βριμαω.
Ως' ει σὺ βριμησαιο—Ar. Eq. 851.
SYN. Βρεμω. απειλεω. οργιζομαι. βρενθυομαι, επιβριμαομαι.

Βριμη.
Μηδειης βριμη πολυφαρμακȣ—Ap. 4. 1677.
SYN. Αλκή. πολυδυναμια. ισχύς.

Βριμηδὸν. (Adv.)
Αχνυμενης βριμηδὸν απὸ φρενὸς οἶκτον ανελκων. Nonn.
SYN. Βρυχηδὸν.

Βριμώ. Vid. Περσεφονη.
Βριμȣς τ' ευδυνατοιο γονάς.—Orph. 17.

Βρισαρματος.
Αρης ὑπερμενετα, βρισαρματε—Hom. VII. 1.

Βρισαυχην.
—Βρισαυχενες ανδρες. Dolsc.

Βρισηὶς.
Βρισηὶς—ικέλη χρυσῃ Αφροδιτῃ. Il. τ. 282.
EPITH. Ηϋκομος, ευπλοκαμος, καλλιπαρηος.
PHR. Κȣρη Βρισῆος—ακȣ́α θεῆσι. Hom.

Βριτομαρτις
Ελλοφόνον Βριτομαρτιν, εϋσκοπον,—Call. 3.190.
SYN. Αρτεμις.—Γορτυνὶς, Δικτυννα.

Βρογχος.
Βρογχον απορρηξας.—Theog. 1095.
SYN. Ασφαραγος, τραχηλος.

Βρομεω.
—Ως ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ ενι βρομεωσι—Il. π. 642.
SYN. Βρεμω, βριμαω.—ηχεω.

Βρομιος (Vid. Βακχος.)
Βρομιε, και Σεμελης παῖ. Ar. Th. 1000.
Αρτεμι, Τιτανις, Βρομια.—Orph. H.

Βρομος.
—Και ἱμεροεις βρομος αυλῶν. Hom. M. 471.
—Πυρὸς βρομος αιθομενοιο. Il. ξ. 396.
SYN. Βρυχὴ, ἦχος, φριμαγμὸς, μολπος, ορυμαγδὸς

Βροντᾶιος.
Ζευ βρονταῖε, κεραυνιε,—Orph. H.

Βρονταω.
Βροντησας δ' αρα δεινὸν, αφῆκ' αργῆτα κεραυνόν. Il. θ. 133.
SYN. Εκβρονταω, καταβρονταω.
Βρονταιοις παταγοισι Διὸς μυκησατο σαλπιγξ'
Αθανατη δ' ὑψιςος απ' αιθερος ιαχεν αυδῆ.
Apollin.
Αςραπτει δε σελας νεφεων παταγοδρομῳ αυδῆ.
Orph.

Βροντὴ.
—Χαῖρεν δε κληηδόνι δῖος Οδυσσεὺς
Ζηνὸς τε βροντῇ.—Od υ. 121.
SYN. Βροντημα.—αυδὴ.
EPITH. Αμειπυρος, ακαμαντοπȣς, ατερμονος, βαρυηχης, βαρυδȣπος. πολυηχης, σονεεσσα, ηνεμοφοιτος, δεινὴ, θεια, πληκτος.
PHR. Ουρανιη σαλπιγξ. Tryph.
Βαρυβρομος ηχώ. Eur.
Αιθεριον μυκημα—
Και παταγον βροντᾶιον αμειβομενων νεφελαων.
——Ζαθεων απὸ κολπων
Βροντaιη βαρυδȣπος επεκτυπεν αιθερος ηχὼ
Nonn.

Βροντησικέραυνος.
—Νεφέλαι βροντησικεραυνοι. Ar. N. 264.
Βρότειος, Βροτεος, Βροτησιος. Vid. Ανδρομεος.
Βροτειον ουδεν μαντικης εχον τεχνης. Soph. Oed. T. 728
Φωνη δε βροτεη κατερητυε,—Od. τ 545.
Βεβλησεται τις θεων βροτησια χερι. Eur. Or. 271.
Βροτοεις.
—Φερει δ' εναρα βροτοεντα Il. ζ. 480
SYN. Αιμοβαφης, ημαγμενος. λυθρωδης.
Βροτος.
Αλλ' υδατι νιζοντες απο βροτον αιματοεντα. Il η. 425.
SYN. Αιμα. λυθρον. ιχωρ.
Βροτος,
Ουκ αν επειτ' Οδυσηι γ' εριζησειε βροτος αλλος. Od. τ, 285.
Βροτοι.
—Βροτων ειδωλα καμοντων. Od. λ. 475.
EPITH. Ανημεροι, ασθενεες. αδρανεες, αλαοι, αιμοχαρεες, δολοφρονες, διεροι. δειλοι, δυσμενεες, ζαοι, κακεργοι, ισιοι, ουτιδανοι, οιζυροι, μογεροι, πολυπονοι, πολυκλαυτοι. πολυσπερεες, παντλημονες, παντολετηρες, πονηροι, πηλογονοι χαμαιγενεες, ταλαιες, ταλαιπωροι, υψιφρονες, ποικιλομητιες. φιλοπολεμοι, επιχθονιοι. ρεια—φθινυθοντες. Vid, ανθρωποι.
Βροτοκτονεω.
Βροτοκτονουντας εκ δομων ελαυνομεν. Aesch Eum. 424.
SYN. Ανδροφονεω.
Βροτοκτονος Vid. Ανδροκτονος
Αρες — Οπλοχαρης αδαμαστε, βροτοκτονε. — Orph. H.
Βροτολοιγος.
Αρης τε βροτολοιγος—Il. ε. 518.
Βροτοσκοπος.
—Βροτοσκοπων Μαιναδων. Aesch. Eum. 503.
Βροτοσσοος.
—Βροτοσσοος θεσκελα πετρα. Orph. L.
Βροτοστυγης.
—Γοργονες βροτοστυγεις. Aesch. Pr. 798.
Βροτοφθορος.
—Σκυλα μεν βροτοφθορα — χαιρεις ορωσα. Eur. Fr.
Βροτοω.
—Βεβροτωμενα τευχε' εχοντες Od. λ. 41.
SYN. Αιμασσω.
Βροχθος.
Ως μελι τοι γλυκυ τουτο κατα βροχθοιο γενοιτο. Theoc. 3. 54.
SYN. Βρογχος.—λαιμος.

Βροχος.
Η δ' εβη εις Αϊδαο πυλαρταο κρατεροιο,
Αψαμενη βροχον αιπυν αφ' υψηλοιο μελαθρου. Od. λ. 277.
SYN. Αγχονη. σχοινος.
EPITH. Αργαλεος, δυσλυτος, ευστρεπτος, ευστρεφης, ειαυχενιος. κρυφιος, λυγρος, κρεμαστος, νευρινος, παναφυκτος.
Βρυαζω.
Περικριμπτα βρυαζεις Aesch. Supp. 885.
—Θαλιαισι βρυαζεν. Orph.
SYN. Βλαστανω, ακμαζω, ανθεω, θαλλω — αγαλλομαι
Βρυγμος Vid. Βρυχη.
—Και αθανατων απο βρυγμων. Sibyll.
Βρυκω.
Βρυκουσα—μου τας δακτυλους. Ar. L. 369.
SYN. Δακνω, αποτραγω, βρυττω. εσθιω.
Βρυλλω.
—Βρυλλων το καθ' ημεραν. Ib. Eq. 1123.
SYN. Υποπινω, μεθυω φιλοποτεω.
Βρυον.
Στρωσαμενοι βρυον αιον υπο πλεκταις καλυβαισι. Theoc. 21. 7
SYN. Φυκος, φυκιον, μνιον.
EPITH. Ελαφρον, λευκον, θαλασσιον.
Βρυτον.
Κακ τωνδ' επινες βρυτον. ισχναινων χρεια. Aesc. Fr.
SYN Βρυτος. ζυθος. οινος κριθινος.
Βρυχαναομαι, Βρυχαομαι.
Ως ο νοσω λυσση εσφαλμενα βρυχανααται. Nic.
—Γοερη βρυχησατ ανιη. Apoll. 3. 19.
SYN. Βρυχω. βριμαζω. αλαλαζω, μυκαομαι. κλαυθμυριζω, ωρυομαι
Βρυχη, Βρυχημα.
—Βρυχη δ' υπετελλετ' οδοντων. Ap 2. 83.
—Μυκηθμοισι και βρυχημασι. Aesch. Fr.
SYN. Βρυχηθμος. βρυγμος, βρυγημα, βρομος, ωρυγη, ωρυθμος, ωρυωμα. βριμαγμος, φρυαγμα.
Βρυχιος.
Βρυχια δ' ηχω παραμυκαται βροντης. Aesch. Pr. 1081.
—Αλμην βρυχιον. Ib P. 397.
SYN. Βρυχωδης, βρυχιον.
Βρυχω.
Βεβρυχεν μεγα κυμα ποτι ροον—Il. ρ. 264.
SYN. Βρυττω, καταβρυχω, επιβρυχω, αναβρυχαομαι, βρυχαομαι, βρεμω, τρυζω, κατατριζω, κριζω, λιγγω, σιζω, ροιβδεω, ροιζεω, σμαραγεω.

Βρυω,

Βρυω.
—Καί τε βρύει ανθεῖ λευκῷ. Il. ρ. 56.
SYN. Βρυαζω, αποβρυω, επιβρυω, γεμω, αναβρυχω, εκρεω, αποῤῥεω, επιρρεω, πηγαζω, αναβλυζω, πηδαω, ανιημι, ανθεω.
Βρυωνὶς.
—Ῥιζαστε βρυωνίδος—Nic.
SYN. Βρυωνια.
Βρωμη, Βρῶσις, Βρωτύς.
Αλλ' αγετ' εσθιετε βρωμην—Od. κ. 460.
—Βρῶσίν τε ποσιντε—Od. α. 191.
Υμεῖς δ' εις βρωτὺν οτρυνετον—Il. τ. 205.
SYN. Βρῶμα, καταβρᾶμα, εδεσμα, τρωξιμον, το.
EPITH. Ανθεμοεσσα, εὔδροσος, θυμηδής.
Βρωμαομαι, Βρωμεω.
Βρωμησαμενος τῦ σῦ δινυ—Ar. V. 616.
SYN. Ογκαομαι. μυδαω.—σηπομαι.—δυσωδεω.
Βρωμι, Βρωσκω.
—Επὶ δε γλυκὺ κηριον εβρως.. Call. 1. 49.
Βεβρωκὼς κακὰ φαρμακα.—Il χ. 94.
SYN. Βεβρωθω, βιβρωσκω, αναβρωσκω, βρυκω, εσθιω, δαπῖω, εδομαι, δαινυμαι, τενδω. τρωγω, φαγω.
Βρῶμος.
Και χῆνες κλαγγηδὸν επειγομεναι βρωμοιο. Arat.
SYN. Νομη—κακωδια, δυσωδια, δυσοσμια.—οζη. ψωα.—αποφορά. σαπροτης.
Βρωσιμος, Βρωτός.
Ουκ ἦν αλεξημ' ὐδὲν, ὐδὲ βρωσιμον. Aeſch. Pr. 478.
—Και εξεθρεψατο βρωτοῖς. Hom. B. 30.
SYN. Εδωδιμος, τρωξιμος.—πυρναῖος.
Βρωτὴρ.
Βρωτῆρας αιχμὰς σπερματων ανημερυς.. Aeſch. Eum. 806.
—Βρωτῆρες οδόντες.—Nic.

Β Υ

ΒΥΒΛΙΝΟΣ.
—Ὅπλον νεὸς αμφιελισσης Βυβλινον.—Od. φ. 391.
—Ανῶξα δε Βυβλινον αυτοῖς Ευωδη, τετορων ετεων.—Theoc. 14. 15.
Βυβλος.
Βυβλυ δε καρπὸς ὐ κρατεῖ σαχυι—Aeſch. Supp. 768.
SYN. Παπυρος.—χαρτης. βιβλος.

Βυζω.
Νηματος ασκητοιο βεβυσμένον—Od. δ. 134.
SYN. Αναπληθω—βυω.—κλαυθμυριζω.—καλυπῖω.
Βυθιζομαι.
SYN. Καταβυθιζομαι, καταποντιζομαι.
PHR. Θανεῖν βρυχιον μορον.
Διερῷ τυμβευετο ποτμῷ. Nonn.
Ωρη γάρ σε πεδησεν ανεγγυος· ὑγρα δε την σην Κυματ' εφ' ἱμερτὴν εκλυσεν ἡλικιην. Anac. Ep.
Βυθιος.
Νηρηΐδες—βυθιαι—Orph. H.
SYN. Βαθύς. ενυδρος.
Βυθὸς.
Τῦτον απεπνιξεν Φυσιγναθος ες βυθὸν αξας. Hom. B. 117.
SYN. Βαθος.—δινη.
EPITH. Βαθυκυμων, ἁγνὸς, ὑγροχιτων, μιαιφόνος.
Βυκτης.
—Βυκταων ανεμων κατεδησε κελευθα. Od. κ. 20.
SYN. Αελλὴς, ηχηεις—αθρεως-πνεων.
Βυρσα.
Θωρηκας δ' εἶχον καλαμοσεφεων απὸ βυρσῶν. Hom. B. 126.
SYN. Βυρσις, δεψα, βυδεψιον, κατῖυμα, σκυτος, δερμα. δερρις, δερας. κωδιον, νακος.
EPITH. Λασιαυχην, επαυχενια, βριαρά.
Βυρσαιετος.
—Βυρσαιετος αγκυλοχηλης. Ar. Eq. 197.
Βυρσινη.
—Αλλὰ βυρσινην εχων. Ib. 59.
EXP. Ῥυτῆρα, ἱμᾶντα.
Βυρσοδεψεω.
Ὁ δε βυρσοδεψεῖ—Ib. Pl. 167.
Βυρσοδεψης, Βυρσοπωλης.
—Βυρσοδεψην Παφλαγονα Ib. N. 581.
—Βυρσοπωλης Παφλαγων. Ib. Eq. 136.
SYN. Βυρσεὺς, σκυτεὺς, σκυτοτόμος, σκηνορραφος.
Βυρσοτενής.
Τυμπανά τε λαβετε βυρσοτενῆ. Eur. Hel. 1363.
Βυσσινος.
Κολπῳ φερυσα βυσσινυ πεπλωματος. Aeſch. S. T. 1047.
Βυσσοδομευω.
—Κακὰ φρεσὶ βυσσοδομευων, Od. θ. 273.
SYN. Μηχαναομαι, επιβυλευω.
Βυσσόθεν.
Κυλινδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα. Soph. An. 597.

SYN. Πυθμενόθεν, αρδην, προθελυμνον, κατακρας.

Βυσσὸς, Βυσσωμα. Vid. Βαθος.

Ηδε μολυβδαινη ἱκελη, ες βυσσον ορȣσεν. Il. ω. 80.

Ευκλωςοισι λινȣ βυσσωμασι—Ep. l. 6.

Βύσσος.

—Βυσσοιο καλὸν συροισα χιτῶνα. Theoc. 2. 73.

Βυσσοφρων.

—Τινει μῦσος χρονῳ κλυτὴ βυσσοφρων Ερινύς. Aesch. Ch. 650.

Βυω.

Χρισιμ τῶν ταῦτα ποιειν
των εβυεν το ςομα. Ar. Pa. 644.

SYN. Αποφραττω, επιφραττω, συμφραττω, εμφραττω, επιβυω, εμβυω, αποβυω, επιλαμβανω, πωμαζω, αποφραγνυω, παραθριγκιζω, παρεμπλαττω, φιμοω, βυζω. καλυπτω.

B Ω

ΒΩΚΟΣ.
Η καλὰς αμμε ποῶν ελεληθει βῶκος αοιδάς. Theoc. 10. 38.

SYN. Βȣκαῖος, βȣκόλος.

Βωλαξ, Βῶλος.

—Ειςατο γαρ οἱ
Δαιμονιη βωλαξ επιμαστιος,—Ap. 4. 1734.

—Εικοι δ' ὑπὸ βῶλος αροτρῳ. Od. σ. 373.

SYN. Χονδρος, αρȣρα. αγρός. ογκος.

EPITH. Διερὰ, βαθεῖα. δνοφερὰ, διψάς.

Βῶμος.

Ου γάρ μοι ποτὲ βῶμος εδευετο δαιτὸς εἴσης. Il. δ. 48.

SYN. Θυμελη, ερανη—τεμενος. βασις. θυσιαςηριον.

EPITH. Απειθὴς, ακηρατος, αγακλῆεις, αναιμακτος, αρηρὼς, ανδροφόνος, αιθωψ, Δελφεῖος, ευαγὴς, ευοδμος, εναργὴς, ευκεραος, ευγλυπτος, ευδμητος, Ερκεῖος, ερευθομενος, επακτιος, εμπυρος, θεοδμητος, θεοκλητος, θεοτερπὴς, θυηεις, θυωδης, ἱερὸς, κυκλιος, κνισσηεις, περικαλλὴς, σκιοεις, νεοδρεπτος, πολυκνισσος, πολυξενος, πανακηρατος, μαντεῖος, φλογερός.

PHR. Θεοκτιςον λιθινον βωμοῖο θεναρ. Pind.

Βωμιος.

—Και βωμιος ἑδρη. Orph. 990.

Βωμολοχευμα.

Οιοῖσι μ', ὦ πονηρε,
Βωμολοχευμασιν ταραττεις; Ar. Eq. 898.

SYN. Κολοκευμα, απατη, βωμοκευμα, βωμολοχια, πανȣργευμα.

Βωμολοχευω.

Ει δέ τις αυτῶν βωμολοχευσαιτο. Ib. N. 966.

SYN. Βωμολοχεω, κακȣργεω.

Βωμολοχος.

—Και βωμολοχος. Ib. 907.

SYN. Βωμαξ, κακȣργος, γελωτοποιὸς, ασεβὴς, ἱεροσυλος, θεοσυλος, θεοσυλὴς, θυαρπαξ.

Βωςρεω.

—Βωςρεῖν δὲ Κραταιῒν. Od. μ. 124.

SYN. Επικαλεω, βοαω.

Βωτης, Βωτωρ. Vid. Βοτὴρ.

Ηυθον τοι βῶται, τοὶ ποιμένες.—Theoc. 1. 80.

Ειπερ γάρ χ' εὕρησι παρ' αυτόφι βωτορας ανδρας. Il. μ. 302.

Βωτινης.

Οιȣς βωτινησιν ενι κρυπτȣσι γυναῖκες. Call. Fr.

Βωτιανειρος.

—Εν Φθιῃ εριβωλακι βωτιανειρῃ. Il. α, 155.

SYN. Θρεψηνωρ.

ΓΑΓΑΤΗΣ.
Φευγει και κνισσησι γαγατην ερνυμενησι
Τειροντα θνητες εχεπευχει παντας αυτμη.
Χροιη δ' αιθαλοεις, πλατυς, ου μεγας επλετ' ιδεσθαι.
Καρφαλεη δ' ικελον πευκη φλογα διαν ορινει
Αλλ' ολοον ποτι ρινας αγει μενος. κ. λ. Orph. L.

Γαγγαμον.
—Μεγα δουλειας γαγγαμον. Aesch. Ag. 369.
S.Y.N. Γαγγαμη, σαγηνη, αμφιβληστρον.

Γαγγης.
—Μελανδινην ανα Γαγγην. Dionys. 577.
EPITH. Χρυσαυγης, ευρρειτης.

Γαια.
Αλλ' υμεις μεν παντες υδωρ και γαια γενοισθε. Il. η 99.
SYN. Αια.—ερα, κλιμα, πατρίς.
EPITH. Απειρων, απερεσια, απειριτος, αγασαγυς, ανθουσα, ανθεμοεσσα, αμπελοεσσα, απαλη, αιπεινη, ακινητος, αναλης, ανυδρος, αλιεργκης, αλιπλαγκτος, ακαρποφορος, αμαλλοτοκος, βαρεια, βαθυκρηπις, βαθυκολπος, βιαρκης, βωτιανειρα, δνοφερα, διψας, εριχυδης, εριβωλος, ερατεινη, επηρατος, εριθαλης, ερεμνη, ευρυχλος, ευρυστερνος, ευρυοδεια, ευρυπεδος, ευρυχορος, ευκαρπος, ευωδιν, ευσταχυς, ευλαχανος, ηυθεμεθλος, θαλερα, κλεινη, κυανεη, κωφη, καρποδοτειρα, καρποτοκεια, ζωοτοκος, ζαθεη, λαοβοτειρα, μελαμφυλλος, μελαινα, μελανοχροος, μεσομφαλος, μεταλλοχρυσος, ολοη, οινοφυτος, ορεστερα, οπωροφορος, ξηρα, ξεινη, ολβιομοιρος, πολυπτολις, πολυφορβος, πολυυμνητος, πολυμοχθος, πολυθρεμμων, πολυμετρος, πολυδωμος, πολυβοσκος, πολυδροσος, πολυδενδρεος, πολυκαρπος, πολυμητηρ, παγγενετειρα, παμμητειρα, πλατυνωτος, πελωρα, πιων, ποιητοεσσα, πυροφορος, παμφαγος, στυγερα, στερεη, σιδηροφορος, σφαιρηδος, τελεσσιγονος, τραφερα, τροχοειδης, φερεσβιος, φυσιζοος, χλοηφορος, ψαμαθωδης.

Γαια.
Πρωτον μεν ευχη τηδε πρεσβευω Θεων
Την πρωτομαντιν Γαιαν. Aesch.
Παμβωτι Γα ματερ αυτου Διος. Soph.
Μητερα βροτων. Dionys.
Γαια θεα, μητερ μακαρων θνητων τ' ανθρωπων,
Παντροφε, πανδωτειρα, τελεσφορε, παντολετειρα,
Αυξιθαλης, φερεκαρπε, καλαις ωραισι βρυουσα,
Εδρανον αθανατου κοσμου, πολυποικιλε κουρη.—
Αϊδια, πολυσεπτε, βαθυστερν', ολβιομοιρε,
Ομβροχαρης,—χαιρουσα χλοαις πολυανθεσι, δαιμον. Orph. H.

Γαιηγενης.
—Γαιηγενη εισατο λαον. Apoll. 3. 1185.
SYN. Γηγενης, γηγενετης, χθονοπαις, πηλογονος.

Γαιηιος.
—Τιτυον γαιηιον υιον. Od. η. 324
SYN. Γεωδης, γεηρος, γηινος, γηιος, γεωμιγης, εγγειος, επιγειος, επιχθονιος, ουδαιος, χθονοσιβης, χοϊκος.

Γαιηοχος.
Αλλα Ποσειδαων γαιηοχος—Il. ν. 49.
—Γαιηοχε κυανοχαιτα. Il. ο. 174.
SYN. Γεαοχος, γαιηοχος. Εννοσιγαιος, Ποσειδων.

Γαιοδατης.
Γαιοδαται και σπαρτα διηνεκες ευτε βαλωνται. Call. Fr.
EXP. Οἱ αρχιτεκτονες.

Γαιω.
Ος ρα παρα Κρονιωνι καθεζετο κυδει γαιων. Il. α. 405.
SYN. Αυχεω, γηθω, γαυριαω, αβρυνομαι.

Γαλα.
—Και επ' ακρητον γαλα πινων. Od. ι. 297.
SYN Γλαγος.
EPITH. Αμβροσιον, αμελγομενον, αργινοεν, γλυκερον, λιαρον, λευκον, λαρον, ευαρτον, ευποτον, ευπηκτον, εντεταμενον, θεσπεσιον, καλον, νεοβδαλτον, νεκταρεον, παιδοκομον, πολιον, πιον, φερεσβιον, χιονεον.
PHR. Αργεννη ικμας μαζων.
Αργεννη χυσις γαλακτος ολκου.
Χιονωπες εερσης. Nonn.

Γαλαθηνος.
Νεβρους κοιμησασα νεηγενεας γαλαθηνους. Od. δ. 336.
SYN. Γαλακτικος, γαλακτινος, γαλακτωδης. επιμαζιος, υποτιτθιος.

Γαλακτοποτης.
Εμολε γαλακτοποτας ανηρ. Eur. El. 169.

Γαλακτιτης.
Αλλοι δ' εσκηψαντο Γαλακτιδα ξεξοχον ειναι
Κικλησκειν πετρην, εθι τοι τριψαντι γαλακτος
Εκπροραει λευκοιο πανεικελος εκ δ.ειν ιχωρ.
Orph. L.

Γαλατεια.
—Και αγακλειτη Γαλατεια. Il. σ. 45.
EPITH. Βυθια, εναλια, ειδαλιη, ... λευκη.

Γαλαται.

Γαλαται. Nom. pr.
Γαιης ει Γαλατων μηδ᾽ ανθεα —Ep. l. 2.
Γαλεη. Γαλῆ
—Γαλεης κινδυνον αλυξας Hom. B. 9.
Τὴν δ᾽ ἐκ γαλῆς δυςηνον οἰζυρὸν γενος. Sim.
SYN. Γαλεὸς, ικτὶς, αιλερος.
EPITH. Αγριωπὸς, μυοκτόνος, παμφάγος.
Γαλεωτης.
Απὸ τῆς ὀροφῆς νυκτωρ γαλεωτης κατεχεσεν. Ar. N. 173.
SYN. Γαλεὸς, ασκαλαβωτης, κωλωτης.
Γαληνη. Γαληναιη.
—Ηδὲ γαληνη—επλετο νηνεμιη. Od. μ. 169.
Οι δε γαληναιη πισυνοι—Apoll. 1. 1156.
SYN. Γαληνισμὸς, γαληνοτης, αιθρη, αταραξια.
EPITH. Ακυμαιτος, αφλοισβος, ανηνεμος, ακλυςος, αχαλινος, γελοωσα, ευκηλος, εχεινης, λιπαρὰ, λευκὴ, κυδιανειρα, μαλακὴ, μειλιχια, ηπιοδωρος, σιγαλεα, φαιδρὰ, φιλοζεφυρος.
PHR. Ληξις ορινομενων ανεμων.—αμφὶ γαρ αιθὴρ
Νηνεμος εςορεσεν δινας, κατὰ δ᾽ ευνασε ποντον. ιδ.
Γαληνιαω.
—Αταλοῖσι γαληνιοωσα δρομοισι. Orph. H.
SYN. Γαληνιζω, διαγαληνιζω, ατρεμιζω, ευδιαω, ευδιαζομαι. γαννυμαι, χαιρω.
Γαληναῖος, Γαληνός.
—Εις ξενυς—γαληνὸς ησθα. Eur. I. T. 345.
Κυπρι, γαληναιη, φιλονυμφιε—Ep. l. 1.
SYN. Γαληνιος, γαληνης, γαλερὸς, αιθριος, αχειμαςος, ευδιος, ευδιεινος.
Γαλιλαια.
Αμφι πεδον Καναναῖον αεξιφυτυ Γαλιλαιης
Παιδοτοκυ—Nonn.
EPITH. Βωτιανειρα, αλικρηπις, ευπυργος.
Γαλιλαιοι.
Ες πολιν ευωδινα τανυπλοκαμων Γαλιλαιων.
EPITH. Ακερσεκομοι, θεοςοργοι, φιλοσοργοι. φιλοχριςοι.
Γαλινός.
Λυσσαν επιπνειυσα ὑπὲρ γαλινοῖς σκυλακεσσιν. Orph. 908.
EXP. Οργίλος.—(al. ὑπερχολιοις. f. επιπνειυσ᾽ αχαλινιςι)
Γαλλος. Vid. Ευνῦχος.
Γαλλος, ὁ χαιτηεις, ὁ νεητομος —Ep. Suid.
Γαλλαῖος.
Γαλλαιῳ Κυβελης ολολυγματι—Ib.
Γαλοως.
Αμφὶ δέ μιν γαλοῳ τε και εινατέρες ἀλις εσαν. Il. χ. 473.
SYN. Γαλως, γαλωὸς, ανδραδελφος.—γαλωὶς.
Γαμβρός.
—Ενθαδὲ γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριαμοιο παρ᾽ αιδοιης αλοχοισι. Il. ζ. 249.
SYN. Κηδεςης, ἐδνωτης, εκυρὸς, πενθερός.
EPITH. Αριςοπονος, αμυμων, ευπενθερος.
Γαμβροκτόνος.
Γαμβροκτόνον ῥαισοντα πενθεροφθοροις
Βυλαις.—Lyc. 161.
Γαμετή.
Κτησὴν υ γαμετήν.—Hes. ε. 404.
SYN. Γαμέτις, ακοιτις, δαμαρ, συνευνος, συζυγος —γυνή
Γαμεω.
Κυρην δ᾽ υ γαμεω Αγαμεμνονος—Il. ι. 388.
SYN. Γαμεομαι, νυμφευομαι επιγαμεω.
PHR.—Ληκτρυ θεσμὸν ἱκεσθαι. Hom.
—Γαμηλια λεκτρα διωκειν Ep.
—Ζυγιῳ σφηκωσατο δεσμῷ. Nonn.
Γαμηλευμα. Vid. Γαμος.
—Δυσφιλὲς γαμηλευμα. Aesch. Ch. 622.
Γαμηλιος, Γαμιος, Γαμικός.
Και σεφος εξεπετασσε γαμηλιον.—Bion. 1. 88.
Κοχλοισιν ταναοῖς γαμιον μελος ηπυοντες. Mosc. 2. 120.
Αλλὰ γαμικὴν χλανίδα διδοτω τὶς δεῦρό μοι. Ar. Av. 1692.
SYN. Εδνιος, επιθαλαμιος.
Γαμος.
—Δαισειν δε γαμον μετα Μυρμιδονεσσι. Il. τ. 299.
Νυξ δ᾽ εσαι ὁτε δη συγερὸς γαμος αντιβολησει
Ουλομενης εμέθεν.—Od. σ. 271.
SYN. Νυμφεῖα τὰ, νυμφηῖα —επιγαμια, γαμηλευμα, συζυγια, ὁμοζυγια
EPITH. Ασυλητος, αταςθαλος, αἱμαληρος, αθεσμος, αφοβος, αχλυοεις, αχορευτος, ἁγνὸς, βρομιος, βιοσσοος, γλυκερὸς, δολοεις, ερoεις, εχεφρων, θαλερὸς, θυμηδὴς, ἱμεροεις, ἱερὸς, ευδοκιμος, κρυφιος, κεδνὸς, μιαιφόνος, θανατηφόρος, ολοὸς, ολβιος, ὁσιος, ὁμαλὸς, πολυηρατος, πολυολβος, πολυγηθὴς, πολυτλητος, πολυμνηςος, πολυΰμνος, τελεσιγονος, τιμηεις, νυμφοκόμος, ὡραῖος.
PHR. Παρθενειον ζυγόν. Lyc.
Ανδρομενης γενεῆς ςυσις. Αλκαρ ολεθρυ.
Ορος ποθων Ὑλης αμετροιο χαλινος Naz.
Παιδοτοκυ βιυ πρωτοσπορος αρχή. Nonn.
Γαμων ευαγὴς δεσμός.—Ευκταῖον κακόν.
Και θεσμῶν επεβησαν αριςονου Κυθερειης:
Ην γαμος, αλλ᾽ αχορευτος, κ. λ. Musæ 274.

Νυμφας

Νυμφας δ' εκ θαλαμων, δαΐδων ὑπολαμπομεναων,
Ηγινεον ανα αςυ, κ. λ.—Il. σ 490.
Ενθα ποτ' εσορεσαν μεγα λεκτρον. κ. λ. Apoll. 4. 1141.

Γαμοκλοπεω.
Μητε γαμοκλοπεειν—Phoc. 1.

Γαμοκλοπια.
Οι δ' αγαπῶσι γαμουντε, γαμοκλοπιων τ' απεχονται. Sib. l. 2.

Γαμορος.
—Τῶνδε γαμορων. Aefch. Supp. 621.

Γαμοςολιη.
Χαῖρε γαμοςολιη, και θαλαμηπολιη. Sapph.

Γαμοςολος.
Ηρας νυκτιγαμοιο γαμοςόλον αγγελιωτην. Muf 7.

Γαμφαὶ, Γαμφηλαι.
Γαμφαῖσιν αρπης οιας ελκυσθησομαι. Lyc. 358.
Ωλετο τε ςεναχων ὑπο γαμφηλῆσι λεοντος. Il. π. 489.
SYN. Γναθος, γναθμος, ςαγων, παρεια, κορρη.
EPITH. Σμερδναί.

Γαμψός.
—Γαμψὸς οἰωνὸς αερονηχῆς. Ar. N. 336.
SYN. Αγκύλος, επιγρυπος, επικαμπυλος, επικαμπης.

Γαμψωνυξ, Γαμψωνυχος.
Οι δ' ὡς αιγυπιοι, γαμψωνυχες.—Il. π. 428.
—Γαμψωνυχον ἅρπην. Orph. L.

Γανος.
Οιναιθας γανος αμπελȣ. Ar. R. 1355.
SYN. Γανωμα, γανωσις, γηθοσυνη, ευθυμοσυνη, ευφροσυνη, ἡδονη, τερψις, χαρμα, φιληδια, φιληδονια.—αγλαια.—κῆπος.—οἶνος.

Γανοω, Γαναω.
—Θεὸς γαναεντες—Aefch. Supp. 1026.
—Και θωρηκες λαμπρὸν γανοωντες. Il. ν. 265.
SYN. Λαμπρυνομαι, ςιλβω, αγλαΐζομαι, αβρυνω.

Γανυμαι.
—Ουδε γανυνται. Od. μ. 43.
SYN. Γανυομαι, γαννυμι, αβρυνομαι, χαιρω, γηθεω, ἡδομαι, εφηδυνομαι, ευθυμȣμαι, ευφραινομαι, αγαθυνομαι, φαιδρυνομαι, ἱλαρυνομαι, αλυω.

Γανυμηδης.
—Και αντιθεος Γανυμηδης. Il. υ. 232.
EPITH. Αγακλυτος, αςεροφοιτος, ευχαιτης, ζαθεος, ἡβητὴρ, ἱμεροεις, οινοχόος, χαροπὸς, Δαρδανιδης, Φρυγιος.

Γ Α

PHR. Τρωΐος βουκόλος. Φρὺξ θηλυδρίας. Lyc.
Τρωΐον οινοχοον ζαθεον δμωτῆρα κυπελλων. Nonn.
—Οινοχόος Παῖς. Theoc.
Ος δη καλλιςος γενετο θνητων ανθρωπων.
Τον και ανηρειψαντο θεοι Διι οινοχοευειν,
Καλλεος εινεκα οιο, ιν' αθανατοισι μετειη. Hom.
——Τόν ῥά ποτε ζεὺς
Ουρανῷ εγκατενασσεν εφεςιον αθανατοισιν
Καλλεος ἱμερθείς.—Apoll.

Γαποτος.
—Γαποτον χυσιν. Aefch. Ch. 95.

Γαραμαντες.
—Ων ὑπερ αιαν
Ναιεσιν Γαραμαντες απειριτοι.—Dion. 217.

Γαργαλιζω.
Ερως ικινει γαργαλιζων σπλαγχνα. Anac 181.
SYN. Ερεθιζω, ὑποκνιζω, ὑποσαινω, κινεω, προτρεπω, γανοω.

Γαργαλος
—Υπηλθε γαργαλος. Ar. Th. 140.
SYN. Γαργαλισμὸς, ερεθισμὸς, κινησις, ηδυπαθεια.

Γαςηρ.
—Περιςενεται δε τε γαςηρ. Il. π. 163.
SYN. Κενεὼν, κοιλια, λαπάρα, νηδὺς, νειαιρα.
EPITH. Αναλτος, αραια, αρχεκακος, απληρωτος, ατειρης, αναιδης, αιμαργος, αργη, αριςοτοκος, αμαιευτος, ατεκμαρτος, αιμοβορος, αρσενοπαις, δασυθριξ, λαςιος, δυσκολπος, εγκυμων, ευρυχανης, κακοεργὸς, κυνομυια, μειλιχὸς, μαργη, μιαρα, μογερα, λυγρα, πολια, πολυχανδης, πληθȣσα, θυμβρεπιδειπνος, ολομενη, σιτοδοκος, τεκνογονος, τρισαβιος, ταλαιπωρος, ωμοτοκος.
PHR. Μαχλοσυνης μητειραν αταςθαλον— Naz

Γαςριδιον.
Σκεψαι τοινυν γ' απὸ γαςριδιον—Ar. N. 391.

Γαςρα, Γαςρη.
Γαςρην μεν τριποδος πῦρ αμφεπε—Il. σ. 348.
SYN. Χωρημα, πλατος. κῦτος. λεκανιον.

Γαςριζω
Γαςριζε και τοῖς εντεροις. Ar. Eq. 452.
—Και γαςρισον σεαυτὸν. Ib. V. 1519.
SYN. Κατακοπτω.—ευωχεω.

Γαςρις.
Ηλιθιος και γαςρις εἶ. Ib. Av. 1603.
SYN. Γαςρων, γαςριδιλος, αδηφάγος.

Γαςρωδης.
Και γαςρωδεις, και παχυκνημοι. Ib. Pl. 560.

SYN.

SYN. Γαστροειδὴς, γαστροπίων, πλατυγάστωρ, εριγάστωρ, προγάστωρ, φυσκων. πιων.
PHR.—Βοσκάδα νηδὺν εχων.

Γαυλός.
Γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς εναμελγεν. Od. ι. 223.
SYN. Αμολγευς.—καλπη.

Γαῦρος.
—Ο δ' επ' αυχένι γαῦρος αερθεὶς
Εσπεται.—Ap. 4. 1606.
SYN. Γαυρικὸς, αυθαδὴς, ακλινὴς, αγερωχος, υπερηφανος, ανημερος, σεμνος. μεγας ακαταπληκτος. γαυροειδής.

Γαυροω, Γαυροομαι.
Στῆ δε παρὰ λιμνην γαυρουμενος.—Hom. B. 258.
SYN. Γαυριαω, εκγαυρουμαι, αγαλλομαι, αγηνορεω, αλαζονευομαι, θρασυνομαι. κομαω. φρονηματιζομαι.

Γαυρωμα.
Κενὸν δε γαυρωμ' εστὶ τῶν ζωντων τόδε. Eur. Tro. 1250.
SYN. Γαυριαμα, γαυροτης, αγαλλιαμα. φρονημα.

Γ Ε

ΓΕγωνω, γεγωνίσκω.
—Αλλ' ουπως οἱ εην βωσαντὶ γεγωνεῖν. Il. μ. 337.
Τι δῆτα μελλεις μη ου γεγωνισκειν το πᾶν. Aesch. Pr. 628.
SYN. Βοαω, αυδαω. ακουομαι.

Γεγωνός.
—Ταῦτα δ' αφωνα βοὴν ἱστησι γεγωνόν. Sapph.
SYN. Ακουστὸς, εξηκουστος.

Γεεννα.
Εις γεεναν μαλερου λαβρο πυρὸς ακαματοιο. Sibyl. l. 1.

Γειομαι.
—Θεὰ δέ σε γειναto μητηρ. Il. α. 280.
SYN. Γενναω, λοχευω, φιτευω, τικτω. γινομαι. ειμί.

Γειομόρος
Γειομόροι μυρμηκες.—Apoll. 4. 1453.

Γεῖσσον, γεῖσος.
Ρηξας παλαιὰ γεῖσσα, τεκτονων πονον. Eur. Or. 1608.
EXP. Αι στεφαναὶ τῶν οικων' τὸ περιπλεον κεραμος.

Γ Ε

Γειτνιαω, Γειτονεω.
Τίς εστιν; ου δηπου Βλεπυρος ὁ γειτνιῶν. Arist. Ecc. 327.
Αγροῦ γειτονεοντες αποσχεο—Phoc. 32.
SYN. Γειτνιαζω, γειτονευω.

Γειτων.
Γειτονες, ηδὲ εται Μενελαου—Od. δ. 61.
SYN. Γειτοσυνος, αστυγειτων, αγχιγυος, θυραῖος, ὁμορος, μεθοριος, συνορος, προσορος, περικτιων, αμφιπερικτιων, πλησιοχωρος, παροιμος, περιναιετης, περιοικος. προσοικος, συνοικος, προσχωρος. ὁ εγγὺς, ὁ πλησιων.

Γελασινος.
—Τροχαλοις σφραγιζομενη γελασινοις. Ep. Suid.

Γελαστης.
Ουχ ὡς γελαστὴς Οιδίπους, εληλυθα. Soph. T. 1435.
SYN. Καταγελαστὴς, εγγελαστὴς, κερτομος, ειρων, κοβειρος, μῶμος, σκωπτης, φεναξ. φιλοκερτομος, τωθαστὴς, χλευαστής.

Γελαστός.
Δεῦθ' ἱνα εργα γελαστὰ και ουκ επιεικτα ιδησθε. Od. θ. 307.
SYN. Γελασιμος, γελοῖος.

Γελαστύς. Vid. Γελως.
—Και Απολλωνι γελαστύν. Call. 4. 324.

Γελαω.
Δακρυόεν γελασασα.—Il. ζ. 484.
—Γελασσε δε πᾶσα περὶ χθων
Χαλκου ὑπὸ στεροπῆς.—Il. τ. 362.
SYN. Μειδαω, σαιρω, αναγελαω.—αποστιλβω.—ανθεω.
PHR. Γελωτα αγω, πεμπω.
Νεκταρεον μειδησ', εχυθη δέ οἱ ενδοθι θυμός.
Ιμερόεν φαιδρῆσιν επ' οφρυσι μειδιοωντες. Apoll.
Γαληναιῳ δε προσωπῳ
Ηδεῖα πεμπε γελωτα.
Σαρδονιον γελοων φιλοκερτομον ιαχε φωνην. Nonn.
—Λαμυροῖς ομμασι πυκνὰ γελᾷ. Ep.

Γελοιαω.
Ηδὺ γελοιησασα φιλομμειδὴς Αφροδιτη. Hom. V. 49.
SYN. Γελαω, ὑπομειδαω.

Γελοῖος, Γελοιιος.
—Και γελοῖον δῆτά τι Εποιησα.—Ar. Pl. 697.
Αλλ' ὁ,τι οἱ εισαιτο γελοιιον Αργειοισιν.—Il. β. 215.
SYN. Γελαστός.—αστεῖος.—(γέλοιος δὲ, ὁ γελωτοποιὸς, παιγνιωδης.)

Γελως.

Γελως.
Ασϐεςας δ' αν' ενῶρτο γελως—Il. α. 599.
Ασϐεςον γελον ῶρσε—Od υ. 346.
SYN. Γελαςυς, μειδημα, μειδιαμα, καγχασμος.—γαληνη.
EPITH. Ακαιρος, αφροδισιος, γλυκυς.

Γεμω.
Πολις δ' ὁμȣ̃ μεν θυμιαματων γεμει. Soph. Oed. T. 4.
SYN. Απογεμω, καταγεμω, γεμιζομαι, πληθυω, πληθω, αναπιμπλαμαι, εμπιμπλαμαι, ὑποπιμπλαμαι, επιϐρυω, φλεω.—ευπορεω.

Γεναρχης. Vid. Κρονος: Νοτος.

Γενεα,
Κρεισσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ.—Il. φ. 191.
Οπλοτερος γενεῆ,—Ib. ϐ. 707.

Γενεθλη.
—Εξ Αλυϐης, ὁθεν αργυρȣ εςι γενεθλη, Il. ϐ. 857.
SYN. Γενος, γενεςις, γενετη, γεννημα, γονος. τεκος, φυτλη.—αιων.
EPITH. Αγλαοπαις, αγλαομητις, αγλαοκαρπος, αληκτος, ατερμαντος, αφαντος, ασπερμος, αταρτηρος, αϐακχευτος, αλλοφυης, αρσενοπαις, βαρυφλοισϐος, ερικυδης, ευρυσθενης, εμπεδος, ευπαις, θεοπαις, ευωδιν, κεδνη, κλειτη, μελαρρινος, μεροπηϊς, νωνυμος, οψιγονος, ὁμοφυλος, πολυτεκνος, πολυσπορης, πολυθρηνητος, δυσποτμος, ταχυποτμος, τελεσσιγονος, σκολια, χαμαιγενης, χρυσογονος—χρυσεη, (Vid. Hes. ε. 109. Arat. φ. 108.) αργυρεα. (Ib. υ. 115.) χαλκη, (Ib. υ. 130.) Σιδηρεα. (Ib.)

Γενεθλιος.
Ο γενεθλιος ακτινων πατηρ—Pind. Ol. 7.
Εξ ȣ̃περ αἷμα γενεθλιον κατηνυσεν. Eur. Or. 89.
SYN. Γενεθλιδιος.—μητρῷος.—γενικος. γενεσιος.

Γενεθλον.
—Ω γενεθλον Οιταȣ πατρος. Soph. Ph. 458.
SYN. Γενεα, γενος, παις.

Γενειαζω, Γενειαω.
Αρτι γενειασδων περὶ το ςομα—Theoc. 11. 9.
—Η μοι μη γενειᾷν κρεῖττον ἦν. Ar. Ecc. 145.
SYN. Ηϐαω, ηϐασκω.

Γενειον,
Κυανεαι δ' εγενοντο εθειραδες αμφι γενειον,. Od. π. 176.

Γενειας.
—Γενειαδος ηθελε πατρος Αψασθαι—Call. 3. 26.
SYN. Γενυς, ανθερεων, πωγων, λαχνη, ὑπηνη, ιȣλος.

EPITH. Απαλον, αγλαον, αμφιταθεν, βλοσυρον, δροσερον, ευτροχον, ευγενες, ευανθες, ευρυ, εχιδνηεν, οξυτενες, οξυοδος, κητειον, λαχνηεν, λασιον, μαλακον, σεμνον, πολιον, τρυφερον, τανυγλωσσον.
PHR. Παρηιδων πρῶτον θερος.
Κȣριον ανθος. Λαχνῆεν ανθος.
Γενυων αρσενας αγγελιας. Ep.
Ευφυεεσσιν ιȣλιζων κροταφοισιν. Tryph.
Ωριον ανθησαντας ὑπο κροταφοισιν ιȣλȣς.
Γενυων ηϊθεοι ἑλικες. Ap.
—Στεψας δε νεοτριχος ακρα παρειῆς
Λεπ]ος αεξομενων ερυθαινετο κυκλος ιȣλων,
Αρτιφυης εκατερθε περιδρομος—
Ανθει πορφυρεῳ κεχαραγμενον ανθερεωνα.
Αρτιχαρακτον εχων ετι κυκλον ὑπηνης.
Και πολιῷ λειμῶνι κατασκιον ανθερεῶνα. Nonn.

Γενειητης.
Τιν δ' ὁ γενειητης δυο μὲν κυνας—Call. 3. 90.
SYN. Ευγενειος, ευπωγων, πωγωνιας, πωγωνιτης, πωγωνιατης, βαθυγενειος, ηϋγενειος.

Γενεσις.
Ωκεανον τε θεῶν γενεσιν, και μητερα Τηθυν. Il. ξ. 201.
SYN. Γεννησις, γενετη, αρχη, αιτια. παλιγγενεα, γονη. τοκετος. τεχνωσις.—κοσμος.

Γενετειρα.
Νυκτα θεῶν γενετειραν αεισομαι.—Orph. H.
SYN. Γεννητειρα, γεννητειρα, μητηρ. τοκας.
EPITH. Βαρυωδυνος.

Γενετη.
Ως μεν και Πηλῆϊ θεοὶ δοσαν αγλαα δῶρα
Εκ γενετης.—Il. ω. 535.
SYN. Γενεα, γενεσις, πατρια, γενεσια τα.

Γενετης, Γεννητης, Γενετωρ.
—Πεμψε γαρ αυτον Ιφθιμος γενετης.—Orph. 149.
—Παῖς γ' ει τῶν δε γεννητῶν εφυν. Soph. Oed. T. 1034.
Δεξιε μεν γενετωρ ηȣ̃ς, Ηλιε,—Orph. H.
SYN. Γενετηρ, γεννητωρ, γονευς, τοκευς. πατηρ.
EPITH. Αρχεγονος, αμυμων, πολυκτεανος, τεκνογονων, φιλοτεκνος.

Γενετυλλις.
—Κωλιαδος, Γενετυλλιδος. Ar. N. 52.
EXP. Η τῆς γενεσεως εφορος Αφροδιτη.

Γενηϊς. Γενυς.
Εχει γαρ ȣ τὸ τȣ γενῆδος ἦν Πλῆγμα.—Soph. An. 255.
Χειρα εφοπλιζει βριαρȣ γενυς.—Opp.
SYN. Αξινη.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Χαλκοπληκτος. αμφηκης, φονία.
Γεννα. Vid. Γενεα.
Τρισσην δ' Ερμειαο κλυτην εισεδρακα γενναν. Orph 130.
Γεννάδας.
—Χρηςὸς ῶ και γεννάδας. Ar. R. 180.
Γενναῖος.
Ου γάρ μοι γενναῖον αλυσκαζοντι μαχεσθαι. Il. ε. 253.
SYN. Ευγενὴς, γεννικὸς, αριςογόνος, διογενὴς, γνησιος, ελευθεριος, επιεικὴς, ευδοκιμος, κρατερὸς, χαλεπός.
Γενναιοτης.
Γενναιοτης σοι, μωρια δ' ἔνεστί τις. Eur. Ph. 1708.
SYN. Ευγενεια, ελευθεριοτης, επιεικεια. τὸ ευγενὲς, τὸ γενναῖον.
Γεννημα. Γεννησις. Vid. Γενεα.
Δηλοῖ τὸ γεννημ' ωμὸν εξ ωμȣ̃ πατρὸς. Soph. An. 477.
Ο Μεσᾶν τ' ειδὼς γεννασεις, Χειρων. Eur. I. A. 1065.
Γεννοδοτειρα. Vid. Αφροδιτη.
Γενος.
Ανδρὸς δ' εξ αγαθȣ̃ γενος ευχεται εμμεναι ὑός. Od. φ. 335.
SYN. Γενεα. γενεθλον. εθνος, φῦλον.
ΕΡΙΤΗ. Αμφηριςον, αμφιβοητον, αρσενογενὲς, αλλοπροσαλλον, αυτοπρεμνον, εμφυτον, ακριτοβȣλον, διογενὲς, ευγενὲς, ερατὸν, ζαθεον, θεῖον, λαμπρὸν, μιαιφονον, ολωϊον, Ολυμπιον, ομβριμοθυμον, πολυκλειτον.
Γενος ανθρωπων.
Ω γενος ανθρωπων πολυδακρυτον ασθενὲς, οικτρόν. Ep. l. 1.
ΕΡΙΤΗ. Ανεμωλιον, αυτοχολωτον, αμαρτωλον, ιερὸν, δειλὸν, μογερὸν, τρεπτὸν, μαινομενον.
Γενυς.
Θηγων λευκὸν οδοντα μετὰ γναμπτῇσι γενυσσιν. Il. λ. 416.
Επεὶ δε τεκνων γενυς εμῶν σκιαζεται. Eur. Ph. 63.
SYN. Γενειον, γαμφαί. παρηὶς, μῆλον.
ΕΡΙΤΗ. Απαλοχροος, αδρυπτος, αυτορριζος, δαφοινη, ξανθὴ, καρταλιμη, ομβριμα, πολυφαγος, τρηγαλεα, σμερδαλεα, φθονερά.
PHR. Βαρυδεσμος γενυς ἵππων. Nonn.
Πριν σφῶϊν ὑπὸ κροταφοισιν ιȣλȣς
Ανθῆσαι, πυκασαι τε γενυν ευανθεῖ λαχνη. Hom.
Γεραιά.
—Πολλαι δε μετεσσευοντο γεραιαί. Il. ζ. 295.
SYN. Γραῖα, γραῖς, γραῦς, πρεσβυτις, δαμαρ.
Γεραιός.
Πολλὰ δ' επειτ'—ηρᾶθ' ὁ γεραιός. Il. α. 35.
SYN. Γερων. γεροντικός, γεραρός.
Γεραιοφλοιος.
—Γεραιοφλοιάτε σῦκα. Ep. l. 6.
Γεραιρω,
—Ὅτ|ι με τοῖον εόντ' αγαθοῖσι γεραιρεις. Od. ξ. 441.
SYN. Κοσμεω, τιμαω, δοξαζω, αγλαϊζω, αιδεομαι, σεβαζομαι, πρεσβευω.
Γερανδρυον.
Προχνυ γερανδρυον τὸ μεν εκταμον.—Ap. 1. 1118.
ΕΧΡ. Τὸ παλαιὸν ξυλον.
Γερανος.
Χηνῶν, η γερανων—Il. ο. 692.
SYN. Γερανιον.
ΕΡΙΤΗ. Γλαγερὸς, ηεροφωνος, ηεροφοιτης, κραιπνὴ, τανυφθογγος, ὑψιπετής.
PHR.—Θρηϊκιοις γερανοισιν εοικότες, εὖτε φυγȣ̃σαι
Χειμεριην μαςιγα και αιθεριην χυσιν ομβρȣ
Πυγμαιων αγεληδὸν απαίσσȣσι καρηνοις.—
Και γερανων μιμηλὸς ειν τυπος ηεροφοιτης
Ιπ|αμενων ςεφανηδὸν αμοιβαιῳ ενὶ κυκλῳ—
Και γερανων ατινακτον εμιμησαντο ποςειην
Αι ςοματων εντοσθεν αοσσητῆρα κελευθȣ
Λᾶαν ελαφριζȣσι καταχθέα, μή ποτε κεινων
Ιπ|αμενων π|ερα κȣ̃φα παραπλαγξειεν αητης.
Nonn.
Γεραρὸς, Γερασμιος.
Ουδ' ȣ̃τω γεραρὸν—Il. γ. 170.
—Και γερασμιȣ τριχός. Eur. Ph. 940.
SYN. Γεραὸς, γεραιὸς, γερȣσιος, αιδεσιμος, εντιμος, ποτνιος, σεβασμιος, αξιοτιμος.
Γερας.
—Ὅ μοι γερας ερχεται αλλη. Il α 120.
SYN. Ἄθλον, δῶρον, τιμή. τιμιον, φιλοτιμημα.
ΕΡΙΤΗ. Αγακλειτὸν, αφθιτον, αγλαὸν, βασιλήϊον, θεοσδοτον, επηρον, ευαθλον, καλὸν, λαμπρὸν, περικαλλὲς, πολυολβον, τιμῆεν. αριςαθρματον.
Γερασφόρος.
Ουτ' ανδρασι γερασφόρον—Pind. Pyth. 2.
Γερηνιος.
—Γερηνιος ἵπποτα Νεςωρ. Il. β. 336.
SYN. Γερασιμος, γεραρός.
Γερμανοι.
Λευκά τε φῦλα νεμονται αρειμανεων Γερμανων. Dionyſ. 285.

ΕΡΙΤΗ.

ΕΡΙΤΗ. Ανδρογιγαντες, αρηϊφιλοι, ελλογιμοι, εγγεγονες, δορυθαρσεις, ευπηληκες, ομβριμοθυμοι, σιολιοπλοκαμοι, πυρ πνειοντες.

Γεροντανωγεω.

Αιει μεθ' ημων δυσμορος πλανωμενη
Γεροντανωγει —Soph. Oed. C. 361.

Γεροντικος.

—Ο δε σκιπωνα, γεροντικον οπλον αειρας. Call. Ep. 1.

SYN. Γερσιος, γεροντειος, γεροντιαιος.

Γερεσια.

—Η γερεσια Φρυγων. Eur. Rh. 401.

SYN. Συγκλητος. βελη, αγορα.

PHR. Ερυμα τε χωρας, και πολεως σωτηριον. Aefch.

Γεροντιον.

—Δυσκολον γεροντιον, ὑποκωφον—Ar. Eq. 42.

Γερων.

Ως εφατ', εδδεισεν δ' ὁ γερων.—Il. α. 33.
Αμφι δε οἱ ςηθεσσι γερων εσφιγγετο πεπλος. Theoc. 7. 17.

SYN. Πρεσβυς, πρεσβυτικος, βαθυγηρως, γεραιος, γεραρος, γεραιος, γηραιος, γηραλεος, αλιβηεις, πολυετης, μακροβιος, μακροχρονιος, ισοδογεραν.

ΕΡΙΤΗ. Αμενηνος, λιποσθενης, πολυϊδρις, πολυπενθης, πολυπειρος, πολυμοχθος, πολυτλητος, πολιος, πολιοκροταφος, μεγαθυμος.

PHR. Πεπεδημενος αργαλεοισι
Γηραος εν δεσμοισι. ποδα βραδυς, αψεα ρικνος,
Αβληχρος παλαμας, τρομερος δεμας, οψιν αμαυρος. Opp
Κυφος ὁτε τρομεροισι περισσοποδεσσι πορειαις
Γηροκομω βαρυγυιος ερειδεται ικελι βακτρω Non.
Χειρας εριγνωθη. την πριν αφηκε χαριν.
Μαζ ς υπεκλιθη. πεσον οφρυες, ομμα τετηκται,
Χειλεα βαμβαινει φθεγματι γηραλεω. Ep.
Πολιοι μεν ημιν ηδη
Κροταφοι, καρα δε λευκον·
Χαριεσσα δ' εκεθ' ἡβη
Παρα' κ λ. Anac. 56.
Ο γερων τυμβος (τυμβος γερων) Eur.

Γευμα.

—Τρια δε ταυτι γευματα. Ar. A. 186.

SYN. Γευθμος, γευσις.

Γευομαι.

—Και δορος ακωκης ημετεροιο
Γευσεται.—Il. φ. 61.

SYN. Απογευομαι. απτομαι.

Γευω.

Γευειν ανδρα ἑκαςον—Orph. 326.

Γεφυρα.

Χειμαρρωος ωκα ρεων εκεδασσε γεφυρας. Il. ε. 88.

—Ανα πτολεμοιο γεφυρας. Il. θ. 378.

SYN. Γεφυρωμα. οδισμα. (Aefch.)

PHR. Ζευγμα ποταμε. Λαϊνεη ποταμε αλυκτοπεδη. Ep.

Γεφυροω.

—Γεφυρωσεν δε κελευθον. Il. ο. 357.

SYN. Απογεφυροω. γεφυροποιω.

PHR. Ζευγνυω γεφυραις. Διαβατην ποιω.

Γεωλοφια. Γεωλοφον.

Κληριον εν λυπρη τηδε γεωλοφιη. Ep.
Ως το καταντες τετο γεωλοφον.—Theoc. 5. 101.

SYN. Λοφος, γεωλοφος, κολωνη, βενος, πρων, ραχος, θρωσμος, ορος —ορεινος.

PHR. Γης υψωμα, παχος.

Γεωμετρεω.

Γεωμετρησαι βελομαι τον αερα. Arift. Av. 996.

Γεωμετρια.

Γεωμετρια.—τετ' εν τι εστι χρησιμον;—
Γην αναμετρεισθαι. Arift. N. 202.

Γεωμορος. Γεωργικος. Γεωργος.

—Βοος αμφι γεωμορε αντιοωντα. Ap. 1. 1214.
Και τον γεωργικον λεων. Ar. Pa. 920.
Γεωργος ων;—μελαγχολαν μ' ετως οιει; Ib. Pl. 904.

SYN. Αγρονομος, αγροτης, γεωτιμος—γηϊτης. γητης αρεροπονος. οπωρολογος.

Γεωμορια. Γεωτονια. Γεωργια.

—Και λιπαρην ηδε γεωμορινν. Ep. Suid.
Ει δε γεωπονιην μεθεπειν.—Phocyl. 150.
—Αδραν. ευφορον. γεωργιαν. Cyr. Theod.

SYN. Γεωργημα, εργασια, κατεργασια της γης.

Γεωργεω.

Μηδε γεωργειν.—Ar. Ecc. 588.

SYN. Γητομεω, γηπονεω, γεωπονεω, αμπελεργω.

Γ Η

ΓΗ.

Γη φυσιζοος.—Il. φ. 63.

SYN. Αια, γαια, αρερα.

Γη. Vid Γαια.

Γη τε και Ηελιος, και Ερινυες —Il, τ. 259.

ΕΡΙΤΗ. Ποτνια, δοτειρα ολβε.

Γηγενετης, γηγενης.

Γιγαντι γηγενετα προσομοιος. Eur. Ph. 130.
Γηγειεων ανδρων μιμημενοι εργα γιγαντων Hom. B. 7.

SYN. Γαιηγενης.—γενναιος.

Γῆθεν.
Χαλκοῖς βαθροισι γῆθεν ερριζωμένον. Soph. Oed. C. 1662.
SYN. Βυσσόθεν.

Γηθεω.
—Αχιλλῆος ολοὸν κῆρ
Γηθεῖ ενι στηθεσσι—Il. ξ. 140.
SYN. Γηθω, γηθομαι, γανυμαι, αβρυνομαι.

Γηθειον. Vid. Γητειον.
Μη τυπτε τἒτον, μηδε γηθειω νεω. Ar. R. 635.

Γηθοσυνη
Γηθοσυνη δε θαλασσα διΐσ]ατο—Il. ν. 29.
SYN. Χαρά, γῆθος, γανος. χαρμα.

Γηθοσυνος.
Χαρμη γηθοσυνοι—Il. ν. 80.
SYN. Αβρὸς, γαλερὸς. ευθυμος. ευπροσωπος, ευφρων, ευψυχος, ἱλαρὸς, φαιδρὸς, χαιρων, περιχαρὴς, περιγηθής.

Γηϊνος. Vid. Γαιηϊος.
Την δε πλασαντες γηΐνην Ολυμπιοι
Εδωκαν ανδρὶ πονηρόν.—Simon. 21.

Γηλεχής.
Γηλεχέες θεραποντες ασιγητοιο λεβητος. Call. 4. 286.
SYN. Χαμαιευνης.

Γηπετής.
Γαπετεῖς δικὼν οδόντας
Εις βαθυσπορυς γυας. Eur. Ph 682.

Γηποτος.
—Γαποτυς δ' εγὼ
Τιμὰς προπεμψω τασδε νερτεροις θεοῖς. Aesc. P. 623.

Γηραιὸς, Γηραλέος.
Γηραιὸς δε θανοις.—Hes. ε. 376.
—Γηραλέον κοσμητορα παιδὸς ιαλλεν. Apoll. 1. 194.
SYN. Γερων, γεροντειος. αρχαῖος, γρηϊος.

Γῆρας.
—Χαλεπὸν δέ σε γῆρας οπαζει. Il. θ. 103.
SYN. Μαρανσις. πολιαὶ. παλαιοτης. πολυετια.
EPITH. Αμορφον, αμηρυτον, αμειλιχον, ατερπὲς, αεγαλέον, αφαιρὸν. αινὸν, απεχθομενον, ακρατὲς, αδρανέον, βαρὺ, δυσκολον, δυσπαλαιστον, δειλὸν, επαχθὲς, ελευθερον, ευθυμον, ευπροσηγορον, ηπεδανὸν, λιπαρὸν, λυγρὸν, καμπυλόεν, καταμεμπ]ον, λυπηρὸν, νεσοφόρον, ουλομενον, οδυνηρὸν, ορφανιον, οκνηρὸν, ολοὸν, ξηρὸν, καματηρὸν, πολιὸν, πολυτλητον, ρικνῆεν, σκυθρωπὸν, συγερὸν, σοφὸν, τρομερὸν, ωμόν
PHR. Εσχατη ρυτίς. Λευκανθὲς καρα. Soph.
Κακῷ επι γηραος ὀδῷ. Hes.
Απαντ' αφανιζει γῆρας ισχὺν σωματος.
Χαλεπὸν το γῆράς εστιν ανθρωποις βαρος:
Και ρυτίδες, και θρὶξ πολιὴ, και σῶμα ρακῶδες,
Και σωμα τας προτερας ὐκ ετ' εχον χαριτας,
Και βασις αστατευσα, και αστατος ασθμαῖος ὁρμὴ,
Και κοιλὰς βλεφαρων ισοτυπεῖς βασιες. Ep.
—Το, τε καταμεμπ]ον επιλεξογχε πυματον,
Ακρατὲς, ατροσομιλον,
Γῆρας, αφιλον, ἵνα προπαντα
Κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ. Soph.

Γηρασκω. Γηραω.
—Ος οἱ παρὰ πατρὶ γεροντι
Κηρυσσων γηρασκε.—Il. ρ. 325
Αυτὰρ επεὶ Λυκοοργος ενὶ μεγαροισιν εγηρα. Il: η. 148.
SYN. Απογηρασκω, καταγηρασκω, παρακμαζω, παρηβαω.—επὶ γῆρας ἱκεσθαι.

Γηροκομεω.
—Και ζωὴν ἔσαν εγηροκομεῖ. Call. Ep. 27.
SYN. Γηροτροφεω, γηροβοσκεω,

Γηροβοσκὸς, Γηροκόμος, Γηροτρόφος.
Ως σφιν γενηται γηροβοσκὸς εισαεί. Soph. Aj. 571.
Χητει γηροκομοιο.—Hes. θ. 605.
Και φιλον γηροτρόφον. Eur. Alc. 978.

Γηρυονεὺς, Γηρυονης, Γηρυων
Χρυσαωρ δ' ετεκε τρικαρηνον Γηρυονῆα. Hes. θ. 287.
Βυλει μαχεσθαι Γηρυονῃ τετραπ]ιλῳ; Ar. A. 1081.
—Τριλοφοιο καρηνα Γηρυονος. Nonn. l. 25:
EPITH. Ακαματος, αγηνωρ.
PHR. Τρισωματος βοτὴρ Ερυθειας. Eur.

Γηρυς.
Ου γαρ παντων ἦεν ὁμος θροος, ὐδ' ια γῆρυς Il. δ. 437.
SYN. Αυδὴ, φωνὴ, γηρυμα.
EPITH. Αμοιβαια, αμειδης, αλγινοεσσα, εροεσσα. δακρυοεσσα, κραιπνὴ, κραιπνοβατις, ριγεδανὴ, πολυχορδος.

Γηρυω, Γηρυομαι.
Μῆτιν τε γαρυων παλαιγονων. Pind. Ol. 13:
—Ταχα δε λιγυως κιθαριζων
Γηρυετ' αμβολαδην.—Hom. M. 425.
SYN. Αυδαω, αειδω, ηχεω.

Γητειον.
Απαντα, τά τε γητεῖ, ὅσ' ἦν εν τῇ αγορᾳ. Ar. Eq. 674.
SYN. Γηθειον, γηθυον, αμπελοπρασον. κρομυον.

Γητης. Vid. Γεωργός.
Γητης ὅπως αρουραν εκτοπον λαβών. Soph. Tr. 32.

Γητομεω. Vid. Γεωργεω.
—Στυφελὴν χθονα γατομεοντες. Ap. 2. 1007.

Γ Ι

ΓΙΓΑΡΤΟΝ.
Αλλ᾽ ἅτ᾽ ὧν ανευ γιγαρτων.—Ar. Pa. 633.
S Y N. Σταφυλή.

Γιγας.
Φονιον δ᾽ ὥστε γιγαντ᾽ αντιπαλον θεοῖσιν. Eur. B. 543.

Γιγαντες.
—Και αγρια φῦλα γιγαντων. Od. η. 206.
E P I T H. Ατασθαλοι, ατειρεῖς, αδικοι, απελεθροι, γηγενεῖς, δρακοντοκόμοι, κρατεροὶ, ηλιβατοι, οδοντοφυτοι, πολυτηχεις, πολυσπερεῖς, [illegible], ὑπερθυμοι, ὑψιλοφοι, ὑψαυχενες, ὑληκαρηνοι, ολοφρονεοντες.
P H R. Και δολιχῶν μελεων βεβαρημένος ευρεῖ φορτῳ. Nonn.
Γιγαντες σκολιοι, μακρῶ δυσσημα χεοντες.
Και βασιλευσε Κρονος, και Τιταν Ιαπετος τε,
Γαιης τεκνα φεριστα, και ὀρανῦ εξεκαλεσσαν
Ανθρωποι, γαιης τε και ὀρανῦ ὀνομα θέντες,
Ουνεκα οἱ προφεριστοι εσαν μεροπων ανθρωπων. Sibyl.
Και το μεν ὑβρισαί τε καὶ αγριοι ναιεταεσί
Γηγενέες, μεγα θαῦμα περικτιονεσσιν ιδεσθαι·
Εξ γαρ ἑκαστῳ χεῖρες ὑπερβιοι ηερεθονται·
Αι μεν απὸ στιβαρῶν ωμων δυοι ταὶ δ᾽ ὑπενερθεν
Τεσσαρες αινοτατῃσιν επὶ πλευραῖς αραρυιαι. Ap.
Ενθα δ᾽ ανὴρ ὑπεροπλος ενημενος ενδιαασκε
Δεινὸς ιδεῖν, σκληραῖσι τεθλασμένος ὀατα πυγμαῖς
Στηθεα δ᾽ εσφαιρωτο πελωρια, και πλατὺ νῶτον,
Σαρκὶ σιδαρεῃ, σφυρηλατος οἷα Κολοσσος·
Εν δε μυες στερεοῖσι βραχιοσιν ακρον ὑπ᾽ ὦμον
Εστασαν, ηὔτε πετροι ολοοιτροχοι.—Theoc.

Γιγαντιαω.
Γιγαντιᾷ δε και τυραννῆσαι θελει. Suid.

Γιγαντοραιςος.
Γιγαντοραιστοις αρδισιν τετρωμενȣ. Lyc. 63.

Γιγνομαι, Γινομαι.
Μυριοι ὁσσα τε φυλλα και ανθεα γιγνεται ὡρῃ. Il. β. 468.
—Αραβος δὲ διὰ στομα γίνετ᾽ οδοντων. Il. κ. 375.
S Y N. Γεινομαι, επιγεινομαι, τικτομαι, φυομαι.—προσερχομαι.—ἐιμι.—αποκειμαι.—τελεθομαι, καθισαμαι.

Γιγνωσκω, Γινωσκω.
Γιγνωσκω, φρονεω,—Od. π. 136.
—Σε και αυτὸν οἴομαι εισοροωντα
Γινωσκειν. Il. ρ, 688.
S Y N. Αναγινωσκω, διαγινωσκω, επιγνωμι, κρινω, εγκρινω, αισθανομαι, συνιημι, οἶδα.

Γ Λ

ΓΛΑΓΕΡΟΣ.
Ανθ᾽ ὧν ευυδρον, Νυμφαι, τόδε δῶμα γεροντος
Αυξετε, Πὰν, γλαγερὸν, Βακχε, πολυσαφυλον. Ep. l. 6.
S Y N. Γλαγοεις, περιγλαγὴς, γαλαθηνός.

Γλαγος Vid. Γαλα.
Ωρῃ ενειαρινῃ, ὁτε τὲ γλαγος αγγεα δευει. Il. β. 471.

Γλαγοτροφος,
—Και τεκων γλαγοτροφων. Lyc. 1260.

Γλακτοφαγος.
Ιππημολγων, γλακτοφαγων, αβιωντε—Il. ν. 6.

Γλαγοφρων.
Ηὗτε παρθενικη γλαγοφρονι, χερσὶν ἑλȣσα,
Ηΐθεον στερνῳ προσπτυσσεται. Orph. L.

Γλαμυρὸς, Γλαμων.
—Εν τυφλῶν δε πολει γλαμυρὸς βασιλευει. Prov.
—Κ᾽ Αρχεδημος ὁ γλαμων. Ar. R. 596.
S Y N. Γλαμωδης, γληνμωδης, λημαλέος, τυφλωδης, ακαθαρτος.

Γλαρίς.
Και γλαρίδες, σαφυλή τε.—Call. Fr.

Γλαυκιαω.
Γλαυκιοων δ᾽ ιθὺς φερεται μενει —Il. υ. 172.
E X P. Πυρραδες και φοβερὸν βλεπων.

Γλαυκη.
Ενθ᾽ αρ᾽ εην Γλαυκη τε. Θαλεια τε—Il. σ. 39.
Γλαυκην δ᾽ εγρεκυδοιμον αταρβεα, Τριτογενειαν. Orph. L.

Γλαῦκος.
Ο ναυτιλοισι μαντις, εξηγγειλέ μοι
Νηρεως Προφητης Γλαῦκος, αψευδὴς Θεός· Eur. Or. 364.
E P I T H. Αειζωος, ὑγροβιος, ιχθυβολεύς.
P H R. Νηρῆος θειοιο πολυφραδμων ὑποφητης. Apoll.
Και προμος ευρυγενειος αποσπορος Εννοσιγαιȣ. Nonn.

Γλαυκος.
—Και Γλαῦκος αμυμων. Il. β. 876.
E P I T H. Αντιθεος, ευμελιης, κρατερός. μεγαλητωρ.

PHR. Ιππολοχοιο φαιδιμος υἱός. Hom.

Γλαυκος.

—Γλαυκη δέ σε τικτε θαλασσα. Il. π. 34.

SYN. Γλαυκιος, γλαυκοειδὴς, λευκὸς, κυανεος, χαροπός.

Γλαυκωπις

—Γλαυκῶπις Αθηνη. Il. α. 206.

SYN. Γλαυκοφθαλμος, γλαυκομματος, γλαυκωψ, γλαυκωπις.

Γλαύξ. Vid. Κακκαβιζω.

—Αν γλαὺξ ανακραγῃ, δεδοικαμεν. Men.

—Και νυκτερινη γλαύξ Arat.

SYN. Αιγωλιὸς, νυκτηγενη, ωτός.

Γλαφυ.

—Και γλαφυ πετρῆεν. Hes. ε 531.

SYN. Αντρον, σπεῖος.

Γλαφυρὸς.

Πετρυς εκ γλαφυρῆς—Il. β. 88.

SYN. Κοῖλος, υγρὸς, βαθύς.—δαψιλής.—ευειδὴς —ἡδύς. σοφὸς, ακριβὴς, εκπρεπὴς, επιδεξιος.

Γλαφω.

—Πλευράς τε και ωμυς

Ουρῇ μαστιζων, ποσσὶ γλαφει—Hes. α. 431.

SYN. Γλυφω, βαθυνω, ορυσσω, σκαπτω.

Γληνη.

Ερρε, κακὴ γληνη—Il. θ. 164.

Εκ δ' ὦσε γληνην —Il. ξ. 494.

SYN. Κορη, κοριον. οφθαλμός. θεαμα, βλεμμα, οξυδερκια.

Γληνεα τὰ,

—Ος γληνεα πολλα κεχανδει. Il. ω. 192.

SYN. Χρηματα, ποικιλματα, ακροκοσμια.

Γληχων.

Και γλαχων᾽ ανθεῦσαν.—Theoc. 5. 56.

SYN. Βληχων, βληχωνιον, οριγανος.

Γλισχρος,

Νῦν δη γενυ Γλισχρος, προσαιτᾶν —Ar. A. 451.

Γλισχρων

—Πῶς ἦλθες; ω γλισχρων—Ib. Pa. 192.

SYN. Γλισχρωδης, ιξωδης, κολλωδης.—σφαλερός.—φειδωλος. γλοιός. ακιμνος, επιθυμητης.—ατυχής. —αδδηφάγος,—ἡδύς.—ταπεινός.—κολαξ, αλαζων.

Γλιχομαι.

Τὶ δῆτα τῶνδε τᾶν κακῶν, ω παῖ, γλιχῃ. Ib.

SYN. Επιθυμεω, αιτεω.

Γλοιός.

Μασθλης, ειρων, γλοιὸς, αλαζων. Ib N. 448.

SYN. Γλοιης, ασθενὴς, γλισχρὸς, μασθλὴς, ρυπαρὸς, κακοτροπος.

Γ Λ

Γλυτίς.

Βεβληκει γλυτὸν κατὰ δεξιόν.—Il. ε. 66.

SYN Κοτυλη, ἕδρα, πυγὴ, πυγαῖα.

Γλυκερὸς, Γλυκύς.

Ὕπνος εχε γλυκερὸς—Il. κ. 4.

—Γλυκὺ νεκταρ απὸ κρητῆρος αφυσσων. Il. α. 598.

SYN. Επιγλυκος, ηδὺς, μελιηδης, ἥδυμος, εδαιὸς, αγανὸς, λαρὸς, λειριοεις.

Γλυκυδερκής.

Ηελιυ γλυκυδερκὲς ιδυ φαος—Sibyll.

Γλυκυθυμος.

Ου γάρ τι γλυκυθυμος ανὴρ ἦν—Il. υ. 467.

SYN. Απαλοψυχος.

Γλυκυμειλιχος.

Χαιρ' ελικοβλεφαρε, γλυκυμειλιχε—Hom. V. 19.

Γλυκυμηλον,

Εν δε καλὰ γλυκυμαλα—Call. 6. 29.

Γλυκυπικρος.

—Γλυκυπικρον εδεξατο κεντρον ερωτων. Mus. 166.

Γλυκυφωνος.

—Ὡς γλυκυφωνος. Theoc. 15. 146.

SYN. Ηδυθροος, ἡδυεπης, ἡδυλογος, μελιφωνος, μελιγηρυς, μελιγλωσσος.

Γλυφανον.

Ενθ' αναπηλησας γλυφανῳ πολιοῖο σιδηρυ. Hom. M. 41.

SYN. Γλυφεῖον, γλυπτηριον, σμιλη, κοπεύς. τυκος, λαξευτηριον.

Γλυφανος.

—Ετι γλυφανοιο ποτοσδον. Theoc. 1. 28.

SYN. Γλυφὴ, γλυμμα, κερχνωμα.

Γλυφίς.

Ελκε δ' ὁμῦ γλυφίδας τε λαβων—Il. δ. 122.

SYN. Χηλή.

Γλυφω.

Και τόδ' απ' ευωδυς γλυψατ' αγαλμα κεδρυ. Theoc. Ep. 7.

SYN. Αναγλυφω, διαγλυφω, γλαφω, γλαπτω, διαγλαπτω, ξεω, ξυω, χαραττω. εγκοπτω.

Γλῶσσα. Γλῶττα

Ουδ' εἴ μοι δεκα μεν γλῶσσαι—Il β. 481.

——Ουδ' ια γηρυς

Αλλὰ γλωσσ' επιμικτὸ, πολυκλητοι δ' εσαν ανδρές. Il. δ. 438.

SYN. Λαλια. διαλεκτος.

EPITH. Αδαμαστος, αθεσμος, ακολαστος, αφραδὴς, αυδηεσσα. αἰχμηλιος. αχαριστος, διαφερὰ, διχομυθος, δολοεσσα, δολοφρων. ετεροβολος, ερογεσσα. ευτροχος, ευφημος, ευκελαδος, κελαδῆτις, ελευθεροστομος, ηδυλόγος, θοὰ, κεινη-

γόρες,

γόερος, λαλος, λιγεῖα, μαψίδιος, μαργη. μιαρὰ, ματαια, μεγαλαυχὴς, μειλιχογηρος, ουλομενη, πολυδαιδαλος, πολυηχὴς, πολυμυθος ψευδαλεα, ὑπερποντια, φειδωλὴ, φιλοκερτομος, φιλολοιδορος. — πυρ πνεουσα. — μελι σαλαουσα, Ὑμηττιυ ἡδιον — περιφορτος ανιης.

PHR. Αγγελος λογων. Eur. Λαλον βελος, Ετοιμοτατον βελός. Naz.

—Σοφιης οχετηγὸς ιωῆς. Nonn.

Γλωσσαλγια

—Σοι μεν ἡ γλωσσαλγια Μειζων. Eur. Andr. 690.

SYN. Αργολογια.

Γλωττοποιεω.

—Αυτοματον εκμαθειν, γλωττοποιεῖν. Ar. V. 1274.

Γλωττοστροφεω.

Απὸ γαρ ολοῦμαι, μη μαθὼν γλωττοστροφεῖν. Ib. N. 790.

SYN. Βαττολογεω, εικαιομυθεω, περιλεγω, περιλαλεω, λαυροσομεω, σωμυλλω, φλυαρεω, ψελλω, ληρεω, καταγλωττιζω.

Γλωχιν.

—Ὑπὸ γλωχῖνα δ' εκαμψεν Il. ω. 274.

SYN. Γλωχὶς, ακωκὴ, γωνια

EPITH. Αρραγὴς, αυχενιος, γειτόμος, διστοιμος, μαρμαρεα, οξυτενής.

Γ Ν

Γναθμος, Γναθος.

Γναθμὸν δεξιτερον.—Il. π. 405.

Ως γναθος ἱππειη βρυχει.—Hom. XLVII.

SYN. Γενυς, σιαγὼν. γαμφαὶ, μῆλα τα.

EPITH. Ανδροβόρος, αργυροδους.

Γναμπτὸς

—Γναμπτοῖς αγκιστροισιν—Il. δ. 369.

—Ουτε νοημα

Γναμπτὸν ενὶ στηθεσσιν —Il. ω. 41.

SYN. Αγκύλος, στρεπτὸς, ευστρεπτος, καμπτὸς, ευκαμπτος, ευκαμπὴς, ευπιστος.

Γναμπτω.

—Ου ποτ' Οικνηρὸς δορυ

Γναμψει Θεοινος—Lyc. 1247.

SYN. Καμπτω. επικαμπτω, κατακαμπτω, κνατπω, επικλαζω, κυρτοω, αναστρεφω.

Γναφεύς.

Απεδωκ' οφειλων τῷ γναφεῖ τριωβολον. Ar. V. 1123.

SYN. Κναφεὺς, πλυνεὺς, στιβύς.

Γ Ν

Συμπλεκεων ρυποωταν επασσυτερων στιχα πεπλων,

Ποσσὶ πολυσκαρθμοισιν επιστειβουσι χιτῶνας. Nonn. l. 3.

Γναφικὸς,

—Και γναφικῶν πινακων. Ep. l. 2.

Γνησιος.

Υιε δυω Πριαμοιο νοθον και γνησιον.—Il. λ. 102.

SYN. Ανοθευτος, νομιμος, ὁμοπατριος, ὁμογενὴς, απαραποιητος.

Γνοφαλλον

Μαλθακὸν αμφὶ γνοφαλλον. Alcæ.

Γνὺξ

Γνὺξ δ' εριπ' οιμωξας.—Il. ε. 68.

SYN. Οκλαξ, οκλασὶ.—επὶ γονυ.

Γνῶμα

Εν δε παντων γνῶμα ταυτὸν εμπρεπει. Eur. Heracl. 408.

SYN. Γνωμη, γνωματευμα.

Γνωμιδιον

Και γνωμιδιῳ γνωμην νυξας

Ἑτερῳ λογῳ αντιλογῆσαι. Arist. N. 320.

Γνωμη.

Η καθαραῖς γνωμαις αιεὶ τα δεόντα βραβευεις. Orph H.

SYN. Αποφανσις, βουλὴ, δογμα, διανοια, νοῦς, νοημα, νοησις, θελημα, εννομια, προαιρεσις, δημηγορια, συνειδησις, φρονημα, σκεψις — οιησις.

EPITH. Αταρβητός, ευσεβὴς. εμπεδος, ιθεια, δυσφορος, πολυβουλος. παιεχθὴς, πανυπερφρων.

Γνωμοτυπεω.

Και γνωμοτυπεῖ, κἀντονομαζει. Ar. Th. 60.

SYN. Γνωμολογεω.

Γνωμοτυπικὸς.

Και γνωμοτυπικὸς, και σαφὴς. Ib. Eq. 1376.

Γνωμοτυπος.

—Και γνωμοτυποις μεριμναις. Ib. N. 949.

Γνωριζω.

Η τοὔργον ὡς ου γνωρισοιμί σου τόδε. Soph. Oed. T. 546.

SYN. Αναγνωριζω, διαγνωριζω, γινωσκω, δοκιμαζω, ανακρινω, απαγγελλω, μιμνομαι, ἱσορεω.

Γνωριμος, Γνωσὸς,

Η και γνωριμος αλλος—Od. π. 9.

Ουκ ὥσε γ' ειπειν γνωσόν.—Soph. Oed. T. 369.

SYN. Γνωτὸς, οικεῖος, ενδοξος, ὁμιλητὴς, φιλος, μαθητὴς.

Γνωτός.
Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελαχωσι θανόντα. Il. ο. 350.
—Γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μαλα νηπιός ἐστιν. Il. η. 401.
SYN. Εὐγνωστος, καταληπτος.—ὁμαιμος.—σαφερός.

Γνωσιμαχέω
—Μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ. Ar. Av. 556.

Γνωτοφοντις.
Την γνωτοφοντιν, και τεκνων αλαστορα. Lyc. 1318.

Γ Ο

ΓΟΑΩ.
Κατθεμενοι γοαοιεν· ὁ γαρ γερας ἐστὶ θανοντων. Od. ω 189.
Αψ Ὀδυσεὺς κατα κρᾶτα καλυψαμενος γοαασκεν. Od θ. 92.
SYN. Θρηνεω, ὀδυρομαι, πενθεω, ανακωκυω, αποκλαιω, θρεομαι, κινυρομαι, μυρομαι, ιαλεμιζω, ὀτοτυζω, κατοιμωζω, χλιναζομαι.

Γογγυλη.
Ὥσπερ γυναικὶ γογγυλην μεμαγμενην. Ar. Pa. 28.
SYN. Γογγυλὶς, στρογγυλη, ῥαπυς.

Γογγυλιζω.
Και κηροχυτεῖ, και γογγυλιζει—Ib. Th. 61.
SYN. Γογγυλεω, γογγυλευω, συστρεφω, μεταστρεφω.

Γοεδνον.
—Γοεδνα δ' ανθεμιζομαι. Aesch. Supp. 76.
EXP. Τῶν γοων το ανθος.

Γοερός.
Δακρυα γοερὰ πᾶσι τιθεμένα. Eur. Ph. 1594.
SYN. Γοημων, γοωδης, δυσαιακτος, δυστηνος, δακρυωδης, πολυδακρυς, επικλαυτος. λυπηρὸς, επιλυπος, περιλυπος, ελεγειωδὸς, θρηνωδης, θρηνητικὸς, αξιοθρηνος, πολυθρηνος, πενθιμος, πενθικὸς, πενθηρὸς, βαρυπενθὴς. πολυπενθὴς, πολυστονος, ανιαρὸς, οικτρὸς, ολοφυδνὸς, οδυρτικὸς, κατωδυνος.

Γοης.
Αρ' ουκ επωδὸς και γοης πεφυχ' ὅδε; Eur. Hipp. 1038.
SYN. Αγυρτης. επωδὸς, φαρμακεὺς, τερθρεὺς. κολαξ, περιεργος, πλανος.

Γομφιος, Γομφιον.
—Ενα γαρ γομφιον μονον φορεῖ. Ar. Pl. 1060.
SYN. Μυλος, μυλακρος.—οδοντες οψιγονοι, κραντῆρες, σωφρονιστῆρες.

Γομφιοδετος.
Γομφιοδετα χαλινα. Ep. Suid.

Γομφοδετος
Γομφοδετῳ τε δορί—Aesch. Supp. 853.

Γομφοπαγης
Ρηματα γομφοπαγῆ—Ar. R. 844.
SYN. πολυσυνθετος, πηκτὸς, συμπηκτος, ευπηκτος, ευπαγὴς, ακριβὴς. τραφερὸς.—σκληρός.

Γομφος.
Γομφοισιν δ' αρα τήν γε και αρμονιησιν αρηρεν. Od. ε. 248.
SYN. Επισχιδιον, σφὴν, ἧλος.—μυλος, δεσμα, αρθρον.
EPITH. Κρατερὸς, θοὸς, σχετλιος, σιδηροφορος, πολυκμητος.

Γομφοω.
Αργῷ τευχησίν τ' ιδὲ δρυτὶν γομφωθεῖσαν. Orph. 257.
SYN. Σφηνοω, κατασφηνοω, πηγνυω, συμπηγνυμι, συναπτω, συναρμοζω, προσαρμοττω, καταστιζω. συνωθεω.

Γονεὺς
Τικτουσιν δε γυναῖκες εοικότα τεκνα γονεῦσι. Hes. ε. 233.
SYN. Γενητωρ, γενετωρ, φιτυς.

Γονή.
Παιδων εν μεγαροισι γονὴ γενετο κρειοντων. Il. ω. 539.
SYN. Επιγονὴ, γενεσις, γονος, σπορός. εκφυσις, βλαστησις.—κῦμα.
EPITH. Αχραντος, αρρητος, ευκαρπος, τελεσσιγαμος. μητροδοκος.

Γονιμος.
Ηνικα τε Βακχε γονιμην ωδῖνα τελῶσιν. Orph.
SYN. Γεννητικὸς, γενεθλιος, κυητικός. γενναῖος.

Γονιμωδης.
Αιγυπτε—ιερῆς γονιμωδεα λετρα. Orph. H.

Γονος
—Ζηνὸς γονος ενθάδ' ἱκανω. Il. ν. 449.
SYN. Γενος, γονὴ, γενεα, παῖς, φιτυμα. γεννημα.
EPITH. Αυτογενεθλος, θαλερὸς, ηὺς, ἱμεροεις. γλυκερὸς. τηλυγετος.

Γονυ, Γουνα, Γουνατα, Γονατα.
Φημί μιν ασπασιως γονυ καμψειν—Il. η. 118.
Ρίμφα ἑ γοῦνα φερει μετά τ' ηθεα—Il. ζ. 511.
Γουνατά τε, κνῆμαί τε—Il. ρ. 386.
Βροντεω τε στιβαροῖσιν ερεισσαμενε γονατεσσι. Call. 3. 75.
EPITH. Ακαμπῆ, ακροπαγῆ, αγκύλα, δοῦλα, θοα, ελαφρα, ευφορτα, ικετησια, λαιψηρα,

ψηρὰ, ῥωθρὰ, κραιπνοπόρα, σφαλερὰ, χλωρὰ, ψυχρά.

Γονυκροτος. Anac. Fragm.
SYN. Βλαισὸς, δειλός.

Γονυπετής.
Γονυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σε.—Eur. Ph. 302.

Γυνοπαχής.
Αχλυς—γυνοπαχής. Hes. α. 266.

Γοός.
Οικοι ενεςι γοος—Il. ω. 240.
SYN. Θρῆνος, ελεγος, κοπετος, κωκυτος, πενθος, οδυρμὸς, ολολυγμὸς, ολοφυρμός.
EPITH. Ατλητος, αδινὸς, αλιαςος, αερκὶς, ασχετος, αληκτος, απειριτος, αρρητος, δακρυοεις, θαλερὸς, ερικλαγκτης, ιμεροεις, κινυρὸς, κρυερὸς, λαρὸς, οἴζυρὸς, οξυβοας, οξυτονος, οξὺς, ουνοθροος, πολυδακρυτος, λευγαλεος, χαλεπὸς, ψυχαγωγός.
PHR. Γοων πικρὸν νεφος. Οξυτονων ωδων θρῆνοι,
Χειροπληκτοι δουποι, αμυγματα χαιτας. Soph.
Παρηῒς φοινισσα μυγμοῖς ονυχος. Aesch.

Γοργυθ ων.
—Αμυμονα Γοργυθιωνα. Il. θ. 302.

Γοργὼ, Γοργών.
Τῇ δ' επι μεν Γοργὼ βλοσυρῶπις εςεφανωτο
Δεινὸν δερκομενη.—Il. λ. 36.
Γοργοιος αρτιτομον κεφαλην βασιλῆϊ κομιζων. Apoll. 4. 1515.
—Το λαιμοτμητον—Γοργονος καρα. Eur. Ph. 469.
EPITH. Αναιδὴς, ανδροφόνος, καρατομος, θρασεῖα, λιθοδερκὴς, εριβῶπις, Περσηίς.
PHR. Αγριωπὸν ομμα Γοργόνος. Eur.

Γοργόνες.
Πελας δ' αδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
Δρακοντομαλλοι Γοργόνες βροτοςυγεῖς,
Ας θνητὸς ουδεὶς εισιδὼν ἕξει πνοάς. Aesc Pr. 797.
EPITH. Δρακοντοειθειραι, απλητοι, πιθασσιαι, οφεοχάιται, βατιδοσκόποι Λισσαι.
PHR. Αι Φορκίδες δηναιαὶ κοραι Τρεῖς κυνομορφοι κοινὸν ομμα κεκτημέναι Aesch.
Γοργοὺς θ' αἳ ναιουσι περην κλυτοῦ Ωκεανοιο,
Εσχατιῇ προς νυκτὸς' ἵν' Εσπεριδες λιγυφωνοι'
Σθενώ τε Ευρυαλη τε, Μεδουσά τε, λυγρὰ παθουσα'
Η μεν εην θνητὴ, αἱ δ' αθανατοι και αγηρω
Αι δυο—κ. λ. Hes. θ 275.

Γοργειος.
Εν δέ τε Γοργειη κεφαλή—Il. ε. 741.
SYN. Γοργονειος, φοβερός.

Γοργολοφα. Vid. Αθηνη.
Γοργολοφα σ' εκελευε. Ar. Eq. 1178.

Γοργονωτος.
—Γοργονωτον ασπίδος κυκλον. Ib. A. 1173.

Γοργῶψ.
Γοργῶπες, ενερων ἱεριαι δειναὶ θεαί. Eur. Or. 261.

Γοργῶπις, Γοργωπίς.
—Η Διὸς Γοργῶπις αδαμαςος θεά. Soph. Aj. 450,
—Ηςραπτε γοργωπὸν σελας. Aesch. Pr. 356.
SYN. Γοργοφθαλμος, καταπληκτικος.

Γορτυν.
—Γορτυνά τε τειχιοεσσαν. Il. β. 646.

Γουναζομαι, Γουνουμαι.
Νυν δέ σε τῶν οπιθεν γουναζομαι.—Od. λ. 66.
Γουνοῦμαί σ', Αχιλεῦ.—Il. φ. 74.
SYN. Γονυπετεω, γονατιζω, προσπιπτω, προσπιτνεω, λιτανευω, ικετευω, ολολαζω, παρακαλεω.—γουνατων απτομαι.

Γουνὸς
—Ες γουνὸν Αθηναων ἱεραων. Od. λ. 322.
—Κατὰ γουνὸν αλωῆς οινοπεδοιο. Ib. 192.
SYN. Γαῖα, πεδον.—ευκαρπος, γονιμος.

Γ Ρ

Γραῖα, Γραΐδιον, Γραῒς, Γρηὶς, Γραῦς, Γρηΰς.
Και τον μεν γραιης πυκιμηδέος εμβαλε χερσίν. Od α. 438.
Ολίγον απωθεν τῆς κεφαλης τυ γραΐδιυ. Ar. Pl 674.
Γρηὶ περίπλεχθη—Od. ψ. 33.
Κἂν γραῦς οληται, πλεονως ταρβεεται. Eur. Alc. 56.
Εςι δέ μοι γρηῢς πύκινὰ φρεσὶ μηδε' εχουσα. Od. τ. 353.
SYN. Γεραιά, πρεσβυτις.
EPITH. Παλαιγενὴς, δυσγωρος, εροχίμος, νερτεροομαντις, εγγαστριμυθος, πολυμυθος, καμινώ.
PHR. Τυπαῖ δη ρικνοῖσιν επισκαζουσα ποδεσσιν, Βακτρῳ ερειδομενη. Apoll.

Γραικός.
—Το μεν φυγαδων τὶς ενισποι Γραικός.—Call. Ep. 7.

SYN. Αχαιὸς, Ελλην, Ελληνικός.

Γραμμα,
Γραψον και τόδε γραμμα τό σοι σιγωντι χαραξω. Theoc. 23. 46.
SYN. Συγγραμμα, γραφή. βιβλος.—χαρακτήρ.

Γραμματα.

Γραμματα.
Ο γραμματων απειρος ꞁ βλεπει βλεπων. Sent.
SYN. Λογοι, ξυσματα. παιδεια, γραμματειον, γραμματεια
EPITH. Ακριβη, φωνηεντα, κωφα.
PHR. Ψυχης ιατρος. Γλωσσης οργανα. Οργια φωνης. ασιγητο τυποι σιγης.
Γραμματειον
Καταφερε το γραμματειον. Ar. N. 19.
SYN. Γραμματιδιον, δελταριον, βιβλος, πινακις, πινακιον, διαθηκη, επισολιον, σχημαλιον, διπλωματα σανιδες.
Γραμματευς.
Οποτε γραφοιτο την δικην ο γραμματευς. Ar. N. 768.
SYN. Υπογραμματευς, υπογραφευς, γραφευς, συγγραφευς, γραπτηρ, γραμματοκυφων, γραμματογραφος.
Γραμματευω.
Αυσιλλ' εγραμματευεν.—Ib. Th. 381.
Γραμματικη.
Ιλαθι Γραμματικη φυσιζοε, ιλαθι Μꞁσαι.—Ep. l. 2.
EPITH. Βαρυμοχθος, απορος.
Γραμματικος.
Γραμματικων περιεργα γενη, ριζωρυχα μꞁσης Αλλοτριης, ατυχεις, σητες ακανθοβαται. Ep. l. 2.
EPITH. Αοιδομαχοι, αλιτροι, ακανθολογοι, πικροι.
PHR. Μωμꞁ τεκνα. Ζηνοδοτꞁ σκυλακες. Καλλιμαχꞁ σ]ρατιωται. Ποιηταν λωβαι, παισι σκοτος αρχομενοισι. Φυφωνων λαθροδακναι κορεις. συνδεσμων λυγρων θηρητορες. κ. λ. ib.
Γραμμη.
Και τον απο γραμμας κινει λιθον—Theoc. 6. 18.
SYN. Βαλβις, περας, σπαρτη.
Γραοσοβης.
Γραοσοβαι, μιαροι.—Ar. Pa. 812.
Γραπτος.
—Και α γραπτα υακινθος. Theoc. 10. 28.
SYN. Εγγραπτος, αναγραπτος, εγγραφος.
Γραπτυς.
—Γραπτυς αχεειων. Od. ω. 228.
SYN. Αμυχη, σχασις, κατασχασμος.
Γραφευς
Οικτειρων ημας, ως γραφευς τ' αποσαθεις. Eur. Hec. 806.
SYN. Αναγραφευς, γραμματευς, Ζωγραφος. εγκαυστης.
Γραφη.
—Η νομων γραφαι. Eur. Hec. 806.

SYN. Συγγραφη, διαγραφη, καταγραφη, γραμμα, ζωγραφια.—εγκλημα.
EPITH. Αειμνηστος, θεοπνευστος, ιερα.
Γραφις.
Κυπριν Απελλειꞁ μοχθον ορα γραφιδος. Ep. l. 4.
SYN. Γραφειον, γραφειδιον, γραφιον. γραφικη δυναμις.
Γραφω.
Γραψας εν πινακι πτυκτω θυμοφθορα πολλα. Il. ζ. 169.
SYN. Αναγραφω, επιγραφω, ζωογραφεω, εγγλυφω, εγκολαπτω, επιγ ολαπτω, εγχαραττω. διασκαπτω, διαταττομαι.—κατηγορεω.
Τοιον επος ταχυμυθος επεγραφε διζυγι δελτω Αυλακας ιθυπορων γραφιδων κυκλοισι χαρασσων.
—Μυθον σοφοις παλαμης ολκοισι χαρασσων. Nonn.
Γρηγορεω.
Τꞁτο το πυρ εγρηγορεν—Ar. L. 306.
SYN. Εγρηγορεω, αγρυπνεω, ζαω.
Γρηγορος.
Γρηγοροι αλφιστηρες—Sibyll. l. 1.
SYN. Γρηγορικος, αυπνος.
Γρηνικος. Fluv. Nom.
Γρηνικος τε και Αισηπος,—Il. μ. 21.
Γριπευς, Vid. Αλιευς
Τοις δε μετα γριπευς τε γερων.—Theoc. 1. 39.
Γριφος.
Ουδεν αρα γριφω διαφερει Κλεωνυμος. Ar. V. 20.
—Εκ Μꞁσων γριφον υφηναμενοι. Ep.
SYN. Γριπος, αρκυς, γαγγαμη. δικτυον. ασαφης λογος.
Γρꞁνος,
Λευσσω θεοντα γρꞁνον επτερωμενον, Lyc. 86.
Γρυζω, Γρυλλιζω.
—Αλλα φθειρꞁ, και μη γρυζης. Ib. Pl. 598.
Υμεις δε γρυλλιζοντες υπο φιληδιας. Ib. 307.
SYN. Αναγρυζω, μυζω.—θρηνω, φωνεω, φθεγγομαι.
Γρυκτος.
Αρα γρυκτον εστιν υμιν;—Ib. Lys. 657.
Γρυπαιετος,
Γρυπαιετꞁς χαλκηλατꞁς. Arist. R. 960.
SYN. Γρυψ.
PHR. Οξυσομοι Ζηνος ακραγεις κυνες; Οκνοι τετρασκελεις. Aesch.
Γρωνος.
Γρωνω βερεθρω συγκατηρειψε στεγης. Lyc. 1280.
SYN. Κοιλος.

Γ Υ

Γ Υ

ΓΥΑ.
Πυροφόροι τε γυαι,—Theoc. 25. 30.
SYN. Αρουρα. πλεθρον, πελεθρον, πλελεθρον. αμαξιτον, ταφρεια.
EPITH. Βαθυσπορος, ευκαρπος, πολυπλεθρος, πολυχρυσος, θερειποτος, πιων, ανηροτος.

Γυαλον.
Θωρηκος γυαλον—Il. ε. 99.
—Γυαλων ύπο Παρνησοιο. Hom. A. 396.
SYN. Κοιλοτης. κενεων.—θεναρ.—αγκος.
EPITH. Καρποφορον, μελαμπεπλον.

Γυιαρκης
Ανωδυνιας γυιαρκέος. Pind. Pyth 3.
SYN. Ακμαζων, ισχυων.

Γυης.
—Φερειν δε γυην, ότ αν ευρης. Hes. ε. 425.
Δρυος ελυμα, πρινυ γυην,—Ib. 434.

Γυιον. Γυια.
—Υπο τε τρομος ελλαβε γυια. Il. γ. 34.
SYN. Αψος—μελη, γονατα.
EPITH. Αμαιμακετα, αθαλπέα. ελαφρα, ευηρέα, εμπεδα, θοα, ομβριμα παναιολα, τελεσφορα, ςαδιμα, ωκέα.

Γυιοβαρης.
Πολλα παλαισματα, και γυιοβαρη. Aesch. Ag. 62.

Γυιοδαμας.
Αινεω και Πυθεαν εν γυιοδαμαις—Pind. Isth. 5.

Γυιοκορος.
—Και γυιοκορυς μελεδωνας. Hes. ε. 66.
SYN. Γυιοβορος.

Γυιοπεδη.
Εν δ' αφυκτοισι γυιοπεδαις πεσων. Pind. P. 2.

Γυιοτακης
Γυιοτακης δε λιπων τάδε συμβολα κώμων. Ep. I. 6.

Γυιοω.
Γυιωσω μεν σφωϊν ύφ' άρμασιν ωκέας ίππος. Il. θ. 402.
SYN. Αποχωλοω, καταγυιοω, αποσκελιζω, χωλοω, βλαπτω.

Γυλιος
Φερ' εξω δευρο τον γυλιον εμοί. Ar. A. 1096.

Γυλιαυχην.
Γυλιαυχενας ορχηςάς. Ib. Pa. 789.
SYN. Μακροτραχηλος.

Γυμναζω
Μαν κρυπτος αυτης πλευρα γυμναζω σχολης. Eur. Fr.

SYN. Απογυμναζω, ασκεω.

Γυμνας.
Γυμνάσιν ός χαιρεις—Orph. H.

Γυμνασια. Γυμνασιον.
Αλλα ποτε τε μετρον, και σιτυ, γυμνασιωντε Ποιεῖσθαι—Pyth. 33.
—Τον δ' εθελοντα
Αςων, και ξεινων γυμνασιω δεχομαι. Anac. 197.
SYN. Γυμνασμα, γυμνασις, ασκημα, ασκησις, επασκησις. διατριβη. επιτηδευμα σχολη.—τα, αλειπτηρια, βαλανεια, λυτρά—Παλαιςρα.
PHR. Ελικωνος Πιερικος δομος. Ep.
Ψυχων σοφων φροντιςηριον. Aristoph.

Γυμνας,
Ορω μεν ανδρων τονδε γυμνάδα ςολην. Eur. Fr.

Γυμνης. Γυμνητης
Γυμνητες, ιππεις, άρματων τ' επιςαται. Ib. Ph 1164.
Πυ δη γυμνητων μυναρχοι; Rh. 31.
SYN. Σφενδονητης, τοξοτης.

Γυμνικος
—Αγωνας μυσικυς, και γυμνικυς. Ar. Pl. 1164.

Γυμνιτης
—Οισει κυμα γυμνιτην φαγρον. Lyc. 388.

Γυμνος.
Ου γάρ πως αν γυμνος εων Τρωεσσι μαχοιτο. Il. ρ. 711.
SYN. Αχιτων, απεπλος, ανειμων, ανοπλος.

Γυμνοω.
—Αιδεομαι γαρ
Γυμνουσθαι κυρησιν ευπλοκαμοισι μετελθων. Od. ζ. 222.
SYN. Απογυμνοω, αναγυμνοω. αναδερω, αποσυλαω, αναστυφω, αποκαλυπτω, ψιλοω.

Γυνη.
Η δ' αεκουσ' άμα τοῖσι γυνη κιεν.—Il. α. 348.
Τῳδε γυνη Προιτυ.—Il. ζ. 160.
SYN. Θηλυς, θηλεια, το θηλυ.—ακοιτις.—Pl. αρσες.
EPITH. Αναλκις, αμυμων, ακηδης, αγνωμων, αγριος, αςοργος, αιδοια, ακριτομυθος, απειλητειρα αμορφος, αθεσπιστος, αδμηςος, αρισαδην. αγλαοδωρος, αγανη. βαθυκολπος, βαθυκολπος. βαρυτλητος, βαρυσμηριος, βαρυθυμος. δια. δηπιολέχος, δυσπαις, δολοεσσα, δολοφρονευσα, ευζωνος ευειδης, ευμορφος, ευκομος, ευπλοκαμις. εγερσιμοθος, εγερσινοος, ερωμανης, εριουνιε σα ζυγια, ζηλημων ζηλοτυπον. θεογλωττος, καλλιγλωσσος. καλιτεχνος, κακηλετης, καλλιπλοκαμος, καλλικομος. καλλιζωνος,

λιξωνος, κορυμβοφόρος, λυσικομος, νυμφοκόμος, ολοιεργιλη, ὁμολεκτρος, οικωφελὴς, πυγοςόλος, περκνη, περικαλλὴς, πολυανδρος, πολυςονος, πολυμνηστη, παραπετμος, σχετλιοτεκνος, ταναεργὸς, ταλαιπενθης, ταχεῖα, φιλοθρηνος, φιλογλαυτος, φιλοικτιςος, φιλοτεκνος, φιλοκροταλος, φιλοξενος, φιλαυςτοτοια, χερσιπλεκὴς, χορειτυπος, χαμαιγενὴς, χερνῆτις, φλαῦρα.
PHR. Καλὸν ουτὸν εν βιω. Υπερηφανον πρᾶγμα. Πηδαλιον οικιας. Τερπνὸν κακόν. Menand.
Ασκητὰ πεπλῳ τε και αμπυκι.—Theoc.
Ξυμφωνὸς ακοιτη —Εις εσθλὰ αμηχανος.
Καλᾶν δε παντων τεκτονες σοφωταται.
Αθλιωτατον φυτον. Eur.
Ζῶσε δε και κοσμησε θεὰ γλαυκῶπις Αθηνη,
Αμφι δε οἱ χαρίτές τε θεαί. κ. λ. Hes. ε. 73.
Γυναικεῖος, Γυναῖος.
Γυναικειὰς δια βολὰς, Od. λ. 436
—Γυναιων ἑνεκα φιλτρων. Orph. 671.
SYN. Γυναικικός.—γυναικοφιλης.
Γυναικιζω, Γυναικιζομαι.
Γυναικιεῖς εὖ και πιθανῶς. Ar. Th. 275.
Γυναικισις.
Πριν τῆς ἑτερας δεῦναι γυναικισιως δικην. Ib. 870.
Γυναικοβυλος.
Γυναικοβυλυς τε μητιδας.—Aesch. Ch. 624.
Γυναικοκηρυκτος,
Αλλα ταχυμορον
Γυναικοκηρυκτον ολλυται κλεος. Aesch. Ag. 496.
Γυναικομανεω.
Γυναικομανῶ γαρ, και προξενῶ θ' ὑμῶν αεὶ. Ar. Th. 583
Γυναικομιμος.
Γυναικομιμοις ὑπτιασμασιν χερῶν. Aesc. Pr. 1004.
Γυναικομορφος.
Γυναικομορφον αγομενον δι' αςεος. Eur. B. 853.
Γυναικοπληθὴς,
Γυναικοπληθεῖς ξυλλογοι—Ib. Alc. 962.
Γυναικοποινος.
Γυναικοποινων πολεμων. Aesch. Ag. 234.
Γυναικοφωνος.
Γυναικοφωνος, ἁπαλὸς, ευπρεπὴς ιδεῖν. Ar. Th. 199
Γυναικοφιλης, Γυναιμανής.
—Και τυ γυναικοφιλας. Theoc. 8. 60.
Δυσπαρι, εἶδος αριςε, γυναιμανές.—Il. γ 39.
SYN. Γυναικομανὴς, γυναικιας, γυναικωδης, γυναικανηρ, γυναικοθυμος, γυνις, καταγυναῖξ, καταγυνης, θηλυμανὴς, θηλυμιτρης, φιλογυνης, φιλογυνος, φιλογυναῖξ, φιλογυναιος.

Γυναικωνῖτις.
Fιτα δια τετοταῖς γυναικωνιτισιν. Ar. Th. 420.
SYN. Γυναικὼν, γυναικονιτης.
Γυνις, Γυννις. Vid. Γυναικοφιλης.
—Ου γυννις εὼν κεκλησεθ' ὁ πυκτης. Theoc. 22. 69.
Γυπαριον.
Και γυπαριοις, και πυργιδιοις.—Ar. Eq. 790.
SYN. Φωλεὸς, καλια.
Γυρινος.
—Πατέρες βοοωσι γυρινων. Arat. Δ. 215.
EXP. Οἱ αδιαπλαςοι βατραχοι.
Γυρις.
Επει δε λιμνης εγγὺς ἦλθον γυρινις. Ep. Suid.
SYN. Περιφερὴς, κυκλικός.
Γυρος.
Γυρὸς εην ωμοις—Od. τ. 246.
SYN. Αγκύλος, ὑβὸς, κυρτὸς, ςρογγύλος.
Γυροω.
Και φυτὰ γυρῶσαι—Arat. 9.
SYN. Γυρευω, γυριζω, φυτευω. περισκαπτω, περιςρατω, κυρτοω. δινεω.
Γυρτὼν, Γυρτωνη.
Ηλυθε δ' αφνειην προλιπων Γυρτῶνα Κορωνος. Ap. 1. 57.
—Οἱ Γυρτωνην ενεμοντο. Il. β. 737.
PHR. Γυρτῶνος ἀλιςερὲς αςυ. Orph.
Γυψ.
—Αυτῶν τερενα χροα γῦπες εδονται. Il. δ. 237.
SYN. Γυπαιετος.

Γ Ω

ΓΩλεῖον.
—Και Διακριων—γωλεῖα, Lyc. 376.
EXP. Αἱ προς την θαλασσαν καταδυσεις.
Γωνια.
Αποδρὰς γαρ εις την γωνιαν—Arist. V. 905:
SYN. Γωνιδιον.—κευθμών.
Γωνιασμός.
Επῶν τε γωνιασμῶς—νοεῖν. Ib. R. 987.
EXP. Πλαγιασμὸς, απατη.
Γωρυτός.
Αυτω γωρυτῷ, ὃς οἱ περικειτο φαεινος: Od. φ. 54.
SYN. Βελοθηκη, ιοδοκη, ογκιον, φαρέτρα. τοξοθηκη.

ΔΑΒΙΔ.
—Οππ̓ὄθι δᾶμα λυροκτύπος ᾤκεε Δαβίδ. Nonn.
Μυρί' ὁρᾶς πάσχειν πολυπλαγκτον ἐόντα Δαβίδον. Dolfc.
Δαβίδε σθενερε τεισκαιδεκατος πελει ὕμνος. Apollin.
EPITH. Αριστογόνος, αμυμων, γεραρὸς, δῖος, θρασυκαρδιος, κρατερὸς, μενεχαρμος, μεγας, καλλινικος, περικαλλης. προφηταναξ. πινυτὸς, θεοτερπὴς, ῥηξιθενὴς, ταπεινὸς, χαριεις, Ιεσσαΐδης.
PHR. Θεοσσυτος αοιδός. Ψαλμογράφος, ευφορμιγξ αναξ.

Δαγύς.
Αλλ' επαγην δαγῦδι καλὸν χρόα παντοθεν ἶσα. Theoc. 2. 110.
EXP. Στεφανος περισφιγγων τὴν κεφαλὴν.
Κοσμος τ' εγκαρδιος εςι γυναικῶν.

Δαδιον.
Φερε δη το δαδιον.—Arift. Pa. 959.
SYN. Λαμπαδιὸν, δαΐτις.

Δαδεχεω.
Ηφαιςε, δαδεχεῖς μεν εν γαμοις βροτῶν. Eur. Tro. 343.
SYN. Λαμπαδηφορεω, πυρσευω.—φρυκτωρεω. φαινω. φωτιζω λαμπω, διαλαμπω.

Δαδεχος.
Εννυχια, δαδεχε, κορη ευασερε, Μηνη. Orph.
SYN. Λαμπαδεχος, λαμπαδηφόρος, δαδοφόρος, λυχναπτης.

Δαειω, Δαεω
—Διειπέ μοι οφρα δαειω. Il. κ. 425.
Ει δ' εθελεις και ταῦτα δαημεναι—Il. ζ. 150.
SYN. Δαιομαι, δασκω, δαΐσκω, διδασκομαι, διαειδομαι, μανθανω.

Δαζομαι
Κτηματα γάρ κεν παντα δασαιμεθα—Od. β. 335.
SYN. Αναδαζομαι, αποδαζομαι, διαδαζομαι, δαΐζω.

Δαημοσυνη.
—Σφετερησι δαημοσυνησι κεκάσθαι. Orph. 726.
SYN. Γνῶσις, εμπειρια, ειδησις, επιςημη, επιςημοσυνη, ιδμοσυνη, ιδρεια, φραδμοσυνη. μαθησις.

Δαημων.
Εν παντέσσ' εργοισι δαημονα.—Il. ψ. 671.
SYN. Εμπερὴς, εμπεραμος, εμπειρος, εμπαιος. επιιδμων, ιδμων, ειδὼς, εξειδὼς, επιςημων, ειδημων, ἴςωρ, ιδρις, συνετος, ευσυνετος. φραδμων.

Δαὴρ, (ανδραδελφος.)
Δαὴρ αὖτ' εμὸς εσκε—Il. γ. 180.
Αυτοκασιγνητον και δαέρα—Il ξ. 156.
Εκτορ, εμῷ θυμῷ δαερων πολὺ φιλτατε πανὶων. Il. ω. 762.

Δαιδαλλω. Δαιδαλοω.
Δαιδαλλων χρυσῷ τε και αργυρῳ—Od. ψ. 200.
—Κλυταῖσι δαιδαλωσεμεν ὕμνων πτυχαῖς. Pind. Ol. 1.
SYN. Αιολλω, ποικιλλω, κοσμεω.

Δαιδαλευτρια.
Μυληφατε χιλοιο δαιδαλευτριας. Lyc. 579.

Δαιδαλος.
—Χορον—οἷον πότ' ενὶ Κνωσσῷ ευρειη Δαιδαλος ησκησεν καλλιπλοκαμῳ Αριαδνῃ. Il. σ. 592.

Δαιδαλειος, Δαιδαλεος, δαιδαλος.
Τα δαιδαλεια παντα κινεῖσθαι δοκῶν Τ' αγαλματα, Eur. Fr.
Δαιδαλεον θωρηκα, τὸν Ηφαιςος καμε τευχων. Il. θ. 195.
—Τιθει δ' ενὶ δαιδαλα παντα' Il. ξ. 179.
SYN. Εντεχνος, κατατεχνος, πολυτεχνος, ὑπερτεχνος, τεχνικὸς, τεχνας-ὸς, τεχνηεις.—ευεργὴς.—πολυδαιδαλος.—αιόλος. ποικίλος.

Δαιδαλοχειρ.
Δῆρις ο δαιδαλοχειρ—Ep. l. 6.
SYN. Τεχνιτης.

Δαΐζω.
—Χερσὶ κομην ησχυνε δαΐζων. Il. σ. 27.
Δαΐζων ἵππες και ανέρας—Il. λ. 497.
SYN. Δαζομαι, δαιομαι, δαΐω, διαμεριζω, διακοπτω, κατακοπτω, διαμοιραομαι, διατμηγω. διατμισσω, διανεμω. διαιρεω, καταδιαιρεω, διαμεριζω, διοριζω, διχαζω, διαχωριζω, δατεομαι, κατανομιςευω, κεαζω, μοιραω, νωμαω—φθειρω, αναρπαζω, αποκτεινω. διασπαω, τεμνω, σχιζω, πορθεω. σκυλευω. θαπτω.

Δαΐκτὴρ, Δαΐκτὸς, Δαΐκτωρ.
Δομων μαλ' αχῶ επ' αυτες Προπεμπει δαΐκτὴρ γοος. Aefch. S. T. 922.
Φθονον εκ οἶδα δαΐκτόν. Anac. 42. 10.
Πριν δαΐκτορος βια Καρδιας γαμε κυρῆσαι. Aefc. Supp. 805.

SYN. Δαΐος, δηΐος.

Δαιμοναω.

Ως δαιμονῶντας κἀνατρεψοντας πολιν. Eur. Ph. 895.

SYN. Δαιμονιαω. δαιμονιαζω, δαιμονιζομαι, αφραινω.

Δαιμονιακος.

—Σε λυσσης

Δαιμονος νεκροφοιτος αλαστορος οἶστρος ελαυνει.

Δαιμονος αμφιεπων μανιωδεα ροιζον ἱμασθλης. Nonn.

...ιος.

Δαιμονιε, φθίσει σε τοσον μενος.—Il. ζ. 407.

Δαιμονιοι, μυθους μεν ὑπερφιαλους αλεασθε. Od. δ. 774.

SYN. Γενναῖος. μακαριος. ἀντιθεος, θαυμαστος, αγαστος, αξιοπρεπης, ευδαιμων.—δυσδαιμων, αθλιος.—θεῖος μοιριμος.

Δαιμων.

—Ηρχε δε δαιμων. Il. γ. 420.

—Μετα δαιμονας αλλους. Il. α. 222.

—Επί τε λιν ηγαγε δαιμων. Il. λ. 480.

—Παρος τοι δαιμονα δωσω Il. θ. 166.

Ασε με δαιμονος αἶσα κακή—Od. λ. 61.

SYN. Θεός.—τυχη—μοῖρα, μορος—αλαστωρ.

EPITH. Αγαυὸς, αφθονος, αφθιτος, δεξιος, σαωτὴρ, εριουνιος, επιρροθος, κακὸς, συγερὸς, σκληρὸς, λυγρὸς, χαλεπός. οιοπολος.

Δαιμονα κικλησκω μεγαλαυγητορα ερικλεν,

Μειλιχιον Δία, παγγενετην, βιοδωτορα θνητῶν,

Ζηνα μεγαν, πολυπλαγκτον αλαστορα, παμβασιληα.

Πλουτοδοτην—ψυχοντα βιον θνητῶν ανθρωπων·

Εν σοὶ γαρ λυπης τε χαρας κληΐδες οχευνται.

Orph.

Δαιμων. (Διαβολος)

Πομπος αλιτροσυνης ὅλον ανέρα δυσατο Δαιμων. Nonn.

EPITH. Αρχεκακος, αλλοπροσαλλος, ατοργος, αντιπαλος, αχλυοεις. αγριοθυμος, βαρυστονος, βροτοκτόνος, βροτοφθόρος, βαρυμηνις, δολομητις, δολομηχανος, δυσμαχος, ηεριος, κακοτεχνος, αιολοχαρης, κακοεργος, λυσσηεις, μελανοφρων, πολυστονος, ὑγροποροος, φθονερός.—παντων ολεωτατος.

Κλ...ψ. ... πῦρ, βελος, κακια, μορε, χασμα, δρακων, θὴρ.

Νυξ. λοχε, λυσσα, χαος, βασκανε, ανδροφονε. N z.

Δαιμονες.

Τοι μεν Δαιμονές εισι, Διὸς μεγαλου δια βουλας.

Εσθλοί, επιχθονιοι, φυλακες θνητων ανθρωπων·

Οἵ ρα φυλασσουσι τε δικας και σχετλια εργα,

Ηέρα ἑσσαμενοι, παντη φοιτῶντες επ᾽ αιαν,

Πλουτοδοται· και τουτο γερας βασιληΐον εσχον. Hes ε. 121.

Δαιμονες αιθερωπαν δηλημονες, αγριοθυμοι.

EPITH. Δῖοι, αγαυοὶ, αφθιτοι, αψυχοι, επιρροθοι, δεξιοι, σαωτηρες, ηγαθεοι. πολισσουχοι—φαῦλοι, στυγεροὶ, χαλεποι, δυσωνυμοι, σκληροὶ, λυγροὶ, νηλεεῖς, αλγινοεντες, μανιωδεες, δυσμενεις, σαρκοχαρεις, ηλυσεντες, μισανθρωποι.

Δαιμονες ουρανιοι, και ηεριοι, και ενυδροι.

Και χθονιοι, και ὑποχθονιοι, ηδὲ πυριφοιτοι. Orph.

Δαινυμαι

Δαινυσθαί μιν ανωγον ενὶ μεγαροισιν ἕκηλον. Il. ε 805.

SYN. Δαιταλοω, μεταδαινυμαι, ενδαιτεομαι, ευωχεομαι, συνεστιαομαι, συμποσιαζω. θοιναω, οινοποταζω, εορταζω. εσθιω. ειλαπιναζω, τρεφομαι.—θερμαινομαι.

Δαινυμι.

Δαινυ δαῖτα γερουσιν—Il. ι. 70.

SYN. Εστιαω, ευώχεω, δαιω, δειπνιζω.

Δαΐος.

Ω δαΐα Τεκμησσα, δυσμορον γενος. Soph. Aj. 795.

SYN. Ατυχης.—δαημων —δηΐος, δυσμενης. —απειρος. σεμνός. φοβερος. ισχυρός. αγαθός.

Δαὶς, Δαιτὴ. Δαιτύς.

Δαινυντ᾽, ουδέ τι θυμὸς εδευετο δαιτὸς εΐσης. Il. α. 468.

Του γαρ και δαιτης ηντησατε δευρο μολόντες. Od γ. 44.

Τον δε και αμφιθαλὴς εκ δαιτύος εστυφελιξε. Il. χ. 496.

SYN. Ευωχία, ευωχησις, εστιασις, ειλαπινη, συνδειπνον. συνεστια, συμποσιον. ποτος. ὑποδοχη. θοινη, πανθοινη, πανθοινια, φιλοτησια, οψα, σιτία, φαγηματα, βρωματα.

EPITH. Αμβροτος. αγαθα. ατερπὴς, ερατη, επηρατος, ερατεινη, ερικυδης, ετοιμη, ευδειπνος, βιοτησιος, γαμηλιος, γενεθλιος, διψας, διψαλεα, διστερπης. θυμαρης, θαλεια, θρεψηνωρ, μενοεικης, μινυνθαδια, μυσιπολος, ζωαρκης, νυμφιδια, πολυξεινος, παντοια, πιειρα, παλιναυξης, πολυκωμος, καταθυμιος, συγερα, ταχυεδημενη.

PHR. Αισλα, πιαλεης ἑτεροτροπα δειπνα τραπεζης. Non.

Ειλαπινης εργα κυπελλομαχου.

Εὖπ ους τραπεζα

Μυρων τε και μαγειρων

Σοφισμασιν περισσοις.

Τραπεζα,

Τραπεζα, Μαχλοσυνη μητερα ατασθαλος. Naz.

Δαινυνται παρα δε σφιν ονειατα μυρια κειται
Κνισσηεν δε τε δωμα περιστεναχιζεται αυλῃ
Ηματα κ. λ. Od. κ. 9

—Ειδατα πεια φερουσαι
Χερσὶν εκ' αμβροσιῃσι θεαὶ παρεννηεον Ωραι
Χρυσειοις κανεοισι—κ. λ. Coluth.

Δαΐς.
Τῷ δ' αρ' αμ' αιθομενας δαΐδας φερε—Od. α. 428.
SYN. Δᾳς, δελετρον.

Δαΐς.
Εν δαϊ λευγαλεῃ—Il. ξ. 387.
SYN. Δαΐς, δαη, μαχη.

Δαϊσφαλτος.
Τα δευτερεια της δαϊσφαλτου παλης. Lyc. 170.
SYN. Πολεμικός.

Δαιταλοω.
—Ωμοσιτα δαιταλωμενος. Ib. 654.
SYN. Δαινυμαι, τρωγω.

Δαιταλουργια
Σαρκας λεβητιζουσα δαιταλουργια. Ib. 199.

Δαιτρεσυνη.
Και δοιω θεραποντε δαημονε δαιτροσυναων. Od. π. 253.

Δαιτρευω
—Τα δ' αλλ' ες δημον εδωκε—Δαιτρευειν. Il. λ. 704.
SYN. Δαϊζω.—μαγειρευω,—ευωχουμαι.

Δαιτρός.
Δαιτρὸς δε κρειῶν πινακας παρεθηκεν—Od. α. 141.
SYN. Αρταμος, μαγειρος. μεριστής.

Δαιτυμὼν, Δαιτυμονεύς.
Δαιτυμόνες δ' ες δωματ' ισαν θειου βασιλῆος. Od. δ. 621.
—Συν υμῖ δαιτυμονῆι. Nonn.
SYN. Δαιταλεὺς, δαιταλὴς, ευωχητης, θοιναταρ, ειλαπιναστὴς, θιασωτης, αρισητης, συνθοινος, συντραπεζος, συμποτης, συναριστος, συνδειπνος, συνδαιτος, συσσιτος, συμποσιαστης, συνδαιταλὴς.—μαγειρος.

Δαΐφρων.
—Χρυσον δ' Αχιλευς εκομισσε δαΐφρων. Il. ϐ. 875.
SYN. Δαΐος, αιθων, αγχινοος, εμφρων, εχεφρων, εχεθυμος, συνετος.—πολεμικός.

Δαιω, Δαϊω
—Υπο δε ξυλα δαῖον ἑλοντες. Il. σ. 347.
—Μελεϊστὶ κε δαιομενος δαιεσθαι. Apoll. 2. 627.
Ενθ' εὐ δαισαμενοι.—Ib. 498.

SYN. Αναδαιω, ανακαιω, εξαπτω.—δαϊζω, διακοπτω,—δαινυμαι, ευωχουμαι.—δαεω. μανθανω.

Δακεθυμος.
—Ανίκ' εξανιη δακεθυμος ατα. Soph. Ph. 715.
SYN. Ανιαρὸς, αινὸς, δηξιθυμος, θυμοδακης, ψυχοτακης.

Δακετον, Δακος.
Ξεῖνος εχιδναῖον νερθεν αγων δακετον. Call. Fr.
—Δικας παρανομῳ δακει. Eur. Tro. 284.
SYN. Εχιδνα.
EPITH. Ιοβολον. αἱμαρροον, αβληχρὸν, αινοπελωρον, βλαβερὸν, βλοσυρὸν, φοινὸν, ολοὸν, σαλαμανδρειον.

Δακναζω, Δακνω.
Στενε και δακναζου. Aesc. P. 571.
—Δακε δε φρενας Εκτορι μυθος. Il. ε. 493.
Και δακνομαι ψυχην, και διχα θυμὸν εχω. Theog. 906.
SYN. Αναδακνω, αποδακνω, καταδακνω, ενδακνω, προσδακνω, επιδακνω, βρυκω, λυπεω, κεντεω, ενοχλεω, καθικνομαι, καθαπτομαι. οδαξω

Δακρυ, Δακρυμα, Δακρυον.
Αλγησας δ', αχρεῖον ιδὼν, απεμορξατο δακρυ. Il. ϐ. 269.
Θρηνοισι και γοοισι, και δακρυμασι. Eur. Andr. 92.
—Ελεεινὸν υπ' οφρυσι δακρυον εἶϐον. Od. π. 219.
SYN. Επιδακρυον, δακρυσις. λιβος, ικμάς.
EPITH. Αινὸν, αλεγεινὸν, αυαλεον, αυτοχυτον, αφθογγον, γλυκὺ, θαλερὸν, θερμὸν, γοερὸν, δυσδακρυτον, δειλαιον, λαθριδιον, λιαρὸν, μελινδες, ἱκετησιον, πειθημον, πενθιμον, πολυστονον, κλυερὸν, περιτυμβιον, ευηφενὲς, φιλαδελφον, φιλοξενον, χλοερὸν. ψυχοτακές.
PHR. Ομβρος οπωπης. Nonn. Βλεφαρων νοτιδες. Synes. Οφθαλμοτεγκτος πλημμυρίς. Eur.

Δακρυογονος.
—Δακρυογόνον Αρη. Aesc. Supp. 690.
SYN. Δακρυοποιός.

Δακρυοεις.
Δακρυοεις δ' ετ' ανεισι παῖς ες μητέρα χηρην. Il. χ. 499.
SYN. Δακρυωδης, δακρυσακτος, αριδακρυς, ενδακρυς, πολυδακρυς.

Δακρυοπετής.
—Παθεα δακρυοπετῆ. Aesch. Supp. 118.

Δακρυστιμος. Vid. Αδωνις.

Δακρυπλοεω,
Φῆ δὲ δακρυπλωειν—Od. τ. 122.
Δακρυρροεω,
Δακρυρροει δυστηνος. Soph. Tr. 330.
Δακρυχεω,
Ως φατο δακρύχεων—Il. α. 357.
Δακρυω. Vid. Κατειβομαι.
Κυμασι πορφυρεοις επεκλυζετο πολλα δακρυων. Hom. B 68.
S Y N. Αποδακρυω, ενδακρυω, επιδακρυω, καταδακρυω, αποκλαιω, θρηνεω, οδυρομαι.
P H R. Δακρυων ρῆξαι θερμὰ ναματα. Soph.
Δαπεδον βλεφαρων δευειν νοτίσι. Synef.
—Δακρυα δέ σφιν
Θερμὰ καταβλεφαρων χαμαδὶς ρεε μυρομενοισι.
Ισατο δακρυχεων ὥστε κρηνη μελανυδρος. Hom.
Ομβρῳ δακρυοεντι περιρραινοντο παρειαί. Nonn.
Θερμὰ τεγγων δακρυα σοναχαῖς. Pind.
Δακρυρροος.
—Δακρυρροον—ομμά σε σενει. Soph. Oed. C. 1788.
Αδυ τε μολπας εκχεω δακρυρροους. Eur. Supp. 773.
Δακρυτος
Δακρυτὸς ελπις σπερματος σωτηριυ. Aesc. Ch. 234.
S Y N. Αἴακτος, αξιοθρηνος, δυσδακρυτος.
Δακτυλιδιον.
Το δακτυλιδιον πιεζει το ζυγον. A. L 418.
Δακτυλιος.
Διὰ δακτυλιυ μεν υν εμέ γ' αν διελκυσαις. Ib. Pl. 1037.
SYN. Σφραγίς.
Δακτυλοδεικτός.
—Δακτυλοδεικτῶν
Δ' ὕτις απειπων ειργει μελαθρων. Aesch. Ag. 1341.
Δακτυλος,
Αλλ' επὶ λεκτρον ιὼν, ακρον δακτυλον καταδακνω. Hom. B. 45.
Δακτυλα, pro Δακτυλοι.
Ηρέμα μεν θλιβων ροδοειδέα δακτυλα κηρης. Mus. 114.
E P I T H. Απαλὰ, ἁπαλοχροα, εκήβολα, ἑτεροτροπα, πολυτροπα, εὔτροχα, θοὰ, μενεδηΐα, ὁμοπλοκα.—
P H R. Νοημων μαρτυς φωνῆς. Nonn.
Χερῶν ακρυς κλωνας. Aesch.
Δαλὸς
—Δαλος δέ οἱ εκπεσε χειρός. Il. ο. 421.
SYN. Δαλιον, δαυλὸς, δαὸς, θυμαλωψ, λαμπάς.
E P I T H. Αιθομενος, αειφλεγὴς, ευφεγγὴς, αιθαλη, επεσχαριος, λυχνιοεις, πυραυγὴς, φεραυγὴς, τηλαυγὴς, σελασφόρος.
Δαμαζω. Δαμαλιζω, Δαμαω. Δαμναω, Δαμνημι.
—Υπο χερσὶ Μενοιτιαδαο δαμασσω. Il. π. 438.
Μη - ακιευμον χειμερια
Κἄταπνοα δαμαλιζει χρονον. Pind. P. 5.
—Πολεμός τε δαμᾶ και λοιμὸς Αχαιές. Il. α. 61.
—Παντας γαρ εμὸν δαμνασκε νοημα. Hom. V. 252.
Δαμνα μιν Ζηνός τε νοος—Il. π 103.
—Την μεν εγὼ σπυδῃ δαμνημ' επεεσσιν. Il. ε. 893.
S Y N. Δμαω. αποτρυζω, ατυζω, βιαζω, κατατρυχω, καταπονῶ, κατακρατεω, τιθασσευω. ὑποτασσω. ανυιρεω, απολλυνω.
Δαμνιππος.
Ασε' Αμαζονιδων δαμνιππων—Orph. 738.
Δαμαλη. Δαμαλις.
Πολλαὶ δ' αὖ δαμαλαι και πορτιες. Theoc. α. 75.
Λευκοστικτον ὡς δαμαλιν. Aesch. Supp. 355.
S Y N. Πορτις
E P I T H. Λευκὴ, ευγληνος, μυκωμενη.
Δαμαρ.
—Η προμαχοιο δαμαρ Αλεγηνοριδαο. Il. ξ. 503.
S Y N Ακοιτις
E P I T H. Κοινολεκτρος, εὔκραιρος.
Δαναη.
—Δανανς καλισφυρυ Ακρισιωνης. Il. ξ. 319.
E P I T H. Ηΰκομος, καλή.
—Ης διὰ κολπυ
Χρυσεος εξ οροφοιο κατερρεεν ὑετιος Ζεὺς
Αφνειῇ ραθαμιγγι γυναιμανέος νιφετοιο. Nonn.
Δαναοὶ. Δαναιδαι
Τρωὰς δ' εκλιναν Δαναοὶ.—Il. ε. 57.
Παλαι Πελασγοί, Δαναΐδαι δε δευτερον. Eur. Or. 931.
E P I T H. Αλκᾶντες, αιχμηταὶ, ευσθενεῖς, εριδ'ωποι, ξανθοκομαι, καρτεροθυμοι, ιφθιμοι, μενεχαρμαι. οβριμοι, ταχυπωλοι, φιλοπτολεμοι.
—θεραποντες Αρηος.
Δαναὸς
Δαναὸς δ' αδελφός εσι πεντηκοσοπαις. Aesch. Supp 325.
E P I T H. Αρχεκακος, θυγατρογόνος. λιποπατρις, ὑδροφορος
Δανειζω, Δανειζομαι.
Ες χοιρίδιον μοι νῦν δανεισον τρεῖς δραχμάς. Ar. Pa. 374.

Οτιὴ

Οτιὴ 'κατα μῆνά γ' αργυριων δανειζεται. Ib. N 754.
SYN. Επιδανειζω, τοκιζω, τοκοφορεω, τοκογλυφεω, οβολοστατεω. μεταδιδωμι.
Μηδε τοκον δυσαλευτον ἑαῖς παλαμησιν εξευρειν. Apollin.

Δανειον.
—Αυτῷ τὸ δανειον εφηκε. Possel.
SYN. Χρεος, οφλημα, οφειλή. τοκος. δανος. δῶρον.

Δανεισμός.
Πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν. Eur. El. 858.
SYN. Δανεισμα, τοκος. τοκισμός.

Δανός.
—Διά τε ξυλα δανὰ κεασσαι. Od. ο. 321.
SYN. Αυαλέος.—ευκαυστος, θερμός. ξηρὸς, καυσιμος.

Δανος. Vid. Δῶρον, Δανειον.
—Τῶ ρα οἱ δάνος ωπασεν Εκτωρ. Euphorm.

Δάος.
—Δαος μετα χερσὶν εχευαι. Il. ω 647.
SYN. Λαμπὰς, δαλὸς, φανος, δετή.—πῦρ.—φαος. φλοξ. φεγγος. αυγή.

Δαπαναω.
Ος δαπανᾶς μεν απαντα, και αυξεις εμπαλιν αυτός. Orph. H.
SYN. Αποδαπαναω, αναλισκω, προσαναλισκω, κατεδω, καταφθειρω, καταλιχμαω. διαλαφυσσω, σπαθαω. εκλειχω, αναισιμοω, κιγκλιζω.

Δαπανη.
Εκ κοινου πλειστη δε χαρις, δαπανη τ' ολιγιστη. Hes. ε 721.
SYN. Δαπανημα, αναλωμα.—τροφή.

Δαπανηρός.
Γυνη το συνολόν εστι δαπανηρὸν φυσει. Sent.
SYN. Δαπανητικὸς, ευδαπανηρος, αναλωτὴς, φιλαναλωτὴς, πολυτελὴς, πολυδαπανός.

Δαπεδον.
Χρυσεω εν δαπεδω—Il. δ. 2.
SYN. Ουδος, ἔδας, εδαφος, πεδιον. γῆ. οἶκος ερειπιος.

Δαπις.
—Δαπιδας καὶ ποικίλα προσκεφαλαια. Ep. l. 3.
SYN. Ταπης, ταπις, αμφιταπης, αμφιταπις, αμφιταπος, ψιλοταπις.

Δαπτης, Δαπτός.
Δαπταις τιτυσκων αἱματοπωτεσιν βοσον. Lyc. 1403.
SYN. Τρωκτης. δακνωδης.—δακνηρα μυῖα.

Δαπτω, Δαρδαπτω.
—Αυταρ ὁ δαπτει. Il. λ. 481.
Ωμοφάγοι μὲν θῶες εν ουρεσι δαρδαπτουσιν. Ib. 479.
SYN. Διαδαπτω, καταδαπτω, βρωσκω, αναβρωσκω, εσθιω, κατεσθιω, βρυχθιζω, λαφυσσω καταπινω, δατυσσω —διασπαω, διασπαραττω, εγκαπτω.

Δαρδανις.
—Και Δαρδανιδες βαθυκολποι. Il. σ. 337.

Δαρδανιδης.
Τοῖσι δε Δαρδανιδης Πριαμος κατα μυθον εειπε. Il γ. 303.

Δαρδανος, Δαρδανοι, Δαρδανιοι.
—Τον δ' εκτανε Δαρδανος ανήρ. Il. β. 701.
—Και Δαρδανοι, ηδ' επικουροι. Il. γ. 456.
Δαρδανιων αυτ' ἦρχεν εΰς παῖς Αγχισαο. Il. β. 819
EPITH. Αγχιμαχηται, μενεπτολεμοι.

Δαρδανιος.
—Προ πυλαων Δαρδανιαων. Il. ε. 789.

Δαρδανος. Nom. pr.
—Αφ' αἱματος εσμεν αγαυου Δαρδανου.—Cal. l. 1.
EPITH. Αντιθεος.

Δαρειος.
Ισον Δαρειῳ τῷ μεγαλῳ δυναται. Ep. l. 3.

Δαρης.
—Δαρης αφνειὸς, αμυμων
Ιρεὺς Ηφαιστοιο—Il. ε. 10.

Δαρθανω.
Εδραθεν εν προδομῳ—Od. υ, 143.
SYN. Αποδαρθανω, καταδαρθανω, καθευδω.

Δᾶς.
—Και δᾶδ' εχων πορευεται. Ar. Pl. 1042.
SYN. Δαῒς, λαμπὰς, πυρσὸς, φανός.
EPITH. Αιθαλοεις, φλογερὸς, πυριθαλπὴς, πολυφεγγής.
Εκ τε πολυσπερεων δαΐδων ὁμοφεγγέος αιγλης
Εσπεριης ανετελλε φαος ψευδημονος ηους. Nonn.

Δασκιος.
—Πετρη και δασκιος ὑλη. Il. ο. 273.
SYN. Ασκιος, (a intens.)—πολυσκιος.

Δασμὸς,
—Αταρ ην ποτε δασμὸς ἱκηται. Il. α. 166.
SYN. Δασμα, δασμευσις. αναδασμὸς, δατησις, διανομὴ, διαδοσις. διαιρεσις, διαλογὴ, διαμερισμος, μερισμὸς, τελεσμα, τελος, φορος.

Δασμοφορεω.
Ουκετι δασμοφορεῦσιν
Δεσπόσυνοισιν αναγκαις: Aesch. P. 589.
SYN. Συντελεω.—τοις τελεσι προσκειμαι.

Δασμοφορος.

Δασμοφόρος.
Οπποτε δασμοφορυς Ασιης υπεδεξατο Ρωμη. Sibyll. l. 3.
SYN. Υποτελὴς, υποφόρος, συντελεσής.

Δασπλὴς, Δασπλῆτις.
Σὺν γαρ εγω δασπλῆτα διασχισιν—οἷα τε πικρὴν
Νυκτα καταπλησσω την Αχεροντιάδα. Ep.l.7.
—Θεὰ δασπλῆτις Ερινυς. Od. ο. 234.
SYN. Αινὸς, χαλεπὸς, δυσπροσπελασος, τολμηρός.

Δασύς.
—Ρῶπας δ' υπεχευε δασειας. Od. ξ. 49.
SYN. Πυκνὸς, δαυλὸς, λασιος.—απαρατιλτος.—τραχὺς, συνεχής.

Δασυθριξ.
—Δασυτριχος ειχε τραγοιο
Κνακὸν δερμ' ωμοισι—Theoc. 7. 15.

Δασυκερκος.
Μισεω τας δασυκερκος αλωπεκας—Ib. 5. 112.

Δασυμαλλος
Δασυμαλλω εν αιγίδι —Eur. Cyc. 359.
—Οἶες—εὔτρεφέες, δασυμαλλοι. Od. ι. 425.

Δασυπωγων.
Μων ὁ δασυπωγων; Ar. Th. 33.

Δασυσερνος.
—Δασυσερνων περ εοντων Hes. ε 512.

Δασυνω.
—Ινα δασυνθειην ὁλη. Ar. Eccl. 66.

Δατεομαι
Εν μεζω αμφοτεροι μενος Αρηος δατεονται. Il. σ. 264.
SYN. Διαδατεομαι, ενδατεομαι, δαΐζω, δαζομαι, μεριζομαι.—πορευομαι.

Δατηριος,
—Πατρῴων χρηματων δατηριοι. Aesc. S. T. 717.

Δατητης.
Χρηματων κακὸς δατητης Αρης. Ib. 952.
SYN. Διανομεὺς, μεριςὴς, διαιρετης, διανεμητής.

Δαυλός.
Δαυλοὶ γαρ πραπιδων—πορει. Ib. Supp. 98.
SYN. Ενδαυλος, δασὺς, κατηρεφής.

Δαυλιον.
Δαυλια και βοτανας. Call. Fr.

Δαυω.
Δαυοῖς απαλᾶς ἑταρας εν σηθεσιν. Sapph.
SYN. Κοιμαομαι.

Δαφνις.
Δαφνιδι τῳ χαριεντι συνηντετο βωκολεοντι. Theoc. 8. 1.
EPITH. Ταλας, δυσσόως, λευκοχρως.

Δαφνη,
—Σπεος—υψηλον, δαφνῃσι κατηρεφές—Od. ι. 183.
EPITH. Εριθηλὴς, ἱερὰ, ευθαλὴς, ευωδης, ευπεταλος, ευερνὴς, ἡμεροθαλὴς, μαντωδης, μελαμφυλλος, χρυσέα, Δελφὶς, Πυθική.
PHR. Παρνασσια ποια. Pind. Ερνος Απολλωνιον
Δαφνης εριθηλέος οζος. Hes.—Δαφνιον φυλλον.

Δαφνηφαγος.
Δαφνηφαγων φοιβαζεν εκ λαιμῶν οπα. Lyc. 6.

Δαφνινος, Δαφνωδης
Οιον ὁ τῶ 'πολλωνος επέσατο δαφνινος ἑρπηξ. Call. 2.
Αλλ' εις δαφνωδη γυαλα βησομαι τάδε. Eur. I. 76.
SYN. Δαφνηεις, δαφνικὸς, δαφνιακὸς, δαφνοειδης.

Δαφνοφόρος
Δαφνοφοροισιν βωθυτοισι τιμαῖς. Aesch. Supp. 714.
SYN. Δαφνηφόρος, δαφνοκόμος.

Δαφοινέος, Δαφοινός.
Ειμα δεχ' αμφ' ωμοισι δαφοινεον αἵματι φωτῶν. Il. σ. 538.
—Δρακων επὶ νῶτα δαφοινός. Il. β. 308.
SYN. Αἱμαλέος,—ερυθρός. πυρρός. μελάς. ποικίλος. δεινός.

Δαψιλής.
Ὅπυ συνοικεῖ δαψιλὴς ερημια. Lyc. 957.
SYN. Αδαῖος, αδινὸς, λαμπρὸς, ἁβρὸς, φαιδρὸς, τρυφερὸς, αφθονος, πολυτελὴς, ευπορὲς, ευρὺς, μέγας, μεγαλοπρεπής φιλοδαπανος.

Δ E

Δ Εδισκομαι, Δεδιττομαι, Δειδισκομαι, Δειδισσομαι, Δειδιττομαι.
—Δεδισκομενος δε προσηυδα. Od ο. 150.
Και δεπαϊ χρυσεῳ δειδισκετο, φωνησεντε. Ib. σ. 120.
Εκτορα Πριαμιδην απὸ νεκρῦ δειδιξασθαι. Il. σ. 164.
SYN. Δειδω, δειδιζω. περιφριττω. καταφοβεομαι.—δεικανaομαι.—αποδιω, αποτρεπω. διωκω.

Δεελος.
—Δεελον δ' επι σῆμά τ' εθηκε. Il. κ. 466.
SYN. Δῆλος, ευδηλος, ευγνωσος.

Δειμα, Δεισις.

Το δεημα τῆς Νυμφης, ὁ δεῖταί μοι σφοδρα. Ar. A. 1058.

Ενθα δέ τις πᾶς ποιεῖτ' ευχας, ηδὲ δεησεις. I. Cam.

SYN. Αιτημα, αιτησις, ερωτημα, αξιωσις, παρακλησις, ευχη, προσευχη, ευχωλη αρα. ἱκεσια. υπερεντευξις.

Δεῖγμα.

Λαϐων δ' Αδρασον δεῖγμα των εμῶν λογων. Eur. Supp 354.

SYN. Ενδειγμα, παραδειγμα, ὑποδειγμα. αρχετυπον.

Δειδημων.

Αλλα μαλα Τρῶες δειδημονες—Il. γ. 56.

SYN. Δειμαλέος, δειλακρος, δειματοεις, δειλὸς, δειλαιος, δειλοψυχος, ψοφοδεὴς, πολυπτοιητος, ευλαϐὴς, αισχυντηρὸς, φοϐερὸς, περιφοϐος, φριξαλέος.

Δειδω.

Αλλα μαλ' αινῶς δειδω, μη—Il. ε. 623.

SYN. Καταδειδω, δεδισκομαι, δειμαινω, δειμαινομαι, εκφοϐεω, φοϐεομαι, δειλαινω, δειλαινομαι, δειλιαω, αποδειλιαω δειλιομαι, δειλανδρεω, δειλιαζω, οκνεω, ορρωδεω, ταρϐεω, τρεμω.

Δειελιαω.

—Συ δ' ερχεο δειελιησας. Od. ρ. 599.

SYN. Μεσημϐριαω, μεσημϐριαζω, ενδιαζω, ενδιαω.

Δειελινος, Δειελος.

Δειελινον κλινοντος ὑπο ζοφον ηελιοιο. Apoll. 1. 452.

—Ηδη γαρ επηλυθε δειελον ἦμαρ. Od. ρ. ult.

SYN. Επιδειελος, δειλινὸς, ἑσπεριος, ἑσπερινος, εφεσπερος, οψιος

Δεικαναομαι.

—Και δεικανοωντο δεπεσσιν. Il. ο 86.

SYN. Δεξιοομαι, γεραιρω, προσαυδαω, φιλανθρωπευομαι.

Δεικελον, Δεικηλον.

Ρεινς πυργοφορα δεικελον εισορεων. Ep. I 7.

Ης και πολει δεικηλον ανθησει—Lyc. 1259.

SYN. Αγαλμα, μιμημα, εικασμα, ινδαλμα. φασμα, ὁμοιωμα.

Δεικνυω, Δεικνυμι.

Χρονος δικαιον ανδρα δεικνυσι μονος. Sent.

Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν—Il. γ. 244.

Δεικνυε δε δμωεσσι—Hef. ε. 500.

SYN. Αναδεικνυμι, αποδεικνυμι, διαδεικνυμι, καταδεικνυμι, ενδεικνυμι, επιδεικνυω, αναφαινω, φανεροω, σημαινω—λεγω.

Δειλη, Δειλης (Adv.)

Ποιος τις δειλαν τε και εν μεσῳ αμαχος εσσῃ. Theoc. 10. 5.

—Η ηὼς, η δειλης, η μεσον ἦμαρ. Il. φ. 111.

SYN. Δειελον, βουλυτὸς, ἑσπερα, ἑσπερη, οψια κνεφας.

Δειλαιος, Δειλακρος, Δειλακριων.

Τοῦτο τὸ δειλαιον γενετο βρεφος—Call 6. 101.

—Εγω δε κατακεκνισμαι δειλακρα. Ar. Pl. 973.

Ω δειλακριων σὺ, τῶν κακῶν οἵων ἐρᾶς. Ib. Av. 143.

SYN. Δειδημων, δειλημων, δειλὸς. ελεεινός. αναλκης. αθλιος, ταλαιπωρος. αχρεῖος. ματαιος.

Δειλια.

Τον δειλιᾳ προδόντα και κακανδρια Soph. Aj. 1033.

SYN. Δειλιασις. δειλοτης. ατολμια, φοϐος, κακανδρια δεισιδαιμονια. ευλαϐεια.

Δειλός.

Η γάρ κεν δειλός τε και ουτιδανος καλεοιμην. Il. α 293.

Ω μοι εγὼ δειλός—Od. ε 299.

SYN. Δειλαιος, ευλαϐὴς, ασθενὴς, κακὸς, ταλας, πονηρός. αναλγητος.

Δεῖμα.

Δεῖμα φερων Δαναοῖσι—Il ε 682.

SYN. Φοϐος, φοϐημα, ευλαϐεια, δεος, δειλια.—δῆμος.

EPITH. Αλεγεινὸν, αμειλιχον, αργαλέον, αναιδὲς. ατυζηλὸν, λευγαλέον, δαιμονιον. δυσδερκὲς, εξαισιον, δεινὸν, ικμαλέον, νυκτιφοιτον, νυκτιπλαγκτον, οιστρηλατον, πελωρὸν, ῥιγηλὸν, στυγερὸν, τρομερὸν, χλωρὸν

PHR. Δειματων αχη. Aefch.

Δειμαινω.

—Επὶ νηῒ καθειατο δειμαινοντες. Hom. A. 404.

SYN. Δειδω, βδυλλω, φεϐομαι, εκφοϐεομαι.

Δειμαλέος.

—Δειμαλέον Διὸς ὅπλον—Hom B. 278.

SYN. Ατυζηλὸς, δειματωδης—δειλός. ευλαϐὴς.

Δειματοσαγης

—Αχθος δειματοσαγὲς φονῳ. Aefch. Ch. 842.

Δειματοω Vid. Ατυζω.

—Δειματουμενη δ' εγω. Eur. And. 42.

Δεῖμος

Δεῖμός τ' ηδὲ φοϐος.—Il. δ 440.

Αρεος και Αφροδιτης παῖδες—al. ἵπποι.

Δεινος.

Αιδοῖος τέ μοι εσσὶ, φιλε ἑκυρὲ, δεινός τε Il. γ 172

SYN. Ενδεινος, φοϐερὸς, χαλεπὸς, παλαμναῖος. βιαιος, αινός—δαημων, σοφὸς. εμπειρος, επιτηδειος. ἱκανὸς. αχολακευτος, ακηλητος, δριμὺς.—ἰσχυρος. μεγας—ατασθαλος, πανουργος. δυσχερὴς.—ατυζηλός.

Δεινοβιης.
Δεινοβιην ἥρωα περικλυτὸν Αισονος ᾽υιχ. Orph. 64.
Δεινοθετης
Κῶρος δεινοθετας, κακομαχανος—Mosch. Ep. 8.
Δεινοκαθεκτος. Vid. Φυσις.
Δεινοπυς.
Ελᾷ ποτ᾽ εκ γῆς τῆσδε δεινοπυς αρά. Soph. Oed. T. 426.
Δεινωπὸς, Δεινωψ
Δεινωποὶ, βλοσυροῖτε—Hes. α. 250.
Ω πότνιαι δεινῶπες—Soph. Oed. 85.
SYN. Γοργωπὸς, δειματωδης, φοβερός.
Δειπνεω.
Αυτὰρ επεὶ δειπνησε, καὶ ηραρε θυμὸν εδωδῆ. Od. ε. 95.
SYN. Δειπνημι, δειπνοποιεομαι, επιδειπνεω, βρωσκω, δορπεω.
Δειπνηςός.
Αλλ᾽ ὅτε δὴ δειπνηςὸς εην—Od. ρ. 170.
SYN. Δειπνητός.
Δειπνιζω. Vid. Δαινυμι.
Δειπνισσας, ὡς τίς τε κατεκτανε βῦν επὶ φατνῃ. Od. δ. 535.
PHR. Και δειπνον ἑλοντο. Hom.
Δειπνον.
Νυν δ᾽ ερχεσθ᾽ επὶ δεῖπνον.—Il. β. 381.
SYN. Δορπον, δορπος, θοινη—δαις—βρῶσις.
EPITH. Αρμοδιον, ασυμβολον, ἁβρὸν, αμβροσιον, αμοιβαῖον, αλωφητον, αδαιτρευτον, αλιτρόφον, γαμηλιον, ἰχθυόεν, λαρὸν, λαμπρὸν, σιγαλέον, ποικίλον, πολυοψον.
PHR. Οινυ μη παρεόντος ατερπές.—Nonn.
Δειπνολοχος.
—Τῆς δ᾽ αὖτε κακῆς υ ρίγιον αλλο
Δειπνολοχης—Hes. ε. 702.
SYN. Δαιταλεὺς, δαιτυμων, κωμαςής. κλεπτοφορος, κλεπτοτρόφος.
Δειρὰς
—Προσεβης προς δειράδα θυων. Hom. A. 281.
SYN. Κολωνη, κορυφὴ, λοφος. εξοχή.
Δειρη.
—Απαλὴν ὑπὸ δειρην. Il γ. 371.
SYN. Δερη, δερις, αυχὴν, τραχηλος. λοφος.
EPITH. Βαθυθριξ, ευθριξ, δολιχὴ. επικυρτὸς, ἱερὰ. οιδαλεα, περιμηκης, λεπταλεα, καλλιπαρθενος, περικαλλὴς, τανυφυλλος, χρυσοφόρος.
Δειραιος.
Λινυ θ᾽ ἁλισμικτοιο δειραιαν ακραν. Lyc. 994.
SYN. Πολυδειρὰς, πολυαυχενος.
Δειροπαις
Τῆς δειροπαιδος, μαρμαρωπιδος γαλης. Ib. 343.

Δειροτομεω.
—Τῷ μή με λιλαιεο δειροτομῆται. Od χ. 349.
SYN. Καρατομεω, κεφαλοτομεω, αποκεφαλιζω, εκτραχηλιζω, τραχηλοκοπεω διατεμνω.
Δεισηνωρ.
—Θυσιαν—υ δεισηνορα. Aesch. Ag. 158.
Δεκα.
Τοιυτοι δεκα μοι συμφραδμονες ειεν Αχαιων. Il. β. 372.
Δεκαδωρος
Τρις πιθαμον δ᾽ ἀψιν ταμνειν δεκαδωρῳ ἀμαξῃ. Hes. ε 424.
EXP. Ης οἱ διαμετρος τῶν τροχων δεκαδωρος.
Δεκαμνυς.
Τί δαι δεκαμνῳ τῷδε θωρακος κυτει. Ar. Pa. 1223.
SYN. Δεκαμναῖος.
Δεκαπυς
Οταν ᾖ δεκαπυν το ςοιχειον—Ib. Ecc. 648.
Δεκας.
Μνηςηρων δ᾽ υτ᾽ αρ δεκὰς ατρεκές.—Od. π. 244.
Δεκασπόρος.
—Ως δεκασπορῳ χρονῳ. Eur. Tro. 20.
Δεκατευμα,
Εισατο τῶν κερδεων δεκατευματα.—Call. Ep. 14.
Δεκατη.
Ουκ αρτι θυω τὴν δεκατην ταυτης εγώ. Ar. Av. 923.
Δεκατος.
Αλλ᾽ ὅτε δὴ δεκατη εφανη ροδοδακτυλος ηώς. Il ζ. 175.
Δεκατηφόρος.
Αλλα τοι αμφιετεῖς δεκατηφόροι αιὲν απαρχαί. Call. 4. 278.
Δεκαφυος.
Τῶν ετι σοι δεκαφυια φατο ζωαγρια τισειν. Ib.
SYN. Δεκαπλασιος.
Δεκαχιλοι pro Δεκακισχιλιοι.
—Η δεκαχιλοι—Ανέρες εν πολεμῳ—Il. ε. 860.
Δεκετης, Δεκετηος, Δεκαετής.
Δεκέτεῖς αλαλήντο—Eur. Andr. 306.
Δεκτωρ.
—Αἵματος δεκτωρ νεϋ. Aesc. Eum. 204.
SYN. Δεκτὴρ. συμπρακτηρ, ὑποδοχεύς.
Δελεαρ
Τοιονδ᾽ εχω σε δελεαρ—Eur. Andr. 263.
SYN. Δελεασμα, δελεασμὸς, δελητηριον, δελητιον επαγωγὴ. θελκτρον, θελγητρον, θελκτηριον απάτη, δολος. ιυγξ.
EPITH. Ηδύ.

Δελτος.
Ην νεον εν δελτοισιν εμοῖς επὶ γουνασι θῆκα.—Hom. B. 3.
SYN. Δελταριον, γραμματεῖον, πινακιδιον, σχεδαριον. πυκτὶς, πυκτιον.

Δελτογραφος.
Δελτογραφω δε παντ' εποπτᾳ φρενι. Aesch. Eum. 275.

Δελφακιον, Δελφαξ.
Οι μοι κακοδαιμων, δελφακιον γεισομαι. Ar. Th. 244.
—Εθελ' εσθιειν τὸν δελφακα. Soph. Fr.
EXP. Ο γαλαθηνος χοῖρος. χοιριδιον.

Δελφειος.
Αυταρ ὁ βωμὸς—Δελφειος. Hom. A. 496.

Δελφι.
—Δελφῶν εις πιονα δῆμον. Hom. XXVI. 14.
PHR. Χρυσῦ γεμοντα γυαλα.
Θησαυροι βροτῶν. Eur.
Γᾶς ομφαλος. Soph.
Μεσον ομφαλον ευδενδροιο ματέρος. Pind.

Δελφινιον.
Ως εμοι ευχεσθαι Δελφινιω—Hom. A. 495.

Δελφινοφόρος.
Δελφινοφόρον πεδιον—Aesc. Fr.

Δελφὶν. Δελφίς.
Ως δ' ὑπο Δελφῖνος μεγακητεος ιχθύες αλλοι Φευγοντες—Il. φ 22.
Ιν' ὁ φιλαυλος επαλλε δελφίς. Ar. R. 1353.
EPITH. Αλιτρεφὴς, ἁλιδρομος, ἅλιος, αυτοελικτος, ἕλιξ, αγαθὸς, ευγενειος, εννὴς, ελαχυπτερυξ. θαλασσιος, θαλασσαῖος, διερὸς, καλλιχορος, ποντοπόρος, χορευτὶς.
PHR. Ιερὸς τροχις Εννοσιγαιυ.
Δελφινων αγελας ευειδεας ιμερον αλμης.
Αλος μεγα κοιρανεοντες,
Εξοχον ηνορεη τε και αγλαιη κομοωντες. Opp.
Ειναλιων βασιλευτατος
Πονιοπλάνοι δελφῖνες, ἁλιρροθιοι, κυαναυγεῖς.
Ὑδροδρόμοι σκιρτηταὶ ἑλισσομενοι περὶ κῦμα. Orph.
Δελφῖνες, πελαγι ιχθυφάγοι σκυλακες. Ep.
Δελφῖνα κυβιστητῆρα θαλασσης. Nonn.

Δεμας.
—Κασίανειρα, δεμας εικυῖα θεῆσι. Il. θ. 305.
SYN. Σῶμα, χρώς. μορφὴ, ιδέα, τροπος.
EPITH. Απαλὸν, αιόλον, αμβροτον, αμωμον, ασκετὲς, αγναμπτον, αμολυντον, ἁβρὸν, αλλοπροσαλλον. βριαρὸν, θεητὸν, ευρυκαρηνον, ευσαρκον, βαρυνιστον, λυγρὸν, ναθρον, καρτερὸν, πολιὸν, σκολιὸν, τερὲν, ταλαιπωρὸν, πολυμοχθον, περικαλλες, ξαιθοχροον, φαιδρωπὸν, αριπρεπον, αχρόν.

Δεμνιον.
Δεμνια δε στορεσαν—Od. δ 30.
SYN. Στρωμνη, στρῶμα, λεκτρον, κοιτη.

Δεμνιοτηρης.
Μηδε δεμνιοτηρης—Aesch. Ag. 1458.
SYN. Εγκοιτος.

Δεμω (inus.)
Και δη τεῖχος εδειμε—Il. ι. 349.
—Και εδειματο οικυς. Od. ζ. 9.
SYN. Δομεω, κατασκευαζω, οικοδομεω, προσοικοδομεω, κτιζω, δωμεω, δωματομαι, καθιδρυομαι.

Δενδιλλω.
Δενδιλλων ες ἑκαστον—Il. ι. 180.
SYN. Περιβλεπω, διανευω.—σκαρδαμυττω. ατιμαζω, σκωπτω σημαινω.

Δενδρειον. Δενδρεον. Δενδρον.
Πολλα δε δενδρειοιο περὶ φλοιον—Arat.
—Βριθησι δε δενδρεα καρπῷ. Od. τ. 112.
—Και δενδρα εϋκτιμενην κατ' αλωήν. Od. ω. 334.
SYN. Δενδρος, δρῦς, φυτὸν—θαμνος.
EPITH. Αγλαὸν, αγλαοκαρπον, ανθεμόεν, αυτοπρεμνον, βαρυφυλλον. ευκαρπον. ευοδμον, ευπεταλον, ευθαλες, μακεδνον, μακρὸν. αμιτρεφες, κυκλον, λιποσκιον. ευρυφαες, πολυσπερες, σκιερὸν. σιβαρὸν, τανυπτερθον, τανυφυλλον, τηλεθαον, ὑψιπετὲς, ὑψικαρηνον, ὑψιπετηλον, ὑψικομον.

Δενδρηεις.
Νῆσος δενδρηεσσα—Od. α 51.

Δενδροκόμος, Δενδροφυτος, Δενδρωδης. Δενδρῶτις.
—Εναυλοις ὑπο δενδροκομοις. Eur. Hel. 1113.
Ει και δενδροφυτοιο φεροις τρυφος εν χερὶ πετρης. Orph. H.
—Και Αθω δενδρωδεα καμψαν. Orph 463.
Ω Πυθιυ δενδρῶτι πετρα.—Eur. Herc. f. 790.
SYN. Δενδρωεις, καταδενδρος, βαθυδενδρος, δενδροφόρος. ευδενδρος, πολυδενδρος, συνδενδρος. αλσωδης, ὑληεις.

Δενδροπημων.
Δενδροπημων μη πνεοι βλαβα. Aesc. Eum. 941.

Δενδροτομεω.
—Καδενδροτομησε τα ιωτα. Ar. Pa. 746.
SYN. Δενδροκοπεω

Δενναζω.
Κακα δενναζων ρηματα. Soph. Aj. 243.
SYN. Ονειδιζω. λυπεω, ὑβριζω. βλασφημεω. λοιδορεω.

Δεννος.
Δεννοις κολασθεις—Lyc. 777.
SYN. Αἶσχος, ὑβρις.—κακολογος.

Δεξια,

Δεξια, Δεξιτερα.
—Πικρὸν φιλημα δȣσα, δεξιαντ' εμοί. Eur. I. A 679
—Δεξιτερῃ δ' αρ' ὑπ' ανθερεῶνος ἑλȣσα. Il. α. 501.
EPITH. Πανιλαος, ολϐοδοτειρα.

Δεξιός.
Ως αρα οἱ ειποντι επεπlατο δεξιος ορνις. Il. ν. 821.
Δεξιȣ̃ προς ανδρός εςι.—Ar. R 546.
SYN. Δεξιτερος, επιδεξιος, διαδεξιος, αισιος, αγαθὸς, αγχινοος, ευνȣς, ευχερὴς, ευπαιδευlος, επιτηδειος, ελαφρὸς, συνετος, ευθετος, προχειρος

Δεξιτερος;
Δεξιτερον κατα μαζον—Il. ε. 393.

Δεξιαομαι, Δεξιοομαι.
Χερσί τ' εδεξιοωντο—Hom. V. 16.
Παῶν ερημοι δεξιωσονlαι ταφȣς. Lyc. 416.
SYN. Δεικανaομαι, ενδεξιοομαι, ασπαζομαι, προσασπαζομαι, ξενοδοκεω, φιλοφρονεω, προσαγομαι.

Δεξιαδης.
Δεξιαδην, ἱππων επιαλμενον ωκειαων. Il. η. 15.

Δεξιμηλος.
—Θεων τε δεξιμηλ' αγαλματα Eur. Ph. 645.

Δεξιογυιος.
Τον δ' ανέρα—ευχειρα. δεξιογυιον. Pind. Ol. 9.

Δεξιοσειρος.
Μεγας Αρης δεξιοσειρος. Soph. An. 144.

Δεξιοτης.
Δεξιοτητος, και νȣθεσιας—Ar. R. 1041.
SYN. Επιτηδειοτης, ευαρμοστια, ευφυΐα, επιτηδεια.

Δεξιπυρος.
Εμολον δεξιπυρȣς Θεῶν θυμελας.—Eur. Supp. 63.

Δεξιωμα.
Ω χρυσὲ, δεξιωμα καλλιςον βροτοῖς. Eur. Fr.

Δεξιωνυμος.
—Χερσὶ δεξιωνυμοις. Aesc. Supp. 615.

Δεομαι.
Ω Δεσποιναι, δεομαι τοινυν
Γ' ὑμῶν τȣτὶ πανυ μικρόν. Ar. N. 428.
SYN. Αντιϐολεω, ευχομαι, προσδεομαι, καταδεομαι, ενδεομαι, προσλιπαρεω, αιτεω, γονυαζομαι, ποτνιαζομαι, λισσομαι.

Δεομαι
Τȣτὸ τὸ πρᾶγμα δεῖται φορȣ πlερων. Ib. Av. 1375.
SYN. Απορεω, προσδεομαι, επιδεομαι, ενδεομαι, ενδεω, χρειαν εχειν.

Δεον τό.
—Εις τὸ δεον απωλεσα. Ib. N. 857.
Ει παντεσσι βροτοῖς τὰ δεοντα μεμηλε τελεσαι,
Αιθȣσα πασαις ευπραγιησι δομος. Ep.
SYN. Τὸ πρεπὸν, πρεπῶδες, ευπρεπὲς, καθῆκον, προσῆκον, επιεικές.

Δεος
—Επεὶ ȣ̓ τοι ἐπι δεος.—Il. α 515.
Χλωρὸς ὑπαὶ δειȣς —Il. κ. 376.
SYN. Δειλια, δεῖμα, φοϐος, ορρωδια
EPITH. Ανιηρὸν, ατλητον, ακριτον, αἰνὸν, αργαλέον, κρατερὸν, ςυγερὸν, ολοὸν, οκνηρὸν, χλωρόν.
PHR. Φρικαλεη ταραχή. Apollin. Αμηχανια φωνης. Call. Κραδιης ορχησις. Aesc. Χυσις νοȣ. ορθαὶ τριχες. παταγος οδοντων. Hom.

Δεπας.
—Εν χερσὶ τιθει δεπας ἡδέος οινȣ. Od. γ. 51.
SYN. Δεπαςρον, αλεισον, ποτηριον, εκπωμα.
EPITH. Αμφικυπελλον, ἁϐρὸν, αυτοκραὲς, ευκραὲς, ευποιητον, ευοδμον, περικαλλὲς, πολυχανδὲς, χρυσεον, ἱμερόεν, Κνωσσιον.—εμπλεον οινȣ.

Δεπαςραῖος.
—Και δεπαςραιων ποτῶν. Lyc. 489.

Δεραιον.
Δεραια παιδὶ νεογονῳ φερειν —Eur. I. 1431.
SYN. Περιδεραιον, ὑποδεραιον, περιτραχηλιον, επιτραχηλιον, ὁρμὸς, ὁρμισκὸς, καθερμα, ισθμιον, μανιακης, μαννος, κλοιὸς, περιδερὶς, ὑποδερὶς, ςρεπlὸς, περιαυχενιος, περιαπlον.

Δεραιοπεδη.
—Τάνδε δεραιοπεδην. Ep. l. 6.
EXP. Τὸ ιξευτικὸν λινον.

Δερας. Vid. Βυρσα
—Δερας χρυσειον ἑλωμεν. Orph. 888.

Δεργμα.
Πολυπλανοις δεργματων κοραισι. Eur. Ph. 675.
SYN. Δεργμός.—οφθαλμὸς, βλεμμα. οψις. δερξις.

Δερη. Vid. Δειρη.
Και οἱ λιχμαζεσκε δερην.—Mosch. 2. 94.

Δερκευνής.
Πολλάκι δ' ἡ σκυλακος δερκευνέος.—Nic.

Δερκιαομαι, Δερκομαι.
—Καλὸν δ' ὑπ' οφρυσι δερκιαωνται. Hes. θ. 911.
Οξυτατον δερκεσθαι επȣρανιων πεlεηνων. Il. ρ. 675.
SYN. Διαδερκομαι, βλεπω. ὁραω.

Δερμα, Δερρις.
—Βαλεν δ' επὶ δερμα ἑκαςῳ. Od δ. 440.
Γυνὴ μελαιναν δερριν ἠμφιεσμενη. Eup.
SYN. Βυρσα—ιματιον.—πηρα. δερος.
EPITH. Αδεψητον, δαφοινον, βοειον, λεοντειον, λασιον, βαθυμαλλον, εὔχροες, κελαινον, κυανεον, ποδηνεκὲς, πυκινον, νεοδαρτον, πολυδαιδαλον, ψιλον, ωμον, λαχνηεν.—λαχνη κατασκιον.
Δερματινος.
Ηρτυνοντο δ' ερετμα τροποῖς εν δερματινοισι. Od. δ. 782.
Δερτρον.
Δερτρον εσω δυνοντες—Od. λ. 578.
EXP. Την ὑπὸ την σαρκα πιμελην.
SYN. Δορα.—ητρον. λαπαρα—ραμφος. ρυγχος—διφθερα.—επιπλοον.
Δερω.
Τον δερον, αμφὶ δ' ἐπον.—Il. η. 316.
SYN. Αποδερω, εκδερω. κοπτω. δεφω. τυπτω.
Δεσμα, Δεσμὸς, Δεσμωμα.
Αμφὶ δ' αρ' ἑρμισιν χεε δεσματα κυκλῳ απαντη. Od. θ. 278.
—Κοπτε δε δεσμὲς. Ib 274.
—Ελλησποντον—δελον ὡς, δεσμωμασιν
Ηλπισε σχησειν. Aesc. P. 747.
SYN. Δεμα, συνδεσμος, ἁμμα, αλυσις, πεδαι ἡλος, σειρὰ επιδεσμος.
EPITH. Αγριον, αεικὲς, αρρηκτον, αλυτον, αμηχανον, αργαλεον, ασεμφὲς, αμειλικτον, αναγκαῖον, αφυκτον, αχλυοεν, ακαμπὲς, αδηρὲς, ατιμὲς, αραχναῖον, αμπελοεν, αυχενιον, αγχονιον, αἱμοβαφὲς, αδηλητον, βυσσοφον, γλυκυ, χαλκὲς, δυσηλεγὲς, δυσπενθησεν, ευπεταλον, ευπαλαμον, ευαγρες, ἑλικῶδες, ελικοεν, εχιδναῖον, ζυγιον, θυμαλγὲς, κρατερον, καρχαρωδεν, λοφοεν, λινοζευκτον, μαλακον, νηλὲς, δυσεξηνυτον, Κυπριδιον, ολοον, οπισθοτονον, ωμοζευκτον, οζωδες, πελωριον, πολυπλεκτον, πολυπηχὲς, πολυστρεπτον, πολυκαμπὲς, πολυςονον, σιγαλοεν, σιδηρεον, τετρακνημον, φιλοςοργον, φιλιον, τανυπλεκτον, χαλεπον, φρενοθελγὲς, λυμαντηριον.
Δεσμευω.
Σωματα δεσμευων εν αχαλκευτοισι πεδησι. Orph. H.
SYN. Αποδεσμευω, επιδεσμευω, δεσμεω, δεσμοω. διαδεσμοω, δεω.
PHR. Δεσμοῖς κρατεροῖσι πιεζειν. Hom.
Περιβαλλεται αιολα δεσμα. Opp.
Δησεν ἑλικοεντι λινων μιτρωσατο δεσμῷ. Nonn.

Δεσμιος.
—Δεσμιον τ' αγων.—Soph. Ph. 617.
SYN. Δετος, δεθεὶς, πεπεδημενος, ιλλομενος.
Δεσμωτης, Δεσμῶτις.
—Δεσμωτης εσω—θακει. Soph. Aj. 105.
Δεσμῶτιν αγων ηλυθε ποιμναν. Ib. 234.
Προς τοῖσι δεσμωταισι καταπεπληγμενην. Suid.
SYN. Δεσμιος.—ὁ δεσμοφυλαξ.
Δεσποζω, Δεσποτω.
Τον Ευρυτον τωνδ' εἶπε δεσποζειν θρονων. Soph. Tr. 367.
Μήτε δεσποτεμενον—βιον αινεσης. Aesc. Eum. 530.
SYN. Επιδεσποζω, δεσποτευω, αυθεντεω, διακοιρανεω, εξουσιαζω, κατακυριευω, αρχω. κρατεω. προεδρευω.
Δεσποινα. Δεσποτις.
Τῷ δ' αλοχος δεσποινα λεχος πορσυνε και ευνην. Od. γ. 403.
Καί σ' εγωγε δεσποτιν—νεμω. Soph. El. 599.
SYN. Δεσποτειρα. τροφιμη. κυρια.
Δεσποσιος. Δεσποτικὸς. Δεσποσυνος. Δεσποτειος.
Δεσποσιῳ ξυν ὑβρει. Aesch. Supp. 852.
Δεσποτικὰν ὑπο χεῖρα—Call. 6. 62.
Τας δεσποσυνὲς σκηνὰς προλιπῦσα. Eur. Hec. 98.
Ταις δεσποτειαις ωλεναις ωγκωμενον. Lyc. 1183.
Δεσποτης. Δεσποτισκος.
—Ασκληπιε. δεσποτα Παιαν. Orph. H.
Οςις παραλαβων δεσποτην απραγμονα. Men.
Ω δεσποτισκε—Eur. Cycl. 266.
SYN. Κοιρανος, κυριος, αυτεξεσιος, αναξ.
Δετη
Καιομεναι τε δεταί—Il. λ. 553.
SYN. Λαμπὰς, δάς.
Δευκαλιων.
Μινως δ' αὖ τεκεθ' ὑιὸν αμυμονα Δευκαλιωνα. Il. ν. 452.
EPITH. Μεγαθυμος.
Δευνυσος, pro Διονυσος.
Ερεβρομον Δευνυσον. Anac. Fr.
Δεῦρο, Δεῦτε.
Δεῦρο μαχησομενος—Il. α. 153.
Δεῦτε φιλοι—Ib ν. 481.
SYN. Ενταῦθα.—προσιθι, ιθι νῦν.
Δευτερεια.
—Τα δευτερεῖα καλλιςευματων. Lyc. 1011.
Δευτερος.
—Οἵ κεν εμεῖο Δευτεροι—Il. ψ. 248.
—Ο δε δευτερος ωρνυτο χαλκῳ. Il. γ. 349.
SYN. Οπιςερος.—αλλος.

Δευτατος,
Αυτὰρ ὁ δευτατος ἦλθεν αναξ—Il. τ. 51.
SYN. Νεατος, νεατος, εσχατος, οπισατος, πυματος, τελευταῖος, ὑσατος, πανυσατος.

Δευτεριαζω
—Παραδῶ σοι δευτεριαζειν. Ar. Ecc. 630.

Δευτερȣχος.
Ορκων τὸ δευτερȣχον αρσαντες ζυγόν. Lyc. 204.

Δευω.
Ωρῃ εν ειαρινῃ, ὁτε τε γλαγος αγγεα δευει. Il. β. 471.
Ερεμνον αἷμ᾽ εδευσα. Soph Aj. 376.
SYN. Βρεχω, εμβρεχω.—αποχεω.—φυραω. ενδεω.—μαλαττω.—τυπτω.

Δεφω. Vid. Δερω.
Εν τοις προθυροις δεφεσθαι. Ar. Ecc. 704.

Δεχνυμαι, Δεχομαι.
—Εδεχνυτο δ᾽ ȣρανὸς ορθρον. Orph. 562.
Τȣτο δ᾽ εγὼ προφρων δεχομαι—Il. ψ. 647.
SYN. Αποδεχομαι, επιδεχομαι, εκδεχομαι, εισδεχομαι, προσδεχομαι, λαμβανω. ὁμολογεω. φιλοφρονεω. επιτηρεω.

Δεψεω.
Κηρὸν δεψησας μελιηδέα—Od. μ. 48.
SYN. Εψεω, αναματτω, μαλαττω, ἁπαλυνω.

Δεω.
Δῆσε χρυσειον καλὸν ζυγὸν—Il. ε. 730
SYN. Αναδεω, διαδεω, καταδεω, επιδεω, δεσμευω. συναπτω.

Δεω.
Τυτθὸν εδευησεν δ᾽ οιηΐον ακρον ἱκεσθαι. Od. ι. 483.
—Τι δεῖ μοχλῶν; Arift. L. 432.
SYN. Ενδεομαι, χρηζω.—Χρεια, εργον ἐστι.

Δ Η

ΔΗΓΜΑ.
—Δῆγμα δε λυπης
Ουδὲν εφ᾽ ἡπαρ προσικνεῖται. Aefch. Ag. 800.
SYN. Δηγμὸς, δῆξις, δακος, καψις, βρυγμα.
EPITH. Καρχαρον, κερδαλέον, πυρισπαρτον.

Δηθυνω.
Μηδὲ σὲ δηθυνειν. Od. ρ. 278.
SYN. Βραδυνω, διαμελλω, εγχρονιζω, χρονιζομαι, περιμενω.

Δηϊαλωτός. Vid. Αιχμαλωτος.
—Δηϊαλωτον—πολιν. Aefch. S. T. 72.

Δηϊανειρα.
Την αμφινεικῆ Δηϊανειραν αεὶ. Soph. Tr. 105.
PHR. Ἡ δολῶπις Οινεως κορη. Ib. 1057.

Δηϊδαμεια
Υιὸς Αχιλλῆος και επαινῆς Δηϊδαμειης. Tryph. 51.
EPITH. Επηρατος, ευφρων.

Δηϊοπιτης.
—Αμυμονα Δηϊοπιτην. Il. 420.

Δηϊος
—Ὁτι δηϊοι εγγύθι νηῶν
Καιεσιν πυρὰ πολλά—Il. ι. 76.
—Πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θυρετρα. Il. β. 415.
SYN. Αντιπολεμος, εχθοδοπὸς, εχθρὸς, πολεμιος, δυσμενής.—πολεμικός. ασυμβατος. φθαρτικός.
EPITH. Θυμοραϊςης, ανηλὴς, νηλεοθυμος.

Δηϊοτὴς,
Αντιβιον μαχεσασθαι εν αινῇ δηϊοτητι. Il γ. 20.
SYN. Δηϊς, μαχη, βοὴ, μολος, φυλοπις, χαρμη. ςρατεια, Αρης, αϋτὴ, κλονος.
EPITH. Ανηλὴς, αφεγγὴς, αναιμακτος, ευτροχαλος, λευγαλεα, κελαδεινη, αλοη.

Δηιαω, Δηιοω.
—Ουδ᾽ απολληγει Χαλκῷ δηιοων—Il. ρ. 566.
SYN. Δηοω, δηϊζω, αιχμαζω. διωκω. εκπολεμεω, καταπολεμεω, καταγωνιζομαι. διακοπτω, σινευω.—εκπερθω.

Δηϊφοβος.
Δηϊφοβον γαρ εγὼν εφαμην ἡρωα παρεῖναι. Il. χ. 298.
EPITH. Θεοειδὴς, θεοεικελος, ὑπερηνορεων, ὀβριμος, δοχμιος, λευκασπις, τολμηεις, γυναιμανής—μενεπτολεμος, κρατερός τε πολιτης. Cal.

Δηκτηριος, Δηκτός.
—Μηδὲ καρδιας δηκτηρια—Εξιςορῆσαι. Eur. Hec. 234.
—Κρατος—καρδια δηκτὸν εμοὶ κρατυνεις. Aefc. Ag 1480.
SYN. Δηκτικὸς, δηκτης, δακνωδης, κερτομος, κερτομιος, πανδακετης

Δηλεω, Δηλεομαι.
Ενθα κε σῆ βȣλὴ δηλησεται—Il. ξ. 102.
SYN. Διαδηλεω, αικιζω, βλαπτω, δηλαινω, κακοποιεω. ψευδομαι. φθειρω.

Δηληεις
Αλλά τε δηληεντα κατὰ χθονα πολλὰ πεφυκε. Orph. 921.
SYN. Αταρτηρὸς, δηλημων.

Δηλημα.
Εκ νυκτῶν δ᾽ ανεμοι χαλεποὶ δηληματα νηῶν
Γινονται.—Od. μ. 286.
SYN. Δηλησις, βλαβη, λυμη, ολεθρος, πανωλεθρια,

λεθρια, πανωλεια, εξωλεια· οργη, λωβητηρ, κακεργια· φθορα.

Δηλημων.
Εις Εχετον βασιληα, βροτων δηλημονα παντων. Od. σ. 84.
SYN. Δηλητηριος, δηλητηριωδης, βλαβερος, βλαπτικος, σιντης, αλιτρος, κακοποιος, ολεθριος. λυμεων.

Δηλητηρ.
Συγκαλεω δ' ηπειτα καμινω δηλητηρας. Hom. XLVII. 8.
SYN. Δηλημων, λυμαντηρ, λυμεων. κακεργος. κλεπτης.

Δηλιας.
Κουραι Δηλιαδες Εκατηβελεταο θεραπναι. Hom. A. 157.

Δηλος.
Νυν δ' ηδη τοδε δηλον.—Od. υ. 333.
SYN. Αριδηλος, διαδηλος, εκδηλος, ενδηλος, επιδηλος, ευδηλος, περιδηλος, προδηλος, πανδηλος, καταδηλος, εμφανης, φανερος, εναργης, επαϊστος, ατρεκης, γνωστος, ευοπτος, συνοπτος, ευσυνοπτος, σαφης. τρανης. ορατος.

Δηλος. Infulæ Nom.
Δηλω δη ποτε τοιον Απολλωνος παρα βωμω. Od. ζ. 162.
—Ουνομα δ' ην σοι
Αστερια το παλαιον. Call. 4. 37.
EPITH. Αλιπληξ, αμειρυτος, αμφιβοητος, ατρεμεσια, ατροπος. ερημαια. ευεστιος, ηνεμοεσσα, ηγαθεη, θεοδμητος, θυοεσσα, ιερα, κραναη, μογοστοκος, κυαναμπυξ, περικλυστη πολυβωμος, πολυλλιτος, πλαγκτη, φιλομολπος
PHR. Λητους ωδινων ιερη τροφος. Κουροτροφος Απολλωνος. Call.

Δηλοω
Τις ουτος; η κατοισθα δηλωσαι λογω; Soph. Oed. T. 1060.
SYN. Αποδεικνυμι, εμφαινω. φανεροω. διαρθροω.

Δημαγωγεω.
Νυνι δε δημαγωγει
Εν τοις ανω νεκροισι. Ar. R. 422.
SYN. Καταδημαγωγεω, πολιτευω, πολιτιζω, στρατηγεω. δημιζω:

Δημαγωγια.
Η δημαγωγια γαρ ου προς μουσικου
Ετ' εστιν ανδρος.—Ib. Eq. 191.

Δημαγωγικος.
Τα δ' αλλα σοι προσεστι δημαγωγικα. Ib. 217.
SYN. Στρατηγικος.

Δημαρχος.
Δακνει με δημαρχος τις—Ib. N. 37.
SYN. Ενεχυραστης.

Δημηγορος.
Δημηγορους δ' ηκουσεν ευπειθεις στροφας
Δημος Πελασγων. Aeſch. Supp. 631.
SYN. Δημηγορικος.—δημοδιδασκαλος, δημοκομπος, δικολογος, λογογραφος, αγορητης, ρητωρ, σοφιστης, κοπις, μυθητης.—ιεροφαντης.

Δημηλασιος.
—Δημηλασια ψηφω πολεως. Aeſch. Supp. 8.
SYN. Δημοσιος, δημιος.

Δημητηρ.
—Και εδοι Δημητερος ακτην. Il. ν. 322.
SYN. Δημητρα, Δηω, Ομπνια.
EPITH. Αγνοπολος, αιδοια, αγλαοπαις, αγλαοκαρπος, αμαλλοφορος. αμαλλοτοκος, αλωϊος, Αχαια, Αιγυπτια, δρεπανηφορος, Ενναια, ευρυαλως, ευστεφανος, ευπεπλος, ευκτεανος. ευχλοος, ευπλοκαμος, ξανθη, ξανθοκομης, ξανθοκομος, καρποφορος, καρποποιος. Θαλυσιας. πολυκαρπος, πολυσταχυς. πολυτιμητος, πολυτροφος, πολυσορβης πολυμεδιμνος, ποτνια, σταχυοπλοκαμος, σταχυοστεφανος, στακυηχομος, φερεσταχυς, φοινικοπεζα. φιλοτεκνος, παμμητωρ. πυροφορος, φιλοπυρος, φοινικοεσσα, χαλκοκροτος, παμμητειρα
PHR. Καλλιπλοκαμοιο ανασσης.
Ευκομον σεμνην θεον. Hom.
Μεγαλη θεος ευρυανασσα.
Τριλλιστε μεγα κρεισσα θεαων. Call.
Αγναν οργια, ανασσα.
Εσιδουχος Ελευσινος χθονος. Arist.
Δια θεαων. Theog.
Ενναια ποτε
Ερκυνν', Εριννυς· θυρια, ξιφηφορος. Lyc.
Ομπνια—μαστιζουσα μεταρσια νωτα δρακοντων. Nonn.
Σεμνη Δημητερ, κουροτροφε. ολβιοδωτι,
Πλουτοδοτειρα θεα, σταχυοτροφε, παντοδοτειρα,
Σπερμια, σωρειτι, αλωαια. χλοοκαρπε,—
Ιμεροεσσ', ερατη, θνητων θρεπτειρα προπαντων.
Αυξιχλοης. βρομιοισι συνεστιος. αγλαοτιμος,
Λαμπαδοεσσ', αγνη, δρεπανοις χαιρουσα θερειοις,—
Ευτεκνε. παιδοφιλη, σεμνη, κουροτροφε κουρα —
Μονογενης. πολυτεκνε θεα, πολυποτνια θνητοις. κ. λ. Orph. II.

Δημιδιον.
Ω Δημιδιον, ορας τα λαγω, α σοι φερω. Ar. Eq. 1196.

Δημιζω.

Δημιζω.
Ὑπο τῶν αιεὶ δημιζοντων—Ib. V. 697.
E X P. Τῶν τον δῆμον απατωντων.
Δημιοπληθής.
Κτηνη προσθε τα δημιοπληθῆ. Aesc. Ag. 132.
Δημιοεργὸς. Δημιεργός.
—Ει μη τῶν οἱ δημιοεργοι εασιν. Od. ϱ. 383.
—Αδης δημιεργὸς αγριος. Soph. Aj. 1054.
S Y N. Εργατης, κατασκευαστης, τεχναστὴς, τεχνιτης, κτιστὴς. κτιστωρ. χειροτεχνης, χειρεργὸς, χειρωναξ.—δημιος. ποιητής.
Δημιοπρατα τά.
Διμένας, μισθὸς, και δημιοπρατα. Ar. V. 657.
Δημιος.
Πρῆξις δ' ἥδ' ιδιη, ε δημιος —Od. γ. 82.
Δημια πινεσιν—Il. ρ. 250.
S Y N. Δημοσιος, δημοσιακὸς, επιδημος, ενδημος, επιδημιος, πανδημιος, πολιτικὸς, κοινὸς, δημοκοινος, λῃιτος —ὑπηρετης. ραβδεχος. καθαιρετης.
Δημοϐορος.
Δημοϐόρος βασιλεὺς, επεὶ ετιδανοῖσιν ανασσει. Il. α. 231.
S Y N. Δημοφάγος.
Δημογερων.
Ειατο δημογεροντες επὶ Σκαιῇσι πυλῃσι. Il. γ. 149.
S Y N. Βελευτης, προϐελος, γερων, συγκλητικός.
Δημοδοκος. Nom. pr.
—Μετα δέ σφιν εμελπετο θεῖος αοιδὸς
Δημοδοκος, λαοῖσι τετιμένος—Od. γ. 28.
Δημοθροος.
—Δημοθρες αναρχια. Aesch. Ag. 892.
—Δημοθρες τ' εχειν αράς. Ib. 1722.
Δημοκοινος.
Οιος γαρ ἡμῶν δημοκοινος οιχεται. Soph.
S Y N. Δημιος, πορνος.
Δημοκοων.
Αλλ' υἱὸν Πριαμοιο νοθον βαλε Δημοκοωντα. Il. δ. 499.
Δημοκρατεομαι.
Κατὰ τον νομον ταῦτα ποιεῖν
Εσὶ δικαιον, ει δημοκρατεμεθα. Ar. Ecc. 940.
Δημοκρατια
Την δημοκρατιαν, ετε την βελὴν πιθών. Pl. 950.
S Y N. Τα δημοσια, κοινά.
Δημοκρατικός
Δημοκρατικὸν γαρ αὐτ' εδρων. R. 983.
Δημοκρατος.
—Τίς εργον ερεξε τοσετον,
Οσσον ὁ παντοδαὴς μηνυσε Δημοκριτος. Ep. l. 3.
—Δημοκριτόν γε περιφρονα, ποιμένα μυθων,
Αμφινοον λεσχην.—Diog. L. l. 9.
Δημολευστος.
Φονον προκεῖσθαι δημολευστον εν πολει. Soph. An. 30.
Δημολεων.
—Ο δ' επ' αυτῷ Δημολεοντα
Εσθλὸν αλεξητῆρα μαχης Αντηνορος υἱὸν
Νυξε κατὰ κροταφον.—Il. υ. 395.
Δημοπιθηκος.
Και βωμολοχων δημοπιθηκων —Ar. R. 1113.
S Y N. Δημαγωγὸς, δημοκηδὴς, δημοτικός.
Δημορριφής.
Δημορριφεῖς—λευσιμες αράς. Aesch. Ag. 1625.
Δημος.
Αγρομενοι, πᾶς δῆμος—Il. υ. 166.
Δῆμον Ερεχθῆος μεγαλητορος—Il. β. 547.
—Επι δ' εστενε δῆμος απειρων. Il. ω. 776.
S Y N. Λαὸς, λεως, οχλος, πλῆθος, οἱ πολλοι. —κωμη, χῶρος.
E P I T H. Χυδαῖος, ετεραλκὴς, κενεοφρων, μυριοφωνος, ὑψαυχην, κακοχρησμων, πολυσπερὴς, φιλοδεσποτος. ευρύς.
Δημός.
Αλλ' επὶ πᾶσι βοῶν δημὸν, και μηρὶ εκηα. Il. θ. 240.
S Y N. Αλοιφὴ, πιμελὴ, στεαρ, λιπος.
E P I T H. Αργὴς, επινεφριδιος, πιων.
Δημοσιευω
Αλλ' ω πονηρ', ε δημοσιευων τυγχανω. Ar. A. 1029.
S Y N. Δημοσιοω, δημευω, ανακηρυττω.
Δημοπρακτος.
Τοιαδε δημοπρακτος—ψῆφος. Aesc. Supp. 949.
Δημοσιος.
—Ταν αἱ πολις αρητειραν
Δαμοσιαν εσασαν.—Call. 6. 44.
S Y N. Δημοτελὴς, ευτελής.—δημιος. δημοφαντος.
Δημοτης. Δημοτερος. Δημοτικός.
Δημοτης δ' αν ευτυχὴς
Ζῆν αν θελοιμι μᾶλλον, ἢν τυραννος ὤν. Eur. I. 625.
—Ανδρα δημότην. Soph. Aj. 1091.
Και ρ' ὁ μεν ασχετα εργα πιφαυσκετο δημοτεροισιν. Apoll. 3. 606.
Και δημοτικὴ ἡ γνωμη—Arist. Ecc. 627.
S Y N. Δημιος, μεταδημιος, δημωδης, δημοσιωνης, ὁμοδημος, πολιτης. ιδιωτης, ιδιωτικός. ὁ τυχών.
Δημεχος.
Δημεχον δε Φιλητοριδην νύντε, μεγαντε. Il. υ. 457.

Δημοσαγος.
Δημοσάγον δε τυραννον, όπως εθελεις, καλακλῖναι. Theog. 1183
SYN. Δημοβόρος.

Δημοχαριςής.
Κοπις, ἡδυλόγος, δημοχαριςης. Eur. Hec. 132.
SYN. Δημεραςης, δημοκόπος, ευθυδημων.

Δημωμα.
Τοιάδε χαριτων δαμωματα. Ar. Pa. 798.
SYN. Παιγνιον.—Κοινωμα, δημοσιωμα.

Δηναιός.
—Οτλι μαλ' ου δηναιὸς, ὃς αθανατοισι μαχοιτο. Il. ε. 407.
SYN. Δηνὸς, δηρὸς, δηθαιων, δηροβιος, μακροβιος, μακροημερος, μακραιων, βιοθαλμιος ευγηρως, πολυετὴς, πολυχρονιος, μακροχρονιος, μακροχρονιζων.—αρχαῖος, χρονιος, χρονιαῖος, παμμηνος, διηνεκὴς. αθανατος.

Δῆνος
—Ολοφωΐα δηνεα Κιρκης. Od. κ. 289.
SYN. Βουλη. μηχανημα. δηνεον, βουλευμα.
EPITH. Ηπιον, ολεθριον, παναιολον. πολυμηχανον. πολυτροπον. σχετλιον ἀλιεργές.

Δηξιθυμος. Vid. Δακεθυμος.
Δηξιθυμον ερωτος ανθος. Aesch. Ag. 752.

Δηοω.
Δηοῦτε χωραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπονθατε. Ar. L. 1148.
Χαλκῷ δηωσειν,—Hes. α. 67.
SYN. Δηιοω, αναιρεω, δαιω, κακοω, τεμνω.

Δηρι, Δῆρις.
—Δηρις και δυσφροσυνης αλεγεινής. Suid.
Ανδράσι δυσμενεεσσι πονον και δῆριν εθεντο. Il. ρ. 158.
SYN. Δαῒς, αγὼν, μαχη, ερις, νεῖκος, φιλονεικια.
EPITH. Απειρεσια, αασχετος, αἱματοεσσα, αναιδὴς, αμειλιχος, αμεμφὴς, αμοτος, αινυλος, ατηρὴς, απεχθὴς, εχθρὰ, εποικιος. κρατερὰ, οϊζυρὰ, κλαιμενη, πολεμοκλονος, σθεναρὰ, ὑπερβιος, φιλονεικος.
PHR. Κασιγνητη πολεμου. Cal.

Δηριαομαι, Δηριζομαι, Δηρινομαι, Δηριω.
—Περὶ νεκρου̃ δηριαασθαι. Il. ρ. 734.
Ως ποτε δηρισαντο θεῶν εν δαιτὶ θαλειῃ
Εκπαγλοις επεεσσιν—Od. θ. 76.
Τὼ περὶ Κεβριοναο λεονθ' ὣς, δηρινθήτην. Il. π. 766.
Ουκ ἄν τοι θηρῶν τίς εδηρισεν περὶ τιμῆς. Theoc. 25. 82.
SYN. Δηριαω, μαχομαι, φιλονεικεω, εριζω, αντιφεριζω, αμιλλαομαι, αγωνιζομαι.

Δηρὸς, Vid. Δηναιός.

Ηδη γαρ δηρὸν χρονον αλληλων απεχονται. Il. ξ. 206.

Δηροβιος.
—Και δηροβιοισι θεοῖσι. Aesch. S. T. 530.
SYN. Αΐδιος, μακροβιος, δηναιός.

Δηω, Δηομαι.
—Δηεις δ' εν πηματα οικῳ. Od. λ. 114.
SYN. Ανευρισκω. οπλομαι. μανθανω.

Δηω, Vid. Δημητηρ.
Σεμνοῖσι Δηοῦς εσχαραις παρημενη. Eur. Supp. 290.

ΔΙΑ (ἡ Ναξος)
Διῃ εν αμφιρυτῃ.—Od. λ. 324.

Διαβαινω
—Εταιρους—Ταφρον εποτρυνων διαβαινεμεν.—Il. μ. 50.
SYN. Εκδιαβαινω, διαβασκω, διαβιβαζω, διαπεραω, διαπεραιοω, διαγω, διαβαλλω. διαδυνω, διοδευω, διηκω, διερχομαι. διειμι, διεξειμι, διαστειχω, διαιρω, διειρω, διακομιζομαι. διαπορθμευω. διαχωριζω. εκπεραω, ὑπερβαινω, μεταβαινω. μεταχωρεω. βαινω.

Διαβαλλω, Διαβαλλομαι.
—Μη με διαβαλλῃς στρατῷ. Soph. Ph. 589.
Διαβαλλεται σ' ὁ θεῖος—Ar Av. 1647.
SYN. Διαβαινω; διασυρω μεταγω, μεθιστημι περιβαλλομαι, αιτιαομαι, εισαγγελλω, βλασφημεω, λοιδορεω, παραλογιζομαι. ὑβριζω, συκοφαντεω —απαταω, εξαπαταω.—επιτιμω. καταγινωσκω.

Διαβασκω.
—Ωσπερ βασιλεὺς ὁ μεγας διαβασκει. Ib. Av. 487.
SYN. Βαινω, διαβαινω, περιβαινω, περιλαμβανω, περιεπω, κυκλοπορεω.

Διαβητης.
—Ειτα διαβητην λαβών. Ib. N. 178.
SYN. Περιγραφευς, προσαγωγιον.

Διαβιαζομαι
Και προς σ' έπεσθαι. διεβιαζομεσθά νιν. Eur. I. T. 1365.
SYN. Βιαζομαι, επιβαλλομαι, διαγωνιζομαι, παραναγκαζομαι.

Διαβιοω.
Το διαβιῶναι μονον αεὶ θηρωμενη. Eur. Fr.
SYN. Βιοτευω. διατελῶ τον βιον.

Διαβοαω
Πανταλαν' αχη διαβοασω. Aesch. Pers. 640.
SYN. Περιβοαω, διαθρυλλεω, διαλαλεω, διασημιζω, καταφημιζω, κατηγορευω διαγιαριζω, διαγγελλω. κλαιζω.
Διαβολη. Διαβολια.
Νικα̃ γαρ αιει διαβολη τα κρειττονα. Sent.
Πειθομενος χαλεπη, Κυρνε, διαβολιη.—Theog. 324.
SYN. Λεσχηνεια, λοιδορια. συκοφαντια.—συμβολια διαλογισμος.—αιτιαμα. υποληψις.
Διαβολος. (Vid. Δαιμων.)
Διαβολος νεος αλλος εν οψιγονοισιν ακουων. Nonn.
SYN. Αλαστωρ, παλαμναι̃ος, αποστατης, πλανος. συκοφαντης, πονηρος.
PHR. Πτανος οφις. Δαιμων υλας. νεφελη ψυχης.
Ευχαι̃ς σκυλακας επιθωυσσων. Παθεων αλκη. Αναγωγιην οδον διατειχιζων. Αναιδης κυων ο χθονιος, τας θεοδιφεις βλαπτων μεριμνας. Synes.
Ζωης ημετερης αντιπαλος. Naz.
Διαβορος.
Νοσω καταστα̃ζοντα διαβορω ποδα. Soph. Ph. 7.
SYN. Σηπτικος. διαβιβρωσκων.
Διαβροχος.
Τί δ', ω γεραιὲ διαβροχον τόδ' ομμ' εχεις; Eur. El. 303.
SYN. Διϋγρος, καθυγρος, ὑγρὸς, νοτερός.
Διαγαληνιζω. Vid. Γαληνιαω.
Τω̃ν δ' ευθεως τα προσωπα διαγαληνισεν. Arist. Eq. 643.
Διαγγελλω.
Δαναι̃δαι δ' αφιεναι να̃υς διηγγελον—Eur. Iph. A. 353.
SYN. Εξαγγελλω, παραγγελω, απαγγελλω, εξαιτεω, παρακελευω, διαγορευω, διαβοαω.
Διαγελαω.
Ουτος δ' ὁ δαιμων ὁ νεος, ὃν σὺ διαγελα̃ς. Eur. B. 272.
SYN. Εκγελαω, καταγελαω, διαπαιζω, γεφυριζω, καταμειδιαω, καταμωμαομαι, χλευαζω. συγχαιρω.
Διαγινωσκω
Ευ διαγινωσκω—Il. ψ. 470.
SYN. Γινωσκω—διαταττομαι. προαιρεομαι, βελομαι, βελευω, δοκιμαζω—διακρινομαι.
Διαγλαπτω. (inus.)
Ευνας δ' εν ψαμαθοισι διαγλαψασ' αλιησιν. Od. δ. 438.
SYN. Γλυφω, διαγλυφω, διαχαραττω. διασκαλευω.
Διαγλαυσσω.
—Διαγλαυσσεσι δ' αταρποί. Apoll. 1. 1281.

SYN. Διαλαμπω, φωτιζω.
Διαγνωμι.
—Και διαγνω̃ναι δικην. Aesch. Eum. 712.
SYN. Γνωμι, επιγνωμι. διοριζω κρινω. διακρινω.
Διαγνωσις.
—Και διαγνωσιν φρενων. Eur. Hipp. 926.
SYN. Διαγνωμη, διακρισις, διευκρινησις. διαγολη.
Διαγορας Vid. Ιακχος.
Διαγραφω.
Διαγραφ' ὡς ἐσαν κακὴν—Eur. El. 1073.
—Διαγραψω τες ἱππέας. Ar. L. 677.
SYN. Καταγραφω, διατυποω.—διακοπτω.—απαλειφω. διαξυω. καταξυω—αιρεω. παλαιοω, αποπαλαιοω, καταργεω, αποψηφιζομαι. αποδοκιμαζω. καταβαλλω.
Διαγρυπνεω
—Εν μακρω̃ χρονω νυκτος διηγρυπνησα. Ib: R. 962.
SYN. Αγρυπνεω, διαγρηγορεω.
Διαγω.
Ευκηλοι διαγεσιν ενὶ σφετεροισι δομοισι. Hom. XIX 7.
SYN. Διαβιοω—διαβαινω, διεξαγω, παραγω.—απαγω.—διατριβω. διαλαμβανω.—παρεκτεινω.—παρελκω, εξαπαταω.
Διαγωνιζομαι.
—Ει δε μὴ περὶ τη̃ς τεχνης
Διαγωνιεσθ' εφασκε προς γ' Ευριπιδην. Ar. R. 806.
SYN. Αγωνιζομαι. αμιλλαομαι.
Διαδαζομαι. Vid. Δαζομαι.
—Ο δε τοι̃σιν εϋ διεδασσατο τιμας. Hes. θ. 885.
Διαδαπτω.
—Διὰ δε χροα καλὸν εδαψεν. Il. ε. 858.
SYN. Δαπτω, διερχομαι, διακοπτω, αποσπαραττω. τεμνω.
Διαδατεομαι.
—Χηρωσταὶ δε διὰ κλη̃σιν δατεοντο. Il. ε. 158.
SYN. Διαμεριζω, διαμοιραομαι, διαιρεω.
Διαδεκτωρ.
—Διαδεκτορα πλετον. Eur. I. 478.
SYN. Πατρικος, πατρω̃ος, εγκληρος, κληρονομαι̃ος.
Διαδερκω.
—Ουδ' αν νω̃ι διαδρακοι ηελιος περ. Il. ξ. 344.
SYN. Διαβλεπω, διειδω, διοπτευω. θεαομαι.
Διαδετος.
—Διαδετοι δε γενυων ιππεων
Κινυρονται φονον χαλινοί. Aesch. S. T. 124.
SYN.

SYN. Δετος, δεσμιος.

Διαδεχομαι.
—Νυξ γαρ εισαγει
Και νυξ απαθει διαδεδεγμενη πονον. Soph. Tr. 30.
SYN. Εκδεχομαι, παραδεχομαι, επιλαμβανω.

Διαδηλεω, Διαδηλεομαι.
Η ολίγε σε κυνες διεδηλησαντο.—Od. ξ. 37.
SYN. Δηλεω, αποσκεδαζω.

Διαδιδρασκω. Διαδραομαι. (inus)
Νεανιας, δ᾽ οιες συ, διαδεδρακοτας. Ar. A. 601.
SYN. Διαφευγω, αποφευγω, διαδυνω.

Διαδιδωμι.
Και διαδεναι ισῶτον—Eur. Tr. 117.
SYN. Αναδιδωμι, διανεμω, απομειρομαι, διαπεμπω—δωρεομαι, καταχαριζομαι.

Διαδικαζω.
Διαδικασται πᾶν επος Aesc. Ch. 786.
SYN. Διακρινω, διευκρινεω.—αμφισβητεω.—ονειδιζω. (εξελεγχω.

Διαδιφρευω.
—Διεδιφρευσε Μυρτιλε φονον. Eur. Or. 993.
SYN. Εκδιφρευω.

Διαδοχη.
Δῆμος δ᾽ ανασσει διαδοχαῖσιν εν μερει
Ενιαυσιαισιν.—Eur. Supp. 406.
SYN. Διαδεξις, καταβολη.

Διαδοχος.
Ω φεγγος ύπνε διαδοχον. Soph. Ph. 888.
SYN. Διαδεξαμενος—κυριος.—κληρονομος.

Διαδρασιπολιται.
—Και μη διαδρασιπολιτας. Ar. R. 1046.

Διαδρομη.
Αρπαγαὶ δε διαδρομᾶν ὁμαιμονες. Aesc. S. T. 358.
SYN. Διαδρομος, περιδρομη, διηλυσις, εντρεχεια.

Διαδυω, Διαδυομαι.
Τον κισσὸν διαδύς.—Theoc. 3. 14.
—Ος ἡμας διαδυετ᾽, εξαπατῶν. Ar. V. 281.
SYN. Διαδυνω, διαφευγω, αποφευγω, διαβαινω, διικνεομαι, αναπεραω.

Διαειδω, Διαειδομαι.
—Ενθα μαλισ᾽ αρετη διαειδεται ανδρῶν. Il. ν. 277.
Αυριον ἡν αρετην διαεισεται.—Il. θ. 535.
SYN. Διαδερκω, γνωριζω, διαγνωριζω, διαγνωμι, αισθανομαι.—φαινομαι.

Διαειπω.
—Διαειπεμεν αλληλοισιν.—Od. δ. 215.
SYN. Συλλαλεω, διαλαλεω, διαλεγομαι, κοινολογεομαι, συνομιλεω, εντυγχανω, χρηματιζομαι, οαριζω.

Διαζαω. Διαζωω.
Λελογισμενοι γαρ οἱ τοιοιδ᾽ εισι βροτῶν,
Ορθῶς διαζῆν τον βιον γνωμης μετα. Eur. I. A. 923.
Αλλ᾽ αυτως αρλεκτα διαζωεσκον εοντες. Ap. 1. 1074.
SYN. Ζαω, βιοω, διαγω.

Διαζητεω.
Ποικιλως λογως ανευρεν
Ευ διεζητημενες. Ar. Th. 446.
SYN. Αναζητεω, ανακρινω, εξεταζω, τεχναζομαι.

Διαημι.
Και δια παρθενικῆς απαλοχροος ε διαησιν. Hes. ε. 517.
SYN. Διαπνεω, διεκπνεω, καταπνεω, διαυλωνιζω, διερχομαι.

Διαθειοω.
Ευ διεθειωσεν μεγαρον.—Od. χ. 494.
SYN. Θειοω, θυμιαω, επιθυμιαω, περιαγνιζω, καθαγνιζω.

Διαθηκη.
Τῆς δ᾽ επικληρε την διαθηκην
αδικεῖς—Ar. V. 587.
SYN. Σπονδη, συνθεσια, συνθηκη, αρμονια. γραμματεῖον.—κρτυλια—νομος.—συνομωσια—διαθεσις, διακρισις.

Διαθλιβω.
Κυφοτερως τοτε φῶτα διαθλιβεσιν ανιαι. Call. Ep. 10.
SYN. Επιθλιβω, ιπoω, πιεζω, σφιγγω.

Διαθρεω.
Φροντιζε δη και διαθρει Ar. N. 700.
SYN. Αθρεω. διαειδω.

Διαθρυπτω
Τριχθά τε και τετραχθὰ διετρυφὲν εκπεσε χειρός. Il. γ. 363.
SYN. Διαρρηγνυω, καταρρηγνυμι, διατριβω. αλοιαω. χαυνοω, διαλυω. συγκοπτω.

Διαιθυσσω.
Αλλοτ᾽ αλλοιαι διαιθυσσεσιν αὖραι. Pind. Ol. 7.
SYN. Αιθυσσω, επικειμαι, επιβαλλω, επισκηπτω.

Διαιμος.
Διαιμον ονυχα τιθεμενα σπαραγμοις. Eur. Hec. 654.
SYN. Δαφοινος.

Διαινω.
—Διαινε δέ μιν μελαν ὕδωρ. Il. φ. 202.
SYN. Διαβρεχω, βρεχω, ὑγραινω, πλυνω.—διαινομαι, δακρυω.

Διαίρεσις.

Δ Ι

Διαιρεσις.
Το μη 'δικαι σεβοντες εν διαιρεσει. Aesc. Eum. 752.
SYN. Νομη, διανομη διαδοσις, μεταδοσις, μερισμος, διαμερισμος, επιμερισμος. διασπασμος, διαχωρισις, χωρισμος, διαιρεσις, διαληψις, διακοψις, διαγωγη αναστροφη.

Διαιρετος.
Μοιραν πατρωας γης διαιρετον νεμοι. Soph. Tr. 166.
SYN. Ευδιαιρετος, διαστατος, μεριστος, διαιρεθεις, χωριστος, ευδιηγητος. διχοτομος

Διαιρεω.
—Δια δ' αμφοτερας ελε κυκλυς—Ασπιδος. Il. υ. 280.
SYN. Διακοπτω, διατεμνω, διαρρησσω. αναρρηγνυμι, διαμεριζω.—διακρινω.—αναπτυσσω. διοιμαζω—εξαιρεω—διαγορευω

Διαϊσσω.
—Ξυν αις Λυκει' ορεα—διαϊσσει. Soph. Oed. T. 218.
SYN. Διαθεω, διατρεχω, διηκω—αναπαλλω.

Διαϊσσω.
Αυτην διηϊστωσε—Soph. Tr. 896.
SYN. Αϊσσω, αφανιζω.

Διαιτα.
Της πριν διαιτης τλημονες μεμνημενοι. Lyc. 609.
Εθιζει δε διαιταν εχειν καθαρειον. αθρυπτον. Pyth. 35.
SYN. Βιος, διατροφη. οικημα.—διαγωγη, γνωμη. κρισις θεσμος.
EPITH. Φιλοτησιος.

Διαιταομαι,
Και των δομοισιν ην διαιτασθαι γλυκυ. Soph. Oed. C. 802.
SYN. Διαζαω, διαγω, διατριβω, πολευω. τρεφομαι.

Διαιταω.
Ολβιος οστις παισι φιληματα κεινα διαιτα. Theoc. 12. 34.
SYN. Βραβευω, διαδικαζω, κρινω, διακρινω.

Διακαυνιαζω.
Η διακαυνιασαι—Ar. Pa. 1081.
SYN. Διακληρωω, διακαυνιζω.

Διακεαζω.
—Δια τε ξυλα δανα κεασσαι. Od. ο. 321.
SYN. Κεαζω, διασχιζω.

Διακειμαι.
Ως γαρ οι διεκειτο.—Hes. α. 20.
SYN. Τατ]ομαι.—διατιθεμαι. πασχω. εχω.

Διακειρω
—Μητε τις αρσην
Πειρατω διακερσαι εμον επος.—Il. θ. 8.

SYN. Αποκειρω, κατακειρω, κειρω, αποξυραω. αναιρεω. διακοπτω. ανατρεπω.

Διακερματιζω.
—Διεκερματιζε μ' εν τοις ιχθυσιν. Ar. V. 785.
SYN. Κερταμιζω, διαθρυπτω.

Διακινεω.
Και διακινει τον νεν αυτε—Ib. N. 477.
SYN. Κινεω. επικινεω, περικινεω. εξορμαω.

Διακλαω.
—Ταδε τοξα χερσι διακλασσας.—Il. ε. 216.
SYN. Διαθρυπτω, αποθραυω, καταθραυω.

Διακληροω.
Ως εφ' εκαστω διεκληρωσε
Δαναος θεραποντιδα φερνην. Aesc. Supp 985.
SYN. Αποκληροω. κατακληροομαι, απομειρομαι. διαψηφιζω. διαφευκτεω.

Διακναιω.
—Ος με διακναισας εχει. Ar. Ecc. 952.
SYN. Διαφθειρω, κακυνω, λωβαομαι, καταισχυνω, μιαινω, τηκω, αμαυροω.—ξεω.

Διακοιρανεω
—Πολεας διακοιρανεοντα. Il. δ. 230.
SYN. Κοιρανεω, διατασσω. διεπω. επερχομαι.

Διακονεω. Διακονεομαι.
Εγω δ' Ανακρεοντι
Διακονω τοσαυτα. Anac. 9. 14.
—Τηδ' υπο στεγη μονον Διακονεισθαι. Soph. Ph. 290.
SYN. Διακονιζω, αμφιπολευω, δυλευω, θεραπευω, βαλανευω, υπεργεω, υπαινομαι, υπηρετεομαι—κατεργαζομαι.

Διακονικος
Ιν' ευθεως διακονικος ειναι μοι δοκης. Ar. Pl. 1171.
SYN. Υπηρετικος, υπηρετητικος, υπεργικος.

Διακονος.
Κυκλωπι δειπνων ανοσιων διακονος. Eur. C. 31.
SYN. Αμφιπολος. διακτωρ, ιεροδυλος. παις. υπηρετης.

Διακοπτω.
Το μεσοφρυον δε μη μοι
Διακοπτε μητε μισγε. Anac. 28. 14.
SYN. Κοπτω, ανασχιζω, διασχιζω, αποεργαθω, διαλυω, διαρρηγνυμι. διατεμνω. καταπαιω. λεαω.

Διακορευω
Ωσπερ με διεκορευσεν ουσαν επ]ιτιν, Ar. Th. 487.
SYN. Διακορεω, διακορεζω, διαπαρθενευω, διαφθειρω, καταισχυνω.

Διακορκορυγεω.
Και κλονος εξαιφνης αυτην διεκορκορυγησεν. Ib. N. 386.

SYN.

SYN. Κορκορυγεω, ηχεω.

Διακραζω.

—Και τρεχετι διακεκραγοτες. Ar. Av. 308.

SYN. Διαβοαω, κραζω, ανακλαζω.

Διακρηνοω.

Οιον δη τοκα πωμα διεκρανωσατε Νυμφαι. Theoc. 7. 154.

EXP. Επηγασετε.—διεκερασατε.

Διακρινω.

—Εισοκε δαιμων—Αμμε διακρινη. Il. η. 292.

SYN. Επιδιακρινω, εκκρινω, διοριζω. διαιρεω, διαλαμβανω, διαλυω, διειργω, διϊστημι, απαιτ... αφοριζω, αποσκεδαννυμι, χωριζω, διαχωριζω—διαδικαζω, ανακρινω, διευκρινω, διαγινωσκω, διαλεγω, διαλογιζομαι, διαστελλω. δοκιμαζω—μαχομαι.

Διακρισις.

—Ει τελεοιτο διακρισις Αλκινοοιο. Ap. 4. 1169.

SYN. Επικρισις, αποκρισις, γνωμη. διαγνωσις, διαγνωρισις, διαιρεσις, διαδικασια, διαληξις. διαληψις—διαλυσις. διακοψις, διαθεσις, διαστασις, αμφιβασις.—διαταξις διαφορησις, διασκεδασις, διασπορά. σημειωσις.

EPITH. Περιμεμφής.

Διακριδόν.

Οι γάρ οι ειαντο διακριδόν ειναι αριστοι. Il. μ. 103.

SYN. Διακεκριμμενως, κεχωρισμενως.

Διακτορια.

Λυχνον απαγγελλοντα διακτορινν Αφροδιτης. Mus. 6.

SYN. Αγγελια, διακονια, διαχειρισις, διαχειρισμος, εγχειρισις, υπηρεσια, διοικησις.

Διακτορος.

—Διακτορω Αργειφοντη. Il. β. 103.

Αλλα θεης. ητις με διακτορον ελλαχε Παλλας. Call. Fr.

SYN. Διακτωρ. διακονος, διαγωγευς, αγγελος. διαγγελος, αγγελιαφόρος.—διατορος.

Διακωδωνιζω.

Κωπην χρυσοκολλον διεκκωδωνισεν. Eur. Fr.

SYN. Κωδωνιζω. βομβεω, ηχεω.—ανακρινω, εξεταζω, διαπειραζω, δοκιμαζω.—διαφημιζω. διαπαιζω.

Διακωλυω.

—Εαν πας—Διακωλυσωμεν φονον. Soph. Oed. C. 1855.

SYN. Κωλυω, απειργω, επεχω, εμποδιζω, αποκοπτω

Διαλαγχανω

Θηκτω σιδηρω δωμα διαλαχειν τοδε. Eur. Ph 68.

SYN. Διακληροω, διαμειριζομαι.

Διαλακεω.

—Γιτ' εξαιφνης

Διαλακησατα προς αυτω. Ar. N. 409.

SYN. Διαρρησσομαι.

Διαλαλεω.

Ακε, Οδυσσευ, διαλαλησομεν τί σοι. Eur. C. 174.

SYN Διαειπω, διαμυθολογεομαι.—συνειπαω, συνομιλεω. καταμυθολογεομαι.

Διαλαμπω.

—Εως διελαμψεν ημερα. Ar. Pl. 744.

SYN. Εκλαμπω. επιδιαλαμπω, επιλαμπω, διαυγαζω, διαφαινομαι.

Διαλγής.

Διαλγής ατη διαφερει τον αιτιον. Aesc. Ch.66.

SYN. Γοερὸς, βαρυπενθὴς, βαρυαλγὴς.

Διαλεγω

Την μέν γε πρωτην διαλεγυσαν τὴν οπὴν Κατελαβον—Ar. L. 721.

SYN. Διακρινω, διοριζω, ανοιγω.—Διοικοδομεω ανακαθαιρω—διορυττω.

Διαλεγομαι.

Αλλα τιη μοι ταυτα φιλος διελεξατο θυμός. Il. λ. 407.

SYN. Διαγορευω, διαλογιζομαι, συλλογιζω, διαλαμβανω, συζητεω.—ενθυμεομαι.—ακριβολογεομαι.

PHR. Επεεσσι πολυσπερεεσσιν μαρνατο Εγχος εχων στομα θηρον, επος ξιφος, ασπιδα φωνήν. Nonn.

Υψιλοφων τε λογων κορυθαιολα νικη. Arist.

Διαληχω

Αγαθός γ' υλακτειν και διαληχειν τας χυτρας. Arist. V. 899.

Διαλεξις.

Αιπερ γνωμην και διαλεξιν Και νυν ημιν παρεχυσιν. Ib. N 316.

SYN. Διαλογος, διαλογισμὸς, διατριβὴ, ομιλια, ... εντευξις ... ... —... —διαλεκτος, λαλιά, ιδιωμα.

Διαλεπτολογεομαι

Διαλεπτολογεμαι ταις δοκοις της οικιας. Ib. 1498.

SYN. Διαλεγομαι.

Διαλεπτος

—Διαλεπτε δ' οντος αυτε—Ib. 161.

SYN. Λεπτος

Διαλλαγη. Διαλλαγμα.

Ω Κυπριδι—και Χαρισι ταις φιλαις Ξυντροφε διαλλαγή. Ib. A 987

Ηρα διαλλαγμ', ως Παρις με μη λαβοι. Eur. Hel. 592.

SYN. Ειρηνη, συναλλαγη, καταλλαγη, παραλλαγη, προσαγωγη.—διαλλαξις, αλλαγμα, αμοιβη. φιλια, συμβιβασις. μεταβολη. διαλεξις

Διαλλακτηρ

—Διαλλακτῆρι δ' ȣκ αμεμφια. Aesc. S. T. 927.

SYN. Διαλλακτης, καταλλακτης, συναλλακτης, αρμοστης, καταρτιστης, ειρηνοποιος, φιλιωτης, διαιτητης, προξενος μεσιτης.

Διαλλασσω.

Ου δυναμαι ζῆν εἰ γε διαλλαξας με φιλασεις. Theoc. 23. 42.

SYN. Αλλαττομαι, διαλλαττομαι, καταλλαττω, συναλλαττω, συνδιαλλαττω, αμειβω, οικιȣμαι, συνιστημι.—διαφερομαι.—πραΰνω.—μεταλλασσω, τελευταω.—διεξερχομαι. διαλυω.

Διαλυμαινομαι.

—Ἡτις Ελλαδ' αυτοῖς
Φρυξὶ διελυμηνατο. Eur Or. 1546.

SYN. Αταω, βλαπτω, δαπτω, διασπαω.

Διαλυσις.

Αλλ' εις σὲ τεινει τῶνδε διαλυσις κακῶν. Eur. Ph. 448.

SYN. Ανεσις, αναλυσις, καταλυσις, εκλυσις, παραλυσις, διαπτωσις, διαστασις, αποταξις. διασπασμὸς, διαζευξις, καταβολη, εκτισις.—διαλλαγη.—απωλεια. μορος. ολεθρος. φθορα. διακρισις, διαχωρισμός.

Διαλυω.

Αψ δε παλιν διελυον—Theoc. 24. 32.

SYN. Λυω, εκλυω, απολυω, παραλυω. καταλυω, κατασπαω.—διαλλασσω.—διαβρεχω, διακλυζω, εξυδαροω.

Διαλφιτοω.

Διαλφιτωσω σȣ κυκλῳ τὴν καρδοπον. Ar. N. 669.

Διαμαθυνω

Πολιν διημαθυνεν Αργεῖον δακος. Aesch. Ag. 833.

SYN. Αμαθυνω.

Διαμασσω, Διαματτω.

Ου διαματτει ȣ κωλυει—Ar Av. 463.

SYN. Αναματτω, αναδευω, αναφορυσσω, διαπλαττω, ὑπαγω, ὑποχειροω. καταεργαζομαι, κοπανιζω.

Διαμαχομαι

Σύ γ' ȣν αναιδῶς διεμαχȣ τὸ μὴ θανεῖν. Eur. Alc. 704.

SYN. Προσμαχομαι, καταμαχομαι, αντιμαχομαι, διαμιλλῶμαι, διαπολεμεω, διαπληκτιζομαι. διαπαλαιω, αντιστρατευομαι, αντιπραττω ανθισαμαι, αντεχω. διαγωνιζομαι, διαξιφιζομαι, ανταγωνιζομαι, αντιφερομαι, εναντιȣμαι,—διαπειραομαι, διατεινομαι. ισχυριζομαι.

Διαμαω

—Παραὶ λαπαρην διαμησε χιτῶνα. Il. η. 253.

SYN. Απαμαω, εξαμαω, καταμαω, αποτεμνω, διασχιζω. διασκαπτω, διακοπτω, διορυττω. αποθεριζω, εκθεριζω, διαθεριζω, παραθεριζω. διατελεω.

Διαμειβομαι

Αλλ' ἡμεῖς τȣτοις ȣ διαμειψομεθα.
Της αρετῆς τὸν πλȣτον.—Theog. 316.

SYN. Επαμειβομαι, επαναλλαττω, καταλλαττομαι, διερχομαι. μεταβαλλω.

Διαμεθιημι. Vid. Αφιημι.

Διαμεθεὶς δε τόνδε μοχθον—Eur. B. 627.

Διαμετρεω.

Χῶρον δε πρῶτον διεμετρεον.—Il. γ. 315.

SYN. Αναμετρεω, εκμετρεω, καταμετρεω.—διανεμω. διαταττω.

Διαμετρητος

—Διαμετρητῳ ενὶ χωρῳ. Il. γ. 344.

Διαμετρος.

Και διαμετρȣς, και σφῆνας—Ar. R. 813.

Διαμηριζω.

Διαμηριῶ τὴν Ιριν αυτήν. Ib. Av. 1254.

Διαμινυριζομαι.

Μυρμηκος ατραπȣς, ἡ τί διαμινυριζεται; Ib. Th. 106.

SYN. Μινυριζω, αναμινυριζω, θρηνεω.

Διαμοιραομαι.

Και τα μεν ἑπταχα παντα διεμμοιρᾶτο δαΐζων. Od. ξ. 434.

SYN. Διαδατεομαι, διαιρεω, μεριζω.

Διαμπαξ (Vid. Δικη)

SYN. Διολȣ, καθολȣ, διαπαντὸς, παντως, διηνεκῶς,

Διαμπερές.

—Ειθε σȣ διαμπερὲς
Στερνων εχοιτ' αλγησις ἡδε—Soph. Ph. 804.

SYN. Παντῃ, παντελῶς, τελεως, επιπαγχυ.—ενδοθεν—αεὶ.

Διαμυθολογεω.

Και γλωσσα διεμυθολογησεν. Aesc. Pr. 888.

SYN. Διαλεγομαι, εκδιηγεομαι. διεξειμι.

Διαμυλλαινω.

Ουτος δε διεμυλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός. Ar. V. 1306.

EXP. Τα χειλη διαστρεφω, ὡς χλευαζων.—αισχρῶς πραττειν.—διαμωκαομαι.

Διαμφιδιος.

Το διαμφιδιον δέ μοι μελος προσεπτα. Aesc. Pr 557.

SYN. Διαφορος, αναρμοστος.—δισσος.

Διανεμω.
Ας ποτε Βακχευτας Βρομιος διενειμεν οπωρας. Orph.
SYN. Απομειρομαι, διαςελλω. διαιρω. διεπω. διαδιδωμι.

Διανοεομαι.
Συ δ' ε καταθειναι διανοεῖ; Ar. Ecc. 763.
SYN. Αισθανομαι. διαγινωσκω.—ενθυμεομαι. μεταμελεομαι.—λογιζομαι —διαφρονεω.

Διανοια.
Δος δ' αγαθην διανοιαν εχειν—Orph. H.
SYN. Νοημα, διανοημα, επινοημα, επινοια, περινοια, εννοια, συννοια. ενθυμια, ενθυμημα, ενθυμησις, ενθυμιον, αισθησις, γνωμη, λογισμος, διαλογισμος, θυμος, φρην. ευφυϊα. θεωρια. σκοπος. νοος, νοησις. πραπιδες.

Διανταῖος
Διανταῖος ετυπεν οδυνα με. Eur. I. 766.

Διαντλεω.
Αλλ' ευχεται ολομεναν
Νῆσον διαντλησας ποτε
Οἶκον ιδεῖν. Pind P 4.
SYN. Απαντλεω.—ανατλαω, αναμετρω.—διαρυω.

Διανυω.
Αλλ' επω κακοτητα διηνυσεν ἣν αγορευων. Od. ρ. 517.
SYN. Ανυω, απεργαζομαι. τελειοω.

Διαξαινω.
Και ταῖς αρχαῖσι διαξῆναι.—Ar. L. 578.
SYN. Διαλυω, ξαινω, θλιβω. αναιρεω, διακοπ]ω.

Διαξιφιζομαι.
Ος Μηδοισι διεξιφισω περὶ
Της χωρας εν Μαραθωνι. Ib Eq. 778.
SYN. Πολεμεω, διαμαχομαι.

Διαπαλαιω.
Αλλα διαπαλαιον αὖθις—Ib. 570.
SYN. Αναπαλαιω, εκπαλαιω, συμπαλαιω, προσπαλαιω. διακλιμακιζω. αναμαχομαι εκνικαω
PHR. Την παλαιςρικὴν ασκεῦ—
Εν ψαμαθοις παιζοντες εὐκροκαλε ποταμοῖο
Αμφὶ παλαισμοσυνης φιλοπαιγμονες ἦχον αγῶνα. Nonn.

Διαπαλλω.
Χθονα ναιειν διαπηλας—Aeſch. S. T. 738.
SYN. Παλλω.—διακληροω.

Διαπαλυνω
Ξανθὸν δε κρᾶτα διεπαλυνε—Eur. Ph. 1176.
SYN. Διαλεπ]υνω.

Διαπασσαλευω, Διαπατ]αλευω.
Διαπατ]αλευθησει χαμαί. Ar. Eq. 370.

SYN. Εκτεινω: πατ]αλοις κατακρεω.—διερευναω. ζητεω.

Διαπεινεω.
—Διαπειναμες αιεὶ ποτ]ὸ πῦρ. Ib. A. 751.

Διαπειρα.
Διαπειρά τοι βροτῶν ελεγχος. Pind. Ol. 4.
SYN. Εμπειρια, πεῖρα, αποπειρα, αναπειρα, βασανος —κινδυνος.

Διαπειρω.
—Δια δ' αυτε πεῖρεν οδοντων. Il. π. 405.
SYN. Πειρω, αναπειρω, εμπεροναω.—διορυτ]ω.

Διαπεραινω
Φερε δη, διαπεραινωμεν λογες. Eur. Andr. 333.
SYN. Απεργαζομαι, τελειοω.—διακεντεω.

Διαπεραιοω.
Κελεῶν ερυσά διαπεραιωθη ξιφη. Soph. Aj. 741.
SYN. Διελκυω. διαπορθμευω, διϊημι.

Διαπεραω.
Αλλον δι' αλλε διαπερᾷν Μολοσσιαν. Eur. Andr. 1248.
SYN. Διαβαινω, διαγω, διερχομαι. εκπεραω διεξαγω, διϊθυνω.

Διαπερθω.
—Διαπραθεειν τόδε αςυ. Il. η. 32.
SYN. Διαπορθεω, ανατρεπω.

Διαπεταζω, Διαπεταννυμι.
Οσον διαπετασα επὶ τῆς κλινης μονον.
Μη διαπεταννυε.—Ar. L. 733, 734.

Διαπετομαι
Πᾶ μοι φθογγὰ διαπεταται φοραδην. Soph. Oed. T. 1312.
SYN Διϊπ]αμαι, διαχυομαι. φερομαι.

Διαπευθομαι
Γνωση δε χρονῳ διαπευθομενος. Aeſch. Ag. 816.
SYN. Αναζητεω, ανακρινω. διαπυνθανομαι.

Διαπιαινω.
Μηλων χιλιαδες βοταναις διαπιανθεῖσαι. Theoc. 16. 91.
SYN. Πιαινω, λιπαινω.

Διαπιπ]ω.
—Διαπεσοιμι πανταχῆ. Ar. Eq. 692.
SYN. Διεκπιπ]ω, παρεμπιπ]ω, παραπιπ]ω.—διαλυομαι —διολισθαινω, ὑπεκφευγω.—αποτυγχανω.

Διαπλεκω.
Αφρας' ηδ' ανοητα διεπλεκε θαυματα εργα. Hom. M. 80.
SYN. Εμπλεκω, συμπλεκω.—παρεμβαλλω, συνυφαινω, διαποικιλλω.—διαγω.

Διαπλησσω.
—Τας μεν επειτα διαπλησσοντες Αχαιοί. Il. ψ. 120.

SYN.

SYN. Διαθρυπτω, διακοπτω, αποσκεδαννυμι. διασχιζω. διελκω. διαπλεκω.

Διαπλωω.

—Κεῖθεν δε διαπλωεσιν Αβαντων
Εις αγαθον πεδιον, Ανβαντιον —Call. 4. 288.

SYN. Διαπλεω, διαβαινω, διερχομαι.

Διαποντιος.

Πλησεμαι κηγω διαποντιος —Theoc. 14. 55.

Διαπορθεω.

Αυρνησσον διαπορθησας —Il. β. 691.

SYN. Διαπερθω, εκπορθεω, αϊσσω. διαϊσσω, δηϊοω. ερημοω, αποικοδομεω, ανατρεπω

Διαπρατ]ω.

Πλετεσι, διαπραττεσι, νικωσιν δικας. Ar. Eq. 93.

SYN. Απεργαζομαι, εναπεργαζομαι, κατεργαζομαι, συνεργαζομαι, σιμπρατ]ω, τελεσι εργα επιτελει.

Διαπρεπης.

Ποθεν ποθ' αιδε διαπρεπεις ευψυχια; Eur. Supp. 841.

SYN. Εξοχος, υπεροχος, εξαιρετος, παραιρετος, εκκριτος, προκριτος, απολεκτος, εκλεκτος, επιλεκτος, διαφορος, εκδηλος, επισημος, υπερφυης.

Διαπρεπω

Ρεια μαλ' ιχνια παντα διεπρεπεν εν κονιησιν. Hom. M. 351.

SYN. Μεταπρεπω, διαφερω, προεχω, υπερεχω, υπεραγω, υπεραιρω, υπερβαινω, υπερβαλλω, υπερηνορεω —διαφαινομαι. προκοπ]ω.

Διαπριω.

Απολοιμην, και διαπρισθειην —Ar. Eq. 165.

SYN. Εμπριω, διατεμνω.

Διαπρυσιος. Διαπρυσιον. (Adv.)

—Χορεῖτε διαπρυσιον ολολυγαι. Hom. V. 19.
Ηϋτεν δε διαπρυσιον —Il. θ. 227.

SYN. Διαβοητος. μεγας, αυδηεις, εξακεστος, διατορος. —διαδηλον.

Διαπ]οεω

—Επεεσσι διεπ]οιησε γυναικας. Od. σ 339.

SYN. Πτοεω, εκδειματοω, εκπλησσω, καλαπληττω.

Διαπ]υσσω.

Ει τις διαπτυξειεν. —Eur. Hipp. 985.

SYN. Αναπτυσσω, διοιγω διατρανοω, διασαφεω, φανεροω, εξαπλοω. —διαπ]ερωω.

Διαπ]υχη.

Δελτυ μεν αιδε πολυθροοι διαπ]υχαι. Eur. I. T. 727.

SYN. Επιπ]υχη, ειλημα. —Βιβλιον. —διαπ]υξις, αναπ]υξις. δηλωσις.

Διαπυρος.

Διαπυρος δ' εστιν καλως. Cyc. 627.

SYN. Εκπυρος, εμπυρος, εμπυροειδης, διαθερμος, θερμος, φλεγυρος. —δριμυς.

Διαρραινομαι

Κρενος διερραινοντο κρηναις ποτε. Soph. Tr. 14.

SYN. Απορρεω, καταρρεω, κατειβομαι.

Διαρασσω.

—Δια δε μεγα σακος αραξα. Hes. α. 364.

SYN. Διαρρηγνυμι, διασπαω, διακοπ]ω, κατακλαω, αποθραυω.

Διαρεω. (inus.) Vid. Διεπω.

Ου γαρ διηρηχ' ὁ θεος. Eur. B. 206.

Διαρρηγνυμι.

—Δια τε ρηξασθαι επαλξεις. Il. μ. 308.

SYN. Διαρηγνυω, αναρρηγνυμι, διαρασσω: συντριβω, σχιζω.

Διαριθμεω.

—Ισας δε μοι
Ψηφυς διηριθμησε Παλλας, —Eur. I. T. 966.

SYN. Απαριθμεω, καταριθμεω, εξαριθμεω, καταλεγω, καταταττω. διαλογιζομαι.

Διαρκεω.

Ευω υμον ες δικαν
Τρια επεα διαρκεσει. Pind. Nem. 7.

SYN. Αρκεω, εξαρκεω, επαρκεω. παραμενω βοηθεω.

Διαρμοζω.

Διαρμοσας απ' προ δεσποινας. Eur. Or. 1467.

SYN. Αποζευγνυμι, αποσπαω, χωριζω.

Διαρπαζω

Αιψα διαρπαζεσιν αναλκιδα θυμον εχοντας. Il. π. 355.

SYN. Αφαρπαζω, συναρπαζομαι, διασπαω, διεσπαραττω. καταληΐζομαι.

Διαρραιω.

Νηα διαρραισαι —Od. μ. 290.

SYN. Διαπερθω, διαϊσσω, διαρπαζω, διαφθειρω.

Διαρρεω.

Φευ, τε θανοντος, ως ταχεια τις βροτοις
Χαρις διαρρει —Soph. Aj. 1284.

SYN. Καταρρεω, εκρεω, διαλυομαι, διαφθειρομαι, υπολειβομαι. διαψαιρω, κατατηκω, χαυνοομαι. μεταρρεω. διαθρυλλομαι, αποβλυζω. —διαπηδαω.

Διαριπ]ω.

Τι δ' αν ει ταδι τ' αγαλματα —διαρριπ]οιμι; Ar. Th. 781.

SYN. Διαρριπιζω, καταρριπιζω, διασκεδαζω, καταβαλλω, εκτινασσω. διασφαιριζω. διακοντιζω.

Διαρρικνοομαι.
Ξιφιζε και σποδιζε, και διαρρικνε. Crates.
EXP. Την οσφυν φορτικως περιαγειν.

Διαρροη.
Περωσα γαρ δη ποταμιυς διαρροας. Eur. R. 919.
SYN. Διαρρεια, διαβασις, πορεια, ορυγμα, σωλην.

Διαρροθεω.
—Διερροθησατ' αψυχον κακην. Aesch. S. T. 198.
SYN. Διακινεω, εμβαλλω.

Διαρροιζεω.
—Ες δε πνευμονας
Στερνων διερροιζησεν.—Soph. Tr. 577.
SYN. Διαπεραω.
EXP. Μετα ηχυ ωρμησε.

Διαρρυδαω
Τιτας φονος πεπηγεν υ διαρρυδαν. Aesc. Ch 65.
SYN. Διαρρεω.

Διαρρωξ.
Ην τις διαρρωξ κυματων πολλω σαλω
Κοιλωπος αρμος—Eur. I. T. 262.
SYN. Απορρωξ.

Διαρταζω.
Τοιαυτα κηρυξ, εξ εμυ διαρτασον. Aesc. Fr.
SYN. Διαστελλω.

Διαρταμεω.
Διαρταμησει σωματος μεγα ρακος. Aesc. Pr. 1022.
SYN. Διασπαω, διακοπτω. διαιρεω.

Διασαλακωνιζω. Διασαυλοομαι.
—Τρυφερον τι διασαλακωνισον. Ar. V 1164.
Ορω γαρ ως ομφακια διασαυλυμενον. Ib
SYN. Αβριζομαι, αβρυνομαι, διαθρυπτομαι. διαγαυριαζω. διασειω.

Διασημος.
Διασημα θροει γαρ. Soph. Ph. 212.
SYN. Επισημος, παρασημος, περισημος, λαμπρος, φανερος.

Διασια.
Τυτυ πριαμην σοι Διασιοις αμαξιδα. Ar. N. 862.
SYN Διιπολια.

Διασιγαζομαι,
Διασιγαζομαι αυτυ μορον. Pind. Ol. 13.

Διασιωπαω.
—Διεσιωπωμεν δ' ομως. Eur. Hel. 1567.
SYN. Κατασιγαζομαι, αποσιωπαω, παρασιωπαω, εχεμυθεω.

Διασκαιρω.
—Υγρα κελευθα διασκαιροντες. Ap. 1. 574.
SYN. Διανηχομαι.

Διασκανδικιζω
Μη μοι γε, μη μοι, μη διασκανδικισης. Ar. Eq 19.
SYN. Αποδειλιαω, αμελεω—διευριπιδιζω.

Διασκεδαζω. Διασκεδαω. Διασκιδνημι.
—Τα μεν αρ τε διεσκεδασ' αλλυδις αλλη. Od. ε. 369.
—Συν ογκω και πονω διασκεδω. Soph. Oed. C. 1406.
—Οιτε νεφεα σκιοεντα
Πνοιησιν λιγυρησι διασκιδνασιν αεντες. Il. ε. 526.
SYN. Αποσκεδαζω, διασκεδαννυω, διασπειρω, διασκορπιζω αποριπτω. διαχεω.—διαπνεω—διατυποω.

Διασκεπτομαι, Διασκοπεω. Διασκοπιαομαι.
—Φερε διασκεψωμεθα. Eur. Cyc. 559.
Διασκοπων ηδομαι τας Λημνιας αμπελυς. Arist. Pa. 1161.
Η σ' Εκτωρ προσεηκε διασκοπιασθαι εκαστα. Il κ. 388.
SYN. Διαβλεπω, αποσκοπεω—σκεπτομαι, προσκεπτομαι, διαειδω, θεωρεω, καταμανθανω, διαλογιζομαι. φροντιζω—σκοπευω, σκοπιαζω, σκοπιαζομαι, σκοπιωρεομαι, κατασκεπτομαι.

Διασκηριπτω.
Ηλθεν ποτ' ερπυζυσα συν δρυος ζυλω,
Το μιν διεσκηριπτε την τετρωμενην. Ep. Suid.
SYN. Επιστηριζω.

Διασμα.
—Διασματα, φαρεος αρχην. Call. Fr.

Διασμηχω
Αλσιν διασμηχθεις, οναιτ' αν υτοσι. Ar. N. 1239.
SYN. Σμηχω, διαβρεχω.

Διασοφιζομαι
—Ειτα διασοφιζηται λεγων. Ib. Av. 1618.
SYN. Διαπαιζω.

Διασπαρασσω. Διασπαω.
Διασπαρατται και συναρπαζει βια. Aesc. P. 195.
Διασπασωμαι, και καθαιμαξω χροα. Eur. Hec. 1133.
SYN. Αποσπαρατπω, αποσπαω, δαπτω, συντριβω διαιρεω. διαμεριζω κρεουργω.

Διασπαρακτος
Διασπαρακτον—σωμα.—Ib. B. 1218.
SYN. Ωμοσπαρακτον, ωμοδαϊκτον.

Διασπειρω
—Ταδε διασπειρει ματην. Soph. El. 1304.
SYN. Διασκεδαζω, διαφορω, διοικιζω. ενδιασπειρω.

Διαςαθμαομαι.
Και θηριωδυς θεων διεςαθμησατο. Eur. Supp. 202.
SYN. Διατατῖω, διαμετρεω, αναμετρεω.
Διαςειχω.
—Διεςιχε μαλα νομευειν. Theoc. 27. 68.
SYN. Βαδιζω, διαβαινω, διερχομαι, διηκω. διαφοιταω. διαπορευομαι, διαχωρεω.
Διαςιλβω
Αιτε θριν ακες διαςιλβουσι προς τον ηλιον. Ar. Pa. 566.
SYN. Διαφαινομαι, διαλαμπω, διαυγαζω.
Διαςοιχιζομαι.
—Και διεςοιχιζετο Αρχην.—Aesc. Pr. 230.
SYN. Διαμεριζω, διατασσω.
Διαςρεφω.
Ηθη πονηρα την φυσιν διαςρεφει. Sent.
SYN. Καταςρεφω, επιςρεφω, παραςρεφω, συςρεφω, παραγω, παρακινεω, παρασυρω, παρατρεπω, διαφθειρω. λωβαομαι, ςρεβλοω. διαςρεφομαι, διατορευομαι.
Διαςροφος.
Και διαςροφους—κορας ελισσουσι. Eur. B. 1121.
SYN. Παραςροπος, ςρεβλος. γαυσος. ςραβος.
Διασφαξ.
Κρυψασι κοιλοις εν μυχοις διασφαγος. Lyc. 1062.
SYN. Καταχασμα, αγκος. διατομη ορυς.
Διασφαιριζω. Vid. Διαρριπῖω.
—Διεσφαιριζε σαρκας Πενθεως. Eur. B. 1134.
Διασφηκοω
Ειτα θαυμαζει μ' ορων μεσον διεσφηκωμενον. Ar. V. 1067.
SYN. Διαδεω.
Διασχιζω.
—Ιςια δε σφιν
Τριχθα τε και τετραχθα διεσχισεν ις ανεμοιο. Od. ι. 71.
SYN. Αποσχιζω, κατασχιζω. παρασχιζω, ανασχιζω, διατεμνω. διασμιλευω.
Διασωζω
—Τηνδε διασωσαι πολιν. Eur. Ph. 800.
SYN. Σωζω, ανασωζω, διατηρεω, συντηρεω, συγκρατεω, διαφυλαττω.
Διαταττω.
Τονδε γαρ ανθρωποισι νομον διεταξε Κρονιων. Hes. ε. 274.
SYN. Διατιθημι. διευθετεω, ευθετιζω, διεπω, διακοσμεω, εγκοσμεω, διαλαμβανω. διαςαθμαομαι. επιρρυθμιζω, καταρτυω. καθηγεομαι. —τασσω.
Διατεγγω
—Ενθα κυρα διατεγγει βωμους. Eur. I. T. 404.

SYN. Τεγγω, βρεχω, ανυγραινω, εξυγραινω. μαλασσω.
Διατειχιζω.
Διατειχιζων, και χρησμωδων—Arist. Eq. 815.
SYN. Διακοπῖω.
EXP. Συςτελλων τα τειχη.
Διατεκμαιρομαι.
Εργα, τατ ανθρωποισι θεοι διετεκμηραντο. Hes. ε. 396.
SYN. Τεκμαιρομαι, αναδεικνυμι, αποτατῖω, σημειουμαι διαςοχαζομαι.
Διατελης
—Βρονται διατελεις—Soph. Oed. C. 1584.
SYN. Ασκελης, συνεχης.
Διατελευταω. Διατελεω
—Θεος δια παντα τελευτα. Il. τ. 90.
—Ου μελλουσα διατελειν χαριν. Eur. Her. 435.
SYN. Ανυω, απεργαζομαι, διαγω.—διαμενω.
Διατεμνω
—Δια δε γλωσσαν ταμε μεσσην. Il. τ. 618.
SYN. Συντεμνω, διασχιζω, διατμηγω, διακοπῖω, κατακοπῖω, διαμεριζω, διαπριω, διασπαω, διαλαμβανω, υποτεμνομαι.
Διατηκω.
Κηρον διατηξας.—Ar. N. 149.
SYN. Εκτηκω, κατατηκω, περιτηκω, συντηκω, χυλοω, χυλιζω, εγχυλιζω, μαλαττω, απομαραινω.
Διατηρεω
Ουδ' ος γε παντα ταυτα διατηρουμενος. Philem.
SYN. Επιτηρεω. παρατηρεω, συντηρεω. τηρεω. διασωζω, εκφυλαττω, διαφυλαττω, συγκρατεω
Διατιθημι
Ως ειπων διεθηκε θεμειλια Φοιβος Απολλων. Hom. A. 254
SYN. Διαταττω, επιδιατιθημι, καταστασσω, συνταττω. διαπρασσω. αποδιδωμι, προτιθεμαι. αποτιθεμαι, αγωνιζω, αςτιζω. διαλαμβανω, επανορθοω, επευθυνω. προαιρεομαι, καθιςημι. συνιςημι διομολογεομαι —αφοριζω.
Διατινασσω
Αυταρ επην δη μοι σχεδιην δια κυμα τιναξη. Od. ε. 363.
SYN. Διαςροφεω, διαφορεω, διασειω, διαλυω.
Διατινθαλεος.
—Κεραυνω διατινθαλεω—Ar. V. 328.
SYN. Τινθαλεος, διαπυρος, θερμος.
Διατιτραινω.
Ακοην δε χοανης ωτα διατετρηνατο. Ib. Th. 18.

SYN.

SYN. Τιτραω, τιτρημι, ανατιτραω, διατιτραω, διατρυπαω, διανοιγω, διαπειρω.

Διατμηγω. Διατμησσω.

Χωρίον διατμηγυσι. Call. Fr.

Ηε διατμῆξαι κοῖλον δορυ νηλεϊ χαλκῷ. Od. θ. 507.

SYN. Διατεμνω, διασχιζω. λεπτυνω, αφανιζω.

Διατομή.

Διατομαῖς υ φιλαις. Aesc. S. T. 941.

Διατορος.

Λυω σ' εχοντα διατορυς ποδοῖν ακμάς. Soph. T. 1053

SYN. Τρητὸς, διατρητος —εριδυπος, οξυτονος, μεγαλοφωνος, σαφὴς, τρανὸς, εξακυστος. —μεγας.

Διατρεχω.

Ιχθυοεντα κελευθα διεδραμον—Od. γ 177.

SYN. Διαδρομεω, διϊκνεομαι, διεξερχομαι, διεξειμι. διατἴω, διαφευγω. διαθεω, αποθορεω. περιτρεχω.

Διατρεω.

—Διά τ' ετρεσαν αλλυδις αλλος. Il. ρ. 729.

SYN. Τρεω, υποτρομεω, εντρομεω, ελελιζομαι, αποδραω.—διατιτραινω.

Διατριβή.

Ονομα δ' ἑκαςυ διατριβὴ πολλὴ λεγειν. Eur. Ph. 768.

Ει μη φανεῖται διατριβη τὶς τῷ βιῳ Ar. Pl. 924.

SYN. Επιτηδευμα, ασχολημα διαιτα, ενδιαιτημα, διαγωγη. καταγωγή, μονὴ, εμμονὴ, παραμονὴ, διαμονή. ὁμιλια. προφασις, αναβολὴ, γυμνασιον.

Διατριβω.

Ουτι διατρίβω μητρὸς γαμον—Od. υ 341.

Μητι διατριβειν τον εμὸν χολον—Il. δ. 42.

SYN. Αποδιατριβω, προσδιατριβω, ενδιατριβω, συνδιατριβω, κατατριβω, επιδιατριβω, βραδυνω. εγχρονιζω, δηθυνω—αναλισκω. αποτριβω αναστιθεμαι, αναβαλλομαι, παρελκω, ειργω. διαγω. κωλυω —διακατεχω. εμποδιζω. παρακρυομαι.

Διατριπτικός

Ει μη διατριπτικοῦντε κ' υκ οζον γαμων. Ar. L. 942.

Διατρομος.

Ιδετε λαϊνα κιοσιν εμβολα.

Διατρομα τάδε. Eur. B. 592.

SYN. Διαδρομος, τρομερὸς.

Διατροπος.

Διατροποι δε φυσεις—βροτῶν. Eur. Iph. A. 559.

SYN. Διαφορος, διαςροφος, παραςροπος, αλλοπροσαλλος.

Διατρυγιος

—Διατρυγιος δε ἑκαςος. Od. ω. 341.

SYN. Ευφορος, καρποφόρος, καρποτόκος, πυροφόρος, σιτοφόρος. τρυγησιμος. (—διὰ μέσυ τρυγη καταςπειρομενος)

Διατρωγω.

Διατραγεῖν τοινυν κρατιςον

Εςί μοι το δικτυον. Ar. V. 366

SYN. Διεσθιω, κατεσθιω, διαβιβρωσκω, αποτρωγω.

Διαυγής.

Χρυςαλλον φαεθοντα διαυγέα λαζεο χερσί. Orph. L.

SYN. Διαφανὴς, διειδὴς, λαμπρὸς, φωτεινός. ευδηλος.

Διαυλοδρομὸς,

Διαυλοδρομᾶν ὕπατον παιδων. Pind. P. 10.

Διαυλος.

—Δις ἑξηκοντα διαθρεξασα διαυλως. Call. 5. 23.

Διαφαινομαι.

—Οθι δη νεκυων διεφαινετο χῶρος. Il. θ. 491.

SYN. Φαινομαι. προσφαινομαι, επιφαινομαι, παραφαινομαι, εμφαινομαι, διαειδομαι, παρισαμαι

Διαφανής.

Αι, Αι, τάδ' ηδη διαφαιῆ—Soph. Oed. T. 773.

SYN. Δῆλος—διαυγὴς, εμφανὴς, καταφανὴς. προφανὴς. λαμπρὸς, διαπυρος, διαιθρος. διειδὴς, επιφανὴς, επισημος.

Διαφερω.

Γυνὴ γυναικὸς πωποτ' υδὲν διαφερει. Sent.

Αρ' οἱ τεκόντες διαφερυσιν, η τροφαί; Eur. Hec. 597.

SYN. Διϊςημι.—εκφερω.—αποσκεδαννυμι.—διαδοχω διακρινεω.—διασπαρασσω διαλλασσω. διαφορεω.—διαγω.—προεχω, παρεχω, υπερεχω. υπερβαλλομαι, υπερβαινω, πρωτευω. πλεονεκτεω. υπομενω, καρτερεω. συμφερω.—παρασκευαζω.

Διαφευγω

—Ωςε διαφευγεῖν τεμὸν δορυ. Eur. Iph. T. 1326.

SYN. Αποφευγω, διαφυγγανω.

Διαφθειρω.

—Οςε ποτ' ὕμμι διαφθερσει πολιν αιπήν. Il. γ. 625.

SYN. Διαπορθεω, απολλυμι, διαρραιω, διακναιω, αναιρεω. καταισχυνω—φθειρω, παραφθειρω. καταικιζομαι, κηραινω, κιβδηλευω, λυμαινομαι. σφαλλετω

Διαφθορά.
Εφῆκεν ἐλλοῖς ιχθύσιν διαφθοράν. Soph. A. 1314.
Αι θ' αἱματωποὶ δεργματων διαφθοραί. Eur. Ph. 887.
SYN. Καταφθορά, φθορά, απωλεια, πανωλεθρια, εξωλεια, δηλημα, λυμη, φθαρμα, διακορευσις.—θανατος.—εχθρα. βδελλυρια.

Διαφοιβαζομαι.
—Τον ανδρα διαπεφοιβασθαι κακοῖς. Soph. Aj. 332.
SYN. Εκμαινομαι.—μαντευομαι, ενθυσιαζω.

Διαφορὰ
—Ει και μητρὶ διαφορὰν εχει. Eur. M. 75.
SYN. Διαφορον, διαφοροτης, αποφορά, διαστασις, ανομοιοτης, διθυμια, διχοστασια, στασις, ἑτεροτης, αλλοιοτης, διακρισις, διαλλαγὴ, εναλλαγὴ, παραλλαγὴ, εχθρα, διεδρια, διαζευξις.

Διαφορεω, Διαφρῶ, Διαφρῶμαι.
Τῦ μέν τε κλεος ευρὺ διὰ ξεῖνοι φορεῦσι. Od. τ. 333.
Διαφορησω σ', εἰ τι γρυζεις. Ar. Eq. 294.
Των μηριων την κνισσαν ȣ διαφρησετε. Ib. Av. 193.
SYN. Φερω, αναφερω, εκφορεω. διολλυμι, διαρριπτω. διατατω, διατινασσω, διασπαω, διασχιζω. αναβαλλομαι. διαπεμπω. διαφερω. μετακομιζω. διακομιζω.—παιζω.

Διαφορος.
Η πολλὰ πολλοῖς εἰμι διαφορος βροτῶν. Eur. M. 579.
SYN. Ανομολογος, διαφωνος, ασυμφωνος, ανοικειος, αλλοῖος, διεδρος, ἑτεροδοξος, ἑτερογνωμων, διχογνωμων, διχονες.—εξοχος.—εχθρός—αμφιλεκτος.

Διαφραζομαι.
—Επεὶ διαπεφραδε κȣρη. Od. ζ. 47.
SYN. Φραζω.—συμβȣλευω. διασημαινω.

Διαφυλασσω.
Οι τ' αὖ το Καδμȣ διεφυλασσον ἱππικόν. Eur. Supp. 682.
SYN. Διασωζω, αμυνω. διατηρεω.

Διαφυσσω.
—Διὰ δ' εντερα χαλκὸς αφυσσε. Il. ξ. 517.
SYN. Διακοπτω, διαντλαω, απαντλαω. χωριζω.

Διαχαλαω.
Διαχαλᾶτέ μοι μελαθρα.—Eur. I. A. 1340.
SYN. Αναμοχλευω. διοιγω. ανιημι. διαλυω, διασκεδαζω.

Διαχασκω.
Τῶνθ' ἁρμονιων διαχασκȣσῶν.—Ar. Eq. 530.

SYN. Χασκω, διαχαινω, αναχαινω, διασκορπιζομαι.

Διαχειρια.
Διαχειρια ποτε λαχεῖν κληματα. Aesc. S. T. 736.
SYN. Πρᾶξις, οικονομια.

Διαχεω.
Αιψα δέ μιν διεχευαν.—Od. ξ. 427.
SYN. Διαχυω, διασκεδαννυω, κατακνιζω, δαιζομαι. διαμεριζω.—αναπλυσσω διαχεομαι, διαδεχομαι, ἡδομαι, χαιρω.

Διαχραομαι.
—Οτε τοῖσι νομοις
Διεχρωμεθα τοῖς προτεροισιν. Arist. Ecc. 605.
—Διαχρησεῖται τον αγοντα. Theoc. 15. 54.
SYN. Χραομαι, καταχραομαι.—αναιρεω, διαφθειρω.

Διαψαιρω.
Αυραι διαψαιρεσι πλεκτανην καπνȣ̃.—Ar. Av. 1714.
SYN. Διακαθαιρω. διαημι, διαπνεω.—διασπαω.

Διαω, Διαημι.
—Ουτ' ανεμων διαει μενος ὑγρὸν αεντων. Od. ε. 478.
SYN. Διαπνεω διαψαιρω.

Διβαμος.
Διβαμός ειμι. Eur. R. 215.
SYN. Διπȣς.

Διβολος.
Διβολόν τ' ακοντα παλλων. Ib. 374.
SYN. Διστομος.—αμφιβολος.

Διγληνος.
Δακρυσι διγληνȣς ὦπας οδυρομενος. Theoc. Ep. 6.

Διγονος.
Διγονα σωματ' εν χθονὶ κειμενα.—Eur. El. 1179.
SYN. Διδυμος, δοιός.

Διδαγμα
Ταῦτα λεγω πᾶσιν τα διδαγματα τοῖς ανεραστοις. Mosch. 6.
SYN. Διδακτηριον, δεῖξις, αποδειξις, επιδειξις, επιδειγμα, πεῖρα, παραστασις, ὑποθηκη. διδαχὴ μαθημα.
EPITH. Θεσκελον.

Διδακτός.
—Διδαξον μῆτερ, ει διδακτά μοι. Soph. Tr. 64.

Διδαξις, Διδαχή.
Εχει γε μέν τι και τὸ τρεφθῆναι καλῶς
Διδαξιν εσθλȣ̃.—Eur. Hec. 599.
Ου χωρεῖ μεγαλην διδαχὴν αδιδακτος ακȣειν. Phoc. 84.

SYN.

SYN. Διδασκαλια, μαθησις, παιδεια, εισηγησις. παραινεσις. γνωσις.—διδαγμα, αναμνησις, νουθετημα. νουθεσια.
EPITH. Πολυϊδρις. Χριστοσεβης, ευαγγελικη.
Διδασκαλος.
Μαντειης απανευθε διδασκαλοι—Hom. M. 553.
SYN. Επιστατης, προστατης, καθηγητης, καθηγητηρ, παιδευτης.—προστατις.
Διδασκω.
Εσθλὸν θηρητῆρα· διδαξε γαρ Αρτεμις αυτὴ. Il. ε. 51.
SYN. Μαθητευω, παιδευω, εισηγουμαι, φρενοω, πειθω. ερεθιζω
PHR. Πασαν υποσπειρειν ουσι μελιχιην.
Οιγειν σοφιης κρυφιας κελευθους. Ep.
Εις Μουσων λειμωνα πολυανθεμον αγειν. Orph.
Κιρνασθαι γλυκυ ναμα και ουσι και πραπιδεσσι. Opp.
Διδημι. Vid. Δεω.
Ιδης εν κνημοισι διδη μοσχοισι λυγοισι. Il. λ. 105.
Διδυμαων. Διδυμος.
Υπνω και Θανατω διδυμαοσιν—Il. π. 672.
Οι δ' αρ εσαν διδυμοι—Il. ψ. 641.
—Αυταρ οἱ περονη χρυσοιο τετυκτο
Αυλοισιν διδυμοισι—Od. τ. 227.
SYN. Αγαστωρ, ὁμοπαις.—διπλοος—δοιος.
Διδυματοκος, Διδυμοτοκος.
Αιγα τε τοι δωσω διδυματοκον.—Theoc. 7. 4.
Η δε κε μουνοτοκος, διδυμοτοκος αἶψα γενοιτο. Call. 2. 54.
Διδυμογενης.
Διδυμογενὲς αγαλμα πατρίδος. Eur. Hel. 207.
Διδυμοχροος.
Ως ῥοδον εκ καλυκων διδυμοχροον—Mus. 59.
SYN. Διχροος.
Διδω.
Αρχετυπον Διδους ερικυδεος, ὦ ξενε, λευσσεις. Ep. l. 4.
Διδωμι.
—Διδωμι δε τοι τοδ' αεθλον. Il. ψ. 620.
SYN. Ενδιδωμι, επιδιδωμι, δωρεομαι, χαριζομαι, επιτρεπω, οπαζω, προσφερω, παρατιθεμαι.
PHR. Υμιν ελδομενοισι φιλας εις χειρας αγουσι. Cal.
Διειδομαι.
Ατραπὸς ὡς χλοεροιο διειδομενη πεδιοιο. Ap. 1. 546.
SYN. Διαφαινομαι.
Διειλυω
Οἱη δ' αφνειοιο διειλυσθεισα δομοιο
Ληϊας—Ib. 4. 35.

SYN. Αποδραω, αφερπω, εξερπω, διεξειμι, φευγω.
Διειμι.
Απαντα γαρ διειμί σοι τον αέρα. Ar. Av. 1392.
Χλαιναν δ' εχων φανὴν διει. Ib. A. 845.
SYN. Διεπω.—διεξειμι, διερχομαι.—διωκω.
Διειπω.
—Διειπέ μοι. οφρα δαειω. Il. κ. 425.
SYN. Αποφαινω, εκφαινω, εξαγορευω, διασαφεω, διασαφηνιζω. διειμι.—αμφεπω.
Διειργω.
Ως αρα τους διεεργον επαλξιες—Il. μ. 424.
SYN. Διαφραττω, διαλαμβανω.—αποειργω, εξειργω, διαγω, διαχωριζω. διϊστημι, διαμεριζω, διανεμομαι.—κωλυω.
Διειρομαι
Μήτι σὺ ταῦτα ἑκαστα διειρεο.—Il. α. 550.
SYN. Ανερωταω, διερευναω, διεξερευναω.
Διειρωνοξενος
—Αισχροκερδεις, και διειρωνοξενοι. Ar. Pa. 622.
EXP. Εξαπατωντες τους ξενους.
Διεκπεραω.
—Πολλων θυμων ριζας διεκπερωντες. Ib. Pl. 283.
SYN. Παροραω, παρατρεχω. διεξειμι, διαπειρω.
Διελαυνω
—Δια δη στηθεσφιν ελασσε. Il. λ. 448.
SYN. Αναπειρω, διειρω, διαβαινω. διωθεω.
Διελκω.
Ειλκε δι' εκ προθυροιο, λαβων ποδος—Od. σ. 100.
SYN. Διαγω, εφελκω.
Διεμπολαω
Κακων συνεργους ἡ διεμπολησομεν. Eur. B. 512.
SYN. Απεμπολαω, διαπραττω.
Διεντερευμα
Ω τρισμακαριος του διεντερευματος. Ar. N. 166.
SYN. Ερωτημα, επινοημα.
Διεξειμι, Διεξερχομαι
—Τῇ γαρ εμελλε διεξιεναι πεδιονδε. Il. ζ. 393.
Οσους πονησας και διεξελθων πονους. Soph. Ph. 1465.
SYN. Διαβαινω, διαπεραω, διειμι. αναπτυσσω.
Διεξειργω.
Οστε δι' εκ Πελοποννησου πειραν εεργει. Hom. A. 432.
SYN. Διειργω, διαλυω.
Διεξερεομαι.
Αλλα τιη εμε ταυτα διεξερεεσθε ἑκαστα; Il. κ. 432.

SYN. Διαιρεομαι, αιρεομαι, ανακρινω. εκμηρυομαι.

Διεξοδος.
Ανεμοι λοξων ες διεξοδους επων. Lyc. 14.
—Και ανεμων διεξοδοι. Soph. Fr.
SYN Ερμηνευμα—διεξις, διεξελευσις—εκπνοη, εισβασις.—δρομος.

Διεπω.
Ως ογε κοιρανεων διεπε στρατ'ν.—Il. β 207.
SYN Διατασσω, απευθυνω, κατευθυνω, αμφεπω, περιεπω, διατιθημι, διανεμω, οικονομεω, διεξαγω. ενεργεω, διοικεω, διακοσμεω, καθισταμαι διωκω. μετατρεπομαι, κομιζω, αμφιπολεω. επιτασσω, κυβερναω. επισατεω. διαπονεω.

Διεργαζομαι.
—Και διεργασαι μ' αγων. Eur. Hec. 368.
SYN. Εξεργαζομαι, κατεργαζομαι, διαχρaομαι, αναιρεω. διαφθειρω.

Διερειδομαι.
Καγω σχολιω σκιπωνι χερος
Διερειδομενη.—Eur. Hec 65.
SYN Ερειδομαι, στηριζομαι.

Διερεσσω.
—Διηρεσα χερσιν εμησι. Od. μ. 444.
SYN. Διαπορθμευω. διακομιζομαι. διασειω. διαπεραω.

Διερος.
Ουκ εσθ' ουτος ανηρ διερος βροτος—Od. ζ. 201.
SYN Ικμαλεος, ενικμος, διαβροχος, μυδαλεος, διυγρος, νηρος, νοτιος, υδρηλος, λιμακωδης, διυδρος—νεοχμος—χλωρος

Διερπω.
Δωδεκ' απ' αντολιων ακρι δυσμων αθλα διερπων. Orph. H
SYN Διερπυζω. διεξερχομαι, διεργαζομαι.

Διερχομαι.
Ος οιων μεγα πωυ διερχεται.—Il. γ. 198.
Αντικρυ δε διηλθε βελος—
SYN. Διεξερχομαι, διηγεομαι, εξηγεομαι, διειμι, διαβαδιζω, διικνεομαι.—διαβαινω, διαλλατ ω. διεχω διαστειχω. παρατιθεμαι. παρερχομαι.—αναγινωσκω.

Διεχω
Αντικρυ δε διεσχε παρ' ομφαλον εγχεος αιχμη. Il. υ 416
SYN Διερχομαι, διαρρηγνυμι, καταρρηγνυμι, διαλαμβανω, διαζευγνυω—διιστημι—παρακλινω.

Διζημαι
Πανδαρον αντιθεον διζημενος.—Il. ε. 168.
SYN. Διζω, ζητεω, αναζητεω, φροντιζω, ανερευναω, εξερευναω. επιδιζημαι.

Διζω.
Διζε γαρ, ηε μαχοιτο—Il. π. 713.
SYN. Αμφιβαλλω, διςαζω, αμφινοεω. στνδαζω. διζημι.

Διζυξ.
Παρα δε σφιν εκαστω διζυγες ιπποι
Εστασιν. Il ε 195
SYN. Διζυγος, διπτυχος, διττος.

Διηγεομαι.
Τις αν ου το πραγμ' αυτοις διηγησαιτο; Ar. Av. 198.
SYN Διεξηγεομαι, εξηγεομαι, περιηγεομαι, υφηγεομαι, υπαγορευω ιςορεω, εξιςορεω, διαμνημονευω, απομνημονευω, απαγγελλω, διεξειμι, μηνυω, φραζω.

Διηεριος.
—Ωδ' αιψα διηεριαι ποτεονται. Ap. 2. 227.
SYN. Διαεριος, αεριος.

Διηκομαι
—Ηδη μεν τε διηκεο πειρατ' αεθλων. Ib. 413.
SYN. Διειμι, επεκλεγομαι, επεξερχομαι, διαστειχω.

Διηλυσις
Κεινη μεν ποντοιο διηλυσις—Ib. 4. 1573.
SYN. Διεξελευσις, διεξοδος, εκδρομη, διαχωρισμος

Διηνεκεως. Διηνεκες.
—Επειτα διηνεκεως αγορευσω. Od. μ. 56.
—Και μαλα μακρα διηνεκες.—Hom. A. 255.
SYN Συνεχως. αει

Διηνεκης
Ατραποι τε διηνεκεες—Od. ν. 195.
SYN Μακρος αμηρυτος. συναφης. αϊδιος. ηνεχης. συνεχης, ενδελεχης, αδιαλειπτος.—σκληρος.

Διηνεμος
Εξοτε πατραν διηνεμον λελοιπεν. Soph Tr. 331.
SYN Υψηλος—ερημος.

Διηρες το.
—Μελαθρων ες διηρες εσχατον. Eur Ph. 90.
EXP. Το διςεγον υπερωον. al. το διηρον, και υπαιθρον—το δι ροτον—

Διθρονος—Διςκηπτρος.
Διθρονε διοθεν και διςκηπτρε τιμης. Aesc. Ag. 43.

Διθυραμβος. Vid Βακχος.
Ιθ', ω Διθυραμβε.—Eur. B. 526.

Διθυραμβοδιδασκαλος.
Ψυχας δυ' η τρεις—διθυραμβοδιδασκαλων. Ar. Pa. 829.
SYN. Διθυραμβοποιος.

Διϊαυω.
Τον ευ διϊαυοντα. Eur. Herc. f. 1049.

SYN.

SYN. Ιαυω, καθευδω.

Διικνεομαι.

Εξειπω και παντα διιξομαι.—Il. ι 61.

SYN. Διεξειμι, διερχομαι, πληροω, διηγεομαι.—φθανω—διαδυομαι.

Διιπετης

—Διιπετεος ποταμοιο. Il. ρ. 263.

Και πεδιον δε διιπετες.—Etymol. M.

SYN. Καταφερης, τραφης, διαφανης, διαυγης.—νοτερος, δροσωδης.

Διιπολεια

—Ερμη, Διιπολει, Αδωνια. Ar. Pa. 419.

Διιπολιωδης.

Αρχαια τε και Διιπολιωδη—Ib. N. 980.

Διιπταμαι.

Δια δ' επτατο πικρος οϊστος. Il. ε. 99.

SYN. Διιπτημι, διαπετομαι.—διερχομαι.

Διϊστημι.

Εξ ου δη τα πρωτα διαστητην ερισαντε. Il. α. 6.

SYN. Αποδιϊστημι, διχοστατεω, διαφωνεω, διαχωριζομαι.

Διϊσχαινω. (Poet.)

—Ουδ' αστρα διϊσχανεν,—Ap. 4. 1696.

SYN. Αραιοω. ισχαινω, λεπτυνω.—διεχω.

Δικαζω.

Κρυπταδια φρονεοντα δικαζεμεν—Il α. 542.

SYN. Διαδικαζω, δικαιοω, κρινω, καλακρινω, διαγινωσκω, κλητευω, εγκαλεω, θεμιστευω, ψηφιζομαι, διαφερομαι. δικαζομαι, αμφισβητεω.

Δικαιοκριτης.

—Ο δικαιοκριτης τε μοναρχος. Sibyl. l. 3.

Δικαιοπολις.

Α δικαιοπολις νασος, Pind P. 8.

Δικαιος

—Επει ου τι νοημονες, ουδε δικαιοι. Od. ϐ. 282.

Δικαιος εῖναι μαλλον η χρυσος θελε Sent.

SYN. Ενδικος, ευλογος, επιεικης, ισος, δοκιμος. χρηστος εννομος.

PHR. Εργατης δικης Ευσεβιη μεμηλως.

Ον Θεμις μαιωσατο μαζω.

Δικαιοσυνη.

Αθανατην παντεσσι δικαιοσυνην αναφαινων. Apollin.

SYN. Δικη, δικαιωσις, επιεικεια, ευγνωμοσυνη, ευθυτης, ευνομια. ισοτης, ελευθερια, κοσμιοτης, χρηστοτης, φιλοφροσυνη, ανδραγαθια, καλοκαγαθια, θεμισοσυνη

EPITH. Ευσεβης, ευθεσμος, ερικυδης, θεια, θεοτερπης, ερoεσσα, ηγαθεη, ποτνα.

Δικαιοσυνη, η Θεμις. Δικη.

Ω θνητοισι δικαιοτατη, πολυολϐε. ποθεινη,

Εξισοτητος αει θνητοις χαιρουσα δικαιοις

Παντιμ', ολϐιομοιρε, Δικαιοσυνη μεγαλαυχης,

Η καθαραις γνωμαις αιει τα δεοντα βραβευεις.

Αστασιαστε, φιλη παντων, φιλοκωμ' εραταινη,

Ειρηνη χαιρουσα, βιον ζηλουσα βεϐαιον.

Αιει γαρ το πλεον στυγεεις, ισοτητι δε χαιρεις. Orph. H.

Δικαιοω.

—Η τον Ελληνων ορον

Φευγειν δικαιουτ', οστις αν τ' Αργος φυγοι; Eur. Hera. 191.

SYN. Δικαζομαι, καταδικαζω.—απολυω.—κατακρινω, αποτιομαι.—νοθευω

Δικαρηνος.

Οκταποδες, δικαρηνοι, αχειρεες.—Hom. B. 289.

SYN. Δικρανος, δικεφαλος, δικορυμϐος, δικραιρος, δικραης, δικροος, δικορσος, αμφικαρανος, αμφικεφαλος. διπροσωπος, αμφιπροσωπος, διμετωπος.

Δικασπολια.

Ος ρα δικασπολια μελεται.—Orph. 379.

SYN. Διαδικασια, δικη, κρισις.

Δικασπολος, Δικαστης.

—Νυν αυτε μιν υιες Αχαιων

Εν παλαμης φορεουσι δικασπολοι.—Il. α. 238.

Ουτοι δικαστην σ' ελομην εμων κακων. Eur Sup. 252.

SYN. Διαγνωμων, κριτης, ηλιαστης διαιτητης, διαλλακτης, δικαιοδοτης.—βασιλευς.

Δικαστηριον,

Και τελη, και γραφαι, και δικαστηρια. Ar. Eq. 308.

SYN. Δικη. βημα. βουλευτηριον, δικαιωτηριον.

Δικαστηριδιον.

—Δικαστηριδιον μικρον πανυ. Ib. V. 799.

Δικελλα.

—Ου δικελλης εκϐολη. Soph. An. 256.

SYN. Αγριφη, λιστρον, αμη, σκαφειον, μακελη, μακελλα, σκαπανη. σμινυη, σμιιος.—διοδους.

EPITH. Σκαπτειρα.

Δικεραιος, Δικερως.

Δερμα δε. και δικεραιον απο στορθυγγα μετωπων

Σπασαμενος.—Ep. l. 6.

Πανα θεον δικερωτα—Orph. H.

SYN. Δικεραος, δικερος. δικραιος, δικραιρος.

Δικη.

Αυτη τοι δικη εστι θεων—Od. τ. 43.

Ευωνυμον ες δικαν

Τρια επεα διαρκεσει. Pind. Nem. 7.

SYN. Κρισις.—δικαστηριον.—εθος. τροπος.—ποινη.—τιμωρια. εγκλημα.—δικαιοσυνη.

EPITH. Ιθεια. σκολια, οσια.

Δικη. Vid. Δικαιοσυνη.

Ιτω Δικα φανερος,

Ιτω ξιφηφορος,

Φονευουσα

Φονευουσα δαιμων διαμπαξ
Τον αθεον, ανομον, αδικον,
Εχιονος τοκον γηγενη. Eur. B. 1012.
Την τοι Δικην λεγουσι παιδ' ειναι Χρονου·
Δεικνυσι δ' ημων οςις εςιν αν κακος. Eur Fr.
EPITH. Ιθυντειρα, υψιθρονος, φυγας, καθαρα, ασφαλης, ακτεανος, ξεναρκης, τελεσφορος, ποινιμος, φοινια, νικηφορος, ισοψηφος, μεγισοτιμος
PHR. Ποτνια δωτειρα δικαιων. Arat.
Ασραιης πρεσβα Δικη θυγατηρ. Mus
Ποινατηρ φονου. Niz Θρεπτειρα πολησων. Opp.
Παλαιφατος Δικη ξυνεδρος Ζηνος. Soph
Ομμα Δικης μελπω πανδερκεος, αγλαομορφου,
Η και Ζηνος ανακτος επι θρονον ιερον ιζει,
Ουρανοθεν καθορωσα βιον θνητων πολυφυλων,
Τοις αδικοις τιμωρος.—κ. λ. Orph. H.
Εςιν Δικης οφθαλμος, ος τα πανθ' ορα —
Η δε τε παρθενος εςι Δικη, Διος εκγεγαυια,
Κυδνητ' αιδοιητε θεοις οι Ολυμπον εχουσιν,
Και ρ' οποτ' αν τις μιν βλαπτη σκολιως ονοταζων,
Αυτικα παρ Διι πατρι καθεζομενη Κρονιωνι,
Γηρυετ' ανθρωπων αδικον νοον.—κ. λ. Hes. ε 254.

Δικηφορος.
Ποτερα δικαςην, η δικηφορον λεγεις; Aesc. Ch. 118.
SYN. Τιμωρος.

Δικιδιον.
Οιαν δικιδιοις.—Ar. N. 1107.

Δικλις.
—Πυλας—δικλιδας, υψηχας —Il. μ 455.
SYN. Διθυρος.—θυρα.

Δικορραφεω.
Ορθως παραινεις, ουκ εων δικορραφειν. Ar. N. 1485.
SYN. Αμφισβητεω, φιλονεικω.

Δικορυφος.
Ιω λαμπουσα πετρα πυρος
Δικορυφον σελας —Eur. Ph. 236.
SYN. Δικορυμβος, δικορσος, δικαρηνος, δικραιρος.

Δικραιρος
Αυταρ υπαι λαγονων δικραιρα οι ενθα και ενθα
Κητεος αλκαιη μηκυνετο—Ap. 4. 1613.
SYN. Δικαρηνος.—διπλοος.—δικερως.

Δικρατης.
Τοιας ερεσσουσιν απειλας
Δικρατεις Ατρειδαι. Soph. Aj. 251.

Δικροος, Δικρος.
Τηνδε μεν δικροις εωθουν
Την θεον κεκραγμασι. Ar. Pa. 636.
SYN. Δικρανος, δικαρηνος.—διφυης.

Δικροτος
—Δικροτοισι κωπαις
Επλευσαν επι ποντια κυματα. Eur. I. T. 408.

Δικτυννα. Vid Αρτεμις.
—Και ενθορεν εις αλιηων
Δικτυα τα σφ' εσαωσεν, οθεν μετεπειτα Κυδωνες
Νυμφαν μεν Δικτυνναν, ορος δ' οθεν ηλατο νυμφη
Δικταιον καλεουσιν.—Cal. 3. 196.

Δικτυον
—Ως' ιχθυας, ους θ' αλιηες
Δικτυω εξερυσαν πολυωπω.—Od. χ. 385.
SYN. Αρκυς, γαγγαμον
EPITH. Αγκυλον, ευπλοκον, πολυπλοκον, ευερκες, εκηβολον, δυσιθαλασσον.

Δικτυοκλωςος.
Σπειραισι δικτυοκλωςοις. Soph. An 353.

Δικω.
Δικων ες οιδμα ποντου. Eur. Ph. 994.
SYN. Βαλλω, εμβαλλω, καταβαλλω, ριπτω, απαρασσω

Δικωλος
Τριπλαις δικωλοις σφενδοναις ωπλισμενοι. Lyc. 636.
SYN. Διμερης, διφυης.

Δικωπος.
Ορω δικωπον, ορω σκαφος. Eur. Alc. 254.
SYN. Διηρης.

Διλοφος.
Σε δ' υπερ διλοφου πετρας —Soph. An. 1139.
SYN. Δικαρηνος, δισχιδης.

Διμητωρ
—Επιληνιε Βακχε, διματωρ. Orph. H.

Διμοιρος.
Και το διμοιρον αινω. Aesc. Supp. 1078.
Sc. Των κακων συν ενι αγαθω.

Διμορφος.
—Βακχειον—δικερωτα, διμορφον. Orph. H.

Δινδυμιη.
Μητερα Δινδυμιην πολυποτνιαν εγκαλεοντες,
Ενναετιν Φρυγιης.—Apoll. 1. 1125.

Δινευω, Δινεω.
Δινευοι κατα μεσσον.—Il. δ. 541.
Δινευεσκ' αλυων παρα θιν' αλος.—Il. ω. 12.
Ως τον εν οφθαλμω πυριηκεα μοχλον ελοντες
Δινεομεν—Od. ι. 388.
SYN. Δινω, αναδινω, δινοω, ενδινεω, επιδινεω, κυκλεω, ανακυκλοω, κυκλαζω, στρεφω, αναστρεφομαι, ειλινδομαι, περιστρεφω, περιαγω, σροφαλιζω, γυροω. ορχεομαι. ειλεω.

Δινη.
—Βαθειη δ' εμπεσε δινη. Od. ζ. 116.
SYN. Δινος, ελιξ, ελιγμος, ιλιγξ, αελλα, αμπωτις,

ἀμπωτις, στρομβος, επιστροφὴ, συστροφή. ἀμφιδρομον.
EPITH. Αργυρεη, ἀργυροειδης, ακηλητος, ἀλιμυρὴς, ἀνεμωκης, εγκυκλιος, θοὰ, λιπαρὰ, λευκή.
Δινηεις, Δινωεις.
—Αλλα Σκαμανδρος
Οισει δινηεις εισω ἁλος ευρέα κολπον. Il. φ. 125.
Δινῶεν θ᾽ ὑδωρ ποταμῶν. Eur. Cyc. 47.
SYN. Δινωδης ἑλικοειδής.
Δῖνος.
Ηκισ᾽ αλλ᾽ αιθεριος δῖνος—Ar. N. 379.
SYN. Δινη—κινησις—γῦρος, γυρωμα, γυρωσις—σκοτοδινη, σκοτοδινος, σκοτωμα, σκοτωσις—περιδινησις αιθερια.
Δινωτός.
—Κλισιην—Δινωτὴν ελεφαντι και αργυρῳ—Od. τ. 56.
SYN. Ευτορνος, τορνωτὸς, τορευτὸς, στρομβωδης, στρογγυλος, λιθοστρωτος, εγκυκλιος. περιφερὴς. πεποικιλμένος.
Διοβολος.
Κτυπος αφατος ὅδε Διοβολος. Soph. Oed. C. 1534.
SYN. Διοβλητος.
Διογενετωρ Διογενὴς, Διογνητος, Διογονος.
Διογενετορες εναυλοι. Eur. B 122.
Διογενὴς Πηλεως υἱὸς—Il α. 489.
—Τοτε δή ρα διογνητος Ιολαος. Hes. α. 340.
—Διογενοιο Βακχε Eur Hipp 560.
SYN. Διογεννητος, ἀριστογόνος, ευγενὴς, ευγενετης, δῖος, γενναῖος, ἀγαθός.
Διογενης. Nom. pr.
Διογενευς τόδε σῆμα, σοφε κυνός—Ep. l. 3.
EPITH. Σινωπεὺς, Σινωπιτης, βακτροφόρος, διπλοειματος, αθεριβοσκας.
PHR. Ζηνὸς γονος, ερανιός τε κυων.
Τεῦ πωγωνοφορε κυνικε, τε βακτροπροσαιτε.
Πᾶσιν επιπλησσων ετος ὁ ῥιγομαχας Ep. l. 2.
Διοδος.
Αι δε γυναῖκες κατὰ τὰς διοδες
Προσπιπτεσαι τοῖς απὸ δειπνε. Ar. Ecc. 689.
SYN. Αμφοδιον, παροδος, διεξοδος, ὁδός. μεταστασις. διεκπλοος, πορθμιον, περασις.
Διοιγμός.
Δι᾽ αἰῶνος διαγμοῖσι βοσκεται κεαρ. Aesch. Ch 24.
SYN. Διαγμα, στεναγμα, γοος, θρῆνος.
Διοιγνυμι, Διοιγω.
—Αλλὰ τὰς γναθες διοιγνυτε Ar. Ecc. 849.
Βοᾷ διοιγειν κλεῖθρα. Soph. Oed. T. 1310.
SYN. Ανοιγω, προανοιγω, διανοιγω, προσανοιγω, παρανοιγω. διαπεταννυμι, αναπεταζω, εμφανιζω. διαπτυσσω, διοριζω, διατεινω.

Διοϊστευω.
—Διοϊστευσω τε σιδηρε. Od. φ. 114.
SYN. Ακοντιζω, διακοντιζω.
Διοιχνεω.
Ασινὴς δ᾽ αιῶνα διοιχνεῖ. Aesc. Eum. 316.
SYN. Διαβαινω, διαμειβω, περιπλανωμαι.
Διοιχομαι
Διοιχομεθ᾽ οιχομεθα. Eur. Or. 182.
SYN. Ολωλα, απολωλα.
Διοκλης.
Ορσιλοχος δ᾽ αρ ετικτε Διοκλῆα μεγαθυμον. Il. ε. 547.
Διοκτυπος.
—Διοκτυπον γενος—Aesc. Supp. 161.
SYN. Διοβλητος.
Διολισθαινω, Διολισθεω
Διολισθανεῖν μεν αλλοις. Anac. 44. 9.
—Και τες χρησας διολισθεῖν Ar. N. N. 433.
SYN. Ολισθαίνω, εκφευγω.
Διολεω, (inus) Διολλυμι.
Δειλαια διολεσ᾽ ἡμᾶς—νοσος. Soph. Tr. 1046.
Το καλλος αυτῆς τον βιον διωλεσε. Ib. 472.
SYN. Διαφθειρω, εξολοθρευω, διαπολλυμι.
Διολλυμαι.
Υφαντον αμφιβληστρον, ᾧ διολλυμαι. Ib. 1069.
SYN. Διοιχομαι.
Διομηδης.
—Βοὴν αγαθὸς Διομηδης. Il. ε. 567.
EPITH. Αγαυὸς, αντιθεος, δῖος, δουρικλυτος, εγχεσπαλος, λαοφόνος, μενεπτολεμος, ερικυδὴς, ἱπποδαμος, σθεναρὸς, ιφθιμος. Τυδειδης, Καλυδωνιος.
PHR. Τυδεος αλκιμος, ομβριμος, αρηιος υἱός. Καρτεροθυμε. δαΐφρον, αγαυε Τυδεος υἱέ. Αγριον, αιχμητην, κρατερὸν, μηστωρα φοβοιο. Hom.
Διομνυμι.
Σαφῶς διομνυσθ᾽ ειδέναι τὰ δαιμονων. Eur. Fr.
SYN. Ομνυω, ομνυμι, επομνυμι, απομνυμι.
Διονυσος Vid. Βακχος
Ελθε μακαρ Διονυσε—Orph H.
Οια Διωνυσος δῶκ᾽ ανδρασι χαρμα και αχθος. Hes. α. 400.
Διονυσιός. (Σικελιωτης.)
Τερεινὴν Μεσεῶν Διονυσιον—M. Mus.
—Ολοοφρονα Σικελων—τυραννον.
Ωμοφάγον, Σκυλλης λευγαλεης τροφιμον. Ib.
Διοπετὴς
—Διοπετες λαβεῖν αγαλμα Eur. Iph. T. 977.
SYN. Διϊπετὴς, διοσδοτος.
Διοπος, Διοπτὴς, Διοπτης
Τινι σημηνω διοπων στρατιᾶς; Eur. R. 741.
Τόν ρα διοπτῆρα στρατε—Il. κ. 562.

Και ϛρατιᾶς Ελλάδος διοπτας. Eur. R. 231.
SYN. Διέπων, δίεφος, κατοπτης, επoπτης, επισκοπος, κατασκοπος, θεωρὸς, εφορος, κηδεμων, ηγεμων, ιθυντης, διιθυντης, οικονομος, διοικητης, κυβερνητὴρ, βασιλεύς.—επιτηρητὴς, φρουρος, φυλαξ, επιμελητής.

Διοπτευω.
Ηὲ διοπτευσων—Il. κ. 451.
SYN. Κατασκοπεω, διασκοπεω, διορω, συνορω, εισορω, διαδερκω, διοπτομαι, εποπτάω.

Διοπτρα.
Ταῦτα προ πολλε τῃ διοπτρα σε βλεπεις. Suid.

Διορθευω, Διορθοω.
—Πῶς αν μη διορθευων λογες. Eur. Supp. 417.
Εξὸν διορθῶσαι λογοις Σαν εριν—Ib. Hel. 1174.
SYN. Επιδιορθοω, ανορθοω, εξανορθοω, επανορθοω, κατορθοω, διευθυνω, κατευθυνω, συγκατευθυνω, διατατ]ω, επιθυνω, επιθεραπευω.—αναλαμβανω, ανατιθημι, μεταποιεω.

Διοριζω, Διοριζομαι.
Στρατευμα κωπη διορισας Τροιαν επι. Ib. 401.
SYN. Αφοριζω, αποδιοριζω, διαγω, διαβαλλω, διακρινω, διαϛελλω, διατασσω, διαχωριζω, διαϛιζω, διαφρατ]ω, αποφαινω. καταφημι.

Διορυσσω, Διορυτ]ω.
—Δια ταφρον ορυξας Od. φ. 120.
—Και τες τοιχες διορυτ]ειν. Ar. Pl. 565.
SYN. Διασκαπ]ω, κατασκαπ]ω, διαρρηγνυμι, διαπειρω, διαψαω, διασκαλευω.
PHR. Γαῖαν εκοιλαινοντο πεδοσκαφεεσσι μακελλαις Nonn.

Διορχεομαι
—Διορχησομενος, ολίγον ὕϛερον. Ib. V. 1472.
SYN. Ορχεομαι, απορχεομαι, διαλλομαι.

Δῖος.
—Κυπρισσον δῖον ευαιον. Il. β. 522.
SYN. Αντιθεος—ενδοξος, θαυμαϛός.

Διοσδοτος.
Οταν αιγλη διοσδοτος ελθη. Pind. P. 8.
SYN. Διοπεμπ]ος. διοπετής.

Διοσημια, Διοσημεια.
Διοσημι' εϛι, και ρανὶς βεβληκέ με. Ar. A. 170.
EXP. Ὁ παρα καιρὸν χειμών.
SYN. Τερας, τερασιον.—το εναισιμον.

Διοσκοροι, Διοσκεροι.
—Ελεινη—συγγονοιν Διοσκυροιν. Eur. Hec. 439.
Αμφὶ Διοσκερες ελικωπιδες εσπετε Μεσαι
Τυνδαριδας, Ληδης καλλισφυρε αγλαὰ τεκνα,
Κασορα θ' ιπποδαμον, και αμωμητον Πολυδευκεα,
—Ταχεων επιβητορας ἵππων. κ. λ. Hom Hym.
SYN. Ανακες. Vid. Κασωρ. Πολυδευκης.

Διοτρεφής.
—Δηεις δε διοτρεφέας βασιλῆας. Od. η. 49.

Διπαις.
Διπαις τοῖς επιτυμβιδιοις
Θρῆνος αναϛεναζει Aesc. Ch. 332.
Επλον διπαιδα—Supp. 323.

Διπαλτος.
Πᾶς δε ϛρατὸς διπαλτος—Soph. Aj. 408.
Διπαλτον ιερὸν πῦρ. Eur. Tr. 1102.
SYN. Αμφιδεξιος, περιδεξιος, αμφοτεροδεξιος.—αϛραπαῖος.

Διπλαξ. Διπλοος.
—Και διπλακι δημῷ—Il. ψ. 243.
—Ιϛον—Διπλακα. μαρμαρεην—Il. γ. 126.
—Και διπλοος ηντετο θωρηξ. Il. δ. 133.
SYN Διπ]υξ, διπ]υχος, δισσος, διδυμος, διαδιπλος. διχθὰς, διχθαδιος, διπλασιος, διφασιος, διφυής.—αμφιλαφής.

Διπλαζω.
Τό τοι διπλαζον, ὦ γυναι, μεῖζον κακόν. Soph. Aj. 268.
SYN. Αναδιπλαζω, αναδιπλασιαζω, ενδιπλασιαζω, επιδιπλασιαζω, διπλοω, επιδιπλοω, αναδιπλοω. δευτεροω, αναλαμβανω.—διπλοος ἔιναι.

Διπλοη.
Επεσχεν ὑμῶν την βολην ὑπηγμενην
Η τε χιτωνος εμπεσεσα διπλοη. Suid.
SYN.—Απατη.—ασαφεια.

Διποδιαζω.
Ιν' εγω διποδιαξω. Ar. L. 1245.
EXP. Τοῖς δυο ποσιν χορευω.

Διποταμος.
Διποταμον ινα πολιν μολω; Eur. Supp. 621.

Διπορος.
Η διπορον κορυφαν Ισθμιον—Ib. Tro. 1097.

Διπες.
Εϛι διπεν επὶ γῆς, και τετραπον, ε μια φωνή. Athen l. 10.

Διπυλος.
Ω σχῆμα πετρας διπυλον. Soph. Ph. 975.

Διπ]υχος. Vid. Διπλοος.
Διπ]υχον αμφ' ωμοισιν εχεσ' ευεργέα λωπην. Od. ν. 224.

Διρκα.
—Ρευματα σεμνὰ Διρκας. Eur. I. T. 401.
Αχελωε θυγατερ,
Ποτνι', ευπαρθενε Διρκα. Eur. B. 519.
EPITH. Εχιδνοκομος, οφιωδης, αονια, καλλιρεεθρος. Αβρα δρακοντοβοτεια παρεσιχε ναματα Διρκας Nonn.

Διρκαῖος.
Διρκαιων ὑπερ ρεεθρων μολεσα. Soph. An. 105.

Διρρυμος.

Διρρυμος.
Διρρύμά τε και τριρρυμα τελη. Aesc. Pers. 47.
Δισαρπαγος.
—Αρωγὲς τῆ δισαρπαγῳ κρεκί. Lyc. 513.
Δισθανής.
Δισθανέες, ότε τ' αλλοι ἅπαξ θνησκεσ' αιθρωποι. Od. μ. 22.
Δισκευω, Δισκεω.
Ες βυθὸν δισκευσαν ἁλιρροθιοιο θαλασσης. Orph. 1286.
Μακρὰ δισκήσας ακοντισαίμι. Pind. Isthm. 2.
SYN. Συνδισκευω.—ριπἰαζω, περιδινεω, κρημνιζω.
Δισκημα.
—Ον πυργων δισκήμα πικρὸν
Δαναοὶ κ]εινοντες εχεσιν. Eur. Tr. 1121.
Δισκος.
Δισκω δ' αὖ παντων προφερεσαῖος ῆεν Ελατρεύς. Od. θ. 129.
SYN. Σολος.
EPITH. Τροχοειδυς.
Και σολον ευδινητον ἑλὼν νωμητορι καρπῷ
Βριθὺ βελος προεηκε—
Και βελος ηεροφοιτον επετρεχε συνδρομον αυραις.
Και σολος ηερισιν επερροιζησεν αελλαις,
Εκ βριαρῆς παλαμης πεφορημένος—
Δισκε πεμπομενοιο πελει δολιχοσκιος ὁρμή.
Ον βριαρῆ παλαμη δονέων αιζηος ιαλλει. Nonn.
Δισσαρχης
—Τὲς τε δισσαρχας ολεσσας βασιλῆς—Soph. Aj. 390
SYN. Δικρατής.
Δισσος, Διτ]ος Vid. Διπλοος.
Ω δισσὰ πατρὸς και κασιγνητης εμοὶ
Ηδισα προσφωνήματα. Ib. Oed. C. 330.
Δισολος.
Θησέα και τὲς δισολες
Αδμήτας αδελφάς. Ib. 1110.
SYN. Διδυμος.
Δισομεω.
Αλλ' ἐν γαρ ἒν εξοιδα, σὲ μεν ἑκόντ' εμὲ
Κεινην τε ταῦτα δισομεῖν.—Ib. 1041.
SYN. Αθυροσομεω.
Δισομος.
—Δισομα φασγανα χειρὸς ἱεμενοι. Eur. Or. 1308.
SYN. Αμφισομος.
Δισωματος.
—Δισώματον εσπασε χροιήν. Orph. H.
SYN. Δισσωμος.
Διτοκος. Anac. Fr. 159.
SYN. Δευτεροτοκος, δισοκος.
Διυγρος.
Διυγρα τριπαλτων πημάτων. Aesc. S. T. 993.
SYN. Διερὲς—αἱματοσαγής—ασθενής.
Διφαω.
—Τηθεα διφῶν. Il π. 747.
SYN. Ζητεω, ερευναω, εξεταζω, μαςευω, αναμαςευω. ακριβοω, πολυπραγμονεω ψηλαφαω.
Διφθερα.
Ωσπερ ὁ πατὴρ σε διφθεραν ενημμένος. Ar N. 72.
SYN. Ισαλη, μανδυη, βαιτα. βυρσα.—δερμα.—περιβολαιον πολεμικόν.
Διφορος.
Θρία λαβόντα διφορε συκῆς. Ib. Ecc. 703.
Διφρεια, Διφρηλασια
Ο μεν ασερων διφρειαις. Synes.
—Και ριμφαρματε διφρηλασιας. Pind. Ol. 3.
SYN. Ηνιοχεια, ηνιοχησις, ἁρματηλασια.—δρομος.
Διφρευτής, Διφρηλατης. Vid. Αρματηλατης.
Και τον διφρευτὴν Ηλιον—Soph. Aj. 868.
—Ες τέ νιν διφρηλαται—
Ελυσαν αἱματηρόν. Ib. El. 755.
Διφρευω. Vid. Αρματευω.
—Τον περὶ τεῖχος
Ειλκυσε διφρευων παῖς ἁλιας Θετιδος. Eur. An. 108.
Διφρε επεμβεβαὼς ιθυνετο καμπύλον ἁρμα.
Ανθοκομῳ μαστιγι μετηλυδα διφρον ἱμασσειν. Nonn.
Διφρίσκος, Διφρὰς,
Τρεῖς μναῖ διφρισκε και τροχοῖν αμυνια. Ar. N. 31.
Τεῦ παιδὸς δε γυνὴ κατὰ διφράδα βησεται ὑμμιν. Hom. 48. 7.
Διφρος
—Πάρα τοι διφρος τε και ἱπποι. Od. γ. 324.
SYN. Ἁρμα, ζεῦγος, αμαξα, σατωρις.—ἑδρα.—ἁρματιον, αμαξις. οχημα.
EPITH. Αλεξιμορος, αεθλοφόρος, αελλοπες, αξονιος, ἁρπαξ, ἁρματειος, αργυροφεγγής, βαθυνης, διδυμοζυξ, ελεφαντινος, ξεσὸς, ευξεσος, ευεργής, ευξοος, ευπηγὴς, ευπ]ερυξ, ευπλεκής, ευπλεκτος, ευτυκτος, ευκυκλος, ειρπηξ, ηλιβατος, ἱππειος, καμπύλος, κροταγής, κεφαλελκής, κολλητὸς, χρυσοκολλητος, νυμφοκόμος, οπισθοτονος, πρωτοπαγής, περικαλλὴς, π]εροεις, πηνὸς, παμφανοων, ποικίλος, πολυδαιδαλος, περιμηκης, τετραζυξ, φεραυγὴς, φερεσαχυς, τροχηλατος.
Διφροντις.
Οπως διφροντις ἐσα μὴ κινυσσομην. Aesc. Ch. 194.
SYN. Διχογνωμων.

Διφρελκῶ,

Διεϛελκῶ·
Ἄντυγα διεϛελκῶ—Ep.
Διφροφορεω
Και τον διφρον γε διφροφορει τονδὶ λαϐών. Ar. Av. 1551.
Διφροφορος.
Πϐ σθ' ἡ διφροφόρος; Ib Ecc. 729.
Διφυής. Vid. Διπλοος
Πρωτογονον καλεω διφυῆ, μεγαν —Orph. H.
Διχα·
—Διχα δέ σφισιν ηνδανε βυλή. Il. σ. 510.
SYN. Διχῆ, διχθὰ, διχῶς, επιδιχα, χωρὶς, ανευ. α διχα, διανδιχα, διχασαδον.—διχθαδια, διτ]ῶς, διπ]υχα.
Διχάς·
Οκτω δ' εν διχάσιν. διχομηναδε, παντὶ προσωπω Arat Δ 5.
EXP. Διχοτομος ὖσα.
Διχαω.
—Κυκλος διχαοντι εοικώς. Ib. Φ. 512.
SYN. Διχαζω.
Διχηλος.
—Η διχηλον εμϐασιν. Eur. B. 739.
SYN. Διχχιδής. διχροος.
Διχηρης.
Κυκλος δε πανσεληνος ηκοντιζ' ανω
Μηνὸς διχηρης. Eur. I. 1156.
SYN. Μεριςτής.
Διχθαδιος.
Διχθαδιας κῆρας φερεμεν θα ατοιο τελοσδε. Il. ι 411.
SYN. Διχθὰς, δοιὸς, διπλοος.
Διχοϐυλος, Διχομητις
Νεμεσιν διχοϐυλον. Pind Ol. 8.
—Διδυμοιο νοον διχομητιν ελεγχων. Nonn. I.
SYN. Διχογνωμων, διχοφρων, διχοθυμος, διαϐολος.
Διχομηνις.
Πρὸς γάρ οἱ διχομηνις απ' αιθερος αυγαζυσα
Βαλλε σεληναιη.—Apoll. 1. 1231.
SYN. Πανσεληνος.
Διχομηνος, Vid Διχάς:
Διχομυθος
—Ελεξε δε—διχομυθα—Eur. Or. 888.
SYN. Διγνωμος, διχογνωμος, αμφιρρεπής. διγλωσσος, διφωνος, διλογος.
Διχορραγής.
Διχορραγὴς εκειτο κρηπιδων ἔπι. Eur. Herc. f. 1008.
Διχορροπως.
—Μη διχορροπως ιδεῖν. Aesc. Ag. 357.
Διχοςλασια.
—Αργαλεῃσι διχοςλασιῃς κεδοωνται Ap. 4. 501.
SYN. Ακαταςλασια, διαςλασις, διχονοια, διχοφροσυνη. διθυμια, διαφωνησις. διαφωνια, διαφορα. διαμαχη, αμφιϐασις, αναχωρησις. ἑτερογνωμοσυνη,—αμελια.
Διχοςλατεω.
Ηπερ μεγιςλη γιγνεται σωτηρια
Οταν γυνὴ πρὸς ανδρα μη διχοςλατῇ. Eur. M. 15.
SYN. Διχογνωμονῶ, αντιγνωμονῶ, διχονοεῶ, ςλασιαζω, διαφερομαι, διιςλαμαι, αντικαθημαι, ἑτεροδοξῶ, ξυμμαχεω, εριζω.—διαλλατ]ω, δοιαζω αμφινοεω —παραχοσδιζω. διςλαζω, απορεω.
Διχοφρων
Εκ πατρὸς διχοφρονι ποτμῳ. Aesc. S. T. 906.
SYN. Διχοϐυλος, διχοθυμος, διθυμος
Διψα, Διψος
—Πινοντ' αρετην πολυκαγγία διψαν. Il λ. 641.
—Ει συ διψος ανειμενα χειλεα τερσει. Theoc. 22. 63
SYN. Εελδωρ, επιθυμια
EPITH. Αργαλεα, αζαλεα, αυαλεα, αιθωψ. ξηρα, καρχαλεα, θυμοφθορος, κελαινη, λυσιμελής, μαλερα.
PHR. Διψαλεα αναγκη.
Διψαλεος,
Μῦς ποτὲ διψαλέος—
—Εν λιμνῃ απαλὸν προσεθηκε γενειον Hom. B. 9.
Διψας, (ἡ ξηρὰ γῆ)
—Ανεϐραχε διψάδος αυτῶς
Εκ κορυφῆς—Apoll. 1. 1147.
Διψιος
Κάπι χρωτὶ διψιαν
Κονιν παλυνας. Soph. An. 252.
SYN. Διψηρὸς διψωδης, διψαλεων, επιδιψιος, πολυδιψιος, ανυδρος, ξηρὸς, αζαλέος, καρχαλέος.
Διψαω
Με διψῶντα πιεῖν. Anac. 84. 2.
SYN. Καταδιψαω.—ἱμειρω, επιποθεω, επιθυμεω.
Αϐροχα διψαλεης θερμαινετο χειλεα κερης.—
—Γλῶσσαν ἑῆς επιμαρτυρα διψης
Χειλεσιν οιγομενοισι προϊσχανεν αιθερεᾶνος. Non.
Διω, Διομαι. Διημι.
—Πέρι γὰρ διε νηυσὶν Αχαιῶν. Il. ι. 433.
Μή σε, και ὁπλοτερός περ εὼν, αγρόνδε διωμαι. Od. φ 370.
Ου γάρ τίς με βιῃ γε ἑκὼν αεκοντα διηται. Il. η. 197.
SYN. Εκφοϐεω. αποδιω. απελαυνω. διωκω. —φευγω.

Διαγμα,

Διωγμα, Διωγμὸς, Διωκτύς.
Τὸ πλανὸν μὲν διωγμα τῶν πωλων. Eur. Or. 990.
Οι μοι διωγμῶν. Ib. 412.
—Και ϐκ ανέπαυσε διωκτύν. Call. 3. 194.
SYN. Διωξις, αποδιωξις, ιωχμὸς, ενοχλησις, κακωσις, ελασις, επελασις. πλῆξις, κινησις, ὦσις. ωσμὸς, ωθισμὸς, ωθῆσις. επηρεια.
Διωδυνος.
—Και διωδυνος σπαραγμός. Soph. Tr. 790.
Διωκω.
Ειτ' αυτϐς γραφὴν Διωκαθω γραψαμενος. Ar. N. 1484.
—Διωκω δ' ϐτιν εγωγε. Od. σ. 408.
—Τετραορον αρμα διωκων. Orph.
SYN. Αποδιωκω, επιδιωκω, καταδιωκω, μεταδιωκω. συνακολϐθεω, επακολϐθεω, κατασοβεω. επιτηδευω, απελαυνω, εξοριζω. εκκρϐω, ετηριαζω. διασυρω φυγαδευω.—αναγκαζω.—κατηγορεω. ζηλοω.
Διωλυγιος
Πεζα διωλυγιης αναπεπ]αται ηπειροιο. Ap. 4. 1258.
SYN. Μεγας, μακρὸς, ευρυτενὴς, εντονος, χαλεπὸς, δεινός.—σκοτεινός.—εξακϐςος.
Διωμοτος.
Διωμοτοὶ πλεϐσιν—Soph. Ph. 602.
SYN. Ενωμοτος, επωμοτος, ενορκος, ὁρκωτὸς, ὁρκιος. ενοχος.
Διωνη.
—Διωνη δῖα θεαων. Il. ε. 381.
Οσσαι αρισαι εσαν, Διωνη τε. Ρειη τε. Hom. A. 93.
EPITH. Ερατὴ, ευπλοκαμος, καλὴ, ξανθὴ, σεμνή.
Διωνυμος.
Αι διωνυμοι θεαί. Eur. Ph. 699.
SYN. Πολυωνυμος.—διαβοητος, περιβοητος, ονομαςος. περιφημος.
Διωνυσσος. Vid. Βακχος.
Η δε Διωνυσσον Σεμελη τεκε—Il. ξ. 325.
Διωρης.
Τῶν δ' Αμαρυγκειδης ἦρχε κρατερὸς Διωρης. Il. ϐ. 622.
Διωναιος.
—Επηρατον αςυ Διωναιης Αφροδιτης. Dion. 509.

Δ Μ

ΔΜΗΤΕΙΡΑ.
Ει μη Νυξ δμητειρα θεῶν εσαωσε, και ανδρῶν. Il. ξ. 259.

Δμητήρ.
Ιππων τε δμητῆρ' εμεναι—Hom XXI. 5.
SYN. Δαματωρ, δαμαςὴς, αρχών.
Δμητωρ. Nom. pr.
Δμητορι Ιασιδη, ὃς Κυπρϐ ἶφι ανασσεν. Od. ρ. 443.
Δμωὴ, Δμωῖς.
Ηλθον δε δμωαὶ λευκωλεναι εκ μεγαροιο. Od. τ. 60.
Δμωῒς επ' αλλοτριας πολεως.—Eur. Andr. 137.
SYN. Δϐλη, δρασειρα, θεραπαινα, θεραπαινὶς, παῖς, παιδισκη. αμφιπολος
EPITH. Ευπλοκαμος, μογερὰ, επεσβολος.
Δμωὸς, Δμώς
Καί κε τεο δμώων ανδρῶν ετι πειρηθεῖμεν. Od. π. 305.
Τεῦ δμὼς εἷς ανδρῶν;—Od. ω. 256.
SYN. Δϐλος, θὴς, θεραπων, οπηδὸς, αμφιπολος, δραςὴρ. μισθωτός. αναγκαῖος.
EPITH. Λυγρὸς, ταλασιφρων, δειπνοφόρος.

Δ Ν

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ.
—Ανὴρ δ' ανδρ' εδνοπαλιζεν. Il. δ. 472.
—Ηῶθεν γε τα σα ρακεα δνοπαλιζεις. Od. ξ. 512.
SYN. Αποπληττω, αναιρεω. φονευω.—αμφιεννυμι, αμπεχω. συρραπτω, περιτινασσω, περιςρεφω.
Δνοφερός.
Ητε κατ' αιγιλιπος πετρης δνοφερὸν χεει ὕδωρ. Il. ι. 15.
SYN. Δνοφεος, μελας, μελαγχρως, κελαινὸς, γνοφερὸς. γνοφωδης. ζοφερὸς. ζοφοεις, ορφναῖος, αλαμπετος, αδηλος σκοτεινός.
Δνοφος.
Βροτοςυγεῖς δνοφοι καλυπτϐσιν δομϐς. Aesc. Ch. 50.
SYN. Αχλύς. σκοτος.

Δ Ο

ΔΟΘΙΗΝ, Δοθιων.
—Δοθιῆνι σκοροδον ημφιεσμενῳ. Ar. V. 1167.
EXP. Φῦμα φλυκταινη εοικός.
Δοιαζω, Δοιαζομαι.
—Δοασσατο κερδιον εἶναι. Il. ν. 458.

Ουδέ-τι βελάς. Αλλη δοιαζέσκεν—Ap. 3. 818.
Εζομενη δηπειτα δοασσατο, φωνησεν τε Ib. 769.
SYN. Δοκεω — διασκεπ]ομαι.—ακροβολιζομαι επιδοιαζω. διςαζω.
PHR.—Τοῖο δε θυμὸς
Διχθαδίην πορφυρεν επὶ ςηθεσσι μεγοινην. Apoll.
Δοιη
—Εν δοιη δε σαωσεμεν η απολεσθαι. Il. ι. 230.
SYN. Διςαγμὸς, διχοςασια, ενδοιασις, ενδοιασμὸς, αμηχανια, απορια.
Δοιδυξ.
—Και δοιδυκα και κιβωτιον. Ar. Pl. 711.
SYN. Αλετριβανος. Κοχλιαριον.
Δοκευω,
—Ελισσομενον τε δοκευει. Il. θ. 340.
—Βιη συλασκε δοκευων. Hef. α. 480.
SYN. Επιτηρεω, παρατηρεω, εφοραω, επισκοπεω, προσδοκαζω.—δολοπευω.—φυλασσομαι, προσδεχομαι, εκδεχομαι.
Δοκεῖ,
—Ερεω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι αριςα. Il. ι. 103.
SYN. Αρεσκει. ἡδὺ, φιλον εςι.
Δοκεω.
—Επει δοκεω νικησεμεν Εκτορα δῖον. Il. η. 192.
Παῖδα δ' εδοξα—Hom. M 208.
SYN. Δοκαζω, δοξαζω, καταδοκεω, ειδομαι, εοικα, ινδαλλομαι, καταφαινομαι, δοκιμαζω. κρινω, ανακρινω, οιομαι, διαλαμβανω, προλαμβανω, ὑπολαμβανω. ελπομαι. αρεσκω. προσδοκεω, νομιζω, ὑπονοεω.
Δοκημα, Δοκησις, (Δοκω, Δοκος, Poet.)
—Τα σεμνὰ, και δοκημασιν σοφά. Eur. Tr. 411.
Δοκησις ἁγνως λογων ἦλθε. Soph. Oed. T. 697.
—Η δοκῶ κενῆ—ὑπῆλθέ μοι. Eur. El 747.
SYN. Οιημα, οιησις, ὑποληψις, προσδοκια, ὑποψια, ὑπονοια, επινοια, ὑπονοια. γνωμη, δογμα. δοξα, δοξασμα. ευδοξια.—σκοπὴ, απαντησις.
Δοκιμαζω.
—Δοκιμαζων, ὥσπερ ειρηται, ποιεῖν. Diod. Fr.
SYN. Αποδεχομαι, αρεσκομαι, συναινεω, ευδοκεω, διαδοκιμαζω. επιδοκιμαζω.—ανακρινω, επικρινω, εκκρινω, διαγινωσκω, διοραω, εξεταζω βασανιζω. βασαζω, πειραω αποτιμαω. γνωριζω. επαληθευω.—τιμαω, διατιμαω —κατασκοπευω, κατασκεπ]ομαι.
Δοκησισοφος
—Νεανιας δοκησισοφος.—Ar. Pa. 44.
Δοκιμος.
—Βροτεον δοκιμον γενος, ελπίδι κῦφον. Orph H.
SYN. Ευδοκιμος. δικαιος. αγαθός. χρησιμος, τελειος.

Δοκός.
Ειλατιναι τε δοκοί.—Od. τ. 38.
SYN. Ικρίον.— λογχη. — ενεδρα. βελητις. σκοπὴ, προσδοκια.
Δολοπτωρ,
Εισι θεοὶ μέροπων δολοπτορες ἔτει αεθλων. Sib. l. 1.
Δολερὸς, Δολιος.
Λοξὰ δ' οπιπ]ευων δολερὰς ελελιξεν οπωπάς. Muf. 101.
— Προσεφην δολιοις επεεσσι. Od. ι. 282.
Δολιοφρων, Δολομητις,
Δολιοφρων ποινά. Aesc Ch. 947.
Δολοφρονες και δολομητιδες—Ib. Supp. 758.
Δολοεις,
—Περὶ γαρ δολοεντα τετυκτο. Od. θ 281.
—Οπως δολοεις πελε ποτμος. Hom. B. 50.
Δολομυθος,
Νεσσε δολομυθα κεντρα—Soph. Tr. 852.
Δολοπλόκος, Δολοποιός.
—Δολοπλόκε, μῆτερ αναγκης. Orph. H.
Δολοποιὸς αναγκα. Soph. Tr. 845.
Δολοφραδὴς, Δολοφρονεων.
Ω πεπον ηπεροπευτα δολοφραδές. Hom M. 282.
Τοις δε δολοφρονεων μετεφη πολυμητις Οδυσσεύς. Od. σ. 51.
Δολῶπις.
—Η δολῶπις Οινεως κορη. Soph. Tr. 1067.
SYN. Δολομηχανος. δολορραφὴς, δολομηδης, δολοφραδμων. δολοπευων —απατηλός, πανεργος κακοτεχνός.
Δολιονες
Ισθμὸν δ' αυ πεδιον τε Δολιονες αμφενεμοντο. Apoll. 1. 947.
EPITH. Ευξεινοι.
Δολιχός.
—Δολιχὴν ὁδὸν αργαλεην τε. Od. δ 393.
Η δολιχὴ νοῦσος—Od. λ. 171.
SYN. Διηνεκὴς, μακρὸς, μηκεδανὸς, επιμηκης, ευμηκης, προμηκης. εκτενὴς, τανaός.
Δολιχαυλος.
—Και αιγανεας δολιχαυλες. Od ι 156.
Δολιχαυχην.
Κυκνε δολιχαυχενος γονον. Eur. Iph. A. 794.
SYN. Δολιχοδειρος, μακροτραχηλος.
Δολιχεγγής.
Παιονιας ανδρας αγων δολιχεγχέας—Il. φ. 155.
Δολιχηρετμος.
Φαιηκες δολιχηρετμοι—Od. θ. 191.
SYN. Μακροκωπος.
Δολιχοσκιος.
—Προιει δολιχοσκιον εγχος. Il γ. 346.

Δολοδεπος.

Δολοδυτος. Vid. Αρης.
Δολος.
—Σὸς δολος. Ηρη.
Εκτορα δῖον επαυσε μαχης.—Il. ο. 14.
SYN. Απατη, πανεργια, δολοπλοκια, παραλογισμός. κακορραφια, δολωμα. ὑπαγωγὴ, παρασκευή.
EPITH. Αμηχανος, αναπυσος, αινὸς, απλὰς, αλλοπροσαλλος, αιπὺς. ατλητος, αθεμις, αγκυλος, δυσπενθὴς, δυσμηχαιος. επικλοπος, κλεψιφρος. γναμπτὸς, λοξὸς, ηπεροπεὺς, κρυφιος, κακὸς, κρυπταδιος. κακοτεχνος, θανατηφορος. πυκινὸς. πολυφρασος. πολυειδης, ορφναῖος, οξυφεπὴς. οισρηεις, συγερὸς, τεχνηεις, φαρμακοεις, φρικτὸς. φιλοπαιγμων. φθονερός.
Δολοπλοκια, Δολοφροσυνη.
Τῷ δε δολοπλοκιαι μᾶλλον απισοι αδον. Theog. 226.
—Ζεὺς δ' ὅτι δολοφροσυνην ενοησεν Il. τ. 112.
SYN. Δολορραφια. δολος.
Δολοκτασια.
Η θεμις αυθεντῃσι δολοκτασιας ἱλαεσθαι. Ap. 4. 480.
Δολοφονος.
Δολοφονε δε λεϐητος τυχαν σοι λεγω. Aefc. Ag. 1138.
Δολοω.
Γαιης εννεσιῃσι πολυφραδεεσσι δολωθεὶς. Hef. θ 494.
SYN. Δολιοω, πανεργεω, απαταω.
Δολωμα.
—Τῷδε τ' αν δολωματι
Πολλες αναιρῶν. Aefc. Ch. 1003.
SYN. Δολωσις, δολος.
Δολων.
—Δολων Ευμηδεος υἱὸς. Il κ. 314.
EPITH. Λαιψηρὸς, πολυχαλκος, πολυχρυσος.
Δομεω. Δομεομαι. Vid. Δεμω.
Ο δ' Αργυριππαν—δομησεται. Lyc. 593.
Δομη.
—Κητεσσι δομὴν αταλαντοι ιδέσθαι. Ap. 3. 1394.
SYN. Δομησις, ενδομησις, δωμησις, κατασκευασμα, οικημα. οικητηριον, οικοδομὴ, οικοδομημα, κλισμα, λιθολογημα. τεῖχος.—τε σωματος συςασις, και χροιά.
Δομος.
Δυσμενεων ανδρῶν πλεῖος δομος—Od. δ. 319.
SYN Δῶ, δῶμα, οἶκος, ἑςια, θαλαμη, καλιά. οροφὴ, ςεγη, ςεγος, ὑπερῶον.
EPITH. Αιπὺς, αιπυδμητος, αθανατος, αφθιτος, αςεροεις, αςεμφὴς, αμυμων, αγλαομορφος, αφνειὸς, ευρωεις, ευδμητος, ευςαθὴς, ευτειχὴς, βασιλειος, γλυκερὸς, ἱερὸς, κηωεις, λινοπλεκτος, μελαντειχὴς, κυρετροφος, πιων, πολυξεινος, προσηλος, πλινθυφὴς, πανδοχος, περικαλλὴς, πυκινὸς, ερανομηκης, ὑψηλὸς, ὑπαροφιος, ὑψοροφος, σκιοεις, ςεγανὸς, χαλκηῖος, χρυσαιγὴς, χρυσεοςολος.
PHR. Θελεις δομες αμετρες,
Χρυσοροφες, γραφῆς τε,
Και ψηφιδὸς σοφισμὲς, κ. λ. Naz. Hymn. 2.
Δομοσφαλὴς,
Δεδοικα δ' ομϐρε κτυπον δομοσφαλῆ. Aefc. Ag. 1542.
Δοναξ.
Συμμαρψας δονακας.—Il. κ. 467.
SYN. Καλαμος, κλαδος. αυλὸς —σχοῖνος.—ατρακτος.
EPITH. Ακροϐελὴς, αγκιςροδετος, δολιχὸς, επητριμος, ευκελαδος, ευτρητος, εμπνοος. ιξοφόρος. ιξευτὴς, λεπτὸς, λιγυρὸς, λιμνοφυὴς, λαθροϐολος, νομιος, μελιγραφος, ὁμοφθογγος. πολυτρητος, τερψινοος, υμνοπολος, σκιαρὸς, πολυναυπλος, ποιμενιος.
PHR.—Υπο δε κηροπλαςος οτοϐεῖ δοναξ
Αχετας ὑπνοδόταν νομον. Aefch.
Δονακεὺς, Δονακοεις, Δονακοτρόφος, Δονακοχλοος, Δονακωδης.
Παρ ποταμὸν—δονακῆα. Il. σ. 576.
Δονακοεντος Ευρωτα. Eur. Hel. 210.
—Ευρωτα δονακοτροφε αγλαὸν αςυ. Theog. 783.
—Δονοκοχλοα λιπόντες Ευρωταν. Eur. I. T. 400.
Χεῖλος ὑπερ ποταμε δονακωδεος—Orph. 798.
SYN. Καλαμωδης, καλαμοεις —ευκινητος.
Δονεω.
—Τὸ δέ τε πνοιαὶ δονεεσι. Il. ρ 55.
SYN. Διαδονεω, δονευω, κινεω, κινυμαι, ανακινεω, κλονεω, διασειω, διαπρατῖω, αναςαλευω. παλλω, πελεμιζω, ςροϐεω σειω. σκεδαννυω. ταρασσω.
Δοξα, Δοξασμα.
—Ουκ ἁλιος σκοπος εσσομαι, ὐδ' απὸ δοξης. Il. κ. 324
Δοξαν ἱμερτὰν αγαγοντ' απὸ Δελφῶν. Pind. P.
—Τῶν κενῶν δοξασματων. Eur. Fr.
SYN. Δοκησις, εικασμὸς, δοξασια. φημη, τιμὴ, κλεος, επαινος αξιοτης. δογμα. ὑποληψις, ὑπονοια
EPITH. Αθανατος, απειρων, αειμνηςος, αμεμπτος, απλετος. ατρεκὴς, ενδοξος, εριкυδὴς, ευαγγελος, επηρατος, μαλακοφρων, πραΰνοος.
PHR. Οπισθομϐροτον αυχημα δοξας. Pind.
Δοξαζω
Επείπερ ανἴεκυρσα, δοξασων μὲν ὖ. Soph. Ph. 552.
SYN.

SYN. Οἴομαι, δοκέω, ὑπονοέω.—ενδοξάζω, δοξολογέω, ευδοξολογέω, κυδαίνω.

Δορά,
—Καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν. Eur. B. 176.
SYN. Διφθέραι. δέρμα. χροάς.
EPITH. Καταστικτος.

Δοράτιον.
Ως ταχιστ' ανευ δορατιε. Ar. Pa. 552.

Δορκαλίς.
—Καὶ πασης ιχνια δορκαλίδος. Call. Ep. 4.

Δορκάς, Δόρξ.
Αιδ' αγκαλαισι δορχαδ' εχουσαι—Eur. B. 698.
Τάν τε χρυσοκεραταν,
Δορκαν ποικιλονωτον,
Συλητειραν αγρωσταν—Her. f. 376.
Και ζορκὸς επ' ιχνιον ἡγησασθαι. Call. 3. 97.
SYN. Δορκος. δερκων, αιξ.
EPITH. Ταινυκραιροι, ωκυπους.

Δορὸς, Vid. Ασκος.
Εν δέ μοι αλφιτα χεῦον εὐρραφέεσσι δοροῖσιν. Od. β. 354

Δορπέω, Vid. Δειπνέω.
Αλλ' εμὲ μεν δορπῆσαι εασατε—Od. η. 215.

Δορπιστός.
Ευθὺς δ' απὸ δορπιστου κεκραγεν εμβαδας. Ar. V. 103.
SYN. Δορπηστὸς, δορπη. ὥρα τοῦ δειπνου.

Δορπος, Δορπον.
—Πυματον δ' ὡπλισατο δορπον. Od. β. 20.
Τευξεσθαι μεγα δορπον—Il. τ. 208.
SYN. Δεῖπνον νομὴ, τροφὴ. βορά.

Δορυ.
Ευ μέν τις δορυ θηξασθω.—Il. β. 382.
—Γῆς, ἧς εμὸν κρατεῖ δορυ. Eur. Hipp. 975.
—Ευθυνον αμφῆρες δορυ. Eur. B. 15.
SYN. Λογχη, ακόντιον, εγχος, αιχμή. βελος.—σκῆπτρον—ναῦς.—ξυλον.
EPITH. Αλκιμον, αμφιγυον, ααγὲς, αργυρηλον, αφορυκτον, ατειρὲς. αμειλιχον, αφειδὲς, αμαιμακετον, αἱμυλον. αἱματοεν, γναμπτὸν, βριαρὸν, αγχεμαχον, δολιχὸν, ευξοον, εικοσιπηχυ, γομφοδετον, κεδρον, κοῖλον. κραταιὸν, καλλινικον, κελαινὸν, ιθυτενὲς, λαοφόνον, λευγαλέον, λοιγιον, θοὸν, μειλινον, θοῦρον, ναυμαχον, ομβριμον, οξυόεν, οξὺ, παμφανόων, περιμηκες, προτενὲς, προμαχον, πολυστονον, πολυαινετον, στιβαρὸν, στονόεν, τριβελὲς, τηλεπορον, τολμῆεν, ὑποβρυχιον, φαεινον, φονιον, χαλκῆρες. χαλκοβαρὲς κεκορυθμένον χαλκῷ.

Δοριγαμβρος.
Ταν δοριγαμβρον Ελεναν. Aesc. Ag. 694.

Δοριαλωτος, Δορυαλωτος,
Επεί σε λεχος δοριαλωτον,
Στερξας ανεχει θουριος Αρης, Soph. Aj. 211.

Δοριληπτος, Δοριληπτος, Δουριληπτος,
Ηπερ δοριληπτος ετ' ἦν λοιπή. Ib. 146.
Τὴν δοριληπτον δυσμόρον νυμφαν ὁρῶ. Ib. 904.

Δορικτητος, Δουρικτητος,
—Δουρικτητην περ εουσαν. Il. ι. 348.

Δοριθηρατος.
Δοριθηρατος πρὸς Αχαιῶν. Eur. Hec. 102.
SYN. Αιχμαλωτος, δεσμωτης. ανδραποδον.

Δορικτυπος, Δορυκτυπος.
Δορικτυπον αλαλαν Λυκιων. Pind. Nem. 3.

Δοριλυμαντος.
Δοριλυμαντους Δαναων μοχθους. Aesc. Fr.

Δοριμανὴς, Δοριμαργος, Δοριμηστωρ
Ουκ ἂν ποθ' Ελλας δοριμανὴς απωλετο. Eur. Supp. 485.
—Δοριμαργος Ατα.—Aesc. Supp. 693.
Ενυαλιῳ δοριμηστορι. Eur. Andr. 1015.
SYN. Δορυμηστωρ. ιδρις αιχμῆς.

Δοριπαλτος.
—Χερὸς εκ δοριπαλτου. Aesc. Ag. 118.

Δοριπονος.
—Δοριπονοις ασπισι. Eur. Iph. A. 771.

Δοριτμητος.
Δοριτμητος κλειαρισθης. Aesc Ch. 345.

Δορυξενος.
Οτου πρῶτον μεν ἡ δορυξενος
Κοινή τ' αρ ἡμῖν αιέν εστιν ἑστια Soph. Oed. C. 659.

Δορυξοος.
Καί τις δορυξοος—Ar. Pa. 446.

Δορυπαγής.
Δορυπαγεις δ' εχοντες—νῆας. Aesc. Supp. 751.

Δορυπετής.
Πολλῶν νεκρῶν ποιουσα δορυπετῆ φονον. Eur. Cyc. 304.

Δορυσθενής.
Αρες—δορυσθενὲς, ἑρκος Ολυμπου. Hom. 7. 3.

Δορυσσοος.
—Οἶκεν Αρηϊ δορυσσοοι εισὶν ατειρεῖς. Orph. 822.
—Δορυσσοῳ Αμφιτρυωνι. Hes. α. 54.

Δορυφορος, Δορυφόρος.
Αγειν κελευει δορυφορους οπαονας. Aesch. Ch. 767.
SYN. Δορυμαχος, δορυτολμος, δορυσθενὴς, δορυθαρσὴς, δορυμηστωρ, δοριπονος. δορυκλυτος, δορατοφόρος, ὁπλοφόρος, ὑπασπιστής. αιχμοφόρος, αιχμητὴς, φυλαξ, λογχοφόρος, εγχεσιμωρος.

Δορυσσω.
Δορυσσοντων μοχθων αταν.—Soph. Aj. 1207.

Δοσις.
—Και οἱ δοσις εσσεται εσθλή. Il. κ. 213.

SYN.

SYN. Δῶρον, δωρεα, επιδοσις, παροχὴ, μεγαλοδωρεα, πολυδωρια, φιλοδωρια

Δοτειρα.

Ποτνια Γῆ, πανδωρε, δοτειρα μελιφρονος ολβε. Hom. 41. 1.

Δοτήρ.

Και ταμιαι παρα νηυσὶν εσαν σιτοιο δοτῆρες. Il. τ. 44.

SYN Δοτης, επιδοτης, δωτὴρ, δωτης, δωτωρ, βραβευτὴς, οικονόμος, δωριτης, χορηγὸς, παροχος

Δυλαριον.

Αυταί γε και τα δυλαρια.—Ar. Th. 544

SYN. Θεραπαινιδιον, θεραπαιδιον, παιδαριον, παιδισκαριον.

Δυλεια, Δυλευμα, Δυληΐα, Δυλοσυνη.

—Προς οἷα δυλειας ζυγα—Χορῦμεν. Soph. Aj. 957.

Γυναικὸς ὢν δυλευμα μη κωτιλλέ με. Soph. An. 767.

Αμυνων πατρίδος δυληΐαν. Anac. 192. 2.

—Αργαλεη δ' ὐκ ἔπι δυλοσυνη Theog. 1214.

SYN. Δυλοπρεπεια, δυλευσις, δυλωσις, θητεια, θεραπεια, οικετια. ὑπηρεσια. λατρεια. ειλωτεια.

EPITH. Δειλαια.

Δυλευω.

—Ειτα τοῖς δε δυλευω βια. Soph El. 1198.

SYN. Θεραπευω, θητευω, ὑπηρετεω, ὑπυργεω, ατμευω, διακονεω, λατρευω. προσκειμαι. ειλωτευω

PHR. Θετο μεν ζυγῷ αυχένα δῦλον.

Ὑποδυσσετο δυλιον ἦμαρ. Apolln.

Ημαρ ιδεῖν δυλειον. Eur.

Δρηστηριον εργον ὑφαινειν. Nonn.

Δυλειος, Δυλιος, Δυλικός.

Ουδέ τι τοι δυλειον επιπρεπει εισοραασθαι.

Ειδος και μεγεθος.—Od. ω. 251.

—Αμυνειν δυλιον ἦμαρ. Il. ζ. 463.

—Τῦτο μὲν τοι δυλικὸν

Ευθὺς πεποιηκας.—Ar. R. 755.

Δυλοσυνος.

Τῷ δυλοσυνος προς οικον

Κτηθεισ' αφιξομαι. Eur. Hec. 446.

SYN. Δυλοπρεπὴς, ὑπηρετητικὸς, ανδραποδωδης.

Δυλη.

Εισόκε σ' η αλοχον ποιησεται, η όγε δυλην. Il. γ. 409.

SYN Δυλὶς, δμωὴ, οικέτις, θεραπνη, δραπετια, δρηστειρα, θῆσσα, οπηδὸς, αμφιπολος, ειλωτίς.

Δυλος.

Η χρηματων γαρ δῦλός εστιν, η τυχης. Eur. Hec. 864

SYN Δμωὸς, θεραψ, εδρηστὴς, ὑποδρηστὴρ, οικ της, λατρεὺς, αμφιπολος, προσπολος ειλως.

Δυλοφρων. Vid Δολομητις.

Δυλοω

—Τὺς δε δυλωσας αγων. Soph. An. 208.

Δυπεω.

Η αυτὸς δυπῆσαι αμυνων λοιγὸν Αχαιοῖς. Il. ν 426.

SYN. Απυω, κτυπεω, καναχιζω, κοναβεω, κοναβιζω, κροταλιζω, πλαταγεω, πλαταγιζω, οτοβεω, ψοφεω. ενδυπεω, δοπεομαι, πιπτω, θνησκω.

Δυπημα. Δῦπος.

Πραΰνει τε βαρυκτυπέα δυπηματα βροντῶν. Sibyl.

—Ομαδος και δῦπος ορωρει. Il. ι. 569

SYN. Βρομος, βομβος, ηχὴ, κτυπος, παταγος, κοναβος καναχὴ, φθογγος.

Δῦρα τα, Δυρατα. Vid Δορυ.

Ειλετο δ' αλκιμα δῦρα—Il. π. 139.

Αυταρ ὁ ταμνετο δῦρα—Od. ε 243.

—Καναχιζε δε δυρατα πυργων. Il. μ. 36.

—Τρῶες δ' επι δυρατ' εχευαν

Οξέα, παμφανοωντα. Il. ε. 618.

Δυρατεος, Δυρειος

Δυρατεον μεγαν ἱππον—Od θ. 512.

Δυρειος ἵππος, κρυπτὸν αμπισχων δορυ. Eur. Tro. 14.

SYN. Δυριὸς, ξυλινος, ξυλικός.

Δυρατογλυφος

Η δ' εις τεραμνα δυρατογλυφυ στεγης. Lyc. 361.

Δυρηνεκές.

Αλλ' οτε δή ρ' απεσαν δυρηνεκές—Il. κ. 357.

EXP. Δορατος βολὴν, ἢ μῆκος.

Δυρικλυτος, Δορικλυτος

Κρητων δ' Ιδομενευς δυρικλυτος ηγεμονευεν Il. β. 645.

Δυροδοκη.

Δυροδοκης εντοσθεν εΰξου—Od. α. 128.

SYN. Δυροθηκη, ὁπλοθηκη, σκευοθηκη, ζαβαρεῖον.

Δυρυπληκτος.

Λαφυρα δαΐων δυρυπληκτα—Aesc. S. T. 284.

Δοχμὴ.

—Μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν. Ar. Eq. 318.

SYN. Παλαιστὴ, παλαιστίς. σπιθαμή.

Δοχμιος, Δοχμός.

Πολλὰ δ' αναντα, καταντα, παραντά τε, δοχμιάτ' ἦλθον. Il. ψ. 116.

Δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλιθείς.—Theoc. 22. 120.
SYN. Πλαγιος, λεχριος, λοξὸς, επικαρσιος, παρκυτης, σκολιος, στρεβλός.

Δοχμολοφος.
Δοχμολοφων ανδρων. Aesc. S. T. 117.

Δοχμοω.
Δοχμωθεὶς μεγαροιο δια κληιθρον εδυνεν. Hom. M. 146.
SYN. Αποδοχμοω.

Δ Ρ

ΔΡΑΓΜΑ.
Δραγματα τ' αλλα μετ' ογμον επητριμα πιπτον εραζε. Il. σ. 552.
SYN. Δραγμη, δραξ, αμαλλα. σωρός.—απαρχη. (τα των χειρων πληρωματα.)

Δραγμευω.
Παιδες δραγμευοντες.—Ib. 555.
SYN. Δραγματευω, αμαλλευω.—δραγμαζειν επὶ δεσμὸν συναγειν.

Δραινω.
Αλλ' ει τι δραινεις—Il. κ. 96.
SYN. Επινοεω, δρασειω, ανυω.—δρασαι δυναμαι ισχυω, ενεργεω, γυμναζω.

Δρακαινα.
—Ενθα δρακαιναν
Κτεινεν αναξ Διὸς υἱός.—Hom. Ap. 300.

Δρακων.
—Δρακων επὶ νωτα δαφοινός. Il. β. 308.
SYN. Οφις.
EPITH. Αδευκης, αἱμοβορος, αἱματοπωτης, αμαιμακετος, αιολονωτος, αγριος, αινὸς, αγκυλομητης, βριαρὸς, βλοσυρὸς, βλοσυρωπὸς, βροτολοιγὸς, γλαυκὸς, γλαυκωψ, γηγενὴς, δασπλὴς, δνοφερὸς, δηλημων, ἑρπυστὴς, ειλικοεις, ευσπειρης, θηροτρόφος, θηροτύπος, ιοβορος, ιοβολος, κακοεργος, κρυερὸς, κρατερὸς, κυανεος, κρεανομος, λοξὸς, ελομενος, πελωριος, πελωρος, πυρφορος, πυρσονωτος, ποικιλονωτος, ποικιλος, πεδοτρεφὴς, περιτρεφὴς, πολυκρανος, πολυδειρος, ποντοπορος, σμερδαλεος, σκολιος, ὁμοπλεκὴς, παναμειλικτος, φονιος, φοινικολοφος, ωμηστὴς, ωμοφρων.—κυκλουμενος ὁλκῷ.
Ως δε δρακων σκολιην ειλιγμενος ερχεται οἶμον,
Ευτε μιν οξυτατον θαλπει σελας ηελιοιο·
Ροιζω δ' ενθα και ενθα καρη στρεφει, εν δέ οἱ οσσε
Σπινθαρυγεσσι πυρὸς εναλιγκια μαιμωοντι
Λαμπεται.—Apoll. 4 1541.
Αλλοτε ροιζηεντα χεων συριγμὸν ὑπηνης
Αμφιλαφὴς φολιδεσσι δρακων ἑλελικτο κερασ...,
Γλωσσαν εχων προβλητα κεχηνότος ανθερεωνος.
Χασματι λυσσηεντι πυλας αιξεν οδοντων,
Χειλεσι τοξευων διερὸν βελος, ομματα σειων
Λοξα, φονον πνειοντα—Nonn.

Δρακοντειος, Δρακοντωδης.
Ον αρτι κρημνων εκ δρακοντειων ἑλάν. Eur. Ph. 1337.
—Και δρακοντωδεις κορας. Eur. Or. 256.

Δρακοντοεθειρα.
Γοργόνα γαρ Περσίδα δρακοντοεθειραν ακουεις. Orph. L.

Δρακοντομαλλοι.
Δρακοντομαλλοι Γοργόνες—Aesc. Pr. 798.

Δρακοντομορφος.
Ερπεται—δρακοντομορφων. Lyc. 1043.

Δρακοντοφρουρος.
Δρακοντοφρουροις εσκεπασμενην σκοπαις. Ib. 1311.

Δρακος.
Πας δε παρα δρακεσσι φανεὶς εχθαιρεται ελλοψ. Nic.
SYN. Δερξις, οψις, οπωπη, οφθαλμὸς.

Δραμα.
Δός μοι ρακιόν τι του παλαιου δραματος. Ar. A. 414.
—Το δραμα του παθους πλεον. Aesc. Ag. 542.
SYN. Ποιημα. πραγμα.

Δραμμα.
Τοδε γαρ δραμμα φωτὸς
Περσικὸν πρεπει μαθειν. Aesc. Pers. 247.
SYN. Βαδισμα. δρομος. δρομημα.

Δραξ.
—Πηλου δρακα ριψεν επ' αυτόν. Hom. B 234.
SYN. Δραγμα.

Δραπετης, Δραπετιδης.
Ου δραπετην τον κληρον ες μεσσον καθείς. Soph. Aj. 1303.
Δραπετιδας εμὰς εστιν—Mosc. 1. 3.
SYN. Δραπετίσκος, φυγάς.

Δρασειω. (δραν διανοεω)
Και δηλός εστιν ὡς τι δρασειων κακόν. Soph. Aj. 326

Δρασμός. Vid. Φυγη.
Δρασμῷ κρυφαιω βιοτον εκσωσεται. Aesc Pers. 360.

Δρασσω.
Δραξαμενοι κορυθων ὁστις σχεδὸν αντιον ελθοι. Hom. B. 155.
SYN. Αλισκω, αντιλαμβανομαι.

Δραστέον.
Οποια δραστέ' εστίν. Soph. Tr. 1220.

Δραστειρα. Vid. Δμωη.
—Αἱ τοι δωμα κατα δρηστειραι εασιν. Od τ. 345.

Δραστηρ,

Δραςὴρ, Δραςης.
—Εξ δὲ δραςῆρες ἕπονται. Od. π. 248.
SYN. Δμῶς, θεραπων—πρακ]ωρ.

Δραςηριος.
Ηκω κλυων τα δεινά και δραςηρια. Eur. Or. 1592.
SYN. Δραςικὸς, δεξιος, ἀνυςικὸς, εμπρακτος, πρακτικὸς, ενεργὴς, ενεργὸς, περιεργος, ενεργητικὸς, τηλεσιεργὸς, απεργαςικὸς, δεινὸς — αγηνωρ, σπȣδαῖος, φιλοπονος, αγχινȣς. κατατεχνος, επιμελὴς, ευφυὴς, ευμηχανος, προθυμος.

Δρασοσυνη.
Δρασοσυνη ȣκ ἄν μοι ερισσειεν βροτος αλλος. Od. ο 320.
SYN. Αγηνορια.

Δρατὸς.
—Περὶ δε δρατά σωματα νηει. Il. ψ. 169.

Δραχμη.
—Φορῶ γαρ πριαμενος
Τον δακτυλιον τονδὶ παρ' Ευδαμȣ δραχμῆς. Ar. Pl. 885.

Δραω.
Ο ζεύς με ταῦτ' εδρασεν—Ar. Pl. 87.
SYN. Ανυω. ὑπηρετεω, αμφιπολευω. ρεζω, τευχω. κρατεω πρατ]ω —βλεπω.

Δρεπανὴ, Δρεπανὶς, Δρεπανον. Vid. Ἄρπη.
—Οξειας δρεπανας εν χερσὶν εχοντες. Il. σ. 551.
Εν ποιη δρεπανον μεν εγὼν ευκαμπὲς εχοιμι. Od σ. 367.
EPITH. Νεοθηγὴς, πυρολόγος, εκτομίς.

Δρεπανȣργὸς.
Ο δε δρεπανȣργὸς, ȣκ ὁρᾶς, ὡς ἥδεται. Ar Pa. 547.

Δρεπω, Δρεπομαι.
Φυλλα δε δρεψαμενοι τερενα δρυός.—Od. μ. 357.
SYN. Αποδρεπω, αποδρεπανιζω, αναλεγω, τρυγαω, αποτρυγαω, θεριζω, απανθιζω.—περιξαινω. τεμνω.

Δριμυλος,
—Ομματα δ' αυτȣ Δριμυλα και φλογοεντα — Mosc. 1. 8.

Δριμὺς.
—Μαλα γαρ δριμὺς χολος αιρεῖ. Il. σ. 322.
SYN. Δεινὸς, χαλεπὸς, βλοσυρὸς, ωμὸς, σφοδρὸς, ενεργὸς, διαπυρος, εντονος, ατρεπ]ος. ταχὺς, οξὺς.

Δριον, Δριος.
—Κατα τε δρια παντα καθαιρων. Soph. Tr. 1029.
—Οθι τε δριος ἦν πολυαιθέος ὕλης Od. ξ. 353.
SYN. Αλσος, δρυμὸς. ὕλη.

EPITH. Ερσῆεν.

Δροιτη
Αργυροτοιχȣ δροιτας.—Aesch. Ag. 1549.
SYN. Φερετρον, δρυτη. σορὸς. πυελος.

Δρομαῖος, Δρομὰς.
—Ποτε δη δεμνιων ἄπο
Πηδᾶ δρομαῖος.—Eur. Or. 45.
Νυμφαι, πηγαῖαι, δρομάδες—Orph. H.
SYN. Αελλοπος, θοὸς, δρομικὸς, ωκυδρομος.

Δρομεὺς.
Πρωτην αραξας νυσσαν, ὡς π]ηνὸς δρομεύς. Lyc. 15.
SYN. Μεταδρομος, τροχιας. δρομαῖος.

Δρομημα,
Επ]αποεȣ τε δρομηματα Πλειάδος. Eur. Or. 1008.

Δρομος.
—Αραρ δ' ἵπποισι ταθη δρομος.—Il. ψ. 375.
SYN. Δρασμὸς φυγὴ, τροχος. γυμνασιον.
EPITH. Ασχετος, ἁπαλὸς, ακμαῖος, αμφηριςος, ασπιδοδȣπος, βαρυγȣνος, γναμπ]ὸς, ευσκιος, εναρμονιος, ηεροφοιτης, ηλιβατος, ηνιοςρόφος, ιθυτενὴς, ιθυκελευθος, ευρὺς, λοξὸς, λαιψηρὸς, καλλιςαδιος, κεμαδοσσόος, λαμπαδȣχος, οξὺς, οξυκελευθος, παλιμπλαγκτος, πολυπλαγκτος, ὑψιφαὴς, χρυσοχαλινος, ωκὺς, ωκυποδης.

Δροσιζομαι.
Τεγγȣσαι νοτερῆς π]ερῶν
Ρανίσι χροα δροσιζομενοι. Ar. R. 1346.

Δροσερὸς, Δροσοεις, Δροσωδης.
—Υπερ δροσεροῖο γενεȣ. Orph. 225.
Και πεδια δρυσοεντα φαεινη λαμπεται αιγλη. Ap. 1. 1282.
Οθεν δροσωδης ὕδατος εκπεδᾶ νοτίς. Eur B.704.
SYN. Ενδροσος, ευδροσος, πολυδροσος, ερσηεις, ὑδρηλὸς.

Δροσοειμων. Vid. Νεφελαι. Νυμφαι.

Δροσος.
Ολιγην δροσον πεπωκώς. Anac. 43. 3.
SYN. Ερση, ψακάς. ψιὰς, ψακὰς, ψεχάς.
EPITH. Ἁπαλὴ, μαλθακὴ, χλοερά, ποταμια, ορθια.

Δρυας.
—Πειριθοόντε, Δρυαντά τε ποίμένα λαῶν. Il. α. 263.

Δρυηκόπος, Δρυτόμος.
—Ανακτος τȣ δρυηκοπȣ γονος. Lyc. 1378.
Μητι τοι δρυτόμος μεγ' αμεινων, ηὲ βιηφι. Il. ψ. 315.
SYN. Δρυοκόπος, ξυλοκόπος, ξυλοτόμος, ξυλοςρόφος, ξυλευς, ξυλȣργὸς, ξυληγὸς, ξυλοφορτηγὸς, ὑλοφόρος αλσοκόμος.

Δρυϊνος.

Δρυϊνος.
—Α, οἱ δε φυλλοις Στεψαμενοι δρυινοισι—Ap. 1. 1123
SYN. Δρυωδης. ξυλινος.

Δρυκαρπον.
Φηγὸν δε και δρυκαρπα.—Lyc. 83.
SYN. Βαλανος.

Δρυκολαπτης.
Ουκ αποδωσει ταχεως ὁ ζεὺς
Το σκῆπτρον τῷ δρυκολαπτῃ. Ar. Av. 480.

Δρυμὸν. Δρυμὸς, Δρυον.
—Διὰ δρυμὰ πυκνὰ και ὑλην. Il. λ. 118.
—Και εν δρυμοῖσιν εκλαυσεν. Theoc. 20. 36.
—Ανα δρυα βησσηεντα. Hes. ε. 528.
SYN. Δρυμων, δριον. ὑλη.
EPITH. Λασιον, οιοπολον.

Δρυογονος.
—Εν ορεσι δρυογονοισι—Ar. Th. 120.

Δρυοχος.
Τους πελεκεας, τους κεῖνος ενὶ μεγαροισιν ἑοῖσιν
Ιστασχ' ἑξειης, δρυοχους ὡς.—Od. τ. 573.
SYN. Πασσαλος—πλοῖον, τροπις.—πελεκυς.

Δρυπετής.
—Και τας δρυπετεῖς κατεπινεν. Ar. L. 564.

Δρυππα
—Ατ' εφικλὶς Δρυππα —Ep. Suid.

Δρυπτω.
—Πρυμνὸν δε βραχιονα δυρὸς ακωκὴ
Δρυψ' απὸ μυωνων —Il. π. 324
SYN. Αποσυρω, αποδρυπτομαι, αποκοπτω, αποξεω, καταξυω, σπαρασσω, αταρασσω, αμυσσω.

Δρῦς.
Ηριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς—Il. ν 389.
EPITH. Αζαλεα, αραια, αγρονομος, βαθυριζος, ἱερὰ, ερημαῖα, ευπεταλος, ευπρεμνος, καλὴ, λασιος, νυμφαια, καλλικομος, καρποτροφος, πολυγλωσσος, παλαιτατος, στερεὰ, τηλεθαωσα, ὑψικομος, ὑψικαρηνος, ὑψιπετηλος. Δικταια.
PHR.—Τανᾶης δρυὸς ευσκιον ὑψος, κ. λ. Ep. 1. 1.

Δροιτη.
Δροιτης κατασκηνωμα —Aesch. Ch. 999.
SYN. Δροιτη, πυελος ξυλινη.

Δρυφακτος, Δρυφακτον.
Ειθ' ὑπερεπηδων τους δρυφακτους πανταχῆ. Ar. Eq. 672.
SYN. Δρυφακτωμα, κατηλιψ, σανιδωμα, κιγκλὶς.—διαφραγμα, περιφραγμα.—ξυλινος θωραξ.

Δρυφασσομαι.
—Στερνα δεδρυφαγμένων. Lyc. 758.
SYN. Ασφαλιζομαι.

Δ Υ

ΔΥΑΩ.
Αλλὰ θεοὶ δυοωσι πολυπλαγτους ανθρωπους. Od. υ. 195.
SYN. Ανιαω, πιεζω. φλυαρεω.

Δυη.
—Η γάρ με δυη εχει ηλιθα πολλή. Od ξ. 215.
SYN. Ατυχημα, αποτυχια. ακληρωμα, ἀτη, πταισμα. λυπη. δυσπραξια, δυσπαθεια, αλγος, ανια. ενδεια. πονος.
EPITH. Αινὴ, λυγρὰ, θυμοβόρος, γυιοβόρος, βαρεῖα, πικρὰ.

Δυηπαθεια.
—Επι ξηρῃ γαρ εκειτο
Διψα δυηπαθιῃ τε και αλγεσιν —Ap. 4. 1395.
SYN. Δυη, κακοπαθεια, παθημα, παθος.

Δυηπαθὴς. Δυηπαθος.
—Φῦλα δυηπαθεων ανθρωπων. Ib. 1165.
Εργατιν φθεγγουσα δυηπαθον.—Hom. M. 483.
SYN. Αθλιος, δυσπαθὴς, τλησιπονος, φερεπονος, καρτερικός.

Δῦμι.
Τυνη δ' ωμοιιν μὲν εμὰ κλυτὰ τευχεα δῦθι. Il. π. 64.
SYN. Δυω, ενδυω. ενδυομαι, περιδυω, ὑποδυω, εισδυω, δυνω. εισδυνω. καταδυνω, ὑποδυνω — αμπεχω. περιβαλλομαι, ὑποδυομαι.

Δυναμαι
—Ανδρὸς μεγα δυναμενοιο. Od. λ. 413.
Δοιὼ δ' ου δυναμαι ιδεειν—Il. γ. 236.
SYN. Ισχυω, εξισχυω. εχω, σθενω.—επεστι μοι—θελω

Δυναμενη. Nom. pr.
—Φηρουσα τε, Δυναμενητε. Il. σ 43.

Δυναμις, Δυνασις.
—Οση δυναμίς γε παρεστι. Il. ν. 786.
Δυνασιν αδικον—εξελκων. Eur. Herc. f. 776.
SYN. Αλκὴ, βιὰ, ισχὺς, εξουσια.—χεὶρ—στολος, στρατὸς.
EPITH. Αμφιλαφὴς, αδαμαστος, θεοσδοτος.

Δυναστεια.
Πῶς δῆτ' εμοὶ τυραννὶς ἡδιων εχειν
Αρχῆς αλυπου και δυναστειας εφυ; Soph. Oed. T. 600.
SYN. Αρχὴ, δεσποτεια, επικρατεια, ισχύς. δυναμις.

Δυναστης, Δυναστωρ.
—Αγηρως δε δυναστας κατεχεις Ολυμπου
Μαρμαροεσσαν αιγλαν. Ib. An. 617.

—Ηλιδος

—Ηλιδος δυναςορες. Eur. I. A. 280.
SYN. Αρχηγος, αρχος.
Δυνατος.
—Τοις δυνατοις Ουκ εριςα πλαθειν. Soph. El. 221.
SYN. Δυνηρος.—ὁ κρατων. βασιλευς.
Δυνω. Vid. Δυμι.
Δυνε δε ποντον ιων. Il. ο. 219.
—Θωρηκα περι ςηθεσσιν εδυνεν. Il. γ. 332.
Δυο, Δυω, (Poet.)
—Ασκληπιυ δυο παιδε.—Il. β. 731.
—Ενα και δυο Ib. 346.
—Ξυνεσις τε δυω ποταμων εριδυπων. Od. κ. 515.
—Ουδε δυ' οιαι. Od. π. 244.
Δυοκαιδεκα.
Εταρων δυοκαιδεκ' αριςυς. Od. ι. 195.
Δυοκαιδεκαμηνος.
Παντα δυοκαιδεκαμηνον
Αμμενυσαι χρονον. Soph. Tr. 659.
Δυπτης
Δυπται δ' εξ ἁλος ερχομενοι—Call. Fr.
SYN. Αρνευτηρ, κολυμβητηρ. δυτης.
Δυπτω,
—Αλλοι μεν ες αλμυρον αθροοι υδωρ
Δυπτοντες κεφαλας αι ςηθεα—Ap. 1. 1008.
SYN. Βυθιζω, βαπτιζω, καταποντιζω.—δυμι.
Δυσαγνος.
Δυσαγνος παιδ' αγνον οδηγητηρα λαχυσα. Orph. H.
SYN. Αναγνος, ανοσιος.
Δυσαγκομιςος
—Αιμα ματρωον χαμαι
Δυσαγκομιςον. Aesc Eum. 263.
SYN. Δυσλυτος.—δυσιατος.
Δυσαγκριτος.
Ιω δυσαγκριτοι πονοι. Ib. Supp. 132.
SYN. Δυσδιαγνωςος.
Δυσαδελφος.
Ιω δυσαδελφοταται Πασων Ib. S. T. 876.
Δυσαης
—Ζεφυροςτε δυσαης Od. ε. 295.
SYN. Δυσπνοος δυσπνευςος.
Δυσαθλιος. Δυσαιων.
Ω δυσαθλιαι τροφαι. Soph. Oed. C. 336.
—Δυσαιων μακραιων τε. Ib. 148.
SYN. Δυςυχης, αθλιος.
Δυσαιανης,
—Βοαν δυσαιανη. Aesc. Perf. 281.
SYN. Δυσθρηνητος, δυσαιακτος.
Δυσαινητος.
Αινογαμος Μηδεια δυσαινητοις υμεναιοις. Orph. 1337.

SYN. Δυσοιωνιςος, απαισιος.
Δυσαλγης, Δυσαλγητος.
Δυσαλγει τυχα μινυρα κακα θρεομενας. Aesc. Ag. 1174.
—Δυσαλγητος γαρ αν—ειην. Soph. Oed. T. 12.
SYN. Δυσανασχετος, δυσιατος, επωδυνος, οδυνηρος. —σκληρος, δυσμετακλαςος, απαθης, ανελεης, αναλγης, αναλγητος, ασυμπαθης.
Δυσαλωτος.
Κακων και υτοι δυσαλωτος ουδεις. Soph. Oed. C. 1801.
SYN. Δυσληπτος, δυσπορθητος. αμετοχος.
Δυσαμμορος.
Μητηρ θ' ἡ μιν ετικτε δυσαμμορος—Il. χ. 428.
SYN. Δυσαμοιρος, δυσμορος, κακομοιρος, δυσκληρος, δυςυχης.
Δυσαντης.
—Δυσαντει κυματος ορμῃ. Muf. 324.
SYN. Δυσπροσιτος. φοβερος. χαλεπος. τραχυς
Δυσαπαλλακτος.
—Εν δυσαπαλλακτοις οδυναις. Soph. Tr. 976.
SYN. Δυσιατος, ανιατος.
Δυσαρεςος.
—Μεγαλας και δυσαρεςυς Δαιμονας. Aesc. Eum 931.
SYN. Δυςροπος, δυσεκλογιςος, δυσδιαγνωςος, δυσχερης, δυσκολος, δυσηλεγης, βαρυφρων, χαλεπος.
Δυσαριςοτοκεια.
—Ω μοι δυσαριςοτοκεια. Il. σ. 54.
Δυσαρκτος
—Φερυσι γαρ νικωμενον
Φρενες δυσαρκτοι. Aesch. Ch. 1024.
SYN. Δυσπειθης, ανηκοος.
Δυσασχετος.
—Οδμη δε δυσασχετος αυθ. λελειπτο. Ap. 2. 272.
SYN. Δυσανασχετος, δυσφορητος, δυσαχθης.
Δυσατιμος
Κλυεις πατρωιυς δυσατιμυς. Aesc. Ch. 441.
Δυσαυλος.
Δυσαυλων παγων αιθρια. Soph. An. 363.
SYN. Δυσαυλιςος.
Δυσαυγης
—Οιοιτε δυσαυγεες αλλοι εασιν. Ap. 3. 975.
EXP. Οι καυχωμενοι αλαζονικως εν ετερων διαβολαις.
Δυσαχθης
Επαθ. μεν παθος δυσαχθες. Aesc. Eum. 145.
SYN. Δυσβαςακτος, δυσφορος, δυσασχετος, δυσοιςος.
Δυσβατος, Δυσεκβατος, (Vid. Μυγδονιη.)
Ιω, Περσις αια δυσβατος. Ib. P. 1078.
S f f   SYN.

SYN. Δυσαμβατος, δυσδιαβατος, δυσεμβατος, αβατος, δυσεμβολος, δυσδιεξοδος, δυσχερης, ατριβος, τραχυς.

Δυσβαϋκτος
Τῆνε δε δυσβαϋκτον Βοᾶτιν—Ib. 575.
SYN. Θρηνητικός.

Δυσβουλια.
Αλλ' εα με και την εξ εμȣ δυσβȣλιαν
Παθεῖν το δεινὸν τȣτο—Soph. An. 95.
SYN. Αβȣλια, κακοβȣλια.

Δυσβωλος.
Τοῖσι δε δυσβωλος και τρηχεῖα—Hom. 41. 3.
SYN. Ακαρπος.

Δυσγαμος. Vid. Δυσνυμφος.
Δυσγαμον αἶσχος ἐλθȣσ' Ελλάδι—Eur. Tr. 1114.

Δυσγενεια
Την δυσγενειαν την εμὴν αισχυνεται. Soph. Oed. T. 1098.
SYN. Αγενεια.

Δυσγενης,
Διδές γε μὲν δὴ, δυσγενὲς μηδὲν διδȣ. Eur. Hel. 1275.
SYN. Αγενής, ανελευθερος, δυσκλεής. εχθρός.

Δυσγνοια. Δυσγνωσια.
Δυσγνοιαν ὅστις την εμὴν ιασεται. Eur. Herc. f. 1107.
—Εκτοι δεματος δυσγνωσιαν
Ειχον προσωπȣ. Ib. El. 767.
SYN. Ανοια. αγνωσια.

Δυσδαιμονια.
Μεταβαλλει δυσδαιμονια. Ib. Iph. T. 1120.
SYN. Δυστυχια, δυσπραξια.

Δυσδαιμων
Προς τῇ σῇ δυσδαιμονι μοιρᾳ. Soph. Oed. T. 1325.
SYN. Δυσποτμος, αθλιος.

Δυσδακρυτος.
Ψῆγμα δυσδακρυτον
Αντηνορος σποδȣ—Aesc. Ag. 451.
SYN. Αξιοθρηνος.

Δυσδαμαρ.
Ανήρ τε δυσδαμαρτος αντ' ανδρὸς πεσῃ. Ib. 1328.
SYN. Δυσγαμος, δυσνυμφος.

Δυσεδρος.
Δυσεδρος και δυσομιλος. Ib. 755.

Δυσειματος
Συ δ' ὡδ' αλȣτος και δυσειματος χροα. Eur. El. 1107
SYN. Δυσειμων, αχιτων. ακλημων.

Δυσελπις.
Και τοτε μεν δυσελπις—Aesc. Ch 410.
SYN. Ανελπιστος, αθαρσής. δυσερμος.

Δυσεκπεραντος. Δυσεξηνυτος.
Το γαρ παρ' ἡμῖν παθος
Παρὸν, δυσεκπεραντον ερχεται βιȣ. Eur. Hip. 678.
Δεσμὸν δυσεξηνυτον ἑλκεται δεθεὶς Ib. 1237.
SYN. Ατελευτητος.—δυσεκφευκτος, δυσεκλυτος, δυσηνυτος.

Δυσεξοδος.
—Τας δυσεξοδȣς—ζητῶν κελευθȣς. Lyc. 1099.
SYN. Ανεξοδος, δυσεκβατος.

Δυσεργος
Η και χεῖμα δυσεργον—Bion 6. 5.
SYN. Δυσεργής—δυσεργαστος. δυσχερής, δυσκολος.

Δυσεριστος. Vid. Δυσμαχος.
Το δυσεριστον, αἷμα φυσῶν Αρης. Soph. El. 1401.

Δυσερως
—Δυσερωτα τον αιπόλον ανδρα καλευσα. Theoc. 6. 7.
SYN. Ερωμανής.

Δυσευνητειρα.
—Δυσευνητειρα παντροφος πελειας. Aesc. S. T. 299.
SYN. Δυσευνητος.

Δυσευρετος.
Λυκȣ κελευθὸν, πολεμιοις δυσευρετον. Eur. R. 212.
SYN. Δυσερευνητος, ανιχνιαστος, δυσθηρατος. δυσεκλυτος, δυσποριστος

Δυσζηλος
Δυσζηλοι γάρ τ' ειμὲν επὶ χθονὶ φῦλ' ανθρωπων. Od η. 307.
SYN. Κακοζηλος, αντιζηλος, φθονερὸς, φιλονεικος.

Δυσηλεγης
—Θανατόν γε δυσηλεγέα—Hom A. 367.
—Δυσηλεγεωντε πολιτων. Theog. 793.
SYN Δυσαλγής, αλγεινὸς. δυσφορος. δυστροπος, χαλεπός. κακοηχος. μακροκοιμητος.

Δυσηλιος.
—Οταν ᾖ Δυσαλιος εν πελαγει
Και σαλευῃ πολις—Eur. R. 247.
SYN. Ανηλιος.

Δυσημεριος
Σφιγγα δυσαμεριαν. Arist. R. 1320.

Δυσηνεμος
Ακτῆντ' αιγιαλόν τε δυσηνεμον—Ap. 1. 593.
SYN. Δυσαραχος, ανεμιζομενος.

Δυσηνωρ
Γαμον δυσηνορα—Aesc. Supp. 1071.

Δυσηροτος.
Αυτὰρ εγὼ τοιόσδε δυσηροτος—Call. 4. 268.
SYN. Ανηροτος.

Δυσηχής.
—Ου πολεμοιο δυσηχέος εμνωοντο. Il. ϛ. 686.
SYN. Δυσκελαδος, κακοηχος, βαρυηχὴς, βαρυβρομος. κακοφωνος.

Δυσθαλπὴς.
Η και χειμῶνος δυσθαλπέος—Il. ρ. 549.
SYN. Δυσθερμαντος, ψυχρὸς. ψυχεινὸς, ῥιγιος. κακοθαλπὴς.

Δυσθανατος.
Δυσθανατων κρατηρων πληρωματα. —Eur. I. 1051.
SYN. Θανατηφὸρὸς —δυσθνησκων.

Δυσθεατος.
Ω δυσθεατον ομμα—Soph. Aj. 1023.
SYN. Δυσπροσοπτος. φρικωδης, φοβερὸς, δεινὸς.

Δυσθεος.
Ω δυσθεον μισημα—Soph. El. 291.
SYN. Ασεβὴς, αθεος, κακοθεος, κακοδαιμων. —δυσθεατος Schol.

Δυσθεραπευτος.
—Δυσθεραπευτος Αιας. Soph. Aj. 614.
SYN. Αθεραπευτος. ανιατος, δυσιατος, αναλθὴς, δυσαλθὴς, δυσαλθητος, δυσκηλος, ανηκεστος

Δυσθνησκω.
Θερμὸς δε κρουνὸς δεσποτε παρὰ σφαγαῖς
Βαλλει με δυσθνησκοντος αἱματος νεκ. Eur. R. 791.

Δυσθρηνητος.
—Δυσθρηνητοις Ως θρηνοις εγκειμαι. Eur. I. T. 143
SYN. Πολυδακρυτος. δυσαιανὴς. δυσοικτρος. δυσαιακτος.

Δυσθροος
Αιανῆ δυσθροα βαγματα Aesc. Perf. 639.
SYN. Κακοθροος, κακοηχὴς.—γοερὸς.

Δυσθυμεω.
Και μη πελαζε μητρὶ δυσθυμεμενῃ. Eur. M 91.
SYN. Ανελπιζω, ακηδεω, λυπεομαι, δυσκολαινω. δυσφρονεω—αθυμεω, εκψυχω.

Δυσθυμια.
Πριν ελθεῖν συμμαχοις δυσθυμιαν. Eur. Supp. 696.
SYN. Δυσελπιστια, βαρυθυμια, αθυμια, δυσφροσυνη. λυπη.

Δυσθυμος.
Σᾷ δυσθυμῳ τικτεσ' αιεὶ
Ψυχᾷ πολεμες. Soph. El. 220.
SYN. Αθυμος, βαρυθυμος, αρρωστος, δυσκηδης, νεσαχθὴς, σκληρὸς. δυσφρων. κακοβελος, δυσμηνις. δυσητως. οργιλος.

Δυσιατος. Vid Δυσθεραπευτος.
—Κακὸν αφερτον φιλοισι, δυσιατον. Aesc. Ag. 1112.

Δυσιμερος.
—Ατης πῆμα δυσιμερον.—Apoll. 4. 3.
SYN. Δυσερατος.—δυσερως.

Δυσις.
—Ηελιε—δυσιες τε και αντολαι—Ib. 1. 85.
SYN. Καταδυσις, δυσμὴ
EPITH. Αχλυοπεζα, αχλυοεσσα, κυανωπὸς. ακαματος.

Δυσκαθαρτος.
Ιω, δυσκαθαρτος Αδε λιμὴν. Soph. An. 1295.
SYN. Ακαθαρτος.

Δυσκαπνος,
Δυσκαπνοις δωμασι. Aesc. Ag. 783.
SYN. Πενιχρὸς.

Δυσκαταπαυστος.
Μοχλοσπλαγχνος, δυσκαταπαυστος ψυχῇ. Eur. M. 109.
SYN. Απαυστος, ατιθασσευτος.

Δυσκελαδος. Vid. Δυσηχὴς
Οι δε φοβοιο Δυσκελαδε μνησαντο.—Il. π 357.

Δυσκηδὴς
—Εν ποταμῷ δυσκηδέα νυκτα φυλαξω. Od. ε. 465.
SYN. Πολυκηδὴς πολυμεριμνος, χαλεπὸς, κακωτικὸς δυσφυλακτος.

Δυσκηλος. Vid. Δυσθεραπευτος.
—Μηδ' ὑπερθυμως αγαν
Θεαὶ βροτων στησητε δυσκηλον χθὸνα. Aesc. Eum. 828.

Δυσκινητος.
Αδη δυσκινητε—Ep. 1. 3.
SYN. Αμεταλλικτος, δυστροπος, χαλεπὸς. δυσκολοκαμπτος. δυσαγωγὸς.

Δυσκλεὴς
Δυσκλέα, Αργος ἱκεσθαι.—Il. ϛ. 115.
SYN. Ακλεὴς, ατιμος, αδοξος, κακοδοξος, δυσκλυτος απρεπὴς.

Δυσκλεια. Vsd. Αδοξια.
—Εξαναψη—δυσκλειαν εισαεὶ. Eur. Or. 828.

Δυσκολαινω.
Τι δυσκολαινεις; Arift. N. 36.
SYN. Δυστροπευω, δυσχεραινω. δυσφορεω.

Δυσκολοκαμπτος. Vid. Δυσκινητος.
—Ταυτας τας δυσκολοκαμπτες. Ib. 967.

Δυσκολοκοιτος
—Δυσκολοκοιτε τε μεριμνης. Ib. 419.
SYN. Παναγρυπνος, θυμοδακὴς.

Δυσκολος
Πενιαν φερειν και γῆράς εστι δυσκολον. Sent.
SYN.

SYN. Αργαλέος, δυσφορος, δυσηλεγής, αγριος, δυσεραπελος. δυσαμετος. αηδης. δυσχερής.

Δυσκομιςος. Vid. Δυσφορος.

—Επι κρατί μοι
Ποτμος δυσκομιςος εισηλατο. Soph. An. 1347.

Δυσκυμαντος.

Εν νυκτὶ δυσκυμαντα δ' ωρωρει κακά. Aesc. Ag. 662.

Δυσκριτος.

Δυσκριτ' εμοίγε δυσανω. Soph. Tr. 966

SYN. Δυσκαταληπτος, δυσγνωςος, δυσνοητος, δυσδιαιτητος.

Δυσλεκτος.

—Λεξας δυσλεκτα φιλοισιν. Aesc. Pers. 704.

SYN. Δυσρητος, δυσφατος.

Δυσλογιςος,

Και πρός τι δυσλογιςον ὧδ' ἦξεν χερα. Soph. Aj 40.

SYN. Δυσβυλος, δυσσυλλογιςος, δυσκατανοητος.

Δυσλοφος.

—Και ζευγλην δυσλοφον αμφιτιθει. Theog 846.

Δυσλοφως.

—Δυσλοφως φερει κακά. Eur. Tro. 303.

Δυσλυτος.

Και δυσλυτυς εχυσα τας διαλλαγάς. Eur. Ph. 388.

SYN. Δυσεκλυτος, αλυτος.

Δυσμαθεω.

Αυτὸν μεν υν ὁρῶσα δυσμαθεῖς εμέ. Aesc. Ch. 223.

SYN. Απιςεω, αγνωσσω.

Δυσμαχεω.

Θεοῖσι δυσμαχῦντες—Soph. Tr. 499.

SYN. Αντιςατεω, αντιτεινω, φιλομαχεω, φιλονεικεω.

Δυσμαχος.

Δεινὸν το πλῆθος, ξυν δολῳ τε δυσμαχον. Eur. Hec. 883.

SYN. Δυσμαχητος, δυσεριςος, δυσεπιχειρητος, δυσπαλαιςος, δυσκαταγωνιςος, δυσπολεμος, δυσμεταχειριςος, φιλονεικος.

Δυσμενεια

Αλλ' ἡ γὰρ εκ σῦ δυσμενεια, και τα σα
Εργ' εξαναγκαζει με ταῦτα δρᾶν βιᾳ. Soph. El. 621.

SYN Δυσνοια, κακονοια, εχθρα. μισος.

Δυσμενεων, Δυσμενής.

Δυσμενεων κακ' ερεξεν—Αχαιές. Od β. 72.
Δυσμενέες δ' ανδρες σχεδὸν ειαται—Il. κ. 100.

SYN. Εχθρός, πολέμιος, απεχθής.

EPITH. Ασπονδος, αμειλικτος, ςυγερὸς, βροτοκτόνος.

Δυσμή. Vid. Δυσις.

Δωδεκ' απ' αντολιῶν αχρι δυσμῶν ἆθλα διερπων. Orph. H.

Δυσμητηρ. Δυσματωρ.

Μῆτερ εμή, δυσμητερ.—Od. ψ. 97.
—Εν δυσματορος κοτυ τυχών. Aesc. Supp. 70.

Δυσμηχανῶ.

—Επεὶ δυσμηχανῶ
Λογοισι τον θαν.ντ' ανιςάναι παλιν. Aesc. Ag. 1369.

SYN Ματαιοποιεω. πλερυγιζω. υ δυναμαι.

Δυσμισητος

Φαλαινα δυσμισητος—Lyc 841.

SYN. Δυσμενής, ςυγερός.

Δυσμοιρος, Δυσμορος. Vid. Αινομορος.

Δυσμοιρος ισθι μᾶλλον η κακηγορος. Sent.

SYN. Δυσαμμορος, δυςυχης. κακοθανατος. αθλιος.

Δυσμορφος Vid. Αμορφος.

Δυσμορφος ειην μᾶλλον η καλὸς κακός. Sent.

Δυσνιπτος.

Χαλκῆς ὅπως δυσνιπτον εκ δελτυ γραφήν. Soph. Tr. 696.

SYN. Δυσαπαλειπτος, ανεξαλειπτος, δυσεξιτηλος.

Δυσνοια.

—Εμοὶ—δυσνοια μη προσεςιν—Soph. El. 656.

SYN. Κακονοια, δυσμενεια, κακεντρεχεια, κακοφραδια, επιχαιρεκακια. Κακοβυλια.

Δυσνομια.

Ως κακὰ πλεῖςα πολει δυσνομια παρεχει. Solon.

Δυσνομος.

—Αυτίκα δεινὸν
Εσσονται θαλαμοι νυμφῶν δια δυσνομα φῦλα. Sibyl. l. 7.

SYN. Ανομος, κακονομος, παρανομος.

Δυσνοος.

Τον τῇδε δυσνυν και τον ευμενῆ πολει. Soph. An. 218.

SYN. Δυσμενής, εχθρός.

Δυσνοσλος.

Δυσνοσλον αυτοῖς νοσλον εμβαλεῖν θελω. Eur. Tr. 75.

Δυσνυμφος.

Νυμφαιον, οιμοι δυσνυμφον. Ib. I. T. 216.

SYN. Δυσγαμος κακονυμφος.

Δυσξυμβλητος

Κεῖνος δε δυσξυμβλητον εξηνεγκ' οπα. Eur. Dan. 10.

SYN.

SYN. Δυσξυμϐολος, δυσνοητος, δυσ]εκμαρτος, δυσεξερευνητος.
Δυσξυνετος.
Οτε δυσξυνετα ξυνετὸς μελος εγνως
Σφιγγός.—Eur. Ph. 1529.
SYN. Ασυνετος, ασαφὴς, δυσνοητος, δυσερμηνευτος.
Δυσοδοπαιπαλος.
Λαχη θεᾶν—δυσοδοπαιπαλα
Δερκομενοισι και δυσομματοις ὁμῶς. Aesc. Eum. 390.
SYN. Δυσπαραϐατος, δυσξυνετος. τραχύς.
Δυσοδμος.
—Δυσοδμοις θηρσὶ συγκοιμωμενεις. Lyc. 849.
SYN. Δυσοσμος. δυσωδης, οζωδης, βαρυοδμος, βαρυοσμος, κακοσμος, προσωδης, μυδωεις.
Δυσοιζω.
—Τι λασκων; δυσοιζων. Eur. R. 724.
SYN. Δυσφορῶ, δυσχεραινω, ὑποπ]ευω. φοϐεομαι.
Δυσοιμος.
Δυσοιμε τυχας. Aesc. Ch. 945.
SYN. Δυσπορευτος, δυσοδος.
Δυσοισ]ος. Vid. Δυσφορος.
—Πολλῶν δ' ελεξεν
Δυσοισ]ων πονων ἆθλα. Soph. Ph. 514.
Δυσομϐρος.
—Και δυσομϐρα φευγειν βελη. Ib. An. 365.
Δυσομιλος.
Δυσεδρος και δυσομιλος. Aesc. Ag. 756.
SYN. Δυσομιλητος, αμειλικτος, ακοινωνητος. δυσπροσιτος, δυσεντευκτος.
Δυσοργος.
—Ανὴρ δυσοργος εν γηρᾳ βαρύς. Soph. Aj 1036.
SYN. Βαρυθυμος, οξυχολος.
Δυσορνις.
Η δυσορνις ἅδε
Ξυναυλια δορος. Aesc. S. T. 845.
Δυσορφναιος.
Δυσορφναια δ' αμφὶ τρυχη
Τάδε σκοτι' αμειϐομαι.—Eur. Ph. 337.
SYN. Δυσορφνὴς, μελαγχρως, μελανοφορος. μελας. αφανής.
Δυσοσμια.
—Βοῆς τε και δυσοσμιας γεμων. Soph. Ph. 897.
SYN. Δυσωδια, βρῶμος.
Δυσουρισ]ὸς.
Ιω σκοτε κνεφος εμὸν,—
—Αδαμασ]ον και δυσουρισ]ον. Ib. Oed. T. 1339.
SYN. Δυσπεριοδευτος, ατελευτητος.
Δυσπαθεαν, Δυσπαθής.
Ουδὲν γαρ νεμεσητὸν ὑπερ τεκνε γοαασθαι
Μητέρι δυσπαθεοντος—Mosch. 4. 84.
—Και γαρ τα Πυθοκραντα, δυσπαθῆ δ' ὁμῶς. Aesc. Ag. 1264.
SYN. Δυσποτμος, κακοπαθής.—δυσ]λητος.
Δυσπαλαισ]ος, Δυσπαλής.
Ω δυσπαλαισ]ον γῆρας—Eur. Supp. 1108.
—Δυσπαλὲς δε γινεται. Pind. P. 4.
SYN. Δυσμαχος. ακαταπαλαισ]ος, δυσχερὴς, αργαλέος, ακαταγωνισ]ος, δυσμεταχειρισ]ος. σκλήρος. δυσ]υχής.
Δυσπαλαμος
—Δυσπαλαμοι δολοι. Aesc. Eum. 882.
SYN. Δυσ]εχνος, κακοτεχνος, δυσχερής.
Δυσπαλεομαι
—Μεσα δυσπαλεῖται δια. Ib. 562.
Δυσπαραϐελος.
Δυσπαραϐελοισι φρεσί. Aesc. Supp. 113.
SYN. Δυσϐελος, αϐελος.
Δυσπαραιτητος.
Διὸς γαρ δυσπαραιτητοι φρενες. Aesc. Pr. 34.
SYN. Απαραιτητος, αμετατρεπ]ος, αμειλικος, χαλεπός.
Δυσπαρακολεθητος.
Δυσπαρακολεθητον δε πρᾶγμ' εσθ' ἡ τυχη. Sent
SYN. Δυσξυνετος. δυσνοητος.
Δυσπαρευνος.
Το δυσπαρευνον λεκτρον.—Soph. Tr. 804.
SYN. Απαισιος, δυσποτμος.
Δυσπαρηγορος, Δυσπαρθελκτος.
—Και δυσπαρηγοροι βροτοῖς. Aesc. Eum. 387.
Εν δυσπαρθελκτοις—οικτοις. Ib. Supp. 391.
SYN. Δυσπαραμυθητος, δυσπαρηγορητος.
Δυσπαρις.
Δυσπαρι, εἶδος αρισ]ε.—Il. γ. 39.
Δυσπεμπ]ος.
Δυσπεμπ]ος εξω συγγονων Ερινυων. Aesc. Ag. 1199.
SYN. Αχωρισος.
Δυσπεμφελος.
—Ει και δυσπεμφελος ειη. Il π. 748.
SYN. Δυσαρεσος. δυσκινητος, δυσ]αραχος. δυσχειμερος. δυσπειθὴς, χαλεπὸς, μεμψιμοιρος.
Δυσπενθής
—Εκ δολε—δυσπενθέος. Pind. P. 11.
SYN. Πολυπενθὴς, πολυθρηνος.
Δυσπερατος.
Τον αμηχανιας εχεσα
Δυσπερατον αιῶνα.—Eur. M. 648.
SYN. Δυσοδος, δυσδιεξοδος, δυσπορευτος. δυσπαριτος.
Δυσπετής
—Μαθεῖν γαρ, εγγὺς ων, ε δυσπετής. Soph. Aj. 1065.

SYN. Δυσχερὴς, δύσκολος.

Δυσπετῶς.

Η δυσπετῶς αν τὰς εμὰς αθλυς φεροις. Aesc. Pr. 771.

Δυσπινὴς.

—Ειτ' ελυσε δυσπινεῖς ςολάς. Soph. Oed. C. 1688.

SYN. Αυχμηρὸς, πιναρὸς, ρυπαρός.

Δυσπημα.

Πεμπειν δε δυσπημαῖ αμηχανως εμοί. Aesc. Eum 484.

Δυσπλανος.

Φραζε τῷ δυσπλανῳ παρθενω. Aesc. Pr. 609.

SYN. Αλητης, αλῆτις.

Δυσπλῆτις.

—Εις ναπας δυσπλητιδας —Lyc. 1452.

SYN. Καταπληκτική. τραχεῖα. δασπλῆτις.

Δυσπνοος, Δυσπνυς

—Δυσπνοοις Θρησσαις—πνοαις. Soph. An. 595.

Δυσπνυς ἱκανω κῦρον ἐξαρας ποδα. Ib. 230.

SYN. Δισαὴς, δυσπνοϊκός. ὑπερασθμος.

Δυσπολεμητος, Δυσπολεμος.

Πρακῖορα τε σκοπον δυσπολεμητον. Aesc. Supp. 657.

Δυσπολεμον δη γενος τῶν Περσῶν. Aesch. P. 1088.

SYN. Δυσμαχος.—δυςυχὴς ἡ κακωθεὶς πολεμω.

Δυσπονὴς. Δυσπονος, Δυσπονητος.

Δυσπονέος καματοιο.—Od. ε. 493.

Ω πονοι βροτῶν δυσπονοι. Soph. An. 1288.

Τὴν δυσπονητον ἕξετ' αμφ' εμοὶ τροφήν. Soph. Oed. C. 1685.

SYN. Πολυπονος, ατρυπονος. πολυκμητος. αλγεινός.

Δυσποτμος.

—Ισθι δυσποτμος γεγώς. Soph. Oed. T. 1205.

Δυσποτμε, μεῖνον, Αδωνι—Bion. 1. 44.

SYN. Δυςυχης, δυσαμμορος, αθλιος.

Δυσποτος.

Βοσκαν φεροιμαν πωματος δυσποτυ. Aesc. Eum. 266.

Δυσπραγεω.

Τῷ δυσπραγῦντι δ' επιςεναχειν
Πᾶς τις ετοιμος—Aesc. Ag. 799.

SYN. Δυςυχεω.

Δυσπραξια. Δυσπραγια.

Οιμοι κελευθυ, τῆς τ' εμῆς δυσπραξιας: Soph. Oed. C. 1464.

SYN. Δυςυχια, δυσημερια, λαβη.

Δυσπροσιτος

Δυσπροσιτος εσω τε κλειθρων σπανιος. Eur. I. A. 345.

SYN. Δυσομιλος, δυσπροσπελαςος, δυσσυμβατος, δυσπροσοδος, δυσεντευκτος, απεντευκτος.

Δυσπροσοιςος.

Το δυσπροσοιςον κἀπροσηγορον ςομα. Soph. Oed. C. 1342.

SYN. Δυσπροσιτος. δυσοιςος.

Δυσπροσοπτος.

—Δυσπροσοπτ' ονειρατα. Soph. El. 462.

SYN. Δυσθεατος.

Δυσπροσωπος.

—Μηδὲ μυ καρα
Τὸ δυσπροσωπον εισορῶν ατιμασης. Soph. Oed. C. 250.

Δυσσεβεια. Δυσσεβιη.

—Το δ' ευσεβὲς
Τῆς δυσσεβειας αιθελυ. Eur. Cyc. 310.

—Και δυσσεβιη αλεγεινή. Sibyl. l. 1.

SYN. Δυσσεβημα. ασεβεια, θεοσεχθεια.

EPITH. Ὑπεροπλος.

Δυσσεβεω.

Αλλ' εκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν; — Soph. Tr. 1261.

SYN. Ανοσιυργεω, θεοβλαβεω. ασεπῖεω.

Δυσσεβὴς. Vid. Αθεος.

Πῶς δῆτ' εκεινῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χαριν; Ib. An. 520.

Δυσσοος,

Ω μοι εγὼ τὶ παθω; τὶ ο δυσσοος;—Theoc. 3. 24.

EXP. Κακοδαιμων δυσχερως σωζομενος.

Δυςαλαιν. Δυςηνος, Δυςλημων.

Τὴν δυςαλαιναν δαῖτα—Soph. El. 286.

Εκτορ, εγὼ δυςηνος—Il. χ. 477.

Νηπιοι ανθρωποι, δυςλημονες—Hom. A. 532.

SYN. Δυςυχὴς, δυσμορος, αθλιος.

Δυςεκμαρτος.

Ιχνος παλαιᾶς δυςεκμαρτον αιτιας. Soph. Oed. T. 109.

SYN. Δυςξιμβλητος. δυσευρετος, δυςζητητος, δυσκαταληπῖος. δυσκατεργαςος, αφανής.

Δυςεκνος.

—Δυςεκνον παιδυργιαν. Ib. 1271.

EXP. Παῖδας δυςπαιδας.

Δυςερπὴς,

—Πολλὰ δυςερπῆ κακά. Aesc. Ch. 275.

SYN. Δυσφιλὴς. αηδής.

Δυςερητος.

Καλλος δυςηρητον εφυ παιδων τεκέεσσιν. Phoc. 205.

SYN. Δυσφυλακτος, αφρυρητος.

Δυςοχεω.

Ωδέ ἑ δυςοχεσασα κακὰς ωδίνας ανετλαν. Mos. 4. 87.

Δυςοκὴς,

Δυσοκής, Δυσοκος.
—Μηδ' όθι δειλαὶ
Δυσοκέες μογεουσιν αλετρίδες—Call. 4. 242.
Η τὴν αμορφον Λυγκα, δυσοκον δακος. Eur. Fr.

Δυσονος.
—Και παθεν δυσονα κηδεα. Aesc. S. T. 992.
SYN. Δυσπενθὴς γοερός.

Δυσοπαστος.
Φοιβε μ' υπῆλθε δυσοπαστ' αινιγματα. Eur. Supp. 138.
SYN. Δυσεκμαρτος, δυσυπονοητος.

Δυστραπεζος.
Χαρμοναῖσιν ανδροβρῶσι δυστραπεζοι. Eur. Her. f. 385.

Δυστραπελος,
Πᾶ κεῖται ὁ δυστραπελος—Αιας; Soph. Aj 925.
SYN. Δυσκολος, δυσκινητος, δυσχερὴς, δυσμεταθετος, αμετατρεπτος. δυστροπος. αμορφος.

Δυστροπος.
Τα δυστροπω γυναικῶν Αρμονια—Eur. Hipp. 161.
SYN. Δυστραπελος, σκληρὸς, δυσαρκτος, ανηκοος —αχρηστος σκολιὸς, δυσαρεστος.

Δυστυχεω.
Πολλοὶ γυναικῶν δυστυχῦσιν ἕνεκεν. Sent.
Εξ ἡδονῆς γαρ φυεται το δυστυχεῖν. Sent.
SYN. Ενδυστυχεω, δυσπραγεω, δυσκληρεω. τολυπευω.—κακῶς πραττειν.

Δυστυχημα, Δυστυχια.
Νομιζε κοινὰ παντα δυστυχηματα. Sent.
Αχαλινων στοματων
Ανομ, τ' αφροσυνας
Το τελος δυστυχια. Eur. B. 387.
SYN. Ατυχια, δυσποτμια, δυσπραγια, δυσπραξια, δυστηνια. ανολβια. κακοδαιμονια, κακοπαθεια. κακοπαθημα. οἶζυς, οτλος, τληπαθεια, ταλαιπωρια. θλιψις, καμασις, αναγκη.

Δυστυχής.
Δεῖ τὰς μεν εἶναι δυστυχεῖς, τὰς δ' ευτυχεῖς. Sent.
SYN. Ατυχὴς, αθλιος, δυστηνός.

Δυσφατος.
Τα δ' επιφοβω δυσφατω κλαγγᾷ
Μελοτυπεῖς.—Aesc. Ag. 1161
SYN. Δυσλεκτος ασαφὴς, αινιγματωδης.

Δυσφημεω.
Τί με δυσφημεῖς; Eur. Hec. 183.
SYN. Λοιδορεω, βλασφημεω. διαβαλλω ελεγχολογεω. σχετλιαζω. διαφημιζω, διακωδωνιζω. εφελκομαι.

Δυσφημια.
Κατεῖχ' αεὶ πᾶν στρατοπεδον δυσφημιαις. Soph. Ph. 10.
SYN. Βλασφημια, καταρα, αρα. λοιδορια.

ΕΡΙΤΗ. Θυμοδακὴς, κυφη, φιλολοιδορος.

Δυσφημος.
Μηδ' απὸ δυσφημοιο ταφυ απονοστησαντα. Hes. ε. 733.
SYN. Αποφημος, απαισιος. βλασφημος.—κακηγορος, κακολόγος, κακορρημων, λοιδορος, απτοεπής.
Ριγιστοιο δολυ και αρης στομα τοιο βεβυσται—
Γλῶσσαν αεὶ δολοεσσαν εχει περιφορτον αυτης,
Λευκανιη δ' οιχθέντι ταφῳ πανομοιιός εστι.—
Γλωσσῃ ερευγομενοι κραδιης αθεμιστιον υβριν. Apol. in.

Δυσφιλής.
—Τῆς ὁ δυσφιλὴς
Γερων γεροντι συγκατῳκηκεν πονος. Soph Oed. C. 1323.
SYN. Ανεραστος, δυσεραστής.

Δυσφορεω.
—Ει δοκῶ
Πολλοῖσι θρηνοις δυσφορεῖν υμῖν αγαν. Ib. El. 257.
SYN. Αλυκτεω, αλαστεω, αγανακτεω βαρυνομαι, πικραινομαι.

Δυσφορητος, Δυσφορος
Σὴν σαρκα δυσφορητον αμφεξει καλῶς. Eur. Cyc. 343.
—Λεγω γαρ και τα δυσφορ' ει τυχοι
Κατ' ορθὸν εξελθόντα, παντ' αν ευτυχεῖν. Soph. Oed. T. 87.
SYN. Αφορητος, αφερτος, δυσφερτος, δυσκομιστος, δυσληπτος, ατλητος. δυσοιστος, δυσυποιστος, δυσαχθὴς, αινὸς, αβαστακτος, βαρύς. χαλεπός.

Δυσφορμιγξ.
—Δυσφορμιγγα ξεινων αιμασσεσ' αταν. Eur. I. T. 224.
SYN. Γοερὸς, δυσθρηνητος.

Δυσφρονεω.
Αιψ' όγε δυσφρονεων επιληθεται —Hes. θ. 102.
SYN. Λυπεομαι, βαρυνομαι, δυσανασχετεω, δυσθυμεω.

Δυσφροσυνη.
—Και ελυσατο δυσφροσυναων. Hes. θ. 528.
SYN. Λυπη, ανια, δυσθυμια. υπερωδυνια.

Δυσφρων.
Ω μοι δυσφρονος ατας. Soph. Oed. C. 200.
SYN. Αλγεινὸς, δυσθυμος.

Δυσφυλακτος.
—Δυσφυλακτ' αιτῇ κακα. Eur. Ph. 941.
SYN. Αφυκτος, απαραιτητος. δυσερος.

Δυσχειμερος, Δυσχιμος
Οι περὶ Δωδωνην δυσχειμερον οικι' εθεντο. Il. β. 750.

Εἰρξαι νεοσσὸν ὡς δρακοντα δυσχιμον. Aesc. S. T. 509.

SYN. Δυσχειμος, δυσχειμων, δυσχειμερινὸς, δυστεμφελος —λεος αλεος. αγριος.

Δυσχειρωμα

—Αντιπαλῳ Δυσχειρωμα δρακοντι. Soph. An. 126

Δυσχεραινω

Η δυσχερανανθ', ἢ κατοικτισαντά πως. Ib. Oed. C. 1347.

SYN. Ανιαω, προσισαμαι,—διαπορῦμαι.—βαρυνομαι —αγανακτεω, φθονεω.—μυσαττομαι. δυσοταθεω. μισεω. απειθεω. ὑπερηφανεω.

Δυσχερεια.

—Δυσχερεια μεν

—Πολλὴ τῦδε τῦ φορηματος. Ib. Ph. 479.

SYN. Δυσκολια, δυσεργια, δυσεςπια, κακοτροπια, χαλεποτης, α. ια.

Δυσχερής.

Μη τῷ θανόντι τῦτο δυσχερὲς ποιῶ. Ib. Aj. 1412.

SYN. Αλεγεινὸς, δεινὸς, δυσαναγωγος, δυσφορος, αχθεινος, δυσαντητος, αργαλεος. δυσηρης εργωδης.—δυσληπτος. απειθής.

Δυσχλαινα.

Δυσχλαινα τ' αμορφος—Eur. Hec. 239.

SYN. Δυσειμονια.

Δυσχορτος.

Δυσχορτυς οικυς ναιω. Eur. Iph. T. 219.

SYN. Δυσθαλὴς, ανδής.

Δυσωδὴς. Vid. Δυσοδμος.

Πῶς—νῦν ὑκ ειμί σοι

Χωλὸς, δυσωδης;—Soph. Ph. 1060.

Δυσωνυμος.

Πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσωνυμος αμφεκαλυψεν. Il. μ. 116.

SYN. Δυσποτμος, αποφημος, χαλεπὸς, κακωνυμος.

Δυσωρεω. Δυσωρεομαι

Ως δε κυνες περι μῆλα δυσωρησονται εν αὐλῇ. Il. κ. 183.

SYN. Δυσφυλακτεω.

Δυω, Δυομαι

Ει δε κ' ατερ δωρων πολεμον φθισηνορα δυνς. Il. ι. 600

—Νερτερα δυσων χθονι. Eur. Her. f. 335.

Αλλὰ κατὰ σταθμὸς δυεται—Il. ε. 140.

SYN. Κατερχομαι. κρυπτομαι. επιδυνω. ὑποδυνω.

Δυωδεκαβοιος

Τοῦδε δυωδεκαβοιον επὶ σφίσι τῖον Αχαιοί. Il. ψ 703.

EXP. Δωδεκα βοῶν αξιον:

ΔΩδεκακρυνος.

Δωδεκακρυνον σομα. Suid.

Δωδεκατος.

Δωδεκατος τ' αροτος. Soph. Tr. 838.

SYN. Δυωκαιδεκατος, δωδεκαριθμος:

Δωδων, Δωδωνη.

Ως τὴν παλαιὰν φηγὸν αυδῆσαί ποτε

Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειαδων εφη. Ib. 175.

Την αιπυνωτον αμφὶ Δωδωνην.—Aesc. Pr. 829.

Δωδωναῖος.

Ζεῦ ανα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναιων,

Δωδωνης μεδεων δυσχειμερυ—Il π. 233.

Δωμα, Δω, Poet. Vid. Δομος, μελαθρον

Τιπτε Θετι, τανυπεπλε, ικανεις ἡμετερον δῶ. Il. σ. 385.

—Θάλαμον, και δῶμα, και αυλήν. Il. ζ. 316.

EPITH. Αγλαὸν, αγακλυτον, κλυτὸν. αιπυδμητον, ὑψηλὸν, ευκτιτον. ευπηκτον, λιπαρὸν, κνισσῆεν, θεοτερπὲς, κραιομηκες, πολυκτεανον, πολυχρυσον, πολυσταφυλον, ολβιον, περικαλλὲς, ευυδρον, πυκινὸν, φιλον.

PHR. Αφνειον βιοτοιο.

Κηριδιον, μαλα καλὸν, επιπλειον βιοτοιο.

Ωςε γαρ ηελιυ αιγλη πελεν ηὲ σεληνης,

Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελαυ κυδαλιμοιο. Hom.

Διὸς Δω.

—Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ. Il. α. 426.

SYN. Ολυμπος, Ολυμπια δωματα.

Χρυσεα, μαρμαιροντα τε τευχαται, αφθιτα αιεί.

Χαλκῦ τε ςεροπὴν, και δωματα ηχηεντα,

Χρυσῦ τ', ηλεκτρυ τε, και αργυρυ, ηδ' ελεφαντος,

Ζηνός πυ τοιήδε γ' Ολυμπυ ενδοθεν αυλή. Hom.

Αΐδος Δῶ. Vid. Αΐδης.

Αλλ' αὔτως αλαλημαι αν ευρυπυλὲς Αΐδος δῶ. Il. ψ. 74.

Δωματιον.

Αιθέρα Διὸς δωματιον—Ar. R. 100.

SYN. Οικιδιον, οικαριον, οικισκη.

Δωματῖτις

—Δωματῖτιν ἑςιαν. Aesc. Ag. 977.

Δωμαω. Δωμαομαι. Vid. Δεμω.

Ου σῆμα δωμησαντες.—Lyc. 719.

—Εδωμήσαντο δε σῆμα. Orph. 568.

Δωρημα, Δωρεά, Δωτινη.

Στεργοι δε με σωφροσυνη

Δώρημα καλλισον θεῶν. Eur. M. 637.

Ουτος δ' εκεινυ τήνδε δωρεὰν εχων. Soph. Aj. 1051.

—Ηὲ και αλλως Δωης δωτινην—Od ι. 268.

Δῶρον.

—Θεαντι δε δῶρον εδωκεν. Il. ψ 745.

SYN.

SYN. Δομα, δοσις, δως, γερας, καρπωμα, χαρισμα, χαριςηριον. δαιος.
ΕΡΙΤΗ. Αγλαον, αγλαοτιμον, αρεςον, αμβροτον, αγανον, αγαυον, γαμηλιον, ερατον, ερικυδες, αρχεγονον, θνητον, θυμηρες, μελιηδες, μενοεικες, μειλιχον, κεφον, μεγαλαυχες, μεγαλωνυμον, κυδηεν, ξεινιον, καλλιμον, ολβιον, θεσπεσιον, περικαλλες, ποθητον, πολυλλιτον, πλανον, πανσικακον, τιμηεν, φαιδρον, φυσιζοον, φιλαγαθον, φιλιον, φιλοπαιγμον, φεραυγες. φερεσβιον, χαριεν, σπανιςον, χρυσοφαες. δυσδωρον.

Δωρεομαι.
Δωρεῖται Μορσων ταν αμνιδα—Theoc. 5. 139.
SYN. Δεξιοομαι. διδωμι. χαριζομαι. βραβευω, γεραιρω.

Δωρητος.
Δωρητοί τε πελοντο παραρρητοίτ' επεεσσι. Il. ι 522.
—Αρχῆς ἕνεκ', ἣν εμοὶ πολις
Δωρητον, ꞩκ αιτητον εισεχειρισε. Soph. Oed. T. 392.

EXP. Τοῖς δωροις πειθομενος.—ὁ δῶρα λαμβανων.—τὸ ὡς δῶρον διδομενον.

Δωρικος, Δωριος.
Δωρικάς τε τριγλυφας. Eur. Or. 1318.
—Και Δωριον ὕδωρ. Mosch. 3. 1.

Δωρίς.
—Και ωλετο Δωρὶς αοιδά. Ib. 12.

Δωροδοκεω.
Αιτεῖ, ταρατῆει, δωροδοκεῖ. Ar. Eq. 66.

Δωροδοκος.
Δωροδοκοισιν επ' ανθεσιν ἵζων. Ib 402.
SYN. Δεξιδωρος.

Δωροφαγος.
—Δωροφαγꞩς βασιλῆας. Hes. ε. 39.
SYN. Δωροβορος, δωροληπτης.

Δωροφορος.
—Ανδρες δωροφοροι. Pind.

Δωτειρα,
—Δικη δωτειρα δικαιων. Arat. Φ. 113.

Δωτηρ, Δωτωρ. Vid. Δοτηρ.
—Θεοὶ δωτῆρες εαων. Od. Θ. 325.
Ερμεια,—δᾶτορ εαων. Ib. 335.

EAГН; pro πηγὴ ab ἀγνυμι vel Ἀγω.
—Ως δη πολλὰ περι ῥοπαλ' αμφὶς εαγη. Il. λ. 558.
Νῦν δέ μοι εν χείρεσσ' εαγη ξιφος.—Il. γ. 367.
Εαδοτα pro ηδότα.—κ. λ.
—Τοῖσι δὲ πᾶσιν εαδοτα μυθον εειπεν. Il. ι. 173.
Εανὸς, (Adj.) ὡσεὶ ῥεανός. Sch.
Πεπλον μεν κατεχευεν εανὸν, πατρὸς επ' ουδει. Il. ε. 734.
—Εανῳ λιτὶ καλυψαν. Il. ψ. 254.
Λῖτι καλυψαμενη εανῷ—Orph. 875.
SYN. Ισχυρος, τρυφερός. χαῦνος, ευρὺς, πλατὺς, αβροχιτων. αποικιλος. λεπτὸς, λεπταλέος, ἁπαλός.
Εανὸς, Poet. Εἰανός. (Subst.)
Χερσὶ δὲ νεκταρεου εανου ετιναξε λαβουσα. Il. γ. 385.
Ειανου απτομενη—Il. π. 9.
SYN. Πεπλον, αμπεχονη, εσθος, ἱματιον.
EPITH. Αμβροσιος, αργης. φαεινὸς, βαθυκολπος, λεπταλέος, ευωδης, πολυκμητος.
Εαρ, Poet. Εἶαρ, Ἦρ.
—Εαρος δ' επιγιγνεται ὡρη Il. ζ. 148.
—Ειαρι πρωτῳ. Theoc. 12. 30.
Ηρος εν ὥρα χαιρων—Ar. N. 1004.
EPITH. Ανθεμόεν, αιόλον, ἡμεροθαλὲς, ἡδὺ, ἐρσῆεν, δροσερὸν, γλυκερὸν, ευκραὲς, ευτροφον, λευκὸν, καρὸν, πολυδενδρεον, πολυανθὲς, πολιὸν, στεφανηφόρον, ὑγρόν.
Ειαρι χρυσεῳ, χρυσεων νεφεων ελατῆρι
Οππότε γαῖα βροτοισι φυτηκομεουσι γεγηθεν.
Οππότε και καλυκεσσι, και ανθεσιν ἁμματα λυει.
—Γλαγοεντος εν ειαρος ὡρῃ. Opp.
—Φοινικανθεμου ἦρος ακμα. Pind.
Χειματος ηνεμοεντος απ' αιθέρος οιχομενοιο,
Πορφυρεη μειδησε φερανθέος ειαρος ὡρη.
Γαῖα δε κυανεη χλοερὴν εσσατο ποιην,
Και φυτα θηλησαντα νεοις εκομησε πετηλοις
Οι δ' ἁπαλην πινοντες αεξιφυτου δροσον ηους
Λειμῶνες γελοωσιν ανοιγομενοιο ροδοιο. κ. λ. Ep. l. 1. ult.
Η δη μεν Ζεφυροισι μεμυκότα κολπον ανοιγει
Ειαρος ευλειμωνος θελξινοοιο χαρις.
—Ηρος πολυανθεμος ὡρη. Ep.
Ιδε, πῶς εαρος φανέντος
Χαρίτες ῥοδα βρυουσιν. κ. λ. Anac. 37.
—Παντ' ειαρος αδέα βλαστει. Bion.
Εαρ, Poet. Ειαρ.
—Το δ' εκ μελαν ειαρ εδαπτεν. Call. Fr.
—Η ορχάδος ειαρ ελαιας. Nic.
SYN. Αιμα.—λῖπος.

Εαρινὸς, Poet. Ειαρινὸς; Ηρινος.
Επ' ανθεσιν ειαρινοῖσιν Il. β. 89.
Ως' ανεμος νεφελας αιψα διεσκεδασεν
Ηρινος,—Solon. 1. 19.
SYN. Εαρτερος, ηρινὸς, ηερινος.
Ειαροτερπής. Vid. Νυμφαι.
Εαροτροφής.
Λειμωνων εαροτροφεων επιπλεσκε πετηλα. Mosc. 2. 67.
Εαυτός.
Ειπὲ, τι παγχαλεπὸν πελέται; το γνῶναι ἑαυτόν.
Ειπέ, τι ῥηΐδιον; μωμεῖσθαι πραγματα αλλων.
Εαω.
—Αλλά μ' εᾶσαι. Il. δ. 42.
Ουκ εαα Κρονιδης—Il. θ. 414.
—Μιν εγὼ πολεμιζειν ουκ ειασκεν. Il. ε. 802.
SYN. Συγχωρεω, εγχωρεω, αφιημι.—εφιημι, παριημι, ανατιθημι, επιτρεπω. διδωμι—παραπεμπω—αναπαυομαι, αποτατομαι, διαγγελλω.

E B

ΕΒΔΟΜΑΓΕΤΗΣ.
Τας δ' ἑβδομας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγετας
Αναξ Απολλων ειλετο. Aesc. S. T. 806.
Εβδομάκις
Εβδομάκις περὶ Δῆλον. Call. 4. 251.
Εβδομάς
Επτὰ δε νῦν και γλῶσσαν εν ἑβδομάσι μεγ' αριστος (al. ενὶ εβδομαδεσσιν αριστος.) Solon. 11.
Εβδοματος,
Εν τῇ δ' ἑβδοματῃ ῥινῷ σχετο—Il. η. 248.
Εβδομος.
—Εγὼ δέ τοι ἑβδομός ειμι. Il. ω. 399.
—Και ἑβδομη, ἱερὸν ἦμαρ Hes. ε. 768.
Εβενος. Εβελος
Ω Εβενος. ὢ χρυσὸς—Theoc. 15. 123.
Εβραιοι.
Ηξει πορθησον λαῶν γενος ακριτα φῦλα,
Εβραιων εθνος—Sibyl. l. 8.
Μοῦνοι Χαλδαῖοι σοφιαν λαχον, ηδ' αρ' Εβραῖοι
Αυτογενεθλον ανακτα σεβιζομενοι θεὸν ἁγνῶς
Apoll. ap. Euseb.
SYN. Ιουδαῖος, Ισακίδαι, Αβραμῖται, Σολυμηῖοι.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Αναιδέες, αινομανεῖς, οφεωδηκτοι. —πιςοὶ, εκλεκτοί.

Εϐρος. Nom. Fl.

Εϐρον παρ' ποταμὸν τετραμμένος —Theoc. 7. 112.

ΕΡΙΤΗ. Θρηΐκιος, αργυρορρυτης.

Ε Γ

Εγγαςριμυθος.

—Μωρῶν απατας εγγαςριμυθων. Sib. l. 3.

SYN. Εγγαςριτης, εγγαςριμαντις, ςερνομαντις.

Εγγεινομαι. Poet.

Ευλὰς εγγειναντα—Il. τ. 26.

SYN. Εγγενναω.—εγγιγνομαι.

Εγγειος.

Οδὸν περασας ὥσπερ εγγειον δρομον. Suid.

SYN. Γαιηΐος, εγγαιος, εγγεος.

Εγγελαςης. Vid. Γελαςής.

Ουκ εγγελαςὴς των ὁμιλοντων—Eur. Hipp. 1000.

Εγγελαω

—Εγγελῶτα τοῖς ποικμενοις. Soph. El. 279.

—Καθ' ἡμῶν εγγελᾶν αβρυνεται. Ib. Oed. C. 1404.

SYN. Επιγελαω, επεγγελαω, καταγελαω.

Εγγενετης, Εγγενής.

Δαιμοσιν εγγενεταις—Ap. 4. 1549.

Ιω πονος εγγενής. Aesc. Ch. 464.

—Εγγενὲς αἷμα. Sibyl. l. 3.

SYN. Αυθιγενὴς, επιγενὴς, συγγενὴς, ὁμαιμος.

Εγγενῶς.

—Ειπερ εγγενῶς ετι—Soph. Oed. T. 1248.

SYN. Γνησιως.

Εγγονος.

—Τα φιλτατ' εγγονοιν εμοῖν. Ib. 1485.

SYN. Επιγονος, αμναμος.

Εγγλωττογαςωρ.

—Πανεργον εγγλωττογαςορων γενος. Ar. Av. 1696.

Εγγλωττοτυπεω.

Και νικησας ἡμῖν μεγαλως

Εγγλωττοτυπεῖν παρεδωκας. Ib. Eq. 779.

SYN. Σεμνολογεω, μεγαληγορεω.

Εγγραφω, Εγγραφομαι

Ην εγγραφε σὺ μνημοσιν δελτοις φρενῶν. Aesc. Pr. 788.

SYN. Προσεγγραφω, παρεγγραφω, επιγραφω. προσγραφω, γραφω.—εγγλυφω.—προσαπτω,

εγκατατασσω, ανατιθημι, προστιθημι. εγκολαπτω, επιχαραττω.

Εγγυαλιζω

—Τότε τοι κρατος εγγυαλιξει. Il. λ. 207.

SYN. Εγχειριζω, διδωμι, παρεχω, χαριζομαι.

Εγγυαω, Εγγυαομαι.

Αλλ' αγε μέν τοι, νη Δί', εγγυᾷς σύ μοι—Ar. Pl. 1203.

—Εγγυασομαι μη—Pind. Ol. 11.

SYN. Ανεγγυαω, παρεγγυαομαι, αναδεχομαι εκδιδωμι, μνηςευομαι, αντιφωνεω. ασφαλιζομαι.—γενναω.

Εγγυη.

Δειλαί τοι δειλῶν γε και εγγυαὶ εγγυαασθαι. Od. θ. 350.

Εγγυην φευγειν δε. Θαλης Μιλησιος ηυδα. Ep. l. 3.

SYN. Εγγυησις, διεγγυησις, εξεγγυησις, εξεγγυημα, ὁμολογια αναδοχή.

Εγγυητής.

Αλλ' εγγυητάς σοι καταςησω δυο

Αξιοχρεως. Ar. Ecc. 1056.

SYN. Εγγυος, ὑπεγγυος, αναδοχεὺς, αναδοχος.

Εγγύθεν, Εγγύθι, Εγγύς.

—Εγγύθεν ελθών. Il. ε. 72.

—Εγγύθι ταφρου. Il. η. 341.

Και ρ' εγγὺς ςητην—Il. γ. 344.

SYN. Παρεγγυς, συνεγγυς, ενεγγυς, πλησίον, παραπλησίον, συςαδὴν, συςαδὸν, ὁμοῦ, ὁμοσε, πελας, σχεδόν. αγχι, αγχόθι. εμπελαδὸν, εμπλην.

Εγειρω.

—Ον Αργυροτοξος εγειρεν. Il. ε. 517.

SYN. Ανεγειρω, διεγειρω, επεγειρω, εκζωπυρεω, διασπευδω, επισπερχω, παροξυνω, εποτρυνω, παρορμαω, παρακελευομαι, εγκελευω, συντεινω, κινεω, ορινω, ορνυμι, ανορνυμι, ορω, ανορω, εκριπιζω. κατασκευαζω.—ζωγρεω. ανιςημι.

Εγερσιμος.

—Γλυκερὸν και εγερσιμον ὑπνον. Theoc. 24. 7.

Εγερτί.

Φερεῖν εγερτί. Eur. Rh. 524.

Εγκαθαρμοζω.

Εγκαθαρμοσαι λαϐοντας

Τετονὶ τον αυχένα. Ar. L. 684.

SYN. Αρμοζω τετραγωνιζω.

Εγκαθεζομαι, Εγκαθημαι, Εγκαθιζω—ομαι.

Μηδ' ακων εγκαθεδεῖται. Ib. R. 1571.

Εν ταῖς γυναιξὶν εγκαθεζομενος λαθρα. Ib. Th. 191.

—Κρυπτὸς

—Κ... ἐγκαθημενος. Ib 607.
—Θρονος, ῳ ποτε Κρηθειδας
Εγκαθιζων —Pind. P. 4
Ην δ' εγκαθιζωμεσθα προτεραι.—Ar. Ec. 98
—Ναον Κυπριδος Εγκαθισατο. Eur. Hip. 31.
SYN. Επικαθημαι, επικαθιζω, εφεζομαι, εφημαι, ενημαι, ενεδριαζω, ενιδρυομαι, ενιδρυνω, ενθακεω, ... εγκρυπτομαι. εκγαθιζω.
Εγκαθευδω.
Ουκ ετ' εργον εγκαθευδειν,—Ar. L. 615.
SYN. Επικαθευδω, εγκοιμαομαι, επικοιμαομαι, επευναζομαι, ραδιουργω, καταρραθυμεμαι, καταδαρθω. εγκαταδαρθανω, ενευδω, ενυκνωσσω.
Εγκαθιζαω
Ως εγκαθηβαν πολλ' εχεις ευδαιμονα. Eur. Hip. 1096.
SYN. Εννεαζομαι. ηβαω.
Εγκαθιστημι
Ακη βροτοις θεων εγκαταστησαι τινα. Ib. Andr. 269
SYN. Διατιθημι, καθιστημι, παρεντιθημι, ενιημι.
Εγκαθοραω. Vid. Καθοραω.
Χαιρεσ'—εγκαθορα πολιν. Anac. 59. 6.
Εγκαθυβριζω
—Ταις σαις εγκαθυβριζειν τρυφαις. Eur. Tro. 997.
SYN. Γαυροω, θρασυνομαι, υπερφρονεω.
Εγκαλεω.
Εγκαλων δε μοι Φονους πατρωους. Soph. El. 780.
SYN. Δικαζομαι, κλητευω, προσεγκαλεω, επικαλεω, αιτιαομαι, επαιτιαομαι, κατηγορεω, ενδεικνυμαι. ενιπτω.—εγκλησιν, καταδικην, εισαγω.
Εγκαλυπτω.
Ος εγκεκαλυφθαι φης. Ar Pl. 714.
SYN. Επικαλυπτω, κατακαλυπτω, εγκρυπτω, εμπυκαζω.—εγκαλυπτομαι, διατρεπομαι αισχυνομαι.
Εγκαναχεω,
—Ο δ' εγκαναχησατο κοχλῳ. Theoc. 9. 27.
(—Ακρατον εγκαναξον μοι πολυν. Ar. Eq. 105.)
SYN. Ενηχεω, επηχεω, κατηχεω. (—εγχεω, ενσειω. εκπινω. εκφορεω)
Εγκαπτω.
Σιγωμεν εγκαψαντες αιθερα γναθοις. Eur. Cyc. 625.
Ολην ενεκαψε.—Ar. Pa. 7
SYN. Αποχναυω, δαρδαπτω, περιδαρδαπτομαι, κατατρωγω, ανακαπτω, επεγκαπτω.

Εγκαρπος.
—Τελη τ' εγκαρπα Κηναιῳ Διι. Soph. Tr. 242.
SYN. Εγκαρπης, ευκαρπος, πολυκαρπος, επικαρπιος.
Εγκαρτερεω.
Εγκαρτερειν δη θανατον —Eur. Andr. 261.
SYN. Διακαρτερεω, καρτερεω, εμμενω, αναμενω.
Εγκατα τα.
—Και εγκατα παντα λαφυσσει. Il. λ. 176.
SYN. Εντερα, ενδινα, εντοσθια, εντοσθιδια, εγκοιλια, σπλαγχνα, νηδυια.
Εγκαταζευγνυμι.
—Νεας Ελλας νεεσσιν εγκαταζευξας τροποις. Soph. Aj 747
SYN. Συναρμοζω, συντιθημι.
Εγκατακειμαι.
—Κλισμῳ βασιληιῳ εγκατακεισθαι. Theog. 1191.
SYN. Ανακειμαι. εγκαθημαι, πρεσιζανω.
Εγκατακλειστος. Vid. Εγκλειω
—Νιν εγκατακλειστον δομοις. Eur. Dan. 39.
Εγκατακλινω—ομαι.
Ωσπερ Σισυραν εγκατακλιθηναι μαλθακην. Ar. Av. 122.
SYN. Κατακλινω, εγκλινω.—ανακλινομαι.
Εγκατακρεω.
Θρασει δ' εγκατακρεων—Ib. R. 334.
SYN. Κατακρεω, ανακρεω, εγκρεω.
Εγκατακρυπτω.
Κυδος μαρανθεν εγκατακρυψεις ζοφῳ. Lyc. 1231.
SYN. Αποκρυπτω, εγκρυπτω, κατακρυπτω.
Εγκαταλεγω.
—Τα μοι θεος εγκαταλεξε. Sibyl. I. 3.
SYN. Ενδιδασκω, εγκαταλογιζομαι, εξαριθμεω, καταλεγω, ανακρινω, εξεταζω, προσαγομαι. εγκατοικοδομεω.
Εγκαταλειπω.
—Ετερον παιδ' εγκαταλειπων. Hes. ε. 376.
SYN. Απολειπω, εγκαταλιμπανω.
Εγκαταμιγνυμι.
—Και τουτους εγκαταμιξας. Ar. L. 581.
SYN. Αναμιγνυμι, διαμιγνυμι, εντιθημι, εγκατατιθημι. εγκεραννυμι.
Εγκατανaω.
Ουρανῳ εγκατενασσεν εφεστιον αθανατοισι. Ap. 3. 116.
SYN. Καιαναω, κατοικιζω, εγκατοικιζω.
Εγκαταπηγνυμι.
—Ξιφος—Κουλεῳ εγκατεπηξα.—Od. λ. 96.
SYN. Καταπηγνυμι, εμπηγνυμι, εντιθημι.

Εγκατα-

Εγκαταραπ]ω.
Μηρῳ εγκατεραψας Βακχον—Orph. H.
SYN. Εῤῥαπ]ω, επιῤῥαπ]ω, καταῤῥαπ]ω.
Εγκατασκηπ]ω.
—Εγκατασκηψον βελος. Soph. Tr. 1103.
SYN. Ενσκηπ]ω, εισβαλλω.—λεηλατεω.
Εγκατατιθημι.
—Σῳ εγκατθετο κολπῳ. Il. ξ. 223.
SYN. Κατατιθημι, εντιθημι, ανατιθημι, εγκρυπ]ω, εγκαταμιγνυμι, εγκαταπηγνυμι.
Εγκατιλλωπ]ω.
—Ὑμῖν εγκατιλλωψας μεγα. Aesc. Eum. 113.
SYN. Χλευαζω, κατιλλωπ]ω, εγκαταμυκ]ηριζω.
Εγκατοικεω. Vid. Ενοικεω.
Εξ ὧν κενοῖσιν εγκατοικησεις δομοις. Eur. Fr.
Εγκατοικιζω.
Πατρῷ' αγαλματ' εγκατοικιεῖ θεῶν. Lyc. 1262.
SYN. Εγκαταναω, ενοικιζω.
Εγκαφος.
Ου γαρ λελειπ]αι τῶν εμῶν ουδ' εγκαφος. Suid.
EXP. Τὸ ελαχιστον.
SYN. Πυρνος, ψωμιον, ψωμός.—σομιον.
Εγκειμαι.
—Επεὶ ουκ εγκεισεαι αυτοῖς. Il. χ. 513.
SYN. Εγκαταιειμαι, επικειμαι, εγκελλω, ενισαμαι. εφισαμαι, παρισαμαι, ενεχομαι, επερχομαι, εγγιζω, εγκλινω—ασχολεομαι.
Εγκελαδος, Nom. pr.
Εγκελαδόν τ' επεδησας.—Hom. B. 275.
Επ' Εγκελαδου δε καρηνῳ
Ηέρα θερμαινων ελελιζετο πυρσὸς αλητης'
Αλλά μιν ουκ εδαμασσε—κ. λ. Nonn. 1. 48.
Εγκελευω, Εγκελευομαι.
—Μηδὲν εγκελευσ' αγαν. Aesc. Pr. 73.
SYN. Επεγκελευω, κελευω, επικελευω, παρακελευω, προσασσω.—εγειρω, παρακαλεω.
Εγκεντρίς.
—Δεδοικα τας εγκεντρίδας. Ar. V. 425.
SYN. Κεντρον, ογκος, πλῆκτρον, ἧλος, σκολοψ, μυωψ, καρφίον, γραφεῖον.—ακανθα.
Εγκεραννυμι, Εγκεραννυω.
Οινόν τ' εγκερασασα πιεῖν.—Il. θ. 189.
Τρεῖς γαρ μονους κρατῆρας εγκεραννυω
Τοῖς ευ φρονοῦσι. Sent. Eub.
SYN. Εγκατακεραννυω, εγκυκαω, έγχεω, εγκαταμιγνυμι, αναταρασσω.
Εγκερτομεω.
—Και ματην εγκερτομῶν. Eur. I. A. 1006.
SYN. Κερτομεω, αποσκωπ]ω, εμπαιζω.
Εγκεφαλος.
—Βελος δ' εις εγκεφαλον δῦ. Il. θ. 85.
SYN. Εγκαρ. εγκαρος, ακαρός. μυελός.

Εγκιθαριζω.
—Μεσῳ ηματι εγκιθαριζεν. Hom. M. 17.
SYN. Κιθαριζω, φορμιζω.
Εγκιλικιζω.
Αεὶ ποθ' ἡμῖν εγκιλικιζουσιν οι θεοί. Suid.
SYN. Κακοποιῶ, κακοηθευομαι.
Εγκλειω. Ενικλειω.
—Ει μη γλῶσσαν εγκλεισοι φοβος. Soph. An. 511.
Λιμῷ μιν κεῖν' ἦμαρ ενικλεισαντες εχουσιν. Ap. 2. 1031.
SYN. Αποκλειω, διακλειω, κατακλειω, εγκατακλειω, περικλειω, εγλαθειργω.
Εγκινεω.
Ανήρ τις ἡμῖν εστιν εγκινουμενος. Ar. Fr.
SYN. Ταρασσω, εμποδιζω.
Εγκιρνημι, Εγκιρναω.
Εγκιρνατω τίς μιν. γλυκὺν
Κωμου προφαταν. Pind. Nem. 2.
SYN. Συγκιρναω, αρμοζω, ρυθμιζω, εγκεραννυω.
Εγκλημα.
Εγκλημα μικρὸν αιτιαν θ' ετοιμασας. Soph. Tr. 365.
SYN. Εγκλησις, επικλημα, εισηγορια, επηγορια, κατηγορια, απαγωγὴ, εναγωγη, ενδειξις, ὑποκρισις, επιβολη, εισαγγελια, κατεγγελια, γραφὴ, αιτιαμα, αιτιασις, μεμψις, καταμεμψις, προκλησις, εξαιτησις. πλαῖσμα.
Εγκληρος.
—Ουθ' ὑμεναίων Εγκληρον—Ib. An. 825.
Τοις ισοθεοις εγκληρα λαχειν. Ib. 848.
—Πῖαρ εγκληρον χθονός. Lyc. 1060.
SYN. Μετοχος—κοινὸς, ὁμοιος.—διαδεκ]ωρ. επικληρος, πλουσιος.
Εγκλιδόν.
Εγκλιδὸν εζομενη—Hom. XXII. 3.
Εγκλινω, Εγκλινομαι.
Εγκλινων δ' εκυλινδε—Hom. V. 119.
—Επεὶ πονος ὑμμι μαλιστα
Τρωων και Λυκιων εγκεκλιται—Il. ζ. 78.
SYN. Εγκατακλινω, επικλινω, παρακατακλινω, παρακλινω, ὑποκλινω, επιῤῥεπω, εναγκωνιζω. εγκειμαι, επικειμαι, επερειδομαι, εγκυπ]ω, επικυπ]ω, προκυπ]ω—νευω.
Εγκοιμαομαι. Vid. Εγκαθευδω.
Δοραῖς δε μηλων τυμβος εγκοιμωμενοις
Χρήσει καθ' ὑπνον πᾶσι νημερτῆ φατιν. Lyc. 1050.
Εγκοισυροῦμαι.
Σεμνὴν, τρυφῶσαν, εγκεκοισυρωμενην. Ar. N. 48.
SYN. Αβρυνομαι. περισσῶς κοσμεομαι.

Εγκολαβιζω. Εγκολαβεω.
—αυτὸν ενεκολαβησας. Ib Eq. 263.
SYN. Καταπινω. προσκρουω.

Εγκομβοω.
—Την επωμίδα
Πτυξας διπλῶς ανωθεν ενεκομβωσαμην. Apoll.
SYN. Ενδεω. ενειλεω.—ϛολιζομαι.

Εγκονεω.
—Εϛορεσαν δοιω λεχε᾽ εγκονεουσαι. Il. ω. 648.
SYN. Κατεγκονεω, ενεργεω. σπευδω, κατασπευδω, επειγομαι, κατεπειγομαι, ταχυνω, επιταχυνω, ωκυνω.

Εγκονητί.
Και—Θετιν κατεμαρψεν εγκονητί. Pind. N. 3.
SYN. Μογερῶς, επιπονως, μοχθηρῶς, επωδυνως. ταχεως.

Εγκορδυλεω.
Εν πεντε σισυραις εγκεκορδυλημένος. Ar. N. 10.
SYN. Εγκρυπτω, εντυλιττω, ενειλεω.

Εγκορυπτω. Εγκορυπτομαι.
Πληγὴν αθαμβὴς κριος εγκορυψεται. Lyc. 558.
SYN. Καλυπτω.—εντεινω.

Εγκοσμεω
Εγκοσμεῖτε τὰ τευχεα—Od. ο. 218.
SYN. Διακοσμεω, κατακοσμεω, διαταττω, διαϛοιχιζω, ευθετιζω, ευτρεπιζω.

Εγκοτεω.
—Τοῖς κλαιοῦσί τ᾽ εγκοτεῖν. Aesc. Ch 39.
SYN. Αγανακτεω.

Εγκοτος.
Εγκοτον ϛυγος. Ib. 391.
SYN. Επικοτος, οργίλος, εχθρὸς, ενδιαθετος.

Εγκουράς.
Αμφιβάλλει εγκουράδι. Aesc. Fr.

Εγκραζω. Vid. Ανακραζω.
Ου γαρ αν τουτουί
Ενεκραγες ἡμῖν ουδὲν ηδικημενη. Ar. Pl. 428.

Εγκρατεια.
Υπερ εγκρατειας τοῖς νοσοῦσιν εὖ σφοδρα
Παντες λαλοῦσιν—Philem. 11.
SYN. Επικρατεια, σαοφροσυνη, σωφροσυνη, ασκησις, μετριοτης, συμμετρια, αποχὴ, αποσχεσις.

Εγκρατεως.
Ηγχον δ᾽ εγκρατεως.—Theoc. 25. 266.
SYN. Εγκρατεῖς, ἶφι, κρατερᾶς. καθεκτῶς, σωφρονως.

Εγκρατὴς.
—Ναὸς ἐϛιν εγκρατὴς—Soph. An. 726.
Ει δ᾽ εγκρατεὶς φευγουσιν—Ib. Oed. C. 10.
SYN. Επικρατὴς κραταιὸς. επισχὼν, εποχος, επιτυχὴς. επιβολος.—σωφρων.

Εγκροτεω.
Αειδον δ᾽ αρα πᾶσαι ες ἓν μελος εγκροτεοισαι
Ποσσὶ περιπλεκτοις.—Theoc. 18. 7.
SYN. Ανακροτεω, εγκρουω. προσκρουω.

Εγκρουω.
—Εγκρουων—και παιζων. Ar. R. 377.
EXP. Βαινων ευρυθμως
SYN. Εγκατακρουω, εκβαλλω. εγκαταπηγνυμι.

Εγκρυπτω.
—Δαλον σποδιῇ ενεκρυψε μελαινῃ. Od. ε. 488.
SYN. Εγκαλυπτω, επικαλυπτω, συγκαλυπτω, αποκρυπτω, επερεφω.

Εγκρυφιαζω.
—Ελεληθεις εγκρυφιαζων. Ar. Eq. 819.
SYN. Εμφωλευω, αποκρυπτω.

Εγκυκαω, Εγκυκαομαι. Vid. Εγκεραννυμι.
—Εγκυκῶσαν αλφιτῳ θρονα. Lyc. 674.
Τα πραγματ᾽ εγκυκᾶσθαι. Ar. A. 937.

Εγκυκλεω
Αλλ᾽ εγκυκλοῦντ᾽ οφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών. Eur I. T. 76
—Ουκ οἶδ᾽ ὅποι εγκεκυκλῆσαι. Ar. V. 697.
SYN. Αναϛρεφω. μεταβαλλω.

Εγκυκλον.
(Εἶδος γυναικειου φορηματος)
Φερ᾽ εγκυκλον. Ib. Th. 268.

Εγκυκλοω.
—Ωσπερ φωνή με τίς εγκεκυκλωται. Ib.V. 394.
SYN. Κυκλοω, περιαγω, κατακυκλοω, περικλειω.

Εγκυμων.
Μηδέ τις ἢ αλοχῳ εγκυμονι χεῖρα βαληται. Phocyl. 174.
SYN. Εγκυος, κυῶν, εγκυμονεων, κυοφορος, κυμάς.—πλεος, αναμεϛος.—γονιμος, εγκαρπος.—εμβριθὴς.—εντοκος.

Εγκυπτω.
Εβλεψεν οὖν ταυρηδὸν εγκυψας κατω. Ar. R. 816.
SYN. Επικυπτω, κατακυπτω. καταβλεπω.

Εγκυρω, Εγκυρεω.
—Πυκινῆς ενεκυρσε φαλαγξι. Il. ν. 145.
SYN. Εντυγχανω, περιτυγχανω, εμπιπτω, προσπιπτω, επιδιδρασκω, επιτρεχω, κυρεω.

Εγκυτι.
—Το δ᾽ εγκυτι τεκνον εκερσω. Call. Suid.
SYN. Εγγυς, εν χρῷ, εν χρωτί.

Εγκωμιον. Vid. Αἶνος.
Υπερ σεαυτοῦ μη φρασης εγκωμια. Sent.

Εγρεμαχης
—Τον εγρεμαχαν Θησέα. Soph. Oed. C. 1109.

SYN.

SYN. Εγρεμαχος, εγρεσιμαχος, αρηϊος, μενεπτολεμος.

Εγρεσικωμος. Vid. Βακχος.

Εγρηγορεω, Εγρησσω.

Κειτ' εγρηγορεων.—Od. υ. 6.

Τιπτ' αυτ' εγρησσεις—Ib. 33.

SYN. Γρηγορεω, αγρυπνεω, διαγρυπνεω, νηφω.

PHR. Ου κνεφας ηδυμος υπνος αναιδεε δαμναται οσσε. Ap.

Εχειν αγρυπνον οπωπην. Apollin.

Εγρηγορος

Εγρηγορος φρουρημα γης καθισαμαι. Aesc. Eum. 709.

SYN. Ευγρηγορος, ακοιμητος, αγρυπνος, νηφαλεος.

Εγρηγορτι.

Αλλ' εγρηγορτι συν τευχεσιν ειατο παντες. Il. κ 182

SYN. Εγρηγορως, εγρηγωροτως.

Εγρομαι.

Εγρετο δ' εξ υπνου—Il. β. 41.

SYN. Εξεγρομαι, επεγρομαι, ανισαμαι, ανεγειρομαι, διεγειρομαι, εξανισαμαι.

PHR. Οφθαλμοις ληθαιον αμεργομενος πτερον υπνου. Nonn.

Υπνον απ' οφθαλμων βαλλειν. Apoll.

—Εμε δε γλυκυς υπνος ανηκεν. Hom.

Εγχαινω, Εγχασκω.

—Μη γαρ εγχαινη ποτε. Ar. A. 220.

—Μη τουτους εγχασκειν σοι σομφαζοντας. Ib. V. 721.

SYN. Καταγελαω.—αναχαινω, αμφιχαινω.

Εγχεζω.

Ποππυζουσι, καγκεχοδασι με—Ar. V. 624.

SYN. Χεζω, επιχεζω, αποπατεω.

Εγχεια.

Σειοντ' εγχειας—Il. γ. 345.

Εγχειη δ' εκεκαστο—Il. β. 530.

SYN. Δορυ, εγχος.—ευτοξια.

EPITH. Αμαιμακετος, ευηκης, μακρα, ταμεσιχρους, χαλκηρης.

Εγχειβρομος

—Κορα τ' εγχειβρομω.—Pind. Ol. 7.

Εγχεικεραυνος.

—Ζηνος εγχεικεραυνου παις. Ib. 8.

Εγχειρεω

Αλλ' εγχειρει τον πρεσβυτην—Ar. N. 476.

SYN. Επιχειρεω, επαποδυομαι. εφισαμαι, επερχομαι, μεταχειριζω, αντιλαμβανομαι, αναιρεομαι. τολμαω.

Εγχειρημα.

—Μωρον εστι τ' εγχειρημα σου. Soph. Oed. T. 548.

Ε Γ

SYN. Επιχειρημα, επιβολη, εισβολη, εμβολη, προβολη, ορμημα, μηχαρ, μηχανη, μηχανημα, επιθεσις, επιλευσις, φιλοτιμημα, χειρισμος. εγχειρησις, επιχειρησις, επιτηδευμα, τολμημα, πειρα.—εκδοσις. αρχη.

Εγχειρητης.

Καινων εργων τ' εγχειρητης. Ar. Av. 258.

SYN. Αιτιος, εγχειριτης.

Εγχειριδιος.

Συν τοις δ' ικετων εγχειριδιοις Ιεροστεπτοισι κλαδοισι. Aesch. Supp. 22.

Εγχελειος.

Οπτατε τα 'γχελεια. Ar. A 1042.

Εγχελυς.

Τον μεν αρ' εγχελυες τε και ιχθυες αμφεπενοντο. Il. φ. 203.

SYN. Εγχελις, εγχελιον.

—Εγχελυας, σκολιην ωδινα ρεεθρων. Nonn.

Εγχεσιμορος, Εγχεσιμωρος, Εγχεσπαλος.

—Και εγχεσιμοροις Αιθιοπεσσι. Pind. Nem. 3.

—Και Αρκαδες εγχεσιμωροι. Il. η. 134.

—Εγχεσπαλοι ανδρες εασιν Il, β. 131.

SYN. Εγχεσιπαλλος, εγχειμαργος, εγχεσιμαργος, αρηιος, δουρικλυτος, δορυπαλος, αιχμαχος. πολεμικος.

Εγχεω.

—Εν δ' οινον εχευε. Od. γ. 4.

Τον το πιειν εγχουντα—Theoc. 10. 53.

Εγχει δη σπονδην.—Ar. Pa. 1102.

SYN. Επεγχεω, εγχυω, εισχεω, επισχεω, καταχεω. αποβρεχω, επιβρεχω, εγχυματιζω, εμβαλλω.—κιρναω.—απαρχομαι.

Εγχλαινοω.

Εσθητα προσροπαιον εγχλαινουμενος. Lyc. 974.

Εγχος.

—Ειλετο δ' αλκιμον εγχος Il. γ. 338.

SYN. Εγχεια, δορυ.—ξιφος.

EPITH. Αγαστονον, αμαιμακετον, αμειλιχον, αμφιγυον, ανεμοτρεφες, αρηιον, ακαμπες, βριθυ, δηιον, δεινον, δεκαπηχυ, δολιχον, δολιχοσκιον, εκηβολος, ζακοτον, θοον, θηριον, λοιγιον, μακρον, μειλινον, καλλινικον, οξυοεν, οκρυοεν, οβριμον, ομβριμον, πελωριον, περιμηκετον, πανοψιον, σπερχνον, σαδαιον, σιβαρον, φοινικοσολον, χαλκεον—γαμβροκτονον. θερμον, ναυμαχον, παχυηεν, τηλεπορον, τηλεβολον, ταναυφυλλον, λαοσσοον.

Εγχος εχ' ενδεκαπηχυ· παροιθε δε λαμπετο δουρος Αιχμη χαλκειη, περι δε χρυσεος θεε πορκης. Hom.

Metaph. Ουδ' ενι φροντιδος εγχος Ωι τις αλεξεται. Soph. Oed. T. 178

Εγχριμπ]ω, Εγχριπ]ω.
Τῷ συ μαλ' εγχριμ·ψας —Il. ψ. 334.
Ασπίδα εγχριμφθεὶς. Il. η. 272.
—Αλλὰ ζωὸν ενιχριμφθε τα πυλῃσιν. Il. ρ. 405.
SYN. Χριμπ]ω, εμπελαζω, προσπελαζω, προσεγγιζω. προσριδω —επερειδομαι.—αφικνεομαι —εμπιπ]ω. ψαυω.
Εγχριστος.
—Φαρμακον—ετ' εγχριστον—ετ' επιπαστον. Theo. 11. 2.
SYN. Επιχριστος. καταχριστος.
Εγχριω.
Ψευδηγοροις φυμαισιν εγχριστους επη. Lyc. 1455.
SYN. Επιχριω, εγχρωω, εγχρωννυω, διαχριω, καταχριω, εναλειφω, επαλειφω, εμπλατ]ω,—εγκεντριζω τυπ]ω.
Εγχυλος.
Εγχυλα δ' ατρέμα και δροσωδη την σχεσιν. Alex. apud. Athen.
Εγχυτριζω.
—Ον ὅτως αισχυνεῖς, εγχυτριεῖς. Ar. V. 288.
SYN. Φονευω, αποκ]ενω. βλαπ]ω.
Εγχωριος. Εγχωρος.
Ει γάρ τοι και χρῆμ' εγχωριον αλλο γενηται. Hes. ε 342.
Νομοις ἕπεσθαι τοῖσιν εγχωροις καλὸν. Sent.
SYN. Επιχωριος, ενεσιος, οικεῖος, πατριος. εντοπιος. εθαγενης.

Ε Δ

ΕΔΑΝΟΣ.
—Ελαιῳ—Αμβροσιῳ, εδανῷ. Il. ξ. 172.
SYN. Ηδὺς, γλυκὺς, ἱμεροεις, μειλιχος.—ευωδης. ευοσμος.—βρωσιμος.
Εδαρ, Ειδαρ.
Ουδὲ θ' αλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ εδεσι. Od. λ. 122.
SYN. Εδεσμα, βρῶμα, βρῶσις, βορὰ, βοσις. αρμαλια.
EPITH. Αμβροσιον, ανθινον, σῖον, χθονοτρεφές.
Εδαφος.
Οσσον τίς τ' εδαφος νηὸς τορνωσεται—Od. ε. 249.
SYN. Δαπεδον—ἕδος. ευγειον.—πυθμὴν —εδεθλιον.
Εδεθλιον, Εδεθλον.
Η, και ὑπὸ χρυσειον εδεθλιον ἵζε—Call. 4. 228.
—Τόδε πρωτιστον εδεθλον. Ib. 2. 72
SYN. Εδαφος, ἕδρασμα, ἑδραιωμα, ἕδρα, βαθρον, θεμεθλον, πρεμνον, κρηπὶς, καταβολὴ, υποθημα.
Εδεσμα, Εδητύς.
—Και εδεσμασι παντοδαποῖσι. Hom. B. 31.
—Καὶ εδητύος εξ ερον εντο. Il. α. 469.
SYN. Εδαρ, εδωδη. τροφὴ.—ευωχια. σπαταλη.
Εδεστος.
—Αλλ' εδεστὸν εξ αυτε φθινει. Soph. Tr. 690.
SYN. Βρωτὸς, βρωσιμος, εδωδιμος, τρωξιμος.
Εδνα. Εεδνα. Εεδνα. Εδνον.
—Και ἕδνα διδοντες. Od. λ. 116.
—Και αρτυνεεσιν εεδνα. Od. α. 227.
Και τί μοι ἕδνον αγεις γαμε αξιον, ην επινευσω. Theoc. 27. 32.
SYN. Νυμφια τα, κατεγγυητικὰ, φερνὴ, μνηστεια.—χαρισμα.
EPITH. Απειρεσια. μυρια. θεσπεσια.
Εδναομαι. Εδνοῦμαι. Εεδνοῦμαι. Εδνοω.
Εδνασομαί τε θυγατέρα—Eur. Hel. 39.
—Ὡς κ' αυτὸς εεδνωσαιτο θυγατρα. Od. β. 53.
Ημῖν τοι Λευκιππος ἑὰς ἕδνωσε θυγατρας. Theoc. 22. 147.
SYN. Προικτιζω. κατεγγυαω.
Εδνιωτης. Εεδνιωτής.
—Επεὶ ετοι εεδνωταὶ κακοὶ ειμέν. Il. ν. 382.
SYN. Προικοδοτης. προικιστής.—εκυρὸς, κηδεστής. πενθερὸς. εγγαμιστὴς νυμφιου.
Εδος.
—Θεοὶ δ' ἅμα παντες ανεσαν
Εξ ἑδεων —Il. α. 534.
Ημεῖς και Θηβης ἕδος εἵλομεν —Il. δ. 406.
SYN. Εδρα. καθεδρα —ἵδρυμα. εδαφος. ἕδρασμα — τεμενος. — αγαλμα.—διατριβή.—φροντισμα. ὥρα.
EPITH. Ασφαλὲς, αιπυ. ασειστον. γναμπτὸν, ευορμον, ευπυργον, θεῖον, καλὸν, κλυτὸν, μεγαλαυχον. πολυχαλκον. ὑψιπεδον —χρυσοβρομον, φιλοτησιον, ψαμαθῶδες.
Εδρα.
—Και αλλοθι δηομεν ἕδρην. Od. π. 44.
Ες τὴν ἕδραν τε.—Ar. Eq 1402.
Ου γαρ ηδ' ἕδρα σμικρε λογε. Soph. Oed. C. 1225.
—Αγυρίν τε και ἕδρας. Od. γ. 31.
—Ουχ ἕδρας ακμή. Soph. Aj. 822.
—Ναυλιχες λιπων ἕδρας. Ib. 460.
—Ὡς' εχειν, ἕδραν. Ib. Tr. 1168.
SYN. Εδος, καθεδρα. συνεδρα, καθεσις, καθεσμὸς, ἑδωλιον, ἕδρανον, ἕδρασμα, θῶκος, θρονος.

θρονος.—θρᾶνος.—βαθρὸν.—προεδρια, συνεδρια.—ςαθμός.—αναπαυσις.—σφιγκτήρ.

EPITH. Ατερμων, αυπνος, γουνπετης, βωμιος, ευλοχος, ευκυκλος, ευθριγκος, εμπορος, θεομισης, μονοικητος, νεοπηγης, ννεμος, κυαναυγετις, καλλιπωλος, ορκωμοτος, πολυτιμητος, τριποδης, τριποδηϊος, υπερβιος, χαλκοπεδος, χρυσηλατος.

Εδραῖος.

Ει τις εν τοποις ἑδραῖος—Ar. Th. 671.

Καθησ' ἑδραία.—Eur.

SYN. Βαναυσος, διφρὶς, φιλοθακος. ἑδρηεις, ἑδρανὸς, ἑδρικὸς,—ευςαθής. ςαθηρὸς, ασαλευτος.

Εδρανον, Εδρασμα.

Αλλ' ανα εξ εδρανων—Soph. Aj. 194.

Αρχαιοπλυτα πατρὸς εις ἑδρασματα. Ib. El. 1409.

—Εδωλια. Suid.

SYN. Εδος, ἑδρα, ἑδραιωμα.—βασις.—οικημα.

Εδριαω, Ἑδριαομαι.

Εδριαει παρά γ' αυτὸν Αλεξανδρος φιλα ειδώς. Theoc. 17. 19.

—Και ἑδριαασθαι ανωγον. Od. γ. 35.

SYN. Εζομαι, ἧμαι, καθεζομαι, θακεω.

Εδροςρόφος

—Εδροςρόφοι Αργόθεν ανδρες. Theoc. 24. 109.

Εδω, Εδομαι.

—Οι αρυρης καρπὸν εδυσιν. Il ζ. 142.

Μυελὸν οἷον εδεσκε.—Il. χ. 501.

Ουτιν εγὼ πυματον εδομαι—Od. ι. 369.

SYN Βρωσκω, εσθιω, φαγομαι, σιτεομαι, ερεπτομαι, βροχω, βρυχω —αναλισκω.

Εδωδη. Vid. Εδεσμα Εδαρ

—Παρὰ δὲ σφισι βαλλετ' εδωδην. Il. θ. 504.

EPITH. Αβρωτος, αμειλιχος, αμοχθος, γλυκερὰ, ερατεινὴ, εμψυχος, ευχυτητος, θυμηρης. ἡδεῖα, μενοεικης, πλανος, πολυολβος.

Εδωλια τά.

—Ναυτικοῖς εδωλιοις. Soph. Aj. 1293.

SYN. Εδρασματα, καθισματα, ὑποςρωματα, καταςρωματα, σελματα, ζυγα.

E Z

EZOMAI.

—Ουδέ τις ετλη Εζεσθαι. Il. σ. 247.

—Επὶ κραναν δε τιν' αμφω

Εσδομενοι,—τοιαδ' αειδον. Theoc. 6. 4.

SYN. Εδριαω, καθεζομαι.

E Θ

EΘΑΣ.

Και ταχὺς ηελιος περὶ κοσμον ὅπως εθὰς ελθῃ. Zoroaſ.

SYN. Εθημων, εθιμος, φιλος, συνηθης. ηθάς.

Εθειρα, Εθειράς.

—Περισσειοντο δ' εθειραι. Il. τ. 382.

—Μιανθησαν δε εθειραι. Il. π. 795.

Κυανεαι δ' εγενοντο εθειραδες αμφὶ γενειον. Od. π. 176.

SYN. Κομη, φοβη, βοςρυχος, θρίξ.

EPITH. Απαλὴ, ακερσικομος, θυοεσσα, λιπαρὰ, ξανθὴ, μελιχρυσος, πολυςρεπτος, περισσοκομος, πυρσὴ, πολιὰ, τρηχεια, χρυσειη.—βαρυσμηριγξ, εχιδναια, πολυκαμπης.

Εθειραζω.

Καλὸν εθειραζοντες—Theoc. 1. 34.

SYN. Κομαω, κομοτροφεω. αγαλλω.

Εθελω.

Αλλὰ και ὡς εθελω—Il. 116.

Ουκ εθελεσκε μαχην απὸ τειχεος ορνυμεν Εκτωρ. Il. ι. 353.

Ουδ' εθελε προρεειν,—Il. φ. 366.

SYN. Θελω, βυλομαι.—δυναμαι.

Εθελημός.

—Οι δ' εθελημοὶ

Ησυχοι εργα νεμοντο—Hef. ε. 118.

SYN. Αυθαιρετος, εθελημων. εθελοντὴρ.—ἡσυχος. προθυμος.

Εθημων.

—Περ εθημονος ελπίδι νυμφης. Muſ. 312.

SYN. Εθὰς, εθιμος, συνηθης, νομιμος.—συντροφος. εμπειρος, προθυμος.

Εθιζω, Ειθιζω.

Μηδ' αλογιςως σαυτὸν εχειν περὶ μηδὲν εθιζε. Pyth. 14.

Ειθιζε δε διαιτην εχειν καθαρειον, αθρυπτον. Ib. 35.

SYN. Ενεθίζω, κατεθιζω, συνεθίζω, προσεθιζω.—εφισαμαι.

Εθνος.

Δυσετ' Αχαιῶν εθνος,—Il. ρ. 552.

Ορνιθων εθνος.—Il. ο. 691.

Και τότ' εθνος μεγαλοιο θεῦ—Sibyl. 3.

SYN. Γενεα, γενος, φῦλον. πλῆθος. λαός.

EPITH. Αλλοδαπον, αφνειὸν, αταςθαλον, βαρβαροφωνον, ἑλασιππον, μιαρὸν, μεγα, πολυπῆμον, πολυσπερὲς, ταχυποτμον.

Εθος.
Οσσα παρ' ανθρωποις τρωγειν εθος.—Hom. B. 34.
SYN. Εθημοσυνη, εθισμα, εθισμὸς, συνηθεια. —σημεῖον.—νομος αγραφος.

Εθω,
—Εθων Ουνιος αλωήν. Il. ι. 536.
Η ἑ μαλις' ειωθε κακῆς εδυνῃσι πελαζειν. Ib. ε. 766
EXP. Εξ εθυς κατατρεχων και βλαπτων.
SYN. Εθιζομαι, συνεθιζομαι.—νομιζομαι.—
σινεω—ηθεω. εθιζω.

E I

EIAMENH.
Αι ρά τ' εν ειαμενῇ ελεος μεγαλοιο νεμονται. Il. ο. 631.
EXP. Εν καθυγρῳ και ποωδει χωριῳ.
SYN. Λειμων, χορτοκοπεῖον.

Ειβω. Ειβομαι. (Poet.)
—Ετ' οφρυσι δακρυον εἶβε. Od. δ. 154.
Τῶν και απὸ βλεφαρων ερος ειβετο—Hes. θ. 910.
SYN. Λειβω, κλαιω, σαζω τηκομαι.

Ειδαλιμος.
—Γυναῖκας—Τεσσαρας ειδαλιμας—Od ω. 278.
SYN. Ευειδὴς, ευμορφος, ευπροσωπος, ευπρεπὴς, ὡραῖος—καλος.

Ειδεω (inus.) Ειδω, Ειδομαι, Εειδομαι.
Ειδησεις δε και αυτὸς ενὶ φρεσιν—Od. η 327.
—Οφρ' ευ ειδω. Il. α. 515
Τψιπολην δ' ισαντο καταφθιμενοιο Θοαντος
Τηλυγετην γεγαυῖαν ανασσεμεν—Ap. 1. 718.
Παντα δ' ετ' ειδεται αςρα—Il. ϑ. 555.
Τῇ μεν εειδομένη—Od. ζ 24.
SYN. Εξαπειδω, μανθανω, γινωσκω, οἶδα, ισημι, δεχομαι, επισαμαι. διαιτεω, υπολαμβανω—φαινομαι. βλεπω. εικω. κλιζω.—ορμαω.

Εἴδοθεν.
Πρωτέος ιφθιμου θυγατὴρ ἀλιοιο γεροντος
Ειδοθεη—Od. δ. 366.

Ειδος.
—Εἶδός τε, μεγεθ' ς τε. Il. β. 58.
Η σον το κλεινὸν ειδος Ηλεκτρας τόδε; Soph. El 1183.
—Κρατερῇ. μεγαλῳ επὶ ειδει. Hes. θ 153.
SYN. Ιδεα, σχῆμα, προσχημα, ινδαλμα. μορφή, ὄψα. τυπος.—ειδησις.—προσωπον, σῶμα. —ἡλικια—τροπος.—καῦμα—χρῶμα.
EPITH. Αγητὸν. αειπρετὲς, αγλαὸν, αγλαομορφον, αγαθον, αιόλον, αμβροτον, ακοσμον, αχρειον, απνοον, γελοιιον, γαμηλιον, δολοπλόκον, ερασμιον, επηρατον, ειθεον, θεσκελον, ἱερὸν, καλὸν, καλλιμον, μαχλον, μετατροπον, νοθον, πολυηρατον, πολυδαιδαλον, μελανοχροον, χρυσεον.

Ειδωλον.
Αυτὰρ ὁ ειδωλον τεῦξε—Il. ε. 449.
Μηδὲ ματην ειδωλα σεβε—Sibyl. 2.
Ειδωλον αλλως—Soph. Ph 970.
SYN. Αγαλμα, βρετας, εικὼν, εικασμα, εκτυπωμα.—ὁμοιωμα. φασμα—φαντασια. σκια.
EPITH. Αμαυρὸν, αμυδρὸν, απευθὲς, αλαλον, απνοον, αδρανὲς, καθαρὸν, μιλτοχρισον, πηλινον, λιθοξεσον, ερρ αἶον.
Ανδρομεων αλαπαδνα σοφων δαιδαλματα χειρῶν. Apollin.
Εξ ιδιων δε κοπων και ατασθαλιων επινοιῶν
Ανθρωποι δεξαντο θεὸς ξυλινους, λιθινυς τε,
Χαλκεῦστε, χρυσεῦστε, καὶ αργυρεῦστε ματαιως,
Αψυχυς, κωφυς, κ. λ. Sibyl. l. 5.

Ειδωλολατραι
EPITH. Ασεβεῖς, αιμοχαρεῖς, δολιοι, διγλωσσοι, κακοὶ, κακοηθεις, λεκτροκλόποι, ψευδεῖς.

Ειδωλοθυτον.
—Ειδωλοθυτον δ' απεχεσθαι. Sibyl. l. 2.

Ειδωλοπλαςος
Ειδωλοπλαςῳ προσκαταξανεῖ ρέθει. Lyc. 173.
SYN. Φαντασιωδης, προσποιητος.

Ειθαρ.
—Εἶθαρ δε δορυ χροὸς αντεπορησεν. Il. ε. 337.
SYN. Ευθεως, αυτίκα, παραχρῆμα.

Εικαζω.
Ημῖν μεν εικαζετι—Soph. Oed. T. 412.
Αλωπεκιοισι τυς ςρατιωτας ηκασεν. Ar. Eq. 1072.
SYN. Απεικαζω, επεικαζω, παρεικαζω, σημαινομαι, συμβαλλω, τεκμαιρομαι.—ομοιοω, αφομοιῦμαι.—αντεικαζω. εκτυποω.—σκωπτω. εικοβολεω.

Εικαθω.
—Τοῖς κρατεῦσι δ' εικαθειν. Soph. El 398.
SYN. Εικω, πειθαρχεω, ὑπακυω, υπεικω, παραχωρεω.

Εικαῖος.
Εικαῖα γομφοις προσεταργανωμενην. Lyc. 748.
SYN. Αβυλος, αγοραῖος, ματαιος, φρῦδος. αναφελὴς, αργὸς, μωρὸς.

Εικάς.
Εικάδι δ' εν μεγαλῃ—Hes. ε. 790.

Εικασμα.
Δαιμοσιν εχθρὸν εικασμα.—Aesc. S. T. 529.
SYN.

SYN. Απεικασμα, δικηλον, εἶγμα, ειδωλον. —εικασια. εικασμὸς, σοχασμός.
Εικαςὸς, Vid. Εικώς.
Μορφῆ μαλις' εικασόν.—Soph. Tr. 712.
Εικελος.
—Παρεδραθεν εικελος αυτῷ. Od. υ. 88.
SYN. Ικελος, επεικελος, προσεικελος, αλιγκιος, ὅμοιος.
Εικελονειρος.
Απῆνες, εφημεριοι, ταλαοι
Βροτοὶ, ανέρες εικελονειροι. Ar. Av. 684.
Εικῆ.
Εφυρον εικῆ παντα—Aesch. Pr. 449.
SYN. Αφραδεως, αλλως, ματην.
Εικοβολεω
—Οἷον ατειρὴς γλωσσ' εικοβολεῖ. Eur. Fr.
SYN. Φλυαρεω, εκλαλεω.—εικαζω.
Εικὸς τό
—Τῦ γαρ εικότος περα. Soph Oed. T. 74.
—Οὐς μεν εικὸς ἦν πονεῖν ταδε. Ib. C. 355.
SYN. Πρεπον, καθῆκον, προσῆκον. ακολυθον, ευλογον.
Εικοσι, Εεικοσι, Εικατι.
—Και εικοσι κασσιτεροιο. Il. λ. 25.
Αιθωνας δε λεβητας εεικοσι.—Il. ι. 123.
—Και εικατι τυτόθε μᾶλα. Theoc. 4. 10.
Εικοσαβοιον.
—Αγοντες εεικοσαβοιον ἑκασος. Od. χ. 57.
Εικοσορος.
—Νηὸς εεικοσοροιο μελαινης. Od. ι. 322.
SYN. Εικοσακωπος, εικοσηρετμος.
Εικοςός.
—Τόδε εικοςὸν ετος εςίν. Il. ω. 765.
—Ηδη γαρ οἱ εεικοςὸν ετος εςίν. Od. τ. 222.
Εικοσιμετρος.
—Τριποδ'—εικοσιμετρον Il. ψ. 264.
Εικοσινηριτος.
—Και εικοσινηριτ' αποινα. Il. χ. 349.
SYN. Εικόσαριθμος, εικοσαπλασιων.
Εικοτως. (Adv.)
Πολις το δῶρον εικοτως κατηνυσεν. Soph. Oed. C. 445.
SYN. Δικαιως, ενδικως, αξιως, κατ' αξιαν. ευλογως, πρεποντως.
Εικω, Εικομαι.
—Μηδ' εικετε χαρμης. Il. δ. 509.
—Τῆτ' εικυσι σιχες ανδρῶν. Il. μ. 48.
Τοις Ιπποκρατυς ὑεσιν εικεις.—Ar. N. 997.
SYN. Υπεικω, ὑποχωρεω, αποχωρεω, παραχωρεω, αναχωρεω, ὑποτασσομαι, εξισαμαι, ὑπεξισαμαι, αναχαζω, ὑφιεμαι, ἡτ]αομαι, ελατ]ϐμαι, ελλειπομαι, εικαθω.—εξομοιϐμαι, ὁμοιαζω, εικαζω, ινδαλλομαι.

Εικων, Εικώ.
Εικὼν δε βασιλεὺς εςιν εμψυχος θεϐ. Menand.
—Θηρὸς εχθισϐ δακϐς
Εικῶ φεροντα πολεμιας επ' ασπίδος. Aesc. S.T. 565.
—Ιν' εικϐς εθανες αν Διὸς κορης. Eur. Hel. 76.
SYN. Εἶδος, μορφὴ, εἶγμα, απεικονισμα. εκμαγμα, εκμαγεῖον, δεικελον, χαρακτὴρ, δεικηλὸν, τυπος, εκτυπωμα, εκσφραγισμα, εμφερεια, εικασμα. οψις
EPITH. Απνοος, αρχετυπος, αφθιτος, απατηλιος, δολοκλόπος. επικλοπος, εγχλοος, μιμηλὴ, μαρμαρεη, περικαλλὴς, περιτροχος, ταυροφυὴς, κεροεσσα. σκιοεσσα, χαλκοτυπος, χρυσηλατος.
Εικὼν αγραφος αγραφϐ μορφωματος. Naz.
—Ακηρασιοιο πανaιολον εικόνα κοσμϐ. Ep.
Εικώς.
Τῷ εικὼς ηΐξεν—Il. φ 254.
SYN. Αλιγκιος, εοικὼς, εικελος, εικαςός. ευλογος, ακολυθος.
Ειλαπιναζω Vid. Δαινυμαι.
Ειλαπιναζϐσι, πινϐσί τε αιθοπα οἶνον. Od. ρ. 536.
Ειλαπινας ής. Vid. Δαιτυμων.
—Πεζοίτε συνεςιοι ειλαπινασαί. Tryph. 599.
Ειλαπινη Vid. Δαίς Εορτή.
Ειλαπιναν δαινυντο—Il. ψ. 201.
EPITH. Επιδημιος, διψὰς, θυμηδὴς, πανημεριος, κυπελλομαχος.
Ειλαρ.
Κυματος ἔλαρ εμεν.—Od. ε. 257.
SYN. Αμυντηριον, αλεξημα. προβολὴ, επαλξις, επιτειχισμα. επιτειχισμὸς, φρϐριον, φυλαγμα, φυλακὴ, ασφαλεια.
Ειλειθυια, Ελειθυια, Εληθυια, Ελευθω. Vid. Αρ]εμις.
Προθυραια. Ηρη.
Μογοςόκοι Ειλειθυιαι
Ηρης θυγατέρες πικρὰς ωδῖνας εχϐσαι. Il. λ. 270.
Χ' ἅτις Ελειθυια τειvει χερα—Call. 6 132.
Εἶπαν Εληθυιης ἱερὸν μελος—Ib. 4 257.
—Μοχθον Ελευθϐς Εκφυγες—Ep.
EPITH. Λυσιζωνος, μητροπόλος. Ειναττη.
PHR. Αρηγὼν θηλυτεραων. Nonn.
—Παρεδρος Μοιρᾶν βαρυφρονων (al. βαθυζωνων.)
—Παῖς μεγαλοσθενέος Ηρης.—γενετειρα τεκνων. Pind
Ειλεω, Εἴλω, Ειλλω.
—Ειλει δε θοῷ αταλαντος Αρηϊ Εκ]ωρ—Il 215:
—Ἥνπερ αελλαι Χειμεριαι ειλεωσιν—Il ζ. 294.
—Ἱππων τε και ανδρῶν Ειλομενων—Il. θ. 215.

Μη ἰων περὶ σαυτὸν εἴλλετην γνωμην αεὶ. Ar. N. 759.
SYN. Συνειλεω, συναγω, συναθροιζω, συνωθεω, συνελαυνω, επισυλλεγω, αγειρω, στενοχωρεω, στενοω, συγκλειω, συγκατακλειω, αποκλειω, συνειργω, συνεχω. ενειλεω, κατειλεω. ελισσω. ανελιττω. συστρεφω, στρεφω.
Ειλημα. Vid. Ἔλυμα.
Νεοτλητον ειλημα
Κακης ασπιδος. Anac. 62. 8.
Ειλιγγος. Ειλιγμος.
Νειοθεν ειλιγγοισιν επηορος εξανιουσα Ap. 4. 142.
Ειλιγμοις τε ποδων κονιη νεφελην αφικανει. Orph. H.
SYN. Ειλησις, συστροφη, δινη, δινος.—σκοτοδινος, σκοτοδινιασις.
Ειλιπους.
Βουσὶν επ' ειλιποδεσσι—Il. ζ. 424.
SYN. Ειλιποδης.
Ελισσω, Ειλυμα κ λ. Vid. Ἑλισσω. Ἔλυμα.
Ειλιτενης.
—Και ειλιτενης αγρωστις. Theoc. 13. 42.
EXP. Εν τοις ἑλεσι γινομενη.
Ειλυθμος, Ειλυος.
Ενθ' ειλυθμὸν εχεσκεν—Nic.
Θηρες δ' ειλυους τε κατὰ ξυλοχους τε λιποντες. Ap. 1. 1144.
SYN. Σπηλαιον, σπεος, κευθμων, φωλεος. καταδυσις (των θηρων)
Ειλυφαζω. Ειλυφαω.
Παντη τε κλονεων ανεμος φλογα ειλυφαζει. Il. υ. 492.
Παντη τ' ειλυφοων ανεμος φερει—Il. λ. 156.
Τηλε δ' απ' αιθομενων δαΐδων σελας ειλυφαζε. Hes. α. 275.
SYN. Ειλεω, αναστρεφω, συστρεφω, ταρασσω. δινεω. τινασσω. συναγω, ιχνευω.
Ειλυω.
Εκ κεφαλης ειλυτο διαμπερὲς ες ποδας ακρους. Il. π. 640.
SYN. Ειλεω. ἑλισσω. καλυπτω, εγκρυπτομαι. ἑρπυζω, τετραποδιζω. κακεργεω.
Εἶμα.
Εἶμα δ' εχ' αμφ' ωμοισι δαφοινεὸν.—Il. σ. 538.
SYN. Αμπεχονη, ἱματιον, ενδυμα, ειλυμα.
EPITH. Αμβροτον, βασιληιον, διαλαμπες, θυωδες, επηρατον, εξημοιβὸν, ισοχροον, καλὸν, λυγρὸν, καθαρὸν, πολυδαιδαλον, σαρκοφάγον, σιγαλοεν, νεοπλυτον, τηλαυγες, τιμηεν, ὑφαντὸν, φοινικοεν, χαριεν.
Ειμαρμενος.
Τοιαυτ' εφραζε προς θεων ειμαρμενα. Soph. Tr. 172.
SYN. Ειμαρτος, πεπρωμενος.
Ειμενος.
Ω τὸν αεὶ κατὰ γας σκοτον ειμενος. Ib. Oed. C. 1776.
SYN. Επηρεφης, ενδεδυμενος.
Ειμί.
Οσσον φερτερος ειμι σεθεν—Il α. 186.
SYN. Υπαρχω, γινομαι, πελω, πελομαι, τελεθω.—τυγχανω.—εχω.
Εἶμι.
Νυν δ' εἶμι Φθιηνδε—Ib 169.
SYN. Βαινω, πορευομαι, στιχεω, νεισομαι, μολεω.
Εινατηρ, Εινατειρ (ἡ του αδελφου γυνη)
—Η εινατερων εὐπεπλων. Il. ζ. 378.
Εινατιος. Vid Ειλειθυια.
Εινατιην ὁμοδελφον επ' ωδινεσσιν ιδουσα. Call. Fr.
Εινοσιφυλλος.
Και Νηριτον εινοσιφυλλον. Il β. 632.
SYN. Βαθυφυλλος, πολυφυλλος, φυλλωδης.
Ειργω, Εεργω, Εργαθω, Ειργαθω
Τηλε με ειργουσι ψυχαί.—Il. ψ. 72.
Τις γαρ εσθ' ὁ ταυτα σ' ειργων; Ar. V. 333.
—Ως ὁτε μητηρ Παιδὸς εεργει μυιαν—Il. δ. 131.
Παντα δ' απο πλευρων χροα εργαθεν.—Il. λ. 437.
Τα μεν σ' οκνω χαιρουσαν εργαθειν —Soph. El. 1283.
SYN. Απειργω, ανειργω, κατειργω, αποκλειω. απειργαθω, απωθεω. χωριζω, κωλυω, παυω. κατεχω.
Εἵργω. Ἕργω, Εεργω.
Τας μεν αρα ἑρξαν—Od. ξ. 411.
—Και Αλεισιον εντος εεργει. Il. β. 617.
SYN. Εγκλειω, εναποκλειω, καθειργω, ειργνυμι φυλαττω.
Ειρεα.
Ειρεας αθανατων—Hes. θ. 804.
SYN. Αγορα, ὁμιλια.
Ειρεσος.
Ειρεσον εισαναγουσι—Od θ. 529.
SYN. Δουλεια, αιχμαλωσια.
Ειρεσιωνη.
Ωσπερ παλαιαν ειρεσιωνην καυσεται. Ar. Pl. 1055.
EXP. Κλαδος ελαιας εριοις πεπλεγμενος.
Ειρεσιωνη συκα φερει. και πιονας αρτους,
Και μελι εν κοτυλη, και ελαιον ὑποψησασθαι,
Και κυλικ' ευζωρον.—Ib. Schol.
Ειρηναιος.
—Ειρηναιος διατριψη. Ib. Eq. 802.
SYN. Ειρηνικος, ειρηνοποιος, ἡσυχιος.

Ειρηνη.

Ερηνη. Vid. Ησυχια.
Ὡς ποτ' επ' ειρηνης.—Il. β. 797.
SYN. Αϛρατεια, ησυχια, διαλλαγη, ὁμονοια, ὁμοφροσυνη,—κορος. τελος
EPITH. Αναιμακτος, αγλαοτιμος, ατινακτος, γαληνος, βιοσσοος, ζωαρκης, σθεναρα, ερατη, σαοπτολις, χαριεσσα, πολυολβος. βαθυπλουτος, μινυωριος, ησυχιος.
PHR. Ειρηνης δεσμος αριπρεπεος. Naz.
Ειρηνην, πολυκαρπον εὐφρονα, βοτρυοδωρον. Muf.
—Κοσμω παντι ποθεινοτατην. Ib.
—Ποθεων κουροτροφον ολβιοδωτιν. Orph.
Τικτει δε θνατοῖσιν ειρηνα μεγαλα
Πλουτον, και μελιγλωσσων αοιδων ανθεα·
Δαιδαλεων τ' επὶ βωμων θεοῖσιν αιθεται βοων
Ξανθα φλογὶ μηρια, των ευτριχων τε μηλων·
Γυμνασιων τε νεοις αυλων τε και κωμων μελει.—
Ουκετι σαλπιγγων κτυπος, ουδε συλαται μελιφρων ὑπνος
Απὸ βλεφαρων αμὸν ὃς θαλπει κεαρ.
Συμποσιων δ' ερατων βριθοντ' αγυιαὶ
Παιδικοὶ θ' ὑμνοι φλεγονται. Bacchyl.
Ειρηνη.
Ω σεμνοτατη βασιλεια θεα
Ποτνι' Ειρηνη
Δεσποινα χορων, δεσποινα γαμων —Ar. Pa. 975.
EPITH. Πολυτιμητος, τεθαλυια —Θεων καλλιϛη. Eur.
Η θεων πασων μεγιϛη, και φιλαμπελωτατη. Ar.
Εν ταδε δ' Ευνομια ναιει, κασιγνηταί τε—
Ασφαλης Δικα, και ὁμοτροπος Ειρανα. Pind.
Φιλει δ' ολβοδοτειραν ειρηναν, κουροτροφον θεαν. Eur.
Ειριον, Εῖρος, Εριον.
—Και ειριον αμφὶς ανελκει. Il. μ. 434.
Ηλακατη τετανυσο ιοδνεφὲς εἶρος εχουσα. Od. δ. 134.
Αλκιππη δε ταπητα φερεν μαλακου εριοιο. Ib. 124.
SYN. Λῆνος, ποκος, πεκος, μαλλος, ταλασιον.
EPITH. Πινωδες, ροδοεν.
Ειροκομος.
Γρηὶ δε—ειροκομω—Od. γ. 387.
SYN. Εριεργος, εριθος, ειροπονος, ταλασιουργος.
Ειροποκος.
—Επ' ειροκοποις οἴεσσι. Il. ε. 137.
SYN. Εριοφορος, εριωδης, μαλλοφορος, μαλλωτος, δασυμαλλος.
Ειρκτεον.
Αλλ' ειρκτεον ταδ' εϛιν.—Soph. Aj. 1267.
Ειρκτη.
Σκοτιαις κρυπτον εν ειρκταῖς. Eur. B. 549.
SYN. Ερκτη, ειργμος. δεσμος, δεσμοτηριον, κεραμος, κολαϛηριον, οικημα, φυλακη, ασφαλεια.
Ειρω.
—Ορμον, χρυσεον, ηλεκτροισιν εερμενον—Od σ. 295.
SYN. Ανειρω, ενειρω, πλεκω, εμπλεκω, συρραπτω, συναπτω.
Ειρω, inuf.—f. Ερω, Poet. Ερεω. Præt. Ειρηκα.
Τοι γαρ εγων ερεω—Il. α 76.
—Προφρονεως ερεω επος—Il. ε. 816.
Ειρηκα μεν νῦν ταῦτα,—Soph. El. 73.
Ειρεῦσαι τά τ' εοντα, τά τ' εσσομενα —Hef. Θ. 38.
SYN. Λεγω. ερομαι. αγγελλω, κελευω.
Ειρωνευομαι.
Ηκουσας αυτῆς οἷον ειρωνευεται. Ar. Av. 1211.
SYN. Επειρωνευω, κατειρωνευομαι, αποποιεομαι, αποπροσποιοῦμαι. ὑποκρινομαι, καθυποκρινομαι, ὑποϛελλομαι. χλευαζω ψευδολογεω.
Ειρωνικως.
Οἵαν προφασιν καθῆκεν ὡς ειρωνικως. Ib. V. 174.
Εις, Poet. Εεις.
—Εις δε τις αρχὸς ανὴρ βουληφορος εϛω. Il. α. 144.
—Οφθαλμὸς εεις επεκειτο μετωπω. Hef. Θ. 145.
Εισαγγελλω.
Το πραγμα τουτὶ δεινὸν εισαγγελλεται. Ar. Th. 604.
SYN. Προσαγγελλω. ενδεικνυω, διαβαλλω, προβαλλομαι, συκοφαντεω, μηνυω, αποφαινω.
Εισαγειρω. Εσαγειρομαι.
—Νεον δ' εσαγειρατο θυμόν. Il ο. 240.
SYN. Αθροιζομαι, αγειρω, συλλεγω, συναγω, ανακτaομαι.
Εισαγω, Εισαναγω.
Οι δ' επεὶ εισαναγον κλυτὰ δωματα—Il. ω. 719.
Ειρον εισαιαγουσι—Od. Θ. 529.
SYN. Αναγω, εναγω, επαγω. επαναγω, παρεισαγω, παρεισδυω, ενδιδωμι, εισαφιημι, εισοικιζω. εισδεχομαι. αναπειθω.
Εισαθρεω, Εσαθρεω.
Εἰ που εσαθρησειεν Αλεξανδρον—Il. γ. 450.
SYN. Ειδω, θεαομαι, περιαθρεω, αποβλεπω.
Εισαεὶ, Εἰσαιὲν, Vid. Αεὶ.
Χ' οἱ παντες εὖ ξυνειεν εισαεὶ θεοί. Soph. Oed. T. 283.
Ο γαρ εισαιὲν ὁρων κυκλος Διός.—Ib. C. 736.

Εισαΐσσω.
Ουδ' εισῆξε δᾷδας εχυσα.—Ar. N. 543.
SYN. Επαΐσσω. επιφερομαι, επερχομαι, εφορμαω αιπαιω.

Εισαιρω.
—Χ' ἡ τραπεζ' εσηρετο. Ib. R 521.
SYN. Εισφερω, προσιθημι, επαγω.

Εισαΐω, Εσαΐω, Εισακυω, Εσακυω.
—Ἱνα Κρονος κατιν ηχὴν
Ασπιδος εισαΐοι.—Call. 1. 54.
—Ουδ' εσακυσε πολυτλας διος Οδυσσευς. Il. ϑ. 97.
SYN. Επακυω, διακυω, κατακυω, εξακυω, ὑπακυω.

Εισακοντιζω, Εσακοντιζω.
—Αιματος δ' αποῤῥοαὶ
Εις οἶδμ' εσηκοντιζον—Eur. Hel. 1604.
SYN. Επακοντιζω, εισαλλομαι.

Εισαλλομαι, Εσαλλομαι.
—Και τεῖχος εσᾶλτο. Il. ν. 679.
SYN. Εναλλομαι, εφαλλομαι, εισθορεω, επιθρωσκω, εισπηδαω, εμπιπτω.

Εισαναβαινω.
—Ἡ κὲν τοι ὁμὸν λεχος εισαναβαινοι. Il. ϑ. 291.
SYN. Επιβαινω, αναβαινω.

Εισαναγκαζω, Εσαναγκαζω.
Τό, τε γάρ με ξυγγενὲς ϗτως εσαναγκαζει. Aes. Pr. 289.
SYN. Αναγκαζω, εισκυκλεω.

Εισανδροω, Εσανδροω.
—Εισόκε Λῆμνον Παισὶν εσανδρωση—Ap 1. 874.
EXP. Ανδρῶν πληρωση.

Εισανειδω.
Ουρανὸν εισανιδων—Il. ω. 307.
SYN. Αναβλεπω, ανακυπτω, αποβλεπω. θαυμαζω.

Εισανειμι.
Ουρανὸν εισανιών.—Il. π. 423.
SYN. Ανειμι, αναβαινω.

Εισανεχω.
—Οι δὲ χθονὸς εισανεχυσαν
Ακτὴν ϗκ κολποιο μαλ' ευρεῖαν εσιδεσθαι
Φρασσαμενοι.—Ap. 1. 1360.
SYN. Εξεχω, επαιρομαι.

Εισαπαξ. Vid. Ἁπαξ.
Σαφ' ισθ', επείπερ εισαπαξ ξυννενσα. Soph. Ph. 123.

Εισαπτω.
Μηδ' εις ορχηστρίδος εισαττειν.—Ar. N. 992.
SYN. Εισειμι, εισερχομαι, εισπηδαω.

Εισαῦθις.
—Αλλ' εισαῦθις αναβεβλημεθα. Ib. Ecc. 974.
SYN. Εισοπισω, μετὰ ταῦτα, εις τὸ ὑστερον, ετυστερον, απ' αρτι.

Εισαφικανω, Εισαφικνεομαι. Vid. Αφικανω.
Λεμνον δ' εισαφικανε πολιν.—Il. ξ. 230.
—Πριν Ιλιον εισαφικεσθαι. Il. χ. 17.

Εισβαινω, Εσβαινω.
Οι δ' αἶψ' εισβαινον.—Od. ι. 179.
Αυτοὶ δ' ιδρω πολλον απενιζοντο θαλασσῃ
Εσβαντες—Il. κ. 573.
SYN. Αναβαινω, εσωβαινω. εισερχομαι, εισβαλλω.

Εισβαλλω.
—Εισεβαλλον εις ερκη κακά. Soph. Aj. 60.
—Εισεβαλλον ἱππικαὶ πνοαί. Ib. El. 721.
SYN. Αναβαλλω, εμβαλλω, επιτιθεμαι, εφισαμαι, εισερχομαι, εφοδευω, εισβιαζω, ενορμαω. προσελαυνω, εισελαυνω.

Εισβιαζομαι.
Ο μεν γαρ ὢν ϗκ αςὸς εισβιαζεται. Ar. Av. 33.
SYN. Εισωθεω.

Εισβλεπω, Εσβλεπω. Vid. Εισδερκω.
Η γαρ πρὰν ες ποντον εσεβλεπον.—Theoc. 6. 35.

Εισβολὴ, Εσβολή.
Συμπληγαδων πετρᾶν—εισβολάν. Eur. M. 1265.
Λεπτῶν τε κανονων εσβολας—Ar. R. 987.
SYN. Εμβολὴ, επιβολὴ, εισδρομὴ, καταδρομὴ, προσβολὴ, επελευσις, εισπομπὴ, εφορμησις.

Εισγραφω, Εισγραφομαι.
Σελλων επελθὼν αλσος, εισεγραψαμην
Πρὸς τῆς πατρωας—δρυός. Soph. Tr. 1183.
SYN. Γραφω, συγγραφω, διαγραφω, καταγραφω.

Εισδερκω, Εισειδω, Εσειδω.
—Και εσεδρακον αυτην. Il. ω. 223.
Ηρη δ' εισεῖδε χρυσοθρονος οφθαλμοῖσι. Il. ξ. 153.
Χρησδω τῆτ' εσιδεῖν—Theoc. 8. 11.
SYN. Δερκω, επιδερκομαι, επισκοπεω, εισοραω, εισβλεπω, επιβλεπω. εμβλεπω, διοπτευω, εποπτευω, επισκεπτω, εισλευσσω.

Εισδεχομαι.
Μήτ' εισδεχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινά. Soph. Oed. T. 246.
SYN. Επεισδεχομαι, αναδεχομαι, ενδεχομαι.

Εισδοχή.
Αινῶ μὲν ϗν τῆδ' ανδρὸς εισδοχὰς δομων. Eur. El. 396.
SYN. Αποδοχὴ, ὑποδοχὴ, καταδοχή.

Εισδυμι.
—Εισδὺς γάρ ποτε
Ουκ εἶχεν εις τὴν οικιαν, ϗδὲν λαβεῖν. Ar. Pl. 205.

SYN.

SYN. Εισδυω, εισδυομαι, εισδυνω, δυω, εισερχομαι, διαδυμι, διαδυομαι, παραδυομαι.
Εισειμι. Vid. Εισερχομαι.
—Ουδ' Αχιλῆος Οφθαλμȣς εισειμι.—Il. ω. 461.
Εισελαυνω
Ενθ' οίγ' εισελασαν—Od. ν. 113.
SYN. Υποχωρεω, εισφερομαι, εναγομαι, επαγομαι, διατεινομαι, ὑποτεινομαι, επεξελαυνω, επεξαγομαι, εισερχομαι. εισπιπτω. εφιππαζομαι.
Εισελκυω.
Εισελκυσας γάρ μ' εἰς το βȣλευτηριον. Ar. A. 378.
SYN. Εφελκω, εφελκυω, προσελκυω, εισερυω.
Εισεπειτα, Εσεπειτα.
Τά τ' εσεπειτα—Soph. Aj. 35.
SYN. Επειτα, μεταπειτα, μετοπισθεν, εις τȣπιον.
Εισεπομαι.
—Οἵ μοι Πυλον εις ἀμ' ἕποντο. Od ο 540.
SYN. Εφεπομαι, ανακολȣθεω, επακολȣθεω, επιδιωκω.
Εισερρεω, Εσερρεω.
—Οχληράγ' εισηρηκας λιαν—Ar. Th 1084.
SYN. Εισβαινω, εισερχομαι, εισπηδαω.
Εισερυω, Εισερυομαι.
Νῆα μὲν ωρμισαμεν κοῖλον σπεος εισερυσαντες. Od. μ. 317.
SYN. Εισελκυω, εισαγω, επισυρω.
Εισερχομαι, Εσερχομαι.
Αλλ' εισερχεο τειχος.—Il. χ. 56.
Σελλων εσελθων αλσος.—Soph. Tr. 1182.
SYN. Επεισερχομαι, επερχομαι, μετερχομαι, επειμι, εισειμι, επιβαινω, εμβαινω, εισβαινω, εισδυω, επεισδυω, εισδυνω, εισδυομαι, εισπορευομαι, εισφοιταω, διοιχνεω, εισοιχνεω.
Εισηγεομαι.
Ιωμεν εισηγȣ σὺ λαβὼν ημᾶς.—Ar. Av. 648.
SYN. Εισαγω, παρεισαγω, συμβȣλευω, νȣθετεω, παραινῶ, αναπειθω ενισαμαι. ηγεομαι, προηγεομαι, καθηγεομαι. ὑφηγεομαι, προερχομαι, ηγηλαζω.—καταρχω, ὑπαρχω. παρακαλεω. αναπτυσσω.
Εισθορεω, Εσθορεω.
—Πρὶν εμὸν εσθορεῖν δομον. Aesc. S. T. 4'0.
—Ο δ' αρ' εσθορε φαιδιμος Εκτωρ. Il. μ. 462.
SYN. Επιθορεω, ενθορεω, εισπηδαω.
Εισιζω. Εισιζομαι, Εσιζομαι.
Ταρβει, επειδὰν πρῶτον εσιζηται λοχον ανδρῶν. Il. ν. 285.
SYN. Καθιζω, καθιζομαι, καθισημι. καθεζομαι.

Εισιθμη.
Λεπτὴ δ' εισιθμη—Od. ζ. 263.
SYN. Εισοδος, διοδος, εισδυσις, εμβασις.—αγυιά. ρυμή.
Εισιπτημι, Εισιπταμαι.
Κοιλην εισεπτατο πετρην. Il. φ. 494.
SYN. Εισπετομαι, επιπεταομαι. εισπιπτω.
Εισικνεομαι.
—Εισικνȣμενη βελει
Βȣκολȣ πτεροεντος.—Aesc. Supp. 565.
SYN. Καθικνεομαι. (l. εξιχνȣμενη.—εισιδνȣμενη. P.)
Εισκαλεω, Εσκαλεω. Vid. Προσκαλεω.
Εσκαλεσασα τεὸν ποτὶ τȣ̃το μελαθρον.—Theoc. 2 132.
Εισκαταβαινω, Εσκαταβαινω.
—Μεγαν ορχατον εσκαταβαινων. Od. ω. 221.
SYN. Καταβαινω, εισβαινω.
Εισκελλω.
Ποιαν δε χωραν εισεκελσαμεν σκαφει. Ar. Th. 885.
SYN. Εποκελλω, επερχομαι, καθορμιζω. προσεγγιζω. παραβαλλω.
Εισκηρυττω.
—Οσων γαρ εισεκηρυξαν βραβῆς
Δρομων διαυλων πενταεθλα.—Soph. El. 692.
SYN. Κηρυττω, ανακηρυττω, επικηρυττω, προκηρυττω. προσκαλεω.
Εισκομιζω, Εσκομιζω, Εισκομιζομαι.
Χορτον δ' εσκομισαι, και συρφετ[illegible]ν.—Hes. ε. 605.
SYN. Προσκομιζω, παρακομιζω, εισαγω, επαγω, απαγομαι. εποχεω. εισφερω.
Εισκυκλεω.
—Απορά γ' ἡμῖν πραγματα
Δαιμων τις εισκεκυκληκεν εις την οικιαν. Ar. V. 1466. (al. εισκεκληκεν.)
Εισω τὶς ὡς ταχιςά μ' εισκυκλησατω. Ib. Th. 272.
SYN. Επεισκυκλεω, εγκυκλεω, εισαγω, εισφερω, επισυναπτω, εισκυλιω. κατασποδεω, περιερχομαι.
Εισκυλιω.
—Και εισεκυλισσε θαλασσῃ. Call. 4. 33.
SYN. Αποκυλιω, κατακυλιω, εγκυλιω, επικυλιω, αποκυλιζω, εισκυκλεω, επικυκλεω, προσκυκλεω, ενειλεω, ενειλω, περιειλω, εντυλιττω.
Εἴσκω, Poet.
Αρνειῳ μιν εγωγε εἴσκω—Il. γ. 197.
Οἷον δ' αθανατων τιν' εἴσκομεν ανδρασι πῆμα —εφεῖναι. Theoc. 25. 199.
SYN. Εικαζω, απεικαζω, παρεικαζω, ὁμοιοω, αφομοιοω, ἰκελοω, παραβαλλω.

E I

Εισκωμαζω.
Αγυλλαν Αυσονῖτιν εισεκωμασαν. Lyc. 1355.
SYN. Κωμαζω, επεισκωμαζω, επικωμαζω. καταφερομαι, εισβαλλω.

Εισλευσσω, Εσλευσσω.
Τὸ γὰρ εσλευσσειν οικεῖα παθη,
Μηδενὸς αλλȣ παραπραξαντος,
Μεγαλας οδυνας ὑποτεινει. Soph. Aj. 262.
SYN. Αποβλεπω, διασκεπτομαι, εισδερκω, θεαομαι.

Εισμασσω, Εσμασσω, Εσμασσομαι.
—Μαλα γαρ με θανὼν εσεμασσατο θυμὸν. Il. ρ. 564.
SYN. Ατεμασσω, εναπομασσομαι, καθαπτω, λυπεω, περιστρεβομαι.

Εισνοεω.
—Φιλον πατέρ' εισενοησεν. Il. ω. 700.
—Ωριωνα πελωριον εισενοησα. Od. λ. 571.
SYN. Αισθανομαι, εφοραω. εισαθρεω.

Εισοδος.
—Αραιὴ δ' εισοδὸς εστιν. Od. κ. 90.
SYN. Εισιθμη.—επεισοδος, επιβασις, αφιξις, προσοδος, εισπλοος.—ελευσις. εισφορά.

Εισοικεω, Εσοικεω.
Τιμων μισανθρωπος εσοικεω.—Call. Ep. 3.
SYN. Ενοικεω, κατοικεω. ενναω. μετοικεω.

Εισοικησις.
—Προσκυσαντες την εσω
Αοικον εισοικησιν—Soph. Ph. 541.
SYN. Οικησις. εστια. ενοικησις. εισαγωγή.

Εισοικιζω, Εσοικιζω, Εισοικιζομαι.
—Εχθὲς εισωκισμεθα. Ar. Pa. 259.
SYN. Ενοικιζω, κατοικιζω, συνοικιζω. εισαγω, εισφερω.

Εισοιχνεω. Vid. Εισερχομαι.
Ουδέ μιν εισοίχνευσι κυνηγέται.—Od. ι. 120.

Εισοκε, Εισοκεν. Poet.
Εισόκε σ' η αλοχον ποιησεται.—Il. γ. 409.
—Εισ' κεν αστυ μεγα Πριαμοιο ἑλωμεν. Il. β. 332.
SYN. Εως αν, ες' αν, μεσφα, οφρα, αχρι, αχρις, αχρις αν, αχρις αν ȣ, αχριπερ αν, αχρις ȣ, μεχρι, μεχρις αν.

Εισοπισω.
Ποιει δ' εισοπισω θαλερον γονον—Hom. V. 104.
SYN. Ενταυθις, μετα τȣτο, εισεπειτα, εφεξῆς, τὸν μεταπειτα χρονον.

Εισοπτομαι, Εσοπτομαι, Εισοραω, Εσοραω.
—Και εσοψομαι οφθαλμοῖσι
Πατρίδ' εμάν.—Il. ε. 212.
Ιππȣς τ' εισοροων—Ib. 183.
—Ουκ εσορῆτε—Κοματαν; Theoc. 5. 4.
SYN. Οραω, βλεπω, εμβλεπω, επιβλεπω. εισδερκω, θεαομαι, εφοραω, καθοραω, ενοραω, επισκοπεω. περισκοπεω.

Εισορμαω. Εισορμαομαι.
—Εξαιφνης σφ' ὁρῶ
Τον Ηρακλειον θαλαμον εισορμωμενην. Soph. Tr. 930.
SYN. Εφορμαω, ενεργεω, επαΐσσω, εισθορεω. εισπαιω.

Εἴσος Poet. pro Ισος.
—Ουδέ τι θυμὸς εδευετο δαιτὸς εΐσης. Il. α. 468.

Εισπαιω.
Βοῶν γαρ εισεπαισεν Οιδιπȣς—Soph. Oed. T. 1275.
SYN. Επεισπαιω, εισορμαω, εισαΐσσω, αΐσσω, εμβαλλω εισπιπτω.

Εισπεμπω.
Μαντιν μὲν ȣν κακȣργον εισπεμψας.—Ib. 724.
SYN. Αφιημι, επαφιημι, εμβαλλω. ὑποπεμπω, προσβιβαζω. εισφερω.

Εισπεραω.
Χαλκιδα τ' εισεπερησα—Hes. ε. 653.
SYN. Διαπεραω. περαιοω. διαβαινω, παρερχομαι, παροδευω.

Εισπηδαω, Εσπηδαω.
Ως ὅτ' εις τας ιππαγωγȣς
Εισεπηδων ανδρικῶς. Ar. Eq. 596.
—Κὰκ ανοητως εσπηδησας εφλυαρει. Ib. 542.
SYN. Επεισπηδαω. εμπηδαω, επιπηδαω, αντιπηδαω, εισθορεω, εισρρεω, εισαλλομαι, εισερχομαι.

Εισπιπτω.
Ενθ' εισπεσων—Soph. Aj. 55.
SYN. Επεισπιπτω, εμπιπτω, επιπιπτω, καταπιπτω. κατολισθαινω. καταρρεω, εμβαλλω, εσβαλλω, εισπαιω, εισορμαω.

Εισπλεω.
—Τον ὑμεναιον, ὃν δομοις
Ανορμον εισεπλευσας ευπλοιας τυχών. Ib. Oed. T. 431.
SYN. Προσπλεω, επιπλεω. εισκελλω.

Εισπνηλης, Εισπνιλος.
Μεμβλετο δ' εισπνηλαις, ὁππότε κȣρος ἴοι. Call. Fr.
—Ο μὲν ἦν εσπνιλος.—Theoc. 12. 13.
EXP. Ὁ ερωμενος, φιλος, αΐτης.

Ειστρεχω.
—Βαβὼν δ' εισεδραμε Φᾶσιν. Theoc. 13. 23.
SYN. Επιτρεχω, επιθεω, εγκυρεω, επιδιδρασκω. εμπιπτω. εμβαλλω.

Εισφερω. Εισφορεω. Εισφερομαι. Εσφερω.
—Πολλὰς δέ τε πευκας εισφερεται.—Il. λ. 495.
—Και εσφερον μελαν ὕδωρ. Od. ζ. 91.

Ως ἡνίκ' αν λεγωσιν ϰκ εισφρησομεν. Ar. V. 887.
SYN. Επιφερω, επιφορεω, εκφερω, προσφερω, επαγω, προσαγω, επεισαγω, εισαγω, αναλαμβανω, εισβαλλω, επιβαλλω, επεισκυκλεω, εισδεχομαι, επισυναπτω, εισκομιζω, παρακομιζω.

Εισφοιταω. Vid. Εισερχομαι
Αλλ' ϰποτ', ϰποτ', ϰ γαρ εισαπαξ ερω,
Χρὴ τὺς γε νῦν εχοντας, οἷς εςὶν γυνὴ,
Πρὸς την εν οικοις αλοχον εισφοιτᾷν εᾷν
Γυναῖκας, αὗται γὰρ διδασκαλοι κακῶν. Eur. Andr. 945.

Εισχειριζω.
—Αρχῆς ϰνεκ', ἣν εμοὶ πολις
Δωρητὸν ϰκ αιτητὸν εισεχειρισε. Soph. Oed. T. 392.
SYN. Εγχειριζω, ενδιδωμι.

Εισω, Εσω.
—Μή πως τις απαγγειλῃσι και εισω. Od. δ. 775.
—Ουδέ τιν' αλλον
Πτωχὸν εσω μισγεσθαι εασομεν—Ib. σ. 49.
SYN. Ενδοθι, ενδοθεν, ενδοι, ενδον, εντὸς.

Εισωπὸς.
Εισωποὶ δ' εγενοντο νεῶν—Il. ο. 653.
EXP. Εν οψει τὰς ναῦς εβλεπον. al. Εναντιοι. εσωτεροι γενομενοι.—αντιπροσωποι.

Εἶτα.
—Εἶτα τὶ τϰτο; Ar. N. 346.
SYN. Αρα; μὴ; αλλα μή;—ὁμως.—επειτα.

E K

ΕΚΑΒΗ.
Τῇσιν δ' αὖθ' Εκαβη αδινϰ εξῆρχε γοοιο. Il. ω. 747.
EPITH. Αιολοδακρυς, τλημων, πολυτλημων, παναθλια, μογερὰ, τρυφερὰ Κισσηὶς, Επωπίς.
PHR.—Ταλαινα σκυλαξ. Lyc.
Ανασσα τῶν πολυχρυσων Φρυγῶν.
—Πριαμϰ τε μεγ' ολβιϰ δαμαρ.
—Ευτεχνωτατην δε σε
Πασῶν γυναικῶν δυσυχεςατην ὁρῶ,
Απαιδ', ανανδρον, απολιν, εξεφθαρμενην. Eur.

Εκαεργος.
—Εκάεργος Απολλω. Il. α. 479.
SYN. Εκηβολος, μακροβολος, ευσκοπος, ιομωρος, αφητωρ.

Εκαμηδη
Εισόκε θερμὰ λοετρὰ εϋπλοκαμος Εκαμηδη
Θερμηνῃ.—Il. ξ. 6.

Εκαθεν. Εκὰς, Εκαςερω, Εκαςατω.
—Εκαθεν δέ τε φαινεται αυγή. Il. β. 456.
—Εκὰς επτατο πικρὸς οϊςός. Il. γ. 592.
Ειπερ καὶ μαλα πολλὸν ἑκαςερω ἐς' Ευβοιης. Od. η. 321.
Τῶν γὰρ νῆες εασιν ἑκαςατω—Il. κ. 113.
SYN. Απωθεν, αποπρὸ, αποπροθι, αποπρόθεν, αποςαδὰ, αποςαδὸν, μακρὰν, μακρόθεν, πορρω, πορρωθεν, πορρωτερω, πορρωτατω, απωτερω, απωτατω, τῆλε, τηλιςα, τηλοτατω.

Εκαςος.
—Εβαν οικόνδε ἑκαςος. Il. α. 606.
SYN. Εκαςος τις, πᾶς ἑκαςος, οἱ καθ' ἑκαςον.

Εκαςοτε.
Τῶν ϰν τριχων ἑκαςοθ' ἡ μεν ακμαια
Ετιλλεν, ἃς ευρισκε λευκανθιζϰσας. Suid.
SYN. Παρεκαςα.—αεὶ—θαμινὰ.—ὡσαυτως.—αὖθις και αὖθις.

Εκατερθε, Εκατερθεν.
Ως οἱ μὲν ρ' εκατερθε καθειατο—Il. υ. 153.
Τῷ δ' ἑτερῳ ἑκατερθεν ιτην—Od. ι. 430.
SYN. Αμφοτερωθεν, εκατερωθεν, διαμπαξ, κεχωρισμενως.

Εκαταιος.—Εκαταιον.
Ωσπερ Εκαταιον πανταχϰ πρὸ τῶν θυρῶν. Ar. V. 800.
EXP. Εκατης ἱερὸν, αγαλμα.

Εκατη.
Αςεριη δ'—Εκατην τεκε, τὴν περὶ παντων
Ζεὺς Κρονιδης τιμησε· πορεν δέ οἱ αγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν εχειν γαιης τε, και ατρυγέτοιο θαλασσης,
Η δε και ασερ εντος ὑπ' ϰρανϰ εμμορε τιμῆς,—
Εν τ' αγορῇ λαοῖσι μεταπρεπει, ἥ κ' εθελησιν,
Ηδ' ὁπότ' ες πολεμον φθισηνορα θωρησσονται
Ανέρες, ενθα θεὰ παραγινεται, οἷσκ' εθελησι,
Νικην προφρονεως οπασαι, και κῦδος ορεξαι·
Εν τε δικη βασιλεῦσι παρ' αιδοιοισι καθιζει.
κ. λ. Hes. Θ. 411.
SYN. Αρτεμις. Σεληνη.
EPITH. Μουνογενὴς, κυδνὴ, δασπλῆτις, πολυωνυμος, νυχια, υπσφαλης, τριμορφος, τριαυχην, φωσφορος. Φεραια. Περσηὶς
PHR. Περσεως παρθενος—Δαδοφορε νυκτος θυγατηρ. Lyc.
Βριμω νυκτιπολος, χθονιη, ενεροισιν ανασσα.
Βριμω κικλησκων Εκατην, επαρωγὸν αεθλων.
Κευθμῶν εξ ὑπατων δεινὴ θεὸς αντεβολησεν·
Ιεροῖς Αισονιδαο· περιξ δέ μιν εςεφανῶντο
Σμερδαλέοι δρυΐνοισι μετὰ πτορθοισι δρακοντες.
Στραπτε δ' απειρεσιον δαϊδων σελας. αμφὶ δὲ τήνγε
Οξειῃ ὑλακῇ χθονιοι κυνες εφθεγγοντο. κ. λ. Apoll.
—Συν δ' αιολομορφος ἱκανε
Τρισσοκαρηνος ιδεῖν, ολοὸν τερας, ϰτι δαπτὲιν,

Ταρταροπαις Εκατη· λαιȣ δ' αρ απεσσυθεν ωμȣ
Ιππος χαιτηεις, κατὰ δεξιὰ δ' ἦεν αθρῆσαι
Λυσσωπις σκυλακη, μεσση δ' εςυ αγριομορφος.——
κ. λ. Orph.

Τᾲ χθονιᾳ θ' Εκατᾳ, τὰν και σκυλακες τρομεοντι
Ερχομεναν νεκυων ανα τ' ηρία και μελαν αἷμα. Theoc.

Εινοδιαν Εκατην κληξω, τριοδῖτιν ερανvὴν,
Ουρανιαν, χθονιαν τε, και εινaλιαν, κροκοπεπλον,
Τυμβιδιαν, ψυχαῖς νεκυων μετὰ βακχευȣσαν.
Περσειαν φιλερημον, αμαιμακετον βασιλειαν,
Ταυροπόλον, παντος κοσμȣ κλειδȣ̈χον ανασσαν,
Ηγεμονην, νυμφην, κȣροτρόφον, ȣρεσιφοιτιν, κ.λ.
Orph. H.

Εκατηβελετης, Εκατηβόλος, Εκατος. Vid. Εκηβολος.
—Εκατηβελεταο ανακ]ος. Il. α. 75.
—Εκατηβολȣ Απολλωνος. Ib 370.
—Θεοπροπιας Εκατοιο. Ib. 385.

Εκατι. Vid. 'Εκητι.
Λεκτρων θ' ἑκατι.—Lyc. 60.

Εκατογχειρ, Εκατογχειρος.
Ως εκατογχειρον καλεσασ' ες μακρὸν Ολυμπον
Ον Βριαρεων καλεȣσι Θεοί—Il α. 402.

Εκατογκεφαλος, Εκατοντακεφαλος.
—Εκατογκεφαλȣ βαφαῖς Υδρας. Eur. Her. F. 1188.
Εχιδνά θ' ἑκατοντακεφαλος.—Ar. R. 476.
SYN. Εκατογκαρηνος, ἑκατοντακαρηνος. Pind.

Εκατομβη.
—Ες δ' εκατομβην Βῆσε θεῷ.—Il α. 309.
EPITH. Αγια, αγακλυτος, κλειτὴ, εξαιτος, πολυκνισσος, ἱερὰ, τελνεσσα.

Εκατομβοιος.
—Εκατομβοιος δε ἑκαςος Il. β. 449.
EXP. Εκατον βοῶν τιμῆς αξιος.

Εκατομπολις
—Οι Κρητην ἑκατομπολιν αμφενεμοντο. Ib. 649.

Εκατομπȣς, 'Εκατομποδος.
Ποιησαν δε πυρὴν εκατομποδον—Il. ψ. 164.
(Sch. Εκατομπεδος.)

Εκατομπυλος, 'Εκατονταπυλος.
Αιθ' εκατομπυλοί εισι—Il. ι. 383.

Εκατόν.
Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρειων Αγαμεμνων. Il. β. 576.

Εκατονζυγος.
—Ουδ' αν νῆυς ἑκατονζυγος αχθος αροιτο. Il. υ. 247.
SYN. Εκατοντορος.

Εκατονταετής.
—Εγκυρσας ἑκατονταετει βιοτᾷ. Pind. P. 4.

Εκατονταλαντος.
Φειξει γραφὰς ἑκατονταλαιτȣς τετ]αρας. Ar. Eq. 440.

Εκατοντοργυιος, 'Εκατονταοργυιος.
Τὸ δε μῆκός εςι—ἑκατοντοργυιον—Ib. Av. 1131.

Εκατοντάς.
Τρεῖς μὲν οἱ πολιων ἑκατοντάδες ενδεδμηνται. Theoc. 17. 82.
SYN. Εκατοςύς.

Εκατοςός.
—Καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοςάς. Ar. V. 656.

Εκβαζω.
Αλλ' η τὸ χαιρειν μᾶλλλον εκβαξει λεγων. Aes. Ag. 507.

Εκβαινω
Εκ δε και αυτοὶ βαῖνον επὶ ρηγμῖνι θαλασσης. Il. α. 437.
—Ευτυχως τα πραγματ' εκβεβηκεν.—Ar. Ecc. 502.
SYN. Επεκβαινω. εξερχομαι.—εκπαιω, εκπιπ]ω.

Εκβακχευω, Εκβακχευομαι.
Ει μή σ' Απολλων εξεβακχευσε φρενας. Eur. Tr. 408.
Προσεβαν δρομὰς εξ εμῶν
Οικων εκβακχευσαμενα. Ib. Supp. 1001.
SYN. Βακχευω, αναβακχευομαι—εκμαινω. εκταρασσω, ατεμνως εορταζω.

Εκβαλλω.
—Οδιον μεγαν εκβαλε διφρȣ. Il. ε. 39.
SYN. Αναρριπ]ω, αναρριπιζω, εκριπ]ω, αφιημι. εκδιωκω, εξελαυνω. εκδρασσω, εξιαλλω, εκδυω, εκτινασσω. εκσειω. εκτριβω, αποσυφελιζω. εκκρεω. απωθεω. φυγαδευω.

Εκβασιος.
Ενθ' οιγ' Εκβασιῳ βωμὸν θεσαν Απολλωνι. Ap. 1. 966.

Εκβασις.
Εκβασις ȣ πη φαινεθ' ἁλὸς πολιοιο θυραζε. Od. ε. 410.
SYN. Παρεκβασις, καταβασις, εξοδος, εξηλυσις, εξελευσις, αποβασις, αφιξις, περιςασις. τελος. εκβλαςησις.

Εκβατανα, τά.
—Σȣσων, ηδ' Εκβατανων. Aesch. Pers. 16.

Εκβατηρια.
Εις Βεβρυκων ριψειαν εκβατηριαν. Lyc. 516.
(Sch. Εκβασις. αιγιαλός.)

Εκβιαζω.
Ω τοξον, φιλων
Χερῶν εκβεβιασμένον. Soph. Ph. 1157.
SYN. Εξαιρεω. εξωθεω.

Εκβιβαζω.
Εκβιβασον εκ τȣ βȣτομȣ τὸρνιθιον. A.. A. 663.
SYN.

SYN. Εξαγω, εξαγαγω, εξαιτεω, εκκαλεω. ανιω. δοκιμαζω.
Εκβλαςεω.
Κενε γαρ εξεβλαςον.—Eur. Fr.
SYN. Εκβλαςανω, αποβλαςανω, εκφυομαι.
Εκβλητος.
Εκβλητον, η πεσημα φοινιε δορος; Eur. Hec. 697.
SYN. Εκβεβλημένος. αποβλητος. εκβολος.
Εκβοαω.
Ου γαρ σθενω τεσετες
Ερωτας εκβοῆσαι. Anac. 33. 19.
SYN. Αναβοαω, ανακραζω, εκφωνεω. βοαω.
Εκβολβιζω.
Α λαμβαν' αυτὸς εξαπατῶν, εκβολβιω Ar. Pa. 1123.
SYN. Εξορυττω.
Εκβολή.
—Ου δικελλης εκβολή.—Soph. An. 256.
—Κἀκβολὰς νεώς. Eur. I. T. 1424.
SYN. Αποβολή, καταβολή, εκβασις, εξοδος, εξελασις, εξελη. εξωθησις, εκπεμψις, εξαποςολή, εξορια, εκπομπή, αφεσις, απολυσις, εξαναςασις. εκρηγμα, εκρηξις.—εκπλωσις.
Εκβολος.
—Και εκβολα λυματα δαιτός. Call. 6 116.
SYN. Αποβλητος, εκβλητος. εκπεσών.
Εκβρασσω.
—Φοῖβον εκβρασσων ὕδωρ. Lyc. 1009.
SYN. Εκβαλλω, εκριπτω. εκπλυω. απορριπτω.
Εκβροντασμαι.
—Κἀξεβροντηθη σθενος. Aesc. Pr. 362.
SYN. Εμβρονταομαι.
Εκβρυχαομαι.
Οι δὲ ςεναγμὸν ηδὺν εκβρυχωμενοι. Eur. I. T. 1390.
SYN. Βρυχαομαι εξερευγομαι.
Εκβρωμα.
—Ωςε πριονος
Εκβρωματ' αν βλεψειας εν τομῆ ξυλε. Soph. Tr. 713.
SYN. Βρῶμα. τὸ τρωξιμον.
Εκγαυροομαι. Vid. Γαυροομαι
Τό, τ' αξιωμα τ' ανδρὸς εκγαυρεμενος. Eur. I. A 101.
Εκγελαω.
Εκ δ' εγελασσε πατήρ.—Il. ζ. 471.
SYN. Εκκαγχαζω, ανακαγκαζω, γελαω.
Εκγενετης. Vid. Εκγονος.
Δεσποταις αμιλλᾷ,
Ιλιὰς ὅσα κορα, Λακεδαιμονος εκγενεταισι. Eur. Andr. 128.

Εκγινομαι.
Οι Διὸς εξεγενοντο—Il. ε. 637.
SYN. Εκφυομαι, αναφυομαι, ανακυπτω.
Εκγονος.
Τυδεος εκγονός εσσι—Ib. 813.
—Εκγονον Τενθρηδόνος. Lyc. 899.
SYN. Παῖς, ὑιὸς, ἶνις, εγγονος, απογονος, επιγονος, εκγενετης.
Εκγραφω, Εκγραφομαι.
Η Μορσιμε τις ρῆσιν εξεγραψατο. Ar. R. 151.
SYN. Απογραφω, μεταγραφω, καταγραφω. μνημονευω.
Εκγρηγορεω.
Τετι τὸ κακὸν ε φαῦλον εξεγρηγορεν. Ib. Av. 1413.
SYN. Εξεγειρομαι, εκνηφω.
Εκδακρυω.
Ποῖ' εκδακρυσαι;—Soph. Ph. 281.
SYN. Επιδακρυω, αποθρηνεω, ολοφυρομαι.
Εκδεκτωρ. Vid. Αντιδολος.
Εκδερκομαι.
Ουτέ τοι οξυτατον κεφαλῆς εκδερκεται οσσε. Il. ψ 477.
SYN. Δερκομαι, εκθεαομαι, αποβλεπω, επιβλεπω, προβλεπω. διακυπτω.
Εκδερω.
Θᾶσσον δε βυρσαν εξεδειρεν—Eur. El. 824.
SYN. Δερω, αποδερω, εκδερματιζω. δερμυλλω.
Εκδεχομαι.
—Οι οἱ σακος εξεδεχοντο. Il. ν. 710.
SYN. Αναδεχομαι, διαδεχομαι, αναλαμβανω. προσδεχομαι —απειργω.—νοεω, ὑπολαμβανω —προσδοκαω, παραμενω.
Εκδεω.
Εκδεον ημιονων.—Il ψ. 121.
SYN. Εκδεσμευω, αναδεω, εξαρταω.
Εκδηλος.
—Ιν' εκδηλος μετὰ πᾶσιν
Αργειοισι γενοιτο.—Il. ε. 2.
SYN. Διαδηλος, φανερὸς, αποβλεπτος, ὑπερεχων.
Εκδημεω.
Θεωρὸς—εκδημῶν—Soph. Oed. T. 114.
SYN. Αποδημεω.—θυραζω.—αναχωρεω.
Εκδημος.
Ερῶσ' ερωτ' εκδημον.—Eur. Hipp. 32.
SYN. Αποδημος, απὼν, αποτερος.
Εκδιαβαινω. Vid. Διαβαινω.
Ταφρον δ' εκδιαβαντες ορυκτήν.—Il. κ. 198.
Εκδιδαγμα.
—Οἷον δ' εκδιδαγμα κερκίδος. Eur. I. 1419.
SYN.

SYN. Προπαιδευμα, στοιχειωσις.

Εκδιδασκω.

Ταυτα μιν εξεδιδασκον—Bion. 3. 9.

SYN. Διδασκω, αναδιδασκω, εκπαιδευω. εμπεσω.

Εκδιδρασκω. Vid. Αποφευγω.

Ο δ' εξεδιδρασκε δια τε των υδρορροων. Ar. V. 126.

Εκδιδωμι.

—Και κτημαθ' αμ' αυτη Εκδοτε—Il. γ. 459.

SYN. Αποδιδωμι, αναδιδωμι, ενδιδωμι, προτερεω.—εκδιδασκομαι.—αποτοπιζω.—εισπιπτω—προδιδωμι.

Εκδικαζω.

Πατερων θανοντων εκδικαζοντες φονον. Eur. Supp. 1215.

SYN. Δικαζω, επιδικαζω, επικρινω, εκδικεω, τιμωρεω.

Εκδικητης. Vid. Αμυντωρ.

Τε φθιμενε πατρος εκδικατάν. Ib. 1152.

Εκδικος.

—Εχει θεος εκδικον ομμα Hom. B. 96.

Ου γαρ ειλετιν ανδρας εκδικους τρεφειν. Soph. Oed. C. 975.

SYN. Αποινοδικος, αμυντικος—εκδικητης.—αδικος. εκ...—δικασιμος.

Εκδικως

—Παθοντες ευ κακως μ' εκδικως. Aesch. Pr. 975.

SYN. Αδικως, παρανομως.

Εκδιωκω Vid. Εκβαλλω

Αει το λυπεν εκδιωκε τε βιε. Sent.

Εκδυνω, Εκδυω, Εκδυομαι

—Μαλακον δ' εκδυνε χιτωνα Od. α. 437.

—Ιδε ειματα σιγαλοεντα Εκδυε—Hom. V. 166.

—Νωιν δ' εκδυμεν ολεθρον. Il. π. 99.

Τευχεα τ' εξεδυοντο.—Il. γ. 114.

—Οπως μη 'κδυσεται. Ar. V. 141.

—Εκδυναι κακων. Eur.

SYN. Αποδυω, αποδυομαι. διαφευγω. εξειμι, εξερχομαι, αναδυομαι. λωπιζω.

Εκει, Εκειθι.

Οδε καταρχειν της εκει. Soph. Oed. C. 1074.

Εκει γαρ αιεν κεισομαι—Ib. An. 76.

—Οφρ' αν εκειθι Δαιτα πτωχευη.—Od. ρ. 10.

SYN. Εκεισε, αυτοθι, αυτε, τηδε, τηδ' αυτε, εκεινη. μακραν πορρω.

Εκειθεν.

Τε 'κειθεν αλσες τεδε—Soph. Oed. C. 518.

SYN. Εκεινοθεν, ενθενδε—τηιαδε.

Εκεινος.

—Ανεσιος εστιν εκεινος

Ος πολεμε εραται επιδημιε—Il. ι. 63.

SYN. Αυτος, κεινος.

Εκεχειρια.

Αλλ ευρον αν σ' υπεχοντα την εκεχειριαν. Ar. Pa. 908.

SYN. Ανοχη, ανακωχη, διακωχη. διαλυσις, σπονδη. φιλια. συνθηκη. αργια, ανεσις, αναπαυσις, ενδοσις, αφεσις, σχολη.

Εκζεω.

Εκεζεσεν γαρ Οιδιπε κατευγματα. Aesch. S. T. 715.

SYN. Αναζεω, υπερζεω. βρασσω, αναβραττομαι, εκβρασσομαι, αναπλυω, υπερκλυζω. εκβραζω. αποβραζω.

Εκζωπυρεω.

Τον πολεμον εξωπυρησετε—Ar. Pa. 309.

SYN. Αναζωπυρεω, αναπτω, εξεγειρω, ανεγειρω.

Εκηβολια.

Ουδε εκηβολιαι—Il. ε. 54.

SYN. Ευστοχια, μακροβολια.

Εκηβολος.

Τενεκ' αρ αλγε' εδωκεν Εκηβολος—Il. α. 96.

SYN. Εκατηβελος, εκατηβελετης, εκατος, τοξικος, ευστοχος, ευστοχωτατος, μακροβολος.

Εκηλος.

—Οι δε εκηλοι Τερπονται—Il. ε. 759.

SYN. Ευκηλος, ησυχος, ησυχιος, μισοπραγμων. αθορυβος, ατααραχος, ηρεμος, ηρεμαιος, πραος.

Εκητι

—Διος μεγαλοιο εκητι. Hes. ε. 4.

Ερμειαο εκητι διακτορε—Od. ο. 318.

SYN. Εκατι ενεκα, χαριν, αμφι, δια, επι, παρα—αυθαιρετως.

Εκθαμνιζω.

Μη μοι πολιν γε πρυμνοθεν πανωλεθρον Εκθαμνισητε—Aesc. S. T. 72

SYN. Εκπρεμνιζω, εκθεμελιοω, απορριζοω, εκριζοω, εκμοχλευω, εκσπαω, εκτρεφεω.

Εκθεαομαι, Vid. Εκδερκομαι, Αποβλεπω.

Ουκ ην το κεινης εκθεασασθαι κακον. Soph. Oed. T. 1276.

Εκθεριζω.

Την γλωσσαν, ως ο Τηρευς Εκεινος, εκθεριξω. Anac 12 γ.

SYN. Αποθεριζω, εξαμαω, διαμαω.

Εκθεσφατα τά.

—Επει ετι θεων εκθεσφατα ηδη. Il. ε. 64.

SYN. Θεσφατα, θεοφατα, χρηστηρια. μαντευματα.

Εκθηριοομαι.

Εκθηριωθεις οφεος αλλαξει τυπον. Eur. B 1329.

SYN. Αποθηριουμαι, εξαγριαινομαι, εξαγριουμαι.

Εκθνησκω.

Εκθνησκω. Vid. Αποθνησκω.
Χεῖρας ανασχομενοι γελω εκθανον—Od. σ. 99.
Εκθοιναομαι.
Κελαινοϐρωτον δ' ἧπαρ εκθοινησεται. Aesc. Pr. 1024.
SYN. Θοιναομαι, καταθοιναομαι, κατατρωγω.—δαινυμαι.
Εκθορεω.
Πατροκλος δ'— εκθορε διφρε. Il. π. 427.
—Αυταρ Απολλων Αντιος εξεθορε—Il. φ 539.
SYN. Εξαλλομαι, εκπηδαω, εκθρωσκω.
Εκθροεω.
—Ος σφῷν θανατον εξ αμφοῖν θροεῖ. Soph. Oed. C. 1490.
SYN. Εξαγγελλω, εκφαινω, αποφαινω, προσημαινω.
Εκθρωσκω.
—Κραδιη δέ μοι εξω
Στηθεων εκθρωσκει—Il. κ 95.
SYN. Αποθρωσκω, εκθορεω, αναπαλλω, αναπηδαω—εκτρεχω, εκφευγω.
Εκθυμιαω.
—Κἀξεθυμια Σμυρνης ἱδρῶτα—Eur. I. 1174.
SYN. Αποθυμιαω, αναθυμιαω. εξατμιζομαι. διαπνεω.
Εκθυμος
Τοιαῦτ' ελεξε καρθ' ὑπ' εκθυμε φρενος. Aesch. P. 372
SYN. Ευθυμος, ὑπερθυμος, προθυμος, προφρων.
Εκθυσιαζω,
—Μοσχων τ' αγελας εριμυκων
Εκθυσιαζοντες—Sibyl. l. 5.
Εκθυω. Vid. Θυω.
Τε θηρὸς εκθυσειε τὴν αυτε κορην. Soph. El. 574.
Εκκαθαιρω.
Ουρές τ' εξεκαθαιρον—Il. β. 153.
SYN. Ανακαθαιρω, αποκαθαιρω, αποματτω, περιματτω, αποκλυζω, καταπλυνω.
Εκκαιδεκαδωρος.
Τε κερα εκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκαδωρα πεφυκει. Il. δ. 109.
Εκκαιω, Εκκαιομαι.
Και πασας πολιας ποταμές θ' ἅμα, ηδὲ θαλασσας
Εκκαυση—Sibyl. l. 4.
SYN. Εκφλεγω, εκπυροω, αποκαιω, καταφλεγω. ανθρακιζω.
Εκκαλαμαομαι.
Και παππαζεσ' ἅμα τῇ γλωττῃ
Τριωϐολον εκκαλαμᾶται. Ar. V. 607.
SYN. Εξαγω, εφελκω, επισυρομαι, ὑποσπαω.

Εκκαλεω, Εκκαλεομαι.
Δμωὰς δ' εκκελασας λῦσαί κελετο—Il. ω. 582.
Ερμῆς δὲ ψυχὰς Κυλληνιος εξεκαλεῖτο
Ανδρῶν μνηστηρων—Od. ω. 1.
SYN. Ανακαλεω, προκαλεω, εκπροκαλεομαι, παρακαλεω, κατακαλεω, επαγω. παροξυνω.
Εκκαλυπτω, Εκκαλυπτομαι.
Εκ δὲ καλυψαμενοι—Od. κ. 179.
Ιθ' εκκαλυψον, ὡς ιδω τὸ πᾶν κακόν. Soph. Aj. 1022.
SYN. Αποκαλυπτω, αποστεγαζω. αποσκεπαζω, ανακαλυπτω, αναφαινω.
Εκκαρπιζω, Εκκαρπιζομαι.
Ατης αρερα θανατον εκκαρπιζεται. Aesc. S. T. 607.
SYN. Καρπολογεω, οπωριζομαι. εκφυω.
Εκκατειδω (inus.)
Περγαμε εκκατιδων.—Il. δ 508.
SYN. Αποσκοπεω, αποβλεπω, κατειδω.
Εκκατεπαλλομαι.
Ουρανε εκκατεπαλτο δι' αιθερος—Il. τ. 351.
SYN. Καθαλλομαι, καταπηδαω, αποθρωσκω.
Εκκαυλιζω
—Και τὲς καυλὲς
Τῶν ευθυνῶν εκκαυλιζων. Ar. Eq. 822.
SYN. Αποκαυλιζω, αναιρεω, ανασπαω. αποκλαω.
Εκκαυμα.
Το μὴ ειδέναι σὲ μηδὲν, ὧν ἁμαρτανεις,
Εκκαυμα τολμης ἱκανόν εστι και θρασυς Eur. Fr.
SYN. Υπεκκαυμα, ζωπυρον. κινητηριον, εκκαυσις, εκπρησις, εκπυρωσις.
Εκκαυχαομαι.
—Ὧν νιν ἕνεκα κλανεῖν
Ζῆν' εξεκαυχωνθ', ὅτι γαμες εψευσατο. Eur. B. 31
SYN. Καυχαομαι, εγκαυχαω, καυχεω.
Εκκειμαι
Μηροὶ καλυπτῆς εξεκειντο πιμελῆς. Soph. An. 1023.
SYN. Εκτιθεμαι, εκπιπτω, προκειμαι, κεῖμαι.
Εκκενοω
Επεὶ γλυκὺν εξεκενωσαν
Θυμὸν ες ευρειαν σχεδιαν ςυγνε Αχεροντος. Theoc. 16. 40.
SYN Αποκενοω, απογεμιζω, αλαπαζω, εξαλαπαζω. ὑπαλαπαζω, εξαρυω.
Εκκεραϊζω
—Τᾶς ἱερὸν εκκεραιζεις. Call. 6. 50.
SYN. Αναρπαζω, αφαρπαζω, εκπορθῶ. εκθαμνιζω

[illegible]
Υπνος πονος τε κυριοι συνωμόται
Δεινῆς δρακαινης εξεκηρανον μενος. Aesc. Eum. 128.
SYN. Παραιρεομαι, αφαιρεω.
Εκκηρυσσω.
—Κάξεκηρυσσετο
Αυτὸς προς αυτὸ καλλινικος—Eur. Herc. f. 960.
SYN. Αποκηρυσσω, εξοριζω, εξελαυνω, εκβαλλω. εξαγγελλω.
Εκκινεω.
Ουτως αναιδῶς εξεκίνησας τόδε
Το ρῆμα; Soph. Oed. T. 362.
Συ γάρ μ' απευνασθέντος εκκινεῖς κακῦ. Ib. Tr. 1258.
SYN. Εκφερω, εκδιωκω, εκκαλεω, εξεγειρω. ανιστανω.
Εκκιω. Vid. Εξερχομαι.
—Εκ δ' ὑὸς Δολιε κιεν, ὡς εκελευσεν. Od. ω. 491.
Εκκλεπτω.
—Ο δ' εξεκλεψεν Αρηα. Il. ε. 390.
SYN. Διακλεπτω, αναγω, ὑφαγω, εκκομιζω.
Εκκλησια.
Ισοι, γυναικῶν εργα. κὐκ εκκλησιαι. Sent.
SYN. Αγορὰ, ὁμηγυρις, συναγωγὴ, συνοδος.
Νυμφα Θεῦ, μεγα χαῖρ', Εκκλησια—Cyr.
Χ ἡ τῶν ευσεβεων γενετειρ' Εκκλησια, ἥδε
Παντων τῶν πιστων κεδνὴ εῦσα τροφός. Dolsc.
Εκκλησιαζω.
Εκκλησιαζειν προβατα συγκαθημενα. Ar. V. 32.
SYN. Εξεκκλησιαζω, δημηγορεω, αγοραομαι, εκλεγω, συναθροιζω. Εκκλησιαν συλλεγω, ποιῶ, αποδιδωμι.
Εκκλητος.
—Πορευει δ' αυτὸν εκκλητων ἄπο. Eur. Or. 947.
EXP. Απὸ τῆς εκκλησιας.
SYN. Αποκλητος, επικλητος. εγκλητὸς, συγκλητος.
Εκκλυω.
Ηέ τιν' αγγελιην Φθιης εξεκλυες;—Il. π. 13.
SYN. Εξακυω, εισακυω, ακυω.
Εκκναισεω.
Τρυγονες εκκναισεῦντι, πλατυασδοισαι ἅπαντα. Theoc. 15. 88.
SYN. Εκκναιω, αποκναιω.—διαλεγω. (Sch.)
Εκκοβαλικευομαι.
Ωσπερεὶ γεροντας ἡμᾶς
Εκκοβαλικευεται. Ar. Eq. 270.
SYN. Ληστευω, απαταω, παραλογιζομαι.
Εκκοκκιζω.
Ληστεις σεαυτῦ τὰς πολεις εκκοκκισας. Ib. Pa. 62.

SYN. Ερημοω. εκτινασσω, συντριβω, εκκλαω. εκβαλλω πορθω.—εκτιλλω, ανασπαω.
Εκκολυμβαω.
Ως' εκκολυμβᾶν ναὸς —Eur. Hel. 1625.
SYN. Αποκολυμβαω, αποννηχομαι, εκνηχομαι. καταφερομαι.
Εκκομιζω, Εκκομιζομαι.
—Εκκομισαί τε με.—Il. ε. 359.
SYN. Επικομιζω, επιμελομαι. εκφερω, καταγω, εκκρινω. εξελαυνω.
Εκκομψευομαι.
Εκκεκομψευσαι. πονηρὸν
Γλωσσ' επιφθόνον σοφή. Eur. I. A. 333.
SYN. Κατακομψευομαι, στωμυλλω.
Εκκοπτω.
Τον παλαι εκκοψαιτα πετρην—Sibyl. l. 5.
SYN. Διακοπτω, επικοπτω. περικοπτω, ὑποκοπτω. κατακοπτω. εκκρουω, εκκολαπτω. εκθλιβω, αποθλιβω, αναιρεω εκπιεζω—πλησσω.—καταλυω, εκπορθεω, διαφθειρω
Εκκορεω.
Καταθὲ τὸ κορημα· μὴ 'κκορει τὴν Ελλάδα. Ar. Pa. 59.
SYN. Παρακορεω, αποματτω, εκσαρoω, αφανιζω.—φθειρω.
Εκκορυφοω.
—Ετερόν τοι εγὼ λογον εκκορυφωσω. Hes. ε. 106.
SYN. Αναπτυσσω, ειπεῖν συνελόντι, ἁπλῶς. —κεφαλαιοω, ανακεφαλαιοω—[illegible].
Εκκρεμαμαι, Εκκρημναμαι.
—Εκκρημνασθε πατρῴων πεπλων. Herc. f. 520.
SYN. Εκκρεμαννυμαι, εξαρταομαι. κατακρεμαμαι.
Εκκρινω,
Αρετῇ τε πρῶτος εκκριθεὶς στρατευματος. Soph. P. 1471.
SYN. Αποκρινω, εκπροκρινω, προκρινω. εκλεγω, εξαιρεω. αφοριζω. εκκινεω, χωριζω, εκχωριζω, εξαλειφω εκστρεφω.
Εκκριτος. Vid. Εκλεκτος.
—Εκκριτον δωρημα—Soph. Aj. 1320.
Εκκρυστος.
—Λαμπρὸν εκκρυστον δεμας. Aesc. S. T. 548.
SYN. Καταπληκτος, εκθαμβος. φρικτός.
Εκκυβισαω
—Πρὸς γῆν εκκυβιστωντων βιᾳ. Eur. Supp. (921
SYN. Κυβισαω, κατακρημνιζομαι.
Εκκυκλεω.
Αλλ' εκκυκλησομαι.—Ar. A. 408.
SYN Εκκαλυπτω. εκκυλιω, εξελιττω.
Εκκυλινδω, Εκκυλινδεω, Εκκυλιω, Εκκυλιζω.
Μεσοις απηνης ευθὺς εκκυλινδεται. Soph. Oed. T. 831.

Αυτὸς δ' ἐκ διφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλισθη. Il. ζ. 42.

SYN. Αποκυλιω, αποκυλινδεω, εκκυκλεω.

Εκκυνηγετεω

Την γυμφαγωγὸν εκκυνηγετῶν τροπιν. Lyc. 1025.

—Τις ἡμᾶς εκκυνηγετεῖ ποτμος· Eur. I. 1422.

SYN. Κυνηγεω, θηρευω, εκθηραομαι. εξερευναω, εξεταζω.

Εκκωφαω. Εκκωφοω.

Οςις ἡμᾶν τὰς ἀθηνας

Εκκεκωφηκας βοῶν. Ar. Eq. 312.

Αρ' εις το καλλος εκκεκωφωται ξιφη; Eur. Or. 1292.

SYN. Κωφὸν ποιω. διαμαλασσω.

Εκλαγχανω

—Κακῶν—μερος εξελαχεν. Ar. Th. 1080.

Οπως πατρῴας τυμβον εκλαχοι χθονός. Soph. El. 762.

SYN. Διαλαγχανω, λαγχανω, εκμειρω, εκμειρομαι, εντυγχανω.

Εκλακτιζω, Εκλακτιζομαι.

Σκελος ουρανιον γ' εκλακτιζων. Ar. V. 1483.

Και τὸ Φρυνιχειον Εκλακτισατω τις.—Ib 1516.

SYN. Λακτιζων. αποβαλλω.

Εκλαλεω.

Τὸ δ' εκλαλεῖν, ουθ' ἡδονῆς μεν ἀπτεται. Eur. Fr.

SYN. Εξαγορευω, εκθρυλλω, εκφερω, παραφθεγγομαι, δημοσιευω, φλυαρεω.

Εκλαμπω.

Ουθ' ἡλιου τηλαυγὲς ακτινων σελας

Τοιοῦτον εξελαμψεν—Ar. Av. 1708.

SYN. Αναλαμπω, απολαμπω, επιλαμπω.

Εκλανθανομαι.

Αλκῆς εξελαθοντο—Il. π. 602.

SYN. Απεκλανθανομαι, αμνημονεω.

Εκλανθανω, Εκληθω.

—Και εκλελαθον κιθαριςύν. Il. β. 600.

Εκλαπαζω

Πωλικων θ' εδωλιων ὑπερκομπω

Δορί ποτ' εκλαπαξαι. Aesc. S. T. 462.

SYN. Εξαρπαζω, εκπορθεω, λαπαζω.

Εκλαπτω, Εκλαπτομαι.

Και πρόςγ' ακρατον εγχεας

Αμυστὶ εξελαψα. Ar. A. 1227.

Τον ζωμὸν—εκλαψεται. Ib. Pa. 885.

SYN. Λαπτω, αμπωτιζω, εκπινω, εκροφεω, εξαντλαω.

Εκλαχαινω.

Χθαμαλωτερον εξελαχαινον Στειρης—Ap. 1. 374.

SYN. Λαχαινω, εξορυττω, κατασκαπτω.

Εκλειπω. Εκλιμπανω.

—Αλλά μ' εταῖρος Εκλειπει—Theog. 936.

—Ηὶκ' εξελιμπανον

Δομους πατρῴους—Eur. M. 800.

SYN. Απολειπω, εκπρολειπω, καταλειπω. παραλειπω, ελλειπω. αποτρεπω. ὑστερεω.

Εκλεκτος.

Πιςους τ' εκλεκτους Εβραιους—Sibyl. I. 3.

SYN. Επιλεκτος, απολεκτος, αιρετος, εξαιρετος, εκκριτος, επικριτος, προκριτος.

Εκλησις. Vid. Αμνημοσυνη

—Κασιγνητων τε φονοιο

Εκλησιν θεωμεν—Od. ω. 484.

Εκλογιζομαι.

Αρ' εκλογιζομαι γε πρὸς τὸ δυσμενὲς

Μᾶλλον φρενας, τοῦδ' οντος οὐχὶ δυσμενοῦς; Eur. Hec. 744.

SYN. Ὑπολαμβανω, λογιζομαι.

Εκλογος. Aesc. Fr.

SYN. Διηγησις.

Εκλοχευω, Εκλοχευομαι.

—Ουθ' Ελληνὶς, ουτε βαρβαρος

Τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν εκλοχευεται. Eur. Hel. 265.

Ουκ αδακρυτος εκλοχευη. Ib. Ion. 1458.

SYN. Αποτικτω, εκτικτω, ωδινω.

Εκλυσις.

Δεσμοῦ αναγκαιου πειρωμενοι εκλυσιν εὑρεῖν. Theoc. 24. 33.

SYN. Διαλυσις, καταλυσις, παραλυσις, ανεσις, αφεσις, αφαιρεσις, απαλλαγὴ, απαλλαξις. ρυσις. ατονια. ασθενεια. λειποθυμια —λυτηριον, εκλυτηριον.

Εκλυτηριον.

—Τι τοῖς δ' αςοῖσιν εκλυτηριόν. Soph. Oed. C. 400.

SYN. Λυτηριον. εκλυσις. ρυσις.

Εκλυτος.

Συρετο δὲ πρυμνοῖσιν επ' ιχθυσιν εκλυτος ουρή. Tryph. 81.

SYN. Διαλυτος, ανετος, ανειμενος. ανευρος, ανανδρος.

Εκλυω, Εκλυομαι.

—Καυχενας ἱππων

Εκλυον ἱδρωοντας, επεὶ πολεμου εκορεσθεν. Ar. Pa. 1282.

—Σε κακῶν εκλυσομαι, ηδὲ σαωζω. Od. ι. 286.

SYN. Απολυω, απεκλυω, λυω, εξαρπαζω. αφαιρεω. απαλλαττω, ελευθερεω. ισχναινω, απασθενεω. εκλειπω. ελλειπω, αποκαμνω.

Εκλωβεω. Vid. Λωβευω.

—Μολις δ' ερῶ

Α'γωγ' ὑπ' αυτῶν εξελωβηθην μολων. Soph. P. 333.

Εκλωπιζω.

Εκλαπιζω.

—Εκ δ' ελαπισε

Πλευρὰν απασαν, ωλενην τε—Ib. Tr. 542.

S Y N. Γυμνοω. εκδυω. εκδερω. εξαιθιζω, λωποδυτεω.

Εκμαγμα

Λεων σοι γεγονεν, αυτ' εκμαγμα σόν. Ar.Th. 521.

S Y N. Είγμα, εικὼν, απεικασμα, αφομοιωμα, εκτυπωμα, εκσφραγισμα, απεικονισμα, εκμακτρον εκμαγειον.

Εκμαινω, Εκμαινομαι.

Κἠμὲ γαρ ο Κρατιδας—εκμαινει.—Theoc.5 90.

Οι μεν καλὸν Κυβηβην—

Λεγουσιν εκμανῆναι. Anac. 13. 4.

S Y N. Μαινω, εκβακχευω.—μαίνομαι, εκβακχευομαι, εκμαργοομαι.

Εκμακτρον. Vid. Εκμαγμα.

Πᾶς δ' αν γενοιτ' αν εν κραταιλεῳ πεδῳ

Γαιας, ποδῶν εκμακτρον;—Eur. El. 535.

Εκμανθανω. Vid Μανθανω

—Τας εισαυτας εκμαθὼν θεσμων. Eur. Ph. 34.

Εκμαραινω. Εκμαραινομαι.

Αλλ' αὔτως απαλῷ ποτὶ παχεῖ εξεμαρανθη. Theoc. 3. 30.

S Y N. Μαραινω, εκτηκω.—εκσηπομαι, εκμαραινω, εκκαμνω

Εκμαργοομαι. Vid. Εκμαινομαι.

Εξεμαργωθης φρενας. Eur. Tro. 992.

Εκμαρτυρεω. Vid. Μαρτυρεω.

Εκμαρτυρησον πρὶν μοσας—Aesch. Ag. 1205

Εκμασσω, Εκμασσομαι.

—Ποδῶν εκμασσεται ιχνη. Theoc. 17. 122.

Οιμας μελαινας μητρὸς εκμεμαγμενος Lyc. 713.

S Y N. Αποσμαω, αποματτω.—εκτυποω, εκφραζω, εκμιμεομαι.

Εκμαστευω.

Τετραυματισμένον γαρ ὡς κυων νεβρὸν,

Πρὸς αἷμα και σαλαγμὸν εκμαστευομεν. Aesch. Eum. 247.

S Y N. Μαστευω, ερευναω, εξερευναω.

Εκμειρω, Εκμειρομαι. Vid. Εκλαγχανω.

—Θεων εξεμμορε τιμῆς. Od. ε. 335.

Εκμελεταω. Vid. Μελεταω.

Ταῦτα ποιει, ταῦτ' εκμελετα—Pyth. 45.

Εκμετρεω, Εκμετρεομαι Vid Μετρεω.

Την Κορινθιαν

Αστροις—εκμετρουμενος χθονα. Soph. Oed. T. 814.

Εκμιμεομαι

Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν εκμιμουμενη. Lyc. 7.

S Y N. Μιμεομαι, απομιμεομαι, εκμασσομαι, εκμορφοω—εκτυποω, αποτυποω, εκχαραττω. ὁμοιοω.

Εκμολεω. Vid. Εξερχομαι.

Εκμολεν ἶσος Αρηϊ—Il. λ. 603.

Εκμυσσω.

Διονυσος ἥμας εξεμυστωσεν τάδε. Eur. B. 823.

S Y N. Μυσοω, εκδιδασκω.

Εκμοχθεω. Vid. Εξαντλεω.

—Πονων τε σῶν

Ους εξεμοχθεις περιπολῶν καθ' Ελλάδα. Ib. I. T. 1455.

Ος τῷ τυραννῳ πλειον' εκμοχθῇ βιον. Ib. Supp. 451.

Εκμοχλευω

Εντευθεν εκμοχλευσετ', ενθενδ' εγὼ

Συνεκμοχλευσω—Ar. L 430.

S Y N. Μοχλευω. εκριζοω, απορριζοω, εκθεμελιοω, πρεμνιζω

Εκμυζαω, Εκμυζεω.

Αἷμ' εκμυζησας—Il. δ. 218.

S Y N. Εκπιεζω, εκπιαινω, εκθλιβω, εκχυλιζω, εκβδελλαζω. μυζαω, μυζω.

Εκναυσθλοω. Vid Ναυσθλοω.

Λιγεια δ' εις Τιρειναν εκναυσθλωσεται. Lyc. 726.

E X P. Το εκριφῆναι ὑπο τῶν κυματων. al. εκπλευσαι.

Εκναω.

—Εκ δε κρηνη ναει, αμφὶ δε λειμών. Od. ζ. 292. (Siber.)

S Y N. Εκρεω, εκφερομαι.

Εκνεομαι

Ουκ αψορρον εκνεμῇ ποδα; Soph. Aj 369.

S Y N. Εξαγω. εκπορευομαι—εκβαινομαι.

Εκνευω.

—Εξενευσ' αποστῆναι προσω Eur. I. T. 1320.

Ανὴρ ὅδ' ουκ ετ' αυτὸς, εκνευει παλιν. Ib Ph. 937.

S Y N. Νευω, επινευω, απονευω—προκυπτω.—αναχωρεω, μεταστρεφομαι. παραιτεω. απαλλαττομαι, εξαιφνης γινομαι.

Εκνεω, Εκνευω.

—Ωστε μή ποτ' εκνεῦσαι παλιν. Ib. Hipp. 823.

—Πῶς αν εκνεῦσαι δοκοῖς. Ib. 470

S Y N. Εκνηχομαι, εκκολυμβαω. αναδυομαι. εκτρεπομαι. εκφευγω

Εκνηφω. Vid. Νηφω.

Κ' ε θελετ' εκνῆψαι, και σωφρονα πρὸς νοον ελθεῖν. Sibyl. l. 1.

Εκνιπτω, Εκνιπτομαι.

Μετφ' όταν εκνιψησθε μυσος θειοισι καθαρμοῖς. Orph. 1230.

S Y N. Απονιπτω, εκπλυνω. εκκλυζω, εκκνιζω. αποματτω. καθαιρω.

Εκνομιος. Εκνομως.

Και γαρ εκνομιως μ' ησχυνετο. Ar. Pl. 982.

Λεγεις

Λεγεις ερῶντ' ανθρωπον εκνομιωτατα. Ib. 993.
—Εκνομως ὕμνον ὑμνεῖν επευχεται. Aesc. Ag. 1483.
SYN. Εκτοπως, αμετρως, μεγαλως, ὑπερβαλλοντως, εξαλλως.
Εκνοσεω. Vid. Νοσεω.
—Ου ζωοντε μαχης εκνοσησαντε. Il. ε. 157.
Εκοντί.
—Μητ' επιορκησης, μήτ' αγνῶς, μήτε ἑκοντί. Phocyl. 14.
SYN. Εθελοντὶ, αυτοματην, αυτοματὶ, αυτοματως, εκεσιως, εθελοντὴν, εθελοντηδὸν, εθελεσιως, προῖκα, εξεπιτηδες.
Εκεσιος.
—Μεθησει ζῶν ἑκεσιῳ τροπῳ. Eur. M. 751.
SYN. Εκων, εθελεσιος, εθελοντης, αυτεπαγγελτος, αυθαιρετος.
Εκπαγλα, Εκπαγλως.
Α δ' ευηρετμος εκπαγκλ' ἁλια χερσὶ παραπ]ομενα πλατα θρωσκει. Soph. Oed. C. 749.
Και εκπαγλως απολεσσαν. Il. α. 268.
SYN. Μεγαλωσὶ, θαυμασῶς, θαυμασιως, εκπληκ]ικῶς, εκπλαγῶς, ανυπερβλητως, ὑπερφυως, φοβερῶς. ισχυρῶς. εξοχα. περιτ]α.
Εκπαγλος.
Λαομεδων εκπαγλος—Il. φ. 452.
SYN. Ατυζηλὸς, δριμὺς, εξοχος, εκπληκ]ικὸς, καταπληκ]ικὸς, θαυμαςὸς, φοβερός.
Εκπαγλεομαι.
—Πατέρα μεν σὸν εκπαγλεμενος. Eur. Or. 888.
SYN. Θαυμαζω, αιδεομαι. εκπλητ]ομαι.
Εκπαιδευμα.
Συ, τ' ω μελαινης νυκτὸς εκπαιδευμ', Υπνε. Ib. B. 597.
SYN. Ομιλητής —παιδευμα.
Εκπαιδευω. Vid. Παιδευω.
Ας δη Προβλαςος εξεπαιδευσε θρασύς. Lyc. 577.
Εκπαιφασσω.
Ουδ' εκπαιφασσειν.—Il ε. 803.
SYN. Ενθεσιαω. εκμαινομαι.
Εκπατασσω
—Σὺ γέ τις φρενας εκπεπαταγμένος εσσι. Od. σ 326
SYN. Ατυζω, εκπλητ]ω, πατασσω.
Εκπατιος.
—Οἵγ' εκπατιοις
Αλγεσι παιδων, ὕπατοι λεχεων
Στροφοδινεῦνται. Aesc. Ag. 49.
EXP. Εξω τῆς ὁδε· εξω τῆς οικιας αυτῶν.
Εκπειθω. Vid. Πειθω.
Η γὰρ πρὶν αυτὸν εξεπεισ' απαιδια. Soph. Oed. T. 1043.

Εκπειραζω, Εκπειραω, Εκπειραομαι. Vid. Πειραζω.
—Η 'κπειρᾷ λεγειν; Ib 368.
Καί σε τοσετο πρῶτον εκπειρασομαι. Ar. Eq. 1231.
Εκπελει.
Ου γαρ εκπελει
Φρονεῖν μεγ', ὅςις δελός εςι τῶν πελας. Soph. An. 485.
SYN. Εξεςι. πελει. εμπρεπει, επιπρεπει.
Εκπεμπω
—Πολεμε εκπεμπε νεεσθαι. Il. φ. 598.
SYN. Αποπεμπω, εξαποςελλω, εξελαυνω: εκγυμνοω περιβαλλομαι.
Εκπεραμα.
Τριτον τίδ' εκπεραμα δωματων καλῶ. Aesc. Ch. 653.
EXP. Τον διακονον τον εισιοντα και εξιοντα πρὸς τας αποκρισεις.
Εκπεραω.
Λαῖτμα μεγ' εκπερεωσιν—Od. η. 35.
SYN. Διεκπεραω, διαβαινω, διαπλεω, διανηχομαι, διαδυομαι, μεταβιβαζω, αναβιβαζω, παρερχομαι, περαω.
Εκπερδικιζω
Ως παρ' ἡμῖν εδὲν αισχρὸν
Εςιν εκπερδικισαι. Ar. Av. 769.
EXP. Φευγειν.
Εκπερθω
Εκ δὲ πολιν περσεν Κιλικων—Il. ζ. 415.
SYN. Εκπορθεω, διαπερθω, ανατρεπω. περθω. λαμβανω. εκπιπ]ω.
Εκπεταννυμι, Εκπεταζω.
Τα δ' ὦτα γάρ σε—εξεπεταννυτο. Ar. Eq. 1394.
Και σ]εφος εξεπετασσε γαμηλιον—Bion. 1. 88.
SYN. Πεταω, πεταζω, πεταννυω, αναπεταζω, αναπ]υσσω, αιθυσσω. εκτανυω, εκτεινω. εμπεταννυμι.
Εκπετησιμος. Vid. Πτεροεις. Πτηνός.
Επὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς εκπετησιμες
Παντας ποιηση τες πελαργιδεῖς—Ar. Av. 1357.
Εκπηδαω.
Ωσθ' ἡδεως εὐδεσαν εκπηδᾶν εμὲ
Φοβῳ, φιλαι, ταρβεσαν—Soph. Tr. 178.
SYN. Εξαλλομαι, εξορεω, εκθορεω, αναπηδαω, ανακηκιω.
Εκπηδημα. Vid. Πηδημα.
Ὕψος κρεῖσσον εκπηδηματος. Aesc. Ag. 1385.
Εκπηνιζω.
—Ὅς αυτε τημερὸν
Εκπηνιεῖται ταῦτα προσκιλεμενος. Ar. R. 586.
EXP. Εξελκυσει απὸ τε πηνιε.—εκμυρισσε]αι. Hes.

Εκπιμπλημι. Vid. Πιμπλημι. Εκπληθω.
—Πεδια δ' εξεπιμπλασαν Φευγοντες—Eur. Ph. 1479.
Εκπινω.
Ανθεσα μ' εξεπινες—Soph. An. 538.
S Y N. Επεκπινω, καταπινω, εκροφεω, απορροφεω.
Εκπιπτω.
—Ταχέες δ' εκπιπτον οϊςοι. Il. φ. 492.
Λογων ματαιων ὀυνεκ' εκπεσῃ χθονός. Eur. M. 450.
S Y N. Εκπιτνεω, αποπιπτω, απορρεω, εκδρυω, αποσπωμαι. αποτυγχανομαι. εκβαλλομαι, εξωθεομαι.
Εκπλεθρος.
—Αιελλαν πωλον εκπλεθρον δρομε,
Ταχὺς βαδιςὴς τερμονων ανθηπτετο. Ib. 1181.
E X P. Μεγα πηδημα, ὑπερβαινον πλεθρε μετρον.
Εκπλειος, Εκπλεος. Vid. Πληρης.
Νεκταρος εκπλειες—αδυτες. Hom. M. 248.
Εκπλεω, Εκπλωω.
Εκπλευσας, ὑγιης ετανηλθ', εμὸς ηλικιώτας. Theoc. 14. 54.
Αλλ' ὅτε πετρας Πληγάδας εξεπλωμεν—Ap. 2. 646.
S Y N. Αποπλεω, διαπλεω, εξοκελλω, αφορμεω. εξαναγομαι. πλεω.—παρατρεπω.
Εκπληθυνω. Vid. Πληθυνω.
Ακταὶ δε νεκρῶν χοιράδες τ' ἐκπληθυνεν. Aesc. P. 421. (Ald. επληθυνον.)
Εκπληθω,
—Ωςε σ' εκπλῆσαι χαρας. Eur. Ph. 171.
—Πολλα δὲ Φιληματ' εξεπλησε—Ib. Or. 462.
S Y N. Εκπιμπλημι, εκπληροω, αναπληθω, πληθω. αναπληροω, συμπληθυνω.—επισωρευω.—εκτελεω—εκτιω.
Εκπληροω. Vid. Πληροω, Αναπληροω.
Βοιωτὸς αλλος δεκατον εκπληρῶν οχον. Soph: El. 710.
Εκπληξις.
Μηδὲ θορυβον. μηδ' εκπληξιν
Ξειναι ξειναις παρεχωμεν. Eur. I. A. 604.
S Y N. Καταπληξις. εμπληξια, πτοησις, συςολὴ. ταραχὴ. αναισθησια. φοβος.
Εκπλησσω
Εκ γαρ με πλησσεσι παρημένοι.—Od. σ. 230.
S Y N. Αποπλησσω. καταπλησσω. εκπτησσω, εκπτοεω. κηλεω. εκδειματοω. εκδειματοω, ατυζω. εκταρεω, θορυβεω, εκταρασσω, διαταρασσω, διωκω, συςελλω, περιτρεπω, καταβαλλω εμβροντασω. πλησσω.

Εκπλυνω. Vid Εκνιπτω.
Οναιο μεν γ' αν ει τις εκπλυνειέ σε. Ar. Pl. 1063.
Εκπλυτος.
Μητροκτόνον μιασμα δ' εκπλυτον πελει. Aesc. Eum. 281.
SYN. Εκκεκαθαρμενος, εκλελυμενος.
Εκπνεω.
—Ὑφ' ὑ Φονεως αρ' εξεπνευσας.—Soph. Aj. 1045.
S Y N. Εκφυσαω. αποπνεω, αποψυχω.—αποθνησκω.—εξατμιζομαι.
Εκπνοά.
Ουδ' ομμα χραινειν θανασιμοισιν εκπνοαῖς. Eur. Hipp. 1438
S Y N. Εκπνοια, αποπνοια, εκπνευσις, αναπνοὴ αποφορά. ατμός.
Εκποδάν.
—Αγετέ μ' εκποδών. Soph. An. 1327.
S Y N. Εκάς. αποθεν, πορρωθεν. αφχνης.
Εκποκιζω. Vid. Εκτιλλω.
Αλλ' εκποκιῶ σε τὰς ποκάδας. Ar. Th. 574.
E X P. Τὰς τριχας εκσπαω.
Εκπονεω.
Τεθ' ὅτι πρὰν εν ορει τὸ μελυδριον εξεπονασα. Theoc. 7. 51.
Κὴμὲ μαλθακον εξεπονασε σιδαρες. Ib. 29. 24.
Τον ά Θετις τεκε και Χειρων εξεπονασεν. Eur. I. A. 209.
S Y N. Εξεργαζομαι, εκπρασσω, εκπαιδευω, επασκεω, σπεδαζω.
Εκπορευω.
Εκπορευετ' Ιοκαςην δομων. Ib. Ph. 1075.
S Y N. Εξαγω
Εκπορθεω
Και πᾶσαν αιῆν εξεπορθησαν δορί. Lyc. 1339.
S Y N. Εκπερθω. εκπολιορκῶ, εκπολεμεω, καταπολεμεω, χειροω, ηττάομαι. εκθεμελιζω.
Εκπορθητωρ.
—Πολεος εκπορθητορες. Eur. Supp. 1223.
S Y N. Πορθητὴς, δῃωτὴς, λυμαντὴρ, κεραϊςὴς: αλαςωρ.
Εκπορθμευομαι.
Μενελαος αυτὴν εκπεπορθμευται χθονός. Eur. Hel. 1533.
S Y N. Εξαγω. εκφορεω, εκκομιζω.
Εκποριζω: Vid. Ποριζω.
Παντ' εκποριζει, πλὴν το μη ισεῖν εμέ. Soph. Ph. 302.
Εκποταομαι, Εκποτεομαι.
Ουδ' επὶ χρυσεοις Ορμοις εκπεποταμαι. Ib. El. 177.
—Πᾶ τὰς φρενας εκπεποτασαι; Theoc. 2. 19.

Ως

Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς εκποτεονται. Il. τ. 357.
SYN. Εξιπ]αμαι, εκπετομαι, εκπ]ημι, αφιπ]αμαι.

Εκπρασσω.
Οι τάδ' εκπραξαι μελει. Soph. Oed. T. 385.
Ου γάρ τις αυτὸν—κεραυνὸς εξεπραξεν. Ib. C. 1730.
SYN. Εκπονεω, εκποιεω.—εξαιρω, αναιρω.

Εκπρεπής.
Εκπρεπε' εν πολλοῖσι και εξοχον ἡρωεσσιν. Il. β. 483.
SYN. Ευπρεπὴς, μεγαλοπρεπὴς, διαπρεπὴς, πρεπων, διασημος, αγαῖος, εξαιρετος, καλὸς, αστεῖος, κομψὸς, ωραῖος, εκδηλος.

Εκπριαμαι.
Ποσε θελεις, εφην, σοὶ
Τὸ τευχθὲν εκπριωμαι; Anac. 10. 5.
SYN. Πριαμαι. απαλλατ]ω. καταδωροδοκεω.

Εκπροθυμεομαι.
Τι δ' εκπροθυμῆ τῶν δ' απαλλαχθαι γαμων; Eur. Ph. 1706.
SYN. Προθυμεομαι, επιθυμεω.

Εκπροιημι.
Ταν αενναον παγὰν εκπροιεῖσαι. Ion. 119.
SYN. Εξανιημι, αφιημι, εκπεμπω.

Εκπροκαλεομαι. Vid. Εκκαλεω, Προκαλεομαι.
Εκπροκαλεσσαμενη μεγαρων—Od. β. 400.

Εκπροκρινω. Vid. Εκκρινω. Προκρινω.
Πολεως εκπροκριθεισ' ἡμᾶς. Eur. Ph. 222.

Εκπρολειπω. Vid. Εκλειπω. Προλειπω.
—Κοῖλον λοχον εκπρολιποντες. Od. θ. 515.

Εκπρορεω. Vid. Εκρεω. Προρεω.
—Ὅθι τοι τριψαντι γαλακτος
Εκπρορεει λευκοῖο πανεικελος ενδοθεν ιχώρ. Orph. L.

Εκπροτιμαω. Vid. Προτιμαω.
Τοιῶδε μεντοι σ' εκπροτιμησασ' εγὼ
Νομῳ—Soph. An. 925.

Εκπροχεω. Vid. Εκχεω.
—Χλοερὸς εκπροχεων πλοκαμους. Ep.

Εκπ]ησσω.
—Οικων μ' ὡς ορνιν
Θαμβει τῶδ' εξεπ]αξας. Eur. Hec. 178.

Εκπ]οιεω. Vid. Εκπλησσω. Πτοεω.
Εξεπ]οηθη—Ib. Cyc. 184.

Εκπ]υω.
—Στοματος δ' εξεπ]υσεν ἅλμην. Od. ε. 322.
SYN. Αποπ]υω. εκχρεμπ]ομαι.

Εκπυνθανομαι. Εκπευθομαι.
—Σχεδὸν ελθέμεν εκ τε πυθεσθαι
Ἠὲ φυλασσονται νῆες.—Il. κ. 308.

Ειδ' Αχιλεὺς ε ταῦτα θεῶν εκπευσεται ομφῆς. Il. υ. 129.
Σκαιῶς γαρ αυτε και χαλεπῶς εκπυνθανει. Ar. Pl. 60.
SYN. Πυνθανομαι, ακεομαι, εξερεινω, ερωταω, ανακρινω, ανισορεω, επερομαι.

Εκπυροω, Εκπυροομαι.
—Λυτῶν τ' εκπυρεσι σωματα. Eur. Tro. 301.
SYN. Εκκαιω, εκθερμαινω, διαθερμαινω, επιθερμαινω, διακαιω, πυροω, πυροομαι.

Εκπωμα.
Αυτοξυλόν γ' εκπωμα—Soph. Ph. 35.
SYN. Εκπομα, ποτηριον, κυαθος, αρυσης, φιαλη.

Εκραβδιζω.
Εκ τῆς πολεως επικλινεις
Εκραβδιζειν τὲς μοχθηρές. Ar. L. 576.

Εκραινω.
Κομης δε λευκὸν μυελὸν εκραινει μεσε
Κρατὸς διασπαρέν]ος—Soph. Tr. 794.
SYN. Εκρεω, Εκβλυζω, εκχεω, αποχεω. αποσραινω. προσραινω.

Εκρεω.
—Εκ δ' αἷμα μελαν ρεε—Il. ν. 655.
SYN. Απορρεω, εκπρορεω, εκριπ]ομαι, εκφερομαι. εκπιπ]ω.—εξοχετευω.

Εκρηγνυμι.
Νευρὴν δ' εξέρρηξε νεοσροφον—Il. ο. 469.
SYN. Αναρρηγνυμι, καταρρηγνυμι διορυσσω.

Εκροφεω. Vid. Εκπινω.
—Οτιὴ μονος τον ζωμὸν εκροφησεις. Ar. Eq. 359.

Εκσαλασσω,
—Τηνδε δε θυμῷ
Εξεσαλαξας ὅλην θαμβεῖ φαντασιην Ep.

Εκσαλευω.
Εκσαλευσον αυτό.—Ar. L. 1027.
SYN. Εκκινεω. μετακινεω, εξελκω, εκφερω, εξωθεω ανασαλευω εκσειω.

Εκσαωζω. Εκσαοω. Εκσωζομαι.
—Και εξεσαωσε θαλασσης Od. δ. 501.
—Τυμβος δ' αυτὸ εκσωσει μορε Lyc. 613.
—Κλῶνας ὡς εκσωσεται Soph. An. 724.
SYN. Ανασωζω, διασωζω, σωζω.

Εκσειω.
Εκσεσεισαι χαμάζε—Ar. A. 343.
SYN. Αποσειω, αποσυφελιζω, εκβαλλω, εκτινασσω, εκκινεω, εκσαλασσω, εκσαλευω.

Εκσημαινω.
Ποθεν τετ' εξεσημηνας κακόν. Soph. El. 1197.
SYN. Αποσημαινω, αποσημειοω, αποδεικνυμι σημαινω. χαρακτηριζω

Εκσκεδαννυμι, Εκσκεδαζω. Vid. Σκεδαννυμι.
Τὴν ειρηνην εξεσκεδασας.—Ar. Eq. 792.

Εκσοβεω.
Εκχυτον εκ σερνων εξεσοβησα νοσον. Ep. I. 7.
SYN. Εξωθεω, απωθεω, εκδιωκω, εξελαυνω, εκσπαω. εκταρασσω.

Εκσπαω
—Εξεσπασε μειλιχον εγχος. Il. ζ. 65.
SYN. Αποσπαω, ανασπαω, αφελκω, απωθεω, εξαιρεομαι, αποτιλλω, εκτιλλω. εκσοβεω.

Εκσπενδω. Vid. Σπενδω.
Πᾶσί τ᾽ εκσπενδειν λεγει. Eur. I. 1193.

Εκσελλω.
—Γερονας,—αἶσιν εξεσελλετο. Soph. Oed. T. 1292.
SYN. Επικοσμεω, εξασκεω.—εκπεμπω.—σεφω.

Εκσεφω.
Ικτηριοις κλαδοισιν εξεσεμμενοι. Ib. 3.
Παντας δε βωμους—εξεσεψε. Eur. Alc. 168.
SYN. Επισεφω, σεφω, αποσεφω, κοσμεω, εκσελλω —εκκενοω —τον σεφανον αφαρπαζειν.

Εκσρεφω.
Βοθρου τ᾽ εξεσρεψε—Il. ρ. 58.
Εκσρεψον ὡς ταχισα τους σαυτου τροπους. Ar. N. 88.
SYN. Ανασρεφω, επισρεφω, κατασρεφω, μεταβαλλω, μεταλλαττω.

Εκσυομαι
Ως ειπων πυλεων εξεσσυτο φαιδιμος Εκτωρ. Il. η. 1.
SYN. Εξερχομαι, εξορμαω.

Εκσωρευω, Vid. Σωρευω.
Νεκροὶ δε νεκροῖς εξεσωρευονθ᾽ ὁμου. Eur. Ph. 1212.

Εκταδην, Εκταδόν.
Τώδ᾽ εκταδην σοι κεῖσθον αλληλοιν πελας. Ib. 1726.

Εκταδιος.
Χλαῖναν—Διπλῆν, εκταδιην. Il. κ. 134.
SYN. Εκτεταμένος, ευρὺς, πλατὺς, μεγας. —εκτενὴς, ορετὸς, ταναὸς, τετανός.

Εκταμνω. Vid. Εκτεμνω
Ιοὺς τ᾽ εκταμνειν—Il. λ. 515.

Εκτανυω, Εκτεινω.
Και εξετανυσσ᾽ επὶ γαιῃ. Il. ρ. 58.
—Μειζον᾽ εκτενῶ λογον. Soph. Tr. 692.
SYN. Ανατεινω, προτεινω, απεκτεινω, επεκτεινω, παρατεινω. διατεινω, εκτεταννυμι, ορεγνυμι. περισπαω. ταινω, προσανυω, ταζω, σπιζω απλοω, αναπλοω.

Εκτειχιζω.
—Ἆρα θαυμαζεις ὅτι
Ουτω τὸ τεῖχος εκτετειχισαι ταχύ; Ar. Av. 1165.
SYN. Τειχοποιεω, διατειχιζω.

Εκτελευταω.
Κεῖνος ορνις ε: τελευτα-
σει μεγαλαν πολιων ματροπολιν
Θηραν γενεσθαι —Pind. P. 4.
Τοιαῦτ᾽ εφραζε πρὸς θεῶν ειμαρμενα
Τῶν Ηρακλειων εκτελευτᾶσθαι πονων. Soph. Tr. 173.

Εκτελεω.
Ουδέ τοι εκτελεουσιν ὑποσχεσιν—Il. β. 286.
SYN. Παρεκτελεω, επιτελεω. εκτελειοω, τελειοω. τελεω, καταρτιζω, πληροω, ανυω.

Εκτελειος, Εκτελής.
—Εκ δε τελειον
Συμβολον αθανατων ποιησομαι—Hom. M. 523.
Εκτελέα βριθειν—Hes. ε. 464.
SYN. Εντελὴς, παντελὴς, τελειος, εντελεχής. —αποφορά.

Εκτεμνω.
Μηρούς τ᾽ εξεταμον—Il. α. 460.
SYN. Διεκτεμνω, εκτεμνω, εκκολαπτω, ανασπαω.

Εκτεύς.
Οἶσθ᾽ ἓν απολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα. Ar. Ecc. 542.

Εκτηκω, Εκτηκομαι.
—Εκτετηκα καρδιαν
Θρηνοισι μητρὸς τηνδ᾽ ετ᾽ εκτηκω γοοις —Eur. Hec. 431.
Δακρυοις γεροντ᾽ οφθαλμὸν εκτηκω—Ib. Or. 528.
SYN. Ανατηκω, αποτηκω, διατηκω, κατατηκω, τηκω. καταπιπτω, διαρρεομαι.—δαμαζω, ισχναινω. αποτρυω.

Εκτιθημι, Εκτιθεμαι.
Ενθά οἱ εκθεῖσαι πυκινὸν λεχος—Od. ψ. 179.
Διδωσι βουκολοισιν εκθεῖναι βρεφος. Eur. Ph. 25.
SYN. Αποτιθημι, εκβαλλω, αναδεικνυμι, κατατιθημι. συνταττω. εξηγεομαι. ανατιθεμαι.

Εκτιλλω.
—Κομην Πωγωνά τ᾽ εκτετιλμένος. Anac 62. 17.
SYN. Αποτιλλω, κατατιλλω, παρατιλλω, εκποκιζω, αποκνιζω, αποσπαω. εκτινασσω.

Εκτιμαω. Vid. Τιμαω.
—Αὖθις εκτετιμηνται πλεον. Soph. El. 64.

Εκτιμος.
Εκτιμους ισχουσα πτερυγας
Οξυτονων γοων. Ib. 244.
SYN. Ατιμος.

Εκτινασσω.
Εκ δὲ τιναχθεν οδόντες.—Il. π. 348.
SYN. Αποτινασσω, ανατινασσω, εκσειω, εκκινεω, αποκινεω, εκτριβω, εκσαλευω, εκκρουω.

Εκτινω,

Εκτινω, Εκτιω.
Πατρῶον εκτινεις τιν' ἆθλον. Soph. An. 868.
—Ενδικως γαρ εκτιση ποσιν. Eur. M. 267.
SYN. Εκτιννυω, αποτινω, αποτιω, εκλυω, αποτιννυω, αποτιννυμι, αναματἶω, αποδιδωμι. —κατατιθημι —καταβαλλω.—τινω.
Εκτοθεν, Εκτοθι, Εκτος, Εκτοσθεν, Εκτοσθε, Εκτοσε.
—Εκτοθεν αλλων Μνηςηρων —Od. α. 132.
—Θοαων εκτοθι νηῶν. Il. ο. 391.
Εκτος απὸ κλισιης—Il κ. 151.
Τειχεος εκτοσθεν μιμνειν. Il. ι. 548.
—Πολιης εκτοσθε θαλασσης. Od. χ. 385.
—Δορυ δ' εκβαλον εκτοσε χειρός. Il. ξ. 277.
SYN. Αποθεν, εξω, εξοθεν, παρεκ, παρεξ.
Εκτολυπευω
—Χαλεπὸν πονον εκτολυπευσας. Hes. α. 44.
SYN. Εκτελεω, εργαζομαι, πληροω. τολυπευω. (al. εκτολμησας)
Εκτοξευω.
Καί σε τὸ σῶφρον εξετοξευσε φρενός. Eur. Andr. 365.
—Νομιζων εκτετοξεῦσθαι βιον. Ar. Pl. 34.
SYN. Εκτιπἶω. εκκενοω, εξαντλαω, απαντλαω. απεργαζομαι.
Εκτοπιος, Εκτοπος.
Εκτοπιαν φλογα πημματος. Soph. Oed. T. 174.
Εκτοπιος συθεις.—Ib. C. 119.
Συ δε τωνδ' εδρανων παλιν εκτοπος.—Ib. 238.
—Αρουραν εκτοπον λαβών. Ib. Tr. 32.
SYN. Ξενος, αλλοκοτος, υπερόριος ατοπος, αφυὴς, αμετρος, εκνομος, ανωμαλος, βιαιος, μεγας, αφορητος. παρηλλαγμένος.
Εκτοπως.
Αρκτος φιλεῖν ανθρωπον εκτοπως ηυχει. Suid.
SYN. Μεγαλως, απρεπῶς, παρηλλαγμενως, αφορητως, υπερβαλλοντως, κραταιῶς.
Εκτορεω.
Αιων' εξετορησεν ορεσκωοιο χελωνης. Hom. M. 42.
SYN Αφαρπαζω, εφελκω.
Ἕκτος
Εκτον δ' αὖτ' Οδυσῆα—Il. ϐ. 407.
SYN. Εκταῖος.
Εκτραπελος.
—Γιγνονται δ' εκτραπελοισι νομος. Theog. 290.
SYN. Κακὸς. πονηρὸς, αποτροπος, φευκτὸς, σκληρὸς. θηριωδης. αμουσος. αισχρός. στρεβλός.
Εκτραχηλιζω.
—Ἵν' εκεῖθεν εκτραχηλισθῆ πεσών. Ar Pl. 70.
SYN. Αποτραχηλιζω εκσπονδυλιζω, καἶαπρηνιζω —εξεπαιρω.
Εκτρεπω. Εκτρεπομαι.
Και πρός τε ποιμνας εκτρεπω,—Soph. Aj. 53.
—Τήν τε δρᾶσαν εκτρεπεις. Ib. El. 352.
Οι δ' εξετρεποντο.—Ar. Pl. 838.
SYN. Αποτρεπω, μεταβαλλω, παρακλινω.
Εκτρεφω, Εκτρεφομαι
Ὦ 'ναισχυντέ σ' εξεθρεψα,—Ar. N. 1383.
—Και εξεθρεψατο βρωτοῖς. Hom. B 30
SYN. Ανατρεφω, τρεφω. αναγω, εκτιθευω, εκτιθηνεω, εκτιθηνευω. εκπαιδευω.
Εκτρεχω.
—Εκ δὲ θυραζε Εδραμον—Il. σ. 29.
SYN. Εκθεω, επεκθεω, επεκτρεχω, παρεκτρεχω, κατατρεχω, εκτροχαζω.
Εκτριβω.
Κακὸν κακῶς νιν αμοιρον εκτριψαι βιον. Soph. Oed. T. 256.
—Σὺ γαρ ουκ εςι βροτων
Κακιον ὅςις εκτριβησεται ποτε. Ib. 436.
SYN. Διατριβω, αποτριβω, επιτριβω, κατατριβω, τριβω, εκτρυχοω, εκτρυχομαι, εκλεαινω, αποσμηχω. φθειρω.
Εκτροπη.
—Νεκροὺς θαπἶειν — λαοφορους πρὸς εκτροπας. Eur. Rh. 881.
SYN. Παροδος, παρατροπὴ, ατραπιτός. εκβασις, παρεκβασις, εξαλλαγὴ, αφυια. περιπλοκὴ. προφασις. χωρισμός.
Εκτροφή.
—Και γαρ εκτροφαὶ καλαί. Eur. Dan. 104.
SYN. Ανατροφὴ, αγωγὴ, αναγωγὴ, τιθηνησις.
Εκτρυπαω.
Αλλ' εκτετρυπηκεν λαθοῦσά μ' ενδοθεν. Ar. Ecc. 337.
EXP. Εξελθεῖν λεληθοτως.
SYN. Διατρυπαω, διορυτἶω.—διερευναω.
Εκτρωγω, Εκτρωγομαι.
—Μη τὴν βαλανον εκτρωξεται. Ib. V. 156.
SYN. Εξεδω, κατεδω, κατατρωγω, αποτρωγω.
Εκτυφλοω. Vid Τυφλοω.
— Και εξετυφλου παρὰ μικρόν. Hom. B. 235.
Εκτωρ.
Τρῶσι μεν ηγεμονευε μεγας κορυθαιολος Εκτωρ Πριαμιδης,—Il. ϐ 816.
EPITH. Ανδροφόνος, αγχεμαχος, αδεὴς, θρασὺς, επισκοπος, κλυτὸς, δῖος, ἱπποδαμος, οβριμος, πελωριος, μεγαθυμος. θοὸς, θεοεικελος, δηΐος δυςηνος, χαλκο ορυςὴς, χαλκεομιτωρ. Φρυγιος
PHR. Εκτωρ υἱὲ Πριαμοιο, Διῒ μῆτιν αταλαντος.
—Διῒ φιλος —σθενεϊ βλεμεαινων.—
—Ποιμένα λαῶν—κρατερὸν μηςωρα φοβοιο —

—Σοὶν αγκὶ ε.—μεθ᾽ ακοσμητος.
Γοργυς ομματ᾽ εχων, ηδὲ βροτολοιγῦ Αρηος. Hom.
—Τροιας αμαχον ασραβῆ κιονα. Pind.
Θεοδμητ τειχεα ερχος ερυμνοτερον. Ep.
—Καναστραιοι μεγαν
Εγχωριον Γιγαντα δυσμενῶν μοχλόν. Lyc.

Εκτωρ, (Met. Κωλυτής.)
Πευκης οδόντας, έκτορας πλημμυρίδος. Lyc. 100.

Εκτορεος, Εκτορειος.
Εκτορεον δε χιτῶνα—Il. ϐ. 416.
Επεὶ γαρ ἡμᾶς ευνασσ᾽ Εκτορεια χέρ. Eur. Rh. 762.

Εκτορίδης.
Εκτορίδην αγαπητον—(Sc. Αςυανακτα) Il. ζ. 401.

Εκυρα,
Αιδοιης έκυρῆς οπὸς εκλυον.—Il. χ. 451.
SYN. Πενθερά. (ανδρὸς μητηρ)

Εκυρος,
Η έκυρή, έκυρὸς δε πατὴρ ὡς ηπιος αιεί. Il. ω. 770.
SYN. Γαμϐρὸς, εδνωτὴς, κηδεςὴς, πενθερός. ανδρὸς πατήρ.

Εκφαιδρυνω.
Σταγόνα δ᾽ εκ παρηΐδων
Γλωσσῃ δρακοντος εξεφαιδρυνον χροός. Eur. B. 767.
SYN. Επιφαιδρυνω, φαιδρυνω, απομασσω, εκκαθαιρω.

Εκφαινω.
Εκτ᾽ εφανον πᾶσαι σκοπιαί.—Il. π. 299.
Σημερον ανδρα φοωσδε μογοςόκος Ειλειθυια
Εκφανει—Ib. τ. 104.
—Τὸ Πυθικὸν Θεῦ
Μαντεῖον εξεφῆνεν—Soph. Oed. T. 251.
SYN. Εκφαινομαι, διαφαινομαι.—εκδιδωμι, εκφερω, αποφαινω, φανεροποιῶ, δηλοω. φαινω.

Εκφατνωμα.
—Λεςϐιον εκφατνωμα—Aesc. Fr.
SYN. Φατνωμα, ςροφή.

Εκφατως.
—Εκφατως τιοντας Υμεναιον.—Aesc. Ag. 715.
SYN. Αμετρως, εκτοπως.

Εκφερω. Εκφερομαι.
Νηῶν δ᾽ εκφερ᾽ αεθλα—Il. ψ. 259.
Οι κέ ᾽ ιν εξοισουσι—Ib. 675.
—Ως ες ορθον εκφερει Μαντευματα—Soph. Oed. C. 1488
Μεγα τὶ σθενος ἁ
Κυπρις εκφερεται νικας αεί. Ib. Tr. 505.
SYN. Εκφορεω, εκφρεω, εκκομιζω, εξαγω, επαγω, προφερω, προφερομαι, παραφερω, προκομιζω, προχειριζομαι. δημευω, εξαγορευω. εκθρυλλεω, προτεινω. εκφαινω, εκφημι.—παρερχομαι—εξαιςω, επικομπαζω.

Εκφευγω.
Εξ αὖ νῦν εφυγες θανατον—Il. υ 449.
SYN. Εκφυγγανω, εκπροφευγω, υπεκφευγω, ατοφευγω.

Εκφημι.
Ουδέ τι εκφασθαι δυνατο επος—Od. κ 246.
SYN Εξειπεῖν, εκφαινω, εκφερω, εξαυδαω, εκφραζω.—αποφημι.

Εκφθειρομαι
Εχθὲς δε μετὰ ταῦτ᾽ εκφθαρείς—Ar. Pa. 71.
EXP. Εξερχομαι, (επὶ κακῷ)

Εκφθιω, Εκφθιομαι. Vid Φθιω, Αποφθιω.
Ου γάρ πω νηῶν εξεφθιτο οἶνος ερυθρός. Od. ι. 163.

Εκφλεγω. Vid. Εκκαιω
—Αυτὸς εξεφλεξε την πολιν. Ar. Pa. 607.

Εκφλυσσω, Εκφλυζω.
Ουκ εχει εκφλυξαι τοσσον γοον όσσον ορεχθεῖ. Ap 1. 275.
SYN. Αναφλυζω, εκφλυνδανω, φλυω, εκζεω.—εξειπεῖν.

Εκφοϐεομαι
Ων ένεκ᾽ εκφοϐῆ με,—Soph. Oed C. 273.
Ποιας δε και γυναικὸς εκφοϐεῖσθ᾽ ὑπερ; Ib. T. 1008.
SYN. Αποφριττω, αποςυγεω.—αποδειλιαω, αποφριγεω, περιφοϐεομαι, φοϐεομαι, καταδειδω, εκπληττομαι. εκθαμϐεω.

Εκφοινισσω. Vid. Φοινισσω.
—Πωλοι δέ νιν
Χηλαῖς τενοντας εξεφοινισσον ποδῶν. Eur. Ph. 42.

Εκφορά.
Οτε μειρακιον ἦν, τας αωρυς ηλεειν
Νυνὶ δ᾽ όταν γεροντος εκφορὰν ιδω,
Κλαιω᾽ προς εμὲ γάρ εςι ταῦτο κεῖν᾽ οδῦ. Apollod.
SYN. Εκκομιδη, κατακομιδη, ταφη, κηδευμα—εκθεσις, εκτοπισμὸς, εξορισμὸς, εξορισις, εξαγωγη, εκκρισις.—εξαςσις, επαρσις—εξαγορευσις. αφαιρεσις

Εκφορεω, Εκφρεω. Εκφρεω. Vid. Εκφερω.
—Ταὶ δ᾽ εκφόρεον και αναγκη. Od. χ. 451.
—Ουκ ετ᾽ αυτὸν εξεφρειομεν. Ar. V. 125.
—Ουκ εκφρησετ᾽; ω μιαρωτατε. Ib. 156.

Εκφορος.
Ει δ᾽ εκφορός σοι συμφορὰ πρὸς αρσενας. Eur. Hipp. 295.

Των

Των δυσσεβουντων δ' εκφορωτερα πελοις. Aesc. Eum. 913.
—Αλλ' ουκ εκφορα. Ar. Pl. 1139.
SYN. Παραφορος, εκφαντος. εξαυστος, εκπυστος.—εκφερομενος, (οργης.)

Εκφροντιζω.
Εκφροντισον τι των σεαυτου πραγματων. Ar. N. 695.
SYN. Επινοεω, επισκεπτομαι, βουλευομαι, φροντιζω.

Εκφρων.
Εκφρονα κικλησκοντες.—Sibyl. l. 1.
SYN. Αφρων, παραφρων, αβουλος, μωρος.

Εκφυγγανω. Vid. Εκφευγω.
—Και δυας εκφυγγανω. Aesc. Pr. 524.

Εκφυλασσω.
Ρυου με καξεφυλασσε—Soph. Oed. C. 289.
SYN. Διαφυλασσω. συνδιαφυλασσω, επιφυλασσω, φυλασσω. διατηρεω.

Εκφυσαω, Εκφυσιαω.
Εκφυσητε γαρ τοσουτον πολεμον.—Ar. Pa. 609.
Κακφυσιων οξειαν αιματος σφαγην. Aesc. Ag. 1398.
SYN. Εκκινεω, ταρασσω.—εκπνεω, φυσαω.

Εκφυω. Εκφυμι.
—Τίς δε μ' εκφυει βροτων; Soph. Oed. T. 445.
Τοιόσδε δ' εκφύς.—Ib. 1103.
—Ένος αυχένος εκπεφυκαι. Il. λ. 40.
SYN. Φυω, τικτω, εκγινομαι, εκφυομαι, εκβλαστεω, ανακυπτω, εκγενναομαι, επαυξανομαι.

Εκχαυνοω.
Ουδ' έστιν, αυτην όστις εκχαυνων λογοις. Eur. Supp. 412.
SYN. Εκμαλαττω, εκμαλθακοω, χαυνοω, εκκινεω.

Εκχεω, Εκχυω.
Οινον δ' εκ κρητηρος—εκχεον.—Il. γ. 296.
—Τα γαρ προτερ' εκχυτο παντα. Od. τ. 504.
SYN. Εκπροχεω, προχεω. περιχεω, αποχεω, σπενδω.—απαντλαω, εκτηκω.

Εκχραω.
Ος μοι τα πολλ' εκειν' οτ' εξεχρη κακά. Soph. Oed. C. 88.
SYN. Εκφωνεω, εκφημι. χραω.

Εκχορευομαι.
Άν τέ ποτ' Αρτεμις εξεχορευσατο. Eur. Hec. 387.

Εκχωρεω.
Χειμωνες εκχωρουσιν ευκαρπω θερει. Soph. Aj. 680.
SYN. Αποχωρεω, απερχομαι, εξερχομαι.

Εκών.
—Εκων αεκοντί γε θυμω. Il. δ. 43.

SYN. Θελων, εκουσιος, αναναγκαστος, αυθαιρετος.

Ε Λ

ΕΛΑΙΑ.
—Και ελαῖαι τηλεθοωσαι. Od. η. 116.
Οἷον δὲ τρεφει ερνος ανηρ εριθηλὲς ελαιης,
Χωρω εν οιοπολω, οθ' άλις αναβεβρυχεν ύδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνοιαὶ δονεουσι
Παντοιων ανεμων, καί τε βρυει ανθεϊ λευκω. Il. ρ. 52.
SYN. Ελαα, ελαΐς. Αθηναΐς.
EPITH. Αγλαομορφος, αγλαοχρως, αγριάς, απετηλος, αβρὰ, Ατθὶς, ιερὰ, ικεσια. γλαυκωπὸς, ευκτεατος. θαλερὰ. καλη, πιαλεα, ευχαιτις, ευρραθμιγξ. ευωδης. κοτινηφορος, καρποφόρος, παρθενικη, λιπαρὰ, σκληρά, φοινοπορὶς, τανυφυλλος. Vid ελαιον.
PHR. Γλαυκας παιδοτροφου φυλλον ελαιας.
Φευτευμ' αχειρωτον αυτοποιόν.—Soph.
Παλλάδος αγνὸν αγαλμα.—Γλαυκη χλοη. Eur.
Αιτωλὸς ανὴρ υψόθεν,
Αμφὶ κομαισι βαλοι γλαυκοχροα κοσμον ελαιας.—
Φυλλοι ελαιαν χρυσεοι. Pind.

Ελαιηεις. Ελαιαεις,
—Λαζεο φλοιὸν ελαιηεντα κροτωνος. Nic.
Ελαιαεσσα νηδύς. Soph Fr.

Ελαιηρὸς, Ελαΐνεος, Ελαΐνος.
Ελαιηρὰ δροσος. Ep.
—Ροπαλον—χλωρὸν, ελαΐνεον.—Od. ι. 320.
Στειλειὸν περικαλλὲς, ελαΐνον.—Ib. ε. 236.

Ελαιον.
—Καθυπερθεν επιρρεει, ηύτ' ελαιον: Il. ϐ. 754.
SYN. Αλειφαρ.
EPITH. Αμβροτον, αιγληεν. αργηεν, ήδυ, ευαγὲς, ευθησαυρον, ευωδες, κηωδες, λιπαρὸν, πῖον, θυόεν, ροδόεν, υγρόν.
PHR.—Αλειψατο δε λιπ' ελαιω,
Αμβροσιω, εδανω.—Hom.
—Πολυκμητου πῖαρ ελαιης. Apollin.
Πιονες υγροτοκοιο γοναὶ—ελαιης. Nonn.

Ελαιολογος.
Νυν δ' ώσπερ ελαιολόγοι, χωρειθ'
Άμα τῳ τον μισθον εχοντι. Ar. V. 710.
SYN. Ελαΐστης, ελαιωτήρ.

Ελαιοφόρος.
Ω τον ελαιοφόρον οχθον εχων. Eur. Her. F. 1178.

Ελαιοφυής.
Ά—τον ελαιοφυη παγον θασσει. Ib. I. 1480.

Ελαΐς.

Ελαΐς Vid Ελαία.
Και περὶ το χωριον ἅπαν ελαΐδας εν κυκλῳ. Ar. Λ 997.
Ἔλανδρος
—Ἑλανδρος, ἑλεπτολις. Aesc. Ag 698.
Ελασιβροντας
—Ελασιβροντ' αναρρηγνῦς επη. Ar. Eq. 623.
Ελασιππος. Vid Νυξ.
Ελασσων, Ελαττων Vid. Ελαχύς.
Ουτε μειζον', ουτ' ελασσονα. Soph Tr. 328.
Σθενεις δ' ελαττον των εναιτιων χεροῖν. Ib. El. 1004.
SYN. Μικροτερος, μειων, ολιζων. χειρων, χειρονιν, φαυλοτερος —ἡττων, μειον.
Ελαστρεω
Ζευγεα δινευοντες ελαστρεον ενθα και ενθα Il. σ. 543.
Ζανὸς ελαστρηθεὶς γυοπαγεῖ νοσῳ. Ep. 1. 6.
SYN. Ελαυνω, κινεω, ανακινεω —βιαζομαι, δυσπαθεω.
Ελατη.
Εις ελατην αναβας περιμηκετον.—Il. ξ. 287.
ΕΡΙΤΗ Μακεδνὴ, ταχεῖα, ὑψηλὴ, ὑψικομος, ὑψιλοφος, και οιη τις, σιδαρὰ, περιμετρος, υπερλοφος, ειξεσὴ, ταναφλοιος.
Ελατὴρ.
Η Γοργολόφα σ' εκελευε τυτοὶ φαγεῖν
Ελατῆρος.—Ar. Eq. 1179.
SYN. Πεμμα, πεπτα. μαζα. πλακὲς. (πᾶν τὸ πλατυ)
Ελατὴρ.
—Ελατῆρί τε κυδος. Il. δ. 145.
—Αλκμᾶνα· λυρης ελατῆρα Λακαινης. Ep. 1. 6.
—Ελατὴρ ὑπερτατε βροντᾶς. Pind. Ol. 4.
SYN. Ηνιοχος, ιππηλατης, ἁρματηλετης —κωπηλατης, ερετης. —κρεσης.—κινητὴς.—αγωγεὺς. αταγωγεὺς, διωκτὴς, βασανιστὴς, εξοριστὴς, εξολοθρευτὴς, αφανιστὴς.
ΕΡΙΤΗ. Κραταιὸς. ακορητὸς, ιμασθλης.
Ελατηριον
Μυσος πᾶν ελασῃ καθαρμοῖς
Απαν ελατηριον. Aesc. Ch. 968.
ΕΧΡ. Το καθαρτικὸν φαρμακον.
Ελατινος, Ειλατινος
—Θυρην δ' εχε μῦνος επιβλὴς
Ειλατινος.—Il. ω 454.
Ελατιονιδης.
Ισχυ' ἁμ' αντιθεῳ Ελατιονιδῃ ευιππῳ. Hom. Α 210
Ελατρεύς. Nom. pr.
Δισκῳ δ' αυ παντων προφερεστατος ἦεν Ελατρεύς. Od. θ. 129.

Ελαυνω. Ελαυνομαι.
Τὰς Ευμηλος ελαυνε—Il. β 764:
—Αςυ δ' ελαυνετε νῆα μελαιναν. Od. ο. 502.
Ρυσι' ελαυνομενος—Il λ 673.
SYN. Ελαω. ελαστρεω. διελαυνω, προσελαυνω, απελαυνω, προελαυνω. παρελαυνω, εξελαυνω, συνελαυνω, αγω, επαγω. διεξαγω. προαγω, κεντεω, εταζω, αικιζω, επισπερχω, επικερτομεω, κατατονεω. διωκω, επειγω. ελσεω —ιππευω.—ερεσσω—διφρηλατεω.—κινεω.—παλασσω. ορυττω.
Ελαφηβολια
Μηδ' ελαφηβολιης.—Call. 3 262.
Ελαφηβόλος.
—Ελαφηβόλος ανὴρ. Il. σ. 319.
Αρτεμιν Ορτυγιαν. ελαφηβόλον. Soph. Tr. 218:
SYN. Κυνηγος, αγρευτὴρ.
Ελαφοκτόνος
—Τᾶς ελαφοκτονυ Θεᾶς κυραν—Eur. I. T. 1113.
Ελαφος
Θηητατ' ελαφον· μαλα γαρ μεγα θηρίον ἦεν. Od. κ 180.
SYN. Ελλος. κεμας, νεβρός.
ΕΡΙΤΗ. Βαθυκερως, κεραος, βριθυκερως, ὑψικερὼς, χρυσοκερως, ταχυκραιρος, αελλοπυς, ορειδρομος, μακροπόρος. πιων, τετρακορωνος, πικνοσικτος, σικτοπυς. βαλιὰ, θοὴ, ταχεῖα. φυζακινὴ, ωκεῖα. κραιπνὴ, αγροτερα, δαιδαλεα, λιποσθενής. Μαιναλια.
Ναι μην ωκυποδων ελαφων γενος ετρεφεν αἶα,
Ευκεραον, μεγαλωτὸν, αεςιτρεπὲς, αιολονωτον,
Στικτὸν, αριζηλον, ποταμηπόρον, ὑψικαρηνον,
Πιαλέον νωτοις, και λεπταλέον κωλοισι·
Ουτιδανὴ δειρὴ, και βαιοτατη παλιν ερὴ,
Τετραδυμοι ρῖνες, πισυρες πνοιῆσι διαυλοι,
Αβληχρὴ κραδιη, και θυμὸς εταθεν αναλκις. Opp.
Ελαφυ κερας.
Σκεπτεο, και θνητον εχων ελαφοιο πελαζε
Αθανατοισι κερας· ποτὶ γαρ νοος υραινιωνων
Μειδιαει, φυσιος πολυδαιδαλυ εργον ιδοιτων
Εκ κεφαλῆς ελαφοιο. κ. λ. Orph. L.
Ελαφριζω
—Επ' εμεῖο Μῦνοι ελαφριζεσι;—Call. 4. 115.
—Ελαφριζεσκε δε κυρην. Mosch. 2. 126.
SYN. Ελαφρυνω. απελαφρυνω, επελαφρυνω, επελαφριζω, κυφιζω. επαιρω, αναστηκῶ. παρασκευαζομαι. (ραδιως.)
Ελαφρός.
Γυῖα δ' εθηκεν ελαφρά.—Il. ε. 122.
—Η μαλ' ελαφρος ανὴρ.—Il. π. 745.
SYN. Κῦφος, ευκινητος, ευστροφος, ευσραφὴς, ευσταλὺς,

ευςαλὴς, ευαγὴς, ευαγητος, ευσκαρθμος, πολυσκαρθμος· α.εμιος, ανεμιχιος. αρτεμιδιος, υποπλεο, ραδιος, χαλαρὸς, ωκὺς, ψιλὸς, ειπαιος. θεριπὸς, αλτικὸς, ελαφροπυς, κινδαξ, σκιναξ, ευβασακτος.

Ελαφρως.
—Τά οἱ πλωοιεν ελαφρῶς. Od. ε 240.
SYN. Κυφως, ευκινητως, — ευτελῶς. αφροντιςως. επιλιγδην. φαυλως.

Ελαχυς. Ελαχιςος Vid. Ελασσων.
—Ελαχεια δε φαινεται υρη. Nic.
—Δωσει γερας υκ ελαχιςον Hom. M. 570.
SYN. Βαιὸς, μικρός.—ηκιςος, ολιγιςος, βραχυτατος. σμικροτατος υςερος, εσχατος

Ελαω. Poet pro Ελαυνω.
Ευθυπόρον δ' ελαων —Hom. M. 342.

Ελβετιη
Και μελαν Ελβετιης πεζομαχοιο ιεφος. Mufu.

Ελδομαι. Poet Εελδομαι.
—Τάτ' ελδεται ὅσκ' επιδευὴς. Il. ε 481.
—Ως εθελω και εελδομαι—Od. ε 219.
SYN. Επιθυμεω. ἱμειρω, ἱμειρομαι, γλιχομαι, εραμαι, ερατιζω, ἱεμαι, ισχαναω, λιλαιομαι. λιπλω. χατιζω. οργαω μετερχομαι θελω.

Ελδωρ, Poet. Εελδωρ.
—Τόδέ μοι κρηηνον εελδωρ Il. α. 41.
SYN. Επιθυμια, επιθυμησις, επιθυμημα, ποθος, ποθὴ επιποθησις; επιποθια, ερωὴ, εφεσις, ἱμερος. βυλημα.
EPITH. Ατρεπτον, αναυδητον, θυμηδές.

Ελεαιρω.
Ὅς σευ ανευθεν εὼν μεγα κηδεται, ηδ' ελεαιρει. Il. β. 27.
Τὸν δ' ελεαιρεσκον μακαρες θεοί—Il. ω. 23.
SYN. Ελεῶ, κατελεῶ, οικτειρω, οικτιζω, σπλαγχνιζομαι.
PHR. Οἶκτον εχω, λαμβανω. Εχω δ' οικτ. Ελεος εισερχεται με.

Ελεας, Ελεια
Και ελεᾶ, και βασκᾳ. Ar. Av. 886.
Ελεια μικρὸν φωνῆ αγαθ.ν. Call. Fr.

Ελεγος.
Τᾶς υκ ευμυσυ μολπᾶς βοᾶν
Αλυροις ελεγοις Eur. I. T. 146.
SYN. Θρῆνος. μονῳδια μῦθος. ᾠδή.

Ελεγχειη.
—Μοι πρῶτος ελεγχειην αναθησει. χ 100.
SYN. Ονειδος, επιτιμησις, ενιπὴ, ὁμοκλὴ. ελεγχος, μεμψις. αισχυνὴ.
EPITH. Αλεγεινὴ

Ελεγχὴς.
Ερρετε λωβητῆρες, ελεγχέες.—Il. ω. 239.

SYN. Επονειδιςος, ελεγχηεις, ελεγχιςος, επιμωμητος.

Ελεγχος.
—Δη γαρ ελεγχος Εσσεται. ει—Il. ν 314.
Νῦν δ' εις ελεγχον εξιὼν, ὁρῶ βροτοῖς
Τὴν γλῶσσαν, υχὶ τἄργα παιθ' ηγυμενην Soph. Ph. 100.
—Φιλων ελεγχον αψευδεςατον. Eur. Her. F. 59.
SYN. Αισχυνη, ονειδος. διαπειρα, αφορμὴ, επιβυλὴ. αποδειξις ανασκευὴ ανακρισις. εξετασις, καταληψις, γνωρισις, διαγνωρισις ελεγχειη.
EPITH. Αλυκτος, κρατερὸς, πικρὸς, πολυϊδρις, ςυγερός.

Ελεγχω.
—Τῶν μὴ σύγε μῦθον ελεγξης. Il. ι 518.
—Εργα δε χεῖρας ελεγχει Suid
Μη μ' ελεγχε πλεόσιν λογοις. Soph. El. 1369.
SYN. Απελεγχω, διελεγχω, εξελεγχω, κατελεγχω, μωμαομαι, ατιμαζω, ανευθυνω, διευθυνω, ανας ευαζω, καταγινωσκω κατεχω. αποςρεφομαι. ανακρινω. βασανιζω, βασανευω, φανεροποιω, καταφωραω —ερομαι.—κακολογεω.

Ελεδωνη
—Ὅτ' ανοςεος (ελεδωνη) ὃν πόδα τενδει. Hef. ε 522.

Ελεεινος. Ελεεινοτερος. Ελεεινοτατος.
—Παρος περ εὼν ελεεινός. Od. τ. 253.
Εςηῖτ' ελεεινήν—Ar A. 412
—Εγὼ δ' ελεεινοτερός περ Il. ω 504.
Τῆς δ' ελεεινοτατῳ αχεϊ φθινυθυσι παρειαι. Od. θ 530.
SYN. Οικτρὸς, ολοφυδνὸς, σχετλιος, ταλαιπαρος.

Ελεεινῶς, Ελεινῶς, Ελεεινά.
Τλῆμαί σ' ελεινὼς ὧδε ταμὰ πημαται Soph. Ph 891.
Ωιμωξεν δ' ελεεινὰ πατηρ—Il. χ 408
SYN. Οικτρῶς, αθλιως, ταλαιπωρως, δυςυχῶς.

Ελεεω Vid Ελεαιρω
—Συ δε μ' αιδεο, και μ' ελεησον. Il. φ. 74.

Ελεημοσυνη
Αντ' ελεημοσυνης—Call. 1. 152.
Ος δ' ελεημοσυνην παρεχει—Sibyl. l. 2.
SYN. Ελεος. εραιος

Ελεημων.
—Ουδέ μοι αυτῆ
Θυμὸς ενι ςηθεσσι σιδηρεος, αλλ' ελεημων. Od. ε. 191.

SYN. Ἐλεητικὸς, ευσπλαγχνος, πολυελεος, οικτιρμων, φιλοικτιρμων.
Ελεητύς.
—Επεὶ ὑτις επισχεσις, ὑδ' ελεητὺς,
Αλλοτριων χαρισασθαι, επεὶ πάρα πολλὰ ἑκαςῳ. Od ξ 451.
SYN. Ελεος, οἶκτος, οικτισμα.
Ελειθυα. Vid. Ειλειθυα.
Ελειος.
—'Ελειον δαπεδον. Ar. R. 355.
SYN. Ελωδης, λιμναῖος, τελματωδης, τελματαῖος.
Ελειοβατης.
Και ελειοβαται ναῶν ερεται. Aesc. Perf. 39.
Ελειονομος,
Νυμφαι ελειονόμοι ποταμηΐδες—Ap. 3. 1218.
SYN. Ελειογενὴς, ελειοτροφος, ελεοθρεπ]ος.
Ελελεῦ, Ελελελεῦ. (Θρηνῶδες επιφθεγμα. al. πολεμικόν)
Ωρα ταχυνειν, Ελελεῦ. Suid.
Ελελεῦ χωρει.—Ar. Av. 363.
Ελελελεῦ. Aesc. Pr. 876.
Ελελιζω. Ελελιζομαι.
Ελελιζομενη διεροις μελεσι. Ar. Av. 213.
—Μεγας δ' ελελιζετ' Ολυμπος. Hom XXXVII. 3.
SYN. Θρηνεω, ολολυζω.—ελελιτ]ομαι.
Ελελι]ω.
—Μεγαν δ' ελελιξεν Ολυμπον. Il. α. 530.
SYN. Κινεω. σειω, διασειω, συνελιτ]ω, περιδινεω. τινασσω. επιςρεφω, συςρεφω.
Ελελιχθων, Vid. Ενοσιχθων.
Τίν τ', ελεσιχθον
Ποσειδᾶν,—προσερχεται. Pind. P. 6.
Ελενη.
Αργειη δ' Ελενη μετ' αμα δμωῆσι γυναιξὶν
Ηιο, και αμφιπολοισι περικλυτὰ εργα κελευε. Il ζ. 323.
SYN. Αινολεκτρος, θηλυπαις, δολια, δολομητις, ηΰκομος, ευπατειρα, ευειδὴς, ελικῶπις, ελικοβλεφαρος, λευκωλενος, λιγυθροος, χρυσεα, κυδαλιμη, καλλικομος, καλλισφυρος, καλλιπλοκαμος. καλλιπαρηος, ριγεδανη, τανυπεπλος, πολυκυδης, πολυδακρυτος, πολυςονος, πολυκρατος. πολυκτόνος, πολυπονος, λειποπατωρ, λειπογαμος. Ραμνυσις Λακαινα.
PHR Δῖα γυναικῶν. Διὸς εκγεγαυῖα, κυρη. —Κυων κακομηχανος, οκρυοεσσα Hom.
—Γοδοχρως Ελεια Λακεδαιμονι κοσμος. Theoc.
Μαιρμαιρουσα θεραπναιη τότε νυμφη. Tryph.
Η Τυνδαρὶς γαρ εἶδος ευτρεπεςατη.
Διὰ το τᾶς ορνιθογονυ ομμα
Κυνοπ]ερον καλλοσυνα'
Ληδας σκυμνυ δυσελενας. Eur.
Αντιθεη Ελενη χαριτων επιειμενη εἶδος. Cal.
Τῆς πενταλεκτρυ θυάδος πλευρωνιας.
—Πεφραια κιων
Ην τοργος ὑγροφοιτος εκλοχευεται. Lyc.
—Ροδοπηχυν ὁμοφρονα Τυνδαρεωνην. Ep.
Ελενος.
Πριαμιδης Ελενος, οιωνοπολων οχ' αριςος, Il. ζ. 76.
EPITH. Αριςομαντις.
PHR.—Βιην δ' Ελενοιο ανακ]ος. Hom.
—Αντιθεῳ Ελενοιο κλυτὸς ροος—Cal.
—Βαρυζηλοιο θεοπροπιης Ελενοιο.
—Ελενοιο μετηλυδος ομφητῆρες. Tryph.
Ελεοθρεπ]ος, Vid. Ελειονομος
—Ελεοθρεπ]ον τε σελινον. Il. β. 776.
Ελεὸν. Ελεὸς. Ειλεός.
—Καθελ' αὐτῦ τέλεόν.—Ar. Eq. 152.
—Και επι ἐλεοῖσιν εχευε. Il. ι 215.
EXP. Τὸ μαγειρικὸν τραπεζιον.
Ελεος.
Ως Αχιλεὺς ελεον μεν απωλεσεν—Il. ω. 44.
SYN. Ελεητὺς, οἰκτος, κατοικ]ισις. κατοικτειςις, οικτιρμός. σπλαγχνον.
Ελεπ]ολις. Vid. 'Ελανδρος.
Ελεσπὶς.
Πισεά τε προλιπῶν καὶ ελεσπίδας.—Ap. 1. 1266.
EXP. Πετρωδης, al. ἑλωδης, al. συμφυτος, E. M. λεπωδης, τοπος.
Ελετός
Ανδρὸς δε ψυχη παλιν ελθειν, ὑτὲ λεϊςη,
Ουθ' ἑλετὴ, επεὶ ἄρ κεν αμειψεται ἑρκος οδον]ων. Il. ι. 409.
SYN. Ληπ]ὸς (παλιν.) ευλαβὴς. αἱρετος.
Ελευθερια.
Στησαμενοι κρητῆρας ελευθεριης ερατεινῆς. Tryph. 407.
SYN. Ελευθεριοτης, αυταρχια, αυτονομια, ἐξυσια, αυτεξυσιοτης, αδεια.—δαψιλεια. ευγενεια, γενναιοτης, φιλανθρωπια.
EPITH Ατρεςος. θεοδμητος.
Αἔρὸν αδυλωτυ φεγγος ελευθεριης. Ep.
Ελευθεριος.
Ουδέ ποτ' εκ δυλης τεκνον ελευθεριον. Theog. 538.
SYN. Γενναῖος, ελευθεροπρεπὴς, ευδαπανος, δαψιλὴς, μεγαλοδωρος —Ελευθεριωτής.
Ελευθερὶς.
—Σκιωδης ενθ' Ελευθερὶς πετρα. Eur. Supp. 759.
Ελευθεροπραξια.
—Ελευθεροπραξία δ' εςαι. Sibyl. l. 2.
SYN. Αδεια, θαρρησια, αθεσις, αυθαδεια.

Ελευθερος.

Ελευθερος.
—Ελευθερον ἦμαρ απυρας. Il. ζ. 455.
SYN. Αυτονομος, αυταρχος, αυθαιρετος, αυτεξασιος, αδεσποτος, αυτογνωμων, ανηνιος. αφετος. ελευθεριος.
Ελευθερως.
—Και γελᾷν ελευθερως. Soph. El. 1313.
SYN. Αδεῶς, αφετως, ασελγῶς, ανεμποδιστως—ελευθεριως, ελευθεροπρεπως, γενναιως, ευγενῶς, φιλοτιμως.
Ελευθεροςομεω,
Αγαν δ' ελευθεροςομεῖς. Aesc. Pr. 180.
SYN. Εξελευθεροςομεω, αθυροςομεω, αθυρογλωττεω, παρρησιαζομαι. σοβαρῶς φθεγγομαι.
Ελευθεροςομος.
Σαφῆ δ' ακεις εξ ελευθεροςομε
Γλωσσης.—Ib. Supp. 955.
SYN. Αθυρογλωττος, αθυροςομος, αδολεσχος.
Ελευθεροω.
—Πᾶν ελευθεροῖ ςομα. Soph. Oed. T. 725.
SYN. Απελυθροω, εξελευθροω, αφιεμαι, απαλλαττω, απολυω λυτροω.
Ελευθω. Vid. Ειλειθυια.
Ελευσινια.
—Μεδεις δε παγκοινε Ελευσινιας. Ib. An.1132.
Ελεφαιρω, Ελεφαιρομαι.
Οιδ' ελεφαιρονται επε' ακρααντα φεροντες. Od. τ. 565.
—Ελεφαιρετο φῦλ' ανθρωπων. Hes. θ. 330
SYN. Απαταω, βλαπτω, πλαναω, αδικεω.
Ελεφας.
Ηνια λευκ' ελεφαντι χαμαὶ πεσον.—Il. ε. 583.
EPITH. Εὐκτεανος, νεοπριςος, πολυμοχθος, λευκος, τιμηεις
PHR. Ελεφαντινον οςεν.
Ελεφας.
Μητέρα Ταπροβαινην Ασιηγενεων ελεφαντων. Dionys. 593.
EPITH. Ακαμπτοποδης, αερσιποδης, αμετροβιος, ηλιβατος, σθεναρὸς, ορεσσινόμος, ερημονόμος, ορθοποδης, ὑψιλοφοι, ταυροκαρηνος, σιδηροφόρος, ὁπλοφόρος, ὁμοζυγής. κῦφα βιβάς.
PHR.—Δεμας κρατερε ελεφαντος. Naz.
Θὴρ κελαινορρινος.—ὑπερβιον αχθος.
Ουκ ετι πυργωθεις ὁ φαλαγγομαχας επὶ δῆριν
Ασχετος ὁρμαινει μυριοδυς ελεφας. Ep.
—Φαιης κεν ιδων ελεφαντα
Η κορυφὴν ορεος παναπειριτον, η νεφος αινὸν
Χεῖμα φερον δειλοῖσι βροτοῖς επὶ χερσὸν οδευειν. Opp.
Ελεφαντινος, Ελεφαντοδετος.
—Ελεφαντινον ῴχετο διφρον. Theoc. 24. 99.
Ελεφαντοδετων—δομων. Eur. I. A. 582.

SYN. Ελεφαντειος, ελεφαντοκολλητος, ελεφαντοειδής.
Ελεφηνωρ.
—Ελεφηνωρ, οζος Αρηος,
Χαλκωδοντιαδης, μεγαθυμων αρχὸς Αβαντων. Il. β. 540.
Παπποκτόνος δ' Οθρωνὸν οικησει λυκος. Lyc.
Ελη, Ειλη.
—Ην εξεχη ειλη κατ' ορθρον.—Ar. V. 769.
EXP. Η τε ἡλιε αυγὴ, θερμασια.
Ελικη.
—Και αμφ' Ελικην ευρειαν. Il. β. 574.
EPITH. Αγχιαλος, περιηγής.
Ελικοβλεφαρος.
Χαιρ' ἑλικοβλεφαρε.—Hom. V. 19.
SYN. Καλλιβλεφαρος, ἑλικῶπις, ελικωψ.
Ελικοδρομος. Vid. Σεληνη.
Ελικὸς, Ελικτὸς, Ἑλικοεις, Εἱλικοεις.
—Ελικωτατον ὑδωρ Αισηπε—Call. ap. Steph.
—Πασας κεραεσσιν ἑλικτάς. Hom. M. 192.
—Ασπισιν ειλικοεσσαις. Nic.
SYN. Ελικοειδὴς, ἑλιγματωδης, ευκαμπὴς, ςρεπτὸς, ςρεβλὸς, ςροβελὸς, κοχλιωδης, ευςροφος.—μελας. ἑλιξ.
Ελικων.
—Μεσων χορὸν εξ Ελικωνος. Hom. B. 1.
EPITH. Ζαθεος, μελισσηεις, μελισσοβοτος, ἡμερος, ξανθὸς, ευρυχορος, ὑψηλός. Βοιωτός.
PHR. Πιερικὸς δομος.
Ελικωνιαδες. Vid. Μεσαι.
Μεσαων Ελικωνιαδων.—κ. λ. Hes. θ. 1.
Ελικωνις,
Ιππω επὶ κρηνα Ελικωνίδι—Call. 5. 71.
Ελικωνιος.
—Ελικωνιον αμφὶ ανακτα. Il υ. 404.
Ελικωψ, Ελικῶπις.
—Ἑλικωπες Αχαιοί. Il. α. 389.
—Δομεναι ἑλικωπιδα κερην. Ib. 98.
SYN. Ελικοβλεφαρος, μελανοφθαλμος, ευοφθαλμος. ευπρεπής.
Ελινος.
—Σπωρην εκ ψιθιης ἑλινοιο
Κειροντες θλιβεσι—Nic.
SYN. Κλαδος, αμπελος.
Ελιννυω, Ελλινυω.
Τεκνον, ελινυςον—Call. 6. 48.
Ως' ελλινυσοντ' εργαζεσθαι αγαλματα—Pind. N. 5.
SYN. Ανελιννυω, αναπαυομαι, σχολαζω, οκνεω, ραδιεργεω, ησυχαζω. δηθυνω βραδυνω. αμελεω. ηρεμιζω.—διατριβω, εγχρονιζω. αργεω.

Ελιξ.
Πορπας τε, γναμπτάς θ' έλικας —Il. σ. 401.
Ειτε ἑλιξ ειλειται αγαλλομενα κροκοεντι. Theoc. 1. 31.
—Και ειλιποδας έλικας βυς. Il ι. 462.
—Ελιξ χορος. Nonn.
—Ἑλιξ πλοκαμος Ep.
SYN. Ψελλιον —ειλυμα —δινος. —συςροφη, ελικοειδης, ελιγμος, περιειλινδησις. —ἑλικος. ἑλικοκερατος. ἑλιξοκερως —μελας. —ιεες καλος.
Ελισσων.
—Ναιοντος επ' οχθαις αμφ' Ελισσυντος. Theoc. 25. 9.
Ελισσω. Ελιττω, Ειλισσω.
Οισθα γας ευ περι τερμαθ' ἑλισσεμεν.—Il. ψ. 309.
—Και περὶ γυῖα μακρὲς ειλιξαν ἱμάντας. Theoc. 22. 81.
SYN. Ειλεω, ενειλεω, περιειλεω, ειλυφαω, επιελισσω, συςρεφω, καμπτω, εγκυκλοω, συμπλεκω, πλεκω.—ψευδομαι.
Ελιχρυσον.
Κισσος ἑλιχρυσῳ κεκονισμένος.—Ib. 1. 30.
SYN. Ελειοχρυσος.
Ελκαινω. Vid Ελκεω.
—Φονῳ (φεβω P.)
Τῷ πρεσθεν ἑλκαινοντι—Aesch Ch 843.
Ελκεσιπεπλος, Ελκεχιτων.
—Και τρωαδας ἑλκεσιπεπλυς. Il. ζ. 442.
—Και Ιαονες ἑλκεχιτωνες. Il. ν. 685.
SYN. Ταιυπεπλος.
Ελκεω. Ελκω, Ελκυω, Ειλκυω.
Ελκησεσθ' αικως Il. χ. 236.
Ελκε δ' επιςρεψας.—Il. γ. 370.
—Ταχέες κυνες ἑλκυσωσιν. Il. ρ. 558.
SYN. Ανελκω, ερυω, επισυρω, παρασυρω, σπαρασσω, αποσπαω, ἑλκυσαζω. βιαομαι.
Ελκηδον.
Πύξ τε και ἑλκηδόν.—Hes. α. 302.
SYN. Επισεσυρμενως.
Ελκημα
—Κρᾶτα δ' αυστιον τεμων
Ριψω κυνων ἑλκημα—Eur. Her. F. 568.
Ελκηθμος.
Πρίν γ' ετι σῆς τε βοῆς σᾶ θ' ἑλκηθμοῖο πυθεσθαι. Il ζ. 465.
SYN. Ελκυσμος, ανδραποδισμος, αιχμαλωσια. ἑλκυσις, ἑλξις, ρυμα, συρσις, σπαραγμος. βια.
Ελκος
Ελκος δ' ιητὴρ επιμασσεται—Il. δ. 190.
SYN. Τραῦμα, τρῶμα. απελος.

ΕΡΙΤΗ. Αργαλέον, αναλθὲς, ανιηρὸν, αγριον, αμειλιχον, ασχετον, εμπεδον, κρυπτὸν, καρτερὸν, μελαν, λυγρὸν, κακὸν, κλαιομενον, ολοὸν. εχθιστον, λοιγιον, επωδυνον, ὑπερβιον, φοινιον, ὑποκαρδιον, ποτικαρδιον.
Ελκοποιος.
Ουδ' ἑλκοποιὰ γινεται τα σωματα. Aesc S. T. 404.
Ελκοω.
Εμνησας ὁ μυ φρενας ἡλκωσεν Eur. Alc. 888.
SYN. Αφελκοω, εξελκοω, ἑλκαινω, ἑλκοποιεω, τραυματιζω.
Ελκυσαζω. Vid Ἑλκεω.
—Μή μιν αποδρυφοι ἑλκυσαζων. Il. ψ. 187.
Ελκυδριον.
Τὰ 'ν τοῖσιν αντικνημιοισιν
Ἑλκυδρια περιαλειφειν. Ar. Eq. 903.
SYN. Ελκυδιον.—καδισσος, καλπη.
Ελλας.
—Ηδ' Ελλαδα καλλιγυναικα. Il. β. 683.
SYN. Αχαϊα.
ΕΡΙΤΗ Ανιπτος, μεγαλαυχος. μυθοτόκος, ευρυχορος, ευχωρος. δοριμαχης, κλεινη, τριταλαινα, ευϊππος. κεροτρόφος, σοφή.
Ἑλλεβορος, Ἐλλεβορος
—Πῖθ' ἑλλεβορον. Ar. V. 1380.
Καρφεα τ' τ' ελλεβορυ μελανοχροος.—Nic.
SYN. Καρπις
Ελλεδανὸς. Ειλεδανος.
—Εν ελλεδανοῖσι δεοντο. Il. σ. 553.
SYN. Δεσμὸς, σχοῖνος.
Ελλειμα.
—Φερων ελλειματα. Synes.
SYN. Καταλειμμα, περιλειμμα, ὑπολειμμα, λοιπάς —αλιτημα
Ελλειπω
—Ου μην Τριοπος γ' ενελειπεν. Hom. A. 213.
SYN. Εκλειπω, επιλειπω. απειμι, εκκαμνω. —παραλειπω, απολειπω, καταλειπω.
Ελλη,
Γλαυκὸν αναπλυσσοντες ὑδωρ Αθαμαντίδος Ελλης Tryph 211.
—Στεινωπὸν ὑδωρ Αθαμαντίδος Ελλης. Dionys.
—Και Αιολίδος πορον Ελλης. Coluth.
—Πορθμὸν Αθαμαντίδος Ελλης. Aesc.
Ελλησποντος. (Vid. Ξερξης.)
—Παρ' αγαρροον Ελλησποντον. Il μ. 30.
ΕΡΙΤΗ. Απειρων, βαθυδινος, ευρὺς, πλατὺς, ιχθυοεις
Δινῃ πορφυροντα διηνυσαν Ελλησποντον. Ap.
Ελλην.
—Και Ελληνες, και Αχαιοί. Il. β. 684
—Ελληνες

—Ελληνες ὑπερφιαλοι και αναγνοι. Sibyl.
SYN. Ελληνικὸς, Ελληνιος, Γραϊκὸς, Αχαιός.
Ελληνίς.
—Χθονὸς μολοντ' ἀπὸ Ελλανίδος. Soph. Aj. 426.
Ελληνοδικης
Ατρεκὴς Ελλανοδικας—Pind. Ol. 3.
EXP. [Εν τοῖς Ελλησιν] ὁ κριτὴς, ὁ βραβευτής.
Ελλοπιευω.
—Οσον σθενος ελλοπιευειν. Theoc. 1. 42.
SYN. Ελλοπιευω. ἁλιευω, γριπευω. ιχθυαω.
Ελλός.
—Κυων εχε ποικίλον ελλόν. Od. τ. 228.
—Ἔλλοῖς ιχθύσιν διαφθοραν. Soph Aj. 1314.
SYN. Νεϐρὸς, ελαφος, κεμάς.—αφωνος, ελλοψ.
Ελλοψ.
—Ελλοπος μυνδε δικην. Lyc. 1375.
Κεντρῳ δυσαλθὴς ἑλλοπος Σαρδωνικῆς. Ib. 796.
SYN. Ιχθύς. λεπιδωτός—αφωνος, ἑλλός.—δασὺς, τραχὺς, ποικίλος.
Ελλοφόνος.
Ελλοφόνον Βριτομαρτιν—Call. 3. 190.
Ελλοχιζω.
—Θαμνων δ' ελλοχιζομεν φοϐαις. Eur. B. 721.
SYN. Ελλοχαω, προλοχιζω, λοχαω, εφεδρευω, ενεδρεύω.
Ελος.
—Ελος κάτα βυκολεοντο. Il. υ. 221.
SYN. Λιμνὴ, τῖφος.—χεῖλος ποταμȣ. [Hes.]
EPITH. Δασκιον.
Ελος.
—Ελος τ' εφαλον πτολιεθρον. Il. β. 584.
Ελπηνωρ.
Ελπηνωρ δε τις εσκε νεωτατος, ȣδέ τι λιην
Αλκιμος εν πολεμῳ, ȣτε φρεσὶν ᾗσιν αρηρώς. κ λ. Od. κ. 552.
Ελπιζω.
Ελπιζε παντα μεχρι γηρως, θνητὸς ὤν. Sent.
Θηρας σφε τον δυσηνον ελπιζει κλανεῖν. Eur. I. 348.
Δυσκναν ελπιζȣσαν αἶσαν. Soph. Tr. 113.
SYN. Επελπιζω, ελπομαι, επελπομαι, προσδοκαω—νομιζω—φοϐεομαι.
PHR. Οὐ γαρ ελπιδων εσω βεϐηκα—Eur.
Ελπίδας εχειν, λαϐεῖν—εν ελπίδι εἶναι—
Παρηγορον ελπίδα βοσκειν Nonn.
Φαναῖς θυμὸν αλδανειν ευφροσυναις Aesch.
Ελπις, Ελπωρη.
—Ετι γαρ και ελπιδος αἶσα. Od. π. 101.
Ελπωρή τοι επειτα φιλȣς τ' ιδεειν—Ib. η. 76.
—Προσῆλθεν ελπὶς ἥν φοϐȣμενη—Eur. Or. 857
SYN. Ελπισμα, προσδοκια.—δέος.—ὑπονοια, [vid. εμπατεω.]—δοκησις.
EPITH. Αμυδρὰ, αριδεικετος, αεξωσα, αληκτος, απρηκτος, ασφαλὴς, αλλοπροσαλλος, ευαγγελος, γλυκεῖα, θαρσαλεα, θεοπειθὴς, κȣφὴ, κυδιανειρα, ματιδιη, ȣρανια, σαθερὰ, παναγηραος, ενειραιη, πολυπλαγκτος, προκελευθος, φυσιζοος, τρεφȣσα, μελιχρὰ, παρηγορος, δολομηχανος, κενεαυχὴς, Κυπριδια, αιωνιος, αχρηστος, αναιδὴς, οκνηρὰ, ψυχρὰ, λεπτὴ, φθονερά.
PHR. Αυτοδιδακτος εσωθεν θυμὸς—
Εχει Ελπίδος φιλον θρασος. Aesch
Ελπὶς δε παντας καλλεσιν θειη τρεφει
Απρηκτον ορμαινοντας—κ. λ. Simon.
Κενεᾶν δ' ελπιδων χαῦνον τελος.
Χρὴ δ' αγαθὰν Ελπίδ' ανδρὶ μελειν. Pind.
—Εν δομοῖσι Βακχειας καλῆς
Ιατρος. Ελπὶς ἦν.—Aesch
Ουτος δ' ανὴρ αριστος, ὅστις ελπίσιν
Πεποιθεν αιεί. το δ' απορεῖν, ανδρὸς κακȣ. Eur.
Αι δ' ελπίδες βοσκȣσι τȣς κενȣς βροτων
Ανὴρ ατυχῶν δε σωζεται ταῖς ελπίσιν. Sent.
Αι δ' ελπίδες βοσκȣσι φυγάδας, ὡς λογος.
Εχȣσιν αφροδιτην τιν' ηδεῖαν κακῶν. Eur.
Αλλ' ει ελπωρη μεν εην εναλιγκιος αυρη.
Ελπις δ' ȣ σαθερὴ σαινει φρενας ηυτ' ονειρος Opp.
Ελπομαι. Vid. Ελπιζω
Ει τινα πȣ Δαναῶν ετι ελπεται εξαπατησειν: Il. ι. 371.
Ελπεσθαι χρὴ πάντ'· επεὶ ȣκ ἐσ' ȣδὲν αελπτον. Sent.
Ελπω.
Παντας μέν ρ' ελπει—Od. β. 91.
EXP. Αγειν εις ελπίδα
Ελυμα, Ειλυμα
—Γυιη—εν ελυματι πηξας. Hes. ε. 428.
Εἴ τι πȣ ειλυματ' σπειρων εχες—Od. ζ 179.
SYN. Ενδρυον, ρυμὸς, σπηριγμα—εχετλη.—ενελυμα, ελυτρον. σκεπασμα ἱματιον.
Ελυτρον
—Τȣ δορατος αφελκυσομαι τȣλυτρον. Ar. A. 1119.
SYN. Θηκη, καλυμμα, σκεπασμα, περιϐλημα, εκπετασμα. ελυμα, ελυτρον, ανειλημα. ειλιγμα, προϐολὴ, εἶμα, εγκαλυμμα, επικαλυμμα. δερμα.
Ελωρ, Ἑλωριον
—Ἑλωρ και κῦρμα γενησθε. Il. ε. 488.
—Ἑλωρ δηΐοισι λιποιεν Ib. 667.
—Αυτȣς δ' ἑλωρια τεῦχε κυνεσσιν. Il α. 4.
SYN. Αγρα. αγρευμα—αναιρεμα, σπαραγμα, αρπαγμα. ἑλκυσμα, βρῶμα θοινη.
Ελω (inus.) Vid. Αιρεω.
—Φυλακον δ' ἑλε Ληΐτος ἥρως. Il. ζ. 35.

—Θηβης ἕδος εἵλομεν ἑπ]απυλοιο. Il. δ. 406.
Ει δέ κ' εγὼ τὸν ἑλω—Il. η. 81.
SYN. Λαμβανω, νικεω, κρατεω, κατεχω, πιαζω. πορθεω.

Ελαφος.
Ελωρος ενθα ψυχρὸν εκβαλλει ποτον. Lyc. 1033.

E M

EMBAΔIA, Vid Εμβάς.
Τοῖς δ' εμβαδίοις τι χρησεται—Ar Pl. 942.

Εμβαδόν
Εμβαδὸν ἱξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἑκαςος. Il. ο. 505.
EXP. Πεζῆ βαινοντες.

Εμβαινω.
—Πολέες δ' εμβαινον Επειοί Il. β 619.
—Γῆς δὲ μὴ μβαινης ἑρων. Soph. Oed C. 413.
SYN. Εισερχομαι. αφικνεομαι. ὑποβαινω, αναβαινω, επεμβαινω, επιβαινω, επερχομαι, εμβαλλω.

Εμβαλλω.
—Γλυκὺν ἱμερὸν εμβαλε θυμῷ Il. γ. 139.
—Εβαλλε θρονοις ενὶ ρηγεα καλα. Od. κ 352.
Εμβαλλε χειρὸς πισιν. Εμβαλλω μενειν. Soph. Ph. 829.
SYN. Επιβαλλω, παραβαλλω, επεμβαλλω, παρεμβαλλω, εισβαλλω, προσβαλλω. εντιθημι, ενιημι, εμβαινω. καταττω. απερχομαι.—εναφιημι. εντινασσω κατακλινω.

Εμβαπ]ω
Ενεβαψεν εις τον κηρὸν αυτῆς τὼ πόδε. Ar. N. 150.
SYN Αποβαπ]ω, καταβαπ]ω, καταδυνω, εμβαπ]ιζω. εγχρωζω

Εμβας
Εμβάδα χρυσειην γε τιταινομενην π]ερυγεσσι. Orph. 591
SYN. Εμβαδιον. εμβατης, αρβυλη, ευμαρὶς, πεδιλον, κοθορνὸς, οκριβας.

Εμβασιλευω Vid. Βασιλευω. Αρχω.
—Οθ' αρ' Αδρηςος πρῶτ' εμβασιλευεν Il β. 572.
—Ὁ δ' ȣρανῷ εμβασιλευει. Hes. θ. 71.

Εμβασις.
—Ὑπαί τις αρβυλας
Λυοι ταχος, προδȣλον εμβασιν ποδός. Aesc. Ag. 953.
—Η πλευρὰν, η διχηλὸν εμβασιν. Eur. B 739.
SYN. Βαδισις, εισοδος.—πȣς, βασις.—ασαμινθος, εμβατη.

Εμβατευω, Εμβατεω, Εμβατευομαι.
Μήτ' εμβατευειν πατρίδος.—Soph. Oed. T. 844.
—Ἰν ὁ Βακχειωτας αεὶ
Διονυσσος εμβατευει Ib. C 711.
—Ακτὰς εμβατησονται λεπράς. Lyc. 642.
SYN. Επιβαινω, επεμβαινω, εισερχομαι, αἰκροβατεω. κατεχω, καρπȣμαι.—ζητεω.

Εμβλεπω
Ποῖ γαρ ποτ' εμβλεψασα—Soph El. 1001.
SYN. Επιβλεπω, αποβλεπω, προσβλεπω, εσαθρεω, εισορaω. αφορaω. ὑφορaω. συνορaω, ενατενιζω, καθοπ]ευω σκοπεω, θεαομαι.

Εμβολή.
—Δαμασθεις ναϊοισιν εμβολαῖς Aesch P 279.
SYN. Εισβολὴ καταβολὴ, παρεμβολὴ, εμβολισμὸς, ὁρμὴ. αναρρηξις. εισρρηξις, εισδρομή.—εισοδος.—παρενθεσις.—εμβολον.

Εμβολον. Εμβολα τά.
Επεὶ δ' εμβολȣ
Κρεμασαν αγκυρας ὑπερθεν Pind. P. 4.
Εμβολα χαλκογενεια. φιλοπλοα ναῶν,
Ακτιακȣ πολεμȣ κειμεθα μαρτυρια Ep. l. 6.
SYN. Εμβολος, χαλκωμα.—μοχλοί.—εμβολαί.—ασφαλεια.

Εμβραχυ.
Αλλά μοι δοκεῖ τολοιπὸν
Τῶν πολιτῶν εμβραχυ Ar. V. 1115.
SYN Βραχύ καθαπαξ, ἁπλῶς, ὁλῶς. συντομως—ελαχις]ν

Εμβρεμω. Εμβρεμομαι.
Ανεμοιο δε δεινὸς αητης
Ιςιω εμβρεμεται.—Il. ο 627.
SYN Ενηχεω. πνεω, βρεμω, εμβριμαομαι.—εμπιπ]ω, εμφυσαω.

Εμβριμαω.
Ιππȣς εν αμπυκτῆρσιν εμβριμωμενας. Aesch. S. Γ. 467.
SYN Εμβρεμω, επαπειλεω. επιτιμαω.—προςασσω.

Εμβροντητος
—Ω 'μβροντητε σύ. Ar. Ecc. 788
SYN. Επιβροντητος, αποπληκτος.—αφρων.—μαινομενος.

Εμβρυον.
—Και ὑπ' εμβρυον ἧκεν ἑκαςη Od. ι. 245.
Ξυν διπλοῖς εμβρυοις Aesch. Eum. 948.
SYN. Επιγονή κυημα νεογονος.

Εμβυω
Ενεβυσαμεν ρακι ισι—Ar. V 128.
SYN. Βυω—επισομιζω.—πληροω—καλυπ]ω.

Εμμανης.
—Τηνικαῦτα δ' εμμανὴς βοᾷ—Soph. El. 296.
SYN.

SYN. Μανικὸς, μανιωδης, εμπληκτος, εκφρων, εκθυμος. οργίλος.

Εμματεω

Κεντρον γαρ πληγη περικαλλιπεν εμματεεσα. Nic.

EXP. Ενεργεσα.

Εμματεως.

—Ὁ δ' αρ' εμματεως απορεσε. Il. ε 836.

SYN. Ενεργως. ταχεως, ετοιμως, προθυμως, σπεδαιως.

Εμμασσω, Εμμασσομαι, Εμματεω.

—Οἷς τυνη χαλεπην εμμαξειαι οργήν. Call. 3. 124.

—Τα δ' αθροα νειόθι βρασσοις

Εμματεων ετ' απεπλη —Nic. Al. 137.

SYN. Εμβαλλω —ενερειδω, ενλαμβανομαι. —ψηλαφαω φιλονεικεω, ορμαω.

Εμμελεια.

Και μην ἡμεῖς επιθυμεμεν

Παρα σοφοῖν ανδροῖν ακεσαι

Τινα λογων εμμελειαν. Ar. R. 924.

SYN. Ευρυθμια, ευαρμοστια, εκπρεπεια.—συμμετρια.—τραγικη ορχησις.

Εμμελής.

Ως εμμελὴς τ' εγεντο κἀπιδεξιος

Επεα τε ποιεῖν, πρὸς λυραν τ' αειδειν. Theoc. Ep. 19. 5.

—Πολυ γαρ εμμελεστερον. Ar. Ecc. 802.

SYN. Ακριβὴς, τελειος.—μεσικὸς—ευρυθμος, εναρμονιος, ευαρμοστος. αρμοδιος κομψὸς, ευφυὴς —επιδεξιος.—συνετὸς, σωφρονικὸς, κοσμιος, καθηκων. πρεπωδης.

Εμμελῶς, Εμμελεως.

Χρὴ γὰρ Θαργηλιοις εμμελῶς δισκεῖν. Anac. 135.

Εμμελεως κραιπνοῖσι πεδον ρησσωσι ποδεσσιν. Ap. 1. 539.

SYN. Προθυμως, συνετως. αρμοδιως, ρυθμικῶς, συμμετρως. ευπρεπῶς. κοσμιως.

Εμμεμαως.

Αυταρ ὁ εμμεμαὼς βαθεης εξαλλεται αυλῆς. Il. ε. 142.

SYN. Μεμαως, ευθυμος, φαιδρὸς, προφρων.

Εμμενὲς, Εμμενεως

—Διωχετον εμμενὲς αιεί. Il. κ 364.

Εμμενεως εμαχοντο δια κρατερας υσμινας. Hes. θ. 712

SYN. Επιμονως, αδιαλειπτως, βεβαιως, επισταδον, ευσταθῶς. ερρωμενως, ευθυμως. συνεχῶς. βιαιως, προθυμως.

Εμμενω.

—Μονοι τ' εμμενοντες ορθῷ νομῳ. Soph. Aj. 350.

SYN. Επιμενω, διαμενω, επιδιαμενω, καταμενω, παραμενω, παρμενω, διαγινομαι. διαρκεω. αρεσκομαι.

Εμμηνος.

—Τρεῖς ὁλες—εμμηνες χρονες. Soph. Oed. T. 1157.

Αρμαλιην εμμηνον εμετρησαντο πενεσαι. Theoc. 16. 35.

SYN. Εμμηνιος, επιμηνιος, καταμηνιος, μηναῖος.

Εμμιγνυμι, Εμμιγνυω

Αυταρκει ταχ' εμμιξειν βοα. Soph. Oed. C. 1112.

SYN. Αναμιγνυμι.—εμπλεκω.—συναρμοττω. —συμπνεω.

Εμμοτος.

Ιω δυσκαταπαυστον αλγος

Δωμασιν εμμοτον. Aesch. Ch. 469.

SYN. Τραυματιας, νοσωδης. (Hes.)—(qu. μοτοις θεραπευτέον)

Εμμοχθος.

—Ες αϊδαν καταλυσεσ' εμμοχθον

Βιοτον, αιῶνός τε πονες. Eur. Supp. 1004.

SYN. Επιμοχθος, εμπεδομοχθος, πολυπονος, επιπονος, μοχθηρὸς, αθλιος.

Εμπα, Εμπας, Εμπης.

—Εμπα δε λεξον τετο—Call. Ep. 17.

Αλλ' εμπας εν τοῖς στεφανοις—Theoc. 10. 29.

Πρῆξαι δ' εμπης ετι δυνησεαι—Il. α. 562.

Δυστηνον εμπης—Soph. Aj. 122.

—Επει εκ εφαμην ριγωσέμεν εμπης. Od. ξ. 481.

SYN. Ὁμως.—παντως.—Αλλ' εν.

Εμπαζομαι.

Ουτε θεοπροπιης εμπαζομαι.—Od. α. 415.

SYN. Επιστρεφομαι, επιμελεμαι, προσμελεμαι. αναβαλλομαι, εντρεπομαι, εντιθεμαι, μηδομαι, οθεύω. κομιζω. σεβομαι, φροντιζω.

Εμπαιζω.

—Αμαχος γαρ εμπαιζει

Θεὸς Αφροδιτα. Soph. An. 810.

SYN. Προσπαιζω, καταπαιζω, εγκαταπαιζω, εγκερτομεω. επιχλευαζω, εντρυφαω, επισκωπτω. διασυρω. υβριζω, μωκιζω, φενακιζω, εξαπαταω. καταμειδαω.

Εμπαιος

—Κακῶν εμπαιος αλητης. Od. φ. 400.

—Ουδέ τι εργων

Εμπαιον, εδὲ βιης.—Ib. υ. 379.

Εμπαιοις τυχαισι συμπνεων. Aesc. Ag. 195.

SYN. Εμπειρος, ειδὼς, επιστημων, αιμων.—εμπεσών.

Εμπαιω.

—Εμπαιει τί μοι

Ψυχῇ συνηθες ομμα.—Soph. El. 908.

SYN.

SYN. Επερχομαι. εμβαλλω. εγχαραττω.

Εμπαλιν.

—Κατα δ' εμπαλιν αυτὸς εβαινεν. Hom. M. 78.

SYN. Αψ, εις τέμπαλιν, εις τέπισω, εναντιον, κατοπισθεν.

Εμπαξ.

—Τροφῆς ασκνον εμπακα—Soph. Aj. 564.

SYN. Φροντιςης, επιμελητὴς, τροφεὺς, επιτροπος, προςατης, κηδεμων.

Εμπασσω.

—Πολεας δ' ενεπασσεν αεθλυς. Il. γ. 126

SYN Παρεμπασσω, προςπασσω, εμβαλλω, εμποικιλλω, επιρραινω, εγκατασπειρω, επισκεδαννυμι.

Εμπατεω.

Ου μοι φοβυ μελαθρον ελπις εμπατεῖν. Aesch. Ag. 1443.

SYN. Εισερχομαι.

Εμπεδομοχθος. Vid. Εμμοχθος.

Εχει δ' απαλαμον βιον

Τυτον εμπεδομοχθον. Pind. Ol. 1.

Εμπεδος.

—Βιη δέ τοι εμπεδος ειη. Il. δ. 314.

SYN. Βεβαιος, ἑδραῖος, ασφαλής. ισχυρὸς, επιτελὴς, αληθὴς, ακινητος.

Εμπεδως.

—Εμπεδως ειρηκέναι. Soph. Tr. 494.

SYN. Αληθῶς, ακριβῶς, αναμφιβολως.—βεβαιως.

Εμπεδοσθενής.

Ει γὰρ σφίσιν εμπεδοσθενέα βιοτον ἁρμοσαις. Pind. N. 7.

SYN. Αγασθενὴς, ευσθενὴς, καλλισθενὴς, μεγαλοσθενὴς. βεβαιος.

Εμπεδοω, Εμπεδοομαι.

Ταῦτ' εμπεδῦσα μεν—Ar L. 233.

Υμεῖς δ' επομνῦντε ταῦτα κἀμπεδωσετε. Ib. 211.

SYN Εξεμπεδοω, προςεμπεδοω, βεβαιοω, διαβεβαιοω, εκβεβαιοω, ασφαλιζομαι. διδασκω. ςηριζω. πιςῦμαι.

Εμπεραμος, Εμπεραμος, Poet. pro Εμπειρος.

—Μητηρ ἡ παλης εμπειραμος. Lyc. 1196.

—Νηῶν εμπεραμος.—Call. 1. 71.

Εμπεραμως.

—Εμπεραμως ετριψατο λιτὰ λαβοῖσα Χριμαλα. Ib. 5 25.

SYN. Εμπειρως, ειδημονως, επιςαμενως.

Εμπειρια.

Εμπειρια γαρ τῆς απειριας κρατεῖ. Eur. Fr.

SYN. Διαπειρα. δαημοσυνη.

Εμπειρος. Vid. Δαημων, Εμπαιος.

Ως τοῖσιν εμπειροισιν και τὰς ξυμφορας Ζωσας ὁρῶ μαλιςα των βυλευματων. Soph. Oed. T. 44.

—Ου γαμων εμπειρος—Ib. C. 785.

Εμπειρω

Σπλαγχνα δ' αρ εμπειραντες.—Il. β. 426.

SYN. Αναπειρω, διαπειρω. εμπηγνυω.

Εμπελαδὸν. Εμπελαδην. Vid. Εγγύς.

Εςιν εμπελαδόν.—Hes. 732.

Εμπελαζω, Εμπελαω.

Μηδέ ποτ' εμπελασειν πυκινῷ δομῳ.—Hom. M. 520.

Πῦ δ' εμπελαζεις τἀνδρὶ, και παριςασαι; Soph. Tr. 761.

SYN Πελαζω. προσεγγιζω. εφικνεομαι, πλησιαζω. εντυγχανω. συγγινομαι.

Εμπελατειρα. Vid. Έταιρη.

Τὺς αυτῷ σκολιυς εμπελατειρα τεκεν. Call. Fr.

Εμπερονημα.

—Μαλα τοι το καταπλυχὲς εμπερονημα Τῦτο πρεπει.—Theoc. 15. 34.

SYN. Διπλοῖς.

Εμπηγνυμι, Εμπηγνυω.

Εν δε μετωπῳ πῆξε.—Il. δ. 460.

Λογχη τις εμπεπηγέ μοι δι' οςεων—Ar. A. 1224.

Ουκ αρνησω, πριν αν σχοῖνος αυτοῖσιν ἅτ' εμπαγῷ.—Ib. 229.

SYN. Ενερειδω, καταπηγνυμι. εμπειρω—εκπηγνυμι, συμπηγνυμι, επιπηγνυμι.

Εμπιμπλημι, Εμπιπλημι. Εμπιπλαω.

Και τυς κοφινυς ἅπαντας εμπιπλη—Ar. Av. 1310.

—Και εμπιπληθι ρεεθρα Υδατος εκ πηγεων—Il. φ. 311.

SYN. Διεμπιπλημι, αναπιπλημι, αναπληθω. —κορεννυω, κορεομαι. γεμω.

Εμπιμπρημι, Εμπιπρημι. Εμπιπραω. Vid. Εμπρηθω.

Εμπιπραναι χρὴ τὰς θυρας.—Ar. L. 311.

Εμπινω, Εμπινομαι.

—Η ἀλα πηκὶον ομιλαδον, η ἀλὸς αχνην Εμπισαις—Nic.

—Οξει δ' εμπισαιο—Ib.

Εμπιεῖν εμοιγ' αρεσκει.—Ar. Pl. 1143.

SYN. Καταπινω, ελλαμβανω, εισδεχομαι. ποτιζω. βρεχω.

Εμπιπτω, Εμπιτνεω.

—Ο δ' ὕπτιος εμπεσε πετρη. Il. δ. 108.

Οτ' αλλοτ' αλλον εμπιτνῶν ςρατηλατων. Soph. Aj. 58.

SYN. Εισπιπτω, επιπιπτω, προσπιπτω, επεμπιπτω. επιτυγχανω, συμβαινω, εγκυρω, επικυρω. επιδιδρασκω, επιτρεχω, εισβαλλω, εγγιζω.

Εμπις

Τὰς οξυςομυς εμπίδας. Ar. Av. 245.

SYN. Κωνωψ.

Εμπλεκω, Ενιπλεκω.
Εμπλεξας καλυκεσσι και ευοδμοισι σελινοις. Theoc. 5. 23.
—Χειρα δ' εμπλεξασ' εμήν. Eur. Or. 262.
Ποιη ενιπλεξω σε;—Call. 4. 29.
SYN. Επιπλεκω, περιπλεκω, διαπλεκω, καταπλεκω. εγκαταπλεκω, περιβαλλω. εδεω, πλεγματευω, ευφαινω, παρυφαινω, ενειρω. εμμιγνυμι.
Εμπλεος, Εμπλειος, Ενιπλειος. Ενεπλεος.
Καί ρα παρα σκαιοῖο βραχιονος εμπλεον ολπιν. Call. Fr.
—Σοί τε γαρ ομμα
Εμπλεον η δι' εμυ σωζειν. Soph. Tr. 1037.
—Φαρετραν Ιων εμπλειην—Theoc. 25. 207.
—Μαλα καλὸν, ενιπλειον βιοτοιο. Od. τ 580.
—Ενιπλεον ὦ ὑπὸ μαζω—Ap. 3. 119.
SYN. Εμπλεως, μεςος. γεμων, πλεος, διακορος.—αδην.
Εμπληθω. Ενιπληθω
Δωδεκα δ' εμπλησον—Od. β. 353.
Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ενιπλησῃς οδυνων. Ib. τ. 117.
SYN. Αναπληθω, εμπληρω, εμπιμπλημι, γεμιζω. εμφορεω.
Εμπληκτος
Τοιοίδε μεντοι φῶτες εμπληκτοι βροτῶν. Soph. Aj. 1375.
SYN. Αποπληκτος, εκπληκτος, καταπληξ, παραπλὴξ. αναισθητος. κῦφος. ευμεταβλητος, ευμεταθετος αφρων μαινομενος.
Εμπλην.
Βοιωτων δ' εμπλην—Il. β 526.
SYN. Εμπελαδὸν, πλησιον, εγγυς.—εμπης. πλὴν
Εμπλησσω. Εμπλητ]ω. Ενιπλησσω
Η κερτομό· με θεῦ τις εμπλησσει χαρα; Eur. Alc. 1135
—Και ταφρῳ ενιπληξωμεν ορυκτῇ. Il. μ. 72.
SYN. Εκπλητ]ω. ατυζω.—εμπιπ]ω, εμβαλλω; επισκηπ]ω, ενισκηπ]ω.
Εμπνεω, Εμπνειω, Poet.
—Τῷ δ' εμπνευσε μενος γλαυκῶπις Αθηνη. Il. κ. 482
Αλλα μαλ' εμπνειοντε μεταφρενῳ.—Il. ρ. 502.
SYN. Επιπνεω, εισπνεω, καταπνεω, καταφυσαω, εμφυσαω, φυσαω, πνευσιαω, ζῶ πνεω. —ερaω. ποθεω.
Εμπνοος, Εμπνυς.
—Μεταπειτα πλασεν παλιν εμπνοον εργον. Sib. l. 1
Εμπνυς δὲ δαιτρὸς ἥπατων—Lyc. 35.
SYN. Πνευςὸς, εμψυχος, εμβιος, ζωός.

Εμποδιζω, Εμποδιζομαι.
Αλλα χ' αἱ σοφαι
Γνῶμαι εμποδιζονται θαμά. Soph. Ph. 437.
—Το θεῖον ενεποδιζε με. Ar. Av. 966.
SYN. Αναποδιζω, παραποδιζω, διακωλυω, καταβαλλω. μασσαομαι.
Εμποδών.
Κακὸν δε ποῖον εμποδων— Soph. Oed. T. 128.
Ως παρὼν τα γ' εμποδων οχλεῖς —Ib. 453.
SYN. Εμποδιον.—επιπολῆς, παρα ποδας.
Εμποθεν
—Εμὶν δὲ τυ βυκολιασδευ
Εμποθεν αλλωθεν δὲ ποτικρινοιτο Μεναλκας. Theoc. 9. 6.
SYN. Ποθεν.—al. εμπροσθεν.—ενθάδε.
Εμποιεω.
Εν δ' αυτοῖσι πυλας ενεποιεον—Il. η 438.
Τρωγλας τ' εμποιησαν—Hom. B. 182.
SYN. Ενεργαζομαι, επιτιθημι, προστιθημι, εμβαλλω, εμφορεω —ποιεω, πρασσω —κλαομαι.
Εμπολαῖος
Ερμ' εμπολαῖε—Ar. A. 816.
SYN. Αγοραῖος, εμπορικὸς, πραγματευτης, εμπορος.
Εμπολαω, Εμπολεω. Εμπολαομαι.
—Βιοτον πολὺν εμπολοωντο. Od. ο. 455.
—Και γαρ ὑςερῳ τό γ' εὖ
Πρασσειν, επεὶ πυθοιτο, κερδος εμπολᾷ. Soph. Tr. 93.
SYN. Απεμπολεω, εξεμπολαω, διεμπολαω, εμπωλεω, πραγματευομαι, εμπορεω εμπορευομαι, αγοραζω πριαμαι, ωνεομαι κερδαινω, πωλεω ποριζω —περιερχομαι περιποιεω. προδιδωμι —κατεργαζομαι (Soph. Aj. 993. Steph.)
Εμπολη. Εμπολημα
—Βορεάς χρηζοντες εμπολὴν λαβεῖν. Eur. C. 253
Λωβητὸν εμπολημα τῆς εμῆς φρενός. Soph. Tr. 547
SYN. Απεμπολη, εμπορια, ωνιον τὸ (το τῆς πραγματειας κερδος. εμπορικὸς φορτος.)
Εμπολητής
Ουδ' εμπολητὸς Σισυφυ Λαερτιυ. Ib. Ph. 422.
SYN. Ωνητὸς, πραθεὶς.
Εμπολις
—Σοὶ μὲν εμπολιν
Ουκ οντα συγγενῆ δε—Ib. Oed. C. 1218.
SYN. Συμπολιτης, εμφυλιος.
Εμπορευομαι
Ποῖ δ' εμπορευῃ; —Soph. El. 407.
—Ξεινην επὶ—γαῖαν εμπορευσεται. Ib. Oed. T. 464.

SYN. Πορευομαι, απερχομαι.—εμπορευω, εξαγοραζω, αντικαταλλασσομαι. εμπολαω, εμπωλεω.

Εμπορια.
Ευτ' αν επ' εμποριην τερψης αεσιφρονα θυμόν. Hes. ε. 644.
Τάςτ' εμποριας τας κερδαλεας.—Ar. Av. 595.
SYN. Εμπορευμα, εμπολη, εμπολημα, αγορασμα, αγορασια, αγορασις, πανηγυρισμος, καπηλεια, πραγματεια.

Εμπορικός.
—Εμπορικα χρηματα διεμπολαν. Ib. A. 972.
SYN. Αγοραιος, εμπολαιος.

Εμπορος.
—Πολλα δ' εμπορων επη
Φιλει πλανασθαι.—Soph. Oed. C. 307.
SYN. Οδοιπόρος, οδιτης.—εμπολευς, μεταβολευς, παλιγκαπηλος, χρηματιςης, εμπολαιος. πραγματευτης.

Εμπουσα.
Εμπουσα τοινυν γ' εςί.—Ar. N. 295.
Η μπουσα φευδη.—Ib. 307.
Εξ αίματος φλυκταιναν εμφιεσμενη! Ib. Ecc. 1049.
SYN. Ονοσκελις, μορμολυκειον. φαντασμα.

Εμπρεπω.
Ορων σε πολλοις εμπρεπουσαν αλγεσι. Soph. El. 1193.
SYN. Επιπρεπω, μεταπρεπω, διαπρεπω, εξεχω.

Εμπρηθω. Ενιπρηθω.
Αυτάς τ' εμπρησειν μαλερου πυρός—Il. ι. 242.
—Και ενιπρησαι πυρί νηας. Il. μ. 198.
—Οτε νηας ενεπρησεν πυρὶ κηλεω. Il. χ. 374.
Εν δ' ανεμος πρησεν μεσον ιςίον—Il. α. 481.
SYN. Αναπρηθω, ανακαιω, εμπιμπρημι, εμπυρευω, πρηθω.—φυσαω, εμφυσαω.

Εμπρησμός.
—Και εξολεκοντα τε γενναν
Ανθρωπων μαλα πασαν υπ' εμπρησμου μεγαλοιο. Sibyl. l. 4.
SYN. Εμπρησις, εμπυρωσις, εμπυρισμος, εμπυρευμα, εγκαυμα, επικαυσις, υποκαυσις, αποκαυσις, αποκαυμα, φλογμος, καταφλεξις, πυρπολησις. πυρκαιά.

Εμπυκαζω.
—Νοος δέ οἱ εμπεπυκασαι. Mosch. 1. 15.
SYN. Εγκαλυπτω, καλυπτω, σκεπαζω, πυκαζω.

Εμπυος.
Τόνδε τ' εμπυον βασιν. Soph. Ph. 1418.
SYN Διαπυος, υποπυος, πυωδης, πυοειδης, διυγρος.

Εμπυρευω.
Την τε φηγον εμπυρευων. Ar. Pa. 1137.
SYN. Εμπυριζω, εμπρηθω, εμφλεγω, εμπιμπρημι, ζωπυρεω, πυρευω, αναπρηθω.

Εμπυριβητος.
—Μεγαν τριποδ' εμπυριβητην. Il. ψ. 702.

Εμπυρος, Εμπυρα τα.
Ηνίκα αςραπη το νεον θεου εμπυρον ομμα. Sibyl. l. 6.
—Εσυςερον εμπυρα καυσει. Call. 5. 107.
—Τω φερεις τάδ' εμπυρα; Soph. El. 407.
SYN. Καταπυρος, διαπυρος, εκπυρος, πυροεις, πυροειδης, πυρινος. πυρωδης φλεγυρος, θαλυκρος, θερμος.—θυμα, ιερειον.—(ἡ δια πυρος μαντεια)

Εμπωλεω. Vid. Εμπολαω.
—Αλλ' ουδεν ημπωληκα πω. Ar. Pa. 366. Steph.

Εμφαινω.
Τεκν' εμφανεντ' αελπτα—Soph. Oed. C. 1182. (Η ει φανεντ' Sch.)
SYN. Επιφαινω, προϊσαμαι, εμφανιζω, παρεμφαινω, αποφαινω, μηνυω, σημαινω, δηλοω, αναδεικνυμι, ενδεικνυμι, πιφαυσκω, φανεροποιω.

Εμφανής.
—Κατ' ἦμαρ τουμφανες τὸ νυν τόδε. Soph. Aj. 764.
SYN. Εκφανης, καταφανης, επιφανης, περιφανης, συμφανης, προφανης. φανερος, φαιδρος, φωτεινος, εναργης, επιλαμπρος, σαφης. τηλαυγης.

Εμφανως.
Ανωγεν ημας Φοιβος εμφανως—Ib. Oed. T. 96.
SYN. Σαφως, φανερως, εναργως, διαρρηδην.—καταφανως, διαφανως.

Εμφερής, Vid. Αλιγκιος.
Κατ' αυτον εισιων τις εμφερης εμοί. Ib. Aj. 1171

Εμφερω.
—Ουθ' ους αιεν εμφερεις σύ μοι
Φονους πατρωους—Ib. Oed. C. 1044.
SYN. Επιφερω, προφερω. προσονειδιζω.—εμφορεω.

Εμφοβος.
—Αι γαρ εμφοβοι Θεαί σφ' εχουσι—Ib. 39.
SYN. Εκφοβος, επιφοβος, περιφοβος. φοβερος.

Εμφορβιοω.
Ουπω κοραχ' ειδον εμπεφορβιωμένον. Ar. Pa. 862.

Εμφορεω, Εμφορεομαι.
Οι δε κορωνησιν ικελοι περὶ νηα μελαιναν
Κυμασιν εμφορεοντο—Od. μ. 419
SYN. Εμφερω, εισφερω, επιφερω, καταφερω. εμπληταω.

εμπλητῖω. εντεινω.—εμπληθομαι, κορεννυμαι. —απολαυω. χορταζω.
Εμφρων.
Εμφρων μολις πως ξυν χρονω καθισαται. Soph. Aj. 306.
SYN. Εννυς, ηνεχης, ευλαβης, ευκαρδιος. φρονιμος, επιφρων, δαϊφρων.
Εμφυλιος, Εμφυλος.
—Θειτο μαχην εμφυλιον ανδρων. Theoc. 22. 200.
—Μητε γης εμφυλιε
Δορὶ κρατησαι—Soph. C. 1450.
—Και εμφυλιε πολεμοιο. Sibyl. l. 8.
—Ανδρα κατακτας Εμφυλον—Od. ο 273.
SYN. Ομοφυλος, συμφυλετης, ὁμοεθνης, δημοτης, φρατωρ. εμπολις.—συγγενης.—επιδημιος.
Εμφυρω.
—Βωλον εμπεφυρμενην. Lyc. 1380.
SYN. Αναφυρω, συμφυρω, διαφυραω, φυρω. —ισχναινω. εναποβρεχω.
Εμφυσαω.
Αυλητρὶς ενεφυσησεν—Ar. V. 1214.
SYN. Αναφυσαω, επιφυσαω. εκφυσαω. εμπνευματεω, διογκοω.
Εμφυτος.
—Κεντρα μελισσαις
Εμφυτον αλκαρ εδωκε—Phocyl. 121.
SYN. Εμφυς, συμφυς, συμφυτος, φυσικος, συγγενικος, αυτοφυης, αυθιγενης, εγγενης, γνησιος.
Εμφυω.
—Θεος δε μοι εν φρεσιν οιμας
Παντοιας ενεφυσεν—Od. χ. 348.
SYN. Εντικτω, επιγενναω, εγγινομαι, εμφυομαι, επιφυομαι.—εμφυτευω, ενσπειρω.
Εμψυχος.
Εμψυχ', εκ ανυφαντά.—Theoc. 15. 83.
Εικων δε βασιλευς εστιν εμψυχος Θεε. Sent.
—Αλλ' εμψυχον ηγεμαι νεκρον. Soph. An. 1181.
SYN. Εμβιος, ψυχικος, εμπνοος. εναιμος. ζωος.

E N

ΕΝΑΓΗΣ.
Τον εναγη φιλον μηποτ' εν αιτια
Συν γ' αφανει λογω ατιμον βαλειν. Soph. Oed. T. 670.
SYN. Σεβασμιος, ἁγνος, ευαγης.—αλιτηριος, εξαγιστος, πονηρος, μυσαρος, ακαθαρτος, καταρατος.

Εναγκαλισμα.
—Τερπνον εναγκαλισμα συγγονων. Lyc: 308.
SYN. Αγκαλισμα, ασπασμος.
Εναγχος.
Οχλος γαρ, ὅσπερ εναγχος εισηλθεν πολιν. Eur. Ph. 206. (Valc.)
Το δ' εναγχος εχ ἁπαντες ἡμεις ωμνυμεν. Ar. Ecc. 818.
SYN. Αρτι, αρτιως, νεωστι.—πρωην, προσφατως, εγγυς.
Εναγω.
Αμφι δε γαιαν εναξε—Od. φ 122.
SYN. Εισαγω, επαγω, εισφερω, εμβιβαζω. κινεω. αναπειθω, εισηγεομαι.—εισαγγελλω, διαβαλλω, ανθυπαγω. προτρεπομαι.
Εναγωνιος. Vid. Ερμης.
Εναγωνιος τοινυν γ' εσομαι.—Ar. Pl. 1162.
SYN. Αγωνιος αγωνοθετης, αγωναρχης.—δικανικος.—εντρομος.
Εναιρω, Εναιρομαι, Εναιρω.
Ἠ συ γ' ανδρας εναιρε—Il. κ. 481.
Μηριονης δε Φερεκλον ενηρατο—Il. ε. 59.
Ενναιρειν βατραχες βλεμεαινων.—Hom. B. 266.
SYN. Εξεναιρω, κατεναιρω, αποκτεινω, φονευω. διαφθειρω. σκυλευω, ενθλιβω. εναριζω. αφανιζω. αισχυνω.
Εναισιμος.
—Ορνιθες—εδε τε παντες αναισιμοι—Od. β. 182.
—Εναισιμα σηματα φαινων. Il. β. 353.
—Ουκ ἀν τις τοι ανηρ ος εναισιμος ειη. Il. ζ. 521.
SYN. Καθηκων, συμφερων, αγαθος, συνετος, εμπρεπης, δικαιος—μαντικος. αισιος, εναισιος. ἡδυς, καλος, αληθης.
Εναισιμον, Εναισιμως.
—Ουδ' ηλθον εναισιμον ὡς εκελευες. Ib. 519.
—Αλλ' εναισιμως φερε. Eur. Alc. 1087.
SYN. Καθηκοντως, πρεποντως, προσηκοντως, δικαιως, ευκαιρως.
Εναισιος. Vid. Εναισιμος.
Εναισιε δε συντυχοιμι. Soph. Oed. C. 1552.
Εναιχμαζω.
Αυθις δ' εναιχμασεσιν αυτανεψιοι. Lyc. 546.
SYN. Ενισχυω, αγωνιζομαι, πολεμεω.
Εναιωρεω.
Πολυν θαλασση χρονον εναιωρεμενον. Eur. C. 696.
SYN. Αιωρεω, ὑπεραιωρεω.
Εναkις, Εινακις.
Εινάκις ανδρασιν ηρξα—Od. ξ. 230.
Εναλιγκιος. Vid. Αλιγκιος.
Βη δ' ιμεν αστεροπη εναλιγκιος.—Il. γ. 242.

Εναλλαξ
Πολλῶν δ' εναλλαξ ρηματων απαρξεται. Lyc. 1409.
SYN. Εναλλαξ. αμοιβαιας, αμοιβαδον. επαμοιβαδον. αμοιβαδις. εναμοιβαδις. επαμοιβαδις, εναλλαγδην, καταλλαγδην, παραλλαξ.—πρωθυστερον.
Εναλλασσω. Εναλλαττω.
Νυν δ' εναλλαξεν θεος
Την τηδ' υβριν προς μυλα—πεσεις. Soph. Aj. 1079.
SYN. Παραλλαττω, μεταλλαττω, ενδιαλλαττω. διαμειβομαι.
Εναλλομαι
—Ως κενταυρικως Ενηλατο—Ar. R 39.
SYN. Εφαλλομαι, επιπηδαω, εμπηδαω, αλλομαι
Εναλος. Εναλιος, Ειναλιος.
Και Μιλητον εχεις. εναλον πολιν.—Hom. A 180.
Νησυς εναλιας ειργαζετο—Call. 4. 32.
SYN. Αλιος, παραλιος, εφαλιος. αγχιαλος.
Εναλλος
Παντα δ' εναλλα γενοιτο—Theoc. 1. 134.
SYN. Αντιθετος, ανταιος. παλιντροπος. εναντιος.
Εναμελγω.
Γαυλοί τε σκαφιδες τε—τοις εναμελγεν. Od. ι. 223.
SYN. Αμελγω.
Εναμοιβαδις. Vid Εναλλαξ.
Τῶν δ' εναμοιβαδις αυτοὶ ενεσαθεν αμφοτερωθεν. Ap. 1. 380.
Εναντα.
—Εναντα Ποσειδαωνος ανακτος. Il. υ 67.
Εναντι.
—Τὸν δ' εναντι προσβλεπω νεκρον. Soph. An. 1307.
SYN. Αντα, απεναντι, αντικρυς, ενωπαδὶς, εμπροσθεν, επιπροσθεν. εναντιον, προπαροιθεν. ὑπαιθα.
Εναντιβιος, Εναντιβιον.
—Και εναντιβιον μαχεσασθαι. Il. θ. 168.
SYN. Αντιβιος, αντιπαλος—εναντιος.—εναντα.
Εναντιουμαι.
Οὐκ εστι λησταῖς πνεῦμ' εναντιυμενον. Soph. Ph. 652.
SYN. Αντεπιβαινω, αντιφεριζω. αντικαθισαμαι.
Εναντιος.
Πατροκλος δέ οἱ οἶος εναντιος ἧστο σιωπῇ. Il. ι. 190.

Ακταὶ δε προβλῆτες εναντιαι αλληλησιν. Od κ. 89.
SYN. Αντιφρων, ανταῖος, αντικειμενος, αντιθετος. ὑπεναντιος.
Εναποπατεω
Εναποπατεῖν γαρ εστ' επιτηδειος πανυ. Ar. Pa. 1227.
SYN. Εμπεριπατεω. συνδιατριβω. εναποψυχω.
Εναποτιω.
—Εναποτῖσαι χρηματα. Ib. Av. 38.
SYN. Αποτιω, αποδιδωμι.
Εναποψυχω.
Μηδ' επι κρηναων κρεων—
Μηδ' εναποψυχειν—Hes. ε. 757.
SYN. Εναποπατεω, εναποβιοω, εναποθνησκω.—αποψυχω.
Εναπτω
Σχιζα γυν ενημμενη—Ar. Pa. 1031.
—Διφθεραν ενημμενος Ib. N. 72.
SYN. Αναπτω, εφαπτω, εναυω, ανακαιω—ενδυομαι.
Εναρα τά.
Πολλ' εναρα Τρωων—Il ν 268.
SYN. Σκῦλα, τα, λαφυρα ὅπλα.
Εναργής.
—Χαλεποὶ δε θεοὶ φαινεσθαι εναργεῖς. Il. υ. 131.
SYN. Φανερὸς. εμφανὴς. δῆλος, αριδηλος, σαφής. βεβαιὸς, ασφαλης.
Εναργῶς
Κλυουσ' εναργῶς, ὥσπερ εισορᾷς εμέ. Soph. El. 884.
SYN. Εμφανῶς, τρανῶς. φανερῶς, επιδηλως, σαφῶς, αναφανδον, εκφανδην.
Εναριζω.
Ενθ' ὅγε τυς εναριζε—Il. ε. 155.
Αγε με, καὶ τοτ' εναριξον. Soph. Oed. C. 1814.
SYN. Εξεναριζω, εναιρω. αποσυλαω, αφοπλιζω, σκυλευω, φονευω.—συκοφαντεω.
Εναριθμεω.
Ω γενεαὶ βροτῶν, ὡς ὑμᾶς ισα και το μηδὲν Ζωσας εναριθμῶ; Soph Oed T. 1211.
SYN. Επαριθμεω, καταριθμεω, μεταριθμεω, συνταττω.
Εναριθμιος.
Ουτέ ποτ' εν πολεμῳ εναριθμιος—Il. β 202.
Αιθ' επ' εμεῦ ζωεῖς εναριθμιος ωφελες ἦμες. Theoc. 7. 86.
SYN. Εναριθμητος, μεταριθμιος.—αριζηλος.

Εναριμβροτος.

Εναριμβροτος.
—Εναριμβροτον αμμεινας—Μεμνονα.—Pind. P. 6.
SYN. Φθισιμβροτος, βροτολοιγὸς, ανδροφόνος.
Εναρμοζω
—Σφονδυλοις τ' ενηρμοσεν. Eur. Ph. 1435.
Δωριω φωνὰν εναρμοξαι πεδιλω. Pind. Ol. 3.
SYN. Αρμοζω, προσαρμοζω, συναρμοζω, ρυθμιζω, ευθετιζω, εφαρμοττω. εγχριμπτω. επεχω.
Εναρμονιος.
—Κοσμε τον εναρμονιον δρομον ἑλκων. Orph. H.
SYN. Εναρμονικὸς, ευαρμοστος, εμμελής.
Εναρφορος pro Εναρηφόρος, Εναροφορος.
—Εν δε και αυτὸς εναρφορος ηλιος Αρης. Hes. α. 192.
SYN. Συλητὴς, σκυλευτής.
Εναςπιδοω, Ενασπιδοομαι.
—Ουκ ενασπιδωσομαι. Ar. A. 367.
SYN. Ὑπασπιζω.
Ενατος. Εννατος, Εινατος.
—Αταρ μητηρ ενατη ἦν, ἡ τεκε τεκνα. Il. ϐ. 313.
Εναυγαζω.
Και πῦρ εναυγαζεσαν αιςωτηριον. Lyc. 71.
SYN. Εσαυγαζω, εμβλεπω. αυγαζω.
Εναυλιζω.
Στειπτὴ γε φυλλὰς ὡς εναυλιζοντί τῳ. Soph. Ph. 33.
SYN. Επαυλιζομαι, καταυλιζομαι, αυλιζομαι, επιςαθμευω, ενιαυω, εναυλοχεω, ενοικιζω.
Εναυλος.
Εναυλον, η θυραῖον. Ib. 159.
—Ὡςε λεοντας εναυλες. Eur. Ph. 1600.
SYN. Συνοικος, ενοικος, ενεδρος. (ὁ εντος τῆς αυλης.
Εναυλος.
—Θεῶν χαριεντας εναυλες. Hes. θ. 129.
—Κατὰ σκιοεντας εναυλες. Hom. V. 74.
—Καθ' ὑληεντας εναυλες. Hom. XXV. 8.
SYN. Αυλὴ, εναυλιον, ενοικησις —σπεος.—μυχὸς.
Εναυλος.
—Παντας δ' ορσθυνον εναυλες. Il. φ. 312.
—Εναυλες πλησειαν νεκυων —Il. π. 71.
SYN. Διωρυγή. ποταμὸς (ὁ διὰ ςενε̃ ρεων.)
Εναυλοχεω. Vid. Εναυλιζομαι
—Εξῆς εναυλοχει.—Eur. I. A. 249.
Εναυσμα
—Πᾶσιν ζωοῖσιν εναυσμα. Orph. H.
SYN. Ὑπεκκαυμα, ζωπυρον, εμπυρευμα. φανός.

Εναφωσσων. Ειναφωσσων.
—Ειναφωσσωνα ςολον. Lyc. 101.
EXP. Ενεαρμενον, μοναρμενον. (al. θῖνα φωσσωνα)
Εγναμπτω.
Εν δε γονυ γναμψεν—Il. φ. 731.
SYN. Αναγναμπτω, επιγναμπτω, εγκαμπτω.
Ενδαις
Σπονδαι δ' ες το πᾶν ενδαιδες οικων. Aesch. Eum. 1047.
EXP. Μετὰ λαμπαδων.
Ενδακνω. Vid. Δακνω.
Αιδ' ενδακε̃σαι ςομια—γναθοις. Eur. Hipp. 1223.
Ενδακρυω. Vid. Δακρυω.
Ὡς' ενδακρυειν γ' ομμασιν χαρᾶς ὑπο. Aesch. Ag. 550.
Ενδαπιος.
—Η γαρ εῳκει Ενδαπιη—Mosch. z. 11.
SYN. Επιγενὴς, αυθιγενὴς, εγχωριος.
Ενδατεομαι.
—Βελεα θελοιμ' αν
Αδαμας' ενδατεε̃σθαι Soph. Oed. T. 214.
—Λεκτρον ενδατεμενος
Σε̃ τῆς ταλαινης—Ib. Tr. 804.
SYN. Δατεομαι, διαδιδωμι, μεριζομαι.—(ενδιατριβω. ενδιαιταομαι.—λοιδορεω, μεμφομαι, επαραομαι. Sch.)
Ενδεὴς.
—Ουδὲν ενδεὲς ποιεμενος. Ib. Ph. 379.
—Στρατηλατε
Χρης ε̃ τὰ κρεισσω μηδε τἀνδεᾶ λεγειν. Ib. Oed. C. 1495.
SYN. Επιδεὴς, εκδεὴς, εκλειπὴς, ελλιπὴς, ελλειπὴς, επιλειπὴς. αἶρος.—ατελὴς ελαττων.
Ενδεικνυμι.
—Πρίν γ' αν ενδειξω τί δρῶ. Ib. 49.
Πηλειδῃ μεν εγὼ ενδειξομαι.—Il. τ. 83.
SYN. Δεικνυμι, σημαινω, απολογεομαι. εντινασσω εντελεω.
Ενδεκα.
Τῶν ἦρχ' Αδμητοιο φιλος παῖς ἑνδεκα νηῶν. Il. ϐ. 713.
Ενδεκαπηχυς.
Εγχος εχ' ενδεκαπηχυ—Il. θ. 494.
Ενδεκεταῖος, Ενδεκατος.
—Εραμαι σχεδὸν ενδεκεταῖος. Theoc. 10. 12.
—Ηδε δέ μοι νῦν Ηὼς ἑνδεκατη—Il. φ. 156.
Ενδεξιοομαι.
—Και πατὴρ εμὸς
Ενδεξιεσθω βωμὸν.—Eur. I. A. 1473.
SYN. Δεξιοομαι, εναγκαλιζομαι.

Ενδεξια.
—Θεοῖς ενδεξια πᾶσιν Ωινοχοει —Il. α. 597.
E X P. Απὸ τῶν δεξιων μερῶν αρξαμενος.
Ενδεξιος.
Ω δε σὺ μὴ πνευσης ενδεξιος—Call. Ep. 13.
S Y N. Επιδεξιος. αισιος, καλός.
Ενδεω.
Ζεύς με μεγα Κρονιδης ατῃ ενεδησε βαρειῃ. Il. β. 111.
—Αμφω δε βαρει ενεδησατο δεσμῷ. Theoc. 24. 27.
S Y N. Αναδεω, αποδεω, αμφιδεω, επιδεω, καταδεω, περιδεω, προσδεω, εμπλεκω, εμβαλλω.
Ενδεω.
—Ενδεῆς ουδενος. Eur.
S Y N. Ενδεομαι, δεομαι.—ασθενεω, ελλειπω.
Ενδεχομαι.
Αλλ' η μεν ενδεχεσθε—Eur. Herac. 550.
S Y N. Αποδεχομαι, εισδεχομαι, επιδεχομαι, καταδεχομαι, παραδεχομαι, δεχομαι. συνιημι. πειθομαι παραλαμβανω.
Ενδηλος. Vid. Δῆλος.
—Αρ' ενδηλα και σαφῆ λεγω; An. 411.
Ενδιαομαι, Ενδιαω.
—Ακτῆρες δ' ενδιαονται. Hom. XXXI. 6.
Ενθα δ' ανὴρ ὑπεροπλος ενημενος ενδιαασκε. Theoc. 22. 44.
—Ομμασι μειλιχ
Θελγομαι, οἷς ελπὶς μειλιχος ενδιαει. Ep. Suid.
S Y N. Ενδιαζω, μεσημβριαω.—αιθριοκοιτεω.—ενδιαγω, ενδιατριβω, ενειμι.
Ενδιαθρυπτω.
—Επεὶ τύ μοι ενδιαθρυπτῃ. Theoc. 3. 36.
S Y N. Απονοεω, εμβλακευω, σπαταλαω, τρυφαω. κατατρυφαω. εντρυφαω.
Ενδιατριβω.
Τοῖς τ' αρχαιοις ενδιατριβειν,
Τοῦτ' εσθ' ὃ μαλιστα δεδοικα. Ar. Ecc. 581.
S Y N. Ενδιαγω, διατριβω, επιμενω, εμμενω, ενδιαιτασμαι, ενιαυω.
Ενδιδωμι.
Ακων εμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ενεδιδουν. Ib. Pl. 781.
Μαλακὸν δ' ενδωσετε μηδεν. Ib. 488.
S Y N. Εκδιδωμι, επιδιδωμι, παραδιδωμι, υποδιδωμι, υποσημαινω παρεχω. εικω.—εισαγω — ανιημι.—εγχειριζομαι.—ὁριζω, προστασσω.
Ενδιιημι.
—Οι δε νομῆες Αυτως ενδιεσαν—Il. σ. 584.
E X P. Ενεκελευοντο, παρορμῶντες επιβαλλον.
S Y N. Εναφιημι, επαφιημι, εποτρυνω, επιδιωκω. σπεδαζω.

Ενδικος.
Τίς μοι φανεῖται πιστις ενδικος;—Soph. Oed. T. 1433.
Τῷ μερμηριξαντι τὰ μὴνδικα—Call. Ep. 13.
S Y N Δικαιος. ευπροσωπος.
Ενδικως.
—Δεδωκασ' ενδικως ἔτοι τάδε. Soph. Ph. 376.
S Y N. Δικαιως, καλῶς, εικοτως, αξιως, αληθῶς.
Ενδινεω. Vid. Δινεω.
—Και ὡς ετυμ' ενδινεῦντι. Theoc. 15. 82.
Ενδινα τά Vid. Εγκατα.
Ψαυσῃ δ' ενδινων—Il. ψ. 806.
E X P. Τῶν εντὸς ὁπλων μελῶν.
Ενδιον.
Ενδιον αυτοριζον ιρεσταυλοιο μελαθρυ.
Ενδιον αιτυδμητον ακερσεκομων Γαλιλαιων. Nonn.
Ενδιον ευφροσυνης.—Ενδιον ειδωλων.—Ep.
S Y N. Διατριβὴ, ενοικησις, εναυλος.
Ενδιον, το.
Οσσον ες ενδιόν κεν εὔσολος ὁλκὰς ανυσσαι. Ap. 1. 603.
Τῷ δ' ὑπὸ ταὶ νυμφαι ποτὶ τἀνδιον ἑψιοωντο. Call. 6. 39.
S Y N. Τὸ μεσημβριον, μεσημβρια.
Ενδιος.
Ενδιοι νικομεσθ' ἱερὸν ροον Αλφειοιο, Il. λ. 725.
Ενδιος δ' ὁ γερων ἦλθ' εξ ἁλος.—Od. δ. 450.
Ποιμένας ενδιους πεφυλαγμένος.—Theoc. 16. 95.
S Y N. Μεσημβρινός. ὑπαιθριος. λαμπρός.
Ενδοθεν, Ενδοθι, Ενδον, Ενδοι.
Ζηνός πυ τοιόδε γ' Ολυμπιυ ενδοθεν αυλή. Od. δ. 74.
—Σὺ δ' ενδοθι θυμον αμυξεις. Il. α. 243.
—Εσι γαρ ενδον χαλκός τε, χρυσός τε —Il. κ. 378.
—Ενδοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' αποκλαξας. Theoc. 15. 77.
S Y N Εντος, εσω, εισω.
Ενδομαχης.
Ενδομαχας ἅτ' αλεκτωρ. Pind. Ol. 12.
Ενδομυχος.
—Τὸ δ' Ερωτος εμὲ φλεγει ενδομυχον πῦρ. Muf. 246.
—Ετεγχθη κρᾶτ' ενδομυχον πληγῆσι νοτυ. Soph. P. 1503.
S Y N. Μυχατος, ενδοτατος, εσωτατος, αποκρυφος. κατοικος. σκοτεινός.
Ενδοξος.
Εις οικυς αγεται, χρημασι πειθομενος,
Ενδοξος κακοδοξον —Theog. 195.

S Y N.

SYN. Επιδοξος, ευδοξος, προσδοκιμος, αγακλυτος.

Ενδυπεω.

—Επι δ' ενδυπησαν Αθηναιη τε και Ηρη. Il. λ. 45.

Αντρω δ' ενδυπησε πεσσα—Od. ο. 478.

SYN. Επικλυπτεω, επιβροντω. δυπεω.

Ενδρακοντοω.

Ενδρακοντωθεις εγω Κτενω νιν.—Aesch. Ch. 547.

Ενδρομιδες.

Αιτε μοι ενδρομιδας—ευ κομεοιεν. Call. 3. 16.

SYN. Ὑποδηματα τα.—

Ενδροσος. Vid Δροσερος.

—Ενδροσον τ' εχω Ευνην.—Aesch. Ag 12.

Ενδρυον, Ενδρυος.

Ενδρυον ἑλκοντων μεσαβω—Hes. ε. 467.

SYN. Ελυμα. αροτρον.

Ενδυκεως.

Ετρεφε τ' ενδυκεως.—Il. ψ. 90.

SYN. Επιμελως, σπουδαιως, οτραλεως, αναγκως. αξιως φιλοτιμως. φιλοφρονως.

Ενδυμιων.

Ζαλωτος μεν εμιν ὁ τον ατροπον ὑπνον ιαυων Ενδυμιων —Theoc. 3. 50.

EPITH. Σοφος, αβροκομος, Λατμιος.

PHR. Ακοιμητος νομευς. Nonn. Σεληνης ερωμενος.—

Ενδυμιων δε τις ην; ου βωκολος; ουδε Σελανα Βουκολεοντα φιλασεν; απ' ουλυμπω δε μολοισα Λατμιον εν ναπος ηλθε, και εις ενα παιδι καθευδε. Theoc.

Ενδυναστευω

—Εκεινοις ενδυναστευσας εγω. Aesc. P. 693.

SYN. Δυναστευω, αρχω. προτερευω.

Ενδυνω, Ενδυω, Ενδυομαι, Ενδυμι. Vid Δυνω.

—Μαλακον δ' ενδυνε χιτωνα. Il. β. 42.

—Και εν τευχεσσι δυοντο. Od. ω. 495.

Ηδε χιτων' ενδυσα Διος.—Il. ε. 736.

Ενδυστυχεω. Vid. Δυστυχεω.

Ενδυστυχησαι δεινον ευφρονης κνεφας. Eur. Ph. 744.

Ενδυτον. Vid. Εσθης.

Ενδυτα, και ξανθους εκρεμασεν πλοκαμους. Ep. Suid.

Ενδυτηρ,

—Τον ενδυτηρα πεπλον—Soph. Tr. 687.

Ενδυτος

Φοινικοβαπτοις ενδυτοις εσθημασι. Aesc. Eum. 1031.

Ενεδρος.

—Λεγ', αυλας Ποιας ενεδρος ναιει. Soph. Ph. 154.

SYN. Ενοικος, εναυλος.

Ενεζομαι. Vid. Εγκαθεζομαι.

—Το δ' ενεζομενοι Στεγος αρχαιον. Aesc. P. 140.

Ενειδω (inus.)

Αποβα πυκινοις ενιδειν παθη. Soph. Ph. 875.

SYN. Εμβλεπω, ενορω, προβλεπω, προιδειν.

Ενειμι.

Οικοι ενεστι γοος—Il. ω. 240.

SYN. Προσειμι, ενυπαρχω, εναποκειμαι.

Ενεκα. Ενεκεν, Εινεκα.

Ως δη τουδ' ἑνεκα—Il. α. 110.

—Αγλαιης δ' ἑινεκεν κομεουσιν ανακτες. Od. ρ. 310

—Μαχησομαι εινεκα κουρης. Il. α. 298.

SYN. Χαριν, αμφι, δια, επι, παρα.

Ενενηκοντα.

Τω δ' ενενηκοντα γλαφυραι νεες εστιχοωντο. Il. β. 602.

Ενεπω, Εννεπω.

—Διος δε σφ' εννεπε μυθον. Il. θ. 412.

SYN. Ειπειν, λεγω, απαγγελλω.

Ενεργεω.

—Κατελαμβανον, ἀμος εναργει. Theoc. 4. 61.

SYN. Ενεργουμαι, ενεργαζομαι, απεργαζομαι.

Ενερειδω.

Οι μεν μοχλον—εν ακρω Οφθαλμω ενερεισαν.—Od ι. 383.

SYN. Εμπηγνυμι, επιβαρεω, επερειδω, διερειδω, στηριζω. εμβαλλω, ενιημι.

Ενερευγω.

Τυρου κακιστον αρτιως ενηρυγεν. Ar. V. 908.

SYN. Ανερευγω, εξερευγομαι, επερευγομαι, προσερευγω.

Ενερθε, Ενερθεν.

Μαιμωωσι δ' ενερθε ποδες, και χειρες ὑπερθεν. Il ν 75

—Αγκωνος ενερθεν Il. λ. 252.

SYN. Νερθε, νερθεν, ὑπενερθε, ὑποκατωθεν, κατω, ὑπο.

Ενεροι.

—Αϊδης ενεροισιν ανασσων. Il. ο. 188.

Παραγεται γαρ ενερων Δολιοπους αρωγος—Soph. El. 1407.

SYN. Νεκροι, οἱ ὑπο γην, οἱ νερτεροι, χθονιοι, θεοι

Ενερτερος

—Ενερτερος ουρανιωνων. Il. ε. 898.

SYN. Νερτερος, κατωτερος.

Ενεσια, Εννεσια.

Τω σ' οιω κεινης τασδε πασχειν εννεσιησιν. Il. ε. 8.

Γαιης εννεσιησι πολυφραδεεσσι δολωθεις. Hes. θ. 494.

SYN.

SYN. Βελησις, βελη, συμβελη, εννοια. νεθεσια. διανοησις.

Ενετη.

Χρυσεισις δ' ενετησι κατα ςηθος περονατο. Il. ξ. 180.

SYN. Περονη, πορπη, λαβις.

Ενευδω. Vid. Εγκαθευδω.

Χλαιναν μεν συνελων και κωεα τοισιν ενευδεν. Od υ. 95.

Ενευναιος.

Χητει ενευναιων—Od. π 35.

Εςορεσεν δ' επι δερμα ιονθαδος αγριε αιγος

Αυτε ενευναιον, μεγα και δασυ—Ib. ξ. 51.

SYN. Ενευνος, εγκοιτιος, εγκοιτερος.—περιβολαιον.

Ενεχυραζω, Ενεχυραζομαι.

—Τα χρηματ' ενεχυραζομαι. Ar. N. 240.

SYN. Εγχυραζω, εγχυριαζω, ενεχυριαζω, υποτιθημι. ρυσιαζομαι, εξυσιαζω, κατενεχυραζω.

Ενεχυρον.

Ουκ ενεχυρον τιθησιν η μιαρωτατη. Ib. Pl. 451.

SYN. Ενεγγχυρον, εγχυρον, ασφαλισμα, αποτιμημα, αποτιμιον, πισον, ρυσιον, υποβολον, υποθηκη. αρραβων.

Ενεχομαι.

—Ενεχεται γεν μοι σφοδρα. Ib. Ecc. 357.

SYN. Προσεχομαι, κατεχομαι, προσανεχω.

Ενζευγνυμι.

—Καί νιν αρθρα κεινος ενζευξας ποδοιν. Soph. Oed. T. 737.

Αυτοματοι βοες υμμιν ενιζευχθεντες αρεραις

Γειοτομον νειοιο διαρρυσσεσιν αροτρον. Ap. 1. 686.

SYN. Εγκαταζευγνυμι, συναπτω, ζευγνυμι.

Ενη, Εννη. Vid. Ενος.

Πρωτον ενη, τετράς τε, και έβδομη, ίερον ημαρ. Hes. ε. 768.

—Ες' αυριον, ες' εννηφι. Ib. 408.

—Και έναν, και ες αω. Theoc. 18. 14.

—Συ πολιος ων ένη. Ar. Av. 610.

Ενηεια.

Νυν τις ενηειης Πατροκληος δειλοιο

Μνησασθω—Il. ρ. 670.

SYN. Προσηνεια, πραοτης, αγανοφροσυνη.

Ενηής.

—Ενηέα τε κρατερόν τε. Ib 204.

SYN. Πραος, προσηνης, αγανοφρων, αγανος, ηδυς, ευμενης, φιλοφρων, σωφρων, αγαθος, συνετος, επιεικης.

Ενηλατα, τα.

—Αξονων τ' ενηλατα. Eur. Hipp. 1235.

Κλιμακος αμειβων ξες' ενηλατων βαθρα. Eur. Ph. 1196.

SYN. Πασσαλίσκοι, οχαι (αμαξαδονιαι.) τα ορθα ξυλα, ενθα ελαυνεται τα βαθρα κλιμακος.

Ενηλυσιος.

—Αρκρων ενηλυσιων—Aesc. Fr.

EXP. Κατασκηφθεις.—εμβροντητος.

Ενημαι. Vid. Εγκαθεζομαι.

—Ιν' ενημεθα παντες αριςοι. Od. δ. 272.

Ενθα

Ως ο μεν ενθα καθεζετ' επι θρονε—Il. α. 536.

Ενθα και ενθα πετωνται—Il. β. 462.

SYN. Ενθάδε, ενθάδι, ενταυθοι, ενταυθα, κάκεισε.—όπε.—

Ενθάδε, Ενθαδί.

—Και ηγομεν ενθάδε παντα. Il. α. 367.

Τοιαυτα ταιθάδ' εςιν.—Soph. Tr. 960.

Ηλθε μετα νων ενθαδί. Ar Pl. 54.

SYN. Ενθα, εκεισε. δευρο, αυτοσε, ωδε.

Ενθακεω Vid. Εγκαθεζομαι.

Τοις σοις παναρχοις—ενθακειν θρονοις. Soph. Oed. C. 1358.

Ενθακησις,

—Εν ψυχει μεν ηλιε διπλη

Παρεςιν ενθακησις—Ib. Ph. 18.

SYN. Καθεδρα, έδρα.

Ενθεν, Ενθενδε

—Γενος δέ μοι ενθεν οθεν σοι. Il. δ. 58.

Εξελασεν ενθενδε κυνας—Il. θ. 527.

SYN. Εκειθεν, αυτόθεν, εντευθεν.

Ενθεος.

Πανεσχε μεν γαρ ενθεες γυναικας.—Soph. An. 975.

SYN. Δαιμονιος, θειος, ενθεαςικος. κατοχος, εμμανης, θεομανης, θεοφορητος, θεοληπτος. ενδοξος, εντιμος.

Ενθεως.

Θεος σεβε και παντα πραξεις ενθεως. Sent.

SYN. Ευσεβως, θεοσεβως, θεοφιλως, οσιως, αγιως εμμανως.

Ενθεοτιμος,

—Και ευχαις ενθεοτιμοις. Sibyl. l. 5.

SYN. Ευσεβης, οσιος, θεοφιλος.

Ενθερμαινω.

—Ειπερ εντεθερμανται ποθω. Soph. Tr. 372.

SYN. Εκθερμαινω, επιθερμαινω, διαθερμαινω, εκκαιω.

Ενθεσις

—Εκβαλοις την ενθεσιν. Ar. Eq. 403.

SYN. Τροφη, ακολος, ψωμος.—παρεμβολη, παρενθεσις, παρενθηκη.

Ενθηρος

Ενθηρε ποδος—Soph. Ph. 708.

SYN. Θηροδηκτος.—θηριος, θηριωδης.

Ενθνησκω.
—Ενθανεῖν μονον. Ib. Oed. C. 824.
SYN. Επιθνησκω, αποθνησκω, εναποθνησκω, εναποθνησκω.
Ενθορεω.
Αυτὰρ ὁ λαμπομενος πυρὶ παντοθεν ενθορ᾽ ὁμιλῳ. Il. ο. 623.
SYN. Εισθορεω, επενθορεω, επιθορεω, εναλλομαι, εξαλλομαι, αναλλομαι, εισπηδαω, επιθρωσκω, ενορμαω.
Ενθορὸς
Πολλάν τ᾽ ορει πῦρ εξ ἑνος
Σπερματος ενθορὸν αΐστωσεν ὕλαν. Pind. P. 3.
Ενθουσιαω.
Ενθουσιωσας τῇ πυρωσει τῆς μεθης. Suid
SYN. Ενθουσιαζω, ενθεαζω, επιθεαζω, θεοφορεομαι, εμμαινομαι, εξανεγειρομαι, θαυμαζω, ορμαω
Ενθριοῦσθαι.
—Αλλ᾽ ἐκ εντεθριῶσθαι πρεπει. Ar. L. 664.
SYN. Ενσκευαζομαι, εντυλισσομαι.
Ενθρονος. Vid. Φυσις.
Ενθρυλλιζω.
—Ενεθρυλλισεν τῷ δεσποτη Ib. Th. 348.
SYN. Ενθρυλλεω ενιψιθυριζω, επιψιθυριζω, διαφημιζω. κατειπειν.
Ενθρωσκω
—Φελλον ενθρωσκειν πνοαῖς. Lyc 756.
SYN. Αναθρωσκω, επειθρωσκω, επιθρωσκω, ειθορεω.
Ενθυμεομαι
Τῦ μεν θανόντος ἐκ αν ενθυμοιμεθα. Simon.
SYN. Επισκεπτομαι, λογιζομαι, ανασκοπεω, διανοεω. εξευρισκω —πλασσω, ανισορεω.
Ενθυμημα. Ενθυμησις.
Ταρβῶν μεν, ὦ γεραιὲ, τἀνθυμηματα
Πολλή γ᾽ αναγκη τ᾽ απὸ σῦ.—Soph Oed.C 296.
Εχεις γαρ ἐ βιαια τἀνθυμηματα. Ib. 1263.
Νεανιας τε και πενης, σοφὸς θ᾽ ἁμα,
Ταῦτ᾽ εις ἓν ελθοντ᾽ αξι᾽ ενθυμησεως. Eur. Fr.
SYN. Ελεγχος, αφορμὴ, κατασκευασμα, σκευωρημα, πλασμα, σκῆψις, μῦθος, σοφισμα, λῆρος.—επινοια, διανοια, ενθυμιον, διαληψις, επιμελεια, γνῶσις, θεωρια, μελετησις, πραγματεια.
Ενθυμιος.
Ενθυμιοις ευναῖς τ᾽ ανανδρωτοῖς. Soph. Tr. 111.
Τὶ δ᾽ εσί σοι τῦτ᾽—ενθυμιὸν; Ib. Oed. T. 758.
Μη δή τοι κεῖνός γε λιην ενθυμιος εσω. Od. ν. 421.
SYN. Καταθυμιος, πολυφροντιστος, μεριμνητικὸς. σεμνός. απορος.
Ενιαυσιος.
Σῦν ἱερευσαντες ενιαυσιον.—Od. π. 454.

SYN. Ενιαυσιαῖος, ετησιος, ετειος, αυτοετης, εναενος.
Ενιαυτὸς.
Εννεα δε βεβαασι Διὸς μεγαλῦ ενιαυτοὶ —Il β. 134.
SYN. Ενος, ετος, λυκαβας, ὦρος.
EPITH. Αυχμηρὸς, αελλοποδης, εγρεμαθος, πολυγλαγὴς, πολυσπερὴς, πλυτοδοτης, περιτελλομενος, τελεσφορος, φιλοκτιστος, παλιννοστος.
PHR. Δωδεκαμηνος χρονος. Δωδεκατος αροτος. Soph.
Ενιαυτῦ κυκλος. Eur.
—Δυο και δεκα κυκλα Σεληνης —
Τετραπορoιο χρονῦ στροφαλιγξ. Nonn.
Ενιαυω.
Ενθα δ᾽ ανὴρ ενιαυε πελωριος—Od. ι. 187.
SYN. Εναυλιζομαι, ενδιαιταομαι, εμμενω, διατριβω.
Ενιβλαπτω.
Τῇ ὅγ᾽ ενιβλαφθεις, πεσεν ὕπτιος —Il. ο 647.
SYN. Αποβλαπτω.—προσκοπτω, εμποδιζομαι.
Ενιδρινω, Ενιδρυω, Ενιδρυμι.
Τον Συρακοσσαις ενιδρυνται πελωριςῆ πολει. Theoc. Ep. 17.
Τοῖος ανὴρ πλατεεσσιν ενιδρυται πεδιοισι. Ib. 17. 102.
SYN. Εγκαθιδρυω, ιδρυω, ενισημι.
Ενιζω. Vid. Εγκαθεζομαι.
—Και θακῦς ενιζῦσαν—Eur. Hel. 1114.
Ενιημι.
—Τον περὶ παντων
Ζεὺς ενεηκε πονοισι διαμπερὲς—Il. κ. 89.
SYN. Αφιημι, εναφιημι, εμπηγνυμι, εμβαλλω, εναποτιθημι. εγκελευομαι.
Ενιπες.
Τῶ δ᾽ Ενιπῆες ἕποντο,—Il. β. 749.
Ενικαταβαλλω.
—Μεσῃ δ᾽ ενικαββαλε δινῃ Ap. 1. 1239.
SYN. Καταβαλλω, εμβαλλω. καταδυω.
Ενικλαω.
Αιεὶ γάρ μοι εωθεν ενικλᾶν ὅ, ττι νοησω. Il. θ. 408.
SYN. Επεκλυω, επιθραυω, εμποδιζω.
Ενικνωσσω. Vid. Εγκαθευδω.
Τῆμος ὑπωρορειοισιν ενικνωσσῦσα δομοισι
Φοινικος θυγατηρ.—Mosch. 2. 6.
Ενικρινω, Εγκρινω.
—Της μεν ανωγει
Πιστυνη και κῆδος ενικριθῆναι ὁμιλῳ. Ap. 1. 48.
SYN. Εισδεχομαι, προσδεχομαι, προσλαμβανω, εισποιεω, επαριθμεω.

Ενιπεύς.
Η ποταμου ηρασσατ' Ενιπηος θειοιο Od λ. 237.
Και ρ' επ' Ενιπηος πωλεσκετο καλὰ ρεεθρα. Ib. 239.

Ενιπή
Αιδεσθεὶς βασιλῆος ενιπὴν αιδοιοιο. Il. δ. 402.
SYN. Επιπληξις. μεμψις, επιτιμησις, ελεγχειη, ὁμοχλὴ, απειλή. λοιδορια. οργή. ψοφος. πληγή
EPITH. Αργαλεα, αλιτοξενος, κρυερὰ δριμεια, κρατερὰ, εκπαγλος, ολομενη, σμερδαλέα, φλογοεσσα.

Ενιπτάζω. Ενιπτω. Ενισσω.
Χωετ' ενιπταζων.—Ap. 1. 492.
Μή με, γυναι, χαλεποῖσιν ονειδεσι θυμὸν ενιπτε. Il. γ. 438.
—Τον δ' ενενιπτε Μενοιτιου αλκιμος ὑός. Il. π. 626.
—Και μάσι κερδιον ειη
Εκπαγλοις επεεσσιν ενισσέμεν—Il. ο. 198.
Χερσιν πεπληγὼς, και ονειδειοισιν ενισσων. Il. χ. 497.
—Νοον και μητιν ενιψει. Il. η. 447.
SYN. Κατηγορεω, μεμφομαι διαμεμφομαι, διαβαλλω, εγκαλεω, καταιτιαομαι, επιπληττω, εμπληττω. επιτιμαω, καταβοαω. επιψογεω, λοιδορεω, περιψοφεω. ψεγω, ονειδιζω, ενισπω. λεγω, τυπτω, κακοω.

Ενιπλυσσω.
—Μεσσοισιν ενιπλυξας ερισοισι. Orph. L.
SYN. Επιπλυσσω, συμπλυσσω. εμπλεκω.

Ενισκελλω
Μητι ενισκηλη νεαρὸν σκιναρ—Nic.

Ενισκηπτω
—Ὁπποτ' ανιας
Ακαματοι πραπιδεσσιν ενισκηψωσιν ερωτες. Ap. 3. 764.
SYN. Ανασκηπτω, επισκηπτω, κατασκηπτω, προσερειδω. ενορμαω εμπηγνυμι.

Ενισκιμπτω.
Ει κεν ενισκιμψης κυρη βελος Αιηταο. Ap. 3. 153.
SYN. Ενεργεω, επιβαλλω, ενισκηπτω.

Ενισπω.
Ειμέν τις τον ονειρον Αχαιων αλλος ενισπε. Il. β 80.
—Πρῶτον δ' Ικεταονιδην ενενισπεν. Il. ο. 546.
SYN. Ενισπεω. λεγω.—ενιπτω, ενιπταζω.

Ενισημι
Οσαι τὸ πραγμα τουτ' ενεσησαντο—Ar. L. 268.
SYN. Προαιρεομαι, παρεμβαλλω, ενιδρυω.

Ενισφερβομαι
Ουκ οἷος σαθμοῖς ενισφερβεται—Mosc. 2. 80.
SYN. Αποφερβομαι, επιβοσκομαι.

Ενκλεισϊζω. Vid. Κτερεϊζω. Θαπτω.
Τυμβῳ ενεκτερεϊξαν,—Ap. 1. 1060.

Εννα
—Τριοπῳ θ' ὁσον, ὁκκόσον Εννα. Call. 6. 31.

Ενναετηρος. Ενναετης. Ενναετης. Εννετης.
—Βοε δ' ενναετηρω Hes ε. 434.
Ενναετες δε θεῶν απομειρεται—Ib. θ. 801.
—Ενναετες χαλκευον δαιδαλα πολλά. Il. σ. 400.
Πασας Εννετεας—Call. 3. 14.

Ενναετηρ Ενναετης. Ενναετειρα
—Ποντιο βαθυρροον ενναετηρες. Mosch. 2. 119.
Τον θρασὺν ὑψικομων ενναετην δονακων. Ep. Suid
Ηχὼ ερημαιης ενναετειρα ναπης. Ep. l. 3.
SYN. Ναιετης, ναετης, οικητωρ.—ενναετις.

Ενναετιζομαι. Ενναετιζομαι
Ενναετιζομεναι, κεραελκεες, (βοες) Call. 3. 179.

Ενναιω
—. κει
Χωρας αλαστωρ ούμὸς ενναιων αεί Soph. Oed C. 820.
—Εν δ' ανδρες ναιουσι πολυρρηνες.—Il ι. 154.
SYN. Ενοικεω, κατοικεω, εναυλιζομαι.

Ενάκις. Εννάκις.
Ενάκις ανδρασιν ἦρξα.—Od. ξ. 230.

Ενναυχες. Ενναυχες.
Ενναυχες δέ μοι αμφ' αυτῷ παρὰ νυκτας ιαυον. Il. ι. 466.

Εννέα
Εννέα δὴ βεβαασι Διὸς μεγαλου ενιαυτοί. Il. β. 134.

Εννεαβοιος
—Ἑκατομβοι' εννεαβοιων. Il ζ. 236.

Εννεακαιδεκα
Εννεακαιδεκα μέν μοι ιῆς εκ νηδύος ἦσαν. Il. ω. 496

Εννεαμυκλος
Εσὶν μοι Μαγνης εννεαμυκλος ονος. Call. Fr.

Εννεαπηχυς. Ενναπηχυς
Εκ δ' έφερον ζυγοδεσμον ἁμα ζυγῷ εννεαπηχυ. Il. ω. 270.
—Και εννεαπηχεες ἦσαν. Od. λ. 310.
Πειθεῖν τον ενναπηχυν.—Lyc 860.

Εννεαφθογγος. Εννεαφωνος.
Απαν τε Μουσῶν εννεαφθογγον μελος Eur. Fr.
Συριγγ' ἀν εποιησα καλὰν εγὼ εννεαφωνον. Theoc. 8. 18.

Εννεαχιλοι
Ὁσσον τ' εννεαχιλοι επιαχον.—Il. ε 860.

Εννεοργυιος
—Μηκος γε γενεσθην εννεοργυιοι. Od. λ. 311.

Εννεοττευω Vid Νεοττευω.
—Εν τε τοις βαλλαντιοις
Εννεοττευουσι—Ar. Av. 1108.

Εννεωρος.
Εννεωρος βασιλευε Διὸς μεγαλυ οαριςύς. Od. τ. 179.
SYN. Ενναετής.
Εννηκοντα
—Και εννηκοντα πολιες. Ib. 174.
Εννημαρ.
Εννῆμαρ μεν ανὰ ςρατὸν ῴχετο κῆλα Θεοῖο. Il. α. 53.
Εννοεω
Αλλ᾽ εννοεῖν χρὴ τȣτο,—Soph. An. 61.
SYN. Διανοεω, επινοεω, ενθυμεομαι, λογιζομαι, σκεπ]ομαι, αισθανομαι, προσεχω, τηρεω.
Εννομος. Nom. pr.
—Και Εννομον οιωνιςὴν. Il. ρ. 218.
Εννομος
Ουτ᾽ εννομ᾽ ἐτεε—Soph. Oed. T 330.
Βροτοὶ δ᾽ οἱ γᾶς τότ᾽ ησαν εννομοι. Aefc. Supp. 574.
SYN. Δικαιος, νομιμος, ενθεσμος.—ενοικος, οικητωρ.
Εννοσιγαιος, Εννοσιδας. Vid. Ποσειδαων
—Ευχομενω γαιηοχω Εννοσιγαιω. Il. ι. 183.
Γαιαοχȣ παῖς αφθιτȣ Εννοσιδα. Pind. P. 4.
SYN. Ενόσιχθων, σεισιχθων, ελελιχθων.
Εννοτιος.
Αυραις εννοτιαις,—Eur. I. T. 433.
SYN. Νοτιος, τυφωνικός.—διερὸς, διυγρος.
Εννοος. Εννȣς.
—Ουδ᾽ ὁποῖ᾽ ανὴρ
Εννȣς, τὰ καινὰ τοῖς παλαι τεκμαιρεται. Soph. Oed. T. 935.
SYN. Εμφρων, συνετος, αγχινοος, δαΐφρων, σοφος
Εννυμι.
—Αργυφεον φᾶρος μεγα εννυτο Νυμφη. Od ε 230.
SYN. Αμφιεννυμι, επιεννυμι, περιδυω, ενδυω, αμπεχω
Εννυχευω.
Ος εν μαλακαῖς παρειαῖς
Νεανιδος εννυχευεις. Soph. An. 795.
SYN. Παρακοιμᾶμαι, παραυλιζομαι, διατριβω.
Εννυχιος, Εννυχος.
—Εννυχιοις μαχαναις. Ib. Aj. 181.
Εννυχιων αναξ Αιδωνεῦ. Ib Oed. C. 1628.
Ουδ᾽ε τον εννυχον Αΐδαν. Ib. Tr. 509.
Τί πότ᾽ αιρομαι εννυχος ȣτωσί. Eur. Hec. 68.
SYN. Νυκτερησιος, ιυχιος, αυτονυχιος—εν σκοτω διατριβων
Ενοδια. Ειnοδια. Ενοδῖτις.
Αιτȣσαντες Ενοδιαν Θεόν.—Soph. An. 1213.
Ειnοδια θυγατερ Δαματρος, ἃ τῶν
Νυκτιπολων εφοδων ανασσεις Eur. I. 1048.
Μειλιχιαν Ενοδῖτιν.—Orph. H.
Vid. Εκατη, Περσεφονη, Αρτεμις.
Ενοδιος, Ειnοδιος.
Ερμεω αζομενος δεινὴν οπιν ειnοδιοιο. Theoc. 25. 4.
—Σφηκεσσιν εοικότες—Ειnοδιοισι—Il. π. 260.
Ενοικεω.
—Τήνδ᾽ ενοικησεις πολιν Soph. Oed. C 1603.
SYN. Εγκατοικεω, κατοικεω, εποικεω, ενοικȣρεω, εναυλιζομαι, εν.αιω, επισκηνοω, επιτοπιζω
Ενοικιος, Ενοικος, Εννοικος
Ενοικιȣ δ᾽ ορνιθος ȣ λεγω μαχαν. Aefch. Eum. 8(9.
Ω πατρὰς Θηβης ενοικοι—Soph Oed. T. 1545.
SYN. Συνοικος, οικειος, ενεςιος, συνεςιος, εφεςιος, ὁμεςιος. ὁμωροφος ὁμωροφιος, ὑπορροφιος, ὑποςεγος. συσκηνος. ὁμοφυλος εγχωριος, εννομος. ναετης εντοπιος.
Ενοινοχοεω Vid. Οινοχοεω.
Οἶνον ενοινοχοεῦντες ενὶ χρυσεοις δεπαεσσιν. Od. γ 472.
Ενοπη Nom pr.
Καρδαμυλην, Ενοπην τε—Il. ι 292.
Ενοπη
—Τοτε δ᾽ αμφὶ μαχη ενοπή τε δεδηει. Il. μ. 35.
Θεσπεσιη δ᾽ ενοπὴ γενετ᾽ ασπετος—Hom. A. 3(0.
Φοιβȣ τ᾽ασοφοι γλωσσης ενοπαί. Eur. El. 1302.
SYN. Αὐτμὴ, βοὴ, φωνη, μαχη, κλαγγή.
EPITH. Αποτροπιος, νυχια.
Ενοπλιζω Vid. Οπλιζω.
Σωματα κοσμησαντες ενοπλισθωμεν άπαντες. Hom. B 152.
Στερρὰν ενοπλισȣσιν ωλεναις πλατην. Lyc. 205.
Ενοπλιος, Ενοπλος
Πρῶτα μὲν εν σακεεσσιν ενοπλιον—Call. 3. 241.
Ουτω μεν μυες ἦσαν ενοπλοι —Hom. B. 131.
Κατ᾽ ενοπλιον, χ᾽ ὡποῖος αὖ κατὰ δακτυλον. Ar. N. 651.
SYN. Πανοπλος, ευοπλος.—ὁπλιςής.—(εἶδος ρυθμȣ.)
Ενοπ]ρον. Vid. Εσοπ]ρον.
Χρυσεων ενοπ]ρων
Λευσσȣσ᾽ ατερμονας εις αυγάς. Eur. Hec. 924.
Ενοραω.
Η μεγ᾽ ενορῶ βȣλευμ᾽ εν ορνιθων γενει. Ar. Av. 163.
SYN. Εφοραω, καθοραω, δοκευω, εμβλεπω.

Ενορκιος.

Ενορκος. Vid. Διωμοτος.
—Ουτ' ενορκος εδεις. Soph. Ph. 73.
Ενορεω. Vid. Επορεω, Ορεω.
—Η οἵεσσι κακὰ φρονέων ενορεσῃ. Il. κ. 486.
Ενορχης, Ενορχος, Ενορχις.
Και παῖδ' ενορχην—Ar. Eq. 1382.
Πεντηκοντα δ' ενορχα παρ' αυτόθι μῆλ' ἱερευσεν. Il. ψ. 147.
—Σερφον ενορχιν σφαγιαζειν. Ar. Av. 570.
S Y N. Αρσην.
Ενορω.
—Ανταλκιδα φυζαν ενορσας. Il. ο. 62.
—Τῆσιν δε γοον πασῃσιν ενωρσεν. Il. ζ. 499.
S Y N. Αιρεω, εξορω, διεγειρω.—εμβαλλω, ενορεω.
Ἑνος, Ἑννος.
Ες την ένην τε και νεαν.—Ar. N. 1224.
S Y N. Παλαιός. ένανενος, ενιαυσιος.—ενιαυτός. επετειος.
Ενεσις.
—Ενεσις δ' ἱκανε βαρεῖα. Hes. Θ. 681.
S Y N. Σεισις. κινησις μιξις.
Ενοσιχθων. Vid. Εννοσιγαιος.
—Ενοσιχθονι κυανοχαιτῃ. Od. γ. 6.
Ενοχλεω.
—Ουδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορεοντ' ενοχλησω. Mosc. 7. 7.
S Y N. Διοχλεω, διενοχλεω, παρενοχλεω, οχλεω. κακοω, ανιαω, επιταραττω, περισπω, ὑποκρεω, διακοπτω.
Ενριγοω. Vid. Ριγοω.
—Αλλ' ενερριγωσ' ετη τριακαιδεκα. Ar. Pl. 847.
Ενσαρσω, Vid. Σαρσω.
Ποντε δ' αυπνος ενσαρεμενος μυχοῖς. Lyc 753.
Ενσειω.
Οξὺν δι' ωτων κελαδον ενσεισας—Soph. El. 739.
S Y N. Επισειω, εμφορεω, εμβαλλω. σειω.
Ενσκευαζω, Ενσκευαζομαι.
Ενσκευασασθαι μ' οἷον αθλιωτατον. Ar. A. 435.
—Και δεῖπνον τις ενσκευαζετο. Ib. 1095.
S Y N. Διασκευαζω, κατασκευαζω, σκευαζω, ευτρεπιζω, διακοσμεω. καθοπλιζω.
Ενσπονδος.
Ηξει δομους τεσδ', ὥστε σ' εκπλῆσαι χαρᾶς Ενσπονδος.—Eur. Ph. 176.
E X P. Φιλικὸς, σπονδαῖς ησφαλισμένος.
S Y N. Ὁμοσπονδος, ὑποσπονδος, ὁμαιχμος, συμμαχος.
Ενσταζω, Ενσταλαζω.
Ει δή τοι σε πατρὸς ενεστακται μενος ηΰ. Od. β. 271.
Εις τον καλαμίσκον ενσταλαξον τετονί. Ar. A. 1033.

E N

S Y N. Επισταζω, επισταλαζω, κατασταλαζω, εντιθημι.
Ενστηριζω.
—Η δ' ὑπερ αυτε Γαιη ενεστηρικτο—Il. φ. 168.
Πεντῳ ενεστηρικται—Call. 4. 13.
S Y N. Εμπηγνυμι, επερειδω. διαστηριζω, διερειδω, διασφαλιζω.
Ενστρεφω. Vid. Στρεφω.
—Ενθα τε μηρὸς Ισχιῳ ενστρεφεται. Il. ε. 306.
Ενστροφος.
—Εν δὲ στροφος ἦεν αοστήρ. Od. ρ. 198.
S Y N. Στρεβελος, στρεβλὸς, ἑλικὸς
Ενστυφω. Vid Στυφω.
—Και ενστυφεν ποτὸν οξυς. Nic.
Ενσχερω.
—Αζοντο δὲ χερσὶν εφετμὰ Ενσχερὼ εζομενοι—Ap. 1. 912.
S Y N. Σχερὼ, εφεξῆς. ευτακτως.
Εντανυω, Vid. Εντεινω.
—Ουδέ τι τοξον εΰξοον ενταννυεσιν. Od. φ. 326.
Ενταυθα.
Ενταῦθα πεμψειν.—Soph. El. 382.
S Y N. Ενταυθοῖ, εκεῖσε.
Ενταφια, τα.
—Ενταφια χεροῖν φερεσαν—Ib. 328.
S Y N. Εναγισματα, επικτερεα, χοαί.
Εντεα, τά.
Ως δ' αὔτως Μενελαος αρηϊος εντε' εδυνεν. Il. γ. 339.
—Αμφιπολοι δ' επεκοσμεον εντεα δαιτός. Od. η. 232.
S Y N. Οπλα, τευχεα.—σκευή.
E P I T H. Αρηϊα, αλεγεινὰ, ακαμαντα, αἱματοεντα, δαιδαλεα. ποικίλα, μαρμαιροντα, παμφαινοντα, χαλκεα.
Εντεινω, Εντεινομαι.
Διφρος δὲ χρυσεοισι και αργυρεοισιν ἱμᾶσιν Εντετατα:.—Il. ε. 728.
Εντεινα μενης τὴν ἁρμονιαν,—Ar. N. 965.
S Y N. Αποτεινω, διατεινω, εκτεινω, επιτεινω, παρατεινω, εκτανυω, επιτανυω, κατανυω, προσλαυνω, εντανυω, επεντανυω.
Εντελὴς
—Τὸ δ' εντελὲς ᾧ κ' επινευσῃ Παλλας—Call. 5. 131.
S Y N. Βεβαιος, τελειος, εντελεχὴς, αυτοτελὴς. ὁλοκληρος. εντιμος.
Εντελλω. Vid Επιτελλω.
Πῶς; τἀντεταλμεν' ε δικαιον εκτελεῖν. Eur. Ph. 1676.
Εντεμνω.
Τηνδ τόδ' αντιμολπον εντεμνων ακος. Aesch. Ag. 17.

S Y N.

SYN. Κατασφαττω —ανατιθημι.—αποτεμνω, εκτεμνω, κατατεμνω, υποτεμνω, εγκοπτω, επικοπτω, εγκολαπτω, εγχαραττω.—εναγιζω.

Εντενὲς, Adv.
—Η δ' ες πελαγος πετορητο Εντενές.—Ap. 2. 935.
SYN. Εκτενῶς, εντονως, συντονως.

Εντερον, Εντερα τά. Vid. Εγκατα.
—Εὔστρεφὲς εντερον οιός. Od. φ. 408.
—Δια δ' εντερα χαλκὸς Ηφυσε —Il. ν. 508.

Εντερονεια.
—Επεμψέ σοι
Εις τας τριηρεις εντέρονειαν ἡ θεός. Ar.Eq 1182.
SYN. Εντεριωνη, εντεριωνις —εγκοιλια τά. μυελος.

Εντεσιεργός.
—Ἡμιονας κρατερωνυκας εντεσιεργούς. Il. ω. 277.
SYN. Ὑποζυγιος.

Εντεῦθεν, Εντευθενί. Vid. Ενθεν.
Αλλ' εμοὶ ουκ εντεῦθεν οἴομαι αινὸν ονειρον. Od. τ. 568.
Αγε δὴ τὶ νῶιν εντευθενὶ ποιητέον. Ar. Pa. 921.

Εντευτλανοω.
Σοῦ χωρὶς—εντετευτλανωμενης. Ar. A. 889.

Εντηκω, Εντηκομαι.
Μῖσός τε γαρ παλαιον εντετηκέ μοι. Soph. El. 1324
SYN. Επιτηκω, προστηκω, κατατηκω, καταμαραινομαι. εμπηγνυμι.—προσδριβομαι.

Εντιθημι.
—Τιθει δ' ενὶ δαιδαλα πολλα. Il. ξ. 179
Εν δέ οἱ ασκὸν εθηκε θεὰ μελανος οινοιο. Od. ε. 265.
SYN. Επιτιθημι, κατατιθημι, προστιθημι, επιβαλλω, ενιημι, ενειρω, ενδιδωμι.

Εντικτω.
—Νοσον αρχαιαν εν τῇ πολει εντετοκυῖαν. Ar. V. 649.
SYN. Επιγενναω, εμφυω. εμβαλλω.

Εντιμος.
—Τοις ενερθεν εντιμον νεκροῖς. Soph An. 25.
SYN. Τιμιος, ευρυτιμος, πολυτιμος, ενδοξος. τιμηεις, εριτιμος.

Εντολή.
Κεινῳ τ' εμὴν αγγειλατ' εντολήν.—Ib. El. 568.
SYN. Ενταλμα, το εντεταλμενον. κελευσμα, ορισμὸς, επιστολή.—επιτροπή. εφημοσυνη.

Εντοκος
Τοῦ Σκυριου δρακοντος εντοκον λεχώ. Lyc. 185.
SYN. Εγκυμων, εγκυος.

Εντομή
Στονοεντος εντομᾶ σιδηρου. Soph. Tr. 903.

SYN. Τομή, τμῆσις, επικοπὴ, εγκοπή.—τραῦμα —εγχαραξις.

Εντομος
—Ὑπὸ κνεφας εντομα μηλων Κεῖαν.—Ap 1.587.
EXP. Τα σφαγια τὰ τοῖς νεκροῖς εναγιζομενα.
SYN. Αποτομος, εντομιας, εκτομιας.—ενορχος.

Εντονος.
—Ὑφ' ἥβης σπλαγχνον εντονον φερων. Eur. Hip. 118.
—Εντονος Αχαρνική. Ar. A. 666.
SYN. Εντενης, ισχυρὸς, δεινὸς, δριμὺς, συντονος, σπερχνὸς. οξὺς, λεπτογνωμων.

Εντοπιος, Εντοπος.
Προβᾶθ' ὧδε, βᾶτ' εντοπιοι. Soph. Oed. C. 885.
—Εἴ τις εντοπος. Ib. 1527.
—Ανδρα δ' ουδέν' εντοπον. Ib. Ph. 283.
SYN. Εγχωριος. ενδαπιος, πατριωτης, ενοικος, ενεδρος, εγγενής —τοπικός.

Εντος, Εντοσθε. Εντοσθεν.
—Λιμένος πολυβενθέος εντὸς ἵκοντο. Il. α. 432.
—Και Αλεισιον εντὸς εεργει. Il. β. 617.
—Κοιλης εντοσθε μεσοδμης. Od. β. 424.
Δυροδοκης εντοσθεν εΰξοου —Ib. α. 128.
SYN. Εντοσθι, ενδοθεν, εσω.

Εντρεπω, Εντρεπομαι.
—Ουδέ νυ σοί περ
Εντρεπεται φιλον ἦτορ—Il. ο. 554.
—Ουδὲν εντρεπῃ Εμοῦ γε —Soph. El. 521.
SYN. Επιτρεπω, επιστρεφω. εγκλινω, καμπτω. —αζομαι, αιδοῦμαι.—φροντιζω.

Εντρεφω.
—Ος Σκυρῳ μοὶ ενιτρεφεται φιλος υἱός. Il. τ.326.
SYN. Επιτρεφω, ανατρεφω.

Εντρεχω.
—Και εντρεχοι αγλαὰ γυῖα Il. τ. 385.
SYN. Επιτρεχω, επιδιδρασκω, επικινεω, εγκειμαι. εναρμοζω.

Εντριβής.
Αμηχανον δε παντὸς ανδρος εκμαθεῖν
Ψυχήν τε και φρονημα. και γνωμην, πριν ἂν
Αρχαῖς τε καὶ νομοισιν εντριβὴς φανῇ. Soph. An. 183.
SYN. Συνηθης, εθημων, τριβακὸς, τριβων.

Εντριβω. Εντριβομαι
—Κἂν τε τριψαι τῷ Θανατῳ μελημα. Ar. Ecc. 899.
Ει γαρ καθημεθ' ενδον εντετριμμεναι. Ib. L. 149
SYN. Τριβω, επισμηχω. επίχριω.—ανατριβω, κατατριβω —καλλωπιζω, ψιμμυθιοω.

Εντριταινιζω.
Η τριτογενης γαρ αυτὸν ενετριταινισε. Ib. Ag. 1186.

Εντροπαλιζομαι.
—Αλοχος δε φιλη οἶκόνδε βεβηκει,
Εντροπαλιζομενη,—Il. ζ. 496.
SYN. Επιστρεφομαι, παραλλασσω. ὑφοραω.

Εντροπη.
Η και δοκειτε τὰ τυφλᾶ τιν' εντροπὴν
Η φροντίδ' ἕξειν; Soph. Oed. C. 303.
SYN. Ευλαβεια, διατροπὴ, αισχυνη, αιδώς.

Εντροπιη.
Παῖδ' ολίγον, δολιης' εἰλυμένον εντροπιῃσι. Hom. M. 245.
SYN. Διπλοη, πανεργια, στροφὴ. δολος.

Εντροφος.
Συ γάρ με μοχθῳ τῷδ' εθηκας εντροφον. Ib. 1427.
—Παλαιᾷ μὲν εντροφος ἀμερᾳ. Ib. Aj. 628.
SYN. Συντροφος, εντεθραμμένος.

Εντρωγω.
—Ροφησον, εντραγ', εχε τριωβολον. Ar. Eq. 51.
SYN. Παρεντρωγω, παρατρωγω, τρωγω.

Εντυγχανω.
Τοιυτοις γαρ κακοῖς εντυγχανω. Soph. Aj 433.
SYN. Επιτυγχανω, περιπιπτω, προσερχομαι, προσυγχανω, οαριζω, συννομιλεω, αφικνεομαι, καρπομαι, φθανω αναγινασκω.

Εντυλισσω, Εντυλιττω.
Κατεκειτο δ' αυτὴν εντυλιξασ' ἡσυχῇ. Ar. Pl. 692.
SYN. Εγκυλινδεω, εγκυλιζω, ενειλεω, περιειλεω, επικυλιω, επικυκλεω, ενδεσμεω, εμπλεκω, περιβαλλω.

Εντυνω, Εντυω.
—Δεπας δ' εντυνον ἑκαςῳ. Il. ι. 203.
—Καί οἱ λεχος εντυνον Ὧραι. Mosch. 2. 160.
—Ιν' εντυνεσκε θεα λεχος Ηφαιςοιο. Ap. 3. 40.
—Χρυσαμπυχας εντυεν ἵππες. Il. ε. 720.
SYN. Επεντυνω, επεντυω, ετοιμαζω, συντασσω, κατασκευαζω, παρασκευαζω, ευτρεπιζω, εξαρτυω, κελευω, σπευδω, κοσμεω, ὁπλιζω.

Εντυπὰς, Adv.
Εντυπας εν χλαινῃ κεκαλυμμένος.—Il. ω. 163.
EXP. Ὡςε μονον τον τῶν μελῶν τυπον φαινεσθαι.

Εντυπος.
Οςε τριηκοσιης κερεης λαχεν εντυπον αρχὴν,
Κελτος ορειοβατης,—Sibyl. l. 5.

Εντυφω.
Και σὺ προσθεὶς Αισχινην εντυφε τὸν Σελαρτιυ. Ar. V. 457.
SYN. Ανακαιω, τυφω. αναθαλπω.

Ενυαλιος.
—Αταλαντος Ενυαλιω ανειριφοντη. Il. β. 651.
Η χαλκοθωραξ, η τιν' Ενυαλιος
Μομφὰν εχων. Soph. Aj 179. (Vid. Sch.)
SYN. Αρης.—πολεμικός.

Ενυβριζω.
Φρασον παλιν μοι πραγμ' οτῳ σ' ενυβρισαν. Soph. Ph. 345.
SYN. Εφυβριζω, καθυβριζω, ὑβριζω, αικιζω, εκπληισσω, ασελγαινω, γαυριαω. εμπαροινεω.

Ενυδροβιος,
Και πολιὸν χηνῶν ζεῦγος ενυδροβιων. Ep. Suid.
SYN. Υδατοτρεφής.

Ενυδρος.
Νυμφαι τ' ενυδροι λειμωνιάδες. Soph. Ph. 1500.
Ναματ' ενυδρα,—Eur. Ph 673.
SYN. Καθυδρος, ὑδρηλος, ευϋδρος, εφυδρος.

Ενυεύς.
Σκῦρον ἑλὼν αιπεῖαν Ενυῆος πτολιεθρον. Il. ι.664.

Ενυπνιον. Vid. Ονειρον.
Ιδόντι τοιᾶτον ενυπνιον.—Ar. V. 25.
EPITH. Θεοπνευςον.

Ενυπνιον. Adv.
—Θεῖός μοι ενυπνιον ἦλθεν ὄνειρος. Il. β. 56.
EXP. Κατὰ τὰς ὕπνες.

Ενυφαντος
Εμψυχ', εκ ενυφαντά.—Theoc. 15. 83.

Ενυω.
—Ἦρχε δ' αρα σφιν Αρης καὶ ποτνι' Ενυώ. Il. ε 592.
EPITH. Ανονητος, απτοιητος, αντιπεραια, αμπελοεσσα, βαρυμηνις, γαμηλιος, μαχημων, θȣρις. θυελληεσσα. κροκοπεπλος, καρτεροθυμος, κρατερὰ. λυγρὰ, πτολιορθος, θυὰς. βαρβαροφωνος, αυτοελικτος, ςονοεσσα, εσπερια. λοξὴ, νυχια, τολμηεσσα. οιζηλις, ευρυθμος, ὑδατοεσσα, πυροεσσα, χαλκοχιτων: χαραδρηεσσα, τετραζυγος, ευοπλος. Βακχίας.
PHR.—Πονων ακορητος Ενυώ. Nonn.
Γηραλεη—Φονων ακορητος Ενυώ
Αιματος ακριτοιο μεθης επικωμος Ενυὼ,
Κυματι παφλαζεσα πολυσπερχεος πολεμοιο. Try.
—Ολοὴ δ' ανὰ μεσσον Ενυὼ
Στρωφᾶτ' αλγινοεντι λυθρῳ πεπαλαγμενη ωμȣς,
Και χερας, εκ δέ οἱ αινὸς απὸ μελεων ρεεν ἱδρώς.
—Νεφος αμπεχεν ωμοις
Αιματόεν, φοιτα δε μεγα κλονεȣσα κυδοιμόν'
Τὴν δὲ Φοβος καὶ Δεῖμος αταρβέες αμφεπενοντο
Πατροκα-

Πατροκασιγνητην κρατεροφρονα κυδαινοντες·
Τευχεα δ' εξ αδαμαντος εχεν πεπαλαγμενα λυθρῳ·
Παλλε δε λοιγιον εγχος ες ηερα,—κ. λ. Cal.

Ενωμοτος. Vid. Διωμοτος.
—Ενωμοτος θεῶν. Eur.

Ενωπαδὶς, Ενωπῆ, Ενωπιδιως.
—Στονοεντα δ' ενωπαδὶς εκφατο μῦθον. Ap. 4. 355.
—Ενωπαδὶς αμμι φανῆσαι. Ib. 1415.
—Ως ει τι κακὸν ρεζεσαν ενωπῆ. Il. ε. 374.
—Μιν ενωπιδιως εσιδεσκεν. Od. ψ. 94.
SYN. Ενωπαδιως, ενωπιον, ενωπιως, εναντιον, εμπροσθεν, φανερῶς, κατ' οψιν, εν οψει.

Ενωπια τά.
Αρματα δ' εκλιναν προς ενωπια παμφανοωντα. Il. θ. 435.

Ενωπιος.
Η μὰν πολλακις ὕμμιν ενωπιος αμφοτεροισιν
Αυτὸς εγὼν τάδ' εειπα,—Theoc. 22. 152.

Ε Ξ

ΕΞΑΓΑΓΩ, Εξαγω,
—Μαχης εξηγαγε θεῦρον Αρηα. Il. ε. 35.
Αλλ αγε,—Πατροκλεις, εξάγε κερην. Il. α. 337.
SYN. Εκφερω, εκκομιζω, αναγω, απαγω, εναγω, επεξαγω, προαγω, εξαιτεω, εξελαυνω, εξωθεω, εκβαλλω.—αναπρατ]ομαι, εισπρατ]ω, παροξυνω —κατεργαζομαι.

Εξαγγελλω, Εξαγγελλομαι.
Ερμεα εξηγγειλεν —Il. ε. 390.
—Ων ὅδ' εξαγγελλεται. Soph. Oed. T. 148.
SYN. Απαγγελλω, ερμηνευω. φωτιζω επαγγελλομαι. παρακαλεω, δεομαι. εξαγορευω.

Εξαγγελος.
—Κακῶν εξαγγελος εργων. Orph. H. 14.
SYN. Αγγελος, μηνυτὴς, εκφαντωρ.

Εξαγιζω.
Πολλὰς δε πολλῶν εξαγισθέντας δομων. Aesc. Ag. 650.
SYN. Εξοριζω, εξαγω.

Εξαγιςος.
Α δ' εξαγιςα, μηδε κινεῖται λογῳ,
Αυτὸς μαθηση,—Soph. Oed. C. 1596.
SYN. Εναγὴς, επαρατος. πονηρὸς, ακαθαρτὸς, εναγος —καθαρός. αγής.

Εξαγκωνιζω.
—Εξαγκωνιω. Ar. Ecc. 259.
EXP. Τὰς αγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιησω.

Εξαγορευω.
—Η δὲ εκαςη
Ον γονον εξαγορευεν—Od. λ. 233.
SYN. Εξιςορεω, εξηγεομαι, εκλαλεω, εξομολογῦμαι, εξαγγελλω. φανεροω.

Εξαγριοω.
Ουτ' εξοδὸν διδόντες, ανδρα δυςυχῆ
Εξηγριωσαν.—Eur. Ph. 893.
SYN. Απαγριοω, εξαγριαινω, διαγριαινω, εκθηριζω, εκτραχυνω, εκκινεω.

Εξαγωγιμος.
Αλλαι παρ' αλλων εισὶν εξαγωγιμοι. Eur. Fr.
SYN. Εξόριος, εξοριςος.

Εξαειρω.
Εκ δη κτηματ' αειραν ἃ οἱ Φαιηκες αγαυοὶ
Ωπασαν οικαδ' ιόντι—Od. ν. 120.
SYN. Εξεπαιρω, ὑπεραιρω, αειρω.

Εξαετες.
—Και ἐξαετες παραμιμνων. Od. γ. 115.

Εξαθροιζω, Εξαθροιζομαι.
—Αλλά νιν παλιν
Κυνηγὸς ὥσει, παῖς σοι εξαθροιζεται. Eur. Ph. 1186.
SYN. Συναθροιζω, συναγω, συλλεγω, αναλεγομαι. αθροιζω.

Εξαινυμαι.
—Εκ δ' αινυτο θυμόν. Il. δ. 531.
SYN. Αποαινυμαι, παραινυμαι. αφαιρεω, εξαιρεω, εξαιρεομαι. απαλλατ]ω.

Εξαιρετος.
—Πολλαὶ δε γυναῖκες
Εισὶν ενὶ κλισιης εξαιρετοι—Il. β. 227.
SYN. Επιλεκτος, εκκριτος, εξοχος, εκ]α]ος, διαπρεπὴς, διασημος, ευειδὴς, ευδοξος, ευδηλος. ιδιος.

Εξαιρεω, Εξαιρῦμαι.
—Εκ γάρ οἱ φρενας ειλετο μητιετα Ζεύς. Il. ι. 377.
—Καί μοι μαλα τυγχανε παντα
Τῶν εξαιρευμην μενοεικεα—Od. ξ. 232.
SYN. Εξαινυμαι, εξαγω, εκλεγω, εκκρινω, διακρινω.—εκτιθημι.—λαμβανω. αποκομιζω.—εκβασανιζω. εκβιαζομαι. εξαφαιρεομαι. εξαιρω.

Εξαιρω.
Πολλῶν δ' εξαιρει θυμὸν ες αμπλακιην. Theog. 630.
Αλλ' ηδοναῖς αμοχθον εξαιρει βιον. Soph. Tr. 150.
Τὰ Λαΐυ θεσφατ' εξαιρυσιν—Ib. Oed. T. 926.
SYN. Επαιρω, ὑπαιρω, ὑψοω, εξαειρω, εκκομιζω, προαγω. ανατρεπω, εκβαλλω, αφανιζω, ανασκευαζω, αναζευγνυμι. εξαιςεω.

Εξαισιος.
— Θετιδος δ' εξαισιον αρὴν
Πασαν επικρηνειε—Il. ς. 598.
SYN. Απαισιος, δυσοιωνιςος, δυσαντητος.—εκδικος. απρεπής.—μεγας υπερμετρος.
Εξαϊσσω.
Εκ δε τω αΐξαντε,—Il. μ. 145.
SYN. Αναΐσσω, απαΐσσω, επαΐσσω, καταΐσσω, εξερχομαι, εξορμαω, εκθορεω, προαλλομαι, αισσω.
Εξαϊσοω.
—Ος πᾶν εξαϊσωσει γενος. Aesc. Pr. 669.
SYN. Διαϊσοω. αϊσοω, εκπορθεω, αφανιζω.
Εξαιτεω, Εξαιτεομαι.
Φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς εγχος εξαιτῶν ποθῶν. Soph. Oed. T. 1278.
—Πρῶτον γὰρ τόδ' εξαιτησομαι. Eur. Herac. 476.
SYN. Απαιτεω. επιθυμῶ, προσδεομαι, αιτεω, εκλιταρεω, προσλιταρεω. αξιοω. δυσωπεω. παρακαλεω.
Εξαιτος, pro Εξαιρετος.
Οινον δ' εξαιτον, μελινδέα,—Il μ 320.
Εξαιφνης.
—Πολιν ανδρῶν
Ορμενον εξαιφνης φλεγεθει,—Il. ρ 738.
SYN. Αιφνης, αἰφνιδιον, αιφνιδιως, εξαπινα, εξαπιναιως, εξαπινης, αδοκητως. απροοπτως. παραχρημα. εξαπιδρομης.
Εξακεω, Εξακεομαι.
Εξακεσας, ψυχὴν δε πονων απὸ τῶνδε σαωσεις. Pyth. 66.
—Αι δ' εξακεονται οπισσω Il ι. 503.
SYN. Εξιαομαι, αποθεραπευω, επαλθεω, εξιλασκομαι. καταρτιζω.
Εξακεσις.
—Εξακεσεις τε νοσων. Ar. R. 1065.
SYN. Ακεσμα, ακεσι, θεραπεια, ιατρεια, ιατρευσις.
Ἑξακι.
Χαῖρε βαρυσκιμπων επιτακτα μεν ἑξακι δοιά. Call. Fr.
Εξακοντιζω.
Και ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τάδ' εξηκοντισα. Eur. Supp. 456
Αλλὰ γαρ τὶ τῆς Οδυσσεως
Εξακοντιζω πονους; Ib. Tro. 444.
SYN. Ακοντιζω.—απαγγελλω. εκτοξευομαι.
Εξακεω.
Ανιχθεὶς πρὸς ἃ 'ξηκουσεν—Soph. Ph. 382.
SYN. Εισακουω, κατακουω, επακουω, υπακουω, ακουω.

Εξακριβοω
—Κἀξακριβῶσαι λογον. Ib. Tr. 433.
SYN. Διακριβοω, απακριβοω, εξακριβαζω, ακριβοω. ρινεω, καταρρινοω, εκρινοω, ερευναω, εξιχνιαζω
Εξακριζω
—Εξακριζετ' αιθέρα Πτεροις. Eur. Or. 275.
SYN. Ακριζω. τὸ ακρον κοπτω. τὰ ακρα επιπορευομαι.—επ' ακροισι θαμιζω.
Εξαλαοω. Vid. Αλαοω.
—Τον ανὴρ κακὸς εξαλαωσε. Od. ι. 453.
Εξαλαπαζω.
—Τροιην ευτειχεον εξαλαπαξαι. Il. α. 129.
SYN Εκκενοω, εκπορθεω, αφανιζω, αλαπαζω.
Εξαλειπτρον.
Υπεχ' ὧδε δεῦρο τὲξαλειπτρον,—Ar. A. 1062.
Εξαλειφω, Εξαλειφομαι.
Ουκ αν δυναιμην εξαλειψασθαι φρενός. Eur. Hec. 588.
SYN. Απαλειφω, διαλειφω, διαγραφω, εκκρινω, οβελιζω. εξαφανιζω.
Εξαλευω, Εξαλευομαι, Εξαλεομαι
Μῆνιν βαρεῖαν εξαλευσωμαι θεᾶς. Soph. Aj. 665.
Φραζεο δ' ὁππως χεῖρας εμὰς σοος εξαλεοιο. Ap. 1. 490.
—Εκ τ' αλεοντο. Il. σ. 586.
SYN. Εξαλυσκω, ὑπαλυσκω, ὑπεξαλυσκω, απαλευομαι, ὑπαλευομαι, εκπηδαω. φυλασσομαι, εκκλινω, διαφευγω, αποφευγω, αλεομαι.
Εξαλιω.
Απαγε τον ἱππον εξαλισας οικαδε. Ar. N. 32.
SYN. Εκκυλιω, εξελισσω εκκομιζω.
Εξαλλασσω Εξαλλαττω. Εξαλλασσομαι.
Αισχρὸν γαρ ανδρα τῦ μακρῦ χρηζειν βιυ,
Κακοῖσιν ὁστις μηδὲν εξαλλασσεται. Soph. Aj. 474.
Εξαλλαγεὶς γαρ τυ παρεςῶτος πονυ. Eur. Ph. 1431.
SYN. Απαλλαττω, διαλλαττω, εναλλαττω, καταλλαττω, εξαπαλλαττω, μεταλλαττω, ὑπαλλαττω. τρεπω, μεταβαλλω. διαφερω. διαβαινω. αμειβομαι, εξαμειβω.
Εξαλλομαι.
Αυταρ ὁ εμμεμαὼς βαθεης εξαλλεται αυλης. Il. ε 142.
SYN. Αφαλλομαι, καθαλλομαι, ὑπεραλλομαι, εισαλλομαι, εκπηδαω. ανασκιρταω.
Εξαλυσκω, Εξαλυω. Vid. Εξαλευω.
Πᾶ ποτ' εξαλυξω τυχας; Eur. Hipp. 673.
—Οι δὲ θυραζε κακὸν μορον εξαλυοντες. Hom. VI. 51.

Εξαμαρτανω.
Η δεινὸν εῦ λεγεσαν εξαμαρτανειν. Soph. El. 1045.
Δὶς εξαμαρτεῖν ταυτὸν, εκ ανδρὸς σοφε. Sent.
SYN. Αφαμαρτανω, διαμαρτανω, παραμαρτανω, αμαρτανω, πλημμελεω, αποτυγχανω, παραλλατ]ω.

Εξαμαρτια.
Και μην ιση νῷν εςιν ἡ 'ξαμαρτια. Soph. An. 564.
SYN. Αμαρτια, διαμαρτημα, αποτυχια.

Εξαμαω.
Σπερων μονον προσειδε κάξαμᾶν ἅπαξ. Soph. Tr 33.
Γενες απαντες ριζαν εξημημένος. Ib. Aj. 1197.
SYN. Απαμαομαι, διαμαω, αποκοπ]ω, εκκαρπιζομαι, εξανυω, εκφερω, αφαιρεω.

Εξαμβλοω
Και φροντίδ' εξημβλωκας—Ar. N. 137.
SYN. Εξαμβλισκω, εξαμβλοω, εξαμβλωσκω, αποκυισκομαι, εκτιτρωσκω, αμβλυνω, εξωθεω, εκβαλλω. διαφθειρω.

Εξαμβροτω. (ςοχαςικᾶς Posui.)
Γαιας εξαμβροσαι (εξαμβλῶσαι, εξαμβλῦσαι P) Φαιδρὸν αλιε σελας. Aesc. Eum. 928.

Εξαμειβω. Εξαμειβομαι.
Ενθα φονῳ φονος εξαμειβεν. Eur. Or. 814.
Ει μὴ 'ξαμειψει χωρὶς ομματων εμῶν. Ib. 272.
SYN. Διαμειβομαι, επαμειβομαι, εξαλλασσω. αφιςημι.—ανταμειβομαι, αμειβομαι, διαδεχομαι, εκτελεω

Εξαμελγω.
Ουλαισιν εξημελξας ευτραφὲς γαλα. Aesc. Ch. 898.
Πληρωμα τυρῶν εςὶν εξημελγμένον. Eur. Cyc. 208.
SYN. Εκθλιβω, εκματ]ομαι. αμελγω.

Εξαμηχανεω.
Ει μη τι τετων εξαμηχανησομεν. Ib. Hera. 496.
EXP. Εκ τινος αμηχανιας αλλατ]ομαι, vel εξαπαλλατ]ω. Æm. Port. (—αντιμηχανησομεν. B.)

Εξαμιλλαομαι.
Ἐς' αν ομματος
Οψις Κυκλωπος εξαμιλληθῇ πυρί. Ib. Cyc. 624.
—Αἳ τονδ' εξαμιλλῶνται φοβῳ. Ib. Or. 38.
Εξαμιλλῶνται σε γῆς. Ib. 431.
SYN. Εξελαυνω, εκβαλλω. επιδιωκω.

Εξαμπρευω.
Χ' ὅπως ποτ' εξαμπρευσωμεν
Τετ' ανευ κανθηλιε. Ar. L. 289.
SYN. Αμπρευω, ἕλκω.

Εξαμυνω, Εξαμυνομαι.
Αις τὰς άπασας εξαμυνονται νοσες. Aesch. Pr. 482.
SYN. Καταγωνιζομαι, απαμυνομαι, αμυνω.

Εξαναβαινω
Παρθένος εξαναβᾶσα.—Sibyl. l. 5.
SYN. Αναβαινω.

Εξαναγκαζω. Vid. Αναγκαζω.
Αλλ' ει τὸ θακημ' εξαναγκαζει,—Soph. Oed. C. 1243.

Εξαναδυομαι, Εξαναδυμι, Εξαναδυνω.
Κυματος εξαναδὺς.—Od. ε. 438.
—Πολιῆς ἁλὸς εξαναδῦσαι. Il. δ. 405.
SYN. Αναδυω, ανερχομαι, αποδιδρασκω, απολεγομαι, επιφαινομαι.

Εξαναζεω
Τοιόνδε Τυφὼς εξαναζεσει χολον. Aesc Pr. 370.
SYN. Αναζεω, αναδιδωμι.

Εξαναλισκω.
Ουπως θελοντος εξαναλῶσαι γενος. Ib. Ag. 687.
SYN. Καταναλισκω, εκπορθεω, εξαλαπαζω, εκριζοω, εξαπολλυμι.

Εξαναλυω.
Αψ εθελεις θανατοιο δυσηχέος εξαναλυσαι. Il. π. 442.
SYN. Αναλυω, εκλυω, ελευθεροω, εξανιημι.

Εξαναπ]ω.
Αλλοι δε πλεκτὰς εξανῆπ]ον αγκυρας. Eur. I. T. 1408.
SYN. Αναπ]ω, εξαπ]ω, εναπ]ω, προσαπ]ω. εξαρταω.

Εξανασπαω.
—Επ' ωμοις γηγενὴς ολην πολιν
Φερων, μοχλοισιν εξανασπασας βιᾳ. Ib. Ph. 1149.
SYN. Ανασπαω, εκσπαω, εκριζοω, απωθεω.

Εξαναςρεφω.
Δαιμονων θ' ἱδρυματα
Προρριζα φυρδην εξανεςραπ]αι βαθρων. Aesc. P. 814.
SYN. Αναςρεφω, ανατρεπω, αποσκευαζομαι.

Εξανατελλω.
Τοῖο δὲ φοινηεντος αφ' αἵματος εξανατελλεν
Ορνις.—Mosc. 2. 58.
SYN. Ανατελλω, επανατελλω, τελλω. φυομαι. εξανιςαμαι.

Εξαναφανδόν. Vid. Αναφανδόν.
—Ερεω δέ τοι εξαναφανδόν. Od. υ. 48.

Εξανδροομαι.
—Πυρσαις γενυσιν εξανδρεμενος. Eur. Ph. 32.
SYN. Ανδροομαι, ανδριζομαι.

Εξανειμι
Αχρις εξανιων δοιακων,—Hom XVIII. 15.
SYN. Εξειμι, εξερχομαι, εξαποβαινω.

Εξανεμοω. Εξανεμδμαι
Εξηνεμωσε ταμ' Αλεξανδρυ λεχη Eur. Hel. 32.
Εξηνεμωθην μωρια—Ib. Andr. 938.
SYN. Εξανεμιζω, ανεμιζω, εκλικμαω, εκκενοω.—επαιρομαι, ξηραινομαι.

Εξανευρισκω.
Οἷα κἀξανευρισκεις λεγειν; Soph. P. 1017.
SYN. Ανευρισκω, εξευρισκω, εφευρισκω.

Εξανεχω, Εξανεχομαι.
Μεγας και υπεροχος αγκων
Εξανεχει γαιης.—Ap. 2. 370
Η τυς εμυς τις παῖδας εξανεξεται
Αθιας τυραννυς οντας,—Eur. Andr. 200.
SYN. Εξεχω, αναφαινομαι. ανεχω.—ανεχομαι. εαω.

Εξανθιζω.
—Αι καθημεθ' εξηνθισμεναι. Ar. L. 43.
EXP. Ανθη φερεσαι. ανθεσι κεκοσμημεναι.—al. τὸ βαπτειν, χρωμασιν ανθηροις χρωματιζειν, και κοσμεῖν.—al. ξανθιζειν.

Εξανιημι.
Παντοιην ευπρηστον αϋτμὴν εξανιεῖσαι. Il. σ. 471.
SYN. Αφιημι, εξαφιημι, αναπεμπω, εκπεμπω, εξαποστελλω. ανιημι, αναδιδωμι, εξαναλυω.

Εξανιστημι, Εξανισταμαι.
Η τυς θανόντας εξαναστησω ποτέ. Soph. El. 946.
—Τ' εξανισταναι πολεως.—Ib. Oed. C. 48.
—Ευθὺς εξανισαμαι. Ib Ph 371.
SYN. Ανιστημι, ανεγειρω, μετεξανιστημι, μετοικιζω.—ανισαμαι, εξανασελλω.

Εξανοιγω
Ειτ' εξανοιγε μηχανας τὰς Σισυφυ. Ar. Av. 390.
SYN. Εξοιγω, ανοιγω, διοιγω, εκρεγω,

Εξανορθοω.
Συ γαρ ταμ' εξανωρθωσας μενος, Eur. Al. 1148.
SYN. Ανορθοω, διορθοω.

Εξαντλεω.
—Εξαντλεῖν γονυς. Eur.
SYN. Εξαρυω, εκμοχθεω.

Εξαντης.
Ω Ζεῦ, γενεσθαι τῆσδε μ' εξαντην νοσυ. E. M.
EXP. Αβλαβὴς, υγιὴς—μαινομενος.

Εξανυω.
Η θην σ' εξανυω.—Il. υ 452.
—Θετιδος δ' εξηνυσε βυλάς. Il. θ. 370.
SYN. Διανυω, επανυω, κατανυω, τελεω, πληροω. εκπληροω. συνεω κατεργαζομαι.—επὶ τελος αγω.

Εξαπαλλατ]ω. Εξαπαλλατ]ομαι, Εξαπαλλασσω.
Ταλαινης εξαπαλλαξαι ζωῆς. Eur. Hec. 1115.
Αλυπος αυτης εξαπαλλαχθησεται. Soph El. 1008.
SYN. Εξαλλατ]ω, απερχομαι, απολυομαι, εκπορθεω, εκκενοω

Εξαπαταω.
—Εμὲ δ' εξαπατησεν Αθηνη. Il. χ. 299.
Εκ γὰρ δή μ' απατησε και ηλιτεν,—Il. ι. 375.
SYN. Απαταω, διαπαιζω, καταπαιζω. καταιρωνευομαι, διακρεω, τεχναζω. σοφιζομαι, ψευδομαι, χλευαζω, δελεαζω, φενακιζω. εγκαταλαμβανω, πλεονεκτεω, υπερτεινω, εκκοβαλικευομαι, εξαπαφαω.
PHR. Κλεψινοοις εαροις απατηλιον ιαχε φωνην
Λαυ κλεψινοοισι παραπλαζει φρενα μυθοις. Non.

Εξαπατη
Παρθενιυς τ' οαρυς, μειδηματα τ' εξαπατας τε. Hes θ. 205.
SYN. Απατη, μυκτηρισμὸς. περιπλακισμὸς, εμπαιγμα, εμπαιγμὸς. κερτομια.

Εξαπατυλλω,
Ου θωπευειν. υθ' υποτεινων
Μισθυς, υτ' εξαπατυλλων. Ar. A. 658.

Εξαπαφαω. Εξαπαφισκω. Εξαπαφω, Εξαπαφομαι. Vid. Εξαπαταω.
Ουνεκά μιν κρηνη καλλιρροος εξαπαφησε. Hom. A. 376.
—Διὸς νοον εξαπαφισκων. Hes. θ. 537.
Αι κέν σ' εξαπαφω,—Od ψ. 79
Οππως εξαπαφοιτο Διὸς νοον—Il. ξ. 160.

Εξαπειδω
—Εξαπειδομεν τον ανδρα—Soph. Oed. C. 1719.
SYN. Ειδω, ειδομαι, απειδω, ενειδω, επειδω, διαειδω, προσειδω, αποβλεπω.

Εξαπεζος
Μυρμαν τον εξαπεζον ανδρωσας σρατόν. Lyc. 176.

Εξαπιναῖος.
Γεντο γαρ εξαπιναῖα Παναχρίδος εργα μελισσης. Call. 1. 50.
SYN. Αιφνιδιος, απροσδοκητος.

Εξαπινης. Vid. Εξαιφνης.
Ελθόντ' εξαπινης—Il. ε. 91.

Εξαπλοω.
Υπτιος δ' εξηπλωτο, νεκρὸν δεμας,—Hom B 105.
SYN. Εκτεινω, εκτανυω, εκπεταννυμι, διαπλυσσω, παρεμραινω.

Εξαποβαινω
Και εξαπεβησαν εταῖροι Νηὸς.—Od. μ. 306.
SYN. Αποβαινω, καταβαινω, εκβαινω, επεκβαινω, εξανειμι.

Εξαποδιω.

Εξαποδιω, Εξαποδιομαι.
—Δικεν Αρηα
Λυγρῶς πεπληγυῖα μαχης εξαποδιωμαι, Il. ε. 763.
SYN. Αποδιω, αποδιωκω, εξωθεω, εξελαυνω.
Εξαποδυνω.
Ειματα δ' εξαπεδυνε —Od. ε. 372.
SYN Αποδυω, εκδυομαι.
Εξαπολλυμι, Εξαπολλυμαι
Τον αιτιον δ' εξαπολλὺς μορε. Aesc. Ch. 837.
Νυν δε δη εξαπολωλε δομων κειμηλια καλά. Il. σ. 290
SYN. Απολλυμι, απολλυμαι. εξαποφθειρω.
Εξαπονεομαι
—Σοον δ' ανενευσε μαχης εξαπονεεσθαι. Il. π. 252.
SYN. Απονεομαι, ανερχομαι.
Εξαπονιζω.
Τῶ ποδας εξαπενιζεν,—Od. τ. 387.
SYN. Απονιζομαι, απονιπτομαι, διανιπτω, εκνιπτω, κατανιπτω.
Εξαποξυνω.
Ον φασγανῳ τῷδ' εξαποξυνας ακρον. Eur. Cyc. 455.
SYN. Εξοξυνω, εποξυνω, αποξυνω.
Εξαποτινω.
Ουτω κεν τῆς μητρὸς εριννυας εξαποτινοις. Il. φ. 412.
SYN. Αποτινω, εκτιω, εκτιομαι.
Εξαποφθειρω.
—Εγω δυσηνος εξαποφθερῶ. Soph. Tr. 726.
SYN. Αποφθειρω, αποφθιω, εκφθειρομαι, εξαπολλυμι.
Εξαπρυμνος.
Τὸν ἐξαπρυμνον,—Lyc. 1347.
Εξαπτω, Εξαπτομαι
—Βοεες εξηπτεν ἱμάντας. Il. χ. 397.
Ιππων εξαπτων,—Il ω 51.
Παντες δ' εξαπτεσθε Θεοί,—Il θ 20.
SYN. Αναπτω. εφαπτω, καθαπτω, προσαπτω, εξαρταω, επιλαμβανω, αποκρεμαμαι, εξαρταομαι.
Εξαπτω
Πῦρ εὔδον ηδη τὸ πρὶν εξαπτων φλογι. Lyc. 1363.
SYN. Αναπτω, εναπτω, εφαπτω.
Εξαπωθεω.
Κὲτ' εισιόντας στρατοπεδ' εξαπωσατε. Eur. R. 811.
SYN. Απωθεω, εξωθεω, κατωθεω, εξελαυνω.
Εξαρατ]ω, Εξαρασσω
Ουδ' ει χολωθεὶς εξαραξειεν λιθῳ
Οδοντας.—Simon. 17.
—Αλλ' ευθὺς εξαρατ]ω
Πολλοις κακοῖς καισχροῖσι,—Ar. N. 1377.

SYN. Διαρρηγνυμι, καταβαλλω, εκβαλλω, εκκρεω, κρεω, συντριβω, εκπλησσω, πληττω, λοιδορῶ.
Εξαργεομαι,
—Ουκετ' εξαργεμενα—Soph. Ph 563.
SYN. Αεργεω, καταργεω, αποναρκᾶμαι, αναβολὴν εχειν.
Εξαργματα.
—Εξαργματα ταμνε θανόντος,
Τρις δ' απελειξε φονε, τρὶς δ' εξ. αγος επτυσ' οδοντων,
Η θεμις αυθεντῇσι δολοκτασιας ἱλαεσθαι. Ap. 4. 478.
SYN. Απαργματα. ακρωτηρια τά.
Εξαριθμεω
—Εξαριθμησας γονὰς
Συὸς κελαινης,—Lyc. 1255.
SYN. Αναριθμεω, διαριθμεω, επαριθμεω.
Εξαρκεω.
Ταῖς τηλικαῖς δε σμικρὸς εξαρκεῖ λογος. Soph. Oed. C. 1178.
—Εξαρκεων κτεατεσσι—Pind Ol. 5.
SYN. Αρκεω. αρκεομαι, απαρκεω, επαρκεω, αυταρκεω, αρεσκομαι, εκποιεω, πληροφορεω. εξισχυω.
Εξαρκης.
—Πλῦτος εξαρκὴς δομοις. Aesc. P. 237.
Εγὼ τε τἀνδον εξαρκῆ τιθῶ. Soph. Tr. 338.
SYN Διαρκὴς, αυταρκὴς, ευαρκὴς, αρκιος.
Εξαρκεντως
—Ηρισηται δ' εξαρκεντως. Ar. R. 380.
SYN. Αρκεντως, αυταρκως, επαρκεντως, ἱκανῶς αρεσκοντως, αγαπητως.
Εξαρνεομαι
—Ου γαρ εξαρνεμεθα Eur. Andr. 436.
SYN. Αρνεομαι. εξαρνός ειμι.
Εξαρνητικὸς,
Νυν μεν γ' ιδεῖν ἐ πρᾶτον εξαρνητικός. Ar. N. 1174
EXP. Αρνεῖσθαι δυναμενος.
Εξαρνος
Νῦν δε διὰ τῦτ' εξαρνον εἶναι διανοεῖ. Ib. 1232.
SYN. Αρνητικὸς. ενσατης
Εξαρπαζω.
Φωτ' εξαρπαξασα νεώς —Od. μ. 100.
SYN. Αφαρπαζω, εξαιρεομαι.—εξορμαω.
Εξαρταομαι
—Βιαζῃ χειρὸς εξαρτωμενη; Eur. Hipp. 325.
SYN. Αναρταομαι, απαρταομαι, επαρταω, παραρταω. εξαπτομαι. εκκρεμαμαι
Εξαρτυω, Εξαρτυομαι
Οικεῖος ηδη πολεμος εξαρτυεται. Ib. Her. 420.

[illegible] εξαρτυεται
Γαμον γαμων—Aesc. Pr. 907.
SYN. Αναρτυω, καταρτυω, συναρτυω, εξαρτιζω. καταρτιζω, επεντυνω.—ταριχευω.—εκπληροω ετοιμαζω.

Εξαρυω.
Κεινων κάκ' εξηρυκε βελευων σαφως. Soph. Ph. 428.
SYN. Εκσπαζω, εκτοξευομαι,—εξαντλεω, εξαφυω.

Εξαρχης, Adv.
—Ηνπερ ειχες εξαρχης παλιν. Ar. R. 600.
SYN. Αρχην, απ' αρχης, αρχηθεν, καταρχας. πρωτιστα.

Εξαρχος, Εξαρχων.
—Παρα δ' εισαν αοιδες,
Θρηνων εξαρχες,—Il. ω. 721.
SYN. Αρχος, ηγεμων, επιστατης, αρχηγος. κορυφαιες, χοροστατης.

Εξαρχω, Εξαρχομαι. Vid. Αρχω.
Βελας τ' εξαρχων αγαθας —Il. ϐ. 273.
Μολπης εξαρχοντες—Il. σ. 605.

Εξασκεω.
—Οικες δε μεν εξησκησαν Παντοιες—Sibyl. l. 1.
SYN. Εκσκευαζω, διασκευαζω, επικοσμεω, διακοσμεω. εξεργαζομαι.

Εξαστραπτω, Εξαστραπτομαι.
Ως ὁ μὲν εξηστραπτο φοϐῳ, και καλλεϊ πολλῳ
Ευρυς θ' ὑψηλός τε,—Tryph. 101.
SYN. Απαστραπτω, αστραπτω, απολαμπω.

Εξατιμαζω.
Και μη 'ξατιμαζητον,—Soph. Oed. C. 1443.
SYN. Ατιμαζω, καταφρονεω.

Εξαυδαω.
Εξαυδα, μη κευθε νοῳ—Il. α. 363.
SYN. Εκφραζω, εξειπειν, εξεννεπω, εκφωνεω, εξερεω, αποφθεγγομαι, λεγω.

Εξαυστηρ,—Aesc. E. M.
SYN. Κρεαγρα. αρπαγη, λυκος.

Εξαυτις.
Πηλειδης δ' εξαυτις αταρτηροις επεεσσιν
Ατρειδην προσεειπε—Il. α. 223.
SYN. Εξαυτης, παραχρημα, ευθεως, παραντικα, εκ δευτερε.

Εξαυτομολεω.
Ως εξαυτομολω πρὸς ὑμᾶς. Ar. N. 1102.
SYN. Απαυτομολεω, αυτομολεω, διαφευγω.

Εξαυχεω.
Ου γάρ ποτ', ω παι, τετ' αν εξηυχησ' εγώ. Soph. Ph. 890.
Σχολη ποθ' ἡξειν δευρ' αν εξηυχεν εγώ. Ib. An. 396.

SYN. Υπεραυχεω, ὑψαυχεω.—νομιζω.—θαρσεω.—σεμνυνομαι.

Εξαφαιρεομαι.
—Εισόκε πασων
Ψυχας εξαφελοισθε—Od. χ. 444.
—Αλλα τεθ' ὁ δυστυχης
Δαιμων ὁ σός τε κάμὸς εξαφειλετο. Soph. El. 1163.
SYN. Αφαιρεω, αποαιρεμαι, εξαιρεω, εξαιρεομαι, αγω.

Εξαφανιζω.
—Και πυρὶ πολλῷ Εξαφανισθηση—Sibyl. l. 8.
SYN. Αφανιζω, εξαλειφω.

Εξαφιημι.
Αλλ' εξαφειται τεδε. Soph. Tr. 72.
SYN. Αφιημι, διαφιημι, απαλλαττω.

Εξαφισαμαι.
Και των παλαιων εξαφισαμαι λογων. Eur. I. A. 479.
SYN. Αφισαμαι, εξαπαλλαττομαι, εξαλλαττομαι, αποστατεω.

Εξαφριζομαι.
Πριν αἱματηρὸν εξαφριζεσθαι μενος. Aesc. Ag. 1076.
SYN. Απαφριζω, επαφριζω.

Εξαφυω.
Οινον δε φθινυθεσιν ὑπερβιον εξαφυοντες. Od. ξ. 95.
SYN. Διαφυσσω, εξαρυω, εξαντλεω.

Εξεγρομαι, pro Εξεγειρομαι. Vid. Εγρομαι.
Και τότ' αρ' εξεγροντο,—Theoc. 24. 21.

Εξεδω, Εξεδομαι
Εξεδεταί σε τεψον,—Ar. Eq. 1029.
SYN. Εδομαι, κατεδω, διαϐιϐρωσκω, εξεσθιω.

Εξεδρα.
Τες δ' εν εξεδραισι. Eur. Or. 1464.
SYN. Αρεδρων.—καπηλειον.—εξεδριον.

Εξεδρος.
Ως εκ εξεδρος αλλ' εντοπος ανηρ. Soph. Ph. 215.
Εξεδροι φρενων λογοι Eur.
Ορνις εξεδρον χωραν εχων. Ar. Av. 276.
SYN. Αναστατος, εξοριστος. τηλωπός.—αναισιος

Εξειδεω, Εξειδω (inus)
Αρ' εξηδεις ὅσον ην κερδος
Σιγη κευθειν.—Soph. Tr. 1005.
—Ο δ' επειτα μεγ' εξιδεν οφθαλμοισιν. Il. υ. 342.
SYN. Αισθανομαι, επιγινωσκω, εξεπισαμαι, εισοραω, επιϐλεπω.

Εξειδώς.
—Παντα δ' εξειδὼς, φρασω. Eur. Ph. 95.
—Τῷ ἡμῶν ὐδὲν εξειδὼς πλεον. Soph. Oed. T. 37
SYN. Ειδὼς, ειδημων, δαημων.
Εξειης pro εξῆς
Εξειης εςησαν—περὶ βωμόν. Il. α 448.
Εξεικαζω
—Κεραυνὸν. ὐδὲν εξεικασμένον
Μεσημβρινοισι θαλπεσιν τοῖς ἡλιυ. Aesc. S. T. 451.
SYN. Απεικαζω, εξομοιοω, εκματ]ω, διατυπόω, εικονίζω, απομιμυμαι.
Εξειλυω.
Τὼ δ' εξειλυσθέντες επὶ χθονὶ.—Theoc 24. 17.
SYN Προσειλεω, εκκυλιω, προκυλιω, προκυλινδεω.
Εξειμι Εξεω, Εξεῖω. inus.) Vid. Εξερχομαι.
Τοῖς εξειμι θυραζε—Od υ 367.
Ωῖξαν δε θυρας· εκ δ' ηϊον,—Il. ψ 370.
Εξειπεῖν. Vid. Εξαυδαω.
Εξειπω, και παντα διΐξομαι—Il. ι. 61.
Εξειργω.
Χρονυ γὰρ ἂν σοι καιρὸν εξειργοι λογος. Soph. El 1305.
SYN. Απειργω, διειργω, ανειργω, κωλυω. αφαιρεομαι—ανατρεπω
Εξειρω
Τὴν γλῶτ]αν εξειραντες αυτῦ—Ar. Eq 377.
SYN. Εξελκω, ανασπαω. εξωθεω.
Εξελαυνω. Εξελαω
—Καλλιτριχας ιππυς
Εξελασε Τρωων—Il ε. 324.
Εξελααν ενθεν δε κυνας,—Il θ. 527.
SYN. Απελαυνω, απειργω, αποδιωκω, εξαγω, εξορίζω. εξολοθρευω εξοςρακιζω, φυγαδευω, απωθεω, αποτρεπω, εξελισσω.
Εξελεγχω.
—Καί μ' εξελεγξον ειπών. Ar. N. 1058.
SYN Ελεγχω, απελεγχω, διελεγχω, κατελεγχω—καταλαμβανω—προσλαμβανω—καταδικαζομαι καταγρατεω, εκ καω διαλυω, αντιλεγω.—εκθαιλιζω εκπομπευω. φανεροποιεω.
Εξελευθεροςομεω. Vid. Ελευθεροςομεω.
—Κἀξελευθεροςομεῖς. Soph. Aj. 1275.
Εξελισσω.
—Εξηλικας εμέ γ' εκ τῶν εμῶν. Ar. N. 33.
SYN Ανελισσω εξελαυνω. εκβαλλω, εξωθεω, αποκυλιω. εκκυλιω. εκκυλιζω, κινεω.
Εξελκω.
Πηνιον εξελκυσα παρεκ μιτον—Il. ψ. 762.
SYN Εξελυω. αφελκω εξαιρω, εκσυρω, εξερυω, εξειρω, εξαγω.—επεκτεινω, εκμηρυομαι.

Εξεμεω.
Ητοι ὅτ' εξεμεσειε,—Od μ. 237.
SYN. Απεμεω εκκενοομαι
Εξεμπολαω, Εξεμπολεω. Vid. Εμπολεω.
Εξεμπολημαι, κἀκπεφορτισμαι παλαι. Soph. An. 1048.
Εξεμπολησει κερδος,—Ib. Ph. 306.
Εξεναιρω, Vid. Εναιρω.
Κυκνον τ' εξεναρειν.—Hes. α 329.
Εξεναριζω Vid. Εναριζω.
—Και Αντιφον εξεναριξων. Il. λ 101.
—Συ δέ με τριτος εξεναριζεις. Il. π. 850.
Εξεπαδω, Εξεπαδομαι
Εξεπαδονται φυσιν. Soph. Oed. C. 1258.
SYN. Επαειδω, καταπραΰνω, εκπραΰνω.
Εξεπαιρω.
Τὰς θεοῖς εχθρὰς γυναῖκας
Εξεπαιρωσιν δολῳ Ar. L. 624.
SYN. Επαειρω, παροξυνω, επισπερχω. προτρεπω. πειθω
Εξεπευχομαι Vid. Επευχομαι.
—Κἀξεπευξασθαι βροτῶν. Soph Ph. 677.
Εξεπιςαμαι
Εκ τῶνδε τυτυς εξεπιςαμαι καλῶς. Ib. An. 299
SYN. Επιςαμαι. ακριβῶς γινωσκω. εμπειρως εχω. αναμιμνησκω.
Εξεπιτηδες
—Δικαςὰς εξεπιτηδες ἡ πολις
Αρχειν καθιςησιν.—Ar. Pl. 917.
SYN. Επιτηδες.—ανεπιτηδειως. αργῶς, ματην
Εξεπωθεω Εξεπωθω.
Ως εμυ γε τῶ ξυλῳ τον
Ωμον εξεπιωκατον. Ar. L. 291.
SYN. Επωθεω, επωθιζω, θλιβω, πιεζω, βαρυνω.
Εξεραω.
—Λιθυς χαμαζε πρῶτον εξερασατε. Ib. A. 340.
SYN Εκβαλλω, απορριπ]ω, εκκενοω.
Εξεργαζομαι, Εξειργαζομαι.
Ο παρ' ἡλικιαν νυς μῖσος εξεργαζεται. Sent.
—Τὐξειργασμενον Ελεξα πᾶν,—Soph. Aj. 315.
SYN Απεργαζομαι, επεξεργαζομαι. διεργαζομαι κα εργαζομαι. επιτελεω. διαπρατ]ομαι διαπειρα, εκπονεω εξασκεω, τολοπευω, φιλοπονυμαι, περιεπω, επι οσμεω, καλλωπιζομαι. διαξεω
Εξερεειν ω, Εξερεεινομαι.
Πρῶτος δ' εξερεεινεν ἄναξ—Il ι. 668.
—Πορ ς ἃ ὃς εξερεειναν Od. μ 259.
—Και εξερεεινετο μυθῳ. Il. κ. 81.
Mmmm　　SYN.

SYN. Εξερεω, ανερωταω, ανακρινω, διαζητεω, εξερευναω, διασκεπ]ομαι.

Εξερεθιζω. Vid Ερεθιζω.
—Παρ' αῖσαν εξερεθιζων. Pind. P. 8.

Εξερειπω. Εξερειπουσα.
Ως δ' οθ' ὑπαὶ ριπῆς πατρὸς Διὸς εξεριπη δρῦς. Il. ξ. 414.
—Οι δ' αυχενας εξεριποντες. Hes. α. 174.
SYN. Ερειπω.—εκπιπ]ω.—καταβαλλω—εκκαθαιρω εκπιπτω—ερειπια εκβαλλω.

Εξερευγω. Εξερευγομαι
Ιστων δ' ὁ Λαρις εξερευγεται ποτά. Lyc. 725.
SYN. Ανερευγω, απερευγομαι, κατερευγω.

Εξερευναω.
Τί δ' εξερευνᾷς;—Soph. El. 1106.
SYN. Ανερευναω, διερευναω, διεξερευναω, εξεταζω, εξερευνω.

Εξερεω. Εξερεομαι, Εξερομαι, Εξειρομαι.
Αλλ' εκ τοι ερεω—Il. α. 204.
—Εκ τ' ερεοντο. Od. κ. 63
Αιδὼς δ' αὖ νεον ανδρα γεραιτερον εξερεεσθαι. Od. γ. 24.
—Διὸς δ' εξειρετο βυλήν. Il. υ. 15.
SYN. Εξαυδαω.—εξερεινω.

Εξερημοω. Vid. Ερημόω.
—Κάξερημῶσαι γενος. Soph. El. 1016.

Εξερινάζω.
—Αλλως εξερινάζεις λογῳ. Ib. Fr.
SYN. Ερινάζω, ερινοω.

Εξεριστής.
Ουδ' εξεριστὴς τῶν λογων—Eur. Supp. 894.
SYN. Εριστης, φιλονεικος, αντιδικος, αντιλογος.

Εξερπυζω. Εξερπω.
—Τὸ ἡδονῆς εξερπυσῃ θυραζε. Ar. V. 272.
—Ταῦτ' αν εξερπων ταλας
Εμηχανωμην.—Soph. Ph. 297.
SYN. Διεξερπυζω, διεξερπω, ανερπω, αφερπω, εκσυθομαι, εξερχομαι, βαδιζω.—αναδιδωμι

Εξερυκω. Vid. Ερυκω.
—Ουτος γαρ τάγε
Κειων κάκ' εξηρικε βυλευων σαφῶς. Ib. 428.
(Κάξεκηρυξε. Sch.)

Εξερυω. Εξειρυω.
Ρυμῦ εξερυοι.—Il. κ. 505.
—Βελος ωκὺ διαμπερες εξερυσ' ωμυ. Il ε. 112.
—Τυς δ' εξειρυσσαν Αχαιοί. Il. ν. 194.
—Τοξον—Μηριονης εξειρυσε χειρὸς. Il. ψ. 870.
SYN. Εξελκω, εξαρυω. αφανιζω.

Εξερχομαι.
Εξελθεῖν μεμαῶτα πυλαων—Il. χ. 413.
Εξῆλθον αεθλ' αγωνων. Soph. Tr. 513.

SYN. Επεξερχομαι, εξειμι, εκφοιταω, εκμολεω, εξοιχομαι, εκπορευομαι, εξοδευω, εκκιω, εκβαινω, επεκβαινω, εκβαλλομαι, επερχομαι, τελεομαι, διανυω αγωνιζομαι.

Εξεραω.
Αι δ' εξηρωησαν,—Il. ψ. 468.
—Μεσσης εξηρωησε κελευθυ. Theoc. 25. 189.
SYN. Απερωεω, ερωεω, απερχομαι. εξηκω.

Εξεσθω.
Λιχνας εξεσθοντας αρχαιαν φυσιν. Aesch. Ch. 279.
SYN. Ανεσθιω, απεσθιω, διεσθιω, εξεδομαι κατεδω.

Εξεσια.
—Ὁ οἱ Θρῆκες πορον ανδρες
Εξεσιην ελθοντι—Il. ω 235.
SYN. Πρεσβεια, εκπεμψις (δημοσια.) δημηγορια. απαιτησις, χρημα]α.

Εξεταζω.
Εξετᾶσαι τε φιλυσι ὅντιν' εχυσι νοον. Theog. 1010.
Ου μὰν εξηταξα—Theoc. 14 28.
SYN. Εταζω. αντεξεταζω, ανεταζω, διεξεταζω, δοκιμαζω, εξερευναω, επιζητεω, ανακρινω. περισκεπ]ομαι σκεπ]ομαι, επινοεω, περιφραζομαι επιλογιζομαι διακριβυμαι εξευρισκω. συναριθμεω, μετρεω. αναπολεω.

Εξετης. Ἑξαετης.
Οἱ δ' εξετει σοι τραυλισαντι πιθομενος. Ar. N. 860.

Εξέτι τῦ.
Εξετι τῦ ὅτε—Il. ι. 106.
SYN. Εως τῦ νῦν απ' εκεινυ τῦ χρονυ.

Εξευλαβεομαι. Vid. Ευλαβεομαι.
—Τῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
Εξευλαβῦνται, μη φιλοις τευχειν εριν. Eur. Andr 644.

Εξευμαριζω
—Συμφορας δε τας εμὰς
Εξευμαριζων. Ib Her. F. 18.
Νῦν ὖν τίν' ελπίδ', η πεδον σωτηριας
Εξευμαριζῃ, πρεσβυ;—Ib. 81.
SYN. Ευμαριζω, εκπραΰνω, εξημεροω, εξευμενιζω. εξευτρεπιζω, πειθω.

Εξευρημα.
Κρεοντος η συ ταῦτα τα 'ξευρηματα. Soph. Oed. T 386.
SYN. Μηχανημα, πλασμα.

Εξευρισκω. Εξευρω Εξευρομαι.
Ειποθεν εξευροι.—Il. σ. 322.
—Γασρὶ μεν τὰ συμφορα
Τοξον τόδ' εξευρισκε—Soph. Ph. 291.

Πυγμαχοι

Πυγμαχοι εξευρετο παλαισματα συμφερα τεχνα. Theoc. 24. 112.
SYN. Ευρισκω ανευρισκω, προσεξευρισκω, εξανευρισκω, επεξευρισκω, καταλαμβανω, επιμηχανασμαι, τεχναζομαι, συμπλατ]ω, πραγματευομαι, ενθυμεομαι.
Εξευτρεπιζω. Vid. Ευτρεπιζω.
—Τὰν δομοις δ' ἡμᾶς χρεων
Εξευτρεπιζειν,—Eur. El. 75.
Εξεφιεμαι. Vid. Εφιεμαι
Εκεινον ειργειν Τευκρος εξεφιεται. Soph. Aj. 806.
Εξεχω.
—Ην εξεχῃ Ειλη κατ' ορθρον—Ar. V. 768.
SYN. Εξισχω, προανεχω, ανεχω, ανισχω, επιτελλομαι, ανατελλω, αναφαινομαι. εξεχομαι.
Εξηβος.
—Και τον ελλειποντ' ετι
Ηβης ακμαιας, και τον εξηβον χρονῳ. Aesch. S. T. 11.
SYN. Αφηβος, παρηβος, εξεφηβος.
Εξηγεομαι.
Τῶν δ' εξηγεισθω,—Il. β. 806.
Προς γαρ κακε τε και βαρυψυχε γοους
Τοιεσδ' αεί πότ' ανδρὸς εξηγεῖτ' εχειν. Soph. Aj. 320.
SYN. Ηγεομαι, αφηγεομαι, διηγεομαι, διεξηγεομαι, ἑρμηνευω.
Εξηκοντα.
Εξηκοντα νεῶν,—Il. β. 587.
Εξηκω.
Οτ' ȣκ τοιαυτην ἡμῖν εξηκεις ὁδόν. Soph. El. 1331.
SYN. Πορευομαι, απερχομαι, παροιχομαι, παρερχομαι, εξερχομαι.
Εξηλατος.
Ασπιδα,—χαλκειην, εξηλατον, ἣν αρα χαλκεὺς Ηλασεν,—Il. μ. 295.
SYN. Εξαπ]υχος. (εξ ελασμαλων κατασκευασθεῖσαν.) ευποιητος.
Εξημαρ.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμως πλεομεν.—Od. κ. 80.
Εξημεροω. Vid. Ημεροω.
Εξημερῶσαι γαῖαν,—Herc. F. 20.
Εξημοιβος.
Ειματά τ' εξημοιβά.—Od. θ. 249.
EXP. Αλλοτε αλλο αμειβομενα.—αλλακ]ος. ἑτερος.
Εξηπεροπευω. Vid. Ηπεροπευω.
Κἀξηπεροπευειν, και φιλεῖν, και μη φιλεῖν. Ar. L. 840.
Εξῆς.
Εξῆς ηυιαζοντο παρὰ ρηγμῖνι θαλασσης. Od. δ'. 449.
SYN. Εξειης, εφεξῆς, καθεξῆς, στιχηδὸν.—μετα ταυτα, εκ τȣτȣ, λοιπόν. ενθεν, εντεῦθεν.
Εξιδιω.
Ουκ αν εξιδισεν εις θοιματιον. Ar. Av. 792.
SYN. Εκτιλαω, αποπατεω.—αφιδρεω, εξιδροω.
Εξιδρυω.
Στῆσόν με κἀξιδρυσον,—Soph. Oed. C. 11.
SYN. Αφιδρυω, ενιδρυω.
Εξειμι, Εξιεμαι
—Επεὶ ποσιος και εδητυος εξ ερον ἕντο. Il. 469.
SYN. Επεξιημι, αποτιθημι, εκβαλλω.
Εξιθυνω. Vid. Ιθυνω.
Αλλ' ὥστε σταθμη δορυ νηΐον εξιθυνει. Il. ο. 410.
Εξικετευω.
Εξικετευσε, τῆς εμῆς χειρὸς θιγών. Ib. Oed. T. 779.
SYN. Καθικετευω, καταδεομαι, καταπειθω, εκλιπαρεω, παρακαλεω, ἱκετευω.
Εξικνεομαι, Εξικω.
—Θεῶν δ' εξικετο θωκȣς. Il. θ. 439.
Τα παντ' αν εξικοι σαφῆ. Soph. Oed. T. 1206.
SYN. Αφικνεομαι.—καταλαμβανω.—εξαρκεω. χωρεω. αποβαινω.
Εξιναω.
Φαλαινα δυσμισητος εξινωμενη. Lyc. 841.
SYN. Εκκενοω, εκσπαργιζω, εκνευροω.
Εξιπ]αμαι. Vid. Αφιπ]αμαι.
—Ψυχὴ δε μελεων εξεπ]η. Hom. B. 210.
Εξις.
—Ὄφρα ιδωμὲν Ἕξιν παιδὸς εμοῖο—Orph 389.
SYN. Σχεσις, καταστασις, καταστημα, διαθεσις, σκευή.
Εξισοω.
—Μητρὶ δ' ȣδὲν εξισοῖ. Soph. El. 1200.
—Φυλοπις ȣκετ' εξισȣται φιλοτασιῳ διαιτα. Ib. 1079.
SYN. Ανισοω, εξανισοω, ανισαζω, απισοω, επισαζω, εξομαλιζω, απευθυνω, ισαπρατ]ω, ισαζω, ισοω
Εξιστημι—Εξισταμαι.
Φρονȣντα γάρ νιν ȣκ αν εξεστην ιδεῖν. Soph. Aj. 82.
Εξισταται δε νυκτὸς αιανῆς κυκλος. Ib. 681.
—Καρδιας δ' εξισαμαι. Ib. An. 1117.
—Ουδ', ὃς αν βλαστῇ, μενει
Νȣς τοῖς κακῶς πρατ]ȣσιν αλλ' εξισταται. Ib. 570.
SYN. Αφισαμαι, ὑπεξισαμαι, ὑπανισαμαί, μεθισαμαι,—εκπλητ]ομαι, εξαλλατ]ομαι, διαθειρομαι,

εθηεομαι, αναιρεομαι, εκνοσφιζομαι, παραχωρεω, υποχωρεω, εκχωρεω, μαινομαι.
Εξισορεω.
Εξισορησαν σων οδον βυλευματων. Eur. Hec. 743.
SYN. Ανισορεω, αναζητεω, διηγεομαι, συνθανομαι, ερωταω μανθανω.
Εξιχνοσκοπεω, εξιχνοσκοπεομαι, Εξιχνευω.
—Ιππεις νομαδας εξιχνοσκοπων. Soph. Tr. 275.
—Διωκων, αξιχνοσκοπυμενος Ib. Aj. 1016.
Οι δ' ανα πολιν ςειχοντες, εξιχνευσατε
Τον θηλυμορφον ξενον—Eur. B. 352.
SYN. Ιχνοσκοπεω, εξιχνιαζω, ανιχνευω, ιχνευω εξερευναω. αναζητεω
Εξμεδιμνος.
Εξμεδιμνον κυψελην απωλεσαν. Ar. Pa. 630.
Εξογκοω.
Εν ή ταλαιναν μητερ' εξογκυν ταφω. Eur. Or. 402.
SYN. Ογκοω.—καταχωννυμι, καλυπτω, θαπτω.—υψοω μεγαλυνω.
Εξογκωμα.
Λαϊνοισι τ' εξογκωμασι. Eur. Herc. F. 1332.
SYN. Τυμβος, χωμα.—ογκος.
Εξοδαω. Εξοδεω
—Μη ταδ' εξοδαν εγω
Ξενοισι χρηματα—Eur. C. 266.
SYN. Οδαω, εξεμπολαω, εκπορευομαι, εξοδευω.
Εξοδοιπορεω
Πριν υν τιν' ανδρων εξοδοιπορειν ςεγης. Soph. El. 20.
SYN. Εξοδευω, εξερχομαι.
Εξοδος.
—Προς θυρωνος εξοδοις. Ib. 330.
—Ως επ' εξοδω. Ib. Tr. 541.
—Εξοδυς ερπειν κενας Ib. Aj. 287.
Αυριον γ' εσθ' η 'ξοδος. Ar. Pa. 1181.
—Εξοδον πυλησ απιυσιν. Ib. V. 580.
SYN. Εκβασις, αφοδευσις, εξιθιη, αφιξις, εξελευσις, εξηλυσις, εκβολη εκδρομη, παρεκβασις. εκφορα. τελος. (βιυ)—ανατολη.
Εξοδιος.
Τυς εξοδιυς υμιν ιν' αυλω τυς νομυς. Suid.
EXP. Αυληματα, δι ων εξηεσαν οι χοροι.
Εξοδυναομαι.
Μη σ' εξοδυνηθεις
Δραση τι ματαιον. Eur. Cyc. 657.
Εξοζω. Vid. Οζω.
Και κακον εξοσδεις.—Theoc. 20. 10.
Εξοιδεω
—Γεροντα τε
Πληγαις προσωπον φαλακρον εξωδηκοτα. Eur. Cyc. 226.

SYN. Εξοιδαινω, εξογκοομαι, αποςκοομαι, πιμπλαομαι, οιδεω.
Εξοικησιμος.
—Ουπερ εςι γ' εξοικησιμος. Soph. Oed. C. 27.
SYN. Ενοικησιμος, οικητος.
Εξοικιζω, Εξοικιζομαι.
Εξωκισε τ' οικων γαμος υ γαμος. Eur. Hec. 947.
Εξωκισαντο δ' οι θεοι.—Ar. Pa. 202.
SYN. Εξορίζω, εκφερω, εκβαλλω, μετοικιζομαι
Εξοικοδομεω.
Εξωκοδομηται σοι το τειχος—Ib. Av. 1124.
SYN. Αποικοδομεω —οικοδομεω.
Εξοιμωζω Vid. Οιμωζω.
Ο δ' ευθυς εξωμωξεν οιμωγας λυγρας. Soph. Aj. 317.
Εξοινωμενος. Vid. Οινοω.
Λυπρως νιν εσιδοιμ' αν εξοινωμενας. Eur. B 812.
SYN. Οινωμενος, οινωμενος
Εξοιχνεω, Εξοιχομαι Vid. Εξοιχομαι.
Ανερες εξοιχνευσι συν ιπποισιν και οχεσφι. Il. ι. 384.
Ουτ' ες Αθηναιης εξοιχεται—Il. ζ. 384.
Εξοκελλω
Ο τε πλυτος εξωκειλε τον κεκτημενον
Εις ετερον ηθος, υκ εν ω το προσθεν ην. Menand.
SYN. Εποκελλω, προσοκελλω, προσβαλλω, εκβαλλομαι, εξορμαω, εκτρεχω. αποσαινω, εκπιπτω, κατολισθαινω.
Εξολισθαινω, Εξολισθεω.
Οπως σιδηρος εξολισθαινοι ματην. Eur. Ph. 1405.
Εκ δε οι ηπαρ ολισθεν,—Il. υ. 470
SYN. Εκπιπτω, απολισθαινω, ολισθαινω.
Εξολλυμι, Vid Απολλυμι. Ολλυμι
Τυς Ζευς εξολεσειε πριν ημιν πημα γενοιτο. Od. υ. 597.
Εξολοθρευω.
Και θυμος τεκνοις αιωνιος εξολοθρευσει. Sibyl. l. 3.
SYN. Εξολλυμι, διαφθειρω, εξελαυνω.
Εξολολυζω. Vid Ολολυζω.
Δεινον δ' εξολολυξε—Hom. B. 100.
Εξομιλεω Vid. Ομιλεω.
Στεφανων δ' υ μια χροα
Περι σον κρατα ταχ' εξομιλησει. Eur. Cyc. 516.
Ου καλον εν οχλω σ' εξομιλεισθαι ςρατυ. Ib. I. A. 735.
Εξομιλος.
Ξενων γαρ εξομιλος ηδε τις βατις. Soph. Tr. 981.
SYN. Ανομιλητος, δυσομιλος, εκφυλος, αποτροπος, ξενος.

Εξομματοω.
Ημεις δε Πολυβε παιδ' ερεισαντες πεδω
Εξομματεμεν, και διολλυμεν κορας. Eur. Fr.
Εξωμματωται, και λελαμπρυνται κορας. Ar. Pl. 635.
SYN. Εκτυφλοω.—ομματοω.
Εξομνυμι.
—Η 'ξομῆ το μη ειδεναι; Soph. An. 541.
SYN. Εξομνυμαι. απομνυμι —απαγορευω, (παντελως) αρνεομαι.
Εξομόθεν, Vid. Ὁμόθεν.
—Δοιες δ' αρ υπηλυθε θαμνες
Εξομόθεν πεφυωτας.—Od ε. 477.
Εξομοιοω.
—Κἀξομοιεσθαι φυσιν. Soph. Aj. 549.
SYN. Ομοιοω.—εκτυπεω.
Εξομοργνυμι.
Ἁ 'γω ρυτοις νασμοισιν εξομορξομαι. Eur. Hipp. 653.
SYN. Ομοργνυμι, απομοργνυμι. εκμοργνυμι, προσμοργνυμι, απоματτω, εκματτομαι. αφοσιοομαι.
Εξον.
—Νυν δ' εξὸν πατρὸς
Παντων αριςε παιδα κεκλησθαι—Soph. El. 367.
SYN. Παρὸν, ειόν.
Εξονειδιζω. Vid. Ονειδιζω.
Τοιαδ' εξονειδιζει κακά. Ib. 290.
Εξονομαζω, Εξονομαινω. Vid. Ονομαζω.
—Επος τ' εφατ', εκ τ' ονομαζε. Il. α. 361:
Ως μοι και τονδ' ανδρα πελωριον εξονομηνης. Il. γ. 166.
Εξονομακληδην. Vid. Ονομακληδην.
Εξονομακληδην ονομαζων ανδρα εκαςον. Il. χ. 415.
Εξοπιθεν, pro Εξοπισθεν, Εξοπισω Vid. Οπιθεν.
Πεζες δ' εξοπιθεν ςησεν—Il. θ 298.
Αυτὰρ ὅγ' εξοπισω ανεχαζετο—Il. λ. 461.
Εξοπλιζω.
—Βιαν δ' ετιν εξοπλιζει
Ταν απονον δαιμονιων. Aesc. Supp. 104.
SYN. Αφοπλιζω —εφοπλιζω, οπλιζω.
Εξοπταω. Vid. Οπταω
—Και καθαρπασας
Λαβρω μαχαιρα σαρκας, εξωπτα πυρι. Eur. Cyc. 402.
Εξοργιζω, Εξοργιζομαι.
—Τετε χαριν εξωργισμαι. Hom B. 184.
SYN. Οργιζω, οργιζομαι—εκθυμοω.—εις οργην εμβαλλω.
Εξορθοω. Εξορθεμαι.
—Τον σὸν εξορθε βιον. Soph. An. 83.
SYN. Ανορθοω, επανορθεμαι, διορθοω, ορθοω.

Εξοριζω.
Εξοριζεται κακὸν, εδε μελλει, Eur. Hipp 1381.
SYN. Οριζω.—αφοριζω, υπεροριζω, εξελαυνω, εκδιωκω, φυγαδευω. εξοςρακιζω.
Εξορινω.
Σὺ δ' εξορινας νηπιοις υλαγμασιν. Aesch. Ag. 1640.
SYN. Εξερεθω, εξερεθιζω, ορινω.
Εξορμαω.
—Μη σε λαθησι
Κεισ' εξορμησασα—Od. μ 221.
Ηι θεκεν, εξωρμηκεν—Soph. Ir 1105.
—Κεδεν εξορμαν ποδα. Ar. Th. 666.
SYN. Ανορμαω, αφορμαω, παρορμαω, παρεκβαινω. εξερχομαι, διαρρασσω.—ορμαω, ορμαινω. παροξυνω επαγω. προαγω, παρακινεω, επειγω. εκθορω, εξαρπαζω, εκπηδαω, εκτρεχω.
Εξορμενιζω
Κἀξορμενιζει, κεκ επισχολαζεται. Soph. Fr.
Εξορμιζω
Πελας γαρ—φιλοισι σοις
Εξορμισαι σὸν ποδα—Eur. Ph. 862.
SYN. Αφορμεω, αφορμιζω, εφορμιζω. εξορμαω.
Εξορμος.
Κρητας εξορμος ανήρ. Eur. Hipp. 156.
EXP. Εκ κρητης ορμησας.
Εξορεω.
—Παριος δε θοως εκ κληρος ορεσεν. Il. γ. 327.
SYN. Εκπηδαω, εκθορεω. ανορεω. επορεω.
Εξορω. Vid. Ορω.
—Εξόρτο νεεσθαι. Apoll.
Εξοτρυνω.
Ος μ' εξοτρυνει παιδ' εμὸν πεισαι λιταις. Eur. Supp. 24.
SYN. Εκπειθω, οτρυνω.
Εξεσια
Την των κρατεντων μαθε φερειν εξεσιαν. Sent.
SYN. Δυναμις, αδεια, ευπορια, παρασκευη, κυρος. δικη. αξιωμα
Εξοφελλω
—Και εξωφελλεν εεδνα. Od. ο 18.
SYN. Εποφελλω, οφελλω, αυξω.
Εξοχα, Εξοχως
—Εξοχα γάρ μιν εφιλατο Παλλας Αθηνη. Il. ε. 61.
Την εξοχως Γραικοισιν εξυμνεμενην Lyc. 1195.
SYN. Εξαιρετως, διαφορως, διαφεροντως, εκπαγλως, παιυ υπερβαλλοντως υπερφυως, υπερκαλως, μεγαλας. διακριδὸν, δεινως, γενναιως.
Εξοχος
Οντινα μεν βασιληα και εξοχον ανδρα κιχειη. Il. β. 188.

Μήτ' αρετὴν ευχυ—εξοχος ειναι,
Μητ' αφενος· μυνον δ' ανδρὶ γενοιτο τυχη.
Theog. 130
SYN. Εξαιρετος, πανεξοχος, διαφορος, περιττος, υπειροχος. πανυπειροχος. υπερβλητος, υπερεχων, προυχων, υπερφυης, προφερης. γενναιος. δεινὸς, καλὸς, αριςος, εναριςος, ενδοξος, εκπρεπης. κρατιςος.—φερτατος, εξοχωτατος —κατὰ κλεος εξοχος αλλων.
Εξυβριζω.
Ταδ' εξυβριζει,—Soph. El. 295.
SYN. Υβριζω,—γαυριαω, τυφυμαι. καταςενιαω, κατατρυφαω, ασωτευομαι.—υπερβαλλω.—παρασπονδεω αδικεω
Εξυλακτεω.
Τον μυθοπλαςιν εξυλακτησει γοον. Lyc. 764.
SYN. Φλυαρεω απαγγελλω. υλακτεω.
Εξυμνεω. Vid Εξοχως.
Αντολιαι δυσιες τε θευ κλεος εξυμνησαν. Sibyl. l. 5.
SYN. Ανυμνεω, εφυμνεω, καθυμνεω, υμνεω, επιπαιωνιζω.
Εξυπαλυξις. Vid Υπαλυξις.
Ου γὰρ τι εξυπαλυξις οιζυροιο πονοιο. Orph. 682.
Εξυπανιςημι.
Σμωδιξ αιματοεσσα μεταφρενυ εξυπανεςη. Il. β 267.
SYN. Εξανιςημι.
Εξυπειπειν
—Τί μοι τονδ' εξυπειπας εισοραν. Eur. B. 1264.
SYN. Υπειπειν, επιτελλω, υποτιθημι.
Εξυπερθε.
Τοδ' εξυπερθε—Soph. Ph. 29.
SYN. Υπερθε. ανωθεν.
Εξυπηρετεω. Vid Υπηρετεω.
—Κλυοντες εξυπηρετησομεν, Ib. Tr. 1172.
Εξυπτιαζω
Εξυπτιαζων ονομα Πολυνεικυς βιαν. Aesc. S. T. 583.
SYN. Αναλυω, αναπτυσσω, ετυμολογω.—υπτιαζω.
Εξυφαινω.
Πετλον—ον εξυφηνα καμυσα
Εκ ροδανης λεπτης,—Hom. B 180.
SYN. Διυφαινω, υφαινω. κατασκευαζω. εκτελεω.
Εξυφασμα.
Κερκίδος ότω γνοιης αν εξυφασμα σης. Eur. El. 539.
SYN. Ὑφασμα, ιςος.
Εξωθεω.
Εκ δ' ωσε γληνην,—Il. ξ. 494.

Γης εξεωσεν—Soph. Oed. C. 1361.
SYN. Απωθεω. εξαθιζω, παρωθεω, αποσυςειλιζω. εκβαλλω, εξελαυνω, απελαυνω, διακρυομαι.
Εξωλης.
Εξωλης απολοιο—Ar. Pa. 1072.
Ουδὲν πεφυκε ζωον εξωλεςερον. Ib. Pl. 443.
SYN. Πασωλης, πανολεθρος, πανωλεθρος, προωλης, παραλης, ολοὸς δυςηνος
Εξωμιζω.
Εξωμισασαις τὸν ἑτερον βραχιονα. Ib. Ecc. 267.
EXP. Ακρι των ωμων γυμνωθεισαις.
Εξωμίς.
Κεξωμιδων, ἁς ὑτος αυτοις ημπολα. Ib. V. 442.
EXP. Ιμάτιον δουλικὸν και ετερομασχαλον.
Εξωμοσια.
Εξωμοσια δ' υκ εςιν.—Ib. Ecc. 1018.
SYN. Απαρνησις αρνησις (μεθ' ορκυ.)
Εξωπιος.
—Χρονιζων δωματων εξωπιος. Eur. M. 624.
SYN. Αφεςηκὼς, αφεςιος.
Εξωριαζω.
Εξωριαζειν γὰρ πατρὸς λογυς βαρυ. Aesc. Pr. 17.
EXP. Εξω ωρας και φροντίδος ποιεισθαι.
SYN. Εξαμελεω, ακηδεω, αωρεω, ενωριαζω. ολιγωρεω, παρακυω
Εξωρος
—Μανθανω δ' ουθ' ενεκα
Εξωρα πρασσω, κυκ εμοὶ προσηκοτα. Soph. El 620.
EXP. Ου κατὰ την εαυτυ ωραν.
SYN. Αωρος, ακαιρος. παλαιὸς. υπερωρος, υπεραριος. υπερημερος. εξιτηλος. εξαετης.
Εξωςης.
—Ηνίκ' εξωςης Αρης
Εφαυσε λαιφη τησδε γης μεγας πνεων. Eur. Rh. 322
SYN. Διωκτης, ελατὴρ, εξωςὴρ.—οβριμος.

E O

EOΙΚΩΣ.
—Ο δ' ηιε νυκτι εοικως. Il. α. 4.
SYN. Προσεοικως, εικελος, αλιγκιος, παραπλησιος, εικώς. προσεικώς. προσφορος.
Εορταζω.
Ου δεινὰ μη 'ξειναι με, μηδ' εορτασαι. Ar. A. 1078
SYN. Διορταζω. ενεορταζω, συνεορταζω, σχολαζω. τελεω. επιθειαζω.

PHR.

PHR. Σχολὴν, ἡσυχίαν, ἀπραξίαν, ἄγειν.
—Χοροστάδας ἦγον ἑορτάς. Call.

Εορτή.
—Επεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή. Od. υ. 156.
—Αεργοῖς αἰὲν ἑορτά. Theoc. 15. 26.
SYN. Εορτασμα, τελετὴ, πανηγυρις, ἱερομηνια, ειλαπινη.
EPITH. Αγνὴ, αρτιχορευτος, χοροστὰς, αγρυπνος, λυσιπονος, πλεισομβροτος, θεοφιλὴς, μαχλὴ, ἱερὰ, ευκελαδος, ετησιος, μυστιπολος, Κυπριδια, Διονυσια
PHR. Εορτασιμος ἑορτασικὴ ἡμερα.
—Πανδημιον ἦμαρ ἑορτᾶς. Ep.
Θυσιῶδες ὧραι.—μεθεορτοι ἡμεραι.
Οργια μυστιπολευε φιλοκροτα θυὰς ἑορτή.
Θεσπεσιης αρχαῖον εκαινιστε θεσμὸν εορτῆς
—Μηλοφαγοιο προαγγελον ἦμαρ ἑορτῆς. Nonn.

Εός.
—Οθ' ἑὸς δομος αμφεκαλυψεν
Κεῖσέ με νοστησαντα.—Od. ο 119.
—Εοῖσι λελειψομαι εν μεγαροισι. Ap. 1. 285.
Οιον ἑῆς ψυχῆς αλεγων ὑπερ.—Ib. 2. 636.
Δοιοι γάρ τε πιθοι κατακειαται εν Διὸς ουδει
Δωρων οἷα διδωσι, κακῶν, ἑτερος δε ἑαων. Il. ω. 528.
SYN. Ὁς, εμὸς, σὸς, ιδιος, σφεος, σφετερος.—αγαθά τα.

Ε Π

ΕΠΑΓΑΙΟΜΑΙ.
Ουνεκεν ουκ οἱ εγωγε κακῇ επαγαιομαι ατη. Ap. 3. 470.

Επαγαλλομαι.
Μηδ' επαγαλλομενος πολεμω,—Il. π. 91.
SYN. Αγαλλομαι, αγαιομαι, τερπομαι, επιχαιρω, χαιρω επαγλαϊζομαι.

Επαγγελλω, Επαγγελλομαι.
—Μήπως τις επαγγειλησι και εισω. Od. δ. 775.
SYN. Απαγγελλω, καταγγελλω, παραγγελλω, κελευω, διαγορευω, εξαγορευω, ὁμολογεω επικαλεω, αξιοω, επιτασσω.—ανεγγυαω, διεγγυαομαι—παρακαλεω επιστελλω.

Επαγειρω.
Λαὸς δ' ουκ επεοικε παλιλλογα ταῦτ' επαγειρειν. Il. α. 126.
SYN. Αγειρω, διαγειρω. εναγειρω, συναγειρω, επαθροιζω, επισυναθροιζω.

Επαγλαϊζομαι.
—Ουδέ ἑ φημὶ
Δηρὸν επαγλαϊεισθαι.—Il. σ. 133.

SYN. Γαυριαω, αγαλλιαομαι, επαγαλλομαι. εξυβριζω.

Επαγχεω.
Το γαρ εμὸν θροῶ παθος επαγχεασα. Aesc. Ag. 1146.
SYN. Αναμιγνυμι, συναναμιγνυμι, συγκερανυμι.

Επαγω, Επαγομαι.
Ως επαγοντες επῆσαν—Od τ. 445.
SYN. Εισαγω, εισφερω, επεισφερω, επιφερω, προσφερω, κατεπαγω, επιτιθημι, προσαιρεομαι, παραπεμπω—εποκελλω, εξοκελλω. προσβαλλω. πυκνοω.—επισπερχω, παραπειθω, εφελκυω. επαειρω.—εφελκομαι.

Επαγωγος.
—Μανιας επαγωγὸν ομοκλάν. Aesc. Fr.
SYN. Αγωγὸς, προσπομπος. επιβολος. αναγωγος, καταγωγεύς.

Επαδω, Επαειδω
—Γραιας δομον, ἁτις επᾶδεν. Theoc. 2. 91.
—Επηεισαν δε λοχειη
Μουσαων ορνιθες, αοιδοτατοι πετεηνῶν. Cal. 4. 252.
SYN. Προσαδω, καταδω, ανταδω, κατεπαδω, καταειδω,—παραγγελλω. γοητευω, φαρμακιζομαι.

Επαειρω.
—Αμαξαων επαειραν. Il. η. 426.
—Κρατευταων επαειρας Il. ι. 214.
SYN. Αναειρω, εξαειρω, επαιρω, επιτιθημι, σηκοω. επαγω. ανακουφιζω.

Επαεξω.
—Θεὸς δ' επὶ εργον αεξει. Od. ξ. 65.
SYN. Αεξω, αυξω, επαυξω, παραυξω,

Επαθλον.
Και σκηπτ' επαθλα τῆσδε λαμβανει χθονός. Eur. Ph. 52.
SYN. Νικητηριον. αεθλον.

Επαιαζω.
Αιαζω τον Αδωνιν' επαιαζουσιν Ερωτες. Bion. 1. 6.
SYN. Εποιμωζω, επιδακρυω, επολολυζω.

Επαιγιζω.
Λαβρον επαιγιζοντα δι' αιθερος—Od. ο. 293.
SYN. Επαΐσσω, επικαταπνεω. μεγα, σφοδρῶς, πνεω.—επικαταιγιζω, αποπιπτω.

Επαιδεομαι.
Ου επαιδεσθησομαί γε
Προσπεσειν τὸν σὸν γονυ. Eur. I. A. 900.
Σὺ δ' ουκ επαιδῇ τῶνδε χωρὶς ει φρονεῖς. Soph. An. 516.
SYN. Αιδεομαι, επαισχυνομαι, εντρεπομαι, φοβεομαι.

Ε Π

Επαινεσις.
  Αργη̃ ονειδη, και Φυγω̃ν επαινεσεις. Eur. Tro. 418.
Επαινος. Vid Αἶνος.
  Φιλαι επαινον μᾶλλον η σαυτω̃ λεγε. Sent.
Επαινεω.
  Ερδ᾽ ατὰρ ὄ τοι παντες επαινεομεν θεοὶ αλλοι. Il. δ. 29.
  SYN. Συνεπαινεω, καταινεω, συναιρεω—συγκατατιθημι.—επευφημεω. ευφημιζω επιφωνεω, επισημαινομαι αποδεχομαι.—επιδοκιμαζω. εγκωμιαζω. καυχαομαι.
Επαινος.
  —Και επαινὴν Περσεφονειαν. Il. ι. 565.
  SYN. Φοβερός.—διασημος, επιδοξος, ενδοξος.
Επαιρω.
  Επαιρε δὴ σὺ θυματα—Soph. El. 636.
  —Επαιρων βλεφαρα—Ib. Oed. T. 1299.
  Ηδη καὶ πτερυγεσσιν επαιρομαι—Theog. 1093.
  SYN. Εξεπαιρω, εξαιρω, ὑπαιρω, διαιρω. αιρω. επανιστω, υψοω. ανισχω, ανακουφιζω, αποφθαω, αναπειθω, ερεθιζω.
Επαισθανομαι.
  Οθ᾽ ὄνεκ᾽ ουδὲν τω̃νδ᾽ επαισθανη κακω̃ν. Soph. Aj. 553.
  SYN. Αισθανομαι, επιγνωμι, επινοεω, επαΐω.
Επαΐσσω.
  Τρὶς μεν επηΐξαν, τρὶς δε σχεδον ωρμηθησαν. Il. ψ. 817.
  SYN. Καταΐσσω, εισαΐσσω, εφορμαω, εισβαλλω, επιπιπτω, επερχομαι, επισκηπτω, επορνυω, επιφερομαι, καταφερομαι, επιβαινω, επιδιωκω, αποπληττω.
Επαισχυνομαι.
  —Ουδ᾽ επαισχυνεσθε γη̃ς
  Ουτω νοσουσης—Soph. Oed T. 647.
  SYN. Αισχυνομαι, επαιδεομαι.
Επαιτεω. Επαιτεομαι.
  Αλλως επαιτω̃ τον καθ᾽ ἡμεραν βιον. Ib. C. 1429.
  —Ου γὰρ ὡς
  Εν δυσμενεια γ᾽ ὧσ᾽ επαιτεῖται τοδε. Ib. El. 1130.
  SYN. Απαιτεω, προσαιτεω, αιτεω, αιτιζω, επαιτιζω.
Επαιτιαομαι Vid. Αιτιαομαι.
  —Ων επαιτιω̃ με δρα̃ν. Ib. Oed. T. 657.
Επαιτιος.
  Ουτι μοι ὑμμες επαιτιοι αλλ᾽ Αγαμεμνων. Il. α. 335.
  SYN. Υπαιτιος, υπευθυνος, ὑποδικος, επιψογος, επιμεμφης, επιμεμπτος, αιτιος.
Επαΐω.
  Την βαρβαρον γαρ γλω̃σσαν ουκ επαΐω. Soph. Aj. 1280.
  SYN. Αΐω, επαισθανομαι, επικλυω, επακουω, ακουω, αντιλαμβανομαι.
Επακολουθεω
  Αρ᾽ εστι τω̃ν ανδρω̃ν τις ἡμῖν ὅστις επακολουθεῖ; Ar. Ecc. 477.
  SYN. Ακολουθεω, εξακολουθεω, συνακολουθεω, ἑπομαι, συνεπομαι, μετερχομαι.
Επακουω.
  Ηελιος θ᾽ ος παντ᾽ εφορᾷς καὶ παντ᾽ επακουεις. Il. γ 277.
  Και ιυ δικης επακουε—Hes. ε. 273.
  SYN. Εισακουω, κατακουω, εξακουω, υπακουω, επαΐω.
Επακοος.
  —Αγορῆς επακουον εοντα. Ib 29.
  SYN. Επηκοος, ακουστης, ωτακουστης, ακροατης.
Επακριζω.
  Γπαι δε πολλω̃ν αἱματων επηκρισε Aesc. Ch. 932.
  SYN. Εξανυω. επ᾽ ακρον ερχομαι.
Επακτηρ
  Ανδρες επακτῆρες,—Il. ρ. 135.
  SYN. Κυνηγος, κυνηγετης.
  Αιθων επακτὴρ καγχαλω̃ν αγρευματι. Lyc.
Επακτιος.
  Ενθα δ᾽ επακτιον οἶκον Αγηνοριδης εχε Φινευς. Ap. 2. 178.
  SYN. Παρακτιος, παραθαλασσιος, θινωδης, αιγιαλωδης.
Επακτος.
  Στρατὸν λαβω̃ν επακτὸν,—Soph. Tr. 263.
  —Πλεστος ὁ λαχὼν τοιαῦτα επακτὸν
  Αλλοτριον θνασ᾽ οντι συγγενεστατος. Pind. Ol. 10.
  SYN. Συμμαχικος. εισποιητος, αλλοτριος. ουκ ιδιος. αυθαιρετος. ξενος, εισαγωγιμος.
Επαλαομαι
  Ος δὴ μαλα πολλὰ παθη και πολλ᾽ επαλησῃ. Od. ο. 400.
  SY N. Αλαομαι, απαλαομαι, αποπλαναομαι, περιφερομαι.
Επαλαστεω. Vid. Αλαστεω.
  Τον δ᾽ επαλαστησασα προσηυδα Παλλας Αθηνη. Ib. α. 252.
Επαλειφω.
  —Επὶ δ᾽ ουατ᾽ αλειψαι ἑταιρων. Ib. μ. 47.
  SYN. Καταλειφω, περιαλειφω, εναλειφω, προσαλειφω, αλειφω, επιχριω—γυμναζω.
Επαλεξεω.
  Τω̃ δ᾽ επαλεξησων Σω̃κος κιεν—Il λ. 428.
  SYN. Επικουρεω, βοηθεω, αλεξω, επαμυνω.
Επαλετρευω
  —Ιαλεες εμπεδον αει
  Πανδημοιο μυλης πελανους επαλετρευουσιν. Ap. 1. 1077.
SYN.

SYN. Αλεω, αληθω, αλετρευω.

Επαλινδεω.

Ιχνια γαρ ιυχιοισιν επηλινδητ' ανεμοισι

Κινυμενης αμαθε.—Ap 4. 1463.

SYN. Εναλινδεω, εκκαλυπτω.

Επαλκής.

Οταν δ' αὖτ' επαλκὲς θρασέα—Aesc. Ch. 413. (επαλὲς. P.)

SYN. Μεγαλαλκὴς, παναλκὴς. ισχυροποιός.

Επαλλασσω.

Πεῖραρ επαλλαξαντες, επ' αμφοτεροισι τανυσσαν. Il ν. 359.

SYN. Παραλλαττω, εναλλαττω, ὑπαλλαττω. επιπλεκω καταπιμπλημι επιλεγω.

Επαλξις.

—Και ερειπον επαλξεις. Il. μ 258.

SYN. Προμαχὼν (τε̃ τειχεος) πλεξωμα. ἐλαρ

EPITH. Καλὴ, χρυσεια.

Επαλπιος.

—Ουτε νοσος ὁμῶς

Επαλπνος εν Πυθιάδι κριθη. Pind. P. 8.

SYN. Επιτερπὴς, ἡδύς.

Επαμαξευω.

Και χερσος αρραξ, εδ' επημαξευμενη

Τροχοισιν—Soph. An. 257.

SYN. Καθαμαξευω.

Επαμαομαι

—Αφαρ δ' ευνὴν εφαμησατο χερσὶ φιλῃσιν. Od. ε 482.

SYN. Επισπαω, επισωρευω, επιϐαλλω. ανακινεω.

Επαμϐατὴρ.

Σαρκῶν επαμϐατῆρας αγριαις γναθοις. Aesch. Ch. 278.

SYN. Επιϐατης, αναϐατης.

Επαμειϐομαι.

Τευχεα δ' αλληλοις επαμειψομεν —Il ζ. 230.

—Νικη δ' επαμειϐεται ανδρας. Ib. 339.

SYN. Διαμειϐομαι, παραμειϐομαι, αμειϐομαι, καταλλασσω, ανταλλασσομαι, αντιδιδωμι.—εξ αμοιϐῆς παραγιγνομαι.

Επαμμενω Vid Επαναμενω.

Επαμοιϐαδίς.

—Ως αρα πυκνοὶ

Αλληλοισιν εφυν επαμοιϐαδίς.—Od. ε. 481.

SYN. Επαμοιϐαδὸν, εναμοιϐαδὶς, εναλλαξ, εναλλαγδην, πολυπλοκως

Επαμοιϐιος. Επαμοιϐός. Vid. Επημοιϐός.

—Επαμοιϐια εργα

Θησειν ανθρωποισι—Hom. M. 513.

Αλλῳ δ' εμπεδον αλλος ὁμῶς επαμοιϐὸς αρηρεν. Ap. 2. 1077.

SYN. Αμοιϐος, επαλληλος, αμοιϐαῖος. επηλλαγμενος.

Επαμπηγνυμι. pro Επαναπηγνυμι.

Δυρατ' επαμπηξασθαι,—Orph 317.

SYN Αναπηγνυμι, διαπηγνυμι, εμπηγνυμι, συμπηγνυμι. συναπτω.

Επαμυντωρ

—Εσθλαί τοι τετω γ' επαμυντορε—Od. π. 263.

SYN. Αμυντωρ, αλεξητὴρ.

Επαμυνω.

Προφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδαον, επαμυναι. Il ξ. 357.

SYN. Προσαμυνω, συναμυνω, αμυνω, επαρκεω, επαλεξεω, επιϐοηθεω, επαρηγω, προϊσαμαι.

Επαμφερω, pro Επαναφερω.

Μήτι θεοῖς τετων μοῖραν επαμφερέτε. Solon. 3. 2.

SYN. Μεταφερω, παραφερω, επαναφερομαι, επανακομιζω. μεταγω, προσιθημι, απαγγελλω, επαναλαμϐανω.

Επὰν, Επὴν Vid. Επεί.

Γῆρας επὰν μεν απῇ πᾶς ευχεται· ην δέ ποτ' ελθῃ,

Μεμφεται, εςι δ' αεὶ κρεῖσσον οφειλομενον. Ep. l. 2.

—Επὴν κεκαμω πολεμιζων. Il. α. 168.

Επαναϐαλλω, Επαναϐαλλομαι

Και θοιματια ταῖδρεια. τάπερ εκλεψατε,

Επαναϐαλλεσθε,—Ar. Ecc. 276.

SYN. Περιςολιζω, επιϐαλλω, περιϐαλλω, αναϐαλλω, ὑπερϐαλλομαι, ὑπερτιθημι, ανατιθεμαι.

Επαναϐοαω.

—Θαμίν' επαναϐοῶντες. Ib. Pl. 292.

SYN Αναϐοαω, επιϐοαω, παραϐοαω, επιφθεγγομαι.

Επαναγκαζω

—Αλλ' επαναγκαζέ νιν

Διὸς χαλινὸς προς βιαν πρασσειν τάδε. Aesc. Pr. 673.

SYN. Εξαναγκαζω, εισαναγκαζω, αναγκαζω.

Επαναγορευω.

Τῇδε μὲν τοι θ' ἡμερα μαλίσθ' επαναγορευεται. Ar. Av. 1072.

EXP. Αναγορευω, ανακηρυττω

Επαναδιπλαζω

Τῶν δ' εί τι σοὶ ψελλόν τε και δυσευρετον

Επαναδίπλαζε, και σαφῶς εκμανθανε Aesch. Pr. 816.

SYN. Αναδιπλοω. αναδιπλασιαζω, επιδιπλοω. επαναφερω. αναλαμϐανω.

Επαναιρεομαι.
—Καπαναιρουνται δορυ Soph. Oed. C. 437.
S Y N. Επαιρω (κατ᾽ αλληλων,) εξαιρεομαι, επιλαμβανω —αναιρεω.
Επαναιρομαι.
—Αλλ᾽ επαναιρου. Ar. Eq. 781.
S Y N. Επεγειρομαι, εγειρομαι, επανισαμαι.
Επανακρουω.
Το δειν᾽ επανακρουσαι παλιν —Ib. Av. 649.
S Y N. Ανακρουω, επανακαμπτω, υποστρεφω, επαναβαινω.
Επαναμενω.
Αλλ᾽ επαναμεινόν μ᾽ ολίγον εισελθὼν χρονον. Ib. N 801.
Αλλὰ μη τορως τεκμηρον
Ο, τι μ᾽ επαμμενει παθειν. Aesc. Pr. 606.
S Y N. Αναμενω, απομενω, εμμενω, επιμενω, περιμενω, προσμενω, παραμενω αποκειμαι.
Επαναπηδαω. Vid. Επιπηδαω.
—Ειθ᾽ ἔτος επαναπηδᾳ. Ar. N. 1378.
Επαναστασις.
—Καπαναστασεις θρονων. Soph. An. 539.
S Y N. Αναστασις, εξαναστασις, επισυστασις, επανεγερσις, διαστασις, επαναστημα.
Επαναφυσαω.
—Επαναφυσα Περσικόν. Ar. Th. 1186.
S Y N. Αναφυσαω, εμφυσαω, συμφυσαω, αναπνεω —αυδω.
Επαναχωρεω. Vid Επανερχομαι.
—Επαναχωρησω παλιν. Ib. Ecc. 28.
Επανειμι. Vid. Επανερχομαι.
Ιαχων καναχὰν επανεισιν. Soph. Tr. 652.
Επανερομαι. Επανειρομαι.
Τάδε σ᾽ επανερομαι. Aesc. P. 977.
S Y N. Ανερομαι, ανειρομαι, ανερωταω, αναγορευω.
Επανερχομαι.
—Η Πυρρος απὸ Τροιας επανελθών. Theoc. 15. 140.
—Επανερχομενοι δε θαλασση,
Καί με λιθοις ολεσουσιν—Sibyl. l. 7.
S Y N. Ανερχομαι, απερχομαι, επαναχωρεω, επαναστρεφω, επαναβαινω, επανακαμπτω, επανειμι, επανηκω.— επερχομαι, διερχομαι.—αναπλωσσω.—οι επεσσομενοι.
Επανθεω, Επανθιζω.
—Πολλὸς δε και ὡς ροδα κισσος επανθει. Theoc. 5. 131.
—Ουδε περ ὅσσον επανθιοωντας ιουλους
Αντελλων—Apoll. 3. 519.
S Y N. Εξανθεω, απανθεω.—απολαμπω.—βλαστεω.

Επαιθρακίς.
Ηνὶκ᾽ επαιθρακίδες ὦσι παρακειμεναι. Ar. Av. 670.
E X P. Λεπ]οὶ ιχθύες οπ]οί.
Επανιστημι, Επανισαμαι.
Οι δ᾽ επανεστησαν—Il. β. 85.
—Αλλ᾽ επανιστω Ar. Pl 539.
Επανισαμενοι τοις δημοτικοισιν οργεοις. Ib. Av. 1583.
S Y N. Ανιστημι, εξανιστημι—ανισαμαι, εξανισαμαι, προσανισαμαι, διανισαμαι, υπανισαμαι.
Επανορθοω.
—Επανορθωσαιμεν αν ὑμᾶς. Ar. L. 528.
S Y N. Επανορθουμαι, ανορθοω, κατορθοω, εξορθοω.
Επαντανυω.
Υψοσ᾽ επαντανυσας,—Od. χ. 467.
S Y N. Εκτανυω, εντανυω, κατ]ανυω, προστανυω, ανατεινω, εντεινω.
Επαντελλω, pro Επανατελλω.
Οἷα τε λευκοπαρηος επαντελλουσα σεληνη. Mus. 57.
—Ποδὸς ιχνος επαντελλων. Eur. Ph 105.
S Y N. Ανατελλω, ὑπερτελλω, εξαναδυομαι, εξανισκω.—επαναγω, αναβιβαζω, αναφερω.
Επαντια
Οι τότ᾽ επαντια σεῖο τ᾽ Ιαονες αθρόοι εἶεν. Hom. Ap. 152. (al Ος τοτ᾽ απαντιασει, ὅτ᾽ Ιαονες.)
Επανυω Vid. Εξανυω
—Ουδὲ ποτέ σφιν Νικη επηνυσθη—Hes. α 311.
Επανωθε Vid. Πεισανδρος.
Επαξιος
Ατρεκεως ἱερειαν επαξιον εὕρατο Κυπρις. Mus. 66.
S Y N. Αξιος, αξιοτρεπὴς, ἁρμοδιος.
Επαξιως
Επαξιως γαρ φοῖβος, αξιως δε σὺ
Προς τοῦ θανοντος τήνδ᾽ εθεσθ᾽ επιστροφήν. Soph. Oed. T. 133.
S Y N. Αξιως, καταξιως, ενδικως, κατ᾽ αξιαν.
Επαξιοω.
Και φιλους επαξιοῖ
Δικαιαν χαριν παρασχεῖν παθων. Ib. C 1567.
Επαξιῶ σε δαιμον᾽ οντ᾽ εξειδεναι. Ib. El. 660.
S Y N. Αξιοω, επιζητεω, παρακαλεω.
Επαξονιος.
Θαλλ᾽ α εν πυρὶ πρῶτον επαξονιοις κυκλα διφρων.
Theoc. 25. 249.
Επαοιδή.
—Επαοιδῇ δ᾽ αἷμα κελαινὸν
Εσχεθον—Od. τ. 457.

SYN. Επῳδὴ, επᾳσμα, γοητεια, γοητευμα, φαρμακεια, τερθρεια.
EPITH. Μαλακή.

Επαοιδός.
Ου μαντεῖς, ου φαρμακέας, ου μην επαοιδές. Sib. l. 3.
SYN. Επῳδὸς, γοης, φαρμακὸς, τερθρεύς.

Επαπειλεω.
—Τὴν πρῶτον επηπειλησ᾽ Αχιλῆϊ. Il. α 319.
SYN. Απειλεω, καταπειλεω, διαπειλεω, εμβριμαομαι κατομνυμι.

Επαποδυομαι.
Αλλ᾽ επαποδυωμεθ᾽ ανθρωποι τουτωὶ τῷ πραγματι. Ar. L. 616.
SYN. Εγχειριζω, εγχειρεω, εφισαμαι, παρασκευαζω (ἑαυτὸν)

Επαπορεω
Δειλαιος, ὡς ες πολλά γ᾽ επαπορεῖν εχω. Soph. Tr. 1259.
SYN. Απορῶ, απορουμαι, διαπορῶ, διαπορουμαι, εξαπορεω.

Επαπτυω. Επιπτυω.
Λαοὶ δ᾽ αμφοτεροισιν επηπυον,—Il σ. 502.
SYN. Ενεργεω. επαυτεω, βοαω, επιβοαω.

Επαρά Vid. Αρά.
—Θεοὶ δ᾽ ετελειον επαράς. Il. ι. 456.

Επαρασιμος.
Σπερματα μη κλεπτειν επαρασιμος, ὅσις αρειται Phocyl. 16.
SYN. Απαρατος, επαρατος, καταρατος, επικαταρατος, αρασιμος, απευκτος.

Επαργεμος.
Αιδὼς γαρ εν λεχθεῖσιν ουκ επαργεμους
Λογους τιθησιν—Aesc Ch. 663. (νυν επ—P.)
SYN. Σκοτεινὸς,—ασημος. ουκ οξυωπός. τυφλός.

Επαρδευω.
—Επαρδευσει δε βροτοῖσι: Sibyl. l. 5.
SYN. Διαρδω, επαρδω, καταρδω, προσαρδω, αρδευω.

Επαρηγω.
Μητηρ ὡς, Οδυσῆϊ παρισαται, ηδ᾽ επαρηγει. Il ψ. 783.
SYN. Επαλεξεω, επαμυνω, συναρηγω, αρηγω.

Επαρηγών. Vid. Επαρωγός.
—Πολεες δ᾽ επαρηγονες αλλοι. Ap. 1. 1039.

Επαρισερα, Adv.
—Επαρισερ᾽ ουτως αμπεχῃ; Ar. Av. 1566.
Επαρισερ᾽ εμαθες, ὦ ποιηρὲ, γραμματα. Athen. l. 3. c. 23.
SYN. Επαρισερως, σκαιῶς. ευωνυμως.

Επαρκεια, Επαρκεσις.
Και δὴ τίν᾽ ἡμᾶς εις επαρκειαν καλεῖς; Eur. Hec. 757.

—Και γενες επαρκεσιν. Soph. Oed. C. 460.
SYN. Βοηθεια. επιβοηθεια, επικουρια, αμυνη, αλκαρ, αρωγή πορισμός.

Επαρκεω.
—Ουδέ τι οἱ τογ᾽ επηρκεσε λυγρον ολεθρον. Il. ζ. 873.
Ουτέ τι Τηλεμαχος τόγ᾽ επηρκεσεν,—Od. ρ. 568.
Φιλοις επαρκεῖν—Eur. Hec. 984.
SYN. Απειργω, απελαυνω, επαμυνω ὑπηρετεω, διαρκεω, εξαρκεω, παρεχω, ποριζω, εκποριζω, ὑποτιθημι, ὑπουργεω.

Επαρκουντως. Vid Εξαρκουντως.
Ου ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ᾽ επαρκουντως δέ μοι. Soph. El. 356.

Επαρμα.
Αν χρυσοφορῇς, τουτο τυχης εσὶν επαρμα. Sent.
SYN. Επαρσις, αρσις, εξαρμα, εξαρσις, διαρμα, αιωρημα, αιθαδεια, ὑπερηφανια.

Επαρουρος.
Βουλοιμην κ᾽ επαρουρος εὼν θητευέμεν αλλῳ. Od. λ. 488.
SYN. Αγροτης. κηπουρός θής. επιγειος.

Επαρτής.
—Και επαρτεες εισὶν ἑταῖροι. Od. θ. 151.
SYN. Ετοιμος, επηρης, ευτρεπὴς, προχειρος; εξηρτισμένος.

Επαρτιζω.
Αλλ᾽ αὔτως αγορῆθεν επαρτιζοντο νεεσθαι
Σπερχομενοι—Ap. 1. 877.
SYN. Διαχωριζω.—απαρτιζω, εξαρτιζω, καταρτιζω.

Επαρτυω
Αυτίκ᾽ επηρτυε πῶμα —Od. θ. 441.
SYN. Αναρτυω, εξαρτυω, καταρτυω, συναρτυω, αρτυω, αρτυνω, ἁρμοζω, εφαρμοζω, αρω, επαρω

Επαρχομαι.
—Επαρξαμενοι δεπαεσσιν. Il. α. 477.
SYN. Απαρχομαι, εξαρχομαι, εναρχομαι. καταρχομαι, αρχομαι, ενισαμαι, επιβαλλομαι.

Επαρω.
—Πυκινὰς δὲ θυρας ςαθμοῖσιν επῆρσεν. Il. ξ. 337.
—Μια δε κληῒς επαρηρει Il. μ. 456.
Οπλα δ᾽ επαρμενα παντα τεῷ εγκατθεο οικῳ. Hes. ε. 625.
SYN. Αρω, ἁρμοζω, εφαρμοζω, εναρμοζω.

Επαρωγή.
—Αταρ μετεπειτά γ᾽ αρισηων επαρωγῇ. Ap. 1. 302.
SYN. Αρωγή. ἐλκηθμός.

Επαρωγός.
Οὐ γαρ εγὼν επαρωγός.—Od. λ. 497.
SYN. Αρωγὸς αλεξητηρ, βοηθὸς, επικȣρος, επαμυντωρ.

Επασκεω
—Επασκησω κλυταῖς Ηρωα τιμαῖς. Pind. N. 9.
—Επησκηται δέ οἱ αυλὴ
Τοιχῳ και θριγκοῖσι—Od. ρ. 266.
SYN. Διασκεω, εξασκεω, κατασκευαζω. διακοσμεω, κατακοσμεω.—σεβομαι, αγνευω.

Επασσυτερος
—Οι δέ νυ λαοὶ Θνῆσκον επασσυτεροι—Il. α. 383
SYN. Συνεχὴς, πυκνὸς, επαλληλος,—νητός. αμυντωτος.

Επασσυτεροτριβης
Επασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ορεγματα. Aesch. Ch. 424.
EXP. Αλλεπαλληλον κτυπον ποιȣντα.

Επαυλιον.
—Ξυνὸν γαρ επαυλιον εσκεν ἅπασιν. Call. Suid.
SYN. Αυλιον, εναυλιον, εναυλὸς, επαυλος, καλυβη, μανδρα, κλισια.
EPITH. Αβληχὲς, αμυκητον.

Επαυλειος.
Τις επαυλειοισι θυραις θασσει; Ar. V. 1473.

Επαυλις, Επαυλος
Δημες απορνυμενοι λαοὶ περθεσκον επαυλȣς. Ap. 1. 800.
—Εισόκε παντας ενιπλησωσιν επαυλȣς. Od. ψ. 358.
SYN. Αυλὴ, επαυλιον, εναυλος. καλυβη, κλισια, οικιον, μονὴ, μανδρα, στεγη, επαυλισμα εδρα.

Επαυρεω, Επαυρισκω, Επαυρισκομαι, Επαυρομαι.
—Παρος χρέα λευκὸν επαυρεῖν. Il. λ. 572.
—Ινα παντες επαυρωνται βασιλῆος. Il. α. 410.
—Τȣ δέ τε πολλοὶ επαυρισκοντ' ανθρωποι. Il. ν. 733.
—Μή πȣ τι κακὸν και μεῖζον επαυρῃς. Od. σ. 106.
Πολλάκι και συμπασα πολις κακȣ ανδρὸς επαυρεῖ. Hes. ε. 238.
SYN. Επαυριζω, εφαπτομαι, επιθιγω—απολαυνω, επαπολαυνω, απολαμβανω, επιτυγχανω, επιψαυω, επιτελεω.—δικας διδωμι.

Επαϋτεω.
—Επηϋτησε δε λαός. Cal. 2. 102.
—Βεβρυκες δ' επαϋτεον.—Theoc. 22. 91.
SYN. Αναϋω, ανακραζω, επιβοαω, επαπυω, επαϋω, επιβαϋζω.

Επαυχενιος.
Φερειν δ' ελαφρῶς
Επαυχενιον λαβοντα
Ζυγὸν αρηγει—Pind. P. 2.
SYN. Εναυχενιος, παραυχενιος, περιαυχενιος.

Επαυχεω
Ως κἀμ' επαυχῶ τῆσδε τῆς φημης ἄπο. Soph. El. 65.
Οις Μηδοι καθελοντες επαυχησȣσι θρονοισιν. Sibyl. l. 4.
Επαυχησας δε τοῖσι τοῖς λογοις. Ar. Av. 627.
SYN. Εξαυχεω, ὑπεραυχεω, αυχεω. μεγαφρονεω. θαρρεω επευχομαι.

Επαϋω. Vid. Επαϋτεω.
Κἀν απιης. τόδε μοι τρῖς επαϋσον, Ω φιλε κεῖσαι. Theoc. 23. 44.

Επαφαυαινω.
Ως επαφαυανθην.
Παναθηναιοισι γελῶν.—Ar. R. 1121.
SYN. Επιξηραινω, αφανιζω.

Επαφαω, Επαφαομαι. Vid. Επαφος.
Εν δ' ἦν Ζεὺς επαφωμενος ηρέμα χειρὶ θεειη
Πορτιος ειναλιης.—Mosch. 2. 50.
SYN. Αμφαφαω, εφαπτομαι, επιψαυω.

Επαφη.
Τῆς οισροδονȣ βοὸς εξ επαφῆς. Aesch. Supp. 18.
SYN. Αψις, συναψις, συναφὴ, ψηλαφημα. ψηλαφησις, προσαφὴ.

Επαφος.
Ενταῦθα δή σε Ζεὺς τιθησιν εμφρονα,
Επαφῶν αταρβεῖ χειρὶ, και θιγων μονον
Επωνυμον δε τῶν Διὸς γεννηματων
Τεξεις κελαινὸν Επαφον—Aesc. Pr. 850.

Επαφριζω.
Αλλ' ὅταν αχησῃ πολιὸς βυθὸς, ἅ τε θαλασσα
Κυρτὸν επαφριζῃ, τά τε κυματα παντα μεμηνῃ,
Ες χθονα παπταινω και δενδρεα, τὰν δ' ἅλα φευγω. Mosc. 5.
SYN. Αφριζω, απαφριζω, εξαφριζω.

Επαφυω, Επαφυσσω.
—Επειτα δε θερμὸν επηφυσεν—Od. τ. 388.
SYN. Διαφυσσω, εξαφυω, απαντλαω.

Επαχθής.
—Και ρηματων επαχθῶν. Ar. R. 971.
SYN. Βαρὺς, αλγεινὸς, αηδὴς, επιφθονος, επιπονος. αληθὴς.

Επεγγελαω.
—Τοῖς θανȣσι τοι
Φιλȣσι παντες κειμενοις επεγγελᾷν. Soph. Aj. 1008.
SYN. Διαγελαω, εγγελαω, καταγελαω, προσκαταγελαω, επιγελαω.

Επεγηρω.

Επεγειρω.
Μηπω τηνδ' επεγειρε—Od. χ. 431.
SYN. Απεγειρω, διεγειρω, εξεγειρω, εγειρω, ανακινεω.
Επεγκαπlω.
Εχε νυν επεγκαψον λαβων ταδι. Ar. Eq. 491.
SYN. Επιφαγειν, εγκαπlω, ανακαπlω.
Επεγκαγχαζω.
Επεγκαγχαζων τε δεδεσποτος μορε. Lyc. 285.
SYN. Εγκαγκαζω, επικαγκαζω, επιγελαω.
Επεγκελευω. Vid. Εγκελευω
Αλλ' εν επεγκελευε.—Eur. Cyc. 524.
Επεγκολαπlω.
—Τας δ' ο λυμεων
Επεγκολαπlειν ασεναπτος αινεσει. Lyc. 782.
SYN. Εγκολαπlω, εγγλυφω, εγχαρατlω, εγκοπlω.
Επεγρομαι. Vid. Εγρομαι.
—Και επεγρετο πρατα. Theoc. 24. 34.
Επεγχεω
—Εγω δ' επεγχεων
Αλλην επ' αλλη—Eur. Cyc. 422.
SYN. Επεγχυω, επιχεω, εγχεω
Επει, Επειη, Επειδαν, Επειδη. Vid. Επαν.
Οι δ' επει εν ηγερθεν,—Il. α. 57
—Επει χ' εωμεν πολεμοιο Il. τ. 402.
—Επειη πολυ φερτερον εστως. Il δ. 307.
—Επειδαν πρωτον εσιζηται λοχον ανδρων. Il. ν. 285.
—Επειδη πρωτα τομην εν ορεσσι λελοιπεν. Il. α. 156.
SYN. Επ' αν, επει αν, οπηνικα, οτε, οτι, επειδηπερ, οταν, οποταν, επει περ.
Επειγευς.
Υιος Αγακληος μεγαθυμε, διος Επειγευς
Ος ρ' εν Βεδειω ευναιομενω ηνασσε. Il. π. 571.
Επειγω, Επειγομαι.
—Αναγκαιη γαρ επειγει. Il. ζ. 85.
—Μη τις πριν επειγεσθω οικον δε νεεσθαι. Il. β. 354.
SYN. Κατεπειγω, καταγω, καθελκω, καlαπεργω. επισπερχω, διωκω, διωθεω ελαυνω, καταπονεω, βαρεω. σπουδαζω, σπευδω, σπευδομαι, επισπευδω, ερεθιζω, ανιαω.
Επειδω.
—Ιδων επι οινοπα ποντον. Il. ψ. 143.
Επειδες, ω ματαια, τηνδ' υβριν; Soph. Tr. 904.
SYN. Προσειδω, κατειδω, εφοραω, θεαομαι.
Επεικαζω.
—Ως επεικασαι. Soph. Oed. C. 149.
—Ως' επεικαζειν εμε. Ib. Tr. 1236.
—Επεικαζων κυρω. Ib. El. 665.

SYN. Εικαζω. τεκμηριον ποιεμαι.
Επεικελος.
—Επεικελος αθανατοισιν. Od. ο. 413.
SYN. Εικελος, αλιγκιος, εοικως.
Επεικτης
—Τοις επεικταις αγγελοις, Suid.
EXP. Ο κατεπειγων.
Επειμι.
Αλλ' ητοι μεν εγω πολυδενδρεον αγρον επειμι. Od. ψ. 359.
—Πριν μεν και γηρας επεισιν. Il. α. 29.
SYN. Επερχομαι, καταλαμβανω.
Επειμι
Μηκετ' επειτ' Οδυσηι καρη ωμοισιν επειη. Il. β. 259.
Λεπlοτατη δ' επεην ρινος βοος.—Il. υ 276.
SYN. Επιγινομαι, επιμενω, επικειμαι.
Επειοι
Ταυθ' υπερηφανεοντες Επειοι χαλκοχιτωνες,
Ημεας υβριζοντες, ατασθαλα μηχανοωντο. Il. λ. 694.
EPITH. Μεγαθυμοι, αγχεμαχοι, φαιδιμοεντες.
Επειος
—Ανηρ ηυς τε μεγας τε
Ειδως πυγμαχιης, υιος Πανοπηος Επειος. Il. ψ. 665.
EPITH. Αρηιφιλος, ευμελιος, αγλαομητις, διος.
Επειπειν.
—Πας τις επειπειν
Ψογον αλλοτριοις ευτυκτος. Aesc. Supp. 979.
SYN. Προσεπειπειν, προσειπειν, επαυδαω.—επιβαλλω
Επεισαγμα. (al. Επισαγμα.)
Δεινον δε τεπεισαγμα τε νοσηματος. Soph. P. 767
SYN. Επεισοδος, προσθηκη, επιδοσις.
Επεισακτος
—Ουδ' επεισα τον γενος. Eur. I. 590
SYN. Επειταγωγιμος, εισαγωγιμος, επεισοδιος, επεισοδιαδης, εξωτικος, επικτητος, επελευσικος επιβλητος επιρρυτος, προεγγραπlος, παρεγγραπlος αλλοτριος.
Επεισοδιον.
—Και φυκος ανθος, επεισοδια. Ep. I. 7.
EXP. Το εις φερομενον τω δραματι, εξω της υποθεσεως ον.—Το εξαγωνιον απαν πραγμα.
Επεισοδος. Vid. Εισοδος
—Της εμης επεισοδε. Soph. Oed. C. 763.
Επεισπαιω Vid. Εισπαιω.
Ημιν γαρ αγαθων σωρος εις την οικιαν
Επεισπεπαικεν εδεν ηδικηκοσιν. Ar. Pl. 805.

Επεισπηδαω, Vid. Εισπηδαω, Επιπηδαω.
Εγω δ' επεισπηδων γε την
Βυλην βια κυκησω. Ib. Eq. 362.
Επεισφερω, Επεισφρεω. Vid. Εισφερω.
Χρεια δε ποια τονδ' επεισφερεις λογον. Ib. Th. 1174.
—Γοργωπὸς οφεις
Επεσεφρητε σπαργανοισι τοῖς εμοῖς. Eur. Herc. F. 1267.
Επειτα, poet Ηπειτα.
Πολλα δ' επειτ' απανευθε κιων ηρᾶθ' ὁ γεραιός. Il. α 35
Φραζεσθω δ' ηπειτα κατα φρενα, και κατα θυμὸν. Il. ο. 163.
Τον δ' ημειβετ' επειτα ποδαρκης δῖος Οδυσσεύς. Il. α 121.
SYN. Ειτα, επὶ δε, μετα δε, μετα ταῦτα, καθεξῆς, τεντευθεν, τότε, τηνίκα, επει τε, επει τοι.
Επεκεινα.
—Τὐπεκεινα τῆσδε γῆς. Eur. Hipp. 1199.
SYN. Ὑπερεκεινα, αντικρυ, απεναντι, αυτόθι, ὑπερανω περαν παρεκει, ανωτερω, εξωτερω.
Επεκπινω. Vid Εκπινω.
Επεκπιων γαλακτος αμφορέα—Eur. Cyc. 326.
Επεκφευγω
Ενθεν δ' ες Λυρνησσον επεκφυγες,—Il. υ. 191.
SYN. Ὑποφευγω, αποφευγω, εκφευγω.
Επελαυνω.
—Πολέες γαρ επ' αυτῷ χαλκὸν ελασσαν. Il. ω. 421.
SYN. Εποκελλω, επιτιθημι, επαγω, επιπεμπω.
Επελισσω, Επελισσομαι.
Αφραδεως επὶ πολλὸν ἑλισσεται ενθα και ενθα. Il. ψ. 320.
SYN. Ελισσω, αναστρεφω, επιτρεχω.
Επελπιζω. Επελπομαι. Vid Ελπιζω, Ελπομαι.
—Η σον οικησειν δομον,
Εγκληρον ευνην προσβαλων, επηλπισα; Eur. Hipp. 1011.
Ηρη, μη δη παντας εμὺς επιελπεο μυθὺς
Ειδησειν.—Il. α. 545.
Επεμβαινω.
Ουδε επεμβεβαως ὑψηρεφέος θαλαμοιο. Il. ι: 578.
—Σῆς επεμβαινων χθονός. Soph. Oed. C. 979.
—Κατ' εμὺ τακομενας
Μᾶλλον επεμβαση. Ib. El. 839.
SYN. Επιβαινω, εμβαινω, επεισβαινω, αναβαινω, επιπιπτω, εφηδομαι, επικερτομεω, επιθλιβω.

Επεμβαλλω.
—Προσθεν γαρ επεμβαλε πῶμα πιθοιο. Hes. ε. 94.
—Επει δε τῆσδε γῆς
Σωτῆρα σαυτὸν τῷ δ' επεμβαλλεις λογῳ. Soph. Oed. C. 476.
SYN. Εμβαλλω, παρεντιθημι.—επελαυνω, επαγω—εισπιπτω.—ὑπισχνεομαι.
Επεμβατης.
Δεξιὸν γαρ ἱπποπειρην
Ουκ εχεις επεμβατην. Anac. 60. 12.
—Επεμβαται ιχνεσι κωφοῖς. Orph. H.
—Αρματων τ' επεμβατην. Eur. Supp. 585.
SYN. Εμβατης, επιβατης, αμβατης, αναβατης, ἱπποβατης, εποχος, εποχυμενος, επιβητηρ, επιβητωρ.
Επεμπιπτω.
Τι δῆτα ποιμναις την δ' επεμπιπτει βασιν; Soph. Aj. 42.
SYN. Επεμβαλλω, εφορμαω, εισπιπτω, εμπιπτω, επιπιπτω, ενορεω.
Επενδιδωμι. Vid. Επιδιδωμι.
—Και πεπτωκότι
Τριτην επενδιδωμι—Aesc. Ag. 1395.
Επενδυπεω.
—Επι δ' εγδυπησαν Αθηναιη τε και Ηρη. Il. λ. 45
SYN. Επιδυπεω, επικτυπεω, επιβροντεω.
Επενδυτης
—Λινοπλυνεῖς τ' επενδυτας. Soph. Fr.
SYN. Αμφιεσμα, χιτωνίσκος.
Επενθορεω Vid. Ενθορεω. Επιπηδαω.
—Επενθορὸσ' ανω. Soph. Tr. 934.
Επενθρωσκω. Vid. Ενθρωσκω. Επιθρωσκω.
Ενοπλος γαρ επ' αυτὸν επενθρωσκει. Ib Oed. T. 477
Επεντεινω. Επεντεινομαι.
Μη νῦν ανῶμεν, αλλ' επεντεινωμεν ανδρικωτερον Ar. Pa. 514.
—Ωσπερ εἶχ' επενταθείς. Soph. An. 1249.
SYN. Επεντανυω, επιτεινω, προτεινω, προσεχω, εντεινω
Επεντελλω.
Τι δῆτ' αν αλλω τῦτ' επεντελλοις ετι; Ib. 224.
SYN. Εντελλω, εντελλομαι, επιτελλω, προστασσω.
Επεντυνω, Επεντυνομαι. Επεντυω. Vid. Εντυνω.
—Επ' αυτοῖς χεῖρ' επεντυνοντ' εμήν. Soph. Aj. 451.
—Και επεντυνονται αεθλα. Od. ω. 89.
Αλλα σὺ μεν νῦν νῶϊν επεντυε μωνυχας ἱππυς. Il. θ. 374.

Επεξειμι.

Επεξειμι.
—Αλλα παντ' επεξιτον,—Ar. R. 1149.
SYN. Επιβαινω. επειμι —εξειμι — επερχομαι. διεξιημι — προσεχω, διακονεω.—επεξερχομαι, αντεπειμι.
Επεξεργαζομαι.
Αι, αι, ολωλοτ' ανδρ' επεξειργασω. Soph An. 1298.
SYN. Επισφαττω. εξεργαζομαι, προσεπεξεργαζομαι.
Επεξερχομαι.
Η καπαπειλων ωδ' επεξερχη θρασυς. Ib. 763.
SYN. Επεξειμι, επερχομαι, εκδικεω.
Επεξιακχαζω.
Αλωσιμον παιαν' επεξιακχασας. Aesc. S.T. 641.
SYN. Εκβοαω, επαλαλαζω, αδω, ιαιχαζω.
Επερειδω.
—Επερεισε δε Παλλας Αθηνη
Νειατον ες κενεωνα—Il. ε. 856.
—Επερεισε δε ιν' απελεθρον. Il. η. 269.
SYN. Απερειδω, επαπερειδω, διερειδω, ενερειδω, συνερειδω, επιστηριζω, βεβαιουμαι, ισχυριζω, επιβαρεω, εμπηγνυμι.
Επερεφω.
—Ειποτε τοι χαριεντ' επι νηον ερεψα. Il. α. 39.
SYN. Ερεφω, οροφοω, στεφανοω, επισκευαζω, επικοσμεω. επιστεγω.
Επερομαι, Επειρεομαι, Επειρομαι.
Επερησομαι τι μικρον.—Ar. L. 98.
SYN. Επερωταω, επιζητεω, ερομαι.
Επερυω, Επειρυω.
—Θυρην δ' επερυσε κορωνη. Od. α. 441.
SYN. Επαγω. προσαγομαι, εφελκυω, επισυρω, επισπαω.
Επερχομαι.
Αυταρ εγων αγρονδ' επελευσομαι—Od. ο. 503.
—Ειθ' επελθοις απαντα μοι σαφως Ar Eq 615.
SYN. Εισερχομαι, επεισερχομαι, προσερχομαι, επιπορευομαι, μετειμι. επειμι. αναβαινω, επιβαινω. επεκβαινω. εφικνεομαι, επιβατευω, επιφοιταω. εφοδευω, επιβαλλομαι, εισβαλλομαι, επιστευομαι, επιτιθεμαι, επιμολεω. επιστειχω, εφισταμαι, προσισταμαι, υφισταμαι. εφορμαω, επιχειρεω, αρχομαι. καταρχομαι, επεξερχομαι, διεξερχομαι, διεξιημι.
Επεσβολεω.
Επεσβολησας λυγρα.—Lyc 130.
SYN. Αποσκωπτω, λοιδορεω, επικερτομεω.
Επεσβολια
—Και φοβερης ιος επεσβολιης. Ep. I. 1.
—Επεσβολιας αναφαινειν. Od δ. 159.
EXP. Τας των επων εισβολας, και αρχας.

SYN. Φλυαρια, λοιδορια, κακηγορια, πολυλογια. κακολογια.
Επεσβολος.
Ος τον λωβητηρα επεσβολον εσχ' αγοραων. Il. β. 275.
SYN. Λοιδορος, κακηγορος, φλυαρος, πρoγλωσσος, αταρτηρος.
Επεσσομενοι.
—Επεσσομενοις δε γενοιμεθα πασιν αοιδη. Theoc. 12. 11.
SYN. Μεταγενεστεροι, εσομενοι, επιγεινομενοι, εγγονοι, επιγονοι, οι επειτα, υστερον, μεθ' ημας, υστεροι.
Επετειος, Επετησιος.
Μοιραων δ' ετι κεισε θυη επετεια δεχονται. Ap. 4. 1217.
Ταων ε ποτε καρπος απολλυται, εδ' επιλειπει Χειματος, εδε θερευς επετησιος,—Od η. 118.
SYN. Ετειος, ετησιος, ενιαυσιος, επηετανος.
Επετης, Επετις
Πολυφιλον επεταν. Pind. P. 5.
—Η οι επετις πελε κεριζεσα. Ap. 3. 666.
SYN. Ακολεθος, αμφιπολος, θεραπων.
Επευαδω. Vid. Ευαδω.
Ου γαρ εμοις τοκεεσσιν επευαδεν,—Muf. 180.
Επευαζω. Vid. Ευαζω.
Βακχιακας ανα νυκτας επευαζεσα ανακτα. Orph H
Επευφημεω. Vid. Ευφημεω.
Ενθ' αλλοι μεν παντες επευφημησαν Αχαιοι. Il. α. 22.
Επευχομαι.
Αρχομενος πρωτον, Μεσων χορον εξ Ελικωνος Ελθειν εις εμον ητορ επευχομαι —Hom. B. 2.
Ος μ' εβαλε φθαμενος, και επευχεται,—Il. ε. 119.
—Μη 'πευξη περα. Soph. Ph. 1322.
SYN. Ευχομαι.—μεγαλαυχεω, αυχεω.—επαραομαι, εξευχομαι.
Επεχω Επισχω.
—Ου πολυν
Χρονον μ' επεσχον μη με ναυσολειν ταχυ. Soph. Ph. 352.
—Καλυψε δε χωρον απαντα
Οσσον επεσχε νεκυς.—Il. ψ. 190.
Αυταρ ο Πατροκλω επεχε κρατερωνυχας ιππες. Il π. 732.
Τω κεν επισχοιης λιπαρες ποδας.—Il. ξ. 241.
SYN. Επανισχω, κατεχω, ανατελλω. κωλυω, κρατεω.—αναβαλλομαι. προσεχω, υπεχω, προσαγω —επευθυνω.—αποδιδωμι,—επερειδω. επικειμαι, επιμενω.—τυγχανω.—επιβαινω, ενορεω.

ορεω — διωκω.—καταλαμβανω —φυλασσω. — εχω.

Επηβολος.

Γυναιξὶ νοος οικωφελεεσσι σεος επηβολος. Theoc. 28. 2.

—Ου γαρ νηὸς επηβολος, ουδ' ερεταων. Od. ϐ. 319.

S Y N. Επιβολος, επιτευκτικὸς, επιτυχής. εγκρατὴς, μετοχος. ασφαλὴς. εμπειρος, επιςατης. δεσποτης επιτηδειος.

Επηγκενιδες

—Ατὰρ μακρῆσιν επηγκενιδεσσι τελευτα. Od. ε. 253.

E X P. Σανίδες, εκ πρωρας εις πρυμναν τεταμεναι.

Επηετανος.

—Επεὶ ου Κομιδὴ κατὰ νῆα

Ηεν επηετανος.—Il. θ 233.

S Y N. Ευπορος—επετειος, επετησιος.—συνεχὴς, αδιαλειπτος.

Επηκοος. Vid. Επακοὸς.

—Τὶς επακοος εσσεται ἁμῶν; Theoc. 8. 25.

Επηλυξ.

Ουτοι σιωπῆ την πετραν επηλυγα

Λαβόντες, ἑςηκασι.—Eur. Cyc. 676.

S Y N. Λυγαῖος, ηλυγαῖος, ορφναῖος, σκοτεινὸς, σκιοεις.

Επηλυς, Επηλυτος.

Εςωσαν ὁμοτιμοι επηλυδες εν πολιηταις. Phocyl. 35.

—Ελθετ' επηλυδες αὖθις. Soph. Ph. 1219.

—Το θεῶ φοβερὸν και επηλυτον ὕδωρ. Sib. l. 1.

S Y N. Ξενος, αποπυλιος, παροικος, εποικος, προσηλυτος, μετηλυς, επηλυτης, παρεπιδημος. —ατιμητος.—αυτοματος. ακολουθος.

Επηλυσια, Επηλυσις.

Η γαρ επηλυσιης πολυπημονος εσσεαι αιχμῆ. Hom. M. 37.

Μη πλερηγων τρομεοι τις επηλυσιν—Ep. l. 7.

—Επηλυσιν οφρ' αλεοιτο Φαριου—Suid.

S Y N. Ηλυσις, επελευσις. εφοδος, επιδρομὴ, αφιξις. εκπεμψις—επαοιδὴ. επαγωγή.

Επηματιος.

—Και ουτις ανηλυθε δεῦρο γυναικῶν

Τάων, αἱ το παροιθεν επηματιαι αγεροντα. Ap. 3. 894.

S Y N. Ηματτιος. ἡμερινός.

Επημοιβος. Vid. Επαμοιβος.

— Δοιοὶ δ' εντοσθεν οχῆες

Εἶχον επημοιβοί.—Il. μ. 456.

—Επημοιβοί τε χιτῶνες. Od. ξ. 513.

E X P. Επ' αμοιβῆς αλληλοις επικειμενοι.—

Ἁς αμειψασθαί τις δυναται.—ενηλλαγμένος. παραλληλος

Επηορος. Vid. Μετεωρος.

Νειόθεν ηλιγβοισιν επηορος εξανιοῦσα. Ap. 4. 142.

Επηρατος.

—Αλλ' ου δαιτὸς επηρατου εργα μεμηλεν. Il. ι. 228.

S Y N. Ερανὸς, ερατεινὸς, επηρασος, ευηρατος, επηρατος, καλὸς, ἡδύς.

Επηρετμος.

—Ηδη μέν τοι εΰ κνημιδες εταῖροι

Ειατ' επηρετμοι.—Od ϐ 403.

Ου γάρ οἱ παρα νῆες επηρετμοι, και εταῖροι. Il. δ 559.

S Y N. Επηρης, ευκωπος—ετοιμοι εφεσσεν. —νῆες, αἷς εισὶν ερετμοί.

Επηρεφὴς.

—Κρημνοὶ γαρ επηρεφέες περὶ πᾶσαν

Εςασαν αμφοτερωθεν—Il. μ. 54.

Ενθεν μεν γαρ πετραι επηρεφέες—Od. μ. 59.

—Φηγοῖσιν επηρεφὲς ακροτατῃσιν. Ap. l. 1121.

S Y N. Κατηρεφὴς. συνηρεφὴς. ὑψηρεφὴς. ὑψηλὸς, μεγας, κατωφερὴς. επικεκραμενος, πυκνὸς, επιςεγος, καταςεγος, συσκιος.

Επηριτος.

Ειμι γαρ εξ Αλυβαντος ὅθι κλυτὰ δωματα ναιω,

Ὑιὸς Αφειδαντος Πολυπημονιδαο ανακτος

Αυτὰρ εμοί γ' ονομ' εςὶν Επηριτος.—Od. ω. 305.

Επητὴς. Vid. Ευγλωσσος, Ευγλωσσια.

Ουνεκ' επητης τ' εσσὶ, καὶ αγχινοος, και εχεφρων. Od. ν 332.

—Επητῆ δ' ανδρὶ εοικας. Il. σ. 127.

S Y N. Ευεπης λογιος, συνετὸς, ευλογιςὸς, ευγνωμων, αληθὴς, δικαιος, σωφρων. πρᾶος.

P H R. Εχων θελξιφρονα πειθώ. Nonn.

—Παριςατο Παλλὰς Αθηνη

Ανδρὸς επιχριεσα μελιχροῖ νεκταρι φωνήν. Try.

Επητεια, Επητύς.

—Η γαρ εοικας

Εκ μορφῆς αγανῆσιν επητειῃσι κεκασθαι. Ap. 3. 1006.

—Ου γάρ τεῦ επητύος αντιβολησεις. Od. φ. 306.

S Y N. Επιςημα, φρονησις, ευγλωσσια. επαινησις.

E P I T H. Ερατὴ, ἡρωὶς ευθηκτος. φρενοθελγής.

Επητριμος.

Δραγματα δ' αλλα μετ' ογμον επητριμα πιπτον εραζε. Il σ. 552.

S Y N. Επαλληλος, πυκνός. πανεπητριμος.

Επιχεω.

Επηχεω.
Φυτὸν ευθαλὲς δ' επηχεῖ. Anac. 172. 19.
—Απας δ' επηχησε ςρατος. Eur. I. A. 1584.
SYN. Εξηχεω, κατηχεω, ανηχεω, ὑπηχεω, κατηχεω, αντηχεω, επιβρεμω, επιψοφεω.
Επιαλλω, Επιαλλομαι
Αλλ' ὅγ' αναΐξας ἑταροις επὶ χεῖρας ιαλλε Od. ι. 288.
—Ουτος γαρ επιηλεν ταδε εργα Ib. χ. 49.
SYN. Εισιαλλω, εφιημι, επιβαλλω, εμβαλλω, επιτιθημι, επεκτεινω.
Επιανδανω.
—Εμοὶ δ' επιανδανει ἕτως. Il. η. 407.
—Τοῖσιν δ' επηνδανε μῦθος. Od. ν. 16.
SYN. Επαρεσκω, συναρεσκω, ανδανω.
Επιαυω.
—Ηισι συβωτης
Εσθλὸς εων επιαυεν—Od. ο ult. (al. ενιαυεν)
SYN. Ενιαυω, περιαυω, επικοιμαομαι.
Επιαχω.
—Οι δ' αρα παντες επιαχον υἷες Αχαιῶν. Il. η. 403.
SYN. Επιβοαω, επαΰω, επαΰτεω, ανακραζω.
Επιβαθρον. Vid. Ναῦλον.
—Αλλ' επιβαθρον εγὼν εθελεσά γε δοιην. Od ο. 448.
EXP. Μισθὸν, ὅ εςι ναῦλον, τῆς επιβασεως τῆς νεώς.
Επιβαινω.
—Πᾶσαι αναιδειης επεβησαν. Od χ. 424.
—Τοι δ' επὶ πυργων βαῖνον. Il. ι. 585.
Οι δ' επ' επαλξεις βαῖνον—Il. μ. 375.
SYN. Αναβαινω, εμβαινω, επεμβαινω, εισβαινω, προσβαινω, επερχομαι, μετερχομαι, επισυμβαινω, εντυγχανω, ενορκω, εισβαλλω, επιβασκω, επιβατευω.
Επιβαλλω, Επιβαλλομαι.
—Επὶ δε κρικον ἕςορι βαλλον. Il. ω. 272.
—Ας επεβαλλον Κειρομενοι—Il. ψ 135.
Η δε Φερας επεβαλλεν—Od. ο. 296.
—Οθ' επι μεγα βαλλετο κῶας. Od. χ. 58.
Μήτις νῦν εναρων επιβαλλομενος—Il. ζ 68.
SYN. Εισβαλλω, εμβαλλω, προσβαλλω, περιβαλλω, επαναβαλλομαι, προσεμβαλλω, επιτιθημι, επιμετρεω, προσεπιδιδωμι, επιρριπτω, παραζευγνυμι, προσειρω, επερχομαι, επιχειρεω. επαγω, προστριβομαι, απειλεω, επιθυμεω, αντιποιεμαι, προσηκω, ζημιοομαι
Επιβασκω.
—Κακῶν επιβασκεμεν υἷας Αχαιῶν. Il. β. 234.
SYN. Επαγω, εναγω.—επιβαινω.
Επιβδα.
Τραχεῖαν ερποντων προς επιβδαν δ' ὁμως. Pind. P. 4.

EXP. Η μεθεορτος ἡμερα.
Επιβαςαζω.
—Καπιβαςασας χερεῖν. Eur. Cyc. 378.
SYN. Διαβαςαζω, ὑποβαςαζω, βαςαζω, ανακεφιζω, φερω.
Επιβητηρ, Επιβητωρ. Vid. Επεμβατης.
—Τυνδαριδαι, ταχεων επιβητορες ἵππων. Hom. XVI.
—Συῶν τ' επιβητορα καπρον. Od. κ. 130.
Επιβλεπω.
—Και δολιχὰς θῖνας επιβλεπετε. Call. Fr.
—Και τυχαις επιβλεπων. Soph. Oed. T. 1547.
SYN. Εμβλεπω, επιδερκομαι, επισκοπεω, επισκεπτομαι, εςοραω, επιλευσσω, επιοσσομαι, εποπτευω, εποπτομαι, εποπταω, αποβλεπω.
Επιβλής.
—Θυρην δ' εχε μῦνος επιβλής. Il. ω 453.
SYN. Μοχλὸς, (ὁ τῇ θυρᾳ επιβαλλομενος) σχεύς. δοκός. κλεῖθρον.
Επιβοαω, Επιβοῶμαι.
—Καπιβοα το Μυσιον. Aesc. P. 1059.
—Καπιβοᾶται Θεμιν ευκταιαν. Eur. M. 168.
—Σε γαρ πρωτην εν Ολυμπῳ
Παντων αθανατων επιβωσομεθα—Il. κ. 463.
SYN. Αναβοαω, επαναβοαω, εμβοαω, ανακραζω, επικαλεω, επικαλεομαι, επικλειω, επιβωςρεω, επιαχω, επιφθεγγομαι, επικελαδεω.
Επιβοητος, Επιβωτος.
—Και μ' επιβωτον
Κατὰ γειτονας ποιησεις. Anac. 88.
SYN. Διαβοητος, περιβοητος, πολυθρυλλητος, πολυφημος, δυσφημος.
Επιβολή.
Ταυτης επιβολὴν ψηφιει μιαν μονην. Ar. V. 766.
SYN. Ζήμια (επιτιμιος) εισβολὴ, επιθεσις.—παραθεσις. εννοια, επιχειρησις, εγχειρησις.—προκαταρξις.—εισφορά. εγγραφή. ὁρμή.
Επιβοσκω, Επιβοσκομαι.
Ου τευτλοις χλωροῖς επιβοσκομαι—Hom. B 54.
SYN. Εκβοσκω, αποβοσκομαι, καταβοσκω, βοσκω, επιφαγεῖν.
Επιβεκολιον. Vid. Βεκολια.
Τοσσ' αιεὶ μετοπισθε βοῶν επιβεκολι' ηει. Theoc. 25. 95.
Επιβεκόλος. Vid. Βεκόλος.
—Ελασῃ δε βοῶν επιβεκόλος ανήρ. Od. γ. 422.
Επιβελευω.
Οταν ταχύς τις ὑυπιβελευων λαθρα. Soph. Oed. T. 626.
SYN. Εφεδρευω, ενεδρευω, λοχιζω, προλοχιζω, λοχαω, σκευωρεω, ὑποκαθημαι, βελευω.
Επιβελευτής, Επιβελος.
Καπιβολευτε ςρατε. Soph. Aj. 737.

—Αδελφειαν επιβυλοι. Sibyl. l. 1.

Τίς γὰρ αν κατεπαυσεν Ηρας νοσυς επιβυλυς; Aesc. Supp. 595.

S Y N. Ενεδρευτης, εφεδρος, ενεδρος, εγκαθετος, λοχιτης, δολερός, εχθρός.

Επιβυλια

—Αντιτειν επιβυλια—Pind. N. 4.

S Y N. Επιβυλη, επιβυλευμα, επιβυλευσις, κακοβυλια, λοχος, επιβολη, εγχειρημα.

Επιβρεμω, Επιβρεμομαι, Επιβριμαομαι.

—Τὸ δ' επιβρεμει ις ανεμοιο. Il. ρ 739.

Δεινον επιβρεμεται Θρηϊκια χελιδων. Ar. R. 692.

—Η μεν απασαις

Δεινὸν επιβριμᾶτο λεχωϊσιν.—Call. 4 56.

S Y N. Εμβρεμω, περιβρεμω, βρεμω, ψοφεω, επηχεω, προσφριατ]ω.

Επιβριθής.

Παντὶ χερσω δ' επιβριθες. Aesc. Eum. 968.

S Y N. Εμβριθὴς, υπερβριθὴς, βριθὴς, βαρὺς, δεινὸς, χαλεπός.

Επιβριθω.

—Οτ' επιβρισῃ Διὸς ομβρος. Il. ε. 91.

S Y N. Καταβριθω, περιβριθω, εμβριθω, διαβριθω, αποβριθω, βριθω, βαρεω, επιβαρεω, επιβαρυνω, καταβαρυνω, επισκηπ]ομαι, ενσκηπ]ω.

Επιβροντητος. Vid. Εμβροντητος.

Ως ὁ στρατηγὸς ὐπιβροντητος μολών. Soph. Aj. 1403.

Επιβρυχω. Vid. Βρυχω.

Δαιομενοι πυρὶ πολλῷ επιβρυξυσιν οδυσι. Sibyl. l. 2.

Επιβρυω.

Οσσ' εαρος ληγοντος επιβρυει αν λειμῶνας. Theo. 22. 43

S Y N. Επισχυω, επιβαρεω, βρυω.

Επιβυω. Vid. Βυω.

Το στομ' επιβυσας κερμασιν των ρητορων. Ar. Pl. 379.

S Y N. Εμβυω, εμπληθω, γεμιζω, σκεπαζω, επικαλυπ]ω, εμφραπ]ω.

Επιβωμιος.

Σελαγειτο δ' αν αστυ

Πῦρ επιβωμιον Αργειων. Eur. El. 715.

Επιβωστρεω. Vid. Επιβοαω.

Η πυ τον χαροπὸν Γανυμηδεα πολλ' επιβωστρει. Theoc. 12 35.

Επιβωταρ. Vid. Βοτηρ.

Ανδρὶ δεμας εικυῖα νεῳ επιβωτορι μηλων. Od. ν. 222.

Επιγαμεω. Vid. Γαμεω.

—Ου γαρ επεγαμει ποσει ποσιν. Eur. Or. 588.

Επιγαμος.

Θυγατηρ επιγαμος, κἂν ὅλως μηδὲν λαλῇ,

Διὰ τῦ σιωπᾷν πλεῖστα περὶ αυτῆς λεγει. Men.

S Y N. Επακμος.—γαμυ ωραια.—ακμαια.—πατρωος.

Επιγελαω.

—Γελασαν δ' επὶ παντες Αχαιοί. Il. ψ 840.

—Οι δ' αρα παντες επ' αυτῷ ἡδὺ γελασσαν. Ib. 784.

S Y N. Εγγελαω, εκγελαω, καταγελαω, επικαγχαζω, επισκωπ]ω, επιτωθαζω, επεγχαιρω, διαπαιζω, διαμωκαομαι, καταμωκαομαι, επισκιρταομαι, επικερτομεομαι, επιχλευαζω, επιχλευαζομαι, επιχαιρω, εφηδομαι, εντρυφαω, επιλαβευω.

Επιγεινομαι, Επιγινομαι.

—Ωδέ πυ αμμι

Ζεὺς επιγεινομενοισιν ἵει κακοτητα βαρεῖαν. Il. κ. 71.

—Οσον τ' επὶ δυρὸς ερωὴ Γινεται.—Il ο. 359.

—Εαρος δ' επιγιγνεται ὡρη. Il. ζ. 148.

S Y N. Γινομαι, γεννασμαι, παραφυομαι, προσφυομαι, εφισταμαι, επερχομαι, εφικνεομαι, ανισχω, συναυξομαι, επιδιδωμι.

Επιγλωσσαω, Επιγλωσσαομαι.

Συ θὴν ἃ χρῄζεις, ταῦτ' επιγλωσσᾷ Διός. Aesc. Pr. 927.

Περι των Αθηνῶν δ' εκ επιγλωτ]ησομαι

Τοιῦτον υδέν.—Ar. L. 37.

S Y N. Εποιδιζομαι, καταβοαω, κατηγορεω, φλυαρεω, επιλαλεω.

Επιγναμπ]ω.

—Επεγναμψεν γαρ απαντας. Il. β. 14.

Τιμην, ἡτ' αλλων περ επιγναμπ]ει φρενας εσθλῶν. Il. ι. 510.

S Y N. Επικαμπ]ω, εγκαμπ]ω, κατακαμπ]ω, επιπειθω, αναπειθω, πραυνω, επικατακλαω.

Επιγνωμι, Επιγινωσκω.

Αι κ' εμ' επιγνωσιν.—Od. ω 216.

—Ὁπως μητηρ σε μὴ 'πιγνωσεται

Φαιδρῷ προσωπῳ.—Soph. El. 1309.

S Y N. Γινωσκω, αναγινωσκω, αισθανομαι, εξεπισαμαι, μεταινοεω, μανθανω, γνωριζω.

Επιγνωμων.

—Επιγνωμων δέ τοι ειμὶ

Ασχαλααν, ὅτε δή γε και ευφροσυνης χορος εσ]ί. Mosch. 4. 70.

S Y N. Συγγνωσκων, συγγνωμων.—κριτης, επισκοπος, εποπ]ης.

Επιγονος, Pr. (Επιγονος. Vid. Επεσσομενοι.)

—Επιγονοι δ' αν Ελλάδα

Κληθέντες, ωδὰς ὑστεροισι θησετε. Eur. Sup. 1224.

Επιγυνιδιον

Επιγουνίδιον, (Adv.)
Ται δ' επιγουνίδιον
Θηκαμεναι βρεφος αυταῖς. Pind. P. 9.
Επιγενίς.
—Μεγαλην επιγενίδα θῆτο. Od. ρ. 225.
SYN. Μηρός, μηριον, ισχιον. (το ὑπερανω τȣ̃ γονατος)
EPITH. Λευκή.
Επιγραβδην.
Τῷ δ' ἑτερῳ μιν πῆχυν επιγραβδην βαλε χειρός. Il. φ. 166.
SYN. Λιγδην, επιλιγδην, ελαφρῶς, κȣφως, επιψαυδην.
Επιγραμμα
—Αισχρὸν τὐπιγραμμ' εν Ελλάδι. Eur. Tro. 1191.
Πᾶν καλὸν ες' επιγραμμα το διςιχον, ην δε παρελθης
Τȣς τρεῖς, ραψῳδεῖς, κȣκ επιγραμμα λεγεις. Ep. l. 1.
SYN. Επιγραφή,—προγραμμα, προσωνυμια, προσχημα, επικλησις.
Επιγραφω.
Ος μιν επιγραψας κυνεῃ βαλε φαιδιμος Αιας. Il. η. 187.
Ακροτατον δ' αρ οἶςὸς επεγραψε χροα φωτός. Il. δ. 139.
SYN. Εγγραφω, αναγραφω, παραγραφω, ὑπογραφω.—διϊσχυριζω.—καθαπτομαι, επιξεω.—επιτελεω. επιχαρασσω,
Επιδακρυον Vid. Δακρυον.
Βλεψον εμῶν βλεφαρων επιδακρυον,—Eur. Supp. 284. (al. επὶ δακρυον.)
Επιδακρυω.
Κἀπιδακρυειν αντιβολȣντων. Ar. V. 879.
SYN. Καταδακρυω, κατολοφυρομαι, δακρυω, επιθρηνεω, επικωκυω.
Επιδαιομαι.
—Μεγαν δ' επιδαιομαι ὁρκον. Hom. M. 383.
SYN. Παρατιθεμαι.—επιγινωσκω.
Επιδαισιος
Ουρανὸν ȣκ εμεγηραν εχειν επιδαισιον οἶκον. Call. 1. 59.
SYN. Επικοινος. ȣ μεριςός. (al. μεμερισμένος)
Επιδαυρος.
—Και αμπελοεντ' Επιδαυρον, Il. β. 561.
Επιδειελος. Vid. Δειελός.
Εινὰς δ' ἡ μεσση επιδειελα, λωϊον ἦμαρ. Hes. ε. 808.
Επιδεικνυμι, Επιδεικνυω, Επιδεικνυμαι.
Οτε δὴ κατῆλθ' Ευριπιδης, επεδεικνυτο
Τοῖς λωποδυταις,—Ar. R. 783.
SYN. Αναγινωσκω, (επιδεικτιαζω,) προφαινομαι, αναδεικνυμαι, αποδεικνυμαι, ὑποδεικνυω, φανεροποιῶ. επιδειξιν. δεῖγμα, συμβολον, εκφερω, παρεχω—αποδειξιν, πεῖραν διδωμι.
Επιδειξις.
Τῷδ' εις επιδειξιν. Ar. N. 268.
SYN. Δειξις, ενδειξις, αποδειξις, επιδειγμα, δεῖγμα. αναγνωσις.
Επιδειπνεω, Vid. Δειπνεω.
Θυσας, επιδειπνεῖς. Ib. Eq. 1137.
Επιδεμνιος.
Επιδεμνιος ὡς πεσοιμ' ες ευνήν. Eur. Hec. 926.
Επιδεξια (Adv.)
Αςραπτων επιδεξια—Il. β. 353.
SYN. Επιδεξιως, αισιως, επιτηδειως.
Επιδεξιος.
Γυμνὸς ην πληγεὶς ὑπ' αυτȣ̃ παντα τ' επιδεξια. Ar. Av. 1493.
SYN. Ενδεξιος, περιδεξιος.—αισιος.—προχειρος, επιτηδειος. ευφυὴς, σοφος, εμπειρος, ακριβὴς. κȣ̃φος, ἡδὺς, δεινὸς, ευπορος. ευπροαιρετος. καλὸς, αγαθὸς, ευμορφος.
Επιδερκομαι.
—Ουδε ποτ' αυτȣς
Ηελιος φαεθων επιδερκεται ακτινεσσιν. Od. λ. 16.
SYN. Εισδερκω, καταδερκομαι, επιβλεπω.
Επιδεσμος.
—Εν ταχει επιδεσμον επριω;—Ar. V. 1431.
SYN. Δεσμος, δεσις, επιδεσις, προδεσις, τελαμὼν, σπαργανον, περιζωςρα. [ὁ επὶ τῇ πληγῇ δεσμός.]
Επιδευής.
—Δαιτὸς μεν εἴσης ȣκ επιδευεῖς. Il. ι. 225.
—Τάτ' ελδεται ὅς κ' επιδευής. Il. ε. 481.
—Ινα μή τι δικης επιδευὲς εχησθα. Il. τ. 180.
SYN. Επιδεης, ενδεης, κατενδεὴς, ὑποδεὴς, χρεῖος, απορος, ελλιπὴς, ατελής.
Επιδευομαι.
Η ȣχ αλις ὅτι μαχης επιδευομαι;—Il. ψ. 670.
SYN. Αποδεω, ενδεομαι, προσδεομαι, ὑποδεομαι, ελαττȣμαι, λειπομαι, καθυςερεω, απορεω.
Επιδηλος. Vid. Δῆλος.
Ουδείς τοι παντ' εςὶ πανολβιος· Αλλ' ὁ μὲν εσθλὸς
Τολμᾷ εχειν το κακὸν, κ' ȣκ επιδηλὸς ὁμως. Theog 442.
Επιδημευω, Επιδημεω.
Ου μεν γάρ τι θαμ' αγρὸν επερχεαι, ȣδὲ νομῆας,
Αλλ' επιδημευεις.—Od. π. 28
Τȣ Φοιβȣ—επιδημησαντος. Call. 2. 13.
SYN. Ενεπιδημεω, ενδημεω, οικȣρεω, μετειμι, παροικῶ. αφικνεομαι, φαινομαι.

Επιδημιος,

Επιδημιος, Επιδημος.
Ος πολεμου εραται επιδημιου, οκρυοεντος. Il. ι. 64
—Ορρ' ετι κεινος ανηρ επιδημιος ηεν. Od. α. 233.
Μιλητω επιδημε —Call. 3 226.
SYN. Πανδημιος, πανδημος, μεταδημιος, δημοσιος. δημιος, επιδημικος, εμφυλιος, κοινος.
Επιδιδωμι.
—Οσσ' ουπω τις εη επεδωκε θυγατρι. Il. ι. 148.
SYN. Επενδιδωμι. προσεπιδιδωμι, προσδιδωμι, επεκδιδωμι. προιεμαι. αυξανομαι.
Επιδιζομαι, Επιδιζημαι. Vid. Διζημαι,
—Φιλας δ' επιδιζεθ' εταιρας. Mosch. 2. 28.
Επιδινεω, Επιδινεομαι.
Ριψ' επιδινησας,—Il. γ 378.
Αυταρ εμοι τοδε θυμος ενι στηθεσσι φιλοισι
Πολλ' επιδινεεται.—Od. υ. 218.
SYN. Συστρεφω, συσσειω, δινεω.
Επιδιφριας.
—Παρ αυτῳ δ' ωκεες ιπποι
Εξ επιδιφριαδος πυματης ιμασι δεδεντο Il. κ 475.
SYN. Αντυξ.
Επιδιφριος.
—Δωρα φερων επιδιφρια θειω. Od. ο. 75.
SYN.—Item, Αργος, γυναικωδης.
Επιδιχα Vid. Διχα
Ενθα πρυμνοις αγορας
Επιδιχα κειται θανων. Pind. P. 5.
Επιδοιαζω.
—Πελεας δ' επεδοιασα βελας. Ap. 3. 21.
SYN. Ενδοιαζω, διαζω, αμφισβητεω, νομιζω. μερμηριζω, σκεπτομαι.
Επιδορπιος.
—Ὑδωρ επιδορπιον οισων. Theoc. 13. 36.
SYN. Μεταδορπιος, προσδορπιος.
Επιδοσις
Προς τας επιδοσεις των ξιφων και των λιθων. Suid.
SYN. Εκδοσις, διαδοσις, επιδοχη, επεισαγμα αυξησις, επιθηκη, προσθηκη, χαρισμα. διογκωσις.
Επιδρομη, Επιδρομια.
—Ιλιου τ' επιδρομας Eur. I A. 1597.
—Αξενους τ' επιδρομας. Ib. Hel. 411.
—Ηδε βοτηρων
Αυλιν δυσκελαδοισιν επιδρομιησι δαιξαι. Ap. 3. 593.
SYN. Εισδρομη, καταδρομη, επηλυσις, προσδρομημα. επεμβασις, επισυστασις, επιβολη, εμβολη.
Επιδρομαδην.
Πνευματι αντιτπασος επιδρομαδην παταγευσαι. Orph. H.

SYN. Δρομαδην, δρομαιως, δρομικως, εξεπιδρομης.
Επιδρομαω
Επιδρομωσ' οτι θανατος απη. Aesc. Supp 130.
SYN. Επιτρεχω, επιδιδρασκω, εμπιπτω, εμβαλλω.
Επιδρομος.
—Και επιδρομον επλετο τειχος. Il. ζ. 434
SYN. Αμβατος, κατωφερης, ευαλωτος, ευπροσοδος, ευπροσιτος.
Επιδυω, Επιδυνω. Vid. Δυω, Δυομαι.
Μη πριν επ' ηελιον δυναι,—Il. β. 413.
Επιεικελος.
—Επιεικελον αθανατοισι. Il. α. 265.
SYN. Εικελος, ὁμοιος, αλιγκιος.
Επιεικης.
Τυμβον δ' ου μαλα πολλον εγω πονεεσθαι αναγα
Αλλ' επιεικεα τοιον —Il. ψ. 246.
—Βοων επιεικε' αμοιβην. Od. μ. 382.
Αλλ' ὁν μεν κ' επιεικες ακουεμεν,—Il. α. 547.
SYN. Εικως, κατεικης, ισος, ὁμαλος, δικαιος, μετριος, ολιγος, πραος, ευγνωμων αρεσος. πρεπων, προσηκων, καθηκων, αγαθος επιεικτος.
Επιεικως
Τουτι μεν επιεικως σύγ' εξεπιςασαι. Ar. V. 1241.
SYN. Ευγνωμονως. μεσως, μετριως, συμμετρως, ὁμαλως, καλως, κομιδη, παντελως, λιαν, παιυ, παραδοξως, ικανως. πρεπον.
Επιεικτος.
Μητρος τοι μενος εστιν αασχετον, ουκ επιεικτον. Il ε. 892.
SYN. Εικτικος, ευεικτος. κατεικης, ευσυγχωρητος, υποχωρητος, ευενδοτος, ευκαταπληκτος. επιεικης.
Επιεννυμι. Vid. Εννυμι.
—Επι δε νεφελην εσσυντο. Il. ξ 350.
Αιεν αναιδειην επιειμενος —Il. ι. 372.
Επιζαρεω.
—Ως δ' επιζαρει
Σφιγξ αρπαγαισι πολιν.—Eur. Ph. 45.
Παιονας τ' επεζαρει: Ib Rh. 441.
SYN. Επιβαρεω, επικειμαι, κακοποιω.
Επιζαφελος.
—Ὁτε κεν τιν επιζαφελος χολος ικοι. Il. ι. 521.
SYN. Επιζαφελης, ζαφελης, θηριος, δεινος, σφοδρος, ζαθερης, ισχυρος, θυμωδης, χαλεπος.
Επιζαφελως
—Αλλ' αιεν επιζαφελως χαλεπαινοι. Ib. 512.
SYN. Ζαφελως, επιμενως, αυξημενως, σφοδρως, δεινως.
Επιζεω.
Νεσσου—δοιομεθα κεντρα
Επιζεσαντα—Soph. Tr. 853.

—Ουδ'

—Ουδ' επιζεῖν την χολήν. Ar. Th. 475.
Δεινόν τι πῆμα Πριαμιδαις επεζεσε. Eur. Hec. 581.
SYN. Αναζεω, εκζεω, ὑπερζεω, ζεω, ανακαχλαζω, διαθερμαινω, επαιρομαι, επερχομαι.

Επιζευγνυμι, Επιζευγνυω.
Χεῖρας επιζευξαντα μεσοις βοεοισιν ἱμᾶσιν. Theoc. 22. 3.
SYN. Συζευγνυω, επιτιθημι, προσῆιθημι, προσαγω, προστατῆω.

Επιζηλος.
Ο δ' αφθονητος δ' ȣκ επιζηλος πελει. Aesc. Ag. 948.
SYN. Αγαζηλος, αριζηλος, εριζηλος, πολυζηλος, ζηλωτος, μακαρ.

Επιημυω. Vid. Ημυω.
—Επί τ' ημυει ασαχυεσσιν. Il. β. 148.
SYN. Επικατακλινω.

Επιηρανος. Επιηρος.
Ουδέ τι μοι ποδανιπῆρα ποδῶν επεηρανα θυμῷ. Od. τ. 343.
Μητρὶ φιλη επιηρα φερων—Il. α. 572.
SYN. Επηρατος, ερατινος, ἱμεροεις, αγαπητος, επεραστος, ερoεις, θυμηρης, προσηνής, κεχαρισμένος, ηρατος, ερασμιος, επιθυμιος, επιθυμητης, επικȣρος.

Επιθαρσυνω, Vid. Θαρσυνω.
Τὸνδ' επιθαρσυνων προσεφη ξανθὸς Μενελαος. Il. δ. 183

Επιθαυμαζω.
Χρῆ γαρ επιθαυμαζειν τι τον διδασκαλον. Ar. N. 1146.
SYN. Αποθαυμαζω, ὑπερθαυμαζω, θαυμαζω, επιτιμαω, δεξιοομαι.

Επιθηκη.
Πλειων μεν πλεονων μελετη, μειζων δ' επιθηκη. Hes. ε. 378.
SYN. Προσθηκη, παρενθηκη, επιδοσις, επαυξη, επαυξησις, προσαυξησις, προσθεσις, επιβλημα, παραθεμα, παραθεσις, παραρτημα, παραφυάς, φερνη.

Επιθημα.
Η, και φωριαμῶν επιθηματα καλ' ανεῳγεν. Il. ω. 228.
SYN. Επιπῆυγμα, επικαλυμμα, καλυμμα, πῶμα, επιθεμα, προβολη, σκεπας, αναθημα.

Επιθοαζω.
Ταδε θρηνῶ, κἀπιθοαζω. Eur. M. 1409.
SYN. Θοαζω, ταχυνω, επισευομαι, εξορμαομαι —πιλναμαι, εγκαθεζομαι.

Επιθορεω.
Ως επί σοι, Μελανιππε, θορ' Αντιλοχος μενεχαρμης. Il. ο. 582.
SYN. Ενθορεω, επιπηδαω, επιθρωσκω.

Επιθρωσκω.
Τυμβῳ επιθρωσκων Μενελαȣ—Il. δ. 177.
Νηὸς επιθρωσκων.—Il. θ. 515.
SYN. Επενθρωσκω, ενθρωσκω, επιπηδαω, εφαλλομαι, επιβορεω

Επιθυμεω
Ωφελε μαν χωρεῖν κατά νῶν τεὸν ὧν επεθυμεις. Theoc. 14. 57.
SYN. Επευχομαι, επιποθεω, επιμαιομαι, ἱμειρομαι, μαιμαω, επιμαιμαω, αναμαιμαω, ορεγομαι, ελδομαι, προθυμεομαι, μενεαινω, διψαω, κισσαω.
PHR. Ποθȣ βεβολημενος οιστρῳ. Mus.
—Ποθῳ αγκιστρευεσθαι. Lyc.

Επιθυμητειρα.
—Αμαζονίδες πολεμȣ επιθυμητειρας. Call. 3. 237.

Επιθυμια.
Ηδ' ὑλην πρωτισ' αισχρῶν δωτειραν ἁπαντων,
Ην επιθυμια ἡνιοχεῖ μαργοῖσι χαλινοις. Suid.
Παντων μεν πρωτιστα κακῶν επιθυμιη εστίν. Timon.
SYN. Προθυμια, επιθυμησις, επιθυμημα, επιποθησις, ορμησις, ορμη, εφεσις, εφεσια, πλεονεξια, φαιδροτης, ευφροσυνη, ἱμερος, ορεξις, ερως, μενοινη, ασελγεια.
EPITH. Ασχημων, αρχεκακος.

Επιθυμιαμα
—Κἀπιθυμιαματα. Soph. Oed. T. 932.
SYN. Θυμιαμα, θυαμα, θυημα, αναθυμιαμα, θυωμα, θῦμα.

Επιθυνω.
—Μαλα δ' εμπεδον εῦ αραρυῖαν
Τυκτὴν εξ αδαμαντος επιθυνεσκεν εχετλην. Ap. 3. 1324.
SYN. Επανορθȣμαι, ιθυνω.

Επιθυω.
Τρῶες επιθυȣσι· μαλιστα δε φαιδιμος Εκτωρ. Il. σ. 175.
SYN. Επιφερομαι, επεσσυμαι, ορμαω, επιθεω, ενορȣω, προσκοπῆω.

Επιθωυσσω.
Η μην κελευσω, κἀπιθωΰξω γε πρός, Aesc. Pr. 73.
SYN. Θωΰσσω, αναθωΰσσω, κραυγαζω, επεμβριμαομαι, επαΰτεω.

Επιΐδμων, Επιΐσωρ. Vid. Ιδμων, Ἱστωρ.
—Εον κυνα τον πασης επιΐδμονα θηρης. Suid.
Φῶθ' Ηρακλῆα, μεγαλων επιΐστορα εργων. Od. φ. 26.

Επικαγχλαζω.
—Αμφὶ δε κῦμα
Λαβρον αειρομενον πετραις επικαγχλαζεσκεν, Ap. 4. 944.

 SYN.

SYN. Επικαγχαζω, ανακαγχαζω, (επιθραυσμαι) επιγελαω.
Επικαθεζομαι. Επικαθημαι. Επικαθιζω.
Εφ' οἷς ἂν ἔτος επικαθεζηται μονος. Ar. Pl. 185.
Αλλ' ἐπὶ σοί τοι, και τοῖς σοῖσιν
Πολλη πολλε 'πικαθοιτο. Ib. R. 1078.
—Και ἐπὶ κλισι καθιζον. Od ι. 103.
SYN. Εγκαθεζομαι, εγκαθημαι, ανακαθιζω, εγκαθιζω, εγκαθιζομαι, εφιζομαι, συγκαθημαι, ενιζανω, εφιζανω, καθιζανω, συνιζανω, επισχομαι.—εποκελλω.
Επικαινω.
Αυτῶν πολιτων μη 'πικαινοντων νομες
Κακαῖς επιρροαῖσι —Aesc. Eum. 696.
SYN. Κατακαινω (al. παρεισαγω, εγκαινιζω.)
Επικαιρος, Επικαιρον. (Adv)
Α μη 'πικαιρα μηδὲ συμφεροντα. Soph. Oed. T. 894.
Τριποδ' αμφιπυρον λετρῶν ὁσιων
Θεσθ' επικαιρον.—Ib. Aj. 1423.
SYN. Ευκαιρος, εγκαιρος, προσκαιρος, καιριος, ωφελιμος.—επικαιρως.
Επικαιω.
—Θιῷ δ' ἐπὶ μηρια καῖον. Od. γ. 9.
SYN. Ανακαιω, αποκαιω, κατακαιω, προσκαιω, συγκαιω, εγκαιω, καιω, επιφλεγω, προσφλεγω, αιθαλοω, διαθειοω, κνισσαω, προστριβομαι.
Επικαλεω, Επικαλεομαι.
Πῶθεν δε γεροντας επὶ πλεονας καλεσαντες. Od. η. 189.
SYN. Εγκαλεω, προσκαλεω, καλεω, κατακαλεω, ανακαλεω, επικλειω, επιβοαω.—μεταπεμπω.—αιτιαομαι, μεμφομαι, ονειδιζω, κατηγορεω.—επονομαζω.
Επικαμπύλος.
—Οσε φυτὰ σκαπτεις επικαμπύλος ωμες. Hom. M 50.
SYN. Επικαμπὴς, ανακαμπὴς, επικαμπιος, αγκύλος, καμπύλος, πολικαμπὴς, έλικοειδὴς, γρυπ'ς.
Επικάρ. al. Επὶ κάρ.
Εξ ορεων επικαρ.—Il. π. 392.
Επικαρσιος.
Αι μεν επειτ' εφεροντ' επικαρσιαι,—Od. ι. 70.
SYN. Καρσιος, εγκαρσιος, πλαγιος, λεχριος.
Επικαστη.
Μητέρα τ' Οιδιποδαο ιδον καλὴν Επικαστην. Od. λ. 270. Vid. Ιοκαστη.
Επικειμαι.
—Θυραι δ' επεκειντο φαειναί. Od. ζ. 19.
SYN. Εγκειμαι, κατακειμαι, προσκειμαι, παρακειμαι, ύπερκειμαι, επιτιθεμαι, επιφερομαι, εφισαμαι, επισκηπτω, διαθεσσω, επεχω, ανεχω.
Επικειρω.
—Επεὶ εν πρωτας επικερσε φαλαγγας. Il. π. 394.
SYN. Αποκειρω, κατακειρω, αποτεμνω, διαφθειρω. διακοπτω.
Επικελαδεω.
—Επι δε Τρῶες κελαδησαν. Il. θ. 542.
SYN. Κελαδεω, επιθορυβεω, επιβοαω.
Επικελευω, Επικελευομαι.
—Και παντα λεὼν συγχαιρειν, κἀπικελευειν: Ar Pa. 1317.
SYN. Κατακελευω, διακελευομαι, εγκελευω, εγκελευομαι, παρακελευω, συμπαρακελευω, παραινεω προτρεπω, παρεγγυαω.
Επικεχοδώς
Επικεχοδὼς εγωγε φασιανικές. Ib. Av. 68.
Επικελλω.
Ηπειρῳ επεκελσεν—Od γ. 114.
—Πρὶν νῆας εὐσσελμες επικελσαι. Ib. ι. 148.
SYN. Κελλω, οκελλω, εποκελλω, ὁρμαω.
Επικεραννυμι.
Οινον επικρῆσαι—Od. η. 164.
SYN. Εγκεραννυω, συγκεραννυμι, εγχεω, επιχεω.
Επικερτομεω.
Τὸν δ' επικερτομεων προσεφης—Il. π. 744.
SYN. Διακερτομεω, κατακερτομεω, κερτομεω, επιχλευαζω, επιλοιδορεω, επιτωθαζω, επηρεονεομαι, επισκωπτω, επιχαινω, επεγγελεω, διασυρω, οισρηλατεω.
Επικευθω.
—Προφρονεως ερεω επος, ἐδ' επικευσω. Il. ε. 816.
SYN. Επικρυπτω, αποκρυπτω.
Επικηρυκευμα.
—Κἀπικηρυκευμασιν
Ουκ αν πιθοιο.—Eur. M. 738.
SYN. Κηρυκεια, κηρυκευμα, πρεσβευμα.
Επικηρυκευομαι.
—Ταυτ' επικηρυκευομαι. Ar. Th. 1173.
SYN. Διακηρυκευομαι, προσκηρυσσομαι. [δια κηρυκος λεγω]
Επικηρυσσω.
Πυργοις επεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί. Aesch. S. T. 640.
SYN. Κηρυσσω, ανακηρυττω, αναγορευω.—επαρκεω.
Επικιδνημι, Επικιδναμαι.
Αξιυ, ὃ καλλισον ὕδωρ επικιδναται αιη. Il. β. 850.
SYN. Σκεδαω, κεδαζω, διασκεδαζω, κατασκεδαζω.

σκεδαζω —επιρρεω, επικλυζω.—επισκιρτιζομαι, εφορμαομαι

Επικινδυνως.
Ως παντα δεινως, κ᾽επικινδυνως βροτοις. Soph. Ph. 508.
SYN. Επισφαλως.

Επικλαιω.
—Σε δ᾽ επικλαιειν ὑστερον. Ar. Th. 1072.
SYN. Κλαιω, ανακλαιω, επιθρηνεω, εποδοφυρομαι, επιδακρυω.

Επικλαυτος
Κελαδει δ᾽ επικλαυτον αηδονιον Νομον.—Ib. R. 695.
SYN. Ερικλαυτος, πολυκλαυτος, αιακτος, γοερος, θρηνητικος.

Επικλειω.
Την γαρ αοιδην μαλλον επικλειεσ᾽ ανθρωποι Od. α. 351.
SYN. Κλειω, περιβοαω, ευλογεω, επικαλεω, επιφημιζω.

Επικληρος.
Κἀν αποθνησκων ὁ πατηρ τω, δω
Καταλιπων παιδ᾽ επικληρον. Ar. V. 581.
SYN. Κληρονομος, μονοκληρονομος —αεδνωτος.

Επικληρω.
—Το πρωτον επεκληρωσαν αρηγειν. Call. 3. 23.
SYN. Διακληρεω, προσκληροω, κληροω, επικλαθω.

Επικλημα.
Κατηγορειτο τ᾽επικλημα τετο μȣ. Soph. Oed. T. 537.
SYN. Εγκλημα, αιτιαμα, κατηγορια, αμαρτημα.

Επικλησις.
—Τον επικλησιν Κορυνητην. Il. η 138.
Αυταρ επικλησιν Βωρω.—Il. π. 177.
SYN. Ομωνυμια, επωνυμια. ανακλησις —φημη —αισχυνη.

Επικλητος.
—Των επικλητων δευρο,—Ar Pa. 1265.
SYN. Προσκλητος, παρακλητος, συνηγορος, προσληπτος, επιξενος.

Επικλινης.
—Επικλινες τε ταλαντον. Call (Steph.)
SYN. Περικλινης, επιρρεπης, επιφορος. κατακλινης, καταρροπος, κατωφερης, καταπρανης, πρανης.

Επικλιντρον. (ειδος κοσμȣ.)
Το τ᾽ επικλιντρον αποβαλοις. Ar. Ecc. 902.
SYN. Ανακλιτον, ανακλιντρον, κλινη, δεμνιον, λεκτρον.

Επικλινω.
—Αια δε Χολχις
Ποντȣ και γαιης επικεκλιται εσχατιησιν. Ap. 2. 420.
SYN. Αποκλινω, εγκλινω, προσκλινω, επικειμαι, επιπιπτω, προσρεπω.

Επικλονεω.
Νευσιν επικλονεονται,—Il σ. 7.
SYN. Διακλονεω, συγκλονεω, κλονεω.

Επικλοπος
Ηπεροπηα τ᾽ εμεν και επικλοπον—Od. λ 363.
Αλλα τις αρτιεπης και επικλοπος επλεο μυθων. Il. χ 281.
—Κυνεον τε νοον και επικλοπον ηθος. Hes. ε. 67.
SYN. Κλεπτης —κερδαλεος, δολομητις, απατεων, παραλογιςικος.—δολερος. ασυνετος. πανεργος.

Επικλυζω.
—Οθι κυματ᾽ επ᾽ ηϊονος κλυζεσκον. Il. ψ. 6.
Κυμασι πορφυρεοις επεκλυζετο —Hom. B. 68.
Ουκ αν τοσονδ᾽ε κυμ᾽ επεκλυσεν κακων. Lyc. 228.
—Ὁτε νηας επικλυζεσιν αελλαι. Sibyl. l. 5.
SYN. Κλυζω, κατακλυζω, προσκλυζω. συγκλυζω, ὑποκλυζω. επικυμαινω, καταβαλλω. επιδαψιλευω

Επικλυω. Vid. Επαϊω, Κλυω.
—Επει παντ᾽ αινον επεκλυε Νηληιαδαο: Il. ψ. 652.

Επικλωθω, Επικλωθομαι.
—Ὡτε Κρονιων
Ολβον επικλωση—Od δ. 208.
Ως γαρ επεκλωσαντο θεοι δειλοισι βροτοισι. Il. ω. 525.
Ως νηματα ξηνασ᾽, επεκλωσεν θεα
Ερις, (al. ερεν)—Eur. Or. 12.
SYN. Κλωθω, επικατακλωθω, επικληροω, κυροω, επαγαγω, επινεω, προσταςσω, επιμοιραομαι, διαμοιραομαι.—ειμαρμενον ποιειν.

Επικναω.
—Αλλ᾽ επικνω το σιλφιον. Ar. Av. 1581.
SYN. Κναω, κναιω, κνηθω, επικνηθω, διαφθειρω, επιβαλλω, επικνιζω.

Επικνιζω.
Αλλ᾽ αροτρῳ βραχυ βωλον επικνιζεσι χαρασσων. Ep Suid.
SYN. Κνιζω, επικναιω, δακνω.

Επικοινος.
—Επικοινον εςσαν αμφι παιδ᾽ Αχιλλεως. Eur. Andr. 124.
SYN. Κοινωνος, συγκοινωνος. μετοχος.

Επικοκκυςρια.
Ηχω λεγων αντωδος επικοκκυςρια. Ar. Th. 1068.
EXP. Επικοκκυζεσα, αντεπαδεσα.

Επικοπτω.
—Βȣν επικοψων. Od. γ. 443.

SYN.

SYN. Εγκοπτω, ανακοπτω, κατακοπτω, συγκοπτω, κοπτω, επικολαπτω, επιτεμνω, ασθενεω, καταπιεζω, επιπλησσω, καταταιω, τυπτω, επιχαραττω, σχιζω.

Επικοτος.

Επ' ανδρὶ δηΐοις επικοτῳ σεβας. Aesc. Ch. 626.

SYN. Εγκοτος, ζακοτος, περιοργής, φοβερός.—επιμομφος.

Επικοτως.

—Ο δ' επικοτως αει
Θεμενος αγναμπτον νοον. Ib, Pr. 162.

SYN. Παλιγκοτως, οργιλως, δυσκολως, δυσθυμως, επιστρεφως.

Επικυρια, Επικουρησις.

—Κενης αρωγης, κἀπικυριας στρατε. Ib. Per. 733.

—Κἀπικυρησιν κακῶν. Eur. Andr. 28.

SYN. Αλκαρ, αλεξητηριον, βοηθεια, βοηθημα, αρωγὴ, αντιληψις.

Επικυρεω

Και παντες Περσῶν βασιλεῖς επικυρησυσι. Sibyl. l. 3.

SYN. Συνεπικυρεω, επαμυνω, αμυνω, επιβοηθεω

Επικυρος, Επικυροι.

—Και Δαρδανοι, ηδ' επικυροι. Il. γ. 456.
Και γαρ εγὼν επικυρος εών.—Ib. 188.

SYN. Βοηθὸς, αλεξητήρ.—παρεδρος, συμμαχος.

EPITH. Μικρὸς.—αγχεμαχοι, εχεσπαλοι, κλειτοὶ, τηλεκλυτοι, πολυγλωσσοι, σθεναροὶ, ὑπερμενεῖς.

Επικυρειος.

Εξ Επικυρειων ατομων—Ep. l. 2.

Επικυρος. Nom. pr. Vid. Ατομος.

Επικυφιζω.

Ηβη και νεοτης επικυφιζει νοον ανδρῶν,
Πολλῶν δ' εξαιρει θυμὸν ες αμπλακιήν. Theog. 630.

SYN. Ανακυφιζω, αναβασταζω, ελαφρυνω.

Επικραιαινω, Επικραινω.

—Και νῦν μοι επικρηηνον εελδωρ. Il. α. 455.
—Ουδ' αρα πώ οἱ επικραιαινε Κρόνιων. Il. β. 419.
Παντας επικραινυσα θεύς.—Hom. M. 528.

SYN. Επιτελεω, κραιαινω, κραινω.

Επικραδαω.

Ηρωας χειρεσσιν επικραδαοντας ες τμα. Ap. 1. 552.

SYN. Ανακραδαω, ανακραδαινω, διακραδαινω, συγκραδαινω, συνεπικραδαινω, κραδαινω, αναστρεφω.

Επικρανον.

Βαρύ μοι κεφαλῆς επικρανόν εχειν. Eur. Hipp. 201.

SYN. Κρηδεμνον, κεφαλοδεσμιον, κεκρυφαλος, κρανος, προσκεφαλαιον, καλυμμα, κορυς.

Επικρατεω.

Οσσοι γαρ νηεσσιν επικρατευσιν αριστοι. Il. κ. 214.

SYN. Κρατεω, αποκρατεω, κατισχυω, κατεχω, ὑπερεχω, περιεχομαι, επιτυγχανω, αρχω, εκνικαω.

Επικρατεως.

—Τρωων νεφος αμφεβεβηκε
Νηυσὶν επικρατεως.—Il. π. 67.
—Νεῶν απὸ λοιγον αμυνον
Εμπεσ' επικρατεως—Ib. 81.

SYN. Επικρατῶς, κρατερῶς, δυνατως, ισχυρῶς, ἶφι, ενεργῶς, εντονως.

Επικρατης, Nom. pr

Αναξ ὑπηνης Επικρατες σακεσφόρε. Suid.

Επικρεμαω, Επικρεμαμαι

Αλλ' ὁ μεν αυτὸς τῖσε κακὸν χρεος· ὅς δε φιλοισιν
Ατην εξοπισω παισὶν επικρεμασεν. Theog. 206.
Ξυνὸς επει παντεσσιν επικρεμαθ' ἧμιν ολεθρος. Ap. 3. 483.

SYN. Αποκρεμαω, αποκρεμαμαι, κρεμαω, κρεμαμαι, επαρταω, επαρταομαι, επικειμαι.

Επικριδόν.

—Επικριδὸν ἱρευσαντο Μῆλα—Ap. 2. 302.

SYN. Δεοντως, προσηκοντως, ορθῶς, κατὰ θεσμὸν —επιλεγδην, επιλεκτως, λογαδην.

Επικριον. Vid. Ικριον.

—Και επικριον αρμενον αυτῷ. Od. ε. 254.

Επικρυω.

—Μᾶλλον επικρυσεις σύγε (τον ἧλον) Ar. Th. 1013.

SYN. Εγκρυω, προσκρυω, εμπηγνυμι, εμβαλλω, επιτατασσω, επιτιθημι.

Επικρυφος. Vid. Κρυπτὸς.

—Και επικρυφον οἶμον. Pind. Ol. 8.

Επικρωζω

Μη πειθε, φθονεραὶ γὰρ επικρωζυσι κορῶναι. Ar. Eq. 1047.

SYN. Κρωζω, επιβοαω, επικραζω.

Επικταομαι.

Ξυμμαρτυρας ὑμμ' επικτῶμαι. Soph. An. 858.

SYN. Προσκταομαι, κατακταομαι, κταομαι, επικαλεω.

Επικτεινω

—Τις αλκη τον θανοντ' επικτανεῖν; Ib. 1042.

SYN. Κτεινω, αποκτεινω, κατακτεινω.

Επικλησις

Καλὴ γαρ ἡ 'πικλησις,—Ib. Ph. 1382.

SYN.

SYN. Κτησις, κλῆμα, επιῤῥυσις, προσθηκη, επιζευξις, οικειωσις.

Επικ]ητος, Nom. pr.
Δȣλος Επικ]ητος γενομην, και σῶμ' αναπηρος,
Και πενιην Ιρος, και φιλος αθανατοις. Ep. I. 3.
Μῆτιν Επικ]ητοιο τεῷ ενὶ κατθεο θυμῷ. Ib. I. 1.

Επικ]υπτεω.
Αμφω ὁμȣ̃ ξυνιȣ̃σαι επικ]υπον,—Ap. 2. 566:
Πᾶς δ' επεκ]υπησ' Ολυμπος. Ar. Av. 781.
SYN. Επηχεω, επεγδȣπεω, επιδȣπεω, κα]αδȣπεω, διαψοφεω, επιψοφεω.

Επικυμαινω.
Η δ' επικυμαινȣσα μετηορος αυχένι κυρτῷ
Tryph. 66.
SYN. Επικυματιζω, εκκυμαινω.

Επικυρτοω.
—Επὶ δε ζωιησι δρακοντε
Δοιὼ απηωρευντ' επικυρτωοντε καρηνα. Hef. α. 234.
SYN. Κυρτοω, αγ]υλοω, κατακαμπω.

Επικυρω.
Ωςε λεὼν εχαρη μεγαλῳ επὶ σωματι κυρσας. Il. γ. 23.
Αιὲν επ' αυχένι κῦρε φαεινȣ̃ δȣρὸς ακωκῆ. Il. ψ. 821.
SYN. Κυρω, κυρομαι, αντικυρω, εγκυρω, εγκυρεω, προσκυρω, εγ]ιζω, επιτυγχανω, κα]ευςοχω.

Επικωκυω.
—Κἀπικωκυω πατρὸς
Την δυςαλαιναν δαῖτα—Soph. El. 285.
SYN. Ανακωκυω, επιδακρυω, ἐπιθρηνεω.

Επικωλυω. Vid. Κωλυω
Τίς εςαι μ' ȣ̓'πικωλυσων τάδε; Soph. Ph. 1271.

Επικωμαζω.
Ει μεν ἑκων αρχην επεκωμασα—Call. Ep. 17.
Οςις επὶ πα̃ντ' αγαθ' εχοντας επικωμασας. Ar. A. 979.
SYN. Εισκωμαζω, επεισκωμαζω, κωμαζω, επιφερομαι, χλευαζω, μυκ]ηριζω, ορχεομαι, αναβακχευω.—επιδημεω.

Επικωμιος.
Θελοντες αγαγεῖν επὶκωμιαν
Ανδρῶν κλυτὰν οπα. Pind. P. 10.
SYN. Εγκωμιαςικὸς, αινετικὸς, επαινετικὸς, επαινετηριος, πανηγυρικὸς.

Επικωμος.
Αιματος ακρητοιο μεθης επικωμος Ενυω. Tryph. 552.
SYN. Κωμαςὴς, θοινητωρ, συγχαιρων. ὑβριςὴς.

Επικωπος.
Σχοινος,—οδυνηρος, επικωπος. Ar. A. 230.

SYN. Ναυτικός. ξιφηρης. κωπηεις.—επικωπαςὴρ.

Επιλαβὴ.
Πολυμιτων πεπλων
Τ' επιλαβὰς εμᾶν. Aesc. Supp. 440.
SYN. Επιληψις, ληψις, καταληψις, αντιλαβὴ, εσβολὴ. επελασις, επιθεσις.

Επιλαγχανω, Επιλαγχανομαι.
Επιλελογχε πυματον
Ακρατὲς, απροσομιλον Γηρας,—Soph. Oed. C. 1299.
SYN. Μεταλαγχανω, επερχομαι, αναβαινω, εφιςαμαι, κληροομαι, τυγχανω, περιτυγχανω.

Επιλαζυμαι.
—Σιωπῶ, κἀπιλαζυμαι ςομα. Eur. Andr. 249.
SYN. Λαζυμαι. επισχω.

Επιλαμβανω, Επιλαμβανομαι.
Τοσσα μεν ὁρμαινȣσαν επελλαβε νηδυμος ὑπνος. Od. δ. 793.
Κἂν τȣ̃το μη 'πιλαβηται. Ar. L. 596.
SYN. Καταλαμβανω, προλαμβανω, προκαταλαμβανω, εκλαμβανω. φθανω. προσλαμβανω, προσδεχομαι, εφαπ]ομαι, μεταλαμβανω, διαδεχομαι, επιβαινω, επιτυγχανω. παραλαμβανω. επαρχομαι. δρασσομαι. ευρισκω. περιποιȣ̃μαι. κρατεω.

Επιλαμπω.
Ηελιος δ' επελαμψε.—Il. ρ. 650.
SYN. Απολαμπω, ελλαμπω, καταλαμπω, λαμπω, περιαυγαζω. ελλαμπρυνομαι, προςιλβω, ακτινοβολεω, εμφαινομαι, επιφαινομαι.

Επιλανθανομαι, Επιληθομαι. Vid. Λανθανομαι.
—Ουδ' ο γερων δολιης επιληθετο τεχνης. Od. δ. 455.

Επιλεγω, Επιλεγομαι.
—Επὶ δε ξυλα πολλα λεγεσθε. Il. δ. 507.
SYN. Λεγω, συλλεγω, συλλεγομαι, αναλεγω, απολεγω, εκλεγω, καταλεγω, καταλεγομαι, προσκαταλεγω, προσεπιλεγω, προσαιρεομαι, προαιρεομαι, εγκρινω, επαλλασσω.—αναγνωμι, αναλογιζω.—ανακεφαλαιοω

Επιλειβω. Vid. Λειβω.
—Ανιςαμενοι δ' επιλειβον. Od. γ. 341.

Επιλειπω
—Ουδ' επιλειπει
Χειματος, ȣ̓δε θερευς—Od. η. 117.
—Επὶ δε πλεῖον ελελειπ]ο
Αργιοδοντος ὑὸς—Ib. θ. 475.
SYN. Απολειπω, ελλειπω, ελλειπομαι, κα]αλειπω, παρερχομαι.

Επιλεπω.
Δαφνης αγλαὸν οζον ἑλὼν, επελεψε σίδηρῳ
Αρμενον εν παλαμῃ,—Hom. M. 109.

 SYN.

SYN. Λειπω, απολειπω, απολειπιζω.

Επιλευσσω.
Τοσσον τίς τ' επιλευσσει οσον τ' επὶ λᾶαν ἵησιν. Il. γ. 12.
SYN. Βλεπω, προβλεπω, επιβλεπω.

Επιληθω.
—Εις οἶνον βαλε φαρμακον, ενθεν επινον,
Νηπενθές τ' αχολόν τε, κακῶν επιλῆθον απαν]ων. Od. δ. 222.
SYN. Εκληθαινω.

Επιληκεω.
—Κῦροι δ' επιληκεον αλλοι
Εςαότες κατ' αγῶνα—Od. θ. 379.
SYN. Αποληκεω, ληκεω. ανακροτεω, επικροτεω

Επιληνιος.
Μεγα τον θεὸν κροτῦντες
Επιληνιοισιν ὕμνοις. Anac. 52. 8.
SYN. Επιληναιος.

Επιληπ]ος
—Κἀπιληπ]ος ευρεθη. Soph. An. 412.
SYN. Αυτοφωρος. επιληψιμος. ὑπαιτιος.

Επιλησις.
Καματων δ' επιλησιν παραχοι. Pind. P. 1.
SYN. Εκλησις, επιλησμοιη, επιλησμη, επιλησμοσυνη, λησμοσυνη.

Επιλησμων. Επιλησμοτατος.
—Κἀπιλησμων, και βραδύς. Ar. N. 129.
—Επιλησμων πανυ. Ib 485.
Επιλησμοτατον, και σκαιοτατον γεροντίον. Ib. 788.
SYN. Αμνημων, ληθαῖος.

Επιλιγδην, Επιλλιγδην.
Βλῆτο γαρ ὦμον δερὶ, προσω τετραμμενος αιεὶ,
Ακρον επιλιγδην—Il. ρ. 599.
SYN. Αιαθεν, ανω, λιγδην, επιγραβδην.—αςιβεῖας, ατονως, αμενηνῶς, αμαυρῶς.

Επιλλιζω
Ουκ αἴεις ὅτι δή μοι επιλλιζϑσιν ἅπαντες. Od. σ 11.
SYN. Διανευω, (τοῖς ομμασι) καταμωκαομαι, επεγγελαω, ειλλω, κατιλλαινω.

Επιλογχος.
Επιλογχον εχϑσ' εν χεῖρι βελος. Eur. Hipp. 222.
EXP. Γαισὸν, ὁλοσιδηρον δόρυ.

Επιλοιπος.
Ως τἀπιλοιπα τῶν λογων σὺ μεν κλυοις, Soph. Ph 24.
Αμεραι δ' επιλοιποι
Μαρτυρες σοφωτατοι Pind. Ol. 1.
SYN. Λοιπός—επεσσομενος.

Επιλυσις.
Φοβϑ επιλυσιν δίδϑ. Aesc. S. T. 135.

SYN. Διαλυσις, εκλυσις, απαλλαγὴ, κα]αβολὴ.

Επιλωβευω.
Οι δ' επιλωβευον, και εκερτομεον επεεσσιν. Od. β. 323.
SYN. Απολωβαω, επισκωπ]ω, ὑβριζω, επιγελαω, επιτιμαω.

Επιμαζιος.
—Επιμαζιὰ νηματα μιτρης. Tryph. 336.
SYN. Υπομασιος, ὑπομαζιος—επιμασιδιος.

Επιμαιμαω. Vid. Μαιμαω, Επιθυμεω.
—Κἀπιμαιμῶσαι μαχης. Lyc. 301.

Επιμαινομαι
Τῷδε γυνὴ Προιτϑ επιμηνατο—Il. ζ. 160.
SYN. Υπερμαινομαι, περιμαινομαι, εμμαινομαι, μαινομαι.

Επιμανδαλωτος.
Το περιπετασον κἀπιμανδαλωτον ἀν. Ar. A. 1200.

Επιμαιομαι.
Ηρη δε μαςιγι θοῶς επεμαιετ' αρ ἵππϑς. Il. ε. 748.
—Αταρ χειρεσσι νεων, επιμαιεο νοςϑ
Γαιης Φαιηκων,—Od. ε. 344.
SYN. Εφαπ]ομαι, επιψαυω, επειγω, προθυμοποιῶ, εφιεμαι, επιμαιμαω, μαιομαι, επιζητεω, επιθυμεω.

Επιμαρτυρομαι.
Κἄπειτ' επισχὼν ολίγον επιμαρτυρομαι. Ar. N. 495.
SYN. Μαρτυρομαι, διαμαρτυρομαι, προσλιπαρεω, εκλιπαρεω, επισκηπ]ω, ικετευω, παρακαλῶ.

Επιμαρτυρ, Επιμαρτυρος. Vid. Μαρτυρ.
Ειπὲ θεὰ, κρυφιων επιμαρτυρα λυχνον ερωτων. Muf. 1.
—Ζεὺς δ' αμμ' επιμαρτυρος εςω. Il. η. 76.

Επιμασσομαι.
Ελκος δ' ιητηρ επιμασσεται,—Il. δ. 190.
Ως αρα μιν φαμενη ραβδῳ επεμασσατ' Αθηνη. Od. ν. 429.
SYN. Απομασσω, προσμασσω, εφαπ]ομαι, απ]ομαι. ψηλαφαω. συνταρασσω.

Επιμασιδιος.
Ον ελιπον επιμασιδιον. Eur. I. T. 231.
SYN. Επιμαζιος, επιμαςιος, ὑπομαςιος, απομασιδιος, επιτιτθιος, ὑποτιτθιος, θηλαζων, θηλαμινος, γαλαθηνὸς, νηπιος.

Επιμαςος.
Οιον μὲν τινα τϑτον εχεις επιμαςον αλητην,
Σιτϑ και οινϑ κεχρημένον.—Od. υ. 377.
EXP. Επιμαςεύοντα, επιζητϑντα—επαιτης, απαςος, πενός. επιληπ]ος, οχληρός. ενδεής.

Επιμειδαω,

Επιμειδαω, Επιμειδιαω.
Τόνδ' επιμειδησας προσεφη κρειων Αγαμεμνων. Il. δ. 356.
—Εφ' ἱμερτῷ προσωπῳ
Αιεὶ μειδιαει,—Hom. IX. 3.
SYN. Διαμειδιαω, προσμειδιῶ, ὑπομειδιῶ, μειδαω, μειδιαω, γελαω.
Επιμειλια. Vid. Μειλια.
—Εγὼ δ' επιμειλια δωσω
Πολλὰ μαλ', ὅσσ' ϗπω τις ἑῇ επεδωκε θυγατρι. Il. ι. 147.
Επιμελεια.
Τῆς επιμελειας παντα δϗλα γιγνεται. Sent.
SYN. Επιστασις, επιστασια, επιτροπὴ, κηδεμονια, διοικησις, θεραπευσια, θεραπεια, σπϗδὴ, εντρεχεια, ακριβεια, επιτηδευσις, επιστρεχεια, ασκησις, ενδελεχισμὸς, ενδελεχεια, επιμονὴ, συνεχεια, προσεδρια, αγχινοια, ευφυΐα, φιλοπονια, φιλεργια, φροντὶς. καρτερια, προνοια, προσεξις, φιληκοΐα.
Επιμελητης.
Τῶν τῆς πολεως ειμ' επιμελητης πραγματων. Ar. Pl. 908.
SYN. Φροντιστὴς, εποπτης, εφορος, θεραπευτης, διαθετης, διοικητὴς, εμπαξ, επικομος, επικρατὴς, επιτροπος, επιπολος, κηδεμων, πολυπραγμων.
Επιμελομαι.
Ψυχῆς επιμελϗ τῆς σεαυτϗ, καθὰ δυνῃ. Sent.
SYN. Επιμελϗμαι, μελομαι, προσμελϗμαι, μηδομαι, περισωζω, επιστρεφομαι, πολυωρεω, εξακριβοω, προσλιπαρεω. προσμενω, διατελεω. —επιμελειαν εχω, ποιϗμαι.
Επιμελπω.
Αΐδα τ' εχθρὸν Παιᾶν' επιμελπειν. Aesc. S. T. 875.
SYN. Μελπω, επαδω, προσαδω. επιληκεω.
Επιμελως.
—Ελθοντ' εις νοσον
Τον εχοντα ταυτην εθεραπευσεν επιμελῶς. Men.
SYN. Επιστρεφεως, περιεργως, λιπαρῶς, πολυπραγμονως, ισχυρῶς, σφοδρῶς, ακριβῶς, απαρτιως, ενδυκεως, συνεχὲς. σπϗδαιως.
Επιμεμφομαι.
Ειτ' αρ' ὅγ' ευχωλης επιμεμφεται.—Il. α. 65.
Ουτε κασιγνητοις επιμεμφομαι.—Od. π. 115.
SYN. Καταμεμφομαι, απομεμφομαι, μεμψιμοιρεω, μωμαομαι, εγκαλεω, αιτιαομαι, επαιτιαομαι, αποδυρομαι, χλευαζομαι.—επιζητεω,
Επιμενω, Επιμενομαι.
Αλλ' αγε νῦν επιμεινον αρηΐα τευχεα δυω. Il. ζ 340.
Ενθα περ επιμεμονεν. Soph. Ph. 521.

SYN. Αναμενω, απομενω, διαμενω, εμμενω, καταμενω, περιμενω, προσμενω, επιμιμνω, μενω. επεχω.—προθυμεομαι, ορμαομαι.
Επιμεστος.
—Ταῖσι δε Δηὼ
Δωσεῖ πανт' επιμεστα, και ὡς ποτὶ νηὸν ἱκωνται. Call. 6. 134.
SYN. Περιστὸς, περιπλεως, επιπλεως, περιπληθης, πληρης, ὑπερπλεως, αναμεστος, διαμεστος, εμμεστος.
Επιμετρεω.
—Εγὼ δέ τοι ϗκ αποδωσω,
Ουδ' επιμετρησω.—Hes. ε. 385.
SYN. Προσεπιμετρεω, προσμετρεω, 'επιβαλλω, επιχορηγεω.
Επιμετρον.
—Εχων δ' επιμετρον απῆνθον. Theoc. 12. 26.
SYN. Επιβλημα, επιθεμα.
Επιμηδομαι.
—Δολον δ' επεμηδετο πατρὶ. Od. δ. 437.
SYN. Μηδομαι, μηχαναομαι, τεχναομαι, διαζητεω, εξευρισκω, επινοεω.
Επιμηθεὺς.
—Αμαρτινοόν τ' Επιμηθέα,
Ος κακὸν εξ αρχῆς γενετ' ανδρασιν αλφηστῆσι. Hes. θ. 512.
EPITH. Οψινοος.
Επιμηθὴς.
Θηριον ανθρωποισι μετεμμεναι ὡς επιμηθής. Theoc. 25. 79.
SYN. Εντεχνος, σοφὸς, δεινὸς, πανϗργος, δαΐφρων.
Επιμηλὰς.
—Ουδε κεν αἶγες
Δευοιντο βρεφεων επιμηλάδες.—Call. 2. 51.
EXP. Αἱ μετὰ τῶν μηλων νεμομεναι.
Επιμηνιω. Vid. Μηνιω.
—Αιεὶ γαρ Πριαμῳ επεμηνιε διῳ. Il. ν. 460.
Επιμικτος.
Γνωτή τοι πενιη—
Παντῃ γαρ τελασσον εχει, παντῃ δ' επιμικτος. Theog. 269.
SYN. Προσμικτος, συμμικτος.
Επιμιμνησκομαι, Επιμναομαι.
Αμφω κ' αὖτις ιόντες επιμνησαιμεθα χαρμης. Il. ρ. 103.
Τϗ ὅγ' επιμνησθεὶς.—Od. α. 31.
SYN. Απομιμνησκομαι, απομναομαι, αναμιμνησκομαι, αναμιμνησκομαι, μναομαι.
Επιμιμνω, Vid. Επιμενω.
Ως και εμοὶ τόδε εργον αεξεται, ᾧ επιμιμνω. Od. ξ. 66.

Επιμίξ.

Επιμίξ. Vid. Μιγδα.
Τρῶες ορινονται επιμὶξ ἵπποι τε και αυτοί. Il. λ. 525.
Επιμιξις
Εχθαιρεσι δε παντες—(κωτίλον ανθρωπον)
—Αναγκαιη δ' επιμιξις
Ανδρὸς τοιετε συμποσιῳ τελεθει. Theog. 297.
SYN. Επιμιξια, κοινωνια, συμβολαιον, ὁμιλια, συνδιατριβὴ, εντυχια, αναμιξις, προσμιξις.
Επιμισγομαι.
Αιεὶ μεν Τρωεσσ' επιμισγομαι.—Il. κ. 548.
SYN. Συμμισγομαι, μισγομαι, ὁμιλεω, κοινωνεω, συνειμι.
Επιμοιρχομαι.
Γαῖαν επιμοιρᾶσθαι αταρχευτοις νεκυεσσι Phoc. 94.
SYN. Επιμεριζω, απομειρομαι, επινεμω.
Επιμολεω. Vid. Επερχομαι.
—Νοσος—αγακλειτον Ηρακλε' επεμολε—Soph. Tr. 868.
Επιμολος.
Δοριπονα κάκ' εκτρεποντες γᾶς
Προς επιμολες.—Aesc. S. T. 635.
EXP. Τες επελθοντας (εχθρές.)
SYN. Αποφυλιος, παρεπιδημος, ξενος.
Επιμομφή.
Ομως δε λῦσαι δυνατος οξειαν επιμομφὰν ὁ τοκος ανδρῶν. Pind. Ol. 10.
SYN. Μομφὴ, μῶμος, επιτιμησις, λοιδορια, μεμψις.
Επιμομφος.
—Κἀπιμομφος ἐι φιλοις. Eur. Rh. 327.
SYN. Φιλομεμφὴς, φιλομωμος, φιλοψογος, επιτιμητὴς, επικοπος, ψεκτης.
Επιμυσσω, Επιμυττω.
—Αι δ' επιμυξαν Αθηναιη τε και Ηρη Il. δ'. 20.
SYN. Εκμυκτηριζω, γογγυω, επιγογγυζω, επιςεναζω, επιμυζω, διαφαυλιζω.
Επιμυω.
—Επιμυει γέ τοι. Ar. V. 928.
SYN. Καταμυω, απομυω, μυω, επινευω, κλειω.
Επιμωμητὸς.
Η δ' επιμωμητή.—Hes. ε. 13.
SYN. Επιμεμπτος, επιμωμος, επιμεμφὴς, επιψογος, επιρρητος, επισφατος, ὑπαιτιος, επονειδισος, ελεγχὴς, ψεκτὸς, ψογερός.
Επινασσω.
Ως αἱ τραπεζαι γ' εισιν επινενασμεναι
Αγαθῶν ἁπαντων.—Ar. Ecc. 836.
SYN. Νασσω, πληροω, αναπληθω, επιπαττω.
Επινασιος.
Αλλα Θρηΐκιης επινασιοι ηπειροιο
Πυροφορες αρωσι γυας—Ap. 1. 795.
SYN. Μετοικος, μεταναςης.—φυγὰς, απολις.
Επινεμω
Αυτομεδων δ' αρα σιτον ἑλὼν επενειμε τραπεζη
Καλοῖς εν κανεοισιν.—Il. ω 626.
SYN. Διανεμω, κατανεμω, επιμεριζω, επιμοιραομαι.
Επινευω.
—Εμῷ δ' επενευσα καρητι. Il. ο. 75.
SYN. Συνεπινευω, κατανευω, διανευομαι, προσνευω, συννευω, νευω, συναινεω, παραινιττομαι, ὑπαινιττομαι.
Επινεω, Επινηω, Επινηνεω.
Νεκρὲς πυρκαΐης επενηνεον αχνυμενοι κῆρ. Il. η. 428.
SYN. Νεω, νηω. κατανηω, παρανηω, ἐπιπαραινηω, επισωρευω, συναθροιζω.—επιχεομαι.
Επινεω
—Υςεροι αὖτε τὰ πεισεται ἅσσα οἱ αἶσα
Γεινομενῳ επενησε λινῳ,—Il υ. 128.
SYN. Νεω, επικλωθω.
Επινηχυτος.
Πεπλῳ παρκαταθηκα θεοῖς επινηχυτα δῶρα. Orph. 310.
SYN. Νηχυτος. (al. εμμετρος)
Επινηχω, Επινηχομαι.
—Μεσσῳ δ' επινηχετο ποντῳ. Hom. B. 106.
SYN. Επινεω, εισνεω, ανανηχομαι, απονηχομαι, ὑπερνηχομαι, προσνηχομαι, παρανηχομαι, εννηχομαι, επικυματιζω, επιπολαζω, επιπλεω, επιφερομαι.
Επινικιον.
Τετων ενεγκὼν παντα τἀπινικια. Soph. El. 694.
SYN. Νικητηριον, (ἆθλον, ἆσμα.) βραβεῖον, επιχειρια τά.
Επινικιος, Επινικος.
Επινικιῳ σθενει τον ευαγρον τελειῶσαι δὴ λοχον. Soph. Oed. C. 1144.
—Φρασαι χειρῶν αωτον Βλεψιαδαις επινικον. Pind. Ol. 8.
SYN Νικητηριος, τροπαιοφόρος.
Επινισσομαι.
Ενθ' ἁ καλὰ παῖς επινισσεται.—Theoc. 8. 43.
SYN. Αφικνεομαι, εισερχομαι, προσερχομαι, μετειμι.
Επινοεω.
Ευ γ' επενοησας αυτὸ, και προμηθικῶς. Ar. Av. 1510.
SYN. Νοεω, διανοεομαι, εννοεω, περινοεω, εκ-

προνοεω, επιμηδομαι, διαζητεω, ποριζω, μηχαναομαι φραζομαι.

Επινοια.

—Τίν' επινοιαν εσχεθες; Eur. Ph. 421.

—Κοινη γαρ επ' ευτυχιαισιν
Ερχεται γλωσσης επινοια,—Ar. Ecc. 570.

Ψευδει γαρ ἡ 'πινοια τὴν γνωμην. Soph. An. 395.

SYN. Επινοημα, εννοια, εννοημα, επινοησις, περινοια, διανοια, σκῆψις, εξευρημα, μηχανημα, ευμηχανια, επιστροφια, σοφισμα, ευτεχνια, επιτηδευμα, γνωμη—ἡ επιεσα γνωμη.

EPITH. Αμηχανὴς, ατασθαλος, θαυμαστὴ, καινὴ, ασεωτατη.

Επινυμφιδιος.

—Ουτ' επινυμφιδιος
Πω μέ τις ὕμνος ὕμνησεν. Ib 825.

SYN. Επιθαλαμιος, γαμιος, γαμικὸς.

Επινυσσω.

—Με και αλλο τεῆ επινυσσεν εφετμη. Il. ξ. 249.

SYN. Νυσσω—παιδευω, νυθετεω, σωφρονιζω. διδασκω.

Επινωμαω.

—Ουδέ τίν' αὐτῷ
Παιᾶνα κακῶν επινωμᾶν. Soph. Ph. 169.

SYN. Επινεμω, εξευρισκω, επιμηδομαι, επισκοπεω.

Επινωτιζω.

Ξανθὸν κρατ' επινωτισας. Eur. Herc. F. 362.

SYN. Εφορμαω.

Επινωτιος.

Ως εμ' επιπλωσας επινωτιον ἦγεν ες οἶκον. Hom. B. 79.

SYN. Επωμαδιος, νωτόφορος.

Επιξεινοω, Επιξενοω.

Ἠδ' ως Λημνιαδεσσιν επιξεινῦντο γυναιξὶν. Ap. 2. 766.

Επιξενῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανυμενη. Aesc. Ag. 1329.

SYN. Ξενοω, καταξενοω, φιλιοω. μαρτυρομαι—πορευομαι.

Επιξηνος. (ὁ μαγειρικὸς κορμος.)

Ὑπὲρ επιξηνε θελησω
Τὴν κεφαλὴν εχὰν, λεγειν. Ar. A. 317.

SYN. Επικορμιον, επικοπον.

Επιξυνος. Vid. Ξυνος.

Μετρ' εν χερσὶν εχοντες επιξύνῳ εν αρερη. Il. μ. 422.

Επιξυνοω. Επιξυνῦμαι.

Ἡ δ' ὅτε κηρυκεσσιν επιξυνωσατο μυθες. Ap 4. 436.

Οιον ἐῇ κακὸν εργον επιξύνωσατο βελη. Ib. 3. 1161

SYN. Επικοινοω, κοινοω, ὁμοψηφιζομαι.

Επιοινιος.

Τὶς δ' αρετῆ πινοντ' επιοινιον ἆθλον ἑλεσθαι; Theog. 965.

Επιοινοχοευω. Vid. Οινοχοευω.

Και τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς επιοινοχοευοιε Hom. V. 205.

Επομνυμι, Επομνυμαι.

—Και επὶ μεγαν ὅρκον ομῦμαι. Il. α. 233.

SYN. Προσομνυμι, κατομνυμι, διομνυμαι, ομνυμι.

Επιοπ]ομαι, Επιοσσομαι.

Ει δ' αγε τὲς αν εγὼν επιοψομαι—Il. ι. 167.

Τὼ δ' επιοσσομενω θανατον και φυζαν ἑταιρων. Il. ρ. 381.

SYN. Επικρινω, επιλεγω, κατοπ]ομαι, προσοπ]ομαι, προσοπ]ομαι, επιβλεπω, εφοραω, προσαγορευω, επισημαινομαι.

Επιορκεω.

Μητ' επιορκησης, μητ' αγνῶς, μητε ἑκοντὶ. Phocyl. 14.

Ουδ' επιορκησω προς δαιμονας—Il. τ. 188.

SYN. Ενεπιορκεω, παρορκεω, ψευδορκεω.

Επιορκον (Adv.) Επιορκον,—επιορκος.

Ως φατο και ρ' επιορκον απωμοσε—Il. κ. 332.

Ει δέ τι τῶνδ' επιορκον, εμοὶ θεοὶ αλγεα δοιεν. Il. τ. 264.

Ορκον τιννυμενας' τὸν Ερις τεκε πῆμ' επιορκοις. Hes. ε. 802.

SYN. Επιορκως—επιορκιον, επιορκια.—ψευδορκος, ψευδορκιος, επιορκητικὸς.

Επιυρα τά.

Αλλ' ὅτε δή ρ' απεην ὅσσον τ' επιυρα πελονται Ημιονων,—Il. κ. 351.

SYN. Ορια, ὁρμηματα.—διαστασις, διαστημα, το μεταξυ.

Επιυρος. Vid. Φυλαξ.

Ος πρῶτος Μινωα τεκε Κρητη επιυρον. Il. ν. 450.

Επιπαγχυ, Vid. Πανυ, Παντως.

Δωροφάγοι. σκολιῶν δε δικων επιπαγχυ λαθεσθε. Hes. ε. 262.

Επιπαμφαλαω. Vid. Παμφαλαω.

Πολλ' επιπαμφαλοωντες ὁμε.—Ap. 2. 127.

Επιπαλλω.

—Τάτ' εν χεροῖν παλιντον' εν εργῳ βελη 'πιπαλλων Αρης—Aesc. Ch. 160.

SYN. Αναπαλλω, διαπαλλω, εμπαλλω, παλλω κληροω.

Επιπασσω

Τῷ δ' επὶ Παιηων οδυνηφατα φαρμακα πασσων. Il. ε. 401.

SYN. Διαπασσω, εμπασσω, καταπασσω, παρα-

παραπασσω, περιπασσω, προσπασσω, συμπασσω, πασσω, καταμισγω, επιβαλλω.

Επιπαστος.

—Λειχων επιπαστα. Ar. Eq. 1087.

E X P. Τα επιπασσομενα τῳ ετνει αλευρα.

Επιπειθω, Επιπειθομαι.

—Πατροκλος δε φιλῳ επεπειθεθ' εταιρῳ Il. α. 345.

S Y N. Πειθω.—πιστευω.

Επιπελομαι.

Νουσος επὶ συγερὴ πελεται δειλοῖσι βροτοῖσι. Od. ο. 407.

—Τάτ' επ' ανθρωποισι πελονται. Ib. ν. 60.

Αλλ' ὅτε δ' ογδοον μοι επιπλομενον ετος ἦλθε. Ib. η. 261.

S Y N. Περιπελομαι, επερχομαι, παραγινομαι, παρατελλομαι, επιφερομαι, εφεπομαι.

Επιπεμπω.

—Ειτε σιτία

Τὶς τῆς τεκουσης μᾶλλον επιπεμψειεν αν. Ar. Ecc. 235.

S Y N. Αναπεμπω, αποπεμπω, προσπεμπω, ὑπερπεμπω, εφιημι. επιπροϊημι, επιβαλλω. ανιημι, αναχαλαω.

Επιπεραω.

—Τὸ δ' ουδ' επὶ νῆες εἶσαι

Ωκυποροι περοωσιν.—Od. ε. 175.

S Y N. Διαπεραω, εκπεραω, περαω, διαβαινω.

Επιπετομαι.

—Καθ' ὅμιλον επιπλεσθαι μενεαινων. Il. δ. 126.

Και θαυμαστ' επεπλομεσθα. Ar. Av. 1471.

S Y N. Επιπεταομαι, παραπετομαι, προσπετομαι, εφιπταμαι, εφαπτομαι.

Επιπετεω.

—Κλειτὰς ονων εκατομβας

Επιτοσσας θεῳ ρέζοντας. Pind. P. 10.

S Y N. Πετοω, επιπιπτω, επιτυγχανω, καταλαμβανω. (al. pro επιτοπισας.)

Επιπηγνυμι.

—Δορυ δ' εν κραδιῃ επεπηγει. Il. ν. 442.

S Y N. Επιπησσω, εμπηγνυμι.

Επιπηδαω.

—Αγριως αυτοῖς επιπηδᾶς. Ar. V. 703.

S Y N. Εμπηδαω, επεισπηδαω, εισπηδαω, επεμπηδαω, παραπηδαω, προσπηδαω, επαναπηδαω, ενορκω, εναλλομαι, προσβαλλομαι, εφαλλομαι, ανθισαμαι, επενθορεω, επερχομαι, επιπιπτω, επιβαλλομαι.

Επιπιλνημι, Επιπιλναμαι.

—Ουδὲ χιὼν επιπιλναται.—Il. ζ. 44.

S Y N. Πιλνημι, εμπελαζω, προσπλαζω, προσπελαζω, πελαω.

Επιπινω.

—Και επ' ακρητον γαλα πινων. Od. ι. 297.

S Y N. Εμπινω, εκπινω, καταπινω.

Επιπιπτω.

—Ουδε οἱ ὕπνος επὶ βλεφαροῖσιν επιπτε Od. ε. 271.

S Y N. Εισπιπτω. παρεισπιπτω, εμπιπτω, προσπιπτω, επιρρασσω, επεμβαινω, εισορμαω, συμπλεκομαι, επιτυγχανω

Επιπλαζομαι.

Ποντον επιπλαγχθείς.—Od. θ. 14.

S Y N. Εμπλαζομαι, περιπλανaομαι, περινοστεω.

Επιπλαταγεω.

Τοῖς μεν επεπλαταγησα.—Theoc. 9. 22.

S Y N. Επικροτεω, ανακροτεω, πλαταγεω.

Επιπλεω. Επιπλοω. Επιπλωμι.

—Επεπλεον ὑγρὰ κελευθα. Il. α. 312.

Ποντον επιπλωσας. Il. γ 47.

—Ποντον επεπλως—Od. γ. 15.

S Y N. Εισπλεω, καταπλεω, προσπλεω, εμπλεω, πλεω, επιπολαζω. προσπλωω, καταπλωω.

Επιπλησσω.

Τοξῳ επιπλησσων,—Il. κ. 500.

Εκτορ, αεὶ μέν πως μοι επιπλησσεις αγορῇσιν. Il. μ. 211.

S Y N. Αποπλησσω, εμπλησσω, πλησσω. ελαυνω, ὑβριζω, κολαζω, επιτιμαω, ενιπτω, νεικεω, κακιζω, λοιδορεομαι.

Επιπνεω, Επιπνεω.

Αι δ' αλλαι μαψ αὖραι επιπνειουσι θαλασσαν. Hes. θ. 872.

—Και επιπνευσωσιν αῆται. Od. ι. 139.

S Y N. Εισπνεω, αποπνεω, εμπνεω, καταπνεω, προσπνεω, πνεω, εμφυσαω—αφιεμαι.

Επιπνοια.

—Ιν' τ' ανθονομε τᾶς προγονε

Βοὸς εξ επιπνοιας ζηνὸς εφαψιν. Aesc. Supp. 45.

S Y N. Εμπνοια, εισπνοὴ, εμπνευσις, επιπνευσις, εμπνευματωσις, προσπνευμα, επιθειασμὸς, κατακωχὴ.

Επιποδιος.

—Ος αγριας πεδας

Επιποδιας μ' από τε φονε

Ερρυτο κἀνεσωσεν.—Soph. Oed. T. 1368.

Επιποιμην. Vid. Ποιμην.

—Θεαὶ δ' επιποιμένες εισὶν

Νυμφαι εὐπλοκαμοι,—Od. μ. 131.

Επιπολαζω.

Ταυτην ανοιαν επιπολαζουσαν,—Alex. 2. 7.

S Y N. Επινεω, επινηχομαι, επιπλεω, επισχυω. ανισχω.

Επιπολῆς (Επιπολή)

Τῆς γραὸς επιπολῆς ενεισιν αἱ χύτραι. Ar. Pl. 1208.

S Y N.

SYN. Ανω, επανω, εξεπιπολῆς, επιπολαιως, λιγδην: (επιφανεια)

Επιπολος.

Ιω, φιλος, σὺ μεν εμὸς

Επιπολος ετι μονιμος. Soph. Oed. T. 1345.

SYN. Περιπολῶν.—επιμελητὴς, επιτροπος.

Επιπονος.

Ανθρωπός εςι ζῶον επιπονον φυσει. Tim.

—Επιπονῳ—μορῳ. Soph. Oed. C. 1630.

SYN. Δρας ηριος, καματηρὸς, πονηρός.

Επιπορπὶς, Vid. Πορπη.

Χρυσεα τῷ 'πολλωνι, το τ' ενδυτον, ἥ τ' επιπορπίς. Call. 2. 32.

Επιπρεπω, Επιπρεπει.

Ουδέ τι τοι δυλειον επιπρεπει εισοραασθαι

Ειδος και μεγεθος· βασιλῆϊ γαρ ανδρὶ εοικας. Od. ω. 251.

SYN. Εμπρεπω, μεταπρεπω, πρεπω, πρεπει.

Επιπρο

—Ας ὄγ' επιπρὸ

Θελγομενας φορμιγγι κατηγαγε Πιεριηθεν. Ap. 1. 30.

SYN. Διηνεκῶς, ενδελεχῶς, μακρῶς.

Επιπροθεω.

Αιὲν επιπροθεοντες—Ib. 582.

SYN. Προπορευομαι, οδοποιοῦμαι.

Επιπροϊαλλω.

Η σφωϊν πρῶτον μὲν επιπροιηλε τραπεζαν. Il. λ. 627.

SYN. Προτεινω, παρατιθημὶ, προιαλλω.

Επιπροιημι.

Ανδρας δε λισσεσθαι επιπροεηκεν αριςυς. Il. ι. 516.

SYN. Προιημι, επιπεμπω.

Επιπρομολεω. Vid. Προμολεω.

—Την δέ τις αφνω

Μυρομενην μεσσηγὺς επιπρομολυσ' ενοησεν

Δμωαων.—Ap. 3. 665.

Επιπροπιπτω.

—Οφρα βαθεῖαν

Νηδὺν φορβάδι ἴσος επιπροπεσῶν εκορεσθη. Ib 4. 1449.

SYN. Προσεπιπιπτω, προπιπτω, επιπιπτω.

Επιπροσβαλλω.

Δαρδανιην δε λιποντες, επιπροσεβαλλον Αβυδω. Ib. 1. 931.

SYN. Επιβαλλω, προσβαλλομαι, επερχομαι.

Επιπροσθε, Επιπροσθεν.

Και μὴ 'πιπροσθε τῶν εμῶν τυς σὺς λογυς

Θῆς.—Eur. Supp 514.

SYN. Εμπροσθεν, απεναντι, προσθε.

Επιπροφαινω.

—Εσθλὸς μεν επιπροφανεντας ενισπεῖν

Οιωνὺς.—Ap. 3. 916.

SYN. Επιφαινω, προφαινω, προσφαινομαι.

Επιπροφερω. Vid. Προφερω.

Λαιὸν επιπροφερων ταρσὸν ποδός.—Ib. 4. 1519.

Επιπροχεω.

—Εν πεταλεισι

Θρῆνον επιπροχεῦσα, χεει μελιγηρυν αοιδήν. Hom. XVIII. 18.

SYN. Εκχεω, προχεω.

Επιπταιρω.

Ουκ ὁραας, ὅ μοι ἠὸς επεπταρε πᾶσιν επεσσιν. Od. ρ. 545.

SYN. Επιπταρνυμαι. πταιρω.

Επιπωλεομαι, Επιπολεομαι.

Αυτὸς δε κτιλος ὡς επιπωλεῖται ςιχας ανδρῶν. Il. γ. 196.

SYN. Αμφιπολεομαι, περιπολεομαι, επερχομαι, επιπορευομαι.

Επιπωταομαι.

—Επιπωτωμην ὕπερ ἅλμης. Ep. 1. 1.

SYN. Επιπετομαι, επὶποταομαι, παραπετομαι.

Επιρηγνυμι, Επιρησσω.

—Τον τρεῖς μεν επιρρησσεσκον Αχαιοί. Il. ω. 454.

Πυλας δ' ὅπως επηλθ', επιρρηξας εσω. Soph. Oed. T. 1267.

SYN. Κλειω.—αναρρηγνυμι, απορρηγνυμι.—επιβαλλω, επικρυω, μετατιθεμαι.

Επιρραινω.

Ξανθῷ πορφυροπεζαν επιρρηνας τριχα χρυσῷ. Tryph. 65.

SYN. Ραινω, διαρραινω, απορραινω, καταρραινω, προσραινω, αιονχω, καταιοναω, παραπασσω, προσπασσω, ραντιζω, επιρραντιζω, ψακαζω, διημι, επιψεκαζω, καταψεκαζω, διυγραινω, διαβρεχω, επιδροσιζω, επινοτιζω.

Επιρρεζω.

—Οθι παντες επιρρεζεσκον ὁδῖται. Od. ρ. 211.

SYN. Επιθυω, ρεζω.

Επιρρεπω.

Ημῖν δ' αιπὺς ολεθρος επιρρεπη.—Il. ξ. 99.

Ζεὺς γάρ τοι το ταλαντον επιρρεπει αλλοτε αλλῳ. Theog. 157.

SYN. Ρεπω, καταρρεπω, καταφερομαι, κατακλινομαι, προκυπτω. επιβαρεω, επικρατεω.

Επιρρεω

Αλλά τε μιν καθυπερθεν επιρρεει, ἠΰτ' ελαιον. Il. β. 754.

—Τα δ' επερρεεν εθνεα πεζων. Il. λ. 723.

SYN. Επινεω, επιπολαζω, επινηχω, επιβρυω. παραρρεω, πλεοναζω, εποχετευω.

Επιρρηδην

—Καί ρ' αὖτις επιρρηδην μετεειπεν. Ap. 2. 642.

SYN.

SYN. Διαῤῥήδην, σαφῶς, αναφανδον.—ονομαστὶ μακληδην.

Επιῤῥην.

Ος τοτε Κανθον επεςνεν επιῤῥηνεσσιν ἐοῖσιν. Ib. 4 1497. (f. επὶ ῥηνεσσιν.)

Επιῤῥιπ]ω, Επιῤῥιπ]εω.

—Οτε μοι πὶ ἐπσοι χαλκηρεα δουρα

Τρῶες επιῤῥιψαν περὶ Πηλειωνι θανόντες. Od. ε. 310.

SYN. Επιβαλλω, επιφερω.

Επιῤῥοή.

Κακῶν τοσουτων ουχ ὁρᾷς επιῤῥοάς; Eur. Andr. 349.

SYN. Επιῤῥοια, επιῤῥυσις, εισροος. προσθεσις, ευπορια, αφθονια, δαψιλεια, πλεονασμός.

Επιῤῥοθεω.

Επιῤῥοθησαν δ᾽ οἱ μεν, ὡς καλῶς λεγοι,

Οι δ᾽ ουκ επῄνουν—Eur. Or. 899.

SYN. Θορυβεω. επαινεω. επηχεω, επιβοαω.

Επιῤῥοθος.

—Τοισι οἱ επιῤῥοθος ἦεν Αθηνη. Il. δ. 390.

Εγερτὶ κινῶν ανδρ᾽ ανὴρ επιῤῥοθοις

Κακοῖσιν,—Soph. An. 419.

SYN. Βοηθός, επιταῤῥοθος, συμμαχος, ονησιμος, ισχυρός. επασσυτερος. (Sch. λοιδοροις, ὑβριστικοῖς)

Επιῤῥοιζεω, Επιῤῥοιζω.

Και ταῦτα μεν μιτοισι χαλκεων παλαι

Στρομβων επιῤῥοιζοῦσι γηραιαὶ κοραι. Lyc. 585.

Η και τοιαυτας τῷδ᾽ επιῤῥοιζεῖς φυγας; Aesch. Eum. 427.

SYN. Επινηθω. προσκυλιζω.—επιβαλλω.—επιπιεζω, επισειω, επεγκελευω.

Επιῤῥυζω.

Επι τῶν εχθρῶν τιν᾽ επιῤῥυξας.—Ar. V. 703.

SYN. Επισιζω, εφορμαω.

Επιῤῥυομαι.

Επ]άπυλον εδος επιῤῥυου. Aesch. S. T. 171.

SYN. Ρυομαι, ερυομαι, βοηθεω, επαμυνω.

Επιῤῥυτος.

Καρπόν τε γαιας και βροτων επιῤῥυτον. Ib. Eum. 910.

SYN. Καταῤῥυτος, ευπορος, επικλυτος.

Επιῤῥωννυμι, (Επιῤῥωομαι, inuf.)

Αμβροσιαι δ᾽ αρα χαῖται επεῤῥωσαντο ανακ]ος

Κρατὸς απ᾽ αθανατοιο· μεγαν δ᾽ ελελιξεν Ολυμπον. Il. α. 529.

Τῇσι δὲ δωδεκα πᾶσαι επεῤῥωοντο γυναῖκες. Od. υ. 107.

SYN. Ρωννυμι, επισειομαι, κινεομαι, ενεργεω. (εῤῥωμενως.)—ενισχυω, συνισχυω, ισχυροποιῶ, κατασκευαζω, σθενοω, επιτεινω, στηριζω, κρατυνω, αναζωπυρεω.

Επισεω, Επισσειω.

Την μαλ᾽ επισσειων, φοβεειν ἥρωας Αχαιούς. Il. σ. 230.

Ω μῆτερ, ἱκετευω σε μὴ ᾽πισειε μοι

Τας αἱματωπους και δρακοντωδεις κορας. Eur. Or. 255.

SYN. Εντεινω, επανατεινομαι, επιῤῥωννυμι, επιφερω, ανασειω, προσριπτομαι. επανω κινεω, επισειομαι. εκφοβεω.

Επισευω, Επισσευω, Επισσευομαι, Επισυομαι (inuf.)

Αινειαν δ᾽ επεσευεν απὸ χθονὸς ὑψόσ᾽ αειρας. Il. υ. 325.

Η ετι μοι και κῆτος επισσευῃ μεγα δαιμων. Od. ε. 421.

Νῆά επεσσευοντο,—Od. γ. 19.

—Επεσσυοντο γυναῖκας. Ap. 1. 805.

—Το τεταρτον επεσσυτο δαιμονι ἶσος. Il. ε. 438.

SYN. Εφορμαω, ὁρμαω, διωκω, σπερχω, επισπερχομαι, θυνω, επειγω, κατεπειγω. επιθυμεω. επακολουθεω επορνω.

Επισημαινω, Επισημαινομαι.

—Κἀπισημανθησεται

Κεινου κεκλῆσθαι λαὸς ονομ᾽ επωνυμος. Eur. Ion. 1593.

SYN. Ενσημαινομαι, επισημειοῦμαι, αποσημαινω, σημειοω, κατασημειοῦμαι, ανακροτεω, κατακροτεω, επισφραγιζω, χαρακτηριζω, βεβαιοω, επισημαινομαι, επιφωνεω.

Επισημος.

Δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπισημος εν βροτοῖς

Εσθλῶν γενεσθαι.—Eur. Hec. 378.

SYN. Διασημος, περισημος, παρασημος, ευσημος, διαδηλος, καταδηλος, ευγνωσος, επιφατος επιῤῥητος, περιφανὴς, ενδοξος.

Επισιζω.

—Κἄθ᾽ ὅταν οὗτός γ᾽ επισιζῃ. Ar. V. 702.

EXP. Επαφιεναι τους κυνας. Vid. επιῤῥυζω.

Επισκαζω. Vid. Σκαζω.

Γηραιῇ δη ῥικνοισιν επισκαζουσα ποδεσσιν. Ap. 1. 669.

Επισκεπ]ομαι.

Ναῦται επισκεψαντο—Call. 4. 43.

SYN. Επισκοπεω, εφοραω, καθοραω, επιβλεπω, περισκοπεω, θεαομαι. αναθεωρεω, λογιζομαι, αναλογιζομαι, ενθυμεομαι, μενοιναω. σκεπ]ομαι.

Επισκεπω.

Φαρεῖ πολλάκι λυχνον επεσκεπεν.—Mus. 258.

SYN. Επικαλυπ]ω, επερεφω. περισκεπω, σκεπω. σκεπαζω.

Επισκευαζω.

Το δεῖπνον αυτοῖς ἐσ᾽ επισκευασμενον. Ar. Ecc. 1139.

SYN.

SYN. Παρασκευαζω, ανασκευαζω, σκευαζω, ευτρεπιζω, επιφορτιζω, επισατ]ω.

Επισκηνος.

—Μηδ' επισκηνυς γοους Δακρυε. Soph. Aj 580.

EXP. Απρεπεις, μεγαλυς, οιυς επι τῃ σκηνῃ. —επιταφιυς, εξοδιυς

Επισκηπ]ω, Επισκηπ]ομαι.

Υμιν τε κοινῃ τηνδ' επισκηπ]ω χαριν. Ib. 567.
Ως αιτιαν γε τωνδε κᾀκεινων εχων
Προς της θανυσης τησδ' επεσκηπ]υ μορων. Ib. An. 1319.

SYN. Ανασκηπ]ω, ενσκηπ]ω, κατασκηπ]ω, σκηπ]ω, εντελλομαι, αντελλομαι, παρεγγυω, προ]ατ]ω, παραινεω, επιτιμαω, επιπλησσω, προσεγκαλω, επαραομαι, μεμφομαι, επιγραφομαι.

Επισκιος

Ανακ]α δ' αυτον ομματων επισκιον,
Χειρ' αντεχοντα κρατος.—Soph. Oed. C. 1721.

EXP. Τῃ χειρι σκεποντα τυς οφθαλμυς.

SYN. Υποσκιος, συσκιος, κατασκιος, παλισκιος, σκιερος.

Επισκοπεω

Τι δη ποτ' ω ξεν', ωδ' επισκοπων σενεις; Ib. El. 1190.

Ωστε θνητον οντ', εκεινην την τελευταιαν ιδειν
Ημεραν επισκοπυντα, μηδεν' ολβιζειν, πριν αν
Τερμα τυ βιυ περασῃ, μηδεν αλγεινον παθειν. Ib Oed. T. ult

SYN. Επισκεπ]ομαι, κατανοεω, φραζομαι, αποβλεπω, τηρεω, ιστορεω, σκοπεομαι.

Επισκοπος. Vid. Επιτιμητης.

—Η τιν' εταιρον
Οτρυνεις Τρωεσσιν επισκοπον;—Il. κ. 38.
—Και επισκοπον ειναι οισων. Theoc. 24. 105.
—Τυ νεκρυ τ' επισκοποι. Soph. An. 223.

SYN. Κατασκοπος, εποπ]ης, εφορος, διοπος, φυλαξ, επιμελητης, επιγνωμων.

Επισκοπος.

Βοωντος ατης τησδ' επισκοπον μελος. Ib. Aj. 991.

SYN. Ευστοχος, επιτυχης, ευτυχης, απλανης.

Επισκυζω, Επισκυζομαι.

—Οφρα και αλλοι επισκυζωνται Αχαιοι. Il. ι. 370.

SYN. Οργαινω, εξοργιζω, παροργιζω, οργιζομαι.

Επισκυνιον.

Παν δε τ' επισκυνιον κατω ελκεται οσσε καλυπτων. Il. ρ. 136.

Τοιον επισκυνιον βλοσυρῳ επικειτο προσωπῳ. Theoc. 24. 116.

SYN. Ιφυς, οφρυς. (δερμα, το συνοφρυωμα τυ μετωπυ.

Επισμαω.

Τι γαρ ετος ημας υκ επισμῃ των κακων. Ar. Th. 396.

SYN. Επιχριω, επιπασσω, επιρραινω, κα]απλυνω, εμβαλλω, επιξυω, αποσμαω, σμαω, επισμηχω, επιτριβω.

Επισμυγερος.

Παρ δ' Αχλυς ειστηκει επισμυγερη τε και αινη. Hes. α. 264.

SYN. Σμυγερος, επιπονος, πολυπονος, οιζυρος, εκτακεις.

Επισμυγερως.

Αλλ' ητοι κεινος μεν επισμυγερως απετισεν. Od. γ. 195.

SYN. Επιπονως, ελεεινως, οικ]ρως, αθλιως, δυστυχως.

Επισπαστηρ.

Και χρυφιυ τρικλωστον επισπαστηρα βολοιο. Ep. l. 6.

Επισπαστος.

—Μη πε τις επισπαστον κακον ευρῃ. Od. ω. 461.

SYN. Εκυσιος, αυθαιρετος, αυτοπαρακτος.

Επισπαω, Επισπωμαι.

—Πεποιθα τυτ' επισπασειν κλεος. Soph. Aj. 780

—Εχθραν επισπασαμην. Ep.

SYN. Εφελκυω, επισυρω, επαγω, προσαγομαι επιτευχομαι, εντυγχανω, λαμβανω, με]αλαμβανω, επικ]αομαι.

Επισπω. Poet.

—Θανατον και ποτμον επισπειν. Il. η. 52.

SYN. Επιδιωκω, επακολυθεω, καταλαμβανω, επισπαομαι, εφεπομαι.

Επισπενδω, Vid. Σπενδω.

—Επισπεισας δε το δακρυ. Theoc. 23. 38.
Οσσον επισπεισαι σοι, τραγε, θυομενῳ. Ep. l. 1.

Επισπερχω.

Κεντρῳ επισπερχων.—Il. ψ. 430.

SYN. Κατασπερχω, σπερχω, επισπυδαζω, αναγκαζω, διεγειρω, παραθηγω, επισευομαι, επειγω, κατεπειγω, επιταχυνω, προσβαλλω, προσκρυω, επιταρατ]ω, επισπευδω.

Επισπευδω.

—Σκιπναιοι επισπευδοιεν οδιταν. Theoc. 16. 93.

—Αλλ' επισπευδειν το δραν. Soph El. 469.

SYN. Διασπευδω, κατασπευδω, σπευδω, επισπερχω, ερεθιζω, παροξυνω, εγκελευω, επικελευομαι.

Επισπορια.
—Και επισποριην αλεασθαι. Hes. ε. 444.
SYN. Επισπορα. εμφυτεια, εμβλημα.
Επισπορος.
Στεργειν τα πιστα τῶνδε τῶς επισπορȣς. Aesc. Eum. 676.
SYN. Αποσπορος, απογονος, εκγονος.
Επισσυτος.
Εννεπε τις φοβει σε
Φημα, γυναι, φρενας επισσυτος; Eur. Hipp. 574.
SYN. Βιαιος, ιξαλος (αφορμησασα. Sch.)
Επισταδόν.
Νωμησεν δ' αρα πᾶσιν επισταδὸν—Od. ν. 54.
SYN. Επισταμενως—βεβαιως, εμμενεως, ευσταθῶς, εντονως, επιμονως.
Επισταθμαομαι.
Ουκ εχω προσεικασαι
Παντ' επισταθμωμενος. Aesc. Ag. 172.
SYN. Διασταθμαομαι, εξευναω, εξεταζω, σταθμῶμαι.
Επισταμαι.
Νῦν δ' ȣτ' αρ' πη θεσθαι επισταμαι—Od. γ. 207.
—Επισταμενοι πολεμοιο. Il. β. 611.
SYN. Εξεπισταμαι, γινωσκω, μανθανω, δυναμαι, εκμελεταω. εμπειρως εχω. νομιζω. οιομαι.
Επισταμενως.
Μιστυλλόν τ' αρ' επισταμενως—Il. η' 307.
SYN. Επισταδὸν, ειδημονως, επιστημονως, ευφυῶς, ευμαθῶς, εμπεραμως, εμπειρως, συνετῶς, περιφραδεως. δυνατῶς.
Επιστασις.
Πολλὰς γαρ εσχον φροντιδων επιστασεις. Soph. An. 231.
SYN. Επιστασια, προστασια, ενστασις, επινοια, λογισμὸς. επισκεψις, επισκοπὴ, εφορια, εποπτεια, θεωρια, προσβολὴ, επιθεσις, επαρχια, παραμονή.
Επιστατεω.
Ενταυθ' ορειοις ποιμνιοις επιστατȣν. Ib. Oed. T. 1047.
SYN. Προστατεω, προΐσταμαι, εξηγεομαι, επαρχω.
Επιστατης.
—Θυματος δ' επιστατης,
Ιερεύς τ' επεστη τȣδε, παῖς Αχιλλεως. Eur. Hec. 223.
Καιρὸς γαρ—εργȣ παντὸς εσ' επιστατης. Soph. El. 76.
—Εξ οικȣ σῶ επιστατη ȣδ' αλα δοιης. Od. ρ 455.
SYN. Προστατης, διοπος, επαρχος, ὑπαρχος, ηγεμὼν μεταιτης, επαιτης. διδασκαλος. εφετης.
Επισταχυω.
Ισὸν τȣ κάκεινω επισταχυεσκον ικλοι. Ap 1 972.
SYN. Σταχυȣμαι, ὑποσταχυομαι.
Επιστειβω. Vid. Στειβω.
—Ουδε σ' Ενυω
Ουδ' Αϊδης, ȣδ' ἵπποι επιστειβȣσιν Αρηος. Call. 4. 277.
Επιστειχω. Vid. Επερχομαι.
—Κα' εμαν αιματα
Ευηλιως πνεοντ' επιστειχειν χθονα. Aesc. Eum. 909.
Επιστελλω
Ενθ' αὐτ' αγγελιην επὶ Τυδῆ στεῖλαν Αχαιοί. Il. δ. 384.
—Νυν επιστελλει σαφως. Soph. Oed. T. 106.
SYN. Αποστελλω, διαστελλω, στελλω, εντελλομαι, ὑποτιθεμαι.—προστελλω, προαγω.
Επιστεναχω, Επιστεναχομαι, Επιστοναχεω, Επιστοναχιζω, Επιστοναχω, Επιστεναχιζω, Επιστεναζω, Επιστενω
—Επὶ δε στεναχον το γυναῖκες. Il. τ. 301.
—Επεστοναχησε δε λιμνη. Il. ω. 79.
Δεινὰ δ' επεστοναχιζε—Hom. B. 72.
Ικτῆρες επιστοναχȣσι. Soph. Oed. T. 195.
—Επεστεναχιζε δε γαῖα. Hes ϑ. 843.
Και τι—ῶδ' επιστεναζετε. Aesc. P. 729.
—Επὶ δ' εστενε δῆμος απειρων. Il. ω 776.
—Ποτερ' αν επιστενοι; Soph. Tr. 964.
SYN. Αναστεναζω, καταστεναχω. καταστενω, μεταστενω, ανοιμωζω, εξαθυμεω, στεναζω.
Επιστεφὴς.
—Κρατῆρας επιστεφέας οινοιο. Il. ϑ. 232.
SYN. Αμφιστεφὴς (πληρεις, ὑπερχειλεῖς.)
Επιστεφω. Επιστεφομαι.
—Τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
Ουκ αν ποθ', ὃν γ' εκτεινε, τῷδ' επεστεφε. Soph. El. 443.
Κȣροι δε κρατῆρας επιστεψαντο ποτοῖο. Il. ι. 175.
SYN. Στεφω, αναστεφομαι—επικοσμεω.—πληροω.
Επιστηλοω
Αρχαιης ῶ θινὸς επεστηλωμενον αχθος. Ep. I. 3.
Επιστημη
Και λογον ορθὸν εδωκεν, επιστημην τ' εδιδαξεν. Sibyl. I 8.
Τȣτων εχω γαρ παντ' επιστημην εγὼ. Soph. Tr. 342.
SYN. Επιστημοσυνη, δαημοσυνη, τεχνοσυνη, γνῶσις.

Επιστημων.

Επισημων.
Αυτὸς μεν γαρ επισημων βυλῇ τε νοῳ τε. Od. π. 374.
SYN. Ειδὼς, ειδημων, επισαμενος, νοημων, νοερὸς, δαημων, σοφὸς, μνηςὼρ.
Επισιον.
—Πᾶσιν γαρ επισίον εςιν ἑκαςῳ. Od. ζ 265.
EXP. Εποικιον, σκηνη. νεωριον. σκαφος. (ςρατιωτικὸν καταλυμα Suid.)
Επισιος, pro Εφεσιος.
Πινυσα τὴν επισιον (κυλικα.) Anac. 73.
Επισοβεω (q Επισομεω.)
Μή μιν κερτομευσαι επισοβεωσι γυναῖκες. Ap. 3. 663.
SYN. Λοιδορεω, χλευαζω, μωμαομαι, ὑβριζω, επισομεω.
Επισολαδην.
—Επισολαδην δε χιτῶνας
Εςαλαται.—Hes. α 287.
SYN. Ευκοσμως, καλῶς, λαμπρῶς, χαριεντως—συντομως.
Επισολή.
Καὶ νυν οίας εκεινυ
Επισολας κομιζω Anac. 9. 16
Πεμπει με σοὶ φεροντα τάσγ' επισολας. Soph. Aj. 792.
SYN. Γραμμα, γραμματιον, λογοι, δελτος.—εντολὴ, επιταγὴ, επισκηψις.
Επισομιζω.
—Τυς ἐμὺς εχθρὺς επισομιζειν. Ar. Eq. 841.
SYN. Αποσομοω. κατασομιζω. κατασιγαζω, αποφρατ]ω, εμποδιζω, κατασχεῖν ελεγχω.
Επιςρατευω, Επιςρατευομαι.
Νυκτωρ επεςρατευσεν.—Soph. Aj. 1075.
Οι τηνδ' επεςρατευσαν Ελληνες πολιν. Eur. Tro. 22.
Διπλὺν γαρ αυτῇ πῆμ' επεςρατευετο. Ib. M. 1185.
SYN. Αντιςρατευω, εισβαλλω, εμβαλλω, εξορμαω, πολεμεω.
Επιςρεπ]ός.
Τεκνων τε κελευθοις
Επιςρεπ]ὸν αιῶνα κ]ισσας. Aesc. Ch. 348.
SYN. Επιςρεπ]ικὸς. ζηλωτος.
Επιςρεφω, Επιςρεφομαι.
Ως προς τί πισὶν τὴνδ' αγαν επιςρεφεις; Soph. Tr. 1198.
Ελκε δ' επιςρεψας μετ' ευκνημιδας Αχαιυς. Il. γ 370.
Γαῖαν επιςρεφεται—Hes. ϑ. 753.
Παντη επιςρεφεται ϑηρῶν ολεκυσα γενεθλην. Hom. XXVI. 10.

SYN. Αντιςρεφω, μεταςρεφω, συςρεφω, ὑποςρεφω, εκςρεφω, αναςρεφω, επαναςρεφω, επανερχομαι, επαγω, επιςρωφαω—πλανῶμαι.
Επιςροφαδην
Κτεῖνε δ' επιςροφαδην—Il. κ. 483.
SYN. Επιςρεφεως. ενεργως, ευτονως, ισχυρῶς, επιμελῶς, ἶφι, σπυδαιως. (μετ' επιςροφῆς)
Επιςροφή.
Προ τῦ ϑανόντος τὴνδ' εθεσθ' επιςροφήν. Soph. Oed. T. 134.
Μυριων επιςροφαὶ κακῶν. Ib Oed. C. 555.
SYN. Αναςροφὴ, προςροφη, ςροφή.—σπυδὴ, μελετη.—συναθροισις, πλῆθος—δινη.—τιμωρια.—διατριβὴ, διαιτα.
Επιςροφος.
—Και κεινος επιςροφος ἦν ανθρωπων. Od. α. 177.
—Επιςροφον ὁρμον εχυσα. Dion. 75.
EXP. Ενεργῶν, και ποιυμενος την εις αλλυς επιςροφήν.—αγαπωμενος—φιλοξενος,—Eust—Ου λογον εποιῦντο παντες ανθρωποι.—συναναςρεφομενος επερχομενος, επιδημῶν. Sch.—αν]ιςροφος, επικαμπής.
Επιςρωφαω.
—Επιςρωφῶσι ποληας. Od. ρ. 486.
—Ποθεν γῆς τῆσδ' επιςροφᾷ πεδον. Eur. M. 666.
SYN. Επιςρεφομαι, ενδιατριβω, επερχομαι.
Επισφραγιζω Vid. Σφραγιζω.
Σοι κλεος ὁππότε δῆμος επεσφρηγιζε ϑανόντι. Ep l. 5.
Επισφυριον.
—Αργυρεοισιν επισφυριοις αραρυιας. Il. γ. 331.
EXP. Ταις τῶν σφυρῶν πορπαις.
Επισχεδόν. Vid. Σχεδον.
Και ῥα γ' αναΐσσυσιν επισχεδὸν ερχομενοιο. Hom. A 3.
Επισχερῶ Vid. Εφεξῆς.
Αυτοὶ τε κ]εινωμεθ' επισχερῶ.—Il. λ. 667.
Επισχεσια.
—Ουδέ τιν' αλλην
Μυθυ ποιησασθαι επισχεσιην εδυνασθε, Od φ. 71.
SYN. Προφασις, αναβολή επισχεσις.
Επισχεσις.
—Επεὶ υτις επισχεσις, υδ' ελεητὺς
Αλλοτριων χαρισασθαι—Od. ρ 451.
SYN. Κωλυσις, εποχὴ. εφεξις, καθεξις, κατασχεσις. σχεσις, κατοχή. φειδώ επισχεσια.
Επισχολαζομαι.
Καζορμενιζει. κὐκ επισχολαζεται. Soph. Fr.
SYN. Σχολαζω, αποσχολαζω.

Επισωτρον,

Επισωτρον, Επισσωτρον.
Χαλκε' επισσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ιδεσθαι. Il. ε 725.
EXP. Τα επανω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ, η χαλκᾶ. —Καιθοί.

Επιτακτος.
Χαῖρε. Βαρισκιμπτων επιτακτα μεν εξαχι διὰ
Εκ δ' αὖτ' αγρεσιης πολλάκι πολλὰ καμών. Call. Fr. 22.

Επιτανύω. Vid. Επιτεινω.
—Επὶ δε κληῖδ' ετανυσσεν ἱμάντι Od. α 442.

Επιταρροθος. Vid. Επιρροθος
—Τοιη τοι εγὼν επιταρροθος ἦα. Il. ε. 808.

Επιτασσω
—Συρακοσιαις επιτασσεις. Theoc. 15. 90.
SYN. Ανατασσω, προςασσω, συντασσω, διατασσω, επισκηπτω, αιασσω, επιτελλω.

Επιτεγγω. Vid. Τεγγω.
Ροδον ὡς γενοιτο, νεκταρ
Επιτεγξας, ανετειλεν
Αγερωχον εξ ακανθης
Φυτον αμβροτον Λυαιε. Anac. 53. 40.

Επιτεινω.
Ως μεν τῶν επὶ ἶσα μαχη τετατο πτολεμός τε. Il. ο. 413.
SYN. Εντεινω, αποτεινω, εκτεινω, κατατεινω, παρατεινω. συντεινω, τεινω, απεκτεινομαι, επιτανυω —αυξομαι, μεγαλυνω, μακρυνω επιρρωννυομαι.

Επιτελλω, Επιτελλομαι
—Κρατερὸν δ' επὶ μῦθον ετελλε: Il. α. 25
Παντα μαλ' ατρεκεως αγορευεμεν ὡς επιτελλω. Il. β. 10.
—Σοι δε μαλις' επιτελλομαι ὧδέ γε ρεξαι. Ib. 802.
SYN. Εντελλω, προσασσω, επιτασσω, παραγγελλω, λεγω. ανατελλω.

Επιτεμνω.
Μη 'πιταμης τὰν χεῖρα καταπρειων τὸ κυμινον. Theoc. 10. 55.
SYN. Κατατεμνω, διατεμνω, συντεμνω, σχιζω, επικοπτω, περικοπτω, βραχυνω, εμπριω, διαιρεω.

Επιτερπὴς, Επιτερπνος
—Εχει δ' επιτερπέα χῶρον. Hom. Α. 413.
Τετων εδὲν τοι ἄλλ' επιτερπνοτερον. Theog. 1062 (al. ἔπι τερπνοτερον.)
SYN. Τερπνὸς, ευτερπής.—φιληδής.—ὁμιλητικός.

Επιτερπομαι. Vid. Τερπομαι.
Αλλος γαρ τ' αλλοισιν ανὴρ επιτερπεται εργοις. Od. ξ. 228.
Μή ποτε πὰρ κλαιεσι καθεζομενοι γελασωμεν,
Τοις αυτων αγαθοις, Κυρν', επιτερπομενοι. Theog. 1218.

Επιτερσαινω. Vid. Τερσαινω.
Αι μεν τ' ηελίῳ ψαμαθοις επιτερσαινονται. Ap. 4. 607.

Επιτετμω.
—Ος κτεατεσσιν ἑοῖς επὶ γῆρας ετετμε. Od. α. 218.

Επιτηθη.
Αυτη δ' εκεινη προτερον εξηπισατο
Παρὰ τῆς επιτήθης.—E. M.
EXP. Η τε πατρὸς, και τῆς μητρὸς μητήρ.

Επιτηδειος, Επιτηδης.
Αλλ' η ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεια κυρεῖ. (κορη. Valc.) Eur. Andr. 205.
SYN. Χρησιμος, προσηκων, ἱκανὸς, επαρκής: επιδεξιος. προφορος. προφυης. προσφιλης. ευθετος, ευσχημων, ἑτοιμος, αρμοδιος, εναρμοσος, οικεῖος. φιλος. ευνες. συνηθής. πρεπων, επισαμενος.

Επιτηδὲς.
Ες δ' ερετας επιτηδὲς αγειρομεν—Il. α. 142.
Ω εφαιαν επιταδες—Theoc. 7. 42.
SYN. Εξεπιτηδὲς, εξεπιτηδες, προκριτως, κατα επιτηδευσιν σπεδὴν. προαιρεσιν, εκ προνοιας. προαιρεσεως. παρασκευῆς.—σπεδῇ, επισπερχως, επιςροφαδην, επιμελῶς, προθυμως, ἑκεσιως, αρμοδιως, ευαρμοσως, ευθετως, ευρυθμως, ευμηχανως, ενδεξιως, προσηκοντως, προσφορως, εμμελεως, αρτιως —οικειως, επιτηδειως.

Επιτηδευσις.
Βιοτε δ' ατρεκεῖς επιτηδευσεις
Φασὶ σφαλλειν πλεον η τερπειν. Eur. Hipp. 261.
SYN. Σπεδὴ, επιμελεια, μελετη, προθυμια. —επιτηδευμα, μαθησις, ασκησις.

Επιτηδευω.
Πολλὴ γ' αναγκη κἀπιτηδευειν κακά. Soph. El. 311.
SYN. Σπεδαζω, επιχειρῶ. μηχαναομαι, προθυμεομαι —εν σπεδῇ τιθεμαι.

Επιτιθημι.
—Οἷα και ἡμῖν
Ζεὺς επὶ εργα τιθησι—Od. θ. 245.
Θησειν γαρ ετ' εμελλεν επ' αλγεά τε ςοναχας τε. Il. β. 39.
—Πετρην επεθηκε θυρῃσιν. Od. ι 243.
SYN. Ανατιθημι. εντιθημι. προςιθημι, εγκατατιθημι. κατατιθημι. επιβαλλω. προσερεω, εγχριμπτω, επεχω, επανιςημι. επιπροσθεω, προσδιδωμι, αναβιβαζω, εμπλασσω. αποπεμπω.

Επιτιλαω.
Υπὸ τȣ̃ δεȣς δε τῆς μαριλης μοι συχνὴν
Ο λαρκος επετιλησεν, ὥσπερ σηπια. Ar. A. 350.
SYN. Εντιλαω, κατατιλαω, προςιλαω, τιλαω. αποπατεω.

Επιτιμαω.
Πυκτῃ δ᾽ επιτιμᾶν ȣδὲν εργον μαχομενῳ. Phil.
SYN. Υπερτιμαω, βαρυτιμαω, επιλαμβανομαι, επιθεραπευω.—ενιπ]ω, επιπληττω, εγκαλεω. επικλεω τιμωρεομαι

Επιτιμητὴρ. Επιτιμητης. Επιτιμητωρ.
Ως δ᾽ ὅτε μυσοπολων εργων απὸ παῖδες ιωσιν,
Αθρόοι, οι δ᾽ αρ᾽ οπισθεν επισκοποι εγγὺς ἑπονται,
Αιδȣ̃ς τε, θεραπιδων τε, νοȣ τ᾽ επιτιμητῆρες
Πρεσβυτατοι. γῆρας γαρ εναισιμον ανδρα τιθησιν Opp. α.
Ως ἐπιτιμητής γε τῶν εργων βαρύς. Aesc. Pr. 77.
Ζεὺς δ᾽ επιτιμητωρ ικεταων τε ξεινων τε. Od. ι. 270.
SYN. Παιδευτὴς, διορθωτὴς, επανορθωτὴς, σωφρονιςὴς, ψεκ]ης. λοιδορητής —βοηθὸς, αμυντωρ, τιμωρὸς, ενδικος.

Επιτιμια.
Αλλ᾽ ες᾽ Ορεςȣ ταῦτα τα᾽ πιτιμια. Soph. El. 921.
Και δεῖξεν ανθρωποισι τα᾽ πιτιμια
Τῆς δυσσεβειας οἷα δωρȣ̃νται Θεοί. Ib. 1398.
SYN. Γερας, τιμὴ, ευπορια —τιμωρια, δικη, ποινὴ.—επιχειρα τά.

Επιτιμος.
Κἀπιτιμȣς. και πολιτας.—Ar. R. 714.
SYN. Εντιμος, επιτιμιος, αξιοτιμος, τιμηεις, τιμητός πλȣσιος.

Επιτιτθιος. Vid. Επιμαςιδιος.
Ητοι αρ ὡς ειδοντ᾽ επιτιτθιον Ηρακλῆα. Theoc. 24. 53.

Επιτλημι.
Τῷ τοι επιτλητω κραδιη μυθοισιν εμοῖσιν. Il. τ. 220
SYN. Ανατλημι διατλαω, τλαω, ὑπομενω, απομενω, επιτολμαω.

Επιτολμαω.
Αλλ᾽ επετολμησε, φρεσὶ δ᾽ εσχετο—Od. ρ. 238.
SYN. Τολμαω —επιτλημι.—επιβȣλευομαι.

Επιτονος.
—Αυτὰρ επ᾽ αυτῷ
Επιτονος βεβλητο, βοὸς ρινοῖο τετευχὼς Od. μ. 423.
SYN. Ιμας, (ὁ τῶν κερατων δεσμὸς.)

Επιτοξαζομαι.
Τῷ δ᾽ επιτοξαζοντο καρηκομοωντες Αχαιοί. Il. γ. 79
SYN. Επακοντιζω, τοξευω. ςοχαζομαι. εφορμαω.

Επιτρεπω, Επιτροπαω.
—Επεὶ ȣ μεν επετρεπε γηραϊ λυγρῷ. Il. κ. 79.
—Τρῶσιν γαρ επιτραπεȣσι φυλασσειν. Ib. 421.
Ει μὲν δή μοι κῦδος επιτρωπᾶτε μελεσθαι. Ap. 1. 351.
SYN. Ανατιθημι. αφιημι. εφιημι. διδωμι, παραδιδωμι, χαριζομαι —εντελλομαι.—ὁμολογεω.—καταπιςευω. εγχειριζω. ὑποχωρεω.

Επιτρεχω.
Οι δὲ μεγα ιαχοντες επεδραμον ῦιες Αχαιῶν. Il. ξ. 421.
Ιπποις ωκυποδεσσιν επετρεχον —Il. ψ. 504.
Καρφαλέον δε οἱ ασπὶς επιθρεξαντος αὖσεν
Εγχεος.—Il. ν. 409.
—Λευκὴ δ᾽ επιδεδρομεν αιγλη. Od. ζ. 45.
SYN. Διατρεχω, εντρεχω. προςτρεχω, καταρεχω. επιτροχαω, επιτροχαζω, επιθεω. επιδιδρασκω. επεκθεω. επιβαλλω. εισβαλλω, προσπιπτω. προσαρασσω, εφαπτω, επερχομαι.

Επιτριβω.
Νοσος μ᾽ επιτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν. Ar. N. 242.
SYN. Κατατριβω, παρατριβω, ανατριβω, αποτριβω. προςτριβω, εντριβω. παρορμαω. εντεινω, επιφερω, επιβαλλω, προσβαλλω, ανιαω, θλιβω, καταψαω.

Επιτριπτος.
Η τἀπιτριπτον κιναδος εξῆρε μ᾽ ὅπȣ; Soph. Aj. 103.
Ως σεμνὸς οὑπιτριπτος.—Ar. Pl. 276.
SYN. Εξωλὴς, πανȣ̃ργος, πονηρός.

Επιτροπευω.
—Θαυμαζω δ᾽ ὅπως
Τον δῆμον οἷός τ᾽ ειμ᾽ επιτροπευειν εγώ Ar. Eq. 212
SYN. Επιςατεω εφιςημι, διοικεω, κηδομαι, κατευθυνω, ὑπηρετεω, επιμελεομαι.

Επιτροπος.
Θεὸς επιτροπος εὼν —Pind. Ol. 1.
SYN. Διοικητὴς. επιμελητὴς, μελετωρ, μελεδωνευς. φροντιςὴς, κηδεμὼν, προςατης.

Επιτροχαδην.
Ητοι μεν Μενελαος επιτροχαδην αγορευε. Il. γ. 213.
SYN. Εσπευσμενως, ηπειγμενως, ταχεως. συντομως κεφαλαιωδῶς

Επιτροχαω Vid. Επιτρεχω.
Ειθαρ επιτροχαων.—Ap. 4. 1606.

Επιτυγχανω.
Μετρια γαρ ανδρὸς ȣκ επετυχες πωποτε. Ar. Pl. 245.
SYN. Εντυγχανω, κατατυγχανω, περιτυγχανω,

τυγχανω, τυγχανω, αποκναιομαι, αποκναιομαι, λαγχανω, κατευδυνω, κατευθικτεω

Επιτυμβιδιος, Επιτυμβιος.

Οιδ' επιτυμβιδιοι Κορυδαλλιδες ηλαινονται. Theoc. 7. 23.

Διπαις τοῖς επιτυμβιδιοις

Θρῆνος ανασειαζει. Aesc. Ch. 332.

—Κἀπιτυμβιυ Χοὰς εδωκα—Soph. An. 913.

Επιτυφω.

Οπως αν αυτὸ επιτυφῇ μαλιςά μυ. Ar. L. 221.

SYN. Επικαιω, εκπυρσω.

Επιφαινω, Επιφαινομαι.

Στιγματα δ' ὡς επεφαντο ιδεῖν δεινοῖσι δρακυσι

Κυανεα κατὰ νῶτα—Hes. α. 167.

SYN. Προσφαινομαι, διαφαινομαι, παραφαινομαι, εμφαινομαι, φαινομαι, διαειδομαι, επιλαμπω, εμπομπευω, διαγνωριζω.—επιβαινω, επιφαυσκω.

Επιφαντος.

Ουκ ολομεναν ὑβριζεις

Αλλ' επιφαντον. Soph. An. 853.

SYN. Εμβιος.—επιφανής.

Επιφαυσκω, Επιφαυσκομαι.

—Επιφαυσκομενος τὰ ἀκηλα. Hom. A. 444.

SYN. Επιφασκω, αποφαινω, εκφαινω, εμφαινω, επιφαινω, επιδεικνυμι. ανατελλω.

Επιφερω.

Οι πρὶν επ' αλληλοισι φερον πολυδακρυν αρηα. Il. γ. 132.

Σοι κοιλῃς παρὰ νηυσὶ βαρειας χεῖρας εποισει. Il. α. 89.

SYN. Εισφερω, προσφερω, εκφερω, επαγω, προσαγω, επιφορεω, επιβαλλω, καταδικαζω, κατηγορεω, διασυρω, προσηκω.

Επιφημι.

Ουδ' ὅτι κεινῳ παῖδ' επεφησα. Eur. I. A. 130.

SYN. Επαγγελλομαι, αναδεχομαι, εγγυαω, ὑπισχομαι.

Επιφθεγγομαι.

Εγὼ δ' επιφθεγγομαι κεκλαυμενα. Aesc. Ch. 455.

SYN. Προσφθεγγομαι, προσφωνεω, επιφωνεω, επιβοαω.

Επιφθημι, Επιφθανω.

Τραγηλοδυτην πετρῳ μυλοειδεῖ τρῶσεν επιφθάς. Hom. B. 211.

SYN. Παραφθανω, προφθανω, υποφθανω, φθανω.

Επιφθονεω Vid. Φθονεω.

Ωδε κ' επιφθονεεις, εδέ τοι παλιν ῶσιν οπισσω. Od. λ. 148.

Επιφθονος.

Πολλαὶ γὰρ ἡμῶν αἱ μέν εσ' επιφθονοι. Eur. Hec. 1192.

Σοφὴ γὰρ ὄσα, τοῖς μέν ειμ' επιφθονος. Ib. M. 303.

SYN. Ζηλωτὸς, επαινετός.—φθονυμενος.—νεμεσητός.—επιμεμπτος.

Επιφθυζω.

Και λεγ' επιφθυσδοισα —Theoc. 2. 62

SYN. Επιπτυω, προσπτυω, εμπτυω, επιψιθυριζω, επαδω (ἡσυχῶς)

Επιφλεγω.

Ηὔτε πῦρ αΐδηλον επιφλεγει ασπετον ὑλην. Il. β. 455.

SYN. Επικαιω, φλεγω.

Επιφλυω.

Τοῖα φατις. και τυς πριν επιφλυειν μακαρεσσι

Υιας Αλωϊαδας.—Ap. 1. 481.

SYN. Φλυω, φλυαρεω, λοιδορεω.

Επιφονος. Vid. Φονιος.

Ορχησμοῖς τ' επιφονοις ποδὸς. Aesc. Eum. 373.

Επιφορβεω.

Ενθ' επεὶ εὖ βοτανης επεφορβεῦς βυς ερυμυκυς. Hom. M. 105.

SYN. Φερβω, βοσκω, επιβοσκω.

Επιφορεω.

Οσυς ανωθεν επιφορησε τῶν λιθων. Ar. Pa. 224.

SYN. Συμφορεω, συσσωρευω, επισωρευω, επιβαλλω, επιφερω.

Επιφορος.

Παις ὁ Μαιας επιφορωτατὸς

Πραξιν υριαν θελων. Aesc. Ch. 811.

SYN. Ευμενὴς.—λογικὸς.—εγκυμων.—ευεπιφορος, καταφορος, καταφερὴς, κατωφερὴς, επισφαλὴς ἑρμηνικὸς.

Επιφραζω, Επιφραζομαι.

—Ινα γάρ σφιν επιφραδον ηγερεεσθαι. Il. κ. 127.

—Και επιφρασσαιατο βυλὴν. Il. β. 282.

Δολιην δε κακὴν επεφρασσατο βυλην. Hes. θ. 160.

SYN. Παραγγελλω, επαγγελλω, δηλοω, διασαφεω—επινοεω, επιγνωμι, ενθυμεομαι, επισκεπτομαι. διαλογιζομαι. μηχαναομαι.

Επιφρονεω

—Ως σύ περ αυτὴ επιφρονεοσ' αγορευεις. Od. τ. 385.

SYN. Εὖ φρονεω, φρονεω: νῦν εχω.

Επιφροσυνη.

Ει μη επιφροσυνην δῶκε γλαυκωπις Αθηνη. Od. ε. 437.

SYN. Πολυφροσυνη, σωφροσυνη, φρονησις, φραδμοσυνη, φραδιη, ευβυλια, μῆτις, πινυτὴ, πινυτης, περιμηθεια, επιλογισμὸς, συνεσις, πυκνοτης, πυκινοὶ φρενες. (Hom.)

Επιφρ-ρος.

Επιφρυρος.
Ξιφος δ' εμης θυγατρος επιφρυρον δερη. Eur. Or. 1613.
EXP. Επικειμενος. επι τυτῳ φρυρυμενος.
Επιφρων.
—Και επιφρονα βυλην. Od. π. 242.
SYN. Εμφρων, νυνεχης. δαϊφρων. περισσοφρων, πολυφρων, σαοφρων, πυκινοφρων, φρονιμος, συνετος.
Επιφυλιος.
—Κ᾽απιφυλιυ χθονος. Eur. I. 1577.
Επιφυλλις.
Επιφυλλιδες ταυτ' εςι, και ςωμυλματα,
Χελιδονων μυσεια —Ar. R. 92.
EXP. Τα επικειμενα τοις μεγαλοις βοτρυσι βοτρυδια. Τα εν τοις βοτρυσιν εν αρχῃ περιτ]ωματα.—ςαγολογια.—λαλος, πιθαιολογος.
Επιφυσαω.
Τοις επιφυσιωσιν αλιφρονες ασπαλιηες. Naum. ult.
—Η γαςηρ γαρ επιφυσητό μυ. Ar. Pl. 6 9
SYN. Αναφυσαω, εμφυσαω, φυσαω—επεγχαινω—διογκοω, εξογκοομαι, χαυνοομαι, εξοιδεω, επαιρομαι.
Επιχαιρω.
Σε μεν ευπρασσοιτ' επιχαιρω. Soph. Aj. 136.
SYN. Περιχαιρω. συγχαιρω, ὑπερχαιρω, χαιρω, ηδομαι, επιγαννυμαι.
Επιχαλαω.
—Και πικραις Δυαισιν υδεν επιχαλᾶς. Aesc. Pr. 179
SYN. Αποχαλαω, αναχαλαω, χαλαω, αποδιδωμι. ενδιδωμι, επικαμπ]ομαι.
Επιχαλκευω.
—Ενεκα τυτων επιχαλκευειν παρεχοιμ' αν. Ar. N. 921.
SYN. Αποχαλκευω, παιδευομαι. επεξεργαζομαι.
Επιχαρης.
—Οτῳ ταδ' επιχαρῆ. Aesc. Pr. 160.
EXP. Χαρας αξια. επιχαρτα.
Επιχαρις.
Ουδ' επιχαρις αρης. Ib. S. T. 916.
SYN. Ευχαρις, ευχαριςος, ευαρεςος, χαριεις, χαριεργος, αγαπητος, ηδυς, ευειδης, επιτερπης.
Επιχαριτως.
—Επιχαριτως αν γ', ὦ ξενε. Ar. A. 867.
SYN. Χαριεντως, αςειως. ςωμυλως.
Επιχαριτ]α, pro Επιχαριζυ
—Επιχαριτ]α τῷ ξενῳ. Ib. 884.
Επιχαρμα.
Η ρα γε τοι μυσαρη, και τιν επιχαρμα τελυγμαι; Theoc. 2. 20.

Ουδ' επ' ονειδεσιν, υδ' επιχαρμασιν. Eur. Ph. 1581.
SYN. Καταγελως, εμπαιγμα, χλευασμα.—συγχαρμα, επιχαρσις. ευχαριςια.
Επιχαρμος. Nom. pr.
—Χ᾽ωνηρ ὁ ταν κωμωδιαν
Ευρων Επιχαρμος. Theoc. Ep. 17.
Επιχαρτος.
Εχθροις επιχαρτα πεπονθα. Aesc. Pr. 158.
—Ως επιχαρτον
Τελεως αεκυσιον εργον. Soph. Tr. 1278.
SYN. Επιχαρης.—ευφροσυνος. καταγελαςος.
Επιχειλης.
Ος εποιησεν την πολιν ἡμων
Μεςην ευρων επιχειλῆ. Ar. Eq. 811.
SYN. Ενδεης. επιπολαιος. αμοιρος.
Επιχειρα, Επιχειρια τα.
—Μεμναμενοις τελεων επιχειρα. Theoc. Ep 17.8.
Ουτε ξιφεων επιχειρα λαχυσα. Soph. An. 831.
SYN. Επαθλα, νικητηρια, επιτιμια —τιμωρια.
Επιχειρεω.
Ειθ' οἱ μεν δειπνῳ επιχειρεον.—Od ω. 385.
SYN. Εγχειρεω, ετοιμαζω, επιβαλλομαι, επερχομαι, σπυδαζω.—συλλογιζω.—επιτηρεω. τολμαω.
Επιχεζω, Επιχεζομαι, Vid. Εγχεζω.
Ιδυ γ' επιχεσεῖ. Ar. L. 442.
Επιχεω, Επιχεομαι, Επιχυω, Επιχυνω.
—Και αμφιπολον ταμιην ωτρυν' ὁ γεραιος
Χερσιν ὑδωρ επιχευαι ακηρατον.—Il. ω. 303.
—Επι δε Τρωες τε και Εκτωρ
Ηχῇ θεσπεσιῃ βελεα σ]εροεντα χεοντο. Il. θ. 159.
—Τοι δ' επεχυντο. Il. ο 654.
SYN. Προσχεω, επεγχεω, επεκχεω, προσχυω, εγχεω, εισχεω, καταχεω, επιβρεχω, επιβαλλω.
Επιχθονιος.
—Οι νυν βροτοι εισιν επιχθονιοι—Il. α. 272.
SYN. Επιγειος, γαιηϊος, χθονιος, χθονοστιβης.
Επιχνοαω, Vid. Χνοαω.
—Λευκῆσιν επιχνοαυσαι εθειραις. Ap. 1. 672.
Επιχραω.
Ως Δαναοι Τρωεσσιν επιχραον—Il. π 356.
SYN. Εφορμαω, επιπιπ]ω, επερχομαι.
Επιχριω.
—Επιχριοντες αλοιφῃ. Od. φ. 179.
SYN. Καταχριω, διαχριω, εγχριω, χριω, επαλειφω.
Επιχωρεω.
Το μη 'πιχωρεῖν τοις απισ]υσιν ταδε. Soph. An. 225.

SYN.

SYN. Συγχωρεω, προσχωρεω, παραχωρεω, επιτρεπω, εαω, συμπαραινεω.—επιχειριαω.

Επιχωριος

Ουκουν επιχωριόν τι πρᾶγμ' εργαζεται. Ar. Pl. 342

—Επιχωριον Εργος. Theoc. 27. 11.

SYN. Εγχωριος, συμπολιτης, αυτοχθων, οικογενὴς, ὁμογλωσσος.

Επιψαυω.

—Ος τ' ολίγον περ επιψαυει πραπιδεσσιν. Od. θ. 547.

SYN. Προσψαυω, παραψαυω, εφαπτομαι, ψηλαφαω, επιθιγω.

Επιψεκαζω

Τον Θεον δ' επιψεκαζειν—Ar. Pa. 1141.

SYN. Καταψεκαζω, επιδροσιζω, επιβρεχω.—καταστα(ζ)ω, κατειβομαι.

Επιψευδομαι

Ανθρωποι θεὸν ειπον, επεψευσαντο δε μαντιν. Sibyl. l. 7.

SYN. Αποψευδομαι, διαψευδομαι, προσψευδομαι, καταψευδομαι, ψευδομαι, ψευδολογεω, προσποιεομαι.

Επιψογος.

—Μακαρεσσιν επιψογον αινὸν ιαπτει. Rhi.

SYN. Επιληψιμος, επιληπτος, καταμεμπτος, επιμεμφὴς, μωμητος.

Επιψοφεω

—Επεψοφεεν δε φαρετρη. Call. 3. 247.

SYN. Επηχεω, ψοφεω.

Επιωγή.

Δικταιης ορμοιο κατερχομενοις επιωγήν. Ap. 4. 1640.

Ου γαρ εσαν λιμενες νηῶν οχοι, ουδ' επιωγαί. Od. ε. 404.

EXP. Αι εξοχαὶ, καὶ οι πλατεῖς αιγιαλοί. οι παραθαλασσιοι τοποι.

Επογμευω.

Κυκλον επογμευουσιν αλιμονες ορχηθμοῖο. Tryph 345.

Επογμιος.

Ταν οἶν, ὦ Δαματερ Επογμιε.—Ep. Suid.

Εποικεω.

Ξεινην εποικησαντες οθνειαν κονιν. Lyc. 926.

SYN. Επιδημεω. μετοικεω. ενοικεω.

Εποικος.

Αλλ' απερ ειτις εποικος αναξια
Οικονομῶ θαλαμους πατρός. Soph El. 191.

SYN. Ενοικος, εγκατοικος, μετοικος, συνοικος. επιχωριος.

Εποικτειρω. Vid. Οικτειρω.

—Ουτ' εποικτειρειν τινά. Ib. Ph. 1358.

Εποικτιζω. Vid. Οικτιζω.

—Θεαμα δ' εισοψει ταχα
Τοιοῦτον οἷον και στυγοῦντ' εποικτισαι. Ib. Oed. T. 1319.

Εποιχομαι

Ουρῆας μὲν πρῶτον επωχετο—Il. α. 50.

Αυτικα δε μνηστῆρας επωχετο ισοθεος φώς. Od. α. 324.

—Και αμφιπολοισι κελευε
Εργον εποιχεσθαι—Il. ζ. 492.

SYN. Επειμι, επερχομαι, εισερχομαι, περιερχομαι, επιπορευομαι, επιτελεω.

Επολολυζω

Νῦν αρ αξιόν γε πᾶσιν εστὶν επολολυξαι. Ar. Eq 613.

SYN. Ολολυζω. επιθρηνεω, επικωκυω, εποιμωζω.—ευχομαι. ευφημεω.

Επομαι, Poet Εσπομαι.

—Θεοὶ δ' ἅμα παντες ἑπονται. Il α. 424.

Σπεῖο μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' εσπεο Τυδεϊ διῳ. Il. κ. 285.

SYN. Συνεπομαι, ακολουθεω, συνακολουθεω, επακολουθεω.

Επομβρεω. Vid. Ομβρεω.

Ειπερ επομβρηθῇ το αρουριον ὅσσον αποχρη. Ep. l. 2.

Επομβρια.

Ωστε μήτ' αυχμὸν πιεζειν,
Μήτ' αγαν γ' επομβριαν. Ar. N. 1118.

SYN. Ομβρος, ικμασια, ὑγρασια, ὑγροτης.

—Και περιου ρους ομβρου
Πέτρα κυμαινων επεπαφλασε γειτονι μυνη —
Καὶ ποθεν αστεα παντα κατεκλυσεν αετιος Ζεύς.

—Οτε τριτατου χυσις ομβρου
Κυμασι πυργωθεισα κατεκλυσεν εδρανα κοσμου. Nonn.

—Ζηνὸς καχλαζων νασμός. Lyc.

Επομνυμι, Επομνυμαι, Επομνυω.

—Και επὶ μεγαν ὅρκον ὀμοῦμαι. Il. κ. 132.

Μητε θεοὺς επιορκον επομνυθι—Theog. 1195.

—Ορκὸν γαρ εγὼ τον επωμοσα ταρβῶ. Theoc. 21. 62.

SYN. Ορκοω, εξορκοω, εφορκιζω, κατομνυμι, προσομνυμι, ομνυμι.

Επομφαλιον.

Μεσσον επομφαλιον.—Il. η. 267.

EXP. Τὸ επικειμενον τῷ τῆς ασπίδος ομφαλῳ.

Επονειδιζω.

Στιγματα μὴ γραψῃς, επονειδιζων θεραποντα. Phocyl. 212.

SYN. Προσονειδιζω, κατονειδιζω, εξονειδιζω, ονειδιζω.

Εποvειδιςος.
Τὶς πᾶσι τένομα τὠπονειδιςον βροτοῖς
Ουκ οἶδε Λαμιας τῆς Λιϐυςικῆς γενος. Eur. Fr.
SYN. Ονειδιςος, ονειδειος, επιμεμπ]ος, επιϐοντος.
Επονομαζω.
Τενεκα οἱ Δἰ επωνομοσανθ', ὅτι οἳ διεπεμφθη. Sibyl. l. 3.
Την δυσαλαιναν δαῖτ' επωνομασμενην. Soph. El. 286.
SYN. Προσονομαζω, κατονομαζω, ονομαζω.
Εποπιζω, Εποπιζομαι.
—Διὸς δ' εποπιζεο μῆνιν. Od ε. 146.
SYN. Εντρεπομαι, επιςρεφομαι, κατασκευαζω, φυλασσω. οπιζομαι.
Εποπ]αω. Vid Οπ]αω
Αλλ' ὑδατι σπενδοντες εποπ]ων εγκατα παν]α. Od. μ. 363.
Εποπ]ευω, Εποπ]ευομαι
Εργα τ' εποπ]ευειν—Hef. ε. 765.
Εργα τ' εποπ]ευεσκε—Od. π. 140.
Οικτρὸν γαρ, οικτρὸν κεῖν' εποψομαι φαος Lyc. 304.
SYN. Επιϐλεπω, ὑπολαμϐανω, νομιζω. θεωριζω.
Εποπ]ηρ, Εποπ]ης.
—Εποπ]ῆρας λιτῶν—Aefc S. T. 646.
Πυθῶνας αιπειναῖς ὁμοκλαροις εποπ]αις. Pind. N. 9.
SYN. Διοπος, κατοπ]ης, εποψιος, επισκοπος, εφορος, τιμητὴς, μυςης, εξεταςὴς, επιτηρητὴς, πληρωτὴς, επακεςὴς, επιμελητής. θεατής.
Εποργιαζω.
—Οπε πολεσσιν
Ερως εποργιαζει. Anac. 32. 23.
SYN Οργιαζω, τελεω (Διονυσῳ)
Επορεγομαι.
Ενθ' επορεξαμενος μεγαθυμε Τυδέος υἱὸς
Ακρην ουτασε χεῖρα—Il. ε. 336.
—Στιϐαρῇ επορεξατο χειρὶ
Νηϊε ὁλκαιοιο.—Ap. 1. 1313.
SYN. Προτεινω (την χεῖρα) επεκτεινω, επιλαμϐανω.
Εποςθοϐοαω.
—Ινα πατρὶ γοες
Νυχιες εποςθοϐοασω. Eur. El. 142.
Εποςνυμι, Εποςνεω.
—Λιπαρῇσί τ' εποςνυμενος λαγονεσσιν. Hom. B 220.
—Οι δε λυκοι ὡς
Αλληλοις επορεσαν.—Il. δ. 472.
—Επὶ δε γλυκὺς ὑπνος ορεσεν. Ib. ψ. 232.
SYN. Ενορεω, εφορμαω, επερχομαι, επιπηδαω.

Εποςω, Εποςομαι.
Ωρσεν επι ζαῆν ανεμον νεφεληγερετα Ζεύς. Od. μ. 313.
—Επι δ' ανερες εσθλοὶ οροντο. Od. γ. 471.
SYN. Ορῶ, εξορμαω, παρορμαω, επαΐσσω.
Επος.
Προφρων τετληκας ειπεῖν επος ὅ,τ]ι νοησεις. Il. α. 543.
—Ιδεῖν διὰ δικας πᾶν επος. Aefc. Ch. 786.
SYN. Λογος, μῦθος, ῥῆμα, ῥῆσις, χρησμός. ςιχος, αοιδὴ, μετρον, μελος, λογος εμμετρος.—πρᾶγμα.
EPITH. Αταρτηρὸν, αντιϐιον, ακοσμον, αισχρὸν, αποθυμιον, αινιγματῶδες, ασημαντον, δεινὸν, εκπαγλον, δολιον, θυμαλγὲς, ἱμερόεν, ἱερὸν, δυσφημον, λευγαλέον, ςυγερὸν, θυμηδὲς, θυμῆρες, κερτομιον, μαλακὸν, μειλικιον, ιηκερδὲς, ολοφυδνὸν, ονειδιον, π]εροεν, πυκινὸν, πολυπλανὲς, πολυθρυλλητον, ςερόεν, ὑπερφιαλον, πικρὸν, ἡδυθροον, λοξὸν, κεφον, μελιγλωσσον, χαμαιπετὲς, ασπαςὸν, θαρσαλέον, κομψὸν, ἁλιον, αποϐλητον, κακὸν, νημερτὲς, ῥηΐδιον, τηΰσιον, ακρααντον, προκλυτον, αγανὸν, χαλεπὸν, χολωτὸν, ευφημον, θεοπρεπὲς, ταχυμυθον
PHR.—Επεα νιφαδεσσιν εοικότα χειμεριηαιν. Hom.
Εποτοτυζω. Vid. Οτοτυζω.
Αλλος αλλ' επωτοτυζε
Διαδοχαῖς ανὰ πολιν. Eur. Ph. 1055.
Εποτρυνω.
Η νυ και αυτῶν θυμὸς εποτρυνει και ανωγει Il. ζ. 439.
SYN. Οτρυνω, παροτρυνω, εξοτρυνω, παροξυνω, παρορμαω, εποςω.
Επεςανιος. Vid. Ουρανιος.
Ουδὲ γαρ εδὲ Δρυαντὸς υἱὸς κρατερὸς Λυκοοργος
Δὴν ῆν, ὅς ρα θεοῖσιν επουρανιοισιν εριζεν. Ib. 131.
Επεριζω.
Ουδ' αἱματηρὸν πνεῦμ' επερισασα τῷ
Ατμῷ κατισχαινεσα νηδυος πυρί. Aefc. Eum. 137.
Αλλ' ετε ταυτῃ σον φροιμι' επερισας. Eur. Andr 610.
SYN. Επεριαζω, εφορμαω.—ιςημι.—ςειχω.—επιτελεω. αποπεμπω.
Επερος.
Ειθ' ανεμοεσσά τις
Γενοιτ' επερος εςιῶτις αὖρα. Soph. Tr. 971.
Παλισσυτον δραμημα νωτισαι
Πατρας επερον.—Ib. Oed. T. 203.
SYN. Ουριος.—απερος.

Εποχεω.
Μη μεν τοις ἱπποισιν ανὴρ εποχησεται αλλος. Il. κ 330.
SYN. Οχεω επιβαινω.
Εποχος. Vid. Επεμβατης.
—Ναῶν τ' εποχȣς. Aesc. Eum. 54.
Εποψ.
Ουδ' εποπας χυκναισι.—Theoc. 5. 137.
Εποψιμος. Εποψιος.
Ουδ' ακȣςον ȣδ' εποψιμον. Soph. Oed. T. 1335.
—Δημητρος εις εποψιον
Παγον μολȣσα.—Ib. C. 1671.
—Θεοί τ' εποψιοι. Ib. Ph. 1068.
—Λωβην τ' εμεναι και εποψιον αλλων. Il. γ. 42.
SYN. Ορατος, περιβλεπτος, λευσὸς, φανερός.
—εποπτης.
Επτα.
Οι δέ μοι ἑπτὰ κασιγνητοι εσαν εν μεγαροισιν. Il ζ 421.
Επταβοειος. Επταβοιος.
—Σακος αιόλον επταβοειον. Il. η. 222.
—Επταβοιον αρρηκτον σακος. Soph. Aj. 577.
SYN. Επταβυρσος, επταπτυχος.
Επταετης.—Επταετες. (Adv.) Επτετης. Επτέτις.
Επταετες δ' ηνασσε πολυχρυσοιο Μυκηνης. Od. γ 305.
Ος ἑπτετης ὢν, ȣκ εφυσε φρατορας. Ar. R. 421.
—Επτέτιν ȣσαν. Ib. Th. 487.
Επταδεκαιδεκα.
Επταδεκαιδεκα μεν πλεεν ηματα—Od. ε. 278.
Επταλογχον
—Τον ἑπταλογχον—ςολον. Soph. Oed. 1370.
Επταμιτος.
Πατρην ἑπταμιτῳ τειχισας εν κιθαρῃ. Ep. l. 1.
Επταμυχος.
Επταμυχον Βορεαο παρὰ σπεος—Call. 4. 65.
SYN. Πολυμυχος.
Επταποδης
Θρηνυν εφ' ἑπταποδην,—Il. ο. 729.
Επταπορος. Nom. pr.
Ρησος θ', Επταπορός τε.—Ib. μ. 20.
Επταπορος.
Αιθέρος ἑπταποροις επὶ τειρεσιν—Hom. VII. 7.
Επταπυλος.
—Θηβης εδος—επταπυλοιο. Il. δ. 406.
Επταπυργος.
Επταπυργος ἄδε γᾶ. Eur. Ph. 254.
Επταςολος.
Επταςολον πυργωμα Καδμειων ἔπι. Ib. Supp. 1221.
Επταςομος.
—Αμφ' ἑπταςομȣς Πυλας—Ib. 401.

Επτατονος.
Καθ' ἑπτατονόν τ' ορειαν χελυν. Ib. Alc. 451.
SYN. Επταχορδος.
Επταφαης, Vid. Αςερες.
Επταχα.
Καὶ τα μεν ἕπταχα παντα διεμοιρᾶτο δαΐζων. Od. ξ 434.
Επυλλιον
Επυλλιων Ευριπιδȣ.—Ar. Pa. 531.
SYN. Ρηματιον, ρηματισκιον. ςιχιδιον.
Επω.
Ουχ ὁρααις οἷον Δολοπος περι τευχε' ἕπȣσιν; Il. ο. 555.
Τον δ' εὗρ εν θαλαμῳ περικαλλέα τευχε' ἕποντα· Il ζ. 321.
SYN. Εργαζομαι, ενεργεω, ασχολȣμαι. επιμελȣμαι, ευτρεπιζω. διοικῶ—λεγω.—ἕπομαι.
Επωαζω, Επωζω
—Επωζε, χαραδριον μιμȣμένος. Ar. Av. 267.
Επὶ τῶνδ' επωαζȣσαν εκλεπειν καλόν. Crat. ap. Athen.
(al.) Επὶ τῶνδ' επωζȣσ' ὡς αν εκλεψῃς καλόν. (Valc. ad Ph. 447.)
SYN. Επικαθευδω, επευναζομαι, επικειμαι. θαλπω.
Επῳδὴ, Vid. Επαοιδή.
—Ου προς ιατρȣ σοφȣ
Θρωεῖν επῳδὰς πρὸς τομῶντι πηματι. Soph. Aj. 583.
Επωδινω. Vid. Ωδινω.
Τοσσον επωδινȣσα Εκηβόλον ἱκετο Λητώ. Hom. Α 45.
Επῳδὸς.
—Και δυσπραξια
Ληςθεὶς, επῳδός εςι τῷ πειρωμενῳ. Menand.
Μορφῆς επῳδὸν η τὶ τῆς εμῆς ερεῖς; Eur. Hec. 1275.
SYN. Επαοιδός.—επωνυμος.
Επωλενιος.
—Επωλενιον κιθαριζων. Hom. M. 432.
SYN. Υπαγκαλος.
Επωμαδιος
Τυφλὸς γαρ λιπογυιος επωμαδιον βαρὸς αιρων
Ταῖς κεινȣ γληναις ατραπον ωρθοβατει. Ep. l. 1.
Επωμαδον.
—Ζῆθος μεν επωμαδὸν περταζεν
Ουρεος ηλιβατοιο καρη—Ap. 1. 738.
SYN. Κατωμαδόν.
Επωμὶς
Εις ἑτερην Βριαρῆος επωμίδα κινυμενοιο. Call. 4. 143.

Λαβȣσα

Λαβȣσα πεπλȣς εξ ακρας επωμιδος. Eur. Hec. 556.
SYN. Ωμος. ακρωμια, ακρωμιον.—(ειδος ενδυματος)
Επωμοτος. Vid. Διωμοτος.
Ομνυμ' εγωγε Ζην' εχων επωμοτον. Soph. Tr. 1204.
—Επωμοτος λεγων. Ib. 434.
Επωνυμια.
—Και δε σε κεινης
Κρηταεες καλεȣσιν επωνυμιαν απο νυμφης. Call. 3. 205.
SYN. Ομωνυμια, επικλησις. παρωνυμια.
Επωνυμος.
Αλκυονην καλεεσκον επωνυμον—Il ι. 558.
SYN. Συνωνυμος, φερωνυμος.
Επωπη.
Ματερος ανθονομȣς επωπας. Aesc. Supp. 548.
Επωπις.
—Θησεται σ' επωπιδα. Lyc. 1176.
SYN. Θεραπαινις.
Επωπαω. Vid. Επιβλεπω.
Ως πολλ' επωπας.—Aesc. Ch. 691.
Επωρυω.
Πολλα δ' επωρυȣσαν ανηρ εσιδηροτομησεν. Ep. l. 1.
SYN. Ολολυζω. ωρυω.
Επωφελεω.
—Οι δ' επωφελειν
Οι τȣ πατρος τω πατρι δυναμενοι, το δραν
Ουκ ηθελησαν.—Soph. Oed. C. 454.
SYN. Προσωφελεω, ωφελεω, ονημι.
Επωφελημα. Vid. Ωφελημα.
—Και τι και βορας
Επωφελημα σμικρον.—Ib. Ph. 278.
Επωφελιμος.
Πραϊσι δ' εικε λογοις, εργοισι τ' επωφελιμοισι. Pythag. 6.
SYN. Επωφελης, κατωφελης, ωφελιμος, χρησιμος.

E P

ΕΡΑΖΕ, Εραζδε.
—Νιφαδες δ' ως πιπ]ον εραζε. Il. μ. 156.
Ορπακες βραβυλοισι καταβριθοντες εραζδε. Theoc. 7. 146.
SYN. Χερσονδε. χαμαι.
Εραμαι. Vid. Εραω.
Ως σεο νυν εραμαι, και με γλυκυς ιμερος αιρει. Il. γ. 446.

Ερανιζω.
Πηρος ο μεν γυιοις, ο δ' αρ ομμασιν· αμφοτεροι δε
Εις αυτȣς το τυχης ενδεες ηρανισαν. Ep. l. 1.
SYN. Συλλεγω, συναγω, συνερανιζω, αντερανιζομαι.
Εραννος.
—Πεδιον Καλυδωνος εραννης. Il. ι. 573.
SYN. Επηρατος, πολυηρατος, ερατεινος. ευθαλης. ερατος, επιθυμητος. καλος. ηδυς. τιμιος.
Ερανος.
—Επει ȣκ ερανος ταδε εστιν. Od. α. 226.
EXP. Το απο συμβολης δειπνον.
SYN. Ερανιον, εισφορα, συνεισφορα, συντελεια, συμβολη, συλλογη, εμπολη. δαιτη χαρις. μισθος. εντολη.
EPITH. Πολυθυτον.—ρυσια ψυχης δωρα. Ep.
Ερασινιδης, Nom. pr.
Ει κασρατηγησεν γε μετ' Ερασινιδȣ. Ar. R. 1227.
Ερασμιος.
Κεινος ο ταις αγελαισιν ερασμιος ȣκετι μελπει. Mosc. 3. 20.
SYN. Αγαπητος, επεραστος, ποθεινος, ερατεινος, ζηλωτος, επιδοξος, τιμιος, φιλος, προσφιλης, επιθυμητος.
Εραστης
Γερων εραστης, εσχατη κακη τυχη. Sent.
Ουκ ων γενοιτο νȣς κακος καλως φρονων.
Αλλ' ȣτ' εραστης τησδε της γνωμης εφυν. Soph. Oed. T. 609.
SYN. Φιλητης, φιλητωρ, φιλικος, φιλητικος, φιλος, επιθυμητης, εισπνηλης, ζηλωτης.
EPITH. Πολυχρυσος.
Ερατεινος, Vid. Εραννος. Αγαπητος.
—Αραιθυρεην τ' ερατεινην. Il. β. 571.
Ενθ' ερατεινοτατος ποταμων Αλφειος οδευει. Dion. 410.
Ουδ' αρ εμελλ' εταροισι φανεις ερατεινος εσεσθαι. Od. ι. 230.
Ερατιζω.
—Ο δε κρειων ερατιζων Ιθυει—Il. λ. 550.
SYN. Εραω, επιθυμεω, εφιεμαι.
Ερατοπλοκαμος. Vid. Περσεφονη.
Ερατος. Vid. Εραννος, Αγαπητος.
Μη μοι δωρ' ερατα προφερε χρυσης Αφροδιτης. Il. γ. 64.
Ερατοσθενης.
Ακρα μεριμνησας Ερατοσθενες.—Ep. l. 3.
Ερατω. Vid. Μȣσαι.
Υμνȣς αθανατων Ερατω πολυτερπεας ευρε. Ep. l. 1.

Ειποτε τερψινοοιο φιλος φορμιγγος ακουσεις,
Την Ερατω θαυμαζε τοσης ευρητειρα τεχνης. Ib.

Ερατωπις.
Οι πολιν αιπεινην Νυμφης ερατωπιδος Ηρης
Ναιετε—Hom. XXXIII. 2.
S Y N. Αγλαωπις, αγανωπις, ευωψ, ευωπις, καλλιπροσωπος.

Εραω, Εραομαι.
Ερα δε Λαις ου δια σε Φιλωνιδου ; Ar. Pl. 179.
Φυλοπιδος μεγα εργον, ἑης το πριν γ' εραασθε. Il. π. 208.
SYN. Εραμαι, ερατιζω, εφιεμαι, επιθυμεω, αγαπαω
PHR.—Θερμος γαρ ερως αυτω με καταιθει. Theoc.
—Γλυκερη δε κατειβετο θυμον αιων. Apoll.
Vid Ερως. Αγαπαω.

Εργαζομαι, Ειργαζομαι.
—Κελευτε τε εργαζεσθαι. Il. σ 469.
—Ενθα κεν εργα αεικεα εργαζοιο Il. ω. 733.
Οισίν τε χρυσον ειργαζετο—Od. γ. 435.
—Οι γλαυκην διαπεμφελον εργαζονται. Hes. θ. 440.
S Y N. Ενεργαζομαι, κατεργαζομαι, απεργαζομαι, εναπεργαζομαι, διεργαζομαι, επεργαζομαι, αυτουργεω, ενεργεω. μογεω. αναζητεω. χρηματιζομαι, φιλοκερδεω, τευχω, διαπραττομαι, επιτελεω αταλλαττομαι.

Εργαλειον
Τα δ' εργαλεια, τοισι τετρηνας βρετας. Lyc. 948.
S Y N. Οργανον, σκευος, σκευη, τευχος.

Εργασια.
Εργασιην φθεγγουσα δυηπαθον—Hom. M. 483.
S Y N. Εργον, ενεργεια, δημιουργια, δημιουργημα, σκευη, κατασκευη, χειρουργημα, επιτηδευσις, πραξις, σπουδη. μοχθος. θρησκεια, θητεια, θεραπευμα, υπηρεσια, επιμελεια, καλλωπισμος. κερδος.
E P I T H. Πολυμοχθος.

Εργασιμος.
Και σοφιας, αρετης τε, και εργασιμου θρασυτητος. Orph. H.
S Y N. Φιλοπονος, πολυκμητος, τυκτος. ειργασμενος.

Εργαστηρ. Εργατης. Εργατις, Εργατινης.
Εργαστηρ, κοσμοιο μερος.—Ib.
Αλλ' ασημος ούργατης τις ην. Soph. An. 258.
Γλωσσαν μεν αργον, χειρα δ' ειχον εργατιν. Ib. Ph. 98.
Ου γαρ εργατιν τρεφω Ταν Μουσαν—Call. Fr.
Εργατιναι, τοι δ' αμφι σιδηρεα εργα μελονται. Ap. 2. 376.

SYN. Εργολαβος, χερνης, χερνητης, αγρωστης, γηπονος, ρεκτης, ρεκτηρ, πρηκτηρ, σκευαστης, μηχανητης, ποιητης.—εργαστικος, δραστηριος.

Εργαστηριον.
Προς γαρ το γηρας, ώσπερ εργαστηριον,
Απαντα τανθρωπεια προσφοιτα κακα. Antiph. η.
S Y N. Δημιουργειον, δεσμωτηριον, κυφων.

Ἑργμα.
Προς ἑργμα τυμβοχωστον ερχομαι—Soph. An. 860.
S Y N. Ερμα, περιφραγμα, κωλυμα.

Εργμα. Vid. Εργον.
Ειδοτες εργματα καλα.—Hom. XXVIII. 12.
E P I T H. Νικηφορον, αγερωχον.

Εργολαβεω.
Χερσιν οιζυραις ηργολαβησε ταφον. Ep. l. 3. (al. ηρμολογησε)

Εργον.
Ει δη σοι παν εργον ὑπειξομαι—Il. α. 299.
Ουκ αρετα κακα εργα—Od. θ. 329.
—Και ανδρων πιονα εργα. Il. μ. 283.
SYN. Εργμα, κατεργον, πραγμα, πραξις, επιχειρημα, τολμημα, ποιημα. δραμα—γεωργια.—παρασκευη. (του πολεμου)
E P I T H. Αργαλεον, αγλαον, αμειλιχον, αοιδιμον, αφθιτον, αναπυστον, καλον, επινικιον, ευσεβες, θεοδοτον, θεσκελον, θεοδμητον, θεοστυγες, ενδοξον, βροτειον, επιχθονιον, κακονυμφιον, κρατερον, καρτερον, νικηφορον, κλυτον, περικλυτον, τεχνηεν, μεσοπολον, μεγαλαυχες, φιλοτησιον, τροπαιουχον, φιλοξενον, αεικες, αεικηλιον, ασυλον, αισιμον, αμηχανον, αμφαδον, ανσχετον, αντιτον, αριστημον, βιαιον, γελαστον, ενδεξιον, επαμοιβιον, ιμεροεν, λεπτον, λοιγιον, μερμερον, παλιντιτον, πατρωιον, περικαλλες, πολεμηιον, πονηρον, σχετλιον, χαριεν, ακραιαντον, αρρεκτον, μεγα, παγχαλκεον, πολεμοκλονον, ανηνυστον, ατελευτον, αγαθον, φιλον, θειον, ερατεινον.—θαυματα εργα. Hom.

Εργοπονος.
—Οττι μεν ανηρ
Εργοπονος χαλκευς παρ εσχαρεωνι θαασσων. Ep. l. 5.

Εργωλη
Πολλα γε την γε λιτησιν αποστρεψαι εργωλας
Αισονιδης γουναζετο—Ap. 1. 1132.
SYN. Εργωδια.

Ερδω. Vid. Ρεζω.
Ερδον δ' Απολλωνι τεληεσσας ἑκατομβας. Il. α. 315.
Ερδειν ὁττι κε κεινος εποτρυνη και αιωγη. Il. ο. 148.

Ος

Ος κακὰ πολλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οινῆος ἀλωὴν. Il. ι. 536.

Ερεβεννός.

Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ερεβεννὴ νὺξ εκαλυψεν. Il. ε. 6, 9.

—Δια νεφεων ερεβεννῶν. Il. χ. 309.

SYN. Σκοτεινὸς, ερεμνός.

Ερέβινθος. (εἶδος οσπριε.)

—Κυαμοι μελανοχροες η ερέβινθοι. Il. ν. 589.

—Και αιμαζων ερέβινθος. Ep. l. 1.

Ερεβοδιφαω.

Ουτοι δ' ερεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Ταρταρον. Ar. N. 191.

SYN. Ερευναζω, ἐξεταζω.

Ερεβος, Ερεμβος.

Βητην εις ερεβος Σαρπηδονος εσθλοὶ εταῖροι. Il. π. 327.

—Ερεμβος, Ω φαενὸν ὡς εμοί. Soph. Aj. 394.

SYN. Σκοτος, ζοφος, νὺξ, αδης.

EPITH. Κυανεον, μεταμωνιον, μελαμφαές.

PHR. Μελαντειχης δομος Περσεφονης. Pind.

Ερεεινω, Ερεεινομαι.

—Τιν γενεην ερεεινεις; Il. π. 145.

—Αφαρ δ' ερεεινετο μυθῳ. Od. ρ. 305.

SYN. Ερομαι, ανερωταω, ερωταω, ανακρινω.

Ερεθιζω, Ερεθω.

Αλλ' ιθι, μή μ' ερεθιζε, σαωτερος ὡς κε νεηαι. Il. α. 32.

—Οταν μ' ερεθησιν ονειδειοις επεεσσιν. Ib. 519.

SYN. Ανερεθιζω, διερεθιζω, ἐξερεθιζω, επερεθιζω, κατερεθιζω, εριδμαινω, λυπεω, παροξυνω, κινεω, επειγω, συγκλονεω, μηνυομαι, κατεπειγω, παραθηγω, παροργιζω, ἐξοργιζω, παρορμαω, ἐξορμαω, προτρεπω, προπηλακιζω, σκωπτω, παιζω, διαμαχομαι.

Ερεθισμα.

Ευκελαδων τε χορῶν ερεθισματα. Ar. N. 311.

SYN. Ερεθισμος, επερεθισμὸς, παροξυσμὸς, παραπικρασμὸς, ερεθμός.—εφεσις.

Ερειδω, Ερειδομαι.

Ασπις αρ' ασπιδ' ερειδε, κορυς κορυν, ανερα δ' ανήρ. Il. ν. 131.

Εγχει ερειδομενοι κιον αθρόοι,—Il. ξ. 38.

Κρημνὸς ερειδων—Ar. Eq. 625.

SYN. Επερειδω, προσερειδω, διερειδω, κατερειδω, συνερειδω, συνεπερειδω, απερειδομαι, ὑπερειδομαι, πειρω, εμπεδοω, αντιλαμβανομαι, επικειμαι, εισβαλλω, σκηριπτομαι, ισχυριζομαι, ςηριζω, βασαζω αειιημι.

Ερεικη, Ερικη. (δενδρον θαμνῶδες)

—Ος τὰς ερεικας

Τηνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχισδεται.—Theoc. 5. 64.

Λαζεο δ' ανθεμοεσσαν αφαρ τανυφυλλον ερικην,

Ηντε μελισσαῖος περιβοσκεται ὁλαμος ἑρπων. Nic Th.

Ερεικω, Ερικω.

Δὴ τότε γ' αὖον αὖσεν ερειπομενος περὶ δουρί. Il. ν. 441.

Ηρικε δ' ιπποδασεια κορυς—Il. ρ. 295.

SYN. Κατερεικω, αγνυμι, θλαω, καταθραυω.—ρηγνυμι, σχιζω, διασχιζομαι.—εσθιω.

Ερειός.

—Κακὰ παιγνια, παντες ερειοί. Theoc. 15. 50.

SYN. Ερισικος, φιλερις, δυσερις, φιλαιτιος, φιλονεικος.

Ερειπιον.

Αγχαῖσι κωπῶν, θραυμασίν τ' ερειπιων. Aesch. P. 425.

SYN. Οικοπεδον. (τὰ περιπτωματα τῶν οικων.)

Ερειπω.

—Και ερειπον επαλξεις. Il. μ. 258.

Γνὺξ δ' εριπ' οιμωξας—Il. ν. 68.

SYN. Εξερειπω, κατερειπω, συνεριπῶ, καταβαλλω, καταςρεφω, διαφθειρω.—πιπτω.

Ερεισμα.

Ερεισμ' Αθηνῶν—Soph. Oed. C. 59.

SYN. Υπερεισμα, ασφαλισμα, κραταιωμα, πεῖσμα, βεβαιωσις, ςηριγμα, βαθρον, ςερεωμα, ἑρμα, εχμα, οχχὴ, χαρακιον, προβλημα, ςυλος, κιων.

EPITH. Ασυφελικτον.

Ερειψιμος.

—Πᾶν δ' ερειψιμον ςεγος. Eur. I. T. 48.

SYN. Πτωσιμος, ευπτωτος, ευκαταπτωτος, φθαρτὸς, επικηρος, εφημεριος, ασθενής.

Ερειψιτοιχος.

—Ιω δωματων Ερειψιτοιχοι—Aesc. S. T. 887.

SYN. Ανατροπεὺς, καθαιρετης, αναςατήρ.

Ερεμβοὶ, (οἱ Αραβες)

Λυπρὸν ορεσκῴων αναφαινεται εἶδας Ερεμβῶν,

Οι βιον εν πετρῃσι κατωρυχεεσσιν εθεντο

Γυμνοι, και κτεανων επιδευέες—Dion. 963.

Ερεμνος.

Αυτὸς επισσειῃσιν ερεμνὴν αιγίδα πᾶσι. Il. δ. 167.

—Ερεμνῃ λαιλαπι ἶσοι. Il. μ. 375.

SYN. Ερεβεννὸς, ερεβωδης, σκοτεινὸς, κελαινός, φοβερός.

Ερεπτω, Ερεπτομαι.

—Ασοργος ανὴρ, εμὸν αὐλὸν ερεπτων. Nonn.

Λωτον ερεπτομενοι,—Il. β. 776.

SYN. Εσθιω, εδομαι, βρωσκω.—ερεφω.

Ερεσια. Ειρεσια.

—Υπ' ειρεσιης αλεγεινῆς. Od. κ. 78.

SYN. Κωπηλασια.

EPITH. Θοά, μογερά.

Ερεσσω.

—Οι δὲ προπεσοντες ερεσσον. Od. ι. 490.

Τοιας ερεσσουσιν απειλάς. Soph. Aj. 251.

Ερεσσετ' αμφὶ κρατὶ πομπιμον χερῖν

Πιτυλον,—Aesch. S. T. 862.

SYN. Ερετμοω, διερεσσω, περιερετ]ω, κωπηλατεω. ελαυνω —ευτοιως κινεω.

—Κοπτειν άλὸς ῥηγμῖνα θαλασσης

Τυπ]ετε—Hom.

Ερετης.

Ες δ' ερετας επετηδὲς αγειρομεν—Il. α. 142.

SYN. Νηλατης, κωπηλατης, ελατὴρ, κωπηρης, προσκωπος

EPITH. Αλιεὺς, εξαιτος.

Ερετμὸν. Ερετμὸς

—Πῆξαι δ' επὶ τυμβῳ ερετμὸν. Od. λ. 77.

Ηρτυναντο δ' ερετμὰ τροποῖς εν δερματινοισι. Ib. δ. 782.

SYN. Ελατη, κωπη, σπαθη. πλατη.

EPITH. Αντιτυπον, αμοιβαῖον, ακυμαντον, αφροκομον, θοὸν, ε.ῆρες, ευξεστον, ηλατινον, δολιχὸν.

PHR. Νηὸς πτερὸν. Hom. Νηὸς ἱμασθλη. Ep.

Ερευγω, Ερευγομαι.

Ως αρα τὸν γ' ερυγοντα λιπ' οστέα θυμὸς αγηνωρ. Il. υ. 406.

Ροχθει γαρ μεγα κῦμα ποτι ξερὸν ηπειροιο

Δεινὸν ερευγομενον.—Od. ε. 403.

SYN. Ανερευγω, επερευγω, ενερευγω, κατερευγω. ερυγγανω —βοαω, αυχεω, εγκωμιαζω. —αναβαλλω.—βρυχομαι μυκαομαι.—πτυω.

Ερευθαλιων.

—Οτε δῖον Ερευθαλιωνα κατεκταν. Il. δ. 319.

Τοῖσι δ' Ερευθαλιων προμος ἱστατο, ισοθεος φώς. Il. η. 136.

Ερεχθεύς.

—Η αμ' Ερευθεῖ. Hom. A. 211.

Ερευθηεις. Vid. Ερευθος, Ερυθρός.

Ερευθος.

Αιδοῦς ὑγρὸν ερευθος αποσταζουσα προσωπου. Muf. 173.

Τῆς μεν ῥηΐτερόν κεν επ' ηελιον ανιοντα

Οσσε βαλοις, η κεῖνο μεταβλεψειας ερευθος.

Δη γάρ τοι μεσση μεν ερευθηεσσα τετυκτο,

Ακρα δε πορφυρεη παντη πελεν.—Ap. 1.726.

SYN. Ερυθροτης, ερυθημα, τὸ ενερευθὲς.—Αιδώς.—ανθος

PHR.—Γλυκερὸν δέ οἱ αμφὶ παρειάς

Χροιῇ θαλλεν ερευθος.—

—Θερμὸν δε παρηΐδας ὧλεν ερευθος. Apoll.

Ερευθω. Ερυθαινω.

—Ο δέ θ' αἱματι γαῖαν ερευθων

Πυθεται—Il. λ. 394.

—Της δε κεκλυτ ρην

Αργυφεην και πεπλον αλευομενης ερυθυνεν. Ap. 4. 475.

SYN. Ερυθραινω, φοινισσω, επιφοινιζω, ερυθαινω, ξανθιζω.

Ερευναω.

Πολλὰ δέ τ' αγχε' επῆλθε μετ' ανέρος ιχνι' ερευνῶν. Il. σ. 321.

Μηποτε τον παρεόντα μεθεὶς φιλον, αλλον ερευνα. Theog. 1147.

SYN. Ανερευναω, διερευναω, εξερευναω, διεξερευναω, διφαω. εξεταζω. αναζητεω, ιχνευω, μαστευω, ρινηλατεω, πολυπραγμονεω, μεταλλαω. ανακρινω.

Ερεφω.

—Ατὰρ καθυπερθεν ερεψαν. Il. ω. 450.

Κισσῷ τ' ερεψομεσθα,—Eur. B. 323.

SYN. Επερεφω, κατερεφω, στεγαζω, σκεπαζω, οροφοω, σκιαζω, πυκαζω, κρυπ]ω, καλυπτω.—στεφω. κοσμεω.

Ερεχθειδαι.

—Γενεας χθονιαν απ' Ερεχθειδων. Soph. Aj. 202.

—Αρχαιογονων Ερεχθειδων. Ib. An. 993.

Ερεχθειδαι το παλαιὸν ολβιοι,

Και θεῶν παῖδες μακαρων. Eur. M. 824.

Ερεχθεύς.

Δῆμον Ερεχθῆος μεγαλητορος, ὅν ποτ' Αθηνη

Θρεψε Διὸς θυγατηρ. τεκε δε ζειδωρος Αρουρα

Κὰδ δ' εν Αθηνης' εἷσεν ἑῷ ενὶ πιονι νηῷ. Il. β. 548.

EPITH. Αγλαοπαις, ποικιλομητις, ταχυβουλος, σιδηρεος, πληξιππος, ωκύς.

PHR.—Αθηναιων στρατιης προμος.—

—Μοθων ακορητος Ερεχθευς.—

Τὸν ποτε πυρσοφοροιο κατὰ πτυχα παρθενεῶνος

Παρθένιος αυτολοχευτος ανετρεφεν αρσενι μαζῷ. Nonn. vid. l. 13,—27.—29.

Ερεχθω.

—Και αλγεσι θυμὸν ερεχθων. Od. ε. 83.

Νῆα θοὴν ιθυνει ερεχθομενην ανεμοισι. Il. ψ. 317.

SYN. Διακοπ]ω, βαρυνω, σαλευω, ταρασσω. ελαυνω. οχλεω.

Ερεω.

Τοιγαρ εγὼν ερεω —Il. α. 76.

Παντων Αργειων ερεων γενεηντε τοκον τε. Ib. η. 128.

SYN. Εξερεω, λεγω, απαγγελλω.—ερευναω, ζητεω. σημαινω, επερωταω.

Ερμαῖος.

Ερημαῖος.
Ουκετ' ερημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος αδει. Mosc. 3. 21.
SYN. Φιλερημος, ερημὰς, ερημοπλανης.—ερημος.
Ερημαζω.
Αμφω ερημαζεσκον, αποπλαγθέντες έταιρων. Theoc. 22. 35.
Ερμαφροδιτος.
Ισατο δ' ἑρμαφροδιτος επηρατὸς, ουθ' ὅλος ανὴρ
Ουτε γυνη, μικτον γαρ εην βρετας.—Ep. l. 5.
Ερημιάς.
—Συ ερημιάς, ουκετι πιση. Theoc. 27. 62.
SYN. Μονηρης.
Ερημια, Ερημος, Ερημαια, Ερημοσυνη.
—Αβατον εις ερημιαν. Aesc. Pr. 2.
Ναιεταω μαλα παιπαλοεσσαν ερημον. Dolsc.
Ουτ' απ' ερημαιης θηροτροφοιο λοφων. Ib.
—Θηροβοτου πρεμνον ερημοσυνης. Ep. l. 1.
ΕΡΤΙΗ. Ορειὰς, αυσαλεα, ευρεῖα, ποιηεσσα, δολιχὴ, θηροκόμος, αγραυλος, καρατόμος.
Ερημος.
—Τα δ' ερημα φοβεῖται. Il. ε. 140.
Ως ιδε χῶρον ερημον—Il. κ. 520.
Πατρὸς ὧδ' ερημας. Soph. Oed. C. 1796.
—Αλλ' ερημας (αμπελους) ωσθ'
Οὕτω ῥαδιως τρυγησειν. Ar. V. 632. Prov.
Ολβιος οςις ερημον εχει βιον, ουδ' επιμικτον. Naz.
SYN. Ερημαῖος, ερημιτης, ερημικὸς, μονηρης, απανθρωπος, χῆρος, ηρημωμένος, ορφανος.
Ερημοκομης.
Τῆ μεν ερημοκομης κεῖται κορση—Ep. l. 3.
Ερημονομος, Ερημοπλανης, Ερημοφιλὸς. (Vid. ωδός.)
Ιλατ' ερημονόμοι κυδραὶ Θεαί.—Ap. 4. 1333.
—Ερημοπλαναν Κορυβαντα. Orph. H.
Ερημολαλος. Vid. Τεττιγξ.
Ερημοω
Γαῖαν ερημωσει—Sibyl. l. 8.
—Σῶμ' ερημωσας εμόν. Eur. Hec. 31.
SYN. Απερημοω, εξερημοω, εκπορθεω, αφανιζω, μονοω, χηροω, μεθιημι, καταλειπω
Ερημωτης.
—Ταυρον
Τον πριν ερημωταν θηρα Μακηδονιας. Ep. l. 6.
SYN. Ερημοποιὸς, δηωτης, κεραϊςης, εκπορθητής. λυμαντήρ.
Ερηνοβοσκος.—Soph. Fr. E. M.
SYN. Προβατοβοσκος.
Ερητυω.
Υμεῖς δ' αλλοθεν αλλος ερητυειν επεεσσιν. Il. β. 75.
—Επεεσσιν ερητυε φῶτα έκαςον. Ib. 164.
—Ερητυσειέ τε θυμον. Il. α. 192.
—Ερητυσασκε δ' ὑλαγμοῦ. Theoc. 25. 75.
SYN. Απερητυω, κατερητυω, κατεχω, επισχω, κωλυω, πραϋνω, ἡσυχαζω, παρασκευαζω.
Εριαυχην.
—Δυω τ' εριαυχενας ἵππους. Il. κ. 305.
SYN. Ερισφαραγος, μεγαλοτραχηλος, γαῦρος.
Εριβοια.
Τελαμῶνι δειξη, μητρί τ' Εριβοια—Soph. Aj. 570.
Εριβρεμετης, Εριβρομος.
Ζηνὸς εριβρεμετεω χαλεπὴν εδδεισατε μῆνιν. Il. ν. 623.
Ειμὶ δ' εγὼ Διονυσος εριβρομος,—Hom. VI. 56.
SYN. Υψιβρεμετης, βαρυβρομος, βρονταῖος, ερικτυπος, εριγδουπος, τραχυφωνος.
Εριβρυχης, Εριβρυχος, Vid. Ερμυκος.
Ταυρου εριβρυχεω μενος ασχετον οσσαν αγαυρου. Hes. Θ. 832.
—Εριβρυχων παυσαμενη κελαδων. Suid. Ep.
Εριβωλαξ, Εριβωλος.
—Εν Φθιη εριβωλακι βωτιανειρη Il. α. 155.
—Κατὰ Τροιην εριβωλον. Ib. ι. 329.
SYN. Μεγαλοβωλος, ἁδροβωλος, ευγειος, ευκαρπος, λιπαρός.
Εριβωτης. Nom. pr.
—Και αλκηεις Εριβωτης. Ap. 1. 71.
—Ευκλεης Εριβωτης. Ib. 73.
Εριγδουπος. Εριδουπος.
Ορκια δε Ζεὺς ιςω εριγδουπος, ποσις Ηρης. Il. η. 411.
—Και αιθουσης εριδουπου. Il. ω. 323.
SYN. Εριβρομος, βρομωδης, πολυηχος, ευηχος, εριηχος, ηχηεις. ηχωδης, μεγαλοηχος, μεγαλοκτυπος, μεγαλοψοφος, βομβηεις, ειθροος, πολυσμαραγος, ερισμαραγος. εριικτυπος.
Εριδαινω, Εριδεω, Εριδουμαι. Vid. Εριζω.
Αυτως γὰρ επεεσσ' εριδαινεμεν,—Il. β. 342.
—Αργαλέον δε
Ποσσὶν εριδδησασθαι Αχαιοῖς,—Il. ψ. 792.
Εριδινής
Καπνὸν ερευγομενη εριδινέα φοιτάδι ριπῆ. Tryp. 224.
SYN. Περιδινὴς, ταχυδινὴς, δινηεις.
Εριδμαινω.
Κεῦρι εριδμαινεσι σιλλματος ακρα φερεσθαι. Theoc. 12. 31.
—Ους παῖδες εριδμαινουσιν εθοντες. Il. π. 260.
SYN. Εριζω, ερεθιζω.
Εριδματος.
Ερις, εριδματος ανδρὸς οἶζυς. Aesc. Ag. 1470.
Εριζω, Εριζομαι.
—Ποσὶ δ' ουπως εςὶν εριζειν Il. ν. 325.
—Ωι ουτις τοι εριζεται ενθάδε γ' ανήρ. Il. ε. 172.
SYN.

SYN. Συνεριζω, αντεριζω. εριδαινω, εριδω, εριθευω, νεικεω, φιλονεικεω, ζυγομαχεω, διαφερομαι. αμιλλαομαι, εγκαλεω, αντιτιθεμαι, λοιδορεω, επιμεμφομαι.—διαδικαζομαι, αμφισβητεω, εξισταμαι.

Εριηκοος.
—Και λεπ7ῆς εριηκοον εμμεν' αοιδῆς. Orph. L.
SYN. Ευηκοος, επηκοος, φιλεπηκοος, ευπειθης.

Εριηρ. Εριηρος
—Κομισάν δ' εριηρες εταῖροι. Il. γ. 378.
—Μαλα μέντοι εγὼν εριηρος εταῖρος Il. δ. 266.
—Εριηρον αοιδόν. Od. α. 346.
SYN. Επιτηδειος, σπουδαῖος, ὁμοφρων, ὁμοψυχος, θυμηρης, προθυμος, ευαρμοστος, εναρμοστος—εραστεινὸς, επηρατος, αγαθὸς, ευχαριστος, μεγαλωφελης.

Εριθακις, Nom. pr.
—Ἁ Μερμνωνος Εριθακις ἁ μελαιοχρως. Theoc. 3. 35.

Εριθηλής.
—Μυρικης τ' εριθηλέας οζους. Il. κ. 467.
SYN. Εριθαλης, εριθαλλης, ευθαλης, αειθαλλης, πανυ θαλλων.

Εριθος.
—Ενθα δ' εριθοι
Ημων οξειας δρεπανας εν χερσὶν εχοντες. Il. σ. 550.
—Και ατεκνον εριθον. Hes. ε. 600.
—Χαλεπὴ δ' ὑποπορ7ις εριθος. Ib 601.
SYN. Συνεριθος, εριουργὸς, ειροκόμος.—γεωργὸς.—θης, θησσα. εργατης μισθωτός.

Εριθυμος
—Και ανθρωποις εριθυμοις. Orph. Fr.
SYN. Προθυμος, θυμωδης, ευτολμος.

Ερικλαυτος Vid. Πολυθρηνος.
Ει και ερικλαυτων τῆλ' εθανες γονεων. Ep. l. 3.

Ερικτυπος, Vid. Εριγδουπος, Εριβρομος
—Και ερικ7υπον Εννοσιγαιον. Hes. θ. 456.

Ερικυδής.
—Θεῶν ερικυδέα δῶρα Il. γ. 65.
SYN. Επικυδὴς, προσκυδης, ὑπερκυδὴς, κυδιμος, ενδοξος, αγλαὸς, αγαυὸς, αγερωχος, αριπρεπὴς, σεμνὸς, αγακλυτος, εριτιμος, φαιδιμος, κλυτοφημος, ευδοκιμος.

Ερικυμων.
Βοσκομενοι λαγιναν
Ερικυμονα φερβοντο γενναν. Aesc. Ag. 121.
SYN. Πολυκυμων, αρικυμων, πολυκυματος.

Εριλαμπὴς
Αλλὰ θεοὶ σοφιη εριλαμπέος ἡγεμονῆες. Orph. Fr.
SYN. Ὑπερλαμπρος, λαμπρὸς, αγλαός.

Εριμυκος
—Βοῶν ὑπὸ ποσσ' εριμυκων. Il. υ. 497.
SYN. Εριβρυχος, μεγαλοφωνος, μεγαλομυκητης. ερυγμηλος, ταναιμυκης—εριγδουπος.

Ερινεὸς. Ερινεὸν. Ερινὸν, Ερινὸς, Ερινας.
—Παρὰ σκοπιην, και ερινεὸν ηνεμοεντα. Il. χ. 145
—Ορπηκας—ερινεου ευκεατοιο. Theoc. 25. 248.
—Εκ χειρῶν εφυγεν τανυφλοιος ερινεός. Ib. 250.
Η αυτὰς κοκκυγας ερινάδος.—Nic. Th.

Εριννὺς. Εριννύες
—Τῆς δ' ηεροφοῖτις Εριννὺς
Εκλυεν εξ Ερεβευσφιν, αμειλιχον ἦτορ εχουσα. Il. ι. 567.
—Στυγερὰς δ' επεκεκλετ' Εριννῦς. Ib 454.
SYN. Αλαστωρ, κακοποιὸς, καταχθονιος δαιμων—ποιναί.
ΕΡΙΤΗ. Ατασθαλος, βοσσυφρων, βλοσυρῶπις, πανδαματωρ. θηρις, ηλιτοποινος, στονοεσσα, νηλεης, οξεια, μελαναιγὶς, ἱκεσια, καμψιπους, ὑστεροπους, ποικιλομορφος, ταρταρια, νυμφοκλαυτος κρατεραὶ, ομβριμοθυμοι, σμερδαλεαι, μιαιμονες, αργαλεαι, ολετειραι, κυνωπιδες, αγναμπ7οι, αινοδοτειραι.
PHR.—Θεὰ δασπλῆτις Εριννύς. Hom.
—Εν ηέρι φοιτάς.—εν ορεσι φοιτάς.
Σεισαμενη βαρυδουπος εχιδνηεσσαν ἱμασθλην
Και κεφαλην ελελιξε' δρακοντειων δε κομαων
Φρικτὰ τινασσομενων επεσιριζε λοιγιος ηχὰ. Nonn.
Ηξει δε και πολυπους, και πολυχειρ,
Ἁ δεινοῖς κρυπ7ομενα λοχοις,
Χαλκοπους Εριννύς.
Καλῶ δ' αρωγὸς τὰς αεί τε παρθενους,
Αεί τ' ὁρωσας παντα τὰν βροτοῖς παθη,
Σεμνὰς Εριννῦς, τανυποδας.
Ιτ' ω ταχειαι ποινιμοί τ' Εριννύες.
—Σεμναὶ θεῶν παῖδες. Soph.
—Αιματωπεὶ και δρακοντωδεις Κοραι. Eur.
Γοργῶπες, ιεραι ἱερειαι, δειναὶ θεαί.
Ορα, φυλαξαι μητρὸς εγκοτους κυνας. Aesc.
Τισιφονη τε, και Αληκτὼ, και δῖα Μεγαιρα,
Πευκαις αζαλεαις φονιον σελας αἴσσουσαι.—
Δειναὶ. θαμβητειραι. απηνέες, απεστοραττοι Orph. Vid. Ευμενίδες.

Εριον, Vid. Ειριον.

Εριοπωλικως.
—Εριοπωλικως
Ὑγρὸν ποιητας τέπος—Ar. R. 1433.

Εριουνης. Εριουνιος, Εριουνος.
—Ηδ' εριουνης Ερμειας—Il. υ. 34.
—Εριουνιος Ερμης. Ib. 72.

SYN.

SYN. Μεγαλωφελὴς, παγχρυσος, ονησιμος, αγαθὸς μεγας. χθονιος.

Εριπλευρος.
Εμβαλλων τ' εριπλευρῳ φυᾷ
Κεντρον αιανές.—Pind. P. 4.

Εριπνη.
Και δη Καυκασιων ορεων ανετελλον εριπναι. Ap. 2. 1251.
SYN. Απορρωξ, εξοχὴ, κορυφὴ, κρημνός. ορος. σπηλαιον
ΕΡΙΤΗ. Ερημὰς, ηλιβατος, αρραγὴς, ασιβὴς, προβλὴς, κραναὴ, διασωδης, πυρισφηγισος, πελωρίς.

Ερις.
Εριν λιπουσαι, Λαγμον, ηδὲ Τηλαμον. Lyc. 1333.

Ερις.
—Εριδα ξυναγοντες Αρηος. Π. ε. 861.
—Ὅς ρ' εριν ὦρσε κακὴν επιδευτερον αὖτις. Od. γ. 161.
SYN. Αγὼν, δῆρις, ερισμα, διαφορὰ, διαστασις, δικη, εγκλημα, κρισις, φιλονεικια, διχοστασια, αντιλογια, αντιρρησις, αμφισβητησις.
ΕΡΙΤΗ. Απρηκτὸς, αινὴ, αλεγεινὴ, Αρηΐος, αμφηριστος, θυμοβόρος, ἑτεροθροος, επηρατος, βαρεῖα, βεβριθυια, κρατερὴ, λυγρὰ, ουλομενη, λευγαλεα, ολοὴ, διχομυθις, δυσαυλός, πικρὰ, χαλκειος, χαλεπὴ, αφιλαβουλος, λυσσῶσα, δυσδαιμων, σμερδαλεα.

Ερις.
—Και Ερις αμοτον μεμαυῖα. Il. δ. 440.
ΕΡΙΤΗ. Αργαλεα, κακομηχανος, κακοχαρτος, πολυστονος, σχετλια, καρτεροθυμος, στυγερὰ, εγρεκυδοιμος, ακηρατος, αλγεσιδωρος, παιδολετωρ, ατρυντος, φοιταλεα, συναεθλος, λαοσσοος.
PHR.—Ερις πτολεμοιο τιθηνη. Nonn.
Δεινὴ Ερις πεποτητο κορυσσουσα κλονον ανδρων. Hes.
—Αλγινοεσσα δ' Ερις μεγα μαιμωωσα. Ib.
—Νυκτὸς θυγατηρ ερεβεννης. Ib.
—Ουρανομηκες αναστησασα καρηνον Tryph.
Αρεος ανδροφονοιο κασιγνητη, εταρητε.
Ητ' ολιγη μεν πρῶτα κορυσσεται, αυτὰρ επειτα
Ουρανῷ εστηριξε καρη, και επὶ χθονὶ βαινει. Hom.
Ζευς δ' Εριδα προΐαλλε θοὰς επὶ νῆας Αχαιῶν
Αργαλεην, πολεμοιο τερας μετὰ χερσὶν εχουσαν. Ib.
—Βαρυζηλοισιν Ερις πληγῆσι δαμεῖσα. κ λ. Coluth.

Ερισθενὴς
Εκτωρ, Ος Διὸς ευχετ' ερισθενέος παῖς εἶναι. Il. υ. 54.
SYN. Αγασθενὴς, αεισθενὴς, ευρυσθενὴς, ευσθενης, καλλισθενὴς, μεγαλοσθενὴς, πανσθενὴς, σθεναρός.

Ερισμα. Vid. Ερις.
—Μη τοῦτό γε νεῖκος οπισσω
Σοὶ και εμοὶ μεγ' ερισμα μετ' αμφοτεροισι γενοιτο. Il. δ. 38.

Ερισμαραγος. Vid Εριβρομος. Εριγδουπος.
Αυτὰρ ερισμαραγοιο Διὸς κλειτοὶ επικουροί. Hes. θ. 815.

Εριςαφυλος.
—Ηδ' αμπελοι, αἵτε φερουσιν
Οινον εριςαφυλον, καί σφιν Διὸς ομβρος αεξει. Od. ι. 111.

Εριςός.
—Τὰ δε, τοῖς δυνατοῖς
Ουκ εριςὰ πλαθειν. Soph. El. 222.
SYN. Επηριςος.

Ερισφαραγος.
—Κιων πολυηρατον αλσος
Αγνὸν ερισφαραγου Γαιηοχου—Hom. M. 187.
SYN. Ερισμαραγος, εριβρομος, εριγδουπος.

Ερισχηλος
—Ερισχηλοις κορυνιταις. E. M.
SYN. Λοιδορος.

Εριτιμος.
Αιγίδ' εχουσ' εριτιμον, αγηραον,—Il. β. 447.
Ουδέ κεν ακτημων εριτιμοιο χρυσοιο. Il. ι. 126.
SYN. Εντιμος. μεγαλοτιμος, βαρυτιμος, αγλαοτιμος, πολυτιμος, ενδοξος, τιμιος.

Εριφος.
Ως δε λυκοι αρνεσσιν επεχραον, η εριφοισι. Il. π. 352.
SYN. Αιγιδιον.
ΕΡΙΤΗ. Λεπτὸς, μικρὸς, πολιός.

Εριφυλη.
—Στυγερήντ' Εριφυλην
Η χρυσὸν φιλου ανδρὸς εδεξατο τιμηεντα. Od. λ. 325.

Ερεχθευς.
—Τον καλεουσιν Ερεχθεα· και γαρ εκεινου
Αιμα φερει περιπυστον Ερεχθέος, ὅν ποτε μαζῷ
Παρθενικὴ φυγοδεμνιος αιετραφε Παλλὰς αμητωρ
Λαθριον αγρυπνῳ πεφυλαγμενον αιθοπι λυχνῳ. Nonn. l. 27.

Εριχθονιος.
Δαρδανος αὖ τεκεθ' υἱὸν Εριχθονιον βασιλῆα. Il. υ 219.
Τρῶα δ' Εριχθονιος τεκετο Τρωεσσιν ανακτα. Ib. 230.

Εριωλὴ.
Ουτ' ανέμων εριωλαὶ ανεςαθεν—Ap. 4. 1778.

SYN. Καταιγὶς, αελλα, τυφὼν πνοὴ (E M.)
... (...)
Ε...
Ουκεν εριωλην δητ' εχρην ταυτην καλεῖν,
Εικαιοτερόν γ' η καυνακην—Ar. V. 1143.
E X P.—Εριων απολειαν.
Εριωπις. Nom. pr.
Γνωτὸν μητρυιῆς Εριωπιδος, ἣν εχ' Οιλεύς. Il. ν. 697.
Ερκειος. Ερκιος.
—Διὸς μεγαλε ποτὶ βωμὸν Ερκειε—Od. χ. 334.
—Ζηνὸς Ερκιε—Soph. An. 493.
Ερκιον. Ερκος.
—Και υπερθορον ἑρκιον αυλῆς. Il. ι. 472.
—Και αμυμομος ἑρκεος αυλῆς. Od. χ. 442.
—Αιας ὦρτο πελαριος, ἑρκος Αχαιῶν. Il. η. 211.
SYN. Περιφραγμα, φραγμὸς, τεῖχος, περιτειχισμα, θριγκὸς, ἑρκανη, ἑρκατος, ορκανη, ταξις. ασφαλεια —δικτυον.—ὁπλον.
EPITH. Αιπεινὸν, αρραγὲς, αρηϊον, ανεκβατον, καρχαρον, κατηρεφὲς, ποιμνιον, καρτερὸν, σιδαρὸν, οβριμον, ποδηνεκὲς, υψηλον, ευπυργον, τανυπλεκτον, δολιον, χρυσοδετον, παμποικιλον
PHR. Πτολεμοιο δυσηχέος ατρομον ἑρκος. Cal.
Εχυροῖς ἑρκεσιν ειργειν
Αμαχον κυμα θαλασσης. Aesch.
Ἑρμα
—Ιὸν—μελαιναων ἑρμ' οδυναων. Il. δ. 117.
—Επεὶ σφισιν ἑρμα πολησς
Εσκε, και αλλοδαπός περ εών.—Il. π. 549.
Ερμαῖα δ' Ευρυδυμαντι δυω θεραποντες ενεικαν,
Τριγληνα, μορoεντα· χαρις απελαμπετο πολλή.
Od. σ 296.
SYN. Εργμα, ερεισμα, λιθος (μεγας)—βαρος.—εδραιωμα, ασφαλισμα.—βασαγμα, στηριγμα,—καθερματα, εναντια. ελλεβια.—τα πετρωδη θαλασσης μερη.
EPITH. Ακλινὲς, αρραγὲς, ευποιητον. ασημον.
Ερμαῖος.
—Οθι Ερμαῖος λοφος εςίν. Od. π. 471.
SYN. Ερμαϊκός.
Ερματιζω, Ερματιζομαι.
—Ου γαρ τῶν τροπων πειρωμενοι
Νυμφας ες οικες ἑρματιζονται βροτοί Eur. Fr.
SYN. Ερμαζω, ἑδραζω, στηριζω. μαλασσω.
Ερματιτης.
Τον ἑρματιτην νηὸς εκβαλὼν πετρον. Lyc. 618.
Ερμηνευμα.
—Ερμηνευμα Νηρῆδος γαμων. Eur. Andr. 46.
SYN. Ερμηνεια, αναπτυξις, διηγησις, εξηγησις. ὑφηγησις, δηλωσις, τρανοτης, εκφρασις, μεταφρασις, διευκρινησις, τεκμηριον, μηνυμα.
Ερμηνευς.
—Μανθανοντί σοι
Τορ... ἑρμηνευσιν ευπρεπῶς λεγων. Aesc. Ag. 625.
SYN. Ερμηνευτὴς, σαφηνιςὴς, ἐξηγητὴς, ὑφηγητης, μεταφραςὴς, προξενος, ὑποφητης.
Ερμηνευω.
Οπως τί δρασει, θυγατερ, ἑρμηνευέ μοι. Soph. Oed. C 411.
SYN. Αφερμηνευω, διερμηνευω, εξερμηνευω, μεθερμηνευω, διασαφεω, σαφηνιζω, εξηγεομαι, μεταφραζω, παραφραζω, προφητευω, ὑποφητευω, ὑπολαμβανω. φωτιζω.
Ερμης, Ερμεας, Ερμειας, Ερμαων.
Τῷ ικελος πολεεσσιν οχησατο κυμασιν Ερμῆς.
Od. ε 54.
Αἶψα δ' αρ Ερμειαν, ὑὸν φιλον, αντιον ηὖδα.
Il. ω. 333.
EPITH. Αγλαὸς, αιμύλος, αιμυλομητης, ποικιλομητης, δολομητης, πολυμητις, ακακησιος, ακακητης, αγωνιος, αγοραῖος, ευπτερος, ευχολος, εριϐνης, ευσκοπος, θεσκελος, ευρραπις, θοὸς, κρατὺς, κυδιμος, κλεψιφρων, κλυτὸς, κλυτοϐελος, λογιος, λασσοος, αλεξικακος, βοοσσοος, βυκλοπος, πτεροπες, τανυπτερος, τανυσιπτερος, χρυσοπτερος, ωκυπτερος, οιοπολος, χαριδωτης, ωκυπεδιλος, ςροφαῖος, εμπολαῖος, παλιγκαπηλος, δολιος, ἡγεμονιος, ὁδιος, ενοδιος, νομιος, σῶκος, σοφὸς, ταχυεργος, φερεσποδος, τρισαριςος, χρυσορραπις, ωκυπετης, ταριος, φαιστόρος, θεσμιος, κερδῷος, πολυτροπος. χαρμοφεραι. Λαφριος, Μαιηϊος, Ελικωνιος Κυλληνιος.
PHR.—Τονδε τον Διὸς τροχιν,
Τον τε τυραννε τε νεε διακονον. Aesc.
Ερμην ὑμνει Μεσα Διὸς και Μαιάδος ὑὸν,
Κυλληνης μεδεοντα, και Αρκαδιης πολυμηλε,
Αγγελον αθανατων εριενιον,—
Ληιςηρ', ελατῆρα βοῶν, ἡγητορ' ονειρων,
Νυκτὸς οπωπητῆρα, πυληδοκον—
—Μαιης ερικυδεος υἱός.
Ω πεπον, ηπεροπευτα, δολοφραδὲς,—
Αρχὸς φιλητεων κεκλησεαι ηματα παντα.
—Σπαργανιῶτα, Διὸς και Μαιάδος υἱὲ.
Βεφίνε, μηχανιῶτα. ποιε μεῖε δαιτὸς ἑταῖρε.
—Θεῶν εριεννιε δαῖμον. Hom.
Ουρανιος κηρυξ —γλωσσης ἡγεμονεὺς σοφῆς.—
Ιθυντωρ φωνῆς. Nonn.
Πᾶν γενος ανθρωπων καταγει ψυχοσόλος Ερμῆς.
Tryph
—Τετραγλωχιν, μηλοσσόε Μαιάδος υἱέ. Ep.
Τον πληνὸν Ερμῆν, τᾶν θεῶν ὑπηρετην,

Τον

Τον Αρκαδίων ανακτα, τον βοηλατην,
Εφορα τωνδε γυμνασιων επισκοπον. Ib.
Νωνακριατης τρικεφαλος φαιδρος θεος Lyc.
Πομπαιον Ερμην χθονιον—Soph.
Τον ωκυπετ Μαιαδος γονον. Eur.
—Διος αγγελε, Μαιαδος υιε,
Παγκρατες ητορ εχων, εναγωνιε, κοιρανε θνητων,
Ευφραν, ποικιλοβουλε, διακτορε, Αργειφοντα,
Πτηνοπεδιλε, φιλανδρε, λογε θνητοισι προφητα,
Γυμνασιν ος χαιρεις, δολιαις τ' απαταις, τροφιουχε·
Ερμη ευ παντων, κερδεμπορε, λυσιμεριμνε
Καρυκιατα, μακαρ, εριουνιε, ποικιλομυθε,
Εργασιαις επαρωγε, φιλε θνητοις εν αναγκαις.—
Ος ψυχας θνητων καταγεις υπο νερτερα γαιης—
Ευιερω ραβδω θελγων υπνοδωτιδι παντα,
Και παλιν υπνωοντας εγειρεις· σοι γαρ εδωκε
Τιμην Φερσεφονεια Θεα κατα Ταρταρον ευρυν. Orph. H.

Ερμιδιον.
—Λισσομαι σ' ω 'ρμιδιον. Ar. Pa. 381.

Ερμιν.
Αμφι δ' αρ ερμισιν χεε δεσματα κυκλω απαντη. Od. θ. 278.
SYN. Ερμις, κλινοπους, ερμινιον.

Ερμιονη.
—Ελενη δε θεοι γονον ουκ ετ' εφαινον,
Εξ ου δη το πρωτον εγεινατο παιδ' ερατεινην
Ερμιονην, η ειδος εχε χρυσης Αφροδιτης. Od. δ. 14.

Ερμοκοπιδης.
Των Ερμοκοπιδων μητις υμων οψεται. Ar. L. 1096.

Ερμος.
—Και Ερμω δινηεντι. Il. υ. 329.
EPITH. Δονακωδης, ευρρειτης, πολυψηφις. Λυδος.
—Ροαι πολυηχεος Ερμου. Cal.

Ερμωνασσα.
—Και ευκλιτος Ερμωνασσα,
Ενθα τε ναιεταουσιν Ιωνιδος εκγονοι αιης. Dion. 552.

Ερνεσιπεπλος. Vid. Βακχος.

Ερνος.
Οιον δε τρεφει ερνος ανηρ εριθηλες ελαιης,
Καλον, τηλεθαον,—Il. ρ. 58.
SYN. Φυτον, φυτας, κλαδος, βλαστημα, στελεχος.
EPITH. Επηρατον, ερασον, δονακοτρεφες, γνησιον, περικαλλες, πορφυρεον, χλοηφορον, καλλιπετηλον, θηγενες, επιχωριον, περιστεπες.
—Λευκαν, Ηρακλεος ιερον ερνος.
—Λυκων τ' ολοφωιον ερνος. Theoc.
—Τανυφλοιω ελατης αμφιπλεκες ερνος. Orph.
Χρυσειον δ' εκομισσε γενεθλιον ερνος ελαιης. Call.
—Επι χλοεροις εριθηλεος ερνεσι πευκας. Ep.
Τηλεθαον, καλον ερνος, αειθαλες, αγλαοκαρπον.

Ερξειων.
Εγω δ' εχων σκυπφον, Ερξιωνι
Τω λευκολοφω μεστον εξεπινον. Anac. 85.

Ερoεις. Vid. Αγαπητος.
Χαιρε φυην ερoεσσα, χοροιτυπε, δαιτος εταιρη. Hom. M. 31.

Ερομαι. Vid. Ανακρινω, Ερωταω.
Αλλ' εθελω σε, φεριστε, περι ξεινοιο ερεσθαι. Od. α. 405.

Ερος, pro Ερως.
Τη δ' Ερος ωμαρτησε, και Ιμερος εσπετο καλος. Hes. θ. 201.
Ηδ' Ερος ος καλλιστος εν αθανατοισι θεοισι,
Λυσιμελης, παντων τε θεων παντων τ' ανθρωπων,
Δαμναται εν στηθεσσι νοον, και επιφρονα βουλην. Ib. 121.

Ερος.
—Επει ποσιος και εδητυος εξ ερον εντο. Il. α. 469.
Ου γαρ πωποτε μ' ωδε θεας ερος ουδε γυναικος
Θυμον ενι στηθεσσι περιπροχυθεις εδαμασσεν. Il. ξ. 315.
EPITH. Τρηχυς.

Ερπετος, Ερπετα τα.
Παντα δε γινομενος πειρησεται οσσ' επι γαιαν
Ερπετα γινονται.—Od. δ. 419.
Οθεν πεφευγως ερπετων δεινην μαχην
Δρακοντομορφων,—Lyc. 1042.
SYN. Ερπυστικος, ερπυστηρ, οφις.

Ερπις.
Ερπιν τε ρεζειν.—Ib. 579.
SYN. Χαλις, οινος.

Ερπυζω. Vid. Ερπω.
Ερπυζων παρα θυρκαιην.—Il. ψ. 225.

Ερπυλλον, Ερπυλλος.
Η δ' ιον, η δ' ερπυλλον απαινυτο.—Mosc. 2. 66.
EPITH. Κεροειδες, καταπυκνον, νομαιον.

Ερπυστηρ, Ερπυστης.
Εισεται ηδ' οφεων ιον σβεσαι ερπυστηρων. Orph. L.
—Της δ' απατης τον επαιτιον ερπυστηρα. Sibyl. l. 1.
—Ηδε δρακοντας Ερπυστας—Ib.
SYN. Ερπηστης, ερπετος, σιγερπης, χαμερπης.

Ερπω.
Παντων οσσα τε γαιαν επιπνειει τε και ερπει. Il. ρ. 447.
Προς γαρ τον εχονθ' ο φθονος ερπει. Soph. Aj. 157.

Ερπε ποτ' Αγχισαν—Theoc. 1. 106.
SYN. Ερπυζω, εφερπω, τεινω. βαδιζω.
Ερραες.
Ουκ ατμενως εμαρψεν ερραεν σκυτος. Lyc. 1316.
SYN. Ερρωος. κριος. καπρος.
Ερριγω Vid. Ριγεω.
Οφρα τις ερριγησι και οψιγονων ανθρωπων. Il. γ. 353.
Ερρω, Ερρομαι.
Ερρε, κακη γλημη'—Il. θ. 164.
—Αυταρ ὁ ερρων
Πλησιον ειδε Θετις περ. επι θρονε ἷζε φαεινε.
Il. σ. 421.
—Αλλα ἑκηλος Ερρετω—Ib. ι. 377.
SYN. Απερρω, εξερρω. απολλυμαι. φθειρομαι. απερχομαι.
Ερση.
—Χωρις δε μετασσαι
Χωρις δ' αὐθ' ερσαι.—Od. ι. 222.
SYN Αος—(αερσες,—απαλαι, και νεογναι, και δροσωδεις. Sch)
Ερση, Εερση.
—Αιει δ' ομβρος εχει, τεθαλυῖα τε ἑρση. Od. ν. 245.
—Κατα δ' ὑψοθεν ηκεν εερσας
Αιματι μυδαλεας—Il. λ. 53.
SYN.. Δροσος, νοτια, ὁμιχλη.
EPITH. Αμβροσιη, νοτια, σιλπνη ευυδρος χλωρα. αιθεμοεσσα, αεξιφυτος, αφνειος, αερσιποτητος, Βακχιας, αμεθυσος, γ' αγοεσσα, γαλαξαιη, εκρωη, αμπελοεσσα, ευραθαμιγξ, ευοδμος, δενδραιη, διψας, ζωογονος, ζειδωρος, ιοβολος.
Ερσηεις, Εερσηεις.
Νῦν δε μοι ερσηεις, και προσφατος εν μεγαρεισι Κεῖσαι,—Il. ω. 757.
SYN. Ερσαῖος, ἐρσωδης, δροσερος—ευυγρος.—αμολυντος.—απαλος, νεαρος καλος.
Ερυαλος
Αυταρ επειτ' Ερυαλον επεσσυμενον βαλε πετρω. Il. π. 411.
Ερυγγανω, Vid. Ερευγω.
Ερυγγανω γεν αυτον ἡδεως εγω. Eur. Cyc. 521.
Ερυγμηλος.
Ταῦρον ερυγμηλον εχετην'—Il. σ. 580.
SYN. Εριμυκος—Ερευγομενος την τροφην.
Ερυθαινω
—Η δ' εγκλιδον οσσε βαλεσα
Παρθενικοις ερυθηνε παρειδας.—Ap. 1. 791.
SYN. Ερευθω.—μολυνω. βαπτω.
Ερυθαινομαι.
Ερυθαινετο δ' αἵματι γαια. Il. κ 484.

SYN. Ερευθομαι, ερυθραινομαι, κατερυθραινομαι. ερυθιαω. φοινισσομαι. μελαινομαι.
Ερυθεια.
—Βοοτροφον αμφ' Ερυθειαν. Dionyſ. 558.
Ερυθηϊς.
Εσπερη, αιγηρος' πτελεη δ' Ερυθηϊς εγεντο. Ap. 4. 1427.
Ερυθημα. Vid. Ερευθος.
Ουδ' ὑπο τεπι βλεφαροις
Φοινικ' ερυθημα προσωπε
Αιδομενα, φερομαι, βακχα νεκυων. Eur. Ph. 1510.
PHR. Εμφυτον οινωπησι παρηϊσι πορφυρεον πῦρ. Nonn.
Ερυθιαω.
Παρθενικη δ' αφθογγος επι χθονα πηξεν οπωπην,
Αιδοῖ ερυθιοωσαν ὑποκλεπτεσα παρειην. Muf. 161.
SYN. Ερυθριαω, ερευθιαω, ερυθαινομαι. αισχυνομαι. εντρεπομαι, καταδυνομαι.
Ερυθραι.
—Και ειλεσιον, και Ερυθρας. Il. β. 499.
Ερυθρος.
—Χρυσον και χαλκον ερυθρον. Il, ι. 365.
—Οινος ερυθρος. Od. ι. 163.
SYN. Ερευθης, ερευθηεις, ενερευθης, ερυθραῖος, ερυθιας, ερυθοχροος, φλογεος, φοινικεος, αιθηεις, δαφοινος. μελας. ξανθος, πυρρος.
Ερυθροπες. (εἶδος ορνεε)
—Ερυθροπες, κεβληπυρις. Ar. Av. 304.
Ερυκω, Ερυκακεω, Ερυκακω. Ερυκανω.
—Και ερυκεμεν ευρυοπα Ζῆν', Il. θ 206.
—Ολιγος δ' ετι χωρος ερυκει. Il. κ. 161.
—Σὺ δε τεσδε μεν ωκεας ἱππες
Αυτε ερυκακεειν—Il. ε. 262.
Αλλ' ὁγε τες μεν εὸς ηρυκακε μωνυχας ἱππες.
Ib. 321.
Ευρυλοχος δε μοι οἷος ερυκανε παντας ἑταιρες. Od. κ. 429.
SYN. Απερυκω, διερυκω, κατερυκω, ειργω, απειργω, διειργω, κωλυω, κατεχω.
Ερυμα.
Μιτρης θ' ἡν εφορει ερυμα χροος, ἑρκος ακοντων. Il. δ. 137.
Προς ερυμα Τρωων—Soph. Aj. 467.
—Λογος δ' ερυμ' ανθρωποισι. Phocyl. 121.
SYN. Φυλαγμα, φυλακη, ασφαλεια, ασφαλισμα, ασφαλισις, τεῖχος. επιτειχισμα, επιτειχισμος, πολιχνιον, φρερα, φρεριον, καλυμμα, οχυρωμα, εχυρωμα, ευερκεια, ερυμνοτης.
Ερυμανθιος.
Ερυμανθιον τε θῆρα.—Soph. Tr. 1113.

Ερυμαιθος.

Ερυμανθος.
—Η Ερυμανθον. Od. ζ. 103.
Ερυμας. Nom. pr.
Ιδομενεὺς δ' Ερυμαντα κατὰ ςομα νηλέϊ χαλκῷ
Νυξε.—Il. π. 345.
Ερυμνός.
Κεῖναί μεν πυργοισι περισκεπέεσσιν ερυμναί. Call. 4. 23.
Τις τᾶνδ' ερυμνῶν δωματων εχει κρατος; Ar. Th. 878.
S Y N. Ησφαλισμένος, ισχυρὸς, μεγας, ὑψηλός. σκοτεινός
Ερυμνονωτος. Vid. παγυρος.
Ερυξ.
Αιπεινάν τ' Ερυκα.—Theoc. 15. 101.
Ερυξις.
Εγὼ δε τοῦ Φιλοξένȣ γ'
ῳμην Ερυξιν εἶναι. Ar. R. 965.
Ερυσαρματος.
Πολλοὶ δ' εν ταφρῳ ερυσαρματες ωκέας ἱπποι. Il. π. 370.
Ερυσιβη, Ερυσσιβη.
—Και αιθεριην ερυσιβην. Orph. L.
S Y N. Μιλτος.—(κονιορτωδης φθορα σιτȣ Sch.)
Ερυσιπτολις
Ποτνι' Αθηναιη, ερυσιπτολι,—Il. ζ. 305.
S Y N. Σωσιπολις, πολισσόος.
Ερυσιχθων.
—Ερυσιχθονα δ' ηλασε καπρος
Πινδον αν ευαγκειαν—Call. 6 82.
Ερυσός.
Κυλεῶν ερυσὰ—ξιφη. Soph Aj 741.
S Y N. Ελκτὸς, συρτὸς, ρυτός.
Ερυτος. Nom. pr.
—Ερμειαο
Υἱέες, εὖ δεδαωτε δολȣς, Ερυτος και Εχιων. Ap. 1. 52.
Ερυω, Ειρυω, Ερυομαι, Ειρυομαι
—Μαλα δέ σφισιν ελπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αιαντος ερυειν Τελεμωνιαδαο. Il. ρ. 235
Ρινὸν απ' οςεοφιν ερυσαί—Od ξ. 134.
—Ειρυτο δε αςυ και αυτές. Il. ω 499.
Χρὴ μεν σφωϊτερόν γε θεὰ επος ειρυσασθαι. Il. α. 216.
Η δ' ȣκ εγχος ερυτο—Od. ω 523.
Αλλ' ȣκ οιωνοισιν ερυσσατο κῆρα μελαιναν. Il. ε 859.
S Y N. Ελκω, ανέλκυω, συρω—φυλασσω, σωζω, αμυνω. τηρεω. κωλυω. ελευθεροω. εκφευγω. —κατεχω, κρατεω.
Ερχατοω.
—Εν δε ἑκαςῳ
Πεντηκοντα συες χαμαιευνάδες ερχατοωντο. Od. ξ. 15.

S Y N. Εμφρατ]ω, καθειργω, κατακλειω.
Ερχομαι.
Ερχομαι οφρ' Αχιλῆϊ δαϊφρονι μῦθον ενισπω. Il. λ. 838.
Ερχομαι, ειτι τοι εγχος ενὶ κλισιῃσι λελειπ]αι
Οισομενος—Il. ν. 256.
S Y N. Βαινω, πορευομαι, εἶμι. παραγινομαι, ποτινισσομαι.
Ερωδιὸν, (εἶδος ορνεȣ)
Τοῖσι δε δεξιον ἧκεν ερωδιὸν,—Il. κ. 274.
Ερωεω
—Μηδέ τ' ερωει. Il. β. 179.
—Οι δ' ηρωησεν οπισσω Ατρειδεω.—Il. ψ. 1133.
Αλλοτε δήποτε μᾶλλον ερωῆσαι πολεμοιο. Il. ν. 776.
—Εσσυμενον περ ερωησαιτ' απὸ νηων. Ib. 57.
S Y N. Υπερωεω, εξερωεω, συγχωρεω, ὑποχαρεω. παυω. αμελεω. μενω, ησυχαζω. μειοω, καταγνυμι. απειργω, αμυνω. θοαζω. καταψαιρω, ρεω, επεσσυμαι.
Ερωὴ
—Αυτὰρ βελεων απερυκοι ερωὴν. Od. δ. 542.
—Πυρὸς δηϊοιο ερωὴν. Ib. π. 127.
—Πολεμȣ δ' ȣ γινετ' ερωὴ. Ib. 302
—Ο δ' ȣκ ὑπεμεινεν ερωην. Ib. ξ. 488.
S Y N. Ορμὴ, διωξις, αναφορὰ, πνοὴ, ησυχια, αναπαυσις, αποδρασις, φυγὴ, ρεῦσις, αποχωρησις.—ισχύς.
Ε Ρ Τ Ι Η. Αδαμαςος, αφυκτος, αγριος, δριμεῖα, χρυσεσσα. ἱμεροεις, πυροεσσα, παλιμπλαγκτος, πολυπικρος, πολυθȣρος, πολυπ]οιητος, πολυπλανὴς, ςροφὰς, τροχαλὴ, ὑψιποτητος.
Γηγενέος—ολοιϊον οἶςρον ερωῆς. Proc.
Ερωμανής.
Οτ]ι πελε ξυνεριθος ερωμανεων οδυνιαων. Muf. 11.
S Y N. Δυσερως, ερωτομανής. ερωτικός.
Ερωμανια
Υβρις εμὴν ερεθει μᾶλλον ερωμανιην. Ep. l. 7.
S Y N. Ερωτομανια. παραφροσυνη.
Ερως.
Ου γάρ πώ ποτε μ' ὧδε ερως φρενας αμφεκαλυψεν. Il γ. 442.
S Y N. Αγαπη, επιθυμια, προθυμια, ποθος, παθος, λυσσα, μανια, ἱμερος, ευνοια, φιλοτης, φιλια.
Ε Ρ Ι Τ Η. Ακαθεκτος, αμετρος, αφροντιςος, αφυκτος, αιθομενος. ακαματος αναγωγιος. αγανὸς, αλγινοεις. θȣρος. βαθὺς. γλυκὺς, δεινὸς, θερμὸς, ενθερμος, θρασὺς, θηλυκρατὴς. ακορητος. αφυλακτος, αοχητος. αυτοδιδακτος. μαλακὸς, μαργὸς, κȣφος. κȣφονοος, επαρσιος, κρȣφιος, λοιμηρὸς, ἱμεροεις. ζυγιος, ȣλος, ομαλὸς, παντορεκτης, πολυαιθὴς, παρθενικὸς. πυροεις, ακοιμητος,

ακοιμητος, ατεκμαρτος, απαρηγορητος, αχορευτος, αγηρατος, σοφὸς, τελεσφόρος, σχετλιος, ὑγρὸς, χθονιος, αλεγεινός.

P H R. Ὑποκαρδιον ἑλκος.—Πνοιαὶ Αφροδιτης. Eur.

—Ψυχῆς σχολαζουσης παθος —Οιστροφορος Παφιης θεσμός. Ep.

Παρθενιον φιλτρον.—αθυρματα Πανταχενετις. Op.

—Στεργηθρα φρενων. Orph. Ποθων ιυγγες. Nonn.

Πορφυρος ιϋγξ. Lyc.

Γονῆς πρωτοσπορος αρχή. Nonn.

Θελξινοων—μελιφρονα θεσμὸν ερωτων.

—Γλυκυπικρον θεσμὸν ερωτων. Muf.

—Μουσικὸν δ' αρα

Ερως διδασκει, κἀν αμουσος ἦν το πρίν. Eur.

Ου γαρ ερως θεός εσι, παθος δ' αϊδηλον απαντων. Phocyl.

Σχετλι' ερως, μεγα πημα, μεγα συγος ανθρωποισι,

Εκ σεθεν ουλομεναι τ' εριδες σοναχαί τε γοοί τε,

Αλγεα τ' αλλ' επι τοῖσιν απειρονα τετρηχασι. Apoll.

Ερως.

Νῦν εγνων τον Ερωτα, βαρὺς Θεός. ἦ ρα λεαινας

Μασδον εθηλαζε, δρυμῷ τέ μιν ετρεφε ματηρ. Theoc. 3. 15.

E P I T H. Αμηχανος, αργαλέος, ανιηρὸς, αινὸς, αεροποτητος, ατηρὴς, ασεμφης, αδονητος, αμφιθαλὴς, ἁβροκομος, ἁβρὸς, αβροχιτων, αγρευτὴρ, βροτολοιγος, βιημαχος, βιοσσόος, βαρυμηνις, δεινὸς, δριμὺς, ευτεχνητος, λιγυφθογγος, θειος, λαβρὸς, νυμφοκόμος, απτολεμος, κλεπτὴς, κλυμενος, μαργὸς, μειδιοων, θελξιφρων, εκηβόλος, δυσαιτητος, εγρεκυδοιμος, πικρὸς, πτηνος, ευπτερυξ, τανυπτερος, ποικιλοπτερος, σεμνὸς, πολυοχαρὴς, γλυκυδωρος, τοξευτὴρ, τοξοβόλος, τοξοτης, τοξοφόρος, χρυσοκομης, χρυσοχαιτης, χρυσοπτερος, νεροφοιτης, ὑγροκελευθος, ποντοπορος, απρεσιπτος, αδαμαστος, αιολομητις, αγρευτὴρ, λαγωβόλος, ελαφοβολος.

P H R. Κυβερνητῆρα γενεθλης —Γαμοστολος ορνις ερωτων.—Ευφροσυνης κηρυξ. Nonn. Σωφροσυνης ὑβριστης. φρενοκλοπος. λυσσης λογισμοῦ Ep.

Ανδρα γαρ αιολομητις Ερως βελεεσσι δαμαζει,

Και παλιν αγέρος ἑλκος ακεσσεται, οἶσι δ' αναασει,

Αυτος ὁ πανδαματωρ βεληφόρος εσὶ βροτοῖσι. Muf.

—Κυθερειης κῦρον θαλαμηπόλον Col.

Σχετλι' Ερως, δολομητα, θεῶν καλλισε μεν οσσοις

Εισιδεειν, αλγισε δ' ὁτε κραδιην οροθυνεις.—

Ομβριμ' Ερως, ποσος εσσι, ποσσ σθένει απλετος αλκή; κ. λ. Opp.

—Δισυῆ, περιωπέα, κυδρὸν Ερωτα,

Νυκτὸς αειγνητης πατέρα κλυτὸν —Orph.

Ευδιας αγχινιης επαγων θνητοῖσι μεριμνας.

Εσι δ' ὁ παις γλυκυδακρυς, αειλαλος, ωκὺς, αθαμβὴς,

Σιμὰ γελων, πτερσεις, νωτα φαρετροφόρος. Ep.

Πανδαματωρ, αδαμασε, βιοσσόε, συγχρονε κοσμου.

Αρμονιης κοσμοιο φερεσβιον ηνιοχῆα. Nonn.

Ερως δυνάσα σὺ κακὸν ανθρωποις μεγα. Cyr.

Ερως, Ερως, ὁς κατ' ομματων

Σταζεις ποθον, εισαγων γλυκειαν

Ψυχαῖς χαριν, οἷς επισρατευσῃ—

Ουτε γαρ πυρὸς, ου

τ' ασρων ὑπερτερον βελος

Οἷον τὸ τᾶς Αφροδιτας

Ιησιν εκ χερῶν Ερως ὁ Διὸς παις.—

Ερωτα δε τον τυραννον ανδρῶν

Τὸν τᾶς Αφροδιτας

Φιλτατων θαλαμων

Κληδουχον, ου σεβιζομεν,

Περθοντα και διὰ πασης

Ιόντα συμφορας Θνατοῖς, ὁταν ελθῃ.

Θελγει δ' Ερως, ᾧ μαινομενα κραδια

Πτανὸς εφορμασει, χρυσοφαὴς,

Φυσιν ορεσκόων σκυλακων,—Ανδρας τε. Eur.

Ερως ανικατε μαχαν,

Ερως, ὁς εν κτημασι πιπτεις,

Ος εν μαλακαῖς παρειαῖς

Νεανίδος εννυχευεις. κ. λ. Soph. An. 795.

Ο δ' αμφιθαλὴς Ερως χρυσοπτερος ηνιας

Ευθυνε παλιντονους, Ζηνὸς παροχος γαμων,

Τῆς τ' ευδαιμονος Ηρης. Aristoph.

Τοιους αγριε δαιμον εχεις πυροεντας οϊσους,

Πευκεδανους, μαλερὸς, φθισιφρονας, οισρηεντας,

Τηκεδόνα πνειοντας, αναλθεας —κ. λ. Opp.

Κικλησκω μεγαν, ἁγνὸν, ερασμιον, ἡδὺν Ερωτα

Τοξαλκῆ, πτεροεντα, πυριδρομον, ευδρομον ὁρμῇ,

Ευπαλαμον, διφυῆ, παντων κληϊδας εχοντα,

Αιθέρος ουρανιου, ποντου, χθονός —κ. λ. Orph. H.

Πρεσβυτατόν τε και αυτοτελῆ πολυμητιν Ερωτα. Ib.

Εσι δ' ὁ παῖς περισαμος εν εικόσι πᾶσι μαθοις νιν·

Χρῶτα μεν ου λευκὸς, πυρὶ δ' ικελος· ομματα δ' αυτου

Δριμύλα και φλογοεντα. κακαὶ φρενες, ἁδὺ λαλημα. κ. λ.

—Δολιον βρεφος, αγρια παισδει.—

Και πτεροεις ὥσον ορνις εφιπταται αλλοτ' επ' αλλους

Ανέρας ηδὲ γυναῖκας, επὶ σπλαγχνοις δε καθηται.

Τοξον

Τοξον εχει μαλα βαιὸν, κ. λ.
Ην δε λεγη, λαβε ταῦτα, χαριζομαι ἔσσα μοι ὅπλα.
Μή τι θιγῃς, πλανα δῶρα, τὰ γαρ πυρὶ παντα βεβαπται. Mosch.

Ερωταριον.
Και το παρεστηκὸς μικρὸν ερωταριον: Ep. l. 2.

Ερωταω.
Ηρωτησε πρῶτα μεν αυτὲς. Ar. Av. 648.
SYN. Ανερωταω, διερωταω, επερωταω, ερομαι, ανακρινω, ἱκετευω, δεομαι. ευχομαι. παρακαλεω ευθυνω διαπυνθανομαι.

Ερωτιὰς.
Νυμφαι ερωτιάδες—Ep. l. 4.

Ερωτικὸς, Ερωτυλος.
Ευγναμων, φιλομωσος, ερωτικὸς, εις ακρον ἀδύς. Theoc. 14 61.
Τι γαρ φερω περισσες
Ερωτικὲς οδοντας. Ib. 30. 36.
Αλλά μοι αυτὸς αειδεν ερωτυλα—Bion. 3. 10.
SYN. Ερασὴς.—φιλικὸς. επιθυμητικὸς.

Ερωτις.
Τηναν ταν κυανοφρυν ερωτίδα, τας ποτ' εκνισθη. Theoc 4. 59.

Ερωτογραφος.
—Καί πε μετρον ερωτογραφον. Ep. l. 3.

Ερωτοτοκος.
Θυμὸν ερωτοτοκοισι παραπλαξας ενὶ μυθοις. Muf 159.

Ερωτοπλοεω
Ομμασι συμπειθει παντας ερωτοπλοεῖν. Ep. l. 7.

ΕΣΑΧΡΙ. Vid. Μεχρι.
—Και εσαχρι Μυριννης. Ap. 1. 604.

Εσηλυσια.
—Κρινων καιρὸν εσηλυσιης. Ep. l. 4.

Εσθημα, Εσθος, Εσθὴς.
—Εσιδω δ' εσθηματα. Soph. El. 270.
—Τῦ δ' ϐτι μελαντερον επλετο εσθος. Il. ω 94.
Εσθὴς τ' εν χηλοῖσιν—Od. ϐ. 339.
SYN. Αμπεχονη, εσθησις, πεπλον, φᾶρος, χιτων, ἱματιον, ενδυτον.
EPITH. Φοινικοβαπτον, καλὸν, λεπτουργὲς, πενθιμον, σακκιτον, ὑφαντοδινητον.—φαεινὴ, ὑφαντὴ. μαλακὴ, αργυφὴς, πολυχρυσος, πορφυρεα, θεσπεσιος, τερμιοεσσα, πολυτιμητος, ποιμενια.
PHR.—Στολμος χρωτὸς. Eur.
Ψυχραν ευδιανὸν φαρμακον αυρᾶν. Pind.

Εσθιω, Εσθω.
Τὲς ἅμα σοι παντας πῦρ εσθιει—Il. ψ 182.
—Νυμφη δ' ετιθει παρα πᾶσαν εδωδὴν,
Εσθειν και πινειν, οἷα βροτοὶ ανδρες εδεσιν. Od. ε 197.
SYN. Κατεσθιω, συνεσθιω, εδομαι, επισιτιζομαι, καταδειπνεω, διατρωγω, δαινυμαι, βρωσκω.
Νυν δὴ και σιτε πασαμην, και αιθοπα οἶνον
Λαυκανιης καθεηκα.—Hom.
Δαματρος ακτᾶς δεμας ἁγνὸς ισχειν. Eur.

Εσθλὸς.
Εσθλὸν δ' ϐδέ τι ῶπας επος.—Il. α. 108.
Ηδ' ὅσκ' εσθλὸς εησι.—Il. ϐ. 366.
SYN. Αγαθὸς. ανδρεῖος, κρατερὸς.

Εσθλοδοτης.
Φιλον εσθλοδοταν. Synef. 4.

Εσμὸς.
Συλλεγοντες γαρ καθ' ἑσμὲς,
Ὡσπερεὶ τ'ανθρηνια Ar. V. 1102.
Εσμὸς γυναικων—Ib. L 354.
Γαλακτος ἑσμὲς εἶχον—Eur. B. 709
SYN Σμῆνος, πλῆθος, οχλος, ευπορια.
SYN. Εὔπλεος, βαρυκαρδιος, δυσμαχος, εχεφρων, θεοφρων, συμπλόκος, δολοπλόκος, δηϊος, θρασὺς, λιθοσσοος, φιλοδορπιος, φιλεμπορος, κορυνηφόρος, βομβητὰς, μεγαπληθὴς, αιολοφυλος, αλλοφυὴς, αφθογγος, αλητης, ἑτεροπτολις, θαλαμηπόλος.

Εσοπτρον.
Λαβὼν εσοπτρον, αθρει
Κομας μεν ϐκετ' ϐσας. Anac. 11. 3.
SYN. Ενοπτρον, κατοπτρον.
Ου χροος αντιτυποιο διαυγεῖ μαρτυρι χαλκῷ
Μιμηλῆς εγελασσεν ε: απνοον εἶδος οπωπῆς,
Καλλος ἑὸν κρινεσα.—
—Και ποτε χαλκὸν εχεσα διαυγέα τερπετο κερῳ
Καλλεος αντιτυποιο δικασπόλον αυτοματῳ δὲ
Σιγαλεῳ κηρυκι τυπον πιςωσατο μορφῆς.
Ψευδαλέον σκιοεντα δεμας κρινεσα κατοπτρῳ.
Μιμηλὴν δ' εγελασσεν ες εικονα—Nonn.

Εσπερα.
—Δὴ γὰρ μεμβλωκε μαλιςα
Ημαρ, ατὰρ ταχα τοι ποτὶ ἑσπερα ριγιον εςαι. Od. ρ 191.
SYN. Δειλη, δειελη, οψια, βελυτος, ενη, ἑσπερια.
Ηελιος μεν απωθεν ερεμνην δυετο γαῖαν,
Εσπεριος νεατας ὑπὲρ ακριας Αιθιοπηων.—
Ημος δ' αγρόθεν εἶσι φυτοσκάφος, η τις αροτρεὺς
Ασπασιως εις αὖλιν ἑὴν, δορποιο χατιζων. Apol.
Και σκιοεις ὅτε κᾶνος ανεδραμε γειτονος ορφνης. Nonn.

Εσπερη.

Εσπερη. Vid. Ερυθηϊς.

Εσπερος.

Οἷος δ' αστὴρ εἶσι μετ' αστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ
Εσπερος, ὃς καλλιστος εν ουρανῷ ἱσταται αστηρ. Il. χ. 317.

SYN. Εσπερα—εσπεριος.

EPITH. Μελας, χρυσεος.

PHR. Εωσφόρος, φωσφορος, Κυθερηϊος, αστήρ.

—Λιποφεγγέος αγγελος ορφνης. Nonn.

Αστὴρ ὡς αριδηλος αν ουρανὸν αιγληεντα. Cal.

—Ουλιος εθειραις Εσπερος. Call.

Εσπερε, τᾶς ερατας χρυσεον φαος Αφρογενειας,
Εσπερε, κυανεας ἱερὸν φιλε νυκτὸς αγαλμα, κ. λ. Mosch. 7.

Φεγγος ανασειλασα κατηϊεν ες δυσιν ναός
Εκ περατης δ' ἀνεφαινὲ βαθυσκιος Εσπερος αστήρ.
Ημος δ' ηελιος μεν εδυ, ανα δ' ηλυθεν αστὴρ
Αυλιος, ὅστ' ανεπαυσεν οϊζυρὺς αροτῆρας. Ap.

Εσπεριος, Εσπερος.

Εσπεριος δ' αν επειτα λοεσσαμενος ποταμοιο. Il. φ. 560.

—Προς εσπερους τοπους. Aeſç. Pr. 348.

SYN. Εσπεριος, εφεσπερος, δυτικὸς, δειελινος, οψιος.

Εσπερίδες.

Εσπερίδας θ', αἷς μῆλα περην κλυτου ωκεανοιο
Χρυσεα καλὰ μελουσι, φεροντά τε δενδρεα καρπόν. Heſ. θ. 215.

Εσπεριδων μηλοσπορον ακταν. Eur. Hipp. 742.

EPITH. Λιγυφωνοι.

Εσσην.

Ου σε θεῶν εσσῆνα παλοι θεσαν—Call. 1. 66.

SYN. Βασιλεὺς, (τῶν μελισσων.) ἡγεμών.

Εσσυμενως.

—Ως εσσυμενως εμαχοντο. Il ο. 698.

SYN. Σπουδαιως, ταχεως, προθυμως, επιστροφαδην, ηπειγμενως.

Εστηκω

—Τόθ' ἑστηκει ενὶ θαμνῳ. Od χ. 469.

SYN. Ισαμαι, διαμενω, εμμενω.

Εστια, Ιστιη.

Εστιη τ' Οδυσῆος αμυμονος ἣν αφικανω. Od. ξ. 159.

—Πατρωαθ' ἑστια κατεσκαφη. Eur. Hec. 22.

SYN. Εσχαρα, εσχαρεων, παρεστια, πυροδαιστιον. οικια. βωμός.

EPITH. Πανοϊζυς, μακαιρα.

Εστια

Και τὰν βοῦν εφαγεν τὰν Εστια ετρεφε ματηρ. Call. 6. 109

Εστια ευδυνατοιο Κρονου θυγατερ, βασιλεια,
Η μεσον οἶκον εχεις πυρὸς αεναοιο μεγιστου—
Αἰδίε, πολυμορφε, ποθεινοτατη, χλοομορφε,
Μειδιόωσα μακαιρα,—κ. λ. Orph. H.

Εστιαμα, Εστιασις.

Τα Ταντάλου θεοῖσιν εστιαματα
Απιστα κρινω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ. Eur. I. T. 388.

Ηδ' εστιασις, ισχάδες, και στεμφυλα. Alex. ap. Athen. l. 4.

SYN. Δαιτη—προσκλησις, προκλησις, επαγωγή.

Εστιαω.

Και νῦν εγὼ μὲν εν δομοισιν ἑστιῶ
Ξενον, πανουργον κλῶπα,—Eur. Alc. 775.

SYN. Ενεστιαω, συνεστιαω, ευωχεω, δαινυμι. τρεφω. ευφραινω. αριστοποιῶ,

Εστωρ.

—Επὶ δε κρικον ἕστορι βαλλον. Il. ω. 172. (al. εκτορι, οἷον εχετορι.)

EXP. Πασσαλίσκος. E. M. σφὴν, γομφος, εμβολος, στυλος. Heſ.

Εσυστερον. Vid. Εισαῦθις.

Ποσσα μεν ἁ Καδμηϊς εσυστερον εμπυρα καυσει. Call. 5. 107.

Εσχαρα, Εσχαρεων.

Οσσαι γαρ Τρωων πυρὸς εσχαραι—Il. κ. 418.

Η μεν επ' εσχαρῃ ἧστο συν αμφιπολοισι γυναιξίν. Od. ζ. 52.

Οισετε πῦρ ὅτι θᾶσσον απ' εσχαρεῶνος ἑλόντες. Theoc. 24. 48.

—Εσχαρην κρεηδόκον. Ep. I. 6.

SYN. Εσχαρὶς, εσχαριον, εστια. ανθρακιον. ταρριον. ρυπος. μαγειρικὸν εργαλεῖον.

Εσχαριος.

Ηριπεν εσχαριου λαβρον επ' ἆσθμα πυρός. Ep. I. 3.

Εσχατιά.

—Εσχατιαὶ δὲ
Αρνα νεαν βοσκοντι—Theoc. 13. 25.

Μεχρι πρὸς εσχατιὰς πολυπιδακος ακρωρειης. Ib. 25. 31.

Ναῖον δ' εσχατιὴν Φθιης—Il. ι. 480.

SYN. Ακρον, το εσχατον, ὑστατον, περας—χωρίον. αγρὸς, η το εσχατον του αγρου.—ερημια, τελευταια.

Εσχατιος. Εσχατος.

Εσχατιης μοιρης—Ep.

—Τοί ῥ' εσχατοι νῆας εἶσας Ειρυαν—Il. θ. 225.

SYN. Εξωτατος, ακροτατος. ὑστατος, πανυστατος, πυματος, νεατος, κατωτατος. ταπεινοτατος. τελευταῖος.

Εσχατοεις.

—Ανθηδόνα τ' εσχατοεσσαν. Il. β. 408. (al. εσχατοωσαν.)

Εσχατιαω.
—Ει τινά πȣ δηΐων ἑλοι εσχατιῶντα. Il. κ. 206.
SYN. Εσχατευω, εσχατιζω, ὑπολειπομαι, πλαναομαι.
Εσχατως.
—Φοβȣμαι σ' εσχατως. Menand.
SYN. Ακρως. ὑςατως. ὑπερβαλλοντως.

E T

ETAIPA, Εταρα.
—Φυζα. φοβȣ κρυοεντος εταιρη. Il. ι. 2.
—Εταιρα δ' ȣσα πανȣργος. Ep. l. 1.
—Κασιγνητη. εταρη τε. Il. δ. 441.
SYN. Συνεργος, φιλη, γνωτὴ.—εταιρὶς, εταιρισρια, χαμεταιρα, χαμεταιρὶς, χαμαιτυπη, κασαλβὰς, μαχλὰς, πορνη, βασσαρι, εμπελατειρα.
EPITH. Λιγυφωνος. φιλη, ἡλιξ, οιετης, θυμηρης, ευπατερεια.—μισθοφόρος. vid. Μαχλάς.
Εταιρεια, Εταιρια.
Θεντο μετ' αλληλοισιν εταιρειην μυε οι. Suid.
Βροτῶν απιςος εσθ' ἑταιριας λιμην. Soph. Aj. 692.
—Εταιριαν σεβων. Eur. Or. 1084.
SYN. Εταιρησις, συσσιτια, συμμαχια, κοινωνια. φιλια. ὁμονοια.—ταγμα. μαχλοσυνη.
Εταιρειος.
Ον παρος ὠριζετκον ἑταιρειη φιλοτητι. Hom. M. 58
SYN. Εταιριος, ἑταιρικὸς, ἑταιρηΐος. πορνικός.
Εταιρεω.
—Ηταιρηκοτος. Ar. Pa. 11.
SYN. Καταπορνευω—εμπορευομαι.
Εταιριζω. Εταριζω, Εταριζομαι.
—Σοι γάρ τε μαλιςά γε φιλτατόν εςιν
Ανδρὶ εταιρισσαι—Il. ω. 335.
Η τινά πȣ Τρωων ἑταρισσαιτο μεγαθυμων. Il. γ. 456.
SYN. Προσεταιριζω, συνεταιρȣμαι, συνοικεω. βοηθεω. συνεργεω.
Εταῖρος. Εταρος.
—Πολέες δ' αμφ' αυτὸν ἑταῖροι. Il. ϐ. 417.
Οψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ανὴρ ιδεν—Il. ρ. 466.
—Πολλοὶ τε και εσθλοὶ
Λαοὶ ἑπονθ' εταροι,—Il. ν. 710.
SYN. Συζυγος, συμμαχος, συσσιτος, συμπρακτωρ. κοινωνος, φιλος, εθὰς, ετης, συνεριθος, συνεργος, θεραπων, γνωςὸς, ευμενετης, ενοικος, οικεῖος, επιτηδειος, εραςὴς, παρανυμφος, ὁμοσπονδος, πιςός.—ιδιος.
EPITH. Δῖος, ερινρ, εννὴς, πιςὸς, ὑπέρθυμος, κακὸς, φιλος, φιλοςοργος, θαλασσοπόνος, συνδορπος, ὁμωροφιος, τετιμένος, ευκνημις, πατρωϊος, αεκων, απημων, αμιτροχιτων, επαρ]ὴς, αγχεμαχος, αντιθεὸς, λυγρὸς, ιφθιμος.
Ετεοκλειειος.
—Κατὰ δῶμα βιης Ετεοκλειειης. Il. δ. 386.
Ετεοκλῆς
Ανθ' ὧν Ετεοκλῆς ων φυσει νεωτερος,
Γῆς εξεωσεν,—Soph. Oed. C. 1360.
Ετεοκλος.
—Τριτος δ' Ετεοκλος Αγεῖος γενος. Ib. 1381.
Ετεὸν, Vid. Ετυμως.
Ει ετεὸν Καλχας μαντευεται—Il. ϐ. 300.
Ετεια Adv.
—Και θυσθλοισιν Παρθενοπην βοῶν
Ετεια Κυδανεσιν—Lyc. 721.
SYN. Αμφιετεὶ, αμφιετες, ανὰ πᾶν ετος, κατ' ετος, παρ' ετος ἑκαςον, ὁσα ετη, πρὸς ετη.
Ετειος.
Φρȣρᾶς ετειας μῆκος,—Aesc. Ag. 2.
SYN. Επετειος, ετησιος.—αυτοετης.
Ετεραλκής.
—Μαχης ἑτεραλκέα νικην. Il. η. 26.
Αρης ἑτεραλκής. Aesc. Per. 956.
SYN. Ετερορρεπὴς, ἑτεροκλινής.—νικηφόρος.
Ετερημερος.
Αλλοτε μεν ζωȣσ' ἑτερημεροι,—Od. λ. 302.
Επερογναθος.
—Ετερογναθος ἱππος. F. M.
SYN. Σκληροςομος.—απληςος.
Ετεροζηλως.
—Ως ἑτεροζηλως διεδασσαο μοιραν. Hes. θ. 544.
Ετεροζυγος.
Σταθμὸν μη κρȣειν ἑτεροζυγον, αλλ' ισον ἑλκειν. Phocyl. 13.
Ετεροπνοος.
Ετεροπνȣς εναυλȣς. Anac. 49. 4.
Ετερορρεπὴς, Ετερορροπος.
—Τάδ' επισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορρεπὴς —Aesc. Supp. 408.
—Φερομεν δε θεῶν ἑτερορροπα δῶρα
Αρραδεει κραδιη,—Suid.
SYN. Ετεροκλινὴς, ἑτεραλκής. καταρρεπής.
Ετερος.
—Ει γȣν ἑτερός γε φυγησιν Il. ε. 258.
—Ετεροι δὲ μεθ' ὑλην. Il. η. 418.
SYN. Αλλος, αλλοῖος, ετερȣσιος.—ὁ μεν, ὁ δὲ, ὁ δέ τις.

Ετεροτροπος.
Επὶ κακὸν ἑτεροτροπον—Ar. Th. 731.
Ετεροφρων.
Ως ειπὼν εκελευσεν αγειν ἑτεροφρονα κυρην
Κευθμὸν εσω θαλαμοιο,—Tryph. 430.
SYN. Αφρων.—ετερογνωμων.
Ετεροφωνος. Ετεροφθογγος.
Ετεροφωνω ςρατῷ. Aesch. S. T. 176.
Ζωων ετεροφθογγων. Synes. 3.
SYN. Αλλογλωσσος. αλλοφωνος. ασυμφωνος.
Ετερωθεν, Ετερωθε, Ετερωσε.
Ατρειδης δ' ἑτερωθεν εμηνιε—Il. α. 247.
—Και κ' ἑτερωθι πυθηαι. Il. ε. 351.
—Νεκυν ἑτερωσ' ερυοντα. Il. δ. 492.
SYN. Αλλοσε, αλλαχοσε, αλλαχόθεν, αλλη. αλλοθι. εκ τȣ εναντιȣ. εξεναντιας.
Ετεωνεύς.
—Ο δε προμολὼν ιδετο κρειων Ετεωνεὺς,
Οτρηρὸς θεραπων Μενελαȣ—Od. δ. 22.
Αγχιμολος δέ οἱ ἦλθε Βοηθοιδης Ετεωνεὺς. Ib. ο. 95.
Ετεωνος.
Πολυκνημόν τ' Ετεωνόν. Il. β. 497.
Ετης.
Η μεν πολλά ἐται και ανεψιοι αμφὶς εόντες. Il. ι. 460.
SYN. Εταῖρος.—πολιτης.
Ετησιος.
Συ μεν, φιλη χελιδὼν
Ετησιη μολȣσα
Θερει πλεκεις καλιὴν. Anac. 33. 2.
SYN. Επετησιος. ετειος, ενιαυσιος.
Ετητυμια. Vid. Αληθεια.
Μαρτυς ετητυμιης πανθελγέος ανδρασιν ειην. Nonn.
Ετητυμον Adv. Vid. Ετυμως.
Τῇ σ' οἴω κατανεῦσαι ετητυμον—Il. α 558.
Ετητυμος Vid. Αληθὴς.
—Ου γάρ οἱ τις ετητυμος αγγελος ελθών. Il. χ. 438.
Ετι.
—Ηδ' ετι ζωει. Il. α. 96.
Μη μ' ετι νῦν κατερυκε,—Od. α. 315
SYN. Εις ἔτι, ετι μὲν, ετι και νῦν, προσετι, μεχρι νῦν, ἕως—πλεον.—εισαῦθις.
Ετινηρυσις.
—Αναδος δεῦρο την ετνηρυσιν. Ar. A. 244.
SYN. Ζωμαρυσρον. δοιδυξ. ζωμηρυσις.
Ετνος.
Ιν' ετνος καταχεω τȣ 'λατῆρος τȣτȣί. Ib. 245.
SYN. Αθαρα οσπριον.
Ετοιμαζω, Ετοιμαζομαι.
Αυτὰρ εμοὶ γερας αυτίχ' ετοιμασατ', οφρα μὴ οἶος
Αργειων αγεραςος εω,—Il. α. 118.

SYN. Προετοιμαζω, σχεδιαζω, ευτρεπιζω, κατασκευαζω, προκαθιστημι.
Ετοιμος.
Αυτίκα γάρ τοι επειτα μεθ' Εκτορα πότμος ἑτοῖμος. Il. σ. 96.
SYN. Επαρτὴς, προχειρος.—προθυμος, μεμαὼς, εθελουργὸς, ταχὺς, ευτροπος, ευχερὴς.
Ετος. Vid. Ενιαυτος.
Ηδη γαρ νῦν μοι τόδε εικοςὸν ετος εςίν. Il. ω. 765.
Επτὰ σχεδόν τι καρπιμȣς ετῶν κυκλȣς. Eur. Hel. 111.
EPITH. Αμβολιεργον, πολυπλαγκτον, λιπαρόν.
Ετυμος. Vid. Αληθης.
Ψευσομαι, η ετυμον ερεω;—Il. κ. 534.
Ετυμως.
Οθνειων φιλοτητας αναινεω. πρίν κεν απ' αλλαν
Ειδειης ετυμως μελεδηματα και ισον αυτὼν. Naum. 52.
SYN. Ετεὸν, ετυμον, ετητυμως, αληθινως, αληθῶς, ατεχνως, ατρεκεως. ατρεκῶς, νημερτὲς, νημερτεως, νητρεκῶς, ουτως, αδιαψευςως.
Ετωσια. Adv.
—Ετωσια μοχθιζοντι. Theoc. 7. 48.
SYN. Ματην, φρȣδως, μαψιδιως, αυτως. ετός.
Ετωσιος.
—Εκ δέ μοι εγχος
Ηϊχθη παλαμηφιν ετωσιον, ȣδ' εβαλόν μιν. Il. γ. 368.
SYN. Ματαιος, αχρηςος. ανηνυτος, απρακτος.
Ετωσιοεργος.
Ου γαρ ετωσιοεργὸς ανὴρ πιμπλησι καλιὴν. Hes. ε. 409.
SYN. Αεργὸς, αμβολιεργος, φυγεργός. αδρανής.

E Y

EY.
—Ευ δ' οικαδ' ἱκεσθαι. Il. α. 19.
SYN. Καλῶς, ορθῶς, χρησιμως, ευτονως, ισχυρῶς.
Ευα.
—Τȣτω εποιησατο Ευαν αγαυην
Κȣριδιην αλοχον ἣν δὴ πορεν εν Παραδεισω
Τȣτω συνναιειν—Sibyl. l. 1.
Ευαγγελιζομαι. Ευαγγελιζω.
Ευαγγελισασθαι πρῶτον ὑμῖν βȣλομαι. Ar. Eq. 640.

SYN.

SYN. Αγγελλω.
Ευαγγελιον.
—Ευαγγελιον δέ μοι εςω. Od. ξ. 152.
—Απορρητων ευαγγελιων υποςητης. Scip.
EXP. Αγαθῆς αγγελιας δῶρον.—κηρυγμα, μηνυμα.
—Μυθες σοί τε συντομωτατες
Κλυειν, εμοί τε τῶδε καλλιςες φερω. Eur.
Ευαγγελος.
Ευαγγελοι γενοισθε, πραξαντες καλῶς. Eur. M. 975.
Ευαγγελος μεν, ὥσπερ ἡ παροιμια,
Εως γενοιτο μητρὸς ευφρονης πάρα. Aesc. Ag. 273.
Ευαγεω.
Αυτὸς δ' ευαγεοιμι, και ευαγεεσσιν αδοιμι. Theoc. 26. 30.
SYN. Αγιευω, καθαρευω, αγιςευω, ευσεβεω.
Ευαγεως.
Ευαγεως ἱερῷ ανα διπλοα μηρια βωμῷ
Καῖον,—Ap. 2. 701.
SYN. Αγιως, οσιως, καθαρῶς, αγνῶς.
Ευαγής.
—Ευαγεων δε και ευαγεεσσιν μελοιμην. Call. 4. 98.
SYN. Αγνὸς, καθαρὸς, οσιος, ευσεβὴς, αγιος.
Ευαγητος.
Δροσεραν φυσιν ευαγητον. Ar. N. 276.
EXP. Πανταχῦ φερομενην, η λαμπράν.
Ευαγκαλος.
—Αχθος εκ ευαγκαλον. Aesc. Pa. 350.
SYN. Ευφορητος, ανασχετος.
Ευαγκεια.
Πινδε αν' ευαγκειαν,—Call. 6. 83.
Ευαγορη, Nom pr.
Λεαγορη τε, και Ευαγορη,—Hes. Θ. 257.
Ευαγορια.
Σύν τ' ευαγορια, σύν τ' ευγμασι, σύν τ' ολολυγαῖς. Call. 5. 139.
SYN. Επιχαρμα, φιλοφροσυνη.
Ευαγρεω.
Καί σφι δὸς ευαγρεῖν ηερα, γαῖαν, υδωρ. Ep. I. 6.
Ευαγρια.
Ανθ' ὧν ευαγρειην—Ib.
Ευαγρος.
Επινικιῳ σθενει τον ευ-
αγρον τελειῶσαι δὴ λοχον. Soph. Oed. C. 1145.
SYN. Ευαλωτος, ευλαβὴς, αλωσιμος.
Ευαζω, Ευαζομαι, Ευϊαζω.
Αβροτων επεων ευαζοντων—Soph. An. 1149.
Τον Βακχιον ευαζομενα θεόν. Eur. B. 67.
Μακαριος, ὃς ευϊαζει. Ib. Cyc. 493.

SYN. Ανευαζω, επευαζω, υμνεω. θρηνεω. επιφθεγγομαι.
Ευαής.
Χωρῳ εν ευαέϊ, και ευτροχαλῳ εν αλωῇ. Hes. ε. 597.
SYN. Ηνεμοεις, υπηνεμιος. ευπνοος. ευανεμος.
Ευαθλος.
Μητέρες ευαθλων γεραων, φρενες,—Ep. I. 5.
Λαμπωνος ευαθλε γενεας υπὲρ—Pind. Isth. 6.
Ευαιμων, Ευαιμονιδης. Vid. Ευρυπυλος.
Ευαινητος
—Ευαινητος Ορφευς. Pind. P. 4.
Ευαίων. Nom. pr.
—Ευαιων ὁ δεξιωτατος, Ar. Ecc. 403.
Ευαιων.
—Και ευαιων Εκαεργη. Call. 4. 292.
Ολβιςαν ερεει σὲ, και ευαιωνα γενεσθαι. Ib. 5. 117.
SYN. Ευδαίμων, μακαρ. ευαγηρως ευμοιρος.
Ευαΐως.
Ευαΐως επινικι' εὖαι.—Ar. Ecc. 1173.
SYN. Ευμοιρως. μακαριως.
Ευακοεω.
Καρβαναν δ' αυδαν Ευακοεῖς. Aesc. Supp. 125.
SYN. Εννοεω, αισθανομαι.
Ευαμπελος. Vid. Βακχος.
Ευανδρια.
Αλλ' εκ ενεςι ςεφανος, εδ' ευανδρια. Eur. Fr.
SYN. Πολυανδρια—αγηνορια, ανδρια.
Ευανδρος.
—Πολιν κ' ευανδρον εχοιτε. Call. Fr.
SYN. Πολυανδρος, ανδρεῖος. ευηνωρ.
Ευανεμος. Vid. Ευηνεμος.
Εν ευανεμοις βασσαις. Soph. Aj. 198.
Τῆδε γαρ πλοον ευανεμον ατευμεθα παρ Διός.
Theoc. 28. 5.
Ευανθεμος, Ευανθής.
Προς ευανθεμον δ', ὅτε φυὰν
Λαχναι νιν μελαν γενειον ερέφον. Pind. Ol. 1.
—Πυκασαι τ' γενυν ευανθέϊ λαχνη. Od. λ. 319.
SYN. Ευθαλὴς, ανθεμοεις, πολυανθής.
Ευανθης.
Ον μοι εδωκε Μαρων, Ευανθεος υἱός. Od. ι. 197.
Ευανταω.
—Και ευαντησον αοιδῇ. Call. 3. ult.
SYN. Ιλαω, ἱλημι. ἱλεως, ευμενὴς, ἔναι.
Ευαντὴς, Ευαντητος.
—Χθονιην ευαντέα δῦναι εφορμὴν. Ap. 4. 148.
Κλειδεχ', ευαντητε, φιλοτροφε,—Orph. H.
SYN. Ευαπαντητος, ευεξιλαςος.—εκθετος. καινός.

Ευαρκτος.

Ευαρκτος.
Εν ηπιοισι δ' ειχεν ευαρκτον σομα. Aesc. P. 193.
SYN. Ευηκοος, υπηκοος, ευεικτος, ευπειθης, πειθηνιος —ευαρχος.
Ευαρματος
Ευαρματος ιερων—Pind. P. 2.
Θηβας τ' ευαρματε αλσος.—Soph. An. 857.
Ευαρμοστος.
Ευαρμοστοις εν καλαμοις. Eur. El 702.
SYN. Ευσυνθετος, ευθετος, αρμοδιος, εναρμονιος, επιτηδειος.
Ευαρνος
Καί τις απ' ευαρνοιο καταχραινοιτο γαλακτος. Ep l. 3.
Ευαροτρος.
Τμηξας ευαροτρε ραχιν οργάδος—Ep. l. 6.
Ευαρχος.
Στερρῷ τυπεντα κλειδας ευαρχε μυλῳ. Lyc. 233.
SYN. Αρχός. ευαρκτος.
Ευάς.
—Βακχε τροφον, Ευάδα κυρην, Orph. H.
Ευασμα.
—Καλλικτυπον ευασμα Βακχαν. Eur. B. 129.
SYN. Ευασμος, θριαμβος, αλαλαγμός.
Ευαστερος. Vid. Σεληνη
Ευαστήρ, Ευαστής. Vid. Βακχος, Σιληνος.
—Και Ευαστῆρι Λυαιω. Ep. l. 6.
Ευαστειρα. Vid. Νυμφαι.
Ευβατος.
—Ου γαρ ευβατος περαν. Aesc. Pr. 717.
SYN. Ευκολος, ευπορος.
Ευβοια.
—Οι ναιεσι περην ἱερῆς Ευβοιης. Il. β. 536.
EPITH. Ηνεμοεσσα. αμπελοεσσα, ναυσικλειτη, χαλκωδων. Αβαντις.
Ευβοιηθεν
Καιθος δ' Ευβοιηθεν Αβαντιαδης επεγηρεν. Orph. 139
Ευβοΐς, Ευβοιΐς.
Ευβοΐδα χωραν—Soph. Tr. 74.
Ακτή τις ες' Ευβοιΐς, ενθ' ορίζεται
Βωμες τελη τ' εγκαρπα Κηναιω Διΐ. Ib. 242.
Ευβοος, Ευβες
Ουδ' ευβεν σε εσεσθαι οἴομαι, εδ' ευμηλον. Hom. A 54.
Ευβοσια.
Πρεῖκα δ' εχει πολλὴν εξ άλος ευβοσιην. Ep. l 2.
SYN. Τροφή. ευφορια.
Ευβοστρυχος
—Ξυβεῖς ευβοστρυχον αιγλην. Ep. l. 7.
Ευβοτος.
Ευβοτος, ευμηλος,—Od. ο. 405.
Αλλ' αγε και τυ τὸν ευβοτον αμνὸν ερειδε. Theoc. 5. 24.
SYN. Βελοτος, ζαβοτος, πολυβοτος, μηλοβοτος, ευνομος, ευφορβος. ευτραφής. ευτροφος, ευανθής.
Ευβοτρυς, Ευβοτρυος.
Ες την ευβοτρυν Πεπαρηθον—Soph. Ph. 555.
Υπ' αμπελον, ευπεταλον,
Ευβοτρυον, κομῶσαν. Anac. 18. 17.
SYN. Βοτρυοεις, βοτρυωδης.
Ευβελευς.
—Ευβελῆος Αιματος εκγεγαῶσαν—Orph. H.
Ευβελια
Τυχης τα θνητῶν πραγματ', εκ ευβελιαι. Sent.
Ευψυχιαν εσπευσας αντ' ευβελιας. Eur. Supp. 161.
SYN. Επιφροσυνη. ευλογια. φρονησις, συνεσις.
Ευβελος.
Και βραδὺς ευβελος εἷλεν ταχὺν ανδρα διωκων. Theog. 329.
Αρειος ευβελον παγον—Soph. Oed. C. 1001.
SYN. Ευπολυβελος, ευμητης, ευμητις, πολυβελος, δαΐφρων, συνετος, φρονιμος, πεπνυμενος. —αγορητής.
PHR.—Πινυτῆσιν αρηραμένος φρεσὶ θυμόν.
Οςις επίσατο ἧσιν ενὶ φρεσὶν αρτια βαζειν.
Βαθειαν αλοκα διὰ φρενὸς καρπεμενος,
Εξ ἧς τα κεδνὰ βλαςανει βελευματα.
Ευ πραπιδων οιακα νεμων. Aesc.
Ευβελως.
—Ην γαρ ευβελως εχων. Aesc. Ch. 694.
Ευβυριος.
Αςυ κατ' ευβυριοι—Ξ. Μ.
SYN. Ευοικος.
Ευγαληνος.
Οι δ' ὅσα γρωνης ευγαληνα χερμάδος
Ναῦται λιαζον—Lyc. 20.
SYN. Γαληνὸς, γαληνιος, ευδιος.
Ευγαμος.
—Αδέ τε Κυπρις Ευγαμον. Ep. l. 1.
Ευγενεια.
—Τας δ' ευγενειας Πλεον ὑπερβαλλων—Eur. Herc. F. 696.
SYN. Γενναιοτης, ευδοξια, ευπρεπεια, το γενναῖον, ευγενές.
Ευγενειος, Ηΰγενειος.
Δεῖσε γαρ ὡς ιδεν σφιν αμειλιχον ηΰγενειον. Hom. XVIII. 19.
SYN. Ευρυγενειος, βαθυγενειος, ευπωγων.
Ευγενης, Ευγενετης. Ηΰγενής. Ευγενετειρα.
—Και ευγενεός τε γενεις. Hom. V. 230.
Ιππες ευγενέας—Phocyl. 190.

Η τῶν παροιθεν ευγενετᾶν ἑτερος
Ετλα κακων τοσων δ' αἱματος ἀμερϛ
Τοιάδ' αχεα φανερά; Eur. Ph. 1534.
Και Θεμις ηὔγενής,—Hom. IV. 94.
Ευγενετειρα Τυχη—Ep.
SYN. Γενναῖος, γεννάδας, ευγενειος, διογενὴς, ευπατρίδας, αριςογονος, ελευθερος, ευδοκιμος, ανδρεῖος. ευγεγονως
PHR. Θεῶν αἶμα λαχων. Hom.—Πανεξοχον αἶμα λελογχώς. Orph.

Ευηθης, Ευηθητος.
—Ευγαθεῖ κελαδω—Eur. Herc. F. 792.
Και θυμ' ϗκ ευγαθητον Ετεκεν—Eur. I. T. 212.
SYN. Αγαθὸς, μεγηρατος, τερπνός, ἡδύς.

Ευηρυς. Vid. Ευγλωσσος
Φθεγξωμεθ' ευγηρυν εμὰν αοιδάν. Ar. R. 215.

Ευγλαγος.
Ευγλαγον θαλος. Lyc. 307.
SYN. Ευανατροφος, γαλαθηνὸς, θαλερός.

Ευγληνος.
Κυκνοισιν ινδαλθέντες ευγληνοις δομήν. Ib. 597.
SYN. Ευοφθαλμος, ευωπὸς, ευδερκὴς, περιγληνος.

Ευγλυπτος, Ευγλυφής. Vid. Ευποιητος.
Ευγλυπτῳ επι βωμῷ. Ep. l. 5.
—Ευγλυφεας καλαμϛ. Ep. l. 6.

Ευγλωσσια
Ευγλωσσια δε πολλάκις λειφθεὶς ανὴρ
Δικαια λεξας, ἧσσον ευγλωσσϛ φερει. Eur. Fr.
SYN. Δεινολογια, ευφραδια, επητὺς, αγορητὺς, ευεπεια, ευρημοσυνη, λογιοτης, ςωμυλια.

Ευγλωσσος, Ευγλωττος. Vid. Ηδυεπης.
Θρασὺς, ευγλωττος, τολμηρὸς ιτης,
Βδελυρὸς, ψευδων συγκολλητης,
Ευρεσιεπης, περιτριμμα δικων,
—Κροταλον—ειρων, γλοιὸς, αλαζων, κ. λ. Ar. N. 444.
SYN. Ευφθογγος, ευφραδὴς, ευφωνος, ευλαλος, ευςομος, ευθυρρημων, ευεπης, ευμολπος, μελιγλωσσος, καλλιφθογγος, βαθυγλωσσος, ςωμυλος, ελλογιμος, λογιος, φραςικὸς, ἡδυεπης.

Ευγμα.
Και δή οἱ Μεντωρ μεν εϛη κενα ευγματα ειπων. Od. χ. 249.
SYN. Ευχὴ, προσευχή—εὖχος. καυχημα.

Ευγναμπτος. Vid. Ευκαμπής.
—Κλισιν εὐγναμπτοις αραρυῖαι. Od. σ. 293.

Ευγνωμονως.
Ορᾶθ' ὅσοι νομίζετ' ϗκ εἶναι Θεὸν,
Δὶς εξαμαρτανοντες ϗκ ευγνωμονως
Εςιν γαρ, εςιν—κ. λ. Eur. Fr.
SYN. Ευχαριςως, αρεσκοντως, ευβϗλως.

Ευγνωμων.
Ευγνωμων, φιλομωσος, ερωτικὸς, εις ακρον ἀδύς. Theoc. 14. 61.
SYN. Ευφρων, ευνοος, επιεικὴς, απλοος, ευβϗλος.

Ευγνωτος, Ευγνωςος.
—Ευγνωςος
Εμοὶ ξυνεσις διὰ παντὸς ευφρων. Soph. Aj. 715.
SYN. Ευεπιγνωςος, φανερὸς, δῆλος, ευσυνοπτος, ευθεωρητος, ευσυμβλητος.

Ευγομφος.
—Αναπτυξαντες ευγομφϗς πυλας. Eur. I. T. 1286.

Ευγραφής.
Ευγραφέος τεχνης οργανα,—Ep. I. 6.

Ευγυρος.
—Ου κατ' ευγυρον παλην. Ep. l. 3.

Ευδαιμονεω.
Ουκ εςιν ὅςις πάντ' ανὴρ ευδαιμονεῖ. Phil.
SYN. Ευτυχεω, ευθενεω. ευημερεω, ϗριοδρομεῖν. καλῶς, εὖ, ευτυχῶς, πρατῖω, φερομαι.

Ευδαιμονια
—Δὸς δ' αμμι τυχην ευδαίμονιην τε Hom. X.
SYN. Ευτυχια, ευπραγια, ευπραξια, ευποτμια, ευκληρια, ευθενια, ευθενεια, ευεςω, ευηγεσια, ευερμια, ευημερια, ευημερημα, ολβος, πανολβια. πλϗτος, αγαθὴ τυχη. μακαριοτης.

Ευδαιμονιζω. Vid. Μακαριζω.
Ευκλεια δ' οἷς μὲν ες' αληθειας ὕπο,
Ευδαιμονιζω—Eur. Andr. 322.

Ευδαιμονως, Ευδαιμονικῶς.
Η ζῆν αλυπως, η θανεῖν ευδαιμονως. Sent.
Ευδαιμονικως γ' ὁ πρεσβυτης—
Τανῦν τάδε πρατῖει. Ar. Pa. 856.
SYN. Ευτυχῶς, δεξιως, μακαριως, αταλαιπωρως.

Ευδαιμων.
Ταων ευδαιμων τε και ολβιος, ὃς τάδε παντα
Ειδὼς εργαζηται, αναιτιος αθανατοισιν. Hes. ε. 824.
SYN. Ευτυχὴς, ευποτμος, ευμοιρος, ευπραγὴς, ευκληρος. ευερμὴς, ευημερος, ολβιοδαιμων, ευολβιος, ολβιος, αταλαιπωρος, μοιρηγενὴς, μακαριος. πλϗσιος, ευκτημων.

Ευδακρυτος.
Ουκ ἧσσον ευδακρυτά μοι λεγεις τάδε. Aesc. Ch. 179.
SYN. Αριδακρυτος, πολυδακρυτος. αξιοθρηνος, πολυθρηνος.

Ευδανω.
—Ενθα Τυφῶνος δαμας

Κευθμᾶνες αἰνολέκτρον εὐδανεῖ μυχῷ. Lyc. 1354.
SYN. Ἐπιναζομαι, ἐπικαθεύδω, εὕδω.
Ευδειελος
Οἱ νεμομεσθ' Ἰθακην ευδειελον—Il. ϐ. 167.
EXP. Ευ προς δειλην κειμενην.—ευδηλος.
SYN. Αιθριος, πανηλιος, ευδιος. επιφανής.
Ευδειος.
Ευδειοῖς ἁπαλοῖσι γαληνιοωσα δρομοισι. Orph. H.
Ευδειπνος.
—Ινα δ' ευδειπνοι
Δαῖτες, τί ματην τεινετε βοάν. Eur. M. 200.
SYN. Ευθοινος δαψιλής. πολυτελής.
Ευδηλος.
Πεπληγμεθ' ευδηλα γαρ Aesc. Per. 1013.
SYN. Αριδηλος, καταδηλος, δῆλος, ευοπτος, ευδιοπτος, καταφανής.
Ευδια.
Ο νικῶν δε, λοιπὸν αμφὶ βιοτον,
Εχει μελιτοεσσαν ευδιαν. Pind. Ol. 1.
Χειμὼν μεταβαλλει ραδιως εις ευδιαν. Sent.
SYN. Αιθρη, γαληνη, ευαερια. νηνεμια.—αβροχια.—ευημερια.—χλεα.
Ευδιανος, Ευδιειος.
Και ψυχρᾶν ὁπότ' ευδια-
νον φαρμακον αυρᾶν Πελλανα φερε. Pind. Ol. 9.
SYN. Αλεξανεμος. ευδιος.
Ευδιαω.
—Επιπνευσειε δ' αητης
Μειλιχος. ὧ κ' επὶ ποντον ελευσομεθ' ευδιοωντες. Ap. 1. 424.
SYN. Ενευδιαω, ευδιαζομαι, παρευδιαζομαι, γαληνιαω, γαληνιζω.
Ευδικια.
—Βασιλῆος αμυμονος, ὅστε θεουδὴς
Ανδράσιν εν πολλοῖσι και ιφθιμοισιν ανασσων,
Ευδικιας ανεχησι—Od. τ. 111.
SYN. Δικη, δικαιοσυνη, δικαιοπραγια, θεμις:
EPITH. Ερατεινὴ, λαθικηδής.
Ευδινητος.
Τρυπανα τ' ευδινητα—Ep. Suid.
SYN. Ευστροφος, ευκινητος.—ευαγητος.
Ευδιος.
—Σημαινουσα τὰ πρὸς πλοον. ευδια παντα. Theoc. 22. 22.
—Εκ δ' ανεμοιο
Ευδιοι εκλυζοντο τινασσομενης ἁλὸς ακραι, Ap. 1. 521.
SYN. Ευδιεινος. ὑπευδιος, αιθριος, γαληνὸς, ευδειελος. ακυμαντος.
Ευδμητος.
—Εὔδμητον περὶ βωμόν. Il. α. 448.

—Και εὐδμητω τελαμωνι. Il. μ. 304.
SYN. Ευκτιστος, ευκτιτος, ευποιητος, ευπηκτος, ευτυκτος. ευεργής.
Ευδοκιμεω, Ευδοκιμεομαι.
Αλλ' ὁ μὲν ευδοκιμεῖν πειρωμενος, ου προνοησας,
Εις μεγαλην ατην και χαλεπὴν επεσε. Theog. 587.
SYN. Ὑπερευδοκιμεω, ευδοξεω, επιφημιζομαι, κλεομαι, ελλαμπρυνομαι. ευδοκιμος γινομαι.
Ευδοκιμητος, Ευδοκιμος.
—Και τις ανὴρ μονος ευδοκιμητος ελειφθη. Sibyl. l. 3.
Ευδοκιμος ὁ Διὸς ινις—Eur. Andr. 798.
SYN. Επαινετος, υποδεκτος. διαθρυλλητος, γνωριμος, ευδοξος. γενναῖος. ευπροσωπος, ευπαραδεκτος.
Ευδοξεω. Vid. Ευδοκιμεω.
Τίς δὴ μετ' αυτὸν αλλος ευδοξεῖ στρατοῦ; Eur. Rh. 496.
Ευδοξια.
Ουκ εστιν ουδὲν πιστὸν, ουτ' ευδοξια. Ib. Hec. 955.
Συγγενεῖ δέ τις ευδοξια μεγα βριθει. Pind. N. 3.
SYN. Ευκλεια, ευφημια, επιδοξοτης, πανδοξια.
Ευδοξος.
—Αλλα βαρβαρον λεχος
Προς γῆρας ουκ ευδοξον εξεβαινέ σοι. Eur. M. 592.
SYN. Ενδοξος, πολυδοξος, ευκλεης, ευπρεπης, εξαιρετος, ερικυδὴς, ευδοκιμος.
Ευδρακης.
Ως παντων εν νοσω ευδρακὴς
Ὑπνος αὔπνος λευσσειν. Soph. Ph. 868.
Ευδρομος.
—Και νηῶν ευδρομον ὁρμήν. Orph. H.
SYN. Ευδρομιας, ταχὺς, ελαφρός.
Ευδροσος. Vid. Δροσερός.
—Ευδροσους τε γῆς τοπους εχετε—Ar. Av. 246.
—Ευδροσοι παγαί. Eur. I. A. 1517.
Ευδυκεως. al. Ενδυκεως.
Η μεν σ' ευδυκεως αποπεμπομεν—Od. κ. 65.
Ευδυνατος.
—Και ευδυνατον Πλουτωνα. Orph. H.
SYN. Δυνατὸς, ισχυρὸς, αλκιεις, εγκρατύς.
Ευδω. Vid. Ὑπνεω.
Ου χρὴ παννυχιον εὕδειν βουληφόρον ανδρα. Il. ϐ. 24.
Ευδεσκ' εν λεκτροισιν, εν αγκαλιδεσσι τιθηνης. Il. χ. 503.
Ως ουποθ' εὕδει λυπρά σου κηρυγματα. Eur. Hec. 660.

SYN.

SYN. Καθευδω, αποκοιμαομαι, βριζω, δαρθανω, ηρεμεω.
—Ευδον παννυχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ.
—Τι παννυχον ὕπνον αωτεῖς; Hom.
—Βαθὺν ὕπνον ιαυειν. Opp.
Εις πλεον αυτοκυλιςος εσυρετο γειτονος ὕπνυ. Nonn.
—Ευδεν ανω νευοντι προσωπῳ,
Ὑπναλεω μυκτῆρι μεθυσφαλες ἆσθμα τιταινων.
Ει ποτε μειλιχον ὕπνον εμοῖς υποδεξομαι οσσοις. Appollin.

Ευδωρος. Nom. pr.
Τῆς δ' ἑτερης Ευδωρος αρηΐος ηγεμονευε,
Παρθενιος, τον ετικτε χορῷ καλὴ Πολυμηλη,—
Ευδωρον, περὶ μεν θειειν ταχὺν, ηδὲ μαχητην. Il π. 186.

Ευδωρος.
Αφνειαῖς τ' αγαπησι, και ευδωροις παλαμησι. Sibyl. l. 8.
SYN. Πολυδωρος, μεγαλοδωρος, ευδαπανος.

Ευεανος.
—Και ευεανος Δημητηρ. Mosch. 4. 75.
SYN. Ευειμων, ευειματος, ευπεπλος, καλλιπετλος, αβροχιτων, ευςολος, ευζωνος.

Ευεδρος.
—Κατεβαινεν Ὑλας ευεδρον ες Αργω. Theoc. 13. 21.
SYN. Εδραῖος, ασφαλὴς, βεβαιος, εχυρός.

Ευειδής.
Μιχθεὶς αλλοδαποισι, γυναῖκ' ευειδέ' ανῆγες. Il. γ. 48.
SYN. Ευμορφος. ευσχημων, ευπρεπης, καλὸς, ζακαλλὴς, περικαλλὴς.—ωραια. λιπαρη, αριπρεπὴς, τεθαλυῖα. εἶδος αριςη. Αφροδιτης εἶδος εχυσα. Ιχελη χρυσῇ Αφροδιτῃ.

Ευεθειρα.
Κλῦθί μευ γεροντος, ευεθειρα, χρυσοπεπλε κυρα. Anac. 115.
SYN. Καλλιερα, ηΰκομος.

Ευειματεω, Ευιματεω.
Αν ευιματῆς, ταῦτα πρὸ σῦ προβατιον εἶχεν. Sotad.

Ευειμων, Vid. Ευεανος.
Εδοξατην μοι δυο γυναῖκ' ευειμονε. Aesc. P. 181.

Ευειρος.
—Αργῆτ' οιὸς ευειρῳ ποκῳ. Soph. Tr. 688.

Ευελπις.
Ευελπίς ειμι τῶνδε σ' εκ δεσμων ετι
Λυθεντα, μηδὲν μεῖον ισχυσειν Διός. Aesc. Pr. 508.
SYN. Ευελπιςος.

Ευεξια.
Και μὴν ὅσοι μεν σαρκὸς εις ευεξιαν
Ασκῦσι βιοτον, ην σφαλῶσι χρηματων
Κακοὶ πολῖται—Eur. Fr.
SYN. Ευηπελια, ευρωςια, ὑγιεια, ευθεσια. ευφυῖα,—δεξιοτης.

Ευξοδος.
—Εςι δ' υκ ευξοδον. Aesc. P. 690.
SYN. Ευεκβατος.

Ευεπεια. Ευεπια.
Ευεπιην ασκεῖν, ἥτις μαλα παντας ονησει. Phoc. 116.
Τῆς ευεπειας ὕνεκα,—Soph. Oed. T. 951.
SYN. Ευφραδια, ευρημοσυνη, ευηγορια, ευγλωσσια, επητύς. καλὴ φρασις.
EPITH. Ερατὴ, ευθικτος, ισηριθμος, ἠρωὶς, ςιβαρὰ, φρενοθελγής.
PHR.—Γλωσσης αεναοιο θεορρυτος ομβρος. Non.
Μεγα κῦμα μελισαγέος νιφετοιο. Tryph.
Και επεα νιφαδεσσιν εοικότα χειμεριῃσιν.
Γλωσση Νεςορος αντιθευ.—Hom.
Πειθῦς πραΰλογυ αωτος. Synes.

Ευεργεσια.
Ὡς κακοεργιης ευεργεσιη μεγ' αμεινων. Od. χ. 374.
SYN. Ευποιΐα, φιλευποιΐα, ευπραγια, αγαθοποιια, αγαθυργια, ευεργετημα, φιλοφροσυνη, ερανος, χαρις.—ευλογια, ελευθεριοτης.

Ευεργετεω.
Γονεῖς δε τιμα, και φιλυς ευεργετει. Sent.
SYN. Ευποιῶ, ευδραω, αγαθοποιῶ, αγαθοεργεω. χαριζομαι.

Ευεργετης. Ευεργετης, Ευεργετις.
Φιλοις ανδρα μᾶλλον
Ευεργεταν πραπισιν,—Pind. Ol. 2.
Εκόντι τοινυν πρεπει
νοῳ τον ευεργεταν ὑπαντιασαι. Ib. P. 2.
—Ανταποδυναι
Ὑμνυς ευεργεταις—Ep. l. 1.
—Τὴν εμὴν ευεργέτιν προδοντα—Eur. Alc. 1068.
SYN. Ευεργὸς, ευεργὴς, ευεργετικὸς, κηδεμων. αγαθοποιὸς, αγαθοεργος, ευποιῶν, φιλανθρωπος, αγαθὸς, χρηςός.

Ευεργής.
—Ευεργεος εκπεσε διφρυ. Il. ε. 585.
SYN. Ευτυκτος, ευδμητος.—ευεργετης.

Ευεργὸς
—Και ἤ κ' ευεργὸς εησιν. Od. λ. 433.
—Τῦτο το λαῖον
Ευεργόν τ' ειη, και καρπιμον ὅττι μαλιςα. Theoc. 10. 43.
SYN. Ευεργετης. ευεργὴς, επιδεξιος, σωφρων.

Ευερκής.
—Υπ' αιθυση ευερκέος αυλῆς. Il. ι. 468.
SYN. Ευτειχης, ευφυλακτος, ασφαλής.
Ευερνης.
Δαφναν τ' ευερνέα,—Eur. I T 1100.
SYN. Εριωδης, οζωδης, πολυοζος, κλαδωδης, πολυκλαδος, ευμηκης, ευςελεχος, ευθαλής.
Ευερος.
Ει τινα πολιν φρασειας ἡμῖν ευερον. Ar. Av. 121.
SYN. Ευεριος.—μαλακός.
Ευεςιος.
Ισιη ὠ γησων, ευεςιε, χαῖρε μεν αυτή. Call. 4. 325.
SYN. Ευοικος.
Ευεςώ
Μητ' εν κακοῖσι, μητ' εν ευεςοῖ φιλη
Ξυνοικις ειην τῷ γυναικειῳ γενει. Aesc. S. T. 193.
SYN. Ευδαιμονια, ευετηρια, ευτυχια. ευθυμια, ευθηνια. καταςασις.
Ευζαω. Ευζωω.
Οισιν τ' ευζωουσι και αφνειοὶ καλεονται. Od. τ. 79.
Δαρὸν εὐζωειν, και ὁρᾶν φαος ηελιοιο. Hom. V. 105.
SYN. Καλῶς, ἡδεως ζαω. ευημερεω.
Ευζωά.
Ἱερὸν ευζωᾶς αωτον. Pind. P. 4.
Ευζυγος.
Οι δ' εκ νηὸς βαντες εὔζυγυ ηπειρόνδε. Od. ν. 116.
SYN. Ευκαθεδρος, ευσσελμος
Ευζωνος.
Χωομενον κατὰ θυμὸν εὐζωνοιο γυναικός. Il. α. 429.
SYN. Ευζωςος, ευμιτρος, ευςόλος. βαθυζωνος, καλλιζωνος.—ευειδής.—ευοπλος, ευοπλος, ευςαλὴς, πρoχειρος.—ευτοκος.
Ευζωρος.
Πινει μελαίνης μητρὸς ευζωρον μεθυ. Eur. Alc. 767.
SYN. Ακρατος. ευκερας ος.
Ευηγενής.
Αυτοκασιγνητον ευηγενέος Σωκοιο. Il. λ. 427.
SYN. Ευγενής.—εῦ αρχομενος.
Ευηγεσια.
Τικτει δ' εμπεδα μῆλα, θαλασσα δε παρεχει ιχθυς,
Εξ ευηγεσιης—Od. τ. 114.
SYN. Ευδαιμονια—ευαρχια.
Ευηθὴς. Ευηθεςατα, Adv.
Σφαξαι κελευσας θυγατέρ' ευηθεςατα. Eur. Andr. 625.

SYN. Μωρὸς, απλοος, ανοητος.—ευηθικῶς. ανοητώς.
Ευηθια.
—Αλλ' ανωφελὴς
Ευηθια κατ' οἶκον ιδρυται γυνή. Ib. Hipp. 639.
Μοχθον περισσον, κυφονον τ' ευηθιαν. Aesc. Pr. 383.
SYN. Αβυλια, μωρια, σκαιοτης, ὑπνεια.—απλοτης, ακακια, αφελεια, ειλικρινεια, ακηρασια.
Ευηθικῶς.
—Ὡς ευηθικῶς. Ar. Ecc. 517.
SYN. Ευηθῶς, αβυλως, αγνωμονως, αφραδεως, εκφρονως, ανοητως, ηλιθιως, ατοπως, εκτοπως, σκαιῶς, ακεραιως, ακακως, απλῶς, αρχαιως, αφελῶς, απειροκαλως.
Ευηκης
Ως αιχμῆς απελαμπ' ευηκεος,—Il. χ. 319.
SYN. Οξυτατος, ευθηκτος, περιηκής.
Ευηκοος. Vid. Ευπειθής.
Αμφω γαρ θνατοῖς ευακοοι—Ep. I. 1.
Ευηλακατος.
Ως ευαλακατος, Θευγενὶς εν δαμοτισιν πελη. Theoc. 28. 22.
Ευηλιος.
Γαῖαν, ἁ νιν ευηλιοισι
Δεῖξεν αιθέρος πνοιαῖς Eur. Ph. 689.
SYN. Ευειλος, ευηλος, εφηλος, πρόσηλος, προσηλιος, ευδιεινος. καθαρός.
Ευηλιως.
—Κἀνεμων τ' αηματα
Ευηλιως πνέοντ' επιςειχειν χθονα. Aesc. Eum. 909.
Ευημερεω.
Και ταῖσι Θηβαις ει τανῦν ευημερεῖ. Soph. Oed. C. 643.
SYN. Κατευημερεω, ευκληρεω, ευθηνεω, ευθενεω, ευποτμεω, ευτυχεω, διευτυχέω, ευοδοῦμαι.—αυξανω.—εὖ ζαὼ.
Ευημερια
—Νῦν δ' αὖτις αρχαιας επεβασε ποτμος
συγγενὴς ευαμεριας—Pind. Isthm. 1.
SYN. Ευδια, αιθρη.—ευδαιμονια, ευπραξια.
Ευημερος.
—Πάρα λευκὸν ευαμερον φαος—Soph. Aj. 719.
Ευημερον προσωπον. Ar. Av. 1322.
SYN. Ευτυχής.—γαληνὸς, ευμενὴς, ἡμερος.
Ευηνεμος, Vid. Ευανεμος.
—Λιμένας ἦλθες ες ευηνεμυς. Eur. Andr. 749.
SYN. Ευδιεινος, αχειμαςος.—υριος.—ευαής.—καλός.
Ευηνινη. Vid. Κλεοπατρη.

Ευηνορια.
Αιτησων πολιν ευα-
νοριαισι τα δε κλυταις δαιδαλλειν. Pind. Ol. 5.
—Ευανορια θεων. Eur. Herc. F. 407.
Ευηνορπολις,
—Μελιτι δ' ευανοραπολιν καταβρεχων. Pind. Ol. 10.
Ευηνος.
Ος τον βαθυρρυν ποταμον Ευηνον βροτυς
Μισθυ 'πορευε χερσιν, Soph. Tr. 568.
Ευηνος.
Υιεας Ευηνοιο Σεληπιαδαο ανακτος. Il. β. 693.
Ευηνωρ.
—Βαλεν δ' Ευηνορα διον. Cal. l. 2.
—Ευηνορα χαλκεομιτρην. Ib. l. 1.
Ευηνοριδης.
Τηλεμαχος δ' Ευηνοριδην Λειωκριτον υτα. Od. χ. 294.
Ευηνωρ.
—Φερον δ' ευηνορα οινον. Od. δ. 622.
—Φερον δ' ευηνορα χαλκον. Ib. ν. 19.
EXP. Τον ανδρειαν παρεχοντα.
SYN. Αγηνωρ, υψηνωρ, ευανδρος, κυδιανειρος, αγαθος, ευδυνατος, ευθαρσης, ονησιμος.
Ευηρατος.
Πελοπος παρ ευηρατων σαθμων,—Pind. Ol. 5.
SYN. Μεγηρατος, πολυηρατος, επερασος, περιποθητος, ερατεινος.
Ευηρετμος.
Α δ' ευηρετμος εκπαγλ' αλια χερ-
σι παραπλομενα πλατα θρωσκει. Soph. Oed. C. 748.
Ευηρειδης Nom. pr.
Μαντι Ευηρειδα,—Theoc. 24. 70.
Ευηρης.
Ουδ' ευηρε ερετμα, τα τε πτερα νηυσι πελονται. Od. λ. 124.
EXP. Καλως ερεσσομενος.
SYN. Ευχερης, ευαγωγος.—ευτυκτος.
Ευηχης. Ευηχητος.
—Οτ' ευηχης Υμεναιος
Ηθεα κυραων μορμυσσεται—Call. 4. 296.
—Ευαχητον δ' αλμυρον επι ποντον. Eur. Hipp. 1272.
SYN. Ευηχος, ευκελαδος, ευθροος, πολυθροος, ηχηεις, εριδυπος, ευφωνος. ευφημος, ευκρεκτος, ευφθογγος.
Ευθαλασσος.
Αυχημα μεγισον,
Ευιππον, ευπωλον, ευθαλασσον. Soph. Oed. C 743.
Ευθαλης, Ευθαλλης,
Φυτον ευθαλες δ' επηχει. Anac, 172 19.

Ευθαλλης, ευκταιοτατη, θνητων αναπαυμα. Orph. H.
SYN. Αειθαλης, εριθαλης, εριθαλλης, εριθηλης, ιμεροθαλλης, ευερνης, ευανθης, επακμος, τεθαλως, τηλεθοων, χλωρος, αβρος.
Ευθαλπιαω.
Ως ευθαλπιοων χρυσοθρονον ηω ικηται. Od. τ. 319.
Ευθαρσεω.
Μενοντες ευθαρσειτε,—Aesc. S. T. 34.
SYN. Θαρρεω, επιθαρρεω, καταθαρσεω, θρασυνομαι.
Ευθαρσης.
—Δοτηρ ευθαρσεος ηβης. Hom. VII. 9.
SYN. Ευτολμος, ευηνωρ, ευκαρδιος, αδεης, θρασυς. ενθυμος, προθυμος.
Ευθαρσως.
Προς ταυτ' αμειβυ, και λεγ' ευθαρσως εμοι. Aesc. Supp. 257.
SYN. Θαρσαλεως, τεθαρρηκοτως, θρασεως.
Ευθεμεθλος, Ηυθεμεθλος.
Γαιαν παμμητειραν αεισομαι ηυθεμεθλον. Hom. XXIX.
SYN. Υψιθεμεθλος, ευδμητος.
Ευθενεω.
Αστοισιν ευθενυντα μη καμνειν χρονω. Aesc. Eum. 911.
SYN. Ευθηνεω. πλυτω, ευδαιμονεω.
Ευθετιζω.
Τω δ' αυτ' οςεα λευκα βοος δολιη επι τεχνη
Ευθετισας κατεθηκε,—Hes. Θ. 541.
SYN. Ευθετεω, διευθετεω, κοσμεω, διαταττω, ταττω, ευαρμοζω, συναρμοζω, συσκευαζω, συντιθημι, συμπλεκω—επιτηδευομαι.
Ευθετος.
Αντηνορος σποδυ
Γεμιζων τυς λεβητας ευθετυ. Aesc. Ag. 453.
SYN. Ευσυνθετος, ευαρμοςος, αρμοδιος, ευρυθμος. ευποιητος, ευθημων, ευςαλης.
Ευθηκτος, Ευθηγης.
Τυπεις σκεπαρνω κογχον ευθηκτω μεσον. Lyc. 1105.
Τρηχαλεην τε λιθον, δονακων ευθηγεα κοσμυ. Ep. l. 6.
SYN. Ευηκης.
Ευθηλημων
—Τον ευθηλημονα μοσχον. Ep. Suid.
SYN. Ευτραφης, ευτροφος, πιμελης.
Ευθηλεω.
—Χοιρον και μαλ' ευθηλυμενον, Aesc. Fr.
Ευθηλος.
Ευθηλοι δε τρεφοντο βοες. Enr. I A. 579.
SYN. Μασθωτος, μεγαλομασθος.

Ευθημοσυνη.
—Ευθημοσυνη γαρ αριςη. Hes. ε 469.
S Y N. Ταξις, ευταξια. διακοσμος, ευαρμοςια, ευρυθμια, εμμελεια, επιμελεια, επιτηδευμα, και αλληλοτης.
Ευθημων.
Τοῖσι δε φορμιζων ευθημονι μελπεν αοιδῇ. Ap. 1. 569.
Δωματων ευθημονες. Aesc. Eum. 82.
S Y N. Ευπρεπτος, ευθετος, ευσχημων —υπηρετης, ὑπηρετις
Ευθηρατος, Ευθηρος.
Διὸς ἱμερος ϰκ ευθηρατος ετυχθη. Aesc. Supp. 90.
—Απ' ευθηρυ λινον αγρης. Ep. I. 6.
S Y N. Ευλαβὴς, ευαλωτος, ευσυλληπ]ος, καταληπ]ος, ευθυληπ]ος, ευκολος.
Ευθικτος.
—Ευθικτυ παιγνιον ευεπιης. Ep. I. 6.
Ευθνησιμος.
—Αιματων ευθνησιμων
Απορρυεντων—Aesc. Ag. 1302.
S Y N. Ευθανατος.
Ευθοινος, Vid. Ευδειπνος.
Εξης ὁμοιας χειρὸς ευθοινον γερας. Ib. Eum. 1255.
E X P. Καλὴν ευωχιαν εχον.
Ευθριγκος.
—Ευθριγκοί θ' ἑδραι. Eur. Hel. 70.
Ευθριξ.
—Ευτριχας ὡπλισαθ' ἱππυς. Il. ψ. 301.
S Y N. Ευτριχος, ευκομος, ευπλοκαμος, καλλιθριξ, καλλιτριχος, καταςοιχος, χαιτηεις, ευεθειρος. καλος.
Ευθρονος.
Εςαότες παρ οχεσφιν, εὔθρονον ηῶ μιμνον. Il. θ. ult.
S Y N. Χρυσοθρονος.
Εὔθροος.
Ορνιθων επιδαθρον εὔθροον—Ep. I. 4.
Ευθυγλωσσος.
Εν παντα δε νομον ευθυγλωσ-
σος ανὴρ προφερει. Pind. P. 2.
S Y N. Αληθινος, αψευδὴς, απλοος, ετυμηγορος, ετυμοθροος, αληθοεπὴς, ευγνωμων, επιεικὴς.
Ευθυδικος.
Οικων γαρ ευθυδικων,
Καλλιπαις ποτμος αιει. Aesc. Ag. 770.
S Y N. Δικαιος, επιεικὴς, ευδοκιμος, ευλογος.
Ευθυμαχος.
—Και ευθυμαχων πολιηταν. Simon.
S Y N. Αρηΐος, αγηνωρ, μενεπ]ολεμος.

Ευθυμενης.
Επ' Ευθυμενυς Αρχον]ος.—Ar. A. 67.
Ευθυμεω
—Και ες νεωτ' ευθυμησαις. Theoc. 15. 143.
S Y N. Επευθυμεω, φιλοφρονυμαι, φιλικῶς εχειν.—ευφραινομαι.
Ευθυμια.
Ροαὶ δ' αλλοτ' αλλαι
Ευθυμιᾶν τε μετα και
Πονων ες ανδρας εβαν. Pind. Ol. 2.
S Y N. Προθυμια, αλυπια, αμεριμνια, αφοβια, φαιδροτης, ευεςὼ ευθυμοσυνη, χαρα.
Ευθυμος.
Οιά τε ῷ οικῆϊ αναξ ευθυμος εδωκεν
Οικόν τε κλῆρόν τε —Od. ξ. 63.
S Y N. Προθυμος, προφρων, φαιδρὸς, φιλοπονος. φιλοφρων. ευνοος. ευγνωμων ευψυχος, καλοψυχος ευφρων, ευθυφρων, ευκαρδιος. ευμενὴς.
Ευθυμως.
Στησομεν ευθυμως το μυοκ]ονον ὧδε τροπαιον. Hom. B. 158.
S Y N. Προθυμως, επιτερπως, εμμενεως, ἑτοιμως, φαιδρῶς.
Ευθυνη.
Ως ετ' ευθυνας εμοὶ δωσυσιν.—Ar. Pa. 1187.
S Y N. Δικη, τιμωρια, εξετασις, εγκλημα.
Ευθυνος. Ευθυντηρ,
—Ευθυνος βαρὺς. Aesc. Per. 830.
Ευθυντῆρα κακης ὕβριος ὑμετερης. Theog. 40.
S Y N. Ευθυντὴς, δικαςὴς, διορθωτὴς, επανορθωτὴς. κυβερνητης. χρεαςης.
Ευθυντηρια.
—Καὶ δι' ευθυντηριας. Eur. I. T. 1356.
S Y N. Κατευθυντηρια.—πηδαλιον.
Ευθυντηριος.
—Εχοντα σκῆπ]ρον ευθυντηριον. Aesc. P. 766.
S Y N. Κυβερνητικὸς, κυβερνητηριος.
Ευθυνω.
Εμοι γαρ, ὁςις πᾶσαν ευθυνων πολιν,
Μη τῶν αριςων ἁπ]εται βυλευματων,
Αλλ' εκ φοβυ τῦ γλωσσαν εγκλεισας εχει,
Κακιςος ἑιναι νῦν τε και παλαι δοκεῖ. Soph. An. 184.
S Y N. Απευθυνω, διευθυνω, επευθυνω, κατευθυνω, ανευθυνω, ιθυνω, διΐθυνω, κατελεγχω.—ορθοω —εξεταζω.—ἱρμαω —ζημιοω κρινω, διωκω.—προσ]ιμαω.—ρυθμιζω, συμποδηγῶ, συντεινω, ςοχαζομαι.
Ευθυπνοος.
Ευθυπνου Ζεφυροιο πομπαί—Pind. N. 7.

Ευθυπομπος.

Ευθυπομπος.
—Πατριαν ειπερ καθ' οδόν νιν ευθυπομπος
Αιὼν ταις μεγαλαις δεδωκε
Κοσμον Αθαναις,—Ib. N. 2.
Ευθυπορεω.
—Επει ύβριος εχθραν
Οδὸν ευθυπορει Ib. Ol. 7.
Ευθυπόρος, Ευθυπόρον, Adv.
Ευθυπόρον δ' ελάων,—Hom. M. 342.
S Y N Ευθυβίλος, ευθυτενής.
Ευθυρσός.
Ναρθηκά τε πιςòν αϊδαν
Ελαβεν, ευθυρσον—Eur. B. 1156.
Ευθύς.
—Συν ευθεια Θεῶν δίκη αθανατων. Theog. 330.
S Y N. Ορθὸς, φανερὸς, δικαιος, αψευςος.
Ευθὺς, Ευθὺ. (Adv)
—Πεσεν ὕπτιος ευθὺς ες ὕδωρ. Hom. B. 86.
Ες λιμνην αυτὺς συν εντεσιν ευθὺ βαλωμεν. Ib. 156.
S Y N. Ευθεως, παραυτικα, παραχρημα, κατευθὺ, επ' ευθειας, κατ' ευθεῖαν, ορθήν.—εν αρχη—ασκεπῶς. αψευδεως. ατρεπως. κατα ςαθμην.
Ευθυτομος.
Ευθυτομόν τε κατεθηκεν—οδόν—Pind. P. 5.
Ευθυτονος.
Σταδιον μεν αριςευσεν ευθυτονον, Ib. Ol. 10.
Ευθυφρων. Vid. Ευθυμος.
Επ' ευθυφρονι πομπᾷ. Aesc. Eum. 1038.
Ευθωρηκος.
Ειμι μεν ευθωρηκος Ενυαλιυ πολεμιςης. Ep. l. 1.
Ευϊαχος.
—Ευιαχων ιχνελατηι θιασων. Ep. l. 4.
Ευιερος. Vid. Τελετη.
Ευιματεω.
Αν ευιματῆς,—Sotad. 3.
Ευϊος.
—Ευϊόν τε πῦρ. Soph. An. 976.
Οινωπα Βακχον Ευιον, Ib. Oed. T. 220.
Και γυναιξιν Ευϊοις. Eur. Ph. 670.
Ευιππος, Nom. pr.
Ιφέα τ', Ευιππόν τε,—Il. π. 417.
Ευιππος.
Ευιππυ—τᾶσδε χωρας—Soph. Oed. C. 700.
S Y N. Πολυιππος, κλησιππος, ἱπποβοτης, ιπποβατης, ιππικός.
Ευκαιρος. Vid. Καιριος.
—Τι σοι λεγειν
Ευκαιρόν εςιν,—Ib. 32.
Ευκαματος. Vid. Πομπηϊος.
Ευκαμπής.
Εν ποιη δρεπανον μεν εγὼν ευκαμπὲς εχοιμι. Od. σ. 367.

S Y N. Ευγναμπτος, γναμπτος, ευκαμπτος, πολυκαμπης, πολυκαμπτος, πολυελικτος, ευςρεπτος.—ευπειθής.
Ευκαρδιος.
—Ως τ' εφυν ευκαρδιος. Soph. Ph. 542.
S Y N. Ευθαρσης, θρασὺς, κρατερὸς, αγηνωρ, φρενηρης, φρονιμος, αρτιφρων, εμφρων, θυμοσοφος. ευθυμος, προθυμος. ευψυχος.
Ευκαρδιως.
—Παρέξω γαρ δερην ευκαρδιως. Eur. I. A. 1560.
S Y N. Ευψυχως, προθυμως, νυνεχῶς, θυμοσοφως.
Ευκαρπος.
Εκ σέο δ' ευπαιδές τε και εϋκαρποι τελεθυσι. Hom. XXIX. 5.
Χειμῶνες εκχωρῦσιν ευκαρπῳ θερει. Soph. Aj. 680.
S Y N. Καρποφόρος, καρποτόκος, καρπογόνος, καρποτρόφος, φερεκαρπος, αγλαοκαρπος, καλλικαρπος, πολυκαρπος, πολυγόνος, πολυτόκος, πολυσόρος. ευφόρος, ζαφορος, φορος, γονιμος, πυροφόρος, εριβωλος, ζειδωρος, ευγειος, ευθενής.
Ευκαταλεγω.
—Ὁ δ' αρα σφίσιν ευκατελεξεν. Od. τ. 464.
Ευκαταφρονητος.
Ευκαταφρονητόν εςι σιγηρὸς τροπος. Sent.
S Y N. Εκφαυλιςος. αμελητέος, ολιγωρητέος.
Ευκεατος.
Κεδρυ τ' ευκεατοιο,—Od. ε. 60.
S Y N. Ευκεαςος, ευσχιςος, σχιςος, ευκλαςος. ξηρὸς, ευκαυςος.
Ευκελαδος.
Ευκελαδων τε χορων ερεθισματα. Ar. N. 311.
S Y N. Ευμυσος. ηδύς. ευηχης.
Εὔκερως, Ευκεραος.
—Την επταπορω παρα Νειλῳ
Εκ βοὸς ευκεραοιο παλιν μεταμειβε γυναῖκα. Mosch. 2. 52.
—Ευκερων τ' αγραν. Soph. Aj. 297.
S Y N. Ευκραιρος.
Ευκηλητειρα.
—Παιδων ευκηλητειρα. Hes. ε. 462.
S Y N. Ησυχαςρια, κατευναςρια.
Ευκηλος.
Αλλα μαλ' ευκηλος τα φραζεαι όσσ' εθελησθα. Il. α. 554.
Μητ', εἰ τῳ προσκειμαι χρηςῷ
Ξύνναιοιμ' ευκηλος,—Soph. El. 243.
S Y N. Ησυχιος, ευπρεπης, ευομιλος, πραος. —ςασιμος.
Ευκηλως.
Εντυπὰς ευκηλως ειλημενοι—Ap. 2. 863.

Ευκηλος.
Εισανθρακωσας πυθμεν' ευκηλον δρυος. E. M.
SYN. Ευσχιστος. ευκαυστος.
Ευκιων.
Ουκ εν ταις ζαθεαις Αθαναις
Ευκιονες ησαν αυλαι. Eur. Ion. 185.
Ευκλεης, ευκλεης
Ω φιλοι, ε μαν ημιν ευκλεες απονεεσθαι. Il. ρ. 415.
Ου μεν ευκλειεις γε συν εθνεσι γυναιξιν. Ap. 1. 869.
SYN. Επικλεης, αγακλεης, περικλεης, ενδοξος, ευδοξος. ευκροτητος. αιδημων, ονομαστος. ευειδης.
Ευκλεια, Ευκλεϊα.
—Ουτω γαρ κεν μοι ευκλειη τ' αρετη τε
Ειη επ' ανθρωπες—Od. ξ. 402.
SYN. Δοξα, κλεος, ευδοξια, ευφημια.
EPITH. Ερατεινη, κυδιανειρα, πολυυμνος.
Ευκλεϊζω
Αυτος δ' εν προμαχοισι πεσων φιλον ωλεσε θυμον,
Αστυ τε και λαες, και πατερ' ευκλεϊσας. Tyrt. 1. 24
SYN. Κλεϊζω, κλειω. καλλυνω.
Ευκλειως, Ευκλεως.
Ηε κεν αυτῳ ολεσθαι ευκλειως προ πολιος. Il. χ. 110.
—Ευκλεως απωλετο. Aesc. P. 328.
SYN. Ενδοξως.
Ευκληις.
Οσση δ' υψοροφοιο θυρη θαλαμοιο τετυκται
Ανερος αφνειοιο ευκληις αραρυια
Τοσσ' αρα τε εκατερθεν εσαν πτερα.—Il. ω. 318.
SYN. Ευκλειστος. ασφαλης.
Ευκληρεω.
Χαιρω νη σον κληρον, ον ευκληρησας εν αθλοις. Ep. 1. 2.
Ευκλωστος.
—Και ευκλωστοιο χιτωνος. Hom. A. 203.
Ευκνημις.
—Και αλλοι ευκνημιδες Αχαιοι. Il. α. 17.
SYN. Ενοπλος.
Ευκοινομητις.
—Την πολιν κρατυνοι,
Προμαθευς ευκοινομητις αρχα. Aesc. Supp. 708.
EXP. Αρχη υπο των κοινων προνοεμενη.
Ευκολος.
Ο δ' ευκολος μεν ενθαδ', ευκολος δ' εκει. Ar. R. 82.
—Μηδ' ευκολος εστι πολιταις. Ib. 362.
SYN. Απλοϊκος, ελευθεριος, ευπειθης, ευμαρης, ευχερης, αφελης, πρᾳος. επιτηδειος. ευκοπος. ραδιος.
Ευκολως.
Ως ευκολως πιπτεσιν αι λαμπραι τυχαι. Sent.
SYN. Ευπετως. ευχερως ευμαρως. ευμαρεως, ραδιως, ανεπαχθως, ευκαταφορως, επιρρεπως, ευκινητως, μαλθακως.
Ευκολπος.
Κυπριδος ευκολποιο—Ep. 1. 5.
Ευκομεω, Ευκομιζω, Ευκομιζομαι.
—Ται δ' ευκομεεσιν εδωδη. Ap. 2. 1015.
Μετρῳ δ' ευκομισασθαι εν αγγεσιν—Hes. ε. 598.
SYN. Κομεω, κομιζω, εκκομιζω, επικομιζω, επιμελεμαι, εντρεπομαι, πολυωρεω. ταμιευω.
Ευκομος, Ηυκομος. Vid. Ευπλοκαμος.
—Τον ηυκομος τεκε Λητω. Il. α. 36.
Ευκομπος.
Ποδος αρχεχορε πληγαις Φρυγιαις
Ευκομποις εξηρχον θεες. Eur. Tro. 151.
Ευκοσμια
—Θαυμ' ιδων ευκοσμιας, Eur. B. 692.
SYN. Ευπρεπεια, ευσχημοσυνη, κοσμος, κοσμιοτης, καλλος, κυδος. το πρεπον, καλον, δεον, προσηκον
Ευκοσμος, Ευκοσμητος.
Ου μα ταδ' αθανατων ευκοσμητα προθυραια Hom. M. 384.
SYN. Ευθετος, ευσχημων, ευρυθμος, ευαρμοστος, κομψος, ευσταλος, ευπρεπης.
Ευκοσμως.
Ως ευκοσμως στησε'—Od. φ. 123.
SYN. Κοσμιως, κεκοσμενως, κατα κοσμον, ευσχημονως, ευπρεπως. ευαρμοστως, καλως, ευσταλως, πρεποντως, καθηκοντως.
Ευκραης
Αντιον ευκραεος ανεμε τρεψαντα προσωπον. Hes. ε. 592.
SYN. Ευκρατος, ευκεραστος.
Ευκραιρος Vid. Ευκερως.
Οσις ο παις αμα βεσιν ευκραιρησιν οπηδει. Hom. M. 209.
Ευκρας.
Βροτοισιν ευκρας ε γενοιτ' αν ηδεως. Eur. Fr.
SYN. Ευκεφαλος, ευκρατος.—βεκεφαλος.
Ευκρατης. Nom. pr.
Ασπερ Ευκρατης εφευγεν
Ευθυ των κυρηβιων. Ar. Eq. 254.
Ευκρεκτος. Vid. Ευηχης.
—Υπαι φορμιγγος ευκρεκτε και αοιδης. Ap. 4. 1194.
Ευκρηνος.
—Κελαριζον ευκρηνε δια πετρης. Ep. 1. 4.
Ευκρητος.

Ευκρητος.
Κυπριδος ευκρητε—Ep. I. 6.
Ευκριθος.
—Μαλα γάρ σφισι πιονι μετρῳ
Α δαιμων ευκριθον ανεπληρασεν αλωάν. Theoc. 7. 34.
Ευκρινης.
Τῆμος δ' ευκρινέες τ' αὖραι,—Hef. ε. 668.
SYN Ειλικρινής, ευσυνθετης, ευτακτος. ακεραιές. ευχερὴς, ευμερὴς, ἥμερος. σαφής.
Εὔκρινω.
Καί σφι συῶν τον αριστον εὔκρινας αποπεμπω. Od. ξ. 108.
—Παντας αμ ηγεμονεσσιν Αχιλλεὺς
Στῆσεν εὔκρινας,—Il. π. 199.
SYN. Αποκρινω, εκκρινω, διακρινω, διευκρινῶ. διατασσω.
Εὔκριτος. Nom. pr.
Ης χρονος ανίκ' εγώ τε και Ευκριτος ες τον Αλεντα
Ειρπομες εκ πολιος'—Theoc. 7. 1.
Ευκριτος.
Ουκ ευκριτον το κρῖμα· μή μ' αἱρεῦ κριτην. Aesc. Supp. 402.
Ευκροκαλος.
—Ευκροκαλε ποταμοιο. Nonn. D.
Ευκροταλον.
—Εὔκροταλον πυξενειην πλαταγην. Ep. I. 6.
Ευκροτητος.
Εκ τ' ευκροτητε χαλκεως αρδην προχε
Χοαῖσι τρισπονδοισι τὸν νεκυν στεφει. Soph. An. 437.
SYN. Επιβοητος, περιβοητος, αμφιβοητος, πολυστατος, επιδοξος, επικλυτος, ευκλεής.
Ευκρυπ7ος.
Σχισθεντα δ' εκ ευκρυπ7α γινεται τάδε. Aesc. Ag. 632.
Ευκ7αῖος.
Ευκ7αῖα φαινων, η 'πο μαντειας τίνος; Soph. Tr. 243.
Ευθαλλὴς, ευκ7αιοτατη,—Orph. H.
SYN. Ευκτός. πολυτίμος. ὑγιής. εὐχης αξιος.
Ευκ7ημων.
—Προγονων ευκ7ημονα ζαθεαν αγυάν. Pind. N. 7.
SYN. Ευκ7εανος, ευσιπυος, πλεσιος, ευδαιμων.
Ευκτιμενος. Ευκτιτος. Vid. Ευδμητος.
—Μεδεῶνα τ' εὔκ7ίμενον π7ολιεθρον. Il. β. 501.
—Και εὔκτιτον Αιπυ. Ib. 592.
Ευκτός.
—Οφρ' ετι μᾶλλον
Τρωσὶ μεν ευκτὰ γενηται,—Il. ξ. 98.

SYN. Επιθυμητικος, επιθυμητος, επευκτος.—ευχῆς αξιος.
Ευκυκλος, Ευκυκλωτος.
Ασπίδας ευκυκλες,—Il. ε. 453.
Υψηλην, ευκυκλον—απηνην. Od. ζ. 58.
—Ευκυκλωτον ασπίδα. Ar. Fr.
SYN. Περιφερὴς, εγκυκλος.—ευτροχος.—εγκυκλιος, ευρυθμος. στρογγύλος.
Ευκυκλως.
Γναμπ7ων ευκυκλως ταναὸν ραχιν—Orph. L.
Ευκυλιξ.
Ιθῦναι κοινὴν ευκυλικα λαλιην. Ep. I. 3.
Ευκυρεω.
—Κακὸς ε κεκλησῃ βιον ευ κυρησας—Aesc. S. T. 705.
SYN. Ευδιαγω, ευτυχεω.
Ευλαβεια.
Τῇδ' Ευλαβεια, χρησιμωτατῃ θεῶν,
Προσευξομεσθα,—Eur. Ph. 799.
Ευλαβεια, Ευλαβιη.
—Εν γαρ τῷ μαθεῖν
Ενεστιν η 'υλαβεια των ποιεμενων. Soph. Oed. C. 117.
Η δ' ευλαβεια σκοτον εχει καθ' Ελλάδα
Το διαβιῶναι μονον αεὶ θηρωμενη. Eur. Fr.
—Ουδ' ευλαβιης εστὶ περὶ πλεονος. Theog. 118.
SYN. Εννοια, σκεψις, περισκεψις, φυλακὴ, προφυλακή.—καθαροτης, ευσεβεια.—φοβος, δειλια. σεμνοτης.
Ευλαβεομαι.
Ιθ', ευλαβηθητι—Soph. Oed. T. 47.
—Ευλαβε δὲ μη φανὴς κακὸς γεγώς. Ib. Tr. 1145.
SYN. Εξευλαβεομαι, διευλαβεομαι, επευλαβεομαι, φυλασσω, εξαλυσσω. φευγω. φοβεομαι. οπ7ευομαι.
Ευλαβεστερως.
—Ευλαβεστερως εμαρναμεσθα—Eur I. T. 1735.
SYN—Φρονιμως, ασφαλῶς, ευστοχως.
Ευλαγής.
—Και ευλαγέος Μελιβοιης. Orph. 165.
Ευλαιγξ.
—Ευλαϊγγα στορόν—Ep. I. 3.
Ευλαί.
—Ουδέ τι οἱ χρως σηπεται, εδε μεν ευλαὶ
Εσθεσ', αἵ ρά τε φῶτας αρηϊφατες κατεδεσιν: Il. ω. 414.
SYN. Σκωληκες. Κακὰ θηρία. Suid.
EPITH. Αἰόλαι, ποικιλαι, ευκινητοι.
Ευλειμος, Ευλειμων.
Σιγησε δ' αιθὴρ, σῖγα δ' ευλειμος ναπη
Φύλλ' ειχε—Eur. B. 1082.

Ου γάρ τις ωισαν ἱππηλατος, ϰδ᾽ ευλειμων. Od. δ. 607.

Ευλαλος. Vid. Απολλων.
Ευλαλε, πραυγελας, ευςομε, μακροσαειγξ. Ep. l. 2.

Ευλαχανος.
Θῦκε μεν ευλαχανον,—Ep. l. 3.

Ευλεκτρος.
Νικᾶ δ᾽ εναργὴς βλεφαρων
Ιμερος ευλεκτρϰ Νυμφας. Soph. An. 807.
—Ευλεκτρος Κυπρις—Ib. Tr. 524.

Ευλεχὺς.
Αντὶ τοι ευλεχέος θαλαμϰ,—Ep. l. 3.

Ευληρα τα. Vid. Ηνια.
—Εν δ᾽ αυτὸς εχων ευληρα βεβηκε. Il. ψ. 481.

Ευλιβανος.
—Ευλιβανϰ Συριης εδος—Orph. H.

Ευλιθος
—Εν σκιερῷ λιπαρῷ μυχῷ, ευλιθῳ αντρῳ. Ib.

Ευλιμενος.
Πεμποντες ευλιμενϰς
Περσειων οικων Ελεναν επ᾽ ακτάς. Eur. Hel. 1480.
SYN. Ευορμος, λιμενωδης, αχειμαστος.

Ευλιπὴς.
Κροκαι δε Μηνῶν ευλιπῆ σελγισμαΐα
Τηρϰσιν,—Lyc. 874.
SYN. Λιπαρὸς, πιων.

Ευλογεω.
Οσσοι δη σεξξϰσι μεγαν θεὸν ευλογεοντες. Sibyl. l. 4.
Μη μ᾽ ευλογειτω τεκνα τις κλεινοντ᾽ εμά. Eur. Ph. 984.
SYN. Ευφημιζω, ευφημεω, επαινεω, κλειω, αναμελπω, ὑμνεω, εγκωμιαζω.

Ευλογια.
Υγιεντα δ᾽ εἴ τις ολβον
αρδει, εξαρκεων κτεατεσσι, και
Ευλογιαν προσιθεὶς, μη ματευ-
ση Θεὸς γενέσθαι. Pind. Ol 5.
SYN. Ευφημια, κηρυγμα, αἶνος, επαινος, αναρρησις, αναγορευσις.
EPITH. Αγηραντος, μειλιχια, θεοπεμπτος.
PHR. Ευλογια φορμιγγι συνχορος. Pind.

Ευλογος.
Προς ταῦτ᾽ εκεῖνον σωφρονῶν κεχρημενοι,
Πινυσκετ᾽ ευλογοισι νϰθετημασι
Λῆξαι θεοβλαβῦνθ᾽ ὑπερκομπῳ θρασει. Aesc. P. 832.
SYN. Συνετος, φρονιμος.

Ευλογως.
Εμὰ δ᾽ ανακτος ευλογως επαινεσον
Γενος—Ib. Supp. 260.
SYN. Συνετως, επιτηδειως, καλῶς, εικοτως, πιθανῶς.

Ευλοφος.
Στυγνὰς απειλὰς ευλοφῳ νωτῳ φερειν. Lyc. 776.
SYN. Εντονος, ανδρικὸς.—ευπειθὴς, γενναῖος.

Ευλοχος.
Τανδ᾽ ευλοχον—Αρτεμιν—Eur. Hipp. 166.
PHR. Ωδινων επαρωγὸς. Orph. vid. Αρτεμις.

Ευλυρης, Ευλυρος.
Ευλυρας Απολλων—Eur. Alc. 581.
—Ευλυροι τε Μϰσαι. Ar. R. 231.
SYN. Ευφορμιγξ.—λιγυρὸς, ωδικὸς, μυσικός.

Ευλυτος.
Ευλυτα δ᾽ εἶναι σεργηθρα φρενῶν. Eur. Hipp. 256.
SYN. Διαλυτος, εκλυτος, διαςατος.

Ευμαθὴς
Ως ευμαθές σϰ, κἂν αποπτος ᾖς, ὁμως
Φωνημ᾽ ακϰω,—Soph. Aj. 15.
SYN. Ευληπτος, ευθηρατος, νουτὶς.—διδακτὸς, πιθανὸς, ευπειθὴς.

Ευμαθια, Ευμαθεια
Ευμαθιην ηπειτα διδϰς εμε—Call. Ep. 25.
SYN. Φιλομαθεια, συνεσις.
EPITH. Πινυτοφρων.

Ευμαιος.
—Ουδ᾽ αρ᾽ Αθηνην
Λῆθεν απὸ σαθμοῖο κιὼν Ευμαιος ὑφορβὸς. Od. π. 156.

Ευμαρεια, Ευμαρια.
Ουκ ευμαρεια χρωμενος πολλῇ,—Soph. Tr. 196.
Ευρισκον ϰδὲν πλὴν ανιᾶσθαι παρὸν,
Τϰτϰ δὲ πολλὴν ευμαρειαν,—Ib. Ph. 287.
SYN. Ευχερεια, ευκοσμια, ευκολια, ευκοπια, ευπετεια, ευρεια, ευπορια—ησυχια. ατοπαλος.

Ευμαρὴς.
Χρονος γαρ ευμαρης θεὸς. Soph. El. 180.
Δυλης θανατσης ευμαρῦς χειρωματος. Aesc. Ag. 1335.
Ευ μεν κειμενοις ανδρα κακῶς θεμεν, ευμαρες εςιν
Ευ δε θεμεν το κακῶς κειμενον, αργαλέον. Theog. 844.
SYN. Ευχερὴς, ρᾳδιος, ευκολος.—ελαφρὸς, ευαγκαλος—δῆλος. λαμπρὸς.

Ευμαρεως. Vid. Ευκολως.
Ευμαρεως τοι χρῆμα θεοὶ δοσαν—Ib. 463.

Ευμαρης. Nom. pr.
Ευμαρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῆς, φιλε, τῶ Συβαριτα. Theoc. 5. 73.

Ευμαρὶς.
Βαρβαροις εν ευμαρισι, Eur. Or. 1376.
SYN. Υποδημα (σανδαλῶδες.)

Ευμεγεθης.
Λιθον ευμεγεθη πρὸς τῇ κεφαλῇ. Ar. Pl. 543.
SYN.

SYN. Παμμεγεθης, πελωριος, ευμηκης, ευογκος.

Ευμειδης.

—Ευμειδης τε και ιλαος—Call. 3. 129.

Ευμειδης τε πελοιτο και ηπιος—Ap. 4. 714.

SYN. Ευπροσωπος, ευθυμος, φαιδρος.

Ευμελιας, Ευμελης.

—Και λαος ευμελιω Πριαμοιο. Il. ζ. 185.

SYN. Ανδρειος, πολεμικος. ευμορφος. ευοπλος.

Ευμενεια.

Τίς δητ' αν ανδρος ευμενειαν εκβαλοι

Τοιουδε;—Soph Oed. C. 658.

SYN. Ευνοια δεξιωσις, ευγνωμοσυνη, επιεικεια, προσηνεια, πραυμενεια. φιλια. διαλλαγη, συγχωρησις.

Ευμενετης, Vid. Ευμενής.

—Πολλ' αλγεα δυσμενεεσσι,

Χαρματα δ' ευμενετησι—Od. ζ. 185.

Ευμενεω.

—Οι μηδ' οιδε θανοντι περ ευμενεοιεν. Ap. 2. 260

—Ευμενεειν τε και αρκεσσαι χατεουσι. Ib. 1127.

Βελτερον, αντ' εχθρου τυχεειν φιλου ευμενεοντος. Phocyl. 135.

SYN. Ευνοεω, ευγνωμονεω. ευιλατευω.

Ευμενεως, Ευμενως.

—Αἴοι δ' ευμενεως ο Θεός. Theoc. Ep. 4. ult.

SYN. Ευγνωμονως, ευνοϊκως, φιλοφρονως, φιλοστοργως, πραως, ημερως, ηπιως, επιεικως, ελευθεριως, χρηστως, ευνεστατα.

Ευμενής.

Αιτ' εμιν ιλαοί τε και ευμενέες τελεθοιεν. Theoc. 5. 18.

Και μακαρ, ευμενες ητορ εχων,—Hom. XXI. 7.

SYN. Ευμενετης, ευμενεων, ευνοος, ευεργετης, ελευθεριος, επιεικης, ευιλατος, πραος, χρηστος, μετριος, αγαθος, μειλιχος. σπουδαιος.

Ευμενίδες. Vid. Ερινυες.

Δρομαδες ω πτεροφόροι

Ποτνιάδες θεαί.—

Μελαγχρωτες Ευμενίδες αἵ τε τὸν

Ταναὸν αιθέρ' αμπαλλεσθ', αίματος

Τινυμεναι δίκαν, τινυμεναι φονον. Eur. Or. 321.

EPITH. Ποτνιαι, δειναπες, σεμναὶ, μελαμπεπλοι, πολυμορφοι. μεγαλωνυμοι

PHR. Ανωνυμοι θεαι. Eur. Εμφοβοι θεαὶ,

Γης τε σκοτου κοραι. Soph.

Βροτοσκόποι Μαινάδες,—

Νυκτὸς αιαιη τεκνα.—Παντομισῆ κνωδαλα

στυγη θεων.—Κάξ ομματων σαζουσιν αἷμα δυσφιλές. Aesch.

Κλυτε Θεαι παντιμοι, εριβρομοι, ευαστειραι,

Τισιφόνη τε και Αλληκτω, και δῖα Μεγαιρα.

Νυκτεριαι, μυχιαι,—

Λισσηρεις, αγεραχοι, επαυγαζουσαι αναγκαις,

Θηροπεπλοι, τιμαροὶ, ερισθενέες βαρυαλγεῖς,

Αΐδιοι χθονιαι φοβεραὶ κοραι, αιολομορφοι,

Ηεριαι, αφανεις, ωκυδρομοι ως τε νοημα—

Αγναὶ θυγατέρες μεγαλοιο Διὸς χθονιοιο,—

Τῶν αδικων τιμαροὶ εφεστηκυῖαι αναγκη,

Κυανοχρωτοι ανασσαι, απαστραπτουσαι απ' οσσων

Δεινὴν ανταυγῆ φαεος σαρκοφθόρον αιγλην.

Αΐδιοι, δεινῶπες, αποστροφοι, αυτοκρατειραι,

Λυσιμελεις, οιστρω βλοσυροι νυχιαι, πολυποτμοι,

Νυκτεριαι κουραι, οφιοπλοκαμοι, φοβερῶπες.—Orph H.

Ευμετρος.

—Βακτρον—επηρεφεος κοτινοιο,

Ευμετρον—Theoc. 25. 209.

SYN. Μετριος, συμμετρος. ευρυθμος.

Ευμηδης. Nom. pr.

—Δολων Ευμηδέος υἱὸς,

Κηρυκος θειοιο,—Il. κ. 314.

Ευμηκης

Ευμηκεις βελοναι,—Hom. B. 129.

SYN. Προμηκης, περιμηκης, επιμηκης, πολυμηκης, υπερμηκης, ευμεγεθης, βλωθρός.

Ευμηλος. Nom pr.

Ωρτο πολυ πρωτος μεν αναξ ανδρων Ευμηλος,

Αδμητου φιλος υἱὸς, ος ιπποσυνη εκεκαστο. Il. ψ. 288.

Ευμηλος. Vid. Ευβοος.

SYN. Πολυμηλος, πολυθρεμμων.

Ευμητις. Vid. Συνετος.

Ευμητιν (θεην) Παλλας.—Ep. l. 1.

Ευμηχανια.

—Ευμηχανιαν γαρ εφανες Ισθμιοις

υμετερας αρετας υμιν διακειν. Pind. Isth. 4.

SYN Υποριa. παρασκευη. αγχινοια, επινοια, επιμελεια, φιλοτεχνια.

Ευμηχανος.

—Ευμηχανοι δε και τελειοι—Aesc. Eum. 384.

Κάκ των αμηχανων πορους ευμηχανους πορίζων. Ar. Eq 756.

SYN. Αγχινοος, ευσυνετος, εντρεχης, επιστρεφης. φιλοτεχνος, περιεργος, δραστηριος, επιτηδευτικός.

Ευμιτος.

Τρια και τοδ' εἶδος ευμιτοις πλοκαῖς. Eur. I. T. 817.

SYN. Πολυμιτος. λεπτοτατος. ευπηνος.

Ευμιτρος, Vid Ευζωνος.

—Και ευμιτροιο χιτῶνος. Mosc 4. 98.

Ευμναστος

Αλλ' ευμναστον ανδρος

Δωμα φερουσαν οδου—Soph Tr. 109.

Ευμοιρος.

Ευμοιρεω.
Ευμοιρει δ' εγενετο και ακλεες επoτ' εκεινοι. Call. 4. 295.
SYN. Ευφημος. ευδαιμων.

Ευμολπεω.
Ευμολπει κατα χερσιν εχων λιγυρωνον εταιρην. Hom. M. 475.
SYN. Αειδω, συναδω, μελπομαι.

Ευμολπια.
SYN. Ευφωνια, ευυμνια.

Ευμολπιδαι.
Προσπολων Ευμολπιδαν. Soph. Oed. C. 1108.

Ευμολπος
Αυταρ αοιδον εθηκε, και αμφω χειρας επλαξε
Πυξινα εν φορμιγγι Φιλαμμονιδας Ευμολπος. Theoc. 24. 108.

Ευμορφια.
Εριδι στυγερα—Ευμορφιας, Eur. Andr. 279.
—Κομπει και λογων ευμορφιαι. Ib. Cyc. 317.
SYN. Ευσχημοσυνη, ευπρεπεια, καλλος. Κυπρις. κομψοτης.

Ευμορφος.
Παιδος δ' ευμορφε φρεραν νεοτησιον ωρην. Phocyl. 201.
SYN. Ευειδης, ευσχημων, μορφηεις, καλλιμορφος, περικαλλης.

Ευμεσια.
Ει ζωην, μετ' ευμεσιας,
Αιει δ' εν στεφανοισιν ειην. Eur. Herc. F. 676.
Παυσαι δ' αοιδαν, πραγματων δ' ευμεσιαν
Ασκει—Ib. Fr.
SYN. Φιλολογια φιλομαθεια.

Ευμεσος.
Τας εκ ευμεσε μολπας βοαν
Αλυροις ελεγοις. Ib. I. T. 145.
SYN. Εκπρεπης, επιχαρις—φιλομεσος, πολυμεσος, φιλολογος, φιλομαθης.

Ευμυκος.
—Ευμυκων αυλια βεκολιων. Ep. l. 1.

Ευμυλια.
Ευμυλιη δ' εχ' Ολυμπον αγαννιφον—Hom. M 325.
SYN. Βαξις, φημη.

Ευναζω, Ευναζομαι, Ευναω, Ευναομαι.
Ενθα σ' εγων αγαγεσα αμ' ηοι φαινομενηφι,
Ευνασω εξειης—Od. δ. 408.
Εξειης δ' ευνησε, βαλεν δ' επι δερμα εκαςω. Ib. 440.
Αυταρ ο εν προδρομω ευναζετο διος Οδυσσευς. Ib. υ. 1.
—Της δ' ευνησε γοον—Ib. δ. 758.
—Θεα βροτω ευνηθεισα. Il. β. 821.

SYN. Απευναζω, κατευναω, κατευναζω, κατευναζομαι, υπευναω, συνευναω, συγκαθευδω, παρακοιμαομαι, ευδω. κοιμαω. κοιμιζω. καταπαυω.

Ευναιεταω, Ευναιομαι. Vid. Ναιω, Ναιεταω.
—Δομες ευναιεταοντας. Od. φ. 242.
—Πολεις ευναιεταωσας. Il. β. 648.
—Τρωων—ευναιομενον πολιεθρον. Ib. α. 164.

Ευναεις.
Ομβρος δ' απ' ευναεντος ερανε πεσων
Ελυσε γαιαν,—Aesc. Fr.

Ευναιος.
Ευναιες οχρισμες. Call. Fr.
Λυπα δ' υπερ παθεων
Ευναια δεδεται ψυχα. Eur. Hipp. 160.
Ιλιω αιπεινα Παρις ε γαμον, αλλα τιν' αταν
Ηγαγετ' ευναιαν εις θαλαμες Ελεναν. Ib. Andr. 104.
Ευναιος ειη δραπετην στεγην εχων. Soph. Fr.
EXP. Εν ευνη. εις ευνην κατακλινων. συγκοιτος. ενευνος.—εγκεκρυμμενος.

Ευναςηρ, Ευνητηρ, Ευνητωρ, Ευνετης.
Γυιοι γαρ ευναςηρας αμναμοι τριπλαις
Πηναις κατεκλωσαντο δηναιας Αλος. Lyc. 144.
Τον αιχμηεντα θερον ευνατηρα—Aesc. P. 138.
Προς αλλον ευνατειρα Eur. Andr. 1040.
Ιπποσυνα Διος ευνετα. Ib. Or. 1401.
SYN. Ευναςωρ, ευνις, ανηρ, συγκοιτος, ακοιτης. ομευνετης.

Ευναςηριον, Ευνατηριον. Vid. Ευνη.
Καθεζετ' εν μεσοισιν ευναςηριοις. Soph. Tr. 935.
Και το Δαρειε τε καμε
Κοινον ευνατηριον. Aesc. Pers. 160.

Ευνη, Ευναια.
Εκ δ' ευνας εβαλον—Il. α 436.
Υψοθι νηʼ εκελευσεν επ' ευναιησιν ερυσσαι. Ap. 2. 1286.
SYN. Αγκυρα.

Ευνη.
Ενθ' ιομεν κειοντες, επει νυ τοι ευαδεν ευνη. Il. ξ. 340.
—Τρωων φυλακαι τε και ευναι. Il. κ. 408.
SYN. Κοιτη, κοιτος, λεκτρον. λεχος. θαλαμος. ευναςηριον. κλισια. διατριβη. σπεος. ταφος.
EPITH. Ακριτος, αςρωτος, αποτροπος, αφθιτος, αβροχιτων, αναεδνος, αναγκαιη, γαμηλιος, γλυκερα, ηδεια, ευγναμπτος, ευγαμος, ευπαρθενος, δυσπαρθενος, ευσδμος, θαλαμηπολος, θαλαμηιος, νυμφοπολος, λαθριος, κρυφια, κοιλας, κλοπεα, νοθη, μαχλας, μαλακη, περικαλλης, πολυηρατος, πολυγηθης, πολυλλιςος, παντοισχης,

παντaιτχης, παντερπης, πανaιολος, παιδοσπόρος, σκυλακοτρόφος, ταυρῶπις, ὑπεραῖος, τελεσσιγαμος, φωριος, φιλοτησιος, φωλας, φιλοπ]ολεμος, ὁμοφρων, ανεραη. μινυνθαδια, αλιπορφυρος, νεκταρεα, διïπετης, επικλοπος, ερημας, ευρεια, βροτεα.

Ευνημα

Απαιδες εσμεν, χρονι εχοντ' ευνηματα. Eur. I. 304.

Ευνηος.

—Τας προεηκεν Ιησονιδης Ευνηος,

Τον ρ' ετεχ' Υψιπυλη υπ' Ιησονι ποιμένι λαῶν. Il. η. 468.

Ευνητειρα, Ευνητρια, Ευνις.

Λεχεων Διὸς ευνατειραν—Aesc. Pr. 895.

—Ως εμ' ϋποτε

Δεξεσθ' ετ' εν κοιταισι ταισδ' ευνητριαν. Soph. Tr. 939.

Ξυν Ηρακλεῖ το πρῶτον εὖνις εσπομην. Ib. 572

SYN. Ευνητις, ακοιτις, γυνη.

Ευνητειρα.

—Αν ὁμιλον επηλυθεν ευνητειρα

Νὺξ εργων ανδρεσσι.—Ap. 4. 1058.

SYN. Καταπαυσιμος.

Ευνις.

Ος μ' υἱῶν πολλῶν τε και εσθλῶν ευνιν εθηκε. Il. χ. 44.

SYN. Χῆρος, ενδεης, ερημος.—αιης, γυνη.

Ευνητος.

Καδδ' ελιπον δυο φαρε, εΰννητόν τε χιτῶνα. Il. ω. 580.

EXP. Καλως νενησμένον, λεπ]ον. ευυφης.

Ευνεικα, Ευνικα.

—Καὶ Ευνεικη ροδοπηχυς. Hes. Θ. 247.

Ευνικα, και Μαλις, εαρ θ' ὁροωσα Νυχεια. Theoc. 13. 45.

Ευνοα, Nom. pr.

—Ορη διφρον Ευνοα αυτῇ. Theoc. 15. 2.

Ευνοεω.

—Ευνοεῖν δ' ὑμῖν ἁμα. Soph. Aj. 698.

Συ δ' ; ει κατ' οικους ευνοῶν ετυγχανες,—Eur. Dan. 64.

SYN. Ευγνωμονεω, ιλασκομαι. συμπρατ]ω, συντιθεμαι, συναινεω. ευφημεω.—ιλαος, ευνους, ευμενης, ειμι.

Ευνοια.

—Εικος δ' εστὶν, ευνοιάν σ' εχειν. Eur. M. 345.

SYN. Ευγνωμοσυνη, ευμενεια, φιλοφροvnσις, φιλοστοργια, στοργη, αγαπη, φιλανθρωπια, σπουδη, ιλασμος. προθυμια, προσηνεια. ευφημια. γνησιοτης φιλια.

Ευνομια.

Αυτοὶ δ' ευνομιῃσι πολιν κατα καλλιγυναικα

Κοιρανεουσ', ολβος δε πολυς και πλουτος οπηδεῖ. Hom. XXIX. 11.

SYN. Ευετηρια, ευθηνια. καλοπραγια δικαιοσυνη. ειρηνη.

EPITH. Ερατεινη, αχραντος, απολεμας, εριθηλης, κουροτρόφος.

Ευνομια.

Θυγατερες Ζηνός τε και Ευνομιης βαθυκολπου. Orph. H. Χαριτων.

Αν Θεμις θυγατηρ τέ οἱ

Σωτειρα λελογχεν

Μεγαλοδοξος Ευνομια. Pind. Ol. 9.

Ευνομιος.

—Ευνομιου πῆμα θεοπ]ολεμου. Cyr.

Ευνομος.

—Μοιραν δ' ευνομον

αιτεω σε παισιν δαρὸν Αιτναιων οπαζειν. Pind. N. 9.

Ευνοος, Ευνους.

Λυπην γαρ ευνους οἶδε θεραπευειν λογος. Menan.

—Οστις ὤν ευνους εμοί Eur. Fr.

Ευνουστατον τῷδ' ανδρί—Soph. Aj 833.

SYN. Ευνοϊκος, ευμενης, ευγνωμων, προφρων, φιλοφρων, φιλοστοργος, ενηης. δεξιος, ιλαος. αριστονοος, ευμενετης, βοηθὸς, σπευδαστης. συμπρακτωρ, παρακλητος φιλος, γνησιος, συνετος.

Ευνοῦχος.

Ευνοῦχος ἡμῖν ἦλθες εσκευασμένος. Ar. A. 121.

SYN. Ευνουχιας, εκτομιας, εξευνουχος, σπαδων, βακηλος, ὑποτομος, εκλυτος, ανανδρος. Γαλλος.

Ευνωμυς.

—Αιὲν ευνωμα χρονῳ τρυχομενος. Soph. Aj. 608.

SYN. Ευκινητος.

Ευξεινος, Ευξενος. Vid. Ξενικός.

—Οφρ' επελασσαν

Αυτις ευξεινοισι Δολιεσιν—Ap. 1. 1018.

Αγ' αυτὸν εις ανδρῶνας ευξενους δομων. Aesch. Ch. 710.

Ευξεινως.

—Ευξεινως αρεσαντο. Ap. 1. 963.

SYN. Ξενιως, φιλοξενως.

Ευξινος ποντος.

Ποντον επ' Ευξινον προχεων καλλιρροον ὑδωρ. Call. 1. 6.

Ισθμος Κασπιης τε και Ευξεινοιο θαλασσης·

Κεῖνον δ' Ευρωπης Ασιης θ' ὁρον ηυδαξαντο. Dion. 22. 696.

—Υπερ πορον Ευξεινοιο. Ib. 541.

Ευξεςος. Ευξοος.
—Εὐξεςῳ̃ ελατῆρσι
Ποντον ελαυνοντες,—Il. η. 5.
Ιδρωσει δέ τευ ἵππος εὔξοον ἅρμα τιταινων. Il. ϐ. 390.
SYN. Ευξοος. ξεςὸς, ξυςος, γλαφυρός. καλῶς εξεσμένος. εὖ κατασκευασμενος.
Ευογκος.
Ευογκος ἔιναι γαςρὶ μη πληρεμενῃ. Eur. Fr.
SYN. Ευςαλής. ευϐαςακτος.
Ευοδοω.
Σφῷιν δ' ευοδοιη Ζεὺς,—Soph. Oed. C. 1500.
SYN. Κατευοδοω—ευδαιμονιζω.
Ευοδια.
Πρῶτα μεν ευοδιαν αγαθὴν απιοντι ποιητῇ,
Κὲς φαος ορνυμενῳ δοτε, Δαιμονες,—Ar. R. 1576.
EXP. Ευκολιαν περὶ τὴν οδόν—ευτυχια. ευπορια.
Ευοδμος.
—Σὺν ευοδμοις ακραλιπῆ ςεφανοις. Call. Ep. 9.
SYN. Ευοσμος, πολυοδμος, οδμωδης, οδμηνος, ευωδης. θυοεις, θυηεις, κηωεις. ηδυπνοος, ευπνοος, αρωματωδης.
Ευοι.
Ιδε μ' ανταρασσει
Ευοῖ μ' ὁ κισσός,—Soph. Tr. 223.
Ευοικος. Ευδελος.
Ως ευδελος, ως ευοικος ἦν. Athen. l. 6.
Ευοινιςος.
—Ευοινιςοις επὶ λοιϐαῖς, Orph. 601.
Ευολϐος, Vid. Ευδαιμων.
Πεμπτοις ευολϐον βιοτε τελος αιεν αμεμπτον. Orph. H.
Τιν' εκ των ευολϐων Αργει βασιλεων, Eur. I. T. 189.
Ευοπλος.
Ασπιδοφερμονα θιασον, ευοπλον. Eur. Ph. 813.
—Ευοπλος γαρ εἶ. Ar. A. 592.
SYN. Πανοπλος, εξοπλος, ενοπλος.
Ευοργησια.
Πρὸς σοφε γαρ ανδρὸς, ασκεῖν
Σωφρον' ευοργησιαν. Eur. B. 641.
SYN. Ευτροπια, πραοτης.
Ευορκεω.
Τὴν εμὴν ψυχὴν κατωμοσ',
'Ην αν ευορκοῖμ' εγώ. Ib. Or. 1548.
Ευορκησια, Ευορκια, Ευορκωμα.
Ος την εμὴν πεποιθεν ευορκησια
Ψυχὴν κρατησειν.—Eur. Hipp. 1039.
Θεῶν, οἵτινες εχαιρον ευορκιαις. Pind. Ol. 2.
Πιςα δ' ευορκωματα. Aesc. Ch. 901.
Ευορκος.
Ουδέ τις ευορκε χαρις εσσεται, ετε δικαιε. Hes. ε. 188.
SYN. Αληθὴς, ευσεϐὴς. ευγνωμων, επιεικής.
Ευορμος.
—Πιμπλᾶσι μυχὸς λιμενος ευορμε. Il. φ. 23.
SYN. Ευλιμενος, λιμενωδης, αχειμαςος, φυξιμος. επιτηδειος.
Ευοσμια.
Λαμπει δ' αγνεὺς βωμὸς ατμιζων πυρὶ
Σμυρνης ςαλαγμοῖς βαρϐαρων ευοσμιας. Soph. Fr.
SYN. Ευωδια.
Ευοφρυς.
—Ευοφρυς, ευπλοκαμος. Ep. l. 7.
Ευοχθεω.
Ος δέ κεν ευοχθῇσι, θεὸς δ' επὶ ολϐον οπαζῃ. Rhian.
SYN. Ευφραινομαι. ευτυχεω. ευθυμεω.
Ευοχθος.
Ποτνια Γη—τοῖς μεν φωτῶν ευοχθος ετυχθης
Τοῖσι δε δυσϐωλος και τρηχεῖ' οἷς εχολωθης. Hom. XLII.
SYN. Ευμενής. φαιδρός. ευφρων.
Ευοψος.
Αγορὰν ιδεῖν ευοψον, ευπορεῦντι μεν
Ηδιςον' αν δ' απόρῃ τις, αθλιωτατον. Timoc.
SYN. Πολυοψος.
Ευπαγής.
—Βακτρον—Ευπαγὲς, αυτοφλοιον,—Theoc. 25. 208.
SYN. Ευπηκτος, ευκμητος. παγιος.
Ευπαιδευσια.
Βραϐεῖον αρετῆς εςιν ευπαιδευσια. Sent.
Ευπαιδια.
—Ω μακαριε τῆς ευπαιδιας. Ar. V. 1503.
Οταν εμὰ τυραννος ευπαιδιαν
Ποσιν εχοντ' ιδῃ, Eur. Ion. 678.
SYN. Καλλιπαιδια, ευτεκνια. τεκος. ευτοκια.
Ευπαις.
Εκ σεο δ' ευπαιδές τε και ευκαρποι τελεθεσι. Hom. XXIX. 5.
Ευπαις ποτ' ἔσα, νῦν δε γραῦς, απαις θ' ἅμα. Eur. Hec. 809.
SYN. Κλυτοπαις. πολυπαις, αγλαοπαις. ευτεκνος.
Ευπαλαμος, Ευπαλαμνος.
Και τεκτονες ευπαλαμων ὕμνων. Ar. Eq. 527.
Ευπαλαμνον μεριμναν. Aesc. Ag. 1539.
SYN. Ευτεχνος, κατατεχνος, ὑπερτεχνος, ευποιητος. επιδεξιος. ευχερς, ευχερος. σθεναρός.

Ευπαλὴς

Ευπαλης.
—Επεὶ μετοπισθεν αεθλυς
Ευπαλέας τελεεσθαι Αγηνοριδης φατο Φινεύς. Ap. 2. 620.
Ευπαλεως
Ευπαλεως κυρης ύπο δινεσι κεκραανται. Ib. 4. 193.
Ευπαραγωγος.
Αλλ' ευπαραγωγος εἶ, Ar. Eq 1112.
SYN. Ευαπατητος, ευεξαπατητος, ἁπλοϊκὸς, ευπειθής. ευπαραισος.
Ευπαρηος.
Ευπαραυ κρᾶτα συλησας Μεδοισας. Pind P. 12.
Ευπαρθενος.
Αρτεμι,—ευπαρθενε—Ep. l. 6.
Ποτνι', ευπαρθενε Διρκα. Eur. B. 520.
Ευπασχω.
Τον ευπαθονθ' ύπ' εμῦ παλιν αντευποιεῖν. Ar. Pl. 1030.
SYN. Ευεργετῦμαι. αγαθὸν πασχειν.
Ευπατερεια, Ευπατρις, Ευπατριδης, Ευπατερειος.
Την οδὸν ἥν Ελενην περ ενηγαγεν ευπατερειαν. Il. ζ. 292.
Τίς αν ευπατρις ὧδε βλαςοῖ; Soph. El. 1087.
Ως εξ ευπατριδᾶν εις ευπατριδας παλιν ενθη: Theoc. 18. 53.
Αι κατ' ερανὸν
Ναιετ' ευπατέρειαν αυλάν. Eur. Hipp. 67.
SYN. Οβριμοπατρη.—ευπατωρ, ευγενής.
Ευπειςος, Ευπειθης, Ευπιθής.
—Περὶ γάρ σε νῦν
Ευπειςα λεγει—Soph. Aj. 151.
—Τῶν γαρ ηθαδων
Φιλων νεοι μολόντες ευπειθεςεροι. Eur. Andr. 819.
Παντως γαρ ε πεισεις νιν—Ου γαρ ευπιθής. Aesc. Pr. 333.
SYN. Ευπιςος.—πειςηριος, πειθημων.—ταχυπειθὴς, καταπειθὴς, πιθανος, ερηκοος, ευηκοος, ευκαμπὴς, ευκινητος, ευτρεπτος, ευηνιος, ευεικτος, ευαγωγος, ευπαραγωγος, ευχερὴς, ευαρχος, κατεικὴς, ὑποχειριος. ευμυθητος. πειθηνιος.
Ευπεμπελος.
Αυταὶ δ' εχυσαι μοιραν εκ ευπεμπελον. Aesc. Eum. 479.
SYN. Ευχερὴς, ευαρεςος, ευπαραιτητος.
Ευπενθερος.
—Χαιρεις, ευπενθερὲ γαμβρέ. Theoc. 18. 49.
Ευπεπλος. Vid. Ευεανος.
Ανέρες ευπεπλω Δαματιρι δαῖτα τελεῦντι. Theoc. 7. 32.
—Αχαιϊαδων ευπεπλων. Il. ε. 424.
Ευπερικαλυπτον
Κἀν γαρ πεσητις εξ ελαττονος μετρε,
Ευπερικαλυπτον εχε την δυσπραξιαν. Apoll.
SYN. Ευκρυπτος.
Ευπεταλος
Ἰπ' αμπελον ευπεταλον, Anac. 18. 16.
SYN. Καλλιπετηλος, καλλιφυλλος, βαθυφυλλος, ευβοτρυς.
Ευπετεια. Vid. Ευμαρεια.
Τα μεν πυλωρῶν κλεῖθρά μ' εισεδεξατο
Δι' ευπετειας,—Eur. Ph. 271.
Ευπετὴς, Vid. Ευκολος.
Ουδὲν ανευ καματε πελει ανδρᾶσιν ευπετὲς εργον. Phocyl. 151.
Ευπετρος.
—Σὺν δὲ, θυειαν Ευπετρον,—Ep. l. 6.
Ευπετῶς.
Τα μεν τις εῦ λεξειεν ευπετῶς εχειν. Aesc. Ag. 561.
SYN. Ευπέτεως, ευκολως. ακονητὶ, απονητὶ, απονως.
Ευπηκτος. Vid. Ευδμητος.
—Ενὶ μεγαρῳ εϋπηκτω. Il. β. 661.
Πεπλων—ευπηκτοις ὑφαῖς. Eur. I. T. 312.
SYN. Ευδμητος.—ευνητος. συμπηκτος. ευπαγής. ευπηνος.
Ευπηληξ.
—Ευπηληκος Αθηναιης επὶ δυρί.—Ep. l. 6.
SYN. Ευκορυθος.
Ευπηνος.
Ταῦτ' ἒν ὑφηνασ' οἶσθ' εν ευπηνοις ὑφαῖς; Eur. I. T. 814.
SYN. Ευμιτος, ευνητος, ευπηκτος.
Ευπιςως.
Ευπιςως δε τὐμὸν
Δαιμονας εχεις σεβισαι. Ar. Th. 111.
Ευπηχυς.
—Μνᾶται δ' ευπηχυν Αθηνην. Rhian. 14.
SYN. Καλλιπηχυς.
Ευπιων.
—Πλωοντα συν εκ ευπιονι φορτῳ, Ep. l. 3.
Ευπλειος.
—Κάδδ' αρα πηρην
Θῆκεν εϋπλειην,—Od. ρ. 467.
SYN. Εμπλεος, ενιπλειος, εκπλεος, περιπλεες, καταπλεος. παμπληθής. ευπληρωτος.
Ευπλεκὴς, Ευπλεκτος.
Τῆς εκατὸν θυσανοι παγχρυσεοι ηερεθοντο,
Παντες εϋπλεκέες,—Il. β. 449.
Σειρας τ' ευπλεκτες,—Il. ψ. 115.
SYN. Ευνητος. ευςρεπτος.

Ευπλοια.

Ευπλοια.
Ει δε κεν ευπλοιην δωῃ κλυτὸς Εννοσιγαιος. Il. ι. 362.
SYN. Πλȣ̃ς ȣριος, καλὸς. γαληνη. ευοδια.
EPITH. Ακυμαντος.
Ευπλοκαμις, Ευπλοκαμος.
—Αι πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Αχαιαί. Od. β. 119.
Τρωαὶ ευπλοκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλασκονται. Il. ζ. 380.
SYN. Καλλιπλοκαμος, βαθυπλοκαμος, ερασιπλοκαμος, ιοπλοκαμος, ευκομος, ηΰκομος, πολυκομος, ευθριξ, ευτριχος, ευβοστρυχος, ευχαιτης, αμφικομος, κομητης.
Ευπλοος.
—Και ευπλοον ὁρμον ἱκοιτο. Theoc. 7. 62.
Ευπλυνης.
Τῶν ει ἑκαςος φᾶρος εϋπλυνὲς, ηδὲ χιτῶνα. Od. θ. 392.
Ευπνοος. Vid. Ευοδμος.
Η ὁπότ' εκ λειμῶνος εΰπνοα λειρια κερσοι. Mosch. 2. 32.
Ευποιεω.
—Κακὸν δὲ χρηματων οντων ἀλις.
Φειδοῖ πονηρᾶ μηδὲν ευποιεῖν βροτῶν. Eur. Fr.
SYN. Ευεργετεω, ευδραω, χαριζομαι, αγαθοποιω.
Ευποιητος.
Ειματα τ' ευποιητα τά οἱ Φαιηκες εδωκαν. Od. ν. 369
SYN. Ευτυκτος, ευπαγης, ευπηκτος, ευτμητος, ευξεςος, ευξοος, ευπλεκτος, ευδμητος, ευκλωςος, ευςρεπτος, ευτορνος, ευτρητος, ευγλυπτος.
Ευποικιλος.
—Σκιερῆς ευποικιλον ανθος οπωρης. Ep. I. 6.
Ευποκος.
Μηλων φλεοντων ευποκοις νομευμασιν. Aesch. Ag. 1425. (l. ευποκοις. P.)
SYN. Ευρηνος—ευβοτος.—ευπεκτος.
Ευπολεμος. Vid. Αρης.
Νικης ευπολεμοιο πατερ,—Hom. VII. 4.
SYN. Ευπτολεμος, καλιπτολεμος, μενεπτολεμος, φιλοπτολεμος. ευπαλαμος. ευτειχης.
Ευπολις.
Ευπολις μεν τὸν Μαρικᾶν πρωτιςος παρειλκυσεν. Ar. N. 553.
Ευπολυβωλος. Vid. Βακχος.
Ευπομπος.
Ευπομπῳ τυχη. Aesc. Eum. 93.
Ταιῦν δ' ευπεμπος,
Ει δυναιο. γυνη Soph. Oed. T. 715.
EXP. Αγαθὸς ὁδηγὸς.

Ευπορεω, Ευπορεομαι.
Οταν ευπορῶν γαρ αισχρὰ πρατῖῃ πραγματα,
Τι τȣ̃τον απορησαντ' αν ȣκ οιει ποιεῖν; Antiph.
SYN. Ευημερεω, ευθηνεω. δυναμαι εχω, περισσευω, δαψιλευομαι. εμπιμπλαμαι, γεμω, επιτυγχανω, καταλαμβανω. πλȣτεω, ευκαιρεομαι. εξευπορεω, προσευπορεω.
Ευποριζω.
—Ην ευποριστ' Ευριπιδης. Ar. Ecc. 820.
SYN. Εκποριζω, εξευρισκω, ποριζω, επινοεω.
Ευπορος.
—Και γλῶσσαν ευπορον δοτε. Ib. Eq. 634.
Χρηματα ποριζειν ευπορωτατον γυνή. Ib. Ecc. 236.
SYN. Οξὺς, ευχερὴς, επιδεξιος —πορευσιμος, ευδιοδος —αφνειος, λαβρὸς, δαψιλὴς, αφθονος, ζαπλȣτος, περισσος, χυδαῖος, περιȣσιος. αμφιλαφὴς. πλȣσιος.
Ευπορως.
Ουκȣν Ατρεῖδαι τȣ̃τ' ετλησαν ευπορως. Soph. Ph. 893.
SYN. Ραδιως, ευπετῶς, ευχερῶς.—λιπαρως, αφθονως, λαβρᾶς, δαψιλῶς, φιλοτιμως, αδην.
Ευποτμος. Vid. Ευδαιμων.
—Πατρὸς φιλȣ—ευποτμον
Αιῶνα φιλως ετιμα. Aesc. Ag. 253.
Ευποτος.
—Ευποτόν τε Κερχνειας ρεος. Ib. Pr. 677.
SYN. Ηδυποτος.
Ευπους.
—Καὶ ευποδα δηΐωνην Αρτεμιδος—Call. Fr.
SYN. Καλοπȣς, κραταιπȣς.
Ευπραγια, Ευπραξια, Ευπραξις.
—Πολλαὶ δ' ὁδοὶ συν θεοῖς ευπραγιας. Pind. Ol. 8.
Μεταδος φιλοισι σοῖσι τῆς ευπραξιας. Eur. Or. 450.
Πελοιτο δ' ȣ̃ν τἀπὶ τȣτοις ευπραξις, Aesc. Ag. 263.
SYN. Ευδαιμονια, ευτυχια.—ευποιΐα, αγαθοεργια, ευεργετημα.
Ευπρατ7ω.
Ει δε συν πενῳ τις ευπρασσοι,—Pind. Ol. 11.
—Οι κατ' αγῶνας εϋπρησσεσκον ἑκαςα. Od. θ. 259.
SYN. Ευδαιμονεω, ευπραγεω, ευποιῶ, αγαθοεργῶ, ευδιαγω. κατευθυνω.
Ευπρεπὴς, Ευπρεπῆς. Vid. Εκπρεπης.
Ο λευκασπις ορνυται λαὸς ευπρεπὴς, επὶ πολιν διωκων Aesch. Ag. 90.
—Πᾶσά θ' ἡ πικρια ευπρεπῆς—Ib Supp. 729.
—Ευπρεπὴς ιδειν. Ar. Th. 199.

Ευπρηϛος.
Παντοιην ευπρηϛον αϋτμην εξανιεισαι. Il. σ. 471.
SYN. Ευφυσητος.—ευφλεκτος, ευπυρωτος, ευκαής.
Ευπροσηγορος.
—Δεχεσθαι ευπροσηγορῳ φρενι. Eur. Alc. 785:
Εν δ' ευπροσηγοροισιν εϛί τις χαρις. Sent.
SYN. Φιλοπροσηγορος, φιλοφρων, φιλοσυνηθης, φιλανθρωπος, ευπροσοδος, ευαπαντητος, ευπροσιτος, προσπλαϛος, ευδιαλογος, ὁμιλητικὸς, ευμενής.
Ευπροσοιϛος.
Κϐκ ἔϛιν ατης ευπροσοιϛος εκβασις. Eur. M. 279.
SYN. Ευεπιβϐλευτος. ευφορος, ευφορητος.—ευπορος. ευαντητος.
Ευπροσωπος.
Δεξαιτ' αν ευπροσωπος,—Soph. Aj. 1028.
SYN. Ευπροσηγορος, ευμειδής. ευϛομος, ευμορφος, ευειδής. ευπρεπής. ὡραῖος.
Ευπρυμνής,
—Ευπρυμνῆ φρενὸς χαριν. Aesch. Supp. 996.
Ευπρυμνος.
—Ενθά τε νῆες
Ειρυατ' ευπρυμνοι πολιῆς επὶ θινὶ θαλασσης. Il. δ. 248.
Ευπτερος.
—Ος δ' ευπτερον ἆγε φαρετραν. Bion. 1. 82.
—Κἆϛ' εκ γυναικων ευπτερων τῆς Κοισυρας. Ar. N. 798.
SYN. Πτερωτὸς, τανυπτερος. ωκυπτερος. κϐφος. ευγενής.
Ευπτερυγος.
Πιτνατε δ' ευπτερυγων λεπταλεας ϛολίδας. Ep. l. 1.
Ευπυργος.
Εισόκεν η ὑμεῖς Τροιην ευπυργον ελητε. Il. η. 71.
SYN. Καλλιπυργος, πολυπυργος.
Ευπωγων, Vid. Ευγενειος
Και τραγος ευπωγων,—Ep. l. 2.
Ευπωλος.
Ιλιον εις ευπωλον—Il. ε. 551.
SYN. Ευιππος.—ευηροτος.
Ευραϛειραι, Vid. Ευμενίδες.
Ευραξ.
Στη δ' ευραξ συν δϐρι λαθων Αγαμεμνονα δῖον. Il λ. 251.
EXP. Εκ πλαγιϐ. (al. πλευραξ)
Ευρεσιτεχνος. Vid. Αθηνη.
Ευρετις.
—Α δε σοφᾶς εὑρετις αρμονιας. Ep. l. 4:
Ευρημα.
Τι τϐδ' αν εὑρημ' εὗρον ευτυχεϛερον; Eur. M. 553.
SYN. Ευρεμα, ευρεσις, ανευρεσις, εξευρημα, μηχανή, επιτηδευμα. βϐλευμα. επινοημα, επιτυχια.
Ευρην, Ευρρηνος.
Ουδε Φεραις Αδμητος εϋρρηνεσσιν ανασσων. Ap. 1. 49.
Παμπαν εϋρρηνὸς τε και ευβοτος—Ib. 3. 1085.
SYN. Πολυπροβατος, πολυμηλος, ευμηλος, πολυαρς, πολυρρην, πολυρρηνος.
Ευρησιεπης.
Ευρησιεπὴς, περιτριμμα δικῶν, Ar. N. 446.
Ειην ευρησιεπης αναγεῖσθαι
Προσφορος εν Μοισᾶν διφρῳ. Pind. Ol. 9.
SYN. Ευρεσιλογος, ευρησιλογος, ευρησιλογεων, καινολογος, ευγλωσσος.—μυκτηριϛὴς, χλευαϛής.
Ευρητωρ.
—Τοσης ευρητορα τεχνης. Ep. l. 1.
SYN. Αλφηϛὴς, ευρετὴς, εφευρετής.
Εὗριν, Ευρινος.
Εοικεν εὗριν ἡ ξενη κυνος δικην. Aesc. Ag. 1102.
Κυνος Λακαινης ὥς τις ευρινος βασις. Soph. Aj. 8.
SYN. Καλορρινος, ευοσφρητος.
Ευριπιδης
Ου σον μνῆμα τόδ' εϛ', Ευριπιδη, αλλὰ σὺ τϐδε,
Τῇ σῇ γαρ δοξῃ μνῆμα τόδ' αμπεχεται. Pauſ. in Att.
EPITH. Καταχρυσος, γλυκυτατος—σοφωτατος, γνωμωτυπος, πανϐργος, πτωχοποιὸς, χωλοποιὸς ρακιοσυρραπτωδης, ϛωμυλιοσυλλεκταδης
Τον σκηνῃ μελιγηρυν αηδ' να κοσμον Αθηνῶν
Τον σοφιῃ τραγικῆν μιξαμένον χαριτα.—κ λ. Ep. l. 3.
Ευριπιδιον.
Ευριπιδιον γλυκυτατον, ὦ φιλτατιον. Ar. A. 474.
Ευριπος.
Ενθεν δ' Ευριπον διαβας,—Hom. A. 222.
—Συ δε ϛεινοῖο παρ' οξὺν
Εδραμες Ευριποιο πορον καναχηδὰ ρεοντος. Call.
—Ευριποιο πολυπλαγκτοιο ρεεθρϐ. Naz.
Ευρισκω
Ειπερ γάρ χ' εὑρησι παρ' αυτόφι βωτορας ανδρας. Il. ι. 302.
SYN. Ανευρισκω, εξευρισκω, εφευρισκω, εξαλφω, αλφαινω. φανερoω, επιφωραω. καταλαμβανω.
Ευροιζητος.
—Οτ' ευροιζητος επ' ωμοις Ιός.—Ep. l. 4.
Ευρος
—Κυματα—τὰ μὲν τ' Ευρος τε Νοτοςτε
Ωρορ' επαΐξας πατρὸς Διὸς εκ νεφελαων. Il. β. 145.

Ευρειο τρηχεῖα και αιπειεσσα καταιγίς. Ep. l. 3.
SYN. Απηλιωτης.
EPITH. Λιγὺς, εριπνευςος, κακὸς, χραὶπνὸς.
Ευρος.
Μεταξὺ δ' αλλα δι' ολιγκ
Τεινει, πυργος εν ευρει. Aesc. S. T. 769.
SYN. Ευρυτης, πλατος, μεγεθος, ὑπεροχή.
Ευρραφὴς.
Εν δὲ μοι αλφιτα χεῦσον εὐρραφεεσσι δοροῖσιν. Od. β. 354.
SYN. Πολυρραφὴς, πολυρραφος, πολυρραπ7ος.
Ευρρὴς, Ευρρεὺς, Ευρρειτης, Ευρροος. Ευρρεεις.
Ειωθως λυεσθαι εὐρρεῖος ποταμοῖο. Il. ζ. 508.
—Σατνιοεντος εὐρρειταο παρ' οχθας. Ib. 34.
—Ποταμὸς περ εὐρροος αργυροδινης. Ib. φ. 130.
Αμφὶ τον ευρρυν Ευρωταν. Eur. Hec. 649.
—Υια Μελητος εὐρρειεντος—Ep. l. 5.
SYN. Ευρυτος, ευρυρεεθρος.
Ευρυαγυα.
—Τρωων πολιν ευρυαγυαν. Il. β. 12.
SYN. Πλατυαμφοδος, μεγαλη.
Ευρυαλη.
Σθενώ τ' Ευρυαλη τε, Μεδυσα τε, λυγρὰ παθεσα. Hes. Θ. 276.
Ευρυαλος Nom. pr.
Αν δε και Ευρυαλος βροτολοιγῷ ἶσος Αρηϊ. Od. θ. 115.
EPITH. Μενεχαρμὴς.
PHR.—Ισοθεος φὼς
Μηκιςεως ὑὸς Ταλαϊονιδαο ανακτος. Hom.
Ευρυανασσα. Vid. Ευρυκρειων.
—Ω, ἀμῖν μεγαλα θεὸς ευρυανασσα. Call. 6. 122.
Ευρυβατης.
Κηρυξ Ευρυβατης Ιθακησιος,—Il. β. 184.
Γυρὸς εην ωμοις, μελανοχροος, ελοκαρηνος. Hom.
Ευρυβιη.
Ευρυβιην τ', αδαμαντος ενὶ φρεσὶ θυμὸν εχεσαν. Hes. Θ. 239.
Ευρυβιης.
Ευρυβιης αἴδης—Ep. l. 3.
Ευρυδαμας.
Υἱέας Ευρυδαμαντος ονειροπολοιο γεροντος. Il. ε. 149.
Ηδε και Ευρυδαμας Κτιμενε παῖς· αγχι δὲ λιμνης
Ξυνιαδος Κτιμενην Δολοπηιδα ναιεταασκεν. Ap. 1. 67.
Ευρυδικη.
—Και αιδοιη παρακοιτις
Νεςορος Ευρυδικη, πρεσβα Κλυμενοιο θυγατρῶν. Od. γ. 452.

Ευρυδικη.
—Ορω ταλαιναν Ευρυδικην ὁμε
Δαμαρτα την Κρεοντος—Soph. An. 1194.
Ευρυθεμεθλον
Κεινο δὲ τοὶ μετεπειτα περὶ βρετας ευρυθεμεθλον
Δωμηθη—Call. 3. 248.
Ευρυθμος.
Νυν δ' ευρυθμοις πισωμασιν τ' αληθεα
Κλεπ7εσιν, ὥςε μη δοκεῖν ἃ χρὴ δοκεῖν. Eur. Fr.
SYN. Ευθετος, ευσυνθετος, ευαρμοςος, ευμελὴς, ἁρμοδιος, ἐμαυλος, ρυθμικὸς.
Ευρυθμως.
Θὲς δὴ τον αγκῶν' ευρυθμως, κᾆτ' εκπιε. Eur. Cyc. 560.
SYN. Ευθετως, ευσυνθετως, ευαρμοςως, εμμελῶς, κομψῶς.
Ευρυκερως.
—Την δ' ωδε προσεφωνεεν ευρυκερως βῦς. Mosc. 2. 149.
SYN. Ευκεραος, κεραὸς, κεροαλκὴς.
Ευρυκλεια.
—Δαΐδας φερε κεδν' ειδυῖα
Ευρυκλει', Ωπος θυγατηρ Πεισηνοριδαο. Od. α. 429.
—Φιλη τροφὸς Ευρυκλεια. Ib. β. 361.
—Περιφρων Ευρυκλεια. Ib. τ. 357.
Ευρυκολπος.
Ομφαλον ευρυκολπε—χθονὸς—Pind. N. 7.
Ευρυκρειων.
Ηρως Ατρειδης ευρυκρειων Αγαμεμνων. Il. α. 102.
SYN. Ευρυσθενὴς, ευρυβιης, ευρυμεδων.
Ευρυλοχος
Εκ δ' εθορε κλῆρος μεγαλητορος Ευρυλοχοιο. Od. κ. 207.
EPITH. Θεοειδὴς.
Ευρυμαχος.
Ευρυμαχον, Πολυβοιο δαΐφρονος αγλαὸν ὑὸν,
Τον νῦν ἶσα θεῷ Ιθακησιοι εισορωσι. Od. ο. 518.
Αντινοος δε καθηςο και Ευρυμαχος θεοειδὴς,
Αρχοὶ μνηςηρων, αρετῇ δ' εσαν εξοχ' αριςοι. Ib. δ. 628.
Ευρυμεδεσα.
Γρηῦς Απειραιη θαλαμηπόλος Ευρυμεδεσα. Od. η. 8.
Ευρυμεδων. Vid. Περιβοια.
Ευρυμεδων.
Νεςορεας μεν επειθ' ἵππες θεραποντε κομειτην
Ιφθιμοι Σθενελός τε και Ευρυμεδων αγαπηνωρ. Il. θ. 114.
PHR.—Υιος Π7ολεμαιε Πειραϊδαο. Hom.

Ευρυμεδων.
—Ποταμοιο παρὰ ροον Ευρυμεδοντος
Ενθα συοκτονιησι Διωναιην ιλαονται. Dion. 852.
Ευρυμενής.
Τειχεος ευρυμενὲς,—Orph 985.
Ευρυμετωπος.
—Βϐν ἦνιν, ευρυμετωπον. Il. κ. 292.
SYN. Πλατυμετωπος. μεγαλωπὸς.
Ευρυμιδης.
Εσκέ τις ενθάδε μαντις ανὴρ ηΰς τε μεγας τε,
Τηλεμος Ευρυμιδης, ὁς μαντοσυνη εκεκαστο.
Και μαντευομενος κατεγηρα Κυκλωπεσσιν. Od. ι. 509.
Ευρυνομη.
Ευρυνομη θυγατηρ αψορρου Ωκεανοιο. Il. σ. 399.
Ευρυνομη.
Τοισιν δ' Ευρυνομη θαλαμηπόλος ἡγεμονευεν,
Ερχομενοισι λεχοσδε, δαος μετὰ χερσὶν εχυσα. Od. ψ. 293.
Ευρυνομος.
—Και ὁ μεν μνηστῆρσιν ὁμιλει
Ευρυνομος—Ib. β. 22.
Ευρυνω.
Λειηναν δε χορον, καλὸν δ' ευρυναν αγῶνα. Ib. θ. 260.
SYN. Διευρυνω, ανευρυνῶ, ευριζω, μηκυνω, πλατυνω, μεγαθυνω, αυξανω.
Ευρυνωτος.
—Ου γαρ οἱ πλατεῖς
Ουδ' ευρυνωτοι φῶτες ασφαλεστεροι. Soph. Aj. 1268.
SYN. Πολυνωτος.
Ευρυοδειος.
—Απὸ χθονὸς ευρυοδειης. Il. π. 635.
SYN. Μεγαλαμφοδος, πλατύς ευρυπορος.
Ευρυοπης, Ευρυοψ, Ευρυωψ.
Αυτος δε χρυσειον επὶ θρονον ευρυοπα Ζεὺς
Εζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσι μεγας πελεμιζετ' Ολυμπος. Il. θ. 442.
Ευρεν δ' ευρυοπα Κρονιδην—
SYN. Μεγαλοφωνος, εριγδυπος.—μεγαλοφθαλμος, πανδερκής,
Ευρυπεδος.
—Γαιης ευρυπεδοιο βαρος. Ep. I. 4.
Ευρυπορος.
—Ωσε μεγα κῦμα θαλασσης ευρυποροιο. Il. ο. 381.
SYN. Ευρυχωρος, ευρυοδειος. ευρυτενής.
Ευρυπρωκτια.
—Κηυρυπρωκτιαν. Ar. V. 1065.
Ευρυπρωκτος.
—Το μη ευρυπρωκτος ἔιναι. Ib. N. 1080.

Ευρυπυλη.
Ξανθη δ' Ευρυπυλη μελει
Ο περιφορητος Αρτεμων. Anac. 62. 1.
Ευρυπυλής.
—Αν ευρυπυλὲς Αΐδος δω. Il. ψ. 74.
SYN. Ευρυπυλος.
Ευρυπυλος.
Και Κων Ευρυπυλοιο πολιν,—Il. β. 677.
EPITH. Αγαπηνωρ, αταρϐὴς, δαΐφρων, κρατεροφρων, διοτρεφὴς, ερικυδὴς. θρασυχαρμης, μεγαθυμος, θεοειδὴς, λαοσσόος, πεπνυμένος.
PHR. Διογενὴς Ευαιμονιδης—Ευαιμονος αγλαος ὑὸς. Hom
—Μαχης ακορητον εοντα. Call.
Ευρυρεεθρος. Vid. Ευρροος.
—Αξιος ευρυρεεθρος. Il. φ. 141.
Ευρὺς.
—Επ' ευρέα νῶτα θαλασσης. Il. β. 159.
SYN. Πλατὺς, μεγας, ευρυτενὴς. ευρυχωρος.
Ευρυτερως.
— πως αν ευρυτερως εχη. Ar. L. 420.
Ευρυσακης.
Αλλ' αυτό μοι συ, παῖ, λαϐὼν επωνυμον
Ευρυσακες, ισχε δια πολυρραφυ στρεφων
Πορπακος επταϐοιον αρρηκτον σακος. Soph. Aj. 576.
Ευρυσθενής.
Ω ποποι Εννοσιγαι' ευρυσθενὲς—Il. η. 455.
SYN. Μεγαλοσθενὴς, μεγαλοδυναμος, ευρυκρειων.
Ευρυσθεύς.
Ηδη ανὴρ γεγον' εσθλὸς ὁς Αργειοισιν αναξει,
Ευρυσθεὺς, Σθενελοιο παῖς Περσηϊαδαο. Il. τ. 123.
EPITH. Αλιτημενος.
Ευρυσορος.
Ευρυσορον περὶ σῆμα—Ep. I. 3.
Ευρυστερνος.
—Και ευρυστερνον Αθαναν. Theoc. 18. 36.
SYN. Ευρυστηθης.
Ευρυτειος.
Την Ευρυτειαν—ερχεται πολιν. Soph. Tr. 264.
Την Ευρυτειαν—παρθενον. Ib. 1235.
Ευρυτιδης. Vid. Ιφιτος.
Ευρυτιμος. Vid. Εντιμος.
—Ευρυτιμυ ποτὶ δῶμα Διὸς. Pind. Ol. 1.
Ευρυτιων.
—Και κενταυρον αγακλυτὸν Ευρυτιωνα. Od. φ. 295.
Ευρυτος.
—Ευρυτον παρὰ κρηνην,—Eur. I. A. 420.

Ευρυτος.
Ουθ' Ηρακλῆϊ, ϰτ' Ευρυτω Οιχαλιῆϊ,
Οι ρα και αθανατοισιν εριζεσκον περὶ τοξων.
Τῷ ρα και αιψ εθανεν μεγας Ευρυτος,—ϰ. λ.
Od. ϑ. 224.
Ευρυτος, εκ πατερων μεγαλας αρνειὸς αργυραις.
Theoc.
Ευρυφαεσσα. Vid. Φαεθων.
Γῆμε γαρ Ευρυφαεσσαν αγακλειτην Υπεριων
Αυτοκασιγνητην, ἥ οἱ τεκε καλλιμα τεκνα
Ηῶ τε ροδοπηχυν, εϋπλοκαμόν τε Σεληνην,
Ηελιόν τ' ακαμαντα—Hom. XXX. 4.
Ευρυφαρετρης.
—Ευρυφαρετρας—Απολλων. Pind. P. 9.
Ευρυφυὴς
—Ηδ' ευρυφυὲς κρι λευκόν. Od. δ. 604.
Ε Χ Ρ. Επιπολὺ φυομενον.
Ευρυχαιτης.
Ευρυχαιταν—Διονυσον—Pind. Isth. 7.
Ευρυχορος. Ευρυχωρος.
—Δι' Ελλάδος ευρυχοροιο. Il. ι. 474.
Ευρυχωρον—Σπαρτας—Pind. N. 1.
S Y N. Πλατὺς, μεγας.—καλλιχορος.
Ευρωγὴς.
Πεντάδα τῆς σαφυλῆς ευρωγέα—Ep. l. 6.
Ευρωδης.
Ανα ταν ευρωδη Τροιαν. Soph. Aj. 1210.
S Y N. Σκοτεινὸς, αερωδης, σεσαπώς. Sch.
ευρυοδὴς Johns.
Ευρωεις.
—Ενθα βροτοῖς τον αειμνησον
Ταφον ευρωεντα καθεξει. Ib. 1186.
Οικια—σμερδαλε', ευρωεντα—Il. υ. 65.
S Y N. Ευρωδης, σαπρὸς, σαθρὸς, μαρασμωδης.—σκοτεινὸς ευρύς.
Ευρωπη, Poet. Ευρωπεια.
Ουκ ὅτω νωτοισιν εβασασε φερτον ερωτος
Ταῦρος, ὅτ' Ευρώπην διὰ κυματος ἦγ' επὶ Κρήτην.
Hom. B. 78.
—Ανυμφῳ δ' Ευρωπειη
Μητηρ τελεσφεσσα περικλυτον ωπασε δῶρον
Φοινικος θυγατηρ—Mosch. 2. 7, 41.
Ε Ρ Ι Τ Η. Περικαλλὴς, αμυμων, λιποπατρις, κερόεσσα. Ταυρεια. Τυρια.
Παρθενος Ευρώπη βοεων επεβησατο νωτων
Χερσι κερας κρατευσα και ου χάτεουσα χαλινοῦ.—
Και σκαφος ἦεν ερωτος ὁ τηλίκος. ὦ μεγα θαῦμα,
Παρθενος ἡνιοχευε τον αιθερος ἡνιοχῆα. Nonn.
Τον ποτ' Ευρωπα Τιτυοῦ θυγατηρ
Τικτε Καφισοῦ παρ' οχθαις. Pind.
Ευρωπη. Ευρωπεια, Ευρωπια.
Η δ' οσοι Ευρωπην τε και αμφιρυτας κατα νησους
Χρησομενοι,—Hom. A. 251.

—Ρεα τερμα κιχησεαι Ευρωπειης. Dion. 280.
Ασιάδας τε γῆς, Ευρωπιας τε. Eur. I. 1586.
Ευρώς.
Και συριγξ Ευρῶτι παλυνεται, —Theoc. 4. 28.
S Y N. Αζη, σαπροτης, σῆψις, σηπεδὼν, μυξα, μαρανσις. μαρασμος. νοτια, ὑγροτης σεσηπυῖα. πρασινωδης ὀμιχλη.
Ευρωτης, Nom. Fl.
—Παρ' Ευρωταο ρεεθροις. Theoc. 18. 23.
Ε Ρ Ι Τ Η. Δονακοτροφος, δονακοχλοος, καλλιδοναξ. καλλιροος, εὔρροος, γονοεις, δινηεις, Μεσηνιος.
Ευρωτιαω.
Εμοὶ γαρ ἦν αγροικος ἥδιςος βιος,
Ευρωτιῶν ακορητος, εικῆ κειμενος,
Βρυων μελιτ]αις, και προβατοις, και σεμφυλοις.
Ar. N. 44.
S Y N. Ιδρoω. σηπομαι, σαπριζω.
Εὒς, Ηΰς.
—Εὒς παῖς Αγχισαο —Il. ϐ. 819.
Τληπολεμος—ηΰς τε μεγας τε. Ib. 653.
S Y N. Πλατὺς, μεγας, ισχυρὸς, γενναῖος. αγαθὸς, καλὸς, ευτυχὴς.
Ευσεβεια, Ευσεβια.
—Ου γαρ ευσεβεια συνθνησκει βροτοις. Soph. Ph. 1489.
Την ευσεβιαν σεβισασα. Ib. An. 955.
S Y N. Θεοσεβεια, φιλοθεΐα. θεουδεια, θεοφροσυνη, ευλαβεια, ευσεβημα. ὁσιοτης, θρησκεια, θεολατρεια.—γνῶσις τοῦ Θεοῦ.
Ε Ρ Ι Τ Η. Ερατεινὴ, εριτιμος.
Ευσεβὴς
Ευσεβεων δ' ανδρῶν γενος εφθιτο, ουδὲ θεμιςας
Ουκέτι γιγνωσκουσ', ουδὲ μὲν ευσεβιας. Theog. 1137.
S Y N. Θεοσεβὴς, ὅσιος, ουρανοφρων, ενθεοτιμος. ευλαβὴς, θρησκευτὴς, φιλοθρησκος.
Ρ Η R.—Οισι μεμηλεν ακηρατος αιέν αταρπος.
Οις νοος ιμειρεσκε θεοῦ κατα θεσμὸν οδευειν.
Ηθεσιν εσπομενος κεδνοῖς—Apollin.
Ιχνεσιν απλανεεσσιν ιών—
Αζυγέες κοσμοιο περιφρονες.—Naz.
Ευσεβεω
Αλλ' οφρα τις ζωη και ὁρᾷ φαος ηελιοιο,
Ευσεβεων περὶ θεὸς, ελπίδα προσμενετω. Ib. 1140.
S Y N. Θεοσεβεω. ευαγεω. θεομητεω.
Ευσεβεως. Ευσεβῶς. Vid. Ενθεως.
Βελεο δ' ευσεβεως ολιγοις συν χρημασιν οικεῖν,
Η πλουτεῖν αδικως χρηματα πασσαμενος. Ib. 145.

Τοῖς

Τοῖς ἐν γενει γαρ τα 'γγενῆ μαλισθ' ὁρᾶν
Μονοις τ' ακουειν ευσεβως εχει καλα. Soph. Oed. T. 1444.

Ευσελμος.
—Εὐσσελμῳ ενὶ νηΐ. Od. ξ. 345.
SYN. Ευκαθεδρος. ευζυγος. ευκωπος. ευσανιδωτος.

Ευσεπ]ος.
Ει μοι ξυνειη φεροντι μοῖρα τὰν
Ευσεπ]ον αγνειαν λογων
Εργων τε παντων,—Soph. Oed. T. 883.
SYN. Σεβασμιος, σεμνὸς, σεπ]ος, θεοσεπ]ος, αποβλεπ]ος.

Ευσημος.
Ευσημόν τε φασμα ναυβαταις. Eur. I. A. 252.
SYN. Επισημος, διασημος,—ευτυχὴς, δεξιος. φαιδρὸς ευδηλος, φανερός.

Ευσθενεια.
SYN. Δυναμις. ισχυς.

Ευσθενεω.
Ως μη τιν' οἶκον ευσθενεῖν ανευ σεθεν. Aesc. Eum 898. (I. ευθενεῖν. P.)
SYN. Ισχυω. ευθηνεω.

Ευσθενης. Nom. pr.
Ευσθενέος το μνᾶμα—Theoc. Ep. 2. 1.

Ευσιπυος. Vid. Ευκ]ημων.
Θεινς ευσιπυυς εξ ολιγησιπυων. Suid.

Ευσκαρθμος.
Τον δ' ες Αχαιῶν νῆας εὔσκαρθμοι φερον ἵπποι. Il. ν. 31.
SYN. Ευσκαριστος, ευκινητος, ευπους, ταχύς.

Ευσκευω.
Ουτω μεν ευσκευουμεν—Soph. Aj 134.
SYN. Παρασκευαζομαι. ευστελλομαι.

Ευσκιαστος, Ευσκιος.
—Κοιταν δ' εχει
Νερθεν ευσκιαστον αιέν. Soph Oed. C 1784.
Αιγειροι πτελεαι τε εὔσκιον αλσος εφαινον. Theoc. 7 8
SYN. Βαθυσκιος, δασυσκιος, επισκιος, κατασκιος, συσκιος, σκιερος.

Ευσκοπος
—Ευσκοπον Αργειφοντην. Il. ω 24.
Τοξοις—ευσκοποις—Aesc Ch. 692.
SYN. Προσκοπος, εποπτήρ.—ευαφορος, ευθεωρητος.—συνετός—ευστοχος.

Ευσκωλος
Ην αἴδρυτος αβατοισιν ευσκωλοισι,—Ar. L. 809.

Ευσοος
—Δυ' αδελφω, ευσοα τεκνα. Theoc' 24. 8.
SYN. Σῶος. αβλαβής. ευσθενής.

Ευσπειρὴς, Ευσπειρος.
—Τον ευσπειρῆ δε δρακοντα. Ep. Suid.
Θηλυχίτων, ασκητὸς εὐσπειροισι κορυμβοις. Ep. I. 6.

Ευσπλαγχνια.
—Τῆς ἐμῆς ευσπλαγχνιας. Eur. Rh. 192.
SYN. Ευτολμια.—ευθυμια.—ελεος, σπλαγχνον.

Ευσπορος.
Οσατ' ευσπορους αγρων γυας νεμεσθε—Ar. Av. 231.
SYN. Ευφορος, ευτοκος.

Ευσσωρος.
Υιὸν Ευσσωρου Ακαμαντα—Il. ζ. 8.

Ευσταθὴς.
—Περὶ τοῖχον εὐσταθέος μεγαροιο Il σ. 374.
SYN. Ευτακτος, ευποιητος. ἑδραῖος απλῶς. σ]αθερός. βεβαιος. εμμονος. παραμονος, επιμονος. μονοτροπος, εμβριθὴς, εμμενής.

Ευσταλὴς.
—Γενοιτο δε
Πλους κριός τε και ευσταλής. Soph. Ph. 793.
Αλλ' ευσταλῆ και λεκτὸν αρουμεν σ]ολον. Aesc. P. 797.
EXP. Καλῶς εσταλμένος. καλῶς ευστολισμένος.
SYN. Κουφος ατρεμής επιδεξιος—ευστολος.

Ευστειρος.
—Επὶ δ' ετρεπον αινησαντες
Τῖφυν εὐστειρης οιηϊα νηὸς ερυσθαι. Ap. 1. 401.
SYN. Ευτροπις.

Ευστελλω, Ευστολιζω
Νῆας εὐστειλαντα συν αντιθεοις εταροισιν. Od. ξ 247.
Πεντηκοντα νῆας ειδομαν
Σημειοις ευστολισμενας. Eur. I A. 255.
SYN. Παρασκευαζω, καταστελλω. ευτρεπιζω.

Ευστεφανος.
—Εὐστεφανος Κελαδεινή. Il φ. 511.
SYN. Ευστεφὴς, ευστεφιος, καλλικρηδεμνος.—ευτειχιστος—ευκοσμος.

Ευστεφιος (Βακχος.)
Ευστεφιος μ' εδαμασσεν ὁμου και πρεσβυς ὕπνος: Ep. I 1.

Ευστιβὴς. Ευστιπ]ος.
Ευστιβὲς αιθυιαις ιχθυβολοισι λεπας Ep Suid.
Ενθ' αυ Τυνδαριδης μεν εὔστιπ]ον θετο φᾶρος. Ap 2. 30
SYN. Τετριμμένος. ευστρεπ]ος, ευπιλητος.

Ευστολος.
Οσσον ες ενδιον κεν εὔστολος ολκὰς ανυσσαι. Ib. 1. 603.
Επ' ευστολου ταχειας νεώς. Soph. Ph 523.
SYN. Ευστολισμένος, ευσταλής. ευκοσμος ευειμων.

Ευστομεω.
Εισω κατ' αυτον ευστομεσ' αηδονες. Ib. Oed. C. 18.
SYN. Ευστομεω, ευφθογγεω, αδω (ευφωνως.) στρογγυλιζω.—ευφημεω.
Ευστομος.
Ευστομ' εχε. Ib. Ph 202.
Ευλαλε, πρηυγελως, ευστομε, μακροφαρυγξ. Ep. l. 2.
SYN. Ευτημος, ευλαλος, ευγλωττος.—ευρυστομος —ευπροσωπος.—ευκαμπης.—ευχυλος.
Ευστοχια.
Και ε κυνηλασιην τε και ευστοχιην εδιδαξας. Call. 3. 217
SYN. Ευτοξια, ευημονια. εξυδερκεια.
Παισι λιθοβλητε παιγνιον ευστοχιης. Ep.
Ευστοχος.
—Τωδ' αν ευστοχω πετρω. Eur. Hel. 75.
Λογχαις τ' ακοντιστηρες ευστοχωτατοι. Ib. Ph. 142.
SYN. Εκατηβελετης. ευθυβολος. ευμηχανος, αγχινοος. ευσυνετος. πολυδερκης. οξυδερκης.
Ευστρα.
Εν ταισιν ευστραις κονδυλοις ηρμοττομην. Ar. Eq. 1233.
SYN. Φλογιστρα. μαγειρειον, μαδιστηριον.—κριβη (σρεινη)—βοθρος, βοθυνος
Ευστρεπτος. Ευστρεφης. Ευστροφος.
Ελκον δ' ιστια λευκα ευστρεπτοισι βοευσιν. Od. β. 426.
Ος οι ευστρεφεα νευρην εν αμυμονι τοξω
Ρηξ' επι τω ερυοντι—Il. ο. 464.
Αυτην δε ξυνεδησεν ευστροφω οιος αωτω. Ib. ι. 599
Δωδεκ' ευστροφωτατοισι ναυσιν.—Eur. I A. 293.
SYN. Ευπλεκης, ευπλεκτος, στρεβλος, ευστραβης, ευτραφης, ευκαμπης, αγκιστροφος, ευπεριστροφος, πολυστροφος, πολυτροπος, ευπεριαγωγος, ευκινητος. ευτροχος, ευτραπελος.
Ευστροφαλιγξ.
—Εδινησεν δ' ευστροφαλιγγα κομαν. Ep. l. 6.
Ευστροφως.
Λευκης χροας τεθριππον ελκων ευστροφως. Ep. l. 5.
Ευστρωτος.
Ες λεχος ευστρωτον,—Hom. V. 158.
Ευστυλος
—Ευστυλων ναων—Eur. I. T. 128.
Ευσυμβλητος.
Ηδ' εκ ετ' ευξυμβλητος η χρησμωδια. Aesch. Pr 774.
SYN. Νοητος, ευγνωστος. ευσυνετος.
Ευσυμβολος.
Ευξυμβολον τοδ' εστι παντι δοξασαι. Ib. 168.
SYN. Ευσιλληπτος. ευχερης. ευπροσηγορος.
Ευσυνετος.
Ευξυνετον ξυνετοισι βοαν. Eur. I. T. 1092.
SYN. Ευσυμβλητος.—ευπαιδευτος, ευστοχος, σοφος, συνετος.
Ευσφυρος.
—Και ευσφυρω Αμφιτριτη. Hes. Θ. 254.
SYN Καλλισφυρος, τανυσφυρος. αργυροπεζα. ευπεζος.
Ευσχημονεω.
Αμελεντα τε ζην εκ ειεσ' ευσχημονειν. Sent.
SYN. Εκπρεπω. ευ ζαω. σεμνυνομαι.
Ευσχημονως. Ευσχημως.
Πως εν κατακλινω.—Ευσχημονως. Ar. V. 1205.
Πολλην προνοιαν ειχεν ευσχημως πεσειν. Eur. Hec. 567.
SYN. Πρεποντως, προσηκοντως, ευπρεπως, δικαιως, αρμοδιως, αρμοζοντως, καλως ευκοσμως, ευτακτως, ευσταλως, ωραιως.
Ευσχημων.
—Λογων ευσχημονων. Eur. Hipp. 490.
Ως και συ μη νυν εις εμ' ευσχημων γενη. Ib. M. 584.
SYN. Ευσχημος, ευπρεπης, διαπρεπης, καλος, κοσμιος, σεμνος. εντιμος, επισημος, επιεικης. ευτακτος
Ευσχιδης.
Και λιθος ευσχιδεων θηγαλεος καλαμων. Ep. l. 6.
Ευσωματεω.
—Τι γαρ δει δελον οντ' ευσωματειν; Eur. And. 765.
—Ευσωματει γαρ και σφριγα. Ar. N. 797.
SYN. Ευεκτεω, ευρωστεω, υγιαινω. ευ εχω.
Ευσωτρος.
—Ευσσωτρε επ' απηνης. Hes. ε. 273.
SYN. Ευδρομος ευκυκλιστος.
Ευτακτος.
Ευτακτον ειναι τ' αλλοτρια δειπνεντα δει. Sent.
SYN. Επιεικης, ευπρεπης, ευσχημων, συμμετρος, ευσταθης, κοσμιος, εγκρατης, ευλογιστος.
Ευτακτως.
—Βαδιζειν—εν οδοις ευτακτως. Ar. N. 961.
SYN Ευσχημονως, ευθετως, καθεστηκοτως, ευμεθοδως, στοιχηδον, εξης. τακτικως, εν ταξει, κατα ταξιν.
Ευτε, Ηυτε.
Ευτ' αν Αιγισθος μολη. Soph El. 629.
Ηυτε βες αγεληφι μεγ' εξοχος—Il. β. 480.
SYN. Οποταν, ημος, ειπερ, επειδη. ωσπερ, καθαπερ.
Ευτειχης, Ευτειχεος, Ευτειχητος.
—Πολιν ευτειχεα περσας. Il. π. 57.

—Τροιην

—Τροιην ευτειχεον εξαλαπαξαι. Il. α. 129.
Ος πασης Φρυγιης ευτειχητοιο ανασσει Hom. V. 112.
SYN. Ευτειχισος. ευερκης.
Ευτεκνια Vid Ευπαιδια
—Δοιη Λατω κυροτρόφος ὔμμιν
Ευτεκνιαν.—Theoc. 18. 51.
Ευτεκνος.
Η γαρ τεκουσα τονδε πατρὶς ευτεκνος. Eur. Her. F. 1405
SYN. Ευπαις. ευφορος, ευτοκος, πολυγονος.
Ευτελεια. Ευτελια
Κἀπ᾽ ευτελεια—Ar. R 408.
Χαῖρε θεὰ δέσποιν᾽ ανδρῶν αγαθῶν αγαπημα,
Ευτελιη, κλεινης εκγονε σωφροσυνης. Ep. l 1.
SYN Σμικροπρεπεια, αφελεια, ευκαιοτης, φαυλοτης. ταπεινωσις. ολιγαρχια. φειδω λεπτοτης. λεπ7ομερεια. ισχνοτης, ψιλοτης.
Ευτελης.
Εγὼ δ᾽ ανοητος, ευτελὴς ὑπερβολῆ. Menand.
SYN. Φειδωλὸς. γλισχρος ολιγοδαπανος. ευκαῖος, μηδαμινὸς, αφελὴς, φαῦλος. αγελαῖος.
Ευτελιζω.
Βελος κυτελιζ᾽ Ερωτος Anac. 45. 10.
SYN Εξευτελιζω, εκφαυλιζω, ατιζω.
Ευτερπη. Vid Μουσαι.
Ευτέρπη τραγικοιο χορου πολυηχεα φωνὴν.
Ευτερπη δονακεσσι πολυτρητοισι λιγαινει,
Πνεῦμα σοφῆς οχετηγὸν επισπειρουσα μελισσης.
Ep. l. 1.
Ευτερπὴς.
—Υμνων ευτερπὲς ανθος Pind. Ol. 6.
—Ευτερπέα κοσμον αοιδῆς. Orph. 250.
Ευτεχνητος.
—Τον ευτεχνητον ερωτα. Ep. l. 6.
Ευτεχνια.
Ος λιθον ες ματιην ηγαγεν ευτεχνιη. Ep. l 4.
Ευτμητος Vid. Ευποιητος.
Ιππους μεν κατεδησεν εϋτμητοισιν ἱμᾶσι, Il. κ. 567.
SYN. Ευτομος.
Ευτοκια
Συμπασχεις ωδῖσι, και ευτοκιῃσι γεγηθας. Orph H.
SYN. Πολυτοκια, πολυγονια, ευκαρπια, ευπαιδια.
Ευτολμια.
Ουτοι θρασος τοδ᾽ εσιν, ουδ᾽ ευτολμια,
Φιλους κακῶς δρασαντ᾽ εναντιον βλεπειν. Eur. M. 469.
SYN. Ευσπλαγχνια. θυμωσις, θρασυτης, ταραχσασις, παραστημα, ευψυχια.
Ευτολμος.
Ευτολμος εἶναι κρινε, τολμηρὸς δὲ μή. Sent.
SYN. Ευψυχος, ενθυμος. προθυμος, θρασυσπλαγχνος, ευσπλαγχνος, ζαμενης.
Ευτολμως
—Πρὸς βωμὸν ευτολμως πατεῖς. Aesc. Ag. 1308
SYN. Ευψυχως, ευθυμως, προθυμως, θυμοειδως
Ευτονος.
—Μελος ευτονον—Ar. A. 674.
SYN. Ευμελης, ευρωσος, ευσθενης, ευλοφος, ευμενης, γενναῖος.
Ευτονως
—Ως ευτονως—Ib. Pl 1096.
SYN. Ευσαλῶς, επισρεφαδην, ευρεσως, ισχυρῶς.
Ευτορνος. Vid. Ευποιητος.
Ιτυὸς τ᾽ εν ευτορνοισι περιδρομοις—Eur. Tro. 1197.
Ευτραπεζος.
Ορᾶς τον ευτραπεζον, ὡς ἡδὺς βιος. Eur. Fr.
Ευτραπελος
Ουτε λογον ευτραπελον, Ar. V. 467.
SYN. Ασεῖος, αιμυλιος, χαριεις, καλλιεπης. μιμολογος.—κουφος, μωρὸς, απαιδευτος. γελοιωδης
Ευτραφης, Ευτρεφης.
Ιδοιμι δ᾽, ὑμᾶς ευτραφεῖς ἥβης τελος—Eur. M. 920.
Ουλοισιν εξημελξας ευτραφὲς γαλα. Aesc. Ch. 898.
Αρσενες οἶες ησαν ευτρεφέες, δασυμαλλοι. Od. ι 425
SYN. Ευθρεπ7ος, ευπαιδευτος απαλοτραφης, ζατρεφης. σιτευτὸς, πιων —θρεπτηριος. ζειδωρος.—παλλεος.
Ευτρεπιζω, Ευτρεπιζομαι
Αλλ᾽ ευτρεπιζε φασγανα,—Eur. Or. 951.
SYN. Εξευτρεπιζω. κατευτρεπιζω, παρευτρεπιζω. ετοιμαζω, εξαρτυω, εξευμαριζω. κατασκευαζω, εντυνω. επικοσμεω. ευτρεπὲς ποιῶ.
Ευτρεπης.
—Παρεστι λαιμὸς ευτρεπης ὅδε. Ib. Hec. 563.
Καλλιχορον αμφὶ σεμνὸν ευτρεπης ὅδε. Ib. Supp. 392.
SYN. Ετοιμος. επηρης. επαρτὴς, προχειρος. δικαιος.
Ευτρεφω.
Οι μ᾽ εν σφοῖσι δομοισιν εϋτρεφον, ηδ᾽ ατιταλλον Il. ξ. 202.
SYN. Αναγω, ανατρεφω.

Ευτρυτος. Vid. Ευποιητος.
Εν δ' αρα ἑρματα ἧκεν εὔτρητοισι λοβοῖσι, Ib. 182.
Ευτριαινης. Vid. Ποσειδῶν.
Ιπυει βαρυκ]υπον Ευτριαιναν. Pind. Ol. 1.
Ευτριχος, Vid. Ευθριξ.
Αρσεν κατεσαζ' ευτριχε γενειαδος Eur. Herc. F.
Ευτροπια.
Κραιπνόν τοι σοφιη γιγνεται ευτροπιης. Theog. 218.
SYN. Επιεικεια, χρηστοτης.
Ευτροχαλος.
Τριβεμεναι κρῖ λευκὸν εὔτροχαλῳ εν αλωῆ. Il. υ. 496.
SYN. Ισοπεδος—περιφερης. περιτροχος—πολυτροχαλος. ευτροχος ευκυκλος. ταχινος.
Ευτροχος
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ιδηθεν εὔτροχον ἅρμα και ἱππυς Ολυμπό. δ' εδιωκε.—Il. θ 438
SYN. Τροχερὸς, ευφορος, ελαφρός. ευσροφος. ευτροχαλος.
Ευτυκος.
—Πῦρ μέν τοι υπὸ σποδῷ ευτυκον εσω. Theoc. 24. 86.
Ευτυκτος. Vid. Ευποιητος.
Κρατὶ δ' επ' ιφθιμῳ κυνεην ευτυκ]ον εθηκεν. Il. γ. 336.
Ευτυχεω.
Αλλ' ει πεπαυται, καρτ' αν ευτυχεῖν δοκῶ. Soph Aj. 263.
Την δ' εκ μελιτσης την τὶς ευτυχεῖ λαβών. Sim. 83.
EXP. Επιτυχεω, ευμοιρεω, ευδαιμονεω—επιτυγχανομαι.
PH. Μειδιαει βιοτοιο γαληναιων ενὶ ποντῳ Ep.
Αιὲν επ' ολβιοις κραδιην πολυγηθεα βοσκων. Apollin.
Ευτυχημα. Ευτυχια. Vid. Ευδαιμονια. Τυχη.
Πολλοῖς ὁ Δαιμων, ε κατ' ευνοιαν φερων
Μεγαλα διδωσιν ευτυχηματ', αλλ' ινα
Τὰς συμφορὰς λαβωσιν εμφανεστερας Eur. Fr.
Ου τινά φημι θεῶν ατερ ολβιον.—
Ουδε τον αυτὸν αεὶ βεβαναι δομον
Ευτυχια.—Eur. Herac. 611.
Ευτυχής. Vid. Ευδαιμων.
Το ζῆν αλυπως ανδρός εστιν ευτυχῆς. Sent.
—Η γαρ ευτυχῆς
Συν τῷ θεῷ φανεισ' η πεπ]ωκοτες—Soph. Oed. T. 145.
Ω παῖ, γενοιο πατρὸς ευτυχεστερος. Ib. Aj. 550.

Ευτυχῶς.
—Ευτυχῶς μεν, αλλ' ὁμως
Τα τῶν τεκοντων ομμαθ' ἡδιστον βλεπειν. Ib. Oed. T. 1017.
SYN. Ευδαιμονως, μακαριως. αταλαιπωρως. δεξιως.
Ευτυχὶς Nom. pr.
—Γοργοὶ δος τὰν χερα μοι. λαβε καὶ τὺ
Ευνοα Ευτυχιδος—Theoc. 15. 67.
Ευυαλος
—Ευυαλοις φιαλαις. Ep. l. 2.
Ευυδρος.
—Μελλεν δε μαλ' ευυδρος καλεεσθαι. Call. 1. 20
SYN. Ευυδρος. καθυδρος, πολυυδρος, υδρηλος.
Ευυμνος.
Πῶς γάρ σ' ὑμνησω παντως ευυμνον εοντα. Hom. A. 19.
SYN. Πολυυμνος, υπερυμνητος, αμφιβοητος.
Ευυφής.
—Τόνδε γ' ευυφῆ πεπλον Soph. Tr. 611.
SYN. Ευυφαντος. ευνητος. ισχυεργής.
Ευφαρετρης.
Τον ευφαρετραν Απολλωνα—Ib. 212.
Ευφεγγής. Vid. Περσεφονη.
—Ευφεγγεος αστερες αρκτυ. Ap. 3. 1194.
SYN. Πολυφεγγης, ζαφεγγὴς, καλλιφεγγὴς, παμφεγγὴς. λαμπρός.
Ευφημεω.
Φερτε δε χερσὶν ὑδωρ, ευφημησαι τε κελεσθε. Il. ι 171.
SYN. Επευφημεω, ευφημιζω, ευηγορεω, ευλογεω, ευσομεω. επαινεω. σεβιζω. σιωπαω.
Ευφημια, Ευφημοσυνη.
Ευφημιαν νῦν ισχε—Soph. Tr. 181.
—Τε' ευφημοσυνη κοινὰν ηυσεν
Ες φιλες αρωγάν. Ib. Ph. 1172.
—Ορθαν αγεις ευφημοσυναν—Pind P. 6.
SYN. Ευφημισμὸς, ευλογια. ευλογημα, αναφωνησις. επιφωνημα, επιβοημα, φιλοτιμια. ευδοκιμησις νεθετημα. σιωπη.
Ευφημος. Nom pr.
Ευφημος δ' αρχὸς Κικονων ἦν αιχμηταων,
Υιὸς Τροιζηνοιο διοτρεφέος Κεαδαο. Il. β. 846.
Ευφημος
—Το τᾶς ευφημε σομα φροντιδος—Soph. Oed. C. 130.
SYN. Ευωνυμος, ευνοιωνιςος, αισιος.—σιωπηλός.—ευσεβής.
Ευφημως
Ευφαμως κατεθεντο νεοδρεπ]ων επὶ βωμῶν. Theoc. 26. 8.

SYN.

SYN. Ευσεβεως, εντιμως, τιμιως, φιλοτιμιως. ενδοξως. καλως. ἡδεως.
Ευφητης.
—Αναξ ανδρων Ευφητης. Il. ο. 532.
Ευφθογγος Vid. ψυχης.
Χαιρω δ' ευφθογγον χερσὶ λυρην οχεων. Theog. 534
Ευφιλης, Ευφιλητος.
—Ευφιλῆ χερα. Aesc. Ag 34.
—Πολιν, αν ποτ' ευφιλαταν εθυ. Ib. S. T. 110.
SYN. Τριφιλητος, προσφιλης, φιλικὸς, φιλητὸς. αγαπητός.
Ευφιλοπαις.
Αμερον, ευφιλοπαιδα. Ib. 730.
Ευφορβος
—Δαρδανος ανηρ.
Πανθοϊδης Ευφορβος. ὃς ηλικιην εκεκαστο
Εγχεϊ θ' ἱπποσυνη τε, ποδεσσί τε καρπαλιμοισι. Il. π. 808.
EPITH. Βεκολιδης, θηρητὴρ, δυρικλυτος, ερασιπλοκαμος, ευπλοκαμος, περικαλλὴς
PHR.—Πανθε υἱὸν ευμμελιην. Τρωων αριστον. —εἶδος αμωμητον.—Hom.
Ευφορητος.
Πολυχρυσον αν εἶχες
Ταφον διαποντιε γᾶς
Δωμασιν ευφορητον Aesc. Ch 352.
SYN. Ευφορος. φορητὸς, ὑποιστος, ευαγκαλος, —ευτυχὴς. (Sch.)
Ευφορος.
Ευφορος ἠδε, ταχεῖα, περιδρομος, εἶδος αριστη. Phocyl.
SYN. Κουφος, ελαφρὸς. ευτροχος —ευφορητος. φορβὸς, ζαφορος, ευκαρπος. ευπορος, ευθαλὴς, πιων
Ευφραδεως.
Ως συ μαλ' ευφραδεως πεπνυμένα παντ' αγορευεις. Od. τ. 352.
SYN. Επιφραδεως, σαφως, χαριεντως, πανυ καλως, κοσμιως, ευκοσμως, εκ ρητως. ευβελως, εμφρονως, νυνεχως, σωφρονως, πυκινως, συνετως.
Ευφραινω.
Και ευφρην' επεεσσι.—Il. ω 102.
Ευφρανεειν αλοχόν τε φιλαν και νηπιον υἱόν. Il. ε. 688.
SYN. Φαιδρυνω, φαιδροω, ἱλαροω, ἱλαρυνω, ἡδυνω, ἡδομαι, επιτερπω, θελγω, ιαινω, ψυχαγωγεω.
PHR. Μελιγλωσσαις πειθους επαοιδαῖσι θελγειν.
Κιρνασθαι γλυκὺ ναμα, και ωασι, και πραπιδεσσι. Opp.

Ευφραστος.
Οφρα κεν εκ εσιδων περ εχοις ευφραστον οπωπην. Dion. 171.
Ευφρατης. Ευφρητης.
Αυταρ ευφρειταο παρ' οχθαις Ευφρηταο. Opp. κυν. δ.
—Συρμηγενέος κελαδεινε
Υδασιν Ευφρηταο διαινομενον ζαθεοισι. Orp. L.
Ασσυριε ποταμοῖο μεγας ροος,—Call.
Ευφρονεω.
Ος σφιν εὐφρονεων αγορησατο.—Il. α 73.
SYN. Φιλοφρονεομαι. καλως φρονεω. νοεω.
Ευφρονη Vid Νύξ
—Μακραὶ γαρ επιρροθοι ευφρόναι εισί. Hes. ε. 558.
Μελαινά τ' αστρων εκλελοιπεν ευφρονη. Soph. El. 19
—Δεινὸν ευφρονης κνεφας. Eur. Ph. 744.
Ευφρονως.
—Ειλαπιναζεσιν ευφρονως Pind. P. 10.
SYN. Ἡδεως, ἱλαρως, τερπνως, αγανως, ευθυμως.
Ευφροσυνη.
Η ὅταν Ευφροσυνη μεν εχῃ κατὰ δῆμον ἀπαντα. Od. ι. 6.
SYN. Γανος, ευθυμοσυνη, ευθυμια, ευφρασια, ἡδυπαθεια, θαλεια. ἁβροσυνη, ἁβροτης, Βακχεια.
EPITH. Ερατη, γλυκερα, γλυκεῖα, λιπαρὰ, καλλιστεφανος, ολβιομοιρος.
Ευφροσυνη
Ποτνι' Αγλαια, φιλησιμολπε
τ' Ευφροσυνα. θεων κρατιστε παῖδες. Pind. Ol. 14
Αριστος ευφροσυνα
πονων κεκριμενων ιατρος. Ib.
Αγλαιη τε Θαλεια. και Ευφροσυνη πολυολβε. Orph. Vid Χαριτες.
Ευφρων, Ευφροσυνος.
—Ειπερ τις ετι νῦν δαινυται ευφρων. Il. ο. 99.
Αρνε δυω, και οινον εὔφρονα,—Il. γ. 246.
Προς με—ευφροσυνον γεγονας. Ep. l. 7.
SYN. Ευθυμος, ευφρονεων. εχεφρων. ευφραινομενος, ευφραντικος, ἡδὺς, αιδεσιμος. ἱλαρὸς, καλοφρων.
Ευφυης.
—Μιανθην αἱματι μηροὶ
Ευφυεες —Il. δ. 147.
—Πηλεκυν—Ευφυεα, μεγαλην—Il. φ. 243.
SYN. Μεγας, ισχυρος, καλός.—ευεπιχειρητος, αγχινοος, επιεικὴς, νοερὸς, φιλεργος, δραστηριος, ευστοχος, πολυδαιδαλος. επιτηδειος.

Ευφυλακτος.
Εν ευφυλακτῳ δ' εςι —Eur. Herc. F. 201.
SYN. Ασφαλης. ευφυκτος.
Ευφυλλος.
Ευφυλλῳ δαφνα,—Eur. I. T. 1247.
SYN. Εριφυλλος, βαθυφυλλος, καλλιφυλλος, πολυφυλλος, πυκνοφυλλος, τανυφυλλος, ευπεταλος.
Ευφωνος.
Λαβεσα κηρυκαιναν ευφωνον τινα. Ar. Ecc. 708.
SYN. Μεγαλοφωνος, γλυκυφωνος, ηδυφωνος. ευηχης.
Ευχαιτης. Vid. Βακχος.
Ευχαλκος.
Αξινην ευχαλκον, ελαϊνω αμφι πελεκκῳ. Il. ψ. 612.
Ευχαρις.
—Ει δ' αλις ελθοι Κυπρις, ϐκ αλλα θεος
Ευχαρις ϐτω. Eur. M. 632.
SYN. Χαριεις, επιχαρις, ευαρεςος, επιηρανος, αγαπητος, ηδυς, ευτραπελος.
Ευχαριςως
Ταν ευχαριςως εχϐσαν Πολιν,—Ib. Herac. 380.
SYN. Χαριεντως, επιχαριτως. αρεσκοντως. ευγνωμονως.
Ευχειρ.
Ευχειρα, δεξιογυιον,—Pind. Ol. 9.
—Ανδρος ευχειρος τεχνη. Soph. Oed C. 485.
SYN. Ευχειρος, δαιδαλοχειρ, βριαροχειρ, θρασυχειρ ανδρειος, ισχυρος.
Ευχειρωτος.
—Ευχειρωτον Ελληνων ςρατον. Aesc. P. 452.
SYN. Ευνικητος. ασθενης. ευδιαλυτος.
Ευχερης
Ορα συ μη νυν μεν τις ευχερης παρῃς. Soph. Ph. 526.
SYN. Ευκολος, ευπετης. κϐφος. ευαγωγος, ευηρης, επιειχης, ευκαταταλλακτος, ευκαταγωνιςος, ευπαλης. πρᾳος. ραδιος.
Ευχερως. Vid. Ευκολως.
Πειρω τυχης αγνοιαν ευχερως φερειν. Sent.
Ευχεταομαι. Vid. Ευχομαι.
Χειρας ανασχοντες μεγαλ' ευχετοωντο εκαςος. Il. θ. 347.
Ευχη.
Αυταρ επην ευχῃσι λιση κλυτα εθνεα νεκρων. Od κ. 526.
Ευχης δικαιας ϐκ ανηκοος θεος. Sent.
SYN. Προσευχη, ευχωλη, δεημα, λιπαρησεις. υποσχεσις ταγμα.
EPITH. Αγαθη, απαυςος, αμετρος, καιριος. ενθεςτιμος, φιλοτιμος, ευαγης, πολυλλιςος, λυτηριος, οσια, μειλιχος, θεσπεσια.

Ευχηνωρ.
Ην δε τις Ευχηνωρ Πολυϊδϐ μαντιος υἱος,
Αφνειος τ' αγαθος τε, Κορινθοθι οικια ναιων,
Ος ῥ' ευ ειδως κηρ' ολοην, επι νηος εβαινε. Il. ν. 663.
Ευχιλος.
—Αντι δ' ευχιλϐ καπης. Lyc. 95.
SYN. Ευχορτος. ευτροφος.
Ευχλοος.
Τα δ' ευχλοϐ Δημητρος εις εποψιον
Παγον μολϐσα,—Soph. Oed. C. 1671.
SYN. Αειχλωρος, ευχλωρος, σιτοφορος, φερεσβιος.
Ευχομαι.
Ταυτης τοι γενεῆς τε και αἱματος ευχομαι ειναι. Il. ζ. 211.
Ως εφατ' ευχομενος,—Ib α. 43.
SYN. Επευχομαι, προσευχομαι, δεομαι, ικετευω. καυχαομαι. ευφραινομαι. ποθεω, επιθυμεω, αιρεομαι.
PHR. Ευχετο χειρ' ορεγων εις ϐρανον αςεροεντα.
Πολλα μαλ' αθανατοισιν ες αιθερα χειρας αειρον
Ευχομενοι—Hom.
Ευχορδος.
—Ευχορδον εγειρε λυραν. Pind. N. 10.
Ευχος.
Ευχος εμοι δωσειν,—Il. ε. 654.
—Και αγλαον ευχος αρεσθαι. Il. η. 203.
SYN. Δοξα, κλεος, τιμη. καυχημα. βεληςις. νικη. ευχωλη.
EPITH. Αποθρονον, εμπεδον, ανυψηλικτον, αοιδιμον, αληγες, αςπετον. αφθιτον, αγηραον, αριζηλον, απροσμαχον αγωνιον. γλυκερον μεγαλοπρεπες. βασιλειον. ευκλεες, ευγενες, επαξιον, γεραρον, επιτυμβιον, φερωνυμον, Φοιβηιον.
Ευχροος, Ευχροης, Ευχρως.
Ταμνων δερμα βοειον ευχροες.—Od. ξ. 24.
Ευχρων γε θ' αἱμα καποπυτιζει καλως. Ar. L 205.
Ευχρυσος.
Α τον μεγαν Πακτωλον ευχρυσον νεμεις. Soph. Ph. 397.
Ευχωλη
Καδδε κεν ευχωλην Πριαμῳ και Τρωσι λιποιεν. Il. β. 160.
SYN. Ευχη, καυχησις, ευχος. θυσια.
EPITH. Αγανοφρων.
Ευψυχια
Ποθεν ποθ' οιδε διαπρεπεις ευψυχια
Θνητων εφυσαν;—Eur. Supp. 841.
—Νυν αγων ευψυχιας. Ib. M. 403.
SYN. Μεγαλοψυχια, μεγαλοθυμια, μεγαλοφροσυνη,

λοφροσυνη, μεγαλονοια, ευγνωμοσυνη, ευτολμια, ανδρεια.

Ευψυχος.
Πολλῶν νεων γαρ κἂν γερων ευψυχος ῇ,
Κρεισσων'—Ib. Andr. 764.
SYN. Ευτολμος, θυμοειδης, θυμολεων, θαρσαλέος, τολμηρός. ευγνωμων, ευθυμος, ευφραν. ἱλαρός.

Ευω.
Παντα δέ οἱ βλεφαρ' αμφὶ και οφρύας εὗσεν αὐτμή. Od. ι. 389.
—Σιαλυς θ' εὕοντας εν αυλῇ. Ib. ϐ. 300.
SYN. Καιω, φλογιζω, οπ]αω.

Ευωδης. Vid. Ευοδμος.
—Εν θαλαμῳ ευωδεῖ, κηωεντι. Il. γ. 382.

Ευωλενος.
—Ο δέ ταν ευωλένον
Θρεψατο παῖδα Κυρανᾳν. Pind. P. 9.

Ευωνυμεῖς.
Δος δέ μιν ευθυδικων Ευωνυμέων ενὶ δημῳ
Ναιειν, αιῶνος μοῖραν εχοντ' αγαθῆς. Anac. Ep.

Ευωνυμος.
Γεινατο δ' Αστηριην ευωνυμον,—Hef. θ. 409.
—Πληῆσιν οιωνων σκεθρῶς
Διωρισ', οιτινές τε δεξιοι φυσιν,
Ευωνυμοί τε,—Aefc. Pr. 489.
SYN. Ευσημος, επισημος. αρισερος.

Ευωπης, Ευῶπις, Ευωπὸς, Ευωψ.
Ω χρυσεα θυγατερ Διὸς ευῶπα. Soph. Oed. T. 198.
—Ιδοι τ' ευωπιδα κουρην. Od. ζ. 113.
Μορφῇ μεν ουκ ευωπὸς, ανδρεῖος δ' ανήρ. Eur. Or. 916.
Τεγγουσ' ευῶπα παρειάν. Soph. An. 536.
SYN. Ευειδὴς, ευμορφος. ευοφθαλμος. φιλος.

Ευωπελια (Ευηπελια E. M.)
Εντ' ευωπελια,—Call. Fr.
SYN. Ευετηρια, ευθύνια.

Ευωρος.
Ουδέ τοι ευωροι θυεων. E. M.
SYN. Απαραφυλακ]οι, αμελῆς. καταφρονητικός. δικαιος.—ωριος.

Ευωχεω, Ευωχεομαι.
Ευωχεων δ' ιξεαι πολιὸν εαρ,—Hef. ε. 475.
Ευωχεῖσθαι μετὰ τῶν παιδων. Ar. Pl. 614.
SYN. Ευφραινομαι. δαινυμι, εστιαω. χαιρω.

Ε Φ

Εφαλλομαι, Poet. Επαλλομαι. Vid. Επιπηδαω.
Ενθα οἱ υἱὸς επᾶλτο Πυλαιμενεος βασιλῆος. Il. ν. 643.
—Επαλλετο δ' ὑψόθι χαιρων
Κωροσυνα'—Theoc. 24. 56.

Εφαλος.
Κηρινθόν τ' εφαλον,—Il. ϐ. 538.
SYN. Εφαλιος, παραθαλασσιος, επιθαλασσιος, αγχιαλος.

Εφανδανω.
Βιλην, ἥ ρα θεοῖσιν εφηνδανε μητιοωσι. Il. η. 45.
SYN. Ανδανω, αδω, αρεσκω.

Εφαπλοω.
Αμφ' αυτῇ χρυσειον εφαπλωσαντες αωτον. Orp. 1333.
SYN. Εκτεινω, αναπ]υσσω.

Εφαπ]ω.
—Τρωεσσι δε κηδε' εφηπ]αι. Il. ϐ.
Μη καθελοι μιν αι-
ων, ποτμὸν εφαψας. Pind. Ol. 9.
SYN. Εναπ]ω, εξαπ]ω, καθαπ]ω, προσαπ]ω.
—επαρταω—(επικειμαι)

Εφαπ]ομαι.
Αυτὰρ επὴν χειρεσσιν εφαψεαι ηπειροιο. Od. ε. 348.
SYN. Απ]ομαι, καθαπ]ομαι, ψηλαφαω.—προσηκω. τυγχανω. προσεγγιζω. επιθιγγανω.
—εγχειρεω—αντεχομαι.

Εφαπ]ωρ.
Καὶ ζεύς γ' εφαπ]ωρ χερὸς— Aefc. Supp. 318.

Εφαρμοζω
Ει οἱ εφαρμοσσειε και εντρεχοι αγλαα γυῖα. Il. τ. 385.
SYN. Αρμοζω, αναρμοζω. καθαρμοζω, συναρμοζω, συναπ]ομαι, συμπιπ]ω.—εντρεχω.

Εφεδρευω.
—Ος ξιφηρης τῇδ' εφεδρευεις κορη. Eur. Or. 1665.
SYN. Ενεδρευω, επιϐλευω, επιτιθεμαι, εφεζομαι.—ενεδρας τεκ]αινομαι.

Εφεδρος.
Μαλθακα μεν φρονεων εσθλοῖς
Τραχὺς δε παλιγκοτοις εφεδρος. Pind. N. 4.
—Εφεδρυς θ' ἱπποτας μεν ἱπποταις,
Εταξ', ὁπλιτας δ' ασπιδηφοροις ἔπι. Eur. Ph. 1112.
SYN. Ενεδρευτής. επικαιρικός. επιτεταγμένος. διαδοχος. εποχος. αντιπαλος.

Εφεζομαι.
—Αυτὸς μεν εφεζετο Περγαμῳ ακρῃ. Il. ε. 460.
SYN. Εγκαθεζομαι, επικαθεζομαι, εφιζανω, εφεδρευω. επικειμαι εφημαι επαλλατ]ομαι.

Εφελκω, Εφελκομαι, Εφελκυω, Εφελκυομαι.
—Αυτὸς γαρ εφελκεται ανδρα σιδηρος. Od. π. 294.

Μῆσαν

Μȣσαν δ' οθνειαν ȣποτ' εφελκυσαμην. Theoc Ep 22
SYN. Προσελκυω, επισπαω, εισαγω. εξαγω, προαγω. συγκαταγω. δημαγωγω και. ακαλεω, προσκαλεω. προσιεμαι, εισποιεω, μεταπεμπομαι. δελεαζω, θηραω.
Εφεξης, Εφεξειης
Τον βαθυν ευποτην Ερασιξενον η δις εφεξης
Ακρατȣ προποθεισ' ωχετ' εχȣσα κυλιξ. Call. Ep. 5.
—Εισεπερησαν παντες εφεξειης—Orph. 355.
SYN. Εξειης, επισχερω.
Εφεπομαι, Εφεσπομαι.
—Επὶ δ' εψονται θεοὶ αλλοι. Il δ. 63.
—Επι δ' έσπονται θεοὶ αλλοι. Od. μ. 349.
—Αις εγωγ' εφεψομαι. Soph. An. 647.
SYN. Επακολȣθεω, κατακολȣθεω, επιφερομαι, ὑποτασσομαι.
Εφεπω
Τοσσȣς δ' ανθρωπȣς, εφεπειν—Il. υ. 357.
Και δη αγρην εφεπεσκον—Od. μ. 330.
SYN. Διωκω, επιδιωκω, επερχομαι. θηρευω. διατριβω δεπω
Εφερπυω, Εφερπυζω. Εφερπω.
—Πολυς δ' εξ ȣρανȣ ομβρος
Νυκτος εφερπυσας.—Theoc 22. 15.
Εφ ἣν επιθυμȣν δαιμονιως εφερπυσαι. Ar. Pl. 675.
—Τα δε Καρνεα και δη εφερπει. Theoc. 5. 82.
SYN. Καθερπω, προσερπω, εισερπυζω, παρερπυζω, παρεισπιπτω, παρεισδυομαι, παρεισερχομαι, επερχομαι, παραγινομαι.
Εφεσος.
Εις Εφεσοιο πυλας.—Sibyl. l. 5.
Παρραλιην Εφεσον μεγαλην πολιν Ἰοχεαιρης. Dion. 827.
Ενθεον αρχαιης Εφεσȣ κλεος,—Ep.
Ες πολιν Ανδροκλοιο, θοων βασιληαν Ιωνων,
Ταν δορι και Μȣσαις αιπυταταν Εφεσον. Ib. l. 4.
Εφεσπερος. Vid. Εσπεριος.
Η πȣ τον εφεσπερον
Πετρας νιφαδος πελωσι ;—Soph. Oed. C. 1114.
Εφεσιος.
—Προς τ' Εφεσιȣ Διος. Ib. Aj. 492.
Εφεστιος.
Τρωας μεν λεξασθαι εφεστιοι ὁσσοι εασιν. Il. β. 125.
Εζομεσθ' εφεστιοι. Soph. Oed. T. 32.
SYN. Εποικος, συνοικος. αυτοχθων. πολιτης. ἱδριτης
Εφεστρις Vid. Χλαινα.
—Και η παγχρυσος εφεστρις. Ep. l. 1.

Εφεται.
Οχυροισι πεποιθως
Στυφελοις εφεταις. Aesc Per. 78.
SYN. Ηγεμονες, τοξοται.—εφοροι. δικασαι.
Εφετμη.
Ηδη γαρ με και αλλο τεη επινυσσεν εφετμη. Il. ξ. 49.
SYN. Εντολη, επιςολη, κελευσμα, νȣθεσια, προταξις, προσαγμα. εφημοσυνη
EPITH. Απλαιης, ερατη, κρυερα, σοφη.
Εφευρετης
—Βαχχον τον εφευρεταν χορειας. Anac. 41. 3.
SYN. Ευρετωρ, αλφηςης.
Εφευρισκω.
—Ουτε τιν αλλην
Μητιν εφευρισκω.—Od. τ. 158.
SYN. Ανευρισκω. εξευρισκω, ευρισκω. καταλαμβανω. επιζητεω, μεταδιωκω.
Εφεψιαομαι.
—Αταρ τεθνεωτι γ' εφεψιοωνται απαντες. Od. τ. 331.
—Κακεινω εφεψιοωντο γυναικες. Ib. 370.
SYN. Εψιαομαι, εμπαιζω, επισκωπτω.
Εφηβαω.
Ουτ' εν τροφαισιν, ȣτ' εφηβησαντο πω. Aeſch. S. T. 671.
SYN. Καθηβαω, εγκαθηβαω, εφηβευω, ηβαω.
PHR. Εις ηβην ορμαομαι, εις τȣς εφηβȣς εξερχομαι.—Vid. Ηβη.
Εφηβεια.
Ουδ' ες εφηβειην ελθων τεκος—Ep. l. 3.
SYN. Νεοτης, ακμη (της ηλικιας)
Εφηβικος
—Αλλ' επι νεκρω
Ειματα παντ' εμιανεν εφαβικα.—Theoc 23. 56.
Εφηβος.
—Καλον δ' εκτεινεν εφαβον. Ib. 60.
SYN. Εννηβος, προσηβος, πρωθηβης, ηβητηρ, ηιθεος.
Εφηκω.
Και μην ὁδ' αναξ αυτος εφηκει. Soph. An. 1271.
SYN. Ηκω, αφηκω, προσηκω, παρηκω, εφικνεομαι.
Εφημαι.
Ποντȣ θινος εφημενος. Ib. Ph. 1152.
SYN. Εφεζομαι, εγκαθεζομαι.
Εφημερος, Εφημεριος.
—Ως εφημεροι τυχαι. Eur. Herac. 866.
Ουχ αν εφημεριος γε βαλοι κατα δακρυ παρειων. Od. δ. 223.
SYN. Καθημερινος, ημερησιος. μικροβιος, μινυνθαδιος. θνητος.

Εφημιος.
—Ταρασσων φροιμιοις εφημιοις. Aesc. Ag. 1225. (εμοὶ εμβληθεῖσι)
Εφημοσυνη
Αλλ' ουδ' ὡς Μενελαυ εφημοσυνης αμελησε. Il. ρ. 697.
SYN. Εφετμὴ, κελευσις, εντολή.
EPITH. Αλεγεινή.
Εφιαλλω.
Τῷ καὶ οἱ γῆρας μεν επὶ δηναιον ιαλλεν. Ap. 2. 183.
SYN. Επιπεμπω, εφιημι, επιβαλλω, εισβαλλω. επιχειρεω.
Εφιαλτης.
—Ωτος κρατερός τ' Εφιαλτης
Παῖδες Αλωῆος—Il. ε. 385.
Ωτόν τ' αντιθεον, τηλεκλειτόν τ' Εφιαλτην,
Ους δη μηκιστους θρεψε ζειδωρος αρουρα,
Και πολυ καλλιστους μετά γε κλυτὸν Ωριωνα Od. λ. 309.
Εφιζανω, Εφιζω.
Υπνος επὶ βλεφαροισιν εφιζανε,—Il. κ. 26.
Νεστωρ αὖ τότ' εφιζε Γερηνιος, οὖρος Αχαιῶν. Od. γ. 411.
—Ενθα δε δαιτρὸς εφιζεσκεν χρεα πολλα. Ib. ρ. 331.
SYN. Ενιζω, ενιζανω, καθιζανω, εγκαθιζομαι, προσιζω, προσιζανω, εγκαθεζομαι, επικαθεζομαι, επικαθημαι. καταλαμβανω.
Εφιεμαι.
Υμέων δ' ανδρὶ ἑκαστῳ εφιεμενος ταδε ειρω. Od. ν. 7.
Τι μοι τῶν δυσφοραν εφιη. Soph El. 144.
Ταλλ' εγω σ' εφιεμαι. Ib Aj. 112.
Νηὸς αποπρὸ μεθεντες εφιεμεν—Ap. 2. 329.
SYN. Εντελλομαι. επιτρεπω, υποτιθεμαι—επιθυμεω. θηραω.—εαω.—ενδιδωμι.—καταλαμβανω.
Εφιημι.
—Αργειοισι πολυστονα κηδε' εφηκεν. Il. α. 445.
Και μην εφιημι—Soph. El. 558.
SYN. Αφιημι, ενιημι, επιπεμπω, επιβαλλω.—παριημι, ανιημι επιτρεπω, χαλαω. εφιεμαι. προσιεμαι
Εφικανω, Εφικνεομαι.
Χαλεπὸν δ' επὶ γῆρας ἱκανει. Od. λ. 195.
—Αμα δ' αλληλων εφικοντο. Il. ν. 613
SYN. Εφηκω, επερχομαι, συνεγγιζω εξικνεομαι. παροξυνω. καταλαμβανω αφιεμαι. διικνεομαι καθικνεομαι διατεινομαι νοεω. φθανω. παραγινομαι.
Εφιμειρω Vid Ιμειρω.
Ουκ αν εγὼ κατ' Ολυμπον εφιμειρω θεος εἶναι. Mus. 80.

Εφιμερος.
Νοσφιν ατερ φιλοτητος εφιμερου,—Hes. α. 15.
—Εφιμερον υμνον αειδειν. Theog. 987.
SYN. Ιμερτὸς, ἱμεροεις, πανιμερος, επηρατος, ποθεινός.
Εφιππος.
—Παρεις Κλυδων' εφιππον,—Soph. El. 735.
SYN. Εφιππιος. ιππειος, ἱππικὸς, πωλικός. ἱπποτης.
Εφιπταμαι.
Ως αρα οἱ ειποντι επεπτατο δεξιος ορνις. Il. ν. 821.
SYN. Εισιπταμαι, προσιπτημι, ὑπεριπτημι, προσπετομαι, επιπετομαι.
Εφιστημι.
—Πρίν μοι τυχη
Τοιαδ' επεστη—Soph. Oed. T. 796.
Εξ οὗγε χοροῖσιν εφεστηκε
Τρυγικοῖς ὁ διδασκαλος ἡμῶν. Ar. A. 628.
SYN. Εφισαμαι.—ενιστημι, καθιστημι, παριστημι, προστιθημι. επεχω. προσεχω, προσκειμαι, πρισημι. επιτατῳ, εφιζω. ανατελλω, κατεχω επαγω.
Εφισαμαι.
Κεναῖς δ' εφισαμαι τραπεζαις. Soph. El. 194.
Τῷ δ' εφεστατον πελας. Ib. 1418.
Οἱός τε πολλοῖς προβατιοις εφεσαναι. Ar. V. 949.
SYN. Παρισαμαι, ενισαμαι, εγκειμαι, αφικνεομαι, επερχομαι. περιτυγχανω. παρειμι. κατασπερχω εφιστημι.—ανθισαμαι.—επιπολαζω.—επαποδυομαι.—αναμενω.—επιβαλλομαι.—καθισαμαι, εγκαθισαμαι.
Εφοδευω, Εφοδευομαι.
Εφοδευεται, κωδωνοφορεῖται πανταχῆ. Ar. Av. 1160.
SYN. Διοδευω. περιοδευω. περαω. επιτρεχω. κατασκοπεω.
Εφοδιον.
Εφοδιον εις το γῆρας αιεὶ κατατιθου. Sent.
SYN. Οδαῖον τροφὴ. σῖτος, σιτηρεσιον. ηῖα τα.
Εφοδος. Vid. Ενοδια.
Ημετεραις εφοδοις μελανειμοσιν. Aesc. Eum. 372.
SYN. Οδός. παροδος. προσοδος. αφιξις. παρουσια.—ορμὴ. εφαλσις. επιδρομὴ—εφοδος.—μεθοδος.—παρεγγυὴ—διεξοδος. αναπτυχὴ. επισκευὴ. επιχειρημα. επιθεσις—παρουσια βλαβη.
Εφολκαιον.
Ξεστὸν εφολκαιον καταβας.—Od. ξ. 350.
SYN. Πηδαλιον.—εφολκιον.

Εφολκίς.—Εφολκια τά.
—Εμαυτῆ τ' αθλιαν εφολκίδα. Eur. Andr. 199.
Ολπη μοι και πηρη, εφολκια.—Ep. l. 6.
SYN. Εφολκιον, σκαφιδιον, πλοιαριον, λεμ-βος. εφολκαιον.—τά επιπλα, αγωγιμα.
Εφολκός.
—Μηδ' εφολκος εν λογῳ. Aesc. Supp 209.
Ου μην πρωτυ γ' εφολκὸς ἦν.—Ar. V. 268.
SYN. εκτεινής, μακρός—ἑλκομενος, ὕστερος. —ἑλκυστικός επαγωγὸς, πιθανός.
Εφομαρτεω.
Αλλ' εφομαρτειτον και σπευδετον.—Il. θ. 191.
SYN. Συνομαρτέω. παρομαρτεω, ακολυθεω, επακολυθεω επισπευδω, επιδιωκω.
Εφοπλιζω.
Οπποτε δαῖτα γερυσιν εφοπλιζοιμεν Αχαιοί. Il. δ. 344.
—Εοῖσιν εφωπλιτε παισὶν
Αυτὺς ἡμιθευς. Opp. l. 3.
SYN. Παρασκευαζω—καθοπλιζω. ετοιμαζω.
Εφοραω.
Ηελιός θ' ὃς παντ' εφορας, και παντ' επακυεις. Il. γ. 277.
SYN. Επειδω, επιβλεπω, παπlαινω, προσλεύσσω, καθοραω, επισκοπεω, εφορευω, αποβλεπω.
Εφορευω.
Ειλετο χωρας εφορευειν. Aesc. Per. 7.
SYN. Επισκοπεω, περισκοπεω, περισκεπlομαι, θεαομαι, εφοραω. εποπlευω.
Εφορμαινω, Εφορμαω, Εφορμαομαι.
Οις αν εφορμαινυσα φεροις γλυκιρωτατον εὖχος. Orph. H.
—Στονοεντας εφορμησασθαι αεθλυς. Hes α. 127.
Ος μοι εφορμησας ανεμυς κατεδησε κελευθυς. Od. η. 271.
SYN. Ανορμαω, εξορμαω, προσορμαω, παρορμαω, επιτρεχω, εγκατασκηπlω εποτρυνω, ενεφω επερχομαι.
Εφορμή
—Μια δ' οιη γινετ' εφορμή. Od. χ. 130.
SYN. Εφορμησις. ὁρμή, εφαλσις, επιβολή, εισβολή ορμησις, παρορμησις.
Εφυβριζω.
—Γερας δέ μοι ὅς περ εδωκεν
Αυτὸς εφυβριζων ἑλετο—Il ι 368.
SYN. Ενυβριζω. εξυβριζω, καθυβριζω, περιυβριζω, ὑβριζω, αικιζω.
Εφυβριστήρ.
—Εφυβριστῆρες ιαμβυς. Ep l 3.
Εφυδρος. Vid Ενυδρος
—Αυτὰρ αη Ζεφυρος μεγας αιὲν εφυδρος. Od. ξ. 458.

Εφυδριας. Vid. Νυμφαι.
Εφυμνεω.
—Προς ταῦτ' εφυμνειτω Διά. Soph. An. 669.
Τοιαυτ' εφυμνῶν πολλακις.—Ib. Oed. T. 1298.
—Σοι κακὰς
Πραξεις εφυμνησασα τῷ παιδοκlονῳ. Ib. 1313.
SYN. Υμνεω, ανυμνεω, εξυμνεω, καθυμνεω, αιοιμωζω. επαδω. δυσφημεω, καταραομαι.
Εφυμνιον.
Ιη Ιη Παιῆον, ακυομεν, ὑνεκα τῦτο
Δελφὶς τοι πρωτιστον εφυμνιον εὑρετο λαός. Call. 2. 98.
Ενθεν δη τόδε καλὸν εφυμνιον επλετο Φοιβῳ. Ap. 2. 715.
EXP. Το επὶ τῷ ὑμνῳ ᾆσμα.
Εφυπερθε, Εφυπερθεν.
—Οβελυς εφυπερθε τανυσσε. Il. ι. 213.
SYN. Υπερθεν, καθυπερθεν, ὑπερανω.
Εφυπνιδιος.
Κατθετ' εφυπνιδιων χηραμενην λαλαγων. Ep. l. 3.
Εφυροι, Εφυραιοι.
Τὼ μεν αρ εκ Θρηκης Εφυρυς μετα θωρησσεσθον. Il. ν. 301.
—Πολυκληρων Εφυραιων. Theoc. 16. 83.
Εφυρα.
Εστι πολις Εφυρη μυχῳ Αργεος ιπποβοτοιο. Il. ζ. 152.
—Αν ἐξ Εφυρας κlισσε ποτ' Αρχιας. Theoc. 28. 17.
SYN. Κορινθος. (Vid. sch. ad. Il. ν. 301.)
Εφωριος.
Ως ἡ λευκοοπωρος εγὼ και εφωριος—Ep. l. 1.
SYN. Πεπειρος.—ευκαιριος.

Ε Χ

ΕΧΕΓΓΥΟΣ.
Αλλ' ὥσπερ ελαβες τὸν ἱκετην εχεγγυον. Soph. Oed C. 288.
SYN. Φερεγγυος, εγγυητής. αξιοχρεως, αξιοπιστος ασφαλής.
Εχεθυμος.
Ουνεκα οἱ καλὴ θυγατηρ, αταρ υκ εχεθυμος. Od. θ. 320.
SYN. Εννοος, εχεφρων, σωφρων, εγκρατής.
Εχεκλῆς
Την μεν Εχεκλῆος κρατερὸν μενος Ακlοριδαο
Ηγαγετο προς δωματ' επει πορε μυρία εδνα. Il. π. 189.

Εχεκλος

Εχεκλος.
—Αγηνορεέ μὲν Εχεκλον. Il. υ. 474.
Εχεκ]εανος. Vid. Πλεσιος.
—Οθι τ' ανδρες εχεκ]εανοι παρεωσιν. Rhian.
Εχεννῖς.
Μη τινας αντιπνοὲς Δαναοις
Χρονιας εχεννιδας απλοιας τευξη. Aesc. Ag. 153.
Αγκυραν τ'—εχεννῆδα δεσμον αελλης. Ep. l. 6.
Εκλυες εναλιην εχεννῖδα, πῶς ενὶ ποντῳ
Ιχθυς βαιὸς, αναλκις επεχραε πολλάκι ναυταις
Αψ' ανασειραζων—Nonn. l. 21.
S Y N.—Ναυκρατής.—μυραινα, βδελλα.
Εχενηος Nom. pr.
—Γερων ἥρως Εχενηος
Ος δη Φαιηκων ανδρῶν προγενεστερος ἦεν,
Και μυθοισι κεκαστο, παλαιά τε πολλά τε ειδώς.
Od. η. 155.
Εχεπευκής.
—Αυτοῖσι βελος εχεπευκὲς αφιεις. Il. α. 51.
S Y N. Πικρος, θανατηφορος.
Εχεπωλος.
Εσθλὸν ενὶ προμαχοισι Θαλυσιαδην Εχεπωλον.
Il. δ. 458.
—Αγχισιαδης Εχεπωλος. Il. ψ 296.
S Y N. Ἱππικὸς, ἱπποτροφος.
Εχεστονος.
—Περὶ δ' ιον εχεστονον ἦθαρ εδησα. Theoc. 25. 213.
S Y N. Αγαστονος, βαρυστονος, ολεθριος.
Εχετης.
Pind.
S Y N Εχης, πλεσιος.
Εχετλη. (τε αροτρε το κερατημα.)
—Ακρην εχετλης
Χειρὶ λαβὼν ορπηκα,—Hes. ε. 465.
—Μαλα δ' εμπεδον εὖ αραρυῖαν
Τυκτὴν εξ αδαμαντος επιθυνεσκεν εχετλην. Ap. 3. 1324.
S Y N. Αροτριάμα, αυλαξ.
Εχεφρονεω.
—Εν σπεδῆ πειθει εχεφρονεειν. Ep. l. 4.
Εχεφροσυνη.
Και κυδος αγγελλει βενθος εχεφροσυνης. Ep. l. 4.
S Y N. Συνεσις.
Εχεφρων.
—Επειὴ οστις αγαθὸς καὶ εχεφρων,
Τὴν αυτε φιλεει και κηδεται. ως και εγὼ τὴν
Εκ θυμε φιλεον, δεριεκ]ητην περ εἔσαν. Il. ι. 341.
S Y N. Περιφρων, ευφρων, δαΐφρων, πολυφρων, εχεθυμος, πυκομηδης, ταχυμητωρ, πολυβελος, συνετός.

Εχετος.
Εις Εχετον βασιλῆα βροτῶν δηλημονα παντων.
Od σ. 84
Εχθαιρω.
Ηδη γαρ Πριαμε γενεην ηχθηρε Κρονιων. Il. υ. 306.
Ουδ' αὖ τοσοῦτον εχθος εχθαιρω σ' εγώ. Soph. El. 1040.
S Y N. Απεχθαιρω, κατεχθραινω, εχθραινω, εχθω, μισεω, αποστυγεω—εχθρως, απεχθως, εχω. διακειμαι, εγκοτως, δυσμενως.
Εχθὲς, Vid. Χθὲς.
Ου γάρ τι νῦν γε κἀχθὲς αλλ' αεί ποτε. Soph. An. 462.
Εχθεσινός.
—Τῆς εχθεσινῆς διαγωγῆς. Ep. l. 1.
Εχθιον, Εχθιστος.
Βελῆς γαρ εδὲν εστιν εχθιον κακῆς. Ib. Fl. 1053.
Εχθιστος δε μοι εσσι διοτρεφεων βασιληων. Il. α. 176.
Εχθοδοπεω.
—Οτ' εμ' εχθοδοπῆσαι εφησεις Ηρη—Ib. 518.
S Y N. Εχθομαι, απεχθομαι, εχθαιρομαι, εχθραινομαι, απεχθανομαι, εχθρευω, διεχθρευω, στυγεομαι—διαφερομαι, εριζω.
Εχθοδοπος, Vid Απεχθης.
Στυγνὸν δε φῶτ' εχθοδοπόν. Soph. Ph. 1165.
Εχθος, Εχθρα.
Μεσσῳ δ' αμφοτερων μητισσομαι εχθεα λυγρά.
Il. γ. 416.
Αθανατον εχθραν μη φυλατ]ε, θνητὸς ὤν. Sent.
S Y N. Εχθημα, απεχθημα, μισημα, μῖσος, απεχθεια, δυσμενεια, κυησικακια, πονος.
Ε Ρ Ι Γ Η. Απαυστον, αθεμιστιον, βαρυλογον, ολοιὸν.—αειμνηστος, βεβαια, μεγαλη, προσποιητὴ, κοινή.
Εχθραινω Vid Εχθαιρω.
Ει ταῦτα λεξεις, εχθρανῃ μεν εξ εμε. Soph. An. 93.
Εχθραντέος.
Εγὼ δ' επισαμαι γαρ αρτιως ὅτι
Οτ' εχθρὸς ημιν, ες τοσόνδ' εχθραντέος,
Ως και φιλησων αὖθις—Ib. Aj. 688.
Εχθροδαιμων.
Τίς εχθροδαιμὼν μᾶλλον αν γενοιτ' ανήρ; Ib. Oed. T. 835
S Y N. Θεομισὴς, θεοστυγής.
Εχθροξενος.
Δομες καλεῖσθαι τες εμὲς εχθροξενες. Eur. Alc. 568.
S Y N. Αξενος, κακοξενος.

Εχθρὸς,

Εχθρὸς, Vid Απεχθής.
Εχθρὸς γάρ μοι κεινος ὁμως αΐδαο πυλῃσιν.
Ος χ᾽ ετερον μεν κευθει ενὶ φρεσὶν, αλλο δε βαζει.
Il ι. 312.
—Ος πενιῃ εικων απατηλια βαζει. Od. ξ. 156.

Εχθρος
Λογον παρ᾽ εχθρȣ μηποθ᾽ ἡγησῃ φιλον. Sent.
SYN. Δηιος, δυσμενὴς, αντιπαλος, πολεμιος, αντιβιος, εκδικητης.
EPITH. Ατασθαλος, βαρβαροφωνος, βαρβαροθυμος, βασκανος, κρυερὸς, κενεαυχὴς, πευκεδανὸς, στυγνος, ολομενος, ῥιγεδανος, χαμαισυρτος, ὑψηνορεων.

Εχθω, Εχθομαι. Vid Εχθαιρω, Εχθοδοπεω.
Ως Μȣσαι τον αοιδὸν, ὁ μη Πιμπληιαν αειδει
Εχθȣσιν, τὼς Φοῖβος ὁτις Δηλοιο λαθηται. Call. 4 8
—Ου γαρ οΐω
Παγχυ θεοῖς μακαρεσσι γονην Αρκεισιαδαο
Εχθεσθαι,—Od. δ. 756.

Εχιδνα, Εχις
—Εχιός τε, και αινοπλῆγος εχιδνης. Nic. Th.
—Τȣ̃δ᾽ ανδροφθορȣ
Πληγεντ᾽ εχιδνης αγριω χαραγματι. Soph. Ph. 270.
SYN. Οφις, δακος.
EPITH. Δυσειδὴς, πολιὰ, κιρραια, φοινια, —πικρὸς, ψολοεις, ιοβολος, ἑκατοντακεφαλος.

Εχιδνα. Nom pr.
—Θειην κρατεροφρον᾽ Εχιδναν. Hes Θ 297.
Ηδ᾽ ερυτ᾽ ειν Αριμοισιν ὑπὸ χθονα λυγρὴ Εχιδνα
Αθανατος νυμφη, και αγηρατος ηματα παντα. Ib. 304.

Εχιδναιος.
Ξεῖνος εχιδναῖον νεβρεν αγων δακετον Call. Fr.

Εχινάδες, Εχιναι.
Νησων, ἁς καλεȣσιν Εχινάδας,—Dion. 435.
—Εχιναων θ᾽ ιεραων
Νησων, αἳ ναιȣσι περην ἁλὸς Ηλιδος αντα. Il. β. 625.

Εχῖνος.
—Και οκρυοεντες εχῖνοι. Opp. ἁλ. ά.
Φραξαμενος πυκινῇσιν ὑπὸ προβολῃσιν ακανθης
Ειλειται σφαιρηδὸν ἐφ᾽ ἑρκεῖ γυῖα φυλασσων,
Ενδοθεν ερπυζων.—Ib. β.
SYN. Χοιρογρυλλος, ακανθοχοιρὸς, ὑστριξ.
EPITH. Ακανθοφόρος, δειλὸς, οξυκομος, τρηχύς.
Οξεσι λαχνηεντα δεμας κεντροισιν εχῖνον
Ραγολόγον, γλυκερῶν σιντορα θηλοπεδων,
Σφαιρηδὸν ςαφυλῃσιν επιτροχαοντα,—Ep.
Κωμαυλος τον εχῖνον ιδὼν επὶ νῶτα φεροντα
Ρᾶγας, απεκλεισεν τῷδ᾽ επὶ θηλοπεδῳ. Ib.

Εχιος, Nom. pr.
Μηκιστεὺς Εχιοιο παῖς,—Il. θ. 333.

Εχιων
Πενθεὺς ὃν Εχιων
Εφυτευσε χθονιος. Eur. B. 540.

Εχμα.
Στηλας τε προβλητας εμοχλεον, ἁς αρ᾽ Αχαιοὶ
Πρωτας εν γαιῃ θεσαν εμμεναι εχματα πυργων. Il μ. 260.
SYN. Ερεισμα, κωλυμα, ςηριγμα.

Εχυρός.
Εχυροῖς ἑρκεσιν ειργειν
Αμαχον κῦμα θαλασσης. Aesc. Per. 89.
SYN. Βεβαιος, αρρηκτος, ςερεος, ασφαλὴς.

Εχω.
Στεμματ᾽ εχων εν χερσιν εκηβολȣ Απολλωνος. Il α. 14.
Η μ᾽ ἑξει παρα νηυσὶ κορωνισιν—Ib. ι. 605.
—Εχει δ᾽ αλοχον θυμαρέα—Ib. 336.
Αλλ᾽ αστεμφες εχεσκεν,—Ib. γ. 219.
—Θυμον εχειν επι εργῳ. Hes.
—Δια δ᾽ ανδιχα θυμὸν εχȣσιν. Ib ε. 13.
Κρυψαντες γαρ εχȣσι θεοὶ βιον ανθρωποισι. Ib. 42.
—Και κιονες ὑψόσ᾽ εχοντες. Od. τ. 38.
Νωλεμεως εχεμεν,—Il. ε. 492.
—Σχεθε δ᾽ οσσε γοοιο Od. δ. 758.
Χρυσειαι δ᾽ ε᾽ μιν εῖχον—Επ]α πυλαι—Hes. α. 271.
—Φοβονδ᾽ εχε μωνυχας ἱππȣς. Il. θ. 139.
—Θεȣς οἱ Ολυμπον εχȣσι. Ib. ε. 404.
—Γους τοι οδε—εχειν Soph. Aj 320.
—Αδαὴς δ᾽ εχειν μυριον αχθος. Ib. Ph. 1197.
Και μονας αρκειν εχειν. Ib. Oed. C. 266.
Ως λογος αιὲν εχει. Ib. 1643.
Πανȣργιαις εδειξεν ανθρωποις εχειν. Ib. An. 305.
—Τοῖς δε κȣδὲν αντειπειν εχω. Aesc. Pr. 51.
SYN. Κατεχω, κρατεω, κωλυω, επεχω, προσεχω, ὑπεχω, ανεχω, ανεχομαι, αντεχω, παρεχω, περιεχω, αμυνω, ελαυνω, ναιω, φερω, προφερω, επισαμαι, ειμὶ, διακειμαι, δυναμαι, κ. λ.

E Ψ

ΕΨΗΤΟΣ
Ουδεὶς ȣ̓δὲ σκοροδα κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι διδωσι. Ar. V. 677.
EXP. Ιχθυδιοις.

Εψεω, Εψω.
—Τὼς φακος ἑψειν. Theoc. 10. 44.

Τί κε τις, ανωνυμον γῆρας εν σκοτῳ
Καθημενος ἑψοι ματαν;—Pind. Ol. 1.
SYN. Αφεψω. εξεψω. εφεψεω. πεπ]ω, οπ]αω, μαγειρευω. αναζρασσομαι. εντηκω.

Εψιαομαι.
—Και αλλως εψιαασθαι
Μολπῆ και φορμιγγι—Od. φ 429.
SYN. Συμπαιζω, παιζω, συνεψιαζω. ευφραινομαι, χαιρω. γελαω.

Ε Ω

ΕΩ inuſ.—Vid. εἶμι.—ειμί.—εννυμι.
—Κακὰ δε χροΐ εἵματα εἷμαι. Od. τ. 72.

Εωθεν. Vid. Ηωθεν
—Ειχον—Πάντ' αγάθ' εωθεν ευθύς.—Ar. Pl. 1122.

Εωθινὸς, Ἑῷος. Ἑωιος.
Προσδοκῶν ἑωθινὴν
Ζευξειν πρὸς αλκὴν—Eur. Rh. 771.
Ως ἡμιν ηδη λαμπρὸν ηλιȣ σελας,
Εῷα κινεῖ φθεγματ' ορνιθων σαφῆ. Soph. El. 8.
SYN. Ορθριος, ηοῖος, ηῷος. ὑπηοιος, ανατολιος, ανατολικός.

Εωλος.
—Εωλον ȣκ οψει Κυπριν. Lyc. 112.
SYN. Χθεσινὸς, προτεραῖος, χθιζός. αρχαῖος. σαθρός.—ψυχρός. ματαιος.

Εωρα.
Πλεκταῖς εωραις εμπεπλεγμενην—Soph. Oed. T. 1287.
SYN. Κρεμασις, μεταρσις, ὑψωσις.

Εως Vid. Ηώς
—Ισασι δ' ως ανηρπασεν ποτε
Η καλλιφεγγὴς Κεφαλον εις θεȣς Εως. Eur. Hipp. 455.

Εως.
Εως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατα φρενα και κατὰ θυμόν. Il. α. 193.
SYN. Εως αν, εν ᾧ, εν ἑσω, αχρις ȣ̃.

Εωσφορος.
Ημος δ' εωσφόρος εισι φοως ερεων επὶ γαῖαν. Il. ψ. 226.
—λαμπει, εωσφόρος θαητὸς ὡς αστροις εν αλλοις. Pind. Iſth. 4.
SYN. Φωσφόρος. Εσπερος. ανατολικὸς, πρωϊνος αστηρ.
Εωσφόρος ο διακ]ορος ἁμερας. Syneſ.

ΖΑΓΚΛΗ, Ζαγκλον.
—Υπὸ ζαγκλησι περιζριθȣσαν οπωρην
Κειροντες—Nic.
Κεκρυπ]αι δε γυνὴ ζαγκλον υποχθονιη. Call. Fr.
SYN. Δρεπανον.

Ζαγκλη.
—Ζαγκλης δρεπανηΐδος αστυ. Nic.

Ζαγρεύς.
Υιεα Διονυσον ζαγρεα γειναμενη. Call.
SYN. Διονυσος (χθονιος)—αγρωτής.

Ζαής.
—Νιφάδες ὡς πιπ]ον εραζε
Ας τ' ανεμος ζαὴς, νεφεα σκιοεντα δονησας,
Ταρφειας κατεχευεν επὶ χθονί.—Il. μ. 157.
SYN. Βιαιος, ισχυρὸς, λαμπρὸς, πολὺς, μεγας, μεγαλως πνεων. εξωστής.

Ζαθεος.
Κιλλάν τε ζαθεην,—Il. α. 38.

SYN. (Αγαν, πανυ,) θεῖος, ηγάθεος (pro αγαθεος.) ευαγὴς άγιος, ευδαιμων, μεγαλοτιμος, θαυμαστός.

Ζαθερὴς
—Ζαθερεῖ καυματι θαλπομενος. Ep. l. 6.
SYN. Διαθερμος, πολυθερμος, θερμὸς, αιθων, ζαφλεγής.

Ζακορος.
Η ατε κερνοφόρος ζακορος βωμιστρια Ρειης. Nic.
—Επίθες τὸ πῦρ ἡ ζακορος. Menand.
SYN. Ναωφυλαξ. ὑπηρετης, ὑπηρέτις. διακορος. νεωκορος.

Ζακοτος.
Φαιης κεν ζακοτόν τινα εμμεναι, αφρονά θ' αυτως. Il. γ. 220.
SYN. Πανυοργίλος, ζαχολος, οξυχολος.

Ζακυνθος.
—Και ὑληεντι Ζακυνθῳ. Od. α. 246.
—Καλὰ πολις ἁ Ζακυνθος. Theoc. 4. 32.

Ζαλευκος.
Ζαλευκοι ταῦροι δε Διὸς παρὰ βωμὸν αγεσθων. Sibyl.
Ζαλαω.
—Αμφὶ δε γυοις
Χειμερια ζαλοωσα περιξ βεβριθε χαλαζα. Nic.
SYN. Κυμαινω, κλυδονιζομαι, ταραττομαι. σαλευω.
Ζαλη, Ζαλος.
Τοιόνδε Τυφὼς εξαναζεσει χολον
Θερμοῖς απλητε βελεσι πυρπνου ζαλης. Aesch. Pr. 371.
Οι δ' ανιαραῖς αντικυρσαντες ζαλαις. Pind. Ol. 12.
—Εκ ποταμοιο λιπὼν ζαλον ιλυοεντα. Nic.
SYN. Συστροφὴ, ταραχὴ, αελλα. συρμός. χαλαζα ανεμος λαβρός. πνεῦμα θορυβῶδες.—κῦμα βορβορῶδες.—χειμὼν, χειμασια.
ΕΡΙΤΗ. Πυριδιπνος.
Ζαμενεω.
—Και ζαμενησε, και ηρισεν ῷ παρακοιτῃ. Hes. Θ. 92.
SYN. Διοργιζομαι, απομηνιζω. δυσμενέω. εκβιαζομαι.
Ζαμενής.
—Θεῶν ζαμενεσατε παντων, Hom. Α. 307.
—Εν δε κυδοιμος
Δεινός τε ζαμενής τε Δολιονιω πεσε δημω. Ap. 1. 1029.
SYN. (Αγαν) ισχυρὸς, βιαιος, σφοδρὸς, οργίλος, λοιδορος, δυσμενής. εμψυχος, ευψυχος.
Ζαπληθης.
Πυρρὰν ζαπληθη δασκιον γενειάδα—Aesc. [P. 316.
Στησιχορον ζαπληθὲς αμετρητον σ῀ομα Μυσης. Ep.
SYN. Πολυπληθὴς, παμπληθὴς, μυριοπληθής, πολὺς, αμετρος, απειρος.
Ζαπλυτος.
Μηδ' η ζαπλυτυς εισειται φερνὰς δομοις. Eur. Andr. 1282.
SYN. Μεγαλοπλυτος, βαθυπλυτος. ευπλυτος, καλλιπλυτος, παμπλυσιος, υπερπλυσιος, διαπλυτος, ευπορος.
Ζαπυρος.
—Ελικες δ' εκλαμπεσι
Στεροπῆς ζαπυροι,—Aesc. Pr. 1083.
SYN. Πολυπυρος, διαπυρος, εκπυρος, καπυρος. καταπυρος, υπερπυρος, ζαφλεγής.
Ζαραξ.
—Και μυχῦρε χοιραδων Ζαραξ. Lyc. 373.
Ζατρεφής.
Ταυρων ζατρεφεων—Il. η. 223.

SYN. (Αγαν) ευτραφής.
Ζαφλεγής.
Δηλῶν, οἱ φυλλοισιν εοικότες, αλλοτε μὲν τε
Ζαφλεγέες τελεθυσιν αρυρης καρπον εδοντες,
Αλλοτε δ' αυ φθινυθυσιν ακηριοι—Il. φ. 465.
SYN. (Μεγαλως) ευθερμος. ενεργὴς, δραστηριος. λαμπρός. πολυφλογος. ζαπυρος, διαφλεγής.
Ζαχολος. Vid. Βαχχος.
Ζαχρεης.
Ζαχρειῶν ανεμων, οἵ τε νεφεα σκιοεντα
Πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν αέντες. Il. ε. 425. (ζαχρηων. Eustath. r.)
SYN. (Αγαν) χρειωδης —ζαής.
Ζαχρηής.
Ζαχρηεῖς τελεθυσι κατὰ κρατερὰς ὑμινας. Il. μ. 347.
SYN. (Αγαν) βαρὺς, βιαιος, μεγας, ισχυρὸς, ευχρησος.
Ζαχρυσος.
Ω χλιδανε. ζαχρυσε, Λατινίδος εκγονε Ρωμης
Παρθενε,—Sibyl. l. 3.
Αρεος ζαχρυσυ Θρᾳκιας πελτης αναξ. Eur. Rh. 370.
SYN. Πολυχρυσος. ζαπλυτος. διαχρυσος.
Ζαω, Ζημι. Poet. Ζωω.
Ζῆν βυλομενος, μη πρατ]ε θανατυ αξια. Sent.
Η ζῶ βιον μοχθηρον.—Soph. El. 601.
Ζωει δ' Αιακιδης Πηλεὺς μετα Μυρμιδονεσσι. Il. π. 15.
Ηθελον Χειρωνα—Ζωειν τον αποιχομενον. Pind. P. 3.
SYN. Βιοω, βιωμι, βιοτευω.—βλεπω.—αναζαω.

Z E

ZEIA', Ζεὰ, (εἶδος κριθης)
Παρ δ' εβαλον ζειας,—Od. δ. 41.
SYN. Σῖτος.
Ζειδωρος.
—Τεκε δε ζειδωρος Αρυρα. Il. β. 548.
SYN. Βιοδωρος. φερεσβιος, φυσιζωος, κυροτροφος, τροφιμος. ευτραφής.
Ζελεια.
—Ιερῆς εις ασυ Ζελειης. Il. δ. 103.
Ζευγαριον.
Οιδ' αῦ κοράκες τῶν ζευγαριων—Ar. Av. 583.
Ζευγητις.
—Επ' Αμφρυσσῷ ζευγητίδας ετρεφεν ιππυς. Cal. 2. 48.

Ζευγλη.

Ζευγλης εξεριπȣσα παρα ζευγον αμφοτεροισι. Il. ρ. 440.

SYN. Ζευγος, ζυγος.

EPITH. Αροτροπονος, δȣλειος, δυσλοφος, χαλκεη.

Ζευγληθεν. Ζευγληφι.

—Θοη συναραισε κορωνη ζευγληθεν—Ap. 3. 1318.

Σοι δ' Αμνισιαδες μεν ὑπο ζευγληφι λυθεισας Ψηχȣσιν κεμαδας—Call. 3. 162.

Ζευγμα.

Εις οἱ' αναγκης ζευγματ' εμπεπ]ωκαμεν. Eur. I. A. 443.

SYN. Ζευξις, συζυγια, συζευξις, ζυγωμα, συναφη, συνθεσις, ἁρμογη.

Ζευγνυμι. Ζευγνυω.

Ιππȣς ζευγνυμεναι.—Il. γ. 260.

SYN. Επιζευγνυμι, καταζευγνυμι, ὑποζευγνυμι, συζευγνυω, εγκαταζευγνυμι, συναπ]ω, συνισημι, ὑποτασσω.

Ζευγος. Vid. Ζυγος.

—Πολλοι δ' αρετηρες εν αυτῃ Ζευγεα δινευοντες ελαυνεον ενθα και ενθα. Il. σ. 543.

Ζευκ]ειρα. Vid. Αφροδιτη.

Ζευκ]ηριος, Ζευκ]ηρια.

Τοιονδε Τροια περιβαλων ζευκ]ηριον. Aesc. Ag. 538.

—Γεφυραν εν δυοιν ζευκ]ηριαν. Ib P. 738.

Ζευξις.

Ζευξιδος ἡ χροιη τε και ἡ χαρις—Ep. l. 4.

Ζευς.

Ζευς αγαθον τε κακον τε διδοι δυναται γαρ ἁπαντα. Od. δ. 237.

SYN. Κρονιδης, Κρονιων, Ερεχθευς.

EPITH. Αρχιγενεθλος, αυτοτοκος, αγλαος, αγαυος, αλεξικακος, ἁγνος, αλιγδȣπος, αιθριος, αιγιοχος, αινος, αθανατος, αργικεραυνος, αριζηλος, ακαματος, αντιπατρος, αμειλιχος, αργης, βαρυκ]υπος, βαρυγδȣπος, γενεταιος, εριοθενης, εριβρεμετης, εrισμαραγος, βαρυοπης, ευρυοψ, ευρυτιμος, εκηβολος, κρειων, αναξ, επωψιος, εμβυθιος, εγχεικεραυνιος, μοριος, μειλιχος, μεγασθενης, μεγαλοβρεμετης, μεγας, νεφεληγερετης, ικμαιος, μητιοεις, μητιετης, ομβριος, ορσικ]υπος, ορσινεφης, ὁριος, προφρων, πελωριος, πρευμενης, παγκρατης, πολυτιμητος, πολυτοκος, παλιελικ]ος, περισσονοος, σεροπηγερετης, σχετλιος, τελεσφορος, τερπικεραυνος, κεραυνοβροντης, τανυσιπ]ερος, ὑπατος και αρισος, ὑψιζυγος, ὑψινεφης, ὑψιβρεμετης, ὑπερμενης, ὑπερθυμος, ὑψισος, χαμαιζηλος, φοινικοσεροπης. Δωδωναιος, Πελασγικος, Ιδαιος, Δικ]αιος, Λυκαιος Πανομφαιος, καταχθονιος, ικετησιος, σωτηρ, ἑταιριος, ἑρκειος, δικασπολος, Σινωπιτης, ξενιος, ευξεινος, ξενιος, φυξιος, καθαρσιος, ορκιος, Ηλειος, Γογγυλατης, Τερμιευς, Κρονιος, Αιτναιος, γενεθλιος, Αμμων, ελευθερος, μηστωρ, Εφεσιος Νεμεαιος, Νεμεος, αγωνιος, Τροπαιος Πατρωος, αγοραιος, Θεσπρωτος, ὁμογνιος, Ελληνιος, Φηγιος, Αυσονιος, Λιβυς, Φρυγιος, —αννεφελος, αθηητος, ακρονυχος, ἑσπεριος, αεθλητηρ, γιγαντοφονος, αιολοβροντης, βυθιος, δολοπλοκος, κυκνος, κλεψιγαμος, θεοταυρος, επικλοπος, γαμοκλοπος, θηλυμανης, γυναικοφιλης, παιδοτοκος, ζωοτοκος, ομβροτοκος, ὑετιος, πυροεις, πυρσοφορος, φιλοτεχνος, χρυσοπατωρ.

Ζευ πατερ, Ιδηθεν μεδεων, κυδισε, μεγισε.

Ζευ κυδισε, μεγισε, κελαινεφες, αιθερι ναιων.

—Πατηρ ανδρων τε θεων τε.—Ολυμπιος ασεροπητης.—Δια Κρονιωνα ανακ]α —Ταμιης πολεμοιο —Ζην ὑπατον Κρονιδην.—

Κρονιδης ὑψιζυγος, αιθερι ναιων.—

—Εριγδȣπος ποσις Ηρης.

—Ουκ ανδρεσσι νοηματα παντα τελευτα.

—Αρετην ανδρεσσιν οφελλει τε μινυθει τε.

—Επιτιμητωρ ικεταων τε ξεινων τε.

Ου γαρ επι ψευδεσσι πατηρ Ζευς εσσετ' αρωγος.

—Ζευς δ' εμπης παντ' ιθυνει. Hom.

—Αει μεγαν, αιεν ανακτα,

Πηλογονων ελατηρα, δικασπολον ȣρανιδησι.

Χαιρε μεγα Κρονιδη πανυπερτατε, δωτορ εαων

Δωτορ απημονιης.—Call.

—Διος μεγα βȣλευοντος Theoc.

Ευρυμεδων Κρονιδης γαιηοχος.—Opp.

Ζευς, αθανατων βασιλευς.

Παι Ρεας, ἑδος Ολυμπȣ νεμων.

—Ελατηρ ὑπερτατε βροντας

Ακαμαντοποδος Ζευ. Pind.

Ιω, Ζευ παντάρχε θεων παντοπ]α. Soph.

Αναξ ανακ]ων, μακαρων μακαρτατος. Aesc.

Ὑψιμεδοντα θεων Ζηνα τυραννον. Arist.

—Ακοντισηρα κεραυνȣ. Nonn.

—Κρονιδην σεισιχθονα, κυανοχαιτην. Orph.

Ζευ πολυτιμε, Ζευ αφθιτε.—

Ζευ Κρονιε σκηπ]ȣχε καταιβατα, οβριμοθυμε.

Παν]ογενεθλ', αρχη παν]ων, παν]ων τε τελευτη.

Σεισιχθων αυξητα, καθαρσιε παντο τιναχ]α,

Αςραπαιε, βρονταιε, κεραυνιε, φυταλμιε Ζευ

Κλυθι μȣ αιολομορφε,—κ. λ. Orph. H.

Ζευς πρωτος γενετο, Ζευ αρχικεραυνος.

Ζευς πνοιη παντων Ζευς ακαματȣ πυρος ορμη.

Ζευς ποντȣ ριζα. Ζευς Ηλιος, ηδε σεληνη.

Ζεὺς βασιλεύς. Ζεὺς αρχὸς απαντων.—Ib. Fr.

Ζεφυριτις.

Αρξαμενος πλευρῆς Ζεφυριτιδος εκ βορεαο. Dion. 346.

Ζεφυριος.

Ζεφυρίη πνειυσα τὰ μὲν φυει, αλλα δε πεσσει. Od. η. 119 (Sub. αυρα, πνοή)

SYN. Ζεφυρικός.

Ζεφυρος.

Ως δ' ανεμοι δυο ποντον ορινετον ιχθυοεντα
Βορεης, και Ζεφυρος, τώ τε Θρηκηθεν αητον
Ελθόντ' εξαπινης—Il. ι. 5.

SYN. Αργεστης.

EPITH. Αιθριος, αεξιφυτος, εαρινος, δυσαης, λαβρὸς, νεφεληγερέτης, πολυηχὴς, λαιψηρὸς, ευσταθὴς, κραιπνὸς, ηδὺς, μαλακὸς, χαριεις. κελαδεινός.

PHR. Υπο ζεφυροιο ιωῆς—Πνοιῇ ὑπο Ζεφυρȣ.
—Ζεφυροιο λιγυπνειοντας αητας.
Κεκληγως Ζεφυρος μεγαλῃ συν λαιλαπι θυων.
—Ζεφυρȣ μενος ὑγρὸν αέντος.
Ακραῆ ζεφυρον κελαδοντ' επι οινοπα ποντον.
—Ζεφυρος μεγας αιὲν εφυδρος. Hom.
—Ζεφυρȣ πνειοντος εερσην. Call.
Κῦμα δε θηλυνει πρηΰγελως Ζεφυρος.
Πρηΰς επιπνειων αμφιδονεῖ Ζεφυρος.
—Ζεφυροιο πλοηνοχȣ ὑγρὸν αημα.
Τῷ παντων ανεμων πιοτατῳ Ζεφυρῳ. Ep.
Ευθυπνοȣ Ζεφυροιο πομπαι. Pind.
Αυραι ποντογενεῖς Ζεφυριτιδες, ηεροφοῖται,
Ηδυπνοοι, ψιθυραι, καματȣ αναπαυσιν εχȣσαι,
Ειαριναι, λειμωνιαδες, πεποθημεναι, ὁρμοις,
Ευρȣσαι ναυσὶ τρυφερὸν ποζον ηερα κȣφον,—
Ηεριαι, αφανεῖς, κȣφοπτεροι, αερομορφοι. Orp. H.
—Ζεφυρος δε περιθλιβων θροον αυλȣ
Ειαρινοις δονακεσσι μελιζετο. θηλυς αητης.
Η δε χελιδονιων ανεμων τερψιμβροτον αυρην
Επνεε φυσιοωσα, φιλοζεφυρȣ δε καρηνȣ
Ειαρινην δροσοεντι κομην μιτρωσατο δεσμῷ. Nonn.

Ζεω.

—Εμοὶ δ' αφαρ εζεσεν αἷμα. Theoc. 20. 15.
Ως δε λεβης ζεῖ ενδον επειγομενος πυρὶ πολλῷ. Il. φ. 362.

SYN. Αναζεω, επιζεω, βραζω, φλυω αφριζω. —ικμαινομαι, ακμαζω.

Ζ Η

ΖΗΘΟΣ.

—Κȣρην Ζηθοιο αναϰτος. Od. τ. 523.

Ζηλαίος, Ζηλοδοτήρ. Vid. Βακχος.

Ζηλημών, Ζηλοτυπος, Ζηλομανής.

Σχετλιοι εστε θεοὶ, ζηλημονες εξοχον αλλοι. Od. ε. 118.
Ουτω σφοδρα ζηλοτυπος ὁ νεανίσκος ἦν. Ar. Pl. 1017.
—Ζηλομανὲς το κολασμα—Ep l. 7.

SYN. Ζηλωτης, φθονερός, ζηλαῖος, βαρυζηλος, εφαμιλλος, φιλονεικος.

Ζηλος.

Οιστρῳ τε Ζηλῳ τε βαρυφρονι δαιμονι θυων. Opp.
—Ζηλοιο πανaγριον ἦτορ Ib.

Ζῆλος, Ζηλοσυνη, Ζηλωμα.

Εχȣσα ζῆλον ȣ σμικρὸν γαμȣ. Eur. Hec. 352.
Ανθ' ὁτȣ ζηλȣ τρεφει. Soph. Aj. 503.
Ηρης φραδμοσυνη—ἡ μιν ερυκε
Ζηλοσυνη—Hom. Ap. 100.
—Και πατρὸς ζηλωματων. Eur. I. T. 379.

SYN. Ζηλωσις. ζηλοτυπια, φιλονεικια, φθονος. —μακαρισμὸς, ευδαιμονια —μιμησις.

EPITH. Βαρὺς, βαρυφρων, δυσκελαδος, κακοχαρτος, λυγρὸς, συγερωπης. ερεμνὸς, πικρὸς, δικασπιλος, εμφρων, λευγαλεος, κρατὸς, μιμητὸς, ὑποκαρδιος, ὑπεροπλος.

PHR.—Λυσσης αναιδεος εταῖρος. Opp.
—Πυρὸς δριμεῖα ερωή.
Θυμοβορȣ ζαλȣ κεντρον εχȣσα ιον. Ep.

Ζηλοω.

—Ζηλοῖ δε τε γειτονα γειτων. Hes. ε. 23.
Ουδ' αν προσειποιμ' ȣδε σε ζηλῶ,—Eur. Or. 520.
—Σε και νῦν τȣτό γε ζηλȣν εχω. Soph. Aj. 552.
Ζαλοῖ μ', ω Παιὰν, και τακεται—Theoc. 6. 27.

SYN. Ζηλευω, φιλονεικεω, μεγαιρω, φιλοτιμεομαι, διαζηλοτυπεω, επιζηλοτυπεω, ζηλοτυπεω. μιμεομαι, επαινῶ, μακαριζω. φθονεω. εξισοω. μεταδιωκω. επιθυμεω.

Ζηλωμα. Vid. Ζῆλος

Κωμȣς, και τα νεων ζηλωματα—Ep. l. 3.

Ζηλωτος

Ζηλωτὸς, ὁστις ηυτυχησεν εις τεκνα. Eur. Or. 541.
Ζηλωτατον βιον—διαξεις. Ar. N. 463.

SYN. Μακαριστος, επαινετος.

Ζημια.

—Πολλοῖσι γαρ
Κερδη πονηρα ζημιαν ημειψατο. Eur. Cyc. 311.

SYN. Ζημιωμα, βλαβη, ατη επιβολὴ, προστιμημα, επιτιμιον, τιμωρια, ποινὴ, δικη, καταδικη, επιζημιον. θωὴ. στερησις.

Ζημιοω.

Εζημιωσε πατέρα, κἀπεκτειν', εμόν. Eur. Or. 577.

SYN.

SYN. Προσζημιοω· τιμαομαι, προστιμαω, τιμωρεομαι, βλαπτω, καταικιζομαι—κατακρινω, καταδικαζω.—αναιρεω.
Ζηνοδοτηρ.—Ζηνοφρων. Vid. Απολλων.
Ζηνοποσειδων.
—Ζηνοποσειδῶνος ξενε. Athen. l. 8.
Ζηρινθος, al. Ζηρυνθος.
Ζηρινθον ἀντρον τῆς κυνοσφαγες θεε. Lyc. 77.
Ζηρυνθιος.
Μορφῶ προσοικησεσι τὴν Ζηρυνθιαν. Ib. 449.
Ζητευω, Ζητεω.
Η ὡς το πρῶτον χρηςηριον ανθρωποισι
Ζητευων κατὰ γαῖαν ἐβης—Hom. A. 215.
—Εμὲ δ' ἐξοχα παντων Ζητει—Il. ξ. 258.
Ζητῶν γαρ οψον θοιματιον απωλεσα Prov.
SYN. Αναζητεω, συζητεω, επιζητεω, διζω, διζημι, μαιομαι, ματευω, μεθεπω, μεταλλαω, περιερχομαι, ποριζω· ερωταω, βουλομαι.
Ζητημα.
—Το δε ζητημα τε πεμψαντος ἦν
Φοιβε τοδ' ειπεῖν—Soph. Oed. T. 287.
Ζητησις.
Ανδρὸς κατὰ ζήτησιν ε πεμπεις τινά. Ib. Tr. 55.
SYN. Ερωτημα, ερωτησις, θεωρημα, προβλημα, θεσις, βασανος—επιζητησις, εξετασις, πυσμα, ετασις, βασανισμὸς, δοκιμασια.
Ζητης.
Ζήτης και Καλαῖς τε Βορηΐοι υἷες ἱκοντο
Ους ποτ' Ερεχθηΐς Βορεῃ τεκεν Ωρειθυια
Εσχατιῃ Θρηΐκης δυσχειμερε—κ. λ. Ap. 1. 211.
Ζητης και Καλαῖς, δεμας εικελοι αθανατοισιν. Orph. 220.
Ζητητεος.
Ζήτητεαι γαρ εςε—Ar. Th. 611.
Ζητρειον.
—Ως μοι δοκεῖ
Ειναι το προθυρον τετο βασανιςηριον,
Τηνδ' οικιαν ζητρειον, η κακὸν μεγα. E. M.
SYN. Μυλων, δεσμωτηριον, ζωςειον, ζωτειον.

Z Ω

ΖΟΦΟΕΙΣ, Ζοφοειδής.
—Ζοφοενθ' ὑπο Ταρταρον ευρωεντα. Sibyl. l. 2.
—Νυκτὸς ζοφοειδέα πεπλον. Orph. H.
SYN. Ζοφωδης, ζοφερὸς, ζοφοειδελος, δνοφερὸς. αΐδνος, αχλυωδης, γνοφωδης, ορφνωδης, σκοτεινός.

Ζοφος.
—Ου γάρ τ' ιδμεν ὅπη ζοφος, εδ' ὅπη ηώς. Od. κ. 190.
—Ὑπὸ ζοφε ηεροεντος. Il. φ. 56.
SYN. Αχλὺς, ορφνη, σκοτος.—ζοφωσις, αμαυρωσις, επισκοτησις.—δυσις. ὁμιχλη. δυσθυμια.
EPITH. Αργαλέος, αινὸς, αινομορος, αμηχανος, ευρὺς, οκρυοεις, σκοτοεις.
Δειελινον κλινοντος ὑπὸ ζοφον ηελιοιο. Apoll.

Z Υ

ΖΥΓΑΣΤΡΟΝ.
Κάθηκα συμπτυξασ' αλαμπὲς ηλιε
Κοιλῳ ζυγαςρῳ δῶρον—Soph. Tr. 705.
SYN. Σορὸς, κιβωτὸς, ζυγαςρος, ζυγαςριον.—σταθμη
Ζυγηφόρος, Ζυγοφόρος.
Εντυνεθ' ἱππες αρμασι ζυγηφορες. Eur. Hipp. 1183.
Ζυγιος.
Ουτ' αυτὸς, εθ' ὁ ζύγιος,—(sc. ἱππος.) Ar. N. 122.
Ηρη και ζυγιη, Διὸς ευνέτις,—Ap. 4. 96.
SYN. Ὑποζυγιος, ζευκτὸς, ζυγιμος. ζυγωτός. συζυξ, συζυγος, γαμικός.
Ζυγοδεσμον. (ὁ τε ζυγε αναφορεύς.)
Εκ δ' εφερον ζυγοδεσμον ἁμα ζυγῷ εννεαπηχυ. Il. ω 270.
SYN. Ζευγλοδεσμον, σηκωτήρ.
Ζυγοποιός.
Τις δ' εσθ' ημῖν τῶν σων αροτων
Η ζυγοποιῶν ετι χρεια; Athen. l. 2.
Ζυγὸς, Ζυγα τα.
—Επὶ δ' αργυρεος ζυγὸς ἦεν. Il. ι. 187.
—Ὑπὸ δε ζυγὸν ηγαγεν Ηρη. Il. ε. 731.
—Ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ερυσας. Od. ι. 99.
SYN. Ζεύγλη, ζεῦγος, ζυγόν—πλαςιγξ—σταθμός. ὁ πῆχυς τῆς κιθαρας.—καθεδρα—σελμα.
EPITH. Ασεμφης, βαρυηχὴς, δυσβασακτος, δυσμαχος, δυσλοφος, δελιος, ἱππειος, εὐξοος, νεονυμφος, πολυκλιςος, επαυχενιος, τετραορος, ταλαεργὸς, αργυρεος, χρυσειος.—
Καδ δ' απὸ πασσαλοφιν ζυγὸν ῃρεον ἡμιόνειον,
Πυξινον, ομφαλοεντ', εὖ οιηκεσσιν αρηρὸς. Hom.
Ζυγοω.
Ηρως ζυγωσας ευσθενεςατῳ θρασει
Ταυρες—Suid.
SYN. Συζευγνυμι, συναρμοζω.—κλειω. κατεχω. δαμαω.

Ζυγωθριζω.
Κινησον αυτὸν αὖθις, καὶ ζυγωθρισον. Ar. N. 743.
SYN. Ανακρινω, σαθμαομαι, ζυγοςατεω, ισοω, συναρμοττω, συμπηγνυμι.
Ζυγωτὸς, Vid. Ζυγιος.
Λίβυες ζυγωτῶν ἁρματων επιςαται. Soph. El. 704.
Ζυμη, Ζυμωμα.
Ουκ εν πυκναιη ζυμη ὁρμῶν κακοεργων. Poffel.
Μη μεν δη ζυμωμα κακὸν χθονος αἶρα κηδοι. Nic.
SYN. Φυραμα.

Z Ω

ΖΩΑΓΡΙΑ.
Παντα Θετι καλλιπλοκαμω ζωαγρια τίνειν. Il. σ. 407
EXP. Τα τῆς ζωῆς χαριςηρια.
Ζωαρκής.
—Και δῶμεν εχειν ζωαρκέα πνοιήν. Sibyl. l. 8.
SYN. Ζωοδωρος, βιοθρεμμων, ζωογονος, ζωοποιὸς, ζωτικὸς, φυσιζοος, φυσιζωος.
Ζωγραφια.
Ζωγραφιας τυποειδεῖς. Sibyl l. 3.
SYN. Γραφή.
Ζωγράφος, Ζωογράφος. Vid. Γραφεύς.
Αγε, ζωγραφων αριςε
Ροδεης κοιρανε τεχνης. Anac. 28. 1.
Ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γραμματ' ἔγραψαν; Theoc. 15. 80.
EPITH. Κλυτοτεχνος.
Ζωγρεω.
—Περὶ δε πνοιὴ Βορεαο
Ζωγρει επιπνειουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν. Il. ε. 698
Ζωγρεῖτ' αυτὰρ εγὼν εμε λυσομαι —Il κ. 378.
Ζωγρῆσαι παλινορσον ακινητων δεμας ανδρων. Apollin.
SYN. Ζωοω, ζωοποιῶ, ευθαλῆ ποιῶ. ζωπυρεω. ζωογονεω. ανιςημι, ανεγειρω, ανορθοω. ζωὸν φυλασσω, αγρευω. εγειρω.
Εμπνοον εψυχωσε δεμας παλιναυξει νεκρῷ. Nonn.
Εκ δε ταφων φθιμενους βιοτῆς μετὰ φεγγος αγινειν. Apollin.
Ζωδιον.
Η δι' ελεφαντος, η σμαραγδου ζωδια; Philem.
SYN. Ζωδαριον, ζωΰφιον.

Ζωδιακος.
Ζωδιακην περὶ νυσσαν ατερμονα κυκλον ελισσω,
Τικτων μετρα Κρονοιο, και οικόθεν οἶκον αμειβων,
Και τελεσας ἑνα κυκλον, ὁλον λυκαβαντα κομιζω. Nonn.
SYN. Ζωοφόρος, ζωϊδιος.
PHR. Κυκλος αςεροφεγγης, γλαφυρὸς. Ib.
Ζωή.
Ανθρωπε, ζωῆς περιφειδεο, μηδὲ παρ ὡρην
Ναυτίλος ισθι. ὡς ου πολὺς ανδρὶ βιος. Theoc. Ep 9.
Η γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ασπετος.—Od. ξ. 96.
—Το γαρ ἡμισυ τᾶς ζοιᾶς εχω. Theoc. 29. 5.
SYN. Βιος,—ευπορια, κτῆσις. ουσια.
EPITH. Αμβροσια, αμεριμνος, αλγινοεσσα, γονιμος, ελαφρὴ, εμφυτος, λυγρὰ. λυπρὰ, λυσσωδης, πειθαλέα. παντροφος, καθαρὰ, ουρανια. παλινορσος, μενοεικὴς, ετιμοχθος, νεαρὰ, επωδυνος, μακροχρονιος, ολβιοθυμος. πολυηρατος, γαιοτρεφὴς. θρεπτειρα, πραεῖα. αει—μενουσα.
—Ζωὴν παμμητορα κοσμου.—Nonn.
Ζωθαλμιος.
Αλλοτε δ' αλλον εποπτευει χαρις ζωθαλμιος. Pind. Ol. 7.
SYN. Ζωσιμος, βρωσιμος.
Ζῶμα.
Ζῶμά τε και μιτρη την χαλκηες καμον ανδρες. Il. δ. 187.
—Σακος οἶον εχων και ζῶμα φαεινόν. Od. ξ. 482.
SYN. Ταινια. ζωνη. ζωςρον, περιζωμα, ενδυμα. ὁ ζωςὸς χιτων.—θωραξ.
Ζωμευμα
—Και φημ' εξαγειν—τριηρεσι ζωμευματα—Ar. Eq. 279.
EXP. Τα των νεῶν χρειωδη. ὑποζωματα. αρτυματα.
Ζωμηρυσις. (μαγειρικὸν εργαλεῖον)
Ζωμηρυσίν τε την λιπους αφρηλόγον. Ep. l. 6.
Ζωμιδιον.
Χ' ὥσπερ βροντῆ το ζωμιδιον παταγεῖ.—Ar. N. 388.
SYN. Ζωμιον, ψωμιον.
Ζωμοποιῶ.
Ζωμοποιῶ θερμὸν ιχθὺν Επαναπλαττων—Athen. l. 3.
Ζωμός.
—Εν πηρα φερεις
Αρτους αν, αλλ' ου ζωμόν.—Menand.
Ζωναῖος.
Οι ζωναῖοι, οι τ' αζωνοι, Synef. 3.

Ζωνη.
Αρει δε ζωνην.—Il. β. 479.
Οσσα τ' απὸ ζωνης ες εσχατον Ωριωνα. Arat.
SYN. Ζωςηρ, ζωμα, διαζωμα, περιζωμα, ζῶσμα τελαμων—δυναμις, αξιωμα
EPITH. Δερματινη, παρθενια, φοινικοκροκος.
Ζωσατο δε ζωνην ἑκατὸν θυσανοις αραρυῖαν.
—Περι δε ζωνην βαλετ' ιξυι
Καλὴν, χρυσειην,—Hom.
Ζωνιον.
Μολις γαρ ευρον εν σκοτῳ το ζωνιον. Ar. L. 72.
Ζωννυμι, Ζωννυω.
—Αργειους—ζωννυσθαι ανωγεν. Il. λ. 15.
SYN. Περιζωννυω, αναζωννυμι, διαζωννυω, καταζωννυμι, περιζωννυμι, ενδυομαι. καθοπλιζω, κυκλοω, θριγκοω, σεφανοω.
Ζωογονος.
Ζωογόνοι ποιαί.—Orph. H.
SYN. Ζωοποιὸς, ζωοδωρος. ζωαρκὴς. ζωφυτος.
Ζῶον,
Γαῖα δ' ετι ζωοισιν αγαλλεται αφραδεεσσι. Naz.
EPITH. Αλογιςον, αλογον, λογικὸν, ποικιλομορφον, εμψυχον, ἑτεροφθογγον.
Ζωοπλαςεω.
Ος ζωοπλαςῶν ανδρας εξ ακρου ποδος. Lyc. 844
SYN. Εξεικαζω, εκτυπoω.
Ζωὸς, Ζοὸς, Ζώς.
Ζωὸς εὼν —Il. β. 699.
Αιθ' επ' εμεῦ ζωοῖς αναριθμιος ωφελες ἦμεν. Theoc. 7. 86.
Ουδ' εγνω ποτερον τεθνακαμες, η ζοοὶ ειμες. Ib. 2. 5
Η κεν ζὼς αμενηνος εα χαλκοιο τυπῃσι. Il. ε. 887.
SYN. Ζῶν, εμπνοος, εμβιος, εμψυχος.
Ζωοτεμνω.
—Περιμυκέα ταῦρον,
Ζωοταμνων—Orph 313.

Ζωοτοκος.
—Η γαρ απασαι
Ζωοτοκοι τ' ἦσαν περιωσια θηλυτοκοί τε Theoc. 25. 125.
Ζωπυρεω.
Ορᾷς αν αὖ συ ζωπυρεῖς νεικη νεα; Eur. El. 1121.
Ει νη τω θεω με ζωπυρησεις. Ar. L. 683.
SYN. Αναζωπυρεω, εκζωπυρεω, ζωπυροω, ζωπυριζω, εκκαιω, αναπτω, ανεγειρω ζωγρεω εξυπνιζω.
Ζωπυρεων. Nom. pr.
Θαρσει, Ζωπυριων, γλυκερὸν τεκος,—Theoc. 15. 13.
Ζωροποτεω.
Και γαρ ὁ Θρηικιην μεν απηνατο χανδὸν αμυςιν
Ζωροποτεῖν —Call. Fr.
Ζωροποτης.
Καλλεος αχηνευ ζωροποται θρασέες. Ep. l. 7.
Ζωρὸς, Ζωροτερος.
Ηέ τοι εις ατην ζωρὸν μεθυ θαρσαλέον κῆρ
Οιδανει εν σηθεσσι, θεὸς γ' ανεηκεν ατυζειν; Ap. 1. 477.
Ζωροτερον δε κεραιρε,—Il. ι. 203.
SYN. Ακρατος, ευζωρος.—ζωτικωτερος. ενεργης. ταχύς.
Ζωσμός.
Κυψεν δ' εν γαιῃ, και εν ζωσμοῖς εφυλασσε. Sibyl. l. 3.
Ζωςὴρ.
—Εν γαςρι δια ζωςῆρος ελασσε. Il. ε. 539.
SYN. Ζωνη, τελαμων. λωραξ.
EPITH. Αρηρὼς, αναιδὴς, βοηθὸος, πλακερὸς, παρθενιος. δαιδαλέος, παναιολος, φοινικι φαεινός.
Ζωςηροκλεπτης. (Θησεύς.)
Ζωςηροκλεπτης νεῖκος ωρινεν διπλοῦν. Lyc. 1329.
Ζῶςρον. Vid. Ζῶμα
Ζῶςρά τε, και πεπλους,—Od. ζ. 38.
Ζωφυτος
Αλφεσιβοιον ὑδωρ, ενθεν δεξαμενον
Ζωφυτον αἷμα βροτοῖσι θαλλει. Aesc. Supp. 864.
SYN. Ζωογόνος. ζωτικός.

ΗΒΑΙΟΣ. (Ἡβαιόν. Adv.)
—Επεὶ ἐ οἱ φρένες ἐδ' ἠβαιαί. Il. ξ. 141.
Τρωσὶν αναβλησις κακȣ̃ εσσεται, ȣ̓δ' ἠβαιόν. Il. β. 380.
SYN. Βαιός—ελαχισον, ολιγοχρονιον.
Ηβαω, Poet. Ηβωω. Vid. Ηβη.
Οππ' τ' αν ἡβησῃ,—Od. α. 41.
Ημερὶς ἡβωωσα, τεθηλει δε σταφυλῇσι. Il. ε. 69.
SYN. Ηβασκω, ηβυλλιαω. εφηβαω. αταλλω. ευθηνεω. θαλλω. ισαζω. ευαγχεομαι. τριχοω. ακμαζω.
Ηβη.
Ον ποτμον γοοωσα, λιπȣ̃σ' αδροτητα και ἡβην. Il. π. 857.
SYN. Εφηβεια, εφηβοτης, προσηβεια, νεοτης, ἡλικια. ακμή.
EPITH. Αγλαὸς, αγλαοειος, ἁρπαλεα, αχαλινος. υπεροπλος. γυαρκης. αρτιτελειος, αλεξικακος, ευανθεμος, ευθαρσης. ερατὴ, θαλερὴ, μινυωριος. νεαρὴ. ηλιξ, πολυηρατος, πολυγηθὴς, πρωταγριος, σαοφρων, πεθηνιος, αφρων, ρωμαλεα.
PHR. Πρωτον ὑπηνητῃ τȣ̃περ χαριεστατη ἡβη.
Και δ' εχει ἡβης ανθος, ὁ,τε κρατος εσι μεγισον.
—Επεὶ ρ' ἡβης ερικυδέος ἱκετο μετρον. Hom.
—Ηβης αγλαον ανθος εχων. Theog.
—Τερεν ανθος εχων ερικυδέος ἡβης. Hes.
—Μετρα τελεια φερων παλιναυξεος ἡβης.
Συμφυτος ηνορεῃ κεχαρισμενος ανθεμος ἡβης. Non.
—Χαριν νεοθηλέος ἡβης. Apollin.
Τερπνας δ' επει χρυσοσεφανοιο
Λαβεν καρπὸν ἡβας.
σον δ' α. ος ηβας αρτι κυμαινει. Pind.
Ηβη.
—Μετὰ δέ σφισι ποτνια Ηβη
Νεκταρ εωνοχοει—Il. δ. 2.
EPITH. Καλλισφυρος, λευκοσφυρὸς, καλλιθειρα. τιμηεσσα. χρυσοπεδιλος, χρυσοσεφανος. αμβροτος. οινοχοος.
Παῖδα Διὸς μεγαλοιο, και Ηρης χρυσοπεδιλȣ. Hom
Ηβητὴρ. Ηβητὶς, Ηβητωρ.
Ου καλὸν ηβητῆρες—Ep. I. 7.
—Ηυτε κȣ̃ροι,
Ηβηταὶ θαλιοι, παραιβολα κερτομεοντες. Hom. M. 56.
Κιχλας δ' εξεης ἡβητορας ὑψιπετηεις. Athen. l. 4.
SYN. Εφηβος, αιζηὸς, ἡλιξ.

Ηβυλλιαζω. Vid. Ηβαω.
Ηβυλλιωσαι, κάρτι παρατετιλμεναι. Ar. R. 519.

Η Γ

ΗΓΑΘΕΟΣ. Vid Ζαθεος.
Εν Πυλῳ ηγαθεῃ,—Il. α. 252.
Ηγαιον. (pro Τηγανον.)
Χεῖρά τ' εν ηγανῳ βαλεῖν. Anac. 130.
Ηγελοχος.
Εξεσι δ', ὥσπερ Ηγελοχος, ἡμῖν λεγειν
Εκ κυματων γαρ αὖθις αὖ γαλῆν' ὁρῶ. Ar. R. 305.
Ηγεμονευμα.
Αγεμονευμα νεκροισι πολυσονον Eur. Ph 1514.
Ηγεμονη, Vid. Ηγητειρα.
—Σε γαρ ποιησατο Νηλευς
Ηγεμονην,—Call. 3. 227.
Ηγεμονιος.
Αλλ' ἡγεμονιον.—Ar. Pl. 1160.
Ηγεμονεὺς, Ηγεμων
Πατριδος ἡμετερης θεσφραδμονες ἡγεμονῆες. Procl.
Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν, και κοιρανοι ἦσαν. Il. β. 487.
SYN. Ηγετης, ἡγητης, ηγητὴρ, ηγητωρ, καθηγεμων, ὑφηγητης, αγὸς, αγωγὸς, αρχὸς, βασιλεύς.
EPITH. Θεοπεμπτος, ληιοκλινος, ὑψινοος.
Ηγεμονευω, Ηγεομαι.
Λοκρων δ' ἡγεμονευεν Οϊλῆος ταχὺς Αιας. Il β. 527.
Συμπαντων δ' ἡγεῖτο βοην αγαθὸς Διομηδης. Ib. 567.
SYN. Αφηγȣ̃μαι, εξηγȣ̃μαι, εφηγȣ̃μαι, καθηγȣ̃μαι. προηγȣ̃μαι, ὑφηγȣ̃μαι, αρχω. οδηγεω. ἱγηλαζω
Ηγεομαι.
Τις ȣ̓κ αν ἡμᾶς ανδρας ἡγησαιθ' ὁρῶν; Ar. Ecc. 101.
SYN. Νομιζω, λογιζομαι. δοκιμαζω. ὑπολαμβανω, προκρινομαι.
Ηγερεομαι. Ηγερεθομαι. Poet. pro Αγειρομαι.
—Ινα γάρ σφιν επεφραδον ηγερεεσθαι. Il. κ. 127.
—Αμφὶ δέ μιν Κρητῶν αγοὶ ηγερεθονται. Il. γ. 231.

Ηγηλαζω:
Νυν μεν δη μαλα παγχυ κακὸς κακὸν ηγηλαζει. Od. ρ. 217.
SYN. Ηγεομαι, αγω, φερω, ελαυνω, διαγω, ὑπομενω, οδηγεω, αρχω, θεραπευω, επιμελεμαι.

Ηγητειρα
Εργων ἡγητειρα, βιε προπολε θνητοῖσιν. Orp. H.
SYN. Ηγέτις, χραντειρα, ανασσα.

Ηγητὴρ, Ἡγητὴς, Ἡγητωρ.
Αθικτος ἡγητῆρος.—Soph. Oed. C. 1591.
Δεινὸν δ' αὔσας ὡς ὑφ' ἡγητε τινός. Ib. Oed. T. 1283.
—Μυσων ἡγητορα καρτεροθυμον. Il. ξ. 512.
SYN. Οδηγὸς, αγωγὸς, ἡγεμών.
EPITH. Φιλος, ιφθιμος.

Ηδεως:
Αλλ' ἡδεως εμοιγε κἀλγεινῶς ἁμα. Soph. An. 442.
SYN. Τερπνῶς, ευτερπνῶς, αλυπως, προσηνῶς, ἱλαρῶς, ευφρονως, ευθυμως, ασπασιως, φιλοφρονως.

Ηδη.
—Πολλά τοι σμικροὶ λογοι
Εσφηλαν ηδη, και κατωρθωσαν βροτες. Ib. El. 418.
Αυτὰρ εγὼν επὶ νηα θοην κατελευσομαι ηδη. Od. α. 303.
SYN. Παλαι, νῦν.

Ηδομαι.
Ως ἡδομαι, και τερπομαι και βελομαι χορεῦσαι. Ar. Pl. 288.
SYN. Εφηδομαι, ενηδομαι, ὑπερηδομαι, ευφραινομαι, τερπομαι, ενασμενιζω, αρεσκομαι, χαιρω.

Ηδονη.
Η γαρ παρακαιρος ἡδονη τικτει βλαβην. Menan.
Εξ ἡδονῆς γαρ φυεται το δυστυχεῖν. Sent.
SYN. Φιληδια, φιληδονια, γανος, τερψις, τρυφη, ἡδος, ηδυπαθεια, ευπαθεια, μαλακια, επιθυμια.
EPITH. Ἀσυμβολος, πολυδακρυς, αισχρά.
—Κακῶν δελεαρ. Nonn. Αβροδιαιτος βιος. Phil.

Ηδος.
—Ουδέ τι δαιτὸς
Εσθλῆς εσσεται ἡδος επεὶ τὰ χερειονα νικᾷ. Il. α. 576.
Αλλά τὶ μυθων ἡδος;—Ap. 1. 1294.

SYN. Ηδονη, ωφελεια, αδος.

Ηδυβοης
Ανα δε βακχεια συντονῳ
Κερασαν ἁδυβοα Φρυγιων
Αυλων πνευματι.—Eur. B. 127.
SYN. Ηδυθροος, ηδυμελης, ευηχης.

Ηδυγελως. Vid Παν.
—Πολυκροτον, ἡδυγελωτα. Hom. XXXVIII. 37.
SYN. Πρηυγελως, φιλομμειδης.

Ηδυεπης, Ἡδυλογος.
Ηδυεπεῖς κεραι Κρονιδεω Διὸς, ισορες ωδῆς. Ib. XXXI. 2.
Κωτις ἡδυλόγος, δημοχαριςης. Eur. Hec. 134.
SYN. Ηδυφωνος, μελιγηρυς, μελιγλωσσος, ευγλωττος, λιγυρὸς, πολυμυθος, θελγεσιμυθος, γλυκυφωνος, ἱμεροφωνος, επητης, αυδηεις,—τραν̀ς, δυνατος, δεινὸς, ειπειν, λεγειν.

Ηδυθροος, Ηδυμελης.
Πανα μεσαν ἡδυθροον πνεοντα,—Eur. El. 703.
Τηνδ' ἡδυμελῆ συμφωνον αηδόνα Μεσης. Ar. Av. 660.
SYN. Ηδυβοης, ηδυπνοος, ηδυθροος.

Ηδυληπτος.
Εις ἡδυληπτον ἑλξιν. P. Sil.

Ηδυμος.
—Προκαλευμενος ἡδυμον ὑπνον. Hom. M. 241.
SYN. Νηδυμος, ἡδύς.

Ηδυπαθημα.
Σαρκὸς δ' ἡδυπαθημα φιλον τελος ανδράσιν αλλοις. Ep. l. 1.

Ηδυπαθης.
Εν τοῖς δ' εχεσιν ἡδυπαθης πεφυκ' ὅδε. Eur. Dan. 95.
SYN. Φιληδονος, τρυφερὸς, ακολαςος.

Ηδυπνοος. (Vid Ζεφυρος) Ηδυπνοιος.
Αδυπνοων—ονειρατων. Soph. El. 483.
Ισιὰς ηδυπνοις,—Ep. l. 7.

Ηδυπολις.
Βασανῳ δ' ἡδυπολις. Soph. Oed. T. 518.

Ηδυποτης, Vid. Βακχος.

Ηδυποτος.
—Πιθοι οινοιο παλαιε ηδυποτοιο. Od. β. 340.

Ηδυπροσωπος. Vid. Ωραι.
Χονδρος δ' ἡδυπροσωπος,—Athen. l. 4.

Ηδὺς, Ἡδιων, Ἡδισος.
Και τοτε με κνισσης αμφ' ηλυθεν ἡδὺς αϋτμη. Od. μ. 369.
Και μήποτ' αυτῆς μαζαν ἡδιω φαγοι. Ar. Pa. 3.
—Υπνος,—νηγρετος, ἡδισος—Od. ν. 80.
SYN. Αγανὸς, γλυκὺς, μειλιχος, ευηθης, επιχαρις, ευφραντος.

Ηδυσμα.
Επειτα ταῖς αφυαις εδιδεν ηδυσματα. Ar. Eq. 675.
SYN. Ηδυσμὸς, ηδυτης, γλυκυτης, γλυκυσμα, γλυκασμὸς, γλυκανσις, ευοσμια, βρῶμα, αρτυμα.
Ηδυφαὴς. Vid. Ηλεκτρος.
Ηδωνοι.
Ειης δ' Ηδωνων μεν εν ωρεσι χειματι μεσσῳ. Theoc. 7. 111.

Η Ε

ΗΕΛΙΟΣ. Vid. Ηλιος.
Ηερεθομαι, Αερεθομαι.
Αιεὶ δ' οπλοτερων ανδρῶν φρενες ηερεθονται. Il. γ 108.
EXP. Ουκ εισὶν σ]αθεραὶ, αλλ' αβεβαιοι.
SYN. Αιωρεομαι, αειρομαι, κρεμαμαι.—αθροιζομαι πλαναομαι, διασειομαι ερεθιζομαι, επαιρομαι.
Ηὴρ, Vid. Αὴρ κ λ.
Ηέρα εσσαμενω—Il. ξ. 282.
SYN. Ομιχλη, σκοτος, αορασια.
Ηεριος.
Ηεριαι δ' αρα ταιγε κακὴν εριδα προφερονται. Il. γ. 7.
SYN. Αεριος, ἑωθινὸς, ορθρινος.
Ηεριβοια.
Ει μη μητρυη περικαλλὴς Ηεριβοια
Ερμεια εξηγγειλεν,—Il. ε. 389.
Ηερόθεν.
—Μη το λοετρον
Ηερόθεν πιπ]ων, Ικαριον τελεσης. Ep. l. 4.
Ηεροειδης, Ηεροεις.
Οσσον δ' ηεροειδὲς ανὴρ ιδεν οφθαλμοῖσιν
Ημενος εν σκοπιῃ,—Il. ε. 770.
—Ες ταρταρον ηεροεντα. Il. ϑ 13.
SYN. Αερωδης, ὁμιχλωδης, σκοτεινὸς, κελαινεφὴς, ζοφωδης.
Ηερομηκης.
—Ηερομηκεις επὶ σ]υπος αλσεῖ πολλῷ. Orph. 922.
Ηεροπλαγκ]ος, Vid. Αστερες.
Ηεροφοιτης. Ηεροφοιτος. Ηεροφοῖτις.
—Ζεφυριτιδες ηεροφοῖται Orph. H.
Οπλον εκασῳ νεῖμε ϑεὸς φυσιν ηεροφοιτον. Phocyl. 118.
—Ηεροφοιτις Ερινυς. Il. ι. 567.
SYN. Αορατος.

Ηεροφωνος.
Σκῆπ]ρα δε κηρυκων εν χερσ' εχον ηεροφωνων. Il. σ. 505.
EXP. Τον αερα πληττοντων τῇ φωνῃ.—μεγαλοφωνος.
Ηετιων.
—ες Θηβην ἱερὴν πόλιν Ηετιωνος. Il. α. 366.
EPITH. Αντιθεος, μεγαλητωρ, αμυμων, ϑρασὺς, οβριμος.
PHR.—Βιην ερικυδέος Ηετιωνος.

Η Θ

ΗΘΑΣ.
—Ηθὰς ειμί πως
Των τῶνδε μυθων—Soph. El. 374.
—Τῶν γαρ ηθαδων
Φιλων νεοι μολοντες, ευπειθεστεροι. Eur. Andr. 818.
SYN. Εθὰς, ετης, συνηθης, οικειος, εφεστιος, κοινωνὸς ἥμερος.
Ηθεῖος.
Τιφθ' ουτως, ηθεῖε, κορυσσεαι;—Il. κ. 37.
Τιπ]ε μοι, ηθειη κεφαλὴ, δεῦρ' εληλυθας; Il. ψ. 94.
EXP. Ηθικη προσφωνησις νεωτερυ προς πρεσβυτερον.
SYN. Σεμνὸς, πολυσεμνος, αγλαοτιμος.—ϑεῖος, ηγαθεος καλός.—συγγενὴς, φιλος.—εθεῖος.
Ηθμός.
—Η κυαθον,
Η χαλκηλατον ηθμὸν πρυχων
Τοῖσδε τοῖς εποποιοῖς Eur. Fr.
SYN Κοσκινος.—ηθανιον, ηθμαριον, ὑλιςὴρ, διυλιςὴρ.—ταλαρος.
Ηθος
—Μετα τ' ηθεα και νομον ἱππων. Il. ζ 511.
EXP. Τυς συνηθυς τοπυς.
SYN. Ενοικησις, επαυλις.
Ηθος.
Εν δε ϑεμεν κυνεόν τε νοον και επικλοπον ἦθος
Ερμειην ηνωγε,—Hes. ε 67.
SYN. Εθος, τροπος, φυὴ, φυσις.
EPITH. Αγοργον, απλανὲς, βαρβαρον, αγριον, ευσεβὲς, λοιγιον, ἱμερρεν, κερδαλέον, κεδνον, κιβδηλον, κυδαλιμον, μετατροπον, πιστὸν, ποικιλον, πατρωϊον, παιδοκομον, πολυτροπον, φιλοκ]ητον.

Η Ι

ΗΪ́ΟΝ, Ηϊα τα.
—Λυκων τ' ηϊα πελονται. Il. γ. 103.
—ν δε και ηια
Κωρυκῳ, εν δ' εοι ὀψα τιθει—Od. ε. 266.
Ως δ' ανεμος ζαὴς ηϊων θημῶνα τιναξῃ
Καρφαλέων,—Ib. 368.
SYN. Εφοδιον.—βρωματα.—αχυρα. (γναθος Hesych.)

Ηϊθεος, ηθεος.
Παρθενος ηϊθεός τ' οαριζετον αλληλοισιν. Il. χ. 127.
Παρθενικαὶ δε και ηϊθεοι αταλὰ φρονεοντες. Il. σ. 567.
—Ου γάρ εστιν ηθεος Eur. Ph. 962.
SYN. Αιζηιος—αγαμος.
EPITH. Απαλοψυχος. θαλεθων, θαλερός.
PHR. Κῦρος ετ' αρτιγένειον εχων χνοον.—
Ισόν πυ κἀκεινῳ επισαχυεσκον ιυλοι.
—Ετι χνοάοντας ιυλυς.
Αντελλων, ετι φαιδρὸς εν ομμασι,—Apoll.
Πυρσαῖς γένυσιν εξανδρυμενος. Eur.

Ηϊος.
Ενθά σε, ηϊε Φοῖβε, θεαι λῦον ὑδατι καλῷ. Hom. Ap. 120.
SYN. Ευσκοπος, εκηβόλος, πορευτιμος, παιανιστής.

Ηιων, Ηϊων.
Αυτις δ' ηϊόνα μεγαλην ψαμαθοισι καλυψαι. Il. η. 462.
Ξεῖνε, τίς ει; ποθεν ἤλθες επ' ηονα;—Hom. B. 13.
SYN. Ακτὴ, αιγιαλὸς, οχθη ψαμμος.
EPITH. Αλικλυστος, αγρυπνος, αντιπορθμος, σταθερὰ, βαθεῖα, βαρυδυπος, ερημαια, τραφερὰ, εναλια, ευκροκαλος, πολυψαμαθος, πολυφλοισβος, πολυκλαυτος, πορφυρεα, φυκιοεσσα, ψαφαρὰ.

Ηιοεις, Ηιονιος, Ηονιος.
—Επ' ηιοεντι Σκαμανδρῳ. Il. ε. 36.
Ηιονιον τόδε σῆμα—Ep.
SYN. Αιγιαλωδης. αφρωδης.

Η Κ

ΗΚΑ.
—Απωσατο ἦκα γεροντα. Il. ω. 508.
Ηκα πρὸς αλληλυς επεα πτεροεντ' αγορευον. Il. γ. 155.
SYN. Ηρέμα, ἡσυχως, πραως.

Ηκεστος.
—Δυοκαιδεκα βῦς ενὶ νηῷ
Ηνις, ηκεστας ιερευσέμεν—Il. ζ. 94.
SYN. Ακεντητος, αδαμαστος.

Ηκιστος. Vid. Ελαχιστος.
Ηκιστος δ' ἦν αυτὸς ελαυνέμεν ἅρμ' εν αγῶνι. Il. ψ. 531.
EXP. Παντων ἡττωμενος, ασθενὴς, ατεχνος.

Ηκω.
Και γαρ εγὼν επικυρος εὼν, μαλα τηλόθεν ἥκω. Il. ε. 478.
SYN. Καθηκω, ερχομαι. παραγινομαι.

Η Λ

ΗΛΑΙΝΩ, Ηλαινομαι.
Τῷ ρα και ηλαινων αλαπαζέμεν ηπειλησε, Call. 3. 251.
Ουδ' επιτυμβιδιοι κορυδαλίδες ηλαινονται. Theoc. 7. 23.
SYN. Μωραινω.—ρεμβομαι, πλαναομαι. ηλασκαζω.

Ηλακατη, Ηλακατα τά.
Ιστόν τ' ηλακατην τε,—Il. ζ. 491.
Αι δ' ιστυς ὑφοωσι και ηλακατα στρωφῶσιν. Od. η. 105.
—Ω φιλεριθ αλακατα, δῶρον Αθαναας. Theoc. 28. 1.
Καδδ' αυτῦ λινα χεῦον επ' ηλακατην ερυσαντες. Ap. 1. 565.
SYN. Ατρακτος.—δοναξ.—βελος.—(το λιττοτατον μερος τῦ ιστῦ ὑπερ ὅ εστι το καρχησιον.)
EPITH. Λινοχλωρος, δολιχὴ, χρυσῆ.—αλιπορφυρα.
Εργατιν ευκλωστυ νηματος ηλακαταν. Ep.

Ηλασκαζω, Ηλασκω.
—Επει κ' εριαυχενης ἱππυς
Παντοιυ δρομυ ασῃ ὑπὸ πολιν ηλασκαζων. Il. σ. 281.
Αιτε κατὰ σταθμον ποιμνηϊον ηλασκυσιν. Il. β. 470.
SYN. Ηλαινομαι, πλαναομαι, περιερχομαι, εκκλινω,—αποδιδρασκω ελαυνω.

Ηλεκτρα.
Ω παι δυστανοτατας
Ηλεκτρα ματρός—Soph. El. 122.
Η σὸν το κλεινὸν εῖδος Ηλεκτρας τόδε; Ib. 1183.
EPITH. Αρχεγονος, δυστηνος, δειλαια, βαθυπεπλος, ροδοπηχυς, Ατλαντίς.

Ηλεκτρος,

Ηλεκτρος, Ηλεκτρον.
Χρυσεον ὅρμον εχων, μετὰ δ' ηλεκτροισιν εερτο.
Od. ο. 459.
Τῶν δε παρὰ προχοῇσι, πεπηγότος εγγύθι πουλὺ,
Ηδυφαὴς ηλεκτρος αεξεται, εἰά τις αυγη
Μηνης αρχομενης—Dion. 317.
EPITH. Διειδὴς, χρυσαυγής.
Ηλεκτροι.
Εκπιπτουσων τῶν ηλεκτρων,—Ar. Eq. 529.
EXP. Τῶν κλινῶν.
Ηλεκτρινος.
—Το δ' ὡς αλεκτρινον ὕδωρ
Εξ αμαρᾶν ανεθυε—Call. 6. 29.
Ηλεκτροφαής.
—Δακρυων τὰς ηλεκτροφαεῖς αυγάς. Eur. Hipp. 741.
Ηλεκτρυωνη.
Ζῶε δ' αγαλλομενος συν εὐσφυρῳ Ηλεκτρυωνη.
Hes. α. 86.
Ηλεκτρυων.
Κτηνας Ηλεκτρυωνα, βοῶν ἕνεκ' ευρυμετωπων.
Ib. 82.
Ηλεκτωρ. Vid. Ηλιος.
—Ως' ηλεκτωρ εβεβηκει
Χαγχαλοων, ταχέες δε ποδες φερον'—Il. ζ. 513.
Τευχεσι παμφαινων ὑπεριων. Il. τ. 398.
Ηλεματος. Vid. Ηλιθιος.
—Ταυτα δ' αμυδρα
Ειδωλα ψυχῆς, ηλεματοισι μεθες. Ep. I. 1.
Ηλεματως.
Τῷ και ὅτ' ηλεματως Κολχοι μαθον αντιοωντες.
Ap. 4. 1206
SYN. Ευηθικῶς. ματαιως. αυτως.
Ηλεος, Ηλός.
—Οινος γαρ ανωγει
Ηλεὸς, ὅς' εφεηκε πολυφρονα περ μαλ' αεισαι.
Od. ξ. 464.
—Φρενας ηλεε, ποῖον εειπας. Ib ε. 243.
Μαινομενε. φρενας ηλὲ, διεφθορας.—Il. ο. 128.
SYN. Ηλεματος, ανοητος, μωρὸς ματαιος, ηλιθιος.—μανιοποιός.
Ηλειοι.
Ως ὁπότ' Ηλειοισι και ημῖν νεῖκος ετυχθη. Il. λ. 670.
Ηλιαδες. Vid. Φαεθων.
—Αμφὶ δε κοῦραι
Ηλιαδες ταναῇσιν εφημεναι αιγειροισιν
Μυρονται κινυρὸν μελεαι γοον· εκ δε φαεινὰς
Ηλεκτρου λιβαδας βλεφαρων προχεουσιν εραζε.
Ap. 4. 604.
SYN. Φαεθοντιαδες. Φαεθοντος αδελφαί.
Ηλιαζω, Ηλιαζομαι.
—Αλλ' ουκ εθ' ηλιαξεις· Ar. L. 380.

—Ηλιαζει πρὸς ἥλιον. Ib. V. 769.
—Εν Αρκαδια πεντωβολον ηλιασασθαι. Ib. Eq. 795.
SYN. Ειλεω, αλεθερεω, ηλιοω, ηλιουμαι. δικαζω.
Ηλιαῖος.
—Κἄπειτ' εν Ηλιαια
Βδεοντες αλληλους αποκτενειαν οἱ δικασταί. Ib. 894.
EXP. Το μεγα δικαστηριον εν τῇ Αττικῇ.
Ηλιας.
Αρπαγος Ηλιας διφρου ελατὴρ πυρός—Nonn. I.
Ηλιαστής. (δικαστὴς εν Ηλιαια)
Ω γεροντες Ηλιασται,
Φρατορες τριωβολου. Ar. Eq. 255.
Ηλιαστικος.
Ον πρῶτον οβολον ελαβον ηλιαστικόν. Ib. N. 861.
Ηλιβατος.
—Ηλιβατος πετρη και δασκιος ὕλη. Il. ο. 273.
SYN. Υψηλὸς, μεγας, αβατος, απροσβατος, υψιλοφος, υψερεφής. βαθυτατος.
Ηλιθα.
—Φυλλων γαρ επι χυσις ηλιθα πολλή. Od. ε. 483.
SYN. Αθροως, δαψιλῶς, σωρηδόν. σφοδραματην. ὁμοῦ. μαλα, πανυ.
Ηλιθιαζω.
—Εγὼ δ' εχων ταυτ' ηλιθιαζω. Ar. Eq. 1121.
SYN. Ανοηταινω, αναισθητῶ, μωραινω, ηλαινω.
Ηλιθιος.
Ηλίθιος, ὅστις μὴ πιὼν χῶμον φιλεῖ. Eur. Cyc. 536.
SYN. Αναισθητος, μωρὸς, αφρων, ηλεματος. σκληρός. ματαιος.
Ηλιθιοω.
Μη φρενας ὑμῶν ηλιθιωσῃ
Βροντης μυκημ' ατεραμνον. Aesc. Pr. 1060.
SYN. Ατυζω, εκπληττω, παραπλησσω.
Ηλικια.
—Ος ἡλικιην εκεκασο. Il. π. 808.
SYN. Γενεα. νεοτης, νηπια. ακμή. χρονος.
EPITH. Ευανθὴς, ευσταχυς, ἱμερτὴ, σθεναρὰ, φαιδρὰ, χλοερά.
Ηλικιωτης.
Εκπλευσας. ὑγιης επανηλθ', εμὸς ἡλικιωτας.
Theoc. 14. 54.
SYN. Ηλιξ, ισηλιξ, ὁμηλιξ, συνηλιξ. ὁμοχρονος. συμπρακτωρ.
Ηλικος
—Μικρος, ἡλίκος Μολων. Ar. R. 55.
SYN. Οσος, ποσος, ὁπόσος, πηλίκος.

Ηλιξ Vid. Ηλικιωτης.
Ηλικες, ισοφοροι, τῶν τε σθενος ϐκ αλαπαδνον. Od. σ. 372
Ηλιοϐλητος
—Περσαι δ' ηλιοϐλητϐς πλακας, Eur. B. 14.
Ηλιοκαυςος
—Συραν καλεοντι τυ παντες
Ισχναν, ἁλιοκαυςον—Theoc. 10. 27.
Ηλιοςερής.
Κρατι δ' ηλιοςερὴς
Κυνῆ προσωπα Θεσσαλίς νιν αμπεχει. Soph. Oed C 318.
SYN. Σκιαςικὸς —πλατυπιλος.
Ηλιοςιϐής.
Προς αντολὰς φλογωπὰς ηλιοςιϐεῖς. Aesc. Pr. 790.
Ηλιος, Poet. Ηελιος.
—Αφαρ δέ οἱ αγγελος ἦλθεν Ηλιος. Od. θ. 271.
Ημος δ' ηελιος κατεδυ, και επὶ κνεφας ἦλθε. Il. α. 475.
Ηδη γαρ φρασδει πανθ' ἅλιον αμμι δεδυκειν. Theoc. 1. 102.
SYN. Ηλεκτωρ Μιθρης. Υπεριων. Σειριος. Φοῖϐος. Φαεθων Φωσφορος. Παιαν
ΕΡΙΤΗ. Ατειρὴς αρχεσιφωτος, αιγληεις, αφαυρὸς, αζαλέος αςροχιτων, βαρυμηνις, γλαυκοφεγγὴς, ευρυοπης. ζειδωρος, φυτηκόμος, καθαρὸς, θειλατος, λαμπομενος. λιπαροζωνος, μαρμαιρων, μαλερὸς. μεσημϐριοων, ολϐιος, οξὺς, παμφανοων, πανομφαῖος, πανοψιος. πανϐργος, πυριφεγγὴς, πυριϐρομος, εμπυρος, πυριςεφὴς, παλιςρεπτος, τηλεφανὴς, Σειριος. σειριοεις. φαεσιμϐροτος, τερψιμϐροτος. χρυσϐς. χρυσοφαὴς, φαεθων, φλογερὸς, φανερὸς, φαεσφορος. φαεινὸς, φρυκτων, ὑψιδρομος. ὑψιπορος, ὑψιφανὴς.
Αςρα μεν ημαυρωσε και ἱερὰ κυκλα Σεληνης.
Αξονα δινητας εμπυρος ηελιος.
Ηλεκτωρ Υπεριων.—Ηελιϐ τ' αυγὴ,
Υπεριονιδαο ανακτος,
—Ος παντ' εφορᾷ, και παντ' επακϐει Hom.
—Ηελιοιο φαος πανδερκέος. Cal.
—Πυραυγὴς δισκος. Sibyl. Πετρα πυρός. Eur.
Η τον Θοραῖον. Πτῶον, Ωριτην Θεὸν. Lyc.
Οξειων ὁ γενεθλιος ακτινων πατηρ.
Φαυσιϐροτος δαιμων Υπεριονιδας
—Πυριπνεοντων αρχὸς ἵππων. Αςὴρ ϐρανιος. Pind.
Κλῦθι πυρὸς νοερϐ βασιλεῦ Χρυσηνιε Τιταν.
Κλῦθι, φαϐς ταμια, ζωαρκέος ὦ ανα πηγῆς.
—Θεῶν αριςος.—Ψυχῶν αναγωγεὺς.—
Εικων παγγενεταο θεϐ.—Procl.
Αυτος εγὼ σ'εφανηδὸν ολον πολον ἁρμασι τεμνω,
Ουρανιων ἑλίκων πολυκαμπεα κυκλα διωκων,
Μετρα χρονϐ πισυρησι φερων κυκλϐμενος ὥραις, κ. λ.
—Δυωδεκαμηνος ὁδιτης —καρπῶν κοιρανος.—
—Ορχαμος κοσμϐ —ταμιης, α. αξ πυρός.—
—Βροτεοιο βιϐ ποιμὴν δολιχοσκιος.—
Παμφαὲς αιθέρος ομμα Nonn.
—Πανοπτην κυκλον ηλιϐ. Aesch.
Ω καλλιφεγγὲς ηλιϐ σελας.—Eur.
Συ δ', ὦ τον αιπὺν ϐρανὸν διφρηλατῶν. Soph.
Ηελιϐ γλυκυδερκὲς ιδϐ φαος εξοχα λαμπει, Sib.
Κλῦθι μακαρ, πανδερκες εχων αιωνιον ομμα,
Τιταν χρυσαυγὴς, ὑπεριων. ϐρανιο φως
Αυτοφυὴς, ακαμα. ζωων ηδεῖα προσοψι
Δεξιε μεν γενετωρ Ηϐς, ευωνυμε Νυκτὸς.
Κρᾶσιν εχων ὡρῶν, τετραϐαμοσι ποσσὶ χορευων.
Ευδρομε, ροιζητωρ, πυροεις, φαιδρωπὲ, διφρευτά—
Ευσεϐεσιν καθοδηγὲ καλῶν. ζαμενὴς ασεϐϐσι
Χρυσολυρη, κοσμϐ τον εναρμονιον δρομον ἑλκων.
Εργων σημαντωρ αγαθῶν. ὡροτρόφε κϐρε
Κοσμοκρατωρ. συριχτα. πυρίδρομε. κυκλοελικτε,
Φωσφορε αιολοδεικτε, φερεσϐιε, καρπιμε, Παιάν
Αιθαλοεις, αμιαντε χρονϐ πατερ' αθανατε ζεῦ
Ευδιε, πασιφαῆ. κοσμϐ το περιδρομον ομμα.
Σϐεννυμενον λαμπρόν τε καλαῖς ακτῖσι φαειναῖς.
Δεικτα δικαιοσυνης, φιλοναματε, δεσποτα κοσμϐ.
Πιςοφυλαξ, αιεὶ πανυπερτατε πᾶσιν αρωγέ.
Ομμα δικαιοσυνης, ζωῆς φῶς ὦ ελασιππε,
Συν λιγυρῇ μαςιγι τετραορον ἁρμα διωκων.
Orph. H
Φωτὸς γενεταν, ομματολαμπῆ,
Τας γινομενας και φθειρομενας
Ταμιαν ὑλάς—αγνῶν αςρων πρυτανιν.
—Νοερϐ τυπον αισθητὸν.
Αγαθῶν παροχον εγκοσμογενῶν. Synes.
Ηλιϐ εκλειψις.
—Επεὶ ζοφος ηνατι μεσσῳ
Απροιδὴς τετανυστο. κελαινιοωντι δὲ πεπλῳ
Κρυπτομενον Φαεθοντα μεσημϐριας εῖχεν ὁμιχλη
Κλεπτομενης δ' ακτινος επισκιοωντο κολῶναι, κ. λ. Nonn. l. 38.
Ηλις
Ουδ' ὅσσοι ναιϐσι προς Ηλιδος ἱπποϐοτοιο. Od. φ. 347.
ΕΡΙΤΗ. Ιππηλατος, δῖα, ευρυχορος, ευδειρος, πολυπαμμων.
Ηλιτομηνος.
—Και ηλιτομηνον εοντα. Il. τ. 118.
SYN. Επταμηνιαῖος, ἑπταμηνος. πρωορος.
Ηλιτοποινος.
—Και ἡλιτοποινον Εριννυν. Orph. 1361.
Ηλιῶτις. Ηελιῶτις.
Ακτιν' ες ἡλιῶτιν—Soph. Tr. 710.

—Απ' ηελιωτιδος αιγλης, Ep. 1. 3.
Ηλιωσα.
—Κομας—τα μεν ενδοθεν μελαινας,
Τα δ' ες ακρον ηλιωσας. Anac. 29. 5.
SYN. Ηλιωδης, ξανθα, χρυση.
Ηλος.
Χρυσειοις ἥλοισι πεπαρμένον,—Il. λ. 632.
Κρατεροῖς αδαμαντος ἅλοις. Pind. P. 4.
SYN. Γομφος.
EPITH. Οξυτορος.
Ηλυγη.
Ουκ ὁρῶντες ουδεν, ει μη
Τῆς δικης την ηλυγην. Ar. A. 684.
SYN. Σκια, σκοτος. επισκιασμός.
Ηλυσιον.
Αλλά σ' ες Ηλυσιον πεδιον και πειρατα γαιης
Αθανατοι πεμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ραδαμανθυς
Τῷ περ ρηΐστη βιοτὴ πελει ανθρωποισιν·
Ου νιφετὸς, ουτ' αρ χειμὼν πολὺς, ουτε πότ' ομβρος,
Αλλ' αιεὶ Ζεφυροιο λιγυπνειοντας αητας
Ωκεανος ανιησιν, αναψυχειν ανθρωπους. Od. δ. 563.
Ισον δε νυκτεσσιν αιεὶ
Ισα δ' εν ἁμεραις αλι-
ον εχοντες, απονεστερον
Εσθλοὶ νεμονται βιοτον—
—Ενθα μακαρων νάσον ωκεανίδες
αὖραι περιπνεουσιν, αν-
θεμα και χρυσου φλεγει, κ. λ. Pind. Ol. 2.
Ανθεμοεσσα Ραδαμανθυος αυλη.
Ηλυσιου λειμωνος αλσεα—Nonn.
Ηλυσιῳ πεδιῳ ὅθι οἱ πελε κυματα μακρὰ
Λιμνης αεναου Αχερουσιαδος βαθυκολπου—
Ενθα πελει τριβος αθανατος μεγαλοιο θεοῖο
Και τρισσαι πηγαὶ οινου, μελιτός τε γαλακτος·
Γαια δ' ιση παντων—καρπους τοτὲ πλειονας οισει
Αυτοματη, κοινοί τε βιοι, και πλουτος αμοιρος·
Ου γαρ πτωχος εκεῖ, ου πλουσιος ουδε τυραννος,—
Ουκ ετ' ερει τις ὅλως νυξ ηλθεν, η αυριον εσται,—
Ουκ εαρ, ουχι θερος, ου χειμὼν ου μετοπωρον,
Ου γαμος, ου θανατος, κ. λ. Sibyl. l. 2.
Ηλυσις.
—Σπευσω βραδυπουν
Ηλυσιν αρθρων προτιθεῖσα. Eur. Hec. 66.
—Πρεσβυς ὑστερῳ ποδὶ
Πικραν διωκων ηλυσιν—Ib. Herc. F. 1041.
SYN. Πορεια, βασις, ελευσις, αφιξις, εφοδος. ὁδός. συνοδος.

Η Μ

ΗΜΑΘΙΑ.
Και Ημαθιην ερατεινην. Il. ξ. 226.
EPITH. Πολυολβος.
Ημαθιων.
—Και Ημαθιωνα ανακτα. Hes. Θ. 985.
Ημαθοεις, Ημαθωδης, Ημαθῶδες το.
—Ος ρα Πυλοιο αναξ ἦν ημαθοεντος. Il. β. 77.
Ει ημαθῶδες ευρεῖν.
Το τῆς ὁλης θαλασσης. Anac. 32. 3.
SYN. Ψαμμωδης, ψαμαθωδης.—τραχύς.—ψαμαθος.
Ημαι.
Αλλ' ἧμαι παρὰ νηυσιν ετωσιον αχθος αρουρης. Il. σ. 104.
SYN. Καθημαι, αποκαθημαι, επικαθημαι, ἵζομαι.
Ηματιος, Ηματιη, Adv.
—Τον νῆες Αχαιων
Ηματιαι Θρηκηθεν επ' ευρεα ποντον αγουσι. Il. ι. 72.
Ενθα και ηματιη μεν, ὑφαινεσκεν μεγὰν ἱστόν. Od. β. 104.
SYN. Ἡμερινός, καθημερινός.—επ' ηματι, επ' ἦμαρ. ἦμαρ.
Ημεδαπος, pro Ἡμετερος.
Η ἀπὸ Ασσυριων ἡμεδαπη στρατιή. Call. Fr.
Ημερα, Ημαρ.
Ως νῦν ἡμερα ἡδε κακὸν φερει Αργειοισιν. Il. λ. 293.
Τι γαρ παρ' ἦμαρ ἡμερα τερπειν εχει,
Προσθεῖσα, κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν; Soph. Aj. 475.
—Ουδέ ποτ' ἦμαρ Παυσονται καματου—Hes. ε. 174.
SYN. Φῶς, φαος, λυκη, ηώς.—πανῆμαρ.
EPITH. Καλλιφεγγὴς, ποδαρκης, πολυφθορος, λευκοπτερος. λευκοπωλος, λαμπαδοῦχος.—αισιμον, γλυκερὸν, δουλιον, ερασμιον, νοστιμον, ελευθερον, ευδιον, λαμπροπρεπές, ολεθριον, ορφανικὸν, μορσιμον, νηλέες, πολυολβον, πολυευκτον, πολυστονον, φαεσιμβροτον, φωσφόρον.
PHR. Ηλιου ακτὶς, φῶς—Διὸς φεγγος. Ηελιοιο διεξοδος. Eur.
Χρυσεας ἁμερας βλεφαρον—Τροχοι αμιλλητῆρες ἡλιου. Soph.
Δρομος Ηοῦς. Nonn.—Αλιου παῖς. Pind.

Ημερευω.

Ημερευω.
—Νυν δ' εκηλα πυς
Των τησδ' απειλων ενεχ' ημερευσομεν. Soph. El. 789.
Αλλ' εσθ' ὁ καιρὸς ἡμερευοντας ξενυς
Μακρᾶς κελευθυ, τυγχανειν τα προσφορα. Aesc. Ch. 708.
SYN. Διημερευω, συνημερευω.—δι' ἡμερας καμνειν.

Ημερησιος.
Ω χαῖρε, λαμπτὴρ νυκτὸς, ημερησιον
Φαος πιφαυσκων,—Aesc. Ag. 22.
SYN. Ημεριος, καθημερινος, μεθημερινος, μονημερος, μονημεριος, αμφημερος.—ηματιος, ημερυσιος, πανημεριος.

Ημερις.
—Τετανυστο περὶ σπεους γλαφυροιο
Ημερὶς ἡβωωσα,—Od. ε. 69.
—Ημεριδος ορχον—Ar. A. 996.
SYN. Αμπελος, οινη (εἶδος λεπτοφλοιυ δρυὸς. Eustath.)
EPITH. Καλλιφυτος.
Ημερι πανθελκτειρα, μεθυτροφε, μῆτερ οπωρης. Ep.

Ημεροθαλης.
—Ημεροθαλὲς εαρ—Ep. l. 1.

Ημεροκοιτος
Μή ποτέ σ' ἡμεροκοιτος ανὴρ απο χρημαθ' ἑληται. Hes. ε. 603.
SYN. Νυκτοκλεπτης, κλεπτης.

Ημερολεγδον.
Τοκεῖς τ' αλοχοι θ' ημερολεγδον
Τεινοντα χρονον τρεμεονται. Aesc. P. 63.
EXP. Τον εκ των ἡμερων καταριθμυμένον.

Ημερος.
Αιετὸς, αργην χῆνα φερων ονυχεσσι πελωρον
Ημερον εξ αυλῆς.—Od. ο. 162.
SYN. Ηθὰς, ὑποχειριος, χειροηθης, τιθασσος, συνανθρωπιζων, πρᾶος.

Ημεροσκοπος.
Οπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκοπος
Δεικνυσι,—Soph. An. 259.
Λαθων κολαιυς φυλακας ημεροσκοπυς. Ar. Av. 1174.
SYN. Ημεροφυλαξ. φρυρος.

Ημεροφαντος.
Οναρ ημεροφαντον αλαινει.—Aesc. Ag. 82.

Ημετερειος, Ημετερος.
Ουτε γαρ ἡμετερειον, υτε καλόν. Anac. 122.
Ημετερος θεραπων,—Il. π. 244.
SYN. Νωΐτερος, ἡμός.

Ημὶ, pro Φημί.
Η, και κυανεησιν επ' οφρυσι νευσε Κρονιων. Il. α. 528.
Παῖ, ημὶ, παῖ.—Ar. N. 1143.

Ημιβρεχής.
—Θερμυς ἡμιβρεχεῖς εφυγον. Ep. l. 2.

Ημιβρως, Ημιβρωτος.
Αιχμη δ' ἡμιβρῶτι—Ep. l. 6.
—Ιφ' ἡμιβρωτον οδοντα. Ib.

Ημιγενειος.
Πυρρὸς, ὁ δ' ἡμιγενειος.—Theoc. 6. 3.

Ημιδαης,—Vid. Σκυβαλον.
Ημιδαὴς δ' αρα νηυς λιπετ' αυτόθι.—Il. π. 294.
SYN. Ημικαυστος, ἡμιφλεκτος, ἡμιπυρωτος.—ημιβρωτος.—ημιτομος.

Ημιδιπλοιδιον. (το γυναικεῖον ἱματιον)
Τυτὶ το τῆς γυναικος ημιδιπλοιδιον. Ar. Ecc. 318.

Ημιδυλος.
Παῖδας δ' εγὼ μεν γνησιυς ετικτον αν',
Η δ' ἡμιδυλυς τοῖς εμοῖς, νοθαγενεῖς. Eur. Andr. 942.

Ημιεκτεον, Ἡμιεκτον.
Εγω μεν υδεν προτερον ἡμιεκτεω. Ar. N. 643.

Ημιθεος.
—Και ἡμιθεων γενος ανδρων. Il. μ. 23.
SYN. Ημιθνητος. ἥρως.

Ημιθηλυς.
Τον ἡμιθηλυν Αττιν. Anac. 13. 2.
SYN. Ημιγυνος, ἡμιγυναῖξ.—ἡμιανθρωπος, ἡμιανδρος, ανδρογυνος, ευνυχος.

Ημιθνης, Ημιθνητος.
Οι μεν αρ' ημιθνῆτες, επεὶ ταν ποτνιαν εἶδον. Call. 6. 60.
Τοις ημιθνητοις διπτυχοις Λαπερσιοις. Lyc. 511.
SYN. Ημιθανὴς, ἡμιζωος, ψυχορραγων.—ἡμιθεος.

Ημιθραυστος.
Συν ἡμιθραυστοις ικριοις—Ib. 378.
SYN. Ἡμικλαστος.

Ημικακως.
Αλλ' ἡμικακως εβοσκομην. Ar. Th. 456.
SYN. Μετριως.

Ημικρης (Μενελαος)
—Ημικρῆτα βαρβαρον. Lyc. 150.

Ημικραιρα.
Την ἡμικραιραν την ἑτεραν ψιλην εχων. Ar. Th. 234.
SYN. Ημικρανον, ἡμικεφαλον, ἡμικεφαλιον, ἡμικεφαλαιον.

Ημιλεπτος.
Ο δ' ἡμιλεπτος ηδη. Anac. 33. 10.

Ημιλιγδος.
—Ασπὶς ἡμιλιγδος, ὡς πυκνωμά τι. Soph. Fr.

Ημινιρος. (ὁ κορακῖνος)
Ιερὸς Σκυθαισιν ἡμινιρον ηδονην. Sop. ap. Athen.

Ημιονειος.
Καδδ' απὸ πασσαλοφιν ζυγὸν ἥρεον ἡμιόνειον. Il. ω. 268.
Ημιονος.
Προσθε μεν ἡμιονοι ἕλκον τετρακυκλον απηνην. Ib. 324.
SYN. Ορεὺς. κρεὺς. αστραβη.
EPITH. Αγροτερος, αδμής.
Ζεῦξαν δ' ἡμιονες, κρατερωνυχας, εντεσιεργές.
—Κρατερὸν μενος αμφιβαλοντες
Ημιονον ταλαεργὸν αγων κατεδησ' εν αγῶνι.
Εξετ', αδμητην, ἥτ' αλγίστη δαμασασθαι. Hom.
Ημιοπος.
—Τερενων Ημιοπων ὑπ' αυλῶν ορχεῖσθαι. Anac. 82.
EXP. Αυλὸς ελασσων τῦ τελειυ.
Ημιπελεκκον, Ἡμιπελεκον.
Καδδ' ετιθει δεκα μεν πελεκεας, δεκα δ' ἡμιπελεκκα.
EXP. Αξινη μονοστομος.
Ημιπλήξ.
Τήν τε θεοῖς πελεκεσσιν επ' ἡμιπλῆγα λιπόντες
Υλοτόμοι δρυμοιο κατηλυθον—Ap. 4. 1683.
Ημιπνοος, Ἡμιπνυς.
Τρωξαρτης δ' ὡς εἶδεν εθ' ἡμιπνυν προπεσοντα. Hom. B. 249.
SYN. Ημιζωος. ἡμιψυχος, ἡμιθνής.
Ημιπυρωτος. Vid. Ημιδαὴς
—Ημιπυρωτα λειψανα—Ep. l. 3.
Ημισπαστος.
Κυπρι, τον ἡμισπαστον απὸ κροκεων εμε πασῶν. Ep. l. 1.
Ημισυς.
Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πασης. Il. ζ. 192.
Νηπιοι, ουδ' ισασιν ὅσῳ πλεον ἥμισυ παντός. Hes.
SYN. Ημισευμα, ἡμιτελεια, ἡμιτομια.
Ημιταλαντον.
Ημιταλαντον δε χρυσῦ λοισθῆϊ εθηκε. Il. ψ. 751.
Ημιτελεστος, Ἡμιτελὴς
Ου γαρ θηλυτεραις δεμας ωπασεν ἡμιτελεστον
Μορφην, οφρα και αλλα περὶ χροὶ τεχνησαιντο. Naum. 64.
Και δομος ἡμιτελής—Il. β. 701.
SYN. Ατελὴς, ατελειωτος, ἡμιεργος.
Ημιτομος.
Ισα τ' επ' αλληλοισι κερα ανετελλε καρηνυ,
Αντυγος ἡμιτομυ κεραῆς ἅτε κυκλα σεληνης. Mosch. 2. 88.
SYN. Ημιδαής.
Ημιτυβιον.
Επειτα καθαρὸν ἡμιτυβιον λαβών. Ar. Pl. 729.
SYN. Συδαριον.—ρακος ἡμιτριβές.—λινῦν τι, οἷον εκμαγεῖον—δικρωσσον φακιολιον.
Ημιφαης.
—Εν ἡμιφαεῖ λαρνακι γυμνα μενει. Ep. l. 3.
Ημιφλεκτος.
—Μελαθρον Αυτως ἡμιφλεκτον—Theoc. 2. 133.
SYN. Ημιδαὴς, ἡμικαυτος.
Ημος.
Ημος δ' ηελιος κατεδυ—Il. α. 475.
SYN. Ηνικα, ὅτε.
Ημυοεις.
Καρκινον ημυοεντα—Nic.
EXP. Μεμυκοτα, κεκλεισμένον.
Ημυω, Αμυω.
Ως ἑτερωσ' ημυσε καρη πηληκι βαρυνθέν. Il. θ. 308
—Αμυοντα χαμαζε. Hes. E. M.
SYN. Επικλινω, κατακλινω, πιπτω.
Ημων. Vid. Ακοντιστής.
—Καὶ ρ' ἥμονες ανδρες ανεσαν. Il. ψ. 886.

H N

ΗΝΕΚΗΣ. (Ηνεκὲς, Ηνεκεως; Adv) Vid: Διηνεκής.
—Ηνεκεεσσι τριβοις πανταπασον εδωδῆς. Nic.
—Τοτ' ηνεκες εν πυρι θαλψας. Ib.
Ηνεμοεις, pro Ανεμοεις.
—Και ηνεμοεσσαν Ενισπην. Il. β. 606.
—Και τιγριδες ηνεμοεσσαι. Opp. l. 3.
—Και ηνεμοεν φρονημα.—Soph. An. 360.
SYN. Ηνεμωδης.—ὑψηλος—προσηνεμος.—ποδηνεμος—μεταρσιος.
Ηνι. Dor. pro Ιδυ.
Ηνὶ δέ τοι το δέπας—Theoc. 1. 149.
Ηνια. Ηνίον.
Τυτῳ παραδωσω τῆς Πυκνὸς τας ἡνιας. Ar. Eq. 1106.
Νεστωρ δ' εν χερεσσι λαβ' ἡνία σιγαλοεντα. Il. θ. 116.
SYN. Χαλινὸς, λῶρον, ρυταγωγεὺς, ρυτὴρ, ρυτὰ τα, ευληρα τά—παρηορια—εξυσια.
EPITH. Χρυσονωτος.—φοινικόεν, λευκόν.
Ηνίκα. Vid. Ὁπόταν.
Ηνίκα δ' ορμηθέντες εφ' ἡμέας εξέλθωσι. Hom. B. 154.
Ηνιοπεύς.
Υἱὸν ὑπερθυμυ Θηβαιυ Ηνιοπῆα. Il. θ. 120.
Ηνιοστροφεω, Vid. Ηνιοχεω.
Ος αρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβώς. Eur. Ph. 177.

Ηνιοςρόφος, Ηνιοχεὺς, Ηνιοχος.
Γνοὺς δ᾽ οὐξ Αθηνῶν δεινὸς ἡνιοςρόφος.
Εξω παρασπᾷ, κἀνακωχευει, παρεὶς
Κλυδων᾽ εφιππον,—Soph. El. 733.
—Θρασὺν Εκτορος ἡνιοχῆα. Il. θ. 312.
—Ηνιοχος δ᾽ ἱμασεν καλλιτριχας ἵππους
Νῆας επὶ γλαφυρας—Il. λ. 280.
SYN. Υφηνιοχος, ἁρματηλατης.
EPITH. Αφειδὴς, βοοσσόος, οπισθοπορος, παλινδινητος, βαρυδουπος, ταχυεργος, κακός.
PHR. Φιλον πυρὸς ἡνιοχῆα. Tryph.—Αιγιδος ἡνιοχος. Arist.
—Χερῶν τε καὶ ισχύος ἁνιοχος. Pind.—Κιθαρας δεξιος ἡνιοχος.—παλαισμοσυνης δεξιος ἁνιοχος. Ep.
Θηρονομου μαςιγος αφειδέα ροῖζον ιαλλων,
—Ηλαυνεν αελλήεσσαν απηνην. Nonn.
Ηνιοχευω, Ηνιοχεω.
—Ο μὲν νοθος ηνιοχευεν. Il. λ. 103.
Πνευματα δ᾽ ηνιοχεῖ περί τ᾽ ἠέρα καὶ περὶ χεῦμα. Orph.
SYN. Ηνιοςροφεω, ἡνιοποιω. ἁρματευω.—διευθυνω, ιθυνω.
PHR. Ιθὺς εχειν θοὸν ἁρμα καὶ ωκυποδων σθενος ἱππων.
—Ευπλεκεων δ᾽ επι διφρων
Ηνιοχοι βεβαῶτες εφιεσαν ωκεας ἵππους
Ρυτὰ χαλαινοντες—Hes.
—Μαςιγι θοῶς επεμαιετ᾽ αρ᾽ ἵππους.
Μαςιγι λιγυρῇ, ἱμασεν καλλιτριχας ἵππους.
—Μαςιγι κατωμαδὸν ηλασεν ἵππους.
Ιπποι, τους ὁ γερων εφεπων μαςιγι κελευε
Καρπαλιμως κατὰ αςυ.—Hom.
Ηνιοχη.
—Και Ηνιοχην τανυπεπλον. Hes. α. 83.
Ηνις.
Σοὶ γὰρ εγὼ ρεξω βουν ηνιν,—Il. κ. 292.
SYN. Ενιαυσιος, τελειος, νεος, πορταξ, ακεντριςος (βους)
Ηνορεα. Vid. Ανδρεια.
—Ηνορεη πισυνοι καὶ καρτεϊ χειρῶν. Il. θ. 226.
EPITH. Ερατεινὴ, αριςόπονος, κρατερὰ, ὑπεροπλος, ὑπερφιαλος, ὑποπτερος.
Ηνοπιδης Vid. Σατνιος.
Ηνοψ. Vid. Σατνιος.
Ηνοψ.
—Ζεσσεν ὕδωρ ενὶ ηνοπι χαλκῷ. Il. σ. 349.
SYN. Λαμπρὸς, διαυγὴς.—ευηχος.
Ηνυςρον, Ενυςρον.
Εγὼ δέ γ᾽ ηνυςρον βοὸς—καταβροχθισας—Ar. Eq. 355.
EXP. Ἡ κατω κοιλια.

Η Ο

ΗΟΙΟΣ. Vid. Ηῶος.
Πρωὶ δ᾽ ὑπ᾽ ηοιοι συν τευχεσι θωρηχθέντες Il. θ. 530.
Αοῖον αυτὸν παντες εκαλουν αςέρα. Ar. Pa. 837.
Πᾶσαν δ᾽ ηοῖην μενομεν τετληότι θυμῷ. Od. δ. 447.

Η Π

ΗΠΑΟΜΑΙ.
—Και κοσκινον ηπησασθαι. Aristoph. Fr.
SYN. Ακεομαι, καταρτιζω, ραπτω.
Ηπαρ.
Εν δέ οἱ ἡπατι πῆξε θοὸν βελος,—Od. χ. 83.
EPITH. Κελαινοβρωτον, βιοσσόον, παλιμφυὲς.
Ηπατεργίς.
Τον ἡπατουργὸν,—Lyc. 839.
Ηπεδανος.
Ηπεδανὸς δέ νύ τοι θεραπων, βραδέες δέ τοι ἱπποι. Il. θ. 104.
SYN. Ασθενὴς, ατεχνος. χωλὸς. ανοητος, ηλιθιος, ασυνετος, αναισθητος.
Ηπειρογενής.
—Οι τ᾽ επίπαν ηπειρογενὲς
Κατέχουσιν εθνος.—Aesc. Per. 42.
Ηπειρος.
Ηπειρον ναιοντες—
Ηλθον επειθ᾽ ὅσα φυλλα καὶ ανθεα γινεται ὥρῃ. Od ι. 49.
EPITH. Μελαινα, πορτιτροφος. απειριτος, βαθεῖα, π.ων, εριβωλαξ, πολυληϊος, ὑληεσσα, διωλυγιος.
Ηπειρος.
Οι τ᾽ Ηπειρον εχον,—Il. β. 635.
Ηπειρῶτις.
Δεινὴ γὰρ Ηπειρῶτις εις τα τοιάδε
Ψυχὴ γυναικῶν, ὧν επισχησω σ᾽ εγώ. Eur. Andr. 159.
Ηπερ.
Αλλ᾽ ἥπερ αυτους την δικην διωρισω. Suid.
—Ηπέρ οἱ αλλοι ατυζομενοι φοβεοντο. Il. ζ. 41.
SYN. Ωσπερ, καθότι.—ὅπῃ.
Ηπεροπευμα.
Συμποσιων ερεθισμα, γυναικῶν ηπεροπευμα. Ep.

Ηπεροπευς, Ηπεροπευτης, Ηπεροπος.
Ηπεροπηα τ' εμεν και επικλοπον—Od. λ. 363.
Δυσπαρι ειδος αριστε, γυναιμανες, ηπεροπευτα. Il. γ 39.
Βυλεται απεροπος ημιν ειναι. Anac. 123.
SYN. Ψευστης, δολοφραδης, απατηλος, υπερηφανος.

Ηπεροπευω.
—Τί με ταυτα λιλαιεαι ηπεροπευειν; Ib. 399.
SYN. Εξηπεροπευω, συνηπεροπευω, απαταω.

Ηπητης.
—Ο δ' ηπητης μοι επεστη. Hom. B. 183.
SYN. Ακεστης, ραπτης, σκυτευς.

Ηπιαλεω.
Ηπιαλων γαρ οιχαδ' εξ
Ιππασιας βαδιζων. Ar. A. 1163.
EXP. Ο ριγοπυρετω περιπεσων.

Ηπιαλος, Ηπιαλης, Ηπιολος
Ανδρ' αγαθον πενιη παντων δαμνησι μαλιστα,
Και γηρως πολιυ, Κυρνε, και ηπιαλυ. Theog. 173.
SYN. Ριγοπυρετος. (το τυ πυρετυ κρυος.) επιαλτης.

Ηπιοδωρος, Ηπιοδωτης, Ηπιοθυμος.
Ενθα οι ηπιοδωρος εναντιη ηλυθε μητηρ. Il. ζ. 251.
—Ασκληπιον ηπιοδωτην. Orph. H.
—Μοιραι—μαλακοφρονες, ηπιοθυμοι. Orph. H.

Ηπιος.
—Εθελω δέ τοι ηπιος ειναι. Il. Θ. 40.
—Επί τ' ηπια φαρμακα πασσειν. Il, λ 515.
SYN. Ηπιοθυμος, ηπιοχειρ, ηπιοδωρος, πραος, προσηνης, προσφρων, μειλιχιος, ευπροσηγορος, χρηστολογος, αιμυλος, επαγωγος, λιπαρος.

Ηπιοχειρ. Vid. Απολλων.

Ηπιοχειρος.
—Και ηπιοχειρον υγειαν. Orph. H.

Ηπυ.
Ηπυ καγχαλοωσι καρηκομοωντες Αχαιοί. Il γ. 43.
SYN. Ουτως δη, γυν, δητα, δηπυ.

Ηπυτης.
Στάς εν μεσσοισιν μετεφωνεεν ηπυτα κηρυξ. Il. η 384.
SYN. Απυτης, κρακτικος, φωνητικος, μεγαφωνος ευφωνος—φωνητης, κρακτης, βοητης.

Ηπυτιδης, Vid. Περιφας.
EXP. Ο Ηπυτυ παις.—η, ηπυτης, φωνητικος.

Ηπυω. Vid. Απυω.
Κοχλοισιν τανκοις γαμιον μελος ηπυοντες. Mos. 2. 120.

Η Ρ

ΗΡ. Vid. Εαρ, Ηρι.

Ηρα.
Ηρη πρεσβα θεα, θυγατηρ μεγαλοιο Κρονοιο. Il ε. 721.
SYN. Ενυω.—αηρ.
EPITH. Απλοιστης, αμειλικτος, αυτογονος, αμηχανος, αλλοπροσαλλος, ασυχος, βαρυθυμος, βαρυζηλος, βαρυμηνις, γλαυκωπις, βαρυκλυπος, ηυκομος, λευκωλενος, κλυτη, κελαδεινη, μεγαλοσθενης, μισοιθος, ζηλημων, ζηλομανης, πολυμηχανος, πρωτοθρονος, χρυσοθρονος, χρυσοπεδιλος, χρυσηλακατος, φερεσβιος, θαλαμηπολος, ζευξιδια, Βακχιας, Αργολις, Αργειη, Λακινιας, Ρηγκυνθις, Ιμβρασια, Πελασγις, Πελασγιας, Ιναχις.
πανδαματειρα, δολοφρονευσα, δολομητις, ποικιλομητις, δολοπλοκος, δυσμηχανος, δολορραφης, δολοπλανης, απατηλιος, δυσμαχος, πανεποψιος, πολεμητοκος, κακοεργης, ταυρωπις, υψαυχην, ωκυπεδιλος.
PHR.—Βοωπις ποτνια Ηρη.
—Μεμαυι' εριδος και αυτης.
—Νυμφης ερατωπιδος Ηρης.
—Ηεροφοιτις Εριννυς. Hom.
Μητηρ αθανατοιο πυρος φαεσιβροτος Ηρη. Tryph.
Ηρη δ' αστεροφοιτον εδυσατο κυκλον Ολυμπυ,
Και ταχινη πανλευκον εην επεκοσμεε μορφην. κ. λ. Nonn. l. 32.
Ως πτερον, ηε νοημα δι' αιθερος εδραμεν Ηρη. Ib.
Ηρη τε ζυγιη Διος ευνετις,—Apoll.
—Χαλεπη θεος.—Σαμυ μεδεισα.—Ep.
Αιθερος ορχαμος Nonn. Θεων βασιλεια. Pind.
—Ες Ηρας τεμενος ακραιας θευ. Eur.
Κυανεοι κολποισιν ενημενη, αεριομορφε,
Ηρα παμβασιλεια, Διος συλλεκτρε μακαιρα.—
Ομβρων μεν διεραν, ανεμων τροφε, παντογενεθλε.
Χωρίς γαρ σεθεν υδεν ολως ζωης φυσιν εγνω. Orph. H.
—Ην τεκε Ρειη,
Αθανατην βασιλειαν, υπειροχον ειδος εχυσαν
Ζηνος εριγδυποιο κασιγνητην αλοχον τε
Κυδρην, ην παντες μακαρες μετα μακρον Ολυμπον
Αζομενοι τιυσιν ομως Διι τερπικεραυνω. Hom.

Ηρακλης.
Επειδη Διος υιον αφικετο καρτεροθυμον,
Φωθ' Ηρακληα, μεγαλων επιιστορα εργων. Od. φ. 26.

SYN.

SYN. Αλκειδης, Αμφιτρυωνιαδης.
EPITH. Αριδεικετος, αταρβης, αλεξικακος, αρισαθλος, αεθλοφορος, αρισομαχος, ατρεσος, βαραγος, βυθοινης, δαμαλοφαγος, δαιφρων εριχυδης, ευσκοπος, θυμολεων, θρασυμεμνων, θρασυς, θρασυμαχος, θειος, ηρως, μεγαλοφρων, μυριομοχθος, βαρυμοχθος, κρατεροφρων, κρατερος, λεοντομαχης, λεοντοχλαινος, λεοντοπαλης, λιποναυτης, ομβριμος, οξυχειρ, οινοβαρης, πολυπονος, πολυτιμητος, πελωριος, παντολετης, πανδαματωρ, σερροπεπλος, συμμαχος, λαοσσοος, τρισεληνος, τοξοφορος, ταλαεργος, ταυροφονος, υπερβιος, χαλκασπις, κηραμυντης, θηροχλαινης, καρτεραιχμης, κυνοκλοπος, ζωστηροκλεπτης, μορσιμος, δωδεκαεθλος.
Θηβαιγενης, Τιρυνθιος, Μηκισευς, Καδμογενης.
PHR. Βιη Ηρακληειη. Hom.—Μενος ομβριμον Ηρακληος. Orph.
—Διος αλκιμος υιος, Διος θρασυκαρδιος υιος.—
—Διος ταλικαρδιος υιος.—
—Αμφιτρυωνιαδης ακορητος αυτης. Hes.
—Αμφιτρυωνος ο χαλκεοκαρδιος υιος.
—Βιη τε πολυφρονος Ηρακληος. Theoc.
Και θηροχλαινε σηκον ωμηςε λυκε.
Τριεσπερε λεοντος—Lyc.
—Πολυμοχθοτερος, πολυπλαγκτοτερος τε θνατων.
Ευδοκιμος Διος ινις. Eur.
Σεμνον θαλος Αλκαιδαν. Pind.
Μορφαν βραχυς, ψυχαν δ' ακαμπτος, κ. λ. Ib. Isth. 1.
Πρωτα μεν, εν Νεμεη βριαρον κατεπεφνε λεοντα. κ. λ. Ep. l. 4. c. 8.
Ηρακλες ομβριμοθυμε, μεγασθενες, αλκιμε Τιταν,
Καρτεροχειρ, αδαμασε, βρυων αθλοισι κραταιοις,
Αιολομορφε, χρονε πατερ, αιδιε τε, ευφρων,
Αρρητ', αγριοθυμε, πολυλλιτε, παντοδυναστα.
Παγκρατες ητορ εχων, και καρτος, τοξοτα, μαντι,
Παμφαγε, παγγενετωρ, πανυπερτατε πασιν αρωγε.
Αυτοφυης, ακαμας, γαιης βλαστημα φεριστον.—
Δωδεκ' απ' αντολιων αχρι δυσμων αθλα διερπων.
Αθανατοις πολιπειρος, απειριτος, ασυφελικτος. κ. λ. Orph. H.
Ηρακλην δε σε Φοιβος επωνυμον εξονομαζει
Ηρα γαρ ανθρωποισι φερων, κλεος αφθιτον εξεις. Suid.
Ος πριν μεν κατα γαιαν αθεσπατον ηδε θαλασσαν,
Πλαζομενος πομπησιν υπ' Ευρυσθηος Ανακτος,
Πολλα μεν αυτος ερεξεν ατασθαλα, πολλα δ' ανετλη'
Νυν δ' ηδη κατα καλον εδος νιφοεντος Ολυμπε
Ναιει τερπομενος και εχει καλλισφυρον Ηβην. Hom.
Ηρακλειοξανθιας.
Και βλεψον εις τον Ηρακλειοξανθιαν. Ar. B. 502.
Ηρακλειδης, Ηρακλειος, Ηρακληειος. Vid. Τληπολεμος.
Οι θ' Ηρακληος χειρας φυγον,—Hom. XLVII. 18.
Ηρακλειτος
Τον βιον Ηρακλειτε, πολυ πλεον ηπερ οτ' εζης
Δακρυε· νυν ο βιος ες' ελεεινοτερος. Ep l. 1.
Θεοεικελος ανηρ
—Ενθεον αρχαιης Εφεσε κλεος,—Ib. l. 5.
Ηραια.
Εςιν δε προπαροιθε κλυτης Χαλκηδονος ακρα
Ηραια· φαιης κεν ιδων βαθυδινεα παντη
Εμμεναι'—κ. λ. E. M.
Ηραιος.
Και μιν εων μηλων θεσαν ηρανον—Ap. 2. 515.
SYN. Προςατης, παραςατης, βοηθος, αρηγων, επαρχος, αρχων, βασιλευς, διοπος, φυλαξ επιηρανος, ςρατηγος.
Ηρεμα, Ηρεμει (Adv.)
Εν δ' ην Ζευς επαφωμενος ηρεμα χειρι θεειη
Πορτιος ειναλιης.—Mosch. 2. 50.
Αλλ' ηρεμει σιγησαντες ακροασωμεθα. Ar. B. 318.
SYN. Ηρεμεως, ηρεμαιως, πραως, ατρεμας, ατρεμα, ιλαρως, ησυχη, ησυχως, βαδην, σχολαιως, βραδεως, επιλιγδην, κατα μικρον.
Ηρεμια.
Ησυχιη χαιρεσα, και ηρεμιη πολυυπνω. Orp. H.
SYN. Ησυχια, ατρεμια.
Ηρι. Vid. Ηωθεν.
Αλλα μαλ' ηρι νεονται,—Od. υ. 156.
Ηριγενης, Ηριγενεια. Vid. Ηως.
—Ου μετα δηρον—Ηριγενης—εφααντο. Ap. 2. 452.
Ημος δ' Ηριγενεια φανη ροδοδακτυλος Ηως. Il. α 477.
Φαιδρα τε μειδιοωσα θεει κλυτος Ηριγενεια. Opp.
Ουδ' υπο μαρμαρυγη θαλερωπιδος Ηριγενειης. Ep l. 3.
Ηριγονη.
Αυτοφονω σ7ροφαλιγγι μεταρσιος ωλεσε κερη.
Αυταρ ο μενος εμιμνε κυων παρα γειτονι τυμβω,
Ηριγονης υπ' ερωτι, θελημονι δ' ωλετο ποτμω.
Ζευς δε πατηρ ελεαιρεν, εν αςεροεντι δε κυκλω
Ηριγονην ςηριξε λεοντειω παρα νωτω. κ. λ. Non. l. 47.
EPITH. Σταχυωδης.

Ηριδανός.
—Παρ' οχθας Ηριδανοιο. Hom. B. 20.
Οτ/ι φιλοις ναετ..ι ρυηφενεων απο δενδρων
Ηλιαδων ηλεκτρα φεραυγεα δωρα κυλινδει.
—Εν αςεροεντι δε κυκλω
Η.. ανα .. τυροεντος ελισσεται αγκυλος υδωρ.
EPITH. Αγκυλος, ασεροφειτος, αςεροεις, β..δινης, καλλιροος, πολυκλυςος, φεραυγής. αιωνιος.
Ηριννα.
Παρθενικην νεαοιδον εν υπνοπολοισι μελισσαν
Ηρινναν, Μεσων ανθεα δρεψαμενην
Αδης εις υμεναιον ανηρπασεν.—κ. λ.
Παυροεπης Ηριννα, και ε πολυμυθος αοιδαις,
Αλλ' ελαχεν Μεσας τετο το βαιον επος. κ. λ. Ep. l. 3. c. 25
Ηριον.
—Ενθ' αρ' Αχιλλευς
Φρασσατο Πατροκλω μεγα ηρίον, ηδε οι αυτω. Il. ψ. 126.
SYN. Ταφος, μνημα (κατα γην)
EPITH. Δυσδακρυτον.
Ηριπολη. Vid. Ηώς.
—Ουδε φαεινης
Φεγγος ιδειν εθελω χρυσεον ηριπολης. Ep. l. 7.
Ηροδοτος.
Ηροδοτος Μεσας υπεδεξατο· τωδ' αρ' εκαςη
Αντι φιλοξενιης βιβλον εδωκε μιην. Ep. l. 1.
Ιαδος αρχαιης ιςορινς πρυτανιν. Ep.
Ηρος, Ηρα τα.
Θυμω ηρα φεροντες αφεςασ' εδε μαχονται. Il. ξ. 132.
EXP. Κεχαρισμενα τα.—επιηρος, επηρανος.
Ηρυγγιον. Ηρυγγος (λαχανον ακανθωδες.)
Λευκαδος ηρυγγε—αβεραιδα ριζαν. Nic.
Ηρω.
Ηρω μεν χαριεσσα, διοτρεφες αιμα λαχεσα,
Κυπριδος ην ιερεια, κ. λ. Muf. 30.
Μαρμαρυγην χαριεντος απαςραπ]εσα προσωπε,
Οια τε λευκοπαρηος επαντελλεσα σεληνη. Ib.
EPITH. Δυςμορος, ελκεσιπεπλος, ευςεφανος, νυκ]ιγαμος, περικαλλης, φαεσφορος. Σηςιας.
Ηρωδης.
Ουλιον Ηρωδην παιδοκ]ονον,—Naz.
EPITH. Δεινος, λαμπρος, κρειων.
—Αναξ αγριος δεινα φρεσι βυσσοδομευων. Cyr.
—Βαρβαροφρων πεπεδημενος ορχηθμοισι.
—Βασιληι βροτων δηλημονι παντων.
—Γαλιλαιων κοιρανος ανδρων. Sibyl.
Ηρωινη, Ηρωνη, Ηρωις, Ηρωσσα, Ηρωισσα.
—Χαλκιοπης ιερον μυχον Ηρωινης. Call. 4. 161.
—Μων ηρωαι τινες εισιν; Ar. N. 314.
Δεσποιναι Λιβυης ηρωιδες.—Ib. Fr.
Ηρωσσαι Λιβυης τιμηοροι. αι ποτ' Αθηνην
Ημος οτ' εκ πατρος κεφαλης θορε παμφαινεσαν,
Αντομεναι Τριτωνος εφ' υδασι χυτλωσαντο. Ap. 4. 1309
Ηρωον, Ηρωειον.
Θησειον ει πως εκκομισαις το τε Λυκε. Ar. V. 815.
Ηρωος, Ηρωις.
—Ους ετι παντας
Ενναεται τιμαις ηρωισι κυδαινεσιν. Ap. 1. 1043.
SYN. Ηρωικος, ηρωικη.
Ηρως, Ηρωες.
Ηρως Πρωτεσιλαος αρηιος,—Il. β. 708.
Ηρωες Δαναοι.—Ib. 256.
Και γαρ ηρωων αγαθοι πολεμισαι
Λογον εκερδανον, κλεονται
Δ' εν τε φορμιγγεσσιν εν αυ-
λων τε παμφωναις ομοκλαις μυριον χρονον.—Pind.
EPITH. Αγλαος, αμβριμος, μεγαθυμος, λαοσσοος, λαοσσοος, δυνατος. μεγας, βαρυμηνιος. ολβιοι, κρατεροι, αταρβεις, θαρσαλεοι, αιχμηται, παλαιγενεες, ωγυγιοι, αντιθεοι, αθανατοις ικελοι.
Ανδρων Ηρωων θειον γενος, οι καλεονται
Ημιθεοι,—Hes.—Κυδιςον γενος Ηρωων Synef.

H Σ

HΣAIAΣ.
Ησαιας πολυιδρις ενεγραφε θεσπιδι βιβλω. Nonn.
Ησιοδος.
Αι νυ ποθ' Ησιοδον καλην εδιδαξαν αοιδην,
Αρνας ποιμαινονθ' Ελικωνος υπο ζαθεοιο,
Τονδε δε με πρωτιςα θεαι προς μυθον εειπαν,
Μεσαι Ολυμπιαδες,—Hes. θ. 22.
—Ησιοδος δε (κατεδειξε)
Γης εργασιας, καρπων ωρας, αροτες.—Ar. R. 1065.
Ασκραιος Μεσων πρεσβυς—
Ελλαδος ευρυχορε ςεφανος και κοσμος αοιδης.—
Ο πρεσβυς καθαρων γευσαμενος λιβαδων. κ. λ. Ep. l. 3, c. 25.
Ησσαομαι, Ηττaομαι.
—Πικρε δ' ερωτος ηττηθησομαι. Eur. Hipp. 727.

SYN. Εξητlῶμαι, ελατlῦμαι, λειπομαι, ὑποκυπlω. ἡσσων ειμί.

Ησσητέα.

Κὔτοι γυναικὸς ὐδαμως ησσητέα. Soph. An. 689.

Ησσων, Ἥτlων. Vid. Χειροτερος

Αλλ' ὁσον ἡσσων ειμὶ, τοσον σεο φερτερος ειην. Il. π. 722.

Κἀκεινος ὡς ἡτlων ερωτὸς εςι,—Ar. N. 1077.

Ησυχιδαι.

Νηφαλια γαρ τῆσιν αει μελιηδέας ωπὰς
Αντειραι καιειν ελλαχον Ησυχιδαις Call. Fr.

Ησυχαζω.

—Φασγανον δε προς δερη
Βαλοντες, ἡσυχαζετε,—Eur. Or. 1354.

Αυτὰρ ὁς ἡσυχασας παλιν ηματα·—Sibyl. l. 1.

SYN. Ηρεμεω, ατρεμεω, αναπαυομαι, ιαυω, ευδω,—κοπαζω, σιγαω.—αρεσκομαι —ἡσυχιαν αγω, εχω.

Ησυχαῖος, Ἡσυχιος, Ἡσυχος, Ἡσυχιμος. Vid. Εκηλος.

Τοῖς δ' ἡσυχαια, τοῖσδε θατερυ τροπυ Eur. M. 304.

Τα δ' εμφανῶς πρασσεσαν ἡσυχαιτεραν. Aesc. Eum. 223.

Ησυχιον δ' αρα μιν πολεμυ εκπεμπε νεεσθαι. Hom. φ. 598.

Ει μή μ' εασηθ' ἡσυχον, μαχυμεθα. Ar. V. 190.

Και γνῶ τρεφειν την γλωσσαν ἡσυχωτεραν. Soph. An 1101.

—Ασυχιμον ἀμεραν—Pind. Ol. 2.

Ησυχια.

—Ησυχιη δ' αν εμοὶ και μᾶλλον ετ' ειη. Od. σ. 22.

SYN. Αναπαυμα. ερωη, ευκηλια, ευμαρια. το ἡσυχον. πραοτης ευθυμια, ηπιοτης, αταραχια. γαληνη σιγή.

EPITH. Εραττεινη, μεσημβρινη, ευοπλος, συμφωνος, φιλοπολις.

PHR. Τῆς αγανοφρονος ἡσυχιας ευημερον προσωπον. Aristoph.—Νυκτὸς εταιρη. Tryph.

Φιλοφρον Ησυχια, Δικας
ω μεγιςοπολι
Θυγατερ, βυλᾶν τε και πολεμων
Εχοισα κλαῖδας ὑπερτατας,—
Τυ δ' οπποταν τις αμειλιχον
Καρδια κοτον ε-
νελασῃ τραχεῖα δυσμενεων
υπαντιαξαισα,
Κρατει τιθεῖς ὕβριν εν αντλῳ. Pind P. 8.

Ησυχιως. Ἡσυχῆ.

Ησυχιως και επειτα διακρινεεσθαι οἴω. Hom. M. 437.

Κατεκειτο δ' αὐτὴν εντυλιξασ' ησυχῆ. Ar. Pl. 692.

SYN. Ησυχως, ησυχα, ηρεμα. ατρεμα. ευμενως, ἡμερως, ειρηναιως, ειρηνικῶς, προσηνῶς, αγανῶς, πραως, ευπαρηγορητως. ἦκα.

Η Τ

ΗΤΟΡ.

—Τι σφῶϊν ενὶ φρεσὶ μαινεται ἦτορ. Il. θ. 413.

SYN. Ψυχη, θυμὸς, κεαρ, σlῆθος.

EPITH. Αλκιμον, αμειλιχον, ἁπαλὸν, ατρομον, αγριον, αλαπαδνὸν, αγλαὸν, αφθιτον, αιολον, δολιον, γυναιμανὲς, εμπεδον, ευμενὲς, επιρροπον. θεοπροπον. θαρσαλεον μελαν, κελαινὸν, κρατερὸν, μενεδηϊον, νηλεὲς, ἐλεον, μιαιφονον, ολεθριον, ομβριμον, παναμειλιχον. πολυωδυνον. παγκρατὲς. σιδηρειον, χαλκεῦν, φιλον, φιλοδεμνιον, ὑπερβιον, βεβλαμμένον, δεδαϊγμένον.

Ητριον

Ουτ' ενι δαιδαλέῳ πυκινωτερον ητριον ἱςῷ
Κερκιδι συμπλεξασα μακρῶν εταμ' εκ καλεςυτων. Theoc. 18. 33.

Ητριυ ἱππειοιο—Nic.

SYN. Υφασμα. ἱςιον σlημων.—ἦπαρ.

Ητρον.

—Το γαρ ητρον της χυτρας ελακlισεν. Ar. Th. 516.

SYN. Ελυτρον, επιπετασμα (τῆς χυτρας.) ὑπογαςριον. εντεριωνη.

Η Υ

ΗΥΣ. κ λ. Vid. Εὑς.

Η Φ

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

—Το μεν Ηφαισος καμε τευχων. Il. β. 101.

SYN. Τιταν, Προμηθεύς.

EPITH. Αμφιγυηεις, κυλλοποδιων, αιθων, αιθαλοεις, βραδυσκελὴς, βραδὺς, βαρυγενος,

 απατωρ;

απατας, γαμοκλόπος, εριβρομος, ειλιποδης, ευπαλαμος, ζηλομανὴς, κλυτοτεχνης, κλυτοεργος, κλυτομητις, δαημων, κλυτος, περικλυτος, πολυμητις, πολυφρων, πευκαεις, πυρσοφορος, σελασφόρος, τεχνηεις, πολυτεχνης, χαλαιπυς, αριστοπονος, χαλκεύς.

Αιτναῖος, Λιπαραιος.

—Σθενεϊ βλεμεαινων.

Ηφαιστος ρικνὸς ποδας—Hom.

Ηφαιστυ μαλεροῖο περιζεοντος αϋτμῆ.

—Ηφαιστον εὔφρονα χαλκεοτεχνην. Cal.

Ω πατερ εργοπονοιο πυριπνοε, κοιρανε τεχνης. Nonn.

Ηφαιστ', οβριμοθυμε, μεγασθενὲς, ακαματον πῦρ,
Λαμπομενε φλογιαις αυραις φαεσιμβροτε δαῖμον,
Φωσφορε, καρτεροχειρ, αιωνιε, τεχνοδιαιτε,
Εργαστὴρ, κοσμοιο μερος, στοιχεῖον αμεμφὲς,
Παμφάγε, πανδαματωρ, πανυπερτατε, παντοδιαιτε,
Αιθηρ, ἥλιος, αστρα, σεληνη, φῶς αμιαντον.—
Παντα δ' οἶκον εχεις, πᾶσαν πολιν, εθνεα παντα,
Σωματα τε θνητῶν οικεῖς πολυολβε, κραταιέ. κ. λ. Orph. H.

Ηφαιστοπονος. Ηφαιστοτευκτος.

—Οπλων Ηφαιστοπονων. Eur. I. A. 1072.

Ω Λημνια χθὼν, και το παγκρατὲς σελας
Ηφαιστοτευκτον—Soph. Ph. 1013.

Η Χ

Ηχεω.

—Ηχεῖ δε καρη νιφοεντος Ολυμπυ: Hes. Θ. 42.

SYN. Ανηχεω, περιηχεω, καναχεω, απυω. βοαω. φωνεω. ψοφεω.—ἦχος ιαλλειν.

Ηχὴ, Ηχος.

Ηχὴ δ'—ἵκετ' αιθέρα και Διὸς αυγάς. Il. ν ult:

Ουκέτι συριξει σαλπιγξ πολεμοκλονον ἦχον. Sibyl.

SYN. Καναχὴ, κτυπος, κροτος, βρομος, παταγημα, δῦπος, φωνὴ, εκφωνησις, κραυγὴ, ψοφος

EPITH. Βαρβάρος, βαρυβρομος, θεσπεσια, συναυλος, βλοσυρὰ, επινικιος, ξεινοσσόος, λαοσσόος, λιθοσσόος, κυνοσσόος. ετεροθροος, αλλοθροος, ετεροκτυπος, χαλκοθροος, ασημαντος, αγχινεφὴς, αστατος. Πανιὰς, εγερσιμοθος, απεσιοσιος, απλετος, αγιστατος, αρηιφιλη. ἑλιξ. χαλκοκροτος. —εναρμονιος, ομβριμος, φρικτοβοας, πολεμοκλονος. φοβερὸς. εριβρομος, εριδυπος, εορτασιος, λιγὺς, απλόος, θυριος, λοιγιος, Ευϊος.

Ηχηεις.

—Θαλασσα τε ηχηεσσα: Il. α. 157.

SYN. Ηχωδης, ηχετικὸς, ηχητικὸς, ευηχος, εριδυπος, θορυβωδης.

Ηχητὴς, Ηχετης.

—Και ηχετα τεττιξ
Δενδρεῳ εφεζομενος λιγυρὴν καταχευετ' αοιδὴν. Hes. ε. 580.

—Υπο δε κηροπλαστος οτοβει
Δοναξ ὑμνοδόταν νομον—Aesc. Pr. 556.

SYN. Πολυηχητος. εμμελὴς.

Ηχι. Vid. Όπη

Ηχι ροας Σιμοεις συμβαλλετον ηδὲ Σκαμανδρος. Il. ε. 774.

Ηχω.

Κορυφὴν δε περιστενει ερεος Ηχώ. Hom. XVIII. 21.

SYN. Φωνὴ, βοὴ.

EPITH. Ασιγητος, απατηλιος, αντικτυπος, διδυμοκτυπος, διδυμοθροος, δευτεροφωνος, δικτυπος, λαλος, ἑπτασομος, συνθροος, βαρυδυπος, νεκυοσσόος, εννυχος, αθηητος, ορεσσαυλος, ορεσιδρομος, ὁμογλωσσος, ποτνιὰς, πολυστονος, ποικιλομορφος, τρηχεῖα, ασαφος, αιθριος, ὑπωροφιη, ψυχοσολος, φιλαγραυλος, φιλοπαρθειος, φιλοκερτομος.

PHR. Α δ' αθυροστομος Αχω τηλεφανὴς
Πικρᾶς οιμωγας ὑποκειται. Soph.

—Ου γαρ ἥσυχος
Πετρας ορειας παῖς λελακ' ανα στρατὸν
Ηχω διδυσα θορυβον.—Eur.

Μυνη δ' ηνεμοεσσα, βοην αδιδακτος εῦσα,
Ιδαιων ορεων αντιθροος ιαχεν Ηχώ. Cal.

Κυρη δ' ὑστεροφωνος ορεσσαυλων από λαιμων
Πετραιοις στοματεσσιν αμειβομενη κτυπον αυλῶν,
Μιμηλη χρεμετιζε μελος πολεμηῖον Ηχώ.

—Και αστατεον δρομον Ηχῦς
Και κτυπον ὑστεροφωνον ασιγητοιο θεαινης.

—Και ὑστεροφωνον αοιδὴν
Φθογγῳ μαινομενῳ μυκησατο δυσθροος Ηχὼ,
Αντιτυπον θρασὺν ἦχον αμειβομενη Διονυσυ. Nonn.

Ηχὼ λογων αντωδὸς επικοκκυστρια. Arist.

Αρκαδικα θεός ειμι, παρὰ προθυροις δε Λυαιυ
Ναιω, φθεγγομενον μῦθον αμειβομενα.

—Ευπλοκαμος δεινὴ θεὸς αυδηεσσα
Ποιμενιαν ευγλωσσος αν' ορεάδα μελπεται Ηχώ:
Αντιθρυν πλανοῖς ὑστεροφωνον οπα.

—Πετρηεσσαν,—Πανὸς εταιρην,
Αντιτυπον φθογγὴν εμπαλιν ασομενην.
Λαλαγευσαν εν αλσεσιν αγροτιν Ηχω.

—Μιμολόγον, φωνῆς τρυγα, ρηματος ερὴν.—

Παντοιων

Παντοιων ςοματων λαλον εικόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παιγνιον, ὅσσα λεγεις, ταῦτα κλυων, απιθι.
Ηχω ερημαιης ενναετηρα ναπης. Ep.

Η Ω

ΗΩΘΕΝ. Vid. Εωθεν
Ηῶθεν δ' Ιδαῖος ιτω κοιλας επὶ νῆας. Il. η. 372.
SYN. Πρωῒ, πρωΐας, εις ἕω, ορθρυ, περὶ ορθρον, ἦρι.

Ηὼν, Vid. Ηιων.

Ηῷος. Vid. Ηοῖος.
Ηῷοι Μελανιππον εθαπ]ομεν,—Call. Ep. 25.
SYN. Ηοῖος, εωθινὸς, ορθριος.

Ηωσφορος. Vid. Εωσφορος.

Ηως. Vid. Ορθρος.
—Ηως ὅτε δῖα φανειη. Il. ω. 417.
Φεγγος αναςειλασα κατηϊεν ες δυσιν ηώς. Musæ. 110.
SYN. Εως, ηριγενεια, ηριπολη, αιγλη, αυγὴ, φαῦσις, ανατολη. δειλη. ορθρος. ἡμερα.
EPITH. Αφθιτος, αιγληεσσα, αμβροτος, αμβροσια, ακροφανὴς, αμαιμακετη, αεξιφυτος, εγερσιμοθος, βοῶπις, γλαυκὴ, διζυγος, δνοφερὰ, ευσμηριγξ, εὔθρονος, εὔπλοκαμος, καλὴ. θεσκελος, θαλαμηπόλος, εκηβόλος, ἱερὰ, καθαρὰ, θαλερῶπις, λευκιππος, ἱππότις, μονοπωλος, λευκαινυσα, λαμπέτις, λιμενοσκόπος, δυσωνυμος, ποτνια, πολυςονος, παλινδρομος, κυκλὰς, ροδοειδὴς, ροδοπηχυς, ροδοπεπλος, ροδοςεφὴς, τελεσσιμορος, φαεσιμβροτος, φαεινὴ, φαεσφόρος, φαιδιμος, φλογερὰ, χρυσοθρονος, χρυσοπεδιλος, χοροτερπὴς, ηριγενὴς, αργέτις, χειονοπεζα, χελιδονια, γαληναια. δροσερά.
PHR. Λευκὸν προσωπον αὔς. Eur.
Ακροφανὴς, δροσεραῖσι βολαις πορφυρεεν Ηώς.
—Ηὼς επικυρος αναγκης. Nonn.
Ημος δ' ηριγενεια φανη ροδοδακ]υλος Ηώς.
Ηὼς μεν κροκοπεπλος εκιδνατο πᾶσαν επ' αἶαν.

Ηὼς μεν κροκοπεπλος απ' ωκεανοιο ροαων
Ωρνυθ' ιν' αθανατοῖσι φοως φεροι, ηδὲ βροτοῖσι. Hom.
—Φαος πολυδερκέος Ηὖς. Hes.
Αλλ' ὅτε δη ρ' εποριυσε ροδοσφυρος Ηριγενεια.
—Θεσπεσιη δε πρὸς ὐρανὸν ηλυθεν Ηώς. Cal.
—Ποτ' ὐρανὸν ετρεχον ἱπποι
Αῶ ταν ροδοπαχυν απ' ωκέανοιο φεροιςαι. Theoc.
—Απ' αντολιης εφανη τερψιμβροτος Ηὼς,
Ηδὺ φαος θνητοῖσι και αθανατοισι φερυσα.—
Η δε κατ' ορφναιοιο πολυ χρυσηνιος ηὼς
Αντολιην ανοιγεν, εδεχνυτο δ' ὐραιὸς ορθρον.
Τῆμος δ' αντολιησιν εγειρετο φωσφορος αιγλή. Orph.
Αυταρ ὅτ' αιγληεσσα φαεινοῖς ομμασιν ηὼς
Πηλιυ αιπεινὰς ιδεν ακριας,—
Ημος δ' ὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολαμπεται ηὼς
Εκ περατης ανιυσα, διαγλαυσσυσι δ' αταρποὶ,
Και πεδια δροσοεντα φαεινὴ λαμπεται αιγλῇ.—
Ημος δ' ἠελιος δροσερὰς επελαμψε κολωνας
Εκ περατων ανιων, ηγειρε δε μηλοβοτῆρας.—
Ηὼς δ' αμβροσιησιν ανερχομενη φαεεσσι
Λυε κελαινην νυκ]α δι' ηερος· αι δ' εγελασσεν
Ηϊονες νησοιο και ἑρσηεσσαι απωθεν
Ατραπιτοὶ, πεδιων· εν δε θροος εσκεν αγυιαῖς. Ap.
Αρτι δε λυσιπονοιο τιναξαμενη π]ερον ὕπνυ
Αντολιης ωϊξε θυρας ροδοδακ]υλος Ηώς. Nonn.
Ηὼς δ' ωκεανοιο ροον και λεκτρα λιπῦσα
Τιθωνυ προσεβη μεγαν ὐρανον· αμφὶ δε παντη
Κιδνατο παμφαινωσα, γελασσε δε γαῖα και αιθὴρ. Cal.
Κλῦθι θεὰ θνητοῖς φαεσιμβροτον ἦμαρ αγυσα
Ηως λαμπροφαὴς, ερυθαινομενη κατα κοσμον,
Αγγελιεια θευ Τιτᾶνος ἀγνυ μεγαλοιο,—
Εργων ἡγητειρα, βιυ προπολε θνητοῖσιν·—
Ηνικα τον γλυκὺν ὕπνον απὸ βλεφαρων αποσεισης·
Πᾶς γε βροτὸς γηθει, πᾶν ἑρπετον, αλλα τε φῦλα
Τετραποδων πτηνῶν τε και ειναλιων πολυεθνων·
Παντα γαρ εργασιμον βιοτον θνητοῖσι πορίζεις. Orph. H.

ΘΑΑΣΣΩ. Θασσω.
—Λιπε δε θρονον ενθα θαασσε Il σ. 124.
Θασσεσ' επ' ακταις. —Eur. Hec. 36.
—Α κυκλοεντ' αγορας θρονον—θασσει. Soph. Oed. T. 168.
SYN. Θοαζω. θακεω, καθεζομαι.—κρατεω. διατριβω —σπευδω

Θαιρός.
Ρῆξε δ' απ' αμφοτερες θαιρὸς —Il. μ 459.
SYN. Στροφεὺς (τῆς θύρας,) στροφιγξ. γιγγλυμὸς, ερεθυρη —αξων.

Θακεω
Θακει δε προστρεπαιος,—Soph. Aj 1192.
Αγοραῖσι θακεῖ,—Ib. Oed. T. 20.
SYN Θακευω, θασσω, θαασσω, θωκεω, εζομαι.

Θακημα,
Αλλ' ει το θακημ' εξαναγκαζει,—Ib. Oed. C. 1243.
Τει γὰρ το σον θακημα, και τες σες θρονες Κρατεσιν,—Ib. 1445.

Θακος
—Θακεισιν ει τινα βλεπεις
Η πρὸς βεβηλοις, η πρὸς αλσεσιν θεῶν, Ib. 9.
SYN. Θῶκος, θοωκος, θρονος, καθεδρα.

Θαλαμη, Θαλαμαι.
Πυλυποδες δ' εν εμοὶ θαλαμας, Φῶκαί τε μελαιναι
Οικια ποιησονται.—Hom. A 77.
SYN. Θαλαμος, κοιτη, κοιτὸν.—δωματιον, οικισκὸς —τρωγλη. μυχαι.

Θαλαμαξ.
Και προσπαρδειν γ' ες το στομα τῷ θαλαμακι, Ar R. 1106.
EXP. 'Ο κωπηλατῶν εν τω κατω μερει τῆς τριηρες.

Θαλαμευμα.
Ω θαλαμευμα κερητων. Eur. B. 120.
SYN. 'Ομοσκηνια, συνοικημα, συνοικια.

Θαλαμια
Τηδὶ διεις τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιας Ar. Pa 1231.
EXP. Η οπὴ δι' ἧς εξερχεται ἡ κωπη.—ἡ κατω τῆς νεὼς τρωγλη.

Θαλαμιος.
—Θαλαμιων τροπεμενων. Ib. A 552.
SYN. Ναυτής, ερετής.

Θαλαμηπολος
—Δαῖε δε οἱ πῦρ
Γρηῦς Απειραιὴ θαλαμηπόλος Ευρυμεδεσα. Od. η. 8.

SYN. Θαλαμευτρια.—κατευναστὴς, κατακοιμιστὴς, εγκοιμητηριος.

Θαλαμος.
Βη δ' ιμεν εκ θαλαμοιο—Od. β. 5.
—Θαλαμον γνωτες τε λιπεσα. Il γ. 174.
Ο δ' ὑψοροφον θαλαμὸν κατεβησατο πατρὸς
Ευρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς και χαλκὸς εκειτο
Εσθὴς τ' εν χηλοῖσιν.—κ. λ. Od. β. 338.
SYN. Θαλαμη λεκτρον. κοιτη. μυχος. οἶκος. ταμεῖον.—γαμος.
EPITH. Αγλαος. αμβροσιος. γλαφυρὸς. γαμηλιος, ευπηκτος. ευπηγὴς, ευσταθὴς. ευλεχὴς, ευωδης, θυωδης, ερατεινὸς, επταμυχος. κηωεις, κεδρινος, κυπαρισσοτρόφος, κεριδιος. νυμφιδιος, μινυνθαδιος. κλυτὸς, νεογραπτος, λυσικομος, μεγαλοκευθὴς, πολυδαιδαλος, πολυκλειστος, πολυκτεανος, πολυχρυσος, πηλοχυτος. τεγεος, ὑψηρεφὴς, ὑψηλὸς, χαλκελατος. νεος, πολυκμητος. πυκα ποιητος.

Θαλασσα. Vid Ωκεανος. Τηθυς.
Γηθοσυνη δε θαλασσα διΐστατο—Il. ν. 29.
SYN. Αλς. ποντος, Αμφιτριτη, Νηρευς, Ωκεανος.
EPITH. Αμαιμακετος. ατρυγετος. αθεσφατος, ακαματος, αγχιβαθὴς, αμετροβαθὴς, απειρεσια, αμετρητος αλιρροθιος, ασιγητος. αγρια, αμειλιχος ακυμαντος. αχειμων, ατεκμαρτος, αλεξικακος, βαρυγδεπος. βαθυπλευτος, γλαυκὴ, γαληναια, δῖα. δυσπεμφελος, δυσηχὴς. δειμαλεα, ευρυπορος, ευρεῖα, ευρυχορος. ευωδιν, εριςμαραγος, εριγδεπος, ηχηεσσα, κυανεη, πολια, ιχθυοεσσα. πικρὰ. πευκεδανη. ολοὴ. οφινομενη. πολυστροιβος, πολυρροιζος, πολυρροθιος, πολυσμαραγος, πολυφλοισβος, πολυρροιος, πολυκλυστος, περικλυστος. πολυπλωτος, περικλασθεισα, παλινδινητος, στερεὰ, τρηχεῖα. ὑγροπορος, ὑγρὰ. τελεσσιγονος. χειμερια. χαροπὴ, χαλεπὴ, ψαμαθωδης, τλημων, κακοθυμος, παμφαναωσα. δολιχὴ, κακοξεινος, θυελλοτίκος. νηυσὶν επιδρομος.
PHR —Επ' ευρεα νῶτα θαλασσης.
—'Ως κυματα μακρὰ θαλασσης.
—'Υγρὰ,—ιχθυοεντα κελευθα Hom.
—Αλμυρὰ κελευθα.—πολιης ἁλος ασπετον ὕδωρ. Theoc.
Χαῖρε—θαλασσα γλυκορροε, σωσιανειρα. Cyr.
Θαλατταν ειδεῖν μειδιωσαν, ευ εχει Astramp.
Φλοῖσβος θαλασσης πραγματων δηλοι κλονον Ib.
Ερισμαραγοιο βοη ποντε Apollin. Νηρέος αυλή. Nonn.

Γλαυκᾶς επ' οιδμα λιμνας. Aristoph.
Κῦμ' αλικλυπον αλμας. Eur. Hipp.

Θαλασσαιος, Θαλασσιος, Θαλατλιος.
—Λιτανευσε θαλασσαιην Αφροδιτην. Muf. 320.
—Επεὶ ὀ σφι θαλασσια εργα μεμηλει. Il. ϐ. 614.
Ηδη γάρ με κεκληκε θαλατλιος οικάδε νεκρός. Theog. 1237.
SYN. Επιθαλασσιος, θαλασσιδιος, ἁλιος, εναλιος, ποντιος, πελαγιος.

Θαλασσογενής.
Τὰς τε θαλασσογενεῖς,—Athen. l. 3.

Θαλασσοκρατεω.
Ουκ ετι ναυκληρεῖν, αλλὰ θαλασσοκρατεῖν. Ep. l. 2.

Θαλατλοκοπεω.
Τι θαλατλοκοπεῖς και πλατυγιζεις; Ar. Eq. 827.
SYN. Ματαιολογεω, φλυαρεω, θορυϐεω, ταρασσομαι.

Θαλατσοπλαγκλος.
Θαλασσοπλαγκλον—Eur. Hec. 781.

Θαλασσοπαις.
Θαλασσοπαις—διμορφος θεός. Lyc. 892.

Θαλασσοπληκλος.
Θαλασσοπληκλον νῆσον—Aesc. P. 307.

Θαλασσοπορεω. Vid. Ποντοπορεω.
Ατρομος Ιωνικ τερμα θαλασσοπορει. Ep l. 1.

Θαλασσοπορος.
Και νυχιον πλωτῆρα θαλασσοπορων υμεναιων. Muf. 2.

Θαλεθω. Vid. Θαλλω.
Πολλοὶ δὲ συες θαλεθοντες αλοιφῆ. Il. ι. 463.
Ως δὲ ροδον θαλεθεσκες εν εαρι.—Ep. l. 2.

Θαλεια, Θαλια, Vid. Μῦσαι.
Κωμικὸν εὗρε Θαλεια βιον τε και ηθεα κεδνα. Ep. l. 1.
Κωμικὸν αμφιεπω Θαλιη μελος—Ib.

Θαλεια Vid. Νυμφαι.
— Γλαυκη τε, Θαλεια τε, Κυμοδοκη τε. Il. σ. 39.
—Σπειώ τε θοὴ, Θαλιη τ' ερoεσσα. Hef. Θ. 245.

Θαλειος. Θαλερός.
—Τιθεντο δε δαῖτα θαλειαν. Il. η. 475.
—Θαλερὸν δέ οἱ εκπεσε δακρυ. Il. ϐ. 266.
—Συ δέ μοι θαλερὸς παρακοιτης. Il. ζ. 430.
SYN. Ευθαλης, εριθαλης, τηλεθαων. χλοερὸς, νεος, καθαρὸς, ακμαῖος, αδρός. διυγρος. θερμός. Ταχύς.—ισχυρός. φυσιζοος, ευφεαντικος.

Θαλερομματος. Vid. Βορεας.
Θαλερῶπις. Vid. Ηριγινεια.

Θαλῆς.
Τόνδε Θαλῆν Μιλητος Ιὰς θρεψασ' ανεδειξεν
Αστρολογων παντων πρεσϐυτατον σοφιῃ. Ep. l. 3.
EPITH. Σοφὸς, πολυφροντιςος.

Θαλια, Θαλεια.
Τερπομενοι κιθαρῃ, και ερατῇ θαλιῃ. Theog. 776.
Ος μοι τηλυγετος τρεφεται θαλιῃ ενὶ πολλῇ. Il. ι. 143.
SYN. Ευωχια, εορτὴ, ευτραπελια. ευπορια, ευδαιμονια, ευθηνια, ακμὴ, ευφροσυνη, πανηγυρις.
EPITH. Ευφωνος, ζειδωρος, κισσοφόρος, τερπνή.

Θαλλος.
—Τᾶς γαρ ελαιας
Τον θαλλον τρωγοντι—Theoc. 4. 45.
Ικτῆρι θαλλῷ προσπιτνοῦσ' εμὸν γονυ. Eur. Supp. 10.
Θαλλόν τ' εριφοισι φορῆναι. Od. ρ. 224.
SYN. Θαλὸς, θάλος, θαλλια, κλαδος, κλῆμα (τῆς ελαιας) ακρεμων, φυλλον.

Θαλλοφόρος.
Θαλλοφοροι καλοιμεθα,—Ar. V. 542.

Θαλλω.
—Θαλε γαρ ποθὸς υγρὸς επελθών. Hom: XVIII. 33.
Θαλλοντα—πηματα.—Soph El 262.
SYN. Θαλεω, θαλλεω, θηλεω. θαλεθω, τηλεθω, τηλεθαω, χλοαω, χλοαζω, χλοηκομεω, χλοηφορεω. χλωριζω, χλωραινομαι, ανθεω. αναθαλλω. βλαςανω. αυξανω. ευθηνεω.

Θαλος, Θαλεα τά.
Κλαυσομαι εν λεχεεσσι φιλον θαλος, ὅν τεκεν αυτή. Il. χ 87.
Την μεν εγὼ θαλεεσσιν ανετρεφον—Ep. l. 6.
SYN. Θαλλὸς, βλαςημα. ερνος. τεκος. φυλον (πᾶν νεον)—τρυφαί. τα αγαθά, (θαλλειν ποιοῦντα.)
EPITH. Αμϐροσιον, αειςιποτητον, αγλαοτιμον. ευγλαγον, κρατερόν.

Θαλπιαω.
Ως κ' εὖ θαλπιοων χρυσοθρονον ἠῶ ἱκηται. Il. τ. 319.
SYN. Θαλπομαι, θερμαινομαι, αλεαινομαι.

Θαλπνος.
Μηκεθ' ἁλιω σκοπει
αλλο θαλπνοτερον—αςρον. Pind. Ol. 1.
SYN. Θερμός.—λαμπρός.

Θαλπος.
—Καί νιν ὀ θαλπος θεῦ—κλονεῖ. Soph. Tr. 149.
Τῶν συ θαλπεσ οὐκ ὑπεκδραμῆ. Ib. An. 1098.

SYN.

SYN. Καῦμα, αἶθος, ἑλη, εμπρησμὸς. δριμυτης.

Θαλπ]ηριον.

Σανδαλα μεν τα ποδων θαλπ]ηρια—Ep. Suid.

Θαλπω.

Οφρα νεοι θαλποντες, επιχριοντες αλοιφῇ,
Τοξυ πειρωμεσθα,—Od φ. 179.

—Ως δ' εθαλπετο. Soph. El. Tr. 710.

—Αικε με θαλφθῇ λογοις. Ar. Eq. 120.

SYN. Αναθαλπω, διαθαλπω, καταθαλπω, περιθαλπω. υποθαλπω, αθυσσω, εκκαιω, θερμαινω, θαλυνω.—εξαπαταω.

Θαλπωρή.

Μᾶλλον θαλπωρὴ, και θαρσαλεωτερον εσται. Il. κ. 223.

EXP. Θαλψις, μαλαγμα, μαλθαξις, διαπλασμα. χαρα, ηδονη. παραμυθια. σωτηρια. ελπις ασφαλεια.

Θαλυκρός.

—Και το θαλυκρὸν
Κεῖνο κατημβλυνθη κεντρον ερωμανιης. Ep. l. 7.

SYN. Ιταμὸς, λαμπρός βλοσυρός. αναιδὴς, χλωρὸς. θερμός.

Θαλυσια.

Χωσαμενη, ὃ οἱ ετι θαλυσια γυνῷ αλωῆς
Οινευ ρεξε,—Il ι. 530.

EXP. Τας υπερ ευθαλιας και ευφοριας των καρπῶν θυσιας.

Θαλυσιαδῆς. Vid. Εχεπωλος.

Θαλυσιάς.

—Α δ' ὁδὸς ἅδε Θαλυσιάς—Theoc. 7. 31.

Θαμα. Θαμάκις, Θαμινά

—Οφρ' ανεχοιτο θαμὰ θρωσκοντας οἰσὸς. Il. θ. 470

Ευαγων τιμᾶ χαριτεσσί τε και
Τυνδαριδαις θαμάκις. Pind N. 10.

—Αλλ' ηα τεκνα θαμίν' επαναβοῶντες. Arist. Pl. 292.

SYN. Θαμινῶς. πυκνῶς, πολλάκις, συχνῶς, συχνάκις. πλειςάκις, τα πλεῖςα. συνεχῶς. πανύ τοι.

Θαμβεω.

—Λαοι δ' αὖ θηεῦντό τε θαμβησαν τε. Il. ψ. 728.

—Και εθαμβεον αυτόν. Od ρ. 367.

SYN. Εκθαμβεω, εκθαμβεῦμαι, επιθαμβεω, καταθαμβεω. φοβεομαι, εκπλησσομαι, καταπλησσομαι, αναισθητεω. επιθαυμαζω.—εκπλησσω.

Τον δ' ἑλε θαμβος ιδοντας αμηχανον, υδέ τις ετλη
Αντιον αυγησασθαι ες ομματα καλὰ θεοῖο. Ap.

Θαμβητειρα.

Ερινυες—δειραι, θαμβητειραι,—Orph. 971.

Θαμβητός

Απιςα και θαμβητά—Lyc. 552.

SYN. αγαςὸς, παραδοξος.

Θαμβος.

—Θαμβος δ' εχεν εισορόωντας Il. γ. 342.

SYN Θαυμασμὸς, εκπληξις, πτοησις, εκστασις, αναισθησια. δεῖμα θαῦμα.

EPITH. Αμηχανον, δυσφορον, τερπνὸν.

Θαμειὸς, Θαμής, Θαμινός

—Αιεὶ δε πυραὶ νεκυων καιοντο θαμειαί. Il. α. 52.

—Θαμέες γαρ ακοντες
Αντίοι αἴσσεσι—Il. λ 551.

—Θαμιναὶ γαρ ες ὑςερον ηλαπίναι τοι. Call. 6. 65.

SYN. Πυκινὸς, πυκνὸς, συχνὸς, συνεχὴς. αθροος. αδινός.

Θαμιζω.

—Παρος γε μὲν ετι θαμιζεις. Il. σ 386.

SYN. Πυκναζω, συχναζω, παρεδρευω, προσανεχω, επιχωριαζω. συχνα φοιταω. πολὺς διατριβω, πυκνῶς παραγινομαι. συνεχῶς ερχομαι. —αποκαλυπ]ω.

Θαμνος.

—Ειπέρ τε λαθησι καταπ]ηξας ὑπο θαμνῳ. Il. χ. 191.

Θαμνοις εν πυκινοῖσι καταδραθω,—Od. ε. 477.

SYN. Θαμνιον, θαμνὼν, ὑλημα. τοπος, συμφυτος, θαμνωδης, ὑλωδης.—λοχμή. ριζα.—βατοι, ρωπηια.

EPITH. Αμφικομος, αυαλέος, αζαλέος. λασιος, παλιναυξὴς, πανακαρπὴς, τανυφυλλες, σκιερὸς, χλοερὸς, θαλεθων, αχμηνος.

Θαμνομηκης

Και θαμνομηκης ραβδος—Athen. l. 10.

Θαμυρις.

—Και Δωριον. ενθα τε Μῦσαι
Αντομεναι Θαμυριν τον Θρηϊκα παῦσαν αοιδῆς. Il. β. 595.

Κεινω σοφιςῇ Θρηκὶ, κἀκτυφλωσαμεν
Θαμύριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδεννασεν τεχνην. Eur. Rh. 925.

Θανασιμος, Θανατηφόρος. Θανατοεις, Θαναληγός.

Το σον φερων δωρημα, θανασιμον πεπλον. Soph. Tr. 771.

Αδυ θανασιμυς οικητορας. Ib. Aj 517.

Τῶν δη κὰκ ςομάτος χεῖται θανατηφόρος ιός. Sibyl. l. 1.

Ιω φρενῶν δυσφρενων ἁμαρτηματα
Στερεὰ, θανατοεντα'—Soph. An. 1276.

Θανατηγὸν καλη χυτραν φερει. Athen. l. 9.

SYN:

SYN. Θανατώδης. θανατικὸς, ἐπιθανατος, δυσθανατος, εὐθυθανατος, ολεθριος. φονικὸς, φθορoποιὸς, μορσιμος. μοιριμος. πευκεδανος. εχεπευκὴς, νεκρωδης, τηξιμελὴς, κατακαιριος.—νεκρὸς.

Θανατος.
—Ουδε κε τις θανατον και κῆρας αλυξοι. Od. ρ 547.
Παντες μεν στυγεροὶ θανατοι δειλοῖσι βροτοῖσι. Ib. μ. 341.
SYN. Κὴρ. μοῖρα. μορος, ποτμος. τελευτὴ. θνῆσις, καταλυσις, αποσβεσις, διαφθορα, τεκμαρ, απαλλαγὴ. καταστροφὴ (τȣ βιȣ.) το χρεὼν
EPITH. Αβληχρὸς, αινὸς, ατλητος, αντλητος, αργαλεος, αλυπος, αιπὺς, βροτοεις, γλυκερος, δυσηχὴς. δυσηλεγὴς, δορατεος, εὐθανατος, λευγαλεος, λυσιμελὴς, κρυφιος. καθαρὸς, κακὸς, μελας. μαλακὸς, λαθιφθογγος, οικτρος, οικτιστος, ομοιΐος, πορφυρεος, οκρυοεις, μοιριδιος. στονοεις, στυγερὸς, σκιοεις, τανηλεγὴς, δολερὸς, πικρὸς, κυανεος, λιθινος, θεογνωστος, χαλκεος, χαλκειος. θυμοραϊστὴς.
PHR. Τελος θανατοιο—Νυξ ερεβεννὴ, μελαινα. κελαινὴ, μακρὴ Hom.
—Νυξ αχραντος. Aesc.
Χαλκεος ὑπνος Hom.
Αιωνιος ὑπνος Orph.
Λοισθιον ιχνιον ὠρης θεοσσυτον—Nonn.
Ωρη ανεγγυος. Anac.
Εσχατιης λινα μοιρης. Ep.—Χθονιαι πυλαι. Synes.
Θανατοιο μελαν νεφος. Theoc. Η πανυστατη οδος Soph
Νηλεὲς ἦμαρ, μορσιμον ἦμαρ. Hom.
Αδȣ μελαινα νυκτερὸς τ' αναγκα. Eur.

Θανατος.
Ω Θανατε, Θανατε, πῶς αει καλȣμενος,
Ουτω κατ' ἦμαρ, ȣ δυνη μολεῖν ποτε. Soph. Ph. 810.
SYN. Αιδης, Ερμῆς
EPITH. Αναιδὴς, βροτολοιγος, αντλητος, αστοργος.
—Θανατον ευρω πελας
Ιερῆ θανοντων, ὃς νιν εις Αδȣ δομȣς
Μελλων καταξειν.—Δαιμονων ὁ κοιρανος.
—Ανακτα τον μελαμπεπλον νεκρῶν. Eur.
—Τον ησυχιης γενετῆρα. Ep. I. 1.
Κλυθί μευ, ος παντων θνητων οιηκα κρατυνεις —
Κοινος μεν παντων, αδικος δ' ενιοισιν υπαρχων,
Εν ταχυτητι βιȣ παυσων νεοηλικας ακμας.
Ουτε γαρ ευχαῖς σον πειθει μενος, ȣτε λιταῖσιν. κ. λ. Orph. H.

Θανατηφορια.
Δακνει δ' ȣκ αλλως η θανατηφορίην. Ep. I. 7.

Θαπτω
Θαπτε με ὅττι ταχιστα πυλας αϊδαο περησω. Il. ψ 71.
SYN. Καταθαπτω, ενθαπτω, ενταφιαζω, τυμβευω, εντυμβευω. κτερεϊζω. ευκτερεϊζω, ταρχυω, ταρχευω. κηδευω κατακρυπτω (γῆ.)

Θαργηλια. (εορτη Αθηναιων.)
Χρη γαρ Θαργηλιοις
Εμμελῶς δισκεῖν. Anac 135.

Θαρραλεος, Θαρσαλεος.
Πολλακις εν βιοτῳ και θαρραλεοισιν απιστον. Phocyl. 112.
Αιχμητην—και θαρσαλεον πολεμιστην. Il. ε. 602.
SYN. Θαρσὺς. θρασὺς, θαρσηεις, θαρσυνος, θαρρων. ευθαρσὴς, περιθαρσὴς, θρασυσπλαγχνος, ευτολμος, ευψυχος. πισυνος, ανδρεῖος. τολμηρὸς, προπετὴς ραδιος.

Θαρραλεως, Θαρσαλεως.
—Ὁ θαρσαλεως αγορευε. Od. α. 382.
SYN. Θαρσεως, ευθαρσῶς. ευτολμως, ανδρειως. τολμηρῶς, απηλεγεως, ριψοκινδυνως, φιλοκινδυνως ραδιως.

Θαρρῶ, Θαρσεω.
—Και ταῦτα σοι
Δρασαντι θαρρῶν αν παρασταιμην εγω. Soph. Oed. C. 504.
Και τοτε δη θαρσησε,—Il. α 92.
Θαρσει χειρα γεροντος—Apoll.
SYN. Επιθαρρῶ, ενθαρρεω, καταθαρρεω, αποθαρσεω, εκθαρσεω, καταθαρσεω, επαυχεω, ενθυμεω. θρασυνομαι, αποθρασυνομαι, τολμαω. πειθομαι, πιστευω. μη φοβεομαι. αναζωπυρεομαι κομπαζω. επαιρομαι.

Θαρσος. Θαρρος.
—Τυδειδη Διομηδεϊ Παλλας Αθηνη
Δῶκε μενος καὶ θαρσος.—Il. ε. 2.
SYN. Θρασος, θρασυτης, τολμη, ευτολμια, καρτερια. καταφρονημα. ανδρια, πεποιθησις.
EPITH. Αητον, αατον, ατρομον, αινὸν, ασειστον, ατρεπτον, αρειμανὲς. ασπαστον, αλογον, δολερὸν, δυσμαχον, ευψυχον, νυκτιφρȣρητον, ολοὸν, τολμῆεν, ὑπερβιον, περιωσιον, ευπιθὲς.
PHR. Αταρβητον νοημα. Call.

Θαρσυνος. Vid Θαρραλεος,
Θαρσυνος οιωνῷ,—Il. ν. 823.

Θαρσυνω.
—Θαρσυνε τε μυθῳ. Il. κ. 190.
Τȣς μαλα θαρσυνεσκε παρισταμενος επεεσσιν. Il. δ. 233.

SYN.

SYN. Επιθαρσυνω, παραθαρσυνω, ψυχοω, εμψυχοω. προτρεπω.

Θαρσυνομαι. Θρασυνομαι.

—Οιος αν θρασυνεται. Ar. R. 870.

SYN. Καταθρασυνομαι, τολμαω, θαρρεω.

Θασιος.

Ει Θασιον (οἶνον) ενεχεις—Ar. Pl. 1022.

Θασος.

—Ωγυγιη τε Θασος Δημητερος ακτη. Dion. 523.

Θᾶσσον.

—Οφρα κε θᾶσσον εγειρομεν οξυν Αρηα. Il. γ. 440.

SYN. Ωκιον, ωκυτερον, ταχυτερον, ταχιον, δια ταχεος, μᾶλλον.

Θασσων, Θαττων.

Θασσονας ιρηκων—καλλιτριχης ιππους. Il. ν. 819.

SYN. Ωκιων, ωκυτερος, ταχιων, ταχυτερος.

Θασσω. Vid. Θαασσω, Θακεω.

Θατερος.

Δυοιν δε μοιραιν θατερα πεπληξεται. Eur. Hipp. 894.

SYN. Εκατερος.

Θαῦμα.

—Θαῦμα ιδεσθαι. Il. ε. 725.

—Η μεγα θαῦμα τοδ' οφθαλμοῖσιν ορῶμαι. Il ν. 99.

SYN. Μεγαλεργημα—θαυμασμος εκπληξις. ξενισμα.

EPITH. Δεινον, πελωριον, πολυτροπον, ετερατερον, πολυειδες, πολυφαρμακον, φρικτον

PHR. Θεσκελον εργον. Nonn. Μεγαλαυχες εργον. Apol. in.

Θαυμαζω, Θαυμαινω.

Θαυμαζεν πυρα πολλα τα καιετο Ιλιοθι προ. Il. κ. 12.

—Το δε θαυμαζεσκον απαντες. Od τ. 229.

Αγχισης δ' οροων εφραζετο θαυμαινεν τε. Hom. V. 84.

SYN. Επιθαυμαζω, υπερθαυμαζω, αποθαυμαζω. επαινῶ, θεαομαι, αγαζομαι, καταγινωσκω—εκπλησσομαι. θαυματιζομαι, εκπαγλεομαι. θεωρεω. μανθανω.

PHR. Θαῦμα μ' ελαμβανε—Arist.

Θαῦμα μ' εχει—Hom.

Θαυμασιος, Θαυμαστος.

Θαυμασιην γαρ τηνδε κενφατον οσσαν ακουω. Hom M. 442.

Ουδεν θαυμαστον, Πολυπαιδη· ουδε γαρ ο Ζευς Ουθ' ὕων παντως ανδανει, ουδ' ανεχων Theog. 25.

SYN. Αγητος, θαμβητος, παραδοξος, εκπαγλος, θεσκελος φοβερος.

Θαψινος.

Γυναιξι κλιτευειν εοικως θαψινη. Ar. V. 1404.

SYN. Ωχρος, χρυσοειδης, ξανθος.

Θαψος.

Και μευ χρως μεν ομοιος εγινετο πολλακι θαψω. Theoc. 2. 88.

EXP. Σκυθαριον, Σκυθικον ξυλον.

Θαω (inuf.) Θαομαι.

—Γυναῖκα τε θησατο μαζον. Il. ω 58. (τεθησατο E. M.)

SYN. Θηλαζω—ποιῶ.—διδασκω.

Θ Ε

ΘΕΑ, Θεαινα, Θεος.

—Θεα δε σε γεινατο μητηρ. Il α. 280

—Παντες τε θεοι, πασαι τε θεαιναι. Il. θ. 5.

—Φρεσι δ' αθανατην θεον εγνω Od. α. 420.

EPITH. Αιδοια, ατιμοτατη, δεινη, κυδρα, σεμνη.

Θεαιτητος.

Ηλθε Θεαιτητος καθαραν οδον· η δ' επι κισσον τον τεον, ουχ αυτη, Βακχε, κελευθος αγει. Ep. l. 1.

Θεακτωρ.

Παθος τ' ουδεν απαρνον τελεθει

Θεακτορι Πειθοῖ. Aesc. Supp. 1048.

Θεα, Θεαμα.

Παρεστι δῆτα και μαλ' αζηλος θεα. Soph El. 1482.

Καλον θεαμα δ' εστιν ευ πρατλων φιλος. Sent.

Ω των απαντων δη θεαματων εμοι

Αλγιστον ὧν προσειδον οφθαλμοῖς εγω. Soph. Aj. 1011.

Αιολικον τι θαημα,—Theoc 1. 56.

SYN. Θεατρον. θεωρημα. οψις. οραμα.

EPITH. Λυπρον.

Θεαομαι, Ion. Θηεομαι.

Θεᾶσθε παντες αθλιον δεμας Soph Tr. 1096.

Ενθα στας θηεῖτο διακτορος Αργειφοντης. Od. ε. 75.

—Πολεες τε ε θηησαντο. Il. ο. 682.

SYN. Καταθεαομαι, διαθεαομαι, διασκεπτομαι, θεωρεω. αναβλεπω.

Θειανω.

—Πυκα δ' ετρεφε δια Θειανω. Il. ε. 70.

—Θεανώ καλλιπάρηος
Κισσηΐς, αλοχος Αντηνορος ιπποδαμοιο
Την γαρ Τρωες εθηκαν Αθηναιης ιερειαν. Il. ζ. 298.
ΕΡΙΤΗ. Απειρογαμος, ανικητος, αριστωδιν, αμειρσινοος, αθηητος, βαρυζηλος, δρακοντοκομος, ευκαρπος, ευκολπος, λυσιτοκος, μελανιζωνος, ξεινοδοκος, πολισσουχος, τελεσσιγαμος, φιλοσκυλαξ. Κυβελητς. Nonn.
Θεατης, Θηητηρ, Θεαμων.
Ποτερα θεατης, η χαριν μαντευματων. Eur. I. 301.
Η τις θηητηρ, και επικλοπος επλετο τοξων. Od. φ. 397.
Τερπωλη δ' απελειπε θεημονας—Ep. l. 5.
SYN. Θεωρος, θηητωρ, εποπτης, θεωρητικος.
Θεατος, Θαητος, Θηητος.
Ουτοι θεατος.—Soph. Aj. 927.
Αυτος δ' ω; θαητος—Theoc. 15 84.
—Σκηπτρον, δαφνης εριθηλεος οζον, —Θηητον. Hes. θ. 31.
SYN. Αξιοθεατος, περιβλεπτος, οπτος, ορατος, εκλεκτος. θεωρητος.
Θεατροκοπεω.
Οσις παμμουσω φθογγω μελιηδεας υμνους Θεατροκοπων,—Sibyl. l. 5
Θεατρομορφος.
Θεατρομορφω προς κλιτει γεωλοφω. Lyc. 600.
Θεειον, Θειον, Θηϊον.
Δεινη δε φλοξ ωρτο θεειου καιομενοιο. Il. θ. 135.
Ηνεγκεν δ' αρα πυρ και θηϊον—Od. χ. 493.
SYN. Θεαφος, θεαφιον. κεραυνιον πυρ.
ΕΡΙΤΗ. Καθαρον, φλογερον, απυρον.
Θεειοω, Θειοω, Θηϊοω.
Οισε θεειον, γρηυ, κακων ακος, οισε δε μοι πυρ
Οφρα θεειωσω μεγαρον—Ib. 482.
SYN. Διαθειοω. καπνιζω. καθαιρω. θυμιαω.
Θεηγενης, Θεογενης, Θεογεννης, Θεογονος.
—Θεηγενεων οχ' αριστους. Orph. L.
Αλλα θεος τοι και θεογεννης. Soph An. 845.
—Θεογονων γαμων—Eur. Or. 346.
SYN. Θεογεννητος, θεοτοκος. διος.
Θεηλατος.
Θεηλατον μαντευμα δεινον. Soph Oed. T. 1011.
SYN. Θεοπεμπτος, θεοδοτος, θειος.
Θεημοσυνη.
Ωμοσε μη γνωναι τηνδε θεημοσυνην. Ep. l. 1.
SYN. Θεωρια.
Θεια.
Ματερ αλιου πολυωνυμε Θεια. Pind. Isth 5.
Θειλοπεδον, pro ειλοπεδον.
Της ετερον μεν θειλοπεδον λευρω ενι χωρω
Τερσεται ηελιω—Od. η. 124.

—Ερισαφυλων παντοθι θαλοπεδων. Ep. l. 4.
Θεινω. Vid. Θενω.
—Ο δ' υπ' ουατος αυχενα θεινε. Il. π. 339.
SYN. Τυπτω. πλησσω. κοπτω. παιω. μαστιγοω. κτεινω.
Θειοποιεω, Θεοποιω.
—Γαλας και κνωδαλα θειοποιουντες. Sibyl. 1.
Θειος.
Ω θει', η μαλα δη—Hes. α. 103.
SYN. Πατραδελφος, πατροκασιγνητος, πατρως.
Θειος, Θεηϊος.
—Θειος μοι ενυπνιον ηλθεν ονειρος. Il β. 56.
Κρινειν ουκ επεοικε θεηϊα εργα βροτεισι. Bion.
SYN. Αντιθεος, θεοεικελος, θεσπεσιος, διος. φιλοτερπης. ορθος. θαυμαστος. θεηλατος. θεοπεμπτος.
Θειοδομος.
Ηρειψαν κατα γης θειοδομον στεφανον Ep. l. 1.
Θελγεσιμυθος Vid Απολλων.
Θελγητρον, Θελκτηριον, Θελκτρον.
Ω φιλον υπνου θελγητρον, επικουρον νοσου. Eur. Or. 211.
—Ενθα δε οι θελκτηρια παντα τετυκτο. Il. ξ. 215.
—Θεων θελκτηριον ειναι. Od. θ. 509.
—Και θελκτροισι τοισδ' εφ' Ηρακλει. Soph. Tr. 594.
SYN. Θελγμα, κηλημα κηλησις, καταπραϋνσις, μειλιγμα, δελεαρ. φιλτρον. χαρις.
Θελγω
—Ραβδον τη τ' ανδρων ομματα θελγει. Il. ω. 343.
—Αυταρ Αχαιων Θελγε νοον—Il. μ. 255.
SYN. Καταθελγω μειλισσω, καταπραϋνω, κηλεω, τερπω θαλπω. αγαπαω.—απαταω, υπαγομαι, βλαπτω, κακοω, σκοτιζω, αμαυροω. κοιμιζω.
Θελεος, Θελημων.—Θελεμος.
Βαση ταχα Θελεος αθελεος. Aesc. Supp. 869.
—Θελημονα ποιησαντο ειρεσιην—Ap. 2. 559.
Θελεμον πωμα. Aesch. Supp. 1034.
SYN. Θελων, εκων. αυθαιρετος, προθυμος.—οικτρος. ησυχος.
Θελεσιλλα,
Ηρινναν,—Θελεσιλλαν αγακλεα,—Ep. l. 1.
Θελημα.
Αρκει εν μεγαλοις και το θελημα μονον. Ep.
SYN. Θελησις, βουλημα, εελδωρ.
Θελκτηρ, Θελκτις.
—Κακων θελκτηρ' οδυναων. Hom. XV. 4.
—Τοιον σφιν ενελλιπε θελκτιν αοιδην. Ap. 1. 515.

SYN. Θελκτηριος, κηλητικὸς,—θελκτειρα.
Θελξιμβροτος,
Χειλεσιν αειδων θελξιμβροτον ατρεμας ωδην.
Orph. L.
Θελξινοος, Θελξιφρων. Vid. Απολλων.
Θελξινοοις φιλτροισι—Ep. l. 6.
Ινα θελξιφρονες νεμονται θνατοῖσιν ερωτες.
Eur. B. 402.
SYN. Θελκτηριος, θελκτρος, κηλητικὸς, πανθελγὴς, φρενοθελγής.
Θελω.
Ηὲ θελεις, οφρ' αυτὸς εχῃς γερας;—Il. α. 133.
SYN Εθελω, βουλομαι, ευδοκεω, προθυμεω, χρηζω.—δυναμαι.
PHR.—Θυμὸς ενὶ στηθεσσιν ανωγει. Hom.
Θεμεθλον, Θεμειλιον, Θεμελιον
—Κατ' οφθαλμοιο θεμεθλα. Il ξ. 493.
—Σεμνὰ δικης θεμεθλα. Solon.
—Εκ δ' αρα παντα θεμειλια κυμασι πεμπε.
Il. μ. 28.
SYN. Βασις, βαθρον, εδεθλιον, ἑδρα ριζα—θεμηλον, θελυμνον.
EPITH. Αρραγὲς, ακλινὲς, αδονητον, αιθαλοεν, ευκλωστον, εριβωλον, ερισθενὲς, ευρὺ, ὑγρὸν.
Ως επὶ θεμελιῳ στερρῷ τε και ασυφελικτῳ.
Ως τι ερειδομενον στιβαροῖς οχυροις τε θεμεθλοις.
Dolfc.
Θεμελιος.
—Θεμελιους καταπεπωκυῖαι λιθους. Ar. Av. 1137.
Θεμιζω
Αλλ' εμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμενους
Οργας—Pind. P. 4
EXP. Μαστιγοω, νομοθετεω.
Θεμις, Θεμιστες.
Πρῶτα δ' εγων επισιν πειρησομαι ἣ θεμίς εςί.
Il. ζ. 73.
—Ος ουτινα οἶδε θεμιςα. Ib. ε 761.
—Λιπαρὰς τελεουσι θεμιςας. Ib. ι. 156.
SYN. Δικη, νομος, δικαιοσυνη. το δικαιον, θεμιτὸν, εναγὲς, ὁσιον.—φορoι, τελεα. χρησμοὶ, νομοι.
EPITH. Αγνοτελὴς, ιθεῖα, πασιμελουσα, σκολιά.
Αρρηκτους αγανησι τελεσφορισι θεμιςας. Apol.
Θεμις. Vid Δικαιοσυνη. Νεμεσις.
Μη με, Θεα Θεμι, ταῦτα διειρεο—Il. ο. 93.
EPITH. Αιδοια, αλεξικακος, καλλιπαρηος, λιπαρὰ. κλυτὴ, πανδερκὴς, πρεσβειρα, ευβουλος, ορθοβουλος, ἱερὰ, Ευκταια, Ορκια,
Ενθα σωτειρα Διὸς ξενιου
Παρεδρος ασκεῖται Θεμις. Pind.
Τῆς θ' Ηλιου θυγατρὸς ιχναιας βραβευς. Lyc.

Ικεσια Θεμις Διὸς Κλαριου. Aefc.
Ουρανοπαιδ' αγνὴν καλεω Θεμιν ευπατερειαν,
Γαιης το βλαςημα νεον, καλυκωπιδα κουρην.—
Παντιμ', αγλαομορφε, σεβασμιε, νυκτοπολευτε.—
Εκ σεο και τιμαὶ μακαρων μυςηρια θ' αγνά.
κ. λ. Orph. H.
Θεμιπλεκτος.
Θεμιπλεκτοις—στεφανοις. Pind. N. 9.
Θεμισκυρειος.
Ενθα Θεμισκυρειαι Αμαζονες ωπλιζοντο. Ap. 2. 997.
—Επι δε στομα Θερμωδοντος
Κολπῳ ειδιοωντι Θεμισκυρειον υπ' ακρην
Μυρεται, ευρειης διαειμενος ηπειροιο. Ib. 371.
Θεμισκοπος, Θεμισκρεων.
Ηρωΐαις δε πομπαῖς
Θεμισκοπον οικεῖν εοντα πολυθυτοις. Pind. N. 7.
—Βαττιαδᾶν δομους θεμισκρεοντων. Ib. P. 5.
Θεμιςευω.
—Θεμιςευει δε ἑκαςος
Παιδων ηδ' αλοχων—Od. ι. 114.
SYN. Δικαζω. αρχω. δικαιοδοτεω.—μαντευομαι. χρησμωδεω.
Θεμιςειος, Θεμιτὸς.
Θεμιςειον ὁς αμφεπει σκᾶπτρον—Pind. Ol. 1.
Ου θεμιτον,—ποτ' ανδινα κισσας ερισδεν.
Theoc. 5. 136.
SYN. Θεμιςὸς, δικαιος, νομιμος, εννομος.
Θεμιςοκλῆς.
Τοῦτο Θεμιςοκλεῖ κενὸν ηριον εισατο Μαγνης
Λαος, ὁτ' εκ Μηδων πατριδα ρυσαμενος,—Ep. l. 3.
Αβροτινον Θρηϊσσα γυνὴ γενος· αλλα τεκεσθαι
Τον μεγαν Ελλησιν φασὶ Θεμιςοκλέα. Ath. 13.
Θεμιςονοη.
Τας πολιας βαψασα Θεμιςονοη τρικορωνος,
Γιγνεται εξαπινης κ νεα, αλλὰ Ρεα. Ep. l. 2.
Θεμιςοσυνη. Vid. Δικαιοσυνη.
Η και Φοῖβον ανακτα θεμιςοσυνας εδιδαξεν.
Orph. H.
Θεμιςοῦχος.
—Θεμιςουχων βασιληων. Ap. 4. 347.
Θεμοω
—Θεμωσε δε χερσον ἱκεσθαι. Od. ι. 486.
EXP. Εγγισαι εποιησε, ηναγκασε.—θαμιζω.—εγγιζω.
Θεναρ.
Πρυμνὸν ὑπερ θεναρος.—Il. ε. 339.
SYN. Γυαλον, αγοσος. (το κοῖλον τῆς χειρός.)
Θεινω.
—Η και ποσσὶ θεινων σκελος—Theoc. 22. 66.
Θεινει δ' ονειδει μαντιν—Aefc. S. T. 388.
SYN. Θεινω, πειρω. απερειδω. τυπτω. κοπτω. Θεοβλαβεω.

Θεοϐλαϐεω.
Ληξαι θεοϐλαϐȣνθ' ὑπερκομπῳ θρασει. Aesc. P. 833.
E X P. Την εκ των θεων βλαϐην πασχοντα:
Θεογλωσσος.
Τας δε θεογλωσσȣς Ελικων εθρεψε γυναικας. Ep. l. 1.
Θεογνις, (χιων)
Ο δ' αν Θεογνις ψυχρος ων ψυχρως ποιει. Ar. Th. 177.
Θεογνις.
—Θεογνιδος εςιν επη
Τȣ Μεγαρεως, παντας δε κατ' ανθρωπȣς ονομαςȣ. Theog 22.
Θεοδεγμων.
—Θεοδεγμονα πυγην. Athen. l. 1.
Θεοδερκης.
Αλαωπα τιθεις ταν θεοδερκη. Synes. 3.
Θεοδιφης.
Τας θεοδιφȣς βλαπτων ορμας. Ib. 4.
Θεοδμητος, Θεοκτισος, Θεοκτιτος.
—Θεοδμητων επι πυργων. Il. θ. 519.
Και θεοκτισον λιθον βωμοιο θεναρ. Pind. P. 4.
Η Τροιην περσασα θεοκτιτον—Ep. l 1.
S Y N. Θεοκμητος, θεοποιητος, θεοτευκτος. θεοκατασκευαςος.
Θεοδοκος.
—Οικων θεοδοκων ὑπερτελης. Eur. I. 1549. (Scal. al. θεοδοτων.)
Θεοδοτος.
—Θεοδοτων εργων καθαραν κελευθον. Pind. Isth. 5.
Θεοδωρος.
Τυμϐον εχει Θεοδωρος επ' ελπιδι κρεισσονι μοιρης,
Ολϐιος εν καματοις, ολϐιος εν θανατῳ. Ep. l. 3.
Θεοθεν.
—Θεοθεν δ' ȣκ εςι αλεασθαι. Od. π. 447.
S Y N.—Ουρανοθεν, θεσπεσιως.
Θεοειδης, θεοεικελος, Θεικελος.
—Πολυξεινος θεοειδης. Il. β. 623.
—Θεοεικελ' Αχιλλευ. Il. α. 131.
Οκα μεν επ' Αρταμιτιῳ προκροον θεικελοι, Ar. L. 1254.
S Y N. Θεοεικελος, θειος, ισοθεος, ηγαθεος, αντιθεος. καλος.
P H R. Διι ικελος. Θεοις επιεικελος. Διι μητιν αταλαντος. Θεοφιν μηςωρ αταλαντος. Θεοις εναλιγκιος αλκην.
Θεοκυμων.
Θεοκυμονος γαρ αγνα
Σοφιας αχραντος ωδις. Synes.
Θεοκλυτεω.
Θεοκλυτει δ' αδικα παθȣσα. Eur. M. 207.
S Y N. Προσκυνεω. επικαλεομαι.

Θεοκλυτος.
—Λιταις σε θεοκλυτοις απυσαι. Aesc. S. T. 146.
S Y N. Θεοτιμος.
Θεοκοιρανος.
Θεοκοιρανων τοκηων. Synes.
Θεοκραντος.
Τι τωνδ' ȣ θεοκραντον εςιν; Aesc. Ag. 1497.
Θεοκριτος.
Αλλος ὁ Χιος· εγω δη Θεοκριτος, ὃς τάδε γραψα
Εις απο των πολλων ειμι Συρηκοσιων,
Υιος Πραξαγοραο περικλειτης τε Φιλινης·
Μȣσαν δ' οθνειην ȣποτ' εφελκυσαμην. Theoc. Ep ult. Vid. Ολυμπιονικης.
Θεολαμπης.
Ευχας τας θεολαμπȣς. Synes. 4.
Θεομανης.
—Θεομανει λυσσῃ δαμεις. Eur. Or. 843.
S Y N. Θεοπεμπτος, θειος, ενθεος, θεοπνευςος, θεοφορητος, θεορτος,—θεοργητος.
Θεομαχεω.
Το θεομαχειν γαρ απολιπȣσ', ὃ σȣ κρατει. Eur. I. A. 1409.
S Y N. Δυσσεϐεω.
Θεομισης.
—Αιει δηντα θεομισης εφυς. Ar. Av. 1547.
S Y N. Θεοςυγης, δυσσεϐης.
Θεομερης, Θεομοριος, Θεομοιρος.
Βασιληα δε θεων
Πρεπει δαπεδον αν τοδε
Γαρυεμεν θευμερᾳ οπι. Pind. N. 7.
Η νυ σε θευμοριη περιδεδρομεν αψεα νȣσος. Ap. 3. 676.
Ω θεομοιρ' Αρκεσιλα. Pind. P. 5.
S Y N. Θεσμορος, θεοδοτος, θειος, σωφρων.
Θεομηςωρ.
Θεομηςωρ δ' εκικλησκετο
Περσαις, θεομηςωρ δ' εσκεν. Aesc. P. 656.
S Y N. Θεομητις, θεοσοφος, θεοφρων.
Θεομορια, Θευμορια.
—Χαλεπη δ' ηντεο θευμοριῃ. Call. Ep. 3.
S Y N. Απαρχη. ȣσια.
Θεομυσης.
Ορω δ' επ' ομφαλῳ μεν ανδρα θεομυση. Ib. Eum. 40.
S Y N. Μυσος, μυσαρος, θεομισης.
Θεονοη.
Την θεσπιῳδον Θεονοην χρηζων ιδειν. Eur. Hel. 144.
Θεοπεμπτος.
—Εν ηγεμοσιν θεοπεμπτοις. Sibyl. l. 3.
S Y N. Θεομορφης, θειος, θεορτος, θεορρυτος.

Θεοπλαςος.
—Θεοπλαςον εχοντες εν εικονι μορφήν. Sibyl. l. 2.

Θεοπνευςός.
Τῆς δε θεοπνευςȣ σοφιης λογος εςὶν αριςος. Phoc. 122.
SYN. Θεοδοτος. θεοδιδακτος. θεοληπ]ος.

Θεοπομπος.
Θεοπομπει—τιμαί. Pind. P. 4.

Θεοποιητος.
—Ηνίχ' ȣκ ἦν θεοποιητά μȣ λεχη. Eur. Tro. 953.

Θεοπροπεω. Vid. Μαντευομαι.
Και νῦν εν Δαναοῖσι θεοπροπεων αγορευεις. Il. α. 109.

Θεοπροπια. Θεοπροπιον.
Ευχομενος Δαναοῖσι θεοπροπιας αναφαινεις. Ib. 87.
—Ειπε θεοπροπιον ὅ,τι οἶσθα. Ib. 85.
SYN. Θεσπισμα, μαντεια, μαντευμα λογιον θεσφατον θεοχρηςον.
EPITH. Πολυϊδμων.

Θεοπροπος.
Ωδε χ' ὑποκρειναιτο θεοπροπος, ὁς σαφα θυμῷ
Ειδειη τεραων,—Il. μ. 228.
—Τὸ πος τὸ θεοπροπον-
τας παλαιφατȣ προνοιας. Soph. Tr. 835.
SYN. Θεοπρεπής, θεῖος—μαντις, προφητης.

Θεοπ]υςος. Vid Θεοςυγής
Ολωλεν ανδρῶν συν θεοπ]υςῳ γενει. Aesc. S. T. 610.

Θεοπυρος.
Τὰ δ' ἑσπερα νῶτ' ελαυνει
Θερμὰ φλογὶ θεοπυρῳ. Eur. El. 732.

Θεορρητος.
—Θεορρητῳ τινι μετρῳ, Ep. l. 1.

Θεορτος.
Θεορτῳ συν ολβῳ. Pind. Ol. 2
Θεορτον η βροτειον,—Aesc. Pr. 764.
SYN. Θεοσδοτος, θεοπεμπ]ος, θεοσυτος, θεοτευκ]ος, θεοφορος, θεοφορητος, θεῖος.

Θεός.
—Εχει Θεὸς ενδικον ὀμμά. Hom. B 96.
EPITH. Αιγληεις, αδμὴς, αυτοφυτος, αειζωων, αειζωος, αλεξικακος, αλεξικακος, αοσσητηρ, αλεξιμορος, αλεξητὴρ, αμυντωρ, αςροχιτων, αργικεραυνος, αγκυλομητης, αιωνιος, ζειδωρος, ελεημων, κρατερὸς, νοερὸς, μεγασθενὴς, μεγακυδὴς, μεγας, παγκρατης, παγγενετης, παντοκρατωρ, παντεποπ]ης, παναιτιος, παν]εργατης, πολυλλιτος, πολυελεος, πολυκληεις, πολυαρρητος, πολυαινος, ορθοδικος, σιχ]ιρμων, οβριμοεργος, ευσυμπαθητος, ευσπλαγχνος, μακροθυμος, μειλιχοθυμος, πρηϋνοος, συμμαχος, συναεθλος, σκηπ]ȣχος, σεισιχθων, ιθυδικης, ιθυκριτης, επικȣρος, νεκρεγερτης, τηλυγετος, ὑπεραγαθος, ὑπερμενὴς, ὑπερασπιςὴς, ὑψιβρεμετης, ὑψιθρονος, ὑψιμεδων, ὑψιγενεθλος, ὑψινεφὴς, ὑψιθοωκος, φαεσφορος, φερεζωος, φιλανθρωπος, φιλαγαθος, φιλοσοφος, επιτροπος, ορθωτὴρ, μεγα κρατεων. μεγαλȣργος, τετρασυλλαβος, Κυδιςος. κελαινεφὴς, ευϋμνος, κοσμοτεχνης.
Εις Θεός εςι Μοναρχος, αθεσφατος, αιθέρι ναιων,
Αυτοφυὴς, αορατος, ὁρῶν μονος αυτὸς απαν]α. Sibyl
Εις Θεός εςι, σοφὸς, δυνατός θ' ἅμα και πολυολβος. Phocyl.
—Αέναῳ τεχνημενι κοσμȣ. Nonn.
Τον δημιȣργὸν τῶν χρονων. Phil.
Θεὸς Πατηρ νȣ̃ς εςιν αναρχος φυσις,
Αληπ]ος, απροσιτὸς, αρρητος λογοις.
Ποιητης ȣρανȣ̃ και γῆς,—Niceph
—Αρχεγονοιο θεȣ̀, ὑπατοιο τε παντων
Αμβροτ', αμορ' αρχῆς, και μονοσεπ]ε θεός.
Τον λιην χρηςὸν, και γλυκὺν οντα θεόν.
Ω ελεημοσυνης πηγὴ θεὸς ευμενιης τε.
Ω κοσμȣ πρυτανι, πρωταιτι', εποψιε παντων.
Ω σῶτερ μεροπων, χαῖρε, φεριςε θεός.
Αυτογενεθλε Θεὸς, κοσμȣργὲ, κυβερνέ τε παν]ων,
Πανταγαθ', ευμενετὴς, γλυκυθυμε,—κ. λ.
Ως σοφὸς, ὡς πολυφρων Θεὸς εςιν ὁ παν]α γινωσκων. Dolsc.
Δεῖ ςεργειν γενετῆρα σοφὸν Θεὸν αιὲν εοντα
—Θεὸν τον επισκοπον ἡμῶν,
Υψιςον, γνωςην, πανεποπ]ην, μαρτυρα παν]ων,
Παντοτρόφον, κλιςην, κ. λ.
—Θνητων ὁ δικασπολος,—ο δικαιοκριτης τε μοναρχος.
—Σαβαωθ, Αδωναῖος. ὑψικεραυνος.
—Επȣρανιοιο και αφθαρταιο θεοῖο.
Αυτοφυὴς, αδιδακτος, αμητωρ, αςυφελικτος,
Εἰς Θεὸς, ὁς μονος εςιν ὑπερμεγεθὴς, αγεννη]ος. Sib.
Ω πατερ ἡμετερε, χρυσοθρονε. αιθέρι ναιων. Pol.
—Ποιμην κοσμȣ.—πανεπισκοπε, δῶτορ εαων.
Ιχνεσιν αθανατοις νεφεα ςηριγματα τευχων,
Σπερχομενων ανεμων π]ερυγων επὶ μακρὰ βιβασκων. Apollin.
Ριζα κοσμȣ.—κεντρον οντων.—Αυτοσσυτος αρχή.
Ενοτητων ἑνὰς αγνή. Μοναδων μονάς τε πρω]η.
Τῶν αρχεγονων αμφιφαὲς φῶς—πατερ αυτοπατωρ.
—Παγὴ σοφιας. Ατρεκεια σοφά—ομμα σεαυ]ȣ̃—
Κεκαλυμμενε νȣ̃ ιδιαις αυγαῖς—κλεινων σφαιρωτὰς αςρων. κ. λ. Syn.
—Θειον αφθιτον εξυμνȣ̃ντες
Αυτὸν τον γενετηρα, τον αΐδιον γεγαῶτα,

Τον

Τον πρυτανιν παντων, τον αληθέα, τον βασιλῆα,
Ψυχοτροφον γενετῆρα, Θεὸν μεγαν, αιὲν ἐόντα.
Sibyl.

Θεοι
Εργον αεξυσιν μακαρες Θεοὶ, ᾧ επιμιμνω. Od. ο 371.
SYN. Αθανατοι, κρειττονες, Ολυμπιοι, Ουρανιοι.
EPITH. Αθανατοι, αειγενεται, ακηδέες, αγαυοὶ, αριγνωτοι, ατειρεῖς, ακλαῖοι, ευδαιμονες. διογενεῖς, μακαρες, ϐρανιοι, επϐρανιοι, ευσθενεῖς, μειλιχιοι, πανδερκεῖς, ιφθιμοι, νεποδες, πτεροεντες. καθαροὶ, εγχωριοι, φιλοι, λευκοτωλοι, πολισσϐχοι, οἱ ενερθε, χθονιοι, νερτεροι, Αλιτροὶ, ανδροφονοι, ανδρογυνοι. ἁρπαγες, ἡμιδρακοντες, θῆρες, θηριμιγεῖς, μοιχοὶ, κερόεντες, επιορκον ομϐντες. κ. λ. Gr. Naz.
—Θεοὶ ρεῖα ζωοντες.—αιὲν ἐόντες.
—Ολυμπια δωματ᾽ εχοντες.
Σχετλιοι εςὲ θεοὶ δηλημονες —
—Θεοὶ διχα θυμὸν εχοντες —
—Χαλεποὶ δε θεοὶ φαινεσθαι εναργεῖς. Hom.
—Θεοὶ δωτῆρες εαων. Hes.

Θεοί.
Πατρῷοι, πατριοι, γενεθλιοι, εγγενεῖς, ὁμογνιοι, κατοικιδιοι, κτησιοι, μυχιοι, ερκιοι.

Θεοσδοτος
Χρηματα δ᾽ ϐκ ἁρπακτά θεοσδοτα πολλὸν αμεινω. Hes. ε. 318.
SYN. Θεοδοτος, θεοδοσιος, θεοπεμπτος, θεορτος, θεορρυτος, θεοσσυτος, θεῖος.

Θεοσεϐὴς, Θεοσεπτωρ. Θεοσεπτος
Ει τὰς Αθηνας φασὶ θεοσεϐεςατας, Soph. Oed. C. 264.
Οδ᾽ ὁ σεμνὸς εγὼ, καὶ θεοσεπτωρ. Eur. Hipp. 1364.
Ησθϐ φωνῆς ἁμα και βροντῆς
Μυκησαμενης θεοσεπτϐ Ar. N 291.
SYN. Ευσεϐὴς, θεοφιλος, φιλοθεος, θεοφρων, θεοσεϐος. θεοπειθὴς.—μνησιθεος, θεουδὴς, θεϐδής.—θεῖος. — θεοτιμητος. θεοφιλής. δικαιος.

Θεοσυτος, Θεοσσυτος, Vid. Θεορτος
Θεοσυτος, η βροτειος.—Aesc. Pr. 116.
Θεοσσυτον δε νοσον—Ib. 598.

Θεοσεχθρια Vid. Δυσσεϐεια.
—Και Θεωρϐ θεοσεχθρια. Ar. V. 416.

Θεοςυγὴς, Θεοςυγητος
Ως δ᾽ ἦν ἑτοιμα παντα τῷ θεοςυγεῖ Eur. Cyc. 395.
Θεοςυγητῳ δ᾽ αχει
Βροτων ατιμωθεν οιχεται γενος. Aesch. Ch. 633.

SYN. Θεομισὴς, θεομίσης, θεομισητος, θεομυσὴς, θεοπτυςος.

Θεοταυρος.
Πη με φερεις, θεοταυρε; Mosch. 2. 131.

Θεοτερπὴς.
—Θεοτερπέϊ θεσμῳ. Nonn.

Θεοτυκτος. Vid. Θεορτος, Θεοδμητος.
Παντων θ᾽ ἡγητῆρα κατεςησεν θεοτευκτον. Sib. l. 1.

Θεοτης
Πνεῦμα, το δὴ θεοτητος αειδεος εςιν αποῤῥωξ. Naz.
EPITH. Καθαρὰ, ὑψηλὴ, τρισσοφαὴς.

Θεοτιμος, Nom. pr.
Αμπελοι,—τας εφυτευσ᾽ ὁ γερων
Ουρεος εν βησσῃσι, θεοῖσι φιλὸς Θεοτιμος. Theog. 877.

Θεοτιμητος, Θεοτιμος.
Θεοτιμητος δ᾽ οικαδ᾽ ἱκανει. Aesc Ag. 1346.
Αθανατων θεοτιμε θεῶν μῆτερ τροφὲ παντων. Orph. H.
SYN. Θεοφιλὴς, θεοσεπτος.

Θεοτρεπτος.
Θεοτρεπτα ταδ᾽ αυ φερομεν—Ib. Pers. 907.

Θεϐδεια, Vid. Ευσεϐεια
—Ος περὶ παντων
Ξεινων μειλιχιῃ τε, θεϐδειῃ τ᾽ εκεκασο. Ap. 3. 586.

Θεϐδὴς, Vid Θεοσεϐής.
—Καί σφι νοος εςι θεϐδής. Od ζ. 121.
—Θεϐδεα θυμὸν εχοντα. Ib. τ 364.

Θεοφιλὴς, Vid. Θεοσεϐής, Θεοσεπτος.
Θεοφιλϐς ἑορτῆς. Ar. R 446.

Θεόφιν. Vid Θεσπεσιως
—Επεὶ εκ θεόφιν πολεμιζει. Il. ρ 101.

Θεοφορητος, Vid. Θεορτος, Θεομανής.
Φρενομανής τις εἶ θεοφορητος,—Aesc. Ag. 1149.

Θεοφραδὴς.
—Γενετηρα θεοφραδέος Πολυΐδϐ. Ep. l. 5.

Θεοφρων.
Τικτε θεοφρονα κϐρον. Pind. Ol. 6.
SYN. Θεομηςωρ, θεοϐϐλος, θεοσεϐὴς, θεομητις.

Θεραπναι, Θεραπνα.
Και Πηλιάδες Θεραπναι. Eur. Herc. F. 390.
—Υψιπεδον Θεραπνας εδος. Pind. Isth. 1.

Θεραπναῖος.
Τοιη μαρμαιρϐσα Θεραπναιη τοτε Νυμφη. Tryp. 511.

Θεραπαινις, Θεραπαινη, Θεραπνη.
Δεσποιν᾽ ὁποῖα, και τοῖαι θεραπαινίδες. Prov.
Ταν ζαθεαν θεραπναν. Eur. Tro. 1070.

Κυραι Δηλιαδες Εκατηβελεταο θεραπναι. Hom. Ap. 157. (al. θεραπαιναι)
SYN. Θεραπις, εγκονις, παιδισκη, δυλη.

Θεραπεια, Θεραπευμα.
Φιλον δε θεραπευμασιν ανδρ' ευεργετων. Eur. I. T. 314.
Ποδα σον τυφλον α θεραπευμασιν
Αιεν εμοχθει,—Eur. Ph. 1576.
SYN. Θεραπευσια, θωπεια, υπηρεσια, δρησμοσυνη. εργασια.—ακεσμα.—θυσια, ικετεια.—επιμελεια.—ακολυθια. πελατεια.—ενδοσις. χαρις.

Θεραπευω.
Ουνεκ' αρ ευχ ω πατρι χαριζομενος θεραπευον. Od. γ. 265.
SYN. Αποθεραπευω, εκθεραπευω, υπηρετεω, υπυργεω, δυλευω. ακεομαι, επαλθεω. αγαλλω.

Θεραποντις.
—Θεραποντιδα φερνην. Aesc. Supp. 985.

Θεραπων, Θεραψ.
—Μηριονης θεραπων ευς Ιδομενηος. Il. ψ. 528.
—Νιν θεραπες ηγον εκ φονυ. Eur. Supp. 762.
SYN. Επετης, οικετης, υπηρετης, ακολυθος, δυλος. ομιλητηρ.
EPITH. Αγαθος, αντιθεος, ιφθιμος, αγχεμαχος, ανδρειφαγας, αγαυος, αξιοθεος, αριστοπονος, ευσθενης, οτρηρος, θοος, πιστος, φιλος. υπερθυμος. γηθοσυνος, ηνιοχος, ηπεδαιος
Και δοιω θεραποντε δαημονε δαιτροσυναων
Φοιβυ—Μυσαων,—Αρηος θεραποντες. Hom.

Θερειος
Ημος ότ' ηελιοιο θερειταται εισι κελευθοι. Arat.
SYN. Θερινος.

Θερειποτος.
—Τας θερειποτυς γυας. Lyc. 847.

Θερεω. Vid. Θερω.

Θεριζω, Θεριζομαι.
Τυς πυρυς αν και τας κριθας
Εν τοις πεδιοις εθεριζον. Ar. Av. 506.
—Καρπον Δηυς θερισασθαι. Ib. Pl. 515.
SYN. Ενθεριζω, (το θερος διαγω.)—εκθεριζω, αποθεριζω, αποθριζω, παραθεριζω, αμαω. καταβαλλω.

Θερισμος
—Φερε σταχυν, οισε θερισμον. Call. 6. 137.
SYN. Θερος. καλαμητομια.

Θεριστηρ. Vid. Αμητηρ.
—Τυ θεριστηρος ξυρω. Lyc. 840.

Θεριστριον. (Θεριστρον ιματιον.)
—Δηχα μεν το θεριστριον ηδη Εσχισαι—Theoc. 15. 69.

Θερμαινω, Θερμαινομαι, Θερμω, Θερμομαι, Θερμοω.
Εως θερμαινοιτο,—Od. ι. 376.
Εισοκε θερμα λοετρα ευπλοκαμος Εκαμηδη
Θερμηνη—Il. ξ. 7.
Οτις κεναισιν ελπισιν θερμαινεται. Soph. Aj. 478.
—Θερμετο δ' υδωρ. Il. σ. 348.
—Θερμετε δ' υδωρ. Od. θ. 426.
Τεθερμασθαι γε χερειν φαινεται. Ar L. 1081.
SYN. Θερμαζω. διαθερμαινω, αιθυσσω. θαλπω.—ασθμαινω. βαπλιζω.
Ψυχρον επ' ανθακοεντι δεμας θερμαινετο πυρσω:
—Εθερμαινοντο δε κυκλω
Ανθρακιην στορεσαντες
—Ιδρωυσα πυραυγει καυματος ατμω. Nonn.
Ασθμαινοντα πονοις θερμος φιλα γυια.—Ep.

Θερμαυστρα.
Θερμαυστραι τε βρεμυσιν υφ' Ηφαιστοιο πυραγρης. Call. 4. 144.
SYN. Θερμαστρα, καμινος.

Θερμεραπις.
—Ταν θερμερωπιν αιδω. Aesc. Pr. 134.
(Al. θερμερωπις. (—ερασμια. Hesych.)—θερμαινυσα την ωπα. E. M.)

Θερμοβλυστος.
Το θερμοβλυστρον ρειθρον. P. Sil.

Θερμοβυλος.
Ω θερμοβυλον πρωκτον εξευρημενε. Ar A. 119.
(ubi Sch. Ω θερμοβυλον σπλαγχνον. Eur. Med.—sed non extat.—vid. v. 109.)

Θερμοκυαμος.
—Θερμοκυαμυς, στεμφυλα, Athen. l. 2.

Θερμολυτεω.
—Ου—μεθυειν τον ανδρα χρη
Τον αγαθον, υδε θερμολυτειν, α συ ποιεις; Ib. l. 1.

Θερμονυς. Vid. Θερμυργος.
Εγω δε θερμονυς ταχ' εμπεδω βαλω. Aesch, Ag. 1181.

Θερμοπυλαι.
—Κατα στομα Θερμοπυλαων
Παρνησσυ νιφοεντος υπο πτυχι—Dion. 438.

Θερμος.
—Τον δ' αιμα περιρρεε θερμον εοντα. Od. ι. 388.
—Ανα δ' αμπνυτο θερμος αυτμη. Hom. M. 110.
Θερμος, ανηρ.—θερμον εργον—Ar. V. 913. Pl. 415.
SYN. Ενθερμος, διαθερμος, παραθερμος, πολυθερμος, διαπυρος, εκπυρος, πυροεις, πεπυρωμενος, επιθαλπης. ζαθερης, διατινθαλεος, μαλερος. παραδοξος. θερμυργος.

Θερμυργος
Γελα δε δαιμων επ' ανδρι θερμυργω. Aesch Eum. 563.

SYN.

SYN. Θερμουργ, τολμηρὸς, θρασὺς, προπετὴς, δεινὸς, ἀδικος, μεθυσος.

Θερμωδων Vid. Θεμισκυρειος

Ενθ᾽ Αμαζονιδεσσιν απ᾽ ουρεος Αρμενιοιο
Λευκὸν ὑδωρ προϊησιν Ενυαλιος Θερμωδων, κ.λ. Dion. 774.

EPITH. Ευρυπορος, αργυριλες.

Τῷ δ᾽ ουτις ποταμῶν εναλιγκιος, ουδε ρεεθρα
Τοσσ᾽ επὶ γαῖαν ιησι παρεξ ἑθεν ανδιχα βαλλαν. Ap.

Θερος.

Αυτὰρ επὴν ελθησι θερος—Od. λ. 191.
—Ος το γηγενὲς
Δρακοντος εσπειρ᾽ οφεος εν γαιᾳ θερος. Eur. B. 1025.
Εσθλόν σοι το θερος μαντευομαι.—Ep.

SYN. Θερεια—θερμη—θερισμός

EPITH. Αγλαοκαρπον, αυχμηρὸν, ζαθεον, ερατον, καλὸν, λευκὸν πῖον, ξηρὸν σταχυηκομον, ευσταχυ, φρυγον, φλογερὸν, φιλοκαρποφόρον, διψιον, πυρόεν, πυραυγὲς, αζαλέον.

PHR.—Θερεος καματωδεος ωρη. Hef.
—Θερεος ευθαλπέος ωρη. Cal.
—Αυαλεε θερεος πυροεσσαν αυτμήν. Nic.
—Θερειγενέος δρομος ωρης.
—Φλοξ διψάδος ωρης.
—Διψαλεοιο πυραυγεϊ καυματος ατμῷ.
Αλλη αμα γνωτῆσι Θαλυσιας εστιχεν Ωρη᾽
Και σταχυν ακροκομοισι περισφιγγουσα κορυμβοις
Δεξιτερῃ κουφιζε, και οξυτομου γενυν αρπης,
Αγγελον αμητοιο—κ λ. Nonn. l. 11.

Θερσιλοχος.

—Μεδοντά τε Θερσιλοχον τε. Il. ρ. 216.

Θερσιτης.

Θερσιτης δ᾽ ετι μῦνος αμετροεπὴς εκολῳα,
Ος ρ᾽ επεα φρεσιν ῃσιν ακοσμά τε πολλά τε ηδη
—Αισχιστος δε ανὴρ ὑπο Ιλιον ἦλθε᾽
Φολκὸς εην, χωλὸς δ᾽ ἑτερον ποδα. τω δέ οἱ ωμω
Κυρτω, επὶ στῆθος συνοχωκοτε᾽ αυτὰρ ὑπερθε
Φοξὸς εην κεφαλὴν ψεδνὴ δ᾽ επενηνοθε λαχνη. Il. β. 212.

EPITH. Πιθηκομορφος, Αιτωλός.

Θερσιτ᾽ ακριτομυθε, λιγύς περ εὼν αγορητής. Hom.
—Θερσιταο λυγρὸν δεμας ουτιδανοιο. Cal.
—Αλλα Θερσιτης τις ἦν,
Ος ουκ αν ειλετ᾽ εισαπαξ ειπεῖν ὅπου
Μηδεὶς εῴη—Soph.

Θερω. Θερεω, Θερομαι.

—Ασσοτερω πυρὸς ἑλκετο διφρον,—
Θερσομενος—Od. τ. 506.
—Θεροντος, ου φλεγοντος—Naz.

Αυτίκ᾽ επεί κε πυρος θερεω, αλεηι τε γενηται. Od. ρ. 22.
—Μη ταχα αστυ πυρὸς δηϊοιο θερηται. Il. ζ. 331.

SYN. Θερμαινω, θερμαινομαι, καιομαι—ακεομαι. (Nic)

Θεσις

—Και ἡ σπλαγχνων θεσις εστίν. Orph. 34.
Ιν αἱ θεσεις γιγνοιντο τῇ νεμηνια. Ar N. 1193.

SYN. Θεμα, καταθεσις, διαθεσις, εισποιησις, καθεσις. αποβολη. ὑποληψις (παραδοξος)—αἱ δικαι και αἱ μεταβολαὶ των πρυτανειων. δικαστηρια.

Θεσκελος, Θεσκελον (Adv.)

—Ινα θεσκέλα εργα ιδηαι. Il. γ. 130.
—Fῖκτο δε θεσκελον αυτῷ Il. ψ. 107.

SYN. Θεῖος, θαυμαστός. θεσπεσιος, αμβροτος, θεοεικελος.

Θεσμιος

Ου τινα θεσμιον εστιν αφορμηθέντα νεεσθαι
Ανδρῶν οθνειων,—Ap 2. 12.
—Θεῶν δ᾽ αὖ Πανθυτα θεσμια Εξηνυσεν—Soph. Aj. 722.

SYN. Νομιμος, ενθεσμος, γνησιος.

Θεσμοδοτειρα.

—Και αμυμονα θεσμοδοτειραν. Orph. H.

Θεσμοθετης.

—Ηπειλησε γαρ ὁ θεσμοθετης—Ar. Eq. 290.

SYN. Θεσμοφορος, νομοθετης; νομοφυλαξ. αρχων.

Θεσμοποιεω.

Τι θεσμοποιεῖς επὶ ταλαιπωρῳ νεκρῳ; Eur. Ph. 1673.

SYN. Νομοθετεω, θεσμοθετεω, θεσμοφορεω, νομον τιθημι, γραφω, εισφερω, εισηγουμαι.—θεσπιζω.

Θεσμοπόλος.

Ει δέ σε θεσμοπολοιο μεληδονος εργον ερυκει. Ep. l. 7.

Θεσμός.

Ασπασιοι λεκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἱκοντο. Od. ψ. 295.

SYN. Νομος, θεμιστες, το θεσμιον, νομιμον. —θεσμοθεσια.—παιδευμα.—επιτηδευμα.—προαιρεσις.

EPITH. Απημων, ἁγιος, αχραντος, αρχεγονος, ατρεπτος, αλωφητος, ακιβδηλος, αεικὴς, ακηρασιος, αειμνηστος, αθεος, αλιτηπὴς, αλεξικακος, γαμηλιος, ερσεις, ισοτυξ, θεοτερπὴς, ιθυπορος, ηθεος, μονοφυλοπις, λυσιπονος, πειθημων, ποινητωρ, φιλοπαιγμων, φερεζωος, φερεσβιος, φιλοεργος.

—Θελξινοων

Θελξινοων αγαπαζε μελιφρονα θεσμὸν ερωτων. Musæ.

Θεσμοσυνη
Τὰν πολυκυδιστε μναμεῖα θεσμοσυνας. Ep. l. 3.

Θεσμοφοριον.
—Ως το της εκκλησιας
Σημεῖον εν τω θεσμοφοριω φαινεται. Ar. Th. 285.
Τα θεσμοφορι' αγεσιν, ὥσπερ και προτε Ib Ecc. 222

Θεσμοφορος Vid. Θεσμοθετης.
Και Δηω σεμνὴν ωμοσε θεσμοφορον. Ep Suid.

Θεσπεια Θεσπιαι
Θεσπειαν, Γραῖαν τε,—Il. β. 498.

Θεσπεσιος
—Απὸ βιβλε θεσπεσιοιο. Γ. α. 591.
S Y N. Θεῖος, θαυμαςὸς, θεσκελος. πρᾶος.

Θεσπεσιως.
—Ως τοτ' Αχαιοὶ
Θεσπεσιως εφοβηθεν ὑφ' Εκτορι και Διῒ πατρὶ. Il. ο 637.
S Y N. Θειως, θεόθεν, θεόφιν. κατὰ θεῖον, θεϊκως

Θεσπιαδες. Vid. Νυμφαι
Φρυνη τον πτεροεντα, τον ευτεχνητον Ερωτα
Μισθὸν ὑπὲρ τεκνων ανθετο Θεσπιάσιν. Ep. l. 6.

Θεσπιδαὴς.
Παντη γαρ περι τειχος ορωρει θεσπιδαὲς πῦρ. Il. μ. 177.
S Y N. Θεῖος.—περικαὴς, περιφλεγὴς.

Θεσπιεπεια.
Ἁ θεσπιεπεια—Δελφις πετρα—Soph. Oed. T. 471.
S Y N. Χρησμωδός.

Θεσπιζω.
Χρυσιοῖς ά πρεσβυτις ατοιχετο θεσπιξασα. Theoc. 15. 63.
S Y N. Αποθεσπιζω. επιθεσπιζω. προθεσπιζω, θεσπιωδεω. φοιβαζω. αποφοιβαζω. μαντευομαι, προφητευω, χρησμολογεω.—ορίζω, νομοθετεω. προστασσω.

Θεσπις.
—Φρεσι συνθετο θεσπιν αοιδὴν Od. α 328.
Η και θεσπιν αοιδὸν —Ib ρ. 385.
S Y N. Θεσφατος, θεσπιωδὸς, θεῖος.—ἡδύς. αληθὴς αγαθὸς. ισχυρὸς. θαυμαςός —θυσια.

Θεσπισμα.
Ταδ' ἓν παρόντα συλλαβὼν θεσπισματα Soph. Oed T. 990.
S Y N. Επιθεσπισμος, λογιον, μαντεῖον. μαντευμα, χρησμός. θεῖον δογμα τὰ θεσφατα.

Θεσπιωδεω.
—Φοῖβον ανθρωποις μονον
Χρην θεσπιωδεῖν, ὃς δεδοικεν εδένα. Eur. Ph. 976.
S Y N. Χρησμολογεω. θεσπιζω, μαντευομαι.

Θεσπιωδὸς, Θεσπιαοιδὸς.
Τι δ' ομφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν εσαλυς; Ib. M. 668.
S Y N. Θεσπις, μαντικὸς, λογιος, χρησμολόγος, χρησμωδοί. θεσφατηλόγοι, μαντις.

Θεσπρωτός.
—Ινα—θωκὸς—εςι Θεσπρωτε Διὸς. Aesc Pr. 830.
Θεσπρωτὸν ἒδας.—Eur. Ph. 999.
Γαιη Θεσπρωτων—Od ξ. 315.

Θεσσαλια
Αψ δ' επὶ Θεσσαλιην ποδας ετρεπε—Call. 4. 103.
Εμπυρος ἡκων εκ Θετταλιας—Ar. Pl. 521.
E P I T H. Ευπωλος, πωλοτρόφος, δυσνυμφος, μαχαιρα.
—Τὰν Λαπιθᾶν ματέρα Θασσαλιαν Ep.

Θεσσαλικὸς, Θεσσαλος, Θεσσαλις
Θεσσαλικε Κλεονικε ταλαν,—Call. Ep. 3.
Θεσσαλε γε δυω Ηρακλειδαο ανακτος. Il. β. 679.
Νυμφαι Θεσσαλίδες, ποταμε γενος—Call. 4. 109.

Θεσσαλονικη
Σοί με Θρηΐκιης σκυληφορε Θεσσαλονικη.
Μητηρ η πασης πεμψε Μακεδονιης. Ep. l. 1.

Θεςιάς.
—Αρσενα τεκνα Κεινης Θεςιάδος—Theoc. 22 5.

Θεςορεος, Θεςοριδης.
Τε Θεςορεω μαντεος—Soph. Aj 812.
Καλχας Θεςοριδης—Il. α 69.

Θεςωρ.
—Οδε Θεςερα Ηνοπος ὑον
—Εγχεῖ νυξε παραςάς. Il. π 401.

Θεσφατος, τα θεσφατα
Και τοτε δὴ ρ' αυτοῖο παλιν χυτο θεσφατος αὴρ. Od η. 143.
Ως γαρ θεσφατόν εςι —Il. θ. 477.
Ω ποποι ἦ μαλα δη με παλαιφατα θεσφαθ' ἱκανει. Od ι 507.
S Y N. Θεοφατος, θεῖος. θεσκελος, θεοδοτος. θεομοιρος αισιμος —θεσπισματα, χρησμοί.
—Ηκει τοδ' επ' ανδρὶ θεσφατος
Βιε τελευτη, κεκετ' ες αποςροφὴ Soph.

Θεσφατηλογος. Vid. Θεσπιωδός.
—Θεσφατηλογος
Πισὴ ξυνευνος,—Aesc. Ag 1450.

Θετιδειος.

Θετιδειος.
—Θεσσαλὸς δέ νιν λεὼς
Θετιδειον αὐδᾷ—Eur. Ag. 19.

Θετις
Αργυροπεζα Θετις, θυγατηρ ἁλιοιο γεροντος. Il. α. 538.
Και τὴν Θετιν εγημε
Δια το σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς. Ar. N. 1063.
EPITH. Αλια, αγλαοπεπλος, αιολοδακρυς, ακροδεμνος, αργυρεα, δειλη, δυσαριστοτοκεια, βαθυκολπος, θαλασσαια, ηΰκομος, θοα, ευπατρις, ευπλοκαμος, κυανοκρηδεμνος, ὑγροκελευθος, παρθενοκτονος, ποντια, ποτνια, σοφη, σεμνη, τανυπεπλος, φυγοδεμνος, φιλοπαρθενος, φερεσβιος.
—Θετιδος καλλιπλοκαμε ἁλοσυδνης.
—Δῖα θεαων—Hom.
Αυτοκασιγνητον λευκωλενον Αμφιτριτης. Col.
Αγλαοκαρπον Νηρεως θυγατρα. Pind.

Θευγενὶς, Θεογενίς.
Ως ευαλακατος Θευγενὶς εν δαμοτισιν πελη. Theoc. 28. 22.

Θευχαριλας.
—Θευχαριλα Θρᾶσσα τροφὸς ἁ μαχαριτις. Ib. 2. 70.

Θεω. Poet. Θειω. Vid. Τρεχω.
Βῆ δε θεειν, ἀπὸ δε χλαῖναν βαλε—Il. β. 183.
—Θειειν δ' ἀνεμοισιν ὁμοῖοι Il. β. 437.
Ακρον επι ρηγμῖνος ἁλὸς πολιοιο θεεσκον. Il. υ. 229.
PHR—Νικαει δε θεων Θρηΐκιον Βορεην. Tyrt.
Κεῖνος ανὴρ και ποντε επι γλαυκοιο θεεσκεν
Οιδματος, εδὲ θοὺς βαπτεν ποδας, αλλ' οσον ακροις
Ιχνεσι τεγγομενος διερη πεφορητο κελευθῳ. Ap.
—Θυελληεντι μεταρσιος αλματι ταρσων,
Ποσσὶ μεν ωκυτεροισι παρεστιχεν ιθμα λαγωε·
—Ηερισι επετρεχε συνδρομος αὐραις. Nonn.

Θεωρεω.
Πενθεὺς δ' ἀλιβατε πετρας απο παντ' εθεωρει.
SYN. Αναθεωρεω, επιθεωρεω, αποθεωρεω, παραθεωρεω, ὑποθεωρεω, αποσκοπεω, διασκεπτομαι, κατασκοπεω, περιφρονεω, περιεργαζομαι.

Θεωρια.
Αλλην δ' ακεσον δυσχερῆ θεωριαν. Aesc. Pr. 801.
SYN. Θεώρησις, σκεψις, διασκεψις—θεωρημα. θεα, οψις.

Θεωρικός.
Και πεπλωματ' ε θεωρικά. Eur. Supp. 97.
EXP. Παντα τα εις θεῶν τιμὴν και εορτὴν διδομενα.

Θεωρὶς, (ναῦς.)
Ενθεν αειζώοντα θεωρίδος ἱερα Φοιβῳ
Κεκροπιδαι πεμπεσι τοπηϊα νηὸς εκεινης. Theoc. 4. 314.

Θεωρός.
Ου γαρ τι μ' ὡς θεωρὸν αξιοῖ δομος
Πυλας ανοιξας ευφρονως προσεννεπειν. Eur. Hipp. 792.
Ανδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς αφ' εστιας. Soph. Oed. C. 426.
SYN. Θεατής. θεωρητικός. θεοπροπος. (ὁ εις το χρηστηριον πορευομενος.) θεωρητης, εποπτης.

Θ Η

ΘΗΒΑΓΕΝΗΣ, Θηβαιγενής.
Οφρ' Ηρακλῆος Θηβαγενέος κλεος ειη
Πλεῖον ετ' η τὸ παροιθεν—Hes. θ. 530.
—Πολυνεικει τε τῳ Θηβαιγενεῖ. Eur. Supp. 136.

Θηβαῖος.
—Θηβαιε Τειρεσιαο. Od. κ. 492.
SYN. Καδμογενής. Θηβαιγενής. Θηβαϊκός.

Θηβαΐς.
Υιὸν ὑπερθυμε Θηβαιε Ηνιοπῆα. Il. θ. 120.

Θηβη. Θηβαι.
—Ουδ' Αλκμηνης ενὶ Θηβη. Il. ξ. 323.
Αγγελος ες Θηβας—Il. ε. 804.
SYN. Θηβαὶς (γη)
EPITH. Απυργωτος, αφνειη, ζαθεη, λυροκλιτος, λυροδμητος, λιπαρα, ευστεφανος, ευτειχης, ευιππος, ευπυργος, ευρυχορος, εριχυδης, κυροτροφος, ἱερα, πολυηρατος, πολυαρματος, φιλαρματος, ὑποπλακιη, ὑψιπυλος, καλλιχορος, χρυσασπις, αγυγια, Ασσυρια, Καδμεια.
—Ιερὴν πολιν Ηετιωνος.
—Θηβης ἑδος ἑπταπυλοιο. Hom.
Επταπυργος γαῖα—Επταπυλα τειχη—
Καδμε χθων—Ισμηνε πολις—
Επτας μὲν πυργωμα Θηβαιας χθονός.
Βακχᾶν μητροπολιν Θηβαν Eur.
Θηβην ωγυγιην εκατομπυλον, ενθα γεγωνὼς
Μεμνων αντελλεσαν ἑὴν ασπαζεται Ηω. Dion.
—Και ἱερὸν ασυ πολισσας
Αιγυπτιης εκαλεσσεν ὁμωνυμον αστεῖ Θηβης. Non.
Ηρακλῆος ολβια αυλα. Pind.

Θηγαλεος.
Και πυρὶ θηγαλεε οξυπαγεις σταλικας. Ep.

Θηγανη.
Σιδηροβρωτι θηγανη—Soph. Aj. 831.
SYN. Ακονη—

Θηγω.
Θηγων λευκὸν οδόντα μετὰ γναμπ]ῆσι γενυσιν. Il. λ. 416.
SYN. Επιθηγω, καταθηγω, παραθηγω, ὑποθηγω, ακοναω, παρακοναω, οξυνω.
Θηκη.
Θηκην ἱερὰν ἦν κεῖνος εχει. Soph. Oed C. 1846.
Και περιςεφῆ κυκλω
Παντων ὅσ' εςὶν ανθεων θηκην πατρός. Soph. El. 902.
SYN. Αποθηκη, σορος, χῶμα, τυμβος, ταμιεῖον. ξιφοθηκη.
Θηκτός.
Θηκ]ῷ σιδηρῳ δῶμα διαλαχειν τόδε. Eur. Ph. 68.
SYN. Οξυθηκτος, ὀξὺς, ηκονημένος.
Θηλαζω.
—Η ρα λεαινης
Μασδὸν εθηλαζε, δρυμῷ τέ μιν ετρεφε ματηρ. Theoc. 3. 16.
SYN. Θηλαινω, τιθηνεω, τιτθευω, γαλακ]οχεω, γαλακ]οτροφεω, επεχω μαςὸν, θηλην.—μυζαω. μυζω, αμελγω.
Κῦρος ὑπ' εκ μαζοιο τιθηνης
Χειλεσιν αυτ' ερυει γλυκερὸν γλαγος,—Opp.
—Καὶ εις σομα παιδὸς ἑκαςη
Αθλιβεων γλαγοεσσαν ανεβλυεν ικμάδα μαζων. Nonn.
Εκ δεχεται μαζῶν ςαγ]ονα,—Ep.
Θηλαμών.
Αι Αι, ταλαινα θηλαμων—Lyc. 31.
SYN. Τροφεὺς, τροφὸς, τιθηνη, θηλαςειρα, θηλώ.
Θηλεω. Vid. Θαλλω.
Αμφὶ δε λειμῶνες μαλακοὶ ιυ ηδὲ σελινυ
Θηλεον,—Od. ε. 73.
Θηλή. Vid. Μαζός.
—Ακεσσιτοιοιο δε θηλῆς
Θεσπεσιη ραθαμιγγι δεμας]χρισαζα λυαιυ. Non. 1 35.
EPITH. Γαλακτοφ]ρος, ανημελκ]ος.
Θηλοπεδον. Vid. Εχῖνος.
Θηλυγενής.
Τον θηλυγενῆ σ]ολον—Aesch Supp. 29.
SYN. Γυναικεῖος. θηλυκός. θηλυσπορος.
Θηλυγλωσσος. Vid. Νοσσίς.
Θηλυδριωδης.
Ωι ἡδυ το μελος—
Και θηλυδριωδες.—Ar. Th. 138.
SYN. Θηλυδριας. θηλυνυς.
Θηλυκρατης.
Θηλυκρατης απερωτος ερως παρανικᾷ
Κνωδαλων τε και βροτῶν. Aesch. Ch. 598.
Θηλυκ]ονος.
—Θηλυκ]ονῳ αρει δαμεντων—Aesc. Pr. 859.
Θηλυμανής.
—Και κροταλων θηλυμανεῖς ὀτοβοι. Ep. l. 4.
Θηλυμορφος.
Τον θηλυμορφον ξενον,—Eur. B. 353.
Θηλυμελης.
Θηλυμελεῖς τ' Αλκμᾶνος αηδόνες,—Ep. l. 1.
Θηλυνες Θηλυφρων.
—Θηλὺνες γενησομαι. Aesc. Pr. 1002.
—Γυναικῶν θηλυφρων εξουσια. Ar. Ecc. 110.
SYN. Θηλυδριας, θηλυδριωδης, θηλυμιτρος, γυναικομιμος, ανανδρος, αλαπαδνος, αμαχος, θηλυκὸς, θῆλυς, γυναικεῖος.
Θηλυνω.
—Εθηλυνθην σ]ομα
Προς τῆσδε τῆς γυναικός—Soph. Aj. 660.
SYN. Αποθηλυνω, διαθηλυνω, εκθηλυνω, καταλαγνευω. γυναικοω. κηλεω.
Θηλυπαις —Θηλυτοκος.
Τῆς θηλυπαιδος. και τριανορὸς κορης. Lyc. 851.
Ζωοτόκοι τ' ησαν περιωσια, θηλυτόκοι τε. Theoc. 25. 125.
Θηλυπυς.
Αναψυχυσι θηλυπυν βασιν. Eur. I. A. 421.
Θῆλυς, Θηλεια. Θηλεα. Θηλυτερα.
—Θῆλύν τε μελαιναν. Od. κ. 527.
Ηρη θῆλυς εῦσα—Il. τ 97.
Θῆλυν—οἶν—Il. κ. 216.
Μήτε τις ῦν θηλεια θεός.—Il. θ. 7.
—Υποσχὼν θηλειας ἱππυς. Il. ε. 269.
Το σῶμα δ' εν γυναιξὶ θηλειαις πρεπον. Eur. Or. 1210.
Θηλυτεραι δε γυναικες—Il. θ. 520.
Θηλυτερη μ' εδαμασσε, τον υ κ]ανε δηῖος Εκ]ωρ. Ep.
Μορφα θηλυτερῃσι πελει καλὸν, ανέρι δ' αλκά. Biou.
SYN. Το θῆλυ. γυνή, σ]ητη. θηλυκὸς, θηλυδριας. θηλυδριωδης
EPITH. Αφαυρὰ, απηνὴς, ἁπαλοψυχος, ἁπαλοχροος. ροδοχροος. αρχεκακος. δυσερως. ευχρυς, γλυκυφωνος, παιδοτόκος, σαοφρων, ὑπορρινος, ισοποιος, πικροθυμος.
Θηλυσπορος. Vid. Θηλυγενής.
Γεννα—Θηλυσπορος—Aesc. Pr. 853.
Θηλυφανης
Θηλυφανὲς παραδοξὸν εθαυματαμεν παθος αλλο,
Εκλαιε κλεπ]ων, κλεπ]ομενος ελεῶν. Ep. l. 2.
Θηλυχιτων, Vid. Ευσπειρος.
Θημων.
Ως δ' ανεμος ζαὴς ηΐων θημῶνα τιναξη. Od. ε. 368.

SYN.

SYN. Θὶν, ογκὸς, σωρὸς.

Θην.
Ου θήν μιν παλιν αὖθις—Il. β. 276.
Πηλεὺς θήν μοι επειτα—Il. ι 394.
SYN. Δη, vel. Expletiva.

Θὴρ Æol. Φὴρ.
Ητοι βελτερόν εςι κατ' ϗρεα θῆρας εναιρειν. Il. φ 485.
Φηρσὶν ορεσκωοισι—Il. α 268.
SYN. Θηριον. ζῶον (αλογον) κ]ῆνος.
EPITH. Αγριος, αναιδὴς, αμοτος, αμαιμακετος, ανθρωποφαγος, ακαμπὴς, αργαλέος, αμειλικ]ος, απηλὴς, αιθων, αἰδροδικης, βλοσυρὸς, βρυχαλέος, βαλιος, βριαρὸς. δαφοινος, ενυαλιος, θοὸς, ερημονόμος, ιοβολος, ιοφόνος, μηλοφαγος, λαχνηεις, λασιαυχην, κρατερὸς, κραταιὸς κρατερόφρων, κεραοφόρος, ορεσσινόμος, ορειπλανὴς, ορεσκῷος, ορειαυλος, ϗατοεις, ϗλομειος, πελωρος, σαρκοφάγος, σκολιὸς, σμερδαλέος, τετραπος, ὑλαῖος, ὑλοτροφος, ὑληκοιτης, ὑπερηνωρ, ὑπερφιαλος, χαραδραῖος, ωμοβορος, μονοφορβος, επιτρεων, αιολοβουλος, πῦγενειος, φιλοσκοπελος, ϗρεσιφοιτος, ταρβαλέος.
—Αργιοδοντα, βαρὺν, μεγακητεα θῆρα. Naz.

Θηρα.
Βάν ρ' ιμεν ες θηρην ημὲν κυνες, ηδὲ και αυτοὶ
Υἱέες Αυτολυκϗ,—Od. τ. 429.
SYN. Θηρευσις, κυνηγεσια θηρευτικὴ, θηρευμα, θηραμα αγρεσια ιχνηλασια ιχνευσις.
EPITH. Αςπασια, αγλαοδωρος, αργαλεα, αλινος, δυσαγρὴς, εριχυδὴς, επιδορπιος, ιχθυοεσσα, κρατερὰ, επικλοπος, μογερὰ, μενοεικὴς, ὁμογλωσσος.
Ου γαρ τις κεντροισι δαμεὶς αγρης ερατεινῆς,
Αυθις εχων λειψειεν, κ λ.—Opp.
Φιλοσκοπελοιο ποσος κεμαδοσσοος αγρης. Nonn.

Θηραμα.
Ευμενισι θηραμα,—Eur Or 834.
SYN. Θηρευμα, αγρευμα, αγρα, θηραγρα. ευρεμα.

Θηρασιμος.
Ηξϗσι θηρευσοντες ϗ θηρασιμϗς
Γαμϗς—Aesc. Pr. 857.
SYN. Θηρευσιμος, θηρευτὸς, θηρευτικὸς.

Θηρατεον.
Θηρατέ ϗν γενοιτ' αν, ειπερ ὧδ' εχει. Soph. Ph. 117.

Θηραγρετης. Θηρατὴς. Θηρευτής.
Ω Βακχε θηραγρετα,—Eur. B. 1018.
—Θηρατὰ λογων φιλομϗσων. Ar. N. 357.
—Τοι δ' ωκυποδας λαγὸς ἤρευν
Ανδρες θηρευταί.—Hes α. 303.
SYN. Θηρητὴς—επιθυμητὴς.

Θηραω. Θηραομαι.
Αρχὴν δε θηρᾶν ϗ πρεπει τἀμήχανα. Soph. An. 92.
Πολλης ανοιας και το θηρᾶσθαι κενα. Ib El. 1060.
Καὶ μ' ϗς εθηρων προσθε, θηρασϗσι νῦν. Ib. Oed. C 981.
SYN. Θηρευω.—επιτηρεω αἱρεω. σκευωρεομαι. ζητεω. μηχαναομαι.

Θηρειος.
—Ουτε θηρειος βια. Ib Tr. 1076.
SYN. Θηριωδης, θηριος.

Θηρευτικὸς, Θηρευτός.
Ο μεν ἱππον αγαθὸν, ὁ δε κυνας θηρευτικὰς (αιτεῖ) Ar. Pl. 157.
Εν κυσι θηρευτῃσι—Il. λ. 325.
SYN. Ιχνευτικὸς, εξεταςικὸς, θηρατικὸς, θηρευσιμος, αγρευτικὸς, κυνηγετικὸς.—θηρασιμος, αλωσιμος.

Θηρευω Θηρευομαι.
Ως μιν θηρευοντ' ελασεν σῦς λευκῷ οδόντι. Od. τ. 465.
SYN. Θηραω, εκθηραομαι, κυνηγετεω, αγρευω, αγρασσω.
Θηρὸς απιχνευεν σκολιην βασιν εξερεειναν
Ρινὸς ὑπ' αγγελιῃ νημερτεῖ—Opp.
Δικτυον εκθρωσκοντα πολυπλοκον αρτι λαγωὸν,
Σεῦε κυων θερμοῖς ιχνεσιν ωκυποδην. Ep. l. 1.

Θηρητης, Θηρητωρ, Θηρητειρα.
—Σκαμανδριον, αἵμονα θηρης—
Εσθλὸν θηρητῆρα· διδαξε γαρ Αρτεμις αυτὴ
Βαλλειν αγρια παντα τα τε τρεφει ϗρεσιν ὑλη. Il. ε. 51.
Ανδρὸς θηρητῆρος εναντιον,—Il. φ. 574.
Πολλεῶν εκ πολιων θηρητορας ανδρας αγειρας. Il ι. 540.
Ιζει θηρητειρα παρ' ιχνεσιν—Call 4. 230.
SYN. Θηρατης, κυναγὸς, κυνηγετης, αγρωςης, επακτὴρ—κυνηγέτις.
Αρτεμιδος δωροισι κεκασμενος, αλκιμος αινῆρ. Opp.
—Θηροφονων τις ανὴρ δεδαημένος εργων. Hes.

Θηρικλῆς
Ω γαῖα, κεραμῖτίς σε Θηρικλῆς ποτε
Ετευξε κοιλης λαγ·νος ευρυνας βαθος. Ath. 11.

Θηρικλειος.
Και Θηρικλειος τις κυλιξ ςτεφανον κυκλῳ
Εχϗσα χρυσῶν—Ib.

Θηριμαχος
Ο Κρὴς Θηριμαχος—Ep. l. 6.

Θηριον.
—Μαλα γαρ μεγα θηρίον ἦεν. Od κ. 171.
Θηριων τ' αγριων εθνη. Soph. An. 351.

SYN.

SYN. Θηρ. αγριον το.

Θηριωδης. το θηριωδες.

Το θηριωδες τουτο και μιαιφονον.

SYN. Θηρειος, αγριος, παραφορος.—θηριοτης.

Θηροβολεω.

—Θηροβολουντα πληνοις ιοις,—Soph. Ph. 166.

Θηροβορος

Μηδε τι θηροβορον δαισῃ κρεας,—Phocyl. 137.

Θηροβοτος.

—Θηροβοτου πρεμνον ερημοσυνης. Ep. l. 1.

Θηροθυμος.

Ιδ' αυ προσωπον θηροθυμον,—Ep. l. 3.

Θηροκτονος. Θηροφονος. Θηρολετης.

Ω θηροκτον' Αρτεμι,—Eur. I. A. 1570.

Αρτεμι θηροφονη.—Theog. 11.

—Και βαρυπους οζος ο θηρολετης. Ep. l. 4.

Θηρομικτος.

—Η δε δαιμονι

Τῳ θηρομικτῳ σκυλακα γενναιον τεκνοι. Lyc. 963.

Θηρονομος.

Νωτα τε θηρονομου φερβομεναν Φολοης. Ep. l. 6.

Θηροπεπλος, Θηροχλαινος.

Θηροπεπλοι, τιμωροι, (Ευμενιδες) Orph. H.

Και θηροχλαινου σηκον ωμηστου λυκου. Lyc. 871.

Θηροπλαστος.

Θηροπλαστον—Δρακαιναν—Lyc. 673.

Θηροσκοπος

—Θηροσκοπος Ιοχεαιρα. Hom. XXVI. 12.

Θηροτοκος.

—Αγκετι θηροτοκοις. Ep. l. 6.

Θηροτροφος.

—Θηροτροφε υγροκελευθε (θαλασσα) Orph. H.

Θηροτροφος.

Ταν απο θηροτροφου,—Eur. Ph. 837.

Θηροτυπος

Θηροτυποις μορφαις,—Orph. H.

Θηροσυνη

Τον τραγον εκ δισσας αγετο θηροσυνας. Ep. l. 6.

Θηρων.

Τον πατρικον πλουτον νεος ων Θηρων ο Μενιππου

Αισχρως εις ακρατεις εξεχεεν δαπανας. Ep. l. 1.

Θης.

Θητες τε δμωες τε—Od. δ. 644.

SYN. Θητευς, θητικος, δμως, δουλος. μισθωτος. παρασιτος.

Θησαυρισμα,

Κενου το θησαυρισμα σημαινεις τοδε. Soph. P. 37.

SYN. Θησαυρος.—αποθηκη.

Θησαυρος.

Γλωσσης τοι θησαυρος εν ανθρωποισιν αριστος

Φειδωλης, πλειστη δε χαρις κατα μετρον ιουσης.

Hes. ε. 717.

SYN. Θησαυρισμα. γαζα.

Θησειδαι.

Δεινα δε Θησειδαν ακμα. Soph. Oed. C. 1121.

SYN. Αθηναιοι.

Θησειον

Εις το Θησειον πλευσαις,—Ar. Ec. 1309.

EXP. Τεμενος τω Θησει. ο τοις οικεταις ασυλον ην. η, ναος του Θησεως.

Θησειοτριψ. Aristoph. E. M.

Θησευς.

Θησεα τ' Αιγειδην, επιεικελον αθανατοισι. Il. α. 265.

—Ος περι παντας Ερεχθειδας εκεκασο. Ap. 1. 101.

EPITH. Αγαυος, αμυμων, αμειλιχος, αγριος, επικλοπος, ζωστηροκλεπτης, καλλινικος, ιμεροεις, ορκαπατης.

Θησσα, Θηττα.

Θησσαν τραπεζαν αινεσαι,—Eur. Alc. 2.

SYN. Θητικη, μισθωτικη, ευτελης, δουλικη—δουλη.

Θητεια.

—Καπι θητεια πλανης. Soph. Oed. T. 1048.

SYN. Παραμονη, δουλεια. μισθος. μισθωσις, μισθοδουλεια.

Θητευω.

—Θητευσαμεν εις ενιαυτον

Μισθῳ επι ρητῳ.—Il. φ. 445.

SYN. Δουλευω, εργαζομαι μισθῳ.

Θ Ι

ΘΙΑΖΩ, Θιασευομαι.

Εθιασε σ', η πας τας δ' αυδας; Eur. I. 552.

Και θιασευεται ψυχην. Ib. B. 75.

SYN. Μυεω, εκθειαζω, αφοσιοω—χορευω, εξαρχομαι—μαινομαι.

Θιασος.

Τρεις θιασως ες ορος τρεις αγαγον αυται εοισαι Theoc. 26. 2.

Θιασον ευιππον,—Eur. Ph. 813. (θιασμον E. M.)

SYN. Χορος ευωχια ερανος. οργιαζων οχλος.

EPITH. Στεφανηφορος, νομιος, δρομαιος,—ακηρατος.

Θιασωτης.

Τον εμον—θιασωταν. Eur. B. 548.

Οσιους ες θιασωτας. Ar. R. 330.

SYN. Χορευτης, ερανιστης, συνθιασωτης.

Θιγγανω. Θιγω.

Μη θιγγανειν μου μηδενα—Eur. Hec. 603.

—Πασι δ' ην φοβος θιγειν Νεκρου—Ib. M. 1202.

SYN.

SYN. Επιθιγω, παραθιγω, προσθιγγανω, απτομαι, εφαπτομαι, εγγιζω, ψαυω.
Θιν, Θις.
—Παρα θιν' αλος ατρυγετοιο Il α 327.
—Θινος εμβολας αλος. Aesc.
SYN. Αιγιαλος.—σωρος. θημων.
EPITH. Βαθυς, δυσανεμος, κελαινη, ερημος, περιμηκης, στρεπτη, φυκιοεις, φοινικοεις.
Θινα δ' ανα πρασοεσσαν υπο χλοεραις βοτανησι. Opp.
Θιν, Θις. Vid. Θημων:
Θινες δε νεκρων—Aesc P. 820.
—Πολυς δ' αμφ' οστεοφιν θις
Ανδρων πυθομενων—Od. μ. 45.
Θισβη, Θισβαι.
—Πολυτρηρωνα τε Θισβην. Il. β. 502.
EPITH. Αλιχρηπις.
Θισβη.
—Συ δε, Πυραμε, διζεο Θισβην. κ. λ. Nonn l. 6.

Θ Λ

ΘΛΑΩ.
Θλασσε δε οι κοτυλην—Il. ε 307.
SYN. Καταθλαω, συνθλαω, θραυω, περιθραυω, κλαω, αγνυμι, αποδαυλιζω, αρασσω, συγκρουω, συντριβω.
Θλιβω.
Μισθον μοχθησαντι διδου μη θλιβε πενητα. Phocyl. 17.
—Αλλ' αστυκα χειλεα θλιβειν. Theoc. 20. 4.
SYN. Διαθλιβω, αποθλιβω, επιθλιβω, καταθλιβω, εκθλιβω, παραθλιβω, προσθλιβω, υποθλιβω, πιεζω, προσταρασσω, στενοχωρεω. επιτριβω, κατατριβω, ανιαω, κακοω, ταπεινοω. ωθεω. σφιγγω. ιποω συστελλω.

Θ Ν

ΘΝΗΣΚΩ. Vid. Θανατος.
—Οι δε νυ λαοι
Θνησκον επασσυτεροι—Il. α. 383.
SYN. Αποθνησκω, καταθνησκω, διαλυομαι, εκπνεω, οιχομαι.
PHR. Τον βιον αποψυχω, καταστρεφω, τελεω μεταλλαττω—του βιου αναπαυομαι, απολυομαι, μεθισταμαι—εκ τουδε του βιου αναχωρεω.

Ενθενδε απειμι, εξειμι.—μοιραν δεχομαι, εκπληροω, αναπληροω, ανατληθω.
—Τον δε σκοτος οσσ' εκαλυψε,
Θυμου δευομενον—
Ως αρα μιν ειποντα τελος θανατοιο καλυψε
Ψυχη δ' εκ ρεθεων πταμενη αϊδος δε βεβηκει,
Ον ποτμον γοοωσα, λιπουσ' αδροτητα και ηβην. Hom
Οπποτε πρωτα θανωμες, ανακοοι εν χθονι κοιλα
Ευδομες ευ μαλα μακρον—υπνον. Mosch.
—Βιου βροτους φευγειν γαιηϊα δεσμα.
—Πινειν υδατα Ληθης.
Χαιρωνιδες ηρπασαν αυραι Nonn.
Ουκ ετι χρυσοχαλινον ορα δρομον Ηελιοιο.
Ωχετο γαρ πυματαν εις Αχεροντος οδον. Ep.
Θνητογενης,
Ημεις δε βροτοι και θνητογενεις. Soph. An. 846.
Θνητος, Θνητοι Vid Βροτοι. Ανθρωποι.
Ος θνητος τ' ειη, και εδοι Δημητερος ακτην. Il. ν. 322.
Αθανατοι τε Θεοι, θνητοι τ' ανθρωποι. Od. ω. 64.

Θ Ο

ΘΟΑΖΩ.
Τινας ποθ' εδρας τασδε μοι θοαζετε; Soph. Oed. T. 2.
Ιππειαισι θοαζεις. Eur. Ph. 811.
SYN. Επιθοαζω, θασσω. καθεζομαι. ταχυνεκμαινομαι σπευδω. ταραττω. τελεω. πλαναομαι. χορευω. κινεομαι. σκιρτω.
Θοας
Τοισι δ' επειτ' αγορευε Θοας Ανδραιμονος υιος,
Αιτωλων οχ αριστος, επισταμενος μεν ακοντι,
Εσθλος δ' εν σταδιη.—Il. ο. 281.
EPITH. Θειος, εριθυμος. Αιτωλος, Ανδραιμονιδης.
Ου γης ανασσει βαρβαροισι βαρβαρος
Θοας, ος ωκυν ποδα τιθεις, ισον πτεροις,
Εις τουνομ' ηλθε τοδε ποδωκειας χαριν. Eur.
Θοασμα
—Καλον Λυδοισι θοασμα. Orph. H.
SYN. Εδρα, θακος.
Θοιματιδιον, Θοιματιον, pro ιματιον.
Εκελευσεν τη μητρι τε θοιματιδιον. Ar. Pl. 986.
Καταθου ταχεως θοιματιον.—Ib. 927.
Θοινατηριον, Θοινητηριον. Vid. Θοινη.

Θοιναω, Θοιναομαι.
—Ες δ' αυτυς ϖροτερω αγε θοινηθηναι. Od. δ. 36.
—Δελφινες εθοινων ελλοπας ιχθυς. Hes. α. 212.
SYN. Θοιναζω, εκθοιναω, καταθοιναω, ϖανθοιναω, ευωχεω, δαινυμαι, κατεσθιω.

Θοινη, Θοινημα, Θοινητηριον.
Ουδ' εςα ϖρος θοινην μεροπων τευχυσι μαγειροι. Hom. B 40.
Θευς οσιαις θοιναις ϖοτινισσομενα. Aesc. Pr. 530.
Οικτροτατα τε θοιναματα—Eur. Or. 812.
Στησω ϖετηνοις γυψι θοινατηριον. Ib. Rh. 515.
SYN. Τροφη, καταβρωμα, ευωχια, τρυφη. Δαις.—θυσια.—αναλωμα.

Θοινητηρ, Θοινητωρ.
Ατρεως χαλεπυ θοινατηρος. Aesc. Ag. 1511.
Θοινατορων ομιλος—Eur. I. 1206.
—Ολης θοινητορα χερσυ. Ep. l. 3.
SYN. Δαιταλευς, δαιτυμων, εδεςης.

Θολερος.
—Θολερῳ κειται χειμωνι νοσησας. Soph. Aj. 206.
Η υδατι νιζειν θολεραν ιοειδει ϖλινθον. Theoc. 16. 62.
SYN. Θολωδης, θολος, ακαθαρτος, ϖηλωδης, ταραχωδης, οχλωδης, θολερος, τεταραγμενος, αδηλος. (Pr. 884.)

Θολερως.
Θολερως ϖροβαινεις;—E. M.
SYN. Ανασατως, τεταραγμενως.

Θολια.
Τωμπεχανον φερε μοι, και ταν θολιαν—Theoc. 15. 39.
SYN. Πιλος, κεφαλις, σκιαδισκη, ϖεταλος.

Θολος.
Μεσσηγυς τε θολυ και αμυμονος ερκεος αυλης. Od. χ. 442.
EXP. Στεγη οικημα κυκλοτερες.

Θοος.
—Των μεν Πρoθοος θοος ηγεμονευε. Il. β. 758.
SYN. Ωκυς, ωκυθοος, οξυς, ταχυς, δεινος. ισχυρος—μεγας.—ανδρειος.—εδραιος, ακινητος. κραιπνος.

Θοοω
—Εγω δ' εθοωσα ϖαρασας Ακρον,—Od. ι. 327.
SYN. Αποξυνω, θηγω.

Θοως.
—Παριος δε θοως εκ κληρος ορυσεν Il. γ 325.
SYN. Ταχεως, κυφως, ωκεως. ισχυρως. ασφαλως σφοδρως.

Θορεω, Θορω, Θοραω.
—Απο λεκτροιο θορυσα. Od. ψ. 32.
Αυτος δ' εκ διφροιο χαμαι θορε—Il. θ 320.
—Λεκτρα θορωσαι βροτων. Lyc. 84.
SYN. Αποθορεω, επιθορεω, εισθορεω καταθορεω, επιπηδαω, καταπηδαω, ορμαω, αφορμαω.

Θορικιος.
—Τυτε Θορικιυ ϖετρυ. Soph. Oed. C. 1666.

Θορος.
Ραμφεστι δ' αγρωσσοντες ελλοπων θορος. Lyc. 598.
SYN. Θορη, σπερμα.

Θορυβεω, Θορυβυμαι.
—Ουκ ειασσαν θορυβυντες
Ουδ' ολιγον καταμυσαι,—Hom. B. 180.
Υπο τοιυτων ανδρων θορυβη. Soph. Aj 164.
SYN. Αναθορυβεω, επιθορυβεω, αποκροτεω, εκκροτεω, εκκροταλιζω, εκκρυω, αποκρυω, κελαδεω, οτοβεω, αντηχεω, ϖαρενοχλεω, ταρασσω.

Θορυβος.
Τις αυ ϖαρ' αντροις θορυβος ιςαται βοης; Soph. Ph. 1295.
SYN. Ταραχη, αλαλη, κελαδος, κυδοιμος, μοθος, κολοσυρτος, οτοβος.

Θορυβητικος.
Καταληπτικος τ' αριςα τυ θορυβητικυ. Ar. Eq. 1377.

Θυκυδιδης.
Τῳ γαρ εικος ανδρα κυφον, ηλικον Θυκυδιδην
Εξολεσθαι συμπλακεντα των Σκυθων ερημιᾳ. Ib. A. 703.
Θυκυδιδης Ολορυ, Κεκροπιδης τε γενος. Ep.

Θυρας.
Θυρας—κυων. Lyc. 612.

Θυριος, Θυρος, Θυρις.
—Και φαλαγγα θυριαν. Lyc. 931.
—Θυρος Αρης. Il ε. 507.
—Θυριος Αρης. Ep.
—Θυριν επιειμενοι αλκην. Il. η. 164.
SYN. Θυραιος, βιαιος, ανδρειος, θρασυς, ισχυρος, ορμητικος, ϖολυαιξ, ιξαλος, ομβριμος, εριταλεος, μιμαως, κυφος, ροθιος, ευκινητος, ταχυς, ενθυσιαςικος, ϖολεμικος, μεγας

Θυριομαντις.
Θυριομαντεις, ιατροτεχνας,—Ar. N. 331.
EXP. Οι σοφοι.

Θυριος Nom. pr.
Α δε τοι α ϖοιμνα τῳ Θυριω εςι Συβαρα. Theoc. 5. 72.

Θυφρασος, pro Θεοφρασος.
Λυσιςρατος, Θυφρασος, οι ϖερι Φρυνιχον. Ar. V. 1293.

Θοωκος. Vid. Θωκος.
—Νυμφεων καλοι χοροι ηδε θοωκοι. Od. μ. 318.

Θωτα.

Θοωσα. Vid Πολυφημος.
—Θοωσα δέ μιν τεκε Νυμφη. Od. α. 71.
Θοωτης.
Αιψα δ' επ' Αιαντα πρoΐει κηρυκα Θοωτην. Il. μ. 342.

Θ Ρ

ΘΡΑΚΗ, Θρηκη, Θρηΐκια.
Ος τραφη εν Θρακη εριβωλακι μητέρι μηλων. Il. λ 222.
Τὼ μεν αρ εκ Θρηκης—Il. ν. 301.
Θρηΐκιης αρεσσιν χιονωδεα ναιεταουσι. Ap. 1 826.
EPITH. Δυσχειμερος, ευπαλος, ἱπποτρόφος, χιονωδὴς, Βιςονίς.
Θρακιςί.
—Ουδὲ Θρακιςὶ κεκαρμαι. Theoc. 14. 46.
Θρανευω.
Η βυρσα σου θρανευεται. Ar. Eq 368.
SYN. Εκτεινω, εκτανυω. συντριβω.
Θρανιτης, (ναυτικός.)
Υποςενοι μεν τ' αν ο θρανιτης λεὼς
Ο σωσιπολις—Ib. A 161.
SYN. Εμβατης, επιβατης.
Θρᾶνος, Θρανιον.
Αντι δε θρανους, ςαμνου κεφαλὴν κατεαγοτος. Ar. Pl. 545.
—Απὸ καλω, καὶ θρανου. Ib. R. 121.
SYN. Υποδιον, διφρος, διφριον, θρανιδιον, θρηνιτιον. θρῆνυς. θρονος. πασσαλος.
Θραιυσσω. Vid. Θραυω.
Οι παντα θραυυξαντες ευτορνῳ σκαφει. Lyc. 664.
Θρασομαχής.
Θρασομαχᾶν τε λεοντων—Pind. N. 4.
Θρασος. Θρασυτης Vid. Θαρσος
—Τον δ' ουπερ εχει θρασος ἱσκεν ιδηται
Εγγὺς εὼν,—Il. ξ. 416.
—Και εργασιμη θρασυτητος. Orph. H.
SYN. Τολμη, αλκὴ, αυθαδεια, αγριοτης, απηνεια, χαλεποτης, προπετεια, αγερωχια. οξυτης. μαχη.
EPITH. Νυκτιφρουρητον, ὑπερκομπον.
Θρασσω, Θραττω.
—Καί τι με θρασσει φρενας. Eur. Rh 863.
SYN. Ταρασσω, κινεω, ενοχλεω, νυσσω.
Θρασυβουλος, Nom. pr.
Οιπερ και Θρασυβουλῳ Διονυσιον εἶναι ὁμοιον. Ar. Pl. 550.
Θρασυγυιος.
—Νικαν Ισθμοῖ θρασυγυιον. Pind. P. 8.

Θρασυκαρδιος, Θρασυμηδης, Θρασυμητις, Θρασυμηχανος.
—Μαλα τις θρασυκαρδιος εςαι. Il. κ. 41.
Αμφιαρηον τε θρασυμηδεα—Pind. N. 9.
—Ὁ θρασυμητις Αρης. Ep 1 6
—Θρασυμηχανος Ηρακλεης—Pind. Ol. 6.
Θρασυμεμνων, Vid. Θρασυς.
—Θρασυμεμνονα, θυμολεοντα. Ib. ε. 639.
Θρασυμηδης
—Και αντιθεος Θρασυμηδης. Od. γ. 414.
EPITH. Αγακλεὴς, αγακλειτὸς, ἱπποδαμος, διος, κρατερὸς, ευμμελιης, μενεπτολεμος.
—Νεςοριδην Θρασυμηδεα ποιμενα λαῶν.
—Νεςορος ὑὸς ὑπερθυμος Θρασυμηδης. Hom.
Θρασυμυθος, Vid. Θρασυςομος.
—Υβριν κορου ματέρα θρασυμυθον. Pind. Ol. 13.
Θρασυπονος,
Ακμαί τ' ισχύος θρασυπονοι. Pind. Ol. 1.
Θρασύς
—Συν δ' ο θρασὺς εἵπετ' Οδυσσεύς. Od. κ. 436
—Τιπτε λιπὼν πολεμον θρασὺν ειληλουθας; Il. ζ 254.
SYN. Θαρσυς, θαρσαλέος, αγηνωρ. ευτολμος, γενναῖος, τολμηρὸς, θρασυκαρδιος, θρασυμεμνων, θρασυσπλαγχνος, θρασυπονος, θρασυχειρ, θρασυμαχης, πολυθαρσης, καρτεροθυμος, ταλαυρινος, αδεὴς, αταρμυκτος, αυθαδης. θουραῖος, πανουργὸς, ὑβριςὴς, παραθερμος, σκληρὸς, φιλοκινδυνος.—ισχων περι θαρσυνον ἦτορ.
Θρασυσπλαγχνος.
—Κἂν θρασυσπλαγχνός τις ᾖ Eur. Hipp. 424.
Θρασυσπλαγχνως Vid. Θαρσαλεως.
—Ον θρασυσπλαγχνως σὲ χρη—Εκπεραν—Aesc. Pr. 729.
Θρασυνομαι Vid. Θαρσυνομαι.
Θρασυςομεω.
—Και λεγεις θρασυςομῶν Soph. Ph. 384.
SYN. Ελευθεροςομεω, θρασυνομαι, παρρησιαζομαι
Θρασιςομος.
Μεγας πρεφητης. ανοσιοισι συμμιγεὶς
Θρασυςομοισιν ανδρασι—Aesch. S. T. 618.
SYN. Θρασυμυθος, θρασυγλωττος, θρασυφωνος. λαιδρὸς. ελευθεροςομος
Θρασυχειρ. Vid. Θρασύς
Αιλιος, ὁ θρασυχειρ—Ep. l. 3.
Θραυσαντυγης
—Ω τυχαι θραυσαντυγες
Ιππων εμῶν—Ar. N. 1267.
Θραῦσμα
—Θραυσμασιν τ' ερειπιων, Aesc. Pers. 425.
SYN.

SYN. Θραῦμα, θρυλλιγμα, αποκομμα, νευροσπασμα, καταγμα.—θορα.—θραῦσις, αρρηξια, πληγη, συντριβη, θλασις, κλασις. λυπη, οργη.

Θραυω

—Εθραυσε δ' αξονος μεσας χνοας Soph. El. 747.

SYN. Αποθραυω, διαθραυω, καταθραυω, περιθραυω, συνθραυω, θρασσω, θλαω, λεπτυνω, συντριβω.

Θραω, Θραομαι. (inuſ)

Θρησασθαι πλαταγω γαιη υπο—Athen. l. 5.

SYN. Καθεζομαι.

Θρεμμα

—Ως εμαυτῷ θρεμμα θρεψαιμην εγώ. Soph. Oed. T. 1163

—Θρεμμα Λερναιας Υδρας. Ib. Tr. 583.

SYN. Τροφιμος.—το θρεπτόν.—βοτόν. βοσκημα.—προβατον. τεκνον.

Θρεοκαρδιος

—Θρεοκαρδιων ανδρων—Anac. 59. 5.

Θρεπτειρα

—Αλεξανδρεια κλυτη θρεπτειρα—Sibyl. l. 5.

SYN. Θρεπτρια, τροφος, τροφις, τιθηνη.

Θρεπτον, Θρεπτρον, Θρεπτηριον.

—Ουδε τοκευσι

Θρεπτα φιλοις αποδωκε.—Il. δ. 478.

—Αλλα δε παντα παλαι θρεπτηρια πεσσω. Ap. 1. 283.

Τα της ταλαινης ηδυος θρεπτηρια. Soph. Oed. C. 1328.

SYN. Τροφεῖον. (το υπο της ανατροφῆς χαριστηριον)—τροφη, βρωμα.

Θρεττε. το (EXP. Το θαρσαλεον, θαρρεῖν.)

Αλλ' ουκ ενι μοι το θρεττε,—Ar. Eq. 17.

Θρεω. Θρεομαι.

Θρεονται φοβερα μεγαλ' αχη Aeſc S. T. 78.

SYN. Θρηνεω οδυρομαι θροεω. ολοφυρομαι.

Θρηϊκιος, Θρῆσσος. Vid. Θρῄξ

—Ιπποι—Θρηϊκιοι—Il. κ. 559.

—Κορυφῆς Σαμου υλησσης Θρηϊκιης—Il. ν. 13.

Θρησσαις οταν ερεβος επιδραμη πνοαῖς. Soph. An. 596

Θρηνεω. Θρηνεομαι.

Μοῦσαι δ' εννεα πᾶσαι, αμειβομεναι οπὶ καλῆ, Θρηνεον.—Od. ω. 61.

Αλλ' ουδὲν εργον ταῦτα θρηνεῖσθαι ματην.. Soph. Aj. 863.

SYN. Αποθρηνεω. επιθρηνεω, συνθρηνεω, καταθρηνεω, κατακωκυω, επιδακρυω, κατακλαιω, συγκλαιω, συνολοφυρομαι, επᾳδω, επιῳζω, γοαω, θρηνῳδεω.

Θρηνημα. Θρῆνος.

Αιδ' αὖ παρεισι τοῖς εμοῖς θρηνημασι Φιλαι ξυνῳδοί. Eur. Or. 132.

—Παρα δ' εἷσαν αοιδους

Θρηνων εξαρχους, οἵτε στονοεσσαν αοιδην

Οι μεν αρ εθρηνουν, επὶ δε στεναχοντο γυναῖκες. Il. ω. 720.

SYN. Κλαυθμος, οδυρμος, οιμωγη, ολοφυρμος, δακρυμα, στερνοτυπια

EPITH. Ουλιος, στυγερος, πολυφημος, πολυκαρπος. πανοδυρτος.

Θρηνητης. Θρηνητη.

Μυριανδυνου θρηνητῆρος. Aeſc. P. 942.

Ου γαρ τοιοῦτος ωστε θρηνητου τυχεῖν. Ib. Ag. 1084.

Θρῆνυς.

—Υπο δε θρῆνυς ποσὶν ηεν. Il. σ. 390.

Θρῆνυν υφ' επταποδην—Il. ο. 729.

SYN. Θρᾶνος—καθεδρα τῶν ερετῶν.

Θρηνῳδεω Vid. Θρηνεω.

—Τηνδε θρηνῳδουσ' αεὶ Eur. I. A. 1176.

Θρῄξ. Θρηϊξ. Θρηϊκες, Θρηϊκιοι.

—Ηε Θρηικος Βορεαο Theoc. 25. 91.

—Επὶ Θρηϊκος Αιμου. Call. 4. 63.

—Ο οἱ Θρῆκες πορον ανδρες. Il. ω. 234.

Θρηϊκες οιδ' απανευθε νεηλυδες εσχατοι αλλων. Ib. κ. 434.

EPITH. Αρηΐφιλοι, αμορφοι, ατασθαλοι, ακαρτηροι, απηνέες, δεινοί, ιπποπολοι, φιλιπποι, κρεοφάγοι, υβρισταί.

Ιω Θρηκης λογχοφόρον, ενοπλον, ευιππον, Αρει κατοχον γενος—Eur.

Θρησκευω.

Αντὶ Θεοῦ δε λιθους και κνωδαλα θρησκευοντες. Sibyl. l. 5

SYN. Σεβομαι, θεοσεβεω, υπηρετεω. προσεδρευω.

Θριαζω. Eur. Soph. Fr.

SYN. Ενθουσιαζω. ουλλολογεω.

Θριαί. (αἱ μαντικαι ψῆφοι)

Κειναι δε θριαὶ και μαντιες—Call. 2. 45.

Θριαμβος

Και συ θριαμβος εσῃ κοσμῳ και ονειδος ἁπαντων. Sibyl. l. 8.

SYN. Πομπη επινικιος, τροπαιοφορος.

Θριγκιον.

Εκ δ' ηλθεν μεγαροιο παρεκ μεγα θριγκιον αυλῆς. Od. π. 165. (al. τειχιον)

Θριγκος, Θριγγος, Θριγχος.

—Περὶ δε θριγκος κυανοιο. Od. η. 87.

SYN. Θριγκωμα, τειχιον, αποτειχισμος, περιτειχισμα, περιβολος, περιφραγμα. σαυρωμα.

μα —θωρακιον.—κορωνίς, κορυφή.—σ]εφανη (τȣ̃ τειχȣς.)

Θριγκοω.

—Και εθριγκωσεν αχερδω. Od. ξ. 10.

SYN. Περιθριγκοω, περιθριγκιζω, φρατ]ω, αποςαυροω, περιςαυροω —θωρακιζω.—επιγεισοω.

Θριδαξ, Θριδακινη

Και θριδακων ẟλων αφροφυῆ πεταλα Ep 1.2.

Θριδακας εσθειν σωματος δηλοῖ νοσον. Astram.

Μη παρατιθει μοί θριδακινας, ὦ γυναι. Athen.

SYN. Θριδακη. βρενθις.

Θρῖθεν.

Ευελπιδης Θριῆθεν. Ar. Av.

Θρινακια.

Θρινακια νησῳ,—Od. λ 106.

Θριναξ.

—Θριναξι βαθυν διακρινεαι αντλον. Nic.

Θρινακες διαςιλβȣσι προς τον ηλιον. Ar. Pa. 566.

—Φθειραθερῆ θρινακα Ep. Suid.

SYN. Δικελλα.—π]υον.—τριαινα.

Θρίξ. Vid. Τριχες.

Θριξὶ δε παντα νεκυν καταεινυον,—Il. ψ. 135.

Ορθὰς δ' εν λοφιῇ φρισσει τριχας, αμφί τε δειρήν. Hes α 391.

SYN. Πλοκαμος, κομη, χαιτη. λαχνη. τριχωσις, τριχωμα.

Θριοβολος

Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ γε μαντιες ανδρες. Ep 1.1.

SYN. Χρησμῳδός. (ὁ απὸ ψηφȣ μαντις.)

Θριον (τὰ φυλλα τῆς συχῆς.)

—Περὶ δε θρια πολλὰ πεφυκει. Theoc. 13. 40.

Δημȣ̃ βοειȣ θρῖον εξωπ]ημένον. Ar. 950.

Θριπηδεςος, Θριποβρωτος.

Εδιδαξε θριπηδες' εχειν σφαγιδια. Ib. Th. 434.

Τα δ' αλλα θριποβρωτος αψαυςος δομων Σφραγὶς δοκευσει,—Lyc. 508.

Θροεω.

Ως πᾶσιν Αργειοισιν εισιδὼν θροῆς. Soph. Aj. 67.

SYN. Θρεομαι, θορυβεω, λεγω, φθεγγομαι, ψοφεω, ηχεω. εκπληντομαι.

Θρομβος.

Ωστ' εν γαλακτι θρομβον αἵματος σπασαι. Aesc. Ch. 531.

SYN. Θρομβωσις, κονδρος.—ογκος.

Θρομβωδης.

—Αναζεȣσι θρομβωδεῖς αφροί. Soph. Tr. 715.

SYN. Θρομβοειδής φυσωδης.

Θρονιζω.

Θρονισόν με—ςωτὸς εν αλκᾷ, Synes. 3.

Θρονον.

—Εν δε θρονα ποικίλ' επασσε. Il χ 441.

—Νῦν δε λαβοῖσα τὼ τὰ θρονα ταῦτα—

SYN. Ανθος ποικιλμα. φαρμακον.

Θρονος.

—Λιπε δε θρονον ενθα θαασσε. Il. ο. 124.

SYN. Θῶκος, εδρανον, ασαμινθος.

EPITH. Αφθιτος, αγλαὸς, αιγληεις. αψευδὴς, βασιλήϊος, δινωτὸς, ξεςὸς, ευποιητος, ευλαϊγξ, ευρὺς. ηλιβατος, λιπαρὸς, μονοσκηπ]ρος, περικαλλὴς, πολυκυδηεις, ὑψηλὸς, χρυσοφαὴς, χρυσειος, φαεινὸς, σιγαλοεις.

—Καθεισεν επὶ θρονȣ αργυροηλȣ, Καλȣ̃, δαιδαλεȣ,—Hom.

Θροος.

Ου γαρ παντων ἦεν ὁμὸς θροος,—Il. δ. 437,

SYN. Ηχος, φωνὴ, φημη, θορυβος. λαλιὰ (ασημος) θρυλλημα, ψοφος. ψιθυρισμός.

Θρυαλιζω, Θρυλλεω, Θρυλεω.

Μαψ αὔτως κεν επειτα μετηορά τε θρυαλιζοι. Hom. M. 485.

—Μη μακρὰ, φιλα, θρυλεοιμι, Σελανα. Theoc. 2. 142.

Τὴν νυκτα θρυλλᾶν,—Ar. Eq. 347.

SYN. Θρυλλιζω, αναθρυλλεω, ενθρυλλιζω, θρυαλλεω, λαλεω, ψιθαριζω βρενθυομαι—επικομπαζω, μεγαληγορεω —ευδοκιμαζω, γνωριζω.—γνωριμον, ευδοκιμον, ποιῶ—κυκαω. ταρασσω. οχλεω.

Θρυαλλίς.

Οτι τῶν παχειῶν ενετιθεις θρυαλλιδων.. Ar. N. 59

—Ερευθηεις τε θρυαλλίς. Nic.

SYN. Θρυαλλιδιον, φλομος. ελλυχνιον, λυχνος. ακτίς. εσχαρα. σπινθήρ.

Θρυγαναω.

Θρυγανωσα τὴν θυραν. Ar. Ecc. 34.

SYN. Κνιζω, ανατριβω, κναω (ἡσυχως.)

Θρυλλιγμα. Vid. Θραῦσμα

Θρυλλιγματων δεξτροισι προσσεσηροτας. Lyc: 880.

Θρυλλισσω, Θρυλλιζω.

Βȣβῶνος εν τορμαισι θρυλλιξας δεμας. Ib 487.

Θρυλλιχθη δε μετωπον εφ' οφρύσι—Il. ψ. 396.

SYN. Θραυω, συνθραυω. συντριβω.—ταρασσω.—αποςιρω, αποδρυπ]ω.

Θρυλλος

—Πόθεν ἡ ς]ασις η τίς ὁ θρυλλος. Hom. B 134.

SYN. Ψιθυρισμὸς, θροος, θορυβος, βοὴ. ὁμιλια.

Θρυοεις.
—Αιγυπτίοιο παρὰ θρυοέντας ιαμνους. Nic.
SYN. Θρυΐνος, ξυκος, (λιμναῖον)

Θρυον.
Πετρινα κατὰ θξυα πολυνιφεα. Eur. Hel. 1342.
SYN. Σχοῖνος.

Θρυοεσσα,
Εςι δέ τις Θρυοεσσα πολις αιπεῖα κολωνη,
Τηλου απ' Αλφειοῦ, νεατη Πυλου ημαθοεντος. Il. λ. 710.

Θρυον.
Και Θρυον Αλφειοῖο πορον, ευκτιμενον αιπύ. Hom. Ap. 422.

Θρυπτω.
Νεῖλος αναβλυζων διερὰν ὅτε βωλακα θρυπτει. Theoc. 17. 80.
SYN. Αποθρυπτω, διαθρυπτω, ειθρυπτω, συνθρυπτω, ανακλαω, μαλασσω, μαλακιζω, βλακευω, χαυνοω κοπτω λεπτυνω θραυω κατακερματιζω—θρυπτομαι, φλυαρεω. στρηνιαω.

Θρωσκω.
—Απὸ νευρηφι δ' οϊςοι Θρῶσκον—Il. ο. 314.
SYN. Αναθρωσκω, αποθρωσκω, εκθρωσκω, επιθρωσκω, σκιρταω, θορεω, πηδαω, αποπηδαω. αφαλλομαι.

Θρωσμός.
—Επι θρωσμω πεδιοιο
SYN. Καλλικολωνη.—βουνὸς, λοφὸς, γηλοφος, χῶμα.

Θ Υ

ΘΥΑ'Σ.
Θυάσιν ωμοβοροις ικελαι.—Ap. 1. 636.
—Συν Ναξιαις Θυάσι προσπολοις. An. 1165.
Θυὰς ὡς, φοβον βλεπων. Aesc. S. T. 504.
SYN. Μανιάς. Βακχη.

Θυὰς,
Αερὸν ακοντιζον ες πόνα θυάδες αὖραι. Nonn.
SYN. Ορμητική.

Θυβρις. Θυμβρις.
—Ης δια μεσσης
Θυμβρις, ἑλισσομένος καθαρὸν ροον εις ἅλα βαλλει. Dion. 352.
EPITH. Κερατηφόρος, ωκυροος.
Θυμβρις, ὅς ἱμερτὴν αποτεμνεται ανδιχα Ρωμην,
Θυμβρις ευρρειτης, ποταμῶν βασιλευτατος αλλων. Dion.

—Καλὸν κατα Θυμβριδος ὕδωρ Theoc.
Κοιρανος Εσπεριων ποταμων,—Ep.

Θυγατηρ.
—Θετις, θυγατηρ αλιοιο γεροντος. Il. α 538.
SYN. Παῖς. τεκος.
EPITH. Αμυμων. καλλιπαρηος. καλλιζωνος, τηλυγετος. δολοεσσα, καλὴ, κυδιςη, ιφθιμη.

Θυεια. Vid. 'Ολμος.
Αλλ' εν θυεια ςρογγυλη γ' ανεματτετο. Ar. N. 676.
Και τοῦτον δικαρανον ἀλιτρ.βα συν δε θυειαν
Ευπετρον—Ep. l. 6.

Θυειδιον.
—Λιθινον θυειδιον. Ar Pl. 710.
SYN. Ιγδιον, θυΐσκη, ὁλμίσκος.

Θυελλα. Vid. Αελλα.
Ιςατ' αειρομενη ὥςε νεφος ηὲ θυελλα. Il. ψ. 366.
—Ανεμοιο θυελλα
Η Νοτου, η Ζεφυροιο δυσαέος—Od μ. 288.
—Πυρός τ' ολοοῖο θυελλαι. Ib. 68.
EPITH. Ανεμοτροπος. αςαθὴς, ζαμενὴς, κακὴ, κραιπνὴ, ςονοεσσα, σμερδαλεα, χαλεπὴ.
—Δεινὴ ανεμοιο θυελλα. Arat.
—Πικρὴ βιοτοιο θυελλα. Naz.
—Αμειδέος ἆσθμα θυελλης. Apollin.
—Ενθα και ενθα φερει προθυελλα θυελλα
Αργαλεη,—Hes.
Ιxτο καταϊγδην δνοφερὴ τρομεουσα θυελλα. Orph.
Αἶψα δε ἦλθε
Κεκληγὼς Ζεφυρος μεγαλη συν λαιλαπι θυων·
Ιςου δε προτονους ερρηξ' ανεμοιο θυελλα
Αμφοτερους ἱςὸς δ' οπισω πεσεν, ὅπλά τε παντα
Εις αντλον κατεχυνθ'· ὁ δ' αρα πρυμνη ενὶ νηὶ
Πλῆξε κυβερνητεω κεφαλην,—
Ζεὺς δ' ἄμυδις βροντησε, και εμβαλε νηὶ κεραυνόν·
Η δ' ελελιχθη πᾶσα Διὸς πληγεισα κεραυνῷ,
Εν δε θεειου πλῆτο πεσον δ' εκ νηὸς ἑταῖροι. Hom. Od. μ.

Θυεςεος.
—Τῶν Θυεςειων ρακῶν. Ar. A. 432.

Θυεςης.
—Ελιπε πολυαρνι Θυεςη. Il. β. 106.
Τὰ τ' επωνυμα δεῖπνα Θυεςου. Eur. Or. 1011.

Θυεςιαδης.
Οθι δωματα ναῖε Θυεςης
Το πρὶν, αταρ τοτ' εναιε Θυεςιαδης Αιγισθος. Od. δ. 518

Θυηεις.
—Ενθα δέ οἱ τεμενος βωμός τε θυηεις. Il. θ. 48.
SYN. Θυωδης, θυοεις, θυωεις, ευοδμος.
Θυηλή.
Ο δ' εν πυρὶ βαλλε θυηλάς. Il. ι 220.
—Φοινια δε χεὶρ Σταζει θυηλῆς Αρεος. Soph. El 1446
SYN. Απαρχή. ἱεροσκοπια. θυσια.—θυλακος.
EPITH. Ευαγής. βοοσικτος, θεοτερπής.
Θυηπολεω, Θυηπολεομαι Vid. Θυω. Ἱερευω.
Ευαγγελιοισιν ελπισιν θυηπολεις. Aesc. Ag. 270.
Θυηπολεῖται δ' ασυ μαντεων ὑπο. Eur. Hec. 402
Αιγισθος ενθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς. Ib. El. 665.
Θυηπολια.
Στησαμενοι παρὰ θῖνα θυηπολιης εμελοντο. Ap. 1 967
SYN. Ιερουργια, ἱεροποιΐα θυσια—ἱερατεια, ἱεροσυνη, ἱερατευμα, επισκοπὴ, τελετὴ.
EPITH. Ερατεινη, σεμνὴ, ἱερά
Θυηπολιον.
Προσθεν Πισαις. ξεῖνε, θυηπολιον. Ath. 10.
Θυηπολος. Vid Ἱερευς.
Συν Καλχαντι τῷ θυηπολῳ. Eur. I. A. 746.
Θυηφάγος.
Θυηφάγον κοιμῶντες ευωδη φλογα. Aesch. Ag. 606.
Θυιζω. (al. Θυαζω.)
Αι δ' ὅτε μεν θυΐσωσιν,—Hom. M. 557.
SYN. Θυω, βακχευω, μαινομαι.
Θυλακος. Θυλακιον
Ως αλφιτ' εκ ενεστιν εν τῷ θυλακῳ. Ar. Pl. 763.
—Και ληκυθιον και θυλακιον. Ar. R 1234.
SYN. Θυλαξ, αργυροθηκη, αρτοθηκη, βαλαντιον—φυσα—θυλακίσκος σακκιον, μαρσιπιον.
Θυλημα
Εγὼ δ' επὶ σπλαγχν' εἶμι και θυληματα. Ar. Pa. 1040.
EXP. Τα τοῖς θεοῖς επιθυομενα αλφιτα.—πεμμα.—απαρχαί.
Θῦμα.
Κὰι θῦμ' εκ ευγαθητον Ετεκεν. Eur. I. T. 212.
SYN. Θυηπολιον, θῦος, θυσιασμα, θυσια, καρπωμα, δωρημα. προσφορά, θυηλὴ, θυωμα. απαρχαί. χοαί. ἱερόν.
EPITH. Αιαιμον, αἱμοφρυκτον, μυελόεν, πυριφλεγεθον. θεοπρεπον.
Θῦμ' αναιμακτον, Επεων λοιβάς. Synes.
Θυμαινω.
Δεινὰ δ' ες αλληλας δρακον ομμασι θυμηνασαι. Hes. α. 262.

SYN Θυμεομαι, οργιζομαι, απομηνιζω.
Θυμαιτίς.
Εγὼ δὲ σισυραν φομην Θυμαιτίδα. Ar. V. 1153.
Θυμαλγής.
—Αλλ' επὶ νηυσὶ χολον θυμαλγέα πεσσει. Il. δ. 513.
Νυν δ' επὶ σκοτῳ βρεμει Θυμαλγής.—Aesc. Ag. 1040.
SYN. Βαρυθυμος. θυμοβόρος, θυμοδακής, θυμοφθορὸς. θυμοραιστής. λυπηρός.
Θυμαλωψ.
Κἀγὼ σ' αποδείξω θυμάλωπα τημερον. Ar. Ach. 736.
SYN. Σπινθηρ. ξυλον καέν.
Θυμαρεω.
—Ως αυτὸς εθυμαρει Διονυσος. Theoc. 26. 9.
Θυμαρής, Θυμαρμενος. Θυμηρης.
—Εχει δ' αλοχον θυμαρεα, τῇ παριαυων Τερπεσθω,—Il. ι. 336.
—Οφρ' ελαφοισι ποτὸν θυμαρμενον ειη. Call. 3. 167.
—Τι τοι θυμῆρες ακουσαι. Ib. 4. 29.
SYN. Καταθυμιος, ευχαρις, χαριεις, ἡδὺς, θυμηδης, γλυκυθυμος ευαρεστος.
Θυμβρα.
Πρὸς Θυμβρης δ' ελαχον Λυκιοι—Il. κ. 43.
Θυμβρεπιδειπνος. Θυμβροφάγος.
—Και θυμβρεπιδειπνε Ar N. 4:0
—Βλεπουσα θυμβροφάγον. Ib. A. 253.
EXP. Ευτελὴς. ευδωλὸς, αγροικικός.
Θυμβρις. (ο και Τίβερις.) Vid. sup. Θυβρις.
Θυμελη.
—Προσαιτους εμολον δεξιπυρους θεῶν Θυμελας—Eur. Supp. 65.
Επὶ Κυκλωπων ἰοῦς θυμελας. Ib. I. A. 152.
SYN. Βωμός βῆμα. κῶμος.—ἡ αυλητική.
EPITH. Φιλοκροταλος. χρυσηλατος.
Θυμεομαι
Η καρτα κἂν αλλοισι θυμοιμην ιδών. Soph. El. 1291.
SYN. Οργιζομαι, θυμαινω.
Θυμηγερεω.
Εκ δ' επεσον θυμηγερεων—Od. η. 283.
SYN. Αναψυχεω. την ψυχὴν συλλαμβανω, συναγω.
Θυμηδεω.
Ανὴρ δ' ὅταν μαλιστα θυμηδεῖν δοκη,—
Ευρουσα μῶμον ες μαχην κορυσσεται. Sim. 2. 103.

Θυμηδης. Vid. Θυμαρής.
Μή οἱ χρηματ' επειτα ἀλις θυμηδε' εδωμεν. Od. π. 389.
Θυμιαμα
Πολις δ' ὁμȣ μεν θυμιαματων γεμει. Soph. Oed T. 4.
S Y N. Αναθυμιαμα, θυμιασις, επιθυμιαμα, θυαμα, θυμα. θυον, θυος —δ'ελεχος καπνȣ.
Θυμιαω
Ει θυμιᾳ σε τις, πικρὸν τὄναρ τελει. Aſtram.
S Y N. Αναθυμιαω, επιθυμιαω, ὑποθυμιαω, θυεω. θυοω, κνισσοω.
Θυμιδιον
Αντὶ σιγαις μεν ιτος σμικρὸν
Τῷ θυμιδιῳ παραμιξας. Ar. V. 873.
S Y N. Ψυχιδιον, ψυχαριον.
Θυμιτης. Θυμιτιδης.
Αλας θυμιτας οισε.—Ib. A. 1098
—Περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν. Ib. 772.
Θυμοβαρής.
Σῆμα παρ' Αιαντειον επὶ Ροιτηΐσιν ακταῖς
Θυμοβαρὴς, Αρετα. μυρεμαι ἑζομενα. Ep. l. 3.
S Y N. Θυμαλγὴς, λυπηρὸς, αθυμος.
Θυμοβορεω
Αλγεα θυμοβορεῖν—Heſ. ε 797.
Θυμοβόρος, Θυμοδακής. Vid. Θυμαλγὴς.
Θυμοβορȣ εριδος μενεῖ—Il. η 210.
Θυμοδακὴς γαρ μῦθος,—Od. θ 185.
Θυμολεαινα
Παρθενε θυμολεαινα,—Ep. l. 7.
Θυμολεων. Vid Θρασυμεμνων.
S Y N. Λεοντοψυχος, λεοντοθυμος, γενναῖος, κρατερὸς, ὑπερθυμος.
Θυμομαντις.
Ταῦτα θυμομαντις ὤν.—Aeſc. P. 224.
E X P. Απὸ λογισμȣ κρινων, καὶ απὸ ενθυμησεως, μαντις.
Θυμοπληθής
—Μή τις σὲ θυμοπληθής.
Δ ριμαργος ατα φερετω. Ib. S. T. 693.
S Y N. Θυμωδης, ακροχολος, μαινομενος.
Θύμος, Θύμον.
Ταυτὸν θυμὸν φαγοντες. Ar. Pl. 253.
—Η θυμων φιλνὰ περικνιδια. Ep. l 1.
Θυμὸς
Φευγε μαλ' ει τοι θυμὸς επεσσυται—Il. α. 173.
Θυμὸς δε μεγας εϛι διοτρεφέος βασιλῆος. Il. β. 196.
S Y N. Νȣς, ψυχὴ, ἦτορ —γνωμη, διαθεσις, διανοια, μενος. προαιρεσις, επιθυμια. οργὴ λογισμός
E P I T H. Αγηνωρ, αγριος, απηνὴς, αμυμων, ατρομος, αριςονοος, αεσιφρων, αταρβὴς, Αρηιος, αιδοιος, αμειλιχος, αναλκις, αλληκτος, απιςος, αρρηκτος, ακαμπὴς, αμαιμακετος, ακηλητος, ατολμος, αιχμητὴς, ακηδὴς, νεοκηδὴς, βαρὺς, βαρυμηνις, γλυκὺς, ευφρων, ελαφρὸς, θελξιφρων, θεειδὴς, βραδυπειθὴς, ζηλημων, θαρσαλεος, μαινολὴς, πορφυρων, ποιηταρ, κρατεροφρων, κρατερὸς, ἱλαος, ἴσος, μεγαλητωρ, μελιηδὴς, ηπιος, ὁμοφρων, πολυτλημων, πολυγηθης, πολυηχὴς, πλεροις, περιλυπος, περιθαρσης, προφρων, πελωριος, σιδηρεος, σιδηρεος, τλητὸς, τλημων, τολμηεις, ὑπερφιαλος, ὑπερβιος, φιλοκερδὴς, ὑπερηνωρ, φρενηρὴς, φρικωδὴς, φθισηνωρ, ωκὺς, ωμοδακὴς, θεοδεγμων, ζαμενὴς, βαρυπημων, δριμὺς κελαινωπης, σιδηροφρων, επιαβοιος, κενταρ, κȣφος, κακὸς, πινυτοφρων, ὑψηλοφρων, φιλοπαιγμιος, φιλος, φιλοτερπὴς, κεκαφηὼς, κεκαφηὼς, νεοπειθὴς, πολυπενθὴς, ταλαπενθὴς, φοινὸς, ελεημων, ολίγος, τετληώς.
Θυμοραϊςης. Θυμοφθόρος
—Αμφὶ δέ οἱ θανατος χυτο θυμοραϊςής. Il. ν. 544.
Γραψας εν πινακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά. Il. ζ. 169.
Θυμοσοφικὸς. Θυμοσοφος.
Πολύ τι θυμοσοφικωτατον. Ar. V. 1271.
Θυμοσοφος εςιν φυσει. Ib. N. 875.
S Y N. Ευμαθης, ευφυὴς, αγχινοος.
Θυμοφθορεω
—Ως δ' εγὼ θυμοφθορῶ. Soph. Tr. 115.
Θυμοω
Θυμωθη δ' αρα κεῖνος,—Hom. B. 256.
S Y N. Οργαινω, ὑποθηγω, ερεθιζω.
Θυμωμα
Λοιγοις εμμανεῖς θυμωμασι. Aeſc. Eum. 863.
S Y N. Θυμωσις, οργή.
Θυνεω. Θυνω.
Δελφῖνες τῆ και τῆ εθυνεον ιχθυαοντες. Heſ. α. 210.
Θῦνε γαρ αμπεδιον ποταμῷ πληθοντι εοικὼς. Il. ε. 87.
S Y N. Ορμαω, διωκω, επεσσυμαι, κατεπειγομαι, φερομαι, κατασπευδω. τρεχω.
Θυνναζω
Ειτα δ' εσπομεσθα θυνναζοντες εις τȣς θυλακȣς. Ar. V. 1083.
S Y N. Θυννιζω ηλοω, κατακεντεω.—παραλογιζομαι.
Θυννης, Θυνιάς.
Θῆκεν επ' Αξεινοιο ποδας Θυνηΐδος ακτῆς. Ap. 2. 550.
—Βωμὸν δ' εκελευσα καμοντα
Θυνιάδος Νυμφης,—Ib. 484.

Θυννεῖον.
Θυννεῖα θερμὰ καταφαγων—Ar. Eq. 353.

Θυννος. (Vid ὑπητριον.)
Ωσπερ τὼς θυννως σκοπιαζεται Ολπις ὁ γριπευς. Theoc. 3. 26.

Θυννοσκοπεω.
Κἀπὸ τῶν πετρων ανωθεν
Τὼς φορὼς θυννοσκοπεῖν. Ar. Eq. 313.

Θυοδόκος.
Εξεβαλον εκτὸς θυοδοκων ανακτορων. Eur. Andr. 1157.

Θυοεις, Vid. Θυηεις.
—Αμφὶ δέ μιν θυόεν νεφος εστεφανωτο. Il. ο. 153.

Θυον. Θυος
—Τηλόθι δ' οδμὴ
Κεδρὼ τ' ευκεατοιο, θυὼ τ' ανὰ νησον οδωδει. Od. ε. 60.
Λισσομ' ὑπερ θυεων και δαιμονος.—Od. ο. 261.
SYN. Θυα, θυϊα.—πεμμα.—αρωμα.—θυμιαμα. θῦμα. ιερ.ν.
EPITH. Επετειον.
—Θυος μολπησι μεμηλος. Apollin.
—Γηθει δε σελας θνευμενος Ιδμων
Παντοσε λαμπομενον θυεων ἄπο, τοῖό τε λιγνὺν
Πορφυρεαις ελικεσσιν αναισιμον αἴσσωσαν. Ap.

Θυοσκινεω. Vid. Θυω.
Τινος αγγελιας
Πειθοῖ περιπεμπ]α θυοσκινεῖς; Aesc. Ag. 87.

Θυοσκόος, Θυοσκόπος.
Η οι μαντιές εισι, θυοσκόοι, η ἱερῆες. Il. ω. 221.
SYN. Ιεροσκόπος, σπλαγχνοσκόπος, μαντις, λιβανομαντις, θυτης.

Θυοω. Vid. Θυμιαω.
—Τὸ ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν. Il. ξ. 172.

Θυρα.
Οσση δ' ὑψορόφοιο θυρη θαλαμοιο τετυκ]αι
Ανέρος αφνειοῖο εὐκληῒς αραρυῖα. Il. ω. 317.
SYN. Θυρεος, πυλη, πυλεὼν, εισοδὸς, εμβολὴ, θυρετρον.
EPITH. Αρμοδια, ακληϊστος, αρραγης, αυλειος, ευκληϊς, ευερκὴς, θαλερὰ, κολλητὴ, πανδαλος, πολυγλυφὴς. ὑψηλὴ, φαεινὴ. χασμωμενη, χρυσεια. πυκινὴ, πυκινᾶς—αραρυῖα.
—Επισκηνται δέ οἱ αυλὴ
Τοιχῳ και θριγχοῖσι, θυραι δ' ευεργέες εισὶ
Δικλίδες, ὼκ ἄν τις μιν ανὴρ ὑπεροπλισσαιτο. Hom.

Θυραζε.
Εκ δ' αρα οἱ μηρῶ δορυ μειλινεν ὦσε θυραζε. Il. ε. 694.
SYN. Εξω, εκτός. θυρηφι, θυρασιν.

Θυραῖος.
Μη τὼ θυραιαν γ' ὦσαν αισχυνειν φιλὼς. Soph. El. 520.
—Κἂν εγὼ θυραῖος ὦ. Eur. Hera. 343.
SYN. Θυραζε.—ξενος. αλλοτριος. εξωτικός.

Θυρεασπις.
Οιὼ' απὸ Λευκανων θυρεασπιδες,—Ep. l. 6.

Θυρεος.
Αυτὰρ επειτ' επεθηκε θυρεον μεγαν ὑψόσ' αειρας, Οβριμον,—Od. ι. 240.]
SYN. Θυρα.—μοχλολιθος.—ὅπλον.

Θυρετρον.
Και δὴ πυ τὰ θυρετρα καλῷ ποδὶ Φοῖβος αρασσει. Call. 2. 3.
SYN. Θυρα, αραιοθυρα, θυρωμα.

Θυρηφι.
—Επεὶ βλαβερὸν το θυρηφι. Hom. M. 36.
SYN. Θυραζε, θυραθεν, εξωθεν.

Θυρὶς, Θυριον.
Εκ θυρίδος δε μολων Φαεθων—Ep. I 4.
Αλλ' εξαψας διὰ τῆς θυριδος το καλωδιον—Ar. V. 378.
Ορᾶς το θυριον τὼτο; Ib.
SYN. Θυριδιον—φωστήρ. σαλαμβη.—οπὴ.

Θυροκοπεω.
Και θυροκοπῆσαι,—Ib. 1246.
SYN. Θυροκρωστεω.

Θυροκοπος.
Η θυρομαντίς ειμι θυροκόπος φλεδων. Aesc. Ag. 1204.
SYN. Θυροκοπητης.

Θυροω.
Ουδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θυραις,—Ar. Av. 614.

Θυρσαζω.
—Βακχᾶν θυρσαδδωᾶν και παδδωᾶν. Ib. L. 1315.

Θυρσαχθὴς. Vid. Βακχος.

Θυρσις.
Θυρσις οδ' ὡξ Αιτνας, και Θυρσιδος ἁδ' ἁ φωνά. Theoc. 1. 65.

Θυρσομανὴς. Vid. Βακχος.
Ουδ' ὑπο θυρσομανει νεβριδῶν μέτα δινευεις. Eur. Ph. 805.

Θυρσος, Θυρσον. (Η Βακχικὴ ραβδος, η λαμπάς,)
Η τὸν θυρσον εχὼσ', Ελικωνιάς.—Anac. 167.
Πανὶ Βιτων χιμαρον Νυμφαις ρόδα, θυρσα Λυαιῳ, (εθηκε) Ep. l. 6.
EPITH. Αμυντὴρ, ακοντιστὴρ, αλοιητὴρ, ανδροφόνος, απτολεμος, δολιχοσκιος, ελαφηβόλος, ευϊος, ηνεμοεις, εγρεμοθος, κισσωδης, νηλὴς, κειτωρ, μιαιφόνος, νηφοβορος, οινοψ, οξὺς, πολυπλόκος, πολυπλεκτος, μαχημων, ποινητωρ,

ῥηξηνωρ, τυμεσιχρας, ςθισηνωρ, χαλκοξιφος, ψευδομων.
—Πε καλα θυρσων πηγματα—; Ep.
—Ὁμοζυγος αιθοπι κισσῳ.
—Φιλανθεμον εγχος Ενυες.
—Μιχιφονον εδιον ερωτων Nonn.
Θυρσοφορεω
Ποτι Νυσσης—θυρσοφορεῖς. Eur. B. 557.
Θυρσοφόρος. Θυρσότιναχτης. Vid. Βακχος.
Βακχαι τε θυρσοφόροι Ib. Cyc. 64.
SYN. Θυρσομανὴς, θυρσαχθής.
Θυρών
—Πρὸς θυρῶνος εξοδοις. Soph. El. 330.
SYN. Αυλειον, πυλών.
Θυρωρός.
Και δη θυρωρῶν κτις αν φαιδρῷ φρενὶ
Δεξαιτο—Aesc. Ch. 563
SYN. Πυλωρὸς, πυλαωρός. παρανυμφος.
Θυσανοεις.
Αμφι δ' αρ ωμοισιν βαλετ' αιγίδα θυσσανοεσσαν. Il. ε 738.
SYN. Θυσανωδης, θυσανωτος, κροσσωτὸς, κορυμβωτὸς, πεζοφόρος.
Θυσανος.
Τῆς εκατὸν θυσανοι παγχρυσεοι ηερεθοντο. Il. β. 448.
SYN. Κροσσὸς, κορυμβος, κρασπεδον.
EPITH. Γναμπτὸς, φαεινὸς, ευπλεκὴς, παγχρυσεος.
Θυσθλον.
—Αι δ' άμα πᾶσαι
Θυσθλα χαμαὶ κατεχευαν,—Il. ζ. 134.
SYN. Κλαδος. θυρσος.—θῦμα.
Θυσια.
Κνισσῃ τερπομενοι και εδεσμασιν εκ θυσιαων:
Hom. B. 175.
SYN. Θῦμα, θυος, ἱερεῖον. σπονδη. εισφορά.—ἑκατομβη.
EPITH. Αναιμακτος, αἱματοεσσα, αἱμοῤῥαντος, ευστεφανος, μυστὶς, ζωοφόρος, ἱεροπρεπὴς, φαεινὴ, χαροπὸς —ολοκαυτος, παγκαρπιας, καρφομενη.—ειρηνικὴ, σωτηριος, χαριστηριος —ενδελεχὴς.—ανοσιος, αθυτος, ανεορτος.—τεκνοφονος.—εναιμος,—αποῤῥητος, φρικωδης.
Θυσιμος.
Αλλ' ὁδε θυσιμός εστιν αυτηί.—Ar. A. 784.
Θυσάς.
Ελληνικὸν νομισμα θυσάδος βοῆς. Aesc. S. T. 275.
Θυτήρ.
Θυτηρα καινῷ καινὸν εν πεπλωματι. Soph Tr. 622.
SYN. Θυτης. ἱερεὺς, θυοσκόπος. σφαγεύς. μαντις.
Θυτηριον
Θεᾷ φιλον προσφαγμα, και θυτηριον. Eur. I. T. 243.
SYN. Θυμιατηριον, θυσιαστηριον, βωμὸς—θῦμα.
Θυω.
—Η γαρ ὅγ' ολοῇσι φρεσὶ θυει. Il. α. 342.
SYN. Θυῖζω, θυνεω, μαινομαι, σειομαι, ὁρμαω (ενθυσιωδως)
Θυω.
—Θεοῖσι δε θῦσαι ανωγει. Il. ι. 219.
SYN. Αποθυω, εκθυω, καταθυω, επιθυω. θυμιαω. απαρχομαι θυσιαζω, ἱερευω. καθιερευω, σφαττω. σφαγιαζω, βουθυτεω. επιβωμια—ῥεζειν. ευωχεω. αγω.
Θυωδης.
Εκ δ' Ελενη θαλαμοιο θυωδεος ὑψοροφοιο
Ηλυθεν,—Od. δ. 121.
SYN. Θυοεις. ευοδμος. τεθυμιαμένος.
Θυωνιχος.
Χαιρην πολλὰ τον ανδρα Θυωνιχον—Theoc. 14.
Θυωριτης.
Ως προσθε καλλυς τον θυωριτην τριπλαις. Lyc. 93.
SYN. Τραπεζιτης, αργυρογνωμων, κριτής.
Θυωρός.
—Ταὶ δε θυωρὸν
Εινατερες γαλοω τε μιαν πέρι διφρα τιθενται. Call. 3. 134.
SYN. Θυωρὶς, τραπεζα.

Θ Ω

ΘΩΗ'. Vid. Ζημια.
Τῷ δ' άμα τ' αργαλεην θωὴν αλεεινεν Αχαιῶν Il. ν. 669.
Θῶκος Poet. Θοωκος.
—Θεῶν δ' εξικετο θωκυς: Il. θ. 439.
—Ανακτορεοιο θοωκυ. Ep. l. 5.
SYN. Θρονος, καθεδρα, ἑδρα, συνεδρια, θακος.
EPITH. Αχαντος, ευαγὴς, ευδμητος, ευλαϊγξ, βριαρὸς, λαμπων. λαϊνεος. θεσπεσιος, ορνιθοσκοπος, ορφνοεις, οιοπολος. ποιμενικὸς. πολυδαιδαλος, πολυχρυσος, ὑψαυχην, φιλοπευθὴς.
Θωμιγξ.
—Τοξικῆς δ' απο
Θωμιγγος ιοὶ προσπιπτοντες ωλυσαν. Aesc. Per. 461.
SYN.

SYN. Σχοινιον, (λεπ]ὸν.) δεσμός. χορδὴ.
EPITH. Ανικδρομος, δολιχὴ, κρατερὰ, λινοςροφος, χρυσηλατος.
Θωμιζω, Θωμισσω.
Πολλα δ' εν τωτω σκυτινα
Μαςιγι θωμιχθεὶς,—Anac. 62. 16.
SYN. Δεσμευω, επινυσσω, τυπ]ω, πλησσω, μαςιζω—πηδαω.
Θωμός.
Γραιας ερεικης θωμὸν αψαντες πυρὶ. Aesc. Ag. 303.
SYN. Σωρός. (ξυλων)
Θωπεια,
—Τϐτο θωπεια λεγω. Eur. Or 669.
SYN. Κολακεια, κολασμός.—θεραπεια.
Θωπικός.
—Ως εςε θωπικαὶ φυσει. Ar. L 1036.
SYN. Θωπευτικὸς, θὼψ.
Θωπευμα.
Γλυκεῖαι δ' ἧσσον εις θωπευματα. Ib. Supp. 1113.
SYN. Κολακευμα, αρεσκευμα, θελγμα, θελκ]ηριον, κοβαλικευμα. προσκηεια. ψηλαφησις.
Θωπευματιον.
Ως απὸ μικρῶν ευνες αυτῷ
Θωπευματιων γεγενησαι. Ar. Eq. 785.
Θωπευω, Θωπ]ω.
Καιρὸν θωπευοντες, επὴν κορεσασθαι εχωσιν. Phocyl. 88.
—Θῶπ]ε τον κρατϐντ' αει. Aesc. Pr. 916.
SYN. Υποθωπευω, κολακευω, σαινω, αποσαινω, χαριτογλωσσεω, χαριεντιζομαι, μειλισσω, υπερχομαι, απαταω.
PHR.—Αγανῇ μειλιξατο φωνῇ. Tryph.
—Ὑποσσαινειν αγανῇ οπι—Apoll.
Μειλιχιοις μαλα πολλὰ παραυδῆσαι επεεσσι. Cal.
Ὑπο γλυκαινειν ρημαστιαις μαγειρικαῖς. Ar.
—Επεεσσι καθαπ]εσθαι μαλακοῖσιν. Hom.

Θωρακειον, Θωρακιον.
Πληρϐτε θωρακεια.—Aesc. S. T. 32.
SYN. Επαλξις, τεῖχος.
Θωρηξ.
—Παλασσετο δ' αἵματι θωρηξ. Il. ε. 100.
—Θωρακα πολεμιςηριον. Ar. A. 1131
Νεανιαν θωρακα και βραχιονα. Eur. Herc. F. 1095.
SYN. Στῆθος.—χιτων.—θριγκος. πυργος.
EPITH. Δαιδαλεος, πολυδαιδαλος, παναιολος, πυκινὸ, νεοσμηκ]ος, σ]αδιος. φολιδωτὸς. χαλκεος, γυαλος, κραταιγυαλος, διπλοος, τριπλιχ]ος.
—Και θωρῆκες λαμπρὸν γανοωντες.
—Θωρηκα περι σ]ηθεσσιν εδυνε,
Ποικιλον ασεροεντα,—
—Θωρηκα φαεινοτερον πυρὸς αυγῆς. Hom.
Θωρησσω, Θωρησσομαι.
Θωρῆξαι ἑ κελευε καρηκομοωντας Αχαιὲς. Il. β. 11.
Νυν δ' ητοι μεν εγὼ θωρηξομαι—Il. τ. 23.
SYN. Οπλιζομαι, καθοπλιζομαι, ετοιμαζομαι.—μεθυσμαι.
Θωρυκιων.
Κἂν Θωρυκιων μη βϐληται. Ar. R. 382.
Θώς.
Τρῶες ἕπονθ', ὡσεὶ τε δαφοινοὶ θῶες ορεσφιν
Αμφ' ελαφον κεραὸν βεβλημένον—Il. λ. 474.
SYN. Πανθηριον.
EPITH. Αναιδὴς, σμερδαλέος, υπερφιαλος, ωμοφάγος.
Θωΰκτηρ
Καπρον θωΰκ]ῆρα—Ep. l. 4.
Θωΰσσω.
Τάδε θωΰσσων,—Eur. Hec. 112.
—Τήνδε θωΰσσει βοήν. Soph. Aj. 335.
SYN. Αναθωΰσσω, επιθωΰσσω, αναβοαω. υλακτεω μελπω. κηρυσσω. καλεω. ὁρμαω.
Θωΰτὸς, pro Θαυμαςός.
—Τα δε δαιετο θωΰτα εργα. Hes. α. 165.

ΙΑ'.
Συρίγγες ιὰν κατακυω. Eur. Rh. 553.
SYN. Ηχος, φωνὴ, βοή.
Ια τὰ, Vid. Ιός.
Ιαινω.
—Οιά τε θυμὸν αεὶ δμωεσσιν ιαινει. Od. ο. 378.
—Μαλα πε σφίσι θυμος
Αιὲν εὐφροσυνῃσιν ιαινεται ἑνεκα σεῖο. Ib. ζ. 155.
Αμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ιηνατε —Ib. θ. 426.
SYN. Ευφραινω, εφηδυνω, ἱλαρυνω, αβρυνω, γαιω. διαχεω. κατατηκω. μαλακυνω.—θερμαινω.
Ιακωβ.
—Οθεν ποτὲ θεῖος Ιακωβ
Ρηξας υγρὰ θεμεθλα—Nonn.
EPITH. Αρσενοπαις, πηυτὸς, μεγαθυμος, μεγαλητωρ, φυτοεργος, Ισακιδης.
Ιακχαῖος.
Καλὸν Ιακχαῖον θηκαμενη σΐεφανον. Athen. l. 15.
Ιακχαζω
Οιωνοὶ, αφρασον ιακχαζοντες αοιδήν. Orph. L.
SYN. Επιακχαζω, ροιζω, λαζω, ανιαχω.
Ιακχος Vid. Βακχος.
Ιακχε, φιλοχορευτα συμπροπεμπέ με. Ar. R. 405.
Αιδεσει γεν τον Ιακχον, ὅνπερ Διαγορας. Ib. 323.
(EXP. Υμνος εις Διονυσον. (Suid.)
Ιαλεμιζω.
Ειδῆαν καλλιον ταῦρον ιηλεμισαι. Call. Fr.
SYN. Θρηνεω. γοαω. ολοφυρομαι.
Ιαλεμος, (Καλλιοπης υἱός.)
Ιαλεμος.
Ιαλεμε ψυχροτερος. Prov.
Παννυχιαι ελεεινον ιηλεμον ωδυροντο. Ap. 4. 1304.
Α τις και Σπερχιν τον ιαλεμον ηρίστευσε. Theoc. 15. 98
SYN. Θρῆνος, επικηδιον—κακοδαιμων, ορφανος. δυστυχης.
Ιαλλω.
Τεῦκρος δ' αλλον οϊστον απὸ νευρῆφιν ιαλλεν. Il. θ. 309.
Οι δ' επ' ονειαθ' ἑτοῖμα προκειμεναν χεῖρας ιαλλον Il. ι. 91.
—Μεταχρονιαι γαρ ιαλλον. Hes. θ. 269.
SYN. Εξιαλλω. επιαλλω. εκβαλλω, πεμπω, ἱημι, ελαυνω. ιαπτω. εφιεμαι —ἱπταμαι —δεσμευω. επικαμπτω, κατακλειω. — εντυγχανω. ταραχω.

Ιαλμενος.
Ασκαλαφον καὶ Ιαλμενον υἷας Αρηος. Il. ι. 82.
Ιαλτος.
Ιαλτὸς εκ δομων εβην. Aesc. Ch. 20.
Ιαμα
—Καί περ ιαμα φερων. Ep. l. 2.
SYN. Ακεσμα.—ιασις.
Ιαμβιαζω, Ιαμβιζω.
Ιαμβιαζει βεπαλειον εις ζυγους. Ep. l. 3.
Ιαμβειον, Ιαμβος, Ιαμβοι
Εν τοις Ιαμβειοισι,—Ar. R. 1234.
Ιαμβον Ιππωνακτος ανεμιμνησκομην. Ib. 674.
Αρχιλοχον—τον παλαι ποιητην
Τον τῶν Ιαμβων.—Theoc. Ep. 19.
—Και ηχηεντες ιαμβοι.
Θυμοῦ, και φοβεροῖς ιὸς επεσβολιης. Ep.
EPITH. Ακοντιστῆρες, εφυβριστῆρες, λυσσῶντες.
Ιαμνοι, οἱ.
—Αιγυπτοιο παρὰ θρυοεντας ιαμνους. Nic.
SYN. Ειαμεναὶ, πισεα.
EPITH. Λασιος, χλοαων.
Ιανειρα.
Περσηΐς τ', Ιανειρα τ', Ακαστη τε—Hes. θ. 356.
Ιανθη.
—Ιανθη τ' Ηλεκτρη τε. Ib. 349.
Ιανος
Και τριπροσωποφανη κνωμ' εχοντα θεοῦ. M. Mus.
Ιαολκὸς, Ιωλκὸς.
—Ες αφνειὸν Ιαολκόν. Theoc. 13. 19.
—Εν ευρυχορω Ιαολκῷ. Od. λ. 255.
Την Πηλιῶτιν εις Ιωλκον ικομην. Eur. M. 484.
EPITH. Ἱερὰ, κλειτὴ, εὔκτιμενη, πολυβοτρυς, Πελασγίς.
Ιαομαι.
—Μενοιτιε αλκιμος υἱὸς
Ιᾶτ' Ευρυπυλον βεβλημένον,—Il. μ. 2.
Αρχην ιᾶσθαι πολὺ λωϊον, ἢ τελευτην. Phocyl.
SYN. Εξιαομαι, ιατρευω, ακεομαι, θεραπευω —ἐπαντλω.
Ιαονες. Vid. Ιωνες.
Ιαπετιονιδης, Vid Προμηθεύς.
Ιαπετιονιδη, παντων περὶ μηδεα ειδώς. Hes. θ. 528.
Ιαπετιονιδη, παντων αριδεικετ' ανακτων. Ib. 543.
Ιαπετος.
—Ιν' Ιαπετος τε Κρονος τε
Ημενοι, ουτ' αυγῆς υπεριονος Ηελιοιο
Τέρποντ', ουτ' ανεμοισι, βαθὺς δέ τε Ταρταρος αμφίς. Il. θ. 478.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Αγηνωρ, αχλυοεις, ζοφοεις.
Ιαπετος.
Μηδ' Ιαπετον καλεσαντα. Ar. N. 994.
ΕΧ. Ρ. Αἶρος, μωρὸς, αρχαῖος.
Ιαπτω.
Ως αν μὴ κλαιυσα κατὰ χροα καλὸν ιαπτῃς. Od. δ. 749.
Λογοις ιαπτον—Soph Aj 501.
SYN. Κατιαπτω, βλαπτω, διαφθειρω, αικιζομαι, υβριζω—ιπτω ιαλλω. πεμπω προϊαπτω.—συνιαπτω—νικαω φθειρω, σπαρασσω.
Ιαπυγες.
Φυλα τε Ιαπυγων τεταννσμένα μεσφ' Υριοιο. Dion. 379.
Ιαπυγιος.
—Ιηπυγιην επὶ γαῖαν. Ib. 91.
Ιαρδανος
Φειᾶς παρ τειχεσσιν, Ιαρδανυ αμφὶ ρεεθρα. Il. η. 135.
Ιαροεις.
Κριυ τ' ιαροεντος—Man. 4. 275.
Ιάς. Vid Ιωνια.
Εξ Ἰάδος χωρης ἥξει σεφὸν Ιταλιῃσι. Sibyl.
Ιασιδης.
Δμητορι Ιασιδῃ, ος Κυπρυ ἶφι ανασσεν. Od. ρ. 443.
Ιασιμον.
Ιασιμόν τε, και αγροτερυ σπερμεῖ ερεβινθυ Nic.
Ιασιμος.
—Και σεαυτὸν υκ εχεις
Ευρειν ὁποιοις φαρμακοις ιασιμος. Aesc. Pr. 474.
Δεινὴ γαρ ἡ θεος, αλλ' ὅμως ιασιμος. Eur. Or. 400.
SYN. Θεραπευσιμος, ευθεραπευτος, ευιατος, ιατὸς, ιατρευτὸς, ακεσιμος, ακεσὸς—ιατικος, ιατηριος.—ευμειλιχος.
Ιασις.
Ποθεν δ' αν εὕροις τῶν εμῶν σὺ πηματων
Αρηξιν, οἷς ισασιν υκ ενεσ' ιδειν. Soph. El. 882.
SYN. Ιαμα, ακεσμα.
Ιασιων.
Ως δ' ὁπότ' Ιασιωνι—Od. ε. 125.
Ιασος.
Ιασος αυτ' αρχὸς μεν Αθηναιων ετετυκτο,
Υιὸς δε Σφήλοιο καλεσκετο Βυκολιδαο. Il. π. 337.
Ιασος.
Ει παντες σε ιδοιεν αν Ιασον Αργος Αχαιοί. Od. σ. 245.
Ιασον Αργος, i e. Πελοποννησος.
Ιασπις.
Και γλαφυρὸν κομισας εαροχροον αἴκεν ιασπιν
ιερὰ ρεζοι τις, μακαρων ιαινεται ἦτορ. Orph.
SYN. Θυίτης (λιθος.)
ΕΡΙΤΗ. Διαυγαζυσα, γλαφυρὸς, υδατοεσσα, χλωρὸς, υαλῶτις.
—Ιδ' ηεροεσσαν Ιασπιν
Εχθρὴν Εμπυσυσι, και αλλοις ειδωλοισι. Dion.
Και σε γαρ αθανατων φιλεει νοος, εκ δ' αρα βωμῶν
Ηΰτε περ κρυσαλλος, ανευ πυρὸς εκ φλογα πεμπεις
Εν δε σοι αντιπαλον κειται μενος, κ. λ. Orph.
Τη μεν ξανθὸς Ιασπις επέβρεχε.—Nonn. l. 5.
Ιπλὰ βοῶν σφηγῖδα βραχὺς λιθος ειχεν ιασπις,
Ως ηδη πασας εμπνοα βοσκομενας. Ep. l. 4.
Ιασων, Ιησων.
Αλλ' Ηρη παρεπεμψεν, επεὶ φιλος ἦεν Ιησων. Od μ. 72.
—Ως δε και αυτὸν Ιησονα γειvατο μητηρ
Αλκιμεδη Κλυμενης Μινυηΐδος εκγεγαυῖα. Ap. 1. 232.
ΕΡΙΤΗ. Αρηΐος, αιχμητης, δῖος, καλὸς, μονοκρηπις, ξειναπατης, ψευδορκος.
—Και αγλαὸς Αισονος υἱός.
—Μινυαισι παιεξοχον αἷμα λελογχως.
Δεινοξεινην ηρωα περικλυτον Αισονος υἷα.
Θεσσαλος Αισονιδης.—Orph.
—Κρηθεως αμεαμος,—Lyc.
—Υπ' Ιησονι ποιμενι λαων. Hes.
—Ιωλκυ ξεῖνος. Pind.
Ταυρων πυρπνοων επισατης.
Τον εν λεχει προδοταν κακονυμφον. Eur.
Αλλ' ὅτε τὸ χρυσειον επλει μετὰ κῶας Ιησων
Αισονιδας, οἱ δ' αυτω Αρισηες συνεποντο
Πασαν εκ πολιων προλελεγμένοι,—Theoc.
Ιησονιος.
—Ιησονιης απὸ νηός. Theoc. 22 31.
Ιατηρ, Ιατρὸς. Ιητὴρ, Ιητρός. Vid, Ασκληπιος. Μαχαων Παιων Νικιας.
Ελκὸς δ' ιητὴρ επιμασσεται, ηδ' επιθησει
Φαρμαχ' ἅκεν πανσησι μελαιναων οδυναων. Il. δ 190.
Ιητρὸς δ' ἕκασος επισαμενος περὶ παντων
Ανθρωπων' ἢ γαρ Παιηονός εισι γενεθλης. Ib. 231.
Ιατρὸς ὢν, και μαντις, ως φασιν, σοφός. Ar. Pl. 11.
SYN. Ιατροτεχνης, ακεσὴς, ακεσωρ, αλθεὺς, θεραπευτής.
ΕΡΙΤΗ. Αμυμων. περιφραν, πολυμηχανος, πολυφαρμακος, ζωαρκὴς.
Ιητηρ ασιδηρος εχεφρονα φαρμακα πασσων
Ιητρὸς γαρ ανὴρ πολλων ανταξιος αλλων,
Ιυς τ' εκταμνειν, επί τ' ηπια φαρμακα πασσειν. Hom.

Αλλοι Παιᾶνος πολυφαρμακε εργα εχοντες. Solon
—Οἷα δη φιλῦσιν οἱ ιατροὶ λεγειν,
Τα φαῦλα μειζω, και τα δεῖν υπερ φοϐον
Πυργῦντες αὐτὲς. Mimn.
Πλεῖςα τροπαια νοσων ςήσας οπλοις υγιειης.
Ουτος ακεςορικης κρυφιας ωϊξε κελευθες.
Της Παιηονίδος πληθομενος σοφιης.
Πᾶσαν εχων προγνωσιν εν αλγεσιν,—
Σεμνοπροσωπησας, και σοϐαρευομενος. Ep.
Ιητῆρα—βροτῶν παιωνιον ανδρα. Man.
Ιατορια.
Τις γαρ αοιδὸς, τίς ὁ χειροτεχνης
Ιατοριας, ὃς τήνδ' ατην
Χωρὶς Ζηνὸς κατακηλησει; Soph. Tr. 1019.
SYN. Ιατρική. παιωνὶς σοφια.
Ιατρευω, Vid. Ιατηρ.
Οσοι θελεσ' ιατρευειν καλῶς,
Προς τας διαιτας τῶν ενοικεντων πολιν,
Την γῆν ιδοντας, τας νοσες σκοπεῖν χρεών. Eur. Fr.
SYN. Φαρμακευω. ιαομαι, ακεσομαι.
Ιατρική.
Αςρολογικὴν, ιατρικὴν γεομετρικήν. Ath. 7.
Ιατρικῶς.
Απολλον, ὡς ιατρικῶς—Ath. 9.
Ιατρομαντις,
Δεσμὸς δε και το γῆρας, αι τε νησιδες
Δυαι, διδασκειν εξοχωταται φρενῶν
Ιατρομαντεις. Aesc Ag. 1632.
Ιατροτεχνης, Vid. Ιατήρ.
Θυριομαντεις, ιατροτεχνας,—Ar. N. 331.
Ιαυθμός.
—Εν δε Γραικιταις πεπλοις
Κολπων ιαυθμὲς ηθάδας διζημενοι. Lyc. 606.
SYN. Κοιμητηριον, κοιτιον. αυλιον.—ὕπνος.
Ιαυω.
Αιχ' εθελωσ' επὶ νηυσὶν ιαυειν·—Il. τ. 71.
Ζηνὸς γαρ τε αριςε εν αγκοινῃσιν ιαυεις. Il. ξ. 213.
Αλλ' ητοι νυκτας μεν ιαυεσκεν και αναγκῃ. Od. ε. 154.
SYN. Επιαυω, περιαυω, ενιαυω, διατριϐω, ενδιατριϐω, διαγω. αυλιζομαι, παννυχιζω, κοιμαομαι, καθευναζομαι. νυκτερευω. αναςρεφομαι. αναπαυομαι.
Ιαχεω. Ιαχω.
—Αμφὶ δε γαῖα
Σμερδαλέον ιαχησεν—Hom. XXVII. 11.
Λιγξε βιὸς, νευρὴ δε μεγ' ιαχεν, αλτο δ' οϊςος. Il. δ. 125.
Αργεῖοι δε μεγ' ιαχον,—Ib. 506.
Σμερδαλέα ιαχων. Ib. ε 302.
—Θεημαχον ἰαχε φωνήν. Nonn.
SYN. Ηχεω—βοαω.—θρηνεω.
Ιαχη, Ιαχος, Ιαχημα.
Ως τῶν μισγομενων γενετο ιαχή τε φοϐος τε. Ib. 456.
Νυκτεριοισι χοροισι, πυριϐρεμετοις ιαχοισι. Orph H.
Και Κορυϐαντειων ιαχηματα χαλκεα ροπτρων. Ep Suid.
SYN. Κραυγή. βοὴ, φωνὴ, θρῆνος. ἦχος.—ωδαι Διονυσιακαί.
ΕΡΙΤΗ. Δεινὴ, καλαμοεσσα, ἱμεροεσσα, θεσπεσιη.
Ιαων.
Η πολλὰς εφυπερθε σαρωνίδας υγρὸς Ιαων
Ηειρεν·—Call. 1. 22.

I B

ΙΒΗΡΕΣ.
Αγχε ςηλαων, μεγαθυμων εθνος Ιϐηρων. Dion. 282
ΕΡΙΤΗ. Αγαυοὶ, αυχηεντες, αἱματοδιψάδες.
—Τριλλιςων εθνὸς Ἰϐηρων. Dion.
Αιθωνων μετεπειτα σακεσπαλων εθνὸς Ιϐηρων. M. Muf.
Τοσσον Ιϐῆρες εασι θεοὶ ποδας ηνεμοεντας.
Αρέςες αγρωςεσσι βιῃ κομοωντες Ιϐῆρες. Orp.
Ιϐηριάς.
Τῆς τε σιδηροτοκε βῶλος Ιϐηριάδος. Ep. l. 1.
Ιϐηρικός.
Ποντος μεν πρωτιςος Ιϐηρικὸς αρχομενοισιν. Dion. 69.
Ιϐις.
Ιϐις Λυκεργος,—Ar. Av. 1296.
Ιϐυκος.
Ιϐυκὸς εκεῖνος χ' Ανακρεων ὁ Τηΐος
Κ' Αλκαῖος, οἵπερ ἁρμονιαν εχυμισαν. Ar. Th. 168.
Λαμπει Στησιχοροίς τε και Ιϐυκος,—Ep. l. 1.
Ιϐυκε, Ληΐςαί σε κατεκτανον—κ. λ. Ep. l. 3.

I Γ

ΙΓΝΥΑ, Ιγνύς.
Ηλθε, κατ' ιγνυην βεϐλημένος οξέϊ χαλκῷ. Il. ν. 212.

—Ηὕτε

—Ηὔτε τεκνον
Νηπιον, εν παλαμῃσι παρ ιγνύσι λαῖφ:ς αθυρων
Κειτο.—Hom. M. 152.
SYN. Αγκυλη. (τὸ οπισθεν τȣ͂ γονατος.)

Ι Δ

ΙΔΑ. Ιδη.
—Ενθεν γαρ εφαινετο πᾶσα μεν Ιδη. Il. ν. 13.
ΕΡΙΤΗ. Δασκιος, ζαθεη, μακρα, μακεδνη, πολυδενδρος, ὑψηλη, ὀψικομος, ηνεμοεσσα, πολυπτυχος, Τευκρις, Κορυβαντις.
Ιδην—πολυπιδακα, μητερα θηρῶν.
Ιδης εν κορυφῃσι καθεζετο πιδηεσσης.
Ιδης εν κνημοισι πολυπτυχȣ ὑλαεσσης. Hom.
—Λασιης ὑπερ ακριας Ιδης. Call.
Ιδη καλλικομοισιν ὑπαὶ δρυσὶ τηλεθοωσα. Dion.
Ιδαῖος. Ιδηιος.
—Απ' Ιδαιων ορεων κλυπε μητιετα ζευς. Il. θ. 170.
—Κρονιωνι—Ιδαιω. Il. ω 291.
Φευγω προς πεδιον Ιδηιον,—Il. φ. 558. (al. Ιληϊον)
Ιδαῖος.
Φηγεὺς Ιδαῖός τε, μαχης εὖ ειδότε πασης. Il. ε. 11.
ΕΡΙΤΗ. Δαϊφρων.—Κηρυξ πεπνυμενα μηδεα ειδώς.
Ιδαλιμος.
Ημος δη λεγει μενος οξέος ηελιοιο
Καυματος ιδαλιμȣ,—Hef. ε. 413.
SYN. Καυματωδης, πνιγωδης, ιδρωτικός—ευειδης διαυγης, καθαρός.
Ιδαλιος.
—Α Γολγόν τε και Ιδαλιον εφιλασας. Theoc. 15. 100.
Ιδας.
—Λιγκεὺς και ὁ καρτερὸς Ιδας. Ib. 22. 140.
Μεσσανιος Ιδας. Ib. 208.
Ιδε, pro Ηδέ.
—Ιδὲ πρὸ ὁδȣ͂ εγενοντο. Il. δ. 382.
Ιδεα. Ειδεα.
Πολλακι γαρ γνωμην εξαπατωσ' ιδεαι. Theog. 128.
—Πασας δ' ειδεας εξητασεν—Ar. Th. 443.
SYN. Εἶδος, σχῆμα, προσχημα θεωρια. μορφη. καλλος.—ὁμοιοτης.
ΕΡΙΤΗ. Πολυμορφος, καινη.
Αλλοκοτοις ιδεαις μορφῆς τυπον εκπροφανευσα. Orph.

Ιδιος.
—Και τον νεκρὸν εῖδεν
Αυλᾶς εξ ιδιας ηρτημένον—Theoc. 23. 54.
Δημιον, η ιδιον ;—Il. δ. 314.
SYN. Οικεῖος, κυριος, σφετερος. ιδιωτικὸς, ιδιοκτητος.
Ιδιω.
Ιδιον, ὡς ενοησα—Od. υ. 204.
SYN. Ιδρωω. αγωνιαω. δειδω.
Ιδιωτης.
Ου φροντιζων των ιδιωτῶν
Ουδενὸς, ει σοι χαριζοιμην. Ar. Eq. 773.
Ιθι νῦν προσευχȣ τοῖσιν Ιδιωταῖς θεοῖς. Ib. R.
SYN. Πολιτης, αμαθης, αγραμματος, απειρος. αγελαῖος—ιδιος. ενεδρος.
Ιδμοσυνη. Vid. Ιδρεια.
—Κοσμων επιϊσορες, η δια γραπτῶν
Ιδμοσυνης εριτιμοι—Man. 3. 324.
Ιδμων.
Δη τοτ' Αβαντοις παῖς νοθος ηλυθε καρτερος Ιδμων
Τον ῥ' υποκυσσαμενη τεκεν Απολλωνι ανακτι
Αμβροσιον παρα χεῦμα Φεριτιας αντιανειρα.
Τω και μαντοσυνην επορε και θεσφατον ομφην
Φοῖβος, ἵν' ανθρωποισιν αρρητα μυθιζοιτο. Orph. 188
—Αυτὸς δε θεοπροπιας εδιδαξεν,
Οιωνός τ' αλεγειν, ηδ' εκπυρα σηματ' ιδεσθαι. Ap.
Ιδνοω
—Ὁ δ' ιδνωθη, θαλερὸν δέ οἱ εκπεσε δακρυ. Il. β. 266.
SYN. Συστρεφω, καμπτω, συγκαμπτω, δινεω. ταινυω.
Ιδομενευς.
Τον δ' αὖτ' Ιδομενεὺς Κρητῶν αγὸς αντίον ηυδα. Il. δ. 265.
Ενθα μεσαιπολιος περ εὼν Δαναοῖσι κελευσας
Ιδομενεὺς, Τρωεσσιν επαλμενος εν φοβον ὦρσε. Il. ν. 362.
ΕΡΙΤΗ. Αγακλυτος, αρηϊος, μεγας, αγαπηνωρ, εριθυμος, δαϊφρων
—Ιδομενεὺς δȣρικλυτος εγχεϊ μακρῷ.
—Ενι προμαχοις συὶ ἴκελος αλκήν.
—Ιδομενῆος αγαυȣ͂ Δευκαλιδαο.
Ιδομενεῦ Κρητῶν βȣληφόρε—
—Φλογὶ εικελον αλκήν. Hom.
Ιδος.
Ιδει εν αινοτατω, ὁποτε χροα Σειριος αζει. Hes. α 397.
—Αμφὶ δ' αρα σφιν
Ιδεϊ θαλπομενοισι μελαινεται αναλέος χρώς. Dion. 966.

SYN. Θερος, ἱδρως.
Ιδρεια, Ιδρια.
—Ο δε ιδρειῃ πολεμοιο. Il. π. 359.
Αλλ' ιδρειῃ μεγαν ανδρα παρηλυθες,—Theoc. 22. 85.
SYN. Δαημοσυνη ἱδ... εισιη. ειμηχανια, επιστημη, εμπειρια, σοφια.
Ιδρις, Ιδριτης
—Φαιηκες περι παντων ιδριες ανδρων
Νηα θοην ενι ποντω ελαυνεμεν—Il. η 108.
Ιδριτα γαις γαιης, ιδριτα και πελαγευς. Ep. Suid.
SYN. Πολυιδρις, εμπειρος, συνετος, πυκνος, πυκινος, σοφος, εχεφρων, πολυ..ος, μαλα πεπνυμενος
Ιδροω, Poet. Ιδρωω.
Ιδρωσει δε τευ ιππος εΰξοον αρμα τιταινων. Il. β. 390.
Οι δ' ιππες μιν λυσαν απο ζυγς ιδρωοντας. Il. ι. 543.
SYN. Αφιδροω. ενιδροω, εξιδροω, καθιδροω, περιϊδροω. ιδιω. ..γραινομαι
—Μοι κατα μεν χροιην ρεεν ασπετος ιδρως. Theoc.
—Νοτεων περι γυιοις
Ψυχροτερος νιφετοιο βολης περιχευεται ιδρως.
Αμφι δη οδμηεις καματω περιλειβεται ιδρως. Nic.
—Κατα κροταφων αλις ιδρως Κηκιεν—Ap.
—Εκ δε μετωπε
Ιδρως πιδυων, σ]ιθος επισαλαει. Ep.
Ιδρυμα
—Θεων θ' ιδρυματα. Aesc. Ag. 347.
SYN. Αμφιδρυμα, ναος. ερεισμα. εδρα. καθισμα
Ιδρυω. Ιδρυμι, Ιδρυμαι.
Ως ειπεσ', ιδρυσε θρονω ενι θεερον Αρηα. Il. ο. 142.
Και πε κλυεις νιν, τεκνον, ιδρυσθαι χθονος; Soph Tr. 68.
Ηρως Ηετιωνος επι σ]αθμον Αμφιπολιτεω
Ιδρυμαι, μικρω μικρος επι προθυρω. Call. Ep. 29.
SYN. Αφιδρυω, ενιδρυω, καθιδρυω. καθιδρυμαι, ενιστημι. ιζω. καθιζω, κοιταζω. εδραζω.
Ιδρως.
—Κατα δε νοτιος ρεεν ιδρως
Ωμων και κεφαλης—Il. λ. 810.
SYN. Ιδος. εφιδρωσις.
EPITH. Αιματοεις. ασπετος, θερμος, ευκαματος. ραιστηριος, πυδαλεος, στρεφομενος
—Εκ δε οι αινος απο μελεων ρεεν ιδρως. Cal.
Εκ μελεων λιπαρος και αθεσφατος ιδρως. Opp.
—Καματοιο πρασ]ελος ιδρως. Nonn.

I E

IEMAI.
Ιεμενον πολεμονδε.—Il. θ. 313:
SYN. Ορμαω, θορεω, επειμι.
Ιεμαι
Ιεμενοι πολεως,—Il. λ 168.
SYN. Εφιεμαι, επιθυμεω. προθυμεομαι.
Ιεραξ, Ιρηξ.
Αυτος δ' ως ιρηξ ωκυπ]ερος ωρτο πετεσθαι,
Ος ρα τ' απ' αιγιλιπος πετρης περιμηκεος αρθεις
Ορμησει πεδιοιο διωκειν ορνεον αλλο. Il. ν. 62.
SYN. Κιρκος, αστεριας.
EPITH. Ωκυβορος. π]ερυγωκυς
—Ωκυπετης ιρηξ. τανυσιπ]ερος ορνις. Hes.
Ωκεϊ φασσοφονω, ος τ' ωκιστος πετεηνων.
—Ταχυς αγγελος Απολλωνος. Hom.
Ιερακισκος
Οξυν ιερακισκον—Ar. Av. 1112.
Ιερεια. Ιερια. (Ιερειτις. Aesc.)
Ωιτινι κεν Πυθωνι θεος. χρησας ιερεια,
Ομφην σημηνῃ πιονος εξ αδυτε. Theog. 805.
Σωτον με την σην ιερειαν,—Eur. I. T. 1399.
—Αθηναιης ιερειαν. Il. ζ 300.
SYN. Ιερις. ιερη, θυτρια, αρητειρα.
Ιερειον, Ιερηϊον, Ιερον, Ιρον.
Ιθυτεν ιερειον τι σωθεις —Ar. Pl. 1181.
—Επει εχ ιερηϊον, εδε βοειην
Αρνυσθην. α τε ποσσιν αεθλια γινεται ανδρων. Il. χ 159
Ιερα τε ρεξεσι—Od ε. 102.
Ιρων μηνισας—Il. ε 178.
SYN. Θυμα, σφαγιον, επιβωμιον. ευχωλη. ιεροθυτα τα.
EPITH. Καλον.
Ιερευς, Ιρευς, Ιερηες.
—Ιερευς εκατηβολε Απολλωνος. Il. α. 370.
Αιδεισθαι θ' ιερηα—Ib 23.
Ιρευς Ηφαιστοιο —Il. ε. 10.
—Και αρνοφαγ.. ων ιερηων. Nonn.
SYN. Αρητηρ. μηλοθυτης, ληνοβατης.—Αρχιερευς, ιεροσκοπος, ιεραρχης, ιερονομος. ι..ο..δ..ναλος ιεροταντης. ιεροιμνημων. ιεροφυλαξ
EPITH. Θεοκλητοι, αγρυπνοι, ανιπ]οποδες. Nonn.
Ιερηπολια.
Επι σας σεπ]ας Ιερηπολιας,—Synes. 3.
Ιερευω. Ιεροω. Ιρευομαι
Αυταρ ο βεν ιερευσεν—Il. β 402.
—Και ως ιεροιτο μελαινα. Sibyl.

Και βȣς ἱρευσασθαι—Od. τ. 198.
SYN. Καθιερευω, θυω, ἱεροποιῶ, ἱερȣργεω, ἱερατευω, ἱεραομαι σφαττω, ερδω, ρεζω, μυεω, οργιαζω—αφιεροω, καθιεροω, οσιοω, αφοσιοω.
Τȣς δ' εταροι σφαξαν τε θοως, κ λ. Ap. 1 432.

Ιερνις
Παρ δ' αρα νησον αμειβεν Ιερνιδα—Orph. 1179.

Ιερογλωσσος.
Των ιερογλωσσων Κλυτιδαν γενος ευχομαι ειναι. Ep.

Ιερος, Ἱρος.
—Ιερȣς κατα βωμȣς Il. ϐ. 305.
—Ιερον μενος ηελιοιο. Hom. A. 371.
—Περι κηρι τιεσκετο Ιλιος ιρη Il. δ. 46.
—Ιερον ιχθυν. Il. π. 407.
SYN. Οσιος, αγαθος, σεμνος, ευαγης, αγιος. θειος. μεγας. θαυμαστος.—(διιερος ανετος. ταχυς. E. M.)

Ιεροδοκος.
Ουπερ ιεροδοκα θεων λημ- ματ' απ' ανδρος αγνȣ. Aesc. Supp. 368.

Ιεροθυτος.
Μηδε τιν' ιεροθυτον—Ar. Av. 1266.

Ιεροκλεης.
Ιεροκλεες βελτιστε χρησμωδων αναξ. Eup.

Ιερομηνια, pro Ιερονεμηνια.
Ιερομηνια Νεμεαδι. Pind. N. 3.

Ιερομνημονεω.
Τητες ιερομνημονειν. Ar. N. 624.

Ιεροσκοπος. Vid. Ιερευς.
—Θεμιν θ' ιεροσκοπον ανδρων. Orph H.

Ιεροπρεπης.
—Θυσιαι ιεροπρεπεες τελεθȣσιν
Ας αγαθοι ρεζȣσι βροτοι—Orph. L.
SYN. Μεγαλοπρεπης, πολυτελης. θεοπρεπης.

Ιεροστεπτος.
Συν τοισδ' ικετων εγχειριδιοις
Ιεροστεπτοισι κλαδοισι. Aesc. Supp. 23.

Ιεροσυλεω
Ειθ' ιεροσυλησας φερεις. Ar. V. 841.

Ιεροσυλος. Vid. Βωμολοχος.
Ετεροι δ' επλȣτȣν ιεροσυλοι, ρητορες,
Και συκοφανται,—Ib. Pl. 30.

Ιεροτροχος
Ητ' επι ταυροτ(ρ)ον ιεροτροχον αμμα τιταινεις. Orph H.

Ιεροφοιτος. Vid. Στησιχορος.
Εκποθεν ιεροφοιτος επι στοματεσσιν αηδων
Αλθεη εφεζομενη λιγυρην ανεβαλλετο μολπην. Ep. l. 5.

Ιερων.
—Ιερων, προτεροις ισος ηρωεσσι. Theoc 16. 80.
Υψηλον δ' Ιερωνι κλεος φερεσιεν αοιδοι. Ib. 98.

ΕΡΙΤΗ. Καλλινικος, ευαρματος.
Συρακοσιον ιπποχαρμαν βασιληα;—
Καθαρῳ σκαπτρῳ διεπων
Αρτια μηδομενος—
Παρ' Αιτναιον ξενον
Ος Συρακοσαισι νεμει, βασιλευς
Πραυς αστοις, ȣ φθονεων αγαθοις,
Ξεινοις δε θαυμαστος Πατηρ Pind.

Ιερωνυμος.
Αργειος αμαθης, αλλ' Ιερωνυμος σοφος. Ar. Ecc. 201.

Ιερωσυνη.
—Διδοται μαλισθ' ιερωσυνα Καλη,—Ath. 9.
SYN. Ιεραρχια θυηπολιη.

I Z

ΙΖΑΝΩ, Ἰζω, Ἰζομαι.
—Και ιζανεν ευρυν αγωνα. Il. ψ. 258.
—Επει ȣ μοι επ' ομμασι νηδυμος υπνος
Ιζανει, αλλα μελει πολεμος,—Il. κ 92.
Αλλα μετοκλαζει, και επ' αμφοτερȣς ποδας ιζει. Ib. ν. 281.
Βȣλην δε πρωτον μεγαθυμων ιζε γεροντων. Ib. ϐ. 53.
Τη ρ' Αχιλευς ιζεσκε Διι φιλος,—Ib. ω 472.
SYN. Καθιζω, εγκαθιζω, καθιζανω, καθιδρυω. επικαθημαι. εζομαι, καθεζομαι. εμπιπτω.

I H

ΙΗΪΟΣ Vid. Απολλων.
Ιηιε Δαλιε Παιαν. Soph. Oed. T. 156.
—Ουτε τοκοισιν Ιηιων καματων
Ανεχȣσι γυναικες. Ib. 182.
Ιηιον μελος. Eur. Ph. 1053.
SYN. Τοξοτης—ιατηρ.—θρηνητικος.

Ιη παιηων, Ιη παιαν
—Και Ιηπαιηον' αειδειν Hom. A. 500.
—Ως πραγεειν Ιηπαιηονι δωρα. Ib. 272.
Αμφι δε δαιομενοις ευρυν χορον εστησαντο
Καλον Ιηπαιηον', Ιηπαιηονα Φοιβον
Μελπομενοι.—Ap. 2. 704.
Ιη Ιη παιηον' ακȣσμεν—Call. 2. 97.
Ιη παιων, χαιρωμεν. Ar. Th. 318.

Ιημι.
—Ηκεν ιησιν Il. ι. 697.
SYN. Απειμι, απερχομαι.

Ιημι.
Ως φασαν, ἱεῖσαι οπα καλλιμον—Od. μ. 192.
Αξιυ, ὁς καλλισον ὑδωρ επὶ γαῖαν ἱησιν. Il. φ. 158.
SYN. Αφιημι, ανιημι, ενιημι, εξιημι.
Ιηονια.
Ου κολυφῶν τευχεσῆς ασρον Ιηονιης. Ep. l. 4.
Ιηπυγιος.
—Τετανυσαι Ιηπυγιην επὶ γαῖαν. Dion. 91.
ΙΗΣΟΥΣ.
Ιεδαιων βασιλεὺς Γαλιλαῖος Ιησῆς. Nonn.
SYN. Μεσσιας, Χρισὸς, Λογος.
EPITH. Βιοσσόος, θεηγόρος, αμυμων, ταχυεργος.
PHR. Πρωτογόνος ὑίς. ανθρωπε ὑός.
Κοιρανος Εβραιων—σκηπλεχος Ιησῆς.
—Δι᾽ ὑέρος ἦλθεν Ιησῆς
Κοιρανος πνευμοφοιτος.—Nonn.
Σωτηρ Ιησῆ χρισε με, πλασεργὲ μυ. Cyr.
Ω τῶν πολων παγκλυτος Ιησῆς αναξ. Naz.
Σοφια κοσμοτεχνῆτις—Πατρὸς μορφὴ, σφραγὶς, καλλος. Synes.
—Αμνὸς εχεσεν Παγγενεταο θεῦ.—
Ραβδὶν επερανιων αδυτων ὑψιθρονε ποιμὴν. Non.
Παντοκρατωρ, αγεννητε, και αρχὴ, και πατερ αρχῆς,
Υἱὸς αθανατοιο φαος μεγα.—Naz.
Πολυκρατε κυδιμε,
Σε μακαρ γονε παρθενυ, κ. λ. Cyr. Hymn.

I Θ

ΙΘΑΓΕΝΗΣ.
—Αλλά με ἶσον ιθαγενεεσσιν ετῖμα
Κασωρ Υλακιδης.—Od. ξ 203.
Τεναγων τ᾽ αρισος Βακτριων Ιθαγενης. Aesc. P. 306.
SYN. Εγχωριος, πολιτης. γνησιος, αυτοχθων. καθαρός.
Ιθαμενης. Vid. Σθενελαος.
Ιθακη.
Οι θ᾽ Ιθακην ἦχον—Il. β. 632.
EPITH. Αμφιαλος, αιγιβοτος, ευδιελος, ευκτιμενη, ὑπονηιος, παιπαλοεσσα, τρηχεια, φιλη.
Τρηχει᾽ αλλ᾽ αγαθὴ κυροτρόφος.—Hom.
Τῆδ᾽ επι Νηριτιης Ιθακης εδος εσηρικται. Dion.
Η νησος κραναὴ Λαερτιαδαο πατρη. Ep.
Εν δ᾽ Ιθακη ετ᾽ αρ δρομοι ευρέες, ετέ τι λειμὼν
Αιγιβατος, και μαλλον επηρατος ἱπποβοτοιο.
Ου γάρ τις νησων ἱππηλατος, ευδ᾽ ευλειμων
Αιθ᾽ αλὶ κεκλιαται. Ιθακη δε τε και περὶ παντων. Hom.
Ιθακησιος, Ιθακησιοι
Κηρυξ Ευρυβατης Ιθακησιος.—Il. β. 184.
Τον νῦν ἶσα θεῷ Ιθακησιοι εισορωσι. Od. ο. 519.
Ιθακος.
Την ποιησ᾽ Ιθακος, και Νηριτος—Ib. ρ 207.
Ιθμα.
Αι δὲ βατην τρηρωσι πελειασιν ιθμαθ᾽ ὁμοῖαι. Il. ε. 778.
SYN. Ιχνος, βῆμα, ὁρμημα. ὁρμὴ δικαιωμα.
Ιθυδικης.
Ουδέ ποτ᾽ ιθυδικαισι μετ᾽ ανδρασι λιμὸς οπηδει,
Ουδ᾽ ατη—Hes. ε. 228.
SYN. Ιθὺς, δικαιος.
Ιθυδρομος.
—Ιθυδρομόν τε Πριονα—Ep. l. 6.
Ιθυντηρ, Ιθυντωρ.
Ου βοες ιθυντῆρες αροτρευσεσιν αρυραν. Sibyl. l. 2.
Ος και με προεηκε πολεων ιθυντορα κοσμου. Non.
SYN. Κυβερνητὴρ. οδηγὸς.—Χαλινος.—πηδαλιον.—ερμηνεύς.
Ιθυνω.
—Ζεὺς δ᾽ εμπης παντ᾽ ιθυνει. Il. ρ. 632.
SYN. Διιθυνω, εξιθυνω, επιθυνω, κατιθυνω, ευθυνω, κατευθυνω, ορθοω, ὁρμαω. επισατεω. εξισοω. δικαιοω
Ιθυπτιων.
Δευτερος αῦτ᾽ Αχιλευς μελιην ιθυπτιωνα
Ασεροπαιω εφηκε.—Il. φ 169.
EXP. Επ᾽ ευθειας φερομενην, ιπλαμενην.
Ιθυς, Ιθυτερος, Ιθυντατος
—Ιθεῖα γαρ εσαι. Il. ψ. 580.
Τῶν δ᾽ αγαθῶν αιει πρηξιες ιθυτεραι. Theog. 1020.
—Ος μετὰ τοῖσι δικην ιθυντατα ειπη. Il. σ. 508.
SYN. Δικαιος, ορθὸς, ευθὺς, ατρεπλος, αληθής. θαυμασος.
Ιθὺς, Ιθὺ, Adv.
Οι δε μενος χειρῶν ιθυς φερον—Il. ε 506.
—Επεὶ τετραπλο προς ιθύ οἱ, ουδ᾽ αφαμαρτε. Ib. ξ 403
SYN. Ιθεως, ευθὺ, επ᾽ ευθειας, ευθὺς, ορθῶς, δικαιως. αντωπὸν.
Ιθυτενὴς, Vid. Μολιβαχθής.
Ιθυω.
Πολλα δ᾽ αρ᾽ ειθα και ενθ᾽ ιθυσε μαχη πεδιοιο. Il. ζ. 2.
Οππη τ᾽ ιθυει, τῆ τ᾽ εικεσι σλιχες ανδρῶν. Il. μ. 48.
Ιθυει, αλλ᾽ ετι πρησσει.—Il. λ 551.

Δωσεμεναι

Δωσεμεναι ὅ κεν ἦσι μετα φρεσιν ιθυσειεν. Ap. 2. 952

SYN. Ενορμαω, εφορμαω, ὁρμαω, βυλομαι. φερομαι (επ᾽ ευθειας.)—εφιεμαι.

Ιθωμη

—Και Ιθωμην κλωμακοεσσαν. Il. β. 729.

I K

IKANOΣ, Ἱκανωτατος.

Ως αλις ως αυτὰν ἱκανὸν γονυ—Call. 6. 133.

Ἐξ ὡραι μοχθοις ἱκανωταται,—Ep. l. 1.

SYN. Εξαρκὴς, διαρκὴς, επιτηδειος, χρησιμος, δοκιμος, ευφυὴς. αξιος.

Ἱκανω. -ομαι

—Μεγα πενθος Αχαιΐδα γαῖαν ἱκανει. Il. α. 254.

Τ᾽ενεκα νῦν τὰ σὰ γυναθ᾽ ἱκανομαι,—Ib. σ. 457.

SYN. Αφικανω, εισαφικανω, ἱκω, ἱκνεομαι, παραγινομαι, φθανω, καταλαμβανω.—ἱκετευω.

Ἱκαριος

Ποντυ Ικαριοιο,—Il. β. 145.

Ικαρος

Ικαρον ειναλιην, ἐθι ταυροπολοιο θεοῖο
Βωμοὶ κισσηεντες αδευκεα καπνον εχυσι. Dion. 610.

Ικελος. Vid. Εικελος.

—Ενὶ προμαχοις συῒ ἱκελος αλκὴν. Il. δ. 253.

Νηχομενη ἱκελη—Mosch. 2. 47.

Ικελοω.

—Θηρσὶν κεινυς εικελωσας, Ep. l. 1.

SYN. Απεικαζω.

Ἱκεσια.

Μηδε μεν ἱκεσιην αγανοφρονα παγχυ παρελθοις. Apollin.

SYN. Ικετευμα, ἱκετεια, ἱκετευσις, ἱκετρια, ἱκετηρια λιτη. αιτιβολια, αντιβολησις, δεημα, δεησις, ποτνιασις, πρεσβεια, προσλιπαρησις, παρακλησις.

EPITH. Πολυδακρυος, πολυευκτος, ολισθηρά.

Ικεσιος.

Εξελθε τεκνον᾽ ἱκεσιος σε λισσομαι. Soph. An. 1244.

—Ικεσιυς πεμπων λιτας.—Ib. Ph. 501.

Νεῦσον προς αυτῦ Ζηνὸς ἱκεσιυ. Ib. 490.

SYN. Ικετικὸς, ἱκετηριος, ἱκτηριος, ἱκετησιος. ἱκετης.

Ικετευω

Ες Πηλῆ ἱκετευσε και ες Θετιν αργυροπεζαν. Il. π. 574.

SYN. Εξικετευω, καθικετευω, αντομαι. γονυπετεω, λιπαρεω. λισσομαι, προσκυνεω. προσπιπτω. πρεσβευω. μεσιτευω, ὑπερευχομαι, ὑπερεντυγχανω, ἱκομαι, δεομαι.

Ικεταδοκος

Ικεταδοκυ γαρ τῆσδ᾽ απὸ σκοπῆς ὁρῶ
Το πλοῖον—Aesc. Supp. 721.

Ικετηρὶς.

—Κλυυσα λογων ἱκετηρίδα φωνὴν. Orph. H.

Ικετης, Ικέτις.

—Ουδ᾽ ἱκετας εμπαζεαι—Od. π. 423.

Αλλ᾽ ελεαιρε αναξ. ἱκετης δέ τοι ευχομαι εἶναι. Od. ε. 450.

Ικέτις αφῖγμαι τοῖσδε συν κατευγμασιν. Soph. Oed. T. 939.

SYN. Ικεσιος, ἱκετικὸς, ἱκτὴρ. προσικτωρ, γονυπετὴς, αιτητὴς, λιπαρὴς. δεητικος —εδριτης, εφεσιος.—προσφυγος

EPITH. Αιδοῖος, λυγρὸς, νηλιὴς, πρηνὴς.

Ικετηρια. Ικτηρια

Ικετηριαν δε γονασιν εξαπτω σεθεν
Το σῶμα τὸμόν—Eur. I. A. 1216.

SYN. Ικετρια, ἱκτηριος κλαδος.

Ικετηριος, Ικτηριος, Ικετηρὶς, Vid. Ἱκεσιος.

Ικτηριοις κλαδοισιν εξεστεμμένοι. Soph. Oed. T. 3.

—Εν χεροιν εχων Ικτηριον θησαυρον—Ib. Aj. 1194.

Παντες σε προσκυνῦμεν οἵδ᾽ ἱκτηριοι. Ib. Oed. T. 335.

—Σωζων μυστας ἱκετηρίδι φωνῆ. Orph. H.

Ικετησιος. Vid. Ικεσιος.

Ζεὺς σφεας τισαιτο ἱκετησιος ὅς τε και αλλυς
Ανθρωπυς εφορᾷ, και τινυται ὅτις ἁμαρτη. Od. ν. 213.

Ικμαινω

Ως τῆς ικμαινοντο παρηΐδες—Ap. 4. 1066.

SYN. Υγραινω.

Ικμαλιος.

—Ην ποτε τεκτων
Ποιησ᾽ Ικμαλιος—Od. τ. 57.

Ικμας.

—Αφαρ δέ τε ικμὰς εβη—Il. ρ. 392.

SYN. Νοτις, ὑγροτης, ὑγρασια. λιπαροτης. ατμίς. σταγὼν

EPITH. Αθλιβὴς, γλαγοεσσα, καταρρυτος, νεκταρεα. λεριεσσα, ομπνιος.

Και χθονιοι γαιης πηγορρυτοι ἱκμάδες αγναί. Orph.

Ικμενος,

—Πολλα γαρ τοῖς ἱκμενοις
Εστελλεν αυτός—Soph. Ph. 500.

SYN. Πορευτικός.

Ικμενος,

Ικμενος.
Τοῖσιν δ' ἰκμενον οὖρον ἵει εκαεργος Απολλων. Il. α. 479.
S Y N. Υγρός.

Ικνεομαι, Ἵκομαι, Ἵκω.
Αςε' επ' ανθρώπων ικνευμεναι—Od. ι. 128.
—Ο δὲ κεν κεχολωσεται, ὃν κεν ἵκωμαι. Il. α. 139.
—Τι δε σε χρειας ικετο πειθος; Ib. 362.
Ενθεν δὴ νῦν δεῦρο τ' ἰδ' ἵκω πήματα πασχων. Od. ρ. 444.
Ταυτης ικνοῦμαί σε—Eur. Or. 670.
S Y N. Αφικνεομαι, εφικνεομαι, προικνεομαι, ερχομαι επερχομαι, παραγιγνομαι, ἱκανω, εφερχομαι.—ικετευω.

Ικριον
—Αιπε δ' ικρια νηὸς εἴσης. Il. ο. 729.
S Y N. Επικριον, κατας ρωμα, σανιδωμα. κεραια. καρχησιον, σ... , δικρανον—παντα τα απλῶς μετεωρα.

Ικταρ.
—Οι δε κεραυνοὶ
Ικταρ ἁμα βροντῇ κε και αςεροπῇ ποτεοντο. Hes. Θ. 691.
S Y N. Ταχιςα. πλησιον. εγγύς. αρτι. πυκινως εξαπινης.

Ικτὴρ, Ικτης.
Αλλοθεν αλλαι λυγρᾶν πονων
Ικτῆρες επιςοναχουσι. Soph. Oed. T. 195.
—Τουσδ' αραντες ικτῆρας κλαδους. Ib. 143.
Ικτῆρι θαλλῷ προσπιτνοῦσ' εμου γονυ. Eur. Sup. 10.
Αγχιςινος ικτης, πηματων λυγρῶν κοτις. Lyc. 763.
S Y N. Ικετης, ικετηριος. πτωχός. επηλυς.

Ικτὶν, Ικτῖνος. (λυπη)
—Γλαῦκες, ικτῖνοι, λαγοί Soph. Fr.
Ικτινα παντοφθαλμον αρπαγα τρεφων. Ar. E.M.

Ικτιδεος.
Κρατὶ δ' επ' ικτιδεην κυνεην—Il. κ. 335. (al. επὶ κτιδεην.)

Ικτὶς, Vid. Ιχνευτής.
Ικτίδας ευνδρεις,—Ar. A. 880.
S Y N. Καςωρ—γαλῆ αγρια.

I Λ

ΙΛΑ, Ιλη.
—Λεοντων ἁ δαφοινος ἶλα. Eur. Alc. 592.
—Παρα τοι καταθυμιος Ιλα. Call. 5. 33.
Ενθα μιν ευφρονες ἶλαι
Συν καλαμοιο βοᾷ θεὸν δεχονται. Pind. N. 5.
S Y N. Ειλη, αγελη. ταξις.—οπη.—συςημα, ςῖφος, ολαμος.

Ιλαδὸν.
—Εςιχοωντο Ιλαδὸν εις αγορήν—Il. β. 93.
S Y N. Αγεληδὸν, ςιχηδὸν, πασσυδιη, ὁμιληδὸν, αθροως, φαλαγγηδὸν. κατὰ συςροφάς, ιλας.

Ιλαμαι, Ἱλαομαι, Ἱλασκομαι. Vid. Ἵλημι.
—Χαιρε αναξ, ἵλαμαι δέ σ' αοιδῇ. Hom XX 5.
Ενθάδε μιν ταυροισι και αρνειοῖς ἱλαονται. Il. β. 550.
Οιδε πανημέριοι μολπῃ θεὸν ἱλασκοντο. Il. α. 472.
S Y N. Εξιλαομαι, εξιλασκομαι. εξιλεοω, εξιλεοῦμαι. εξευμενιζω, αρεσκω.—καθαιρω.

Ιλαος, Ἵλεως.
Αυτίκ' επειθ' ἵλαος Ολυμπιος εσσεται ἡμῖν. Il. α. 583.
—Συ δ' ἵλαον ενθεο θυμόν. Il. ι. 635.
Τον καιρὸν ευχου παντοθ' ἵλεων εχειν. Sent.
—Ἵλεῳ φρενὶ Κοσμῳ τε χαιρων Soph Tr. 776.
S Y N. Ευμενὴς, πρᾶος.—ιλαρός.

Ιλαρός.
Ιλαροὶ πιωμεν οἶνον. Anac. 41. 26.
S Y N. Ιλαρινος, φαιδρὸς. τερπνὸς. περιτερπνος, ευθυμος. ευχαρις. περιχαρὴς, ἡδὺς, αγανὸς, αςειος, ευπροσιτος.

Ιλασμα, Ἱλασμός.
Δαιμοσι μειλιχιοισιν ἱλασματα—Sibyl.
Ιλασμός τε θεῶν—Orph. 39.
S Y N. Εξιλασμὸς, εξιλασις, ιλαςηρια τα.—πραοτης. ευμενεια. μειλιξις. συγχωρησις. διαλλαγὴ, καταλλαγή.

Ιλαςήρ.
Ιλαςῆρα βροτοις Υιὸν επεμψε Θεός. Ep. l. 6.
S Y N. Ιλαςηριος, μεσιτης.

Ιλεος.
Ιλεον εκ οικησιν—Theoc 15. 9.
S Y N. Ειλεος, ιλὺς. φωλεός.

Ιληκω, Ἵλημι, Ἱλαω, Ἱλασκω. Vid. Ἱλάομαι.
Ειξοντας ἱληκοις δαρον οφειλομενος. Ep. l. 4.
Αλλὰ ανασσ', ἵληθι, διδωθι δέ μοι κλέος εσθλόν. Od. γ. 380.
Ιλαθι νῦν, φιλ' Αδωνι—Theoc. 15. 143.
Ει κεν Απολλων Ημῖν ἱληκησι,—Od. φ. 365.
—Πρῶτος κεν μιν θεον ἱλασκεσθαι. Il α 386.
S Y N. Ιλεως, ευμενὴς ειναι.

Ιλιάς.
Ιλιάδαι βασιλῆες—Eur. Andr. 1021.
Ιλιαδας τε μαχας,—Theoc. 22. 220.

—Καὶ

—Και σελις Ιλιάδος. Ep. l. 3.
Ιλιακός
—Μυθων δ' ἴσορες Ιλιακῶν. Ep. l. 1.
Ιλιγγιαω.
Και χθὼν εμπεδός ες', ιλιγγιωσι δ' απιςοι. Naz.
Υπο τε δεες γαρ τῶν ὅπλων ιλιγγιῶ. Ar. Av. 581.
SYN. Σκοτοδινεω—διαπορεῦμαι. κυκλῳ συςρεφομαι.
Ιλιγγος
Αμφὶ και ιλιγγοις δεμας αχθεται—Nic.
EXP. Σκοτος εκ τε περὶ την καρδιαν ςροφε. —απορια.
Ιλιονεύς.
—Αγαυε Ιλιονῆος Il. ξ. 501.
Ιλήϊος.
Φευγω προς πεδίον Ιλήϊον—Il. φ 558.
Ιλιος. Vid. Τροιη
—Νῦν ωλετο πᾶσα κατ' ακρης
Ιλιος αιπεινή.—Il. ν. 773.
EPITH. Αιθαλοεσσα, ευπυργος, ευτειχεος, ευπωλος, ερατεινή, ηνεμοεσσα, ιερά, οφρυοεσσα, Δαρδανιη
PHR. Ιλιε—ευναιομενον πτολιεθρον. Hom.
—Ιλε εριχυδέος αςυ. Cal.
—Φρυγιον αςυ καλλιβωλον. Eur.
Ιλιον, αγλαὸν αςυ παλαι γενεων ἡρωων.
Ιλιον, ἡν επολισσε Ποσειδαων και Απολλων.
Ιλιον, ἡν αλαπαξαν Αθηναιη τε και Ηρη,
Ξανθῳ επ' ευρὺ ρεοντι και Ιδαιῳ Σιμοεντι. Dion.
Ιλισσός.
—Ακταιοιο παρα ροον Ιλισσοῖο. Dion. 1023.
—Θεσπεσιε ροον Ιλισσοῖο. Ib.
Ιλλας.
—Ως ὅτε βῦς τόν τ' ερεσι βεκόλοι ανδρες
Ιλλασιν εκ εθελοντα βιῃ δησαντες αγεσιν. Il. ν. 572.
SYN. Δεσμὸς, σχοινιον.
Ιλλος.
Ιλλος γεγενημαι προσδοκῶν—Ar. Th. 853.
SYN. Στρεβλὸς, ςραβὸς, τυφλός.
Ιλλυριος
—Οι δε βαρβαροι θεοὶ
Πεινῶντες ὥσπερ Ιλλυριοὶ κεκριγοτες. Ib. Av. 1520.
Ιλλυρίς.
Δεξιτερην κατὰ χεῖρα φαινεται Ιλλυρὶς αἶα. Dion. 96.
Ιλλω.
Τον μεν ενὶ πρωτῃσι Μυκηναιων αγορῃσι
Δεσμοῖς ἰλλομενον μεγαλων απεθηκατο νωτων Ap. 1. 129.

—Ο δ' ιλλομενὸς περ ὁμιλῳ Ib. 2. 27.
SYN. Ενιλλω. κατιλλω, ὑπιλλω—δεω. δεσμευω—σινειλεω, συςρεφω—συγκλειω. κρυπτω.
Ιλος
—Θειε παρὰ σηματι Ιλε. Il. κ. 415.
Ιλε Δαρδανιδαο, παλαιε δημογεροντος. Il λ. 372
Εν πεδιῳ Σιμοεντος, ὅθι Φρυγὸς ηρίον Ιλε Theoc.
Ιλυοεις
—Ιλυοεντος ανὰ θρωσμὲς ποταμοῖο, Ap. 2. 825.
Ταρταρον ιλυοεσσαν—Nic.
SYN. Ιλυωδης, πηλωδης, πηλινος, τεναγωδης, τελματωδης, κοπρωδης, βορβορωδης, δεισαλεος. ωχρός.
Ιλυς.
Κεισεθ' ὑπ' ιλύος κεκαλυμμενα.—Il. φ. 318.
Πολλὰ δε Καρωνος ανω, διερε περ εοντος,
Ιλυες εβαλοντο κινωπετα,—Call. 1. 25
SYN. Βορβορος. πηλὸς, αφυσγετός—ιλεος, φωλεός.—ὑποςαθμη, τρυξ.

I M

ΙΜΑΙΟΣ.
Αειδει καί πε τὶς ανὴρ ὑδαγωγὸς ἱμαῖον, (ᾆσμα) Call. Suid.
SYN. Επιμυλιος. επανταῖος επινοσος.
Ιμὰς
Αγχε δέ μιν πολυκεςος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρὴν. Il γ 371.
SYN. Λῶρον, ἁμμα, ὅρμος. σφαιρωτὴρ. δεσμός κημὸς μυρμηξ
EPITH. Αυχενιος, αρραγὴς, βοεος, βοειος, κεςὸς, εὔτμητος, εχιδνηεις, θοὸς, ἱμοπλεκης, πυροδετος, πυγμαδιος. σκληρὸς, σκολιὸς, ςερεὸς, φαεινὸς, αργυρεος, χρυσεος.
—Ιμάντα βοὸς φοινικι φαεινόν. Hom.
Θῆκε παροιθε ποδῶν διοὺς εκατεροθεν ἱμαντας
Ωμὲς, αζαλεες· περὶ δ' οἵ γ' εσανεσκληῶτες. Ap.
Ιμασθλη.
—Γεντο δ' ἱμασθλην
χρυσειην, ευτυκτον, εῦ τ' επιβησατο διφρε Il. θ 43.
SYN. Σκυταλη. σκυταλὶς. μαςιξ.
EPITH. Αφειδὴς, δαιδαλεα, ευποιητος, ευκινητος, εχιδνηεσσα, καρχαλεα. ταρταρεα, τριελικτος, πλεξιππος, πυριφλεγεθων, ριγεδανή, ραδινή.

Ιμαντοπεδιλος
—Δοιας θηρος ιμαντοπεδιλου. Ep. I. 1.
Ιμασσω
—Και σε πληγῃσιν ιμασσω. Il. ο. 17.
SYN. Μαστιζω, παιω, πληττω, πατασσω.
Ιματιον, Ιματιδιον
Τῷ, δομεν ιματιον καθαρον, και καινα πεδιλα. Ar. Av. 974.
Εν τοῖσιν ιματιδιοις — Ib. L. 471.
SYN. Θοιματιον, εσθης, αμπεχονη.
Ιμβριος
Ιμβριον αιχμητην, πολυΐππε Μεντορος υἱόν'
Ναῖε δε Πηδαιον πριν ελθεῖν υἷας Αχαιῶν,
Κουρην δε Πριαμοιο νοθην εχε Μηδεσικαστην. Il. ν. 171.
Ιμβρος.
—Και Ιμβρε παιπαλοεσσης. Ib. 33.
Ιμβρος τ' ευκτιμενη — Hom. A. 36.
Ιμερα.
Ιμερα ανθ' ὑδατος ρειτω γαλα' — Theoc. 5. 124.
EPITH. Υψικρημνος.
Ιμειρω, Ιμειρομαι
Ψυχεος ιμειρων κατελεξατο οινοβαρειων. Od. κ. 555.
—Και ἧς ιμειρεται αιης. Od. α. 41.
SYN. Εφιμειρω, επιθυμεω, ελδομαι. Θελω.
Ιμεροεις, Ιμεροεστατος, Ιμεροεν, (adv.)
Στηθεα θ' ιμεροεντα, και ομματα μαρμαιροντα. Il. γ. 397.
Πλεῦτε θεῶν καλλιστη και ιμεροεσσατε παντων. Theoc. 1113.
Τοῖσιν δ' εν μεσσοισι παῖς φορμιγγι λιγειῃ
Ιμεροεν κιθαριζε — Il. σ. 570.
SYN. Ιμερτὸς, εφιμερος, πανιμερος, επερατος, ερασμιος, ποθεινὸς, χαριεις, ἡδὺς, φρενοθελγης. — επιθυμητικὸς. Suid.
Ιμεροεις. Vid. Αδωνις.
Ιμερος.
—Γλυκὺν ἵμερον εμβαλε θυμῳ. Il. γ. 139.
Μή ποτ', ὦ δεσποιν', επ' εμοὶ
Χρυσεων τοξων εφειης
Ιμερῳ χρισασ' αφυκτον οἰστόν. Eur. M. 635.
SYN. Ποθος. επιθυμια, ερος. Ερως.
EPITH. Απατηλιος, καλὸς, θρασὺς, οξὺς, πανδαματωρ, ἡδὺς.
Νικᾷ δ' εναργὴς βλεφαρων
Ιμερος ευλεκτρε νυμφας, — Soph.
Ιμεροφωνος.
—Χαριταν ιμεροφωνων ιερὸν φυτόν. Theoc. 28. 7.
SYN. Γλυκυφωνος.
Ιμερτὸς, Ιμερος. Vid. Ιμεροεις.
Οι τ' αμφ' ιμερτὸν Τιταρησιον εργ' ενεμοντο Il. β. 751.

—Καλλος ιμερωτατον. Ep.
Ιμονια.
Αλλά συ μεν ιμονιαν τιν' αποπατεῖς — Ar. Ecc. 351.
SYN. Σχοινιον, αντλητηριον.
Ιμονιοστροφος
Ποθεν συνελεξας ιμονιοστροφε μελη. Ib. R. 1332.
SYN. Σχοινοστροφος. ευτελης.

I N

IN. Vid. Ις.
Ινα.
—Ινα χερσὶν ὑπ' Αινειαο δαμειη. Il. ε. 365.
SYN. Οφρα, ὅπως.
Ινα.
—Ιν' αθανατων εδος εστι. Ib. 360.
SYN. Οπε.
Ιναχὶς, Ιναχειος, Ιναχιδης.
—Ιναχὶς Ιὼ. Nonn. I. 31.
Συ δ' Ιναχειον σπερμα — Æsc. Pr. 704.
—Νυμφοκομον Ιναχιδαις γαμον. Eur. I. A. 1087.
Ιναχος.
—Χρυσῷ τε και ανθεσιν ὑδατα μιξας
Ηξει φορβαιων Ιναχος εξ ορεων,
Τα 'θανα το λοετρον αγων καλον' — Call. 5. 50.
EPITH. Ωκυρεεθρος.
Ιναχος.
—Και ελαχεν Ιναχον Ηρη. Nonn. I. 47.
EPITH. Ευπαρθενος.
Ιναχος.
—Θυηπολος Ηρης.
Ινδαλλομαι
Αλλος δ' ἡνιοχος ινδαλλεται' — Il. ψ. 460.
—Ινδαλλετο δέ σφισι πᾶσι. Ib. ρ. 213.
SYN. Φαινομαι, εικαζομαι, ὁμοιεμαι, καταφαινομαι, φανταζομαι, ανατυπεμαι, ινδαλλομαι, σχηματιζομαι
Ινδικος.
—Και τον Ινδικον χρυσὸν — Soph. Ant. 1050.
Ινδοί.
—Οππότε φῦλα κελαινων ωλεσεν Ινδῶν. Dion. 1161.
Θεσπεσιον λιποντες, επομενας δ' ὑακινθῳ
Πολιαταις φορεονται επι κρατεσσιν εθειρας. κ. λ. Ib. 1114.
EPITH. Αδιδακτοι, αφρονες, αβροβιοι, αντιπαλοι, αγριοι, αιθοπες, ανηρομοι, ασπιδοχαρεις, αιμοχαρεις, αβακχευτοι, αθεατοι, απιστοι, δασυστερνοι, δορυμαχοι, γυμνοι, γυναιμανεῖς, δολιορραφεῖς, ετεροφρονες, ευπλοκαμοι, κυανοχροοι, κελαινοι,

γελεινοι. μειλιχιοι, ευλοκαρηνοι, ευλοκομοι. ὁμοζυγεες. μελαγχρωτες, μελαν οχεεσι, πολυ πεζεες, εμφρονες, σιδηροφοροι, τολμηεντες, ὑψιλοφοι. ὑπερφιαλοι, φονιοι, χαλκοχιτωνες, χαμαιγενεις.

Ινδολετης. Vid. Βακχος.

Ινδος

Αλλα τοι εσπεριοις μεν ομεριος ὑδασιν Ινδος
Γαιαν αποτμηγει—Dion. 1132.
—Ποταμε μεν απερειτε πελας Ινδε. Ib. 1137.

Ινιον.

Βεβληκει κεφαλης κατα ινιον οξεϊ δερι. Il. ε. 73.

EXP. Το πλατυ νευρον, το καθηκον απο της κεφαλης επι τον αυχενα.—κοτις.—ις.

Ινις.

Φιλος Αςυαναξ, Εκτορος ινις. Eur. Tro. 570.

SYN. Υἱός. βρεφος. απογονος.—νεος, νηπιος.—

Ινω.

—Καδμε θυγατηρ καλλισφυρος Ινω
Λευκοθεη, ἡ πριν μεν εην βροτος αυδηεσσα,
Νυν δ' ἁλος εν πελαγεσσι θεων εξεμμορε τιμης.
Od. ε 333.

EPITH. Αμβροτος, ακαμαντος, αγλαοπαις, ακηρυκτος. αςατος, βοοχειρος. δυσγαμος, θαλασσανεμος, κερασφορος, κυροτροφος, κυανοπεζα, καλλιτεκνος, λυσσας, οισςηθεισα. ορεσιδρομος, πενθας. ποντιας, ποικιλοδακρυς, ποδηνεμος, μετανασιος, τλησιπονος, ὑγροβαφης, ὑδριας, φιλοπαις. Αγηνορις

PHR. Μαια Διωνυσε—Αθαμαντος συγγαμος—Λευκοθεη κρατεεσα χυτης κληῖδι γαληνης. Non.
Ινω δε λευκοθεα, ποντιαν
Ομοθαλαμε Νηρηϊδων—Pind.

Ινωπος.

—Υπ' Ινωποιο ρεεθροις. Hom. A. 18.
Χρυσω δε πλημμυρε βαθυς Ινωπος ελιχθεις.
—Ινωποιο παρα ροον, ὅν τε βαθισον
Γαια τοτ' εξανιησιν, ὅτε πληθοντι ρεεθρω
Νειλος απο κρημνοιο κατερχεται Αιθιοπηος. Call.

Ι Ξ

ΙΞΑΛΟΣ.
—Ιξαλε αιγος Αγριε—Il δ. 105.

SYN. Χιμαρος.—πηδητικος, ορμητικος.—τελειος.—θυρος, φοιταλεος.

EPITH. Δικερως, δασυκνεμος, δασυχαιτης.
Ιξαλος ευπωγων αιγος πτισις.—Ep.

Ιξευτηρ. Ιξευτης.

Αιθροτοκε τε γονης επιβητορας ιξευτηρας. Man. 4. 359.

Ιξευτας ετι κωρος, εν αλσεϊ δενδραεντι
Ορνεα θηρευων,—Bion. 2. 1.
Ιξευταις, καλαμευσι,—Ep.

SYN. Ορνιθευτης.—ιξευτικος, ιξοεις, ιξωδης.

EPITH. Λαθροβολος.
Ιξοφοροις δοναχεσσιν επισπαςτας ορνιθας.
Και τανααις ορνιθας απ' ηερος ειρυσασθαι. Opp.

Ιξοβολος.

Ιχθυοθηρευτας τε και ιξοβολες δολοεργες. Man. 4. 243.

Ιξιονιος.

Ουδ' ὁποτ' ηρασαμην Ιξιονιης αλοχοιο. Il. ξ. 317.

Ιξιων.

Λυσομενος χαλκεων Ιξιονα νειοθι δεσμων. Ap. 3. 62.
—Και τον αρματηλετην
Ιξιον' εν δεσμοισιν εκμιμησομαι. Eur. Herc. F. 1298.
Τον πελαταν λεκτρων Ποτε τε Διος Ιξιονα
Κατ' αμπυκα Δρομαδα δεσμιον,—Soph. Ph 688.

Ιξος.

Και δολιχαι θωμιγγες, ὑγρος τε μελιχροος ιξος.
Opp κυν. α.

SYN. Ιξια. γλοιος—παγις (των ςρεθιων.)—γλισχρος.
—Ορνιθων δηϊος ιξος. Opp.
Δρυς γαρ επ' ορνιθεσσι φερει τον αναρσιον ιξιν:
—Θηρευτην ομμασιν ιξον εχων. Ep.

Ιξοφορος. Vid. Ιξευτης.
Ιξοφοροι δρυες—Soph. Fr.

Ιξυς. Vid. Οσφυς.
—Περι δε ζωνην βαλετ' ιξυϊ, Od. κ. 544.
—Αμφι τε νωτα και ιξυας,—Ap. 4. 1349.

EPITH. Ευταρσος.

Ι Ο

ΙΟΒΟΛΕΩ.
—Τοισι πελωρ τοδ' απεφθισεν ιοβολησας. Ap. 4. 1440.

SYN. Ακοντιζω.

Ιοβολος

Πτηνοις τ' ιοβολοις κηρας χαλεπας επιπεμπε:
Orph. H.

SYN. Ιομιγης, ιοβορος, ιωδης, σκορπιωδης, φαρμακοεις.

Ιοβοστρυχος.

—Ιοβοστρυχοισι Μοισαις. Pind. Isth. 7.

SYN. Μελανοπλοκαμος. (al. ιοπλοκαμοισι.)

Ιοδνεφης

Ιοδνεφής.
Ηλακατη τετανυσο ιοδνεφες ειρος εχουσα. Od. δ. 135.
SYN. Μελας. πορφυρεος, ιοειδης.
Ιοδοκη.
Ιοδοκη τετανυσο κατωμαδον—Ap. 2. 681.
Νηπιε, πε πικρη πυρφορος ιοδοκη; Ep. l. 4.
SYN. Βελοθηκη, φαρετρη.
Ιοδοκος
—Ηδε φαρετρην Ιοδοκον—Od. φ 59.
Ιοειδης
Ητε καθαλλομενη ιοειδεα ποντον ορινει. Il. λ. 298.
SYN. Ιωδης, ιοδνεφης, μελας, μελανωδης. αιθηρος.
Ιοεις
Αυταρ ο τοξευτησι τιθει ιοεντα σιδηρον. Il. ψ. 850.
SYN. Ιοειδης.
Ιοκαστη.
Ω φιλτατον γυναικος Ιοκαστης καρα. Soph. Oed. T. 969.
Ιολαος.
Ηρως, ω Ιολαε, βροτων πολυ φιλτατε παντων. Hes. α 78.
EPITH. Αριφιλος, αμωμητος, ασπιστης, διογνητος, διοτρεφης. κρατερος, κυδαλιμος, θαρσαλεος, ιππομ... ...
Ο μεν γερων εκ εστιν Ιολεως οδε;
Νεος μεθεστηκ' εκ γεροντος αυθις αυ Eur.
Ιολη.
Πατρος μεν ... γενεσιν ... ποτε,
Ιολη καλειτο —Soph. Tr. 385.
Ιομιγης
Νεβρος δ' ιομιγη θηλην σπασε.—Ep. l. 1.
Ιομωρος.
Αργειοι ιομωροι,—Il. δ. 242.
Ιον
Αμφι δε λειμωνες μαλακοι ιε ηδε σελινε. Od. ε. 72.
Και το ιον καλον εστιν εν εαρι, και ταχυ γηρα. Theoc. 23. 29.
SYN. Κυαναυγες, μελαν, λευκον, φοινον, υποδιψιον.
Ιονθας.
Εσσεσεν δ' επι δερμα ιονθαδος αγριε αιγος. Od. ξ. 50.
SYN. Νεος.—ταχυς.—δασυς.
Ιονιη.
Ηντε και Ιονιην περιναιεται κυδαξαντο. Dion. 94.
Ιονιος
—Πορθμοιο προς αυγας Ιονιοιο. Ib. 487.
Ιοπη.
Αχρι δε και Ιοπης τειχος μεγα κυκλωσαντες. Sibyl. l. 5.
Ιοπλοκος. Vid. Βακχος.
Ιορδανης.
—Καλον ρειεθρον Ιορδανη αργυροδινη. Cyr.
Και τε Ιορδανεω απο καλλιρροιο ρεεθρων. Dolsc.
Ιος.
—Ουδε κεν ιον αποτρεψας τινι δοιη. Theoc. 16. 17.
Ιος.
Ουκ αν τοι χραισμησι βιος, και ταρφεες ιοι. Il. λ 387.
SYN. Βελος. οιστος.
EPITH. Αιολος, αλγινοεις, αμφιλιγξ. αναλθης, βαρυς, ευγλωχιν, δολιχοσκιος, θανατηφορος, λευγαλεος, λιγυρος, καρτερος, κρυερος, μινυθοιος, οξυς, ολοος, πολυστονος, πολυωδυνος, πτεροεις, σιδηρεος, ταχυς, χαλκηρης, χαλκοβαρης, φαρμακοεις, ωκυς, ωκυμορος, τηλεβολος, τανυπτερυξ.
Ιος.
—Βαρυν δ' εξεπτυον ιον. Theoc. 24. 19.
SYN. Φαρμακον, (δηλητηριον)
EPITH. Εχιδναιος. θανατηφορος. κακοεργος, λευγαλεος, θυμοφθορος, γλυκυς. ολοφωιος, μελαγχολος, χολοεις, χολοβορος, βροτοφθορος, φθισηνωρ, ολεσιμβροτος, ωκυβολος, υποκαρδιος. Πευκεδανον, θανατοιο τελος, ζαμενη χολον ιον.
—Λυσσητηρι κυνος βεβολημενον ιω. Opp.
Ιος.
Ου γαρ παντων ηεν ομος θροος, εδ' ια γηρυς. Il. δ. 437.
SYN. Εις, αυτος, μονος.
Ιοστεφανος.
Ειδος θαυμαζοντες ιοστεφανε Κυθερειης. Hom. V. 18.
Ιοτης.
Μη δη εμην ιοτητα Ποσειδαων ενοσιχθων Πημαινει Τρωας,—Il. ο 41.
SYN. Γνωμη, βελησις, βελη, φροντις. θελησις. χαρις. ιοτητος.
EPITH. Σοφη.
Ιοτυπης
Ιοτυπης Διος ορνις επισατο Κρητα φαρετρης. Ep. l. 1.
Ιεδαια.
Αστεα δ' ανστησειεν Ιεδαιης ερατεινης. Apollin.
Ιεδαια χαριεσσα. καλη πολις.—Sibyl.
EPITH. Θεογενης, παμπλεκτος.
Ιεδαιοι.
Εργοπονοι παλαμαι Ιεδαιων πολυμοχθων. Cyr.
EPITH.

ΕΡΙΤΗ. *Αντιβιοι· θεοσυγεῖς, αχαριςοι, αλαςορες, μιαιφονοι, μεγαθυμοι, υπερηνορεοντες, υψιοοι.*
Ιȣδαιων μακαρων θειον γενος ȣρανιωνων· Sibyl.
Ιȣδαϊσμός.
Ιȣδαϊσμὸς, χιλιων τ' ετῶν ληρηματα. Naz. 4.
Ιȣδας.
—*Νοσφι βεβηκε δυωδεκαριθμος Ιȣδας.* Nonn.
ΕΡΙΤΗ. *Αναιδὴς, αβελτερος, ασοργος, αργυραμοιβὸς, δολοπλόκος, δολομητης, θρασὺς, θρασυχειρ, κακοτεχνος, κακοεργος, μιαιφονος, μαινολης, παγκακιςος, ποικιλομητης, κερδαλεοφρων,*
Δολιος, αλλοτροςαλλος, ομεςιος ȣτι μαθηταις,
Διαβολος νεος αλλος εν οψιγονοισιν ακȣων. Non.
Αγνοτοκȣ Σιμωνος επικλοπον ȣἱὸν Ιȣδαν.
—*Θεοκλονος Ισκαριωτης*
—*Φιλοκλεανοιο φονηος.* Nonn.
Αργυροδεκτης, δυςροτος μυςης,—
Αργυροφυλαξ αργυροτρωκτη πλεον.
Ερῶ αισχροποιὲ φιλιας διαφθορεῦ.
Απεμπολητης αισχρος εξ απαντων.
Κλεπλην γαρ οντα, και θεȣ̃ ραπλην φονȣ.
Απιςον, αθεον, παρανομον, αδικον. Naz.
Σχετλιος, ομβριμοεργος, ὃς ȣκ εθετ' αισυλα εργα.
—*Παριςατο πομπὸς Ιȣδας*
Ος μεν αφαυροτατοιο μινυνθαδιη χαριν εργȣ
Υια Θεȣ̃ παρεδωκε.—Nonn.
Ιȣλιανὸς,
Δεινὸν Ιȣλιανοῖο κρατος ψυχῶν ολετηρος Naz.
Ρωμαιων βασιλεὺς Ιȣλιανὸς θεοειδὴς, κ. λ. Suid.
Ιȣλὶς, Ιȣλος.
—*Και ιȣλίδα μαργην.* Ath. l. 7.
—*Ιȣλίδα πετεηεσσαν,* Ep l 3.
—*Τοι μεν Ιȣλοι,*
Κεκληνται μελανες, γαιηφάγοι,—Ath. 7.
Ιȣλος (ύμνος.)
—*Καλὰς δ' ηειδεν ιȣλȣς.* E M Lyc. 23. sch.
Ιȣλος.
—*Πρὶν σφῶϊν ὑπο κροταφοισιν Ιȣλȣς*
Ανθῆσαι, πυκασαι τε γενυν ευανθεϊ λαχνῃ. Od. λ 318.
SYN. *Λαχνη πρωτογωνιον, χνȣ̃ς, ȣ̃λος.*
ΕΡΙΤΗ. *Αβρος, απαλὸς, νεοτρεφὴς, καλὸς, φρικτὸς, χνοαων ορτιγενηος*
Ισον πȣ κακεινω επισλαχυεσσιν ιȣλοι. Ap.
Ιȣλοπεζος.
—*Αι δε παρθενοκλονον Θετιν*
Ιȣλοπεζοι θῆνον ευῶπες σπαθαις. Lyc. 23.
Ιȣλιζω
Μηπω δ' ευφυεεσσιν ιȣλιζων κροταφοισιν,
Αλκὴν πατρὸς εφαινε, νεος περ εὼν πολεμιςής. Tryph. 52.

SYN. *Ηβαω, εφηβαω.*
Ιοφων,
Ου, πριν γ' αν Ιοφῶντ' απολαβῶν αυτὸν μονον
Ανευ Σοφοκλεȣς,—Ar. R. 78.
Ιοχεαιρα. Vid. *Αρτεμις.*
Νεικεσεν Ιοχεαιραν ονειδειοις επεεσσιν. Il. φ. 480.
SYN. *Τοξοτις.*

I Π

Ι ΠΝΙΟΣ, Vid. *Ιπνός.*
—*Και ιπνια λυματ' αειρεν.* Call. Suid.
Ιπνιτης
Θερμῶν ιπνιτων εσθιον—Ath. l. 3.
SYN. *Εσχαριτης.*
Ιπιοω.
Ιπȣμενος ριζαισιν Αιτναιας ὑπο. Aesc. Pr. 365.
SYN. *Καιω—ἱπλω.*
Ιπνος
Ο δ' ιπνὸς ἡμῖν εξαπινης ελεφαντινος. Ar. Pl. 816.
SYN. *Μαγειρειον. καμινος, εσχαρα. φανος. καπνοδοκη. λαμπλὴρ κοπρια.*
Ιποω
Ιπȣμενος ταῖς συμφοραις. Ib. Eq.
SYN. *Θλιβω, πιεζω, βλαπλω, ιπλω.*
Ιππα
—*Παρ' Ιππαν καλλιπαρηον.* Orph. H.
Ιππαγωγὸς (ναῦς)
—*Εις τȣς ἱππαγωγȣ̀ς εισεπηδων ανδρικῶς.* Ar. Eq 596.
Ιππαζω, Ιππαζομαι,
Αντιλοχ' αφραδεως ἱππαζεαι—Il. ψ. 426.
SYN. *Ιππευω, πωλοδαμνεω, οχεομαι.*
Ιππαιχμος.
—*Λαὸν ἱππαιχμον*—Pind N. 1.
Ιππαλεκτρυων.
Τον ξȣθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν.—Ar. R. 963.
Ιππαλιδης. Vid *Ἱπποτης*
Καςωρ ιππαλιδας εδαεν,—Theoc. 24. 127.
Ιππαρχος.
Ηρεθη φυλαρχος, εθ' ἱππαρχος. Ar. Av. 800.
SYN. *Ιππαρχης, ἱππηγετης.*
Ιππασιδης.
—*Ο δ' αρ' Ιππασιδην χαροπ' ȣτασε δȣρι.* Il. λ 426
—*Η δοιοῖσιν επευξεαι Ιππάσιδῃσι.* Ib. 431.
Ιππασος.
Ω Σῶχ' Ιππασȣ υἱὲ δαϊφρονος ἱπποδαμοιο. Ib. 450.

Ιππασια. Ιππεια.
Ηπιαλαν γαρ οικαδ' εξ
Ιππασιας βαδιζων. Ar. A. 1163.
—Μωνυχα πωλον—ιππειαισι θοαζεις. Eur. Ph 811.
SYN. Ιππευσις, ιππευμα, ελασια, ελασις.
Ιππειος. Ιππιος. Ιππικος
Φατνη εφ' ιππειη.—Il. κ. 568.
Αι ταν ιππιαν τιμωσιν Αθαναν. Soph. Oed. C. 1125.
Μολις κατασχεθοντες ιππικον δρομον. Ib. El. 756.
SYN. Πωλικος, εφιππειος, ιππωδης.
Ιππελατειρα. Vid. Αθηνη.
—Γιγαντων ιππελατειρα. Orph. H.
Ιππερος.
Αλλ' ιππερον με κατεχει των χρηματων. Ar. N. 74.
Ιππευμα.
Ως μακρον ιππευμα διωκεις, Ib. Th. 1075.
SYN. Ιππασια. πορεια
Ιππευς, Ιππευτηρ Vid Ιπποτης.
Πεζοι θ', ιππηες τε—Il. β. 810.
—αλλ' ου αλος ιππευτηρα, Ep. l. 1.
Ιππευω
Ζεφυρε πνοαις ιππευσαντος
Εν ουρανω —Eur Ph. 221.
SYN. Ιππαζω, ιππαζομαι, εξιππαζω, ενιππευω, καθιππευω, κελητιζω, ελαυνω. ιππηλατεω.
PHR. Φαιδρον αερσιλοφοιο περι ραχιν ημενος ιππε.
—Εις δρομον ηνιοχευε ποδηνεμον ιππον. Nonn.
Ιππων ιθυνειε κυβερνητηρα χαλινον.
—Θρασυν ιππον εεργων,
Ηνιοχος σκληρησιν αναγκαιησι χαλινε. Opp.
Ιππηγετης
—Μελανθον—Ιππηγετην. Lyc. 767.
Ιππηδον
Τας δε κεχειρωμενας αγεσθαι
Νεας τε και παλαιας ιππηδον, Aesc. S T. 335.
Ιππη κρηνη. Ιπποκρηνη
Η Ιππεκρηνης,—Hes. θ. 6.
—Κρηνης Ελικωνιδος ενθεον υδωρ,
Το πλανε πωλε προσθεν εκοψεν ονυξ. Ep. l. 4.
Ιππω επι κρανα Ελικωνιδι καλα ρεοισα, Call. 5. 71.
Καλον υδωρ αγαγειν ευαλδεος Ιππεκρηνης Arat.
—Μελισαγες ιππιον υδωρ. Nonn. ευεπες υδωρ.
Στηη ασιδος κρηνης νεκταρεαι λιβαδες. Ep. l. 2.
Ιππηλασιης, Ιππηλατος.
Οφρα δι' αυταων ιππηλασιη οδος ειη. Il. η. 439.
Ου γαρ τις νησων ιππηλατος,—Od. δ. 607.
Ητοι μεν τρηχεια, και εκ ιππηλατος εστιν. Ib. ν. 242.
SYN. Ιππασιμος.—πλατυς, ευρυχωρος, λειος.
Ιππηλατεω. Vid. Ιππευω.
—Ωσθ' ιππηλατειν Ar. 1443.
Ιππηλατης. Vid Ιπποτης
—Γερων ιππηλατα Πηλευς. Il. η. 125.
Ιππημολγοι
—Και αγαυων Ιππημολγων.
Γλακτοφαγων, αβιων τε δικαιοτατων ανθρωπων; Il ν 5.
Ιππιαναξ.
Διαιξιν τ' ηδ' Αρσακην Ιππιανακτας. Aesc. P. 1002.
Ιππιοχαιτης,
—Ιδε λοφον ιππιοχαιτην. Il. ζ. 469.
Ιππιοχαρμης. Ιπποχαρμης.
—Και Τρωϊλον ιπποχαρμην Il. ω. 257.
—Ιπποχαρμαν βασιληα—Pind. Ol. 1.
SYN. Φιλιππος, ιππεραστης, ιπποτης.
Ιπποβαμων.
—Ιπποβαμονα στρατον. Soph. Tr. 111.
SYN. Ιππικος.
Ιπποβροτος.
Ιπποβροτες ωδινας—Lyc. 842.
Ιπποβοτης.
Ατρεως ιπποβοτα. Eur Or. 1003.
SYN. Ιπποτης, ιπποτροφος. ιπποκομος, ιππονομος, ιπποβεκολος. ιπποφορβος.
Ιπποβοτος
Αργος ες ιπποβοτον—Il. γ. 13.
SYN. Ιπποτροφος.
Ιπποβεκολος. Vid Ιπποβοτης.
Πολυβε δε νιν λαβοντες ιπποβεκολοι. Eur. Ph. 28
Ιππογνωμων
Εχω δε τετε θυμον ιππογνωμονα. Aesc. Fr.
Ιπποδαμας.
Ιπποδαμαντα—καθ' ιππων αϊσσοντα. Il. υ. 401.
Ιπποδαμεια.
—Συν δε οι εσκε παραιβατις Ιπποδαμεια. Ap. 1. 754
—Κλυτος Ιπποδαμεια. Il β. 742.
—Παρθενον Πισατιδα Eur. I. T. 824.
Ιπποδαμος Nom. pr.
—Ο δ' Ιπποδαμε λειβεται θεωμενος. Ar. Eq. 327.
Ιπποδαμος.
Καστορα θ' ιπποδαμον.—Il γ. 237.
SYN. Ιπποτης, ιππικος, πολεμικος.
Ιπποδασυς
Κορυθας χαλκηρεας ιπποδασειας. Il. ν. 714.

Ιπποδεσμος, Ιπποδεσματα,
Ουθ' ιπποδετμων, ετε κολλητων εχων
Μεταστρεφεσαι,—Eur. Hipp. 1225.
Ιπποδετης (ρυτηρ)
Μεγαν ιπποδετην ρυτηρα λαβων. Soph. Aj. 241.
SYN. Ιμας, αγωγευς χαλινος.
Ιπποδιωκτης. Vid Ιπποτης
Και ο Θεσσαλος ιπποδιωκτας. Theoc. 14. 12.
Ιπποδρομιος
—Ευεργεταν
Αρματαν ιπποδρομιον κελαδησαι. Pind. Isth 1.
Ιπποδρομια.
—Μετα ταυθ' ιπποδρομιαν αξετε. Ar. Pa. 899.
Ιπποδρομος.
—Λαος δ' ιπποδρομος αμφις. Il. ψ 330.
Λαμπρον ιπποδρομον βαινη, Eur. I. T. 1138.
Ιπποθεν.
Ιπποθεν εκχυμενοι,—Od. θ. 515.
Ιπποθοη. Ιπποιοη.
Ιπποθοη τ' ερσεσσα, και Ιππονοη ροδοπηχυς. Hes. θ. 251.
—Μετα δ' Ιπποθοην ερασμιον. Call. l. 1.
Ιπποθοος. Nom. pr.
Ιπποθοος δ' αγε φυλα Πελασγων—Il. β. 840.
—Ανθοιο Πελασγε φαιδιμος υιος. Il. ρ 288.
Ιπποκανθαρος. Ar. Pa. 180.
Ιπποκελευθος. Vid. Ιπποτης.
—Πατροκλεις ιπποκελευθε. Il. μ. 126.
Ιπποκομεω
—Ιπποκομων μ' ηναγκασε. Ar. Pa. 73.
Ιπποκομος.
Ψαυον δ' ιπποκομοι κορυθες λαμπροισι φαλοισι
Νευοντων—Il ν. 132.
Ιπποκορυστης, Vid Ιπποτης.
—Και ανερες ιπποκορυσται. Il. β. 1.
Ιπποκοων.
—Θρηκων βεληφορον Ιπποκοωντα
Ρησε ανεψιον εσθλον—Il. κ. 518.
Ιπποκρατης
Τοις Ιπποκρατες υεσιν εξεις—Ar. N. 997.
Θεσσαλος Ιπποκρατης Κωος γενος ενθαδε κειται.
Ουτος ακεσοριης χρυσειας ωιξε κελευθες
Παιηων μεροπων Κωιος Ιπποκρατης.
Ιητηρ μεροπων Ιπποκρατες, αλλα και ιππων.
Ος πλειστες κρυεραισι μαραινομενες υπο νεσοις
Φωτας απεστρεψεν Περσεφονας θαλαμων. Ep.
Ιπποκρατης φαος ην μεροπων, και σωετο λαων
Εθνεα, και νεκυων ην σπανις ειν αιδη.
Ιπποκρημνος.
Και ρημαθ' ιπποκρημνα. Ar. R. 960.
Ιπποκροτος.
Και γυμνασιων ταν ιπποκροτων. Eur. Hipp. 229.

Ιπποκροτον Σκυρωταν οδον. Pind. Pyth. 5.
Ιππολοχος
—Και Ιππολοχον μενεχαρμην. Il. λ. 122.
Ιππολυτη
Ιπποτης εσι ζωστηρα φιλοπτολεμοιο κομιζων
Ιππολυτης—Ap. l. 1.
—Αμαζων φιλιππος. Eur.
Τοξοδαμνον Ορθωσιαν. Lyc.
Ιππολυτος
—Θησεως παις, Αμαζονος τοκος
Ιππολυτος, αγνε Πιτθεως παιδευματα Eur. Hipp. 11.
—Φανερωτατος ασηρ Αθηναις. Ib.
Ιππομανης.
Ιππομανες φυτον εστι παρ' Αρκασι, τω δ' επι πασαι
Και πωλοι μαινονται αν ωρεα και θοαι ιπποι. Theoc. 2 48.
Σε τον ιππομανη, Soph. Aj. 143.
SYN. Ακρομανης.—πολεμικος, ιπποις επιμαινομενος
Ιππομαχος.
Ιππομαχον βαλε δερι—Il. μ 189.
Ιππομεδων
Ουτος Μυκηναιος μεν αυδαται γενος,
Λερναια δ' οικει ναμαθ' Ιππομεδων αναξ. Eur. Ph 126.
Ιππομενης.
Ιππομενης. όκα δη ταν παρθενον ηθελε γαμαι
Μαλ' ενι χερσιν ελων, δρομον ανυεν' αδ' Αταλαντα
Ως ιδεν, ως εμανη,—Theoc. 3. 40.
Ιππομητις.
—Αμφ' Ιολαον ιππομητιν. Pind. Isth. 7.
Ιππονικος.
—Κας Ιππονικε Καλλιας. Ar. Av. 284.
Ιππονομος. Vid. Ιπποβατης.
Και βοτηρας ιππονομες. Soph. Aj. 232.
Ιππονοος.
—Και Ιππονοον μενεχαρμην. Il. λ. 303.
Ιππονωμας. Vid. Ιπποτης.
Τονδ' ιππονωμαν (Ηλιον) ος υπερ
λαμπροις ακτισιν κατεχει
γης πεδον, μεγας εν θεοις
Εν θνητοισι τε δαιμων. Ar. N. 572.
Ουδ' ιππονωμας, εδ' αγαλματων φυλαξ. Eur. Hipp. 1399
Ιπποπολος. Vid. Ιπποτης.
—Εφ' ιπποπολων Θρηκων ορεα νιφοεντα. Il. ξ. 227.
Ιππος, Ιπποι.
Ιδρωσει δε τευ ιππος ευξοον αρμα τιταινων. Il. ψ. 390.

Ιππος

Ιπποι ϑ᾽ οἱ φορεεσκον αμυμονα Πηλειωνα. Il. β. 770.

SYN. Πῶλος.

EPITH. Αερσιπες. αθλοφόρος, αιθων, αργιπες, αελλοπος, αταρβης, ακαμας, αδαμαντοπες, αγλαὸς αγαθὸς, αγηνωρ αιγιλοφος, αελλησς, αλιτρεφης, αιταξ, απνους, αδμητος, αδμητος, αερσιποτητος, αιολοδειρος, αμβροτος, βραδὺς, θοὸς, δεξιος, λυσσας, ϑυελλοπες, ξανθὸς, εριαυχενος, επινικιος, εριαυχην, ευσκαρθμος, ευχαιτης, εινυαλιος, ευθριξ, ελαφροπες, καλὸς, καλλιθριξ, κρατερωνυξ, κυανοχαιτης, κομοων, μεγαλητωρ, μεγαληνωρ, μωνυξ, λασιαυχην, οψιξ, ποδωκης, πηγὸς, πολεμηιος, πλεξοας, πλαιδς, υψιλοφος, υψηχὴς, σλεφανηφορος, σιδηροχαρμης, σλατὸς, τανυπτεροξ, ταχὺς, χρυσαμπυξ, χαλκοπες, χαιτηεις, ωκυπος ωκὺς, ωκυπετης, χαλκοκροτος, πολεμιστηιος, κυανοχαιτης, λευκοθριξ, καλαιχηπας, κρατερὸς, κυανοθριξ, φιλιππος, φιλιππος, φορβας, χαλκοχιτων, γυμνὰς, υγροπορος, σιδηροπες, υψαυχην, ιδοιπορος, περιγληνος.

—Ομοζυγες, ζυγηφορες, τετραοροι, αεθλοφοροι, αιθωνες μαργοι, Θεσσαλικοι, Θρηικιοι, Τρωϊοι, βαρδισοι, διζυγες, αθανατοι, υψηχέες, Πυληγενέες.

Λευκοτεροι χιονος, ϑειειν δ᾽ ανεμοισιν ὁμοιοι. Hom.

Ως ἱππον αποπλυσηρα χαλινε. Naz.

Αιολος ποδας—μαρμαρα φυσαιο.

—Χρυσεησιν εθειρῆσιν κομοωντε. Hom.

Θυμαλγης, συναεθλος, αρειος, ομβριμος ἱππος, κ. λ. Opp.

—ἐζευξατο δ᾽ ἱππον αριστεπεα προχεοντα,

Ος το μεν αλλο τοσον φοινιξ ἦν, εν δε μετωπω

Λευκὸν σῆμ᾽ ετετυκτο περιτροχον ηυτε μηνη. Hom.

Ο δ᾽ επ᾽ αυχενι γαῦρος αερθεὶς

Εσπεται, αργυροεντα δ᾽ ενι σ͂οματεσσι χαλινα

Αμφις οδακταζοντι παραβληδην κροτεονται. Apoll.

Ιπποι. (δουρατεος)

—Και ἱππε κοσμον αεισον

Δυρατεε, τον Επειὸς εποιησεν συν Αθηνη,

Ον ποτ᾽ ες ακροπολιν δολον ηγαγε δῖος Οδυσσεὺς

Ανδρων εμπλησας οἱ Ιλιον εξαλαπαξαν. Od. ϑ. 493

EPITH. Μινεδηϊος, εγκυμων, αρηϊος, αρηϊφιλος, ευηνωρ, μογοσοκος, οβριμος, πολυχανδης, μεγακητης, κητωεις, περιμηκης, ευξοος, δολοεις.

PHR—Ιππηλατον εργον Αθηνης.

Τρωες εχθρον αγαλμα πελωριον ἱππον εποιει

—Τεχνηεντος—δεμας αιπυ ἱππε.

—Θεῆς απατηνορα τεχνην. Tryph.

Οτ᾽ ελιπον ἱππον ερανια βρεμοντα,

Χρυσεοφαλαρον ενοπλον,— ur.

Αφθιτον εργον Επειε—Ep.

Ιπποσοης Ιπποσοος.

—Ιπποσοας Ιολαος—Pind. Ifth. 5.

Τα μεν εν ἱπποσοαισιν ανδρασι

Μαρναμενον, τα δε εν πεζομαχαις. Ib. P. 2.

Λατες ἱπποσοα ϑυγατηρ—Ib Ol. 3.

Ιπποσυνη.

—Και ἱπποσυνας εδιδαξεν. Il. ψ 307.

SYN. Ἱππικὴ, (τεχνη, ανδρεια.)

Ιπποςασις.

Αμφὶ μὲν αελιε κνεφαιαν

Ιπποςασιν,—Eur. Alc. 603.

SYN. Ιπποςασιων, ἱπποςασια.—ἱππών.

Ιπποταδης. Vid. Αιολος.

Ιπποτεκτων.

Ο δ᾽ ἱπποτεκτων Λαγαριας εν αγκαλαις. Lyc. 930.

Ιπποτης.

—Γερηνιος ἱπποτα Νεςωρ: Il β 336.

SYN. Ἱππεὺς. ἱππαλιδης, ἱππηλατης, ἱπποχαρμης, ἱππευτὴρ, ἱππευτης, ἱπποβατης, ἱπποδαμος, ἱπποδιωκτης, ἱπποβοος, ἱπποκελευθος, ἱπποκορυςης, ἱππατης, ἱπποβωμας, ἱπποπόλος, εφιππος, δαμνιππος, διωξιππος, πληξιππος, ἐλασιππος, ταχυπωλος, κλυτοπωλος—ἱππικὸς—φυγάς.

PHR. Κενταυρ ἱππων.—Vid. ἱππευω.

Ιπποτιων.

—Και Ιπποτιωνα κατεκτα. Il ξ. 514.

Ιπποτοξοτης.

Τρισμυριες ιερακας ἱπποτοξοτας. Ar. Av. 1179.

Ιπποτροφια.

Ιπποτροφιας τε νομιζων. Pind. Ifth. 2.

Ιπποτροφος. Vid. Ἱπποβατης. Ἱπποφορβιος.

Ιπποτροφον αςυ το Προιτοιο,—Ib Nem. 10.

Ιππερις.

Ιππερὶς τρυφαλεια,—Il. τ. 380.

Ιππερος, (ιχθὺς)

—Ηὰ αρνευτὴν ἱππερον. Ath. I 7.

Ιπποφορβιον.

Αγρῶν πελας τωνδ᾽ ἱπποφορβιων ἔπι. Eur. El. 623.

SYN. Ιπποτροφος, ἱπποβοτος

Ιππωναξ.

Ο μεσωπειος ενθαδ᾽ Ιππωναξ κεῖται Theoc. Ep. 21.

Ιππωνιος.

Ιππωνιε πρωνες εις Τηθυν κερας. Lyc. 1069.

Ιπταμαι.

—Εκας επ͂ατο πικρὸς οἰςὸς. Il. γ. 592.

SYN.

SYN. Ιπτημι, πεταμαι, πετομαι, πεταομαι, ποτεομαι, πτημι, ανιπταμαι, αφιπταμαι.
PHR. Πτηνὸν ἆραι σῶμ' ες αιθέρος βαθύ. Eur.
Ηερίοις ανεμοισι συνεμπτερον οἶμον οδευειν.
Κικλωσαι, βαλιησεν απηνεμιον πτερὸν αυραις. Apollin.
Ευπτερον ιχνος ἑλισσων
Νηχομενων πτερυγων ετεροζυγι συνδρομος ολκῷ.
Ειρεσιης ανεμωδει νηχετο ταρσῷ. Nonn.
Ιπτω, Ιπτομαι.
Συ τονδε μυρὸν ιψω; Theoc. 30. 19.
—Ταχα δ' ιψεται υιας Αχαιῶν. Il. β. 193.
SYN. Βλαπτω. καταικιζομαι.

I. P

ΙΡΑΙ αἱ.
Ιραων προπαροιθε καθημενοι—Il. ς. 531.
SYN. Αγορα, εκκλησια.
Ιρις.
Ιρις δ' εξειης καθαρὸν ροον εις ἅλα βαλλει. Dion. 783.
—Μετα τονδ' αγχιρροος Ιρις
Μειοτερος λευκῇσιν ἑλισσεται εις ἅλα δινοις Ap. 2. 368.
Ιρις.
Τρεῖς ἑκατερθ' ιρισσιν εοικοτες, ἅς τε Κρονιων
Εν νεφεϊ στηριξε τερας μεροπων ανθρωπων. Il. λ. 27.
Ιριδος αγλαα κυκλα πολυχροος—Nonn.
Ιρις.
Τρωσὶν δ' αγγελος ἦλθε ποδηνεμος ωκεα Ιρις. Il. β. 785.
EPITH. Δυσαγγελος, αελληεσσα, αγλαοπηχυς, ευλοχος, ετεροχρως, πολυχρως, πορφυρεια, χρυσοπτερος, ταχεια.
—Ωρτο δ' Ιρις αελλόπος αγγελεουσα. Hom.
Θαυμαντος θυγατηρ ποδας ωκέα Ιρις
Αγγελιη πωλεῖται επ' ευρέα νῶτα θαλασσης. Hes.
Ιρι αεξιφυτου Ζεφυρου χρυσοπτερε νυμφη. Nonn.
Ιρος.
Ηλθε δ' επὶ πτωχος πανδημιος, ὃς κατὰ αστυ
Πτωχευεσκ' Ιθακης, μετα δ' επρεπε γαστέρι μαργῃ,
Αζηχὲς φαγέμεν και πιέμεν· ουδέ οἱ ἦν ις
Ουδὲ βιη· ειδος δε μαλα μεγας ἦν ὁρασθαι·
Αρναῖος δ' ονομ' εσκε· το γαρ θετο ποτνια μητηρ
Εκ γενετης· Ιρον δε νεοι κικλησκον ἅπαντες,
Ουνεκ' απαγγελλεσκε κιων, ὅτε που τις ανωγοι. Od. σ. 6.

EPITH. Αλητης, αλητιβορος, πτωχὸς, αἶρος.
Ιεροσολυμα.
Ευαγγελον ανεβαινεν ες ἑδρανον Ιεροσολυμων. Nonn.
EPITH. Ἱερα, μυστιπολα, τανυσκοπελα.
PHR. Ιερὴ Σολυμων πολις. Naz.
—Οππη δομος αιθέρι γειτων
Χιονεην αμαρυσσε λιθων ετεροχροον αυγην. Nonn.
Σον δια τὸν νηὸν Σολυμη μεγακυδὲ' εν ἱρῇ Dolf.

I. Σ

ΙΣ, Ιν.
Καιετο δ' ις ποταμοῖο,—Il. φ. 356.
Ινα ταμη δια πᾶσαν,—Il. ρ. 522.
—Σαρκας τε και οστέα ἶνες εχουσιν. Od. λ. 218.
SYN. Ινιον, λοβος, φλέψ, νευρα, νεῦρον —δυναμις
EPITH. Λευκὴ, παχεῖα, αυχενιος, απελεθρος, κρατερα, ἱερα.
Ισα (Adv.) Vid Ισως.
Ισα φιλοισι τεκεσσι,—Il. ε. 71.
Ισαακ.
Σαρρας οψιτοκοιο τοκος, και ριζα γενεθλης. Naz
Ισαδελφος.
—Πυλαδης ισαδελφος ανὴρ. Eur. Or. 1014.
Ισαζω, Ισασκομαι, Ισαιομαι.
—Και ειριον αμφὶς ανελκει
Ισαζουσ', ἵνα παισὶν αεικεα μισθὸν αρηται. Il. μ. 435.
Ουνεκ' αρα Λητοῖ ισασκετο—Il. ω. 607.
—Την γευθμῷ μεν ισαιομενην μαθε ναρδῳ. Nic.
SYN. Ενισαζω, εξισαζω, παρισαζω, ισοω, ισαιω, ανισοω, εναντισοω, αντισοω, απισοω, εξισοω, παρισοω, ισοφαριζω
Ισαῖος, Ισαιτερος.
—Και ασπιδος ειρεο μορφὰς Ισαιας—Nic.
—Τι τουτων εστιν ισαιτερον πολει; Eur. Supp. 441.
SYN. Ὁμοιος. ισος.
Ισαμιλλος (Ισαμιλλα Adv.)
—Κυων ισαμιλλα δραμοῦσα. Ep. l. 1.
Ισανεμος.
Τον ισανεμον τε ποδοῖιν
Λαιψηροδρομον Αχιλλέα. Eur I. A. 206.
SYN Ποδηνεμος. αελλοπους
—Πνοιῆσιν ειδομενος ανεμοιο. Hom.
—Συνδρομος αυραις Apoll.
Ισανδρος.
Ισανδρον τε και Ιππολοχον—Il. ζ. 197.

Ισαριθμος, Ισηριθμος.
—Η ισαριθμοι Τηρεσιν—Call. 4. 175.
Ισηριθμον θρεπ]ηραν εν τοκοις καπρων. Lyc. 1258.
—Ισηριθμυ συμβολον ευεπιης Ep. l. 6.
Ισαυρις.
—Ισαυριδας αχε μαχαιρας, Ep l. 5.
Ισαυροφονος
—Ισαυροφονον μετα νικην, Ib. l. 4.
Ισηζυγος. Ισοζυγος.
—Ισηζυγον ημαρ ομιχλη. Suid.
Τιεα τιμησασιν ισοζυγον ω γενετηρι. Nonn.
SYN. Ισοζυξ, ισος
Ισημι
—Πολλοι δε μιν ανδρες ισασιν. Il ζ. 151.
SYN. Ειδω, επισαμαι, γιγνωσκω.
Ισηρετμος
Αργειων—ισηρετμοι νεας. Eur. I. A. 242.
Ισθμιας,
—Νικης συμβολον Ισθμιαδος. Call. Fr.
Ισθμιος
Τυραννον αυτον ε πιχωριοι χθονος
Της Ισθμιας σ]ησυσιν.—Soph. Oed. T. 959.
SYN. Ισθμιος, Ισθμιακος.—Κορινθιος.
Ισθμιον
Ισθμιον ηνεικεν θεσπατων περικαλλες αγαλμα. Od σ. 299.
SYN. Ορμος, περιτραχηλιος.—περισομιον—τραχηλος.
Ισθμοθι
—Ισθμοθι, κην Νεμεα. Ep. l. 6.
Ισθμος
Σκαιη δ' Αυσονιων παραπεπ]αται ασπετος ισθμος.
Πυλυτενης, τρισσησι περιδρομος αμφιτριταις. Dion. 98.
—Οσσον τ' επιμυρεται ισθμος
Χερσω επιπρηνης καταειμενος,—Ap. 1. 938.
SYN. Λαιμος.—σ]ενη γαια μεταξυ δυο θαλασσων.
EPITH. Αλιζωνος, ασπετος, κλεινη, κλειτη. ποντια. πλατυς. πολυγενης. πιτυωδης, σ]ενος. πολυτριπτος. Δωρια. Κορινθιος.
Ταν αλιερκεα Ισθμυ δειραδα—Pind.
Ισις.
Συν ση μητρι θεα μελανηφορω Ισιδι σεμνη. Orph.
Ισιδι καρποτοκω, ταχυμητορι, μυριομορφω. Ep. l. 4.
Ισκω
Αικε σε τω ισκοντες—Il. λ. 798.
Ισκεν εκαστος ανηρ,—Od. χ. 31.
SYN. Εισκω, ομοιοω. εικαζω.—λεγω.

Ισμα.
Ορνιθοπαιδος ισμα φοιβαζων ποτοις. Lyc. 731.
SYN. Ιδρυμα, κτισμα, ταφος.
Ισμαρικος
Ισμαρικης πνοιησιν ελαυνομεναι βορεαο. Dion. 113.
Ισμαρος.
—Ος Ισμαρον αμφιβεβηκει. Od. ι. 198.
Ισμηνη,
Ω κοινον αυταδελφον Ισμηνης καρα. Soph. An. 1.
Ισμηνια.
Ητε Θηβαια φιλη παις
Ευγενης Ισμηνια. Ar L. 698.
Ισμηνιος
Ισμηνιον δ' ονομαξεν,
αλαθεα μαντεων θωκον. Pind. P. 11.
Ισμηνος: (ποταμος Θηβων.)
—Μελαμψηφιδος ερχεσαι
Ισμηνε χερα πατρος,—Call. 4. 77.
Ισμηνος.
Ανυμεναια δ' Ισμηνος εκηδευθη
Λυτροισι χλιδας. Eur. Ph. 359.
Ισοδαιμων.
Υμνος δε των αγαθων εργματων,
Βασιλευσιν ισοδαιμονα τευχει φωτα. Pind. N. 4.
SYN. Ισοκληρος, ισομοιρος.—ισοθεος.
Ισοδρομος.
Ου μεν πολλον ανευθεν ισοδρομος—Dion. 120.
Ισοελκης Vid Ισοφορος.
Καρδαμω αμμιξας ισοελκει—Nic.
Ισοθεος Vid Θεοεικελος
—Ευρυαλος τριτατος κιεν ισοθεος φως. Il. ϛ. 56.
Ισοκεφαλος
—Κερας—ισοκεφαλυς, ενιγυος. Ath. 2.
Ισοκρατης Vid. Ρητορικος
Χαιρε φαος ρητρης Ισοκρατες—Ep. l. 5.
Ισομητωρ
—Τυ δε θες γ' ισοματορα αμνον. Theoc. 8. 14. (l. λιπομματορα.—Pierson)
Ισομοιρος, Ισομορος.
—Και γης ισομοριος αηρ. Soph. El. 87.
—Ισομορον και ομη πεπρωμενον αιση. Il. ο. 209.
SYN. Ισομερης, ισοκληρος. ισοδαιμων, ισοπαλης.
Ισομοιρεω.
Μη λαθετω σε Κρονος ισομοιρητας Αφροδιτη. Man. ϛ. 202.
Ισονειρος. Vid. Ολιγοδρανια.
Ισονεκυς.
Ισονεκυες ολομεσθα. Eur. Or. 200.

Ισοπαις
—Ισχὺν
Ισοπαιδα νεμοντες επὶ σκηπ̓τροις. Aesc. Ag. 75.
Ισοπαλαιςος
Τον δέ νυ δεξιτερων νασμων πυλας ισοπαλαιςον. Ep. I. 6.
Ισοπαλης.
Ωριςος ισοπαλης,—Theoc. 5. 30.
SYN. Ισοπαλος, ισοκληρος, ισος.
Ισοπεδον,—Ισοπεδος.
Οφρ' αν ἵκηται Ισοπεδον—Il. ν. 142.
EXP. Ισομαλον τοπον.—επιπεδος, ὁμαλὸς, λεῖος, λειωδης, πεδινὸς, πεδιαῖος —ισοχωρος.
Ισοπλατής.
Τοιχοις αμφοτερωθεν ισοπλατές,—Athen. I. 5.
Ισοπλατων.
—Νικοςρατον ισοπλατωνα, Ep. I. 2.
Ισοπρεσβυς
Οτε γαρ νεαρὸς μυελος ςερνων
Εντὸς ανασσων Ισοπρεσβυς, Aesc. Ag. 78.
Ισοπριος.
Κυλισθεὶς ὥς τις ονος ισοπριος,—Soph. Fr.
Ισορροπια.
Ως αν ισορροπιαισιν αεὶ βιὸς εσθλὸς ὁδευοι
Θνητῶν ανθρωπων,—Orph. H.
SYN. Ισομοιρια, ισοςασιον.
Ισορροπος.
—Ην δ' αγὼν ισορροπος. Eur. Supp. 706.
SYN. Ισοβαρὴς, ισοςασιος, ισοταλαντος, αντιςροπος, ισομοιρος, ισοελκής.
Ισος, Ἶσος.
—Επεσσυτο δαιμονι ἶσος: Il ε. 438.
—Ισον καὶ τῦτο τετυκται. Hes. ε. 749.
—Κακαὶ φρενες, ἀδὺ λαλημα·
Ου γαρ ισον νοεει και φθεγγεται—Mosc. I. 9.
SYN. Επισος, παρισος, εἴσος, αλιγκιος, επιεικὴς, ὁμαλὸς, αρτιος, ηλικιωτης, ισοφυής, ισοζυξ —καλός.
Ισοτελεςος.
Ουδ' ἔπι χορος Ισοτελεςος αἶδος. Soph. Oed. C. 1285.
Ισοτης.
Και γαρ μετρ' ανθρωποισι, καὶ μερη ςαθμῶν
Ἰσοτης εταξε, καριθμον διωρισε. Eur. Ph. 555.
SYN. Ισομοιρια, ισονομια, ισοτιμια, ισοτιμημα, ισορροπια, φιλοτης, ὁμαλοτης, ενότης.—ισον το.
Ισοφαριζω.
—Ουδέ τις οἱ δυναται μενος ισοφαριζειν. Il. ζ. 101.
SYN. Εξισουμαι, ισαζω.
Ισοφορος.
—Βοες—Ηλικες, ισοφοροι,—Od. σ. 372.
Ισοχειλης.
Και ζωρον κρεμασας ισοχειλεα,—Ep. I. 6.

Ι Σ

Ισοχνοὸς.
—Ισοχνοον αρτιγενεσσιν. Ep. I. 1.
Ισοχρυσος.
Καν ισοχρυσος εη —Ath. I. 7.
Ισοψηφος.
Ου γαρ νικησθ', αλλ' ισοψηφος δικη
Εξῆλθ' αληθῶς,—Aesch. Eum. 798.
Ισοψυχος.
Κρατος ισοψυχον εκ γυναικῶν
Καρδια δηκτὸν εμοὶ κρατυνεις. Ib. Ag. 1479.
Ισοω.
Δρομυ δ' ισωσας τῆ φυσει τὰ τερματα. Soph. El. 688.
SYN. Ισαζω, εξομαλιζω. αναλογεω. ισοδυναμεω. ισορροπεω.
Ιςημι,
Ιςη δε μεγα κῦμα,—Il. φ. 313.
—Κυανεην νεφελην εςησε Κρονιων. Od. ξ. 303.
Στῆσα δ' εν Αιγυπτω ποταμῷ νεας—Ib. 259.
SYN. Ανιςημι, επανιςημι, ενιςημι, εφιςημι, καθιςημι, παριςημι, ανεγειρω, επεχω. κατεχω.
Ιςαμαι.
Αλλ' αγε δεῦρο πεπον, παρ' εμ' ἵςασο—Il. λ. 314.
SYN. Εςηκω—ἵςημι.
Ιςιαια
—Πολυςαφυλόν θ' Ιςιαιαν. Il. β. 537.
Ιςιορραφος.
Ανηρ—ιςιορραφος. Ar. Th. 942.
Ιςιον.
Ιςια μεν ςειλαντο—Il α. 433.
SYN. Οθονη, ἁρμενον, λαῖφος, (νηός)—ὕφος. καλυμμα.
EPITH. Σκαιὸν, ακρον.
Νηὸς πτερα ποντοποροιο λινοδετα. Eur.
Ιςοβευς. Ιςοβοη
Δαφνης δ' η πτελεης ακιωτατοι ιςοβοῆες. Hes. ε. 433.
—Ιςοβοην τε, Ep. I. 6.
SYN. Εχετλη
Ιςοδοκη.
Ιςον δ' ἱςοδοκη πελασαν,—Il. α. 434.
Ιςοκεραῖα.
Αιχμην ιςοκεραῖαν—Orph. 694.
SYN. Ικριον, επικριον.
Ιςοπεδη.
Ορθον εν ιςοπεδη—Od. μ. 51.
Ιςοπονος
—Και ςυγερὰς φροντιδας ιςοπονων. Ep. I. 6.
Ιςορεω.
Κακῶς το μελλον ἱςορῶν.—Aesc. Per. 454.
—Ιςορει τί σοι φιλον; Soph. El 318.
SYN. Προβλεπω, νοεω, σκοπεω, θεαομαι—μαρτυρεω.

μαρτυρεω. — ανακρινω. ανιστορεω, εφιστορεω, εκπυνθανομαι. μανθανω, ερωταω, διηγεμαι· λογοποιω, συγγραφω. ζητεω.

Ιστορημα.

Μη φευκτὸν ἱστορημα. Anac. 18. 9.

EXP. Το τορευτὸν, ut τορευμα Ep. 4 8.—al. θέα.

Ἱστορια.

—Ιστορια φρὴν εμπλεος. Naz.

SYN. Μυθος, συγγραφή. — συμφερτὴ σοφια. πολλῶν νοος.

Ιστος

Ιστὸν στησαμενοι, ανα θ' ἱστία λευκ' ερυσαντες. Od. μ. 402.

EPITH. Αμαιμακετος, ελατινος.

Ιστος. (τὸ ὑφαντικὸν εργαλειον)

Εν δ' ἱστοὶ λιθεοι περιμηκεες,—Od. ν. 107.

Ιστος.

Ιστὸν εποιχομενης μεγαν, αμβροτον, οἷα θεαων

Λεπτά τε και χαριεντα και αγλαὰ εργα πελονται. Od. κ 222.

SYN. Υφασμα, παρυφή.

EPITH. Αγλαὸς, λιμεργὴς, καλλιφθογγος, πολυδαιδαλος, πολυκριτος, ὑψικαρηνος, λεπτὸς. περιμετρος.

—Η δε μεγαν ἱστὸν ὑφαινε

Διπλακα μαρμαρεην,—Il m.

Ιστοτονος

Ιστοτονα πηνισματα Ar. R. 1350.

Ιστοτριβης.

Πιστὴ ξυνευνος, ναυτιλων δε σελματων

Ιστοτριβης—Aesc. Ag 1452.

Ιστουργεω

Εκεῖ γαρ οἱ μεν αρτενες κατα στεγας

Θακουσιν ἱστουργοῦντες.—Soph. Oed. C. 353.

SYN. Υφαινω, ὑφαω, κροκιζω, πλεκω.

Ιστρος.

—Μαιανδρόν τε, και Ιστρον καλλιρεεθρον. Hes Θ. 339.

Αγχι θαλασσης

Ευξεινου, τοθι πᾶσαν ερευγεται ὑδατος αχνην

Ηπειροιο προχοῇσιν ελισσομενος περὶ Πευκην. D...

EPITH. Ευρυρεων, ἱερὸς, κελαινος, ὑγροπορος.

Ιστωρ.

Ιστορα δ' Ατρειδην Αγαμεμνονα θειομεν αμφω. Il ψ. 486.

Καγὼ τοῦδ' ιστωρ, ὑπεριστωρ. Soph El. 856.

SYN. Μαρτυρ, κριτης, συνειδὼς, συνιστωρ, επιιστωρ, επιγνωμων, γνωστης, γνωστηρ, επιστημων. εμπειρος. οικοφυλαξ.

Ισχαδοπωλις.

Εδεδισκετο την ισχαδοπωλιν,—Ar. L. 564.

Ισχαλεος.

Οἷον τε κρομυοιο λοπον κατὰ ισχαλεοιο. Od. τ. 233.

SYN. Ισχναλέος, ισχνὸς, αζαλεος. λεπτὸς, ξηρός.

Ισχαναω, Ισχανω, Ισχω.

Τον δ' ουτ' αρ τε γεφυραι εεργμεναι ισχανοωσιν. Il ε 89

—Αλλα δεος ισχανει ανδρας. Il ξ. 387.

Η Αχιλῆ' ισχωσι,—Il. υ. 139.

Την ογ ὑπὸ ζυγον ἦγε μεγα δρομου ισχανοωσαν. Il. ψ. 300

SYN. Επεχω, κατεχω, επικωλυω, λυω, λαμβανω, κρατεω εξισχυω, εκτεινομαι. επιθυμεω —κωλυω.

Ισχὰς. Ισχαδιον.

—Και απ' Αιγιλω ισχάδα τρωγοις

Αδεῖαν—Theoc. 1. 147.

Ισχαδια και τρωγαλια, Ar. Pl. 798.

SYN. Σῦκον.

EPITH. Αυη, χελιδονιος, Αττικὴ, Φρυγια, ἡδυσπορος, ερυθρομελαινα.

Ισχῖον.

Τῷ βαλεν Αινειαο κατ' ισχιον,—Il. ε. 305.

SYN. Γλουτὸς, κοτυλη, μηρός.

EPITH. Βαρυγουνον, κοῖλον.

Ισχναινω.

Οργῆς νοσουσης εισὶν ιατροι λογοι.

Εαν τις εν καιρῷ γε μαλθασσῃ κεαρ,

Και μη σφριγῶντα θυμὸν ισχναινῃ βιᾳ. Aesc. Pr. 300.

SYN. Ισχνοω, ισχαιω, απισχναινω, επισχναινω, κατισχναινω, ψιλοω, λεπτυνω. διαλεπτυνω, σκελλω, ξυω, εκτηκω, περιαιρεω. ὑποκλινω αποβρεχω.

Ισχνοπεδη

—Και τριελικτον Ισχνοπεδην—Ep l. 6.

Ισχνὸς.

Βομβυκα χαριεσσα, Συραν καλεοντι τὺ παντες

Ισχνὰν, ἁλιοκαυστον—Theoc. 10. 27.

SYN. Ενισχνος, κατισχνος. ὑπισχνος, αραιὸς, λεπτὸς. ασαρκος, εξιτηλος, σκληφρὸς, σφηκωδης — σαπρος.

Ισχυρὸς, Vid. Ισχυω.

Ως ανδρ' ἑλὼν μ' ισχυρὸν, εκ βιας αγει. Soph. Ph 968.

SYN. Σθεναρὸς, εριοθενης, ευσθενὴς, κρατερὸς, ιφθιμος, κραταιὸς, καρτερὸς, βριαρὸς, αλκιμος, αλκηεις. βεβαιος, εμπεδος, στιβαρὸς, ευρωστος, ευτονος. μεγαλαλκης μεγας. βαθυς.

Ισχυροβελης

Ερκος ισχυροβελὲς, Athen. l. 14.

Ισχὺς.

Ισχυς. Vid. Αλκη.
Ισχυς τ' ηδε βιη και μηχαναι ησαν επ' εργοις. Hel. ϑ. 146.
Ακμαι ισχυος ϑρασυπονοι. Pind. Ol. 1.
EPITH. Απλατος, απλετος, κρατερα, κρατεραλκης, υπερμεγεθης.
Ισχυω.
Ουτ' αρ Αθηναιης,—ϐτε Αρηος
Ισχυσει βατραχοισιν αρηγεμεν αιπυν ολεθρον. Hom. B. 271.
SYN. Ενισχυω, επισχυω, κατισχυω, δυναμαι, ευσθενεω. σθενω.
PHR. Κυκλωπων μεν εχει μεγεθος τε βιην τε. Tyrt.
—Χαλκεα γυια, και αγναμπτον μενος. Orph.
—Πυρι χειρας εοικε, μενος δ' αιθωνι σιδηρω.
—Μεγαλη τε βιη και χειρες ααπτοι,
Εξ ωμων επεφυκον επι στιβαροισι μελεσσιν. Hes. α. 76.
Ισωνια.
Αλλ' αιρε μοι τϐτον γε της ισωνιας. Ar. Pa. 1226.
EXP. Της ισης τιμης.
Ισωνυμος.
Ματρωος δ' εκαλεσσε νιν
Ισωνυμον εμμεν. Pind. Ol. 9.
Ισως.
Δεξαιτ' αν ευπροσωπος ιλεως τ' ισως. Soph Aj. 1028.
Ισως γαρ ϐκ ακηκοας. Ib. Ph. 612.
SYN. Επισης, εξισϐ, εξισης, ισακις, ομαλως, ομοιως, αναλογως —τυχον, ταχα πϐ, ισως πϐ.

Ι Τ

ΙΤΑΛΙΑ.
Κλυταν ος αμφεπεις Ιταλιαν Soph. An. 1131.
—Αιει δε γειτων Ιταλιη.—Call. 3. 57.
EPITH. Ευρεια, κραναη, τεναγωδης, τριλοφος.
Ιταλιδαι.
—Ευγενεταις γνωριμος Ιταλιδαις. Ep. l. 1.
Ιταλις.
Ιταλις ωκυμορϐς αμφεκαλυψε κονις. Ep. l. 3.
Ιταλος.
Ενθ' Ιταλων υιες επ' ηπειροιο νεμονται Dion. 77.
—Πασα χθων Ιταλη, και πασα Λατινη. Sibyl.
Αλλα σοι, Αινεια, στολος ιερος Ιταλον ηδη
Ορμον εχει, πατρης φροιμιον ϐρανιης. Ep. l. 1.
Ιταμος.
—Εχει δ' ιταμον το προσωπον Mosch. 1. 12.
Ιταμαις κυσιν αεροφοιτοις. Ar. R. 1326.
SYN. Αναιδης, σκληρος, λαιδρος, κυνοθαρσης, ασελγης, θρασυς, αναισχυντος, ισχυρος: ιτης.
Ιτεα.
Καιοντο πτελεαι τε και ιτεαι, ηδε μυρικαι. Il. φ. 350.
—Και ιτεαι ωλεσικαρποι. Od. κ. 510.
—Εξεις ομως
Εν ῃ ταφηση χαλκονωτον ιτεαν. Eur. Tro. 1193.
SYN. Ιτυς, οισυα, οισος —ασπις.
Ιτειινος.
Αχθομενοι σακεεσσι βραχιονας ιτεινοισιν. Theoc. 16. 79.
SYN. Οισυινος.
Ιτης.
Θρασυς, ευγλωττος τολμηρος, ιτης. Ar. N. 444.
SYN. Ιταμος, ιτητικος, ορμητικος, θϐρος, προπετης, αϐολος, τολμηρος.
Ιτριον.
Ηριστησα μεν ιτριϐ
Λεπτϐ μικρον αποκλας. Anac 65. 1.
—Πλακϐντες σησαμϐντες, ιτρια. Ar. A. 1091.
SYN. Ερεικον, ητριον.—καπυρωδη πλασματα. πεμματα.
Ιτυλος. Ιτυς.
Παιδ' ολοφυρομενη Ιτυλον φιλον, ον ποτε χαλκω
Κτεινε δι' αφραδιας, κϐρον Ζηθοιο ανακτος. Od. τ. 522.
Τον εμον και σον πολυδακρυν Ιτυν
Ελελιζομενη διεροις μελεσι. Ar. Av. 212.
Ιτυμονευς
Οτ' εγω κτανον Ιτυμονηα
Εσθλον Υπειροχιδην, ος εν Ηλιδι ναιεταασκε. Il. λ. 671.
Ιτυς.
Των ητοι χρυσεη ιτυς αφθιτος,—Il. ε. 724.
Ιτυος τ' εν ευτορνοισι περιδρομοις—Eur. Tr. 1797.
SYN. Περιφερεια, αμϐων, αψις.
EPITH. Ευκυκλος, κυκλοεσσα, καμπυλοεσσα, τροχοεσσα.
Ιτων
—Ιτωνα τε μητερα μηλων. Il. β. 696.

Ι Υ

ΙΥΓΗ. Ιυγμος.
Τοσην τ' ιυγην και στονον σαυτϐ ποιεις; Soph. Ph. 759.
Ιυγην μιμνϐσι.—Nic.
—Τοι δη ρησσοντες ομαρτη
Μολπη τ' ιυγμω τε, ποσι σκαιροντες εποντο. Il. σ. 572.

SYN. Βοὴ, (οξεῖα.) συριγμα ἰϋγξ.
EPITH. Βαρβαροφωνος.

Ιϋγξ.
Ιϋγξ, ἑλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τον ανδρα. Theoc. 2. 17.
SYN. Δελεαρ· επιθυμια.—σεισῆρα.

Ιΰζω.
Πολλὰ μαλ' ἰΰζεσιν αποπροθεν,—Il. ρ. 66.
SYN. Βοαω, τρεσφωνεω, λιγυφωνεω, κραζω, κραυγαζω.

Ιϋκτὴς
Πρᾶτος δ' ὧν αειδε λαχων ιϋκτα Μεναλκας. Theoc. 8. 30
SYN. Αυλητὴς, συρικτής.

I Φ

ΙΦΘΙΜΟΣ.
Ιφθιμος Πελαγων,—Il. ε. 695.
SYN. Κρατερὸς, γενναῖος εὺς, αλκιμος, ισχυρὸς, αγαθὸς, μεγας.

Ιφι
—Τενεδοιο τε ἶφι ανασσεις. Il. α. 38.
SYN. Ανδρειως, ισχυρῶς, ευγενναιως, οχυρῶς, ασφαλᾶς, κραταιως, ευσαθῶς, πολεμεως. μεγαλως.

Ιφιας.
Ιφιὰς Αρτεμιδος πολυπυχε αρκτειρα. Ap. 1. 312.

Ιφιανασσα.
—Και Λαοδικη, και Ιφιανασσα. Il. ι. 145.

Ιφιγενεια. Ιφιγονη.
Χρυσοθεμις, Ιφιγενειά τε,—Eur. Or. 23.
Λευκὴν δ' ειμησ' Ιφιγονης παρηιδα. Ib. El. 1023.
EPITH. Ανυμφευτος, ψευδημων.

Ιφιγενητος.
—Εκφαινει δε πυρὸς σελας ιφιγενητε. Orph.

Ιφιδαμας.
Ιφιδαμας Αντηνοριδης ηΰστε, μεγας τε,
Ος τραφη εν Θρακη,—Il. λ. 221

Ιφικλεης, Ιφικλῆς, Ιφικλος. Vid. Ποδαρκης.
Και τοτε δὴ μιν ελυσε βιη Ιφικληειη. Od. λ. 295.
—Ακραχολὸν Ιφικλῆα Theoc. 24. 60.
Ιφικλον δε ποδεσσι παρεδραμον εσθλὸν εοντα. Il. ψ. 636.
Ιφικλε υἱὸς πολυμηλε Φυλακιδαο. Il. β. 705.

Ιφιμεδεια
—Ιφιμεδειαν Αλωῆος παρακοιτιν. Od. λ. 304.

Ιφινοος
Ιφινοον βαλε δερὶ—Δεξιαδην—Il. η. 14.

Ιφιος.
—Βοας και ιφια μῆλα. Il. ε 556.
SYN. Λιπαρὸς, ευτραφής.

Ιφις.
Ιφις ευζωνος, τήν οἱ πορε δῖος Αχιλλευς. Il. ι. 663.

Ιφιτειος.
Και τοξον Ιφιτειον. Anac. 31. 12.

Ιφιτιδης.
Ιφιτιδην Αρχεπτολεμον—Il. θ. 128.

Ιφιτιων.
—Πρῶτον δ' ἑλεν Ιφιτιωνα
Εσθλὸν, Οτρυντειδην, πολεων ἡγητορα λαῶν
Ον νυμφη τεκε Νηΐς Οτρυντῆι πτολιπορθω. Il. υ. 382.

Ιφιτος.
Ιφιτον Ευρυτιδην, επιεικελον αθανατοισιν. Od. φ. 37.

I X

ΙΧΘΥΑΩ. Vid. Αλιευω.
Αιεὶ γαρ περὶ νῆσον αλωμενοι ιχθυαασκον
Γναμπτοῖς αγκιστροισιν—Od. δ. 368.
Αυτε δ' ιχθυαα σκοπελον περι μαιμωωσα. Ib. μ. 95.

Ιχθυβολευς, Ιχθυβολος, Vid. Αλιτωρ.

Ιχθυοθηρητὴρ, Ιχθυοθηρευτης. Vid. Ιξοβολος
Τῷ σφε και ιχθυβολῆες ἁλιπλοοι εινασαντο. Call. 4. 15.
Ιχθυβολω μηχανᾷ. Aesc. S T. 134.
Ιχθυοθηρητῆρα Μενεκρατον ωλεσε αγρη. Ep. l. 3.
EPITH Δελεαστευς, μογερὸς, ὑγροβιος.

Ιχθυβολεω. Vid Αλιευω
Ετρεφεν ιχθυβολευντα,—Ep.

Ιχθυβορος.
—Κανηξιν η ιχθυβοροις λαριδεσσι, Ep. l. 3.

Ιχθυδοκος.
—Ιχθυδοκες σπυριδας. Ep. l. 6.

Ιχθυηρὸς, Ιχθυοεις
—Τὰς δε πινακισκες τὰς σαπρὰς,
Τας ιχθυηρὰς, αργυρᾶς παρεσθ' ὁρᾶν Ar. Pl. 815.
Ως δ' ανεμοι δυο ποντον ορινετον ιχθυοεντα, Il. ι. 4.
SYN. Ιχθυωδης, ιχθυϊκός.

Ιχθυολυμης.
—Αρτιχαι—ιχθυολῦμαι. Ar. Pl. 815.

Ιχθυπαγὴς,
—Αγκιστρων ιχθυπαγῆ σοματα, Ep. l. 6.

Ιχθυοπωλης
Ωμην εγὼ τες ιχθυοπωλας το προτερον
Ειναι πονηρὸς τες Αθηνησιν μονες.
Το δ' ὡς εοικε το γενος, ὥσπερ θηριον,
Επιβελον εσι τῆ φυσει και πανταχε. Ath. 6.

Των

Τῶν δ' ἰχθυπώλων φιλοσοφώτερον γένος
Οὐκ ἐστιν ὐδὲν, ὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον. Ib.

Ιχθυς.
—Ως ὅτε τις φὼς
Πετρῃ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθὺν
Εκ ποντοιο θυραζε λινῳ και ἤνοπι χαλκῷ. Il. π. 407.
SYN. Ελλοψ, ασπαλος, νεπυς.
EPITH. Απαλὸς, αλλομενος, ἁλιθρέμμων, αἰόλος, αφθογγος, ανανδος, αγραυλος, αργεννος, ασπαιρων, αγωνιτος, ανδροφάγος, ανθρωποφάγος, βυθιος, δαιδαλος, βοταιοφάγος, ειναλεος, ναυτίλος, ἰνδυβορος, νηπιος, λιπογλωσσος, λαμπρὸς, κυβιστὴς, ορχηστὴρ, ολοφωϊος, ολισθηρὸς, περιμηκετος, πελαγοβριθης, ποντιος, σχερκιος, ὑγροπόρος, ὑπερφιαλος, αιολοφυλος, ωμηστὴς, αοτόνος, ωοτόκος.
PHR. Ιχθυοεντα γενεθλα. Apollin.—Θαλασσης τεκνα Ath.—των ὑδατων τροφιμοι Theod. Νηχομενων νεποδων αγελαι. Synef. Ιχθυαλεη αγελη—Nonn. Φυλα Ποσειδαωνος ἐν αυλῇ. Op.
Εδνα Ποσειδαωνος ἁλιτροφα ποσσι λιμνης
Δεχνυται, ιχθυοεντα πολυγροα δεπια τραπεζης,
Ειναλεη Νηρηος επισκαιροιτα τραπεζῃ, Nonn.

Ιχναῖος.
Ιχναιη τε Θεμις,—Hom. A: 94.

Ιχνελατης. Vid. Ευιαχος.

Ιχνευμων.
Δη ρα τοτ' ιχνευμων δολιην επὶ μῆτιν ὑφαινων,
Λοξοις οφθαλμοισιν απηρονα θηρα δοκευει. Opp.
Ιχνεῦμον, μεγα θαῦμα, μεγασθενὲς, αιολοβυλε.
Αλλ' ὐκ ικνυμων τότ' αρήιος εν ψαμαθοισι. Ib.

Ιχνευτής.
Μορφη δ' ιχνευταο κινωπετυ οἷον αμυδρης
Ικτίδος, ἥτ' ορνισι κατοικιδιοισιν ολεθρον
Μαινεται,—Ib.

Ιχνευω
Κεῖνον γαρ, ὐδέν' αλλον, ιχνευω παλαι. Soph. Aj. 20.
SYN. Ιχναομαι, ανιχνευω, εξιχνευω, εξιχνιαζω, ιχνηλατεω, ιχνοσκοπεω, εξιχνοσκοπεω, εξερευναω, ζητεω, ενυχιζω.

Ιχνιον.
Ιχνια γαρ μετοπισθε ποδῶν ηδὲ κνημαων
Ρεῖ' εγνων απιόντος.—Il. ν. 71.

Ιχνος.
Οι δ' ες βῆσσαν ἵκανον επακτῆρες· πρὸ δ' αρ' αυτῶν
Ιχνη ερευνῶντες κυνες ηϊσαν·—Od. τ. 436.
SYN. Πατος, σἶβος, ὁδὸς, περαια, βῆμα, τυπος (ποδός.)
EPITH. Αγκύλον, αχαρακτον, αβρεκτον, αβροχον, αστιβικτον, ακροπορον, αψοφον, αλγεινὸν, απλανὲς, αμαυρὸν, ακροσφαλὲς, αμαρυητον, αφαυρὸν, δυστεκμαρτον, βεοτροχον. Ευιον, θερμὸν, θεοσσυτον, μεθυσφαλὲς, λωβητὸν, νοτιμον, ναθρὸν, νεοχαρακτον, μετρητὸν, πολυελικτον, πολυπλανὲς, πεδοτριβὲς, ταχυπαις, ρικνωτον, σοβαρὸν, νοσπλανὲς, μεταπασιμον, χρυσεοπεδιλον, χερσιτυπον, φυξιον, φυγιον, υψιπορον.

Ιχνοβλαβής
—Ιχνοβλαβέας φθινοκωλυς Man. 4. 500.

Ιχνοσκοπεω. Vid. Ιχνευω
Ιχνοσκοπῦσά τ' εν σἶβοισι τοῖς εμοῖς. Aesc. Ch. 226.

Ιχωρ.
Ιχὼρ οἷος πέρ τε ρεει μακαρεσσι θεοῖσιν. Il. ε. 340
SYN. Λυθρον, βρότος.
EPITH. Αιματοεις, αγλαεεις, βροτὸς, βλαπτηριος, μελας, πικρον, φαυλος, φερεκαρπος.

Ι Ψ

Ιψ.
Μή κερα ἶπες εδοιεν αποιχομενοιο ανακτος. Od. φ 395
SYN. Σκωληξ.

Ι Ω

Ιω.
Εν μὲν εην χρυσοῖο τετυγμενη Ιναχὶς Ιώ
Εισέτι παρθενος ἐῦσα, φυὴν δ' ὐκ ἐῖχε γυναικός·
Φοιταλεη δὲ ποδεσσιν εφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κελευθα,
Νηχομενη ικελη·—Mofc. 2. 44.
EPITH. Δυσπλανος, κερασφόρος, κεραελκὴς, αγραυλος, ταυροφυὴς, φερεκαρπος, αθλια, πολυπλαγκτος.
—Τὴν βοῶπιν ταυροπαρθενον κορην. Lyc.
Οιστροπλῆγος Ιναχυ κορης. Soph.
—Τὰς βυκερως παρθένυ.
Τῆς οιστροδινητυ κορης, τῆς Ιναχείης. Aesc.

Ιωαννης.
Βαπτιστης, αγαθὸς παῖς Ζαχαριαο. Castal.
Φωτὸς Ιωαννην ερμηνέα προδρομον αιγλης. Naz.
EPITH. Ἁγνὸς, λαοσσόος, μετανασης, θεῖος, θεσκελος, θεηγορος, θεοειδης, μαρτυρος, ορεσιφοιτος, πιστὸς, πρωταγγελος, θεοσυναρδιος.
Αγριον, ορεστερον, διηκονον λογυ θεῦ. Cyr.
Πασι δ' Ιωαννης κηρυξ μεγας ὐρανοφοιτης. Naz.
Ειμὶ εγὼ φωνὴ δηλοῖσι βροτοῖσι βοῶντος. Cast.
—Ερημαδος

—Ερμιάδος ασδς εριπνης —κηρυξ βαπτισμαίος.
Αρχεγονε σαεος προκελευθος —ετιμοθρεος,
πρωτοθροος κηρυξ αγγελος εμπεδομυθος. Nonn.

Ιωγή.

Πετρη ὑπὸ γλαφυρῆ εὗδον Βορεω ὑπ' ιωγῆ. Od. Od. ξ. 533

SYN. Σκεπη καταγωγή. αιγιαλός. ιωή.

Ἰωή.

—Υπὸ Ζεφυροιο ιωῆς. Il. δ. 276.

—Τον δ' αἶψα περὶ φρενας ηλυθ' ιωή Ib. κ. 139.

SYN. Πνοή—φωνή, βοή αποφορά—αυγή

EPITH. Αιπεῖα. αλεγεινή, απειλητειρα, αλεξιμορος, αχαλινος, αμοιβὰς, αγελαστος, αριδηλος, γοερὰ, βαρυμηνις, δυσφημος, εραπή, ζαθεὴ, πολυπλαγκτος, μυσιπολος, φιλητωρ, φθονερὰ, φερεδειπνος.

Και στοματων αχαλινον ανερροιβδησεν ιωήν. Nonn.

—Πολυρροιζων ανεμων αληκτος ιωή. Call.

—Ὑπ' αναγκας βοᾷ τηλωπὸν ιωάν. Soph.

Ιωκή.

Ουτε βιας Τρωων ὑπεδειδισαν, ουτε ιωκάς. Il. ε. 521.

—Εν δὲ κρυοεσσα ιωκή. Ib. 740.

—Πονον αιπὺν ιωκά τε δακρυοεσσαν. Ib λ. 600.

SYN. Διωξις, ὁρμὴ, κραυγὴ, απειλὴ, ιωχμός.

Ιωλκιος.

Τυψηὶς παρα τυμβον Ιωλκιον εμμορ' αεθλου. Call. 3. 208.

Ιωλκος. Vid. Ιαολκός.

Ιωνες, Poet. Ιαονες.

Τῆ ρ' επιναιεταουσιν αγαυῶν παῖδες Ιωνων.
Αγχιαλοι γεγαῶτες,—Dion. 822.

—Και Ιάονες ἑλκεχιτωνες. Il. ν. 685.

Ει μὴ σφᾶς ωνασαν Ιαονος ανδρὸς αοιδαί. Theoc. 16. 57.

Ιωνια, Ιωνὶς γῆ.

Τον απο Ιωνιας τροπον—Ar. Ecc. 913.

Ενθά τε ναιεταουσιν Ιωνίδος εκγονοι αιης. Dion. 553.

Ιαονων γῆν οιχεται,—Aesc. Perf. 178.

Ἰωνικὸς, Ιαονιος, Ιάονίς.

—Ανὴρ Ιωνικός—Ar. Pa. 46.

—Τουτ' ες Ιωνικὸν το ρῆμα—Ib. 929.

—Φιλοδυρτοις Ιαονιοισι νομοισι—Aesc. Supp. 71.

Εσπεριος νυμφαισιν Ιαονιδεσσι νυχευσων, Athen. l. 15.

Ἰωνικῶς.

Εμιτροφορουν τε και διεκονουν Ἰωνικῶς. Ib. Th. 170.

SYN. Ιαστί.

Ιων.

Ιων ὁ Χιος, ὅσπερ εποιησεν παλαι
Ενθαδε τον αοῖόν ποθ', ὥστε γ' ευθεως
Αοῖον αυτὸν παντες εκαλουν αστέρα. Ib. Pa. 835.

Ιων.

Ιωνα δ' αυτὸν, κτιστορ' Ασιάδος χθονὸς, κ. λ. Eur. I. 74.

Ιωπος (ιχθυς) Ιωψ.

—Αμφ' αγελησιν εὐγενεεσσιν ιωπων. Ath. 7.

Ιωχμός.

Ηλθον αν' ιωχμόν.—Il. θ. 89.

SYN. Ιωκὴ, ιωξις, διωκὴ, θορυβος, κοπὴ, μαχη, ταραχος, πλῆθος.

EPITH. Ασπετος, δυσηχὴς, κρατερὸς, κλομενος, πολυκλαυτος.